MAGNUM
BULLARIUM
ROMANUM,

SEU EJUSDEM

CONTINUATIO,

Quæ SUPPLEMENTI loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt EDITIONIBUS, ROMANÆ, & LUGDUNENSI.

Accedunt, prout in Editione Romanâ, eorum Pontificum Vitæ, quorum Bullæ hîc recens prodeunt; Appendices insuper suis quique locis assignati.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS.

TOMUS DECIMUS-TERTIUS,

Complectens Constitutiones ab INNOCENTIO XIII. & BENEDICTO XIII. editas.

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ *editum* 1736.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliopol. & Typograph.

M D C C X L.

INDEX

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM

Quæ in hoc Tomo XIII. continentur.

INNOCENTII XIII.

ANNO PRIMO.

ANNO SECUNDO.

ANNO TERTIO.

BENEDICTI XIII.

ANNO PRIMO.

ANNO SECUNDO.

ANNO TERTIO.

ANNO QUARTO.

ANNO QUINTO.

INDEX
OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc Tomo XIII. continentur, ordine Alphabetico digestus.

INNOCENTII XIII.

BENEDICTI XIII.

Ex du-

PRIVILE-

PRIVILEGIUM

SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

AROLUS SEXTUS, Divinâ favente Clementiâ Electus Romanorum IMPERATOR semper Augustus, ac Germaniæ, Hispaniarum, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ &c. REX; ARCHIDUX Austriæ; DUX Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & Würtenbergæ; COMES Tyrolis &c. Agnoscimus & notum facimus tenore præsentium Universis, quod, cùm Nobis Noster Sacrique Imperii fidelis dilectus ANDREAS CHEVALIER *Typographus* LUXEMBURGENSIS, humillimè supplicârit, ut Privilegium Impressorium super *BULLARIO MAGNO ROMANO Novissimo, a Beato LEONE MAGNO, usque ad PONTIFICEM nunc Regnantem, cum suis Supplementis, in Folio & Novem Tomis* sibi impertitum, ad alios Decem Annos extendere clementissimè dignaremur. Nos submissis pariter ac æquis ejus precibus annuendum censuerimus: Ac proinde Authoritate Nostra Cæsarea omnibus & singulis Bibliopolis, Bibliopegis, Typographis, & aliis quibuscumque rem Librariam seu negotiationem exercentibus, firmiter inhibemus, vetamus, & interdicimus, ne quis supra nominatum *BULLARIUM MAGNUM ROMANUM*, sub hoc aliove titulo aut forma per decem Annorum spatium ab hodierno die computandum, intra Sacri Romani Imperii, & Regnorum Ditionumque Nostrarum Hæreditariarum fines recudere, vel aliis recudendum dare, aliorsumve impressum apportare, citra præfati impetrantis, ejusdemque Hæredum ac Successorum voluntatem in scriptis obtentam, ausit vel præsumat. Si quis verò secùs faciendo Privilegium hoc Nostrum seu Interdictum violare, contemnereque præsumpserit, eum non solùm ejusmodi Exemplaribus, ubicunque locorum repertis, perperam quippe recusis, seu apportatis (quæ dictus ANDREAS CHEVALIER, sive propria auctoritate, sive Magistratus illius loci auxilio, sibi vindicare poterit) de facto privandum, sed & decem Marcarum auri puri pœna Ærario seu Fisco Nostro Cæsareo & Parti læsæ ex æquo pendenda, omni spe veniæ sublata, mulctandum decernimus, dummodo tenor hujus Nostri Privilegii in fronte libri impressus reperiatur, & consueta quinque Exemplaria Consilio Nostro Imperiali Aulico exhibeantur. Mandamus itaque omnibus & singulis Nostris & Sacri Romani Imperii, Regnorumque & Dominiorum Nostrorum Hæreditariorum Subditis, & fidelibus dilectis, tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus, cujuscunque status, gradus, dignitatis, aut ordinis fuerint, præsertim verò iis, qui in Magistratu existentes, vel suo vel Superiorum suorum loco jus justitiamque administrant, ne quemquam Privilegium hoc Nostrum Cæsareum violare, spernere, aut transgredi patiantur: Sed si quos contumaces compererint, constituta à Nobis mulcta eos puniri, & quibuscunque modis idoneis coërceri curent, quatenus & ipsi gravissimam Nostram indignationem prædictamque pœnam evitare voluerint. Harum testimonio literarum manu Nostra subscriptarum, & Sigilli Nostri Cæsarei appressione munitarum, quæ dabantur Laxenburgi vigesima prima Maii anno millesimo septingentesimo trigesimo septimo, Regnorum Nostrorum, Romani vigesimo sexto, Hispanicorum trigesimo quarto, Hungarici & Bohemici verò vigesimo septimo, &c.

CAROLUS.

(L.S.)

UT JO. AD. COMES
DE METSCH.

Ad Mandatum Sac. Cæs. Majestatis proprium.
J. J. HAYECK de Waldstätten.

Et memoratus CHEVALIER *suprascriptum Sac. Cæs. Majest. Privilegium ex integro concessit* PELLISSARI & SOC. *ex Conventione factâ inter eos Quarto Nonas Martii Anni* 1738.

Idem suprascriptum Privilegium concesserunt Pellissari & Socii, HENRICO-ALBERTO GOSSE & SOCIIS,

BULLA-

BULLARIUM ROMANUM.

TOMUS DECIMUS-TERTIUS, SIVE CONTINUATIONIS PARS VII.

INNOCENTIUS XIII.

PONTIFEX CCXLVIII.

ANNO CHRISTI MDCCXXI.

Anno 1721. INNOCENTIUS XIII. Romanus, Michael Angelus de Comitibus antea vocatus, S.R.E. Presbyter Cardinalis Tit. SS. Quirici, & Julitæ, primum Episcopus Auximanus, deinde Viterbiensis, Summus Pontifex electus fuit Die 8. Maii anni 1721. & die 19. ejusdem mensis coronatus; Creavitque Cardinales 3. Vixit An. 68. Menses 9. Dies 28. Obiit An. 1724. Die 7. Martii. Sepultusque fuit in Basilica Vaticana. Vacavit Sedes Menses 2. Dies 22. Anno 1721.

APPENDIX AD TOM. VIII. & X.

I. Confirmatur Constitutio Clementis XI. de Privilegiis Universitatis Studii Generalis, & Collegii Doctorum Civitatis Urbini, cum nova eorumdem concessione.

Laudata Constitutio hic refertur, & edit. fuit 1721. *Mart.* 19. *Pont.* 21. *Hujus Pontificis Const. edit.* 1721. *Nov.* 27. *Pont.* 1. *conceditur locus in Rota Maceraten. uni ex Civibus Urbini.*

Dat. 9. Maii 1721. Ann. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RATIONI congruit, ac convenit æquitati, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia, ac benignitate processerunt, licet ejus superveniente obitu Literæ Apostolicæ desuper expeditæ non fuerint, debitum consequantur effectum.

Epitome ex causa Constitutionis Clement. XI.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, felic. recor. Clemens Papa XI. Prædecessor Noster cupiens Civitati nostræ, tunc suæ, Urbini, ubi natus, & educatus fuerat, quamque nedum ortu suo, sed suis etiam eximiis virtutibus plurimum illustravit, præcipuum aliquod Pontificiæ suæ Charitatis, & beneficentiæ argumentum tribuere, ac potissimum erga Universitatem studii generalis ibidem Apostolica auctoritate dudum erectum, in qua olim doctorali laurea decoratus; necnon erga Collegium J. U. Doctorum inibi pari auctoritate institutum, cui ille itidem dum in minoribus esset gradibus, adscriptus fuerat, grati, memorisque animi sui propensionem palam ostendere, & declarare, nonnulla privilegia, & Indulta a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus etiam Nostris, tunc suis Universitati Studii generalis, & Collegio Doctorum prædictis olim concessa, ac insuper nonnulla Edicta, & Decreta in utriusque favorem a Ducibus, & pro tempore Legatis, & Vicelegatis ejusdem Civitatis Urbini edita, ut in posterum observarentur exactius, paulo antequam viam universæ carnis ingrederetur, nempe mense Martio proxime præterito, Apostolica auctoritate approbaverit, & confirmaverit, pluraque alia ad eorumdem Universitatis, & Collegii decus, ac utilitatem disposuerit per suas Literas, quæ tamen ob ejus subsecutum obitum ab illo subsignari, & consueto Romanæ Curiæ more expediri minime potuerunt, tenoris sequentis, videlicet.

Exordium a Pontificia sollicitudine promovendi felicem statum Locorum S. R. E. subditorum, Civitatis præsertim Urbini suæ Patriæ cujus laudes recensentur.

§. 2. *Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Inter multiplices, atque gravissimas sollicitudines, quas pro communi universi Christiani Gregis vigilantiæ nostræ divina dispositione commissi regimine, ac utilitate dies, noctesque suscipimus, illa potissimum cor nostrum vehementer pulsat, & angit, ut Populorum S. R. E. etiam in temporalibus subditorum commodis, & prospero, felicique statui paterna charitate consulamus, ac ea præsertim, per quæ literarum studia foventur, Juventus liberalibus disciplinis, & doctrinis eruditur, Juris in primis utriusque prudentia, sine qua Respublica rite gubernari nequiret, addiscitur, & recta causarum forensium cognoscendarum, justitiæque administrandæ ratio custoditur, omni adhibita ope, sedulitate, & cura promoveamus. Quo quidem paterni amoris sensu, si

cæteras omnes Pontificiæ Ditionis Civitates merito respicimus, dignum profecto, justumque est, ut Civitatem nostram Urbinatensem, ubi vitæ limen attigimus, ac primis literarum rudimentis imbuti fuimus, quæque omni tempore totius Urbinatensis Ducatus Princeps, & Caput extitit, & plurimos tulit non tam bonarum artium, & mathematicarum præsertim disciplinarum laude imo etiam militari gloria insignes, quam Ecclesiasticarum dignitatum splendore conspicuos Viros; apud quos itidem, & solidæ pietatis, orthodoxæque Religionis cultus, ac summa in Romanos Pontifices, & Apostolicam Sedem observantia, & studium semper enituit, propensiori quodam affectu, natura ipsa dictante, respiciamus, ac unice in Christo diligamus. Nec minus æquum arbitramur, & congruum, ut Universitatem quoque studii generalis illic Apostolica auctoritate erectam, in qua Nos olim lauream doctoralem accepimus, ac insuper Collegium J. U. Doctorum ibidem pari auctoritate institutum, unde Viri sæpenumero prodierunt doctrinæ fama celebres, illustriumque munerum ab ipsis recte gestorum merito commendati, cui Nos etiam adscriptos aliquando fuisse, non sine voluptate meminimus, paterna dilectione complectamur, gratæque voluntatis nostræ, ac simul Pontificiæ largitatis significationibus prosequamur.

A Clem. XI. d. Civitas ab ære alieno fuit soluta.

§. 3. Quocirca plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui Patrias suas insignibus, maximisque beneficiis ornarunt, morem, exemplumque secuti, inter ipsa Pontificatus nostri primordia considerantes prædictam Patriam nostram dilectissimam ingenti quadraginta millium aureorum ære alieno, cui infelix superiorum temporum conditio, & publicæ necessitates causam præbuerunt, gravari, ac fere opprimi, & ob publicorum proventuum tenuitatem nedum omni prorsus carere spe illud unquam dissolvendi, sed etiam oneri annuorum ejus fructuum ferendo longe imparem esse; æquum proinde, munerique nostro consentaneum duximus rationem inire, qua gravissimo huic malo occurreretur, institutoque ex pecuniis a Nobis ante aliquos annos collatis multiplico, cujus administratio a Viris ad id a Nobis delectis summa fide, ac industria hactenus gesta fuit, eam jam pecuniarum summam conflavimus quæ memorato æri alieno penitus extinguendo satis erit, huncque in usum quamprimum jussu nostro, benedicente Domino erogabitur.

Metropolitana Ecclesia prænobili Altari, sacraque suppellectili sumptuosa ditata.

§. 4. Præterea Metropolitanam ejusdem Civitatis Urbinatensis Ecclesiam, in qua sacris Baptismi aquis abluti fuimus, magnifico, atque prænobili Altari æneis ornamentis, antiquis marmoribus, & lapidibus versicoloribus selectissimis exculto, sub quo sacrum Corpus S. Crescentini Martyris, ipsius Civitatis Protectoris, reconditum est: sex ibidem prægrandibus candelabris cum Cruce, aliisque vasis argenteis eleganstissime elaboratis; multa, & sumptuosa omnis generis suppellectile in usum sacri Ministerii: geminis attalicis stragulis magni pretii, totidemque a celebrioribus ævi nostri Pictoribus delineatis, atque confectis tabulis decorari nostra pariter, & quidem maxima impensa curavimus.

Ejusdem Ecclesiæ Canonicales proventus aucti. Ædes Archiepiscopales ampliatæ, Collegium extructum.

§. 5. Exiguum insuper, nec præfatæ Metropolitanæ Ecclesiæ dignitati parem Beneficiatorum illi inservientium numerum auximus, congruaque dote instruximus: Canonicales proventus, antea admodum tenues, certa annua quingentorum aureorum super fructibus, & redditibus quibuscumque Monasterii Sanctæ Mariæ de Claravalle nullius, seu Senogallien. Diœcesis in perpetuum assignata pensione, amplificavimus: Sacrarium in usum Canonicorum a fundamentis ereximus, & congruis armariis pro sacrarum suppellectilium decenti custodia exornavimus; Archiepiscopales ædes, angustas, & collabentes refecimus, ac ampliavimus, Collegium itidem, in quo Nobiles Adolescentes tum indigenæ, tum etiam exteri, bonis artibus, honestisque moribus a doctis, piisque Magistris sedulo instituuntur, fere in meditullio Civitatis a fundamentis excitavimus.

Bibliotheca in Conventu S. Francisci ad publicum usum erecta.

§. 6. Publicam quoque Bibliothecam in Conventu Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum ad usum, & commoditatem eorumdem Fratrum, ac Civium, & Incolarum quorumcumque ipsius Civitatis, nec non Studiosorum ad præfatam Universitatem studii generalis confluentium instituimus, non modica pecuniarum summa in id opus erogata, præsertim in constructionem Fabricæ ejusdem Bibliothecæ, eamque non modo scriniis, seu forulis nuceo ligno decenter elaboratis, ac filo æreo reticulato munitis, verum etiam pluribus codicibus ad omnes prope scientias, & artes tum liberales, tum mechanicas spectantibus, sive per Nos emptis, sive e domestica nostra Bibliotheca extractis, ut ultra nonnullos in antiqua dicti Conventus Bibliotheca existentes, ac alios plures, quos bo. me. Alexander Fidelis, dum viveret, Episcopus Æsinus, ejusmodi nostræ in suam æque, ac nostram Patriam beneficæ voluntatis probe conscius, in suis supremis tabulis dispositioni nostræ hoc consilio reliquerat, in scriniis hujusmodi jam collocati, & congrue dispositi reperiuntur, instrui fecimus; illisque nuper alios etiam codices, præsertim ad artem medicam pertinentes, quos quon. Joannes Maria Lancisius, dum vixit, Cubicularius, & Medicus noster secretus propenso in eamdem Patriam nostram animo dictæ Bibliothecæ legaverat, addi jussimus, quin imo etiam in posterum eamdem Bibliothecam aliis codicibus, seu voluminibus, dum, benedicente Domino, vita suppetet, augere intendimus, ut exinde memorati Fratres, Cives, Incolæ, & studiosi bonarum, ac præsertim sacrarum literarum, laudabiliumque disciplinarum studiis commodius, ac impensius vacare, uberioresque in eis progressus facere valeant.

Mœnia Civitatis restaurata. Duo fixa loca in Rotis Perusiæ & Maceratæ Civibus assignata. Mons frumentarius erectus.

§. 7. Ad hæc præfatæ Patriæ nostræ mœnia pluribus in locis collapsa, aut collabentia instauravimus, ejus insuper Civibus J. U. Doctoribus certum, fixumque locum inter Auditores Tribunalium, quæ Rotæ nuncupantur, Civitatum nostrarum Perusiæ, & Maceratæ in perpetuum assignavimus, ac non ita pridem pium Montem frumentarium cum dote septingentorum modiorum frumenti, qui quot annis mutuo pauperibus dari debeant, ad hoc, ut ejusmodi subsidio propriis necessitatibus consulere possint, & agri præsertim culturam deserere non cogantur, certis pro recta illius administratione sancitis legibus, ereximus, atque fundavimus, pluribusque aliis, nec vulgaribus beneficiis tum eamdem Patriam nostram, tum etiam peculiares illius Cives hactenus prosecuti sumus, & ad extremum usque vitæ nostræ spiritum, adjuvante Domino, prosequi non desinemus.

Referuntur Privilegia Universitati, & Collegio Doctorum a Pontificibus concessa.

§. 8. Nunc vero ad Universitatem Studii generalis, & ad Collegium J. U. Doctorum in eadem Urbinatensi Civitate dudum, ut præfertur, erecta Apostolicæ nostræ considerationis intuitum convertentes, & gratum nostrum erga ipsa animum profiteri, testatumque facere cupientes æquum in primis ducimus iis, quæ a pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad illorum decus, ornamentum, ac utilitatem provide, atque sapienter constituta fuerunt, Apostolicæ nostræ confirmationis robur adjicere aliaque desuper statuere, atque disponere quemadmodum in Domino conspicimus salubriter expedire.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 9. Cum itaque, sicut accepimus, fel. rec. Julius II. Romanus Pontifex Prædecessor noster institutionem præfati Collegii a q. Guido Ubal-

do

do Urbini Duce factam pro cognitione causarum tam Ecclesiasticarum, quam prophanarum totius Urbinatensis ditionis in secunda, & tertia instantiis (causis mere Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) benigne approbaverit, & confirmaverit, ac regulam in ejusmodi Causarum decisione servandam praescripserit, pluraque alia in favorem ejusdem Collegii disposuerit per suas anno millesimo quingentesimo septimo XII. Kalen. Martii sub plumbo expeditas literas, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet:

Constitutio Julii II. qua confirmatur erectio Collegii 13. Doctorum, quibus praescribitur regula in decidendis causis (meris Ecclesiasticis exceptis) in 2., & 3. instantiis.

§. 10. *Julius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad sacram Beati Petri Sedem Divina dispositione sublimati, singulis, quae pro personarum Nobis, & Apostolicae Sedi devotarum pace, commodo, & tranquillitate profutura fore conspicimus, Apostolicae providentiae solicitudinem libenter intendimus, & ad felicem eorum prosecutionem, & confirmationem, cum a Nobis petitur, opem, & operam impendimus efficaces. Sane exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Nobilis Viri Guidobaldi Ducis Urbinaten., & universorum Subditorum ejus petitio continebat, quod licet olim fel. rec. Alexander Papa VI. Praedecessor noster, cupiens indemnitati universorum subditorum Ducatus Urbinaten. consulere, ipsum Ducatum Urbinaten., & Civitatem Senogallien., illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciae Marchiae Anconitanae segregaverit, & separaverit, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatam, in Romandiola instituerit; ad quos omnes Causae appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolverentur, ordinaverit, & quod propter temporum conditiones hujusmodi Institutio effectum sortita non fuerit; Nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum Subditorum suorum providere, in Civitate Urbinaten. unum Collegium tredecim Doctorum instituit, & quod coram eis omnes, & singulae Causae Ecclesiasticae, & prophanae tractarentur, & definirentur, etiam ordinavit. Quare pro parte Ducis, & Subditorum hujusmodi, necnon etiam dilecti filii Nobilis Viri Francisci Mariae Urbis Praefecti Nobis fuit humiliter supplicatum, ut institutioni, & ordinationi Collegii tredecim in legibus, & Decretis Doctorum hujusmodi Apostolicae confirmationis robur adjicere, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos, qui nostrorum, & S. R. E. Subditorum commoditatibus intendimus, & quantum cum Domino possumus, ipsos ab expensis, & oneribus relevamus, necnon praefati Ducis propositum plurimum in Domino commendantes, institutionem, & ordinationem praedictas auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, ac quod in secunda, & tertia instantia omnes Causae tam Ecclesiasticae, quam prophanae, & mixtae, ac Beneficiales (meris Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, in Dominii temporalis praefati nunc, & pro tempore existentis, tam ratione Ducatus praefati nunc, & pro tempore existentis, quam aliorum ejus dominiorum quorumcumque coram dicto Collegio tredecim Doctorum, eisdem modo, & forma, quibus coram Rectore Provinciae Marchiae hujusmodi tractantur, tractentur, & finiantur. Ita tamen, quod Causae praefatae non possint expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum dicti Collegii, & alias sententiae latae non teneant, quae vota secrete, & sigillatim praestare debeant, quodque etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus dicti Collegii exinde se absentare, quod per tunc praesentes factum, & terminatum fuerit, perinde valeat; ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existant; ac etiam quod causae appellationum quarumcumque per Subditos praefati Ducis a quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositae sint, & esse censeantur, nisi forsan a sententiis ipsius Collegii appellatum fuerit, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari valeat, eadem auctoritate statuimus, & ordinamus, ipsosque Subditos, necnon Ducatum, & Statum Urbinaten., ac etiam Statum & Civitatem Senogallien. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictae Provinciae Marchiae, necnon Bononiensi, & Perusina Legationibus prorsus eximimus, & segregamus, ac liberamus. Et insuper eidem Collegio, ut in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem praerogativis, indultis, & ordinationibus utatur, potiatur, & gaudeat, quibus dictus Rector praefatae Provinciae utitur, & uti consuevit, praefata auctoritate concedimus; Statuta quoque, & ordinationes per dictum Collegium in causis decidendis, & terminandis edita, dummodo sint licita, & honesta, & sacris Canonibus non obviantia, dicta auctoritate confirmamus, & approbamus, ipsique Collegio nova statuta, quatenus sint licita, & honesta, condendi eadem auctoritate licentiam elargimur, & facultatem, non obstantibus Apostolicis, necnon dictae Provinciae specialibus, & generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, seu de verbo ad verbum mentio, seu quaevis alia expressio habenda foret illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, quodque Collegium hujusmodi nondum ad numerum tredecim Doctorum deventum est, caeterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis, approbationis, statuti, ordinationis, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, elargitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae Millesimo Quingentesimo septimo, duodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Item Ducatus, & Status Urbinaten. ac Senogallien. eximuntur a Rectore Marchiae, cujus privilegia, aliaque Collegio tribuuntur.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 11. Ac subinde rec. me. Pius Papa IV. etiam Praedecessor noster, postquam Urbinaten. Ecclesiam in Metropolitanam erexerat cum Archiepiscopali Dignitate, & omnimoda jurisdictione, ac superioritate, necnon illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran. & Eugubin., Civitates, & Dioeceses (quibus postmodum fel. itidem rec. Urbanus VIII. etiam Praedecessor noster Urbanien., & S. Angeli in Vado Civitates, & Dioeceses adjecit) cum earum districtibus, & Territoriis, ac Praesules pro tempore existentes pro suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Dioecesum earumdem perpetuo concesserat, & assignaverat, cum orta fuisset contentio inter bo. me. Felicem tunc Archiepiscopum Urbinaten., & bo. pariter me. Julium Sancti Petri ad Vincula, dum viveret S. R. E. Cardinalem de Urbino nuncupatum, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinaten. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac in certis aliis tunc expressis eventibus auctoritate Apostolica concessus fuerat, ex una; necnon Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex altera partibus, super jurisdictione, seu administratione justitiae

in omnes Præsules, Clerum, & Populum Civitatum prædictarum, quam Felix Archiepiscopus & Julius Cardinalis memorati prætextu erectionis hujusmodi ad se spectare, Collegium vero vigore literarum Julii Prædecessoris sibi concessum fuisse, & quia in dicta erectione de Privilegiis, ac Indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinaten. competere, nec illius jurisdictionem ad causas appellationum interponendarum a sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio prius concessa fuisset, se extendere posse asserebant, ac ad tollenda plurima scandala, quæ ex ejusmodi contentione facile oriri poterunt, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati, necnon dictum Collegium medio, ac opera dicti Guidobaldi tunc Ducis Urbini devenissent ad quamdam concordiam, seu transactionem, cujus vigore conventum, stabilitumque fuit, quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscopo Urbinaten. pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum venientibus a foro Ecclesiastico, ut supra, & secundas appellationes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent, quodque omnes, qui appellarent a sententiis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter illius Diœcesanos videlicet in prima, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secunda instantia latis, ut supra, intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium, Privilegiis, & Indultis Apostolicis tam Archiepiscopo, quam Collegio hujusmodi, ut præfertur, concessis quoad reliqua omnia salvis prorsus, ac illæsis; memoratus Pius Prædecessor hujusmodi concordiam, seu transactionem amplissime approbaverit, & confirmaverit per suas anno millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, 13. Kalend. Martii sub plumbo expeditas literas tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio Pii IV. in qua refertur supra relata Julii II. Constitutio.

§. 12. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ex solita Apostolicæ Sedis providentia ea, quæ pro bono pacis, & concordiæ inter Personas quaslibet, ac præsertim Cardinalatus, & Pontificali Dignitate præditas concordia terminata fuisse dicuntur, ne in recidivæ contentionis scrupulum dilabantur, quæque in justitiæ præsidentium favorem, commoda, & decus per Prædecessores nostros Romanos Pontifices concessa fuisse dicuntur, ut majoris roboris firmitatem obtineant, & perpetuo illibata persistant, libenter, cum a Nobis petitur, Apostolico munimine roboramus, ac desuper disponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Sane Nobis nuper pro parte Dilectorum Filiorum Collegii tredecim Doctorum nuncupati Urbinat. exhibita petitio continebat, ac Dilectus Filius Julius S. Petri ad Vincula Diaconus Cardinalis de Urbino nuncupatus, ac Venerabilis Frater Felix modernus Archiepiscopus Urbinat., & Magister Domus, nec non Prælatus Domesticus noster exposuerunt, quod alias fel. rec. Julio Papæ II. Prædecessori Nostro pro parte Guidobaldi tunc Urbini Ducis, ac universorum ejus Subditorum exposito, quod licet antea piæ mem. Alexander Papa VI. etiam Prædecessor noster, tunc suus, cupiens indemnitati universorum Subditorum Ducatus Urbinat. consulere, ipsum Ducatum Urbinat., ac Civitatem Senogallien., illiusque districtum ab omni jurisdictione Rectoris Provinciæ Marchiæ Anconitanæ segregavisset, ac certum Collegium Doctorum, Rotam nuncupatum, in Romandiola instituisset, quodque omnes Causæ appellationum in quibuscumque causis Ecclesiasticis, & prophanis devolverentur ad illud, ordinasset, & quod propter temporum conditionem institutio hujusmodi suum sortitia effectum non fuisset; nihilominus idem Dux etiam cupiens indemnitatibus, & commoditatibus dictorum suorum Subditorum providere, in Civitate Urbini unum Collegium tredecim Doctorum instituerat, & quod coram eis omnes, & singulæ Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ tractarentur, ac definirentur, etiam ordinaverat, præfatus Julius Prædecessor, Ducis, ac Subditorum hujusmodi, nec non etiam bon. mem. Francisci Mariæ tunc Almæ Urbis Præfecti supplicationibus inclinatus, institutionem ac ordinationem hujusmodi authoritate Apostolica per suas literas confirmavit, & approbavit, quodque in secunda, & tertia instantiis omnes Causæ tam Ecclesiasticæ, quam prophanæ, & mixtæ, & Beneficiales (mere Ecclesiasticis dumtaxat exceptis) Ducatus, & Dominii præfatorum tunc, & pro tempore existentis Ducis, & Subditorum suorum hujusmodi, tunc, & pro tempore existentium tam ratione dicti Ducatus, quam aliorum ejusdem Dominiorum quorumcumque, coram dicto Collegio tredecim Doctorum, ac eisdem modo, & forma, quibus coram Rectore dictæ Provinciæ tractabantur, tractarentur, & finirentur, ita tamen, quod causæ ipsæ non possent expediri, nec terminari, nisi de voto, & consensu majoris partis Doctorum Collegii hujusmodi, alias sententiæ latæ non tenerent, quæ vota sigillatim, & secrete præstari deberent, quodque, etiamsi contingeret aliquem, seu aliquos ex Doctoribus præfati Collegii ab eo se absentare, id quod per tunc præsentes factum ac determinatum foret, perinde valeret, ac si omnes interfuissent, dummodo absentes ultra dimidiam partem non existerent; ac etiam quod Causæ appellationum per Subditos præfati Ducis a quibuscumque sententiis pro tempore interpositarum ad ipsum Collegium interpositæ essent, & censerentur, nisi forsan a sententiis ipsius Collegii appellatum foret, quo casu tunc ad Sedem Apostolicam appellari posset, dicta authoritate statuit, & ordinavit, ipsosque Subditos, necnon Ducatum, & Statum Urbinat., ac dictam Civitatem, & etiam Statum Senogallien. ab omni jurisdictione, & superioritate Rectoris dictæ Provinciæ Marchiæ; necnon Bononien., & Perusin. Legationibus prorsus exemit, & segregavit, ac liberavit. Et insuper eidem Collegio, quod in Causis hujusmodi decidendis, & finiendis eisdem prærogativis, Indultis, ac ordinationibus uteretur, potiretur, & gauderet, quibus præfatus Rector Provinciæ hujusmodi utebatur, ac uti consueverat, præfata authoritate concessit; Statuta quoque, & Ordinationes per dictum Collegium in causis hujusmodi decidendis, & terminandis edita, eadem authoritate approbavit, & confirmavit; necnon ipsi Collegio nova statuta condendi licentiam, & facultatem elargitus fuit, prout in ipsis Julii Prædecessoris literis desuper confectis plenius dicitur contineri; Et deinde, sicut eadem expositio Nobis facta subjungebat, postquam Nos dudum ex certis rationabilibus causis Ecclesiam Urbinat., cui etiam tunc præfatus Felix tunc Episcopus Urbinat., præerat, in Metropolitanam Ecclesiam cum Archiepiscopali Dignitate, ac omnimoda jurisdictione, & superioritate per alias nostras literas perpetuo erexeramus, necnon illi Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceses in Ducatu, & Dominio præfatis consistentes cum illarum districtibus, Territoriis, ac Præsules pro tempore existentes pro suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum Civitatum, & Diœcesum earumdem etiam perpetuo concesseramus, & assignaveramus, ipsosque Præsu-

Item erectio Ecclesiæ Urbinaten., in Metropolitanam a S. Sua facta.

les,

les, Clerum, & Populum, quoad omnia Metropolitica, & Archiepiscopalia superioritatem, jurisdictionem, ac jura pro tempore existenti Archiepiscopo Urbinat. subjectos fore, & tamquam membra Capiti obsequentes, per eos de Archiepiscopalibus juribus responderunt volueramus, prout in eisdem literis nostris etiam latius continentur: Orta contentione, & controversia inter Felicem Archiepiscopum, & Collegium Urbinat., necnon etiam Julium Cardinalem præfatos, cui regressus ad dictam Ecclesiam Urbinat. per ipsius Felicis Archiepiscopi decessum, ac forsan in certos alios tunc expressos eventus, authoritate prædicta concessus extitit, super jurisdictione, seu administratione justitiæ in omnes Præsules, Clerum, & Populum Civitatum hujusmodi, quam Archiepiscopus, & Julius Cardinalis prætextu erectionis ad se spectare; Collegium vero vigore literarum Julii Prædecessoris hujusmodi sibi concessam fuisse; Et quia in dicta erectione de Privilegiis, & indultis ipsi Collegio, ut præmittitur, concessis nulla mentio facta extiterat, nullatenus Archiepiscopo Urbinat. præfato competere, nec jurisdictionem præfati Archiepiscopi ad causas appellationum interponen. per Suffraganeos illius a sententiis latis per Ordinarios in Foro Ecclesiastico, cum jurisdictio ipsa eidem Collegio concessa prius extitisset, se extendere ostendi posse asserebant. Cumque ex hac contentione scandala plurima oriri posse dubitarent, Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus præfati volentes, ut bonos decet Præsules, fomenta dissentionum, & scandalorum, quæ inter ipsos, & Collegium hujusmodi occasione Jurisdictionis præfatæ de facili suscitari possent, propter concursum, & studium præveniendi, in totum tollere, & extirpare tam eorum propriis, quam Successorum suorum Archiepiscoporum Urbinat. nominibus infrascriptam cum dicto Collegio inierunt concordiam, & conventionem, medio, & opera Dilecti Filii Nobilis Viri Guidobaldi moderni Ducis Urbini, videlicet: Quod Collegium, & illius Doctores cederent Archiepiscopo Urbinat. pro tempore existenti in cognoscendis, & decidendis primis appellationibus suorum Suffraganeorum venientibus a foro Ecclesiastico, ut supra, & secundas appellationes, seu tertias illarum instantias sibi reservarent; quodque omnes, qui appellarent a sententiis præfati Archiepiscopi, seu ejus Vicarii inter ejus Diœcesanos, videlicet in prima, vel inter Suffraganeos, aut cum Fisco suæ Ecclesiæ, vel aliorum Suffraganeorum in secunda instantiis latis, ut supra, intelligerentur appellasse ad ipsum Collegium, privilegiis, indultis, & concessionibus Apostolicis tam Archiepiscopo, quam Collegio hujusmodi, ut præmittitur, concessis, & factis, quoad reliqua omnia salvis, & illæsis, ac in suo pleno robore permanentibus, necnon forsan alias Partes ipsæ verbo, vel in scriptis convenerunt, pepigerunt, & concordarunt, ut conventio, & concordia, necnon pactio hujusmodi eorum successores præfatos adstringerent, & obligarent, illa omnia suprascripta approbari, & confirmari voluerunt. Quare Julius Cardinalis, & Felix Archiepiscopus, ac Collegium, necnon Guidobaldus Dux præfati Nobis humiliter supplicarunt, ut conventioni, & concordiæ, ac sine illarum præjudicio, & læsione, statutis, ordinationibus, exemptioni, segregationi, liberationi, concessioni, confirmationi Prædecessoris hujusmodi pro illarum subsistentia firmiori robur Apostolicæ firmitatis adjicere, aliaque in præmissis opportuna providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui singulorum, ac præsertim Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & Prælatorum Domesticorum Urbis, prout possumus, votis libenter annuimus, veriores dictæ concordiæ, & conventionis, necnon Statutorum, Ordinationum, exemptionis, segregationis, liberationis, concessionis, & confirmationis prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, conventionem, & concordiam præfatas, etiamsi in scriptis non extent, sed verbis dumtaxat initæ sint, ac sine earum præjudicio, & læsione, statuta, ordinationes, exemptionem, segregationem, liberationem, concessionem, & confirmationem, necnon literas Julii Prædecessoris hujusmodi, & prout illas concernunt, omnia, & singula in eisdem concordia, & literis Julii Prædecessoris contenta, ac exinde secuta quæcumque Apostolica authoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, necnon eis plenum robur firmitatis adjicimus, omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsan intervenerint, in eisdem supplemus, necnon illa valida, & efficacia fore, & esse, ac per eosdem præmissos, & alios, ad quos spectat, & spectabit in futurum, observari debere, nec ab illis ullo umquam tempore resilire posse, sed modernum Archiepiscopum, & Successores suos, ac Collegium præfatos ad illorum totalem observationem teneri, & obligatos fore, necnon quibusvis juris, & facti opportunis remediis ad id cogi, & constringi posse. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis authoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; necnon ex tunc, si secus super iis a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus; Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Urbinat. juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, ac Literis Apostolicis eisdem Archiepiscopo, & Collegio, ac quibusvis aliis quomodolibet, etiam motu simili concessis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, adjectionis, suppletionis, decreti, declarationis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, tertiodecimo Kal. Martii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

§. 13. Postmodum vero idem Pius Papa IV. antedictum Collegium Doctorum amplioribus privilegiis, & gratiis ornare volens, duos singulis annis in Poesi doctos poetica laurea decorandi: necnon eos, quos prævio diligenti examine idoneos, ac sufficientes comperisset, ad Doctoratus in Jure tam Canonico, quam Civili, & Bacchalaureatus, Licentiaturæ, ac Magisterii in Medicina, vel alia licita facultate gradus promovendi; Notarios itidem publicos, seu Tabelliones, & Judices Ordinarios, prævio simili examine, idoneos repertos creandi: Nos-

Necnon lis inde orta inter Archiepiscopum, & Collegium quoad cognitionem causarum.

Et concordia inter eos stabilita.

Quæ a Pontifice confirmatur.

Epitome sequentis Constitutionis.

thos etiam, spurios, incestuosos, manseres, & ex quocumque illicito coitu procreatos legitimandi, & ad primæva naturæ jura, perinde ac si de legitimo matrimonio nati essent, restituendi: Nobiles insuper, seu etiam Milites, & Equites deauratos faciendi, & constituendi, amplam præfato Collegio licentiam, facultatem, & authoritatem concesserit, ac indulserit suis anno millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii in simili forma expeditis literis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Constitutio altera Pii IV. qua Collegio tribuitur facultas.

§. 14. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Sedes Apostolica gratiarum abundantissima mater, ac illarum solertissima dispensatrix, Doctorum hominum Collegiis amplas facultates interdum tribuere consuevit, ad hoc, ut ejus munera per multorum peritorum maturam deliberationem, & prudens judicium, nonnisi Personis benemeritis conferantur, ac distribuantur. Hinc est, quod Nos, qui accepimus olim cla. mem. Guidobaldum Urbini Ducem commoditatibus, & indemnitatibus universorum Subditorum suorum providere cupientem, in Civitate Urbini unum Collegium tredecim Doctorum forsan nuncupatum, coram quibus omnes, & singulæ totius Ducatus, ac Domini pro tempore existentis Urbinaten. Ducis, & Subditorum præfatorum Causæ Ecclesiasticæ, & prophanæ, necnon etiam mixtæ tractarentur, & definirentur, instituisse, illudque per fel. rec. Julium PP. II. Prædecessorem nostrum, ac etiam per nos, & forsan alios Romanos Pontifices etiam Prædecessores Nostros approbatum, & confirmatum extitisse, ac illi nonnulla privilegia, concessiones, & indulta, quibus ipsi Doctores circa decisiones, & expeditiones Causarum uti deberent, auctoritate Apostolica concessa fuisse, idem Collegium, ejusque Doctores amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ac decorare volentes, motu proprio, non ad alicujus Nobis pro eis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate Collegio, & Doctoribus hujusmodi nunc, & pro tempore existentibus ad instar nonnullorum aliorum Italiæ Collegiorum, in perpetuum duos singulis annis in poesi doctos poetica laurea decorandi, & insigniendi, necnon eos, quos in jure Canonico, & Civili, seu altero eorum studuisse, in eisque, seu eorum altero per diligentem examinationem scientia, & moribus idoneos, ac sufficientes esse invenerint, in utroque, seu altero jurium hujusmodi, aut medicina, vel alia licita facultate studuisse, & similiter per diligentem examinationem duorum, vel trium per eos eligendorum Doctorum, seu Magistrorum, vel Licentiatorum facultatis, in qua studuerint, coram eis habendam, ac fidelem Magistrorum, seu Doctorum eorumdem attestationem, medio juramento eis faciendam peritos, ac scientia, & moribus ad hoc idoneos, sufficientesque esse repererint, de eorumdem Doctorum, seu Magistrorum, vel Licentiatorum consilio, & assensu, ac eorum votis juratis in artibus, aut medicina, vel alia licita facultate hujusmodi ad Bacchalaureatus, Licentiaturæ, Doctoratus, & Magisterii gradus promovendi, ac in eis legendi, disputandi, & interpretandi, necnon alios actus ad personas in hujusmodi gradibus constitutas quomodolibet pertinentes faciendi auctoritatem concedendi, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibendi, necnon eos, quos ad hoc idoneos, & fideles, ac in literatura sufficientes esse repererint, in Notarios publicos, seu Tabelliones, & Judices Ordinarios, recepto prius ab eis, juxta formam præsentibus annotatam, solito juramento, creandi, ac de Notariatus, & Tabellionatus, ac Judicatus officii hujusmodi per pennam, & calamare, ut moris est, investiendi; Necnon Nothos, Bastardos, naturales, spurios, incestuosos, & manseres copulative, vel disjunctive ex quocumque illicito coitu procreatos, tam præsentes, quam absentes, viventibus, seu etiam mortuis eorum Parentibus; itaut ad paternam, & alias successiones bonorum quorumcumque suorum Agnatorum, Cognatorum, & Attinentium, sine præjudicio tamen venientium ab intestato, admitti, & in illis succedere; Necnon ad honores, dignitates, status, gradus, & officia secularia publica, & privata quæcumque recipi, & admitti, illaque gerere, & exercere libere, & licite possint, & valeant, ac si de legitimo matrimonio procreati essent, servata tamen forma literarum nostrarum desuper editarum legitimandi, ac ad primæva, ac legitima naturæ jura, & quoslibet actus legitimos restituendi, & reducendi; Necnon Nobiles, seu etiam Milites, vel etiam Equites deauratos, ut pro fide, justitia, & Religione pugnent, hortando, faciendi, creandi, & constituendi, eisque insignia, & arma in similibus dari solita, dandi, & concedendi, necnon ipsos nobilitatis equestribus insigniis decorandi, dicta auctoritate tenore præsentium licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus, & indulgemus, non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, ac statutis, & consuetudinibus, etiam municipalibus Civitatum, & locorum, in quibus ipsi legitimandi fuerint, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, illis præsertim, quibus caveri dicitur expresse, quod Naturales, & Bastardi legitimari non possint, nisi de consensu legitimorum, & naturalium, necnon quibusvis Cancellariæ Apostolicæ regulis per Nos, & Sedem eamdem in contrarium hactenus editis, & in posterum edendis, ac privilegiis, indultis, & Literis Apostolicis, etiam quibusvis Universitatibus, studiorum generalium Collegiis, & quibusvis aliis locis, etiam motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam de consilio ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinalium concessis, & confirmatis, ac in posterum concedendis, & confirmandis; Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Forma autem juramenti, quod Notarii, Tabelliones, & Judices per ipsos Collegium, & Doctores, ut præfertur creandi hujusmodi præstabunt, talis est. Ego N. de N. Clericus N. ab hac hora in antea fidelis ero Beato Petro, & S. R. E. ac Domino meo Pio Papæ IV. & Successoribus suis canonice intrantibus, non ero in consilio, auxilio, consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione. Consilium, quod mihi per se, vel literas, aut Nuncium manifestabunt, ad eorum damnum scienter nemini pandam, si vero ad meam notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis aut Ecclesiæ Romanæ vergeret, seu grave damnum, illud pro posse impediam, & si hoc impedire non possem procurabo bona fide id ad notitiam Domini Papæ perferri; Papatum Romanum, & Regalia S. Petri, ac jura ipsius Ecclesiæ specialiter, si qua eadem Ecclesia in Civitate, vel terra, de qua sum oriundus, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, & detinendum, seu re-

Decorandi duos quotannis poetica laurea, & idoneos promovendi ad gradus Doctoratus, Baccalaureatus, & Licentiaturæ.

Item creandi Notarios, & legitimandi spurios.

Necnon Nobiles Milites, & Equites deauratos constituendi.

Præscribiturque Formula juramenti a Notariis præstandi.

cuperandum contra omnes homines; Tabellionatus officium fideliter exercebo, contractus in quibus exigitur consensus Partium, fideliter faciam, nil addendo, vel minuendo sine voluntate Partium, quod substantiam contractus immutet; si vero in conficiendo aliquod Instrumentum unius solius Partis sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti substantiam contra voluntatem ipsius; Instrumentum non conficiam de aliquo contractu, in quo sciam intervenire, seu intercedere vim, vel fraudem; contractus in Protocollum redigam, & postquam in Protocollum redegero, malitiose non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus, super eo publicum conficere Instrumentum, salvo meo debito, & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Nulli ergo omnino liceat hanc paginam nostræ concessionis, Indulti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, nono Kal. Martii Pontificatus nostri Anno Quinto.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 15. Deinde memoratus Urbanus VIII. Prædecessor noster, ne dubitari contingeret, an ejusmodi Privilegia a Julio II., & Pio IV. concessa præfato Collegio per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini, & devolutionem illius Ducatus ad Sedem Apostolicam adhuc durarent, vel expirassent, ipsi Collegio facultatem, ac auctoritatem cognoscendi, & judicandi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quam Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen Beneficialibus, ac iis, quæ juxta dispositionem Concilii Tridentini, vel alias de jure essent inappellabiles) in secundis seu tertiis instantiis, ac in omnibus illis, in quibus daretur appellatio, postquam judicatæ fuissent a Judicibus ordinariis appellationum, ubi existerent, & nonnullis adjectis declarationibus, & dispositionibus tam circa electionem, & numerum Doctorum votantium, & supranumerariorum ejusdem Collegii, quam circa modum ab ipsis in ejusmodi Causarum decisione servandum, concesserit, ac impertitus fuerit; præterea expresse decreverit, ac disposuerit, ut in præmissis causis appellationum tam Ecclesiasticis, quam laicalibus ad Collegium spectantibus appellari non posset *omisso medio*, & si appellari contingeret, nullus Judex se ingerere deberet, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; alias licitum esset eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi posset, prout de jure, ac ubi Collegium judicasset in casu, quo dari deberet appellatio, tunc ejus cognitio, seu commissio ad existentem pro tempore in eisdem partibus Apostolicæ Sedis Legatum, pertineret; ac insuper eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, & quoties sibi videretur, immutandi, ac innovandi, salva tamen semper approbatione d. Legati, sive ejus Vice-Legati facultatem pariter concesserit, ac indulserit; necnon doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodo essent in usu, & non essent revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, & sacris Canonibus, Concilii Tridentini decretis, Constitutionibusque Apostolicis non adversarentur, approbaverit, & confirmaverit per suas in forma Brevis die octava Julii anno millesimo sexcentesimo trigesimo sexto expeditas literas tenoris sequentis, videlicet.

Constitutio Urbani VIII. qua, non obstante devolutione status Urbini ad S. Sedem, denuo conceditur Collegio.

§. 16. *Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum sicut pro parte dilectorum Filiorum Communitatis, & hominum Civitatis nostræ Urbinaten., necnon Collegialium Collegii Doctorum ejusdem Civitatis Nobis nuper expositum fuit, Collegium præfatum, in quo admittuntur omnes ii, qui ex Patre Cive nati ad Doctoratus gradum Urbini promoventur, prætextu literarum fel. rec. Julii II. super erectione dicti Collegii, & Pii IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super confirmatione certæ concordiæ inter eosdem Doctores, & tunc existentem Archiepiscopum Urbinaten. super causarum cognitione in prima, secunda, & tertia instantiis initæ emanatæ facultatem judicandi in causis appellationum tam in foro sæculari, quam Ecclesiastico Status ac Ducatus Urbini, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum per obitum q. Francisci Mariæ ultimi Ducis Urbini ad Sedem Apostolicam devolutorum, & nostro incorporationis Decreto comprehensorum sibi competere prætendant, Nos ejusdem Civitatis Communitatem, & homines, necnon Doctores præfatos ob præcipuum, quo illos complectimur, paternæ charitatis affectum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne dubitari contingat, an dicta privilegia Julii II., & Pii IV. adhuc durent, vel expiraverint per mortem dicti ultimi Ducis, tredecim ejusdem Collegii Doctoribus, ut infra, eligendis, & pro tempore existentibus facultatem de cætero judicandi in causis appellationum status præfati, aliarumque Civitatum, Terrarum, & Locorum supranarratorum, tam in foro Sæculari, quam Ecclesiastico auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impertimur; ita tamen, quod ex dicto Collegio DD. tredecim Votantes, & quatuor, vel quinque Supranumerarii, si opus fuerit, eligantur qui eorumdem Votantium, si abfuerint, vel si suspecti allegati fuerint, vices in judicando supplere valeant, sed existente necessario votantium numero, ut infra dicetur, a dando, vel ferendo voto se abstinere debeant, nec judicare possint. Porro tam votantium, quam Supranumerariorum electio pro prima vice dilecto Filio nostro Francisco S. Laurentii in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, nostro secundum carnem ex Fratre germano nepoti, & in Statu, ac Ducatu Urbini & præfatis aliis Terris, & Locis hujusmodi nostro, & Apostolicæ Sedis de Latere Legato reservata sit, & censeatur; de cætero autem deficiente aliquo ex supradictis, tres a præfato Collegio Doctores nominabuntur, quorum unus ab ipso Francisco Cardinali moderno, seu pro tempore existente Legato, vel ab hac Sede eligetur. Inter hos tredecim Doctores Votantes, quinque ad minus erunt Ecclesiastici non uxorati sed incedentes in habitu, & tonsura Clericalibus, ad quos solos dumtaxat causarum Ecclesiasticarum cognitio pertinebit, in quibus Laici se alias ingerere non valeant, nec possint, quam in dando eorum voto consultivo. In causis vero laicalibus ipsi votum dabunt, & ferent promiscue cum Laicis, & eas, prout juris erit, terminabunt, non tamen votis secretis, sicut in præ-

Facultas decidendi causas, sed beneficialibus exceptis & juxta novam regulam, quoad numerum votantium, eorum qualitatem, & modum ferendi votum, nec non cum aliqua subjectione Legato Apostol.

fatis Julii II. Prædecessoris nostri literis concessum fuit, sed votis apertis, & in jure fundatis, & sententiæ ad minus in causis Ecclesiasticis a Judice, seu Ponente subscribentur, non obstante stylo in contrarium faciente. Habebit Collegium mediante distinctione præfata auctoritate cognoscendi causas appellationum tam Ecclesiasticas, quam Laicales omnium, & quorumcumque Judicum Legationis supradictæ, exceptis tamen beneficialibus, & iis, quæ juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini, vel alias de jure sunt inappellabiles, in secundis, seu tertiis instantiis, & in omnibus illis, in quibus dabitur appellatio postquam judicata fuerint a Judicibus ordinariis appellationum, ubi dicti Judices appellationum existunt, quibus nullum censeatur illatum præjudicium; Verum in causis Ecclesiasticis pro earum definitione ad minus tres Judices, & in Laicis ad minus quinque interveniant, & in illorum defectu, ut præfertur, supplebunt Supranumerarii, & etiam in eorum defectu, poterunt subrogari alii Judices ad electionem, & de consensu partium, dummodo in causis Ecclesiasticis pro earum difinitione semper sint Judices Ecclesiastici. In causis appellationum spectantibus, ut supra est, ad Collegium, tam Eccesiasticis, quam Laicalibus appellari non possit, *omisso medio*, & si appellari contigerit, in iis nullus Judex se ingerere debeat nisi in vim commissionis expressæ, manu nostra signatæ; alias licitum sit eidem Collegio ad ulteriora procedere, non obstante quacumque inhibitione, & absque alicujus pœnæ incursu, ipsumque Collegium reassumere, inhibere, & exequi possit, prout juris erit. Ubi vero Collegium judicaverit, in casu quo dari debeant appellatio, ejus cognitio, seu commissio ad dictum Legatum spectabit. Præterea eidem Collegio statuta super modo cognoscendi causas, & pro felici ipsius gubernio necessaria, & opportuna condendi, illaque toties, & quoties sibi videbitur, & placuerit, alterandi, immutandi, & innovandi, salva tamen semper approbatione dicti Legati, sive ejus Vicelegati, facultatem concedimus, & impertimur; necnon doctorandi, & alia privilegia eidem Collegio competentia, dummodo sint in usu, nec sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, constitutionibusque Apostolicis non adversentur, auctoritate, & tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictoque Collegio in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, & irritum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCXXXVI. Pontificatus nostri Anno Decimotertio.

Item fruendi privilegiis dummodo sint in usu.

Epitome sequentis Constitutionis.

§. 17. Postremo similis memoriæ Clemens X. etiam Prædecessor noster ex publico Studio pro lectionibus Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum in prædicta Urbinatensi Civitate olim instituto, necnon ex præfato Doctorum Collegio, recenter Civium opera inter se unitis, & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philosophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publice docerentur, ac perlegerentur, & qui peracto studiorum curriculo idonei reperti fuissent, ad Baccalaureatus, Magisterii, Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata in omnibus Viennen., & Tridentini Conciliorum dispositione, promoveri libere, & licite possent, in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolica auctoritate perpetuo erexerit, & instituerit, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, prærogativis, honoribus, præeminentiis, & gratiis, quæ tam per san. mem. Clementem VIII., quam alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tunc suos, Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc pariter suæ, Ferrarien., ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respective, etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valerent, simili auctoritate perpetuo concesserit, ac indulserit, per suas in simili forma Brevis die vi. Aprilis anno 1671. datas literas tenoris sequentis, videlicet:

Constitutio Clem. X. in qua refertur erectio studii publici in Palatio Pontificio a Card. Cybo Legato facta, & causa unionis inter illud, & Collegium D.D.

§. 18. *Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam.* Æternæ sapientiæ consilio Speculatores domus Israel, quæ est Sancta Dei Ecclesia, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, constituti excitandis, promovendisque bonarum literarum, & laudabilium disciplinarum studiis, quæ Catholicæ Fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, ac justitiæ administrationi, aliisque in publicum commodis, magnopere conducibilia sunt, & depulsa ignorantiæ caligine mentes luce veritatis illustrant, peculiarem Pastoralis muneris nostri solicitudinem propensa charitate adhibemus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac ad hujus Sanctæ Sedis Dignitatem, nostrorumque, & ejusdem Sedis etiam in temporalibus Subditorum decorem, commodum, & utilitatem salubriter expedire in Domino arbitramur. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Communitas, & homines Civitatis nostræ Urbinaten., quod cum Collegium Doctorum ejusdem Civitatis ex antiqua consuetudine publicam in ea Institutionum Juris civilis lectionem haberet, ibique Philosophia, & Sacra Theologia a Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum publice quoque perlegerentur in utilitatem Studiosorum, ut peractis Studiorum curriculis ad Doctoratus Lauream provehi valerent: Dilectus Filius noster Alderanus S. R. E. Presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tunc temporis in illis partibus Sedis Apostolicæ Legatus probe cognitum, perspectumque habens, quantum eidem Civitati decoris, atque utilitatis accedere poterat, si instituto ibidem Studio hujusmodi, quo Parentes eorum liberos Studiorum causa alibi sustentandi onere, atque impensa liberabantur, incrementum, atque norma traderen-

tur,

tur, lecturas præfatas in aliquot mansiones remotas, nec ulli alii usui applicatas Palatii Pontificii dictæ Civitatis insimul redegit, aliasque ordinarias Sacrorum Canonum, & Legum Civilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinarum, quæ in eadem Civitate antehac eximie floruerunt, lectiones, seu Cathedras instituit, ut ibidem tam indigenæ, quam Exteri, tradita sibi a Domino talenta docendo exercere valerent, & Juventus ad ingenuas artes, atque scientias addiscendas, atque excolendas ardentiori stimulo incitaretur, huicque Studio nonnullos paucos redditus sub Vexilliferi pro tempore existentis, & sex Nobilium præfatæ Civitatis superintendentia assignavit, ac fel. rec. Innocentius Papa Decimus Prædecessor noster, cognita grandi utilitate, quæ inde resultabat in favorem ejusdem Studii, quædam bona stabilia duorum Conventuum suppressorum Congregationis Monachorum Cælestinorum, & Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis respective concessit; Et subinde recol. me. Alexander Papa Septimus etiam Prædecessor noster publici pariter commodi consideratione adductus, proventum annuum Sphæristerii, qui prius ad existentem pro tempore in eisdem partibus Sedis præfatæ Legatum spectabat, eidem Studio applicavit. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, emolumenta quidem ex præmissis provenientia stipendiis, quæ Lectoribus dicti Studii annuatim præstantur, sufficiant; si vero Studium hujusmodi in Universitatem Studii generalis cum privilegiis, & indultis ad instar illorum, quæ a piæ mem. Clemente Papa Octavo Prædecessore pariter nostro Universitati Studii generalis Civitatis nostræ, tunc suæ, Ferrariensis concessa fuerunt, erigeretur, & institueretur, inde numerus Studiosorum tam Provincialium, quam Exterorum ibidem excresceret, & non solum dictæ Civitatis Urbinatensis, quæ a mari remota commercio non admodum floret, sed victualibus abundat, & quieti, quam literarum studia desiderant, colendæ peropportuna existit, decori, & ornamento, sed etiam illius civium, & incolarum compendio, utilitati, & levamento magnopere consuleretur. Cumque dicti Exponentes hujusmodi erectionis, & institutionis gratia procuraverint, ut idem Studium, ac memoratorum Doctorum Collegium, quod antehac a dicto Studio divisum fuit, & (ut asseritur) vigore quarumdam similis rec. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri literarum per similis memoriæ Urbanum Papam Octavum Prædecessorem pariter nostrum confirmatarum facultate conferendi lauream doctoralem in quibuscumque facultatibus, ac creandi Equites, & legitimandi Spurios fruitur; necnon ex privilegio per piæ pariter memoriæ Julium Papam Secundum, & dictum Pium Prædecessores concesso de causis appellationum in secunda, & tertia instantia tam civilibus, quam criminalibus, Ecclesiasticis, & prophanis in illo Statu, & Provincia cognoscit, firma, stabilique unione inter se conjungerentur; Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ad constantis fidei, & sinceræ devotionis affectum, quem dicti Exponentes erga Nos, & Sedem præfatam gerere comprobantur, paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque votis in præmissis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio a similis rec. me. Clemente Papa IX. Prædecessore pariter nostro deputatorum consilio, in præfata Civitate Urbinaten. ex Collegio Doctorum, & Studio hujusmodi, sicut præmittitur, inter se unitis; & conjunctis, unam Universitatem Studii generalis, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, philosophia, mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ, scientiæ, & artes publice doceantur, & prælegantur, & qui peracto studiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint, ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magisterii & Doctoratus, aliosque gradus scholasticos, servata tamen in omnibus forma, & dispositione Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoveri libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam præfatam erectis fieri solet, auctoritate Apostolica tenore præsentium, sine alicujus præjudicio, perpetuo erigimus, & instituimus, ac ipsi Universitati Studii generalis sic erectæ, & institutæ, ejusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, & Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque Personis quibuscumque pro tempore existen., ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis & gratiis quibuscumque, quæ tam per præfatum Clementem VIII., quam alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros præfatæ Universitati Studii generalis Ferrarien., ejusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respective etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere pariter, & licite valeant, sine ullo tamen præjudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innovatum sit, auctoritate, & tenore præfatis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium erectionum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem præfatam quandocumque faciendis unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanaverint, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriore data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda de novo concessa intelligi, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, & illis respective in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, & in universalibus, Provincialibusque, &

Hinc ex utroque a Pontifice erigitur universitas Generalis, cui conceduntur privilegia Universitatis Ferrariens.

Synodalibus

Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, dictæ Civitatis Urbinaten., aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VI. Aprilis MDCLXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Confirmatio relatarum Constitutionum.

§. 19. Nos igitur attendentes firmiora esse ea, quibus Sedis prædictæ sæpius intercedit auctoritas, ac Universitatem Studii generalis, & Collegium Doctorum præmemorata specialibus favoribus, & gratiis prosequi, & ornare volentes, motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, præinsertas Julii II., Pii IV., Urbani VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus; quinimo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus omnia, & singula in eisdem literis contenta denuo statuimus, sancimus, & ordinamus, ac ab omnibus & quibuscumque etiam speciali, ac individua nota dignis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, exacte, inconcusse, ac inviolabiliter perpetuo observari volumus, decernimus, & mandamus.

Declaratio 1. In causis ad Collegium spectantibus appellari non posse *hoc omisso medio.*

§. 20. Præterea ad tollendas controversias pluries obortas, & in Romana Curia agitatas circa interpretationem prædictarum literarum Urbani VIII. Prædecessoris, in quibus decernitur, quod in causis appellationum tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus, ad memoratum Collegium spectantibus appellari non possit, *omisso medio*, & si appellari contigerit, nullus Judex se ingerere debeat, nisi in vim specialis commissionis Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatæ; declaramus, & Apostolica auctoritate, quatenus opus sit, denuo sancimus, decernimus, ac ordinamus, omnes, & quascumque causas appellationum interpositarum a sententiis, seu decretis latis a quibuscumque Judicibus tam Ecclesiasticis, quam Laicalibus omnium, & quarumcumque Civitatum, Terrarum, & locorum Ducatus, & Legationis Urbinaten. (exceptis tamen beneficialibus, ac iis, quæ juxta Tridentini Concilii dispositionem vel alias de jure sunt inappellabiles, ac iis insuper exceptis, quæ prius in Curia Archiepiscopali Urbinaten., vel ab aliis Judicibus ordinariis appellationum in locis, ubi existunt, ut præfertur, judicandæ erunt) in secundis, seu tertiis instantiis omnino devolvi debere ad prædictum Collegium Doctorum; inhibentes, ac stricte interdicentes, ne *hoc omisso medio* appellari possit ad pro tempore existentem Urbini Legatum, seu Vicelegatum, nec etiam ad Auditoris Cameræ nostræ Apostolicæ, vel quodcumque aliud quantumlibet privilegiatum, ac speciali mentione dignum Romanæ Curiæ Tribunal, aut Judicem, & si appellari contigerit, nullus Judex in ejusmodi causis se ingerere possit, nisi vigore specialis commissionis, quæ nostra, vel Romani Pontificis pro tempore existentis manu signata fuerit; Quod si absque hujusmodi commissione se ingerere præsumpserit, omnia ab eo gesta, & decreta, attentata, nulla, ac irrita sint eo ipso; quin etiam eidem Collegio, ut quacumque inhibitione non obstante, & absque alicujus pœnæ incursu, ad ulteriora in similibus causis procedere, ac ubi opus fuerit, inhibere, easque a quocumque Judice, & Tribunali reassumere, cognoscere, & prout juris esse censuerit, sine debito terminare libere, ac licite possit, & valeat, simili auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, ac indulgemus.

Declaratio 2. Loca, quæ Ducatui Urbini subjecta erant, dum a Sixto V. Rota Maceraten. erecta fuit sub ejusdem dispositione non comprehendi.

§. 21. Ad hæc aliam similiter controversiam non semel excitatam, an oppida, & loca, quæ dum fel. pariter rec. Sixtus V. Prædecessor noster Tribunal Audientiæ Causarum Provinciæ Marchiæ, Rotam nuncupatam, in Civitate nostra, tunc sua, Maceratensi per literas anno millesimo quingentesimo octogesimo octavo Idibus Martii sub plumbo expeditas, instituit, ac erexit, Ducatui Urbini subjecta erant, sub earum literarum dispositione comprehenderentur, e medio tollere, ac penitus dirimere cupientes, & declarationibus alias, ac nuper, nempe diebus 23. Septembris, & 7. Octobris anno millesimo septingentesimo duodecimo per Dilectum Filium nostrum Petrum Marcellinum Tit. Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyterum S. R. E. Cardinalem Corradinum nuncupatum, tunc Pro-Auditorem nostrum, factis inhærentes, Civitates, Oppida, & Loca omnia, quæ Ducatui Urbini tempore, quo præfatæ Sixti Prædecessoris literæ emanarunt, subjecta erant, sub earumdem literarum dispositione non comprehendi, nec ullo modo comprehensa censeri; ac ita a quibuscumque Judicibus perpetuo judicari, ac definiri debere, statuimus, decernimus, & declaramus.

Declaratio 3. omnes subditos non alibi quam in Universitate Urbinaten. posse Lauream Doctoralem accipere:

§. 22. Demum, cum sicut accepimus, tametsi pluribus Edictis, quorum primum a præfato Guidobaldo secundo Urbini Duce die 17. mensis Augusti anno 1565. alia vero recentiora a diversis ejusdem Civitatis pro tempore Legatis, & Vice-Legatis promulgata fuerunt, salubriter cautum, ac expresse vetitum fuerit, ne Subditi ejusdem Ducatus, & Legationis alibi, quam in memorato Urbinatensi Doctorum Collegio Lauream, & Gradum Doctoratus accipiant, & qui secus fecerint, ab omnibus, & quibuscumque publicis in ea Provincia muneribus, ac officiis excludantur, nec ibidem Doctoris professionem exercere umquam possint; Nihilominus ejusmodi Edictorum dispositione posthabita, quamplures Subditi ad publica munera, & Doctoratus exercitium ibidem passim admittantur, licet Doctoratus insignia in prædicto Collegio minime susceperint; Nos proinde eorumdem Edictorum executioni, ac ipsius Collegii decori, utilitati, & incremento, quantum cum Domino possumus, opportune consulere cupientes, quemadmodum illustre cæteris omnibus exemplum præbere curavimus, dum anteactis annis duos ex germano Fratre secundum carnem Nepotes nostros, nimirum Dilectum

A Card. Annibale Alba-

Filium

no,& R.P.D. Alexandro Albano, Clementis XI. Nepotibus ad exemplum cæterorum in d. Universitate Doctoralis gradus susceptus fuit.

Filium nostrum Annibalem, modo S. Mariæ in Cosmedin Diaconum S. R. E. Cardinalem, & Camerarium Albanum nuncupatum, & Dilectum pariter Filium Magistrum Alexandrum Albanum in utraque Signatura nostra nunc Referendarium, & Cameræ nostræ Apostolicæ Clericum, quamvis literarum studiis in hac Alma Urbe nostra operam navassent, non alibi tamen, quam Urbini in præfato Collegio eos Doctoratus laurea insigniri voluimus; ita nunc tenore præsentium Apostolica authoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, ut in posterum, atque perpetuis futuris temporibus Subditi prædictæ Legationis, qui peracto studiorum curriculo, Doctorali Laurea ornari voluerint, eam in memorato Collegio omnino recipere teneantur, & qui alibi ipsam receperint, ad exercenda publice munera, & Officia, atque etiam ad gerendum quarumvis causarum in quocumque foro patrocinium in omnibus ejusdem Legationis locis prorsus inhabiles, & incapaces sint, ac esse intelligantur, nec illos a quoquam ad id, præterquam a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore existente habilitari, neque cum ipsis super hujusmodi defectu dispensari unquam posse, motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus statuimus, decernimus, & declaramus.

Clausulæ amplissimæ.

§. 23. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod interesse in præmissis habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab iis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque authoritate, præeminentia, aut potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio amplissima quibuscumque contrariis.

§. 24. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, & quibuslibet Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, quibus omnibus, & singulis quoad ea, quæ præsentibus adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua; ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac latissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 25. Cæterum volumus, quod earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio poenalis.

§. 26. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum Confirmationis, approbationis, declarationis, mandati, ordinationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo primo, Decimoquarto Kalen. Aprilis Pontificatus nostri Anno Vigesimo Primo.

Causa præsentis constitutionis.

§. 27. Ne autem de approbatione, confirmatione, innovatione, Decretis, declarationibus, novis concessionibus, statutis, mandato, & voluntate Clementis Prædecessoris circa præmissa ex eo, quod ipsius Clementis Prædecessoris ob subsecutum ejus obitum, ut præfertur, Literæ Apostolicæ præinsertæ ab ipso subsignatæ, ac in forma solita expeditæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari, & ii, quorum interest, aut interesse poterit, quomodolibet in futurum, illorum frustrentur effectu, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, præcipimus, & mandamus, quod approbatio, confirmatio, innovatio, Decreta, declarationes, novæ concessiones, statuta, mandatum, & voluntas ejusdem Clementis Prædecessoris, quoad omnia, & singula, quæ in præfatis Literis continentur, integrum sortiantur effectum, perinde ac si super illis ipsius Prædecessoris Literæ confectæ, & sub plumbo juxta consuetum Romanæ Curiæ morem expeditæ fuissent, quodque præsentes literæ ad probandum, ac plene justificandum approbationem, confirmationem, innovationem, Decreta, declarationes, novas concessiones, statuta, mandatum, & voluntatem Clementis Prædecessoris hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Mandatum pro executione Constitutionis Clem. XI.

Confirmatio ejusdem Constitutionis.

§. 28. Præterea ne præinsertæ Clementis Prædecessoris Literæ ullo unquam tempore a quoquam ex quovis capite impugnari, invalidari, aut in controversiam adduci, & vocari possint, sed perpetuis futuris temporibus firmæ, validæ, efficaces, ac illibatæ persistant, eas Nos tenore præsentium specialiter, & expresse approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & munimen adjicimus, ac omnes, & singulos tam Juris quam facti defectus, si qui forsan desuper intervenerint, supplemus, ac illas perpetuo valere, & observari debere volumus, & ordinamus.

Nova confirmatio eo-

§. 29. Insuper ad majorem, & abundantiorem præmissorum cautelam, & executionem,

rum omnium, quæ in præd. Clementis Constitutione continentur.

ea omnia, & singula, quæ in antedictis præinsertis literis ab eodem Clemente Prædecessore in commodum, favorem, ac utilitatem Universitatis Studii generalis, & Collegii Doctorum prædictorum approbata, confirmata, concessa, disposita, ac statuta fuerunt, Nos similiter tenore præsentium amplissime approbamus, confirmamus, concedimus, disponimus, atque statuimus, eaque omnia, & singula ab omnibus, ad quos spectat, vel spectabit in futurum, inconcusse, ac inviolabiliter perpetuò observari ex certa nostra scientia, & matura deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine volumus, decernimus, præcipimus, & mandamus.

Deputatio Executorum præsentis Constitutionis.

§. 30. Quocirca universis, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Canonicis, & aliis Personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, necnon modernis, & pro tempore existentibus Urbini Legato, & Vice-Legato, seu ejusdem Legationis Præsidi, & Cameræ Apostolicæ Auditori, ac eorumdem Archiepiscoporum, & Episcoporum Vicariis, seu Officialibus in spiritualibus generalibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque ubi & quando opus fuerit, ac pro parte illorum, aut alicujus eorum, quos ipsæ literæ concernunt, & concernent, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant authoritate nostra omnes, & singulos, quos eædem Literæ quomodolibet concernunt, & concernent, ut præfertur, illis, & in eis contentis quibuscumque pacifice frui, potiri, & gaudere: Non permittentes eorum aliquem desuper per Locorum Ordinarios, seu alios quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, pœnas Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias illorum arbitrio imponendas, & applicandas pœnas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita, compescendo, ac censuras, & pœnas prædictas, legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, & reaggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ speciales.

§. 31. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ præfatus Clemens Prædecessor in prædictis suis literis decrevit non obstare, quæ Nos pariter, ac iterum non obstare decernimus, & mandamus, quibus omnibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, expresse, ac amplissime scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 32. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique ab omnibus habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 33. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum approbationis, confirmationis, statuti, decreti, mandati & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo primo, VII. Idus Maji, Pontificatus Nostri Anno Primo.

II.

Conceduntur Privilegia & gratiæ Conclavistis postremi Conclavis.

Eadem privilegia concessa fuere a Clem. XI. Const. ed. 1700. Dec. 8. Pont. 1. Et a Bened. XIII. conceduntur Const. ed. 1724. Jan. 4. Pont. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 18. Maii 1721. ann. 1.

URBIS.

Causæ Indulti.

MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo divina favente clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, nobis, & Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus uti familiares, & continui commensales inservientes interfuerunt; quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujusque meritis exornare:

Donati scut. 10. mil. auri. pro Concl.

§. 1. Ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripto, vel suprascripta per dilectum filium Magistrum Gasparem de Carpineo Datarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos spectan. gratiose donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistinctè, qui nobiles non sunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos etiam nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis; itaut ipsum jus civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, militum & nobilium, ac civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, nobilibus, militibus, & civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. sed familiares continuos Commensales, nostrosque Comites, milites, nobiles, & cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc dein-

Receptio in familiares.

Notarios.

Comites.

Cives.

ceps

ceps in perpetuum omnibus; & quibuscumque ac prorsus similibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis; declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus; gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rocchetum Notariorum ipsius Sedis non deferant, palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, milites, nobiles etiam originarii, ac antiquissimi cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & civi originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite, valeant, realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in Urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, ac si de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Exemptio a gabellis, decimis, & oneribus.

§. 2. Nosque Conclavistas prædictos a solutione, & exactione decimarum, & cujuscumque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujuscumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impositorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & e contra, & postquam casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus; districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum, subsidii, gabellarum, & onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscumque Ecclesiasticæ, vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumve usu, possessione, vel quasi directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præsumant.

Absolutio a censuris.

§. 3. Necnon omnes eosdem Conclavistas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conscientiæ tantum absolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint omnium provisionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclavistarum tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quam alias, ex quavis causa provenien. sanamus, ac hujusmodi provisiones vigore eorum privilegiorum in foro conscientiæ tantum, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujusvis Ordinis Regularium per eos respective obientis, de novo etiam respective providemus, ac omnes, & singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus, &c. respective reservatas similiter de novo reservamus.

Remissio fructuum male perceptorũ.

§. 4. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos occasione quarumcumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum ipsis, & eorum cuilibet collatorum, & reservatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occasionibus etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam, ex eo quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia divina officia, dummodo tamen non in contemptum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint; quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obstet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in susceptis per eos alias rite ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Legitimatio illegitimorũ.

§. 5. Ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus feminis forsan procreati sint, etiamsi alias legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione, & præterquam in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus, succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstan. si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti,

ac in eisdem ordinibus etiam in altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditio literarum Apostolicarum gratis.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis commensalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis, tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur; ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis seu alterius militiæ.

§. 7. Ac Conclavistis prædictis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius militiæ regularis etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum conventu absentes existent, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, & commendarum eorum militiæ, seu Religionis capaces existant perinde, ac si in eadem militia, seu Religione antianitatem de justitia consequuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligen. seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis etiam ratione servitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum; etiam per prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum insignitis cum clausula tamen ex tunc prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominan. etiam quæcumque, quodcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati erant etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integre persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant; præfatique translatarii in quasi possessione dictas pensiones exigen. in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos præsentium vigore facien. existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & concessionem impedire nolumus, sed cumulative concessam, vel concessas esse volumus; itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis privilegiis, hac in re concessis, uti, & frui possint.

Ampliatio.

§. 8. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditutum, & proventuum hujusmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliisque hujusmodi reservatæ fuerint obtinentes ad illas persolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eisdem Conclavistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam à prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reservatorum, & reservandarum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam privationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascenden., & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & libere retinere.

Exemptio a spoliis, & facultas testandi.

§. 9. Postremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclavistas, & eorum quemlibet spectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria legitime tamen ac alias licite acquisita, & acquiren. etiam in Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia spoliis minime subjaceant: sed Conclavistæ prædicti etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere, libere, & licite valeant simili modo concedimus, &

indulge-

indulgemus, præcipientes, mandantes eisdem S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam sæcularibus, quam regularibus cujuscumque gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi facien. semper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Ab insinuatione in Camera.

§. 10. Nec eosdem Conclavistas, eorumque aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur conficien. in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas etiamsi motus proprius, & literæ hujusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere; ac Motum proprium, & literas hujusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam urgentissimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanaverint minime comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in pristinum statum restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Comprehensio procuratoris in privilegiis.

§. 11. Et insuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinosa Vicarius clericus Toletan.. seu alterius Civitatis, vel Diœcesis, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in præmissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eidem Joanni, licet ipse in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decemmillium scutorum auri hujusmodi per nos ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut præfertur distributorum, seu distribuendorum) tamquam Conclavista frui, & gaudere, & libere, & licite possit, & valeat, perinde, ac si Conclavi hujusmodi vere, & realiter interfuisset, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstan. motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiosa, & per viam secretam.

§. 12. Et insuper Venerab. fratri nostro Francisco Ostien. & Veliternen. Cardin. Barberino nuncupato ejusdem S.R.E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis tam conjunctim, quam separatim pro singulis, quibus concessæ fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant. Insuper omnia, & singula privilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclavistis, & eorum cuilibet a diversis summis Pontificibus prædecessoribus nostris huc usque concessa, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus.

Derogatio contrariorum.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstan. consensu in pensionibus, & fel. record. Pii Papæ V. de similibus, & dissimilibus gratiis in d. Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, necnon Pictaven. Concilii, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad summi Apostolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in universalibus, & provincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis universitatum etiam juramento &c. roboratis, statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac sacris Canonibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamsi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio M. A.

ET cum absolutione a censuris ad effectum &c. & quod obstantiæ etiam beneficialibus Conclavistarum, & ab eis subrogati hujusmodi, & dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius necnon alterius regulæ de non tollen. jure quæsito derogatione, & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, ac privilegiorum populi Romani, & Cluniacen., Cistercien., S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Civitatibus, & locis, & personis, & dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis,

ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores &c. latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit exprimi possint, & cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi beneficia Ecclesiastica etiam reservata ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod sola præsentis Motus proprii signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obstan., & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœc., patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ Nostræ, necnon Secretarius Collegii eorundem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta adnotati, & descripti, si alias ad pensiones, & beneficia hujusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

Transumptorum fides.

§. 14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitus, vel ostensus foret. Fiat. M. A.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum quinto decimo Kalendas Junii Anno Primo.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc quæ sequuntur.

Reverendissimus Dominus Frater Augustinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pisaurensis Episcopus Targensis Sacrista.

R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus U. S. R., ac S. Collegii Secretarius.

Joannes Baptista Gambarucci Presbyter Romanus ejusdem Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Ignatius Reali Clericus Romanus ejusdem Basilicæ Beneficiatus Coadjutor.

Franciscus Bolsa Presbyter Novocomensis Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ de Rotunda.

Venantius Philippus Piersanti Presbyter Camerinen. prædictæ Insignis Collegiatæ Canonicus Magistri Cæremoniarum.

Franciscus Ignatius Ferranti Presbyter Æsinus. Matthæus Scaglioni Presbyter de Volentano Montis Falisci Diœcesis. Bartholomæus Moglia Laicus Romanus Nostri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Felix Solatius Presbyter Rossanensis, & Vicarius Generalis Ostiensis. Joseph Lamblotte Laicus Nemurcen. Diœcesis. Sebastiani Antonii Episcopi Ostiensis Tanara.

Franciscus Antonius Fini Presbyter Minerviensis Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ Archipresbyter. Nicolaus Xaverius Sancta Maria Diaconus Mansionarius prædictæ Metropolitanæ. Fratris Vincentii Mariæ Episcopi Portuen. Ursini.

Abbas Laurentius Pius Bonsius Clericus Florentinus. Franciscus Judice Laicus Hungarus Francisci Episcopi Tusculani Judice.

Livius Guarinus Laicus Foroliviensis. Bartholomæus Fantinus Laicus Mutinensis. Fabritii Episcopi Albanensis Paulutii.

Joannes Antonius Vendettuoli Presbyter Venafrensis. Jacobus Collez Clericus Leodien. Diœcesis. Franciscus Siciliani Laicus Barensis. Francisci Episcopi Sabinensis Pignattelli.

Franciscus Velli Presbyter Prænestinus Basilicæ Principis Apostolorum perpetuus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgensis. Francisci Episcopi Prænestini Barbarini Vener. Fratrum nostrorum Episcoporum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium.

Abbas Joseph Maria Benveduti Clericus Eugubinus. Marcus Mittarelli Laicus Civitatis Ducalis. Franciscus Gotti Presbyter Bononiensis. Jacobi Tituli Sanctæ Mariæ in Via Boncompagni.

Comes Philippus Raynaldus a Turre Presbyter, & Abbas Albensis Eques Commendatarius, & Receptor S. Religionis Sanctorum Mauritii, & Lazari. Jacobus Antonius Carpanus Presbyter Dernotensis. Alexander Joannes Andrazzini Laicus Romanus. Josephi Tituli Sanctæ Praxedis Sacripantes.

Bartholomæus Claricius Presbyter Anconitanus. Camillus Scola Philosophiæ, ac Medicinæ Doctor Bassanensis. Joannes Antonius Spoladori Laicus Taruisinus. Georgii Tituli Sanctorum XII. Apostolorum Cornelii.

Jacobus Leoni Presbyter Signinæ Diœcesis. Joseph Maria Cardoni Laicus Lucensis. Laurentii Tituli Sancti Petri ad Vincula Corsini.

Antonius Aga Presbyter Romanus. Andreas Campanella Laicus Balneoregensis. Francicus Maria Serra Laicus Romanus. Francisci Tituli Sanctæ Cæciliæ de Aquaviva.

Abbas Bartholomæus Castelli J. U. D. Clericus Interamnensis. Laurentius Foschi Clericus Diœcesis Albanensis. Thomæ Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim Ruffi.

Petrus Antonius Ventura Presbyter Camerinensis Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ in Via lata. Nicolaus Carignani Laicus Lucensis. Horatii Philippi Tituli Sancti Honuphrii Spadæ.

Mauritius Jacquin Laicus Parisiensis. Antonius Lori Laicus de Prato Diœcesis Asculan. Philippi Antonii Tituli Sancti Chrysogoni Gualterii.

Crescentius Maschi Laicus Urbinas. Antonius Maria Giulietti Presbyter Auximanus. Carolus de Rubeis Clericus Romanus. Josephi Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Vallemani.

Abbas Paulus Antonius Folfi Clericus Foroliviensis. Dominicus Alexander Bugiani Laicus Romanus. Joannis Dominici Tituli Sanctæ Anastasiæ Paracciani.

Michael Angelus Maguoni Presbyter ex Diœcesi Sancti Miniati. Petrus Canevari Laicus Romanus. Caroli Augustini Tituli Sancti Augustini Fabroni.

Comes Livius Adrianus Presbyter J. U. D. Collegiatus Patavinus. Comes Antonius Mantua Laicus Patavinus. Petri Tituli S. Marci Priuli.

Joannes Baptista Rondoni Presbyter Bononiensis Sacræ Theologiæ Doctor, ac Perinsignis Collegiatæ Sancti Petronii Bononiæ. Jacobus Philippus Lazari Laicus Bononiensis. Ulyssis Josephi Tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem Gozzadini.

Joseph Castelluccius Presbyter Civitatis Potentiæ. Joseph Cardini Laicus ex Civitate Aretii. Joannes Baptista Innocentii Clericus Sabiensis. Ludovici Tituli Sancti Sylvestri in Capite Pici.

Antonius Leprotti Physicæ, & Medicinæ Doctor Laicus Bononiensis. Joannes Stacchini

Laicus

Laicus de Bonifacio Januen. Joannis Antonii Tituli Sancti Calisti de Via.

Abbas Jacobus Antonius Daffico Presbyter Januen. Hieronymus Calzi Laicus Romanus. Augustini Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Cusani.

Salvator de Rubeis Clericus Romanus. Joseph Haffuer Laicus Helvetus Solodorenus. Julii Tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna Piazzæ.

Angelus de Gianneskys a Castroplani Presbyter Clusinæ Diœcesis Abbas Sancti Blasii. Urbanus Garofoli Laicus Romanus. Antonii Felicis Tituli Sanctæ Balbinæ Zonzedarii.

Abbas Cæsar Oddedei Presbyter Eugubinus Basilicæ Sanctorum Laurentii, & Damasi de Urbe Canonicus. Thomas Puccetti Clericus Romanus. Joannis Baptistæ Tituli Sanctæ Mariæ in Aracœli Bussi.

Thomas de Cecchottis Clericus Reatinus. Franciscus Maria Lucca Laicus Romanus. Petri Sancti Joannis ante Portam Latinam Corradini.

Michael Petit de Ravannes Presbyter Diœcesis Parisiensis Abbas Commendatarius Monasterii in Arganna Diœcesis Catalaunensis. Joannes Vivant Presbyter Parisien. Diœcesis Canonicus Honorarius Ecclesiæ Metropolitanæ Parisiensis. Franciscus Soldinus Florentinus. Armandi Cardinalis de Rohan.

Comes Franciscus de Schrottembach Laicus ex Tyria. Matthias Breugeisen. Presbyter Viennensis. Franciscus Gistel Laicus Tridentinus. Wolphangii Annibalis Tituli Sancti Marcelli Scrottembach.

Andreas Boccacani Presbyter Narnien. Diœcesis. Liborius Cagliati Florentinus Societatis Jesu Laicus. Joannis Baptistæ Tituli Sancti Stephani in Cœlio Monte Ptolomei.

Abbas Antonius Sartoni Clericus Ariminensis. Cajetanus Bononi Laicus Novocomensis. Benedicti Sanctorum Nerei, & Archillei Odescalchi.

Ludovicus Guido Guerapin. de Vaureal Presbyter Senonensis Doctor Sorbonicus. Petrus Guerin de Tencin Presbyter Gratianopolitanus, Rector, & Socius Sorbonicus. Abbas Vezeliacensis Ecclesiæ Senonen. Archidiaconus major. Petrus Julien. Laicus Diœcesis Agathensis. Henrici Cardinalis de Bissy.

Felix Rosa Pepe Presbyter Abelliensis Diœcesis Canonicus Aversanus. Bernardinus de Benedictis Laicus Spoletanus. Innici Tituli Sancti Thomæ in Parione Caraccioli.

Antonius Piersantes Clericus Conjugatus Camerinen. Diœcesis. Nicolaus Corbellus Laicus Romanus. Bernardi Tituli Sancti Petri in Monte Aureo Scotti.

Joseph Caracciolus Laicus Neapolitanus. Marcus Ricciatoli Laicus Romanus. Nicolaus Belarducci Laicus Capuanus. Nicolai Tituli Sancti Martini in Montibus Caraccioli.

Abbas Hieronymus Cardoni Presbiter Lucensis Basilicæ Principis Apostolorum perpetuus Beneficiatus. Joseph Frisclli Laicus Romanus. Joannis Baptistæ Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Patritii.

Comes Joannes Fabius de Braschis J. U. D. Clericus Cesenatensis. Ludovicus Moscoaus Laicus Perusinæ Diœcesis. Nicolai Tituli Sancti Sixti Spinulæ.

Abbas Hieronymus Crivelli Presbyter Mediolanensis. Ioseph Fragiotti Laicus Romanus. Giberti Tituli Sancti Alexii Borromei.

Joannes Franciscus Bassel Diœcesis Moguntinæ, ejusque Canonicus ad Gradus B. M. V. Emericus Gabriel Comes Esterbasis Diœcesis Strigoniensis Canonicus Posoniensis Præpositus B. M. in Rath. Joannes Ziein Diœcesis Constantiensis. Emerici Cardinalis Czakij.

Joannes Paulus Mercantilius Clericus Romanus. Constantinus Grimaldus Laicus e Regio Lepidi. Georgii Tituli Sanctæ Agnetis Spinulæ.

Hieronymus Maresti Laicus Ferrariensis. Franciscus Quercioli Laicus Imolen. Cornelii Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Bentivoli.

Comes Ludovicus Emmanuel de Ghistel ex Marchionibus S. Floræ Abbas, & Clericus Attrebatensis. Abbas Gaspar Ruggia Clericus Romanus Basilicæ Principis Apostolorum Beneficiatus Coadjutor. Philippi Thomæ de Baussu Cardinalis de Alsatia.

Vincentius Margarita J. U. D. Presbyter Brixiensis. Joannes Danielis Laicus Cenedensis. Joannis Francisci Tituli Sanctorum Marcellini, & Petri Barbadici.

Josephus Emidius de Grassis Clericus Asculanus. Joannes Bianchini Clericus Asculanus. Joannes Bianchini Clericus Mediolanensis. Joannes Georgeus Grau Hungarus. Michaelis Friderici Tituli Sanctæ Sabinæ de Althan.

Philippus Ortensius Fabri Clericus Conjugatus Romanus. Arnoldus de Paulis Laicus Leodiensis. Joannis Baptistæ Tituli S. Priscæ Salerni.

Gabriel Lopez Viegea Clericus Lusitanus Civitatis Elviæ. Joannes Franciscus Verveda Clericus Barchinonensis. Alvari Cardinalis Cienfuegos, Presbyterorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium.

Joannes Baptista Filippani Presbyter Romanus. Augustinus Luppachioli Clericus Gallesi Diœcesis Civitatis Castellanæ. Franciscus Titii Laicus Vallismontanæ Diœcesis Segninæ. Benedicti Sanctæ Mariæ in Via lata Pamphilii.

Joannes Antonius Coltrolini Clericus Conjugatus Romanus. Alexander Perazzoli Laicus Neapolitanus. Petri Sancti Laurentii in Damaso Otthoboni.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus. Josephi Renati Sancti Georgii Imperialis.

Andreas Januen. Laicus Prænestinus. Petrus Buccardus Laicus Romanus. Laurentii Sancti Nicolai in Carcere de Alteriis.

Abbas Christophorus Venturelli Clericus Amerinus. Hieronymus Georgii Laicus Pisanus. Caroli Sancti Angeli in Foro Piscium Columnæ.

Carolus Ancajanus Laicus Spoletanus Eques Commendatarius Sacræ Religionis Sanctorum Mauritii, & Lazari. Franciscus Blancus Laicus Viadamen. Diœcesis Mantuanæ. Annibalis Sanctæ Mariæ in Cosmedin Albani.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinæ Diœcesis. Augustinus Cincielli Laicus Castellanæ Diœcesis. Curtii Sancti Eustachii Orighi.

Ermannus Adamus Tenantevvich. Philopolitanus. Fridericus Antonius Gunter Presbyter Moguntinus. Joannes Georgius Mesbach Laicus Manoziavalensis Herbipolen. Diœcesis. Damiani Cardinalis Schonborn.

Marchio Joannes Thaddæus Canalis Laicus Reatinus. Laurentius Bussonus Romanus Clericus Conjugatus. Fabii Sanctorum Viti, & Modesti Oliverii.

Joannes Matthæus Niccioli Clericus Pisaurensis. Franciscus Gambirasi Laicus Romanus. Julii Cardinalis Alberoni, Diaconorum S. R. E. Cardinalium.

Frater Magister Hieronymus Maria de Allegris Florentinus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis.

Frater Magister Joannes Baptista Amadeus Lucensis Ordinis Eremitarum S. Augustini Sacrista.

Comes Petrus Donarellus à Ruere ex Marchionibus Orciani, Laicus Anconitanus, Custos Fontis, & Aquarum Conclavis.

Urbanus Bizxani Laicus Romanus cum prædicto Reverendissimo Episcopo Targensi Sacrista.

Joannes Oliva Presbyter Rhodiginus cum dicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Vincentius de Appolloniis Presbyter Æsinus cum dicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Frater Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subsacrista.

Michael Angelus Pauli Pisaurensis. Joannes Baptista Nucarini Fulginas Medici Physici.

Victorius Masinus Florentinus.

Jacobus Mansuetus Romanus Aromatarius. Jacobus Antonius Bassius Mantuanus. Joannes Baptista Varola Mantuanus ejus Auxiliatores.

Joseph de Ambrosiis Romanus. Dominicus Adrovizi Urbinas Barbitonsores. Dominicus Borgiassi Romanus. Hieronymus Gatti Calaber eorum Auxiliatores.

Antonius Ravasi Faberlignarius. Petrus Paulus Alfieri Fabercementarius.

Franciscus Mossius a Morbegno Novocomensis Diœcesis Famulus Magistrorum Cæremoniarum.

Dominicus Fantoni.
Carolus Antonius Sala.
Joseph Pichigno.
Petrus Giannini.
Joseph Antonius Finiti.
Joseph Barzotti.
Franciscus Vattani.
Stephanus Orlandi.
Constantinus Cichelli.
Angelus Davegio.
Joannes Giorgetti.
Jacobus Boscheroli.
Bartolomæus Isola.
Cæsar Giuliani.
Franciscus Bruni.
Philippus Mezzarota.
Bernardinus Scaletta.
Joannes Valeva.
Joannes Baptista Ricci.
Joannes Petrus Giorgi.
Petrus Lancetta.
Gregorius Crivelli.
Marcus Lamboni.
Andreas Giuliani.
Joannes Baptista Goldoni.
Joannes Franciscus Gonnella.
Paulus Bettoli.
Remigius Valena.
Paschalis Guerdi.
Marcus Antonius Guarnacci.
Martinus Dominici.
Dominicus Picchi.
Jacobus Matthias Bartolini.
Bartholomæus Pascucci.

Scopatores Conclavis.

III. Conceduntur Privilegia & Indulta Dapiferis postremi Conclavis.

Eadem Privilegia concessa fuere ab Inn. XII. Const. edit. 1691. Jul. 15. Pont. 1. a Clement. XI. Constit. edit. 1700. Decemb. 8. Pont. 1. Et a Bened. XIII. conceduntur Const. ed. 1724. Jun. 4. Pont. 1.

Dat. 18. Maji 1721. Ann. I.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

URBIS.

Causa Indulti.

MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscunque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferi creantur Commensales, & Notarii Apostol.

§. 1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commensales nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerunt, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierint, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes cives ipsius urbis, vel civitatis.

Nobiles, & cives.

Jus Civitatis in hæredes transit.

§. 2. Itaut ipsum jus civitatis ad quoscumque in eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus continuis commensalibus, ac Notariis nostris, comitibusque, & militibus, nobilibusque, ac civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis; tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares, continuos commensales nostros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & litteræ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ comites, & milites, ac nobiles originarii, & antiquissimi cives ejusdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra sine tamen eorundem Nota-

riorum

riorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, acsi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

A gabellis liberantur.

§. 3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus: necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§. 4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus feminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis geniturae hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitates admitti jubet.

§. 5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, & Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cam. Apostolicæ, quam in favore literarum Apostolicarum ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per S. R. E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus.

 §. 7. Decer-

§. 7. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes Pensionum, seu fructuum, redditnum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore: ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere.

Bona ipsorum a spoliis liberat.

§. 8. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Urbe, ejusdem districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant: sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit a molestiis.

§. 9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri: sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungen. in quavis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem gratiosam mandat.

§. 10. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam abbreviatorum, sollicitatorum, Secretariorum plumbi, & registri absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in pensionibus, ac fœlicis recordationis Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, Privilegii quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus, ac etiam consistorialiter, ac alias forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis inter alia disponen. quod beneficia Urbis non nisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expresse professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio M. A.

Et

Et cum abſolutione a cenſuris ad effectum, &c. & in caſibus regulæ de inſordeſcentibus eum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæſito, aliiſque neceſſariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus ſit, & quod indultorum, conceſſionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmiſſorum omnium, & ſingulorum major, & verior ſpecificatio, & expoſitio fieri poſſit in literis, in quibus ſingulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceſes, Patriæ, & alia requiſita exprimi, & deſcribi, ſeu pro expreſſis, & deſcriptis haberi poſſint juxta notulam per ipſos ſeu eorum Deputatos confectam ſimul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

Tranſumptorum fides. §. 2. Volumus autem, quod literarum ſuper præſentibus conficiendarum tranſumptis, etiam impreſſis, & ſigillo, & manu alicujus Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, & ſubſcriptis eadem fides, tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Volumus autem, quod ſola præſentis Motus proprii noſtri Signatura ſufficiat, ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obſtante.

Fiat. M. A.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Quinto decimo Kalendas Junii Anno Primo.

Nomina Eminentiſſimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum ſunt hæc, quæ ſequuntur.

MICHAEL ANGELUS DE COMITIBUS nunc INNOCENTIUS XIII. Romanus.
Abbas Cæſar Meniconi.

EPISCOPI VI.

Sebaſtianus Epiſcopus Oſtien. Sacri Collegii Decanus Cardinalis Tanara Bononienſis. Franciſcus de Bic Eques S. Jacobi Bruxellenſis.

Fr. Vincentius Maria Epiſcopus Portuen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Orſini Romanus. Balthaſar Coſcia Beneventanus.

Franciſcus Epiſcopus Tuſculanus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Judice Neapolitanus. Camillus Marchio Penna.

Fabritius Epiſcopus Albanen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Paulutius Forolivienſis. Comes Nicolaus Maria Saxatellus.

Franciſcus Epiſcopus Sabinen. Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Pignatellus Neapolitanus. Abbas Joannes Baptiſta Zo.i.

Franciſcus Epiſcopus Præneſtinus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Barberinus Romanus: Dominicus Gregorius Paſſerini de Nurſia.

PRESBYTERI.

Jacobus Tituli Sanctæ Mariæ in Via Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Boncompagni Archiepiſcopus Bononien. Romanus. Antonius Gabriellius Romanus.

Joſeph Tituli Sanctæ Praxedis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Sacripantes Narnienſis. Abbas Romualdus Riſi Narnienſis.

Gregorius Tituli Sanctorum XII. Apoſtolorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Cornelius Epiſcopus Patavin. Venetus. Joannes Franciſcus Raggia Romanus.

Laurentius tituli Sancti Petri ad Vincula Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Corſinus Florentinus. Philippus Acciajoli Florentinus.

Franciſcus Tituli Sanctæ Cæciliæ Cardinalis de Aquaviva Neapolitanus. Marchio Mattheus Sacchettus Romanus.

Thomas Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Ruffi Epiſcopus Ferrarien. Neapolitanus. Marius Canjacchi Amerinus.

Horatius Philippus Tituli Sancti Honuphrii Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Spada Epiſcopus Auximan. Lucenſis. Joannes Antonius Leoni Romanus.

Philippus Antonius tituli Sancti Chryſogoni Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Gualterii Urbevetanus. Fortunatus Malvezzi.

Joſeph Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Vallemani Fabrianenſis. Franciſcus Maria della Volpe.

Joannes Dominicus Tituli Sanctæ Anaſtaſiæ Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Paracciani Romanus. Comes Joſeph Maſtais de Ferrettis.

Carolus Auguſtinus Tituli Sancti Auguſtini Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Fabronus Piſtorienſis. Franciſcus Bini Florentinus.

Petrus Tituli Sancti Marci Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Priuli Venetus. Commendator Franciſcus Columna.

Ulyſſes Joſeph Tituli Sanctæ Crucis in Hieruſalem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Gozzadini Epiſcopus Imolen. Bononien. Comes Alphonſus Servantii.

Ludovicus Tituli Sancti Silveſtri in Capite Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Picus Epiſcopus Senogallien. de Mirandola. Abbas Dominicus de Therry Hybernus.

Joannes Antonius Tituli Sancti Caliſti Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis de Via Epiſcopus Ariminenſis Bononienſis. Comes ... Lignani.

Auguſtinus Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Cuſani Epiſcopus Papien. Mediolanenſis. Antonius Facchinetti.

Julius Tituli Sancti Laurentii in Pane, & Perna Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Piazza Epiſcopus Faventinus Forolivienſis. Vincentius Terdutius.

Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Cardinalis Zonzedarius Senenſis. Abbas Ludovicus Anguiſciola.

Joannes Tituli Sanctæ Mariæ in Ara-Cæli S. R. E. Cardinalis Buſſi Epiſcopus Anconitanus Viterbienſis. Benedictus Buſſi Viterbienſis.

Petrus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Corradinus Setinus. Franciſcus Buccapadulius Romanus.

Armandus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis de Rohan Epiſcopus Argentin. Gallus. Comes Ferdinandus Bolognetti.

Wolphangus Tituli Sancti Marcelli Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Scrottenbach Epiſcopus Olomucen. Germanus. Marchio Hieronymus Lucinus Mediolanen.

Joannes Baptiſta Tituli Sancti Stephani in Cælio Monte S. R. E. Cardinalis Ptolomeus Piſtorienſis. Petrus Teſtaſecca.

Benedictus Tituli Sanctorum Nerei, & Archillei Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Odeſcalchi Archiepiſcopus Mediolanenſis. Comes Aloyſius Turconus Mediolanenſis.

Henricus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis de Biſſy Epiſcopus Meldenſis Gallus. Abbas Franciſcus Cajetanus Thomatus Romanus.

Innicus Tituli Sancti Thomæ in Parione Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Caraccioli Epiſcopus Averſanus Neapolitanus. Bartholomæus Mello Averſanus.

Bernardinus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Scotti Mediolanenſis. Philippus Erneſtus de Bruggen. ex liberis nobilibus Ducatus Curlandiæ.

Nicolaus Tituli Sancti Martini in Montibus Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Caraccioli Archiepiſcopus Capuanus Neapolitanus. Jacobus Amadori olim Lamfredini Florentinus.

Joannes

Joannes Baptista Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Patritii Romanus. Marchio Patritius Patritii Romanus.

Nicolaus Tituli S. Sixti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Spinula Januensis. Orlandius Eques de Catenaccia.

Gibertus Tituli Sancti Alexii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Borromeus Episcopus Novarien. Mediolanensis. Comes Constantinus Pagani Civitatis Ducalis.

Emericus S. R. E. Cardinalis Czaky Episcopus Hungarus. Philippus Jacobus Caffer Colonien Diœcesis &c. Decanus Collegiatæ Sancti Gregorii Colonien.

Georgius S. Agnetis S.R.E. Cardinalis Spinula Januen. Thomas Isoldus Spoletan. Diœcesis.

Cornelius Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Bentivoli Ferrariensis. Abbas Joseph Ascevolinus Romanus.

Philippus Thomas S.R.E. Cardinalis de Bossu de Alsatia Archiepiscopus Mechliniensis Flandrus. Comes Joannes Petrus de Azuis.

Joannes Franciscus Tituli Sanctorum Marcellini, & Petri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Barbadicus Episcopus Brixiensis Venetus. Marchio Horatius Lancellotti Romanus.

Michael Fridericus Tituli S. Sabinæ S. R. E. Cardinalis de Althan Episcopus Vaccien. Germanus. Julius Gabriellius Romanus.

Joannes Baptista Tituli Sanctæ Priscæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Salerni Consentinus, Joseph Baldinucci Lucensis.

Alvarus S.R.E. Cardinalis Cienfuegos Asturianus. Cæsar Eques Herculanus.

DIACONI X.

Benedictus Sanctæ Mariæ in Via lata primus Diaconus S.R.E. Cardinalis Pamphylii Romanus. Michael Angelus Fagnani Romanus.

Petrus S. Laurentii in Damaso S. R. E. Cardinalis Otthobonus Venetus. Fr. Benedictus de Fabris Eques Hierosolymitanus.

Joseph Renatus Sancti Georgii S.R.E. Cardinalis Imperiali Januensis. Lauretus Barbari.

Laurentius S. Agathæ S.R.E. Cardinalis de Alteriis Romanus. Marchio Paulus de Drago Romanus.

Carolus S. Angeli in foro piscium S. R. E. Cardinalis Columna Romanus. Fabritius Sabellus Romanus.

Annibal S. Mariæ in Cosmedin S. R. E. Cardinalis Albanus Urbinas. Philippus Baro de Scarlattis Romanus.

Curtius S. Eustachii S.R.E. Cardinalis Orighi Romanus. Canonicus Nicolaus Maria Orighi Romanus.

Damianus S.R.E. Cardinalis de Schonborn. Germanus. Willhelmus Henricus liber Baro de Bouscrodt Germanus.

Fabius Sanctorum Viti, & Modesti, S.R.E. Cardinalis Oliverii Pisaurensis. Joannes Andreas Oliveri Pisaurensis Eques Sancti Stephani.

Julius S.R.E. Cardinalis Alberoni Parmensis. Joannes Andreas Pieri Lucensis.

IV. Conceduntur Privilegia Familiaribus Sanctitatis Suæ.

Eadem Privilegia concessa fuere a Clem. XI. Const. ed. 1701. April. 5. P. 1. Et conceduntur a Benedicto XIII. Const. ed. 1724. Dec. 15. P. 1.

Dat. 26. Maji 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Nomina Familiarium.

VEnerabilibus Fratribus Sinibaldo ab Auria Patracen. Cubiculi Nostri Præfecto, Prospero Marefusco Cæsarien. Auditori Nostro, & Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Episcopo Porphyrien. Sacrarii Nostri, ac dilectis Filiis Magistris Nicolao Judice Neapolitan. Palatii Nostri Apostolici respective Præfectis, Bartholomæo Ruspulo Romano Notario Protonotario nuncupato de numero Participantium, libellorum supplicum Nobis porrectorum, Dominico Rivera Urbinaten. notarum arcanarum, & Dominico Passionei Forosempronien. Epistolarum Latinarum respective Secretariis in utraque Signatura nostra Referendariis, necnon Cæsari Menicono Perusin. Pincernæ, Joanni Philippo Bandino Camerinen., Francisco Ignatio Ferranti Massaliensi Æsinæ Diœcesis Eleemosynario Secreto, Philippo Magnono Romano, Antonio Tasca Theatin. Vestiario, Matthæo Scagliono a Valentano Montis Falisci Diœcesis, Literarum nostrarum in forma Brevis, quæ ad Principes scribuntur, Secretario, Paulo Cæsio Romano, Riccardo a Balneo Mantuan., Nicolao Michelangeli Senogallien. Diœcesis Medico Secreto, Hieronymo Columnæ Forerio Majori, Andreæ Maidalchino, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle Romanis, Cubiculariis Secretis Nostris, Josepho Accorambono Spoletan. Subdatario, ac Olympio Miliani de Insula Lilii nullius Diœcesis Architriclino, ac Joanni Borronio Nolan. Caudatario, Joanni Baptistæ Precurti Romano Crucifero, Dominico Pizzi de Ischia Aquæpenden. Diœcesis, Francisco Mariani Viterbien., Cappellanis Secretis, ac Scipioni de Fabiis Romano, Dominico Rombolnio Pistorien., Francisco Pino pariter Romano, Bartholomæo Mossia itidem Romano, Hieronymo Giorgi Oppidi Liburni Pisan. Diœcesis, ac Jacobo Antonio Biancono a Capranica Sutrin. Diœcesis Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis Cubiculi Nostri Adjutoribus familiaribus continuis Commensalibus nostris, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

§. 1. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensationis providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Commendantur, & absolvuntur a censuris.

§. 2. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, & quibus personas vestras, etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vos, & quemlibet vestrum respective in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, & sa-

Motu proprio creantur Notarii, Comites, Equites, Nobiles, & Cives.

cri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites necnon auratæ Militiæ Equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., Beneventan., omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Exponuntur Notariorum, &c. privilegia cum quadam restrictione.

§. 3. Vobisque, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, & immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quicquid secus per vos aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, & Sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque Literis, Instrumentis, & Scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romani, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis; ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia gentis nostræ, sive integre, sive cum vestris respective composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eximuntur a Decimis, aliisque impositionibus, ea excepta pro auxilio contra Infideles.

§. 4. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris, ac familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, perangariis, ceterisque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam Rusticis ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciarum, Terra, Mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quæcumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu Vectigalium, & Tributorum hujusmodi Redemptores, Conductores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos alias quam, ut præfertur valeatis coarctari (quandiu servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Permittitur pluralitas Beneficiorum.

§. 5. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, & quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia seu singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Personatus, administratio, vel Officium fuerit, & ad Dignitatem, Personatum, Administrationem, vel Officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum alias canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere.

Eximuntur a Residentia durante familiaritate.

§. 6. Necnon etiam quamdiu Nobis inservieritis tantum in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis (non tamen parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum) per vos pro tempore respective obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Ecclesiis Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, & Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis invite compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, ac proventus durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sive Locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare.

Facultas recipiendi Ordines extra tempora, & sine licentia.

§. 7. Ac interim, vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam a quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a jure statuta proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueri-

tis, su-

tis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare.

Item audiendi, & docendi Leges, causasque tuendi.

§. 8. Necnon, etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & Officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publice in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in Causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Necnon eligendi Confessarium cum ampla facultate.

§. 9. Liceat quoque Vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & successoribus Nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas, (non tamen Episcopos, vel alios superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in Literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultra marino, visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Facultas transferendi Pensiones usque ad ducatos 300.

§. 10. Vobisque ulterius, & quicumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu clericali Charactere insigniri volentibus, etiam eis, quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam Literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus privilegiis, Decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris Juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. rec. Innoc. PP. XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Facultas testandi usque ad 6000. ducatos & sine solemnitatibus.

§. 11. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum Vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, & fructuum, redditiuum, & proventuum Ecclesiasticorum, loco pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, proventibus vobis reservatorum, & assignatorum, ac reservandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, nec non undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiam si in pecunia numerata, & jocalibus,

gemmis,

gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium Ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam ipsis fructibus, redditibus, & proventibus & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) jam cumulative, cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus serviverint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium quorumcumque locorum piorum favorem, & usum ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia, prout, quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum aut quod in vim illarum testari seu disponere velitis, & intendatis, semel iterum aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, servari debeat, ipsaque testamenta, codicilla, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties, quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Indultum in casu intestatæ successionis, aut minus validæ dispositionis.

§. 12. Et insuper statuimus, & ordinamus vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditùum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra Beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, ac etiam nulla subsistenti causa ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque pervenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scripta etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan a vobis, etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem Consanguineorum, & Affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc & e contra pro dicta summa sex millium Ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos Juris, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibitio contra Perturbatores.

§. 13. Districtius inhibentes quibuscumque Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legitarios hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant, quoquomodo, vel perturbare.

Clausulæ.

§. 14. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi ab humanis recedere contigerit, sub Literis rec. mem. Pii Papæ IV. prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes septimo Kalen. Decembris Pontificatus sui Anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis ex quibuscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori data, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, & de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de Jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus

bus habere, ac etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus & per omnia uti, si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debuerit, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive Indultum, aut confirmationem præsentium a nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse.

§. 15. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur Executio.

§. 16. Quocirca Venerabil. Fratribus nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet, indebite molestari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui pro hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac recol. me. Alexandri PP. VII. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, nec non ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfixione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. mem. Urbani Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & Locorum, in quibusvis cives Originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & Locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, Civitatibus, & Locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ, Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam Decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis, nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederit, quodque Præceptoriæ,

& alia

& alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositiones pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo, quodque ipsi Exactores, & Appaltatores Decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; quodque vos primam non feceritis in Ecclesia hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Adimplenda ante usum Notariatus.

§. 18. Volumus autem quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini.

§. 19. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Præsentes Literæ non suffragantur Prædecessorum Familiaribus.

§. 20. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares, continui commensales erant, concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVI. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

V.

Indicitur Jubilæum Universale initio Pontificatus Sanctitatis Suæ.

Huic simile Jubilæum indictum fuit a Clem. XI. Const. ed. 1701., Feb. 25., P. 1. & a Bened. XIII. indicitur Const. ed. 1714., Jun. 10., P. 1.

Dat. 27. Maji 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a necessitate implorandi divinum auxilium præsertim ob timorem Epidemicæ luis.

SUperni dispositione consilii, quo cælestia pariter, & terrestria inscrutabili ratione reguntur, ad Supremum Apostolatus fastigium, nullo meritorum suffragio evecti, dum serio consideramus impositi Nobis gravitatem oneris, Angelicis etiam humeris formidandi, cui collum humiliter supponere divinæ voci obsequendi Nos adegit necessitas, viriumque nostrarum infirmitatem, tum luctuosam rerum, & temporum conditionem, quotque, & quam gravissimis Respublica Christiana malorum procellis, & calamitatibus conflictetur, atque periculis exposita sit, toti contremiscimus, crebraque ex imo corde suspiria, & uberes ex oculis lacrymas fundentes, ad Dominum cum Propheta clamare compellimur: Exaltatus, humiliatus sum, & conturbatus; terrores tui conturbaverunt me; circumdederunt me, sicut aqua tota die, circumdederunt me simul. Ac nisi spes nostra in ipso bonorum omnium Largitore reposita esset, animo plane conciderenus; sed quia benignus, & misericors est Deus noster, & propitiatur omnibus invocantibus eum in veritate, nec despicit in opportunitatibus, & tribulatione, eodem Propheta monente: Revela Domino viam tuam, & spera in eo, & ipse faciet, & magis ejus clementiæ, & misericordiæ confidere, quam nostræ imbecillitati diffidere constituimus, cumque nos sufficere non posse sciamus, oculos nostros ad Montem Sanctum suum, montem uberem, Montem pinguem, unde opportunum Nobis ad futurum auxilium, & enixe petimus, & devote speramus. Id ipsum, ut & vos, quibus nostra impendenda est solicitudo, conjunctis nobiscum precibus faciatis, & divinam, qua agemus opem per jejunia, & eleemosynas, aliaque pietatis opera nobis demereri sedulo studeatis, paterne requirimus, & monemus, ut scilicet totius consolationis Deus, cui proprium est infirma mundi eligere, & dexteræ suæ potentia facere fortia, confirmet, quod operatus est in Nobis, & det Nobis sedium suarum assistricem sapientiam, mittat illam de Cælis sanctis suis, & a sede magnitudinis suæ, ut nobiscum sit, & nobiscum laboret ad Divini nominis gloriam, Ecclesiæque Sanctæ utilitatem, & spiritualem omnium fidelium ædificationem, omniaque consilia nostra, & actiones dirigat secundum beneplacitum voluntatis suæ, hæreses, & in Religione dissidia extirpet, fidem Catholicam protegat, & propaget, quam mundus dare non potest inter Principes Orthodoxos pacem restituat, eorumque animos fortiter, & suaviter vinciat in vinculo charitatis, dira Epidemicæ luis flagella, quæ non procul ab Italiæ finibus, sicut cum intimo animi nostri dolore accepimus, misere sævire adhuc non cessat, ab iis, quos calamitas tenet, avertat, ab aliis vero, quos tantæ cladis metus, & pavor invasit, pericula propulset, ac nomen Christianum ab Infidelium insidiis, & incursionibus potentia virtutis suæ tueatur. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, majorique fructu fiant, priscum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum morem secuti, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, opportuno hoc recurrente tempore, quo Spiritus Sanctus repentino sonitu super Apostolos venit, mentesque carnalium in sui amorem permutavit, & foris apparentibus linguis igneis facta sunt intus corda inflammantia, proferre, & liberali manu erogare decrevimus.

Caussa Jubilæi.

Indictio Jubilæi.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus authoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam nobis Dominus licet indignis contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus qui solemni Processioni, quam feria secunda festi Pentecostes proximæ hebdomadæ, a Basilica

lica Principis Apostolorum ad Ecclesiam Sancti Spiritus in Saxia de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximæ subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio erogaverint. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubique degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint designandæ, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum, a publicatione designationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

De existentibus extra Urbem.

§. 2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, supra scriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua Corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento, detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera, commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt pariter concedimus, & indulgemus.

De navigantibus, & iter agentibus.

De Regularibus, & legitime impeditis.

§. 3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus, tam laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis Sententiis, & Censuris a jure, vel ab homine, quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliaque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & quibuscumque Ordinariis locorum, ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

De publicatione Jubilæi.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico Excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias, & Censuras, incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

De casibus reservatis.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularibus, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostol. eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præmissorum, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

§. 7. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam

impres-

impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & Gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVII. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VI. Mandatur continuatio Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum Urbis.

Hujusmodi Visitatio instituta fuit ab Inn. XII. Constit. ed. 1693., Jan. 11., P. 2. Et continuata a Clem. XI. Const. ed. 1701. Jan. 14., P. 1. a Benedicto XIII. iterum præcipitur ejus continuatio Const. ed. 1724., Jul. 15. P. 1.

Dat. 28. Maji 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur institutio, & continuatio d. Visitationis.

CUM felic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster circa Pontificatus sui primordia pastoralem Cleri Romani, omniumque Almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere Adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit, & assumpserit, eisque quosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent; ac Secretarium, Judicem, Cancellarium, seu Actuarium Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales, & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit, variasque eisdem Cardinalibus, ac eorum, & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus, & Ministris prædictis facultates, præeminentias, & indulta concesserit, & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii Prædecessoris Literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur. Et sicut accepimus memorati quidem Cardinales, Visitatores una cum Prælatis Coadjutoribus etiam piæ mem. Clementis Papæ XI. Prædecessoris Nostri jussu visitationem hujusmodi, tam in eisdem Patriarchalibus, quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam virorum quam mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus, & aliis locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis, & Decretis, ubi opus fuerit providerint; Visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac locis, & Operibus piis prædictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia, adhuc pendeant indecisa; Hinc est, quod Nos pastorali studio considerantes quantopere visitatio hujusmodi utilis, & necessaria sit, non modo ad tollendos abusus, sed etiam ad præcavendum, ne deinceps introducantur, quantumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicente Domino proventurum sit, si Visitatio ipsa continuetur, & absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum, & gloriam, animarumque salutem opportuna, & conducibilia sunt, sicut hactenus factum est in posterum quoque pie prudenterque statuantur: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam visitationem continuari, & absolvi; causasque indecisas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis, atque Justitiæ ratio suaserit, terminari, visitationes particularium Ecclesiarum, ac locorum, & Operum piorum jam inchoatas absolvi, necnon Ecclesias, ac loca, & opera pia tam hucusque visitata, quæ iteratam visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata visitari, cæteraque omnia, & singula visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac executioni demandari debere tenore præsentium decernimus, & mandamus.

Causæ novæ continuationis præd. Visitationis.

Mandatum continuandæ Visitationis.

cum nova concessione facultatum Congregationi facta.

Ac omnes, & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta quæcumque prædictis Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & singulis Officialibus, & Ministris supradictis a memoratis Innocentio, & Clemente Prædecessoribus per suas respective Literas desuper emanatas quovis modo respective concessa, & attributa per obitum eorumdem Prædecessorum minime cessasse, sed in suis robore, & firmitate permanere, omnibusque, & singulis prædictis respective adhuc competere, & suffragari debere, decernimus pariter, & declaramus. Et quatenus opus sit, facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, ac officialibus, & Ministris prædictis in omnibus, & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio, & Clemente Prædecessoribus concessa, & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus denuo concedimus, tribuimus, & impartimur.

Clausulæ.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliqui interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujuscumque status, gradus, Ordinis, & præeminentiæ, & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari: seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales de Latere Legatos, ac alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & diffiniri

finiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ memoratus Innocentius Prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Maji MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul. de alternativa Officiorum pro Provincia S. Antonii in Lusitania Fratrum Min. de observ. Discalc.

A Clem. XI. Const. ed. 1712. Dec. 23., P. 13. revocata fuit dismembratio Conventus S. Luciæ, & Hospitii de Portici. Et hujus Pontificis Const. ed. 1722., Jun. 22., P. 2. extat commissio Nuncio Neapolis super eadem dismembratione.

Dat. 16. Junii 1721. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Emmanuelis a Gloria, nonnullorumque fratrum expresse professorum Provinciæ S. Antonii in Lusitania Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi pro bono pacis, & pacifico ejusdem Provinciæ regimine Alternativam Officiorum in ea cum divisione Territorii stabilire plurimum desiderabant in hunc modum, videlicet.

Divisio Territorii Provinciæ cum æqualitate numeri Religiosorum.

§. 1. Primo, quod prædicta Provincia Sancti Antonii secundum Regiones, Territoria, per quæ protenditur, in duas æquales partes dividatur, quarum Ulyssiponenses Civitates, Orientalem scilicet, & Occidentalem cum suis Territoriis, vulgo *Termos*, inclusive Provinciam de Alemviso, & Regiones ultra mare comprehendat, Altera vero totum id, quod a Territoriis Ulyssiponen. per Provinciam de Extremadura usque ad Villam de Canthanhede districtus Civitatis Conimbricen. inclusive includitur, & sic divisæ conserventur, ut Religiosorum numerus utriusque Hierarchiæ, Clericalis videlicet, & laicalis in unaquaque parte æqualis sit. Sed quia de præsenti numerus Ulyssiponensium in magna parte a non Ulyssiponensibus habet excedi, donec ad æqualitatem perveniant, ex Novitiis recipiendis duæ partes ex Ulyssiponensibus, & una ex aliis dumtaxat ad habitum admittatur, proportione servata inter Clericos, & Laicos, prout necessitati Provinciæ videbitur expedire, ita taliter, ut semper æqualis Fratrum numerus hinc inde valeat conservari, & hæc quantum ad divisionem.

De alternativa præcipuorum Officiorum.

§. 2. Secundo: Quantum vero ad electionem Officiorum ita procedi debeat ut in uno Capitulo Minister Provincialis, & duo Definitores ex una parte, & Custos, & alii duo Definitores ex alia parte eligantur. In capitulo vero sequenti fiat viceversa. Quia tamen duodecim abhinc annis ex non Ulyssiponensibus quatuor Provinciales Ministri sortiti fuerunt, pro aliquali compensatione cum parte Ulyssiponensi in Capitulo proxime habendo alternativa ex Ulyssiponensibus exordium servat, & ex istis Minister Provincialis, & duo Definitores, ex non Ulyssiponensibus vero Custos & alii duo Definitores eligantur. In capitulo vero sequenti res e contra se habeat.

§. 3. Quod si ad electionem Vicarii Provincialis, deficiente Ministro ante completum triennium oporteat deveniri, digniore Patre Provinciæ præsidente, in absentia Superioris Generalis ex eadem Provincialis parte Vicarius eligatur. Quod etiam in electionibus tum Commissarii Provincialis, tam etiam Prominiftri (impedito Provinciali.) Capituli Generalis causa observandum erit, quantum scilicet ad hoc, quod electi ex eadem parte assumantur. Et si pariter observandum erit in Guardianorum electionibus, ut æqualis numerus ex unaquaque parte assumatur; Attamen, ut æqualis Conventuum distributio fiat, hic ordo servandus erit, quod ex illa parte, ubi Provincialis fuerit, eligantur Guardiani, vel Præsidentes cum voto pro Conventibus de Corthaneyra, Casanova, Penella, Soveral, Tancos, Canthanhede, Sernachi; Ex illa vero, ubi Custos fuerit, eligantur similiter Guardiani, vel Præsidentes cum voto pro Conventibus Ulyssiponis occidentalis, Collegii Conimbricen., Cornota, Meruana, Penheyro Certeam, Convalescenza, & Pombal. At ne suffragia in Capitulis Provincialibus a parte Custodis partem alteram excedere valeant, tunc dumtaxat, & non alias Secretarius Provinciæ, & ex parte Provincialis per electionem fiat, sicuti Guardiani, & votum habeat in Comitiis Provincialibus, quoadusque Conventus dispares fuerint: Ita enim Novi Conventus, vel Hospitia sicuti Guardiani, & Præsidentes cum voto distribui debent, ut pro unaquaque parte suffragia sint æqualia: Quod si æquales existant in suffragiis hujusmodi, nec votum Secretarius Provinciæ habeat, nec per suffragia, sed ad Provincialis libitum assumatur.

Item reliquorum Officiorum, necnon de suffragiis.

§. 4. Ad præsidentes quoque sine voto, Vicarios, Novitiorum Magistros, Ostiarios, & alia hujusmodi Officia cum æqualitate quantum fieri possit, Religiosi ex unaquaque parte assumantur, & qui in uno triennio fuerint ex una parte pro eisdem officiis, in alio sequenti ex altera eligantur.

§. 5. Idem pariter observandum erit pro studiis tum Philosophiæ, tum Theologiæ Scholasticæ, tumque Moralis, ut Studentes, Lectores & qui Passantes vulgo dicuntur, hinc inde in æquali numero eligantur, hac tamen exceptione, quod si ex una parte sufficientes non sint, qui legere possint, & hoc a pleno Definitorio approbetur, assumantur ex aliis, qui idonei reperiuntur, & hæc de electionibus.

De subrogationibus ante completum Triennium.

§. 6. Tertio in subrogationibus ita res se habeat, quod deficiente ante completum Triennium, vel promoto aliquo ex Officialibus, tum Definitori, tum etiam alio quocumque, alter ex eadem parte ejus loco substituatur. Pro Definitorio vero hic specialis ordo servandus erit, quod in subrogatione unius, aut alterius ex Definitorio, Primo Patres Provinciæ secundum eorum ordinem, secundo Excustodes, tertio Exdefinitores, quarto Exguardiani antiquiores substituantur; Cum hoc tamen, quod si multi Guardiani æquales sint a die professionis unus alterum in subrogatione præcedat; Si vero antiquior Exguardianus sit Guardianus actualiter, alter Guardianus ejusdem partis suo loco eligatur, & ipse in Definitorio subrogetur, in quo si triennium compleverit, gaudeat ac si Custos, vel Definitor in Capitulo electus fuisset, si tamen non compleverit, remaneat, acsi nullatenus subrogasset. Et quia in Regionibus ultra Mare pro Conventu de Gran

De Guardiano, & Commissariis ultramarinis.

Parà, ex hac Provincia Guardianus, & Commissarius Provincialis eligi solent, ita electio imposterum fieri debeat, ut Guardianus eligendus semper ex parte Provincialis sit, Commissarius vero ex parte Custodis. Et si hic postquam suo officio functus fuerit, ad Provinciam primodictam revertatur, locum immediatum post Exdiffinitores in subrogationibus obtineat. Si vero Commissarius Missionum pro eodem Gran Parà ex hac Provincia fieri contigerit, per triennium tantum perduret, & modo ex una parte, modo ex alia eligatur, itaut in omnibus, & per omnia æqualis officiorum distributio conservetur.

Pœnæ in contravenientes.

§. 7. Et si Religiosus aliquis de præsenti, vel in futurum impugnaverit, & contradixerit, vel retardare præsumpserit executionem Alternativæ hujusmodi, aut alicujus ex conditionibus in ipsa præinsertis, ipso facto privatus actibus legitimis in perpetuo existat.

Decretum Congregationis pro recensita alternativa.

§. 8. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, auditis PP. Procuratore Curiæ, & aliis Superioribus Generalibus Ordinis referente Eminentissimo Priolo, censuit, præfatam Alternativam in omnibus juxta petita esse concedendam, prout præsentis Decreti vigore benigne concessit. Romæ 23. Maji 1721.

Preces nonnullorum Religiosorum.

§. 9. Cum autem sicut pro parte eorumdem Emmanuelis, & Fratrum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVI. Junii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VIII.

Conceduntur Privilegia Capellanis Sanctitatis Suæ.

Eadem Privilegia concessa fuere a Clem. XI. Constit. ed. 1712. Dec. 7. P. 13.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 17. Junii 1721. An. I.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium in quo Capellanorum nomina recensentur.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filii Dominicus Miliani nullius Diœcesis Provinciæ Romanæ, Petrus Paulus Quintii Reatin. Petrus Galeazzi Montis Falisci respective Diœcesis, & Josephus Anconitan. Canonicus Supranumerarius Ecclesiæ Anconitan. Presbyteri moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani familiares Nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus, eorum personas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum testimoniis juvari percepimus; Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales.

Concessio privilegiorum.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes illos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, eosque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad supradictorum Dominici, Petri Pauli, Petri, & Josephi, vel alicujus ipsorum aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostol. Auctoritate tenore præsentium, Dominicum, Petrum Paulum, Petrum, & Josephum prædictos, & illorum singulos in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatii, & aulæ Lateranen. Comites (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præjudicio,) necnon Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, omniumque & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives creamus & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus.

Ipsorum privilegiis etiam si habitum non deferant donantur.

§. 2. Ipsisque etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decretum Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferant, aut Civitates hujusmodi non incoluerint, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habuerint, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Cives originarii, etiam in dignitatum, & beneficiorum Ecclesiasticorum & sæcularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium, assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam Civitatibus prædictis, ac alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conventuum utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent, (citra tamen exemptiones a Concilio

Tridentino sublatas, ita ut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, itaut illis supramemorati Capellani familiares nostri nullibi uti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere, ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ & aliarum Civitatum Cives, ut libuerit inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Nobilibus, & Civibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expressionibus subreptitium, obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur, concedimus, & indulgemus.

Exemptio a decimis, & aliis impositionibus.

§. 3. Et insuper illos, eorumque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regionum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque suarum usibus emenda, ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis, angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Provinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod illi, & quilibet eorum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium & tributorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam ut præfertur, valeant coarctari (quamdiu serviitiis nostris institerint dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Dispensatio.

§. 4. Ad hæc cum eisdem, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eisque cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si eis alias canonice conferantur, aut eligantur, præsententur, aut alias assumantur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint retinere. Necnon etiam quandiu nobis inservierint tantum in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum haben., per eos pro tempore obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possint, omnesque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis), cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, vel locis personaliter residerent, percipere, exigere, & levare, proviso tamen per eos, ut onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumben. congrue supportentur.

Indultum docendi leges.

§. 5. Necnon etiamsi presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & jura civilia etiam publice in scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate se promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi Confessarium.

§. 6. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite, eos, & ipsorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, ac quorumcumque votorum, & Ecclesiasticorum præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis vero dictæ Sedi quomodolibet reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio), prædicta auctoritate Apostolica absolvere, & pro illis commissis pœnitentiam pro modo culpæ injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare possit.

§. 7. Ac

Indultum transferendi pensiones.

§. 7. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, ut quicumque locorum Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumcumque ordinum Regularium etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque aliorum qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illorum loco, fructus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reservata, quandocumque simul, vel successive in toto, vel in parte, usque ad summam centum ducatorum auri de Camera, de eorumdem Capellanorum, vel cujuslibet ipsorum consensu in toto, vel in parte etiam in mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, seu illorum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventus, & emolumenta hujusmodi, etiam usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis etiam per eosdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu Clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis Procuratoribus, eisdem modo, & forma, quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reservari, vel assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi solvere debentium, etiamsi pluries cassatæ, & de novo assignatæ fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, integre persolven., reservare, constituere, & assignare.

Facultas testandi.

§. 8. Necnon ut iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam jurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum divino cultui, vel usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinuerint, obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, reddit. tuum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus eis reservatarum, & assignatarum, ac reservandorum, & assignandorum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac alias quomodolibet spectantibus, & pertinen., ac etiam de dictis fructibus, redditibus, proventibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen, acquisitis, & acquirendis; ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, ac jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam, ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiam si talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, acsi specifice, & sigillatim exprimerentur, & denotarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis proventibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum advenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, Constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulative cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis usque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viventibus inservierint, etiam ultra servitii meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum favorem, & usum, & alias pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, (non tamen extra residentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & servari omnino debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta etiam pluries, ac toties, quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere etiam libere, & licite valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementum defectuum.

§. 9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditimum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & jura etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolio pro dicta summa etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sangui-

nis eo-

nis eorumdem integre deveniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominaverint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorundem scriptura etiam minus solemni, secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Exequutores omnino exequi, & adimplere, illisque sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan, alias ab ipsis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat, approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

Contraria omnia removet.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, & stylo in similibus hactenus servato, ac piæ mem. Alexandri PP. VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii PP. VIII. etiam prædecessoris nostri, per quam concessiones de fructibus, in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Urbis, quam quarumvis aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives ordinarii creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo, ipsi Capellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel imposterum eos præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Joannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, & Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ officialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplationem in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, etiamsi in iis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nonnisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis, aliarum vero partium beneficia, nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri non possint; & nullus in Civem Urbis, aut Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possit, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitaverit, seu etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideat; quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione non indultum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in commendam ad vitam Commendatariorum revocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis, sæcularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis præfatis, etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioresque, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demum Magistri, & Conventus præfatorum ad id expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptæ, ac ei, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in hujusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus præfatorum, & non alias, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac individua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto, etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore, & firmitate permansuris, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum specialiter, & expresse, Motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 11. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides tam in Judicio, quam extra illud

adhi-

adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 12. Quodque præfati antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, professionem fidei juxta articulos pridem a Sede præfata propositos emittere, & solitum fidelitatis juramentum omnino præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVII. Junii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

IX.

Statuimus, ut Fratres Laici de Observ., Reform., ac Tertii Ordinis in Regno Siciliæ præstent juramentum cedendi præcedentiam Clericis.

De hac præcedentia extat Urb. VIII. Const. ed. 1642. Nov. 16. Clem. XI. Const. ed. 1714. Oct. 6. P. 14. confirmatum fuit quoddam Decretum de primatu in Provincia Bætica. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Dec. 16. P. 5. præcipitur executio Constitutionis Urb. VIII.

Dat. 5. Julii 1721. An. I.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urb. VIII. vetitum fuit sub excommunicationis pœna, ne Laici præcederent Clericos Min. de Observ.

Dudum fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 16. Novembris 1642. Motu proprio expeditas literas, ne de cætero ulli Fratres Laici, seu Conversi Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia reformatorum nuncupatorum quovis sub prætextu, quæsito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris suæ ad habitum Regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissæ professionis, seu cujusvis consuetudinis Fratres clericos ejusdem Ordinis in quibusvis functionibus publicis, quam privatis præcedere, & ne quicumque Superiores Ordinis prædicti id deinceps quoquo modo permittere auderent, seu præsumerent sub excommunicationis pœna ipso facto per contrafacientes incurrenda sub certis modo, & forma tunc expressis Apostolica auctoritate statuit, ordinavit, & prohibuit, & alias prout in prædictis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces præd. Fratrum Regni Siciliæ pro observ. Constitutionis Urban. VIII.

§. 1. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Ordinis Minorum de Observantia, & Reformatorum, necnon Tertii Ordinis ejusdem S. Francisci Regni Siciliæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi prædictarum literarum ejusdem Urbani Prædecessoris observantiam Superioribus Generalibus Ordinum hujusmodi per Nos præcipi summopere desiderent, quemadmodum ab aliis omnibus regularibus, & ipsis ordinibus extra dictum Regnum servari asseritur: Nobis propterea dicti Exponentes quo graves perturbationes, lites, ac controversiæ hac in re exortæ de medio tollantur, humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationes dilectorum, etiam filiorum Commissarii Generalis Curiæ tam de Observantia, quam Procuratoris Generalis Reformatorum, & Tertii Ordinis hujusmodi viderunt, consilio, ut Superiores Regulares Ordinis prædicti imposterum Laicos, seu Conversos quoscumque ad professionem admittere nequeant, nisi antea coram testibus emittant votum, vel juramentum cedendi clericis præcedentiam, injuncta superioribus contrafacientibus privationis officii, & vocis activæ, & passivæ pœna ipso facto incurrenda. Laicis vero, seu Conversis sine prædicto voto, seu juramento profitentibus nullitatis professionis; & interim Superiores ejusmodi Laicos, seu Conversos ad observantiam prædictarum literarum Urbani Prædecessoris hac de re emanatarum, ut præfertur cogant, dicta auctoritate tenore præsentium ibidem statuimus, decernimus, & ordinamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Statutum de observantia d. Constitutionis, & de juramento præstando a laicis sub certis pœnis.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictorum ordinum etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die V. Julii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

X.

Confirmantur Constitutiones Urbani VIII., & Alexandri VII. super exemtione Hospitalium Fratrum Ordinis S. Joannis Dei ab Ordinariorum jurisdictione pro Congregatione Hispaniæ.

Hac de re vide hic relatas Constitutiones Pauli V. ed. 1619. Mar. 16. Urb. VIII. ed. 1638. Jul. 9. P. 15. Alex. VII. ed. 1658. Nov. 6. P. 4. Et 1659. Nov. 5. P. 5. ab Inn. XII. Const. ed. 1693. Maji 20. P. 2. concessa fuit exemtio a processionibus. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmantur Privilegia concessa ab Urb. VIII. & nova conceduntur.

Dat. 8. Julii 1721. An. I.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Injuncti Nobis cælitus Pastoralis officii sollicitudo nos admonet, ut ea, quæ ad Sacrarum

Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei ad illius laudem, & gloriam, pauperumque solamen & subsidium proferre jugiter satagentium favorem ex hujus S. Sedis providentia emanata noscuntur, quo firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis præsidio roboremus.

A Paulo V. exempta fuit d. Congregatio ab Ordinariorum jurisdictione.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Congregationis Hispaniæ Ordinis S. Joannis Dei, quod dudum felicis re. Paulus PP. V. Prædecessor noster inter alia dietam Congregationem, omnesque & singulas ejus Domos, Superiores, etiam majorem, & fratres, ac personas, & ministrantes tam in Italia, quam in Hispaniis, aliisque Mundi partibus consistent, ac tam eatenus fundatas, quam de cætero fundandas, in his dumtaxat, quæ Regularia instituta juxta ejus Constitutiones a Sede Apostolica approbatas, & confirmatas concernebant, a superioritate, visitatione, correctione, & etiam obedientia Ordinariorum locorum, itaut Religiosi dictæ Congregationis regularibus Institutis suis sese conformare deberent, salvis in reliquis tam Sacrorum Canonum, & Concilii Tridentini Decretis, quam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum tunc suorum literis in favorem ordinariorum emanatis, quibus nullatenus derogare, quinimo eas in suo robore, & firmitate permanere intendebat penitus, & omnino perpetuo exemit, absolvit, & liberavit, ac eos in præmissis dumtaxat ab omnimoda Ordinariorum locorum jurisdictione perpetuo exemptos fore, & esse declaravit, ipsisque Ordinariis, & eorum cuilibet, etiamsi Cardinalatus honore præfulgerent, ne deinceps in illis, quæ observantiam, disciplinam, & Instituta Regularia Congregationis hujusmodi, ut præfertur concernebant, præterquam in Casibus in Sacris Canonibus, & Concilio Tridentino, ac literis Apostolicis prædictis quomodolibet contentis se immiscere, & intromittere valerent, seu præsumerent, districte præcepit, & inhibuit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 16. Martii 1619. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus uberius continetur.

§. 2. Et subinde re. me. Urbanus PP. VIII. etiam Prædecessor noster per alias suas itidem in simili forma Brevis expeditas literas, ut quoad dictæ Congregationis Conventus, & Hospitalia in quibus essent duodecim Religiosi, Episcopi nullatenus se ingererent, declaravit, & decrevit, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper confectis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Urbani VIII Constitutio, qua Conventus, ubi non sunt 12. Religiosi, Ordinariorum jurisdictioni in nonnullis dumtaxat subjiciuntur.

§. 3. *Urbanus PP. VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum sicut alias dilectus filius Angelicus Rampuela Congregationis B. Joannis Dei Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit per quamdam fel. rec. Pauli V. prohibeatur expresse ne plures ad habitum, & professionem per fratres dictæ Congregationis suscipi, & emitti solitam admittantur quam Infirmorum, & miserabilium personarum necessitas exigat, ac per aliam constitutionem Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum statuatur, ut quidquid Congregatio hujusmodi fratres acquirunt non sibi, exceptis dumtaxat victu, & vestitu, sed pauperibus infirmis, & Hospitalibus, ad quorum servitium particulari Instituto, ac voto obstringuntur acquirant, indeque pateat dictam Congregationem non parum ab aliis Religionibus circa libertatem, & facultatem duodecim Religiosos in singulis ejus Conventibus, & Hospitalibus deputandis differre. Nobis propterea dictus Angelicus supplicari fecit, ut prædictam congregationem minime comprehensam esse sub Decreto auctoritate nostra hac de re die 21. Junii 1625. inter Decreta de celebratione Missarum §. *Deinceps* edito declarare, ac alias, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Angelicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Consilio, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac decernimus, ut quod dicta Congregatio, Conventus, & Hospitalia, in quibus erunt 12. Religiosi Episcopi nullatenus se ingerant, & quoad illos Conventus, & Hospitalia, in quibus erit minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possint insimul cum Provinciali, vel alio majori ejusdem Congregationis superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo prorsus se immisceant. Non obstantibus prædictis Decreto, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis super numero Religiosorum in quolibet Monasterio, aut Conventu constituendo, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Julii 1638. Pontificatus nostri Anno Decimo-quinto.

§. 4. Ac postmodum similis me. Alexander Papa VII. itidem Prædecessor noster ex eo, quod sibi tunc existentes Fratres Congregationis hujusmodi se ejusdem Urbani Prædecessoris literarum tenore indigere, significari fecerant, ipse Alexander Prædecessor easdem Urbani Prædecessoris literis in forma provisionis nuncupat. toto illarum tenore inserto de verbo ad verbum transcribi mandavit, prout in ejusdem Alexandri Prædecessoris literis, in hunc, qui sequitur modum.

Alexan. VII. Constitutio in qua refertur relata Urbani Constitutio, eique omnem fidē præstandam esse, mandatur.

§. 5. *Alexander PP. VII. Ad futuram rei memoriam.* Provisionis nostræ debet provenire subsidio, ut justum unicuique conservetur proinde Nos tenore quarumdam literarum in forma Brevis fe. re. Urbani PP. VIII. in favorem fratrum Congregationis S. Joannis Dei emanatarum, & in Secretaria Nostra tunc ipsius Urbani Prædecessoris repertarum de verbo ad verbum transcribi, & præsentibus adnotari fecimus, ex eo, quod fratres Congregationis hujusmodi se tenore prædicti indigere Nobis nuper significari fecerunt, qui quidem tenor talis est, videlicet.

Constitutio Urbani VIII. iterum refertur.

Urbanus PP. VIII. ad perpetuam rei memoriam. Cum sicut alias dilectus filius Angelicus Rampullus Congregationis B. Joannis Dei Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit per quamdam fe. re. Pauli V. prohibeatur expresse ne plures ad habitum & professionem per fratres dictæ Congregationis suscipi, & emitti solitam admittant, quam Infirmorum, & miserabilium personarum necessitas exigat, ac per aliam Constitutionem Pii V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum statuatur, ut quidquid Congregatio hujusmodi fratres acquirunt non sibi, exceptis dumtaxat victu, & vestitu, sed Pauperibus infirmis, & Hospitalibus, ad quorum servitium particulari Instituto, ac voto obstringuntur, acquirant, indeque pateat dictam Congregationem non parum ab aliis Religionibus

ligionibus circa libertatem, & facultatem 12. Religiosos in singulis ejus Conventibus, & Hospitalibus deputandi differre Nobis propterea dictus Angelicus supplicari fecit; ut prædictam Congregationem minime comprehensam esse sub Decreto auctoritate Nostra hac de re die 21. Junii 1625. inter Decreta de celebratione Missarum §. *Deinceps* edita declarare; ac alias, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Angelicum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis; si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, & decernimus, ut quoad dicta Congregationis Hospitalia, & Conversos in quibus erunt 12. Religiosi, Episcopi nullatenus se ingerant, & quoad illos Conventus, seu Hospitalia, in quibus erit minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possint insimul cum Provinciali vel alio majori ejusdem Congregationis superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo prorsus se immisceant. Non obstantibus prædictæ Congregationis ac quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis super numero Religiosorum in quolibet Monasterio, aut Conventu constituendo, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Julii 1638. Pontificatus Nostri Anno XV. Cæterum, ut tenor hujusmodi sic insertus omnimodam rei, seu facti certitudinem faciat, volumus, ut illud idem robur, eamdemque vim, & eumdem vigorem in judicio, vel alibi ubicumque fuerit ostensus in omnibus, & per omnia habeat, quem haberent originales literæ prædictæ, ac illis pariter stetur, sicut eisdem literis staretur si forent exhibitæ, & ostensæ; per præsentes autem nullum jus cuiquam de novo acquiri volumus, sed antiquum tantummodo conservari. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Novembris 1658. Pontificatus nostri Anno Quarto. G. Gualterius.

§. 6. Ac successive idem Alexander Prædecessor per alias pariter suas in eadem forma Brevis expeditas literas confirmavit Decretum per Congregationem tunc existentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum editum, per quod eadem Cardinalium Congregatio, propositis in ea nonnullis dubiis, censuerat earumdem Urbani Prædecessoris literarum dispositionem in omnibus observandam esse, prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis dicti Decreti confirmatoriis tenoris sequentis, videlicet.

Alex. VII. altera Constitutio, in qua refertur Decretum Congregationis Conc. de servanda ConstitutioneUrbani VIII. illudque confirmatur.

§. 7. *Alexander Papa VII. Ad futuram rei memoriam.* Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Paulus Paganus Congregationis Fratrum Beati Joannis Dei Procurator Generalis, quod licet dudum fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis literas 9. Julii 1638. expeditas de tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio declaraverit, ac decreverit, ut quoad dictæ Congregationis Conventus, & Hospitalia, in quibus forent 12. Religiosi, Episcopi nullatenus se ingererent, & quod illos Conventus, seu Hospitalia, in quibus foret minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possent insimul cum Provinciali, vel alio majori ejusdem Congregationis Superiore ad revisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, ut contra Personas in nihilo se immiscerent. Venerabilis nihilominus Frater Archiepiscopus Calaritanus Superioritatem in Hospitalia Congregationis prædictæ intra fines Diœcesis Calaritanensis existentia, illaque tum quoad alia quæcumque sibi subjecta esse prætendit; hacque occasione nonnullas dubitationes per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. Congregationis Concilii Tridentini Interpretum resolvi petiit; super quibus emanavit Decretum ejusdem Congregationis Cardinalium; prout continetur in Scriptura tenoris, qui sequitur, videlicet: Calaritana. Supplex petiit Archiepiscopus Calaritanus infrascriptas dubitationes per hanc Sacram Congregationem resolvi. Primo. An Fratres B. Joannis Dei a Magistratu Civitatis vocati, & addicti servitio Hospitalis, cujus se ipse Magistratus protectionem gerere prætendit, sint exempti a visitatione Archiepiscopi in his, quæ versantur circa administrationem, & rationem bonorum reddendam. Secundo. Quomodo procedendum contra dictos Religiosos se opponentes dictæ visitationi virtute privilegiorum. Tertio. An dicti Religiosi prætermissa juxta formam Sac. Concilii licentia Ordinarii in prima eorum fundatione, & receptione sint nihilominus exempti a jurisdictione Archiepiscopi circa regularem observantiam, & Personarum maxime dilapidando bona Hospitalis, vel scandalose vivendo -- Die 27. Septembris 1659. Sacra Congregatio EE. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum censuit servandam in omnibus dispositionem Brevis Urbani VIII. editi 9. Julii 1638. F. Cardinalis Paulutius Præfectus. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Paulus Decretum hujusmodi pro firmiori illius robore, & efficacia Apostolicæ Confirmationis nostræ Præsidio communiri summopere desideret. Nos ipsum Paulum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 5. Novembris 1659. Pontificatus Nostri anno Quinto. S. Ugolinus.

Decretum d. Congregationis.

§. 8. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præmissa a memoratis Urbano, & Alexandro Prædecessoribus tametsi provido, prudentique

Causa confirmandi recensitas Constitutiones,

& preces Fratrum Congregationis Hispaniæ.

dentique fuerint constituta consilio, nihilominus nonnulli Hispaniarum Archiepiscopi, & Episcopi non attentis præmissis, aliisque Romanæ Curiæ resolutionibus, Decretis, & Decisionibus, Domos, & Hospitalia Congregationis S. Joannis Dei hujusmodi abusum, intrusionem, & possessionem illa visitandi, allegantes, visitare præsumant. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut literas præinsertas pro firmiori eorum subsistentia nostri muniminis præsidio fulcire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos ipsis exponentibus specialem gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui votum bo. me. Joannis Dominici ejusdem S. R. E. Cardinalis Paracciani nuncupati, dum vixit dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectoris viderunt, ac relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis eisdem Cardinalibus factam audiverunt consilio præinsertas Urbani, & Alexandri Prædecessorum literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmatio Constitutionum Urban. VIII. & Alex. VII.

Clausulæ.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dicti Urbanus, & Alexander Prædecessores in suis respective literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XI.

Confirmantur Constitutiones Gregorii XV. Urbani VIII., Clementis IX., & X., ac Innocentii XI. quibus concessa, & confirmata fuere Hospitali B. M. Theutonicorum Privilegia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

Hujusmodi Constitutiones editæ fuerunt 1622., Dec. 23., 1624., Jan. 19., 1668., Jun. 19., 1670. August. 30., & 1677. Januar. 8. Hujus Pontificis Const. ed. 1721., Nov. 10., Pont. 1., confirmatur Constitutio Pii V. de quibusdam aliis privilegiis.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 24. Julii 1721. Ann. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inscrutabili Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ arcano in Apostolicæ dignitatis fastigio constituti, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris in favorem Ordinum Militarium ad Christiani nominis tutelam pie, salubriterque institutorum fideli dispensatione, prudentique liberalitate emanarunt, ut firma semper, atque stabilia persistant, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur libenter roboramus.

A Greg. XV. concessa fuerunt præd. privilegia, & ab aliis relatis Pontificibus confirmata.

§. 1. Dudum siquidem felic. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster omnia, & singula privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, libertates, & gratias tam per se, Sedemque Apostolicam, quam per re. me. Leonem X., Clementem VII., Paulum III., Pium IV., Pium V., Gregorium XIII., Sixtum V., Gregorium XIV., Clementem VIII., & Paulum V. Romanos Pontifices similiter Prædecessores Nostros dilectis filiis Magno Magistro, & Conventui Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, illiusque Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus militibus, Subditis, Vassallis, Colonis, & Presbyteris curam animarum exercentibus concessa, & respective confirmata, Hospitali Domus Beatæ Mariæ Theutonicorum, ejusque Magistro, Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus Militibus, Subditis, Vassallis, Colonis, ac Presbyteris curam animarum exercentibus concessit, decernens Hospitale Beatæ Mariæ Theutonicorum, illiusque Magistrum, Priores, Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres Milites, Subditos, Vassallos, Colonos, & Presbyteros nullis aliis privilegiis, gratiis, & Indultis, quatenus in hujusmodi concessione non comprehenderentur quovis prætextu, & ex quacumque causa uti, frui, & gaudere posse, nec debere, quinimo illa omnia cessare, ac irrita, & nulla, nulliusque roboris, & momenti esse, & fore, prout in dictis Gregorii Prædecessoris in forma Brevis desuper sub die 23. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, plenius continetur. Et subinde piæ mem. Urbanus VIII., Clemens IX. Clemens X., & Innocentius XI. Romani Pontifices, etiam Prædecessores Nostri per suas pariter in forma Brevis die 19. Januarii 1624., & die 19. Junii 1668., ac die 30. Augusti 1670., necnon die 8. Januarii 1677. respective expeditas literas quarum tenores præsentibus itidem haberi volumus, pro expressis, jam dictas Gregorii Prædecessoris literas sub certis modo, & forma tunc expressis confirmarunt, & approbarunt.

Preces Magni Magistri, & Fratrum Militum.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Noster Damianus Hugo S. R. E. Cardinalis de Schonborn nuncupatus Ecclesiæ Spiren. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul pro parte dilectorum filiorum Magni Magistri, & fratrum Militum dicti Hospitalis B. Mariæ Theutonicorum, cujus dictus Damianus Hugo Cardinalis, & Præsul ex simili concessione, & dispensatione Magnus Præceptor, seu Commendatarius existit, Nobis nuper exposuit, præfatæ quidem Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX., & Clementis X., ac Innocentii XI. Prædecessorum literæ in viridi sint observantia, quia tamen firmiora sunt ea, quæ frequentiori Sedis Apostolicæ præsidio roborantur, idem Magnus Magister, & fratres milites literas hujusmodi Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsorum Magni Magistri, & fratrum Militum votis quantum cum Domino possumus, favo-

rabili-

rabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX. Clementis X., & Innocentii XI. Prædecessorum literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio recensitarum Constitutionum.

§. 3. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint notari, impugnari, vel invalidari ullatenus posse, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ particulares, cum executorum deputatione.

§. 4. Quo circa Venerabilibus fratribus Moguntin., & Salisburgen. Archiepiscopis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Magistri, & Militum, ac fratrum d. Hospitalis Beatæ Mariæ Theutonicorum fuerint requisiti, solemniter publicantes; eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per Ordinarios præfatos, aut quoscumque alios contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando. Interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio Brachii secularis.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ dicti Gregorius, & Urbanus, Clemens IX., Clemens X., & Innocentius XI. Prædecessores in suis literis prædictis respective voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, & excommunicari non posse nisi per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Eorumdem autem Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, volumus, quod Pii V. 22. Septembris anno Sexto & Gregorii XIII. sub annulo Piscatoris 25. Novembris Anno Nono, necnon Gregorii XV. Prædecessorum prædictorum sub datum Nonis Februarii anno Secundo Pontificatuum suorum expeditis literis in suo robore, & efficacia permanentibus, præsentes literæ non comprehendant, neque Ecclesias, neque personas in his, quæ ad curam animarum pertinent, in quibus Decreta Concilii Tridentini, ac in prædicta Gregorii XV. Constitutione contenta omnino servari debeant; Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis in judicio, & extra illud ubique locorum plena, & indubitata, eademque prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXI. Pontificatus nostri Anno Primo.

XII.

Conceduntur Exprovincialium Privilegia Fratribus de Observ. Reformat. Pœnitentiariis Minoribus S. Joannis in Laterano de Urbe.

Eadem Privilegia concessa fuere Missionariis in Æthiopia a Clem. XI. Const. ed. 1704. Jan. 2. P. 5.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 1. Sept. 1721. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex omnium Christifidelium curæ suæ divinitus commissorum, & præsertim illorum, qui in Ecclesia Dei strenue laborant, merita æqua lance librans, congrua singulis laborum præmia constituere studet, sicut justitiæ, & æquitati consentaneum esse in Domino arbitratur.

Preces Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, & causa præsentis concessionis.

§. 1. Cum itaque, sicut Venerabilis frater Noster Fabritius Episcopus Albanen. S. R. E. Cardinalis Paulutius nuncupatus, qui alias Majoris Pœnitentiarii Officium obivit, necnon dilectus filius Noster Bernardus Maria ejusdem S. R. E. Cardinalis de Comitibus etiam nuncupatus noster secundum carnem Germanus Frater in eodem Officio successor Nobis nuper exposuerunt, æquum non videatur, ut Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum per Nos, & dictum Bernardum Mariam Cardinalem nunc, & pro tempore existentem Majorem Pœnitentiarium ex diversis prædicti Ordinis Provinciis, Linguis, & Nationibus, ad munus Minorum Pœnitentiariorum in Ecclesia Sancti Joannis in Laterano de Urbe pro suo quisque idiomate exercendum assumpti, qui assiduam, laudabilemque ibidem pro animarum salute operam exhibent, majoremque vitæ partem in eorum Officiis traducunt, quoscumque gradus, & dignitates in ejusmodi provinciis consequendi spe frustrati remaneant, cupiantque propterea iidem Fabritius Episcopus, & Bernardus Maria Cardinales Fratribus Minoribus Pœnitentiariis prædictis opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri. Nos eorumdem Fabritii Episcopi, & Bernardi Mariæ Cardinalium Majoris Pœnitentiarii, qui votum dilectorum filiorum Officialium Signaturæ Officii Pœnitentiariæ Apostolicæ super præmissis audiverunt, desiderio, & precibus Nobis super hoc humiliter porrectis favorabilem assensum præbere cupientes, ac etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero Fratres Pœnitentiarii Minores ex diversis Provinciis, Linguis, & Nationibus, sicut præfertur, assumpti, & pro tempore assumendi, qui laudabilem vitam in eorum Collegio vixerint, & servitium, ac ministerium hujusmodi

Concessio præd. etiam motu proprio facta Pœnitentiariis decennalibus sub non. ullis conditionibus.

in prædicta Ecclesia Sancti Joannis in Laterano Sedi Apostolicæ juxta Ordinationes, & statuta Collegii dictorum Pœnitentiariorum per Cardinales Majores Pœnitentiarios Prædecessores edita, vel pro tempore existentem Cardinalem Majorem Pœnitentiarium edenda decennii spatio præstiterint (de quorum tamen adimplemento, & requisitis idem pro tempore existens Cardinalis Major Pœnitentiarius pro ejus arbitrio, & conscientia superioribus ipsius Ordinis testimonium exhibeat) reversi deinde ad proprias Provincias de licentia ejusdem Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, præeminentiis, & præcedentiis, quibus Fratres Ordinis prædicti, qui Ministri Provinciales fuerunt, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futuru, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si Provincialatus munere persuncti fuissent, ita tamen, ut inter ipsos minores Pœnitentiarios Apostolicos, & Exprovinciales servetur æqualitas, & quoad ordinem præcedentiæ sola prioritas, sive antianitas Paternitatis attendatur, tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Clausulæ. §. 2. Decernentes easdem præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Ordinis, & Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die I. Septembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIII. Conceditur Custodi & Guardiano S. Sepulchri facultas conferendi Sacramentum Confirmationis.

Inn. XI. Const. ed. 1678. Maji 25. P. 2. designatus fuit Conventus ubi Neapoli morari debeat Commissarius Terræ Sanctæ. Et Bened. XIII. Const. ed. 1727. Mar. 3. P. 3. confirmantur privilegia & indulgentiæ concessa Fratribus Terræ Sanctæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 13. Sept. 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis concessionis. CUm ad infrascriptam Cardinalium Congregationem delatum fuerit dubium -- An Custos & Guardianus Sancti Sepulchri Domini Nostri Jesu Christi ex speciali hujus Sanctæ Sedis delegatione, & vigore nonnullorum privilegiorum per dilectos filios superiores Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum exhibitorum, necessarias facultates habeat conferendi Sacramentum Confirmationis. Nos pro commissa Nobis cælitus Pastoralis Officii cura omnes difficultates, ac in posterum dubitandi hac in re occasionem tollere cupientes, ac dilectum Filium Joannem Philippum a Mediolano Fratrem expresse professum dicti Ordinis, ac Custodem, & Guardianum dicti Sancti Sepulchri specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, auditis votis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum auctoritate Apostolica specialiter deputatorum, eidem Joanni Philippo Custodi, & Guardiano ejusdem Sancti Sepulchri durante ejus Officio, & pro locis Terræ Sanctæ tantum, ubi non erunt Episcopi Ritus Latini, in propria Diœcesi residentes potestatem, & facultatem conferendi Sacramentum Confirmationis hujusmodi Oleo, & Chrismate etiam antiquis, si nova haberi non possint per Catholicum Antistitem gratiam & communionem Sedis Apostolicæ habente, benedictis, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & delegamus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Concessio prædd. Ioanni Philippo Custodi S. Sepulchri facta pro locis ubi non sint Episcopi Latini.

§. 1. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Confirmatur Constitutio Pii V. de exemptione ab oneribus ad instar Militum Hierosolymitanorum pro Militibus Theutonicis. XIV.

Const. ed. 1721. Jul. 24., P. 1. confirmata fuerunt quamplurima alia privilegia.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 10. Nov. 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. MIlitantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus divina dispositione præsidentes inter cæteras Apostolicæ servitutis curas in eam peculiari studio invigilamus, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris in favorem Militarium Ordinum ad Sanctæ Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem pie, salubriterque institutorum provide emanasse noscuntur, quo solidius perennent, Apostolici Muniminis præsidio cum id a Nobis petitur libenter corroboramus, aliasque disponimus, prout conspicimus in Domino rationi esse consentaneum.

§. 1. Dudum siquidem a sa. me. Pio PP. V. Prædecessore Nostro emanarunt literæ in simili

forma

Pii Constitutio qua Milites Theutonici eximuntur ab oneribus, quibus non sunt subjecti Milites Hierosolymitani.

forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicet. *Pius Papa V. Ad futuram rei memoriam.* Promeretur fides, & devotio dilectorum filiorum Magistri, & Fratrum Militum Militiæ Beatæ Mariæ Theutonicorum, ut eos specialibus favoribus, & gratiis quantum cum Domino possumus, libenter prosequamur. Hinc est, quod Nos precibus Magistri, & Militum Militiæ hujusmodi Nobis per dilectum filium Nobilem Virum Comitem Prosperum ab Arcu ejusdem Militiæ Commendatorem, & Serenissimi Maximiliani electi Imperatoris apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem humiliter porrectis inclinati, Magistro, & Militibus Theutonicis prædictis, ut ipsi posthac eadem privilegia, Indulta, Immunitates, & exemptiones, quas, & quæ dilecti filii Magister, & Fratres Milites Militiæ, seu Ordinis Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, in quibuscumque impositionibus Decimarum, subsidiorum, seu aliorum quorumcumque onerum per Nos, & Sedem Apostolicam quomodolibet ex quibusvis etiam urgentissimis causis pro tempore impositorum quoquo modo habent, & eis utantur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, seu habere, uti, potiri, & gaudere possint, & debeant, authoritate Apostolica tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus, mandantes quibusvis impositionum hujusmodi Exactoribus, & Collectoribus, ne eosdem Magistrum, & Milites Theutonicos super solutione Decimarum, Subsidiorum, & aliorum quorumcumque onerum prædictorum contra tenorem præsentium molestare, aut perturbare audeant, vel præsumant, sed Nostras hasce literas eis inviolabiliter observent, & ab omnibus firmiter observari curent, & faciant. Nos enim irritum decernimus, & inane quidquid secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis quibusvis statutis, & Consuetudinibus, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet in contrarium forsan concessis, & confirmatis, seu imposterum concedendis, & confirmandis. Quibus omnibus eorum tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 13. Martii 1568. Pontificatus Nostri anno tertio.

Preces Cardinalis Magni Præceptoris.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius noster Damianus Hugo S. R. E. Presbyter Cardinalis de Schonborn nuncupatus, frater Miles, ac Magnus Præceptor, seu Commendatarius Hospitalis primodictæ Militiæ Nobis nuper exposuit, ipse præinsertas Pii Prædecessoris literas, quo serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ præsidio communiri, ac alias opportune ut infra a Nobis indulgeri summopere desideret.

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Nos ipsius Damiani Hugonis Cardinalis, & Magni Præceptoris, seu Commendatarii votis hac in re favorabiliter annuere volentes, ejus supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Congregationis nonnullorum ex Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, & Romanæ Curiæ Prælatorum a Nobis specialiter deputatæ, consilio, præinsertas Pii Prædecessoriis literas cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, hac tamen adjecta declaratione, ut sicuti in impositionibus, si non sunt expresse nominati fratres milites dicti Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, non censentur comprehensi, ita etiam fratres milites Theutonici nunquam censeantur comprehensi nisi sint specialiter nominati.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præinsertis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die X. Novembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XV.

Confirmatur Decretum Definitorii Gen. Eremitarum S. Augustini de reductione Magistrorum Provinciæ Castellæ.

Auctus fuit numerus Magistrorum in Provincia Peruviana a Clemente XI. Const. ed. 1720., Oct. 20. P. 20. Et ab hoc Pontifice augetur in Provincia Chilen. Const. ed. 1723., August. 7. P. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 18. Nov. 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ, & modus redigendi Magisteria ad 34.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti filii fratres Provinciæ Castellæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in dicta Provincia numerus quadraginta Magistrorum in Sacra Theologia, qui cum a Priore Generali Ordinis hujusmodi ex gratia, & absque designato numero provideantur, reperiatur, ad majorem quantitatem etiam multiplicari possunt, per dictum vero numerum dictæ Provinciæ maximum gravamen, & præjudicium inferatur, Definitorio generali in ultimis generalibus Comitiis celebratis pro ejus reductione usque ad triginta Magisteria in eadem Sacra Theologia, & quatuor de Pulpito, itaut ejusmodi numerus imposterum excedi, & alterari minime possit, supplicavit; Quandoquidem Provincia ipsa tantas vires sufficientes non habet pro subministrandis vestiariis Magistris prædictis ultra dictum numerum triginta quatuor, & rursus, quia in celebratione Capitulorum Provincialium major erit numerus eorumdem Magistrorum, quam Priorum votum habentium, cum omnes Conventus non sint, quam numero triginta novem taliter, quod in Provincialibus Comitiis factio eorumdem Magistrorum Prioribus minime consideratis, prævalebit. Bene tamen verum est, quod cum omnes Magistri ascendant, ut præfertur, ad quadraginta, insuper in eadem supplicatione petitum fuit, quod idem Prior Generalis alium instituere nequeat usquedum numerus ad triginta quatuor Magisteria redactus non fuerit; exceptis tamen quatuor de Pulpito tantummodo, quæ prædicta Provincia pro unica vice modo institui posse instabat, ne, donec

petitus numerus reducatur, verbi Dei Prædicatores, qui necessariis requisitis prædiditi sunt, debita remuneratione ob impensum laborem fruſtrentur; reductione vero secuta, alius non admittatur, nisi in casum obitus, seu vacationis, & juxta modum, & formam a Constitutionibus Ordinis prædicti Apostolica auctoritate confirmatis præscriptum cum ea ponderatione, quod eatenus necessaria quoque est institutio circa dicta quatuor Magisteria de Pulpito, quia cum plurimi experiantur, nullum posse assequi optatum præmium, libenter verbi Dei prædicationi non incumbunt, adeoque ut omni conatu ad ejusmodi pium exercitium accendantur, spe præmii allici debent etiam cum assecutione Magisterii, ad quod tamen promoveri nequeant, nisi prius per sexdecim annorum cursum, quorum duodecim in principalioribus ejusdem Provinciæ Conventibus, Verbum Dei prædicaverint, prævio Examine coram Examinatoribus in Conventu Sancti Philippi Ordinis prædicti Oppidi Matriti Toletanen. Diœcesis juxta ordinatum in eisdem Constitutionibus pro Lectoribus subeundo. Definitorium autem Generale his rationibus auditis edidit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -- Decretum Capituli Generalis, ut sequitur-- Ego infrascriptus Secretarius Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Patris Augustini fidem facio qualiter in Diffinitorio Capituli Generalis nuper celebrati exhibitus fuit libellus supplex nomine Provinciæ Castellæ, quo petebatur, numerus Magistrorum præfatæ Provinciæ redigeretur ad triginta in Sacra Theologia, & quatuor de Pulpito, itaut hujusmodi numerus in posterum excedere, & alterari minime possit. Cumque in præsenti omnes Magistri ascendant ad quadraginta, petebatur. Quod P. Reverendissimus Generalis non possit alium instituere usquedum numerus non fuerit redactus ad triginta quatuor Magisteria exceptis tamen Lectoribus Salmanticensibus, & exceptis quatuor de Pulpito, quæ Provincia Oratrix petit pro unica vice modo institui posse, ne Prædicatores, qui sua habent requisita, sua defraudentur remuneratione. Cui supplici libello Diffinitorii Generalis Patres albos calculos adjecerunt, & in præscriptum numerum triginta quatuor Magistrorum cum præfatis conditionibus consenserunt. In quorum fidem &c. Datum in Conventu S. Patris Augustini de Urbe die 26. Junii 1721.-- Magister Frater Hieronymus Augustinus Zazzeri Aretinus Ordinis Secretarius. -- Loco ✠ Sigilli.

Decretum Definitorii Gen. pro d. reductione a Patribus Provinciæ petita.

Preces PP. Provinciæ.

§. 1. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat ipsi Exponentes Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent, Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationes dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam, viderunt consilio, Decretum præinsertum Capituli, seu Definitorii generalis reductionis numeri Magistrorum d. Provinciæ ad triginta quatuor, intra quem numerum prima quatuor loca vacatura Concionatoribus requisita necessaria habentibus assignentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Novembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XVI.

Confirmatur Constitutio Urbani VIII. pro necessitatibus Locorum Terræ Sanctæ.

Alia Hujus Constitutionis Confirmatio extat Clem. XI. Const. ed. 1701., Nov. 18., P. 1. Et Bened. XIII. Const. ed. 1727., Mar. 11., P. 4. confirmantur privilegia, & indulgentiæ concessa personis Terræ S.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 21. Nov. 1721. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAlvatoris, & Domini Nostri, qui pro humani generis redemptione se ipsum exinanivit, factus obediens usque ad mortem, vices, licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, in eam præcipue pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam salubris mysterii monumenta, quæ in Civitate Hierusalem, & locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur.

Ab Urb. VIII. injunctum fuit Ordinariis, & Superioribus Religiosis, ut saltem bis in anno commendari curarent necessitates Terræ Sanctæ.

§. 1. Cum itaque alias felic. rec. Urbano Papæ VIII. Prædecessori nostro exposito, quod Ecclesiæ, & alia loca pia in Civitate Hierusalem, & aliis locis Terræ Sanctæ existentia fere diruta erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria ære alieno ob impiam Turcarum, hæreticorum, & Schismaticorum Tyrannidem, & pro Sanctæ fidei Catholicæ in eisdem locis conservatione contracto admodum gravata reperiebantur, idem Urbanus Prædecessor Patriarchis, Archiepiscopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus & singulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit, & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus, & Quadragesimæ temporibus, tam per Verbi Dei Prædicatores in suis sacris Concionibus, quam in actionibus, & functionibus publicis necessi-

tates

tates eorumdem sacrorum monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & alias prout in ipsius Urbani Prædecessoris Literis desuper in simili forma Brevis die 3. Februarii 1634. expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus uberius continetur; & sicut pro parte dilecti filii Emanuelis Fernandez del Rio Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Lectoris Jubilati, ac Excustodis Provinciæ Burgensis, necnon totius Sacræ Custodiæ, ac Familiæ Terræ Sanctæ in Romana Curia Commissarii, & Procuratoris Generalis Nobis nuper expositum fuit ipse quo prædictæ Urbani Prædecessoris Literæ, quæ a recolen. me. Innocentio X., Clemente etiam X., Innocentio XI., Alexandro VIII., Innocentio XII., ac Clemente pariter XI. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris confirmatæ fuerunt exactius observentur, illas per Nos pariter confirmari, & innovari desideret: Nos eorumdem Sacrorum monumentorum conservationi, & manutentioni consulere volentes, prædictas Urbani Prædecessoris Literas Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus pariter, & approbamus, illasque innovamus, & observari mandamus. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status Ecclesiarum suarum, quando visitabunt limina Apostolorum, facienda, referant, se prædictis Urbani Prædecessoris, & præsentibus Nostris Literis paruisse; contrariis non obstantibus quibuscumque.

Preces Procuratoris Gener. Terræ S. pro confirmatione d. Constitutionis jam pluries confirmatæ.

Confirmatio præd. Constitutionis.

§. 2. Volumus insuper, ut earumdem præsentium Literarum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Novembris MDCCXXI. Pontificatus nostri anno Primo.

XVII. Creantur 50. Pueri Honorarii occasione solemnis Equitatus in Comites Palatinos, & auratæ Militiæ Equites.

Dilecto Filio Alexandro Casali Romano.

Dat. 15. Dec. 1721. ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dilecte fili Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

EX Romani Pontificis beneficentia provenire dignum est, ut qui erga illum devotionis, & obsequii signa demonstrant, iidem ab ipso Romano Pontifice honoribus, & gratiis decorentur.

Causa hujusmodi Creationis.

§. 1. Cum itaque nuper in solemni equitatione, qua nos insigni S. R. E. Cardinalium Antistitum, Procerum, ac Officialium, Ordinumque Romanæ Curiæ comitatu pompa celebri, & multorum Adolescentulorum nobilium, seu puerorum honorariorum ad latus nostrum adstantium, corona stipati, lectica e Palatio nostro Vaticano, ad Ecclesiam Sancti Joannis Lateranen., ut moris est, processimus, Tu unus ex Adolescentulis, seu pueris honorariis hujusmodi extiteris, Nos propterea ut aliquod paterni nostri affectus in familia tua extet monimentum, Te peculiari benevolentiæ Nostræ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera liberalitate Nostris, Te auratæ militiæ Equitem, ac Aulæ Lateranensis, & Palatii Apostolici Comitem, tenore præsentium facimus, & creamus, Teque aliorum Equitum, & Comitum hujusmodi numero, & consortio favorabiliter aggregamus. Tibique, ut Torquem aureum, & Ensem, & aurata Calcaria gestare, necnon omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, exemptionibus, & prærogativis, quibus alii Equites, & Comites hujusmodi de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas) uti, frui, & gaudere libere, & licite valeas, earumdem tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Creatio præd. motu proprio facta.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XV. Decembris MDCCXXI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Similis pro singulis aliis pueris honorariis juxta Notulam introclusam. Datum ut in præcedenti.

Nomina aliorum Puerorum honorariorum.

Franciscus Olivieri Miles nondum Professus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani.
Joannes Hieronymus Olivieri Frani Miles Militiæ SS. Mauritii, & Lazari,
Comes Franciscus Simonetti.
Fantuzzi.
Cajetanus Terzi.
Dominicus de Effectibus.
Franciscus Eleonori.
Ruggerius Falsacappa.
Bernardinus Bernardini.
Ludovicus Casali Nobilis Romanus.
Innocentius Muti Nobilis Romanus.
Vincentius Muti Nobilis Romanus,
Cosmus de Angelis.
Bonacorsius Bonacorsi.
Marius Orsini.
Paulus Ciogni.
Cajetanus Rita.
Paulus Costa.
Hieronymus Mignanelli.
Comes Andreas Piazza.
Joannes Baptista Justiniani.
Michael Angelus Magnoni.
Franciscus Narici.
Joannes Crivelli.
Antonius Crivelli.
Hieronymus Ercolani.
Nicolaus del Majo Frater Miles nondum professus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani.
Carolus Bentivolo.
Felix degl'Atti.
Carolus Pozzi.
Joannes Guglielmus Valignani,
Horatius Amadei.
Erminegildus del Cinque,
Philippus Antomori.
Dominicus Papetti.
Michael Narici.
Alexander Orsini.
Alexander Sarazzani.
Paulus Benedetti.
Octavius Carletti.
Diomede Cerichelli.

Felix Sandali.
Dominicus Simonetti.
Tiberius Astalli.
Joannes Maria Torri.
Comes Franciscus Piazza.
Franciscus Gerardini.
Paulus Hieronymus Torre.

XVIII. Statuitur, ut Festum S. Antonii de Padua fit de Præcepto in Hispaniarum, & Americæ Regnis.

A Clemente XI. Const. ed. 1708., Dec. 6. P. 9. mandatum fuit ut Festum Conceptionis B. M. ubique de præcepto servaretur.

Dat.27.Janu. 1722. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CReditæ Nobis Cælitus dispensationis ratio exigit, ut piis Orthodoxorum Regum, & Principum pietatis, aliarumque Christianarum virtutum decoribus multipliciter fulgentium votis ad augendam in Terris Sanctorum cum Christo in Cælesti Hierusalem regnantium qui tradita sibi talenta non defoderunt in Terram, sed uberi bonorum operum fructu multiplicarunt, venerationem laudabiliter tendentibus favorabilem assensum paterna benignitate præbeamus.

Preces Regis Catholici, & causæ statuti.

§. 1. Cum itaque sicut pro parte Charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis nuper expositum fuit, ipse Philippus Rex pro singulari sua, Subditorumque suorum in Hispaniarum, & Americæ Regnis eidem Philippo Regi subjectis degentium erga Sanctum Antonium de Padua Confessorem devotione, festum ejusdem Sancti Antonii in dictis Regnis de præcepto servari plurimum desideret. Nos devota, grataque animi intentione considerantes quot idem Sanctus illustria Sanctitatis Suæ monimenta reliquerit, & quot miraculis, quæ Divina bonitas, ejus intercessione operari dignata est eximie claruerit, ac proinde piis, enixisque memorati Philippi Regis precibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, ut perpetuis futuris temporibus festum ejusdem Sancti Antonii de Padua in memoratis Regnis, & Dominiis tamquam de præcepto servetur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Statutum præd.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die XXVII. Januarii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIX. Declaratur nullum Edictum Senatus ac Magistratus Lucernæ super moderatione subsidiorum dotalium, livellorum, aliarumque expensarum, Monialium, cum nonnullis Ordinationibus.

A Clem. XI. Const. edit. 1718. Dec. 10. P. 19. nullus declaratus fuit Tractatus Pacificationis inter Abbatem S. Galli, & Magistratus Bernen. & Tigurin. Et a Bened. XIII. Const. ed. 1726., Febr. 14., P. 2. nulla declarantur gesta a Seculari Potestate in Sabaudia, & Pedemontio adversus Monasterium Magnum S. Bernardi.

Venerabili Fratri Episcopo Constantien.

Dat.27.Mart. 1722. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

ROmanus Pontifex in sublimi Apostolicæ Sedis specula cum potestatis plenitudine a Domino constitutus, Ecclesiæ Jura ubique sarta tecta tueri, ac adversus quæcumque per quæ illis aliquid detrimenti inferri dignoscitur, tradita sibi Divinitus auctoritate vindicare tenetur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque Ordini consentaneum esse in Domino arbitratur.

Epitome Edicti, in quo determinantur Monialium subsidia Dotalia, Livella aliæque expensæ ab earum consanguineis faciendæ.

§. 1. Ad Nostri siquidem Apostolatus notitiam non sine gravi animi nostri molestia pervenit, quod nomine Moderni Prætoris, & Senatus, necnon Magistratus C. centum nuncupat. Oppidi Lucernæ istius Constantien. Diœces. prodierit quoddam Decretum, sive edictum non ita pridem evulgatum, quo inter alia Superiorissis Monasteriorum Monialium in eodem Oppido ejusque Dominio consistentium modus, & forma indicitur, quem de cætero in admissione, & receptione earumdem Monialium sequi, & servare debeant, ac subsidiorum, seu Eleemosynarum dotalium quantitas deinceps solvenda præscribitur, aliaque circa livellos, annuasque præstationes ipsis Monialibus assignandas, & expensas occasione earum Monachationis faciendas non minus temere, quam nulliter statuuntur, & ordinantur, prout in memorato Decreto, sive edicto, cujus tenorem non quidem illud approbandi, sed prorsus reprobandi animo præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus plenius dicitur contineri.

Causæ sequentis declarationis.

§. 2. Cum autem præmissa, ad quæ iidem Prætor, & Senatus, ac Magistratus manum in messem alienam extendentes, damnabiliter devenerunt, Ecclesiasticam libertatem, ac jurisdictionem Dei Ordinatione, & Canonicis Sanctionibus constitutam aperte læserint, & lædant, nec ullo modo perferri, aut dissimulari valeant. Hinc est, quod Nos ex debito Pastoralis officii quod humilitati nostræ meritis licet, & viribus longe impari commisit Divina Dignatio prædictæ Ecclesiæ jura a perniciosis hujusmodi laicorum conatibus illæsa, & illibata conservare cupientes, Decretum, sive edictum præfatum, sicut præmittitur, promulgatum, aliave quæcumque in præmissis, seu eorum occasione in præjudicium libertatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ quovis modo acta, gesta, & ordinata cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & a non habentibus potestatem attentata, & de facto præsumta, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse & perpetuo fore auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus; Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus.

Declaratio nullitatis recensiti Edicti, cum illius revocatione.

Mandatur hujus Constitutionis publicatio, & observantia sub pœna Interdicti.

§. 3. Districtius propterea, ac in virtute Sanctæ obedientiæ mandantes omnibus, & singulis Abbatissis, Priorissis, ac quocumque alio nomine nuncupentur Superiorissis Monasteriorum Monialium hujusmodi, ipsisque Monialibus, aliisque eo-

ve eorumdem Monasteriorum Superioribus, Œconomis, administratoribus, & personis, ad quas ea res spectat, & pro tempore spectabit, etiam speciali mentione dignis, ne juxta præfati Decreti, seu Edicti tenorem puellas, aliasque Mulieres ad habitum, aut professionem Regulares recipiant, & admittant, vel alias eidem Decreto, seu Edicto quoquo modo pareant, sub Interdicti Ecclesiarum ipso facto absque alia declaratione per transgressores incurrenda pœna, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat specialiter reservamus, ac proinde fraternitati tuæ per easdem præsentes injungimus, quatenus hanc nostram declarationem, annullationem, & prohibitionem, cæteraque præfata Abbatissis, Priorissis, Superiorissis, Monialibus, aliisque personis prædictis quamprimum pronunciari, & ad earum notitiam pervenire cures, ipsarumque præsentium literarum exemplum authenticum in actis Curiæ tuæ Episcopalis ad perpetuam rei memoriam regiſtrari, & servari mandes.

Tribuitur Episcopo Constantien. facultas moderandi recensitas expensas.

§. 4. Cæterum cum sicut etiam accepimus, nonnulli in Puellarum, & Mulierum prædictarum receptione ad habitum, & professionem hujusmodi in dictis Monasteriis abusus ob excessivam subsidiorum, seu eleemosynarum dotalium, livellorum, annuarumve præstationum, aliarumque expensarum ea occasione fieri solitarum quantitatem, quibus in hisce præsertim rerum, & temporum difficultatibus illarum Parentes, & Consanguinei ægre subvenire valent, irrepserint, pro paterna, quam in omnes Christifideles gerimus cura, & solicitudine opportunum desuper remedium adhiberi volentes, ac de tua fide, prudentia, integritate, & Religionis zelo plurimam habentes in Domino fiduciam, eidem fraternitati tuæ harum serie committimus, & mandamus, ut singulorum Monasteriorum Oppidi, & Dominii prædictorum redditibus, & oneribus prius diligenter inspectis, numero Monialium in quolibet Monasterio per Decreta Sacri Concilii Tridentini præscripto, præsentiumque temporum conditione mature consideratis, eadem subsidia, seu eleemosynas dotales in unoquoque ex Monasteriis hujusmodi tametsi ab Ordinariorum jurisdictione exempta, & dictæ Sedi immediate subjecta forent, imposterum contribuenda, pro tuo arbitrio, & conscientia auctoritate nostra prædicta statuas, taxes, & determines; livellis quoque, annuisve præstationibus Monialium, in iisdem Monasteriis deinceps recipiendarum, quatenus necessariæ, atque Religionis usu receptæ sint modum imponas, ac certam, & moderatam taxas constituas; expensas vero, seu contributiones, quas cum Moniales ad habitum, vel professionem admittuntur, sive pro conviviis, sive in utilitatem Sacristiæ, aut ipsorum Monasteriorum, non sine gravi earum Parentum, & Consanguineorum dispendio, & incommodo hactenus fieri mos invaluit, pro tuo pariter arbitrio, & conscientia modereris, seu reformes. Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem, & potestatem tibi auctoritate, & tenore prædictis tribuimus, & impertimur.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes sic, & non aliter in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædictorum Monasteriorum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stylis etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, illorumque Superiorissis, Monialibus, & aliis quibusvis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXVII. Martii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Publicantur Literæ Processus die Cœnæ Domini. XX.

Eædem Literæ publicatæ fuere a Clem. XI. Const. ed. 1701. Mar. 24. P. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Dat. 2. April. 1722. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a Pontificia sollicitudine servandi unitatem, fidem, & pacem in Ecclesia.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, & sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet, nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant in unitatem fidei, & agnitionis filii Dei in virum perfectum, neque se in hujus vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub Christo capite, ejusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur, in ædificationem, atque ita divina gratia adjuvante, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur quibus nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & justitiam

Excommunicantur.

Deo

Deo auctore, tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Hæretici cujuscumque sectæ, & eorum fautores libros legentes, tenen., & imprimen.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Wiclephistas, Luteranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & a Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Appellantes à Pont. ad futurum Conc.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates vero, Collegia, & Capitula quocunque nomine nuncupentur, interdicimus ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipue a monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquomodo naufragium passis, sive in ipsis navibus, sive ex eisdem ejecta in mari, vel in litore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuscumque maris Regionibus, & litoribus, subripuerint, itaut nec ob quodcunque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova pedagia, seu gabellas, præterquam in casibus sibi a jure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsarii literarum Apost. ab habente auctoritatem signatarum.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac Supplicationum, gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falso publicantes literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos, deferunt seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum, ferri stamnum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam alia quacunque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Rom. Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui jurisdictionem ordinariam, vel delegatam, a nobis, vel nostris Judicibus non habentes, illam sibi temere vendicantes, similia, contra morantes in eadem Curia, audent perpetrare.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romiperas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel favorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales &c.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes: necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel favorem.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel seculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, Advocatos, Procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant; seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes a gravamine, seu futura executione liter. Apost. etiam in forma Brevis ad Cur. Sæcul.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam sæculares cujuscumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione liter. Apost. etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentium: necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro

tempore

tempore emanaverint, aut alias ad Curias sæculares, & laicam poteſtatem recurrunt, & ab ea, inſtante etiam Fiſci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujuſmodi admitti, & literas, citationes, inhibitiones, ſequeſtra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt, quive illa ſimpliciter, vel ſine eorum beneplacito, & conſenſu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, ſuper hujuſmodi literarum, & proceſſuum exequutione, inſtrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cujus intereſt, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, ſeu eorum agentes, conſanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & ſubſequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum, capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, Locis, & Regnis ejiciunt, bonis ſpoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per ſe, vel alium, ſeu alios, publice, vel occulte, quive alias quibuſcumque perſonis in genere, vel in ſpecie, ne pro quibuſvis eorum negotiis proſequendis, ſeu gratiis, vel literis impetrandis ad Rom. Cur. accedant, aut recurſum habeant, ſeu gratias ipſas, vel literas a dicta Sede impetrent, ſeu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, ſtatuere, ſeu mandare, vel eas apud ſe, aut Notarios, ſeu tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præſumunt.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque, qui per ſe, vel alios, auctoritate propria, ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apoſtolicarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias cauſas ſpirituales, & ſpiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commiſſariis noſtris, aliiſque judicibus Eccleſiaſticis avocant, illorumve curſum, & audientiam, ac perſonas, Capitula, Conventus, Collegia, cauſas ipſas proſequi volentes, impediunt, ac ſe de illarum cognitione tanquam Judices interponunt; quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel conſentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, a cenſuris, & pœnis in illis contentis abſolvi, per ſtatutum, vel alias, compellunt, vel exequutionem literarum Apoſtolicarum, ſeu exequutorialium, proceſſuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel ſuum ad id favorem, conſilium, aut aſſenſum præſtant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ; vel aliarum prætenſionum, ſeu etiam donec ipſi ad nos informandos, ut dicunt ſupplicaverint, aut ſupplicari fecerint, niſi ſupplicationes hujuſmodi coram nobis, & Sede Apoſtolica legitime proſequantur, etiamſi talia committentes fuerint Præſidentes Cancellariarum, Conſiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vicecancellarii, Conſiliarii, Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum ſæcularium, etiamſi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiſcopi, Epiſcopi, Abbates, Commendatarii, ſeu Vicarii fuerint.

Judices ſæculares trahentes perſonas Eccleſiaſt. ad ſua Trib. vel alios Eccleſiaſticam libertatem quomodolibet lædentes.

§. 15. Quive ex eorum prætenſo officio, vel ad inſtantiam partis, aut aliorum quorumcumque, perſonas Eccleſiaſticas, Capitula, Conventus, Collegia Eccleſiarum quarumcumque coram ſe ad ſuum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Conſilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici diſpoſitionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte, quovis quæſito colore: necnon qui ſtatuta, ordinationes, conſtitutiones, pragmaticas, ſeu quævis alia decreta in genere, vel in ſpecie, ex quavis cauſa, & quovis quæſito colore, ac etiam prætextu cujuſvis conſuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, & ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis uſi fuerint, unde libertas Eccleſiaſtica tollitur, ſeu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo reſtringitur, ſeu noſtris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Eccleſiarum juribus quomodolibet directe, vel indirecte, tacite, vel expreſſe præjudicatur.

§. 16. Necnon qui Archiepiſcopos, Epiſcopos, alioſque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoſcumque Judices Eccleſiaſticos ordinarios quomodolibet hac de cauſa directe, vel indirecte carcerando, vel moleſtando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon conſanguineos, & affines, aut alias impediunt, quo minus ſua juriſdictione Eccleſiaſtica contra quoſcumque utantur, ſecundum quod Canones, & Sacræ Conſtitutiones Eccleſiaſticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præſertim Tridentini, ſtatuunt, ac etiam eos, qui poſt ipſorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcumque ſententias, & decreta, aut alias fori Eccleſiaſtici judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias ſæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, ſeu dant auxilium, conſilium, patrocinium, & favorem in eiſdem.

Auxilium præſtan. uſurpantibus Sedis Apoſtol. vel Eccleſiarum juriſdictiones.

§. 17. Quive juriſdictiones, ſeu fructus, redditus, & proventus ad nos, & Sedem Apoſtolicam, & quaſcumque Eccleſiaſticas perſonas ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum pertinentes uſurpant, vel etiam quavis occaſione, vel cauſa, ſine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expreſſa licentia ſequeſtrant.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præſtantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis perſonis Eccleſiaſticis, ac eorum, & Eccleſiarum, Monaſteriorum, & aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujuſmodi abſque ſimili Romani Pontificis, ſpeciali, & expreſſa licentia imponunt, & diverſis etiam exquiſitis modis exigunt, aut ſic impoſita, etiam a ſponte dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per ſe, vel alios directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare; aut in eiſdem auxilium, conſilium, vel favorem præſtare non verentur, cujuſcumque ſint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut ſtatus, etiamſi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, ſeu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquomodo Præſidentes, Conſiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate inſigniti: innovantes decreta ſuper his per Sacros Canones, tam in Lateranenſi noviſſime celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum cenſuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales ſæculares ſe interponentes in cauſis capitalibus contra Eccleſiaſticas perſonas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoſcumque Magiſtratus, & Judices, Notarios, Scribas, exequutores, ſubſequutores quomodolibet ſe interponentes in cauſis capitalibus, ſeu criminalibus contra perſonas Eccleſiaſticas, illas proceſſando, banniendo, capiendo, ſeu ſententias contra illas proferendo, vel exequendo, ſine ſpeciali, ſpecifica, & expreſſa hujus Sanctæ Sedis Apoſtolicæ licentia, quique hujuſmodi licentiam ad perſonas, & caſus non expreſſos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiamſi talia committentes fuerint Conſiliarii, Senatores, Præſidentes, Cancellarii, Vicecancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

§. 20. Item

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletan., Comitatum Venaysinum, Sabinen. Marchiæ, Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Rom. Eccl. mediate, vel immediate subjecta: necnon supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alii hujusmodi processus a nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omnino sortiri.

Hæc Constit. quoscumque liget.

§. 21. Cæterum a prædictis sententiis nullus per alium quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis ordinum etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

§. 22. Quod si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus processuri.

Papæ absolutio non comprehendit eos qui a præmissis non destiterint.

§. 23. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis, cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta, fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus locis, aut libris in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel successorum nostrorum quamcumque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apost. ac S. R. E. undecumque & quandocumque quæsitis, vel quærendis nullatenus præjudicare posse, aut debere.

§. 24. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præmittitur Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate: vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu locis a prædicta Sede, ex quavis causa etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, indulgentiis, & indultis hujusmodi, ac de ordinibus, locis, & nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri.

§. 25. Quæ omnia, quoad hoc, rerum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 26. Ut vero præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ S. Jo. Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, ut ii, quos processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicantur.

§. 27. Insuper, ut processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notaria, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis & locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel per alium, vel alios præsentes literas postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

§. 28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Quicunque audiunt confessiones apud se has literas habeant.

§. 29. Volentes earumdem præsentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem prorsus fidem in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

§. 30. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contrai-

Sanctio pœnalis.

re.

re. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo secundo, Quarto Nonas Aprilis, Pontificatus nostri Anno Primo.

XXI.

Conceduntur sex gradus Magisterii pro Provincia Peruan. Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

Item auctus fuit numerus in d. Provincia a Clemente XI. Const. ed. 1720., Oct. 20., P. 20. Et hujus Pontificis Constitutione sequenti augetur numerus in Provincia Mexicana.

Dat. 24. Apr. 1722. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ præsentis Concessionis.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Peruanæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in Definitorio Generali ejusdem Ordinis novissime celebrato decretum fuerit, ut in eadem Provincia, quæ viginti quatuor in Sacra Theologia Magistrorum Indulto fruitur, & in qua mille, & amplius Religiosi, necnon ex his ducenti jubilati, & in Cathedris, ac Lecturis se exercentes una cum quinque Collegiis, quæ Studii Generalis Universitates existunt, numerantur, eorumdem Magistrorum numerus ad tricenarium augeretur, si tamen desuper Nostra, & hujus S. Sedis facultas accederet, ipsi Exponentes plurimum expedire existimant, ut tricenarius ejusmodi Magistrorum numerus statuatur, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus factam, attenderunt, consilio, Provinciæ Peruanæ prædicta sex gradus perpetuos Magisterii de numero nuncupat., pro sex verbi Dei Prædicatoribus, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio 6. graduum pro Concionatoribus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXII.

Conceduntur octo gradus Magisterii pro Provincia Mexicana Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

De augmento graduum in Provincia Peruana, & Machaonen. vide Constitutiones præcedentem, & sequentem.

Dat. 24. Apr. 1722. Ann. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ augendi numerum Magistrorum ad 24.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Mexican. Ordinis Eremitarum S. Augustini, quod cum in dicta Provincia duodecim in sacra Theologia Magistri, & quadraginta quinque Conventus, ac quinquaginta quinque Parochiæ, cum nominatione Doctrinarum, quæ pro erudiendis illarum partium Populis in Catholica Fide, destinatæ sunt, necnon mille circiter Religiosi, ac inter hos centum Jubilati, ac Lectores numerentur, ipsi exponentes eorundem Magistrorum numerum ad vigintiquatuor juxta Decretum Definitorii Generalis Ordinis hujusmodi novissime celebrati augeri posse summopere desiderant, quemadmodum alias Provinciæ Peruanæ Ordinis prædicti concessum fuisse memoratur, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Moderni Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, primodictæ Provinciæ Mexican. octo gradus perpetuos Magisterii, quatuor videlicet pro Lectoribus, & alios quatuor pro verbi Dei prædicatoribus, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio 8. graduum, 4. pro Lectoribus & 4. pro Concionatoribus.

Clausulæ. §. 2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIII. Conceduntur sex gradus Magisterii pro Provincia Mechoacan. Fratrum Eremitarum Sancti Augustini.

De concessione graduum pro Provincia Mexicana vide Constitutionem præcedentem. Et Const. ed. 1723. Aug. 7. P. 1. conceduntur sex gradus pro Provincia Chilien.

Dat. 24. Apr. 1722. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ præsentis Concessionis.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Mechoacan. Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod cum in prædicta Provincia sex tantum in Sacra Theologia Magistri reperiantur, ac in ea triginta tres Conventus, & trecenti circiter Religiosi, & ex iis triginta lectores, cum quinque Collegiis, quorum unum Universitas studii generalis existit, quæ prima in Indiis institutio fuit, numerentur, ipsi Exponentes senarium hujusmodi Magistrorum numerum ad duodenarium juxta Decretum Definitorii Generalis Ordinis prædicti novissime celebrati augeri posse plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Moderni Procuratoris Generalis Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, prædictæ Provinciæ Mechoacan. sex petitos gradus Magisterii in eadem sacra Theologia, tres videlicet pro Lectoribus, & alios tres pro verbi Dei Prædicatoribus auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Conceduntur 6. gradus, tres pro Lectoribus, & tres pro Concionatoribus.

Clausulæ. §. 2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Aprilis MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Declaratur, Canonicos Regulares S. Augustini Superioris Germaniæ gaudere Indulgentiis plenariis Canonicis Lateranen. concessis. XXIV.

De communicatione præd. Indulgentiarum pro Canonicis Windesien. vide Clem. XI. Const. ed. 1718. Jul. 30. P. 18.

Dat. 9. Maji 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis S. Augustini Collegiatarum Ecclesiarum seu Monasterialium Beyrbergen., Beyhardingen., Bernrieden., Diessen., Dietram? Zell, Inderstorff, Poling, Raittenbuech, Ranshovien., Roren., Schlechdorff, Weyaren., & SS. Andreæ, & Magni Ratisbonen., Frisingen., Passavien., & Augustan. Diœces. in Germania superiori, quod in dictis Collegiatis, seu Monasterialibus Ecclesiis Indulgentiæ plenariæ, quæ in Sanctorum Augustini, Monicæ, Patritii, Frigidiani, ac Ubaldi festivitatibus, necnon die quinta Martii, qua omnium Sanctorum ejusdem Ordinis Commemoratio fieri consuescit, Ecclesiis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranen. dicti

Referuntur Indulgentiæ plenariæ Canonicorum Lateranen.

Ordinis

Preces Canonicorum, & Causa præsentis Declarationis.

Ordinis a re. me. Innocentio PP. XII. Prædecessore nostro concessæ sunt, solent, & solitæ sunt publicari, verum quia ab inquietis, & Christianæ pacis æmulis pervulgatur, primo dictas Ecclesias, tametsi illæ Congregationi Lateranen. aggregatæ sint, non gaudere dictis Indulgentiis, eo quia ipsi Exponentes jurisdictioni ordinariorum locorum subjacent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquis præpositorum, Consilio, Ecclesias primodictas in prædictis Diœcesibus existentes Indulgentiis, quibus Ecclesiæ Canonicorum Regularium Congregationis Lateranen. hujusmodi fruuntur, & gaudent, revera frui, & gaudere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Declaratio præd.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IX. Maji MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXV.

Committitur Nuncio Neapolis executio Constitutionis Clem. XI. de reunione Cœnobiorum S. Luciæ de Monte, ac de Portici Provinciæ Neapolitanæ Fratrum de Observant. Discalc. Hispaniæ,

Laudata Constitutio ed. fuit 1712. Dec. 23. P. 13. sed alia Dismembrationis extat Const. ed. 1702. Sep. 15. P. 2. Et Bened. XIII. Const. ed. 1726. Jan. 28. P. 2. agitur de erectione Cœnobii in Provincia Valentiæ.

Venerabili Fratri Hieronymo Archiepiscopo Tessalonicen. Nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Neapolis Nuncio.

Dat. 22. Junii 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

A Clem. XI. dismembrata fuere prædd. Cœnobia & unita Provinciæ Castellæ.

Alias per recol. mem. Clementem Papam XI. Prædecessorem Nostrum accepto, quod inter tunc existentes fratres Neapolitanos & Hispanos Provinciæ Sancti Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum plures controversiæ exortæ reperiebantur, fierique nequibat, ut dicti fratres habitatione, & rerum communione conjuncti animis, & contrariis studiis non dissiderent, ac proinde expediebat eos ab invices segregari; Idem Clemens Prædecessor Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Conventum Sanctæ Luciæ de Monte nuncupatum Civitatis Neapolis, & Hospitium dicti Sancti Petri de Alcantara loci de Portici dictæ Provinciæ Neapolitan. Diœcesis ab eadem Provincia perpetuo separavit, & dismembravit, illaque in separata, & dismembrata Provinciæ ejusdem Sancti Petri de Alcantara Regni Castellæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis itidem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, volens, & ordinans, ut in illis Religiosi Hispani, qui deinceps Ministro Provinciali secundo dictæ Provinciæ pro tempore existenti subjecti essent, habitarent, & collocarentur; alii vero primo-dictæ Provinciæ Conventus, qui octo tunc numerabantur, Religiosis Neapolitanis, & Italis tantum remanerent, ac eadem primodicta Provincia octo hujusmodi Conventus constans in futurum Ministro Generali, seu Commissario Generali Italiæ Ordinis prædicti pro tempore pariter existenti subjaceret, & alias prout in ejusdem Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 15. Septembris 1702. expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Et successive memorato Clementi Prædecessori exposito, quod ob bellorum motus tunc exortos, interdictumque commercium, & communicationem inter Castellæ, & Neapolis Regna, Conventus Sanctæ Luciæ de Monte, & Hospitium S. Petri de Alcantara prædicta, & Religiosi in eisdem degentes a Ministris Provincialibus dictæ Provinciæ Regni Castellæ pluribus annis visitati minime fuerant, & valde dubitandum erat, quod cessantibus etiam bellis propter magnam dictorum Regnorum ad invicem distantiam non raro sine debita visitatione; & correctione remanere poterant, cum magno Ecclesiasticæ disciplinæ, & regularis observantiæ detrimento; idem Clemens Prædecessor Congregationem particularem nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus tunc suis S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis super prætensa reunione Fratrum Discalceatorum Hispanorum Sancti Petri de Alcantara Ordinis hujusmodi Conventus Sanctæ Luciæ de Monte, & alterius Conventus Sanctæ Mariæ de Portici cum aliis fratribus Italis dictæ Provinciæ Regni Neapolitani ejusdem Ordinis, & Instituti deputavit, quæ quidem Congregatio die 27. Augusti 1711. coadunata per suum Decretum censuit consulendum esse prædicto Clementi Prædecessori pro deputatione alterius Religiosi gravis in Commissarium, & Visitatorem Apostolicum ad ejusdem Clementis Prædecessoris, & Sedis Apostolicæ beneplacitum tam prædictorum Conventuum Nationis Hispanicæ, & Sancti Petri de Alcantara, quam aliorum Conventuum fratrum Italorum memoratæ Provinciæ Regni Neapolis ejusdem Instituti, cum facultate, quatenus in Domino sibi expediens visum fuisset, collocandi fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, & viceversa collocandi Religiosos Hispanos eorumdem duorum Conventuum in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiscue cum aliis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam Provinciam Castellæ, & cum aliis facultatibus necessariis, & opportunis, Literis suis minime obstantibus aliisve quibusvis Indultis, seu Ordinationibus etiam Apostolicis in contrarium facien. In electionibus vero ad Prælaturas eadem Congregatio particularis censuit servandam esse dispositionem Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum, atque ejusdem Ordinis, & alias prout in prædicto Decreto uberius dicitur contineri; factaque subinde, nempe die 5. Mensis Septembris subsequentis per tunc existentem Secretarium Congregationis prædictæ de præmissis dicto Clementi Prædecessori relatione illius sententiam benigne approbavit, & desuper Literas Apostolicas in forma Brevis expediri mandavit. Verum ex rationabi-

Sed postea ab eodem Clemente statutum fuit, ut Religiosi tam Hispani, quã Itali promiscue morarentur in omnibus Cœnobiis Provinciæ.

Imo unita iterum fuere præd. Cœnobia Provinciæ Neapolitanæ.

rationabilibus tunc motivis idem Clemens Prædecessor per quasdam suas desuper pariter in eadem forma Brevis die 23. Septembris 1712. de prædictæ Congregationis consilio, ac etiam Motu proprio Literas suas prædictas revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuavit, ac proinde Conventum Sanctæ Luciæ de Monte, & Hospitium Sancti Petri de Alcantara prædicta a secundo d. Provincia perpetuo pariter separavit, & dismembravit, illaque sic separata, & dismembratio primodictæ Provinciæ S. Petri de Alcantara itidem perpetuo reunivit, reannexuit, & reincorporavit, ac in pristinum, & eum in quo antequam primodictæ suæ Literæ emanassent quovis modo erant, statum, restituit, reposuit, & plenarie reintegravit, ac tam illa, quam omnes alios Conventus ejusdem primo dictæ Provinciali S. Petri Alcantara unico Ministro Provinciali, qui Commissario Generali familiæ Cismontanæ dicti Ordinis subjectus esset, subjecit, & alias, prout in secundo dictis Clementis Prædecessoris Literis, quarum omnium executionem fraternitati Tuæ toto illarum tenore inserto per quasdam Nostras die 20. Januarii proxime præteriti in eadem forma Brevis emanatas Literas, executionem demandavimus, plenius continetur. Hinc est, quod Nos in præmissis opportune pro cura Nostra pastorali providere volentes, de prædictæ particularis Congregationis Cardinalium consilio, ac etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, eidem Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut ad executionem dictæ Reunionis, & incorporationis a memorato Clemente Prædecessore in secundo dictis suis Literis demandatæ, & a Nobis approbatæ, ut præfertur, cæterorumque contentorum in prædicto Decreto (excepta tantummodo deputatione alicujus Religiosi pro Commissario Visitatore) auctoritate Nostra Apostolica procedas, cum facultate scilicet collocandi fratres Italos etiam in dictis Conventibus Neapolis promiscue cum Hispanis, & viceversa collocandi Religiosos Hispanos Conventuum hujusmodi in aliis Conventibus Provinciæ Regni promiscue cum Religiosis Italis, vel respective remittendi Hispanos ad suam Provinciam Castellæ. In electionibus vero Prælatorum, dispositionem Sacri Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum eadem auctoritate servari mandes. Nos enim ad præmissa quascumque necessarias, & opportunas facultates Tibi harum serie tribuimus, & impartimur.

Commissio exequendi præd. novam Clementis ordinationem.

Clausulæ.

§. 1. Decernentes ipsas præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut quavis alia, etiam quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu etiam impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudinis paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac quoad ea, quæ præsentibus sunt, vel dici possent contraria prædictis Clementis Prædecessoris, & Nostris Literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam in fundatione dictorum Conventuum, & Hospitii, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVI.

Confirmatur ampliatio numeri Magistrorum pro Provincia Aprutina Fratrum Prædicatorum.

Inn. XII. Const. ed. 1695. Sept. 22., P. 5. reductus fuit numerus Magistrorum, ac Graduatorum.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 13. Julii 1722. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ ampliandi numerum 12. ad 15.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Graduati Provinciæ Aprutin. Ordinis Prædicatorum, quod anno 1612. in eadem Provincia numerus duodenarius Magistrorum in Sacra Theologia præfixus a fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessore nostro per quasdam suas literas Apostolicas confirmatus fuit, & subinde post unius seculi, & amplius spatium cum eadem Provincia agnovisset numerum duodenarium Magistrorum hujusmodi usque ad quindenarium tum ob prædictam Provinciam Religiosis virtute præditis, studiisque formalibus auctam, quam ob illius majus bonum, ac utilitatem ampliari

opus esse, ipsi exponentes in Novissimo Capitulo Provinciali, quod anno proxime præterito die 11. Maji in Conventu Sancti Severi Majoris Neapolitan. dicti Ordinis celebratum fuit, institerunt, ut præfatæ ampliationis supra ejusmodi præfixum duodenarium numerum petitio fieret, quam quidem petitionem rationi consonam, & justissimam a Capitulo Generali memorati Ordinis in Alma Urbe nostra die 11. Junii ejusdem Anni habito recognosci, & approbari obtinuerunt.

Preces Graduatorum Provinciæ.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, & attenta relatione dilecti filii moderni Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus facta, præfatam ampliationem præfixionis numeri duodecim Magistrorum in prædicta Provincia usque ad numerum quindenniorum a pleno Capitulo Generali Ordinis hujusmodi nuper celebrato decretam, ut præfertur pro arbitrio, & conscientia dilecti pariter filii Augustini Pipia Magistri Generalis Ordinis prædicti auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio præd. ampliationis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XIII. Julii MDCCXXII. Pontificatus Nostri anno secundo.

XXVII.

Confirmantur quædam Statuta Congregationis S. Hippolyti Charitatis in Indiis Occident. cum nonnullis declarationibus.

Ab Innoc. XII. Const. ed. 1700., Jun. 21., P. 9. confirmatæ fuere Constitutiones.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Mexican.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 7. Aug. 1722. An. 2.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Ab Inn. XII. erecta fuit d. Congregatio in Religionem, & ejus Constitutiones approbatæ.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus frater Major Congregationis Charitatis sub titulo Sancti Hippolyti in Civitate Mexican., aliisque partibus Indiarum Occidentalium, in Religionem erectæ, tam suo, quam Diffinitorii ipsius Congregationis nomine, quod alias postquam felic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster dictam Congregationem in Religionem erexerat, illius Constitutiones toto illarum tenore inserto per quasdam suas Literas desuper in simili forma Brevis die 21. Junii 1700. expeditas ad supplicationem dilecti pariter filii Joannis de Cabrera tunc temporis ejusdem Congregationis Procuratoris Generalis sub certis modo, & forma tunc expressis confirmavit, & approbavit, & alias prout in prædictis Innocentii Prædecessoriis Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri. Verum quia experientia compertum fuit, prædictas Constitutiones, seu earum aliquas paci, & bono Regimini Congregationis hujusmodi minime profuisse, sed illas reformatione, clariori explicatione, ac etiam nova additione indigere, idem Frater Major una cum eodem Diffinitorio pro prospero statu, ac felici gubernio memoratæ Congregationis Decreta, seu statuta edidit tenoris, qui sequitur, videlicet:

Causæ præsentium statutorum.

Generalis & Consiliarii sint sexennales, & reliqui Officiales triennales.

Primo. Quod in posterum Officium Fratris Majoris Generalis, & Officia quatuor ejusdem Consiliariorum durare debeant ad sexennium; ita tamen, quod in fine primi Triennii tam Generalis, quam Consiliarii teneantur eligere Fratres Majores Locales, & reliquos Officiales Religionis, vel confirmando illos antiquos pro evidenti utilitate, vel de novo alios eligendo pro majori augumento Instituti: Attento quod cum idem Generalis teneatur visitare omnes Domus fundatas, & alias, quæ dietim in Regione tam vasta fundantur, expertus fuit, quod in spatio solius triennii, quo durabat Generalatus Officium, tales visitationes expleri non valeant in magnum præjudicium Congregationis.

Augetur numerus suffragiorum pro electione Generalis.

Secundo. Quod reformetur modus practicandus circa electionem fratris Majoris Generalis, dum in præfatis Constitutionibus mandatur, quod quolibet triennio convocentur viginti antiquiores in professione, qui tamen scribere, & legere sciant; & quod cum istorum suffragiis tantum deveniatur ad talem electionem; hæc enim restrictiva ad viginti antiquiores in Professione, peperit usque nunc graves abusus, dum facti isti proprietarii, & Domini absoluti vocis activæ, & passivæ, occuparunt absque ullo merito omnes gradus Congregationis, & inter se diviserunt præeminentias, coarctando electiones; unde pro opportuno remedio erit inposterum statuendum; quod in locum præfatorum viginti antiquiorum in Professione, subrogentur alii vi-

ginti habiliores, & capaciores in Religione, seligendi ex illis, qui exercuerunt Officia Generalis, & Consiliariorum, necnon ex fratribus Majoribus Localibus ex antiquiore Sacerdote, ac Novitiorum Magistris, ac Procuratore Generali, & quatenus ex his non posset expleri numerus viginti, compleatur ex Magistris in Chirurgia antiquioribus in professione, qui sic selecti de sexennio in sexennium eligant Generalem in Capitulo Generali convocato.

Quomodò, & qui seligendi ad reliqua Officia.

Tertio. Quod inviolabiliter observetur Constitutio, in qua mandatur, quod Frater Major Generalis noviter electus, insimul cum ejus Consiliariis debeant providere alia Officia Religionis in Personis zelantibus Institutum, & quod tam in hoc, quam in reliquis aliis actibus præfati Consiliarii habeant votum consultivum, ac decisivum æquale cum Generali, & quod in omnibus stetur majori parti suffragiorum. Ulterius vero declaretur prædictos Consiliarios non posse in se ipsis applicare nominationem ad dicta Officia, prout usque ad præsens applicarunt, eos in posterum inhabilitando ad ea posse consequi, sanciendo, quod debeant esse contenti solo Officio Consiliariorum, quousque illo funguntur.

Sacerdotes privantur voce passiva.

Quarto. Cum principalis scopus Religionis sit attendere Operibus Misericordiæ Corporalibus versus Pauperes infirmos convalescentes, mente captos, aliosque egenos, quod exercitium solum competit Laicis, ideo in Constitutionibus privantur voce passiva Sacerdotes, & hoc iterum confirmari debet cum ulteriori explicatione, quod censeantur etiam privati voce passiva illi Sacerdotes, qui promoti fuere antequam Congregatio erigeretur in Religionem.

Generalis sibi eligat Domum.

Quinto. Quod reformetur dispositio, quæ mandat Fratrem Majorem Generalem cum suis Consiliariis debere habitare in Conventu Sancti Hippolyti sito extra mœnia Civitatis Mexicanæ, stante quod, cum dictus Conventus plurimum distet a dicta Civitate, in eaque, & illius Tribunalibus quasi continuo debeant Generalis, & Consiliarii prædicti esse præsentes ob tractanda negotia Religionis, cum summo eorum incommodo, & plerumque cum præjudicio Religionis, quia non valent horis debitis interesse; ideo permittitur in posterum Generali eligere habitationem in illa Domo, vel Civitate, quam magis congruam reputaverit pro reparandis necessitatibus, quæ de tempore in tempore imminebunt Religioni, durante Officio sui Generalatus.

Generalis confirmet electiones Provincialium, & Provincias visitet.

Sexto. Quod spectet, ac pertineat ad Fratrem Majorem Generalem approbare, & confirmare electiones Provincialium, qui eligentur in quacumque Provincia, ad quam Religio propagaretur; Et quod præfatus Generalis teneatur de triennio in triennium una vice visitare qualemcumque Provinciam, in qua fundatio fieret, existentem in Regno Novæ Hispaniæ, Guatemalæ, Nicaraguæ, aliasque circumvicinas: Et casu, quo fundationes sequerentur in Regno Peruano, vel in aliis Partibus remotioribus, quod idem Generalis possit nominare visitatorem delegatum pro facienda tali visitatione ad ea Loca tam distantia, ad quæ non de facili potest personaliter se conferre, ut munus visitationis adimpleat.

Qui, & a quibus eligendus Præsidens Capituli.

Septimo. Pariformiter pro progressu Religionis abolenda est illa coarctata circa electionem Præsidentis Capituli, ubi injungitur, quod talis Præsidens esse debeat Frater Major Sancti Hippolyti, dum ex hoc graves abusus orti sunt tam circa Vocales, quam circa redditionem rationis suæ administrationis ab illo faciendam habito respectu ad Dominium Præsidentiæ, quod in ipsius personam debet omnino cadere; Ideoque pro opportuno remedio tradatur facultas Fratri Majori Generali, ejusdemque Consiliariis pro electione Præsidentis per eos facienda triduo ante celebrationem Capituli Generalis, & quod electio cadat in personam, quæ non exerceat ullum Officium, ex quo impedita remaneat rectitudo Præsidentiæ; ac ulterius declaretur, quod dictus Præsidens non possit eligi in Generalem in eo Capitulo, cui præsidet, nisi in casu, quo esset electus cum plenis omnium Vocalium suffragiis, ac eorum nemine discrepante.

Quid, si Generalis gubernare non possit, vel Generalatus vacet.

Octavo. In Constitutionibus mandatur, quod in casu diuturnæ infirmitatis, aut necessariæ absentiæ Fratris Majoris Generalis possit iste subrogare Præsidentem, qui durante dicto impedimento Congregationem regat, & gubernet, & iste esse debebit primus Consiliarius; & in casu obitus, aut depositionis illiusmet Fratris Majoris Generalis, idemmet primus Consiliarius succedere debebit in gubernio illius pro toto eo tempore, quod supererit ad celebrationem Capituli Generalis; At quia in expressis casibus illa necessitas primi Consiliarii non solum videtur exosa, sed etiam inductiva Voti captandæ mortis, ac dissentionum promotrix: ideo statuendum venit in posterum, quod in casu necessariæ absentiæ, aut infirmitatis diuturnæ Generalis nominet unum Commissarium Generalem, qui ipsius nomine Religionem gubernet; In casu vero mortis, depositionis, aut renunciationis dicti Fratris Majoris Generalis, quod Gubernium Religionis stet penes Diffinitorium, ita tamen, quod primus Consiliarius debeat quam primum convocare Vocales pro electione Vicarii Generalis, nisi tempus celebrationis Capituli Generalis sit valde proximum, qui Vicarius Generalis sic electus gubernet Religionem usque ad tempus Capituli Generalis.

Qui eligendus in Secretarium. Preces Generalis pro confirmatione.

Nono. Declaretur etiam, quod Secretarius Capituli Generalis debeat eligi de numero Vocalium.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Frater Major statuta, seu decreta hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & exactiori observatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos ipsius Majoris votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relatione dilecti Filii Nostri Bernardi Mariæ ejusdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Comitibus nuncupat. Nostri secundum carnem fratris germani prædictæ Congregationis Charitatis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem Cardinalibus factam viderunt consilio Fraternitati Tuæ per præsentes committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, audito tamen prius Capitulo Generali supradictæ Congregationis ad præinsertorum statutorum confirmationem auctoritate Nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & prudentia procedas, juxta sequentem modum, & additas declarationes, videlicet, quod primum ita tamen, ut vim habere incipiat, postquam modernus Generalis, & quatuor Consiliarii ab Officio cessaverint. Ad secundum sine præjudicio Religiosorum, qui jam in eadem Congregatione admissi fuerunt, itaut statutum procedat quoad Religiosos in futurum admittendos. Ad quartum sed non censeantur privati voce passiva illi Sacerdotes, qui promoti fuere antequam ipsa Congregatio in Religionem eligeretur. Ad septimum ita tamen, ut Præsi-

Confirmatio relatorum statutorum cum nonnullis declarationibus.

dens

dens in Capitulo, nisi cum duabus ex tribus partibus suffragiorum eligi nequeat; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausula. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictæ Congregationis Charitatis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VII. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVIII. Erigitur Universitas Studii Generalis in Civitate S Jacobi de Leon de Caracas Indiarum-Occident.

Erecta fuit Universitas in Civitate Guatimala ab Inn. XI. Const. ed. 1687. Jul. 18. P. 11. Et a Bened. XIII. Const. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur Universitas in Civitate Camerinensi.

Dat. 19. Aug. 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a studio promovendi disciplinas præsertim sacras. INscrutabili Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis arcano ad Ecclesiæ Catholicæ per universum Terrarum Orbem diffusæ regimini, meritis licet imparibus evecti, sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, per quæ depulsa ignorantiæ caligine mentes veritatis luce illustrantur, & non minus Catholicæ fidei, divinique cultus propagationi, & incremento, quam justitiæ administrationi, aliisque Reipublicæ commodis, & ornamentis, privatorumque utilitatibus consulitur, ubique locorum, & præsertim in remotissimis ab hac Sancta Sede partibus, quantum nobis ex alto conceditur, promovere, ac incitare, & confovere studemus, sicut omnibus matura consideratione perpensis, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæque decus, & præsidium, ac spiritualem, temporalemque Christi fidelium utilitatem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Laudes Collegii d. Civitatis. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt venerabilis frater Modernus Episcopus & Gubernator Civitatis Sancti Jacobi de Leon de Caracas, quod Caracæ Populi sunt Americæ Meridionalis in parte Australi Regni Peruani versus Mare pacificum, & Regnum Chilense intra Montes, & Dominio Charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici subsunt; in ea autem Regione dicta Civitas, & in illa magnificum Collegium extructa reperiuntur, nec deest ampla Bibliotheca, quodque notabilius est, novem Cathedræ in eo, & signanter Philosophiæ, Sacræ Theologiæ tam Scholasticæ, quam Moralis, Juris Canonici, & Civilis, ultra Cathedram Latinitatis, & Rhetoricæ, aliasque pro recto studiorum instituto necessarias, cura potissimum, & expensis ejusdem Episcopi erectæ existunt, magnusque propterea adest Studentium concursus, itaut annis præteritis sexaginta sex in Matricula descripti fuerint, ut a Schola Rhetoricæ, ad illam Philosophiæ transirent, secutaque vacatione Cathedræ Latinitatis, & Rhetoricæ hujusmodi pro illa obtinenda undecim oppositores comparuerint.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, completo studiorum curriculo, illi, qui studuerunt, vel Lauream Doctoratus recipere nequeant, vel cum evidenti vitæ discrimine, & cum maxima impensa ad eam recipiendam, vel in Universitatem studii Generalis Sancti Dominici, aut Sanctæ Fidei accedere teneantur, proindeque ab ipsis Exponentibus eidem Philippo Regi supplicatio exhibita fuerit pro impetranda a Nobis facultate memoratum Collegium in Universitatem studii Generalis erigendi, ac Lauream doctoralem concedendi adinstar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ, itaut sic erigendæ Universitati Prælati, Canonici Cathedralis Ecclesiæ, Rector Collegii, & scientiarum in eo professores, cum retentione graduum, quos ipsi in aliis Universitatibus jam receperunt, adjungi valeant. Nobis propterea ipsi Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Causæ erigendæ Universitatis, & preces Episcopi ac Gubernatoris.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, qui ad dubium eis propositum, an esset consilium Nobis præstandum pro præfata erectione Collegii in Universitatem, & facultate conferendi gradus adinstar Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispanicæ, necnon pro Gratia ut Prælati, & Cathedralis Canonici, ac Rector, & Magistri actu docentes in Collegio aggregari possint ad novam Universitatem una cum gradibus, quos in aliis Universitatibus receperunt, in casu &c. affirmative responderunt consilio, & attento, quod ejusmodi instantia ejusdem Philippi Regis nomine commendata fuit, Collegium Sancti Jacobi de Leon de Caracas in publicam Studii Generalis universitatem adinstar prædictæ Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ auctoritate Apostolica tenore præsentium sine cujusquam alterius Universitatis studii Generalis præjudicio erigimus, & instituimus, & ad eam sic erectam ut Prælati, Canonici Cathedralis, Rector Collegii, & scientiarum hujusmodi in eo professores cum retentione eorumdem graduum, quos ipsi in aliis studiorum generalium Universitatibus jam receperunt, ut præfertur, aggregari queant auctoritate, & tenore præfatis concedimus. Ac eidem universitati Studii Generalis, sic per præsentes erectæ, & institutæ, illiusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, cæterisque Officialibus, Ministris, & personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, Libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præeminentiis, quibus prædicta Universitas studii Generalis Sancti Dominici, illius Rector, Magistri, Doctores, Lectores, Præceptores, Scholares, Procuratores, Bidelli, Nuncii, cæterique Officiales, Ministri, & personæ quæcumque respective tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia uti, frui, potiri, & gaudere. Rectori autem ipsius universitatis per præsentes erectæ, & institutæ pro tem- Erectio d. Universitatis adinstar illius S. Dominici cum omnibus privilegiis.

pore existenti, ut illos, quos in eadem universitate per debitum tempus studuisse ac scientia, & moribus idoneos esse repererit, in prædictis facultatibus, sive scientiis, quæ in ipsa Universitate docebuntur, seu legentur, ad Baccalaureatus etiam formati, licentiaturæ, ac Doctoratus, & Magisterii gradus, servata tamen in omnibus, & per omnia forma Decretorum Viennen., & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, & alias juxta laudabilem supradictæ Universitatis Sancti Dominici Insulæ Hispaniæ consuetudinem promovere, solitaque graduum hujusmodi Insignia eis conferre, & exhibere; Ipsis vero ad eosdem gradus per illum sic promotis, ut postea publice, privatimque, etiam in omnibus aliis Universitatibus studiorum generalium facultates, sive scientias prædictas respective alios docere, & interpretari de iis disputare, aliosque actus quoscumque eorum gradibus convenientes exercere libere, & licite possint, & valeant respective earumdem tenore præsentium indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ. §. 4. Decernentes ipsas præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXIX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. de Alternativa Vicariatus Generalis servanda inter tres Provincias Fratrum B. M. de Mercede Excalceatorum.

Inn. XI. Const. ed. 1687., Apr. 19., P. II. extat Decretum de pecuniis mutuo accipiendis. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jan. 28., P. 4. præcipitur Cantus Gregorianus in Choro.

Dat. 22. Aug. 1722. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Justa de causa instituta, & confirmata fuit hujusmodi alternativa inter Provincias Bæticæ, Castellæ, & Siciliæ a sequentibus

Nuper pro parte dilectorum filiorum moderni Vicarii Generalis, Diffinitorum, & Fratrum Provinciarum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum Excalceatorum nuncupat. Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositæ exposito, quod excrescentibus in dies scissuris, & inordinationibus in Capitulis Generalibus dicti Ordinis ob potentiam prævalentem unius ex partialitatibus, inter quas nempe Bethicæ, utriusque Castellæ, ac utriusque Siciliæ tres Provincias distinctas corpus integrum Religionis constituitur, adeout per continuata sexennia semper Vicarius Generalis de una factione in detrimentum distributive aliarum electus fuerat; ex tali autem gravamine adeo excreverant turbolentiæ, ut ad ultimum excidium per divisiones Religionem traherent, eaque de causa ad occurrendum his malis provide unanimi consilio in Capitulo Generali Anno 1696. celebrato ab omnibus Provinciis stabilitum fuerat, ut alternatim per turnum ex tribus partialitatibus Bethicæ, Castellæ, & Siciliæ Provinciarum hujusmodi Vicarius Generalis Ordinis prædicti eligeretur, ut ex particula actorum Capitularium habetur tenoris, qui sequitur, videlicet. (Capitulis Generalibus.)

§. 1. Decreta, & Statuta Capituli Generalis celebrati die 20. Decembris anni 1696. n. 10. Primo statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, ut Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo extant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicariatu Generali servetur; ita quod nullus ex Provincia cujus filius in hoc Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in duobus sequentibus assumi possit ad illam; sed jus subjecti eligibilis maneat in duabus aliis Provinciis, servata inter eas prioritate antiquitatis; taliter quod Bethica, quæ prior est tempore, sit etiam prior in immediata dignitatis successione. Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures; non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo stantes; ita quod unum integrum sexennium tantum ad Bethicas, aliud ad Castellanas, & aliud tantum extendatur ad Siculas, & alias eligibiles extra Hispaniam. Ut autem hanc Alternationem cum æquali honore, & fructu unaquæque Provincia possideat statutum etiam est, quod vacante quovis modo possibili Vicariatu Generali extra Capitulum tunc Provincialis Provinciæ, ex qua assumptus fuerat Vicarius Generalis, qui ab officio decessit, convocet quatuor diffinitores, & Procuratorem Generalem, necnon Exgenerales & Exprovinciales, & Exvicarios Provinciales, qui fuerint per biennium ejusdem tantum Provinciæ, qui omnes intra unius mensis spatium, & non ultra, vel quamprimum fuerit possibile eligant canonice successorem Vicarii Generalis, ex eadem Provincia, qui universam Recollectionem gubernet, integrumque impleat sexennium a die electionis sui Prædecessoris computandum, & statim ac fuerit electus, teneatur illico confirmatus, in qua Congregatione præsideat Provincialis convocans, qui in simili eventu Præses Generalis Religionis constituitur a Lege usque ad electionem futuram. (1. Statutum Capituli ann. 1696.)

§. 2. Quæ quidem dispositio fuit pariter a Capitulo Generali coadunato de anno 1703. confirmata cum Decreto tenoris sequentis, videlicet -- Secundo statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias quæ modo extant, & prædicti Corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicariatu Generali servetur, ita quod nullus ex Provincia cujus filius in hoc, & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam, sed Jus subjecti eligibilis solum ratione prædictæ Alternativæ in Provincia Sicula maneat, cui de jure in Capitulo (2. Statutum Capituli an. 1703.)

pitulo Generali sequenti competit alternatio. -- Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo extantes, ita quod unus Generalis tantum ad Bethicas, alius ad Castellas, & alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam extendatur.

§. 3. Accedente postmodum alia confirmatione habita in Capitulo Generali de anno 1709. ex actis Capitularibus tenoris sequentis, videlicet -- Tertio statuitur, & a toto pleno Capitulo declaratur, quod clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo stant, & prædicti corporis æqualia sunt membra alternativa successio in Vicarium Generalem servetur, ita quod nullus ex Provincia, cujus filius in hoc, & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad Dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam, sed jus subjecti eligibilis solum ratione prædictæ Alternativæ in Provincia Castellæ maneat, cui de jure in Capitulo Generali sequenti competit Alternatio -- declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas, vel plures, non ideo debent augeri alternationes, sed semper restringendæ sint ad tres Provincias modo stantes, ita quod unus Generalis tantum ad Bethicas, alius ad Castellas, & alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam extendatur; imo in eo in exequutionem Alternativæ electus remansit Vicarius Generalis de partialitate Siciliæ, & postremo in Capitulo Generali habito de anno 1717. in exequutionem Alternativæ in Generalem nominatus fuit modernus unus ex tribus de Provincia Castellæ, & confirmata pariformiter extitit Vicariatus Generalis alternativa ex Decreto Capitulari tenoris sequentis, videlicet -- A toto pleno Capitulo declaratur, quod Clausula Constitutionis nostræ, qua præcipitur, quod P. Vicarius Generalis ex toto corpore Religionis eligatur, sic ad praxim deinceps debet reduci, ut inter tres Provincias, quæ modo stant & prædicti Corporis æqualia sunt membra Alternativa successio in Vicariatu Generali servetur, ita quod nullus ex Provincia, cujus filius in hoc & antecedenti Capitulo assumptus fuit ad dignitatem Religionis supremam in sequenti assumi possit ad illam -- Declaratur tamen, quod si decursu temporis aliqua Provinciarum dividatur in duas partes, vel plures, non ideo debent augeri Alternationes, sed semper sint restringendæ ad tres Provincias modo stantes; ita quod unus Generalis tantum ad Castellas, alius ad Bethicas, alius ad Siculas, & alias erigibiles extra Hispaniam extendatur.

3. Statutum Capituli ann. 1709.

4. Statutum Capituli ann. 1717.

Causæ sequentis Decreti.

§. 4. Et in eadem Expositione subjuncto, quod experientia plurium annorum, & Vicariorum Generalium electionum compertum extitit, quod omnia per prædictam Alternativam apud Religionem in pace composita fuerat unicuique, quod suum erat per distributionem assignatum, omnesque Provinciæ, & onere, & honore perfruebantur, cumque penes idem Capitulum generale non solum de jure, sed etiam ex suprema hujus Sanctæ Sedis specifica confirmatione Constitutionum potestas condendi Statuta, & Leges resideat, quæ per tria Capitula generalia continuata confirmata, tanquam Constitutiones sint observandæ, ideoque eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut ne in posterum sic extinctæ factiones reviviscant, & aperiatur via scissuris per Alternativam prædictam sublatis, sed futuris cum perpetuo remedio consulatur, Alternativam hujusmodi juxta modum a memoratis Capitulis generalibus dispositam confirmaret. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione P. Procuratoris Generalis referente Eminentissimo Belluga, censuit, & decrevit, suprascriptam Alternativam esse approbandam, & confirmandam, prout præsentis Decreti vigore approbat, atque confirmat. Romæ 10. Julii 1722. -- F. Cardinalis Paulutius -- F. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Decretum Congregationis pro confirmatione alternativæ.

§. 5. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri plurimum desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Provinciarum.

Confirmatio relati Decreti Congregationis.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXIV. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXX.

Confirmantur Decreta Congregationis Episc. & Regul. super quarta Funerali, & ingressu Parochorum cum Stola & Cruce in Ecclesias Regularium.

De delatione Cadaverum ad Ecclesias Regularium vide hic laudatas, & Inn. XI. Const. ed. 1676. Dec. 2. P. 1. De quarta vero funerali vide Bened. XIII. Const. ed. 1725. Aprilis 28. P. 1.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 24. Aug. 1722. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Emanarunt nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium

lium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decreta præd. quæ edita fuere an. 1720. & 1721. pro Parochis contra Patres Minores Strict. Observ. Civitatis Parmen.

§. 1. Parmen. Funerum. Ab immemorabili in dicta Civitate viget consuetudo stabilita, etiam ex Constitutionibus plurium Summorum Pontificum signanter fa. me. Julii II., ac Clem. VIII. & comprobata per Constitutiones Synodales, & Canonizata in contradictorio Judicio, ac per varia Decreta hujus Sacræ Congregationis de annis 1671. & 1675., non solum, quod occasione funerum Regularibus pateret ingressus cum stola, & Cruce in Ecclesias Sæcularium absque tamen aliquo exercitio, & idem practicaretur a Parochis intra Ecclesias Regularium, sed etiam, quod omnes præfati Regulares persolverent, prout semper persolverunt quartam eisdem Parochis. -- Quia vero PP. S. Francisci strictioris observantiæ nuper acciti ad dictam Civitatem, postquam jam itidem ipsi acceptaverunt dictas laudabiles consuetudines, renuerunt admittere Parochos ad ingressum in eorum Ecclesias cum stola, & Cruce occasione associandi Cadavera, & similiter eisdem Quartam persolvere. Habito deinde desuper a Collegio Parochorum ipsius Civitatis recursu ad hanc Sacram Congregationem negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam. Eadem Sacra Congregatio visa relatione Episcopi Parmen., Partibus auditis, & informantibus, ad relationem Sanctissimi D. N. PP. Innocentii XIII. tunc Causæ Ponentis, censuit, & decrevit, servandam esse consuetudinem favore Parochorum in omnibus sub die 21. Martii 1720. Non acquiescentibus Partibus Adversariis hujusmodi resolutioni, repropofita causa ab Eminentissimo Priolo in locum Sanctitatis Suæ in Ponentem suffecto: Ipsamet Sacra Congregatio stetit in Decisis sub dicta die 21. Martii 1720. Romæ 14. Novembris 1721. F. Cardinalis Paulutius. J. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Parochorum.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Parochi dictæ Civitatis Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decreta hujusmodi, quo firmius subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Augusti MDCCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXXI.

Confirmatur Decretum Camerale, ejusque ampliatio pro Inquilinis tempore Anni Sancti.

Auctoritate Pauli III. hujusmodi Decretum editum fuit an. 1549. Apr. 29. Ampliatio vero auctoritate Greg. XIII. an. 1573. Feb. 20. Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jun. 4. P. 1. suspenduntur omnes Indulgentiæ d. Anno Sancto.

Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis Albanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius.

Dat. 1. Janu. 1723. An. 2.

IN favorem Inquilinorum, & Subinquilinorum hujus Almæ Urbis respectu Anni Sancti, seu Jubilei quandocumque hujusmodi Annus venisset, de mandato felic. record. Pauli Papæ III. Decretum Camerale, & subinde de pari mandato etiam felic. record. Gregorii Papæ XIII. dicti Decreti confirmatio, & ampliatio emanarunt hujusmodi sub tenore, videlicet.

§. 1. Aloysius Tituli Sancti Marci Presbyter Cardinalis Cornelius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius. Invenimus alias Decretum in Camera Apostolica in favorem Inquilinorum factum tenoris sequentis videlicet -- Guido Ascanius Sforzia Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis de Sancta Flora Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius -- Nuper Nobis in Camera Apostolica non sine animi nostri displicentia pro parte Inquilinorum, & subinquilinorum Urbis querelantium expositum fuit, quod ipsi a Dominis Domorum per eos ad pensionem annuam conductarum respectu Anni Sancti, sive Jubilei, tam sub augumento pensionis fictos oblatores majorem pensionem offerentes inducentibus, quam etiam super earum evacuatione, etiam locatione durante, asserentibus Domos prædictas pro eorum usu habere velle, quotidie molestantur, & ex Domibus per eos conductis contra formam juris expelluntur: nihilominus expulsis Inquilinis, sive subinquilinis Domos prædictas pro majori pretio in grave damnum Inquilinorum, seu subinquilinorum contra formam Decreti Cameralis, eorum promissionis, obligationis, & juramenti alteri locant. Nos, ut tenemur, ex debito nostri Camerariatus Officii, tranquillitati Curialium, Inquilinorum, & subinquilinorum, ac malitiis, calumniis, litibus, & controversiis, quæ inter dominos Domorum ex una, ac Inquilinos, & subinquilinos partibus ex altera quotidie exinde oriuntur, quantum possumus providere cupientes, ne Decretum alias per Antecessores nostros, & Cameram Apostolicam in favorem Inquilinorum factum, in damnum, & præjudicium ipsorum retorqueatur; idcirco de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papæ vivæ vocis Oraculo nobis desuper, ac ex Decreto in Camera Apostolica matura consideratione facto statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, vel Jubilei, quandocumque hujusmodi annus venerit per annum antea, & pro dicto Anno Sancto, vel Jubilei Inquilinis pensio Domus per eos conductæ a Dominis ipsius augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit: insuper pro majori Curialium, Inquilinorum, & subinquilinorum quiete ad lites, & controversias evitandas, ut præfertur, oraculo, & Decreto similibus, declarando Decretum in favorem Inquilinorum per Antecessores nostros, & per Cameram Apostolicam alias factum in *perpetuum statuimus, & ordinamus, quod ex nunc in posterum durante locatione* Inquilini, tam ipse Inquilinus, quam Subinquilinus ejusdem ex Domo ab eisdem conducta sive subconducta a Domino ipsius asserente Domum suam pro suo habere velle, expelli non posse, nisi juxta formam

Decretum præd., quo justis de causis præcipitur.

Ne per annum antea, & in ipso anno Sancto augeatur pensio domus conductæ.

Nec inquilinus, & subinquilinus expellatur ante completam locationem, nisi juris ordine servato.

Completa vero locatione uterque expelli poterit, si Dominus se obligaverit sub certis poenis ad eam inhabitandam.

mam juris communis; *finita vero locatione quocumque modo finiatur*, si Dominus pro usu suo Domum habere intendit: tunc utroque casu Inquilinus expelli non possit, nisi prius Dominus juraverit, & sub pœna amissionis pensionis duorum annorum Domus, de qua agitur de non locando alteri Domum prædictam, vel partem ipsius, sed eam totam per se ipsum *per annum inhabitando in ampliori forma Cameræ Apostolicæ cum censuris, & mandatis executivis se obligaverit, etsi Dominus contravenerit, statim in pœnam prædictam incidat, quæ pœna, si non intervenerit accusator pro medietate Fisco pro pœna perjurii, pro alia vero Inquilino, vel subinquilino respective in casu suo applicanda*; sed si in dictis casibus intervenerit accusator, tertia pars pœnæ prædictæ unicuique ipsorum applicetur. *Declarantes*, quod *Subinquilinus finita locatione sui auctoris quocumque modo finiatur etiam de consensu Domini, & Inquilini hujusmodi Inquilinorum privilegio non gaudeat, sed Domino volente teneatur eam liberam, & expeditam relaxare, nisi ab ipso Domino reconductam habeat*; & si Notarius obligationem, & promissionem per Dominos Domorum faciendam contra formam præsentis nostri, & Cameræ Apostolicæ Decreti rogare præsumpserit, ad pœnam supradictam teneatur, & statim docto summarie per duos Testes de contraventione Domini Domorum, vel Notarii, tam contra eosdem Dominos, quam contra Notarium censuræ, sive mandatum executivum, tam ad instantiam Fisci, quam Inquilini, subinquilini, & Accusatoris parte citata per Rev. Præsidem Viarum per *Cameram Apostolicam deputatum, & pro tempore deputandum relaxetur*; inhibentes omnibus, & singulis Almæ Urbis Judicibus, tam Ecclesiasticis, quam sæcularibus, ne viso præsenti nostro & Cameræ Apostolicæ Decreto sub majoris excommunicationis, suspensionis a Divinis respective, ac sub aliis arbitrii nostri, & successorum nostrorum pœnis contra illius formam judicare, vel sententiare audeant, sive præsumant, nec quilibet ipsorum audeat, vel præsumat, sed omnia in præsenti Decreto contenta, toties quoties opus fuerit futuris temporibus perpetuo inviolabiliter observare, ac observari facere teneantur, & debeant, & quilibet ipsorum teneatur, & debeat, quocumque alio Decreto in contrarium forsan desuper facto, cæterisque in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque, si secus super his fiet, irritum, & inane declarantes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate. Et ut prædicti DD. Judices, Fiscus, Notarii, Inquilini, Subinquilini, Accusatores, & alii Curiales de omnibus contentis in præsenti nostro, & Cameræ Apostolicæ Decreto plenam notitiam habeant Decretum hujusmodi in Libris Cameræ Apostolicæ registrari, imprimi, in locis publicis solitis, & consuetis affigi ac publice vendi, transumptoque ejusdem impresso, manu unius ex Notariis Cameræ Apostolicæ subscripto tam in judicio, quam extra, indubitatam fidem adhiberi volumus, & mandamus. Datum Romæ in Camera Apostolica anno a Nativitate 1549. Indictione septima, die vero 29. Aprilis, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Divina Providentia Pauli Papæ III. -- Guido Ascanius Cardinalis Camerarius -- Visa -- Hieronymus Baren. Cameræ Apostolicæ Decanus -- Visa -- Italius Gonzaga Cameræ Apostolicæ Clericus -- Visa -- Antonius Bononien. Cameræ Apostolicæ Clericus -- Visa -- Hieronymus Torcellanus Cameræ Apostolicæ Clericus -- Visa -- Franciscus Soderinus Cameræ Apostolicæ Clericus, & Viarum Præses -- Visa -- Antonius Florenus Cameræ Apostolicæ Clericus -- Alexander Peregrinus. Cum vero ad Sanctissimum Dominum Nostrum magnis Inquilinorum querelis perlatum est, Dominos Domorum suppositis fictis oblatoribus hoc anno pensiones ita augere cepisse, ut non modica inde eorum perturbatio, & præjudicium sequatur, idcirco idem Sanctissimus Dominus vivæ vocis oraculo nobis injunxit, ut pro commisso nobis Camerariatus Officio super ea re mature provideremus. Nos itaque volentes Apostolicis, ut par est, obedire mandatis, simulque considerantes, quod Anni Sancti appropinquantis lætitia, atque devotio ab omnibus cum benedictione suscipi, non in occasionem lucri cum aliena calamitate fieri debeat, eodem vivæ vocis oraculo, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii, supradictum Decretum confirmantes, & innovantes, illudque insuper ampliantes, statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu Anni Sancti, seu Jubilæi, quandocumque is Annus venerit per duos annos antea, & ipso Anno Sancto, Inquilinis pensio Domus, sive Apothecæ per eos conductæ a Dominis ipsius, nec augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit, sive veteres Inquilini inconducta Domo, vel apotheca movere velint, sive novi conducant sub pœna in supradicto Decreto contenta, & ut præmissa omnia ad quorumcumque notitiam deducantur; Volumus, & eadem auctoritate decernimus præsens nostrum Decretum, & statutum in Libris ejusdem Cameræ registrari, & in locis solitis, & consuetis ejusdem Urbis affigi, & publicari, illiusque transumpto impresso, & manu unius ex dictæ Cameræ Notariis subscripto, tantam fidem in judicio, & extra adhiberi, qualis, & quanta eisdem præsentibus originalibus Literis adhiberetur, si in medium exhiberentur. Datum Romæ in Camera Apostolica die 20. Mensis Februarii 1573. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Gregorii Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo. Aloysius Cornelius Cardinalis Camerarius -- Antonius Guida Auditor -- Andreas Martini.

Pœnæ in contravenientes Judices.

Causæ confirmationis & ampliationis relati Decreti.

Confirmatio, & ampliatio recensiti Decreti ad alterum annum ante Jubilæum, & ad novos inquilinos, si veteres discesserint.

§. 1. Quod quidem Decretum, & illius ampliatio, postea per san. me. Clementem Octavum, Gregorium XV., Innocentium X., Clementem etiam Decimum denuo confirmari, & servari mandatum fuit per publica Edicta diversorum Cardinalium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerariorum Prædecessorum nostrorum, in actis Bronori, & Cameræ Apostolicæ Secretariorum respective diebus 22. Maji 1598., 9. Maji 1623., 14. Januarii 1648., prima Januarii 1673., & prima Januarii 1698. respective edita.

Præd. Decretum, ejusque ampliatio quater confirmata fuere.

§. 2. Et volens modo Sanctissimus Dominus Noster Dominus Innocentius Divina Providentia Papa XIII. suorum Prædecessorum vestigia insequendo, pro tranquillitate Curialium, & dictorum Inquilinorum, & Subinquilinorum, ut Decretum, & ejus ampliatio hujusmodi omnino servetur; Nobis ut Decretum, & ampliationem ipsam confirmaremus, & observari mandaremus specialiter injunxit: Nos itaque mandata Apostolica, ut par est, exequi volentes, & ut proximus futurus Annus Sanctus, sive Jubilæi in remissionem peccatorum, & Christi fidelium Animarum salutem institutus, ea, qua decet pietate, & devotione, atque lætitia, non autem in occasionem lucri suscipiatur, & nemini ex causa habitationum, & usus Domorum, & Apothecarum ejusdem nobis litigandi materiam, vel aliquod aliud afferat incommodum, opportune providere, ac Prædecessorum Nostrorum vestigia in his insequi volentes, de expresso ordine, & mandato ejusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ Innocentii XIII. vivæ vocis oraculo nobis desuper facto, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii præinsertum Decretum Camerale, necnon illius confirmationis, innovationis, & ampliationis literas omniaque, & singula in eis contenta, & expressa quæcumque tenore præsentium confirmamus,

Causæ præsentis Confirmationis.

Confirmatio relati Decreti, ejusque ampliationis.

mamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ. §. 3. Ac prædictis Inquilinis, & Subinquilinis Decretum, & Literas hujusmodi, ac omnia, & singula in eis contenta quæcumque a Domorum, & Apothecarum Dominis, ac aliis, ad quos spectat perpetuo, & plenarie inviolabiliter, & ad unguem, etiam sub pœnis in illis contentis observari, & adimpleri; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & subdelegatos judicari, & diffiniri debere de mandato, & auctoritate similibus earumdem tenore præsentium decernimus, & mandamus, irritum nihilominus decernentes, & inane quidquid secus fiet, contrariis non obstantibus quibuscumque.

§. 4. Volumus insuper, pariterque decernimus, quod præsentium transumptis, etiam impressis, unius ex quatuor dictæ Cameræ Apostolicæ Secretariis, & Cancellariis manu subscriptis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ originalibus ipsis adhiberetur, si in medium exhiberentur. In quorum fidem &c.

Datum Romæ in Camera Apostolica Anno a Nativitate Domini Nostri Jesu Christi 1723. Indictione prima, die vero prima Mensis Januarii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Innocentii, Divina Providentia Papæ XIII. Anno Secundo.

A. Cardinalis S. Clementis Camerarius. J. Amadorius olim de Laufredinis Auditor. Antonius Cajetanus Frosius Cameræ Apostolicæ Secretarius, & Cancellarius.

Die, mense, & anno quibus supra, supradictum Edictum affixum, & publicatum fuit ad Valvas Magnæ Curiæ Innocentianæ, in Acie Campi Floræ, & in locis solitis, & consuetis Urbis ut moris est, per me Antonium Placentinum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

XXXII. Eduntur Decreta pro restauranda Ecclesiastica Disciplina in Regnis Hispaniarum.

Constitutiones spectantes ad hujusmodi Decreta hic suis locis laudantur. Inn. XII. Const. ed. 1697. Aug. 4. P. 8. confirmata fuit Congregatio super Disciplina Regulari. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Sep. 23. P. 1. confirmatur præsens Constitutio.

Dat. 13. Maj 1723. ann. 3

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a solicitudine servanda, ad restaurandam Ecclesiasticam disciplinam.

Apostolici Ministerii, quod Nobis licet immerentibus imposuit superni dispositio Consilii, ratio præcipue exigit, ut Ecclesiasticæ Disciplinæ in iis, qui in sortem Domini vocati sunt, aut servandæ aut ubi opus fuerit restaurandæ, juxta Sacrorum Canonum instituta, & Sanctissimas Ecclesiæ leges, & Ordinationes omni studio advigilemus; post enim primi Parentis lapsum semper ad inferiora nos deprimit humanæ mortalitatis infirmitas, & carnis fragilitate observantiæ vigor paulatim relaxatur; unde & de mundano pulvere religiosa etiam corda sordescere, & in ipso Agro Domini spinas, ac tribulos itidem germinare quotidiana experientia edocemur; quod si noxia inde evellantur, & utilia plantentur, dubitandum non est, quin uberior, benedicente Domino, electi sanctorum operum frumenti messis exurgat, omnisque Populus in via Domini, prælucente Clero, feliciter progrediatur.

Decreta hujusmodi edita fuere precibus Regis Catholici, Episcoporum, & Cardinalis Belluga, a quo Pontifici expositi fuerunt abusus in Hispaniam introducti.

§. 1. Cum itaque Dilectus Filius Noster Ludovicus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Muncada nuncupatus, Ecclesiæ Carthaginen. ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul, in ipsis Pontificatus Nostri primordiis, Nobis exposuisset nonnulla Ecclesiasticæ Disciplinæ rationibus, ac saluberrimis Sacri Œcumenici Concilii Tridentini Decretis haud quaquam consentanea sensim in diversis inclytæ Nationis Hispanicæ locis obrepsisse, iisque, ut opportunum remedium adhiberetur a Nobis, quibus est commissa plenitudo solicitudinis, nedum ipse Ludovicus Cardinalis, & Præsul, sed alii Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Regnorum Hispaniarum humiliter postulassent; eorumque enixis precibus sua etiam studia, ac vota Charissimus in Christo Filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus pro ejus singulari pietate, & eximio Christianæ Religionis zelo, datis hac de re ad Nos pluribus Literis, conjunxisset: Nos Congregationi particulari nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Concilii Tridentini Interpretibus a Nobis deputatorum rem omnem sedulo examinandam demandavimus. Id autem cum ab ipsa Congregatione Cardinalium ea, qua par erat, maturitate præstitum, illiusque sententia ad Nos per ejusdem Congregationis Secretarium relata fuerit, de memoratorum Cardinalium consilio, congruum, & opportunum duximus ea, quæ infra sequuntur, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ utilitatem, veteris disciplinæ instaurationem, & spiritualem Regnorum Hispaniarum ædificationem, hac nostra perpetua valitura Constitutione statuere, decernere, & declarare.

Ad primam Tonsuram admittantur ii dumtaxat, quibus statim sit conferendum beneficium, vel qui ratione studiorum videantur veluti in via ad omnes Ordines, vel quos exigit necessitas Ecclesiæ.

§. 2. Primum igitur, cum a Patribus memorati Concilii Tridentini, Divino afflante spiritu, sapientissime animadversum fuerit, quantum Christianæ Reipublicæ intersit accuratum haberi delectum circa eos, quibus sacra ministeria committenda sunt, & in quorum vitam cæteri fideles jugiter oculos conjicientes sumpturi inde sunt exemplum, quod imitentur, propterea que provide ab iisdem Patribus cautum fuerit Ecclesiasticæ Militiæ per primam Tonsuram adscribendos nonnisi illos esse, qui probabilem præbeant conjecturam, se non sæcularis judicii declinandi consilio, sed sincero animo præstandi fidelem cultum, ac servitium Deo, hoc vitæ genus elegisse: volumus, & pro tutiori ipsius Conciliaris sanctionis executione, ab omnibus Regnorum Hispaniarum hujusmodi Archiepiscopis, & Episcopis, non alii ad primam Tonsuram in posterum admittantur, quam quibus Ecclesiasticum aliquod Beneficium statim conferendum sit, aut quos constiterit Literarum studio operam sic dare, ut quasi in via ad Ordines, tum Minores, tum etiam deinde majores suscipiendos versari videantur; vel demum quos viderint expedire alicujus Ecclesiæ servitio, vel ministerio deputari.

Nemo ad primam Tonsuram, vel Ordines promoveatur, qui Ecclesiæ utilis aut necessarius non sit, quique alicui Ecclesiæ non adscribatur. Promoti vero & non adscripti, adscribantur.

§. 3. Et tam in his, qui ad primam Tonsuram, quam in aliis, qui promoveri ad Ordines etiam minores optaverint, omnino servetur pariter regula ab eodem Concilio Tridentino tradita: nimirum, ut nullus ordinetur, qui judicio sui Episcopi, non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quique illi Ecclesiæ, aut pro loco, pro cujus utilitate, aut necessitate assumitur, non adscribatur, ubi re ipsa functiones muneri suo consentaneas exerceat. Quod si qui modo reperiantur, vel Clericali Tonsura jam initiati, vel ad Ordines, sive minores, sive majores jam promoti, qui nulli certæ Ecclesiæ, vel loco pio adscripti fuerint Episcopi ad inscriptionem hujusmodi, vel a se ipsis, vel a Prædecessoribus suis omissam, statim suppleant, non minus quoad omnes in majoribus Ordinibus, etiam Presbyteratus, constitutos, quam quoad eos, qui vel sola prima Tonsura, vel minoribus Ordinibus initiati, Beneficium tamen Ec-

clesiasticum

clesiasticum possident. Ex reliquis autem, ut præfertur, vel sola prima Tonsura insignitis, vel in minoribus Ordinibus constitutis, sed Beneficio carentibus, nonnisi eos adscribant, quos Ecclesiis suis utiles, vel necessarios esse judicaverint. Cæterum antedictæ adscriptionis executionem differri posse per aliquod temporis spatium, quod ipsis Episcopis conveniens videbitur, permittimus quoad eos, qui a Diœcesi, in qua Tonsuram, vel Ordines susceperunt causa edifcendi Literarum scientiam in aliqua publica Universitate, vel Gymnasio, sive ex alia rationabili causa a suo Episcopo approbata, vel approbanda, absentes reperiantur.

Clerici in Seminariis diebus festis tantum inserviant Ecclesiæ, & solis Processionibus generalibus intersint.

§. 4. Cum autem Clerici, qui in Episcopalibus Seminariis educantur, ut commodius ad literarum, sacrarumque rerum studium operam conferre, aliisque a Concilio Tridentino præscriptis addiscendis magis assidue incumbere possint, teneantur juxta ejusdem Concilii Decretum diebus tantum festis Cathedrali, aliisque locis Ecclesiis inservire: hanc quidem servitii per eos obeundi rationem servari in omnibus Hispaniarum Diœcesibus, necnon ipsos generalibus dumtaxat totius Cleri supplicationibus, sive Processionibus interesse volumus, & mandamus; sublata quacumque majoris servitii consuetudine, etiam immemorabili, postpositaque etiam quacumque appellatione, aut inhibitione. Si quod autem Seminarium reperiatur, in cujus fundatione aliter cautum esset ob adjectam gravioris servitii legem ab illo, qui Seminarium ipsum fundaverit, seu dotaverit, vel piam aliquam largitionem contulerit; Episcopi ad Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem id referant, ut desuper opportune providere valeant.

Promovendi ad sacros Ordines, qua scientia pollere debeant.

§. 5. Præterea, cum maxime deceat eos, qui propius ad sacratissima Mysteria accessuri sunt, ultra cætera requisita, congruenti etiam pollere scientia, qua præditi viam salutis indicare aliis Christifidelibus possint; Episcopi non nisi eos ex Clero tam sæculari, quam regulari ad sacros Ordines admittant, quos ob scientiam, aliasque qualitates eo gradu vere dignos per diligentem inquisitionem compererint, adeout satis non sit illos qui promoveri ad Ordines prædictos optant, linguam latinam intelligere, Catechismo instructos esse, atque apte respondere quæsitis circa Ordidem suscipiendum sibi in examine propositis. Qui vero ad Presbyteratus erunt assumendi, idonei prius, per accuratum similiter examen comprobentur ad ministranda Sacramenta, & ad Populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem; quod quidem, ut recte præstari possit eosdem Episcopos in Domino hortamur, ut quantum fieri potest, eos tantum ad Sacerdotium assumant, qui saltem Theologiæ moralis competenter periti sint.

Ab Episcopo Beneficii nemo ordinari potest sine Episcopi Domicilii testimonialibus super ejus scientia.

§. 6. Quod si Domicilium in una Diœcesi habentes, Beneficium vero in altera, ordinari ad ejusdem Beneficii titulum optaverint ab Episcopo, in cujus Diœcesi Beneficium hujusmodi situm est, Episcopus domicilii debeat eos, si in suam Diœcesim reversuri sunt super scientia, vel idoneitate examinare ante concessionem Literarum Testimonialium super eorum natalibus, ætate, moribus, & vita juxta Constitutionem felic. record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri, quæ incipit ~ *Speculatores* obtinendarum: addito quoque compertæ idoneitatis testimonio in iisdem Literis: neque concedi nullatenus debeant, si antedicto examine tanquam habiles approbari non fuerint, iisque juxta præmissam formam non impetratis, minime possint ab alio Episcopo, cui etiam ratione obtenti Beneficii subjecti sint, ad ordines promoveri, sicque secus fiat Ordinans quidem a Collatione Ordinum per annum, Ordinatus vero a susceptorum Ordinum executione quandiu proprio Ordinario videbitur expedire, eo ipso suspensus sit, aliisque insuper gravioribus pœnis pro modo culpæ, Nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio infligendis uterque subjaceat.

Et Beneficium debet esse congruū juxta Taxam, vel consuetudinem loci domicilii.

§. 7. Cumque etiam juxta memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem ratione, ac titulo Beneficii in aliena Diœcesi obtenti non aliter liceat Ordines ab Episcopo ejusdem Diœcesis suscipere, quam si Beneficium prædictum sit ejus redditus, ut ad congruam vitæ sustentationem, detractis oneribus, per se sufficiat; declaramus sufficientiam hujusmodi præfiniendam esse, non juxta Taxam Synodalem, sive morem pro promovendis ad sacros Ordines erigentem in loco prædicti beneficii (nisi tamen illud continuam, & præcisam residentiam requirat), sed juxta Taxam, vel ea deficiente, juxta morem in alio loco Domicilii vigentem.

Quibus pœnis subjiciendi Clerici in habitu, & Tonsura non incedentes, vel suo muneri non satisfacientes, vel vetita a sacris Canonibus patrantes.

§. 8. Porro ad sartam, tectamque servandam Ecclesiasticam Disciplinam non minus momenti habet, quod Clericali militiæ nomen dare non permittatur iis, qui haud satis idonei sint, quam quod eidem militiæ jam adscripti laudabilem vivendi rationem sectentur, eamque morum exhibeant innocentiam, quæ Sanctitati suscepti Instituti respondeat, multoque magis, quod abstineant iis, quæ a Sacris Canonibus jure meritoque vetita sunt, uti prorsus indigna hominibus Tabernaculum Domini inhabitantibus, & venerando Altaris ministerio dedicatis; statuimus propterea, atque decernimus, quod, si qui sunt Clerici, aut prima Tonsura, aut Ordinibus minoribus initiati, nullumque Ecclesiasticum Beneficium possidentes, qui, neglectis Concilii Tridentini Decretis, habitum Clericalem, ac Tonsuram non deferant, vel si etiam deferant, non tamen certæ Ecclesiæ, aut loco Pio, cui ex mandato Episcopi adscripti fuerint, inserviant, sive in Seminario Ecclesiastico, vel in aliqua Schola, aut Universitate de licentia sui Ordinarii non versentur; Episcopi, nulla etiam præmissa monitione eos Privilegio Fori privatos declarent, eorumque adscriptionem servitio certæ Ecclesiæ antea factam deleri jubeant. Sique ii meliorem vitæ rationem non inierint, aut etiam si alii sint, quos ex propria culpa efficiendos idoneos promotioni ad sacros Ordines sperari nequeat; iidem Episcopi, servata forma a Sacris Canonibus tradita, ad privationem aliorum Clericalium Privilegiorum contra ipsos procedant. Ubi vero reperiantur Clerici Capellanias, vel Beneficia cujuscumque etiam redditus, obtinentes, quorum improba vita aliis offensionem præbens destruat potius, quam ædificet, vel Concubinarii, aut fœneratores, vel ebrietati, ludisve alearum dediti, vel satores rixarum, vel negotiatores, vel arma gestantes, vel incertis sedibus vagantes, vel Clericalem habitum, Tonsuramque non deferentes, vel Ecclesiastica immunitate in fraudem tributorum, & vectigalium a Laicis non exemptis solvendorum temere abutentes, vel qui demum similia, aut majora crimina patrantes, numero magis, quam merito ad Ecclesiam pertinere visi fuerint; Episcopi, præmissis tamen necessariis monitionibus, servatisque aliis de jure servandis, contra ipsos, ad pœnas a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris & a Sacris Conciliis impositas, & etiam ad privationem Beneficiorum, Capellaniarum, & Ecclesiasticorum Officiorum in omnibus illis casibus, in quibus prædicta privatio a Sacris Canonibus imposita est, humanis quibuscumque rationibus postpositis, procedant, memores seipsos neglectæ subditorum emendationis condignas Deo vindice pœnas persoluturos.

Clerici omnes in suis Ecclesiis in-

§. 9. Sed & cum Personæ Ecclesiasticæ nunquam satis in obsequii supremo numini exhiben-

duant superpelliceum, & Ecclesiasticis collationibus intersint.

dis, iisque præstandis, quæ eorum statui consentanea sunt, exerceri valeant, plurimum in Domino commendamus pium morem in plerisque Hispaniarum Diœcesibus vigentem, ut Clerici tam in minoribus, quam in majoribus Ordinibus constituti, atque etiam Presbyteri, tametsi Beneficia, vel Officia Ecclesiastica non habentes superpelliceo induti in Ecclesiis, quibus adscripti fuerint, Missæ Conventuali cum Cantu celebratæ, necnon primis, & secundis Vesperis Officii diebus Dominicis, aliisque festis assistant. Quinimo enixe hortamur, ut Episcopi aliarum Diœcesum, in quibus mos ille institutus hactenus non fuerit, id in posterum servari curent in omnibus, ac insuper satagant, ut omnes Ecclesiastici prædicti etiam collationibus habendis coram Parochis suis, vel aliis ab Episcopo deputatis super casibus conscientiæ forum concernentibus, & super ritibus, ac cæremoniis sacris intersint.

Beneficia, & Capellaniæ sine certo proventu supprimantur, quæ vero habent minorem tertiam congruæ partem conferantur sine prima Tonsura.

§. 10. Et quoniam in prædictis Hispaniarum Regnis reperiri intelleximus Beneficia, & Capellanias etiam de jurepatronatus, vel Ecclesiasticorum, vel Laicorum, nullo tamen certo proventu instructas, vel adeo, ut non ad dimidiam, nec ad tertiam partem congruæ pro Clericis ad sacros Ordines promovendis necessariæ ascendant; malis haud quidem levibus inde erumpentibus occurrere cupientes, statuimus, & mandamus, quod Episcopi ad Beneficiorum, & Capellaniarum, quæ nullum certum redditum habent, suppressionem statim deveniant. De aliis vero Beneficiis, & Capellaniis, quarum certus annuus fructus ad memoratam saltem tertiam congruæ partem non ascendit, decernimus nulli in posterum conferendam esse primam Tonsuram ratione juris assequendi aliquod ex dictis Beneficiis, & Capellaniis. Utque Patronatuum jura, quantum fieri possit, salva remaneant, liceat Patronis tam Ecclesiasticis, quam Laicis ad dicta Beneficia, & Capellanias nominare, non tamen veluti ad Beneficia Ecclesiastica requirentia nominandis primam Tonsuram, sed tanquam ad legata pia; & nominati tametsi primam Tonsuram non habentes, ea retinere possint uti pia legata cum onere adimplendi omnia onera a fundatoribus injuncta.

Curam animarum gerentes saltem festis diebus populum erudire debent per se, per alios vero si idonei non sint, sed eorum expensis.

§. 11. Non sine gravi animi nostri dolore etiam accepimus, quod, quamquam Tridentina Synodus decreverit omnes, qui Parochiales, vel alias curam Animarum annexam habentes Ecclesias quocumque modo obtinent, debere diebus saltem Dominicis, & festis solemnibus plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate pascere salutaribus verbis, docendo ea, quæ Christifideles ad salutem scire oportet, ac explicando Divinæ Legis præcepta, Fideique dogmata, puerosque ejusdem fidei rudimentis imbuendo, & brevi, facilique sermone vitia denuntiando, quæ declinare, & virtutes, quas sectari oporteat; nihilominus nonnulli Parochialium Ecclesiarum Rectores, hæc, quæ suarum partium adeo sunt, prætermittunt, culpam hujusmodi amoliri nitentes, vel prætextu immemorabilis, sed quidem pravæ consuetudinis, vel quia hæc ab ipsis præstare necesse non videatur, suppetente nimirum copia aliorum habentium sacras Conciones in aliis Ecclesiis, itemque imbuentium pueros Mysteriis Fidei, vel in scholis, vel in computis. Ne itaque sub inani istarum, aliarumque similium excusationum prætextu tanta Christianæ Reipublicæ pernicies struatur, districte præcipimus singulis Hispaniarum Archiepiscopis, & Episcopis, ut omnino efficiant, quod omnes ii, qui Animarum curam gerunt, munia prædicta per seipsos, vel, si legitime impediti fuerint, per alios idoneos diligenter exequantur. Si vero aliqui non satis habiles ad illa obeunda reperiantur, iidem Archiepiscopi, & Episcopi per alios a se deputandos sumptibus Parochorum minus idoneorum opportune suppleri curent; & in posterum Beneficia, quibus Animarum cura imminet, nonnisi vere idoneos ad memorata Officia per seipsos adimplenda conferentur.

Explicantur verba Constitutionis Pii V. *Vicariorum perpetuorum portio.*

§. 12. Præterea, ne Constitutionis Sancti Pii V. etiam Prædecessoris Nostri, in qua taxatur congrua fructuum portio Vicariis perpetuis Animarum curam exercentibus assignanda, interpretationem ab ejus sententia alienam fieri contingat; declaramus Constitutionem illam pertinere dumtaxat ad Vicarios perpetuos illarum Ecclesiarum Parochialium, quæ aliis Ecclesiis, Monasteriis, Collegiis, Beneficiis, & Locis Piis unitæ sint: necnon portionem annuam fructuum, quæ ibidem statuitur assignanda ipsis Vicariis in summa non majori, quam centum nec minori, quam quinquaginta scutorum, intelligi debere de scutis argenteis juliorum decem monetæ Romanæ pro quolibet scuto.

Qui, & a quibus eligendi Vicarii Temporarii, necnon quæ portio iis assignanda.

§. 13. Quoties itaque in aliis Parochialibus Ecclesiis, quæ, ut præfertur, unitæ non sint, oportuerit ex aliqua justa causa provideri per Coadjutores Parochorum, aut per Vicarios temporarios; curæ erit Episcopis pro data sibi a Tridentina Synodo potestate partem fructuum prædictis Coadjutoribus, aut Vicariis assignandam determinare in ea quantitate, quæ pro suo prudenti arbitrio, & conscientia conveniens videbitur, ratione videlicet habita redditum, & emolumentorum Ecclesiæ Parochialis, in qua deputati fuerint, necnon inspectis conditionibus Loci, numero Animarum, qualitate laboris, & quantitate impensarum, quas commissi Officii necessitas postulaverit. Quod si Parochi ab Episcopis moniti, congruo iisdem termino præfixo, Coadjutores, seu Vicarios temporarios, quoties opus fuerit, assumere neglexerint; poterunt ipsi Episcopi eos, quos huic muneri idoneos censuerint auctoritate propria deputare cum assignatione antedictæ portionis fructuum. Et nihilominus, ubi etiam prædicti Coadjutores, aut Vicarii temporarii a Parochis nominati, vel assumpti fuerint, de eorum idoneitate Episcopis constare per examen debeat, antequam ad exercitium admittantur; nec satis sit, quod ad confessiones audiendas antea fuerint approbati, nisi aliis etiam qualitatibus ad Curam Animarum recte exercendam opportunis prædicti noscantur. Quibus si careant, nec Parochi deinde intra alium similem terminum ab Episcopis præfigendum alios vere idoneos nominaverint: tunc pariter ad ipsos Episcopos libere spectet deputatio cum dicta congruæ assignatione; nec ulla Parochorum contradictio, aut exemptio, aut appellatio, aut cujuscumque Judicis inhibitio executionem deputationis, & assignationis certæ partis fructuum in casibus præmissis suspendere possit, itemque non obstante qualibet contraria consuetudine, etiam immemorabili.

Constituantur Ecclesiæ Vicariæ, vel novæ Parochiæ.

§. 14. Verum, quia non satis Animarum curæ, & necessitatibus quandoque consultum est per hoc, quod ad obeunda Parochialia munia alii Sacerdotes Parochis adjungantur; sed majora remedia adhiberi oportet, quoties nempe ob locorum distantiam sive itineris difficultatem Parochiani sine magno incommodo pro Sacramentis percipiendis, Divinisque Officiis audiendis accedere ad Ecclesiam Parochialem nequeant, tunc quidem meminerint Episcopi licere sibi pro suo arbitrio, invitis etiam Rectoribus, vel intra easdem Parochias destinare alias Ecclesias in quibus Sacerdotes Parochorum Coadjutores Sacramenta ministrent, & Divinum cultum exhibeant, vel novas Parochias, novasque Parochiales Ecclesias a veteribus distinctas constituere, iisque novos Parochos præficere assignata

ex

ex redditibus ad veterem Parochialem Ecclesiam quomodocumque pertinentibus convenienti portione ad victum eorum, qui, vel tamquam Coadjutores in dictis aliis Ecclesiis deputati, vel tanquam distincti, & independentes Parochi curam Animarum exercuerint; nulla ad præmissa impedienda suffragante appellatione, aut inhibitione.

Ubique & semper concedendus Episcopis primatus.

§. 15. Cum ad præscriptum quoque Tridentinæ Synodi Episcopis is honor tribuendus sit, qui eorum dignitati convenit, eisque in Choro, & in Capitulo, in Processionibus, & aliis actibus publicis primus locus esse debeat, & præcipue omnium rerum agendarum auctoritas; mandamus id religiose, ac perpetuo observari in omnibus actibus adeo justæ hujusmodi præeminentiæ, & auctoritati consentaneis, non obstantibus privilegiis etiam ex fundatione competentibus, consuetudinibus etiam immorabilibus, sententiis, juramentis, & concordiis, quæ suos tantum obligent Auctores.

Religiosarũ personarum numerus correspondeat Domorum redditibus.

§. 16. Præterea, ut Claustralis quoque disciplinæ vigor illibatus permaneat, Pontificiæ nostræ solicitudinis partes etiam duximus interponendas. Cum itaque experientia compertum fuerit quantum detrimenti illi afferatur, ex quo plures ad Religiosum habitum admittantur, quam vires redditnum patiantur: moderno, ac pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in iisdem Hispaniarum Regnis Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, ut curet, & vigilantiam adhibeat, ne contra præscriptum memorati Concilii Tridentini in Monasteria, Conventus, & Domos, tam Virorum, quam Mulierum, sive bona immobilia possideant, sive non possideant, major numerus recipiatur, quam qui, vel ex proventibus propriis ipsorum Monasteriorum, Conventuum, aut Domorum, vel ex consuetis eleemosynis, aliisque quibuscumque obventionibus, in commune tamen conferendis, commode possit sustentari.

Ad quem Episcopum dirigendæ Literæ dimissoriales Religiosorum promovendorum. Et Episcopi per se conferant Ordines.

§. 17. Quoties vero Regulares ad Ordines erunt promovendi, servetur omnino Decretum Congregationis Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum a piæ mem. Clemente Papa VIII. Prædecessore etiam nostro confirmatum die 15. Martii 1596., quo sancitur non ad aliun quam ad Episcopum Diœcesanum literas Dimissorias pro eorumdem Ordinum susceptione a suis Superioribus esse dirigendas, præterquam in casu quo Diœcesanus a Diœcesi abesset, vel Ordinationes non esset habiturus, quo etiam casu in Literis Dimissoriis ad alium Episcopum dirigendis expressa fieri debeat mentio, vel de prædicta Episcopi Diœcesani absentia, vel de illa alia causa, videlicet, quod Ordinationes non sit habiturus: exceptis tamen quoad prædicta Regularibus illis, quibus per speciale privilegium a Sede Apostolica post Concilium Tridentinum fuerit concessum, ut a quolibet Catholico Antistite Ordines suscipere possint, super quo indulto nihil per præsentes innovare intendimus. Noverint autem Episcopi se debere per semetipsos, secluso ægrotationis casu, Ordines conferre, & sacrorum Ordinum collationem statutis a jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, & adstantibus Canonicis, publice habendam esse, vel si in alio Diœcesis loco, semper tamen in Ecclesia quantum fieri poterit digniori, ac præsente Clero ejusdem loci. Ne vero incertitudo, an ipsi ordinationes sint habituri, nimis grave afferat incommodum promovendis, varia Diœcesis loca inhabitantibus; per mensem ante singulis vicibus publico Edicto ab iisdem Episcopis denuntietur, se Ordinationes esse habituros, adeout quoties denuntiatio hujusmodi facta non fuerit, inde satis intelligant Regulares, Episcopum Diœcesanum Ordinationes ea vice minime esse habiturum, sibique idcirco licitum futurum Ordines ab alio Episcopo suscipere cum literis dimissoriis a suorum Superiorum ad eum directis, servata in iis forma superius expressa sunt.

Episcopi invigilent in Monialium clausuram.

§. 18. Episcopi in omnibus Mulierum Monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis vero exemptis auctoritate Sedis Apostolicæ inconcusse observari curent; quæ circa sanctimonialium clausuram, vetitumque in dicta Monasteria ingressum, tam in Decretis Tridentinæ Synodi, quam in Constitutione similis memoriæ Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris nostri edita Idibus Januarii anni Millesimi quingentesimi septuagesimi quinti provide ordinata sunt.

Confessarii approbandi omnino sunt ab Episcopis Diœcesanis.

§. 19. Perpendentes etiam Christianæ Reipublicæ in primis expedire, ut ministerium, ac potestas clavium in remittendis, retinendisque peccatis recte exerceatur; declaramus Sacerdotes, tam Sæculares, quam Regulares; qui ab Episcopis obtinuerint licentiam audiendi Confessiones limitatam, vel quoad locum, vel quoad genus personarum, vel quoad tempus, non posse pœnitentiæ Sacramentum administrare extra tempus, vel locum, vel genus Personarum ab ipsis Episcopis præscriptum, quocumque privilegio etiam in vim Bullæ, quæ appellatur Cruciatæ Sanctæ, competente nullatenus suffragaturo. Cumque idem Innocentius Prædecessor per suas die decima nona Aprilis anni Millesimi septingentesimi expeditas Literas decreverit Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus non licere confessiones eorum, a quibus ex Indulto prædictæ Bullæ Cruciatæ ad id electi fuerint, audire, absque præcedenti approbatione Ordinarii illius loci, in quo ipsi Pœnitentes degunt, & Confessores eligunt, etiamsi ab Ordinariis aliorum locorum antea approbati fuissent, ac etiamsi Pœnitentes Ordinariis illis, qui Confessores electos approbassent, subditi essent; necnon Confessiones aliter factas, ac respective exceptas, nullas fore, irritas, & invalidas, & Confessores ipso Jure suspensos esse; Nos eamdem Constitutionem approbantes, confirmantes, & innovantes declaramus insuper prædictis Sacerdotibus tam Sæcularibus, quam Regularibus ad confessiones excipiendas, vel ex vi prædictæ Bullæ Cruciatæ, vel ex quocumque alio Privilegio electis suffragari minime etiam posse; quod approbati alias fuerint ab Episcopo illo, qui aliquando fuerit Ordinarius Loci, in qua Confessiones audiendæ sint, sed talis tunc temporis amplius non existat, vel quia ab humanis excesserit, aut Episcopatui renuntiaverit, vel quia ad aliam Ecclesiam auctoritate Apostolica translatus reperiatur, sed necessariam omnino esse illius, qui actualiter, & pro tempore Ordinariam Jurisdictionem in ea Diœcesi exerceat approbationem. Hæc tamen suffragetur etiam tacita, eaque adesse censeatur, quousque præcedens licentia, sive approbatio duret, & revocata ab eo non fuerit; in quo Casu nova, & expressa impetranda erit, si illa præcedenter obtenta, vel per temporis adscripti lapsum expiraverit, vel per posteriorem revocationem sublata fuisset.

Etiamsi sint Regulares respectu Monialium sibi subjectarum.

§. 20. Meminerint quoque Regulares se excipere non posse Confessiones Monialium, tametsi eorum regimini, & gubernio subjectæ sint, nisi ultra licentiam suorum Prælatorum Regularium præcedat examen coram Episcopo Diœcesano faciendum, ejusque specialis quoad Confessiones dictarum Monialium approbatio; remota quacumque contraria consuetudine, etiam immemorabili.

Qui, & quoties deputandi in Confessarios Extraordinarios Monialium.

§. 21. Cumque ex eodem Concilio Tridentino Confessor extraordinarius bis, aut ter in anno offerri Monialibus debeat, qui omnium Confessiones audiat; si in posterum superiores Regulares quoad Monasteria ipsis subjecta to-

ties prædictum extraordinarium Confeſſorem deputare neglexerint, vel ſi etiam ex proprio eodem Ordine ſemper deputaverint, nec faltem ſemel in anno ad id munus elegerint ſacerdotem aut Sæcularem, aut Regularem alterius diverſi Ordinis Profeſſorem: in his Caſibus Epiſcopi pro ſuo arbitrio, & conſcientia deputationem hujuſmodi facere poſſint, nec illa quoquis titulo, aut prætextu a Superioribus Regularibus valeat impediri.

Epiſcopi obſervare faciat Cæremoniale, Rituale, & Rubricas.

§. 22. Epiſcopi inſuper abuſus omnes, qui in Eccleſiis aut Sæcularibus, aut Regularibus contra præſcriptum Cæremonialis Epiſcoporum, & Ritualis Romani, vel Rubricas Miſſalis, & Breviarii irrepſerint, ſtudeant omnino removere. Et ſi adverſus ea, quæ in dicto Cæremoniali ſtatuta ſunt, conſuetudinem etiam immemorabilem allegari contingat; poſtquam recognoverint, aut eam non ſatis probari, aut etiam probatam ſuffragari, utpote irrationabilem, de jure non poſſe; executioni eorum, quæ in dicto Cæremoniali conſtituta ſunt, diligenter incumbant, nec ulla ſuſpenſiva appellatio admittatur.

Item Seſſ. 22. de celebratione Miſſarum.

§. 23. Sedulo pariter curent iidem Epiſcopi, ut eliminentur abuſus, ſi qui forſan, tam quoad Eccleſiaſticos Sæculares, quam quoad Regulares inducti fuerint adverſus Concilii Tridentini Decretum de obſervandis, & evitandis in celebratione Miſſarum Seſſ. 22., & contra Regulares, ſi opus fuerit, procedant ex Apoſtolica delegatione in eo decreto ipſis Indulta, poſtpoſita quacumque appellatione ſuſpenſiva, ſed ſolum reſervata in devolutivo ſuper quocumque dubio, quod excitari contigerit, declaratione Congregationis pro tempore exiſtentium Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium memorati Concilii Interpretum.

Necnon Decretum Clem. XI. de Miſſa in privatis Oratoriis, ac Altare portatili.

§. 24. Cumque circa Miſſarum celebrationem in privatis Oratoriis, necnon circa uſum Altaris geſtatorii, a recolen. memor. Clemente Papa XI. Prædeceſſore etiam noſtro opportunum Decretum promulgatum fuerit die 15. Decembris anni 1703. Epiſcopi dent operam, ut omnia ibidem ſtatuta etiam in Regnis Hiſpaniarum ſerventur, idemque Decretum in ſuis reſpective Diœceſibus, ut facilius omnibus innoteſcat, publicari faciant, addita etiam prohibitione ne in privatis Regularium Cellis, ſive Cubiculis erigatur Altare pro re ſacra ibidem facienda, & contra quoſcumque contravenientes cenſuris etiam Eccleſiaſticis procedant, adhibita quoad Regulares auctoritate Sedis Apoſtolicæ in memorato Decreto ipſis delegata, remotaque quacumque contraria conſuetudine, etiam immemorabili. Declaramus tamen, quod cum in prædicto Decreto ſtatuatur, non licere Epiſcopis extra Domum propriæ habitationis in Domibus Laicis erigere Altare, ibique Sacroſanctum Miſſæ Sacrificium celebrare, ſeu celebrari facere; hujuſmodi prohibitio intelligenda non ſit de Domibus etiam Laicis, in quibus ipſi Epiſcopi forte occaſione Viſitationis, vel itineris hoſpitio excipiantur, ut nec etiam quando Epiſcopi in caſibus a jure permiſſis, vel de ſpeciali Sedis Apoſtolicæ licentia abſentes a Domo propria ordinariæ habitationis, moram idcirco faciant in aliena Domo per modum ſimilis habitationis: his enim caſibus licita iis erit erectio Altaris ad effectum prædictæ celebrationis, non ſecus, ac in Domo propriæ ordinariæ habitationis.

Abolentur omnia Privilegia relatis contraria.

§. 25. Præcipimus quoque accurate attendi, ac adimpleri quæcumque alia præſcribuntur in ejuſdem Generalis Synodi Seſſ. 25. de Regularibus, & Monialibus, cumque in Capitulo 25. ampliſſime derogetur omnibus contrariis Privilegiis ſub quibuſcumque formulis verborum conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon Conſtitutionibus, & Regulis etiam juratis, atque etiam conſuetudinibus vel Præſcriptionibus, etiam immemorabilibus; ſciant omnes derogationem hujuſmodi non ad ea tantum referri, quæ in prædicto Capitulo continentur, ſed etiam ad alia, quæ in ſingulis ſuperioribus Capitibus ejuſdem Seſſionis conſtituta ſunt.

Quæ ratio ſervanda in judiciis Criminalibus.

§. 26. Ad hæc ut recta in Judiciis ratio ſervetur præcipimus, quod ubi in Cauſis Criminalibus Ordinarii Locorum in Regnis Hiſpaniarum proceſſerint ex Officio, hoc eſt non ad ullius querelam, ſive accuſationem, ſi ab eorumdem Ordinariorum ſententiis appellatio, vel ad Sedis Apoſtolicæ Nuntium, vel ad Metropolitanos interpoſita fuerit: tunc (ne alioquin, ſi nullus Actoris partes gerat, delinquentes pœnam ſuis criminibus debitam effugiant) Procuratores Fiſcales Tribunalis Nuntiaturæ Apoſtolicæ, & reſpective etiam Curiæ Metropolitanæ, inſtantias, alioſque actus deſuper neceſſarios peragant, & proſequantur, ut prædictæ Ordinariorum ſententiæ juſtam confirmationem, & executionem obtineant. Quod ſi dictis Procuratoribus Fiſcalibus non citatis, & inauditis, contrarias ſententias in gradu appellationis proferri contigerit, iſtæ prorſus nullæ ſint, ac irritæ cum omnibus actis geſtis, nullumque ſortiri debeant effectum: quinimo præcedentes Ordinariorum ſententiæ executioni mandentur, proinde ac ſi appellatio ab iis interpoſita nullatenus fuiſſet.

Item in Appellationibus, & Inhibitionibus.

§. 27. Cæterum cum generaliter circa appellationes, & inhibitiones, ſatis proviſum fuerit per Conſtitutionem piæ memor. Innocentii Papæ IV. Prædeceſſoris etiam noſtri in Capit. *Romana*, ac etiam per Decreta Concilii Tridentini, itemque alia edita die 16. Octobris 1600. a Congregatione negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſita, & a præfato Clemente VIII. Prædeceſſore confirmata; ac denique etiam alia promulgata tempore Pontificatus ſimilis memor. Urbani Papæ VIII. Prædeceſſoris itidem noſtri, die videlicet 5. Septembris 1626., volumus, & mandamus, quod quidquid in omnibus memoratis Conſtitutionibus, & Decretis ſtatuitur, diligentiſſime per omnes iis comprehenſos obſervetur in Cauſis ad Curias Eccleſiaſticas pertinentibus in Regnis Hiſpaniarum: quacumque conſuetudine etiam immemorabili, vel quovis privilegio, aut ſtylo concedendi etiam quaſdam inhibitiones nuncupatas temporarias penitus excluſo.

Necnon in Cauſis Civilibus.

§. 28. Quo vero ad Judices Conſervatores, & modum, ac facultatem procedendi in Cauſis Civilibus, quæ ad eorum cognitionem pertinere poſſint, inviolate cuſtodienda erit norma præſcripta in Conſtitutionibus felic. record. Innocentii IV., Alexandri IV. Bonifacii VIII., Gregorii XV., aliorumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum hac de re editis, necnon in Decretis Concilii Tridentini, ſub pœnis ibidem contentis, quas præſenti noſtra Conſtitutione innovamus, & confirmamus: hoc etiam addito, ut iidem Judices Conſervatores, & mandatorum ſuorum Executores exhibere debeant Epiſcopis, aliiſque Locorum Ordinariis Literas ſuæ deputationis, quarum vigore procedere intendant.

Decreta omnia Concilii Tridentin. inviolabiliter obſerventur.

§. 29. Enixe denique, & ex intimo Paterni cordis Noſtri ſenſu omnes e Religioſiſſima Hiſpanica Natione monemus, ut memores ſint teneri ſe exacte, firmiter, & cum effectu obſervare etiam omnia, & ſingula in cæteris omnibus ejuſdem Tridentini Concilii Decretis ſancita. Et ne eorum executio poſthac ullo modo impediatur, aut retardetur, decernimus, & declaramus nullum pro impedienda, aut ſuſpendenda executione Conciliarium ſanctionum ejuſmodi, aut Decretorum, quæ ab Ordinariis edita fuerint pro executione pariter eorum, quæ in ipſo Concilio ſtatuta ſunt, ſuffragari poſſe, ac debere contrarium Privilegium, quod ante præ-

dicti Concilii promulgationem a Sede Apostolica obtentum fuerit, nisi etiam post ipsum Concilium fuerit in forma specifica ab eadem Apostolica Sede confirmatum, vel noviter concessum, itemque obstare non posse ullum statutum, vel concordiam quæ a prædicta Apostolica Sede specialiter confirmata non sit, neque quemcumque longævum non usum, aut contrariam consuetudinem, vel præscriptionem etiam centenariam, vel immemorabilem, nisi forsan præfatæ consuetudinis, aut præscriptionis materia capax sit, & insuper consuetudo, aut præscriptio immemorabilis probata jam sit, & admissa a competenti Judice per tres sententias conformes, vel per unam, quæ in judicatum transierit, nec demum quamcumque appellationem, sive inhibitionem etiam temporariam; reservato dumtaxat recursu in devolutivo ad memoratam Congregationem Cardinalium ejusdem Concilii Interpretum; quibus etiam tanquam Executoribus in præsentium nostrarum Literarum, non solum committimus, & mandamus, ut eas ipsarumque Decreta, & Ordinationes omnes perpetuo, & inviolabiliter observari faciant cum eadem potestate, quæ iisdem Cardinalibus a Sede Apostolica tributa est pro executione Decretorum memorati Concilii, sed etiam privative facultatem impertimur, quandocumque opus fuerit, interpretandi, duplicandi, ac declarandi eamdem Nostram Constitutionem, omnesque, & singulas Ordinationes in ea contentas (exceptis his, quæ ad Cæremoniale Episcoporum, & Rituale Romanum, & Rubricas Missalis, & Breviarii pertinent) quatenus illis dubietas aliqua, aut difficultas emerserit; non retardata tamen interim illarum executione, adeo ut ante hujusmodi executionem, nec ullus recursus ad eamdem Congregationem Cardinalium, nec ulla super quovis dubio consultatio promoveri possit. Decretis vero Declarationibus a prædicta Congregatione faciendis, postquam nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis approbatio accesserit; statim quæcumque reclamatio, aut consultatio omnino cessare perpetuumque silentium desuper impositum censeri debeat.

Clausulæ.

§. 30. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari debere: sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 31. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum etiam Jesu, & quorumvis Monasteriorum, Conventuum, Ecclesiarum, Locorum Piorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Jesu, ac Monasteriis, Conventibus, Ecclesiis, & Locis prædictis, illorumque respective superioribus, aliisve quibuslibet personis, etiam specialissima mentione dignis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam Motu, scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu qualibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, eisdem præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 32. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Maji MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXXIII.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Minorum de Observ., & Reformat. in perenne grati eorumdem in Sanctitatem S. animi testimonium.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 3. Junii 1723. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncti Nobis Divinitus pastoralis officii debito, illa, quæ a Christi fidelibus Altissimi obsequiis sub suavi Regularis Disciplinæ jugo mancipatis uberesque bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre jugiter satagentibus, pro unanimique constituta esse noscuntur consilio, ut perpetua firmitate perennet, libenter Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, roboramus.

A Summis Pontificibus de Comitibus plurimi semper factus est Ordo Minorum, & ab hoc Pontifice præsentia decoratum fuit Capitulum Gen.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Minister Generalis, & Diffinitores, etiam Generales Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci tam de Observantia, quam Reformatorum nuncupatorum, quod ipsi aliique ejusdem Ordinis Fratres in eorum Capitulo Generali novissime in Conventu S. Mariæ de Aracæli Almæ Urbis nostræ celebrato simul congregati, ac secum reputantes peculiarem illum paternæ charitatis affectum, quo universum Ordinem prædictum in humilitate quippe, & paupertate fundatum, ac præclaris in Catholicam religionem, & hanc S. Sedem meritis fulgentem prisco gentis nostræ, pluriumque de sanguine, & familia Nostra Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui eumdem Ordinem, illiusque fratres plurimi semper fecerunt more, & instituto complectimur, necnon recolentes recentia, atque luculenta Pontificia Nostræ benevolentiæ argumenta, quæ eis, vel maxime

perhibuimus occasione memorati eorum Capituli Generalis, quod non modo coram Nobis convocavimus, sed præsentia etiam nostra decorari voluimus, ac propterea aliquod grati, & devoti illorum in Nos animi testimonium exhibere ac perpetuum monumentum extare cupientes communibus suffragiis Decretum ediderunt, & promulgarunt, tenoris, qui sequitur, videlicet: Decretum. Cum Sanctissimus Dominus Noster Innocentius, Divina Providentia Papa XIII. egregiam in Nostrum Ordinem voluntatem a majoribus suis, etiam ad Apostolicam Sedem evectis, jure quodam sanguinis, ac indita suæ Genti pietate in se derivatam, singulari beneficientiæ, atque amoris argumento comprobare volens, universæ familiæ Nostræ, comitiis idibus Maji in ædibus Sanctæ Mariæ de Aracæli celebratis, dignatus sit interesse, ac præsidere tanta optimi Principis humanitate, ac Majestate simul, ut erumpentes præ gaudio lacrymas coram Apostolico Throno vix revocandi Nobis potestas fieret, ne tam illustris Beneficii memoria ulla unquam temporum injuria, aut asperitate Nostrorum mentibus excidat, Generale Capitulum gratum animum, ut per Franciscanam Paupertatem licet, exhibere cupiens, proponente Reverendissimo P. Ministro Generali, approbantibusque Diffinitorii Patribus statuit, atque decernit, ut faustus ille Dies, qui tanta, ac sua insigni Clementissimi Principis dignatione honestatus est, inter festivos, & toti Ordini sacros perpetuis futuris temporibus habeatur, singulisque annis, eodem ipso recurrente Die, in omnibus utriusque familiæ Conventibus pro longæva, prosperave Sanctitatis Suæ, atque inclytæ Nobilissimæque suæ Domus incolumitate, ac sospitate, sacrum solemne peragatur, atque ab omnibus universi Ordinis utriusque sexus Fratribus, & Sororibus eadem pro re crebræ ad Deum preces fundantur. Ne autem hæc grati animi testificatio una cum vita Sanctitatis Suæ, quam Deus Opt. Max. ad Christianæ Reipublicæ felicitatem, & nostri Ordinis compendium diu multumque servare dignetur, finem aspiciat, idem Capitulum Generale proponente eodem Reverendissimo P. Generali Ministro, probantibusque eisdem Definitorii Patribus, statuit, ac mandat, ut cum Sanctitas Sua viam universæ carnis ingressus Mortales hasce exuvias reliquerit, pro ejus animæ requie omnes, & singuli universi Ordinis Sacerdotes tres Missas celebrent, & in singulis Conventibus solemnis missa cum integro Defunctorum officio decantetur, Clerici vero, & Laici, Monialesque omnes, ac respective singuli, & singulæ, tres, ut ajunt, coronas B. M. Virginis, & duas stationes recitent, atque insuper, ut monimento nunquam interituro tanti Pontificis memoria consignetur, in omnibus universi Ordinis Conventibus perpetuo pro anima ejus fiat Anniversarium. Id autem in omnes Tabulas Ordinis inscribi, ac inferri, & per universum Franciscanum orbem promulgari, idem Capitulum Generale cavit, sanxit, ac Decretum voluit in Comitiis Generalibus Aracælitanis hac die 17. Mensis Maji, Anno Domini 1723. -- Pater Laurentius a S. Laurentio Minister Generalis, Fr. Joseph Garzia Exminister Generalis, Fr. Joannes de Soto Commissarius Generalis, & Indiarum, Fr. Cherubinus a Nardo Excommissarius Generalis, Fr. Deodatus a Roma Excommissarius Reformat., Fr. Franciscus ab Altamura Excommissarius Generalis Observantium, Fr. Antonius Blanch Discretus perpetuus Ordinis, Fr. Joannes Cosmus a Monte Miniani Discretus perpetuus Ordinis, Fr. Joannes a Petrafitta ex vice Commissarius Generalis.

Decretum prædictum quo dies anniversarius d. Capituli festivus declaratur, & instituuntur perpetua suffragia pro anima Pontificis, ac preces pro ejus familiæ incolumitate.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat ipsi Exponentes Decretum hujusmodi a Nobis approbari, & quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent, Nos sinceram Fratrum Ordinis præfati in Nos, & Sedem Apostolicam devotionem attendentes, plurimumque in Domino commendantes enixis, ac iteratis supplicationibus eorumdem exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica harum serie approbamus, & confirmamus, ratumque & acceptum habemus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Preces Definitorii.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit præfati Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXXIV.

Confirmatur Constitutio Innoc. XI. de Cœnobio Thorunensi aggregando Provinciæ Poloniæ Majoris Fratrum Min. de Observ.

Variæ Constitutiones pertinentes ad hujusmodi Cœnobium hic referuntur. Et Constitutio Inn. XI. edita fuit 1685., Maji 12., P. 9. De divisione Provinciæ S. Antonii in Hispania vide Inn. XII. Const. ed. 1694. Maji 19., P. 3. Et Benedicti XIII. Const. ed. 1728. Mar. 7. P. 5. extat prohibitio erigendi Cœnobia in Hispaniis.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 12. Julii 1723. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Alias fel. rec. Innocentio PP. XI. Prædecessori Nostro pro parte tunc existenti Ministri Provincialis Poloniæ Majoris Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum exposito, quod dudum in vim quarumdam literarum rec. mem. Pauli PP. II. Prædecessoris pariter nostri anno Incarnationis Dominicæ 1467. sexto decimo Kal. Februarii Pontificatus sui Anno IV. expeditarum tres Conventus dicti Ordinis, nempe Thorunensem Diœcesis Culmensis, Gedanensem Diœcesis

Recensentur fundatio, eversio, reædificatio, & aggregatio d. Cœnobii memoratæ Provinciæ.

Uladis-

Uladislavienfis, & Civitatis Novæ, & Elbingenfem Germanicæ Diœcefis Vormienfis fub gubernio tunc etiam exiftentis Miniftri Provincialis Provinciæ Saxoniæ fundati fuerant. Verum fubinde iidem tres Conventus una cum reliquis ejufdem Provinciæ Saxoniæ Conventibus ab Hæreticis deftructi fuerant, dictaque Provincia Saxoniæ folo titulo Ordini prædicto remanferat. Porro fub Pontificatu piæ mem. Clementis PP. VIII. Prædecefforis pariter noftri cum dictos Conventus Civitatis Novæ feu Elbingi Germanice, & Thorunenfem recuperandi, & reædificandi fpes aliqua effulfiffet, idem Clemens Prædeceffor per quafdam fuas in fimili forma Brevis literas die 12. Julii 1603. emanatas hos duos Conventus Provinciæ Poloniæ Ordinis prædicti aggregaverat, & fuppofuerat, verum nihil quidem tunc temporis effectum fuerat, fed fubinde fpes prædicta revixerat fub Pontificatu piæ mem. Urbani VIII. etiam Prædecefforis noftri, cui cum expofitum fuiffet dictam Provinciam Poloniæ pro majori gubernii commoditate in duas nempe Poloniæ Majoris, & Poloniæ Minoris Provincias divifam fuiffe ipfe Urbanus Prædeceffor quafdam fuas itidem in forma Brevis die 2. Novembris 1642. expeditas literas eofdem duos Conventus dictæ Provinciæ Poloniæ Majoris aggregaverat, Deoque favente de manibus hæreticorum recuperatus fuerat dictus Conventus Civitatis Novæ, feu Elbingi Germanice, qui gubernio primodicti Miniftri Provincialis exponentis tunc fubjacebat, & jam fperabatur Conventum quoque Thorunenfem prædictum pariter recuperaturum fuiffe cura, & ftudio bon. mem. tunc etiam exiftentis Epifcopi Culmen., qui pro recuperandis ex hæreticorum manibus fuæ Diœcefis locis intrepide laborabat. Et in eadem expofitione fubjuncto, ut dicti Conventus Thorunenfis recuperatio ad favorem fupradictæ Provinciæ Poloniæ Majoris cum majori quiete, & fecuritate fieret, primodictus, Minifter Provincialis exponens gratias a memoratis Pontificibus Prædecefforibus Noftris ad favorem dicti Ordinis conceffas, ut præfertur ita fcilicet, ut idem Conventus Thorunenfis uti a Fratribus Minoribus de Obfervantia Ordinis præfati in vim fupradictarum Pauli Prædecefforis literarum fundatus penes eumdem Ordinem & dictæ Provinciæ Majoris Poloniæ juxta præfatas Urbani Prædecefforis literas aggregatus remaneret, ab eodem Innocentio Prædeceffore confirmari plurimum defiderabat; dictus Innocentius Prædeceffor memorato prædicto Miniftro Provinciali petitam confirmationem fub certis modo, & forma tunc expreffis conceffit, & alias prout in dicti Innocentii Prædecefforis literis defuper in fimili forma Brevis die 12. Maij 1685. expeditis, quarum tenorem præfentibus pro plene, & fufficienter expreffo, ac ad verbum inferto haberi volumus, uberius continetur.

Ab Innoc. XI. confirmata fuit aggregatio præfacti Cœnobii.

Preces Provincialis.

§. 1. Cum autem ficut dilectus filius modernus minifter Provincialis dictæ Provinciæ Poloniæ Majoris Nobis nuper exponi fecit, firmiora fint ea, quibus Sedis Apoftolicæ auctoritas iterato accedit: Nobis propterea humiliter fupplicari fecit, ut in præmiffis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoftolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipfum modernum Miniftrum Provincialem fpecialibus favoribus, & gratiis profequi volentes, & a quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis fi quibus quomodolibet innodatus exiftit ad effectum præfentium dumtaxat confequendum harum ferie abfolventes, & abfolutum fore cenfentes, hujufmodi fupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Noftrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & confultationibus Epifcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti pariter Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis fuper præmiffis eifdem Cardinalibus factam attenderunt, confilio, prædictas Innocentii Prædecefforis literas auctoritate Apoftolica tenore præfentium confirmamus, & approbamus, illifque inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adjicimus, falva tamen femper in præmiffis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio Conftitutionis Innocent. XI.

Claufulæ.

§. 3. Decernentes eafdem præfentes literas firmas, validas, & efficaces exiftere, & fore, fuofque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos fpectat, & pro tempore fpectabit in omnibus, & per omnia pleniffime fuffragari: Sicque in præmiffis per quofcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caufarum Palatii Apoftolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane fi fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obftantibus præmiffis, ac Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, necnon omnibus, & fingulis illis, quæ dictus Innocentius Prædeceffor in fuis literis prædictis voluit non obftare, cæterifque contrariis quibufcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub annulo Pifcatoris die XII. Julii MDCCXXIII. Pontificatus Noftri Anno Tertio.

XXXV.

Conceditur Carmelitis Provinciæ Portugalliæ Magiftris facultas fufcipiendi Lauream Doctoratus in Conimbricen. Collegio.

Ab Urb. VIII. Conft. ed. 1624. Aug. 26. conceffa fuit facultas fufcipiendi d. Lauream in Collegio Salmanticen. Clem. XI. Conft. ed. 1720. Jan. 13. P. 20. abolita fuit alternativa. Et hujus Pontificis Conft. ed. 1723. Dec. 23. P. 3. conceditur eadem facultas Provinciæ Bahiæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 14. Julii 1723. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis & Diffinitorium, aliique fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fe. rec. Urbanus PP. VIII. Prædeceffor Nofter per quafdam fuas in fimili forma Brevis literas die 26. Augufti 1624. expeditas indulfit, atque conceffit quon. Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali dicti Ordinis, ac Provinciarum Hifpaniæ, & Lufitaniæ Profefforibus Ordinis hujufmodi, ut iidem, qui abfolutis per curfum Lecturis, vel exercitiis literarum juxta regularia Ordinis prædicti inftituta requifitis, ac fervatis alias fervandis per eumdem Priorem Generalem in eadem facra Theologia Magiftrum juxta ejus facultates inftituti, & creati fuiffent, Lauream Doctoratus in Collegio S. Terefiæ Salmanticen. memorati Ordinis ad formam in prædictis literis præfcriptam fufcipere poffent, nec pro ea fufcipienda aliquam approbatam ftudii Generalis Univerfitatem adire tenerentur, & hoc ideo conceffum fuit, ne prædictus Ordo, feu Religio inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateretur intolerabilium expenfarum, quæ pro obtinenda hujufmodi Doctoratus Laurea in publica Univerfitate erogandæ forent, & alias prout in prædictis literis, quarum tenorem præfentibus pro plene, & fufficienter expreffo, & ad verbum inferto haberi volumus uberius continetur.

Ab Urb. VIII. conceffa fuit Provinciis Hifpaniæ, & Lufitaniæ facultas fufcipiendi d. Lauream in Collegio Salmanticen.

§. 1. Cum autem ficut eadem expofitio fubjungebat præfatum indultum eo tempore, quo

Preces Definitorii &

Causa petitionis.

Rex Hispaniarum, etiam Lusitaniam possidebat Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatisque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire non amplius permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsenti remaneat, propter diversum rerum, & dominiorum, quod viget sistema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime existimet, ac proinde, ne ipsa, ejusque professores commoditate ejusmodi Lauream suscipiendi sine ea magna, ac intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata Universitate requiritur, priventur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti Filii moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus factam, attenderunt consilio, ut omnes, & singuli Professores Provinciæ, & Ordinis prædictorum, quos modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in Theologia Magistros servatis servandis instituerit, & creaverit Lauream Doctoratus prævio rigoroso examine coram Priore Provinciali dictæ Provinciæ Portugalliæ, & quatuor in sacra Theologia Magistris, sive coram Rectore Collegii Conimbricen. Ordinis prædicti, & illius Regentibus, ac Magistris, illorumque approbatione, servatis cæteroqui conditionibus per statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Priore Provinciali, sive prædicti Collegii Rectore suscipere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio prædictæ facultatis.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscat. die XIV. Julii MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXXVI.

Conceditur Eremitis S. Augustini Provinciæ Chilen. augmentum sex Magistrorum pro Verbi Dei prædicatoribus.

Const. ed. 1722. Apr. 24. P. 1. auctus fuit numerus graduum in Provincia Machoacan. Et Ben. XIII. Const. ed. 1725. Maji 6. P. 2. conceditur facultas creandi 50. Magistros in Provinciis Italiæ.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 7. Augusti 1723. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Provinciæ, & causæ petitionis.

Cum sicut dilecti filii Fratres Provinciæ Chilen. in America Meridionali Ordinis Eremitarum S. Augustini Nobis nuper exponi fecerunt in dicta Provincia decem Conventus, & trecenti Religiosi, ac duodecim in Sacra Theologia pro Lectoribus Magisteria numerantur, ipsi Exponentes unum Religiosum Provinciæ hujusmodi ad hanc Almam Urbem nostram miserunt, qui prævio Capituli Generalis ejusdem Ordinis Mense Junio 1721. in dicta Urbe celebrati consensu ab infrascripta Congregatione Cardinalium augmentum Magistrorum in eadem Sacra Theologia, etiam pro Verbi Dei Prædicatoribus, qui in prædicta Provincia decem continuo existunt laborumque suorum cursum peregerunt, obtineret, ideoque illis, ne præmio destituti remaneant opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderent, quemadmodum tribus aliis Peruan., Mexican., & Mechoacan. respective Provinciis ab hac Sancta Sede concessum fuisse memoratur.

§. 1. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectorum pariter filiorum Modernorum Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi relationes super præmissis eisdem Cardinalibus factas, viderunt consilio, ut in prædicta Provincia Chilen. sex Magisteria pro memoratis Verbi Dei Prædicatoribus ad formam Constitutionum prædicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatarum ultra duodecim pro Lectoribus statuta, constituantur, & augeantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Concessio prædd. Magisteriorum præter 12. pro Lectoribus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Consti-

tutionibus,

cutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, & Provinciæ Chilen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VII. Augusti MDCCXXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XXXVII. Conceditur Indulgentia plen. perp. pro Ecclesiis Ordinis S. Brigittæ in ejus Festo die.

Clem. XI. Const. ed. 1714., Sep. 22., P. 14. extat alia Indulgentia.

Dat. 13. Aug. 1723. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in cælis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque, & fovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris Gener.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis S. Brigittæ nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Conventuum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam inposterum quandocumque erigen., ac ubicumque locorum existentibus Die festo ejusdem Sanctæ Brigittæ prædicti Ordinis fundatricis a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio præfatæ Indulg.

Clausulæ.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Augusti MDCCXXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XXXVIII. Moderatur pro Eremitis S. Augustini Discalceatis Constitutio Clem. XI. de voto Fratrum Consanguineorum in primo, vel secundo gradu in Capitulis.

Laudata Clem. XI. Constitutio edita fuit 1702. Novemb. 24. P. 2. Bened. XIII. Const. ed. 1727. Feb. 27. P. 2. extenditur alternativa in Congregatione SS. Conceptionis B. M.

Dat. 20. Sept. 1723. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Epitome Constitutionis Clemen. XI. qua declaratum fuit, Discalceatos comprehendi in Decreto de voto consanguineorum edito a Priore Gen., & confirmato a Clem. VIII.

ALias pro parte dilecti filii Clementis a S. Bernardino tunc temporis Conventus Jesu, & Mariæ de Urbe Congregationis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupatorum fe. re. Clementi PP. XI. Prædecessori nostro exposito, quod dudum nempe die 16. Februarii 1596. quoddam decretum a q. Andrea Fivizano, dum viveret Priore Generali dicti Ordinis inter alia emanaverat & subinde die 28. ejusdem mensis a re. me. Clemente PP. VIII. Prædecessore pariter nostro per quasdam suas in simili forma Brevis literas, quarum initium est; *Universalis Ecclesiæ &c.* confirmatum fuerat, quo prohibebatur expresse, ne duo Fratres Ordinis prædicti in primo, vel secundo gradu consanguinei, vel affines in ejusdem Capitulis, aut Congregationibus Capitularibus ullatenus simul convenirent, & votare possent, & in eadem expositione subjuncto, quod sæpius dubitatum fuisset, an dictum Decretum Congregationem præfatam, quæ tunc initium sumpserat, & postmodum a similis me. Urbano VIII. & Clemente X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris membrum dicti Ordinis declarata fuerat, ac in Italia, & Germania propugnata reperiebatur, sub prohibitionis hujusmodi generalitate complecteretur, nec istius dubii resolutio ab hac S. Sede eatenus petita fuisset, licet illa sive pro liberandis ab anxietate Religiosorum conscientiis, sive pro tollendis abusibus facile irrepentibus necessaria foret; Eædem vero causæ propter quas prohibitio præfata in d. Ordine edita fuerat, concurrere viderentur, ut illa ad dictam Congregationem extenderentur. Idem Clemens Prædecessor supplicationibus supradicti Clementis a Sancto Bernardino sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus memoratam Congregationem sub prohibitione præfata in futurum comprehendi debere auctoritate Apostolica declaravit, & alias, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis desuper in pari forma Brevis die 24. Novembris 1702. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Preces Prioris Generalis pro moderatione declarationis Clem. XI. tanquam subreptitio impetratæ.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius Guglielmus a Sancto Nicolao Procurator Generalis ejusdem Congregationis Nobis nuper exponi fecit, antequam ejusmodi declaratio emanaret, mos in dicta Congregatione ab ipsius origine invaluisset, ac supra centum annos inconcusse servatus fuisset, ut fratres Consanguinei, seu Affines in primo, vel secundo gradu præfato in illius Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus absque ulla dubitatione simul convenirent, & ad votum ferendum admitterentur, neque rationes, ob quas id vetitum fuerat in Ordine prædicto, in quo eius fratres firmas, & stabiles filiationes, sive Conventualitates habent locum sibi vindicent in Congregatione præfata, ubi ejusmodi adfiliationum, sive Conventualitatum usus minime viget, sed Religiosi in Conventibus sibi per Superiores suos Regulares pro tempore as-

signandis degere tenentur, ac proinde prætensum fuerit enarratam declarationem per dictum Clementem a Sancto Bernardino privato suo nomine absque ulla prævia cum Definitorio Generali Congregationis præfatæ communicatione contra formam illius Constitutionum auctoritate Apostolica confirmatarum nulliter, & subreptitie impetratum fuisse; Ex illius vero observantia plura incommoda, ac perturbationes in eadem Congregatione enata fuerint, dum Fratres ante dictam declarationem professi in memorato gradu consanguinei, seu affines, vel voto in Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus, vel Consanguineorum & Affinium suorum in eisdem Conventibus contubernio contra consuetudinem, quæ tempore suæ professionis servabatur, privari moleste ferebant, & multoties contingit adolescentes bonæ indolis, & spei, qui eamdem Congregationem propter Consanguineos, & Affines hujusmodi in ea existentes ingrediendi desiderio tenebantur, ne voto, seu contubernio prædictis privati remanerent, illam minime ingressi fuerint in grave ejusdem Congregationis, quæ Religiosorum penuria laborat, detrimentum, adeo ut plures, imo prope omnes dictæ Congregationis Provinciæ adversus eamdem declarationem reclamaverint. Quibus in novissimo Capitulo generali ejusdem Congregationis anno proxime præterito in prædicto Conventu Jesu, & Mariæ de Urbe celebrato, cui dilectus filius noster Josephus Renatus S. R. E. Cardinalis Imperialis nuncupatus Ordinis eorumdem fratrum Eremitarum Sancti Augustini apud Nos, & Sedem prædictam Protector nostro, & ejusdem Sedis nomine præsedit, mature consideratis vigore Decreti ab eodem Capitulo generali communibus suffragiis editi, Procuratori Generali ejusdem Congregationis inibi eligendo injunctum fuit, ut pro aliqua moderatione dictarum Clementis Prædecessoris literarum apud Nos instaret. Quare dictus Guglielmus Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causæ ad impellendum Pontificem.

§. 2. Nos igitur eumdem Guglielmum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, & attenta relatione per ipsum Josephum Renatum Cardinalem, & Protectorem Nobis super iisdem præmissis facta, præfatas Clementis Prædecessoris literas auctoritate Apostolica tenore præsentium ita moderamur, ut deinceps duo fratres dictæ Congregationis in primo, vel secundo gradu sanguine, seu affinitate conjuncti in Capitulis, seu Congregationibus Capitularibus ejusdem Congregationis, in quibus vocales non sint numero pauciores, quam duodecim, tres autem fratres sic conjuncti in illis Capitulis, & Congregationibus, in quibus octodecim vocales reperiantur, ipsis Consanguineis, vel Affinibus utroque casu comprehensis simul convenire, ac votum habere libere, licite, & valide possint, & valeant.

Moderatio præd. qua conceditur votum consanguineis Fratribus in quibusdam Capitulis.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XX. Septemb. MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXXIX.

Conceditur Indulgentia plen. perpet. pro Ecclesiis Monachorum d. S. Hieronymi Congregationis Lombardiæ die festo S. Paulæ.

A Clem. XI. Const. ed. 1701., Feb. 1., P. 1. concessum fuit Officium hujus Sanctæ pro toto Ordine.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 13. Oct. 1723. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ Nobis Divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensationi Nostræ a Domino creditos fideliter erogemus cum id ad augendam in Terris Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium venerationem excitandamque, & fovendam erga illa fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris General.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Lombardiæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei Misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum dictæ Congregationis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus die festo Sanctæ Paulæ Viduæ Romanæ a primis Vesperis, usque ad occasum solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domine concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio præd.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausula.

Datum

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XIII. Octobris MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XL. Conceditur Carmelitis Provinciæ Bahiæ in Brasilia Magistris facultas suscipiendi Lauream Doctoratus a Provinciali.

Eadem facultas concessa fuit Provinciæ Portugalliæ Const. ed. 1723. Jul. 14. Pont. 3. Et Constitutione sequenti conceditur Provinciæ Fluminis Januarii.

Dat. 23. Dec. 1723. ann. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab Urb. VIII. concessa fuit Provinciis Hispaniæ, & Portugalliæ facultas suscipiendi Lauream in Collegio Salmanticen.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, ac Diffinitorium, aliique Fratres Provinciæ Bahiæ in Brasilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 26. Augusti 1624. expeditas indulsit, atque concessit quon. Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali dicti Ordinis, ac Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ Professoribus Ordinis hujusmodi, ut iidem qui absolutis per cursum lecturis, vel exercitiis literarum juxta Regularia Ordinis prædicti instituta requisitis, ac servatis alias servandis per eumdem Priorem Generalem in sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent Lauream Doctoratus in Collegio S. Teresiæ Salmanticen. memorati Ordinis, ad formam in prædictis literis præscriptam suscipere possent, ne pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur, & hoc ideo concessum fuit, ne prædictus Ordo, seu Religio inter Mendicantes pauperrima detrimentum pateretur intolerabilium expensarum, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctoratus Laurea in publica Universitate erogandæ forent, & alias prout in prædictis Urbani Prædecessoris literis, quorum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces Provinciæ, & causæ petitionis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædictum indultum eo tempore, quo Rex Hispaniarum Catholicus, etiam Lusitaniam possidebat, Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatisque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire non amplius permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsenti remaneat, propter diversum rerum, & Dominiorum quod viget sistema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime existimet, & proinde ne ipsa, ejusque Professores commoditate ejusmodi lauream suscipiendi sine ea magna, ac intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata Universitate requiritur, priventur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, quemadmodum a Nobis Provinciæ ac Diffinitorio, aliisque Fratribus Provinciæ Portugalliæ ejusdem Ordinis per quasdam Nostras literas pariter in simili forma Brevis die 14. Julii proxime præteriti expeditas concessum fuit.

§. 2. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, ut omnes, & singuli professores Provinciæ, & Ordinis prædictorum, quos modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in sacra Theologia Magistros servatis servandis instituerit, & creaverit Lauream Doctoratus prævio rigoroso examine coram Priore Provinciali d. Provinciæ Bahiæ, & quatuor in eadem sacra Theologia Magistris, seu Regentibus, illorumque approbatione servatis cæteroqui conditionibus per statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Priore Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium comcedimus pariter, & indulgemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Concessio præd. facultatis.

§. 3. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis, prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscat. die XXIII. Decemb. MDCCXXIII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLI. Conceditur Carmelitis Provinciæ Fluminis Januarii in Brasilia Magistris facultas suscipiendi Lauream Doctoratus a Provinciali.

Eadem facultas concessa fuit Provinciæ Bahiæ Constitutione præcedenti. Et Bened. XIII. Const. ed. 1725. Aug. 30. Pont. 2. conceditur Provinciæ Aragoniæ.

Dat. 23. Dec. 1723. ann. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Provinciis Portugalliæ, & Hispaniæ concessa fuit ab Urb. VIII. facultas suscipiendi Lauream in Collegio Salmanticen.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Provincialis, ac Diffinitorium, aliique Fratres Provinciæ Fluminis Januarii in Brasilia Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod alias fe. re. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 26. Augusti 1624. expeditas literas indulsit, atque concessit quondam Theodoro Statio, tunc existenti Priori Generali, ac Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ professoribus dicti Ordinis,

ut iidem,

ut iidem, qui absolutis per cursum lecturis, vel exercitiis literarum juxta regularia Ordinis prædicti instituta requisitis, ac servatis alias servandis per eumdem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, Lauream Doctoratus in Collegio Salmanticen. memorati Ordinis ad formam in prædictis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur, & hoc ideo concessum fuit, ne prædictus ordo, seu Religio inter Mendicantes pauperrima, detrimentum pateretur intolerabilium expensarum, quæ pro obtinenda hujusmodi Doctoratus Laurea in publica Universitate erogandæ forent, & alias, prout in prædictis Urbani Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Preces Provinciæ, & Causæ petitionis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, prædictum indultum eo tempore, quo Rex Hispaniarum Catholicus, etiam Lusitaniam possidebat, Religiosis utriusque Nationis æque profuerit, separatisque Dominiis respectu Lusitanorum, quibus dictum Collegium Salmanticen. adire amplius non permissum fuit, sine ullo effectu, & utilitate remanserit, & adhuc de præsenti remaneat, propter diversum rerum, & Dominantium, quod viget sistema, eaque de causa dicta Provincia commodum, atque utile suos Religiosos pro suscipienda ibi Laurea Doctoratus hujusmodi transmittere minime existimet, ac proinde ne ipsa, ejusque Professores commoditate ejusmodi Lauream suscipiendi sine ea magna, ac intolerabili expensa, quæ in aliqua approbata universitate requiritur, privetur, opportune a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, quemadmodum a Nobis Provinciæ, ac Definitorio, aliisque Fratribus Provinciæ Portugalliæ ejusdem ordinis per quasdam nostras literas pariter in simili forma Brevis 14. Julii proxime præteriti expeditas concessum fuit.

§. 2. Nos ipsos exponentes, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii Moderni Procuratoris Generalis dicti Ordinis super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, ut omnes, & singuli Professores primodictæ Provinciæ Fluminis Januarii, quos Modernus, & pro tempore existens Prior Generalis ejusdem Ordinis in eadem Sacra Theologia Magistros servatis servandis, instituerit, & creaverit, lauream doctoratus, prævio rigoroso examine coram Priore Provinciali prædictæ Provinciæ Fluminis Januarii, & quatuor in eadem Sacra Theologia Magistris, sive Regentibus, illorumque approbatione, servatis cæteroquin conditionibus per statuta, seu Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus pariter, & indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio præd. facultatis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus prædictis Urbani Prædecessoris literis aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Decembris MDCCXXIII. Pontificatus nostri Anno Tertio.

XLII.

Confirmatur, & innovatur Constitutio Clementis VIII. prohibens Judæis novarum rerum mercaturam.

Laudata Constitutio edita fuit 1592. Feb. 28. P. 1. quæ hic refertur cum Constitutionibus super eadem re Pauli IV. ed. 1556. Jul. 14. P. 1. Et Pii V. ed. 1566. Apr. 18. P. 1. Et Bened. XIII. Const. ed. 1728. Mart. 26. P. 5. confirmatur præsens Constitutio.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 14. Jan. 1724. Ann. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere, illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad gentis Judæorum Christiano nomini jugiter infensæ perfidiam, & cupiditatem coercendam provido consilio emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio libenter constabilimus, ac alias desuper opportune providemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Epitome Constitutionis Clementis VIII. in qua confirmantur Constitutiones Pauli IV. & Pii V. super eadem re.

§. 1. Dudum siquidem per fel. rec. Clementem PP. VIII. Prædecessorem Nostrum accepto, quod Judæi quarumdam super confirmatione Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri, per quam inter cætera sanciebatur, ut iidem Judæi in Urbe, & reliquis S. R. E. Civitatibus, Terris, & Locis degentes sola arte Strazzariæ, seu Cenciariæ, ut vulgo dicitur, contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariam facere nequirent, a san. mem. Pio Papa V. Prædecessore Nostro editarum literarum observantiam aliqualiter relaxare præsertim in locis ab eadem Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu Nostris tunc suis Venayssini in desuetudinem trahere dignoscebantur, idem Clemens Prædecessor literas, & Constitutionem prædictas, ut par erat, inviolate observari volens, illas auctoritate Apostolica confirmavit, ac omnibus, & singulis, quos literæ, & Constitutio hujusmodi concernebant, sub pœnis in eis contentis injunxit, ut illas, & in eis disposita

obser-

observarent, & observari curarent; Ac nihilominus suis, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris, signanter in Civitate Avenionen. & Comitatu Venaysino prædictis pro tempore existentibus, districte præcipiendo, mandavit, ut literas, & Constitutionem præfatas in Civitatibus, Terris, & Locis quibuscumque, præsertim dicti Comitatus, & Legationis Avenionen. omnino observari facerent, & inter alia Judæi ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres vendere aut mercari præsumerent, expresse prohiberent, in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo, & alias prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis cum eorumdem Pii, & Pauli Prædecessorum literarum, & Constitutionis prædictarum insertione desuper expeditis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Clem. VIII. Constitutionis initium.

§. 2. *Clemens VIII. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum sæpe accidere possit, ut vel temporum injuria, vel hominum negligentia, aut alias ea, quæ a Romanis Pontificibus provide sanciuntur, paulatim in desuetudinem abeant, ideo expedit quandoque eorum memoriam adhibito confirmationis, & innovationis remedio per eosdem Romanos Pontifices renovari, ut illa perpetuo firmiora persistant. Dudum siquidem a fel. rec. Pio PP. V. Prædecessore Nostro emanarunt literæ Confirmatoriæ Constitutionis piæ mem. Pauli PP. IV. similiter Prædecessoris Nostri contra Judæos editæ tenoris subsequentis, videlicet.

Pii V. Constitutionis initium.

§. 3. *Pius Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Romanus Pontifex Christi Vicarius in Terris nonnunquam ea, quæ pro zelo religionis a cæteris Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis concessa dicuntur, ut illibata persistant approbat, & confirmat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Dudum fel. rec. Paulus PP. IV. Prædecessor Noster zelo fidei Christianæ motus certum modum vivendi, & habitandi Judæis præscripserit, prout in quadam ejus Constitutione, cujus tenor sequitur, & est talis, videlicet.

Pauli V. Constitutionis initium.

§. 4. *Paulus Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum nimis absurdum, & inconveniens existat, ut Judæi, quos propria culpa perpetuæ servituti submisit, sub prætextu, quod pietas Christiana illos receptat, & eorum cohabitationem sustineat, Christianis adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent, dominatum vindicare procurent, Nos ad quorum notitiam nuper pervenit eosdem Judæos in alma Urbe nostra, & nonnullis S. R. E. Civitatibus, Terris, & Locis in id insolentiæ prorupisse, ut non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias nulla intercedente habitus distinctione cohabitare, verum etiam Domos in melioribus Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus degunt vicis, & plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac nutrices, ancillas, aliosque servientes Christianos mercenarios habere, & diversa alia in ignominiam, & contemptum Christiani nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Judeos tolerare in testimonium veræ fidei Christianæ, & ad hoc, ut ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate allecti, errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, ut quamdiu in eorum erroribus persistant effectu operis recognoscant se servos, Christianos vero liberos per Jesum Christum Deum, & Dominum Nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filii liberæ filiis famulentur ancillæ, volentes in præmissis quantum cum Deo possumus, salubriter providere, hac nostra perpetua valitura Constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam in dicta Urbe, quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & Locis Judæi omnes in uno, & eodem, ac si ille capax non fuerint, in duobus vel tribus, aut tot, quot satis sint contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus sejunctis per Nos in Urbe, & per Magistratus Nostros in aliis Civitatibus, Terris, & Locis prædictis designandis vicis, ad quos unicus tantum ingressus pateat, & quibus solum unius exitus detur, omnino habitent, & in singulis Civitatibus, Terris, & Locis, in quibus habitaverint unicam tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam de novo construere, aut bona immobilia possidere possint, quinimo omnes eorum Synagogas præter unam tantum demolire, & devastare, ac bona immobilia, quæ ad præsens possident infra tempus eis per ipsos Magistratus præfigendum Christianis vendere. Et adhoc ut pro Judæis ubique dignoscantur masculi Birretum, Fœminæ vero aliud signum patens, itaut nullo modo celari, aut abscondi possit glauci coloris palam deferre teneantur, & adstricti sint, nec super non delatione birreti, aut alterius signi hujusmodi prætextu cujusvis eorum gradus, vel præeminentiæ excusari, aut per ejusdem Ecclesiæ Camerarium, vel Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes personas, aut Sedis Apostolicæ Legatos, vel eorum vice-Legatos quovis modo dispensari, aut absolvi possint: Nutrices quoque, seu Ancillas, aut alias utriusque sexus servientes Christianos habere, vel eorum Infantes per Mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere, seu Dominicis, vel aliis de præcepto Ecclesiæ festis diebus in publico laborare, aut laborari facere, seu Christianos quoquo modo gravare, aut contractus fictos, vel simulatos celebrare, seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedere, vel familiaritatem, seu conversationem habere nullatenus præsumant, nec in libris rationum, & computorum, quæ cum Christianis pro tempore habent aliis quam latinis literis, & alio quam vulgari italico sermone uti possint, & si utantur libri hujusmodi contra Christianos nullam fidem faciant, Judæi quoque præfati sola arte *Strassariæ*, seu *Cenciariæ*, ut vulgo dicitur contenti aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariarum facere, & qui ex eis medici fuerint etiam vocati, & rogati ad curam Christianorum accedere, aut illi interesse nequeant, nec se a pauperibus Christianis Dominos vocari patiantur. Et menses in eorum rationibus & computis ex triginta diebus completis omnino conficiant: & dies qui ad numerum triginta non ascendunt, non pro mensibus integris, sed solum pro tot diebus in effectu fuerint, computentur, & juxta ipsorum dierum numerum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant, ac pignora eis pro conventione pecuniarum suarum pro tempore consignata, nisi transactis prius a die, quo illa eis data fuerunt decem, & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam menses prædicti effluxerint, si ipsi Judæi pignore hujusmodi vendiderint omnem pecuniam, quæ eorum credito superfuerint Domino Pignorum consignare, & statuta Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus pro tempore habitaverint, favorem Christianorum concernentia inviolabiliter observare etiam teneantur. Et si circa præmissa, in aliquo quomodolibet defecerint juxta qualitatem delicti in Urbe per Nos, seu Vicarium Nostrum, aut alios a Nobis deputandos in Civitatibus, Terris, & Locis prædictis per eosdem Magistratus etiam tanquam Rebelles, & criminis læsæ majestatis

A Paulo IV. Romæ, & aliis S. R. E. locis, assignantur Judæis Vici ab habitationibus Christianorum sejuncti: unica conceditur Synagoga: prohibentur bona immobilia: signum patens imponitur: interdicitur conversatio cum Christianis: item alia lingua a latina, vel italica in negotiationibus: necnon computus alius a Romano: & sola ars *Cenciaria* permittitur, omnia vero præcipiuntur sub crimine læsæ Majestatis.

rei, ac toto Populo Christiano diffidati nostro, ac ipsorum Vicarii, ac Deputandorum, & Magistratuum arbitrio puniri possint. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantiis, seu privilegiis, & Indultis Apostolicis eisdem Judæis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Sedem prædictam, aut illius Legatos, vel ipsius Romanæ Ecclesiæ Camerarios, & Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma servanda esset, tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto. Pridie Idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

A Pio V. relata Pauli IV. Constitutio motuproprio confirmatur, declaratur, quoad signum deferendum, & extenditur ad quoscumque Judæos ubicumque existentes.

§. 5. Nos igitur cupientes, ut Constitutio, Statuta, & Ordinationes hujusmodi perpetuis futuris temporibus observentur, Motu proprio, & ex certa scientia, & non ad alicujus alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione, Constitutionem, statuta, & Ordinationes hujusmodi, & prout illa concernunt omnia, & singula in dicti Prædecessoris literis contenta, & inde sequuta quæcumque auctoritate Apostolica præsentium tenore approbamus, innovamus, & confirmamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus, ac volumus sub interminatione Divini Judicii præcipimus ea omnia imposterum observari firmiter non solum in Terris, & Dominiis Nobis subjectis, & etiam ubique locorum, & ad omnes circa colorem Birreti per masculos, & signi per fœminas deferendum hujusmodi submovendam hæsitationem declaramus dictum colorem esse, qui vulgo *giallo* dicitur. Mandantes in virtute S. Obedientiæ omnibus, & singulis Venerabilibus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis quatenus in Civitatibus, & Diœcesibus propriis præsentes nostras literas publicari, & observari faciant, & omnes Principes seculares, & alios Dominos, Magistratus temporales rogamus, & obsecramus, per viscera Misericordiæ Jesu Christi eisdem in remissionem peccatorum nihilominus injungentes, quod in præmissis omnibus, eisdem Patriarchis, & Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum favorem, & auxilium præstent, ac contra facientes pœnis etiam temporalibus afficiant. Non obstantibus omnibus, quæ idem Paulus Prædecessor in supradictis literis voluit non obstare, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis per rec. mem. Pium IV. Romanum Pontificem Prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam, etiam forsan consistorialiter, ac per viam generalis legis, & statuti, ac in vim stipulati contractus ex quavis, etiam urgentissima, & onerosa causa, ac Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis disponeretur, & caveretur expresse, quod ad delationem birreti glauci coloris hujusmodi in itinere, ac quod non ut præmittitur in loco clauso habitare tenerentur, quod bona stabilia usque ad certam summam acquirere, ac societatem cum Christianis super rebus ad annonam spectantibus inire, ac conversationem cum eisdem Christifidelibus habere, ac pignora alias quam præscripto modo distrahere, ac plures Synagogas retinere possent, indulserit, aut alias quomodolibet eis dictas literas Pauli Prædecessoris in favorem Hebræorum prædictorum limitaverit. Quibus omnibus etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, & alia exquisita forma servanda foret, & in eis caveatur, quod nullatenus derogari possit, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, necnon modos, formas ad id servandas pro individuo servatis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ac literas ejusdem Pauli Prædecessoris, & omnia in eis contenta observari in omnibus, & per omnia mandamus, perinde ac si literæ Pii similiter Prædecessoris Nostri non emanassent, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentes literæ in Cancellaria, & in acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones, & extravagantes perpetuo valituras conscribantur. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæque loca deferri, volumus, ac etiam declaramus, quod rerum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides ubicumque adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, confirmationis, decreti, præcepti, mandati, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto tertio decimo Kal. Maii Pontificatus Nostri Anno Primo. Cæ. Glorierius.

A Clem. VIII. recensitæ Constitutiones Pauli IV. & Pii V. confirmantur & innovantur quoad prohibitionem artis rerum novarum.

§. 6. Cum autem ut liquido apparet præinsertarum literarum observationem ipsi Judæi aliqualiter relaxare præsertim in locis ab Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu Nostris Venayssini, & in desuetudinem trahere dignoscantur, Nos volentes literas, & Constitutiones prædictas ac omnia, & quæcumque perpetuo, ut par est inviolate observari debere, easdem literas, & Constitutionem perpetuo confirmantes, & approbantes, nostræque Apostolicæ confirmationis perpetuæ munimine roborantes, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus & mandamus omnibus & singulis, quos literæ, & Constitutio prædictæ concernunt sub pœnis in eis contentis, ut ea

omnia,

omnia, & singula inviolabiliter perpetuo observent, ac observari curent, & faciant. Et nihilominus dilectis filiis nostro, Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris quibuscumque nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu nostris Venayssini prædictis nunc, & pro tempore existentibus districte præcipiendo mandamus, ut literas, & Constitutionem prædictas in Civitatibus, Terris, & Locis quibuscumque præsertim Comitatus prædicta, & seu legationis Avenionen. omnino observari faciant, & inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres, ut in ipsis literis disponitur vendere, aut mercari præsumant, expresse prohibeant in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo. Et ita in præmissis per ejusdem Civitatis & Comitatus Legatos, seu Vicelegatos, ac alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, quæ in ipsis literis expressum est non obstare cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVIII. Februarii MDXCII. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Causæ præsentis confirmationis.

§. 7. Cum autem, sicut ex dilectorum filiorum Mercatorum Civitatis Avenionen., & Comitatus Venayssini prædictorum ad Apostolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeo creverit Judæorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifestum præinsertarum literarum, eisque adjectarum prohibitionum, & pœnarum spretum, quam in grave eorumdem mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo Cocconi, o bocci a Christianis emere, & mercari, ac sericum texere, pannosque sericos conficere non ita pridem præsumpserint, & etiamnum præsumant. Nos ipsorum mercatorum indemnitati prospicere, simulque effrænatam dictorum Judæorum licentiam cohibere volentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, quibus inter alia Judæis præfatis quodvis rerum novarum mercimonium prohibetur, iisque solum permittitur artis Strazzariæ, seu Cenciariæ exercitium, sicut præmittitur, ac in eisdem literis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus; & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quatenus opus sit illa omnia, & singula innovamus & exacte, & inconcusse in Civitatibus, præsertim Terris, & Locis Legationis Avenionen. & Comitatus Venayssini præfatorum perpetuo servari mandamus, & præcipimus. Præterea sub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitione tam texturam, & confectionem serici cujuscumque generis, vel speciei, quam emptionem, & venditionem etiam indirectam novi serici, sive contexti, sive non contexti, ac folliculorum Bombycinorum, quos Gallico idiomate Cocon, italice vero Coccone, seu Boccio appellant, comprehendi, & comprehensas esse auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Clementis VIII. præsertim circa prohibitionem Judæis mercaturæ rerum novarum.

Clausulæ.

§. 8. Volentes, & eadem auctoritate pariter decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: sicque in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Vicelegatos, & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in iisdem Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Januarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum super Recitatione Officiorum SS. propriorum juxta Ritum Breviarii Romani, pro Canonicis Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ.

Clem. XI. Const. ed. 1705. Maii 30. P. 5. est de habitu, & Breviario. Et Bened. XIII. Const. ed. 1725. Jun. 18. P. 2. confirmatur huic simile Decretum.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Dat. 9. Febr. 1724. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

EManavit nuper a Congregatione venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur videlicet -- Ordinis Canonicorum Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ -- Ad supplices Canonicorum Ordinis Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ instantias, Sacra Rituum Congregatio declaravit, atque decrevit, ut a Canonicis præfatæ Congregationis ad formam Indulti sub die 28. Novembris 1722. ipsis concessi, Officia Sanctorum propriorum eorumdem Ordinis, juxta Ritum Breviarii, ac Missalis Romani recitari valeant. Die 11. Decembris 1723. -- F. Card. Paulutius Præfectus.-- N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Decretum prædictum 1723. editum.

§. 1. Cum autem, sicut dilecti filii Canonici Regulares Congregationis, & Ordinis prædictorum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Canonicorum.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IX. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLIV.

Statuitur ut Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus bona sua integre reserventur.

Clem. XI. Const. ed. 1704. Mar. 3. P. 4. confirmata & ampliata fuere privilegia Neophytorum quoad temporalia. Et Bened. XIII. Const. ed. 1727. Feb. 14. P. 2. Confirmatur Decretum de Hebræis declarantibus animum suscipiendi Baptisma.

Dat. 10 Febr. 1724. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium a Clementia Sedis Apostolicæ.

ÆTerni Pastoris, qui misericors, & miserator existit, nec vult mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat, vices, licet immeriti, in terris gerentes, iis etiam, qui a fide Christi aliquando aberrant, pietatis, & misericordiæ januam reseramus, ac pœnas quas juris severitas in eos statuit, Apostolicæ Sedis clementia moderamur, ut ejusdem sedis benignitate allecti, suis abjuratis erroribus ad Christi ovile, & pascua salutis reducantur.

Metu privationis bonorum detinebantur Rutheni, quominus ad unitatem redirent.

§. 1. Cum itaque, sicut Venerabiles Fratres Archiepiscopi, & Episcopi Rutheni cum S. R. E. uniti nobis nuper exponi fecerunt, ipsi nil adeo Ruthenos Schismaticos, quo minus ad veræ, & Orthodoxæ fidei unitatem revertantur, detinere, ac morari compererint, quam metum privationis, & amissionis bonorum suorum temporalium, quæ ad gremium S. R. E. revertentibus ex causa schismatis, in quod delapsi fuerant, multoties etiam per vim auferri consueverunt, & si istiusmodi pœna, quæ in illis partibus invaluit, e medio tolleretur, ac bona temporalia ad fidei Catholicæ unitatem redeuntibus reservarentur, futurum sperent, ut Rutheni Schismatici facilius, lubentiusque schisma, ejusque errores abjiciant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Episcoporum cũ S. R. Ecclesia unitorum; & causæ præsentis Statuti.

Nos animarum saluti quantum cum Domino possumus consulere cupientes, ipsorumque Archiepiscoporum, & Episcoporum votis hac in re favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati,

Statutum reservandi bona legitime spectantia Ruthenis non relapsis.

quod deinceps omnibus, & singulis Ruthenis utriusque sexus tam Laicis, quam Clericis sæcularibus, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularibus cujuscumque status, gradus, Ordinis, vel conditionis existant, etiamsi Pontificali, aut alia quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fulgeant, qui schismate, ejusque erroribus abjuratis, ad ejusdem S. Romanæ, & Universalis Ecclesiæ unitatem sincero corde revertentur (dummodo tamen relapsi non fuerint) bona, res, jura, & actiones tam active, quam passive, quæ ad eos etiam ante tempus, ac tempore eorum lapsus in schismate, & errores hujusmodi quomodolibet legitime spectabant, seu spectare, eisve competere poterant, integre reserventur, ac reservata, & reservatæ esse intelligantur, ita quod post suam reversionem ad ejusdem Ecclesiæ communionem illa retinere, illisque frui, & potiri libere, & licite possint, nullusque eos desuper ex causa schismatis molestare, vel perturbare, iisque damnum, vel minimum præjudicium adferre audeat, seu præsumat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & declaramus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, ac in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus; legibus quoque Imperialibus, & municipalibus, ac consuetudinibus, etiam immemorabilibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die X. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLV.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum de cultu immemorabili B. Andreæ de Comitibus.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Sep. 12. P. 13. confirmatum fuit huic simile Decretum pro B. Gregorio. Et Bened. XIII. Const. ed. 1724. Jun. 4. P. 1. promulgatur Canonizatio Beati Joannis a Capistrano.

Dat. 15. Febr. 1724. An. 3.

INNOCENTIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium a promovendo cultu Servorum Dei.

APostolicæ servitutis officium, quod inscrutabilis divinæ sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati nostræ credere dignata est, ad specialem fidelium ædificationem salubriter exequi, adspirante superni favoris auxilio, jugiter satagentes, servorum Dei, qui, despecta sæculi vanitate, jugum Domini in sancta humilitate assumserunt, & virtutum omnium præsidio muniti, decurso feliciter mortalis vitæ stadio, immarcescibilem gloriæ coronam in Cælis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in terris libenter promovemus, sicut Dei gloriæ, populorumque pietati convenire conspicimus.

Decreto prædicto Congregationis confirmata fuit sententia Episcopi Anagnini de s. cultu immemorabili.

§. 1. Cum itaque alias ad relationem Venerabilis Fratris Nostri Fabritii Episcopi Albanen. S. R. E. Cardinalis Paulutii nuncupati commissio introductionis causæ Beatificationis, & Canonizationis Venerabilis Servi Dei Andreæ de Comitibus Beati nuncupati Sacerdotis professi Ordinis Minorum Sancti Francisci in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum habita die 25. Septembris proxime præteriti, admissa, & a Nobis postmodum signata fuisset; subinde vero instante dilecto Filio Joanne Baptista Lamberto de Aste Fratre expresse professo Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum in sacra Theologia Magistro hujusmodi causæ Postulatore Processus in Curia Episcopali Anagniæ super cultu ab immemorabili tempore ipsi Beato præstito, sive super casu excepto a Decretis felic. record. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri in Congregatione Sanctæ Inquisitionis editis, auctoritate ordinaria constructus, in quo Venerabilis Frater Joannes Baptista Episcopus Anagnin. sententiam super prædicto cultu protule-

rat

rat in eadem Congregatione Cardinalium die 11. Decembris noviſſime elapſi, examinatus, ſimulque a dicto Fabritio Epiſcopo, & Cardinale propoſitum fuerit dubium -- An ſententia prædicti Joannis Baptiſtæ Epiſcopi Anagnini, lata ſuper caſu excepto a Decretis ipſius Urbani Prædeceſſoris, ſive ſuper cultu publico, ab immemorabili tempore dicto Beato præſtito, eſſet confirmanda in caſu, & ad effectum, de quo agebatur; auditoque deſuper tam in voce, quam in ſcriptis dilecto Filio Magiſtro Proſpero Lambertini in utraque Signatura noſtra Referendario, ac Fidei Promotore, necnon omnibus in enarrato caſu excepto diligenter examinatis, ac mature diſcuſſis, memorata Congregatio Cardinalium reſcribendum cenſuerit affirmative. Hinc eſt quod Nos piis, atque enixis ejuſdem Joannis Baptiſtæ votis hac in re, quantum cum Domino poſſumus, favorabiliter annuere, eumque ſpecialibus favoribus, & gratiis proſequi volentes, & a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes, ſupplicationibus ejus nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum a memorata Cardinalium Congregatione editum, ut præfertur, quod ſcilicet de caſu excepto a Decretis prædicti Urbani Prædeceſſoris, ſive de cultu publico ab immemorabili tempore dicto Beato Andreæ præſtito conſtet, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illique Apoſtolicæ firmitatis robur adjicimus; ſalva tamen ſemper in præmiſſis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Preces Patris Magiſtri Conventualis Poſtulatoris.

Confirmatio præfati Decreti.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter obſervari; ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, ut ipſarum literarum tranſumptis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XV. Februarii MDCCXXIV. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Finis Conſtitutionum Innocentii XIII.

BENEDICTUS XIII. PONTIFEX CCXLIX.

ANNO CHRISTI MDCCXXIV.

BENEDICTUS XIII. Romanus, Frater Vincentius Maria Ursinus antea vocatus, Ferdinandi Ducis Gravinæ Filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tit. S. Sixti, primum Episcopus Sipontinus, deinde Cæsenatensis, demum Portuensis, & Archiepiscopus Beneventanus. Summus Pontifex electus fuit die 29. Maji Anni 1724. Coronatus vero die 4. Junii. Creavitque Cardinales 29. Vixit annos 81., dies 20., sed in Pontificatu annos 5., Menses 8., dies 23. Obiit die 21. Februarii Anni 1730., sepultusque est in Ecclesia S. Mariæ super Minervam. Vacavit Sedes menses 4., dies 21.

APPENDIX AD TOM. X.

I.

Promulgatur Canonizatio B. Andreæ Corsini Ordinis Carmelitarum, in Sanctorum numerum ab Urbano VIII. relati.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonibatio anno 1629., Apr. 22., P. 6.

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RATIONI congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & vitæ B. Andreæ.

§. 1. Jamdudum piæ recordationis Antecessor Noster Urbanus PP. VIII. ob divinitus sibi traditam totius Ecclesiæ administrationem de Populi sibi commissi æterna salute, & summi Dei gloria maxime solicitus, utrique augendæ plurimum expedire secum animo reputavit, si eorum memoriam solemni laude ubique recolendam curaret, quorum assiduis precibus grex Christianus in cælis adjuvari posset. Quare de pia conversatione, & eximiis vitæ meritis Beati Andreæ Episcopi Fesulani optime edoctus, quem ob signorum quoque præstantiam sub piæ memoriæ decessoribus Romanis Pontificibus Clemente VIII., & Paulo V. celebrari, ejusdemque gesta ex S. R. E. disciplina, & regulis majorumque traditionibus sæpe in examen vocari, & undequaque probari olim audierat, eum rite Sanctorum Canoni adscribere statuit.

Ejus ortus 1302.

§. 2. Andreas die festo recurrente Beati Andreæ Apostoli, unde in Baptismo nomen accepit, Florentiæ Tuscorum pridie Kalendas Novembres anno Christi Domini 1302. claro in primis Corsinorum genere ortus est, quum ejus Parentes jam steriles in Sacra æde Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo primum fructum ex se proditurum, Deo, & Matri ejus vovissent. Adolescens de hoc monitus, deque lupo in candidum agnum convertendo, quem Mater sibi parere visa fuerat, eorumdem Fratrum Carmelitarum Ordini nomen dedit, nullis retro Mundi illecebris se revocari passus.

Carmelitarum ordinem ingreditur.

Susceptis Regulæ insignibus, & professione facta, nihil antiquius habuit, quam in Institutum, cui se dicaverat, accurate observaret. In Christianis Virtutibus, præsertim humilitate, se vir Dei maxime exercuit, viliora Cœnobii opera obeundo, inque pensis diurnis, nocturnisque persolvendis summe solicitus, vitis sermentorum acervo pro lectulo usus, asperrimoque cilicio, & catena; jejuniis etiam præter communia non paucis corpus castigans, itaut aquam ipsam, & panem, quibus parce aleretur metiri consueverit.

Singularis humilitas, corporisque castigatio.

Ad sacros ordines promotus, primumque Missæ sacrificium celebraturus, Deiparam Virginem sibi loquentem audiri meruit, superis adeo gratus, ut per ejus preces infirmi, nulla ope humana sanabiles, cunctis mirantibus, pristina salute donarentur. Sacris literis imbuendus triennium Lutetiæ transegit, ubi a condiscipulis cæcus, surdus, & mutus propterea nuncupatus, quod omnes sensus ab impudicitiis frænaret. Inde redux visum cæco, aqua lustrali consperso, Avenione restituit. In patriam reversus hydropem sanat, digito in nomine Jesu ori ejus injecto, unde mox aquæ cadus effluxit.

Ad sacros ordines promotus variis claruit signis.

Andreæ virtutum hoc pacto, & signorum fama resonante, Ecclesiam Fesulanam suo Pastore viduari contingit, cui totius cleri, populique suffragio ipse sufficitur: qui tamen, nuncio electionis audito, clam in Carthusiæ Florentinæ secessum aufugit, Dei Matrem exorans, ut se ab ea dignitate liberaret. Illo diu quæsito, nec reperto, de Præsulis electione mutanda Clerus, & Populus Fesulanus consilium ineunt. Sed puer trimus cœtum electorum ingressus, Andream Episcopum probe renunciatum, nequaquam mutandum exclamat: inter Carthusianos orantem delitescere; unde ad Fesulanam Ecclesiam, de onere pontificali subeundo ipse quoque visu monitus, perducitur. A beatæ memoriæ Urbano PP. V. decessore Nostro in pastorali munere confirmatus, oves suas omni pietatis officio pascere satagit.

Ad Ecclesiam Fesulanam mirabiliter evectus.

Suis ipse manibus stipem egenis viritim porrigere solitus, singulorum nomina in codice seorsum sibi descripsit; quumque aliquando annonæ caritas ingrueret, quotidie escam pauperibus ipse erogabat: qua deficiente, numeroque pauperum aucto, panis ubertim in arca multiplicatur. Florentinorum Republica in partes scissa, funestis, perpetuisque discordiis laborante, Fesulanus Episcopus sacris concionibus pacis unitatem Civium animis inserere studet, dæmonesque corvorum specie in aere præliantes osten-

In egenos benignitas, & in componendis dissidiis studium.

dens,

dens, omnes ab intestinis, & Civilibus odiis deterret. Hinc idem, quem memoravimus, beatæ memoriæ Urbanus PP. V. cognito divinæ gratiæ dono, quo Fesulanus Episcopus in componendis Populorum discordiis pollebat, Legatum Bononiam mittit, ut diffidentia pectora mitigaret, ferocesque Civium animos flecteret, Andreas Pontificis jussis obtemperans, illuc proficiscitur, ubi tumultuantes venerandi Præsulis auctoritate, & verborum dulcedine capti, mox depositis armis in concordiam reducuntur, paucis, qui adversabantur, atroci morbo correptis; qui tandem meritis Beati Andreæ liberati, ab omni odio quieverunt. Ita vir Dei, negotio confecto, magna omnium laude, & plausu Fesulas remeavit, ubi in memoriam Christi Domini qualibet feria quinta pauperum pedes lavare solitus, cujuspiam tibias plagis graveolentibus, & putredine infectas ab se lotas, lacrymisque conspersas, osculatus, undequaque curavit. Die mortis appropinquante, eam ipsa nocte Natalis Christi Domini summo gaudio antequam primam Missam celebraret, sibi nocte Epiphaniorum adventuram, a Deipara Virgine accepit; qua, psalmis, & catholicæ fidei Symbolis sibi prælectis, verbisque Simeonis prolatis: *nunc dimittis*, ad gloriam æternam evolavit VIII. idus Januarii anno Dominicæ Incarnationis 1373. ætatis 72. ab ingressu ad Religionem 55. Episcopatus 12. Ex ejus corpusculi in paleis strati suavi odore, perplures infirmi, multi etiam ex ejus tactu, statim convaluerunt. Deus quoque ad idem corpusculum, Florentiam translatum, atque instar viventis in cathedra sedens, plurima signa patefecit. Anno vero 1440. piæ memoriæ prædecessore Nostro Eugenio PP. IV. Florentiæ commorante, externoque milite agrum Florentinum crudeliter depopulante, atque ipsi Civitati ob eventuram cladem perterrefactæ, incubante, Deus per Beatum Andream, ad quem miraculis clarum populus in tanta calamitate sibi impendente confluebat, adolescenti revelavit, in proximo die natali Beati Petri Apostolorum Principis, Romanæ Ecclesiæ prædonem, & Florentinorum hostem devictum iri: qua quidem re Civitatis decemviris jussu beati viri per adolescentem nunciata, prælioque inito, hostes fusi sunt, & Florentinorum Respublica cum rebus Eugenii Pontificis, & Ecclesiæ Romanæ a tyrannide liberata. Quare ad ædem Carmelitarum maxime supplicatio indicta est, ubi Papa Eugenius, S. R. E. Cardinalibus ibidem præsentibus, & Clero, Senatu, populoque Florentino flagitantibus, corpus Beati Andreæ inter accensa funalia, & thurificationis palam ostendi concessit; quo ex tempore Andreas, ut relatus in Sanctorum Canonem, habitus est. In rei memoriam Magistratus Florentinorum quotannis sacram ædem, ubi pii viri corpus requiescit, magna religione invisere consueverunt.

Ejus obitus 1373. & post illum miracula.

Per ejus preces Florentiæ, & Eugenii IV. hostes fusi sunt.

Hinc singularis in eundem publicus cultus.

§. 3. Hinc eximiis, & probatissimis viri Dei virtutibus, & signis per eum patratis, cultuque publico aucto, Clerus, & Respublica Florentinorum a felicis memoriæ Paulo PP. II. antecessore nostro Andream ritu solemniori in Sanctorum canonem referendum poposcit, negotiumque ab eodem Paulo II. atque etiam a piæ memoriæ successore ejus Sixto IV. aliquot S. R. E. Cardinalibus commissum est. Sed hominum, & temporum vices rem alio traxerunt. Interim felicis recordationis Gregorius XIII. Antecessor noster Missam, & Officium ejus primum, secundum Missale, & Breviarium Ordinis Fratrum Carmelitarum pro die 14. Januarii oraculo suo comprobavit, alias ab antiquo tempore Florentiæ in Ecclesia Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, inque tota Diœcesi Fesulana celebrari solita. Tandem sub piæ memoriæ Antecessore nostro Clemente Papa VIII. Christianissimo Rege Francorum Henrico IV., & Maria Regina, Ferdinando quoque in Etruria sibi subjecta Magno Duce, aliisque enixe postulantibus, de Andrea Sanctorum canoni adscribendo actum est. Clemente autem viam universæ carnis ingresso, sedente felicis recordationis Paulo PP. V. iteratis eorumdem Virorum principum, aliorumque precibus, de hoc pariter actum. Sed Paulo, & successore ejus Gregorio XV. deinde etiam sublatis, tandem recolendæ memoriæ Urbanus PP. VIII. qui in Cathedra Beati Petri utrique successerat, post servi Dei vitam, gesta, virtutes, & miracula, ex antiquo Romanorum Pontificum Instituto, sibi compluries, de more enarrata, inque tribus Consistoriis, coram se, ad Apostolicarum Constitutionum Regulas, habitis magna solemnitate discussa, atque omnium suffragio comprobata, eumdem Beatum Andream Episcopum Fesulanum Sanctorum canoni adscribere statuit. Itaque indicta die 10. Kalendas Maji anno 1629. universis, quæ agenda erant, ad Sanctorum Patrum traditiones, sacrorum canonum instituta, & S. R. E. venerandos ritus, & disciplinam rite peractis, idem Urbanus PP. VIII. in Sacrosanctam Beati Petri Apostolorum Principis Basilicam magno apparatu, & celebritate processit, ubi in plenario Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum Conventu pro Beato Andrea in Sanctorum Canonem referendo, repetitis summa religione ad Deum precibus, imploratæque Spiritus Sancti gratia, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, plenarii ejusdem Conventus Consilio, unanimique acclamatione, & suffragio, beatæ memoriæ Andream Corsinum Florentinum Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Episcopum Ecclesiæ Fesulanæ, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate constiterat, Sanctum esse decrevit, inque Sanctorum Confessorum Pontificum Canonem retulit, & referendum esse pronunciavit, eundemque ab universis Christifidelibus, ut vere Sanctum, ubique colendum, honorandumque; in ejus honorem Sacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum sacrificium Deo offeratur, construi ac dicari posse definivit, & quotannis octavo idus Januarii, quo ad Cœlestem patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sancti Confessoris Pontificis, pie coli sancivit: quem etiam, ut talem, anno insequenti Martyrologio Romano octavo idus Januarii inferendum curavit. Postremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Andream in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloria Ecclesiam suam decorari voluisset, idem Urbanus Pontifex omnibus, quæ ad Beatum Andream in Sanctorum Canonem referendum pertinebant, sancte adimpletis, hymnisque cantatis, divinoque præsidio ex viri Dei meritis, peculiari collectæ in ejus honorem, implorato, sacrosanctum Missæ sacrificium in ara maxima supra Confessionem Principis Apostolorum solemni ritu celebravit, atque omnibus Christifidelibus, qui tantæ cæremoniæ intererant, plenariam peccatorum Indulgentiam ad Dei laudem, & Beati Andreæ honorem largitus, cunctis vere pœnitentibus, & confessis, ejus anniversario die ad locum depositionis accessuris, annum unum, & 40. dies, in octava autem 40. dies de injunctis pœnitentiis misericorditer relaxavit.

A Greg. XIII. ejus officium, & Missa approbata pro die 14. Jan.

Ab Urb. VIII. ad preces Henrici IV. Francorum Regis, & Ferdinandi M. Ducis Etruriæ, Sanctorum albo adscriptus est.

Item in Martyrologio descriptus, & in die festo Indulgentiæ concessæ.

§. 4. Ne vero de hujusmodi Urbani VIII. Decreto Apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, statuto, concessione, cæterisque præmissis, propterea quod super his ab eodem Urbano, aut ab ejus successoribus piæ memoriæ Romanis Pontificibus prædecessoribus no-

Causæ hujus Constitutionis.

ſtris Innocentio X. Alexandro VII. utroque Clemente IX., & X. Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI., & Innocentio XIII. literæ decretales de more conſcriptæ, & promulgatæ non fuerint, unquam poſſit quomodolibet hæſitari: Nos qui iiſdem, licet immeriti, diſponente Domino in Cathedra Beati Petri ſucceſſimus, volumus, & Apoſtolica auctoritate ſtatuimus, ut Decretum, ſanctio, relatio, adſcriptio, cæteraque hactenus recenſita a jam dicta die 9. Kal. Majas anni 1629. ſuum undequaque, & plenum conſequantur effectum, ac ſi ab eodem Urbano VIII. literæ decretales revera eadem die conſcriptæ, & de more promulgatæ fuiſſent, ut ſuperius enarratur.

Promulgatio recenſitæ Canonizationis B. Andreæ.

Clauſulæ.

§. 5. Volumus autem, ut præſentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, ſanctionem, adſcriptionem, relationem, ſtatutum, conceſſionem, cæteraque præmiſſa ubique omnino ſufficiant, neque alterius cujuſcumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§. 6. Præterea, quia difficile foret has noſtras ad ſingula loca, ubi opus eſſet adferri, volumus, ut earundem exempla etiam typis impreſſa manu publici Notarii ſubſcripta, ſigilloque alicujus perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ noſtræ obtinerent, ſicubi eas exhiberi, vel oſtendi contingeret.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, ſanctionis, adſcriptionis, relationis, ſtatuti, conceſſionis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo vigeſimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus noſtri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
†
† *Ego Franciſcus Epiſcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*
†
†
† *Ego Laurentius Epiſcopus Tuſculanus Cardinalis Corſinus.*
†
† *Ego Joſeph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*
†
†
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Caciliæ Presbyter Card. Gualterius.*
†
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silveſtri in Capite Presbyter Picus de Mirandula.*
†
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priſcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joſephus Tit. S. Suſannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus,*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Inſula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptiſta Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Proſper Tit. S. Chryſogoni Presbyter Cardinalis Mareſuſcus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coſcia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Joſeph. Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in foro Piſcium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego Curtius S. Euſtachii Diaconus Cardinalis Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modeſti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis de Marinis.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Coſmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Nicolaus S. Mariæ de Rotunda Diaconus Cardinalis Judice.*
†

†
†
†
†

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

II. Promulgatur Canonizatio B. Francisci Borgia Societatis Jesu, jamdiu a Clemente X. peracta.

Similes sunt huic constitutiones praecedens & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1671., April. 12. P. 1.

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ olim Romanus Pontifex in plenario Conventu Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum, literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum. Romana Ecclesia cui nullis exigentibus meritis nostris, ineffabile Dei Consilium præesse Nos voluit, ex veteri Disciplina, & ex Constitutionibus Apostolicis in Sanctorum Canonem eos solemni ritu, referre consuevit, qui suarum virtutum exemplo Christifideles ad viam salutis per majorum vestigia alacrius incurrendam accederent.

B. Francisci encomia.

§. 1. Quumque multi peculiari aliquo vitæ genere, ut plurimum excelluerint, unus Franciscus Borgia seculo decimosexto repertus est, quem in variis, multisque ordinibus constituti, ut certum salutis ducem sequi possent; Optimates enim, & Viri Principes, quique rem publicam gerunt in eo habent, quæ sibi in omni vitæ suæ cursu imitanda proponant, magna quoque habent, qui Regum gratia florentes in summarum Dignitatum fastigio positi sunt conjugio sociati æque, ac eodem soluti adolescentes pariter, Juvenesque Viri Deo dicati, Cœtibus quoque Religiosis præpositi. Hi ad unum omnes in Francisco tenent, quæ ubertim, & tuto moribus, & actibus suis exprimere possint; Etenim ille, Deo volente singulas has personas mira vitæ sanctimonia comitibus miraculis repræsentavit, unde factum, ut viri Dei virtutum, & signorum constanti fama quotidie aucta felicis recordationis Romani Pontifices Antecessores Nostri Paulus V., atque Urbanus VIII. de illo Sanctorum Confessorum Canoni adnumerando consilium inierint, permoti etiam Catholicorum Regum Hispaniæ ferventibus votis huic Sanctæ Sedi Apostolicæ expositis, quod tandem piæ memoriæ Decessor Noster Clemens Papa X. ad canonicos ritus veteri traditioni, & Pontificia auctoritate receptos, tota Ecclesia plaudente, complevit.

Ejus vita, & mores, in primisque ortus an. 1500.

§. 2. Inter præcipuos Hispaniarum Dynastas Gandiæ Duces, quæ est gens Borgia, numerantur, eam multiplices dignitates claram, & per celebrem reddiderunt, clarior tamen evasit, ex quo Magnus Dei Servus Franciscus parentibus Joanne Gandiensium Duce III. & Joanna ex Alphonso Ferdinandi Regis Catholici filio progenita in lucem prodiit anno Christi Domini millesimo quingentesimo, decimoquinto Kalendas Novembris, quem diem Beati Apostoli Simon, & Judas martyrio nobilitarunt, Francisci locus natalis fuit Gandia Borgiæ Domus avitum Oppidum ad oram Balearici Maris in Conseranis Populis Hispaniæ Tarraconensis in Diœcesi, & Regno, quæ a Valentia principe Civitate appellantur: Pia Mater, quod præsenti ope Seraphici Confessoris Beati Francisci vitæ discrimen in filio pariendo evasisset, Franciscum in Baptismate dici voluit, quod nomen tunc primum in Domo Borgia fausto omine futuræ ejus Sanctitatis auditum est. Patris Soror, & Mater, quæ erat Ferdinandi Regis Catholici Consobrina inter clarissimas Virgines eximia pietatis laude conspicuæ animo adolescentis Christianæ perfectionis igniculos injecerunt, qui puerilibus annis Domi traductis, & cum iisdem Dei Sponsis ex prædonum manibus ereptus apud Avunculum Archiepiscopum Cæsaraugustanum Alphonsum Aragonium, & Catherinam Joannæ Reginæ filiam postea Joanni III. Lusitaniæ Regi nuptam liberaliter educat.; inde in Aulam Caroli V. Augusti profectus salutis animæ suæ memor se undequaque immaculatum servavit, matronas officii causa, nonnisi aspero cilicio præcinctus adire solitus: Caroli Conjuge Isabella Augusta admittente Eleonoræ a Castro lectissimæ Virgini Lusitanæ de sanctioris vitæ instituto, nihil unquam remittens, matrimonio sociatur. Pulchra, & copiosa prole donatus ab ea, quam inierat pietatis regula animum Domi, forisve nunquam avertit Cælestibus meditandis diu, noctuque occupatus Sacra Synaxi, quolibet octiduo, non sine lacrymis muniri solitus. Sublatæ Isabellæ Augustæ Granatam funeris deducendi Francisco onus imponitur, cujus Cadaveris, ut publica fide recognosceretur nudata facies diformitate sua tantum ei terrorem incussit, ut Divina luce illustratus de terrenis rebus si conjugi superesset omnino deserendis apud se constituerit, postmodum dicere solitus mortem Augustæ sibi vitam attulisse: Cataloniæ cum imperio præfectus eam cogitationem ardentiùs fovit, ibique Populorum felicitati ita studuit, ut Patris Patriæ elogio tanquam Reipublicæ bono natus honestari meruerit, magnam auri vim in pauperes erogavit, piam Sacrarum Virginum, & Virorum familias eleemosynis auxit; sed & in primis, qui ex summa fortuna ad extremam inopiam devenissent clam aluit: Consilio pridem animo insitum sæpe recogitans, atque uni Deo meditando inhærens diluculo quinis horis de genu quotidie orare frequenti Divinæ mensæ accubitu jejuniis vacare recreari consuevit. Tunc ei Beatum Ignatium regularium Presbyterorum Societatis Jesu, cui postea nomen dedit parentem, & Conditorem prima occasio de tantis rebus scripto consulendi cælitus data est. Patre optimo, atque ipsa Conjuge piarum omnium exercitationum socia orbatus, & domum redux suorum Gandiensium solatio, & securitati prospexit, Nosocomia instauravit, Cœnobia construxit, Gymnasia pro Mauris Christiane educandis erexit, sacras ædes vasis aureis, argenteisque pro dignitate locupletavit. Deque veteri vitæ proposito perficiendo secum animo statuens salubria in hoc sibi consilia divinitus dari per bonorum hominum preces flagitavit. Deus tandem Servi sui votis arrisit, inque Societatem Jesu se rapi sensit: Quod enim recens orta Religio, & ab origine ardentior vulgo etiam, adhuc ignota esset, nullusque in ea ambitiosis hominibus dignitatum locus pateret, Francisco summos honores fugienti aptissima visa est orationi intentus, hæc animo agitans septem totos dies tiaram capiti suo imminentem aspexit, veritusque, ne Ecclesiæ dignitatem portenderet Deum enixe obtestari non destitit, ne honores, quos fugeret alibi offenderet. Post defunctos duos fratres suos S. R. E. Cardinales, cum eamdem sacram Dignitatem per Antecessores Nostros Romanos Pontifices ultro oblatam ab se repulisset, tiara illa Propositi munus in sa-

A propinquis pie, ac religiose educatur.

In aula Caroli V. se immaculatum servavit, & uxore ducta æque pietatem coluit.

Isabellæ Augustæ defunctæ deformitate territus, mundum deserere statuit.

Cataloniæ præfectus benignitate in omnes, caritate in pauperes, singulari in Deum pietate claruit.

Patre, & uxore orbatus, plurima caritatis, & pietatis testimonia dedit.

Divinitus in Societatem Jesu se rapi sensit, & Cardinalatum respuit.

cra sua familia indicatum, postea cognovit. Adhuc Gandiæ Dux per fel. re. Paulum PP. III. Decessorem Nostrum Beato Ignatio deprecante permissus est, ut paucis consciis religiosa vota nuncuparet. Quadriennium rebus suis componendis a Pontifice præfinitum, disciplinis gravioribus sacro homine dignis singulari modestia publice perdiscendis impendit, quo elapso, & per fel. re. Julium PP. III. Anno Jubilæi Christianis indicto, Franciscus limina Apostolorum frequentaturus, utque Ignatii invitantis alloquiis frueretur, & Caroli V. beneficam erga se voluntatem declinaret suis valedicens Romam eo animo cogitavit, ut natale solum deinceps nunquam repeteret, qui ad aliam Patriam cælestem nimirum summa contentione properaret, idque sancte servavit, etiam sedente Antecessore Nostro Pio PP. V. in legatione Cardinalis Alexandrini ad Catholicum Hispaniarum Regem Philippum II. illuc digressus. In sacro itinere ad Urbem, quod assiduæ preces, divinique sermones minuebant juxta, ac Romæ positus ignorari, quam honorifice excipi maluisset, ingentem in eo pietatem submissumque spiritum, qui Beati Ignatii complexui amplissima, & magna quæque postponeret. Urbs tota suspexit Menses quatuor lustrandis Basilicis Deo sacris, omnique pietatis genere cum Ignatio Romæ transegerat, cum de se Cardinalium Senatui adscribendo apud Julium agi subodoratus eodem Ignatio auctore Pontificis oculis propere se subducens in Hispaniam reversus est, ubi Caroli V. propositum ejus laudantis auctoritate rebus, & titulis suis Gandiensibus universis Carolo filio transcriptis se penitus abdicavit, regularem Societatis Jesu Clericum induens, & Davidicum illud lætus ingeminans, *Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis.* Presbyteratu initiatus, primum Deo sacrificium Loyolæ in Cantabria Ignatii patriæ, & pietati hoc tribuens privatim obtulit, mappis Ludovicæ sororis acu pictis in ara usus. Quia vero Julius Pontifex hoc speciatim indulserat, ut cum primum publice sacris operaretur, quotquot peccatorum confessione rite expiati ex ejus manu Corpus Domini sumpsissent, plenariam veniam perciperent, Vergeræ oppido id factum, quo tot homines rei fama ducti advenerunt, ut sacra æde licet magna nequaquam eos capiente in ara sub dio excitata celebrare debuerit, tot ad sacram Mensam accedentibus, ut meridiana hora longe transierit. Postea Concionem habuit, & Clero, ac Populo suppliciter procedente Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum gestavit. Ad Socios inde reversus majori sane Sanctitati excolendæ operam dedit precandi studio horas octo quotidie largitus, vilissima quæque munia ultro subire non dedignatus, stipem vicatim, & ostiatim nudo capite, & pedibus palam mendicans, & pauperibus, ac Nosocomiis distribuens, humi quoque, vel in tabulis cubans. Fama tantæ pietatis Aulas Regias pervagante quamplurimi illum adire, deque salutis negotio consulere visi sunt, complures pariter Summates præsertim Francisci exemplum secuti Religiosis familiis se devoverunt: Sed Julius Pontifex, & Carolus V. tantam virtutem in Cantabris delitescere indignum rati consilium de illo inter S. R. E. Cardinales cooptando certatim incassum tamen, quod postea sæpe numero quoque factum inierunt. Ignatius, qui Sociis aditum ad honorem legibus latis obstruxerat, Julii pedibus advolutus, ne invito, atque inscio honorem deferat, neve oblatum capere cogat, nascenti Sodalitati hoc saltem benignus tribuat libello supplice, & lacrymis coram exorat, & permagna Francisci lætitia impetrat, qui, & grati animi testes literas ad Pontificem dedit. Non autem illum Ignatius latere permisit; Viri enim singulari prudentia in lucrandis Deo animabus, & Sanctitate perspecta,

Vota religiosa nuncupat, & disciplinis ediscendis operam dat.

Romam, suis valedicto, proficiscitur, ut S. Ignatii alloquiis fruatur.

Pontificis beneficam in se voluntatem declinavit.

A Pontifice plenaria indulgentia conceditur iis, qui ab eo Presbyteratu initiato corpus Domini susciperent.

Quum Societati nomen dedisset, pietatis, & Christianæ humilitati operam præcipuam dedit.

Iterum, ac tertio oblatam a Pontifice, & Carolo V. Cardinalatus dignitatem repulit.

Varias Provincias pro lucrandis Deo animabus lustravit.

sacras Conciones habiturum varias Civitates, & regiones adire, & multarum Provinciarum, quas licet incommoda valetudine usus, pedes obivit cum amplissima facultate Commissarii Generalis officio fungi mandavit, quæ omnia magno rei Christianæ bono peracta sunt. Postquam vero Carolum V. morbo languentem Misericordiæ Dei commemoratione erexisset, & defunctum funebri sermone laudasset suæ voluntatis, quam ratam haberi vellet exequendæ supremis tabulis per eum nominatus a re. me. Antecessore nostro Pio Papa IV. Romam advocatur, ubi Societatis Præposito Generali Jacobo Lagnio ad Tridentinum Concilium ire jusso Vicarii Generalis munus Francisco imponitur. Mox Jacobo ad Urbem reverso Assistens pro Hispania, & Lusitania eligitur, postea Lagnio e vivis sublato, iterum Vicarius Generalis, & demum totius Ordinis Præpositus magna suffragiorum consensione invitus renunciatur, quo in munere Societatem septennio sanctissime rexit, inque obsequiis Apostolicæ Sedis vitæ cursum, quod maxime optaverat, consummavit. Pius enim Papa V. Cardinalem Alexandrinum in Hispaniam, Lusitaniam, & Galliam pro re Christiana tuenda ad sacrum fœdus in Turcas percutiendum mittens consiliorum ei comitem, & participem Franciscum adjungi voluit, & Pontifici jubenti vir pius, quamvis laboribus asperrimis, pœnitentiis, & morbis prope confectus alacriter paruit, Romam redux oculis, & manibus in Cœlum sublatis, lætus exclamavit, *Nunc dimittis servum tuum Domine.* Mox biduum a reditu longa ægrotatione, multisque incommodis fractus, quæ tamen illum impedire non potuerunt, quin Romam ad supremum, & jam imminentem mortalis vitæ suæ terminum festinaret susceptis præsenti animo, & summa Religione Ecclesiæ Sacramentis, ac Pontificia Gregorii XIII. fe. me. Antecessoris nostri benedictione munitus plenus virtutum, & meritorum inter sodalium amplexus piissimam animam Cælo reddidit Anno Christi Domini Millesimo Quingentesimo Septuagesimo secundo Kalendis Octobribus. Dei Servus a beatis, & spectatissimis Viris Ignatio Loyola, Pio Papa V., Carolo Borromeo, Francisco Salesio, Sacra Virgine Teresia a Jesu, aliisque quamplurimis factus magnam ubique virtutis, & Sanctitatis famam reliquit.

Quibusdam in Societate perfunctus muneribus, tandem Præpositus Generalis renunciatur.

Consiliorum comes, & particeps Cardinali Alexandrino Legato Apostolico adjunctus est a Pio V.

Romam reversus diem suum obiit 1572.

§. 3. Miracula etiam multa subsecuta sunt, quæ precibus accedentibus Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, & magnorum Præsulum, atque Academiarum Hispaniæ Paulum Papam V. permoverunt, ut ob tantum Dei famulum in Sanctorum Canonem referendum summarum ejus virtutum, & eorumdem miraculorum examen rite institui posse concederet, quo absoluto, Urbanus VIII. eum Beatorum Ordini adscribendum sancivit, largitus quoque, ut de illo Missa, & Officium omnes Societatis Jesu Religiosi, ubique recitare possent, ac mox ut in eorum Ecclesiis idem omnibus Presbyteris agere liceret. Interim sub aliis inclytæ me. Antecessoribus Nostris Innocentio X., Alexandro VII., & Clemente IX. signa post Francisci Beatificationem patrata in examen ex Constitutionibus Apostolicis adducta, & undequaque probata sunt. Decretum tamen de illo in Sanctorum tabulas referendo, quod Clemens IX. morte præreptus vulgare non potuerat, ejus Successor Clemens X. rite vulgavit exorantibus illustris me. Leopoldo electo Romanorum Imperatore cum Conjuge Augusta, Carolo II. Hispaniarum Rege Catholico, aliisque viris Principibus Ecclesiasticis, & Secularibus. Quare idem Clemens X. gestis omnibus Beati Francisci de veteri more Apostolicæ Sedis in tribus Consistoriis coram se rite discussis, & comprobatis, eum statuta die in Sanctorum fastos referendum

Ab Urb. VIII. Beatorum ordini adscriptus fuit.

A Clemente X. exorantibus Leopoldo Imperatore, Carolo II. Rege Catholico, in Sanctorum fastos relatus est una cum 4. aliis Beatis.

pro-

pronunciavit. Itaque Dominica secunda post Christi Domini resurrectionem pridie Idus Aprilis Pontificatus sui Anno Primo cum in Sacrosanctam Basilicam Beati Petri Principis Apostolorum solemni ritu ceremoniam peracturus processisset, semel iterum, & tertium iteratis ad Deum precibus in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum pro Francisco Borgia Sanctorum Confessorum Canoni adscriben. unanimi omnium acclamatione, & suffragio post sacros Hymnos, precesque ad Deum pie fusas, & Paracliti Spiritus gratiam enixe invocatam ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, Christianæque Religionis amplificationem auctoritate Omnipotentis Dei Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Beatum Franciscum Borgiam Societatis Jesu Presbyterum Hispanum, de cujus Sanctitate, fidei sinceritate, omniumque virtutum magnitudine, ac miraculorum excellentia cumulate constiterat una cum Beatis Confessoribus non Pontificibus Philippo Benitio, Cajetano Thieneo, Ludovico Beltrando, & Virgine non Martyre Rosa a Sancta Maria Sanctum Confessorem esse decrevit, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscripsit, atque inposterum ab universis Christifidelibus tamquam vere Sanctum colendum, invocandum, honorandumque statuit, & definivit ad ejus honorem sacras ædes, atque Altaria, ubi incruentum Sacrificium Deo offeratur construi, & dicari, quotannis quinto Nonas Octobris illius memoriam, ut Sancti Confessoris non Pontificis pie coli, atque officio, & Missa ritu S. R. E. honorari pronunciavit ad hoc eadem sua Apostolica auctoritate universis, & singulis Christifidelibus, qui dicta die ejusdem Sancti Confessoris Sepulcrum, & Corpusculum devote visitassent annos septem, & totidem quadragenas, infra vero octavam quadraginta dies de injunctis, seu debitis pœnitentiis misericorditer relaxavit. His peractis Deum Patrem æternum, Regemque Gloriæ Christum Dominum Patris sempiternum Filium, Sanctumque Paraclitum Spiritum unum Deum, atque unum Dominum hymnis, & laudibus veneratus peculiari oratione in honorem Beati Francisci Borgiæ ad Deum cantata Missa in Ara maxima super Confessionem Beati Petri cum ejusdem Francisci commemoratione celebravit, omnibus Christifidelibus tantæ ceremoniæ præsentibus peccatorum Indulgentiam largitus.

Et ab eodem concessæ Indulgentiæ in ejus die festo.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 4. Ne vero de hujusmodi Clementis Papæ X. Decreto Apostolico, Definitione, Sanctione, Relatione, Concessione, cæterisque præmissis; propterea quod ab eodem Clemente, & ab ejus Successoribus Innocentio XI. Alexandro VIII. Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ mem. Romanis Pontificibus Decessoribus nostris literæ decretales de more conscriptæ, & promulgatæ non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet hæsitari. Nos, qui meritis licet imparibus disponente Domino in Cathedra Beati Petri iisdem successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, relatio, adscriptio, concessio, cæteraque hactenus memorata a jam die pridie Idus Aprilis Anni millesimi sexcentesimi septuagesimi primi, suum undequaque, & plenarium consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente Papa X. literæ Decretales revera eadem die conscriptæ, & de more promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio recensitæ Canonizationis S. Francisci.

Clausulæ.

§. 5. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur. Præterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset adferri, volumus, ut earundem exempla etiam typis impressa manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicuti eas exhiberi, vel ostendi contigeret.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relaxationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
†
†
† *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Card. Barberinus.*
†
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculan. Cardinalis Corsinus.*
†
† *Ego Joseph Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter Card. Sacripantes.*
†
†
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Card. Gualterius.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
†
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadari.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†

†

†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
† *Ego Nicolaus Tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Josephus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Calixti Presbyter Cardinalis Marefuschi.*
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Dominica Presbyter Cardinalis Coscia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.*
†
†
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyran.

L. Martinettus.

Promulgatur Canonizatio B. Joannis a Capistrano Ord. Minorum de Observ. ab Alexandro VIII. jampridem peracta. III.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1690. Oct. 16. Pont. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS, Dat. 4. Junii 1724. Ann. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejus Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum. Exordium.

§. 1. A largitore omnium bonorum in summo Ecclesiæ fastigio constitutus felicis recordationis Antecessor Noster Alexander Papa VIII. pro sua pastorali vigilantia illud unum præ omnibus sibi incumbere admadvertit, ut pro Domo Israel Speculatoris officium impendens, populos sibi commissos duceret in vias Domini. Hoc autem se præstiturum putavit, si ex ritu, & disciplina S. R. E. recognitis, & comprobatis eorum virtutibus, qui vitæ Sanctimonia cæteris antea præluxerant, pietatis ardorem eo magis in Christifidelium cordibus accederet, quo vitam, a Viris justis pie actam, in universa Ecclesia luculentius spectandam aperiret. Itaque cum aliis Dei Servis, qui moribus vere Christianis jamdudum venerandi habebantur, Joannem a Capistrano Ordinis Fratrum Minorum B. Francisci, qui a regulari observantia nuncupantur, multis magnisque virtutibus, & signis ubique percelebrem, rite in Sanctorum Canonem sibi referendum existimavit. Expositio facti, & Vitæ B. Joannis.

§. 2. Capistrani Marsorum Oppido in agro Aquilano, inque Episcopatu Sulmonensi ortus est Joannes anno Christi Domini 1385. In gymnasio Perusino Christianis, & liberalibus disciplinis instructus, aliquando rempublicam gessit; sed postea Dei monitu ad sanctius ministerium vocatus, in eadem Civitate Ordinem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui a Regulari observantia nuncupantur, abse ferventissimis votis expetitum, quamvis repulsus durisque, & publicis quoque experimentis probatus, maxime alacris amplexus est anno Christi Domini 1414. In divinis literis magistro usus est beato Confessore Bernardino Senensi, quem pro Sacratissimo nomine Jesu calumniis traductum coram piæ memoriæ Antecessore Nostro Martino Papa V. in Basilica Beati Petri principis Apostolorum strenue defendit: eumdemque ipse, & Sodalis Jacobus a Marchia per inclytæ recordationis prædecessorem Nostrum Nicolaum V. in Sanctorum Confessorum Canonem posteà referendum curavit, uterque deinceps in eumdem Sanctorum Canonem, & Jacobus quidem a Nobis quamprimum favente Domino referendus Joannis doctrinæ, asperrimæ pœnitentiæ, & Sanctitatis fama in dies crescente, ad multas, variasque Provincias, Italiam, Germaniam, Sarmaticam, Pannoniam Christianos mores, disciplinamque verbo, & scriptis, quæ plurima edidit, instauraturus, ab Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus ablegatur. Idem quem diximus, Martinus V. ad compescendam verbo, & scriptis Fraticellorum sectam illum una cum Jacobo a Marchia Inquisitorem instituit; de quibus

Ejus ortus 1385.

Religionem ingreditur.

In varias Provincias a Romanis Pontificibus ablegatur.

Fraticellorum sectam devicit.

Joannem

Joannem feliciter triumphantem, contra omnes hæreticos generalem Inquisitorem creat. Reatinos, & finitimos populos inter se odiis, armisque certantes eloquii suavitate componit. In terris S. R. E. citra pharum, Joanna II. Regina flagitante, Judaici fenoris pravam licentiam evellit. Decessorum Nostrorum, Martini dormitionem, piæque memoriæ Eugenii IV. Successionem prædicit, a quo pro magnis Ecclesiæ negotiis ad Insubres, Siculos, & alios mittitur. Recusato Aquilano Episcopatu, munus prædicandi Evangelium obire non cessat, inque plenario Florentinorum Patrum Conventu, velut sol quidam fulget. Romæ Judæorum Synagogæ Magistrum cum quadraginta Sectatoribus ad veritatis professionem reducit. Ut hæreticos in sinum Ecclesiæ, & Principum animos in concordiam redigat, Friderico III. Imperatore postulante, in Germaniæ partes a prædicto Nicolao V. mittitur.

In componendis difficiis, & futurorum scientia clarus.

Episcopali dignitate recusata, munus prædicandi Evangelium obivit.

§. 3. In Germania, Bohemia, Sarmatica, & Pannonia sexennali peregrinatione Hussitis, Adamitis, Taboritis, Hebræisque innumeris ad Christianam veritatem, doctrinæ, sanctitatis, & miraculorum luce conversis, Dei gloriam mirificè auget. Ægros quamplurimos sanat, mortuos suscitat, mutis loquelam restituit. Denique totam Christianorum Rempublicam periclitantem ab immanissimo Turcarum Tyranno defensurus, se pro Domo Israel murum opponit, dum piæ memoriæ Decessor Noster Calistus Papa III. Joanne potissimum deprecante, Christianorum militum, signo Crucis illustrium expeditionem in Turcas Europæ incubantes decernit statimque Joanne Pannoniam, Transilvaniam, Moldaviam, Vallachiam, instar fulgoris pervolante, septuaginta millia Christianorum conscribuntur, Crucisque vexillum ipso parma fidei protecto præferente, de centum, & viginti millibus hostium toto Orbe mirante, victoria reportatur: cujus Nuncio Romam allato VIII. Idus Augustas, idem Calistus ejus diei memoriæ solemnia Transfigurationis Christi Domini perpetuo consecravit.

Ejusdem monitu decreta a Calist. III. expeditione in Turcas; eodemque Crucis vexillum præferente, victoria reportata est.

§. 4. Joannes his, atque aliis sempiterna memoria dignissimis praeclare gestis, ex corporis fatigatione lethali morbo contracto Villacum Panoniæ inferioris Oppidum in agro Sirmiensi defertur, ubi a Ladislao Rege aliisque viris principibus visitatur, sanctisque Ecclesiæ Sacramentis maxima Religione susceptis, & multis, quæ superventura erant, prænunciatis, principes viros Ladislaum Regem, Matthiam Corvinum, aliosque ad tuendam Religionem Christianam hortatur vir Apostolicus, & voluntate Martyr pie in Domino obiit anno salutis 1456. X. Kalendas Novembres; defuncto triduanæ exequiæ in Pannonia, Germania, atque Italia universa persolvuntur. Post obitum æque, ac in vita multis magnisque miraculis claruit.

Ejus Obitus 1456. & post ipsum miracula.

§. 5. Pro eo in Sanctorum Canonem referendo ad Sedem Apostolicam undique scriptum est; ab Italiæ Civitatibus Bononia, Patavio, Tarvisio, Asculo, Fridericus III. Augustus, & Casimirus Poloniæ Rex a Pio II. felicis memoriæ Antecessore Nostro id postulaverunt; qui quidem Pius, adhuc Æneas Silvius, perinsignium Joannis virtutum locuples testis, eodem Friderico III. rogante illum a Nicolao V. in Germaniam mittendum impetraverat. Ad hæc Joannes, & Sigismundus Comites Palatini ad Rhenum, Rupertus Dux Bavariæ, Albertus Marchio Brandenburgicus, Corradus Dux Silesiæ, Petrus S. R. E. tituli S. Vitalis Presbyter Cardinalis, Augustanus nuncupatus, in Universa Germania Apostolicæ Sedis Legatus; Episcopi Misnensis, Eystettensis, aliique, Mathias Rex, & Elisabeth Pannoniæ Regina, plurimæque illarum partium Civitates, ab Apostolica Sede idem poposcerunt. Quare tot tantisque Viri Dei præconiis una voce ad Sanctam Romanam Ecclesiam undique allatis, & confluentibus permotus felicis memoriæ Antecessor Noster Leo Papa X. per Bernardum S. R. E. Diaconum Cardinalem Sanctæ Mariæ in Porticu, Bibienam nuncupatum, concessit anno salutis 1515. ut Joannis piæ dormitionis dies festus perpetuis futuris temporibus a Clero Seculari, & Regulari apud Capistranenses quotannis celebretur.

A Leone X. concessum fuit, ut ejus dies festus celebraretur.

§. 6. Postmodum alius Decessor Noster felicis quoque memoriæ Gregorius Papa XV. Beatorum fastis Joannem scripsit, in quo ejus die natali officium duplex, & Sacrosanctum Missæ Sacrificium in ejusdem honorem, toti Ordini regularis observantiæ beati Francisci, & Sæculari etiam Clero in dicti Ordinis Ecclesiis celebrari permisit. Mox sub piæ memoriæ alio Antecessore Nostro Urbano Papa VIII. eximiis, & multis Viri Dei virtutibus, & miraculis ad Apostolicarum Constitutionum ritus, & Canones in examen vocatis, & quæ omnium approbatione, & præconio receptis, etiam sub felicis memoriæ Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus Innocentio X. Alexandro VII. & Clemente X. tandem a Sanctæ memoriæ Decessore itidem Nostro Innocentio XI. de Beato Viro in Sanctorum Canonem referendo sancitum est, repetitis precibus id etiam postulantibus illustris memoriæ Leopoldo electo Romanorum Imperatore, Carolo II. Hispaniarum Rege, & Cosmo III. in Etruria sibi subjecta magno Duce.

A Gregorio XV. Beatorum fastis adscriptus est.

§. 7. Quum autem re infecta idem Innocentius jubente Domino, ex hac vita pie migrasset, felicis memoriæ Alexander Papa VIII. eidem suffectus, ex Romanorum Pontificum auctoritate, ritualibus Constitutionibus, Canonibus, & Decretis rite servatis, de Joanne Sanctorum Canoni adscribendo provide cogitavit. Quare XVII. Kalendas Novembres anno salutis MDCXC. sui Pontificatus secundo, in Sacrosanctam Beati Petri Principis Apostolorum Basilicam summa celebritate totius Ecclesiæ Romanæ profectus est, ubi semel, iterum, & tertio in plenario Conventu Venerabilium fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum iteratis pro Joanne in Sanctorum Canonem referendo ad Deum precibus, unanimi omnium acclamatione, & suffragio post gratiam Paracliti Spiritus summa religione invocatam, idem Alexander VIII. auctoritate Domini Nostri Jesu Christi, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, exaltationem Fidei Catholicæ, & Christiani nominis amplificationem, beatum Joannem a Capistrano Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, a regulari observantia nuncupatorum, de cujus virtutum, & prodigiorum magnitudine cumulate constiterat, una cum aliis beatis viris Laurentio Justiniano Confessore, & Pontifice, Joanne a Sancto Facundo, Joanne de Deo, & Paschale Baylonio Confessoribus non Pontificibus, Sanctum Confessorem esse decrevit, & definivit in Sanctorum Confessorum Catalogum, & Canonem retulit, eumdemque imposterum in tota Ecclesia, tanquam vere sanctum, colendum, invocandum, honorandumque sancivit: ad ejus honorem Sacras ædes, atque Altaria, in quibus Sacrosanctum Missæ Sacrificium Deo offeratur construi, ac dicari, & quotannis X. Kalendas Novembres, quo die vir Sanctus obdormivit in Domino, illius memoriam ut Sancti Confessoris non Pontificis, pie recoli posse pronunciavit. Mox Deum Patrem æternum, regemque Gloriæ Christum Dominum ejus sempiternum filium, Sanctumque paraclitum Spiritum in trinis personis unum Deum, & Dominum Alexander magna religione veneratus, & peculiari oratione per Joannis Confessoris merita precatus, cum ejus, & cæterorum

Ab Alexandro VIII. nonnullis Europæ Principibus postulantibus, in Sanctorum fastos relatus est una cum 4. aliis Beatis.

commemoratione ad Aram Maximam supra Confessionem Beati Petri solemnem Missam celebravit, universis Christifidelibus, qui aderant tantæ cæremoniæ plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem largitus.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 8. Ne vero de hujusmodi Alexandri Papæ VIII. Decreto Apostolico, definitione, sanctione, adscriptione, relatione, concessione, cæterisque præmissis, propterea quod ab eodem, aut ab ejus Successoribus Innocentio XII. Clemente XI. & Innocentio XIII. piæ memoriæ Romanis Pontificibus Antecessoribus Nostris de more literæ decretales conscriptæ non fuerint, deinceps unquam possit quomodolibet hæsitari; Nos, qui meritis licet imparibus disponente Domino, in Cathedra Beati Petri iisdem successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, sanctio, relatio, adscriptio, cæteraque hactenus recensita a jam dicta die XVII. Kalendas Novembres 1690. suum undequaque, & plenarium consequantur effectum, ac si ab eodem Alexandro VIII. literæ Decretales revera eadem die conscriptæ, & de more promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio relatæ Canonizationis.

Clausulæ.

§. 9. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, definitionem, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa ubique omnino sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur. Præterea, quia difficile foret has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ Nostræ obtinerent, sicuti eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ EGO BENEDICTUS CATHOLICÆ ECCLESIÆ EPISCOPUS.

†
†
† *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*
†
†
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*

†
† *Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*
†
†
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Ceciliæ Presbyter Card. Gualterius.*
†
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
†
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadari.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Josephus Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Celio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefoschi.*
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Card. Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*
† *Ego Carolus S. Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Card. Alberonus.*

† *Ego*

† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Nicolaus Tit. SS. Martyrum Diaconus Cardinalis de Judice.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiscopus Ancyran.

L. Martinettus.

IV. Promulgatur Canonizatio B. Catharinæ a Bononia Clarissæ, jam antea a Clemente XI. Sanctarum Virginum albo adscriptæ.

Similes sunt huic Constitutiones præcedens, & sequens. Peracta fuit Canonizatio an. 1712. Maji 22. P. 12.

Dat. 4. Junii 1734. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum.

Expositio facti, & vitæ B. Catharinæ. §. 1. Jampridem piæ mem. Antecessor noster Clemens Papa XI. rem Apostolatu suo maxime dignam reputans, Dei famulis olim Christianarum virtutum perfectione excellentibus summos honores in Catholica Ecclesia decernere, post intellectam Sacræ Deo Virginis Beatæ Catharinæ a Bononia Ordinis Minorum Beati Francisci, quæ Clarissæ appellantur, præclaram, & laudabilem vitam insignium quoque miraculorum serie illustratam, quæ in Sanctis suis mirabilis Deus, per ejusdem suæ Virginis merita operari voluerat, justum, & summe decens existimavit, Dei electam ancillam, ut vere Sanctam, in Militanti Ecclesia, secundum receptos Ecclesiæ Romanæ ritus auctoritate sibi divinitus tradita, honorandam sancire, ejusque virtutes tanquam eximias, & præcellentes, omnibus Christianis imitandas proponere, ut ad summi Dei cultum ipsius exemplo se componentes, in necessitatibus patronam, & deprecatricem apud Dominum habere mererentur.

Ejus ortus 1413. §. 2. Anno Christi Domini 1413. 6. Idus Septembris, Bononiæ primaria Beati Petri, atque Italiæ Civitate, unde huic Sacræ Virgini cognomen adhæsit, ex Patre Ferrariensi, & Matre Bononiensi, non sine prodigiis, futuram ejus Sanctitatem præmonstrantibus, Catharina orta est. Ex Margaritæ Atestinæ aula, ubi triennium vixerat, ætatis suæ anno 14. Ferrariæ in Monasterium Corporis Christi sub Regula Ordinis Minorum Beati Francisci, quæ Clarissæ appellantur, Cælesti Sponso ancillatura, confugit, ubi omnium rerum humanarum, ut uni Deo vacaret, cogitatione deposita, ex humani generis hoste, orationis, & divinæ gratiæ clypeo munita, Victrix semper evasit, immo ipsa, alias latine docta artem de eo triumphandi Italiæ exposuit, libro *de septem spiritualibus armis* inscripto, quod humilitatis Institutum ab se igni traditum, mox novo Dei monitu iterum literis consignavit. Tam coram vitæ innocentia se superis reddidit, ut Deus, qui arcana Cælestia, ei non semel patere voluit, eam pariter, sibi uni propria scientia futurorum, instruxerit, qua præ ceteris patriæ suæ de hoste victorias, & Orientalis Imperii, ob Græcorum impietatem, & Schisma funestam cladem prænunciavit.

(Clarissarum Monasterium ingreditur. — Librum quemdam conscripsit. — Futurorum scientia clara extitit.)

Bononiæ novum Monasterium excitat, cui & præfuit. §. 3. Piæ Virginis fama longe, lateque diffusa, patriæque Oratoribus Coloniam Sororum ejus sibi concedi flagitantibus, novum suæ Regulæ Monasterium excitatura, Bononiam Natale solum, ire jubetur. Ad Ferrariensium turbas, discessum ejusmodi ægre ferentium, vitandas, iter cum Oratoribus, sacrisque Beati Francisci alumnis, noctu dispositum est. Catharina autem, uti erat viribus fracta, alienis brachiis, instar cadaveris, extra Monasterium, educta, mox ita convaluit, ut currum quo ad flumen Rhenum perducta est, sola, & nullius opis indiga adscenderit. Bessarionem Basilicæ Duodecim Apostolorum S. R. E. Presbyterum Cardinalem, Bononiæ pro Apostolica Sede Legatum, & Philippum Civitatis Episcopum, pariterque S. R. E. Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyterum Cardinalem Calandrinum nuncupatum, nedum patrium Senatum, magnamque Civium frequentiam, Catharina, & reliquæ ei comites traditæ Sacræ Virgines obvios habuerunt. Earum Collegii postmodum absoluti, Dei jussu præfecturam suscepit, sociasque vere Sanctarum Virginum Chorum suæ pietatis exemplo constituit.

Multa adversæ valetudinis incommoda diu æquo animo pertulit. §. 4. Jam per annos duodeviginti variis, & multis ægritudinibus, vitæque incommodis Bononiensem Virginem, nihil omittentem, quod munus suum spectare videretur, Dominus exercuerat quum eam, quibusvis cruciatibus alacriter pro Deo tolerandis paratam, lethalis morbus invasit. Tunc pro charitatis æstu, quo summe flagrabat, nihil prius habuit, quam, ut Sororibus suis quasi ultimum vale dictura, æternæ salutis monita patefaceret, maximaque religione susceptis Ecclesiæ Sacramentis, se, quod tamdiu anhelaverat, in divini Sponsi occursum ituram disposuit, sed toto Virginum cœtu Deum exorante, ne filias mœrore confectas tantæ Matris solatio viduaret, Catharina mentis excessum passa e lectulo incolumis surgit, consuetoque præfecturæ muneri, ut antea obeundo solicitam operam navat, anno, quo supervixit, diu, noctuque Christianis virtutibus toto pectore excolendis, unisque cælestibus, ad quæ non sine lacrymis adspirabat, meditandis intenta.

Supremum diem vaticinata obiit 1463. virtutibus omnibus prædita. §. 5. Majoris hebdomadæ tempus advenerat, quum de more ablutis Sororum pedibus, semel, atque iterum vehementibus, & aptissimis verbis eas ad amorem Crucis hortatur, resolutionis suæ tempus instare vaticinata. Hoc tamen a Sororibus non statim animadversum, Catharina hilari vultu, vicinam mortem non indicante, sed vitæ suæ cursum se consummasse dicenti, nuncius proximæ discessionis erupit. Mox acerbis doloribus correpta decubuit, quibus forti animo toleratis, sumptisque miro pietatis studio Sacramentis, atque oculis in Crucifixi imaginem sæpe conversis, piissimos hymnos ab se compositos recitavit. Sorori vices suas post dormitionem obituræ cæteras pias Virgines intimo animi sensu commendavit, deque Cælestibus, & Christianis rebus eas allocuta, post dulcem Sanctissimi Nominis Jesu iteratam invocationem, spiritum Deo reddidit 3. Idus Martias anno salutis 1463. ætatis suæ quinquagesimo.

Signa ejus Sanctitatis post obitum cælitus edita. §. 6. Defuncta longe pulchrior, quam viva, adolescentulam plane dormientem referre visa est. Post ejus animam in Cælum receptam, & corpusculi depositionem, multis illius patrocinio apud Deum se commendantibus, quum duo

de viginti dies effluxissent, incorruptum, & suavem spirans odorem, sepulcro eruitur, septemque dierum spatio omnium undique confluentium oculis exponitur, quod sedens instar viventis hactenus magno cum honore ibidem colitur.

A Clem. VIII. cultus publicus eidem Sanctæ Virgini una cum Indulgentiis concessus fuit, & a Clem. VIII. in Martyrologii tabulas relata.

§. 7. Felicis recordationis Antecessor noster Clemens PP. VII. annos septem, & sexaginta a Catharinæ decessu, sacri corporis incorruptionem, manu tractabilem, coram miratus Monasterii Sororibus facultatem indulsit, quotannis Catharinæ anniversarii obitus die recurrente sacras preces in ejus honorem ritu Ecclesiastico recitandi; tum diebus singulis inter horas canonicas ejusdem nomen commemorandi; Indulgentiam quoque iis concessit, qui pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramentis pie susceptis, sacram ædem, ubi Virgo Dei requiescit, annuo festo ejus inviserent. Postmodum ad sacras quoque Ferrarienses Virgines earumdem precum recitandarum facultas extensa est; tum Missa propria ad ejus honorem in Ecclesiis Sanctimonialium utriusque Civitatis, Sacerdotibus, qui eis essent a sacris Confessionibus, Apostolica largitate permissa. Crescente Dei Ancillæ virtutum, & meritorum fama, inclytæ memoriæ Antecessor noster Clemens Papa VIII. nomen ejus in sacras tabulas Martyrologii Romani referendum curavit: Postea sedente alio Decessore nostro fel. me. Innocentio Papa X. ad alterius Decessoris Urbani Papæ VIII. Decretorum normam, de Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda actum, deque omnium ejus virtutum perfectione in gradu summo plene constare, decretum est. Hoc felicis quoque memoriæ Innocentius Papa XI. Antecessor noster confirmavit, novaque miracula, quibus post permissam ab Apostolica Sede Ancillæ suæ venerationem, Deus sanctitatem ejus patefecerat, auctoritate sua pariter comprobavit.

A Clem. XI. prædicta Beata Catharina Sanctorum Virginum albo adscripta est una cum tribus aliis Beatis.

§. 8. Hinc tandem factum, ut idem piæ me. Clemens Papa XI. universis, quæ ex S. R. E. disciplina, & ritu, Decessorumque nostrorum Pontificum Romanorum Constitutionibus Apostolicis, sacrisque Canonibus in Catharinæ eximiis virtutibus, & miraculis examinandis, & comprobandis servanda erant, sancte servatis, magnæ solemnitatis diem Dominicam, Sanctissimæ Trinitati sacram XI. Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis 1712. sui Pontificatus XII. futuram indixerit, qua Catharinam Sanctarum Virginum Canoni adscriberet, quod Reges, Principes, Virique insignes Ecclesiastici, & Seculares plurimis, & urgentissimis precibus ab Apostolica Sede antea flagitaverant. Clemens ergo indicta die in Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli Basilicam magno apparatu descendit, ubi in plenario S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum conventu repetitis pro Beata Catharina in Sanctarum Virginum Canonem referenda humillimis ad Deum precibus, Sanctique Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis, Fideique Catholicæ amplificationem, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, totius ejusdem Conventus consilio, unanimique consensu, beatæ memoriæ Catharinam a Bononia de cujus Sanctitate, virtutumque, ac prodigiorum magnitudine plene constiterat, una cum Confessore, & Pontifice Pio Papa V., cæterisque Confessoribus non Pontificibus, Andrea Avellino, & Felice a Cantalicio, Sanctam pronunciavit, inque Sanctarum Virginum non Martyrum Canonem referendam esse decrevit, eamdemque a cunctis Christifidelibus, tanquam vere Sanctam, colendam, honorandam, invocandamque definivit, in ejus honorem sacras ædes, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, construi, ac dicari posse, & quotannis VII. Idus Martias, qua ad Cælestem Patriam evolavit, ejus memoriam, ut Sanctæ Virginis pie coli sancivit. Postremo gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctam Virginem cum cæteris confessoribus in conspectu omnium gentium honorificasset, tamque insigni gloria Ecclesiam suam decorari voluisset, in ejusdem Virginis, Sanctorumque Confessorum laudem, solemni oratione cantata in ara maxime supra confessionem Beati Petri Apostolorum Principis cum eorumdem Sanctorum commemoratione Missæ Sacrificium celebravit, singulisque Catholicis, qui aderant, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem largitus est.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 9. Ne vero de hujusmodi definitione, & sanctione Apostolica, cæterisque præmissis, propterea quod super illis ab eodem Clemente, aut ab ejus Successore fel. mem. Innocentio PP. XIII. Decessoribus nostris, literæ decretales conscriptæ non fuerint, unquam possit in posterum quomodolibet hæsitari: Nos, qui utrique, disponente Domino, licet immeriti, in Cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut Decretum, definitio, sanctio, adscriptio, relatio, concessio, cæteraque hactenus recensita a jam dicta die XI. Kalendas Junias Anni 1712. suum consequantur effectum, ac si super illis ab eodem Clemente revera literæ decretales eadem die conscriptæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio Canonizationis B. Catharinæ.

Clausulæ.

§. 10. Volumus autem, ut præsentes literæ ad probandum Decretum, sanctionem, adscriptionem, relationem, statutum, concessionem, cæteraque præmissa, undequaque sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis adminiculum ad id amplius requiratur.

§. 11. Præterea, quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ubi opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo vigesimoquarto, Pridie Nonas Junias, Pontificatus nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†

†

† *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*

†

†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Card. Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
†
† *Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*
†
† *Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Rufus.*
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Caciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
† *Ego Annibal Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Calixti Presbyter Card. de Via.*
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
† *Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joseph Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefuscus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Dominica Presbyter Cardinalis Coscia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliverius.*
† *Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis de Marinis.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
†
†
†
†

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

V I S A

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martinettus.

Reg. in Sec. Brevium.

Promulgatur Canonizatio B. Felicis a Cantalicio Ordinis Capuccinorum, olim a Clem. XI. in Sanctorum numerum adscripti. V.

Constitutio præcedens est huic similis. Uti & alia ed. 1726. Dec. 10. P. 3. Peracta fuit Canonizatio an. 1712. Maji 22. P. 12.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

RAtioni congruit, & convenit æquitati, ut quæ Romanus Pontifex in plenario Conventu Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum unanimi eorum consilio communicato, sanxit, & definivit, licet postea ob ejusdem Pontificis obitum literæ Apostolicæ de his conscriptæ non fuerint, suum tandem consequantur effectum. Exordium.

§. 1. Recolendæ memoriæ Antecessor Noster Clemens PP. XI. ut frigescentem Christianorum pietatem ad Domini cultum accenderet, Servorum Dei exempla, qui virtutum magnitudine olim claruerant in summo Romanæ Ecclesiæ candelabro lucentia pro sua pastorali solicitudine exponere statuit, Beatique Felicis a Cantalicio Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, gestis omni præconio memorandis, & signis, quæ Deus ob ejus merita ediderat, in examen vocatis de illo Sanctorum fastis adscribendo provide cogitavit. Expositio facti, & Vitæ B. Felicis.

§. 2. Felix, ineunte Sæculo 16. circa annum Christi 1513. in finibus Reatinorum humili loco natus, ab ipsa adolescentia futuræ virtutis argumenta, in dies animum ejus ad summi Dei cultum excitantia, manifestavit. Literarum plane rudis, agrisque colendis deditus, ex sibi prælectis veterum Patrum gestis austerioris vitæ, quæ illi Ejus ortus 1513.

Cum Religioni nomen dedisset, morum pœnitentia clarus extitit.

excelluerant, amore captus, Institutum eorumdem Fratrum Minorum Beati Francisci, qui Capuccini appellantur, voto suo complendo aptissimum censuit, cui plurimo gaudio in Laicorum ordine nomen daturus, Romam ex Patria sua sua Cantalicio profectus est. Hic Religionem ingressus anno millesimo quingentesimo quadrasimo tertio toti Urbi per quadraginta, & eo amplius annos summe Christiana morum innocentia, & simplicitate, asperrimæque pœnitentiæ, & vitæ genere se admirandum exhibuit. Rigidum sui Ordinis Institutum per omnia observasse nequaquam contentus, plurima alia ultro sibi servanda pro Dei amore, quo flagrabat, diu noctuque proposuit. Conscientiæ viri Dei moderatores Dominici corporis sumptionem ter illi singulis hebdomadis peragere solito, per totos quindecim ante dormitionem annos, ob ejus ardentissimum charitatis fervorem, quotidianam divinæ mensæ perceptionem concedere, sanctum existimarunt: ad quam sine uberrimo lacrymarum imbre nunquam accessit. Lasso corpori nullam requiem indulsit, illud jejuniis præter suam regulam, supraque communem usum sibi præscriptis, durisque flagellis castigans. Nudis pedibus per Urbem eleemosynas pro Fratribus reficiendis quotidie corrogaturus, incedere, ferreis quoque annulis ad lumbos præcinctus celebriores Urbis Basilicas obire consuevit; palam etiam visus cum Beato Confessore Philippo Nerio sui contemtu, & humilitate certare. Vitæ suæ termino semel atque iterum prænunciato, visaque inter cœlitum choros Deipara Virgine, plenus dierum, & meritorum in Cœnobio ad radices Quirinalis sancte, suaviterque spiritum Deo reddidit decimo quinto Kalendas Junias Anni millesimi quingentesimi octogesimi secundi, tota Urbe ad Servi Dei cadaver in sacra æde expositum confluente, per ejus preces divinam opem imploratura, vel ob jam acceptam per ejus merita, Deo grates actura. Ipsi quoque sanctæ memoriæ Antecessores nostri Romani Pontifices Sixtus V., & Gregorius XV., ut beati viri precibus se apud Deum commendarent, ad ejus sepulcrum invisendum palam accedere visi sunt.

Ardentissimus in Eucharistiam fervor.

§. 3. Tantæ Sanctitatis fama Dei nutu in dies magis prodeunte, piæ recordationis Antecessor Noster Urbanus Papa VIII., qui novam disciplinam ob Dei servos in Beatorum, & Sanctorum canonem referendos veteri addiderat, Beatum Felicem novæ subesse noluit, ejusque virtutes ad receptam Sanctionem Apostolicarum normam cum miraculis ob ejus invocationem patefactis, rite probavit: servique Dei nomen in sacras tabulas Martyrologii Romani pontificio diplomate relatum est, Missa pariter, & Officio in Felicis honorem celebrari permissis. Postmodum per alios felicis memoriæ Romanos Pontifices Antecessores nostros, Innocentium X., & Clementem XI. novis miraculis, quæ post felicem beatorum numero adscriptum contigerant comprobatis, idem Papa Clemens Beatum Virum in Sanctorum Canonem statuta die referendum Apostolica auctoritate pronunciavit. Quare universis, quæ ex sanctæ Romanæ Ecclesiæ Constitutionibus, Ritibus, Canonibus, & Decretis, in Beati Felicis virtutum, & miraculorum examine, & approbatione agenda erant, sancte peractis, idem Clemens magnæ solemnitatis diem Dominicam, Sanctissimæ Trinitati sacram undecimo Kalendas Junias anni Dominicæ Incarnationis Millesimi septingentesimi duodecimi, sui Pontificatus duodecimi, tanto actui & cæremoniæ perficiendæ futuram esse voluit: quem actum, omnium maxime solemnem, Regum, & Principum obsecrationes ab Apostolica Sede obsequentissime tanto antea poposcerant.

Ejus nomen ab Urb. VIII. in tabulas Martyrologii relatum est.

§. 4. Itaque Clemens præstituta die in Sanctam Beatorum Petri, & Pauli Basilicam, magno apparatu, & celebritate processit: ubi in plenario Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum conventu, repetitis pro Beato Felice in Sanctorum Canonem referendo humillimis ad Deum precibus, & Paracliti Spiritus gratia enixe invocata, ad honorem sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, fideique, & religionis Catholicæ amplificationem, auctoritate omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, toto eodem conventu uno ore adprobante, & consentiente, beatæ memoriæ Felicem a Cantalicio, de cujus sanctitate, virtutumque Christianarum, & signorum magnitudine cumulate constiterat, una cum Confessore, & Pontifice, Pio Papa V. Confessore non Pontifice Andrea Avellino, Virgineque non Martyre Catharina a Bononia, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum esse definivit, eumdemque Felicem Sanctorum Confessorum Canoni adscriptum deinceps ab universis Christifidelibus, ut vere Sanctum ubique colendum, honorandum, invocandumque decrevit; in ejus honorem sacras ædes, & altaria, ubi incruentum sacrificium Deo offeratur, construi, & dicari; & quotannis decimo quinto Kalendas Junias, quo die obdormivit in Domino, solemnem ejus memoriam, ut Sancti Confessoris pie recoli posse sancivit.

A Clem. XI. Sanctorum numerus ejus nomine, & aliorum trium Beatorum auctus est.

§. 5. Denique gratiis Deo cum exultatione actis, quod Sanctum Confessorem Felicem cum cæteris jam memoratis in conspectu omnium gentium honorificari, & militantem Ecclesiam tam insigni gloria decorari voluisset, in ejusdem Confessoris, & ceterorum laudem solemni oratione cantata in Ara maxima supra Confessionem Beati Petri Apostolorum Principis, una cum eorumdem Sanctorum commemoratione, Missæ Sacrificium celebravit, singulisque catholicis, qui tantæ cæremoniæ intererant, plenariam peccatorum indulgentiam, & remissionem largitus est.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 6. Ne vero de hujusmodi solemni definitione, & Sanctione Apostolica, ceterisque præmissis, propterea quod de illis per eumdem Clementem, aut ejus Successorem felicis memoriæ Innocentium XIII. Decessores nostros literæ decretales conscriptæ non fuerint, unquam possit imposterum quomodolibet hæsitari; nos, qui utrique, disponente Domino licet immeriti, in cathedra Beati Petri successimus, volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, ut decretum, sanctio, definitio, adscriptio, relatio, concessio, ceteraque hactenus memorata, a jam dicto die undecimo Kalendas Junas anni millesimi septingentesimi duodecimi suum consequantur effectum, ac si de illis ab eodem Clemente revera literæ decretales eadem die conscriptæ, & promulgatæ fuissent, ut superius enarratur.

Promulgatio Canonizationis B. Felicis.

§. 7. Volumus etiam, ut præsentes literæ nostræ ad probandum decretum, sanctionem, definitionem, adscriptionem, relationem, concessionem, ceteraque præmissa undequaque sufficiant, neque alterius cujuscumque probationis & solemnitatis adminiculum ad id amplius requiratur.

Clausulæ.

§. 8. Ceterum quia difficile foret, has nostras ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri, volumus, ut earumdem exempla, etiam typis impressa, manu publici Notarii subscripta, sigilloque alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munita, eamdem ubique fidem obtineant, quam hæ nostræ obtinerent, sicubi eas exhiberi, vel ostendi contingeret.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitionis, sanctionis, adscriptionis, relationis, statuti, & concessionis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indi-

gnationem Omnipotentis Dei; ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., pridie nonas Junias, Pontificatus Nostri Anno Primo.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
†
† *Ego Franciscus Episcopus Prænestinus Cardinalis Barberinus.*
†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Card. Ottobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
†
† *Ego Joseph Tit. Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Sacripantes.*
†
† *Ego Thomas Tit. S. Mariæ Transtyberim Presbyter Cardinalis Rufus.*
† *Ego Philippus Antonius Tit. S. Cæciliæ Presbyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
† *Ego Annibal Tit. S. Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tit. S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tit. Sancti Calixti Presbyter Card. de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tit. S. Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Tit. S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Melchior Tit. S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
† *Ego Bernardinus Tit. S. Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis Scottus.*
†
†
† *Ego Nicolaus Tit. Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†

†
† *Ego Georgius Tit. S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Ludovicus Tit. S. Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joseph Tit. S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presbyter Cardinalis Salernus.*
†
† *Ego Alvarus Tit. S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
† *Ego Joannes Baptista Tit. S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tit. S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marefuscus.*
†
† *Ego Nicolaus Tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Cardinalis Coscia.*
†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Joseph Renatus S. Georgii in Velabro Diaconus Cardinalis Imperialis.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego Curtius S. Eustachii Diaconus Cardinalis Origus.*
† *Ego Fabius SS. Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis Oliverius.*
† *Ego Carolus Sanctæ Mariæ in Aquirio Diaconus Cardinalis Marinus.*
† *Ego Julius S. Adriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

L. Martinettus.

Reg. in Secr. Brevium.

Conceduntur Privilegia Conclavistis postremi Conclavis. VI.

Eadem Privilegia concessa fuerunt ab Innocent. XIII. Const. ed. 1721., Maji 18., P. 1. Et a Clem. XII. Const. ed. 1730. Jul. 16., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 4. Junii 1724. An. 1.

URBIS.

Motu proprio &c. Nos volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo, Divina favente Clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Vene-

Causæ Indulti.

rabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, ut familiares, & continui commensales inservientes interfuerunt; quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujusque meritis exornare.

Donati scut. 10. mil. auri pro Concl.

§. 1. Ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripto, vel subscripta per dilectum filium Magistrum Gasparem de Carpineo Datarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos spectan. gratiose donavimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres hujusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, & quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius, ex Civitatibus temporali dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis Cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, etiam nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis: itaut ipsum jus civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum militum, & nobilium, ac civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen., sed familiares continuos Commensales, nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationum antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere nobili, & cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio; seu alias quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ubique locorum in judicio, & extra sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite, valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint perinde, ac si de vere nobili genere, & ex utroque parente nobili originario, ac antiquissimo cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent, seu emanarent, & in eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Receptio in familiares.

Notarios.

Comites.

Cives.

Nobiles creat.

Exemptio a gabellis, decimis, & oneribus.

§. 2. Vosque Conclavistas prædictos a solutione, & exactione decimarum, & cujuscumque pedagii, subsidii, gabellæ, & cujuscumque oneris tam ordinarii, quam extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum etiam Venetiarum, & aliorum quorumcumque Principum, impositorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & e contra, & postquam casus hujusmodi impositionis, & solutionis evenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus; districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum subsidii, gabellarum, & onerum hujusmodi, ac aliis personis, cujuscumque Ecclesiasticæ, vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumve usu, possessione, vel quasi directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquomodo præsumant.

Absolutio a censuris.

§. 3. Necnon omnes eosdem Conclavistas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contraventiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel alias quomodolibet incurrerunt in foro conscientiæ tantum absolvimus, & liberamus, ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint omnium provisionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorumdem Conclavistarum tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quam alias, ex quavis causa provenien., sanamus, ac hujusmodi provisiones vigore eorum privilegiorum in foro conscientiæ tantum, perinde ac si novas provisiones obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis etiam cujusvis Ordinis Regularium per eos respective obtentis, de novo etiam respective providemus, ac omnes, &

singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum etiam alicujus Ordinis Regularium fructibus &c. respective reservatas similiter de novo reservamus.

Remissio fructuum male perceptorum.

§. 4. Ipsisque Conclavistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & proventus Ecclesiasticos occasione quarumcumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum ipsis, & eorum cuilibet collatorum, & reservatarum, tam ex antedictis, quam ex aliis defectibus, & occasionibus etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, dummodo tamen non in contemtum Clavium celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint; quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obstet Canonicum impedimentum promoveri, & in illis, & in susceptis per eos alias rite Ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare etiam libere, ac licite valeant, dispensamus.

Legitimatio illegitimorum.

§. 5. Ac eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus feminis forsan procreati sint, etiamsi alias legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis geniture hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, aliorum Consanguineorum, seu Cognatorum, vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione, & præterquam in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus, succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel privata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstan. si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ut Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoveri, ac postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cahedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen majores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditio literarum Apostolicarum gratis.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis commensalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur; ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis, tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur; ac dari, concedi, & expediri omnino debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis seu alterius militiæ.

§. 7. Ac Conclavistis prædictis, qui S. Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius militiæ regularis etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum conventu absentes existant, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, & commendarum eorum militiæ, seu Religionis capaces existant perinde, ac si in eadem militia, seu Religione antianitatem de justitia consecuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclavistis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligen. seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, proventibus, juribus, & obventionibus, & emolumentis universis, certis, & incertis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis etiam ratione servitii, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum; etiam per prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi beneficiorum reservatos, seu reservandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in una, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus hujusmodi usque ad summam prædictam uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum insignitis cum clausula tamen ex tunc prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint per eosdem Conclavistas, & eorum singulos nominan. etiam quæcumque, quodcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus alias tamen pensionum capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ, seu reservati erant etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integre persolvendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere, & assignare valeant; præfatique translatarii in quasi possessione dictas pensiones exigen. in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eo præsentium vigore facien. existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi

similem

fimilem gratiam a Prædecefforibus noftris alias forfan obtinuerint, feu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclaviftarum, quam ex quocumque alio indulto, & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam, & conceffionem impedire nolumus, fed cumulative conceffam, vel conceffas effe volumus, itaut quilibet eorum cumulative, & ampliative prædictis facultatibus præfentibus, & præteritis privilegiis, hac in re conceffis, uti, & frui poffint.

Ampliatio.

§. 8. Decernentes ipfas tranflationes, & novas refervationes, conftitutiones, & affignationes penfionum, feu fructuum, redditiuum, & proventuum hujufmodi, ut præfertur facien. ex nunc prout poftquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipfofque beneficia fuper quorum fructibus, redditibus, proventibus, aliifque hujufmodi refervatæ fuerint obtinentes ad illas perfolven. efficaciter obligatos fore: Ac cum eifdem Conclaviftis, quod ratione quarumcumque penfionum annuarum eis, & eorum cuilibet fuper quibufcumque beneficiis Ecclefiafticis etiam Cathedralibus, & aliis Ecclefiis, feu Monafteriis etiam a prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & ut præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra fummam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore refervatorum, & refervandorum habitum, & tonfuram Clericales geftare, & in illis, dummodo alias ipfi habitum decentem, & honeftum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam defuper cogi, feu compelli, minufque aliquas fententias, cenfuras, ac etiam privationis, feu ceffationis ipfarum penfionum pœnas occafione præmifforum incurrere poffint, fed eafdem penfiones ad prædictam fummam ducentorum ducatorum afcenden., & refervatas, ut præfertur, etiamfi matrimonium jam contraxerint, vel pofthac contrahere voluerint, cum unica tamen, & virgine recipere, & libere retinere.

Exemptio a fpoliis, & facultas teftandi.

§. 9. Poftremo, quod bona quæcumque ad dictos Conclaviftas, & eorum quemlibet fpectan., & per eos etiam ratione quorumcumque beneficiorum Ecclefiafticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæfito colore, vel ingenio, feu eorum induftria legitime tamen ac alias licite acquifita, & acquiren. etiam in Urbe, ejufque diftrictu, ac ubique exiftentia fpoliis minime fubjaceant: fed Conclaviftæ prædicti etiamfi Religioni alicujus Militiæ, etiam prædicti S. Joannis Hierofolymitani adfcripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque perfonarum de jure tamen capacium etiamfi Curiales effe defierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cujuflibet ipforum propriam refidentiam eos decedere contigerit, teftari, & alias difponere, iifque ab inteftato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque fuccedere, libere, & licite valeant fimili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, mandantes eifdem S. R. E. Camerario, Thefaurario, Præfidentibus, Clericis Cameræ noftræ prædictæ, & quibufvis aliis fpoliorum hujufmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibufvis aliis perfonis, tam fæcularibus, quam regularibus cujufcumque gradus, ftatus, ordinis, & præeminentiæ, etiamfi fpeciali nota digni exiftant, ne in hujufmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclaviftarum defuper moleftare audeant, feu præfumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam teftamenti, & codicillorum per ipfos Conclaviftas de eorum bonis hujufmodi facien. femper, & perpetuo validas, & efficaces fore.

Ab infinuatione, in Camera.

§. 10. Nec eofdem Conclaviftas, eorumque aliquem ad præfentem motum proprium, feu literas fuper præfentibus, fi videbitur conficien. in dicta Camera infinuandum, aut admitti, & regiftrari petendum teneri, nec illum, feu illas etiamfi motus proprius, & literæ hujufmodi intra legitimum tempus infinuatus, admiffus, & regiftratus non fuerit, feu illæ infinuatæ, admiffæ, feu regiftratæ non fuerint propterea minus validum, feu validas cenferi, fed fuos plenarios effectus fortiri debere; ac Motum proprium, & literas hujufmodi, & in eis contenta quæcumque fub quibufvis revocationibus, fufpenfionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Conftitutionibus Apoftolicis fimilium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, feu moderarentur, quæ a nobis, & a dicta Sede, & pro tempore, & de quibufvis caufis etiam urgentiffimis, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum etiam confiftorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in pofterum emanaverint minime comprehenfum, vel comprehenfas effe, fed quoties illæ emanabunt toties eum, & eas in priftinum ftatum reftitutum, repofitum, & reintegratum, feu reftitutas, repofitas, & reintegratas effe cenferi.

Comprehenfio procuratoris in privilegiis.

§. 11. Et infuper cum dilectus filius Abbas Joannes de Spinofa Vicarius clericus Toletan., feu alterius Civitatis, vel Diœcefis, tanquam dictorum Conclaviftarum Procurator, in præmiffis fedulam pro eis operam navaverit, propterea, & aliorum meritorum fuorum, & obfequiorum Nobis, & dictæ Sedi impenforum intuitu, volentes ipfum fpecialibus favoribus, & gratiis profequi, eidem Joanni, licet ipfe in Conclavi prædicto non intervenerit, nihilominus omnibus & fingulis fupradictis gratiis, privilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterifque præmiffis (non tamen quoad participationem decem millium fcutorum auri hujufmodi per nos ut fupradictis Conclaviftis donatorum, & inter eos, ut præfertur diftributorum, feu diftribuendorum) tamquam Conclavifta frui, & gaudere, & libere, & licite poffit, & valeat, perinde, ac fi Conclavi hujufmodi vere, & realiter interfuiffet, Conftitutionibus, & Ordinationibus, cæterifque fupradictis, & aliis contrariis nequaquam obftan. motu, fcientia, & auctoritate fimilibus de fpeciali gratia indulgemus. Sicque per quofcumque Judices etiam Commiffarios quavis auctoritate fungentes, fublata eis, & eorum cuilibet in quavis caufa aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, irritumque &c. attentari.

Expeditio gratiofa, & per viam fecretam.

§. 12. Et infuper Venerab. fratri noftro Francifco Oftien. & Veliternen. Cardin. Barberino nuncupato ejufdem S. R. E. Vicecancellario, & Literarum Apoftolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apoftolicis, Præfidenti Plumbi, aliifque Officialibus, ad quos literarum prædictarum defuper conficiendarum expeditio per viam fecretam quomodolibet fpectat & pertinet, fub pœna indignationis noftræ Motu fimili, & ex certa fcientia, ac de Apoftolicæ poteftatis plenitudine paribus etiam mandamus, ut prædictas literas fuper præmiffis omnibus, & fingulis tam conjunctim, quam feparatim pro fingulis, quibus conceffæ fuerunt, ac feorfim, & feparatim cum omnibus, & quibufcumque derogationibus, decretis, & claufulis in eis conceffis gratis etiam quoad compofitionem in Dataria noftra, & per eamdem viam fecretam abfque alio mandato expediant, & expediri faciant. Infuper omnia, & fingula privilegia, gratias, & conceffiones eifdem Conclaviftis, & eorum cuilibet a diverfis Summis Pontificibus Prædecefforibus Noftris huc ufque conceffa, motu,

fcientia,

fcientia, & poteftatis plenitudine fimilibus confirmamus, & approbamus, ac de novo liberaliffime concedimus.

Derogatio contrariorum

§. 13. Non obftantibus præmiffis, ac de certo eorumdem Notariorum numero etiamfi ad illum non fit deventum, ac Noftra, & Cancellariæ Apoftolicæ regula de præftan. confenfu in penfionibus, & fel. record. Pii Papæ V. de fimilibus, & diffimilibus gratiis in d. Camera infra tres menfes præfentandis, & regiftrandis, ac Pii V. Romanorum Pontificum Prædecefforum Noftrorum contra illegitimos, necnon Pictavien. Concilii, ac Noftris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in craftinum dictæ Affumptionis Noftræ ad Summi Apoftolatus apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in Univerfitatibus, & Provincialibus Conciliis editis fpecialibus, vel generalibus Conftitutionibus, & Ordinationibus, ac Ecclefiarum, Monafteriorum, Ordinum etiam S. Joannis Hierofolymitani, ac etiam Urbis Romæ, ac aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Univerfitatum etiam juramento &c. roboratis, ftatutis, & confuetudinibus, ftabilimentis, ufibus, naturis, & decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac facris Canonibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoftolicis illis, eorumque Superioribus, & Perfonis, ac locis quibufcumque in genere, vel in fpecie, ac cum quibufvis derogatoriarum derogatoriis, aliifque efficacioribus, efficaciffimis, & infolitis claufulis, irritantibufque, & aliis decretis etiam vim contractus, & ftatuti perpetui continentibus, ac etiam motu, fcientia, & poteftatis plenitudine paribus, & confiftorialiter, ac alias in contrarium conceffis, confirmatis, approbatis, & innovatis juribus omnibus, quibus omnibus &c. etiamfi de illis &c. eorum tenores &c. illis alias &c. permanfuris hac vice dumtaxat fpecialiter, & expreffe motu pari derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque cum claufulis opportunis.

Fiat Motu proprio V. M.

ET cum abfolutione a cenfuris ad effectum &c. & quod obftantiæ etiam beneficialibus Conclaviftarum, & ab eis fubrogati hujufmodi, & difpenfationes, ac indulta habeantur pro expreffis, feu in toto, vel in parte exprimi poffint in literis, & in cafibus regulæ de inforfdefcen. cum opportuna illius necnon alterius regula de non tollen. jure quæfito derogatione, & quarumcumque aliarum Conftitutionum Apoftolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & ftatutorum, ac privilegiorum, populi Romani, & Cluniacen. Cifterciен. S. Benedicti, S. Auguftini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S. Joannis Hierofolymitani, & Ecclefiis, Monafteriis, Civitatibus, & locis, & perfonis, & dominis temporalibus fub quibufcumque verborum formis, ac cum quibufvis efficacioribus, efficaciffimis, & infolitis claufulis, & decretis, etiam confiftorialibus, etiam contra alienigenas, & alias perfonas certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet conceffis, quorum tenores &c. latiffime, ac de verbo ad verbum, prout ipfis Conclaviftis magis placuerit exprimi poffint, & cum fufpenfione quarumcumque gratiarum, indultorum quibufvis ordinariis collatoribus conferendi beneficia ecclefiaftica etiam refervata ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expreffis caufis quomodolibet conceffis latiffime extenden. ita ut omnia tollantur, & quod fola præfentis Motus proprii fignatura fufficiat, & ubique fidem faciat, in judicio, & extra, regula contraria non obftan. & quod præmifforum omnium, & fingulorum indultorum, conceffionum, gratiarum, derogationum major, & verior fpecificatio, & expreffio fieri poffit in literis fi videbitur, in quibus fingulorum Conclaviftarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœc. patria, & cætera requifita exprimi, & defcribi, feu pro expreffis, & defcriptis haberi poffint inter eos Sacrifta, & Magiftri Cæremoniarum Capellæ Noftræ, necnon Secretarius Collegii eorumdem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipfos Magiftros Cæremoniarum facta, & defcripta adnotati, & defcripti, fi alias ad penfiones, & beneficia hujufmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur fimul, vel ad partem etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

Tranfumptorum fides.

§. 14. Volumus autem, quod literarum fuper præfentibus conficiendarum, feu præfentis Motus proprii tranfumptis impreffis, & figillo, ac manu alicujus perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munitis, & fubfcriptis, eadem fides tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, feu præfenti Motui proprio originali adhiberetur, fi forent exhibitæ, vel oftenfæ, aut exhibitus, vel oftenfus foret. FIAT V. M.

Datum Romæ apud S. Petrum Pridie Nonas Junii Anno Primo.

Nomina autem ipforum Conclaviftarum funt hæc quæ fequuntur.

REverendiffimus D. Fr. Auguftinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pifaurenfis Epifcopus Porphyrienfis Sacrifta.

R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas Protonotarius Apoftolicus de numero Participantium Supranumerarius, Bafilicæ Principis Apoftolorum de Urbe Canonicus, ac Sac. Collegii Secretarius.

Joannes Baptifta Gamberucci Presbyter Romanus, ejufdem Bafilicæ perpetuus Beneficiatus.

Ignatius Reali Presbyter Romanus, ejufdem Bafilicæ pariter perpetuus Beneficiatus.

Francifcus Bolfa Presbyter Novocomenfis, Canonicus infignis Collegiatæ S. Mariæ ad Martyres.

Venantius Philippus Pierfanti Presbyter Camerinen. prædictæ infignis Collegiatæ Canonicus.

Placidus Euftachius Ghezzi Presbyter Romanus memoratæ Bafilicæ Principis Apoftolorum de Urbe Clericus Beneficiatus; Magiftri Cæremoniarum.

Nicolaus Cofcia Presbyter Beneventanus, J. U. D. Abbas infulatus, Archipresbyter Metropolitanæ Ecclefiæ Beneventanæ, ejufdemque Civitatis Nobilis. Nicolaus Xaverius Sancta Maria J. U. D. Presbyter Manfionarius prædictæ Metropolitanæ, & Nobilis ejufdem Civitatis, noftri, dum Cardinalatus honore fungebamur.

Abbas Carolus Antonius de Ambrofiis Clericus Anagninus. Jofeph Lamblotte Laicus Namurcen. Diœcefis. Francifcus Baffius Camerinen. Sebaftiani Antonii Epifcopi Oftienfis Tanara.

Abbas Laurentius Pius Bonfius Clericus Florentinus. Deodatus Fallii Laicus Leodienfis. Francifci Epifcopi Tufculani Judice.

Livius Guarinus Laicus Forolivienfis. Bartholomæus Fantinus Laicus Mutinenfis Fabritii Epifcopi Albanenfis Paulutii.

Comes Joannes Troglioni Clericus Anconitanus. Urbanus Petrecca Presbyter Ifernien. Diœcefis. Petrus Dalmatius Laicus Vicentinus Francifci Epifcopi Sabinenfis Pignatelli.

Francifcus Velli Presbyter Prænestinus præfatæ Bafilicæ Principis Apoftolorum de Urbe Clericus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgenfis. Francifci Epifcopi Prænestin. Barberini. Ven. Fratrum noftrorum Epifcoporum S. R. E. Cardinalium.

Petrus

Petrus Ubaldus Dionyfius Clericus Ariminen. Jofeph Beltramius Bresbyter Florentinus. Marcus Mittarellius Laicus Civitatis Ducalis. Jacobi tituli S. Mariæ in Via Boncompagni.

Comes Philippus Rainaldus a Turre Presbyter, & Abbas Albenfis Eques Commendatarius, & Receptor S. Religionis SS. Mauritii, & Lazzari. Jacobus Antonius Carpanus Presbyter Derthonenfis Canonicus Collegiatæ Fini Comen. Diœcefis. Alexander Joannes Andreazzini Laicus Romanus. Jofeph tit. S. Praxedis Sacripantes.

Abbas Jacobus Leoni Presbyter Seginæ Diœcefis. Jofeph Maria Cardoni Laicus Lucenfis, Laurentii tit. S. Petri ad Vincula Corfini.

Antonius Aga Presbyter Romanus. Andreas Capanella Laicus Balneoregienfis. Francifcus Maria Serra Laicus Romanus. Francifci tit. S. Cæciliæ de Aquaviva.

Abbas Bartholomæus Caftelli J. V. D. Clericus Interamnenfis. Laurentius Fofchi Clericus Diœcefis Albanenfis. Joannes Maria de Speranzinis Clericus Æfinus. Thomæ S. Mariæ Transtyberim Ruffi.

Petrus Antonius Ventura Presbyter Camerinenfis, Canonicus infignis Collegiatæ S. Mariæ in Via Lata. Nicolaus Carignani Clericus Lucenfis. Horatii Philippi tit. S. Honuphrii Spadæ.

Maturinus Jacquin Laicus Parifienfis. Antonius Lori Laicus de Prato Diœcefis Afculan. Philippi Antonii tit. S. Chrifogoni Gualterii.

Paris Ignatius Fuiten. Presbyter Tridentinus. Carolus de Rubeis Clericus Romanus. Bartholomæus Ifola Laicus Januenfis. Jofephi tit. S. Mariæ Angelorum Vallemani.

Michael Angelus Magnoni Presbyter ex Diœcefi S. Miniati. Petrus Canevari Laicus Romanus. Caroli Auguftini Fabroni.

Comes Livius Adrianus Presbyter J. V. D. Collegiatus Patavinus. Petrus Cleton Clericus Romanus. Petri tit. S. Marci Prioli.

Abbas Joannes Baptifta Rondoni Presbyter Bononienfis. Abbas S. Joannis de Liverniano S. Theologiæ Doctor, & perinfignis Collegiatæ Bafilicæ S. Petronii Bononiæ Canonicus. Jacobus Philippus Lazzari laicus Bononienfis. Ulyffis Jofephi tit. S. Crucis in Hierufalem Gozzadini.

Michael Angelus Paoli Laicus Pifauren. Medicus. Francifcus Blancus Laicus Vitellianenfis. Annibalis tit. S. Clementis Albani, Cardinalis S. Clementis nuncupati.

Jofeph Caftelluccius Presbyter Civitatis Potentiæ. Jofeph Cardini Laicus Aretinus. Joannes Baptifta Innocenti Laicus Sabinen. Diœcefis. Ludovici tit. S. Silveftri in Capite Pici.

Antonius Leprotti Phyficæ, & Medicinæ Doctor Laicus Bononienfis. Joannes Andreas Stacchini Laicus de Bonifacio Januen. Cæfar Laurentius Monte Maggi Presbyter Ariminen. Joannis Antonii tit. S. Calixti de Via.

Abbas Jofeph Mombelli Presbyter Papienfis. Hieronymus Defcalzi Laicus Romanus. Petrus Mangiagallo Laicus Mediolanen. Auguftini tit. S. Mariæ de Populo Cufani.

Abbas Joannes Baptifta Malpeli Clericus Faventinæ Diœcefis. Francifcus Antonius Perfelder Laicus Viennenfis in Auftria. Julii tit. S. Laurentii in Pane & Perna Piazza.

Abbas Ludovicus Anguifciola Clericus Placentinus. Ludovicus de Grandis Laicus Venetus. Antonii Felicis tit. S. Balbinæ Zondadarii.

Joannes Petrus Querenghi Clericus Anconitanus J. V. D. Thomas Puccettus Presbyter Romanus. Joannis Baptiftæ tit. S. Mariæ in Aracæli Buffi.

Thomas Ceccotti Clericus Reatinus. Francifcus Maria Lucca Laicus Romanus. Petri tit. S. Joannis ante Portam Latinam Corradini.

Joannes Vivant Presbyter Parifinus, Doctor Sorbonicus, Decanus Regalis, & Collegiatæ Ecclefiæ S. Germani Parifiis, ac Metropolitanæ Ecclefiæ Canonicus Honorarius. Bafilius Laurentius le Barbier Clericus Parifienfis Prior Commendatarius S. Roberti d'Andri Diœc. Antiffiodorenfis. Francus Sordini Laicus Florentinus. Armandi tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio de Rohan.

Dominicus Nicolai Presbyter Terræ Arcidoxi Clufinæ Diœcefis. Philippus de Romanis Laicus Romanus. Joannis Baptiftæ tit. S. Stephani in Monte Cælio Ptolomæi.

Ferdinandus Antonius Campeggi Presbyter Bononien. Cajetanus Bononi Laicus Novocomenfis. Benedicti tit. SS. Nerei, & Achillei Odefcalchi.

Ludovicus Guido Guerapin. de Vaureal Presbyter Senonenfis Doctor Sorbonicus. Fridericus Hieronymus de Roye de la Rochefoucault Diaconus Parifienfis, facræ facultatis Parifienfis Licentiatus Theologus, Abbas B. Mariæ de Belloportu, & S. Romani de Blavia. Petrus Julien Laicus Diœcefis Agathenfis. Henrici tit. SS. Quirici, & Julitæ de Biffi.

Felix Rofapepe Presbyter Avellinæ Diœcefis Canonicus Averfanus. Jacobus Philippus Verde Presbyter Albinganenfis Diœcefis. Bernardinus de Benedictis Clericus Conjugatus Spoletanus. Innici tit. S. Thomæ in Parione Caraccioli.

Carolus Thomafius Clericus Conjugatus Patritius Anconitanus. Nicolaus Corbellus Laicus Romanus. Bernardini tit. S. Petri in Monte Aureo Scotti.

Abbas Hieronymus Cardoni Presbyter Lucenfis, Bafilicæ Principis Apoftolorum perpetuus Beneficiatus. Jofeph Trifelli Laicus Romanus. Joannis tituli SS. Quatuor Coronatorum Patritii.

Comes Joannes Fabius Brafchi Clericus Cæfenatenfis J. V. D. Ludovicus Mofconus de Marfciano Clericus Perufinæ Diœcefis. Nicolai tit. S. Sixti Spinulæ.

Abbas Hieronymus Francifcus Crivelli Presbyter, & Nobilis Civis Mediolanenfis. Angelus Dominicus Federici Presbyter Novarienfis Giberti tit. S. Alexii Borromei.

Abbas Ubaldus Petruccius Clericus Romanus. Francifcus Xaverius Reffi Laicus Mediolanenfis. Georgii tit. S. Agnetis Spinulæ, Cardinalis S. Agnetis nuncupati.

Abbas Didacus Mauri Clericus Neapolitanus. Laurentius Ratta Clericus Ferrarienfis. Cornelii tit. S. Hieronymi Illyricorum Bentivoli.

Abbas Marcus Antonius Campana Presbyter Brixienfis J. V. D. Joannes Dianeli Clericus Conjugatus Cænetenfis. Joannis Francifci tituli SS. Petri, & Marcellini, Barbadici.

Abbas Jofeph de Saporitis, & Sarrano Presbyter Hifpanus Gadicenfis Sacræ Theologiæ, & J. V. D. ex Marchionibus de Caftro Zolafchi. Jofeph Rofati Laicus Interamnenfis. Ludovici tituli S. Mariæ Tranfpontinæ Bellugæ.

Joannes Alvares a Cofta Ulyffiponenfis, Eques militaris Ordinis Jefu Chrifti, in utroque jure graduatus. Comes Antonius Sartonius Clericus Ariminen. Emanuel Rubelo Laicus Lufitanus Diœcefis Colimbrien. Jofephi tit. S. Sufannæ Pereyra.

Philippus Hortenfis Fabri Clericus Conjugatus Romanus. Antonius Fridt Laicus Bohemus. Joannis Baptiftæ tit. S. Prifcæ Salerni.

Jofeph de Ochoa Hifpanus Laicus Diœcefis Pampilonenfis. Anielus Nipho Laicus Neapolitanus. Joannes Jofeph Saforcada Hifpanus Laicus Cæfarauguftanæ Diœcefis. Caroli tit. S. Pudentianæ Borgia.

Jofephus Emigdius Graffi Afculanus Eques Hierofolymitanus. Francifcus Galante Presby-

ter Toletanus. Joannes Fernandez Laicus Ovetensis Alvari tit. S. Bartholomæi ad Insulam Cienfuegos.

Abbas Aloysius Pagni Clericus Senensis. Franciscus Maria de Fabiis Laicus Romanus. Bernardinus Tarozzi Laicus Romanus. D. Bernardi Mariæ tit. S. Bernardi de Comitibus Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Carolus Casanova Presbyter Vintimiliensis. Augustinus Lupacchioli Clericus Conjugatus Civitatis Castellanæ Diœcesis. Franciscus Titii Laicus Segninæ Diœcesis. Benedicti S. Mariæ in Via Lata Pamphilii.

Joannes Antonius Coltrolini Clericus Conjugatus Romanus J. U. D. Regii, & Militaris Ordinis S. Mariæ de Monte Carmelo, ac S. Lazari Hierosolymitani Eques. Alexander Perazzoli Laicus Neapolitanus. Petri S. Laurentii in Damaso Otthoboni.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus. Josephi Renati S. Georgii Imperialis.

Andræas Jannensi Laicus Prænestinus. Petrus Buccardus Laicus Romanus. Laurentii Sanctæ Agathæ Gothorum de Alteriis.

Abbas Christophorus Venturelli Clericus Amerinus. Joannes Labusiera Laicus Romanus. Caroli S. Angeli in Foro Piscium Columnæ.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinæ Diœcesis. Carolus Gessi Laicus Urbinas. Curtii S. Eustachii Orighi.

Carolus d'Orleans Rothelin Presbyter Parisinus Sacræ facultatis Parisiensis Doctor Theologus. Claudius Ludovicus de la Chastre Presbyter Parisinus, Sacræ facultatis Parisiensis Licentiatus Theologus, Abbas S. Michaelis de Ulteriori portu Diœcesis Rothomagensis. Dionysius le Blond Clericus Diœcesis Venetiarum Prior Commendatarius Montis Desiderii Ordinis Sancti Benedicti Diœcesis Ambianensis. Melchioris Cardinalis de Polignac.

Comes Bonaventura Antonelli Laicus Eugubinæ Diœcesis. Joannes Antonini Laicus Romanus. Fabii SS. Viti, & Modesti Oliverii.

Leo Dulcius Clericus Montis Falisci Sacræ Theologiæ, ac J. U. D. Abbas Joseph Ferdinandus Bilancinus Clericus Montis Falisci J. V. D. Caroli S. Mariæ in Aquiro de Marinis.

Comes Philippus Anguisciola Clericus Placentinus. Carolus Angelettus Laicus Romanus. Julii Cardinalis Alberoni.

Antonius Baldanus Clericus Romanus. Franciscus Baccius Laicus Balneoregiensis. Alexandri S. Mariæ in Cosmedin Albani. Diaconorum S. R. E. Cardinalium.

Confessarius. Fr. Antoninus Seraphinus Camarda Messanensis Ordinis Prædicatorum.

Subsacrista. Fr. Magister Fridericus Amadeus Urbevetanus Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Custos Fontium. Abbas Nicolaus Xaverius Albinus Beneventanus, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus, Custos Fontium, & Aquarum Conclavis.

Sacrista. Abbas Joannes Franciscus de Valentinis Presbyter Verulanæ Diœcesis cum prædicto Reverendissimo Episcopo Porphyriensi, Sacrista.

Auditores in Secretaria. Abbas Joseph Levizzani Clericus Mutinensis cum præfato R. P. D. Rivera Sac. Collegii Secretario.

Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subsacrista.

Medici. Joannes Thomasi Messanensis: Joannes Baptista Nucarini Fulginas, Medici Physici.

Chirurgi. Victorius Massinus Florentinus.

Jacobus Mansuetus Romanus Aromatarius. Jacobus Antonius Bosius Mantuanus Patritius de Henricis Arpinas, ejus auxiliatores.

Barbitonsores. Joseph de Ambrosiis Romanus. Philippus Roberti Romanus Barbitonsores. Joannes Marcellus Golt Germanus Colonien. Diœcesis. Petrus Collarelli Romanus, eorum auxiliatores.

Fabri. Joseph Tondi Faber lignarius. Franciscus Alfieri Faber Cæmentarius.

Franciscus Mossius a Morbegno Novocomensis Diœcesis, Famulus Magistrorum Cæremoniarum.

Scopatores.

Petrus Tomasi.
Joannes Antonius Stendardi.
Petrus de Franceschi.
Remigius Valena.
Andreas Juliani.
Joannes Togniacci.
Joseph Borsotti.
Constantinus Cichelli.
Basilius Grimaldi.
Franciscus Barberi.
Joseph Pichignò.
Antonius Massi.
Paulus de la Bitta.
Cajetanus Corallo.
Joannes Baptista Guldoni.
Philippus Mezzarota.
Joannes Petrus Giorgi.
Gregorius Crivelli.
Augustinus Bianchetti.
Carolus Galli.
Petrus Valeno.
Dionysius Sabbatini.
Paschalis Idetti.
Joseph Canillis.
Antonius Agniolucci.
Nicolaus Solari.
Joannes de Sanctis.
Paschalis Guardi.
Bernardinus Scaletta.
Remigius de Bernardis.
Joseph Albonetti.
Joannes Baptista Ricci.
Angelus Pozzi.
Franciscus Zavaglia.
Joseph Bartolini Scopatores Conclavis.

VII.

Conceduntur Privilegia Dapiferis postremi Conclavis.

Eadem Privilegia concessa fuere ab Inn. XIII. Const. ed. 1721., Maji 18., P. 1. Et a Clem. XII. Const. ed. 1730., Jul. 26., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Maji 1724. An. 1.

URBIS.

Causa Indulti. Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis, & privilegiis pro cujuscumque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferi creantur Commensales, & Notarii Apostol. §. 1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares, continuos commensales nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero

 partici-

participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen., comites, & milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistincte, qui nobiles non sunt, nobiles, quique Urbis, vel alicujus alterius ex civitatibus, temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierint, veros cives ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes cives ipsius urbis vel civitatis.

Nobiles, & cives.

§. 2. Itaut ipsum jus civitatis ad quoscunque in eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac nobilitatis, & civilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarum continuorum commensalium nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium; & in illius tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ comitum, militum, & nobilium, & civium hujusmodi originariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis familiaribus, continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, & Militibus, Nobilibusque, ac civibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis; tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernen. se familiares, continuos commensales nostros, & comites, milites, nobiles, ac cives, & originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantes, existentes, etiam si habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquissimi cives ejusdem urbis, vel civitatis, quam, ut præfertur, elegerint quicumque ex utroque parente vere nobili, ac cive originario, & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas, seu constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in Judicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia etiamsi in urbe, & civitate hujusmodi non habitaverint perinde, acsi de vero nobili genere ex utroque Parente originario, & antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & civilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

Jus Civitatis in hæredes transit.

§. 3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione, & exactione decimarum Ecclesiasticarum, ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus; liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus: necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & proventus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint gratiose remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris hujusmodi ligati Missas, & alia Divina officia, non tamen in contemptum clavium, celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines alias tamen rite promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam libere, & licite valeant, dispensamus.

A gabellis liberantur.

§. 4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus feminis forsan procreati sint; etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam, sive notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis, & maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque non tamen feudalibus, & emphiteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§. 5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia, publica, vel privata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum charactere, & ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, & Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si sibi alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint,

Ad dignitates admitti jubet.

rint, retinere libere, & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma brevis pro illis expediendæ gratis ubique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in favore literarum Apostolicarum ubi illis super provisionibus quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus. Ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam per S. R. E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas, seu reservatos, ac reservandas, seu reservandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint usque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam, uni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis quotcumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma quibus eisdem Dapiferis reservatæ, seu reservati erant, etiam absque beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere, & assignare valeant, ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ, existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulative eos gaudere, & potiri volumus.

§. 7. Decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditnum, & proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes, ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore: ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro tempore reservatarum, ac reservandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam privationis, seu cassationis ipsarum pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reservatas, ut præfertur, etiam matrimonium contraxerint cum unica tantum, & virgine, recipere, & retinere:

Bona ipsorum a spoliis liberat.

§. 8. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda etiam in Urbe, ejusdem districtu, ac ubicumque existentia, spoliis minime subjaceant: sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicujus Militiæ, etiam S. Joannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit a molestiis.

§. 9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus; ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas semper, & perpetuo validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis revocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ a nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanaverint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri: sicque per quoscumque Judices etiam Commissarios quavis auctoritate fungen. in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & diffiniri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem gratiosam mandat.

§. 10. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus manda-

mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam conjunctim, quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro ubique in omnibus Officiis etiam Abbreviatorum, Solicitatorum, Secretariorum plumbi, & registri absque alia pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in pensionibus, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pii Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictaven. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, stabilimentis, usibus, & naturis, decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine, similibus, ac etiam consistorialiter, ac alias forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis inter alia disponen. quod beneficia Urbis nonnisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarum expresse professis, conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio V. M.

Et cum absolutione a censuris ad effectum, &c. & in casibus regulæ de insordescentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum major, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint juxta notulam per ipsos seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in una non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, &c.

§. 12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in judicio, quam extra illud, adhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Volumus autem, quod sola præsentis Motus proprii nostri Signatura sufficiat, ubique fidem faciat in judicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

Transumptorum fides.

Fiat V. M.

Datum Romæ apud S. Petrum, pridie Nonas Junii Anno Primo.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

FRATER VINCENTIUS MARIA URSINUS ORDINIS PRÆDICATORUM, nunc BENEDICTUS XIII. Romanus.

Comes .... Vitellus Beneventanus.

EPISCOPI V.

Sebastianus Antonius Episcopus Ostiensis, & Veliternensis S. Collegii Decanus Cardinalis Tanara Sac. Congregationis Immunitatis Præfectus Bononiensis. Franciscus Gothifredus Romanus.

Franciscus Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Judice Archiepiscopus Montis Regalis Neapolitanus. Marchio Nicolaus della Penna Sacerdos Perusinus.

Fabritius Episcopus Albanensis S. R. E. Cardinalis Paulutius Sanctissimi Domini Nostri Papæ Vicarius, ac Sacrarum Congregationum Episcoporum, & Regularium, & Rituum Præfectus Forolivienisis. Abbas Cornelius Herculanus Clericus Foroliviensis.

Franciscus Episcopus Sabinensis S. R. E. Cardinalis Pignatellus Archiepiscopus Neapolitanus. Abbas Baptista Zola Clericus ....

Franciscus Episcopus Prænestinus S. R. E. Cardinalis Barberinus S. Congregationis Aquarum Præfectus Romanus. Joseph Sebastianus Fontana ex Comitibus Scagnelli Clericus Parmensis.

PRESBYTERI XXXVII.

Jacobus tit. S. Mariæ in Via S. R. E. Cardinalis Boncompagni Archiepiscopus Bononiensis Julius Gabriellius Romanus.

Joseph tit. S. Praxedis S. R. E. Cardinalis Sacripantes Sac. Congregationis Propagandæ fide Præfectus Narniensis. Joannes Franciscus Sacripantes Romanus.

Laurentius tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Cardinalis Corsinus Florentinus. Abbas Marcellus Passarus Juris utriusque Doctor Sacerdos Arianensis.

Franciscus tit. S. Cæciliæ S. R. E. Cardinalis Acquaviva Neapolitanus. Thomas de Vibina Sacerdos.

Thomas tit. S. Mariæ Transtyberim S. R. E. Cardinalis Ruffus Episcopus Ferrariensis Neapolitanus. Fr. Bartholomæus Catenaccius Eques Hierosolymitanus Amerinus.

Horatius Philippus tit. S. Honufrii Cardinalis Spada Episcopus Auximanus Lucensis. Abbas Fulvius Camillus Sinibaldus Clericus Auximanus.

Philippus Antonius tit. S. Chrysogoni S. R. E. Cardinalis Gualterius Urbevetanus. Comes Hieronymus Dandinus Cæsenas.

Joseph tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E. Cardinalis Vallemanus Fabrianensis. Advocatus Franciscus Memmius Clericus Florentinus.

Carolus Augustinus Tit. S. Augustini S. R. E.

Cardi-

Cardinalis Fabronus S. Congregationis Indicis Præfectus Pistoriensis. Abbas Faustus Cosattus Clericus Senensis.

Petrus tit. S. Marci S.R.E. Cardinalis Priolus Episcopus Bergomensis Venetus. Fr. .... Columna Eques Hierosolymitanus Romanus.

Ulysses Joseph tit. S. Crucis S.R.E. Cardinalis Gozzadinus Episcopus Imolensis Bononiensis. Alphonsus Servantius. ...

Annibal tit. S. Clementis S. R. E. Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius Archipresbyter Basilicæ Vaticanæ, & S. Congregationis R. Fabricæ S. Petri Præfectus Urbinas. Eques Joannes Franciscus Sempronius Clericus Urbinas.

Ludovicus tit. S. Silvestri in Capite S. R. E. Cardinalis Picus Episcopus Senogalliæ, & S. Congregationis Indulgentiarum Præfectus de Mirandula. Abbas Thomas de Vulpe Clericus Imolensis.

Joannes Antonius tit. Sancti Calisti S.R.E. Cardinalis de Via Episcopus Ariminensis Bononiensis. Abbas .... Scortia.

Augustinus tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Cardinalis Cusanus Episcopus Papiensis Mediolanensis. Comes Ignatius Michael Crivellus Clericus Mediolanensis.

Julius tit. S. Laurentii in Pane, & Perna S. R. E. Cardinalis Piazza Episcopus Faventinus Foroliviensis, Co. Fabritius Ilorinus Clericus Foroliviensis.

Antonius Felix tit. S. Balbinæ S. R. E. Cardinalis Zondadarius Senensis. Advocatus Marius Soccinus Clericus Senensis.

Joannes Baptista tit. Sanctæ Mariæ in Aracœli S. R. E. Cardinalis Bussius Episcopus Anconitanus Viterbiensis. Joannes Antonius Kreayter de Corvinis Sacerdos Sardus.

Petrus Marcellinus tit. S. Joannis ante Portam Latinam S. R. E. Cardinalis Corradinus Setinus. Comes Virgilius Montecatinus Sacerdos Ferrariensis.

Armandus Gasto tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Cardinalis de Roban Soubize Episcopus Argentinensis Gallus. Abbas Folignan Clericus.

Joannes Baptista e Societate Jesu tit. S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Cardinalis Ptolomeus Pistoriensis. Advocatus Joannes Franciscus Ingenuus Clericus Neapolitanus.

Benedictus tit. SS. Nerei, & Achillei S. R. E. Cardinalis Odescalcus Archiepiscopus Mediolanensis. Comes Gabriel Ferrettus Sacerdos Anconitanus.

Henricus tit. SS. Quirici, & Julittæ S. R. E. Cardinalis de Thyard de Bissy Episcopus Meldensis Gallus. Comes Franciscus Baschius Urbevetanus.

Innicus tit. S. Thomæ in Parione S. R. E. Cardinalis Caracciolus Episcopus Aversanus Neapolitanus. Dominicus Martursus Sacerdos Neapolitanus.

Bernardinus tit. S. Petri in Monte Aureo S. R. E. Cardinalis Scottus Signaturæ Justitiæ Præfectus Mediolanensis. Comes Joseph Atto de Aptis Romanus.

Joannes tit. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Cardinalis Patritius Romanus. Marchio Tiberius Astallius Clericus Romanus.

Nicolaus tit. S. Sixti S. R. E. Cardinalis Borromeus Episcopus Novariensis Mediolanensis ...... Cerronus.

Georgius tit. S. Agnetis extra mœnia S. R. E. Cardinalis Spinula Januensis. Abbas Victorianus Monresa Clericus.

Cornelius tit. S. Hieronymi Illicorum S. R. E. Cardinalis Bentivolus Ferrariensis. Eques Petrus Franciscus Pandulphinus Pisanus.

Joannes Franciscus tit. SS. Petri, & Marcellini S. R. E. Cardinalis Barbadicus Episcopus Brixiensis Venetus. Ludovicus Tabarella Eques S. Stephani Patavinus.

Ludovicus tit. S. Mariæ Transpontinæ S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada Episcopus Cartaginensis Hispanus. Andreas Retz Clericus.

Joseph tit. S. Susannæ S. R. E. Cardinalis Pereyra de la Cerda Episcopus Pharaonensis Lusitanus. Fr. Theresius Cassuolus Eques Hierosolymitanus Regiensis.

Joannes Baptista è Societate Jesu S. R. E. Cardinalis Salernus Cosentinus. Abbas Franciscus Micellus Sacerdos Rheginensis.

Carolus tit. S. Pudentianæ S. R. E. Cardinalis Borgia Patriarcha Indiarum Hispanus. Abbas Joseph Beatia Clericus.

Alvarus e Societate Jesu tit. S. Bartholomæi in Insula S. R. E. Cardinalis Cienfuegos Episcopus Casaniensis Hispanus. Joannes Augustinus Geminianus.

D. Bernardus Maria Ordinis S. Benedicti Congregationis Casinensis tit. S. Bernardi S. R. E. Cardinalis de Comitibus major Pœnitentiarius Romanus. Abbas Dionysius della Penna Clericus Perusinus.

DIACONI XI.

Benedictus S. Mariæ in Via Lata primus Diaconus S. R. E. Cardinalis Pamphilius Signaturæ Gratiæ Præfectus Romanus. Abbas Felix Pollastri Clericus Camerinensis.

Petrus tit. S. Laurentii in Damaso S. R. E. Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vicecancellarius, Archipresbyter Basilicæ Liberianæ Venetus. Marchio Franciscus Andreas de Monte S. Mariæ Anconitanus.

Joseph Renatus tit. S. Gregorii S. R. E. Cardinalis Imperialis Congregationis boni Regiminis, & Disciplinæ Regularis Præfectus Januensis. Abbas Thomas Cansaccus Clericus Amerinus.

Laurentius tit. S. Agathæ Gothorum S. R. E. Cardinalis de Alteriis Romanus. Abbas Hieronymus Petronius Canonicus Basilicæ Vaticanæ Romanus.

Carolus tit. S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. Cardinalis Columna Romanus. Franciscus Lagarola Viterbiensis.

Curtius tit. S. Eustachii S. R. E. Cardinalis Origus S. Congregationis Concilii Tridentini Præfectus Romanus. Abbas Martius Cincius Clericus Romanus.

Melchior tit. ..... S. R. E. Cardinalis de Polignac Gallus. Abbas ..... de S. Germano Clericus.

Fabritius tit. SS. Viti, & Modesti S. R. E. Cardinalis de Abbatibus Oliverius Pisaurensis. Abbas Joannes Franciscus de Abbatibus Oliverius Eques S. Joannis Hierosolymitani Clericus Pisaurensis.

Carolus tit. S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Cardinalis de Marinis Januensis. Abbas Franciscus Visettus Patritius Alvetius Diœcesis Comensis.

Julius tit. S. Adriani S. R. E. Cardinalis Alberonus Placentinus. Abbas Alexander Caroldus Clericus Placentinus.

Alexander tit. S. Mariæ in Cosmedin S. R. E. Cardinalis Albanus Urbinas. Abbas Joseph Nagat, & Salinos Clericus Barchinonen.

VIII.

Indicitur Jubileum Universale initio Pontificatus Sanctitatis Suæ.

Huic simile Jubileum indictum fuit ab Innoc. XIII. Const. ed. 1721., Maji 27., P. 1. & a Clem. XII. Const. ed. 1730., Sep. 9., P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 10. Junii 1724. An. 1.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a necessitate implorandi Divinum auxilium pro salutari universalis Ecclesiæ regimine.

CUM inscrutabilis divini consilii altitudo humilitatem Nostram ad Universæ Ecclesiæ regimen evocare, Nobisque Vicariam sui in Terris potestatem committere sit; Nos tametsi nihil magis desideraremus, quam, ut immen-

ſam illam curarum Pontificiarum molem, cui ferendæ infirmitatem noſtram longe imparem agnoſcimus, defugere poſſemus, delatamque propterea dignitatem, quantum licuit, toto animo, ac ſincero corde detrectaverimus, aſſidue Deum obſecrantes, ut calicem illum a Nobis transferret. Nihilominus ne ſupernæ voluntati, cui non eſt, qui reſiſtat, nimium obluctari videremur, impoſito Nobis jugo collum ex charitatis neceſſitate humiliter ſubmiſimus, firma ſpe, ac fiducia in Domino freti, ut qui Nobis Apoſtolici miniſterii auctor fuit, mitteret auxilium de ſancto, & de Sion tueretur Nos. Verum dum aſſumpti oneris Angelicis etiam humeris formidandi gravitatem ſerio perpendimus, miſeramque temporum conditionem, ac luctuoſum Chriſtianæ Reipublicæ ſtatum contemplamur, anticipaverunt vigilias oculi Noſtri, atque inter mœrores, & ſuſpiria timemus, ne cum Regio Propheta exclamare cogamur: Veni in altitudinem Maris, & tempeſtas demerſit me, dolemus ſiquidem, & graviter angimur Nos in ea tempora incidiſſe, quibus refrigeſcere charitatem multorum videmus, neque Sanctæ Dei Eccleſiæ faciem, qua multiplicatis in Regione diſſidiis laceram, qua filiorum ſuorum exceſſibus deformatam ſine intima animæ noſtræ amaritudine intueri poſſumus: Non tamen deficimus animo, ſed omnem ſpem Noſtram in eum convertimus, qui ſperantes in ſe confundi non patitur, & gratiæ ſuæ ſuſtinet, ac confovet præſidio; Quod ut cum omnium Eccleſiarum, quarum Nobis credita eſt ſolicitudo, utilitate demereri, ac conſequi valeamus, ad veſtrum omnium, quibus curam Paſtoralem impendere, preces ex pio, ac laudabili Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum more confugiendum duximus, merito confidentes Clementiſſimum Dominum Noſtrum ad providum Eccleſiæ militantis gubernium neceſſario Nobis Cæleſtia dona largiturum, ſi vos Nobiſcum unanimes ſcindatis corda veſtra, & depoſito peccatorum pondere revertamini ad eum, qui multus eſt ad ignoſcendum, & orationes veſtras, jejunii, atque eleemoſynæ viribus roboratas ad Altare Patris miſericordiarum jugiter offeratis. Accedamus ergo ad Deum in ſanctitate animæ, caſtas, & impollutas manus ad illum elevantes. Adeamus cum fiducia ad Thronum gratiæ, ut miſericordiam conſequamur, & gratiam inveniamus in auxilio opportuno. Præſtabilem ſuper hominum malitia, Dei bonitatem imploremus, ut qui dat laſſo virtutem, & his, qui non ſunt, fortitudinem, & robur multiplicat, confirmet quod operatus eſt in Nobis, noſque confortet in potentia virtutis ſuæ, ac repleat agnitione ſuæ voluntatis in omni ſapientia, & intellectu, effundens ſuper Nos ſpiritum conſilii, quo inter tot rerum, ac temporum difficultates agnoſcamus, quid agere debeamus, oculiſque ac mente ſemper in Deum intentis, quæ recta ſunt, ſalubriter perficiamus. Hæc autem ut majori ſpiritus ardore, uberiorique fructus incremento fiant, Cæleſtium munerum Theſauros, quorum diſpenſationem fidei noſtræ commiſit Divina dignatio, reſerare, & liberali manu erogare decrevimus.

Indictio prædicti Jubilæi.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei Miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſolvendi poteſtate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, univerſis, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus in Alma Urbe Noſtra degentibus, qui ſolemni Proceſſioni, quam Dominica tertia poſt Pentecoſtes ab Eccleſia Sanctæ Mariæ ſuper Minervam, ad Eccleſiam Beatæ Mariæ de Vallicella nuncupat. de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus Noſtris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, ac Chriſtianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos exiſtentibus, Prælatis quoque, & Officialibus ejuſdem Curiæ, univerſoque Clero, & Populo, benedicente Domino agemus, devote interfuerint, vel Sancti Joannis in Laterano, Principis Apoſtolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Eccleſias, ſeu Baſilicas, vel earum aliquam intra ſpatium ejuſdem, vel proximæ ſubſequentis hebdomadæ ſaltem ſemel viſitaverint; ibique per aliquod temporis ſpatium devote, ut ſupra, Deum oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominica die immediate ſequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam, prout unicuique ſuggeret devotio erogaverint. Cæteris vero extra Urbem prædictam ubique degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus per eos, qui ibi curam Animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ pervenerint deſignandas, vel Eccleſiarum hujuſmodi aliquam ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum, a publicatione deſignationis, vel per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurſurarum, ſaltem ſemel viſitaverint, ibique, ut ſupra, oraverint, ac quarta, & ſexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujuſmodi jejunaverint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediate ſequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, ut præmittitur, erogaverint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in Anno Jubilæi viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Urbem prædictam concedi conſuevit, tenore præſentium concedimus, & elargimur.

De exiſtentibus extra Urbem.

De navigantibus, & iter agentibus.

§. 2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint, ſupra ſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam conſequi poſſint, & valeant: Regularibus autem perſonis utriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuſcumque tam laicis, quam Eccleſiaſticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento, detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiverint, ut illa Confeſſarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis, eis in alia pietatis opera, commutare, vel in aliud proximum tempus prærogare poſſit, eaque injungere, quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt pariter concedimus, & indulgemus.

De Regularibus, & legitime impeditis.

De Confeſſario eligendo, ejuſque facultate.

§. 3. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus utriuſque ſexus, tam laicis quam Eccleſiaſticis, Sæcularibus, & Regularibus, cujuſvis Ordinis, & Congregationis, & Inſtituti tam in Urbe præfata, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcumque Presbyterum Confeſſarium, tam Sæcularem, quam cujuſvis Ordinis, & Inſtituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis Sententiis, & Cenſuris a jure, vel ab homine, quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſive Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini

legi

legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliaque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De publicatione Jubilæi.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ Obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & quibuscumque Ordinariis locorum, ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam Animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

De casibus reservatis.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias, & Censuras, incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularibus, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exposita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præmissorum, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & Gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die X. Junii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

IX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul. pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Fratrum Min. Discalc. strict. Observ. Castellæ Veteris.

De erectione Seminariorum pro Familia Hispanica vide Innoc. XI. Const. ed. 1686. Jun. 2. P. 10., & hujus Const. ed. 1727. 3. Apr. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 10. Junii 1724. An. I.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio d. Congregationi facta pro erectione Seminarii immediate subjiciendi Ministro Provinciali, & Definitorio juxta Constitutiones Inn. XI. de Seminariis Familiæ Hispanicæ.

Nuper pro parte dilecti filii Joannis Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lectoris, ac Patris Provinciæ Fratrum Excalceatorum S. Didaci in Bethica, & Procuratoris Generalis in Romana Curia eorumdem fratrum Discalceatorum, & recollectorum Ordinis Sancti Francisci Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod cum Provincia S. Pauli Fratrum Discalceatorum hujusmodi strictioris observantiæ ejusdem S. Francisci Veteris Castellæ animabus Sanguine Agni redemptis proficere cupiens humiliter eidem Congregationi supplicasset, quatenus eidem Provinciæ unum ex illius Conventibus per fratres Diffinitorii Provincialis designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum, qui Apostolicis Missionibus unice essent dediti, facultatem erigendi concederet, cujus quidem Conventus Guardianus, aliique fratres, pariterque ipsum Seminarium strictissimis prædictæ Provinciæ Constitutionibus gubernarentur, ac Ministro, & Diffinitorio Provinciali immediate subditi essent, cui etiam competeret electio Guardiani dicti Seminarii pro tempore necnon receptio Novitiorum, sicut in aliis totius Provinciæ Conventibus observabatur, non autem subjicerentur immediate Ministro Generali, sicut in literis fe. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis expeditis pro Collegiis Missionariorum sitis in Provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponebatur, prohibendo simul expresse, quod dummodo erectum esset in dicta Provincia Sancti Pauli prædictum Seminarium, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnis titulo Missionum ad alia Missionariorum Collegia extra ipsam Provinciam existentia transire posset, concedendo his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædecessoris contenta, quibusque alia Missionariorum etiam Regularis observantiæ Seminaria gaudebant, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Ministri Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis tamen immediata subjectione, electione Guardiani, ac receptione Novitiorum, quæ sicut præmittitur ad Ministrum, & Definitorium Provinciale spectare deberent; emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita visa relatione Eminentissimi Corsini prædicti Ordinis apud S. Sedem Protectoris, & Patri Procuratoris Generalis referente Eminentissimo Fabrono benigne indulsit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris existentibus narratis fundationem prædicti Seminarii Missionariorum sibi, &

Decretum Congregationis juxta relatam petitionem an. 1723. editum.

Diffinitorio Provinciali in uno ex Conventibus ejusdem Provinciæ beneviso juxta formam prærogativas, Privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus fa. me. Innocentii XI. pro suo arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniat. Immediata tamen Jurisdictione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reservata intelligantur eidem Provinciali modo supra descripto, & cum expressa etiam conditione, ut Religiosi istiusmodi Provinciæ, seu Seminarii de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & superioritatibus debitis, & competentibus Patri Ministro Generali Ordinis. Non obstantibus &c. Romæ 20. Augusti 1723. - F. Cardinalis Paulutius. F. Archiepiscopus Damascenus Secretarius.

Preces Procuratoris Discalc., & Recollect.

§. 1. Cum autem sicut dictus Joannes Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse privilegia, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos specialem ipsi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

X.

Indicitur Universale Jubilæum Anni Sancti 1725.

Ultimum Jubilæum Anni Sancti 1700. indictum fuit ab Innocentio XII. Const. ed. 1699. Maji 17. P. 8. Extat aliud Jubilæum hujus pro initio sui Pontificatus Const. ed. 1724., Jun. 10. P. 1. Et Clem. XII. Const. ed. 1730. Septembris 9. P. 1. pro sui Pontificatus initio.

Dat. 26. Junii 1724. Ann. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a necessitate implorandi cæleste auxilium, ut a SS. faciunt.

Redemptor, & Dominus Noster Jesus Christus, Unigenitus Dei Filius, cujus inscrutabili providentia pariter, ac terrena omnia sapientissime disponuntur, immensam suam erga Nos bonitatem clarissimo testimonio patefecit, cum ad regimen Universalis Ecclesiæ pretioso suo Sanguine acquisitæ post diuturnam Apostolicæ Sedis vacationem, humilitatem nostram vocare, suamque in Terris Vicariam potestatem Nobis committere dignatus est. Et Nos quidem impositam Sacrosancti Apostolatus sarcinam, etsi viribus nostris longe imparem, quin etiam ipsis Angelicis humeris formidandam, suspiria inter, & lacrymas, nec tam immerentes, quam inviti suscepimus, ut Divinæ vocis imperio, quemadmodum par erat, humiliter obsequeremur. Verum, dum luctuosum Christianæ Reipublicæ, gravium malorum procellis tot per annos agitatæ, & graviorum adhuc periculis expositæ, statum attente circumspicimus, susceptique oneris magnitudinem, & rerum, ac temporum conditionem serio Nobiscum reputamus: timor, & tremor venerunt super Nos, & vigilias anticipaverunt oculi nostri, meritoque veremur, ne impendenti Nobis gravissimæ curarum moli infirmitas nostra succumbat. Non tamen concidimus animo; sed omnem pro salute crediti Nobis e Cælo Gregis laborem alacriter subire parati, in bonorum omnium largitore Deo, qui sperantes in se confundi non patitur, firmam collocamus fiduciam fore, ut qui Nobis extitit honoris auctor, ipse fiat administrationis adjutor, & virtutem largiatur, qui contulit Dignitatem. Id porro Nos a Divina Clementia supplici, devotaque humilitate assidue precari non desinimus, & ab universis etiam Christifidelibus, quibus Apostolica sollicitudo a Nobis impendenda est, unanimi studio flagitari maxime cupimus; ut exoratus communibus precibus benignus, & misericors Dominus, qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt fortitudinem, & robur multiplicat, brachio sancto suo confortet, ac roboret Nos, mentemque nostram lumine suæ claritatis illustret ad cognoscendum, faciendumque semper quod bonum est in oculis suis: tribuat Nobis spiritum sapientiæ, & intellectus, spiritum consilii, & fortitudinis, ut Pastorale officium salubriter exequi valeamus ad Divini nominis gloriam, Ecclesiæ Sanctæ utilitatem, ac spiritualem omnium Fidelium ædificationem: præsentibus Christiani Populi necessitatibus propitius adsit: pericula propulset: hæreses, ac in Religione dissidia extirpet: Fidem Catholicam protegat, & propaget: Orthodoxis Principibus arctam, & indissolubilem animarum concordiam, Sanctæque Religionis propugnandæ, atque ab insidiis, & detrimentis liberandæ zelum præbeat: eorumque consilia, & vires ad Christiani nominis tutelam, & amplificationem unire, sociare, regere, & roborare dignetur.

& felicius regi possit universalis Ecclesia in minus prospero rerum statu.

Præstantia Anni Sancti.

§. 1. Id autem, ut a Vobis, Dilecti Filii, ferventiori pietatis studio, uberiorique fructu peragatur, Sacros Indulgentiarum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, proferre, ac liberali manu erogare decrevimus hoc maxime opportuno tempore, quo appropinquat Annus Christiano Populo in primis optabilis, atque jucundus Sanctissimi Jubilæi: Annus universæ Catholicæ Ecclesiæ peculiari modo sacer, ac venerabilis: Annus expiationis, & veniæ, remissionis, & gratiæ, quo cunctis fidelibus ad Almam hanc Urbem nostram confluentibus, & sacra Apostolorum Limina, præscriptasque Basilicas pie, ac devote visitantibus, ut Antiquorum habet fida traditio, amplissimæ peccatorum Indulgentiæ propositæ sunt. Licet enim nulla temporis momenta decurrant, quæ Divinis non sint plena muneribus, & nunquam ad misericordiam Dei per ipsius gratiam Nobis aditus præcludatur: eo tamen Anno a Divina largitate singularia speranda sunt beneficia, ac tanto ampliora, quanto majori fervore mentes Fidelium ad universa re-

ligiosæ pietatis opera incendi convenit, ac inflammari. Audite igitur hæc omnes Gentes; quæ orthodoxam profitemini Religionem: auribus percipite, qui habitatis Orbem, Reges terræ, & omnes Populi; Dum Nos Jesu Christi vices, quamvis immeriti, gerentes in terris, annunciamus Vobis, & evangelizamus Annum Domini placabilem, Annum redemptionis, & veniæ peccatorum, ac pro paterna, qua cunctos Christifideles in Domino complectimur, charitate, vos omnes ad jucundissimam Sacrosancti hujus Jubilæi solemnitatem concelebrandam vocamus, ac excitamus. Quod si olim quinquagesimus Annus ex Divina ordinatione a filiis Israel summo plausu, & incredibili gaudio excipiebatur; quanto magis decet Christianum Populum sacro Jubilæi anno recurrente gaudere, ac lætari. Non enim, ut quondam Judaica Natio, ad distractorum prædiorum recuperationem, sed ad æternæ possessionem hæreditatis invitamur: non a colendæ terræ laboribus eximimur, sed fructus, quos Christi Domini, Deiparæ Virginis, & Sanctorum merita protulerunt, uberrimos percipimus; non a pecuniarum debito, vel ab humana servitute, sed a peccatorum vinculis, & pœnis absolvimur; non ab exilio terrenam Patriam repetere Nobis licet; sed ad cælestem illam Patriam, unde exulantes in hac lacrymarum valle misere pererramus, tutum nobis iter præmonstratur, & panditur.

Indictio præd. Anni cum forma lucrandi Indulgentias.

§. 2. Quod itaque vetus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ consuetudo, & Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum exempla Nos admonent, illorum vestigiis inhærentes, eorumque pium, ac saluberrimum institutum retinentes, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium assensu, universalis, & maximi in hac Alma Urbe nostra Jubilæi celebrationem in Annum proximum millesimum septingentesimum vigesimum quintum a primis Vesperis Vigiliæ Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime futuræ inchoandam, & per totum Annum ipsum finiendam, auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, quanto maximo possumus cordis nostri gaudio, & exultatione, ad ipsius Dei gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, ac totius Christiani Populi sanctificationem indicimus, & promulgamus. Quo sane Jubilæi Anno durante, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Sancti Joannis Lateranensis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Basilicas semel saltem in die per triginta continuos, aut interpolatos dies, si Romani, vel Incolæ Urbis; si vero Peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim saltem dies devote visitaverint, & pro Sanctæ Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, ac totius Christiani Populi salute, & tranquillitate, plenas ad Deum preces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam misericorditer in Domino concedimus, ac impertimur. Et quoniam contingere potest, ut ex iis, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Urbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Urbe, ægritudine, vel alia legitima causa impediti, aut morte præventi, præfinito dierum numero non completo, ac nequidem fortasse inchoato, præmissa exequi, & dictas Basilicas visitare nequeant: Nos piæ, promptæque illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benigne favere cupientes, eosdem vere pœnitentes & confessos prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus, acsi dictas Basilicas diebus a Nobis præscriptis re ipsa visitassent.

Invitatio ad Annum S., & hortatio ad pia opera

§. 3. Impigra igitur, piaque devotione, Filii dilectissimi, & alacri animo suscipite annunciati Vobis Anni Sancti celebritatem, quem ideo religiosa ejusmodi appellatione Majores, ut nostris, insignivere, quia Divino cultui, Sanctorum operum exercitationi specialius dicatus est. Alatur esuriens, vestiatur nudus, adjuvetur oppressus, foveatur ægrotus. Odia transeant in dilectionem, inimicitiæ convertantur in pacem, tranquillitas extinguat iram, mansuetudo remittat injuriam, jejunium carnis desideria conterat, oratio spiritum a terrenis rebus avocatum in cælestium contemplatione defigat, & ad amorem, ac spem immortalium gaudiorum attollat. Hi porro Christianarum virtutum exemplis, & bonorum operum meritis instructi ad hanc Sanctam Civitatem, tot Sanctorum Martyrum memoria inclytam, ac Beatorum præsertim Apostolorum Ecclesiæ Principum, doctrina eruditam, & glorioso sanguine consecratam, religiosa animi alacritate concurrite. Festinate ad Locum, quem elegit Dominus: ascendite ad hanc Hierusalem novam, unde ab ipso Ecclesiæ nascentis exordio Lex Domini, & Lux Evangelicæ veritatis in universas Nationes effluxit: Urbem tot, tantisque a Deo beneficiis auctam, tot muneribus cumulatam, ut Civitas Sacerdotalis, & Regia in superbiam sæculorum posita, Civitas Domini, Sion Sancti Israel, jure optimo prædicetur. His vere confitebimini Deo in Ecclesia magna, in populo gravi laudabitis eum. Quandoquidem hæc ipsa Catholica, & Apostolica Romana Ecclesia, per Sacram Beati Petri Sedem Caput Orbis effecta, Mater est cunctorum credentium, fida Divinitatis Interpres, & Magistra omnium Ecclesiarum. Hic intemeratum fidei depositum, hic fons Sacerdotalis unitatis, hic Claves Regni Cœlorum, & summa ligandi, atque solvendi potestas, hic demum inexhaustus ille Thesaurus Ecclesiæ Sacrarum Indulgentiarum, cujus dispensator est Romanus Pontifex, custoditur.

Votum pro prospero itinere & reditu hæreticorum ad Catholicam Ecclesiam.

§. 4. In viam pacis, & prosperitatis dirigat gressus vestros Omnipotens Dominus, & tribuat Vobis iter prosperum, tempusque tranquillum, quatenus cum salute, & gaudio pervenire possitis ad Pastorem Vobis in Terris divinitus constitutum, ut qui unum corpus sumus in Christo, unanimes glorificemus Deum, ac in Sanctæ Ecclesiæ unitate, & Communione invicem collætemur. Utinam vero comites sese vobis adjungerent, & sacram hanc peregrinationem una vobiscum aggrederentur Filii olim nostri, nunc autem desertores, & transfugæ, quorum Progenitores, veterum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum tempore, ad Sanctam ejusmodi celebritatem ex omni Populo, & Natione frequentissimos convenisse antiqua monumenta testantur. Nihil enim Nobis optatius, neque jucundius accidere posset, quam ut ipsi ad fidem Patrum suorum, a qua infeliciter cum manifesto æternæ salutis discrimine desciverunt, reverterentur, adeoque Nobis paterni amoris in sinu eos excipere, & pari Pontificiæ charitatis sensu complecti liceret. Qua ratione, & miserum errantium statum jugibus lacrymis deflemus, & pro Pastorali nostra solicitudine assiduis, enixisque votis a Divina Clementia flagitare non desistimus, ut ipsis veritatis suæ lumen ostendere non dedignetur, quatenus hæretica pravitate deposita orthodoxam suscipiant Religionem, abruptoque divisionis laqueo, Catholicæ Romanæ Ecclesiæ, extra quam non est salus, unitatem, & communionem sincero corde amplectantur.

Præceptum Locorum Ordinarii, ut annuncient annum S. & doceant modum Indulgentias consequendi.

§. 5. Vos autem, Venerabiles Fratres Nostri Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in consortium nostræ solicitudinis advocati, Pastores, & Magistri populorum, nunc potissimum exaltate, quasi tuba, vocem vestram annunciate Dominico Gregi tempus acceptabile, dies æternæ salutis, Annum ad redimenda peccata, ad salvandas animas institutum, ut sancti-

ficetur,

ficetur, & Divina opitulante gratia disponatur ad ea cælestia munera rite suscipienda, quæ bonorum omnium largitor Deus filiis dilectionis suæ per ministerium humilitatis nostræ destinavit. Docete omnes, si unquam alias, nunc maxime oportere, ut abjiciant opera tenebrarum, & induantur arma lucis; Vitia fugiant, Virtutes sectentur, & unusquisque recedat a via sua mala, & revertatur ad Dominum in corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta. Docete insuper Sacros Indulgentiarum thesauros consequendi spem omnem inanem esse, nisi contrito, & humiliato corde unusquisque se præparet, & congruis Christianæ pietatis operibus Divinam misericordiam sibi propitiare contendat. Qui vero substantiam hujus Mundi habent, Vobis admonentibus, discant facere sibi amicos de mammona iniquitatis; Pauperum inopiæ subveniant, & Peregrinos præcipue Romam venientes subsidiis adjuvent, hospitio excipiant, omnibusque humanitatis, & Christianæ Charitatis officiis prosequantur. Omnes autem (quod vetus Ecclesiæ consuetudo, Apostolica voce laudata, Nos admonet) orent pro Regibus, & Principibus Christianis, ut Omnipotens Deus, Rex Regum, & Dominus Dominantium, illis plenam in utroque homine felicitatem, & pacem, veramque concordiam largiri dignetur. Eos porro, qui sacram hanc peregrinationem susceperint, paternis adhortationibus, & monitis instruite, qua cordis devotione, & modestia, quave fraternæ pacis observatione ubique se gerere debeant, ut Christi bonus odor sint in omni loco: Non seculi curiosa sectentur; non vanis intendant fabulationibus, sed Divinarum rerum colloquiis, hymnis etiam, & canticis spiritualibus viarum labores, & incommoda levare studeant. Avertant in itinere oculos suos, ne videant vanitates, nec illicitis cupiditatibus, aut secularibus desideriis a suscepto pietatis proposito se avocari patiantur. Sic bonas faciant vias suas, & ambulantes in semitis justitiæ digni fient Angelo Dei Comite, ad hanc S. Civitatem cum exultatione deduci, ubi adorabunt Dominum in Atrio Sancto ejus; Intrabunt portas ejus in confessione, portas Justitiæ, quibus facilis ad Divinam misericordiam præstatur accessus, & ad cælestium benedictionum thesauros acquirendos felix aditus aperitur. In omnibus autem, Venerabiles Fratres, præbete vos ipsos, & omnem Clerum exemplum bonorum operum, & formam Gregis ut vestræ virtutis, ac religionis veluti sale, cæteri condiantur; Dumque in Vos, tamquam in speculum, oculos conjiciunt, ex actionibus vestris sumere possint, quod imitentur.

Admonitio Potentatibus, ut opem suam conferant.

§. 6. Postremo Charissimos etiam in Christo Filios Nostros Imperatorem electum, ac Reges, & Principes omnes Catholicos hortamur; & in Domino obsecramus, ut quo plura, & magis illustria beneficia ab Eo, per quem Reges regnant acceperunt, tanto ardentius, ut par est, ad Dei gloriam promovendam, & Sanctam ejus Ecclesiam propugnandam, pio zelo excitentur; præcipue vero Venerabilium Fratrum Nostrorum Episcoporum, & Superiorum Antistitum Pastoralem sedulitatem, ac vigilantiam adjuvent, & a suis quoque Magistratibus, ac Ministris adjuvari mandent. Maxime autem erga Peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant, curentque, ut tutis incedant itineribus, & nulla perditorum hominum vexatione perturbentur; Sed hospitalibus Domibus, & publicis hospitiis amanter excepti, & commeatu, rebusque ad vitam necessariis recreati, sine ulla concussione, & injuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in Patriam revertantur.

§. 7. His enim hostiis Reges potissimum, & Principes Deum sibi propitium reddent, ut diu in terris felicem, & tranquillam vitam agant, ac demum in æterna Tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur.

Clausulæ.

§. 8. Ut vero præsentes literæ ad Omnium Fidelium, quibuscumque in locis existentium, notitiam facilius perveniant, volumus earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eamdem prorsus adhiberi fidem, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Indictionis, promulgationis, Concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV., Sexto Kalendas Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

VISA
De Curia I. C. Archiepiscopus Amasenus.

Loco ✠ Plumbi.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicationes Anni Sancti.

Anno a Nativitate Domini Millesimo Septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die vero vigesima nona Junii Festo Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Benedicti Divina providentia PP. XIII. anno primo, præsentes literas Apostolicas in Atrio Sacrosanctæ Basilicæ Vaticanæ de Urbe, adstante Populo, legi, & solemniter publicavi.

Ego I. C. Archiep. Amasenus Abbreviator de Curia.

Anno a Nativitate Domini millesimo septingentesimo vigesimo quarto, Indictione secunda, die vero 29. Junii Pontificatus SS. D. N. Benedicti Papæ XIII. Anno primo, supradictæ literæ Apostolicæ in Atrio Basilicæ Principis Apostolorum, ut supra, publicatæ, ad valvas ejusdem Basilicæ affixæ fuerunt, ac eædem postea publicatæ in Basilicis S. Pauli, Lateranensi, & Sanctæ Mariæ Majoris, & ad earum valvas affixæ fuerunt, prout similiter ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, & Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, dimissis copiis, ut moris est, per Nos Joannem Trifellium, & Joannem del Rè SS. D. N. Papæ Cursores.

Petrus Romolatius Mag. Curs.

Iterum eisdem anno, & Indictione, die vero decima septima Mensis Decembris, Dominica tertia Adventus Domini, Pontificatus præfati Sanctissimi Domini Nostri Anno primo, supradictæ literæ Apostolicæ apud Portam Majorem Palatii Pontificii Vaticani lectæ, & publicatæ fuerunt per Nos infrascriptos Subdiaconos Apostolicos.

Joannes Benedictus Gentilott. Sac. Rotæ Auditor.
Federicus Cornelius Sac. Rotæ Auditor.

Eisdem vero, Indictione, & die, supradictæ literæ Apostolicæ præ foribus Basilicarum Sanctorum Petri, & Pauli, necnon Lateranensis, & Liberianæ, prout ad valvas Cancellariæ Apostolicæ, &

Magnæ Curiæ Innocentianæ in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ, aliisque locis consuetis Urbis publicatæ, & affixæ de more fuerunt per Nos Joannem Trifelium, & Joannem del Rè SS. D. N. Papæ Cursores.

Idem Trifellius Curs. Mag.

XI. Conceditur Indulgentia plen. perpet. visitantibus Ecclesias Monasteriorum Ordinis Cisterciensis die festo S. Stephani Tertii Abbatis Cistercii.

De Indulgentiis totius Ordinis Cistercien. & Monasteriorum Germaniæ Super., Monachis Provinc. Silesiæ communicatis vide Clem. XI. Const. ed. 1716. Oct. 8. P. 16. De confirmatione omnium Privilegiorum totius Ord. vide Const. ed. 1728. Januarii 25. P. 5.

Dat. 4. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cælestium munerum Thesauros dispensationi Nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam in Terris, Sanctorum in Cælis cum Christo regnantium venerationem excitandamque, & confovendam erga illos fidelium devotionem, ac ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

Preces Procuratoris Generalis pro concessione dictæ Indulgentiæ. §. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Monasteriorum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die festo S. Stephani Tertii Abbatis Monasterii Cistercii, & ejusdem Ordinis legislatoris a primis vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi annis singulis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. (Concessio prædicta.)

Clausulæ. §. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die IV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XII. Suspenduntur quæcumque Indulgentiæ, vertente Anno Universalis Jubilæi Millesimo Septingentesimo Vigesimo Quinto.

Dictum Jubilæum indictum fuit Const. ed. 1724. Junii 26. P. 1.

Dat. 6. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis suspensionis. CUm Nos nuper Sancti Jubilæi celebrationem a Vigilia Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi proxime futuræ inchoandam, & usque ad finem sequentis anni duraturam universo Populo Christiano, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium assensu, indixerimus, ac omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Sancti Joannis Lateranensis, & Sanctæ Mariæ Majoris de Urbe Basilicas visitaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, & veniam concesserimus, prout in nostris desuper confectis literis plenius continetur; Cupientes ut Christianæ Nationes ex omnibus Terrarum Orbis locis in Alma Urbe nostra in Fidei, ac Religionis unitate congregatæ, eodem pietatis, ac devotionis spiritu Basilicas prædictas, quo maximo fieri poterit concursu, durante eodem Jubilæo, visitent, & frequentent multorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum exemplo adducti, omnes, & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, ac facultates, & Indulta absolvendi, etiam a casibus Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Domibus, Militiis, Ordinibus, etiam Mendicantium, Congregationibus, Confraternitatibus, etiam Laicorum, Universitatibus, & piis locis, illorumque Ordinibus, Capitulis, Conventibus, Magistris, Superioribus, & tam Secularibus, quam quorumvis, etiam Mendicantium Ordinum Regularibus personis, Coronisque, Granis, Imaginibus, & Numismatibus ex metallo, seu quacumque alia materia confectis, tam singulariter, quam universaliter per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & aliorum Principum, aut ipsis etiam Imperatori, Regibus, Ducibus, & Principibus, vel aliis quacumque alia mundana, vel Ecclesiastica dignitate, etiam speciali nota digna, fulgentibus, etiam ad instar Jubilæi, aut alias quomodocumque, & ex quibusvis causis, & occasionibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac alias quomodolibet concessas, & concessa, quorum omnium tenores, formas, derogationes, & decreta præsentibus pro expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate, de eorundem Fratrum consilio, & assensu, ac potestatis plenitudine, suspendimus, & suspensas, ac suspensa esse declaramus, easque, & ea, eodem anno durante, nulli prodesse, aut suffragari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca per præsentes auctoritate Apostolica præcipimus, & mandamus, ne interim aliæ, quam indicti a Nobis prædicti Jubilæi, Indulgentiæ sive publice, sive privatim, quovis prætextu, ubivis locorum, & gentium sub excommunicationis eo ipso incurrendæ, aliisque arbitrio Ordinariorum infligendis pœnis publicentur, vel nuncientur, aut in usum demandentur. (Suspensio prædicta Indulgentiarum.) Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Confraternitatum, Universitatum, Collegiorum, & locorum, aliorumque prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, exemptionibus, & Indultis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, ac aliis quibuscumque per eosdem Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, ejusque Legatos, sub quibuscumque tenoribus, (Clausulæ derogatoriæ.)

& for-

& formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, & ex quibusvis causis concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamsi in illis caveatur expresse, quod sub similibus, vel dissimilibus suspensionibus nequaquam comprehendantur, nisi de illis specialis, & individua mentio fiat, illis alias in suo robore permansuris, ad affectum præmissum, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Et quia difficile nimis esset præsentes quocumque ubi illis opus fuerit, perferri, volumus earum exemplis, etiam impressis Notarii publici manu, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem in judicio, & extra ubique locorum adhiberi, quæ adhiberetur præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suspensionis, declarationis, Decreti, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimo quarto, Pridie Nonas Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIII. Declaratur, & ampliatur Constitutio Innocentii XII. de exemptione Præsulum Regni Neapolis a Spoliis Cameræ Apostolicæ debitis, cum quibusdam Ordinationibus.

Laudata Constitutio ed. fuit 1693. Jan. 30. P. 3. Et hac de re vide Pii IV. Constit. ed. 1564. Nov. 25. P. 5.

Dat. 11. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ Divina dispensatione commissum salubriter exequi satagentes ad ea potissimum, per quæ Ecclesiarum quarumcumque decori, commodis, ac utilitati prospicitur, providoque consilio ad illarum favorem disposita a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris sarta, tecta, ac inviolata custodiuntur, vel etiam, ubi rerum, locorum, ac temporum conditio ita postulet, declarantur, & ampliantur, Pastoralis solicitudinis nostræ curas libenter convertimus, susceptique Ministerii partes propensa charitate desuper interponimus, prout omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, expedire in Domino arbitramur.

Epitome præd Constitutionis Innocentianæ.

§. 1. Sane alias felic. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor noster animo secum reputans in Regno Neapolitano ingentem extare numerum Metropolitanarum Cathedralium, & aliarum quibus Prælati inferiores seu dignitates quasi Episcopalem jurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentes præsunt, Ecclesiarum, congruis pro majori parte carentium redditibus, adeoque illa, quum Dei Domus exposceret, majestate, & eleganti structura, necnon decenti supellectile Sacra, & Ministris Ecclesiasticis sufficientibus, ac idoneis, cæterique Divino cultui necessariis ob earum inopiam, vel non opulentiam, ut plurimum destitutarum: simulque considerans multiplices angustias, & graves molestias, quibus Venerabiles Fratres earumdem Ecclesiarum Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & aliquando etiam in extremis laborabant, a Subcollectoribus spoliorum, sub prætextibus assecurandi jura ad Cameram nostram Apostolicam pertinentia, identidem vexari, ac perturbari consueverant: a spolio, & quocunque alio jure ejusdem Cameræ Apostolicæ exigendi, & percipiendi pecunias, res, effectus, mobilia, se moventia, & alia bona, etiam stabilia, cujuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis, & quantitatis per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni ex redditibus suarum Ecclesiarum quomodocumque acquisita, necnon fructus naturales a solo separatos, & civiles tempore mortis perceptos, seu exactos ex redditibus præfatarum Ecclesiarum, etiam inconsumtos, & incommixtos, non tamen pendentes, seu inexactos, ex speciali dono gratiæ, perpetuis futuris temporibus, dictos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni præfati omnino exemit, & liberavit ad effectum tamen, & non alias, aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad antedictas Metropolitanas, aliasque Cathedrales, & reliquas, quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores præfuerint, illisque non indigentibus quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores præfuerint, illisque non indigentibus ad Parochiales Ecclesias eorum Regimini commissas spectare, ac ad earumdem favorem, beneficium, & utilitatem prorsus cedere, converti, & erogari deberent; pluraque alia statuit, atque dissolvit, quæ in Constitutione a memorato Innocentio Prædecessore desuper edita anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo tertio, tertio Kalen. Februar., Pontificatus sui anno Tertio, quæ incipit -- *Inscrutabili* -- plenius, ac uberius continetur.

An in ipsa comprehenderentur Præsules extra Diœcesim decedentes, addubitatum est.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus postquam ejusmodi Constitutio promulgata fuit, debitæque executioni demandari cœpit, Dilecti filii prædictæ Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurarius Generalis, & Commissarius itidem Generalis, necnon spoliorum in memorato Regno Neapolitano Collectores, & Subcollectores, prætenderint sub eadem Constitutione minime comprehendi, nec comprehensa censeri debere spolia bonorum, & fructuum quorumcumque, spectantium ad Archiepiscopos, Episcopos, & alios Præsules inferiores decedentes extra fines Ecclesiarum, & Diœcesum, apud quas personalem residentiam facere tenebantur; Eo quia præfatus Innocentius Prædecessor in antedicta Constitutione non modo expresse, quemadmodum opus erat, non derogaverit, sed nec ullam prorsus mentionem fecerit literarum Apostolicarum rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris etiam nostri, quarum initium est -- *In suprema* -- editarum anno Incarnationis Dominicæ 1564. VII. Kalendas Decembris, Pontificatus sui anno Quinto, quibus bona omnia ad Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & Episcopos, ac alios quoscumque Beneficiatos, extra residentiam defunctos pertinentia, tanquam spolia, ad Cameram Apostolicam legitime spectare aperte decernitur, & cavetur; adeoque cum post obitum memorati Innocentii Prædecessoris nonnulli Archiepiscopi, & Episcopi præfati Regni Neapolitani extra residentiam ex hoc seculo migraverint, & in controversiam vocari contigerit, an eorum bona spolio subjici deberent, discusso rite, ac ordine dubio in Congregatione nostra spoliorum nuncupata, resolutiones prodierint eidem Cameræ favorabiles; & in executionem ejusmodi resolutionum in præfatis casibus spolium subinde factum, ac prædictæ Cameræ re ipsa applicatum fuerit.

Causæ præsentis Declarationis, & ampliationis.

§. 3. Nos itaque animadvertentes memorato Innocentio Prædecessori in præfata Constitutione non aliam fuisse mentem, atque Consi-

lium

lium, nisi ut Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Ecclesiarum prædictarum angustias sublevaret, quæ nobis etiam ipsis abunde notæ sunt, atque perspectæ, cum in eodem Regno non modo nati, ac diu versati simus, verum etiam ibidem, dum Cardinalatus fungeremur honore, Sipontinæ primum; ac deinde Beneventanæ, Metropolitanis Ecclesiis, priori scilicet per triennium; & posteriori triginta octo circiter annorum spatio, quousque ad Apostolicæ Dignitatis fastigium Divina Clementia nos extulit, præfuerimus: & potissimum opportune provideret, ea quæ Sacris supellectilibus, & reparationibus indigerent, congruumque subsidium ab earum Prælatis viventibus non accepissent, saltem post illorum obitum ex eorum bonis juvari, reparari, ornari, rebusque ad Divinum præsertim cultum necessariis instrui possent; ac proinde æquum esse censentes, ut nullum in hac materia constituatur discrimen inter Prælatos extra residentiam, vel in residentia decedentes, cum eorum factum obesse minime debeat Ecclesiis, quarum favor, utilitas, & beneficium in eadem Innocentiana, Constitutione principaliter consideratum, atque Pontifici, quemadmodum ex toto illius tenore manifeste colligitur, propositum in primis fuit; Hinc igitur est, quod nos omnem de cætero controversiarum, ac litium occasionem e medio auferre, præfatarumque Ecclesiarum quieti, & tranquillitati, & commodo, quantum in Domino possumus, consulere cupientes,

Declaratio, & ampliatio præd. ex motu proprio pro Præsulibus extra Residentiam decedentibus.

Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ Nobis attributæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, decernimus, & declaramus memoratas literas Apostolicas Innocentii Prædecessoris suum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, & executionem in posterum sortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolitano, perpetuis futuris temporibus, etiam in casibus, in quibus Archiepiscopos, Episcopos, & inferiores Prælatos supradictos extra residentiam obire contigerit; & quatenus opus sit, easdem literas Apostolicas ad omnes, & singulos ejusmodi, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus extendimus, & ampliamus; præfatisque Pii IV. Prædecessoris de spoliis Prælatorum, & Clericorum extra residentiam decedentium, ac omnibus aliis aliorum Romanorum Pontificum, si quæ sint Constitutionibus, etiam peculiari, & individua nota dignis, ea tantum parte, in qua præsenti nostræ Constitutioni adversari dignoscuntur, illis alias in sua firmitate, ac robore permansuris, specialiter, & expresse, ac amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus.

Ordinationes præd.

§. 4. Per præsentes tamen casibus, qui hucusque evenerunt, normam præscribere, & spolia hactenus facta, dictæque Cameræ Apostolicæ in executionem resolutionum memoratæ Congregationis spoliorum, ut præfertur, applicata irritare, seu revocare non intendimus; quin etiam ea legitime facta, & recte applicata fuisse decernimus, & sancimus, mentemque, ac voluntatem nostram esse, ut hæc nostra dispositio in futuris tantum casibus locum habeat, & observetur, expresse declaramus.

Ex Spoliis fiant Dotes applicandæ duntaxat Ecclesiarum Fabricæ a Præsule cum Capituli consilio.

§. 5. Præterea cum ob rationes superius expositas probe compertum; exploratumque habeamus antedictas Archiepiscopales, Episcopales, & alias præfati Regni, quæ ab inferioribus Prælatis reguntur, Ecclesias (excepta tantum Metropolitana Beneventana, cui nos ipsi, regiminis nostri tempore, Dotem annui redditus mille ducatorum monetæ ejusdem Regni ex propriis nostris pecuniis in fundis, & Capitalibus fructiferis pro perpetua illius fabricæ reparatione, ac manutentione constituimus, & assignavimus), omni penitus carere dote, fundo, seu alio congruo subsidio, cujus annuo proventu illarum ædificia opportune reparari, & conservari, ac ubi necessitas id exposcat, etiam reædificari, pristinumque in statum restitui valeant; ac propterea, æquum justumque, immo etiam necessarium existimemus; ut miseræ earum conditioni, & indigentiæ aliquo modo prospiciatur; motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus statuimus, sancimus, & decernimus, ac insuper in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus, ut ex spoliis, quæ memoratis Præsulibus dicti Regni tam in Residentia, quam extra eam, ut præfertur, decedentibus, nemine prorsus excepto, in posterum fieri contigerit, quidquid in reparationem Ecclesiarum, aut alios pios; & necessarios in prædicta Innocentiana Constitutione, præscriptos usus, vel in alia a defunctis Præsulibus, juxta facultatem illis in eadem Constitutione traditam, designata pia; & congrua opera erogatum expensumque non fuerit, a Successoribus eorumdem Præsulum, cum suorum Capitulorum scientia, & consilio; ex integro inveniatur, & collocetur in fundis, seu Capitalibus tutis, securis, atque fructiferis pro Dote Fabricæ singularum Ecclesiarum prædictarum; ac ejusmodi Dotium annus proventus non in alium usum, quam reparationis, & manutentionis Fabricæ earumdem Ecclesiarum ab uniuscujusque Præsulibus, cum scientia pariter, & consilio suorum Capitulorum, in occurrentibus casibus, erogetur: Et quotiescumque dictas Ecclesias reparatione non indigere constiterit, annui etiam fructus, & fructuum fructus Dotium prædictarum in aliis Fundis, & Capitalibus tutis, atque fructiferis eodem prorsus modo reinvestiantur, & collocentur, ad hoc, ut ipsæmet dotes majora in dies, benedicente Domino, suscipiant incrementa, adeoque earum redditus supportando reparationis Fabricæ ipsarum Ecclesiarum oneri satis esse possint. Quæ sane reinvestimenta pro Dote Fabricæ earumdem Ecclesiarum nedum utiliora, sed magis etiam consentanea; atque conformia intentioni memorati Innocentii Prædecessoris fore arbitramur, quam si quidquid supererit ex prædictis spoliis, in emptionem supellectilis voluptuosæ, vel non necessariæ, vel Ecclesiæ qualitatem excedentis, quemadmodum hactenus ob male intellectam prædictæ Constitutionis mentem non semel evenisse comperimus, erogaretur. Cæterum super præmissis omnibus, ac præsertim super iis, quæ rectam, & fidelem præfatarum Dotium administrationem respicient, eorumdem Archiepiscoporum, Episcoporum, & Prælatorum inferiorum, atque etiam Capitulorum conscientiam districte oneramus.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes easdem præsentes Literas & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod supradicti, & alii quicumque in præmissis quomodolibet jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes iisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint, ullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam vocari, aut terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter obser-

observari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ præfatæ Thesaurarium Generalem, & Præsidentes Clericos, Congregationém Spoliorum nuncupatam, nostrum, & Sedis Apostolicæ in dicto Regno Neapolitano pro tempore Nuncium, & Collectorem, aliosque quoscumque qualibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus quibuscumque, ac præfati Pii IV. de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus intra certum inibi expressum tempus exhibendis, & registrandis, itaut easdem præsentes literas ibidem exhiberi, & registrari nunquam necesse sit, aliisque quibuscumque Apostolicis, & in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum præfatarum, ac Nunciaturæ Neapolis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Statutis, Decretis, usibus, stilis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, & Indultis, ac Literis Apostolicis sub quibusvis tenoribus, & formis cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & irritantibus, aliisque Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, in contrarium præmissorum concessis, ac etiam pluries confirmatis, & innovatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, ampliationis, extensionis, mandati, sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto, quinto Idus Julii Pontificat. nostri Anno Primo.

XIV.

Instituitur Promotor Generalis Fisci pro patrocinio Causarum Curiarum Ecclesiasticarum.

Clementis XI. Const. edit. 1705. Januarii 21. P. 5. deputatur Vices - gerens Judex privativus omnium Causarum Domus Catechumenorum, & Neophitorum Urbis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 12. Julii 1724. An. I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ præsentis Motus proprii.

Avendo Noi molto bene considerato, ed anche coll'esperienza quando eravamo in *minoribus* riconosciuto di qual peso insoffribile fosse alli Prelati Ecclesiastici Secolari, e Regolari il dover sostenere in questa Curia Romana le Liti, e Controversie, che dalli Rei Inquisiti si introducono con ricorso, o appellazione dalli loro Decreti, e Giudicati, talmente che li più di essi per non soggiacere a tali dispendj, che ridondano in pregiudizio delle Diocesi, e de' poveri Diocesani, e delle Religioni respettivamente lasciano correre le Cause indifese nelle seconde, ed in altre ulteriori istanze, da che ne deriva, che non dandosi alli Giudici per parte delle Curie quelle necessarie Informazioni riesce spesso alli Delinquenti di estorcere le assolutorie sentenze in publico detrimento della Giustizia, e con scandalo di quelli, che bene informati della verità nelle Diocesi, e nelle Religioni vedono andare impuniti li delitti, provenendo da ciò la perseveranza de' Cattivi nel male, e la sovversione de' Buoni dal ben vivere. Onde fù sempre da Noi sommamente desiderato di vedere dato opportuno riparo a tali perniciose conseguenze eversive del buon costume, e della Disciplina Ecclesiastica, per mantenimento di cui devesi ogni Superiore con tutto studio, e vigilanza impiegare. Quindi è, che essendo piaciuto alla Divina Providenza di elevarci, abbenche senza alcun nostro merito, al Supremo Apostolato, e riconoscendo Noi essere parte dell' obligo della nostra Pastoral sollecitudine l'invigilare affinche col castigo delli Delinquenti gl'altri s'emendino, e si sradichino li vizj, che sono infettivi de' buoni, abbiamo, dopo una matura considerazione, determinato di dare il dovuto rimedio all' enunciate perniciose conseguenze con liberare li Prelati, e Superiori Secolari, e Regolari dal dispendioso peso di promovere in questa Curia le ragioni Fiscali in difesa de' loro Giudici, provedendo perciò alli medesimi di Ministro capace d'integrità, e di sperienza, che come Promotore Fiscale Generale debba per le sudette Curie Ecclesiastiche dedurrre in Giudizio le ragioni, e fare tutto ciò, che per una buona, e Canonica difesa, sarà necessario, ed opportuno.

Institutio prædicti Promotoris.

§. 1. Volendo dunque ridurre ad effetto questa nostra determinazione di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà assoluta creamo, istituimo, e stabilimo in perpetuo l'Offizio di Promotor Fiscale Generale per le sudette Curie Ecclesiastiche, che debba essere esercitato da Persona da deputarsi da Noi, e da' nostri Successori, la quale abbia le sopra enunciate qualità per impiegarle con tutta l'attenzione nella difesa, e patrocinio nelle Cause Criminali per le Curie Ecclesiastiche sudette, che sono state introdotte, ed ancora si trovano pendenti, e che in avvenire s'introdurranno in grado d'appellazione, o ricorso avanti li Tribunali, e Congregazioni competenti di questa nostra Città di Roma. Ed affinche il Promotor Fiscale Generale sudetto possa, e debba con

Cui assignantur 25. scuta menstruatim.

tutta

tutta l'attenzione applicarsi a questo suo impiego gli destiniamo, & assegnamo per sua provisione, ed emolumento mestrui scudi venticinque da pagarseli di Mese in Mese dalla nostra Camera Apostolica, con ordine, e mandato del nostro Tesoriere, della qual provisione vogliamo, che debba restar contento, senza che possa pretendere dalli Prelati Secolari, o Regolari alcun'altra recognizione a titolo, e per ragione di onorarj per le sue funzioni, e fatiche se non che le pure spese per il porto delle Lettere, talmente che facendo altrimente debba esser soggetto alle pene anche gravi, e gravissime a nostro arbitrio, e delli nostri successori. E perche la nostra intenzione è, che per un efficace, e valido patrocinio delle sudette Cause goda il Promotor Fiscale Generale di tutti quelli mezzi necessarj, ed opportuni, che godea il Procurator Generale del Fisco, e della nostra Camera Apostolica, vogliamo, ed ordiniamo, che debba intervenire, ed assistere nella Congregazione Criminale dell' Uditor Generale della medema nostra Camera Apostolica, nel di cui Tribunale specialmente si sogliono agitare, e giudicare simili Cause. Volendo parimente, che si debbano communicare gratis al detto Promotor Fiscale li Processi, e tutti gl'atti come appunto si communicano al Fisco, siccome eseguire gratis le Citazioni, come s'eseguiscono per l'istesso Fisco, e che alle spese necessarie delle Copie, e Stampe delle Scritture tutte facienti per dette Cause proveda la nostra stessa Camera Apostolica nella forma appunto, e secondo, che si pratica per il sudetto Fisco dal nominato Procurator Fiscale Generale. Et acciò che detto Promotor Fiscale sia udito in qualsivoglia atto, vogliamo, che debba essere in tutte, e singole sudette Cause citato in Giudizio con sottoscrivere esso le Citazioni nel modo, e forma, che si sottoscrivono dal detto Procurator Fiscale, talmente che non essendo sottoscritta alcuna Citazione, nè citato detto Promotore sia l'atto soggetto al vizio di nullità per difetto di Citazione. Dichiarando però, che il presente nostro Moto proprio in tutte, e singole parti quivi disposte debba aver luogo solamente in quelle Cause nelle quali si faranno l'istanze in nome delli soli Promotori Fiscali, per debito del loro officio, e non già quando instassero in Giudizio, e volessero allegare, e scrivere in difesa delle proprie ragioni gl' aderenti al Fisco, talmente, che in questi casi non dovrà il detto Promotor Fiscale Generale esser tenuto ad alcuna opera, nè la nostra Camera Apostolica soccombere a veruna spesa, ne alcun' altro sentire qualsisia peso, o incommodo.

Necnon eadem fere jura Procuratoris Gener. Fisci.

Exceptio nonnullarum Causarum.

Clausulæ.

§. 2. Vogliamo per ultimo, e decretiamo, che la Congregazione delli Vescovi, e Regolari, e l'Uditore Generale della nostra Cam. Apostolica debbano respettivamente invigilare per la piena osservanza di tutto quello, che viene da Noi disposto, e ordinato nel presente Moto proprio, e che questo da registrarsi per gl' atti del sudetto Uditore della Camera, e del Notaro della medema Congregazione de' Vescovi, e Regolari nelli suoi Libri, abbia in ogni tempo il suo pieno effetto, vigore, ed esecuzione, e contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di obrezione, mancanza della nostra volontà, ed intenzione, ne qualsivoglia difetto, benchè degno d'espressa, speciale, ed individua menzione, e che non si possa diversamente interpretare, o giudicare, dichiarando nullo, ed irrito tutto ciò, che da qualunque persona in contrario scientemente, o ignorantemente si facesse, o s'attentasse non ostanti quanto a tutte, e singole cose premesse, che non ci siano stati citati, ne sentiti chi vi avesse, o potesse avere interesse, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, le facoltà, e Privilegj conceduti a tutti li sopradetti, la Bolla della riforma di Paolo V., ed ogni, e qualunque altra Costituzione, ed Ordinazione Apostolica de' nostri Predecessori, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Usi, Stili, e Consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario alle quali tutte, e singole avendo il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto per l'effetto sudetto, e per questa volta sola pienamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certa, espressa, e determinata volontà, e mente.

Dato dal nostro Palazzo Apostol. Quirinale questo dì 12. Luglio 1724.

Benedictus PP. XIII.

Declaratur Mens Pontificis circa Jubilæum initio sui Pontificatus indictum. XV.

Dictum Jubilæum indictum fuit Const. ed. 1724. Junii 10. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Julii 1724. An. 1.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Refertur Jubilæum præd.

NUper per alias nostras in simili forma Brevis die 10. Junii proxime præteriti expeditas, ac in locis solitis, & consuetis Almæ Urbis nostræ affixas literas, ut devotionem vestram ad divinam opem initio nostri Pontificatus pro salubri Ecclesiæ Catholicæ regimine nobiscum implorandam excitaremus, vobis omnibus, & singulis tam in eadem Urbe, quam extra eam degentibus confessis, & sacra Communione refectis, aliaque pietatis opera in ipsis literis præscripta peragentibus, plenissimam omnium peccatorum vestrorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias concedi consuevit, auctoritate Apostolica concessimus, ac Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & Ecclesiarum Prælatis, atque Ordinariis Locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, mandavimus, ut cum dictarum literarum transumpta, aut exempla etiam impressa accepissent, illa statim per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicarent, & publicari facerent, & alias, prout in literis prædictis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ sequentis declarationis.

§. 1. Cum autem Nos probe agnoscentes Pastoralem nostram curam, & solicitudinem in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda potissimum sitam esse, ac propterea licet memoratæ literæ universis Christifidelibus, quos gerimus in paterni affectus visceribus, inscriptæ, ac directæ fuerint, illarumque publicatio Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Prælatis, Ordinariis, cæterisque personis supradictis demandata sit, ut præfertur, animo tamen fuerimus maxime alieni ab iisdem literis inscribendis, ac dirigendis, earumve publicatione, sive executione demandanda illis, qui a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Communione Ecclesiastica separati reperiuntur; nihilominus omnem dubitandi occasionem removere, vosque de nostra in præmissis mente, ac voluntate certiores red-

Declaratio præd. qua notum fit Jubilæum respexisse fideles tantum, ejusque exequutionem demandatam fuisse legitimis Pastoribus.

dere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, vobisque omnibus, & singulis notum, palamque facimus nostræ intentionis nullatenus fuisse literas præfatas inscribere, ac dirigere, earumque publicationem, seu executionem committere illis, qui per Romanos Pontifices Prædecessores nostros ab ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipsi Romanæ Ecclesiæ Communio Ecclesiastica existit, & si dictas literas per eos, qui ab ejusmodi Communione separati sunt, publicari, seu executioni demandari contingat, vel forte jam contigerit, vobis auctoritate præfata harum serie denunciamus id contra mentem, voluntatem, ac intentionem nostram esse, ac fuisse, quandoquidem Nos Decretis, & Constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum adversus illos editis firmiter inhærentes, sicuti semper, benedicente Domino, inhæsuri sumus, eos, nisi resipuerint a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi, ac censeri volumus, & intendimus.

§. 2. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, interpretari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus literis prædictis, ac quibusvis Apostolicis, & in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, vel Ordinationibus. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Julii Pontificatus nostri Anno Primo.

XVI.

Conceditur Indulgentia plen. perp. visitantibus Ecclesias Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Congregationis Hispaniarum die festo S. Caroli Borromæi dicti Ordinis dum vixit Protectoris.

Similis Indulgentia concessa fuit in festo S. Petri de Alcantara pro Ecclesiis Fratrum Minorum Conventualium a Clem. XI. Const. ed. 1716. Julii 19. P. 16. Et hujus Const. ed. 1724. Julii 4. P. 1. concessa itidem fuit in festo S. Stephani tertii Abbatis Cistercii pro Ecclesiis Ordin. Cisterciensis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Julii 1724. An. 1.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio prædictæ Indulgentiæ.

AD augendam fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Congregationis Hispaniarum ubicumque existen. die festo S. Caroli Borromæi dum vixit dicti Ordinis Protectoris a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus: Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ.

§. 1. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XVII.

Decernitur continuatio Visitationis Apostolicæ Cleri Romani, Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis.

De institutione hujus Visitationis vid. Innoc. XII. Const. ed. 1693. Jan. 11. P. 2. Pro continuatione vero, vid. Clem. XI. Const. ed. 1701. Jan. 14. P. 1. Et Innoc. XIII. Const. ed. 1721. Maji 28. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 15. Julii 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Visitatio prædicta ab Innocentio XII. instituta.

CUm fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor noster, circa Pontificatus sui primordia Pastoralem Cleri Romani, omniumque Almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere Adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit, & assumpserit, eisque quosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent, ac Secretarium, Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales, & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit variasque eisdem Cardinalibus, ac eorum, & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus, & Ministris prædictis facultates, præeminentias, & Indulta concesserit, & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus uberius continetur.

Causa præsentis Constitutionis.

§. 1. Et sicut accepimus memorati quidem Cardinales Visitatores una cum Prælatis coadjutoribus, etiam piæ me. Clementis XI., ac Innocentii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum jussu visitationem hujusmodi tam in eisdem Patriarchalibus, quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam virorum, quam mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus, &

aliis

aliis locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis, & Decretis, ubi opus fuerit providerint; visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac locis, & operibus piis prædictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia adhuc pendeant indecisa. Hinc est, quod Nos pastorali studio considerantes quantopere Visitatio hujusmodi utilis, & necessaria sit non modo ad tollendos abusus, sed etiam ad præcavendum ne deinceps introducantur, quantumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicente Domino proventurum sit, si visitatio ipsa continuetur, & absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum, & gloriam, animarumque salutem opportuna, & conducibilia sunt, sicut hactenus factum est, in posterum quoque pie, prudenterque statuantur; Motu proprio, & ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam Visitationem continuari, & absolvi, causasque indecisas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis, atque justitiæ ratio suaserit, terminari, visitationes particularium Ecclesiarum, ac locorum, & operum piorum jam inchoatas, absolvi, necnon Ecclesias, & loca, opera pia tam hucusque visitata, quæ iteratam visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata visitari, cæteraque omnia, & singula visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac executioni demandari debere tenore præsentium decernimus, & mandamus: ac omnes, & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta quæcumque prædictis Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & singulis Officialibus, & Ministris supradictis a memoratis Innocentio XII., Clemente XI., & Innocentio XIII. Prædecessoribus per suas respective literas desuper emanatas quovis modo respective concessa, & attributa per obitum eorumdem Prædecessorum minime cessasse, nec cessare, sed in suis robore, & firmitate permanere, omnibusque, & singulis prædictis respective adhuc competere, & suffragari debere decernimus pariter, & declaramus, & quatenus opus sit, facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & Indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus, & Prælatis, eorumque Congregationi, ac Officialibus, & Ministris prædictis in omnibus, & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio XII., Clemente XI., ac Innocentio XIII. Prædecessoribus concessa, & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus denuo concedimus, tribuimus, & impertimur.

1. Decernitur continuatio ejusdem Visitationis.

Clausulæ peculiares.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes cujuscumque gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut alias specifica, & individua mentione, & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu controversiam revocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrare, vel intentare, seu impetrato; aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos: & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Innocentius XII. Prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Concilii de auctoritate Prioris S. Mariæ super Minervam in Pœnitentiarios Basilicæ Liberianæ.

Vid. hac de re Pii V. Const. ed. 1568. Sept. 1. P. 3.

Dat. 15. Julii 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

EManarunt alias a Congregatione Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum in Causa, seu Causis inter tunc existentes ejusdem S. R. E. Cardinalem Majorem Pœnitentiarium ex una, & Provincialem Provinciæ Romanæ, & Priorem Conventus S. Mariæ super Minervam de Urbe Ordinis Prædicatorum ex altera partibus de, & super facultate constituendi, ac removendi Minores Pœnitentiarios Basilicæ Liberianæ, seu Sanctæ Mariæ Majoris Urbis, & Ordinis prædictorum, eorumque subjectione vertentibus, Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet: Romana Pœnitentiariorum Minorum Liberianæ Basilicæ. Præ ceteris curis, quibus Apostolica solicitudo premitur ea comperitur præcipua quæ circa pœnitentialem Forum versatur, adeo merito, ut Romani Pontifices, exoriente Ecclesia, eidem muneri per se ipsos sedulo incumberent, ac deinde negotiorum mole oppressi, nobiliora Ecclesiasticæ Hierarchiæ membra S. R. E. Cardinales addixerit, neque primum ab hujusmodi onere ipsi relevati fuerunt, nisi cum publicis, magnisque occupationibus eos distineri oportuit. Tum quidem probi Sacerdotes Pœnitentiario officio suffecti extiterunt, qui Fidelibus undequaque ad Sacra limina confluentibus

Decretum prædict., in quo refertur institutio Pœnitentiariorum præsertim Fratrum Prædicatorum pro Basilica Liberiana ex redditibus cujusdam Abbatiæ alendorum.

præsto essent sub cura, & Jurisdictione unius ex S. R. E. Cardinalibus Majoris Pœnitentiarii nomine nuncupati; hic sane tamquam Summi Pontificis Vicarius in Foro Fori memoratis Sacerdotibus minoribus Pœnitentiariis præsidere cœpit, eosque eligere, ac in nobilioribus Urbis Basilicis promiscue deputare consuevit, tum ex Regulari cœtu, variisque e Nationibus, & Linguis. Perseveravit ultimo recensitus Pœnitentiariæ status, quousque S. Pius V. in meliorem partem eum vertere censuit, simulque tribus Religionibus optime meritis gratificari voluit, proindeque sub anno 1568. constituit, quod in Liberiana Basilica PP. Prædicatores eligerentur Minores Pœnitentiarii, in Lateranensi PP. Minores, ac in Vaticana ex Societate Jesu assumerentur, quin etiam præ aliis majori beneficentia prosequi volens Religionem S. Dominici sub cujus vexillo vitam ab adolescentia instituerat, non sat habuit, Correligiosis suis Jus electionis passivum decernere, quemadmodum binis recensitis Religionibus constituit, sed ulterius dispositionem eorum favore exaravit, quod sex tantum Pœnitentiarii Minores Ordinis Prædicatorum in dicta Basilica Liberiana existerent ex unica lingua Itala, & ex Provincia Romana, tributa facultate Provinciali dictæ Provinciæ sub Priori Conventus Sanctæ Mariæ super Minervam eligendi, ac removendi eosdem Minores Pœnitentiarios, ac certos exercendi actus Jurisdictionales in eos privative quoad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium exceptis respicientibus curam Officii Pœnitentiarii, ut latius ex Apostolico Diplomate sub die prima Septembris anno 1568., sed statim vix præterlapsis diebus octo, aliam edidit Constitutionem, in qua sicut Jus eligendi Provinciali Romanæ Provinciæ, sive Priori Conventus Sanctæ Mariæ super Minervam attribuit, ita onus ipsos manutenendi tamquam Religiosos ex sua Mensa, Monasterio præfato addixit, ac pro subsidio eidem Monasterio univit Abbatiam S. M. Macularum loci S. Genesii, cum eo tamen, ut ipse Prior de fructibus, redditibus, & proventibus præfatis pensionem annuam 300. scutorum auri in auro eisdem sex Pœnitentiariis, & duobus conversis annis singulis duobus terminis æqualiter in perpetuum persolvere teneatur &c. Si quid vero dicta summa 300. scutorum persoluta reliquum erit, illud omne in communes dictæ Domus usus convertatur.

Sed postea pro alimentis assignatus fuit unus Canonicatus.

§. 1. At verò f. m. Sixto V. placuit iterum statum Pœnitentiariæ Liberianæ innovare; Quandoquidem sedulo idem Pontifex animo volvens, quod inter ipsius Basilicæ Canonicatus, neque Theologalis Præbenda, neque Pœnitentiaria erecta comperiebatur juxta Sacri Concilii Tridentini Sanctiones, sed ex veteri Instituto sex Minores Pœnitentiarii Fidelibus expiandis operam dabant, proindeque congruum omnino reputans, quod ex Mensæ Capitularis fructibus, alimenta ipsis suppeditarentur, hinc memoratus Pontifex inquit -- Motu proprio Canonicatum, ac Præbendam tunc vacantem supprimimus, & extinguimus, eorumque sic suppressorum fructus, & proventus, ac etiam distributiones quotidianas, emolumenta certa, & incerta, ordinaria, & extraordinaria, & quæ Anniversaria Mortuorum, ac Anni Sancti, seu Jubilæi, ac quovis modo appellantur, & solis præsentibus, & Divinis Officiis, & horis Canonicis diurnis, & nocturnis personaliter interessentibus dari solita &c. Eidem Collegio, & Pœnitentiariis hujusmodi per eos, ac pro tempore existen. Pœnitentiarios Basilicæ Sanctæ Mariæ Majoris prædictas integre pariformiter, & æque principaliter, ac sine ulla diminutione, & differentia, acsi Canonicus pro tempore existens actu semper interesset, & quoad hoc perinde ac si suppressio ipsa facta non fuisset; ita tamen, quod ipsi Pœnitentiarii Stallum in Choro, aut vocem, locumve in Capitulo non habeant, perpetuo applicamus, & assignamus &c.; ubi Collegium Pœnitentiariorum nuncupatur. Hac tamen innovatione intactum PP. Prædicatoribus Jus electionis passivum procul dubio remansit: Verum Cardinalis Major Pœnitentiarius, ut prætendit, reassumere, ac usque adhuc continuare cœpit jus activum eligendi ex tota dicta Religione Minores Pœnitentiarios, tum vigore nativæ ejus facultatis, cum evidentius ex speciali Jure ipsi nuncupato in Brevi, quod expeditum fuit a sa. me. Urbano VIII. favore Cardinalis Sancti Honuphrii Majoris Pœnitentiarii sub hac verborum periodo, Minores Pœnitentiarios, & alios quoscumque Officiales ejusdem Officii Pœnitentiariæ arbitrio tuo deputare, vel confirmare, seu a dicto Superiore Episcopo, & Cardinali Majori Pœnitentiario, dum vixit, vel etiam a fel. re. Clemente VIII. Paulo V., & Gregorio XV. ad eorum beneplacitum, & alio quovis modo deputatos removere, & alios sibi benevisos in illorum locum substituere, & alia, quæcumque necessaria, & opportuna facere, licite possis, & valeas, non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis -- Quæ facultates Majoribus Pœnitentiariis Successoribus cum expressa subrogatione ad hæc usque tempora renovatæ fuerunt. Verum enimvero PP. Prædicatores sibi ipsis persuadentes integram, intactamque remansisse formam Brevis S. Pii V. inde a tempore, quo Apostolicum Clavum gerebat sa. me. Innocentius X. contendere cœperunt, ad Provincialem Romanæ Provinciæ, sive Priorem Conventus S. Mariæ super Minervam Jus eligendi Minores Pœnitentiarios pertinere; At vero plurium Testium usque ab Anno 1646. depositionibus formiter receptis circa quasi possessionem Cardinalis Majoris Pœnitentiarii, discussaque controversia in Congregatione particulari trium S. R. E. Cardinalium ad enixas preces jam dd. Patrum deputata, nihil prorsus obtinuerunt, nec minus voti compotes effici potuerunt temporibus sa. me. Alex. VII. His tamen non obstantibus iidem Patres iterum autumantes Jus eligendi Minores Pœnitentiarios ad Regulares Superiores præmemoratos spectare, quodque plures ipsi exercuerint Jurisdictionis actus in Collegium hujusmodi Pœnitentiariorum, recursum suppliciter habuerunt ad SS. D. N., qui partibus minime refragantibus, benigniter causam remisit ad EE. PP. consessum, a quorum jussu subscriptis infra exponendis Dubiis superest in præsenti, quod solita sapientia, & prudentia decernere ipsi dignentur.

Et in ipsos concessa fuit jurisdictio Majori Pœnitentiario.

I. An Pœnitentiarii Minores Ordinis Prædicatorum in Basilica S. Mariæ Majoris constitui debeant per Provincialem Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Prædicatorum, seu Priorem S. Mariæ super Minervam de Urbe ad formam motus proprii S. Pii V., sive potius Constitutio spectet ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium in casu &c.

Dubia de Pœnitentiariorum deputatione, amotione, & subscriptione.

II. An prædictorum Pœnitentiariorum Minorum remotio spectet ad Patrem Provincialem, seu Priorem S. Mariæ super Minervam Ordinis prædicti ad formam Motus proprii prædicti Sancti Pii V., vel potius ad Cardinalem Majorem Pœnitentiarium, in casu &c.

III. An prædicti Pœnitentiarii Minores subjaceant Curæ, Jurisdictioni, potestati, Visitationi, & correctioni prædicti Provincialis, seu Prioris ad formam Motus proprii prædicti Sancti Pii V., vel potius Cardinalis Majoris Pœnitentiarii in casu &c.

§. 2. Die 15. Decembris 1714. Sacra Congregatio Emorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad Primum respondit affirmative quoad primam partem, & negative

Resolutio in favorem Prioris S. Mariæ super Minervam.

quoad

quoad secundam, servata forma Constitutionum Clementis VIII., & Innocentii XII. Ad Secundum pariter affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam, servata forma dictarum Constitutionum Clementis, & Innocentii. Ad tertium affirmative quoad primam partem quoad ea, quæ concernunt observantiam Regularem tantum.- Prosper de Lambertinis Secretarius.

Confirmatio relati Decreti cum extinctione litis.

§. 3. Nunc autem Nos controversiis hujusmodi finem imponere cupientes, Motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Decreta præinserta, ac omnia, & singula in eis contenta, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea lites, & controversias quascumque super præmissis quovis modo exortas, & adhuc forsan pendentes (illarum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes) in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur a quibuscumque Judicibus & Tribunalibus ad Nos motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, harum serie avocamus, illasque perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac perpetuum desuper silentium utrique parti imponimus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos, Juris reduci, seu adversus illas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu intentari nullo modo umquam posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortirii, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales, cæterosque quoslibet quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quacumque litis pendentia, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis necnon Ordinis, Provinciæ, & Conventus præfatorum, ac etiam Officii Pœnitentiariæ, & Collegii Pœnitentiariorum Minorum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque personis, atque Majori Pœnitentiario prædicto sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XV. Julii MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XIX.

Confirmatur Decretum Congregationis super disciplina regulari super reformatione in duobus Conventibus Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo.

Hac de re vide etiam hujus Const. ed. 1727. Decembr. 15. P. 4. Clem. vero XI. Const. ed. 1711. Nov. 10. P. 11. reducuntur studia, & gradus in Ord. Carmelitarum ad formam quorundam decretorum Capituli Generalis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 29. Julii 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

Alias pro parte dilecti filii Clementis Castiglioni Prioris Provincialis Provinciæ S. Alberti in Regno Siciliæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina regulari specialiter deputatæ exposito, quod ipse una cum Definitorio ejusdem Provinciæ perfectam regularem observantiam, & reformationem in duobus Provinciæ hujusmodi Conventibus introducere; necnon communem vitam observare intendebat, & ad hunc effectum dilectus pariter filius Abbas Andreas Statella Marchio loci de Spaccaforno pro eo, quem erga dictum Ordinem gerit devotionis affectu redditus eorumdem Conventuum pro manutentione duodecim Religiosis augere paratus erat, ideoque pro parte prædicti Clementis Prioris Provincialis eidem Congregationi supplicato, ut quatuor sequentes conditiones pro dictæ reformationis firmitate admittere vellet. I. Quod unus quidem ex duobus prædictis Conventibus pro Novitiatu, alter vero pro Professorio, & studio assignari. II. Ut prædicti duo Conventus nunc, & pro tempore existenti Priori Generali Ordinis hujusmodi, donec, & quousque una Vicaria pro memoratæ reformationis propagatione erigeretur, immediate subjici. III. Quod Priores prædictorum Conventuum a Religiosis in illis de familia commorantibus, usque dum supradicta Vicaria erecta minime fuisset, eligi. IV. Quod ab ejusmodi Provincia quolibet triennio Religiosis reformatis usque ad totalem illius reformationem unus Conventus assignari respective deberent, conditiones vero a supradicta Congregatione Cardinalium requisitæ, quod dotatio prædictorum Conventuum a d. Andrea jam facta, & consensus a Priori Provinciali, & Definitorio præstitus fuerit, Conventu Syracusan. pro Novitiatu, & alio de Spaccaforno pro Professorio, & Studio assignatis cum redditibus sufficientibus pro duodecim religiosorum substentatione, fabricisque necessariis pro Novitiatu, & Professorio, & Studio juxta Decreta a fel. rec. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro edita, adimpletæ fuerint, & demum reperiantur viginti Religiosi, qui reformationem hujusmodi amplecti desiderant, inter quos tres actuales Definitores, quinque in Sacra Theolo-

Conditiones a Provincia requisitæ pro dictæ reformationis firmitate.

gia Magistri Provinciæ, & nonnulli alii ejusdem Ordinis Fratres, etiam simplices numerantur, præter non modicum Ecclesiasticorum, & Laicorum familiæ claritate insignium, qui Ordinis prædicti habitum sub prædicta reformatione suscipere intendunt. Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis videlicet: Sacra Congregatio super disciplina regulari, audito P. Generali Ordinis Carmelitarum, referente Eminentissimo Fabrono, censuit, super expositis Oratoris precibus esse annuendum juxta petita, contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ hac die 23. Decembris 1723. F. Cardinalis Paulutius F. Episcopus. . . .

Decretum Congregationis.

Preces Provincialis.

§. 1. Cum autem sicut dictus Clemens Prior Provincialis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsi Clementi Priori Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis, ac Conventuum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Julii MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XX.

Conceditur Ministris Provincialibus, & Definitorio Provinciarum Minorum Capuccinorum facultas vendendi, vel permutandi libros duplicatos, sive superfluos.

Urbani VIII. Const. ed. 1638. Julii 20. P. 16. prohibitum fuit Capuccinis ne quovis colore libros e Bibliothecis extraherent, sed inutiles cum utilibus permutare permittit. Hoc idem Decretum fuit ab Alexandro VIII. Const. ed. 1689. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 8. Aug 1724. An. 1

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupat., quod dudum fe. re. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster ad supplicationem tunc existentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis, ne libri, Quinterni, folia sive impressa, sive manuscripta ad Bibliothecas Conventuum ejusdem Ordinis spectan. inde sub quovis quæsito colore, prætextu, vel occasione extraherentur, vel asportarentur sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacien. incurrendis sub certis modo, & forma tunc expressis interdixit, & prohibuit. Permisit tamen tunc pariter existen. Ministris Provincialibus, & Definitoribus Ordinis hujusmodi conjunctim procedentibus, ut per eorum Syndicos earumdem Bibliothecarum libros dicto Ordini inutiles cum aliis utilibus de licentia tamen illorum, qui eosdem libros, ut præfertur, donassent, aut eorum hæredum, si extitissent permutare possent, & alias, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Julii 1638. expeditis uberius dicitur contineri. Et subinde re. me. Alexander Papa VIII., etiam Prædecessor Noster per alias suas pariter in simili forma Brevis die 3. Julii 1689. expeditas literas similem prohibitionem fecit præterquam Fratribus prædicti Ordinis, qui quidem libros e Bibliothecis hujusmodi respective de Superioris, seu Bibliothecarii pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi Conventuum, & particulari Fratrum Ordinis prædicti usu in suis Cellulis, Fratribus quoque ejusdem Ordinis Verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Conventus uti possent, sed finito usu hujusmodi subito ad dictas Bibliothecas sub pœnis supradictis reportare deberent, & alias, prout in prædictis Alexandri Prædecessoris literis fusius asseritur contineri.

Ab Urbano VIII. Minoribus eisdem vetitum fuit, ne libros ex Conventuum Bibliothecis ullo pacto extraherent; cum licentia tamen inutiles cum utilibus permutandi.

Ab Alexandro VIII. idem statutum fuit; cum licentia tamen, ut fratres libris extra Bibliothecas in suis cellulis uti possent.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat inter libros, qui in dictis Bibliothecis collocati existant aliquot sint duplicati, sive superflui, qui in aliis Bibliothecis ejusdem Ordinis existunt necessarii, & viceversa eveniat, quod in illis, in quibus desunt libri, qui in aliis superflui sunt, alii libri reperiantur superflui, quibus ejusmodi Bibliothecæ indigerent, dictus vero Modernus Procurator Generalis utilitati earumdem Bibliothecarum consulere cupiens, Ministris Provincialibus, & Definitorio Ordinis prædicti libros duplicatos, sive superfluos vendendi sive permutandi facultatem a Nobis concedi summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Modernum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati nunc, & pro tempore existentibus Ministris Provincialibus, & Diffinitorio conjunctim pariter procedentibus ut per eorum Syndicos libros duplicatos, sive superfluos prædictos meliori qua fieri poterit conditione vendere, & alienare, pecuniasque inde proventuras in emptionem tot librorum utilium, ac meliorum, & non in alios usus convertere, & erogare, vel ipsos

Causæ præsentis concessionis.

Preces Procuratoris Generalis.

Concessio prædicta, cum ordinatione convertendi pecunias ex venditione proventuras in emtionem aliorum librorum.

libros

libros duplicatos sive superfluos cum aliis utilioribus, & melioribus permutare libere, & licite absque ullius censuræ, vel pœnæ in supradictis Urbani, & Alexandri Prædecessorum literis quovis modo appositæ, sive comminatæ, incursu possint, & valeant, ita tamen ut libri emptione, sive permutatione hujusmodi acquirendi illico in Bibliothecis supradictis collocentur, nec inde sub pœnis prædictis extrahi, vel asportari valeant, licentiam, & facultatem auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Clausulæ derogatoriæ. §. 2. Non obstantibus prædictis Urbani, & Alexandri literis, ac quatenus opus sit piæ memoriæ Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem ut librorum duplicatorum, seu superfluorum venditio, pecuniarumque inde proventurarum conversio hujusmodi unico contextu fiant, vel saltem pecuniæ ipsæ penes Montem Pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponantur, inde non amovendæ, nisi ad effectum illas, sicut præmittitur convertendi.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VIII. Augusti MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXI. Conceditur Ruthenis ad Ecclesiam redeuntibus facultas recuperandi, & retinendi bona sua.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Sept. 16. P. 13. mandatur Ordinariis quamplurium nationum, & Generalibus Religionum Ordinum, ut commendari curent Populis Christifideles Captivi.

Dat. 12. Aug. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. ÆTerni Pastoris, qui misericors, & miserator existit, vices licet immeriti, in Terris gerentes, iis etiam, qui foris sunt, & a recta fide aberrant, pietatis, & misericordiæ januam referamus, ac pœnas, quas Juris severitas in eos statuit, Apostolicæ Sedis Clementia interdum ita temperamus, ut ejusdem Sedis benignitate allecti ad Catholicam Ecclesiam extra quam non est salus reducantur, & Christo Domino, qui eos proprio sanguine acquisivit, restituantur.

Preces Præsulum, & causæ præsentis concessionis. §. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Benedictus Fruleviez Monachus expresse professus, & Procurator Generalis Ordinis Monachorum Sancti Basilii Magni Ritus Græci uniti Nobis pro parte Venerabilium fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum Ruthenorum cum S. R. E. unitorum nuper exponi fecit, inter alias causas, quæ Schismaticos a relinquendo Schismate, & amplectenda cum eadem S. R. E. unione retrahunt, ac morantur, ea præcipua sit, difficultas scilicet, quam uniti experiuntur in recuperandis Bonis, quæ tam ante Schisma, quam tempore Schismatis possidebant, & ut plurimum occupata, ac eis violenter erepta sunt, nedum ante lapsum, sed etiam tempore lapsus in Schisma prædictum, cupiantque Archiepiscopi, & Episcopi prædicti hujusmodi impedimentum ad eorumdem Schismaticorum reductionem facilius obtinendam amoveri, & opportune in præmissis a Nobis provideri. Nos Animarum saluti, quantum cum Domino possumus consulere, ipsorumque Archiepiscoporum, & Episcoporum votis hac in re favorabiliter annuere cupientes, nec non prædictum Benedictum a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eorumdem Archiepiscoporum, & Episcoporum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de nonnullorum ex Venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis propagandæ Fidei negotiis præpositæ super rebus Ruthenorum Deputatorum consilio, ut uniti cum eadem S. R. E. sive Laici, sive Clerici Regulares, vel Seculares cujusvis status, gradus, & ordinis, etiam Episcopalis, vel conditionis fuerint, omnia bona, quæ ad eos tam ante Schisma, quam eo perdurante alias legitime pertinebant, ac quibus etiam violenter spoliati fuerunt recuperare, & possidere, illisque frui, uti, & gaudere libere, & licite possint: quin in futurum ex causa prædicti Schismatis, vel quovis sub prætextu alicui liceat bonorum ejusmodi recuperationem, illorumque pacificam possessionem, & usum ipsis unitis quoquo modo impedire, minusque eadem bona in illorum præjudicium retinere auctoritate Apostolica tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus, & indulgemus. Concessio præd.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus, Provincialibusque, & Universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque Imperialibus, & municipalibus, ac consuetudinibus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XII. Aug. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXII. Restituitur Card. Vicario Urbis jurisdictio cumulative in omnibus Causis.

Hæc jurisdictio concessa præsertim fuerat a Clem. X. Const. ed. 1671. Aug. 12. P. 2. Abolita vero ab Inn. XII. Const. ed. 1692. Sept. 17. P. 2.

Dat. 17. Aug. 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Procemium. IN supremo Apostolatus Solio meritis licet imparibus Divina dispositione constituti ex incumbenti Nobis Pastoralis Officii debito ad

ea liben-

ea libenter intendimus, per quæ Almæ Urbis nostræ prospero statui, & felici directioni opportune consulitur, & propterea ea, quæ desuper a Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus provide facta fuisse comperimus, partim approbamus, & confirmamus, partim vero aliis justis causis ita suadentibus alteramus, & immutamus, ac facultates, & jurisdictiones, etiam de novo concedimus, & indulgemus, aliasque ejusdem Officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout rerum, temporum, & personarum, illarum præsertim, quas in partem Apostolicæ solicitudinis evocavit Altissimus, qualitate pensata conspicimus in Domino salubriter expedire.

Instituitur in eadem Urbe ad vitam unus ex Sanctæ Romanæ Eccles. Cardinalibus cum potestate in civilibus, & criminalibus, cum Tribunali separato.

§. 1. Sane cum sicut accepimus, alias felic. recordationis Innocentius Papa XIII. Prædecessor Noster Officium Vicariatus Almæ Urbis nostræ tunc suæ, & illius suburbiorum, & Districtus, quod etiam alias piæ memoriæ Paulus Papa Quartus etiam Prædecessor noster pro uno ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui illud per pro tempore existentem Romanum Pontificem sibi concessum absque dispensatione Apostolica ad ejus vitam obtinere, & per se ipsum, seu ab eo deputatos Vicegerentem, & Suffraganeum, ac in Civilibus, & Criminalibus Locumtenentes exerceret, de Fratrum suorum consilio, & communi consensu erexit, & instituit, prout in erectione, & institutione hujusmodi, & seu forsan desuper confectis literis plenius continetur, quodque alias bonæ memor. Joannes Dominicus Tituli Sanctæ Anastasiæ ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Paracianus nuncupatus etiam dum viveret, obtinebat, per obitum d. Joannis Dominici Cardinalis, qui apud Sedem Apostolicam debitum naturæ persolveret, vacans ad prosperum, & felicem statum dictæ Urbis in spiritualibus dirigendum solicitis studiis intendens ad Venerabilem Fratrem nostrum, tunc suum Fabritium ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Paulutium nuncupatum tunc Episcopum Albanen. ob eximiæ circumspectionis industriam, cognitam bonitatem, singularem integritatem, atque prudentiam, fidei, ac justitiæ zelum, & in magnis, & arduis præfatæ S. R. E. cujus honorabile membrum existit, negotiis experientiam comprobatam, necnon alia multiplicum virtutum dona, quibus ejus Personam illarum largiter Altissimus insignivit, direxerit oculos suæ mentis, certam in Domino spem habens, quod idem Fabritius Cardinalis gratia ei assistente Divina Officium ipsum summa cum prudentia, fidelitate, & diligentia exercuisset, Motu suo proprio non ad ejusdem Fabritii Cardinalis, vel alterius pro eo eodem Innocentio Prædecessore super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Officium præfatum sic vacans eidem Fabritio Cardinali per eum quoad viveret, aut Vicegerentem, & Suffraganeum, necnon Locumtenentem, seu Locumtenentes suum, vel suos exercendum cum omnibus, & singulis Privilegiis, facultatibus, prærogativis, præeminentiis, immunitatibus, exemptionibus, & jurisdictionibus, necnon honoribus, & oneribus, juribus, & emolumentis solitis, & consuetis, quibus alii in dicta Urbe, suburbiis, & Districtu prædicti Vicarii in spiritualibus Romanorum Pontificum Prædecessorum suorum pro tempore fuerat, uti, potiri, frui, & gaudere potuerunt, seu etiam debuerunt, auctoritate Apostolica concesserit, & assignaverit, & alias prout in dicti Innocentii Prædecessoris in forma Brevis sub Annulo Piscatoris desuper expeditis literis etiam plenius continetur, & subinde singularum dictarum literarum, aliorumque præmissorum, tenores etiam veriores, ac datas, necnon alias dicti Officii Vicariatus facultates si quæ essent pro expressis habens, antedictas officii Vicariatus hujusmodi concessionem, & assignationem, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmaverit, & approbaverit, ipsumque Fabritium Cardinalem in suum, & Urbis, ac Suburbiorum, & Districtus præfatorum Vicarium, necnon Romanæ Curiæ Judicem ordinarium denuo assumpserit, constituerit, & deputaverit, curam, regimen, & administrationem, liberumque exercitium Officii hujusmodi plenarie committendo, cum potestate omnia, & singula faciendi, disponendi, ordinandi, mandandi, & exequendi, quæ ad hujusmodi Vicariatus Officium de jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodolibet pertinere dignoscuntur, & quæ omnes alii Vicarii Urbis, ejusque Suburbiorum, & Districtus de jure, stylo, & consuetudine, vel alio quocumque modo, & titulo dicere, facere, ordinare, mandare, & exequi poterant, & debebant, ac etiam vigore omnium, & quorumcumque indultorum, facultatum, & privilegiorum per felic. recordationum Paulum II., Clementem VII., Paulum III., Julium item III., Pium IV., Pium V., Clementem VIII. aliosque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, tunc suos concessorum ante Literas piæ memoriæ Pauli Papæ V., etiam Prædecessoris nostri, tunc sui sub Datum Kalendis Martii Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo undecimo, super reformatione Tribunalium Urbis editas, cum declarationibus tamen, & reformationibus contentis in literis prædicti Pauli Papæ V., juxta quas, & respective ad eum statum, in quo erant ante easdem literas præfati Pauli V., etiam felic. record. Innocentius Papa XII. similiter Prædecessor noster tunc dicti Innocentii XIII. in suis literis super suppressione, abolitione, & abrogatione Tribunalium, & Judicum Urbis ex privilegiis constitutorum editis, & expeditis Quintodecimo Kalendas Octobris, anno ejusdem Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo facultates, privilegia, & indulta Vicario pro tempore existenti dictæ Urbis, ejusque Districtus per præfatos, & alios etiam posteriores Romanos Pontifices concessa in Judicialibus dumtaxat reduxit, seu reformavit; quas quidem Constitutiones Prædecessorum hujusmodi, omniaque, & singula indulta, facultates, & privilegia, ut præfertur, Officio Vicariatus hujusmodi, & Vicariis præfatis in Judicialibus concessa, & ad statum præfatum redacta, quarum, & quorum tenores idem Innocentius XIII. Prædecessor pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habens, salvas, & salva esse, ac in suo firmitatis robore permanere declaravit, voluit, & mandavit, necnon alias, & illa pro potiori cautela Apostolica auctoritate approbaverit, confirmaverit, & innovaverit, eisdemque modis, & formis, quibus ab ipsis Prædecessoribus suis emanarunt, similibus auctoritate, & tenore de novo perpetuo concesserit, & indulserit, firmis quoque, & illæsis remanentibus aliis Indultis, privilegiis, & facultatibus judicialia non respicientibus eidem pro tempore existenti Vicario, & Vicariatus Officio quandocumque etiam post dictam reformationem præfati Pauli V. Prædecessoris concessis, & reformatis, & quomodolibet competentibus, ipsumque Fabritium Cardinalem in præfata Urbe, ejusque Suburbiis, & Districtu Vicarium in præmissis, & circa præmissa, seu quolibet ipsorum competentem Judicem, & Executorem motu, scientia, & auctoritate paribus declaraverit, constituerit, & deputaverit, & ut Officium præfatum idem Fabritius Cardinalis melius, & liberius prosequi valeret, motu

Ob mortem Card. Paraciani substituitur in Vicariatum Urbis Cardinal. Paulutius.

Eique conceduntur omnia jura solita, & consueta a prædecessoribus concessa.

Ratæ tamen habentur declarationes, & reformationes Pauli V., & Innocentii XII. quibus supprimuntur, & abrogantur Tribunalia, & Judices ex privilegio, inter quæ erat illud Cardin. Vicarii.

motu pari, deque scientia, & potestatis plenitudine similibus mandaverit omnibus, & singulis, ad quos spectat cujuscumque status, dignitatis, ordinis, gradus, vel conditionis existerent, quatenus in exequendis iis, quæ ad Officium ejus præfatum, & jurisdictionem pertinere noscebantur, omnibus possibilibus auxiliis, consiliis, & favoribus opportunis assisterent, eique pariter obedirent, prout ipsi Innocentio Decimotertio Prædecessori, dictoque Fabritio Cardinali literas præfatas in omnibus, & per omnia suffragari debere, illasque, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis similium, vel dissimilium facultatum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nullatenus comprehendi, nec per eas immutari, suspendi, limitari, moderari, aut ad terminos juris reduci posse, sed perpetuo validas, & efficaces fore, & esse, & quidquid illarum vigore a dicto Fabritio Cardinale gestum, statutum, factum, mandatum, indultum, & exequutum foret, perpetuam juris, & roboris firmitatem retineret, & nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis dicti Innocent. XIII. Prædecessoris, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari, ac omnes, & singulos Processus, Sententias, quos & quas per quoscumque Judices, & Officiales in præjudicium attributæ, & concessæ sibi jurisdictionis præfatæ haberi, & promulgari contigisset, nullas, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter judicandi, & interpretandi facultate in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his, a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane dicta auctoritate voluerit, decreverit, & statuerit, ac alias prout in memorati Innocentii XIII. Prædecessoris sub datum videlicet Tertio decimo Kalendas Octobris, Pontificatus sui anno Secundo expeditis literis plenius continetur.

Refertur Clemen. X. Constitut., qua conceditur Card. Vicario cumulativa potestas in omnibus causis more Judicum Ordinariorum Roman. Cur.

§. 2. Cumque sicut etiam accepimus, etiam alias felic. pariter recordat. Clemens Papa X. etiam Prædecessor Noster bonæ memoriæ Gasparem dum viveret ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem de Carpineo nuncupatum in suum, & dictæ Urbis, Suburbiorum, ac Districtus præfatorum Vicarium, necnon Romanæ Curiæ Judicem Ordinarium ad Universitatem omnium, & quarumcumque Causarum cujusvis qualitatis, & speciei, etiamsi essent mere Laicales, & profanæ, & inter mere laicos adinstar aliorum Romanæ Curiæ Judicum Ordinariorum, itaut inter eum, & illos nulla concidere posset differentia, etiamsi ageretur in gradu recursus a sententiis tantum Judicum Urbis, & Districtus, & inter quascumque personas exemptas, & speciali nota dignas, & quæ specialem mentionem requirerent, assumpserit, constituerit, & deputaverit, ac alias prout in aliis ejusdem Clementis X. Prædecessoris sub Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, pridie Idus Augusti, Pontificatus sui an. Secundo, expeditis literis etiam plenius continetur.

§. 3. Nos igitur qui quantum cum Domino possumus, ad rerum omnium statum salubriter dirigendum nostræ considerationis intuitum libenter extendimus, & in iis, quæ ad illarum regimen, & gubernium profutura cognovimus, opem, & operas nostras impendimus efficaces, eumdem Fabritium Cardinalem modernum Episcopum Portuen., & Sanctæ Rufinæ, dictæ Almæ Urbis nostræ, ejusque Districtus, & Suburbiorum, Vicarium in spiritualibus generalem amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ac dicti Vicariatus Officii indemnitati, ac feliciori regimini providere volentes, eumdem Fabritium Cardinalem, & Vicarium, aliosque pro tempore dicto Vicariatus Officio potituros, & gavisuros in jurisdictione Vicariatus dictæ Urbis, illiusque Suburbiorum, & Districtus, juxta præfatas Literas Apostolicas per dictum Clementem X. Prædecessorem favore memorati Gasparis Cardinalis de Carpineo dictæ Urbis, & Suburbiorum, & Districtus Vicarii in spiritualibus generalis emanatas in ea tantum parte, in qua idem Clemens X. Prædecessor disposuit, Cardinalem Vicarium Urbis, ac Districtus, & Suburbiorum præfatorum habere jurisdictionem cumulativam cum omnibus aliis Judicibus Ordinariis Urbis præfatæ in Causis Civilibus, & Criminalibus, etiam mixtis inter personas mere laicas, & in causis omnibus mere laicalibus, & profanis, Motu pari, non ad ejusdem Fabritii Cardinalis, vel alterius pro eo Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex scientia, & potestatis plenitudine similibus tenore præsentium reintegramus, & plenarie restituimus, ac jurisdictionem hujusmodi ei, & eis de novo concedimus, & indulgemus; Ita ut dictus Fabritius Cardinalis, & cæteri Urbis præfatæ, ac Districtus, & Suburbiorum hujusmodi Vicarii, qui pro tempore erunt, eorumque Vicegerentes, & Suffraganei, ac Locumtenentes, aliique Judices ab eis deputati, ac pro tempore deputandi jurisdictione cumulativa cum omnibus aliis Judicibus Ordinariis Urbis præfatæ, ut supra, libere, & licite uti possint, & valeant absque eo, quod a quoquam quavis auctoritate, prætextu, aut causa impediri quoquo modo possint, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate in quavis causa, & instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Restituitur Card. Vicario facultas cumulativa in omnibus causis juxta tenorem dictæ Constit. Clemen. X.

Clausulæ derogatoriæ amplissimæ.

§. 4. Non obstantibus dicta Constitutione præfati Innocentii XII. Prædecessoris nostri, cui quatenus opus sit in hac tantum parte, aliisque Reformationibus, & Decretis a quibusvis Judicibus quavis auctoritate fungentibus, ac etiam vivæ vocis oraculo emanatis; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis etiam in Conciliis generalibus editis, stylo Palatii, Regulis Cancellariæ Apostolicæ prohibentibus mandata exequutiva alias, quam sub Plumbo expeditis, ac facultatibus, & jurisdictionibus præfatæ Almæ Urbis Gubernatoris, Senatori, & Populo Romano, & Causarum Curiæ Cam. Apostolicæ Generali Auditori, Præsidi, & Magistris Viarum, ac præfatæ S. R. E. Cardinalibus, ac aliis quibusvis Judicibus, & Officialibus etiam laicalibus quacumque auctoritate fungentibus, & quibuscumque aliis Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & fortioribus Decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter per nos, seu quoscumque, alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros in contrarium forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis, ac etiam iteratis vicibus innovatis, etiamsi cautum sit

in eis

in eis expresse, quod illis nullatenus, vel nonnisi sub certis inibi expressis, & nominatis modis, & formis derogari, seu contra illa quidquam concedi possit, quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis eorum totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, ut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti, & forma in illis tradita observata forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat motu, & scientia similibus, specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse, nec illa eisdem præsentibus adversari, vel obstare volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus etiam, quod earumdem præsentium transumptis semper, & quandocumque stetur, & plenaria fides adhibeatur, tam in judicio quam extra illud, ac si eædem præsentes exhibitæ, vel ostensæ forent.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reintegrationis, restitutionis, concessionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quarto, sexto decimo Kalendas Septembris Pontificatus nostri Anno Primo.

XXIII. Confirmantur quædam Literæ Innoc. VIII., Pauli III., & Pii IV. super Causarum cognitione Archiepiscopo Beneventano spectan., aliisque Ecclesiæ Beneventanæ consuetudinibus.

Hac de re vid. Inn. VIII. Const. ed. 1491. Jun. 8. P. 7. Necnon Pauli III. Const. ed. 1538. Aug. 22. P. 5. Et Pii IV. Const. ed. 1560. Aug. 20. P. 2. Hujus P. Const. ed. 1724. Mart. 23. P. 1. confirmatur Const. Pii III. de fructibus beneficiorum vacantium Diœcesis Beneventanæ convertendis in reparationem, & incrementum Ecclesiæ Beneventanæ.

Dat. 6. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

In supremo Militantis Ecclesiæ solio per ineffabilem Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis abundantia nullo licet meritorum suffragio constituti, ea quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem Catholicorum Antistitum, eorumque Officialium provide, atque sapienter constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque illibata serventur, nec temerario cujusquam ausu violentur, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter roboramus.

Ab Inn. VIII. Archiepiscopo Beneventano, ejusque Vicario Generali concessum fuit, ut omnes appellationum causas, tam civiles, quam criminales, in quibus delinquentes puniendi non essent pœna corporis afflictiva; coram ipsis cognosci, & decidi deberent.

§. 1. Dudum siquidem postquam fel. record. Innocentius Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die 18. Junii 1491. Pontificatus sui anno septimo expeditas, ex tunc existenti Vicario, tunc pariter existentis Archiepiscopi Beneventani in spiritualibus generali directas, Motu supplicationibus tunc itidem existentium Beneventanorum nostrorum, tunc suorum, directioni ejusdem Vicarii pro majori commoditate Beneventanorum ipsorum ad relaxandos eos laboribus, & expensis gravioribus omnes appellationum causas, tam in civilibus, quam in criminalibus, dummodo non venirent Delinquentes puniendi pœna corporis afflictiva cognoscendi, terminandi, decidendi juxta tenorem privilegii, quod sibi concessum affirmabant a piæ mem. Pio Papa II. itidem Prædecessore nostro facultatem, & potestatem Apostolica auctoritate concesserat etiam, & elargitus fuerat.

A Paulo III. dict. Civitatis Beneventanæ Gubernatori nonnullæ variæ facultates elargitæ fuere.

§. 2. Subindè Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster per alias suas desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1538. decimo Kalen. Septembris, Pontificatus sui Anno Quinto expeditas literas bo. me. Francisco, dum vixit Archiepiscopo Beneventano directas q. Ludovico Bozzuto dum vixit Civi Neapolitano Civitatis nostræ, tunc suæ, Beneventanæ Gubernatori contra, & inter quoscumque sibi ratione Gubernii sui quovis modo Subditos, si de tali causa agerent, ex qua Civitatis status perturbari potuisset, quoties sibi visum fuisset, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, juris ordine prætermisso, & alias manu Regia procedendi, necnon meram, & mixtam omnimodam gladii potestatem in ea exercendi, necnon quascumque pœnas criminales ubi de ultimi supplicii, aut de mutilatione membrorum pœna non ageretur (habita prius per eos, qui deliquissent ab offensis, vel eorum hæredibus pace) in pecuniarias pœnas commutandi, statutum, & ordinationem dudum per rec. mem. Clementem Papam VIII. etiam Prædecessorem nostrum super substitutione Procuratoris Fiscalis in qualibet Civitate Sedi Apostolicæ immediate subjecta, & aliis tunc expressis facta, & edita in dicta Civitate Beneventana, in omnibus, & singulis eorum Capitulis observari, & executioni demandari, ac alia tunc expressa faciendi plenam, & liberam per alias suas in forma Brevis literas facultatem concessit. Necnon ut causæ Civiles Civitatis, & Diœcesis prædictarum, quarum cognitio in secunda instantia ad Archiepiscopum Beneventanum pro tempore existentem, seu ejus Vicarium, ex antiqua, & approbata eatenus pacifica observata consuetudine devolvi consueverat, celeriter terminarentur, statuit, & ordinavit, quod exinde de cætero nisi Archiepiscopus, aut Vicarius prædicti causas prædictas infra tres menses a die, qua procedere incæpissent, ipsas causas expedissent, causæ prædictæ ad Abbatem Monasterii Sancti Modesti Beneventani Ordinis S. Benedicti devolverentur, & devolutæ esse censerentur, prout in dictis literis plenius dicebatur contineri, & in petitione eidem Paulo Prædecessori pro parte ejusdem Archiepiscopi facta, subjuncto, quod præmissa cognitio causarum hujusmodi ad ipsum & pro tempore existentem Archiepiscopum Beneventanum ex inveterata consuetudine semper observata spectan. a sua Curia limitabatur, & abdicabatur, & ad inferiorem ipso eo devolvebatur.

Necnon Statutum, ut causæ in secunda instantia ad Archiepiscopum seu illius Vicarium devolutæ; Nisi intra tres menses expedirentur; ad Abbatem Monasterii S. Modesti Ordinis S. Benedicti devolverentur.

§. 3. Idem Paulus Prædecessor, qui in minoribus constitutus Ecclesiæ Beneventanæ præfuerat, de præmissis plene informatus, eandem Ecclesiam, quam in visceribus gerebat charitatis in suis juribus conservari volens, ejusdemque Archiepiscopi, qui unum ex Officiis scriptorum literarum Apostolicarum, ex concessione Apostolica obtinebat, ejus in hac parte supplicationibus inclinatus literas prædictas, & inde secuta quæcumque, quoad ea, quæ causarum hujusmodi cognitionem, decisionem, terminationem, illarumque devolutionem, & Statuti prædicti observantiam concernebant auctoritate Apostolica revocavit, & annullavit, illaque nullius prorsus roboris, vel momenti fuisse, & esse, ac pro penitus infectis, quoad omnia haberi voluit, & decrevit, necnon eumdem Archiepi-

Ab eodem postea per alias literas præd. omnia revocata: & Archiepiscopus, atque Ecclesia prædicta in pristinum statum restitutus.

scopum,

scopum, & præscriptam Ecclesiam in pristinum, & eum, in quo antequam literæ ipsæ ab eodem Paulo Prædecessore emanassent, quomodolibet erant, statum restituit, reposuit, & plenarie reintegravit, ac repositos, restitutos, & reintegratos existere, necnon quæ in causis appellationum hujusmodi, tam in Civilibus, quam in Criminalibus, ac quibuscumque aliis, ac quoad exactionem procurationis a Suffraganeis dictæ Ecclesiæ, & quibuscumque aliis personis Visitationi subjectis ratione Visitationis hujusmodi debitis in pecunia numerata juxta solitum, necnon quascumque alias dictæ Ecclesiæ consuetudines, quæ eatenus in viridi observantia fuerant approbavit, confirmavit, & innovavit, illaque prout ante concessionem literarum hujusmodi servata fuerant, in posterum servari debere, necnon suam, & ejusdem Ecclesiæ ordinariam Jurisdictionem in eisdem causis, & consuetudinibus illibatam remanere, & causas ipsas per se, vel suum in spiritualibus Vicarium Generalem pro tempore existentem decidi debere, & licite posse, nec per dictum Gubernatorem prætextu literarum prædictarum, seu quoscumque alios etiam quacumque dignitate fungentes expedire posse; Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, necnon quidquid secus attentari contigisset, irritum, & inane decrevit.

A Pio IV. denique idem circa cognitionem causarum in secunda instantia eid. Archiepiscopo concessum.

§. 4. Ac demum rec. me. Pius PP. IV. etiam Prædecessor noster per quasdam pariter suas literas in forma Brevis, die 20. Augusti 1560. expeditas, & bo. mem. Jacobo S.R.E. Cardinali Sabello, dum vixit, Archiepiscopo Beneventano inscriptas cum per alias suas literas quond. Paulum Odescalcum, dum etiam vixit Notarium, & utriusque Signaturæ Referendarium, & in Regno Neapolitano Nuncium suum in Civitate nostra, tunc sua Beneventana, ejusque Districtu, necnon quorumcumque Magistratuum, Locumtenentium, & aliorum Officialium, & Justitiæ Ministrorum, simulque Civium, & Incolarum in illis tunc, & pro tempore existentium in temporalibus Superintendentem Generalem auctoritate Apostolica ad beneplacitum suum fecisset, constituisset, & deputasset, dans eidem plenam, & liberam potestatem, & facultatem quascumque causas civiles, criminales, & mixtas ratione superintendentiæ hujusmodi ad illum expectantes, ac inter, & contra quoslibet ex supradictis pro tempore motas per se ipsum, vel alium ab ipso deputandum audiendi, cognoscendi, & fine debito, prout juris fuisset, summarie, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura Judicii terminandi, & prout latius in eisdem literis sub Datum sub Annulo Piscatoris die 19. Junii 1560. Pontificatus sui anno Primo plenius continebatur; Et deinde, sicut acceperat, quod omnium, & quarumcumque causarum tam civilium, quam criminalium, & mixtarum coram Gubernatore, seu Locumtenente, ac Vicario Curiæ temporalis, & aliis Magistratibus, Judicibus, & Officialibus quibuscumque dictæ Civitatis pro tempore motarum, & vertentium in secunda instantia per appellationem ad eumdem Jacobum Cardinalem, qui Ecclesiæ Beneventanæ ex dispositione Apostolica præerat, seu ad Officiales, & ad Vicarium suum Generalem, ex antiqua approbata consuetudine sub privilegiorum desuper concessorum vigore, aut alias quomodolibet omnimoda jurisdictio, & cognitio spectabat, & pertinebat declaravit, & per easdem literas attestatus fuit suæ intentionis non fuisse, nec esse præscriptum Paulum Nuncium, & Superintendentem suum præscriptos Jacobum Cardinalem, & Archiepiscopum, ac Officialem, seu Vicarium suum, vigore sibi attributæ, & concessæ jurisdictionis, & commissionis molestare, inquietare, ac perturbare quomodolibet potuisse, seu posse, nullumque per literas suas præscriptas jurisdictioni, & cognitioni eidem Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, ut præcipitur spectan., & pertinen. factum fuisse, ac in futurum fieri posse, vel debere præjudicium, quominus illam exercere posset, eisdem modo, & forma quibus ante datam dictarum literarum idem Jacobus Cardinalis, & Archiepiscopus, aut ejus Vicarius exercere consueverant, ac præscriptis Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, Vicarioque facultatem, & auctoritatem tam eidem Nuncio, quam aliis quibuscumque quatenus, & quibus opus fuisset, sicut ante exercere consueverat, inhibendi, nec in futurum in causis coram eodem Jacobo Cardinali, & Archiepiscopo, seu ejus Vicario Generali, tam in prima, quam in secunda instantia ratione devolutionis, ut supra, spectantibus, & pertinentibus quovis modo, & quæsito colore se intromittere, sub pœnis, & censuris Ecclesiasticis, & aliis pœnis quoad ipsum Nuncium arbitrio ejusdem Pii Prædecessoris, quo vero ad alias arbitrio ejusdem Jacobi Cardinalis, & Archiepiscopi, vel ejusdem Vicarii sui imponendis, auctoritate præscripta concessit, & impertitus fuit, prout idem Pius Prædecessor eidem Nuncio, & aliis præscriptis inhibuit sub iisdem pœnis, & censuris Ecclesiasticis incurrendis, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigisset attentari decrevit, & alias prout in eorumdem Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum nostrorum literis respective expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, fusius continetur.

Confirmatio prædictarum Innoc., Pauli, & Pii literarum motu proprio facta, cum Statuto ut illæ perpetuis futuris temporibus observentur.

§. 5. Nunc autem Nos, qui ante nostram ad supremum Apostolatus apicem assumptionem triginta octo annorum, & aliquorum mensium spatio, quo antedictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ præfuimus, hujusmodi consuetudinem in viridi observantia fuisse, & esse comperimus, & experti sumus, pro debito Pastoralis Officii præfatas literas etiam imposterum observari volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, easdem literas dictorum Innocentii, Pauli & Pii Prædecessorum, omnes, & singulas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis harum serie approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque omnibus, & singulis inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus, eaque omnia eis contenta, & expressa sub iisdem pœnis perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcusse observari præcipimus, & mandamus.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes easdem præsentes, & præfatas Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, aut alii etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis forsan jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis juridica, pia, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite: etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo umquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali

ac incogitato, inexcogitabilique defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes, & prædictas Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere ac pro tempore existenti Archiepiscopo Beneventano, ejusque Vicario in spiritualibus Generali in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in supradictis Innocentii, Pauli, & Pii Prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die VI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIV.

Decernitur Decanatum Sacri Cardinalium Collegii ad Episcopum Card. antiquiorem, licet absentem, pertinere; aliæque controversiæ hac super re de medio tolluntur.

Hac de re vid. Pauli IV. Const. ed. 1555. Sept. 21. P. 1. quæ hic refertur. Hujus vero Const. ed. 1724. Aug. 17. P. 1. restituta fuit Card. Vic. Urbis Jurisdictio cumulativa in omnibus causis.

Dat. 7. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis circumspecta vigilantia ea, quæ certis etiam, & rationabilibus ex causis a Prædecessoribus suis olim provide sancita fuerunt, ubi dissidiis, & contentionibus, præsertim inter eos, qui sublimi Cardinalatus dignitate in Sancta Dei Ecclesia præfulgent, aliisque insuper gravioribus malis occasionem tribuere dignoscuntur, ipsa rerum experientia suadente, nonnunquam moderatur, ac immutat, & ad æquitatis, ac justitiæ normam redigit, ut sublatis e medio litium, malorumque seminibus, fraterna charitas, atque concordia, quam inter eosdem Cardinales maxime vigere decet, inviolata servetur, & publico simul bono consultum sit; Eumque in finem Apostolicæ auctoritatis, & providentiæ partes libenter interponit, prout matura deliberatione præhabita in Domino conspicit salubriter expedire.

Refertur Constit. quædam Pauli IV qua sancitur Decanatum Collegii Cardinalium ad Episcopum Cardin. antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem pertinere.

§. 1. Dudum siquidem a fel. rec. Paulo Papa IV. Prædecessore nostro emanavit constitutio tenoris sequentis, videlicet.- Paulus Episcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.- Cum Ven. Fratres nostros S. R. E. Cardinales in partem solicitudinis vocentur, ut pro tempore existenti Romano Pontifici assistant, ipseque Romanus Pontifex eorum consilio agenda disponat, & iidem Cardinales sint pars corporis, & membra ipsius Romani Pontificis, ac diversis Almæ Urbis Nostræ Parochialibus Ecclesiis, pro eorum Cardinalatus titulo, seu denominatione præficiantur, & in eis Episcopalem jurisdictionem habeant, & propterea in Romana Curia residere debeant, præsentesque in dicta Curia magis digni, & privilegiati existant, quam absentes, & in optionibus titulorum, ac sex Ecclesiarum Cathedralium, quibus Cardinales pro eorum Cardinalatus titulo præfici solent, absentibus etiam ante eos in Cardinales assumptis præferantur, & si uni ex dictis Ecclesiis Cathedralibus præfecti fuerint, expost semper alios non Episcopos Cardinales in quibusvis actibus, & sessionibus præcedant; Nos ex præmissis, & diversis aliis causis animum nostrum moventibus, & inter cætera, ut eosdem Cardinales absentes ad residendum in Curia aliquibus uberioribus favoribus, & prærogativis alliceremus, Decanatu Collegii Cardinalium hujusmodi, quem nos, dum in minoribus constituti essemus, obtinebamus, & ad quem propter nostram continuam in eadem Curia residentiam ante alios Cardinales nobis in Cardinalatu antiquiores tunc ab ipsa Curia absentes perveneramus, per nostram ad Summi Apostolatus fastigium assumptionem vacante, habita super his cum Fratribus nostris in Consistorio nostro secreto deliberatione matura, de eorum consilio, & unanimi assensu, Venerab. Fratrem nostrum Joannem Episcopum Ostien. S. R. Eccl. Cardinalem de Bellayo nuncupatum, de nobis, & Sede Apostolica optime meritum, Decanum Collegii hujusmodi declaravimus, eumque ipsius Collegii Decanum vocavimus, & Decanatum ipsum sibi concessimus, prout etiam per præsentes declaramus, vocamus, & concedimus. Et insuper ne in posterum Decanatus prædictus, illius occurrente vacatione, in aliquem Cardinalem ex voluntate sua, & non ex causa publica absentem, & propter absentiam suam hujusmodi quandoque de negotiis dictæ Sedis minus informatum, in injuriam aliorum Cardinalium tunc præsentium, & Romano Pontifici assistentium, ac propterea de negotiis prædictis melius informatorum deveniat, aut super eodem Decanatu aliquæ controversiæ, seu dissentiones inter ipsos Cardinales oriantur, providere volentes; motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod Decanatus hujusmodi de cætero perpetuis futuris temporibus nonnisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum, devenire possit. Et quod Episcopus Cardinalis antiquior in Curia præsens, aut, ut præfertur, absens, & extra Curiam destinatus, postquam Decanatus hujusmodi ad eum devenerit, omnes alios Cardinales, etiam antiquiores, semper in quibusvis sessionibus, & aliis actibus publicis præcedat, nec per alios Episcopos Cardinales, etiam antiquiores, tunc absentes, etiamsi postmodum incontinenti ad eamdem Curiam se conferant, & in ea continuo resideant, super ipso Decanatu, aut illius sessionibus, vel aliis actibus, seu negotiis ad eum pertinentibus impediri, aut molestari valeat. Decernentes sic, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis etiam Apostolica auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eorumdem Cardinalium

Collegium

Collegium in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, ac Ordinationibus Apostolicis, ac stylo Consistorii nostri, necnon ipsius Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c. Si quis &c. Datum Romæ apud S. Marcum an. Incarnationis Dom. MDLV. Undecimo Kal. Sept., Pontificat. nostri anno Primo.

Sed postea sub Clem. XI. quum idem Decanatus vacaret, dubitatum fuit, præd. Constitutio servanda esset necne.

§. 2. Postmodum, anno scilicet 1719., occasione obitus bo. mem. Nicolai S. R. E. Cardinalis Acciajoli Episcopi, dum viveret, Ostiensis, & Veliternensis, Sacrique Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Collegii Decani dubitatio emersit, an prædicta Constitutione adversus Cardinales a Curia Romana absentes lata comprehenderentur, vel potius excluderentur Cardinales promotione antiquiores, qui eveniente Decanatus ejusdem Sacri Collegii vacatione a præfata Curia quidem abessent, sed apud illas Metropolitanas, seu Cathedrales Ecclesias residerent, quibus eos una cum aliqua ex iis Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, quæ ipsis Cardinalibus antiquioribus pro suis titulis, seu denominationibus assignari solent, præesse contingeret. Cumque ejusmodi dubitatio nullis antea S. Sedis deficientibus discussa, ac dirempta esse videretur, rec. mem. Clemens Papa XI. Prædecessor itidem noster eam expendendam, librandamque committere decreverat, sive Dilectis Filiis Rotæ Romanæ Auditoribus, sive aliis ejusdem Curiæ Præsulibus integritate, doctrinaque præstantibus, quorum audita sententia id, quod rationi, & æquitati consentaneum illi visum fuisset, statuere posset. Verum dum in ea deliberatione versaretur, Nos, quos potissimum, tamquam eo tempore Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Episcopum Portuensem, & Archiepiscopum Beneventanum, cæterisque Collegis promotione priores (memorata Pauli IV. Constitutione seposita) tam ad Decanatus dignitatem, quam ad præfatas Ostiensem, & Veliternensem Ecclesias, antiquitatis jura vocabant, animo reputantes rem hanc absque aliqua contentione transigi minime posse, probeque memores verborum Apostoli Timotheum suum admonentis -- *Servum Dei non oportet litigare* -- firmiter constituimus super istiusmodi negotio a quavis concertatione, seu litis specie prorsus abstinere; adeoque datis primum ad eumdem Prædecessorem nostrum literis exsuburbano secessu S. Pastoris, & mox etiam apertis verbis illi coram explicavimus, atque obtestati fuimus, ut quacumque nostri ratione posthabita, dignitatem Decanatus Cardinali Episcopo ex residentibus in Romana Curia antiquiori deferre vellet, eidemque Ecclesiarum Ostiensis, & Veliternensis Optionem permitteret, ea tamen adjecta declaratione, ut simili in posterum occurrente Decanatus vacatione, salva, & illæsa remanerent jura Cardinalium Episcoporum, qui Cardinalatu quidem essent antiquiores, sed extra Romanam Curiam in propriis suis Episcopatibus tunc residerent. Attenta itaque hujusmodi nostra obtestatione, atque cessione, vacans Sacri Collegii Decanatus una cum Ostiensi, & Veliternensi Ecclesiis a memorato Pontifice in Consistorio secreto habito die 16. Aprilis 1719. bonæ mem. Fulvio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Astallio tunc Episcopo Sabinensi, qui ex Episcopis Cardinalibus in Curia degentibus antiquior erat, cum speciali tamen jurium quorumcumque tam Episcoporum Cardinalium extra Curiam apud priores suas Ecclesias residentium, quam aliorum Episcoporum Cardinalium in eadem Curia commorantium, præservatione delatus fuit.

Verum nihil immutatum, ob cessionem ejusdem Decanatus factā ab hoc Pontifice, tunc Archiepiscopo Beneventano, & Cardinale antiquiore, sed a Romana Curia absente.

Paulo verò post quum similis controversia, vacante denuo Decanatu, excitata fuit: eaque commissa cuidam Congregationi particulari ab ea sequens judicium prolatum est, quod & ab eodem Clem. XI. approbatum.

§. 3. Deinde vero cum præfatus Cardinalis Astallius Decanus, inscrutabili Divinæ providentiæ dispositione, ab hujusmodi omnium opinione celerius decessisset, & alia non absimilis controversia inter Venerabiles Fratres Nostros bonæ mem. Cardinalem Sebastianum Antonium Tanarium tunc Episcopum Tusculanum, & Cardinalem Franciscum Judicem, tunc pariter Episcopum Prænestinum in Romana Curia præsentes (Nobis omnino silentibus, & a quacumque petitione prorsus abstinentibus) excitata fuisset, memoratus Clemens Prædecessor septem ejusdem Curiæ Præsules doctrina, & integritate præstantes deputavit, illisque commisit, ut probe ac mature perpensis rationum momentis, qui hinc inde afferri poterant, & de quibus eos plene instrui curavit, suum circa verum sensum antedictæ Constitutionis Pauli IV. judicium proferrent, quod postea in hunc, qui sequitur, modum protulerunt -- *Die* 28. *Februarii* 1721. *Habita fuit Congregatio Particularis in Mansionibus R. P. D. Auditoris Sanctissimi super Causa Decanatus Sacri Collegii Cardinalium, cui interfuerunt RR. PP. DD. Petra, Marafuschus Auditor Sanctissimi, Lancetta, Cerreus, Herrera, Ansideus, & Lambertinus ejusdem Particularis Congregationis Secretarius: Omnesque unanimiter responderunt: Consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur Decanatum Sacri Collegii Cardinalium devenisse vigore Bullæ quintæ san. mem. Pauli IV. ad Eminentissimum D. Card. Tanarium, uti Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem tempore vacationis dicti Decanatus sequutæ per obitum Card. Fulvii Astallii, exclusis Episcopis Cardinalibus Antiquioribus extra Curiam tempore dictæ vacationis commorantibus, non ex publica causa, & destinatione Romani Pontificis, etiamsi residerent in Ecclesiis, quarum administrationem ex dispensatione Apostolica retinent, & ita servandum esse perpetuis futuris vacationibus. Quoad aliam vero controversiam inter EE. DD. Cardinalem Tanarium antiquiorem in Episcopatu, & juniorem in Cardinalatu, & Cardinalem Judicem juniorem in Episcopatu, sed antiquiorem in Cardinalatu, causa non fuit proposita, attenta cessione suo juri facta ab eodem Cardinali Judice, Dominique unanimiter dixerunt consulendum esse Sanctissimo, quod declarare dignetur ex hujusmodi cessione nullum in futuris Decanatus vacationibus censeri irrogatum fuiße præjudicium Cardinalibus similia jura foventibus. Factaque eadem die per me infrascriptum Secretarium de præmissis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua Congregationis sententiam quoad utramque partem benigne approbavit, & perpetuis futuris temporibus observari mandavit. Prosper de Lambertinis Secretarius* -- Idem vero Clemens Prædecessor non modo antedictorum Præsulum votum, seu consilium, ut præfertur, benigne probavit, perpetuisque futuris temporibus observari mandavit, verum etiam illud in Consistorio Secreto subinde, nempe die 3. Martii 1721., habito palam recitari, & inter Acta ejusdem Consistorii ad perpetuam rei memoriam asservari, atque custodiri præcepit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 4. Cum autem, seclusa Paulina Constitutione, maxime æquum, & rationi consonum videatur, ut Cardinales Episcopi antiquiores præfati, quamvis tempore vacationis Decanatus Sacri Collegii a Romana Curia absint, & apud priores sibi commissas Ecclesias personaliter resideant, ad eundem Decanatum assequendum admitti debeant: tum quia ipsi re vera a Curia non absunt ex voluntate sua, sed ex formali necessitate, cum ex divinarum, canonicarumque Sanctionum, & Concilii potissimum Tridentini

præscripto, apud priores Ecclesias jugiter residere cogantur; quin etiam ab eis discedere absque Sedis Apostolicæ licentia non possint, nec ab hoc apud ipsas residendi onere exempti sint, quamvis in Urbe, vel in Ecclesiis suburbicariis, qui illis in titulum sunt assignatæ, commorari vellent, quemadmodum expresse sub gravissimis pœnis cavetur peculiari Constitutione piæ mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri cujus tenor est, qui sequitur, videlicet. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sancta Synodus Tridentina sub recolendæ mem. Paulo Papa III. Prædecessore Nostro, ad Disciplinam Ecclesiasticam restaurandam, provide statuit, ut omnes quacumque Dignitate, gradu, & præeminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis quibuscumque quovis nomine, & titulo præfecti, apud eas personaliter residere deberent: alias, si per sex menses continuos abessent, amissionis quartæ partis fructuum unius anni pœnam ipso jure incurrerent: quod si per alios sex menses in absentiam perseverarent, tunc aliam quartam fructuum hujusmodi eo ipso amitterent: crescente vero contumacia Romanus Pontifex suprema ejus auctoritate in ipsos absentes animadvertere, & Ecclesiis ipsis de Pastoribus utilioribus providere posset. Deinde sub fel. rec. Pio IV. etiam Prædecessore Nostro, eadem Synodus declaravit omnes eisdem Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis præfectos, etiam si Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales forent, obligari ad personalem residentiam in sua Ecclesia, vel Diœcesi faciendam; nec abesse posse, nisi ob legitimas causas in scriptis approbandas. Et in eorumdem Concilii decretorum executionem idem Pius IV. Prædecessor per suas sub plumbo sub dat. VII. Kalend. Decembris MDLXIV. expeditas literas monuit eosdem præfatis Ecclesiis præfectos, in virtute sanctæ obedientiæ, ac ultra pœnas in eodem Concilio contentas, sub privationis eorum a regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum, ac amissionis facultatum testandi, & disponendi, aliisque pœnis suo, & Romani Pontificis arbitrio imponendis, mandavit eisdem, ut in Ecclesiis præfatis omnino personaliter residere deberent: Denique certior factus, quod multi eorumdem præfectorum erant inobedientes, Motu suo proprio commisit Cameræ Apostolicæ Auditori Generali, ut contra illos usque ad sententiam procederet, & sibi deinde referret, ad effectum in eos privationis, & depositionis sententiam in suo Consistorio secreto pronunciandi. Successive alii etiam Romani Pontifices contra non residentes diversa Edicta publicari fecerunt; ac piæ mem. Gregorius XIII. etiam Prædecessor Noster per suum Decretum Consistoriale declaravit, decreta ejusdem Concilii de personali residentia in Ecclesiis prædictis facienda etiam in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus locum habere, quocumque titulo illis præessent; itaut a reatu, & pœnis in dicto Concilio statutis non excusarentur, nisi absentiæ causa in scriptis approbata foret; scientiaque, vel tolerantia non excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster per simile Consistoriale Decretum pro observantia residentiæ personalis, ab eodem Concilio ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclesias obtinendas; prout in præfatis Concilii, ac Literis Apostolicis, Consistorialibusque Decretis latius continetur. Cumque etiam Nos Edicta contra non residentes sæpius publicari fecerimus, & tamen præteritis mensibus aliqui, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis ex concessione Apostolica præfecti, suæ obligationis ad personalem residentiam in eis faciendam immemores, in grave Animarum suarum detrimentum, ac ovium sibi creditarum præjudicium, ab eisdem Ecclesiis abesse continuarent, etiam sub prætextu suorum titulorum Cardinalatus, præsertim Episcopalium, prope Urbem, seu in Urbis districtu respective consistentium, & quod in eadem Urbe in conspectu, & præsentia nostra moram traherent: Nos pro nostro Pastorali debito, nedum Animarum præfatarum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati providere volentes, in Consistorio nostro secreto declaravimus eosdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, qui aliis Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus præerant, & apud eas non resederant, nec residebant, nec fecisse, nec facere illarum fructus suos, etiam sub prætextu, quod alicui ex dictis Ecclesiis Episcopalibus, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent, præsideant, & ibi, vel in Urbe commorentur, aut cujusvis tolerantiæ vel facultatis, propter quam per Breve speciale nostrum, vel Romani Pontificis pro tempore existentis, sibi concessæ: Ideoque eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad residentiam hujusmodi statim se conferrent, sub amissionis fructuum eo ipso incurrendo, & aliis canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad ulteriora, si non paruissent, & prout in Decreto nostro Consistoriali plenius habetur. Quia vero abinde citra non omnes, prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos ut omnino debitum suum agnoscant, & animabus subjectis, quantum Nobis ex Alto conceditur, magis consultum sit, ulterius providere volentes, Concilii Tridentini Decretis, & Literis Apostolicis, Motuique proprio, ac Consistorialibus Decretis præfatis inhærentes, illorumque tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro plene insertis, & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque potestatis plenitudine, præfata Concilii Decreta, literasque Apostolicas, ac primodictum Motum proprium, Decretaque Consistorialia præfata, & in eis contenta quæcumque hac nostra Constitutione perpetua confirmamus, & approbamus, & quatenus foret opus, adversus quemcumque prætensum non usum, vel contrarium usum, innovamus, & plenissime restituimus. Insuperque omnes, & singulos, Ecclesiis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus, quocumque nomine, seu titulo præfectos etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, a præfatis suis Ecclesiis absentes, & in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub interdicti ingressus Ecclesiæ, amissionisque tam fructuum earundem Ecclesiarum pro tempore, quo absentia duraverit, quam facultatem testandi, & disponendi de bonis suis, a Sede Apostolica sibi alias concessarum eo ipso absque alia declaratione incurrendis, necnon privationis a regimine, & administratione suarum Ecclesiarum hujusmodi, aliisque pœnis nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis, arbitrio infligendis, districte præcipiendo monemus, ut omnibus postpositis, quanto citius, in Romana Curia videlicet moram trahentes intra unum, extra eam vero in Italia intra duos, extra vero Italiam existentes intra quatuor menses a die publicationis præsentium in locis infrascriptis faciendæ computandos, quos pro tribus canonicis monitionibus peremptoriisque dilationibus, & terminis respective eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesias, seu Diœceses suas proficisci, & se personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur residere debeant. Eisdemque præfectis, postquam personaliter ad residendum se contulerint, necnon quibuscumque aliis apud suas Ecclesias quandocumque per-

Refertur Constitutio Urbani VIII. qua sub gravissimis pœnis S. R. E. Cardinalibus residentia injungitur: nec illi ab hoc residendi onere eximuntur; quamvis in Urbe, vel in Ecclesiis suburbicariis, qui illis in titulum sunt assignatæ, commorari vellent.

sonaliter

ſonaliter reſidentibus, ſub eiſdem pœnis, etiam eo ipſo reſpective incurrendis, injungimus, ne ab eorum Eccleſiis diſcedant, niſi prius obtenta noſtra, & Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, per Breve, ſeu literas miſſivas, licentia. Illos etiam, qui in poſterum per Nos, ſeu Romanos Pontifices Succeſſores Noſtros, alicui præfatarum Eccleſiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, Archiepiſcopalium, & Epiſcopalium quovis nomine, vel titulo præfecti fuerint, etiamſi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales quandocumque fuerint, vel ſint, ſub eiſdem pœnis, etiam eo ipſo reſpective incurrendis debeant, & quilibet ipſorum debeat intra præfatum tempus, a die eorum promotionis ad aliquam Eccleſiarum præfatarum inchoandum, quod eis pro tribus monitionibus, ut præfertur, ex nunc aſſignamus, pariter ſe itineri committere, & ad Eccleſias, ſive Diœceſes ſibi commiſſas, ac perſonaliter in eis reſidere inceperint, ab illis non diſcedere, niſi obtenta prius a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore exiſtente, licentia præfata. A quarum pœnarum incurſu nolumus poſſe aliquem ſe excuſare prætextu, & ratione cujuſcumque ſervitii, quomodolibet poſiti, & præſtandi pro gerendis, & tractandis negotiis quorumcumque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerum publicarum, Regnorum, ac Provinciarum; nec ratione cujuſlibet juſſionis, vel mandati eorum, vel earum, quandocumque factis, vel faciendi; nec etiam ratione proſecutionis, ſeu defenſionis quarumcumque litium, ſeu controverſiarum etiam Eccleſiaſticarum; vel ineundi fœderis, aut cujuſcumque alterius negotii, etiam graviſſimi, & ſpeciali mentione digni, tractandi; vel diſtantiæ locorum, aut brevitatis temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apoſtolicæ licentia præfata, antequam a ſuis Eccleſiis, & Diœceſibus diſcedant; aut ratione cujuſcumque alterius cauſæ, vel occaſionis, etiam publicæ, vel alias favorabilis, & æque piæ, etiam cujuſlibet utilitatis, ſive neceſſitatis Eccleſiarum, & perſonarum: præterquam perſonalis intereſſentiæ in Synodis provincialibus, vel Congregationibus, ſeu Aſſembleis generalibus, in quibus Eccleſiaſtici intervenire ſolent, vel ratione muneris, aut Reipublicæ Officii, Epiſcopatibus, vel Eccleſiis majoribus præfatis adjunctis, cujus ratione ad certum tempus occupari ſolent: & tunc pro tempore, quo illa Synodus, Congregationes, & Aſſembleæ, exercitiumque muneris, ſeu Officii publici, ipſis Eccleſiis adjuncti, actu duraverint, quibus finitis, recto tramite ad Eccleſias præfatas, ſibi commiſſas, ſe conferre debeant. Nec etiam prædicta reſidentia, & pœnarum præfatarum incurſu volumus excuſari Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales nunc, & pro tempore exiſtentes alicui præfatarum Eccleſiarum præfectos, ſeu præficiendos, etiamſi, tamquam in ordine priores, aliquem ex dictis titulis Epiſcopalibus prope Urbem, vel in ejus diſtrictu conſiſtentibus, obtineant, & in poſterum obtinuerint, & in prædictis Epiſcopatibus titularibus Urbi proximis reſederint, vel in Romana Curia in ſuis titulis reſpective, etiam Nobis, ac Romanis Pontificibus Succeſſoribus Noſtris, ſcientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint; itaut nulla noſtra, ac Romanorum Pontificum Succeſſorum Noſtrorum conniventia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicorum, & ſolemnium celebrationem, receptione, & admiſſione, unquam tueri ſe poſſint. Et pro præmiſſorum, & infraſcriptorum inviolabili obſervatione committimus, & mandamus dilecto filio Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori nunc, & pro tempore exiſtenti, quatenus contra omnes, & ſingulos prædictos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in ſuis Eccleſiis, ſeu Diœceſibus non reſidentes per affixionem ad valvas Baſilicæ Sancti Petri, ac in Acie Campi Floræ, & quoad præſentes in Romana Curia ad abundantiorem cautelam, etiam domi dimiſſa copia procedat: Et conſtito ſibi, quantum ſufficere videbitur, ſummarie, ſimpliciter, & de plano, ſola veritate inſpecta, & manu Regia, de contraventione, & inobedientia præfatis, uſque ad ſententiam excluſive procedat, & deinde Nobis, & Romano Pontifici pro tempore exiſtenti referat, ut nos, ac Romanus Pontifex pro tempore exiſtens, in Conſiſtorio ad ſententiam declarationis incurſus pœnarum, ac reſpective privationis, ſeu depoſitionis, aliarumque punitionum præfatarum inobedientiam, valeamus, & ipſe Pontifex Romanus pro tempore exiſtens valeat procedere. Volumus tamen Epiſcopos, Archiepiſcopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas etiam S. R. E. Cardinales, citra Montes, vel Mare exiſtentes per quatuor, alios vero ultra Montes, vel Mare degentes per ſeptem menſes continuos a reſidentia in præfatis Eccleſiis facienda, ad effectum viſitandi Limina Sanctorum Apoſtolorum Petri, & Pauli juxta Sacros Canones, ac Apoſtolicas Conſtitutiones, pro qualibet viſitatione excuſari: ita tamen, ut tunc illis durantibus viſitationis hujuſmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus ſe divertant. Cardinalibus vero, nunc, & pro tempore exiſtentibus, qui in caſu vacationis Sedis Apoſtolicæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere ſolent ad locum Conclavis ad hoc deſignati, concedimus licentiam diſcedendi ab Eccleſiis præfatis ſibi commiſſis, habita tamen prius certa notitia vacationis ipſius Sedis Apoſtolicæ, & extra reſidentiam in loco, in quo electionem hujuſmodi celebrari continget, commorandi, & permanendi uſque ad peractam electionem, ac etiam poſtea per duos menſes, poſtquam Romanus Pontifex Coronationis ſuæ inſignia ſuſceperit: quo tempore elapſo præfati Cardinales, niſi illico, ut præfertur, ad Eccleſias præfatas, quibus præſidere eos contigerit, ſe contulerint, ſubjaceant pœnis ſupradictis. Præſentes quoque literas &c. Sicque & non aliter in præmiſſis &c. Non obſtantibus præmiſſis &c. Volumus etiam, quod ii, qui duabus, vel pluribus Eccleſiis præfatis ex earum unione, vel alias ex conceſſione, ſeu diſpenſatione Apoſtolica, quocumque nomine, vel titulo præfecti ſunt, vel pro tempore erunt, a reſidentia, & pœnis hujuſmodi excuſentur, dummodo in earum altera, in qua de jure reſidere debent, vere, & perſonaliter reſideant, exceptis tamen, ut præfertur, Eccleſiis Epiſcopalibus Urbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præeſſe ſolent: reſidentia enim, ſi quæ apud præfatas Eccleſias titulorum Cardinalium fieret aliquam excuſationem eiſdem Cardinalibus, ut præfertur, non præſtaret, quominus ipſi in alia, vel aliis Eccleſiis præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, reſidere omnino teneantur. Quodque, ut præſentes &c. Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XII. Decemb. MDCXXXIV. Pontificatus Noſtri Anno XII.

Referuntur aliæ cauſæ hujus Conſtitutionis, etiam juxta Paulinam Conſtitutionem.

§. 5. Tum etiam quia, ſi juxta Paulinam Conſtitutionem a Decanatu non repellitur Epiſcopus Cardinalis antiquior ex cauſa publica abſens, & extra Curiam per Romanum Pontificem deſtinatus: ob eamdem quoque rationem repelli non debere videtur Epiſcopus Cardinalis antiquior, qui apud priorem Eccleſiam reſidet; Is enim vere a Romana Curia abeſſe dicitur ex cauſa publica, publicam ſcilicet particularis Eccleſiæ, cui præeſt, utilitatem, in qua publicum quoque univerſalis Eccleſiæ commodum continetur, reſpiciente. Præterea negari non poteſt,

quin ipse extra Curiam per Romanum Pontificem fuerit destinatus, dum idem Romanus Pontifex non modo illi prioris Ecclesiæ regimen destinavit, sed etiam, ut commissam sibi Pastoralis solicitudinis partem cumulatius expleret, eum ad jugiter residendum apud Ecclesiam sibi destinatam, sub gravissimis in præinserta potissimum Urbani Prædecessoris Constitutione sancitis pœnis, compulit, & obstrinxit. Accedit præmissis, quod ab ejusmodi exclusione Episcoporum Cardinalium antiquiorum extra Romanam Curiam in prioribus Ecclesiis residentium maximum illud promanat absurdum, quod alienæ mortis detestabile votum ingeritur; nam, sicut accepimus, & Nobis etiam ipsis evenisse non diffitemur, statim ac Cardinalis Sacri Collegii Decanus gravi, & periculoso morbo laborat, illico Episcopus Cardinalis antiquior absens, qui ipsi in Decanatu successurus est, amicorum literis ad Urbem quantocius repetendum incitatur, ut tempore obitus ejusdem Cardinalis Decani in Romana Curia præsens sit, adeoque ad eum ex Paulinæ Constitutionis præscripto Decanatus deferatur; Unde non sine gravi bonorum offensione, & Ecclesiasticæ disciplinæ detrimento, in Urbe conspicitur Episcopus Cardinalis antiquior, in Decanatu proxime successurus, qui Cardinalis Decani ægrotantis mortem expectat, ut ad ipsum Dignitas vacatura deveniat: contra saluberrimum Lateranensis Concilii monitum relatum in cap. 2. de concessione Præbendæ cujus verba sunt -- *Ne desiderare quis mortem proximi videatur, in cujus locum, & Beneficium se crediderit successurum. Cum enim in ipsis etiam legibus Gentilium inveniatur inhibitum, turpe est, & divini plenum animadversione judicii, si locum in Ecclesia Dei futuræ successionis expectatio habeat, quam ipsi etiam Gentiles condemnare curarunt.*

Decernitur ad quem Decanatus prædictus pertineat.

§. 6. Nos itaque, qui deinde prædictum Sacri Collegii Cardinalium Decanatum absque ulla contentione obtinuimus ob illius vacationem retroactis mensibus secutam per obitum memorati Cardinalis Tanarii Decani, dum in Romana Curia præsentes essemus, & in Conclavi ubi, Divina sic disponente Clementia, ad summi Apostolatus fastigium evecti fuimus, reperiremur: præmissis omnibus, quantum cum Domino possumus, occurrere, & obviare, ac alias desuper opportune providere volentes: Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præfatis, aliisque justis, & rationabilibus causis animum nostrum moventibus adducti, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, atque decernimus, quod Episcopus Cardinalis antiquior, qui una cum aliqua ex Cathedralibus Suburbicariis præfatis in Titulum Cardinalibus antiquioribus assignari solitis aliam retinebit Cathedralem, seu Metropolitanam Ecclesiam in administrationem, dummodo tamen apud ipsam secundo dictam Ecclesiam personaliter resideat tempore vacationis Decanatus ejusdem Sacri Collegii, de cætero ad ipsum Decanatum admitti debeat, & admittatur, perinde ac si occurrente illius vacatione in Romana Curia præsens fuisset, itaut absentia ab Urbe ad præmissum effectum ei nullatenus obesse possit: Quin etiam volumus, & declaramus ipsum Decanatum ad prædictum Episcopum Cardinalem antiquiorem absentem, & apud priorem Ecclesiam, ut præfertur, actu residentem ipso jure devenire debere eo prorsus modo, quo in Paulina Constitutione ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum devenire debere decernitur, ita quod inter eos nullum amplius discrimen, seu differentia constituatur; ac ita perpetuis futuris temporibus servari præcipimus, & mandamus.

Tollitur quædam controversia super assequutione sæpedicti Decanatus.

§. 7. Præterea expedire censentes, ut e medio tollatur, ac penitus extinguatur alia pariter controversia alias, sicut præmittitur, excitata, & non definita, utrum scilicet in assecutione sæpe memorati Decanatus Cardinalis antiquior in Episcopatu Suburbicario, & junior in Cardinalatu, præferendus sit Cardinali juniori in Episcopatu, sed antiquiori in Cardinalatu, vel e contra: Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, prælationem deberi Cardinali antiquiori in Episcopatu, licet sit junior in Cardinalatu, decernimus, & declaramus, ac ita deinceps in occurrentibus Decanatus vacationibus perpetuo servari volumus, & mandamus.

Reservatur Cardinali Decano optio Ecclesiarum Ostiensis. & Veliternensis.

§. 8. Quoniam vero ab antiquo tempore, ac præsertim ab edita Paulina Constitutione usque ad præsentem diem, Cardinalis Sacri Collegii Decanus Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum invicem perpetuo canonice unitarum Episcopatum semper obtinuit, adeoque sive ex præsumpta earum cum Decanatu unione, sive alio titulo, speciale jus ad ipsum favere videtur, in quo mentis, ac intentionis nostræ non est, ut eidem Cardinali Decano præjudicium aliquod inferatur: Contingere autem facile potest, quod Episcopus Cardinalis antiquior a Romana Curia absens, & apud suam priorem Ecclesiam residens, ad quem Decanatus ex præmissis in posterum deveniet, ad Urbem celeriter accedere, & primo Consistorio, in quo memoratum Ostiensem, & Veliternensem Episcopatum optare deberet, præsens interesse nequeat: Motu, & potestatis plenitudine paribus, optionem prædictarum Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum Cardinali, qui pro tempore fuerit ejusdem Sacri Collegii Decanus, specialiter reservamus, ac reservatam esse volumus, & declaramus, itaut earumdem Ecclesiarum Episcopatum nemo alius optare unquam possit, sed ad Cardinalem Decanum prædictum privative quoad alios quoscumque perpetuis futuris temporibus ejusmodi optio pertineat, ac pertinere debeat. Volumus tamen, atque decernimus, quod idem Episcopus Cardinalis antiquior a Curia absens, & apud priorem Ecclesiam, ut præfertur, residens, postquam ad eum Sacri Collegii Decanatus devenerit, quantocitius poterit, ad Urbem se conferre, Summoque Pontifici in Consistorio, ut moris est, pro optione earumdem Ostiensis, & Veliternensis Ecclesiarum supplicare teneatur. Quod si notoria ægritudine fuerit impeditus, vel ob aliam justam, aut gravem causam a Romano Pontifice pro tempore existente probandam ad Urbem venire nequiverit: Motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, eidem Cardinali Decano, ut in prænarratis casibus per suum legitimum Procuratorem antedictas Ostiensem, & Veliternensem Ecclesias optare, & vigore optionis hujusmodi eas assequi libere, & licite possit, & valeat, non secus, ac si ipse præsens personaliter illas optasset, licentiam, & facultatem in Domino concedimus, & impertimur.

Clausulæ peculiares.

§. 9. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod supradicti, & alii quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, aut habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, ac auditi, & causæ, propter quas præsentes emanarunt, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam in aliquo justificatæ non fuerint, seu aliis quibusvis de causis, quantumvis urgentibus, ullo unquam tempore a quoquam de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quolibet, quantumvis magno, formali, & substantiali defectu notari, impugnari, retardari, invalidari, aut ex quovis quæsito prætextu, vel colore, in controversiam vocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque

juris,

juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut quempiam impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, uti nullatenus posse, nec sub quibuslibet similium, vel dissimilium Constitutionum, sive dispositionum, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores, & Successores nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac obtinere, necnon prædictis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus a Romana Curia absentibus, & apud suas priores Ecclesias, ut præfertur, actu residentibus plenissime suffragari. Ab omnibus vero aliis, ad quos spectant, & pro tempore quandocumque spectabunt, inviolabiliter, & inconcusse observari debere: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon quascumque eorumdem Cardinalium Congregationes, & quosvis alios qualibet auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus præinserta Constitutione Pauli Papæ IV. Prædecessoris nostri, & præinserto similiter consilio, seu voto Congregationis septem Præsulum a fel. recor. Clemente XI. Prædecessore etiam nostro deputatorum, ab eo, ut præfertur, specialiter approbato, necnon Decretis Consistorialibus sim. mem. Pauli III., & Sancti Pii V. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum nostrorum, & Constitutione sim. me. Innocentii Papæ X. Prædecessoris itidem nostri super residentia ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium apud Sedem Apostolicam, & quibusvis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & signanter illa de jure quæsito non tollendo, & alia, quod Cardinales in Constitutionibus, & regulis per nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Consistorialibus, & aliis Decretis Consistorialibus quibuscumque, necnon dicti Sac. Collegii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis Decretis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, & indultis, ac literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quælibet alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Aliæ clausulæ.

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur quæ haberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum voluntatis, declarationis, extentionis, reformationis, moderationis, concessionis, præcepti, sanctionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIV. VII. Idus Septembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

XXV.

Confirmantur Privilegia ab Urbano VIII. Ordini S. Joannis Dei tradita, & nova conceduntur.

Hac de re vid. Const. huic traditam. De confirmatione vero confirmatoriarum Urb. VII. & Alex. VII. super exemptione Hospitalium Ord. S. Joannis Dei ab Ordinariorum jurisdict. pro Congregatione Hispanica, vid. Innoc. XIII. Const. ed. 1721., Jul. 8. P. I.

Dat. 13. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

INjuncti Nobis Apostolici muneris ratio postulat, ut ea, quæ ad favorem Christifidelium, qui regularem vitam profitentur, & præsertim ægrotis, & miserabilibus personis in eorum Hospitalibus cum assidua charitate inserviunt, ex provida Sedis Apostolicæ benignitate provenerunt, quo solidius perennet, Apostolici muneris præsidio roboremus. Dudum siquidem fel. rec. Urbanus VIII. Prædecessor noster omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, Indulgentias Ordini Sancti Joannis Dei concessa, una cum elargitione, & cum communicatione quarumcumque prærogativarum, & indultorum Ordinibus Mendicantium, & signanter Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, eorumque locis, & personis concessorum, & concedendorum approbavit, per quasdam suas desuper in simili forma Brevis expeditas literas, tenoris qui sequitur, videlicet -- Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Sacrosancti Apostolatus Officium, quod humilitatem nostram, nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, atque Congregationum uberes, & suaves in militanti Ecclesia fructus assidue præstantium curam gerentes, privilegia, gratias, & indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, non solum approbemus, verum alia eis concedamus, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicimus salubriter expedire. Hinc est, quod Nos dilectos filios Fratres Congregationis Joannis Dei sub Regula Sancti Augustini, qui sicut ac-

Const. Urbani VIII. de Concessione Privilegiorum dicto Ordini.

cepimus, ab ipso Congregationis prædictæ initio multiplicia, atque insignia pietatis, & Christianæ charitatis opera erga pauperes, & infirmos in eorum Hospitalibus degentes magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate exercuerunt, & in dies exercere non desinunt, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis per dilectum filium Gasparem Diaz Campomanes, istius Congregationis in Regnis Hispaniarum Procuratorem Generalem, super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prærogativas, favores, conservationes, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia etiam per modum communicationis, & extentionis, seu alias per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem sub quacumque verborum forma, & expressione in genere, & in specie quomodolibet concessa, ac pluries confirmata cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, ac singulas literas, tam sub plumbo, quam in forma Brevis, aut alias desuper confectas, quatenus tamen sint in usu, & non sint revocata, seu sub aliquibus revocationibus comprehensa, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti, & quosvis alios quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Et insuper ut Fratres Congregationis hujusmodi tanto ferventius divinis beneplacitis, piorumque operum hujusmodi exercitio insistant, quanto majoribus se viderint spiritualibus gratiis fore munitos, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, favores, facultates, declarationes, conservationes, immunitates, exemptiones, libertates, cæterasque gratias, præeminentias, & indulta cujusvis generis existentia spiritualia, & temporalia qualiacumque illa sint, quæ pariter sint in usu, & non sint revocata, vel sub aliquibus revocationibus comprehensa, neque Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut Apostolicis Constitutionibus adversentur, ut præfertur, Ordinibus Mendicantium, ac Congregationi Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, eorumque Conventibus, & aliis locis regularibus, necnon Ecclesiasticis, & dilectis filiis Ordinum, & Congregationum hujusmodi Generalibus, Præsidentibus, & quibusvis aliis Superioribus, Prælatis, & Capitulis, etiam Generalibus, Provincialibus, seu intermediis, eorumque Diffinitoribus, Prioribus, Novitiis, Fratribus, Conversis, Donatis, ac quibusvis eorum Regularibus personis tam in Urbe, quam etiam in quibusvis Mundi partibus existentibus, & illorum intuitu, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, seu per Nos, & Successores nostros, aut alios auctoritatem habentes concessa sunt, & concedentur, ac quibus de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, seu concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum ad dictam Congregationem Joannis Dei, & singula illius Monasteria, Domos, Hospitalia, & alia loca regularia, illorumque Superiores, Prælatos, & quascumque regulares personas auctoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo extendimus, illaque eis communicamus, & de novo concedimus, ac suffragari volumus. Quo circa Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis quibuscumque, necnon dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum quandocumque per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Fratrum Congregationis Joannis Dei prædictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eisdem plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes quos concernunt pacifice frui, & gaudere.

§. 1. Non permittentes quemquam desuper contra præsentium tenorem sub quovis prætextu, & causa, etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimo quidquam in contrarium attentari, vel fieri continget, omnino semper in perpetuum reponi, contradictores quoslibet, & rebelles, etiam per quascumque, de quibus eis videbitur, censuras, & pœnas Ecclesiasticas & alia opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ordinum, & Congregationum hujusmodi statutis, & consuetudinibus etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut nonnisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Verum quia difficile foret præsentes literas ubicumque opus esset deferri, volumus & pariter auctoritate Apostolica decernimus, quod illarum transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus

Clausulæ amplissimæ cum derogatoriis.

fides

fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1624. Pontificatus nostri Anno Primo.

Preces Prioris Generalis pro confirmatione.

§. 2. Cum autem sicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis dicti Ordinis Nobis nuper expositum fuit, ipse præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos specialem ipsi Priori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, immunitates, gratias, & indulta prædicto Ordini, a memorato Urbano Prædecessore concessa, ut præfertur, emanatasque desuper ipsius Urbani Prædecessoris literas præinsertas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium pariter approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Constitutionis.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Urbanus Prædecessor in suis literis præinsertis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXVI.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum circa translationem corporis Ven. Ferdinandi a S. Josepho Ordinis Eremitarum S. Augustini ad Ecclesiam quandam ejusdem Ordinis.

Hujus Const. ed. 1728. Oct. 23. P. 5. confirmatur judicium Episcopale Ticini habitum de corpore Sancti Augustini. Et Clem. XI. Const. ed. 1701. Januar. 29. P. 1. Confirmatur Decret. Congr. Rituum de facultate Eremitis Augustinianis Prov. Franciæ facta canendi Horas canonicas cum cantu Gregoriano.

Dat. 18. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum Congregationis.

NUper ad supplicationem dilecti filii moderni Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Japonen., seu Makaen. Beatificationis, & Canonizationis, seu declarationis Martyrii Servi Dei Ferdinandi a Sancto Josepho Sacerdotis Ordinis Eremitarum S. Augustini -- Cum Patri Generali Ordinis Eremitarum S. Augustini innotuerit, quod literæ a Sac. Rituum Congregatione die 13. Septembris 1692. concessæ, & Episcopo Makaensi directæ ad effectum; ut auctoritate Sacræ Congregationis Corpus Servi Dei Ferdinandi a Sancto Josepho prædicti in Japponia Anno 1617. in odium Fidei; ut asseritur, interfecti, & illinc ad Regnum de Makascar; deindeque ad Civitatem Makaensem translatum a Catharina de Noronha vidua relicta q. Francisci Viera retentum Patribus ejusdem Ordinis consignaretur; ob Navium deprædationem, aliaque varia infortunia ad Civitatem Makaensem minime pervenerunt: Cumque modo post tam longum tempus dicta Catharina de Noronha ab humanis decessisse assertum fuerit, & Corpus præfati Servi Dei retineatur a Maria de Noronha illius Sorore in Civitate Maka prius commorante, quæ postmodum una cum proprio filio Antonio de Leguiera Noronha ad Civitatem Goanam se transtulit, secum etiam asportasse Corpus dicti Servi Dei. Propterea Sacræ Rituum Congregationi modo supplicatum fuit, quatenus injungere dignaretur Rm̃o Archiepiscopo Goano, ut auctoritate ipsius Sacræ Congregationis idem Corpus a Domo Mariæ de Noronha, sive in casu illius mortis a quocumque alio loco, ubi quomodolibet repertum fuerit; amoveatur, & ad Ecclesiam PP. Ordinis Eremitarum S. Augustini sub titulo nostræ Dominæ vulgo de Gratia Civitatis Goanæ transferatur ad effectum illud tumulandi, & servandi absque ulla veneratione usque ad declarationem Martyrii dicti Servi Dei; Eadem Sacra Congregatio pro executione Decretorum SSm̃æ Inquisitionis sub die 13. Martii, & 12. Octobris 1625., ac 5. Julii 1634. super non cultu ab Urbano PP. VIII. edit.; & in parvo volumine impressorum, censuit committi dicto Reverendissimo Archiepiscopo, ut verificata coram ipso identitate dicti Corporis, adhibitaque omni majori circumspectione, & cautela in hujusmodi Decreti executione, ne ulla controversia, aut scandalum oriri possit, illud consignari faciat prædictis Patribus ad effectum tumulandi in dicta eorum Ecclesia, dictaque translatio, ac tumulatio præsente Vicario Generali ejusdem Archiepiscopi, vel alia persona in Ecclesiastica dignitate constituta, eidem benevisa, secreto fiat; servatis in reliquis dictis Decretis fa. me. Urbani PP. VIII. super non cultu editis ne unquam de illorum contraventione dubitari contingat, & adimpletis aliis latius injungendis, & exprimendis in literis expediendis, eidemque Rm̃o Archiepiscopo dirigendis. Die 26. Augusti 1724. F. Cardinalis Paulutius Præfectus N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sac. Rit. Congregationis Secretarius.

Preces Prioris Generalis pro confirmatione.

§. 1. Cum autem, sicut pro parte dicti Prioris Generalis Nobis subinde expositum fuit ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ipsum Priorem generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure; vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratæ Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & ob-

tinere,

tinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XVIII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXVII. Conceditur Indulgentia perpetua & universalis omnibus Christifidelibus recitantibus, ad signum Campanæ quod vulgo dicitur *l' Ave Maria*, antiphonam *Angelus Domini* flexis genibus.

Hujus Const. ed. 1724. Septembris quoque 26. P. 1. Conceduntur etiam nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus coronam Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis. Et Clem. XI. Const. ed. 1701. Sept. 26. P. 1. conced. plen. perp. etiam per modum suffragii visitantibus S. Domum Lauretanam.

Dat. 26 Sept. 1724. An. 1.

Fabrizio per la misericordia di Dio Vescovo di Porto della S. R. Chiesa Cardinal Paulucci della Santità di Nostro Signore Vicario Generale &c.

Exordium.

ESsendo stato commesso alla suprema Apostolica autorità del Sommo Pontefice Vicario di Nostro Signor Gesù Cristo in terra il dispensare i Tesori de' doni celesti, e considerando la Santità di Benedetto XIII., che sia un potente motivo per distribuire liberalmente i detti Tesori, quando si riconosce, che siano per essere molto profittevoli per accrescere la venerazione all' Augustissima Regina de' Cieli Maria sempre Vergine Madre di Dio per eccitare, & mantenere la divozione verso la medesima, e per la salute dell' Anime: Quindi e, che la Santità Sua confidata nella misericordia dell' Omnipotente Iddio, e nell' autorità de' SS. Apostoli Pietro, e Paolo, concede Indulgenza plenaria, & remissione di tutti li peccati universalmente, & in perpetuo a tutti li Fedeli li quali veramente pentiti, confessati, e communicati in un giorno di ciaschedun mese a loro elezzione recitaranno inginocchioni divotamente al suono della Campana la mattina, o a mezzo giorno, o vero la sera la solita Orazione *Angelus Domini nunciavit Mariæ, & concepit de Spiritu Sancto -- Ecce Ancilla Domini fiat mihi secundum Verbum tuum -- Et verbum caro factum est, & habitavit in nobis*, e con la detta Orazione tre volte *Ave Maria &c.* E pregaranno il Signore per la pace, e concordia tra Principi Cristiani, estirpazione dell' Eresie, e per l' esaltazione della Santa Madre Chiesa.

Concessio prædicta Indulg. plen. & universalis.

Aliæ Indulgentiæ conceduntur.

§. 1. Nell' altri giorni poi dell' anno concede la Santità di Nostro Signore parimente in perpetuo alli Fedeli, i quali veramente contriti diranno l' Orazione come sopra, ogni volta che ciò faranno, cento giorni d' Indulgenza; come più diffusamente si legge nel Breve Apostolico spedito il dì 14. Settembre 1724. Dato dalla nostra solita Residenza questo dì 26. Settembre 1724.

XXVIII. Conceduntur nonnullæ Indulgentiæ perpetuæ recitantibus Coronam septem dolorum Beatæ Mariæ Virginis.

De simili concessione pro recitantibus flexis genibus Antiphonam Angelus Domini *ad signum Campanæ quod vulgo dicitur* l' Ave Maria, *vid. hujus Const. præcedentem.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 26. Sept. 1724. An. 1.

Exordium.

REdemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi vices licet immeriti gerentes in Terris spiritualium munerum Thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus libenter erogamus, sicut ad fovendam, & incitandam fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causæ præsent's concessionis.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus dilecti filii moderni Prior Generalis, & Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis Nobis nuper exponi fecerunt in dicto Ordine juxta illius Institutum, & laudabilem, ac antiquissimam consuetudinem in recordationem septem principalium dolorum quos Beatissima Virgo Maria Patrona, & Advocata Nostra in unigeniti sui Filii vita, & obitu passa fuit. Corona eorumdem septem præcipuorum dolorum e septem septenariis Angelicarum Salutationum, septemque Dominicis orationibus una cum tribus aliis Ave Maria in honorem lachrymarum ejusdem B. M. V. composita recitari consueverit, eaque occasione præfati etiam dolores explicentur, & meditentur, Nos ad augendam Christifidelium devotionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac supplicationibus eorumdem Prioris Generalis, & Procuratoris Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui vere pœnitentes, & confessi, seu firmum confitendi propositum habentes in singulis feriis sextis cujuslibet hebdomadæ Quadragesimæ, & festivitate Septem Dolorum ejusdem Beatæ Mariæ Virginis ejusque tota octava, necnon in Ecclesiis Ordinis prædicti Coronam Septem Dolorum hujusmodi devote recitaverint ducentos dies pro qualibet oratione Dominica, & totidem pro quavis salutatione Angelica. In reliquis vero totius anni diebus centum dies, iis autem qui per se ipsos, aut cum socio, vel familiari ejusmodi coronam integre itidem recitaverint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus: Præterea prædictis Christifidelibus, qui quotidie per integrum annum memoratam Coronam pariter recitaverint, & subinde vere pœnitentes, & Confessi, ac Sacra Communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno die per unumquemque ex eis eligenda lucri faciendam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, quam etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus, & elargimur; Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Statuitur, ut Coronæ septem dolorum B. M. a suis Religiosis benedicantur.

§. 2. Volumus autem, quod Superiores Conventuum, seu Religiosi prædicti Ordinis, qui ab illis ad id specialiter deputati fuerint, Coronas hujusmodi benedicendi facultatem habeant, & ut supradictæ Coronæ nemini possint vendi, nec commodari, & si secus fiat, Indulgentiæ supradictæ cessent, nulliusque sint roboris, vel momenti, sed circa eas Decretum a fel. rec. Alexandro PP. VII. Prædecessore Nostro die 6. Februarii 1657. editum omnino servetur. Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ec-

clesiastica

clesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIX. Conceditur Fratribus Ordinis SS. Trinitatis Redempt. Captiv. facultas nominandi Judices Conservatores in Conventibus Provinciarum Castellæ, Legionis, Navarræ, & Bethicæ.

Alias ab hoc Pontifice Const. ed. 1727. Febr. 26. P. 4. conceditur facultas Capitulo Generali ejusdem Ordinis, & Definitorio Generali ipsum celebrandi, necnon condendi Statuta & Decreta. Innoc. XIII. ed. 1722. Aug. 24., P. 2. Conf. decr. Congr. Episc. & Reg. de Alternativa Vicariatus Gener. inter tres Provincias dicti Ordinis.

Dat 27. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis concessionis.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Attilanus Perez Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in sacra Theologia Magister tam suo, quam dilectorum filiorum Fratrum Conventuum, Provinciarum Castellæ, Legionis, & Navarræ, ac Bethicæ nominibus, quod vacantibus potissimum, uti ex proprio instituto tenentur, eorum Religiosis Captivorum Redemptioni ex manibus, & dura Infidelium servitute tam in Asiæ, quam in Africæ partibus, ac in opus tam pium Christifidelium, & Magnatum largitionibus, benedicente Domino, confluentibus, sæpius contigit, & non sine maxima eorum amaritudine in dies contingere solet, ejusmodi subsidia, ac etiam animos Religiosorum distrahi ob insurgentes lites, quæ tum eamdem redemptionem, tum alia Religionis negotia concernunt, eo quia illas in diversis Tribunalibus ad instantiam partium cum maximo dispendio, & incommodo prosequi coguntur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dictus Attilanus Procurator Generalis nominibus prædictis, quo vexationibus, & molestiis exinde imminentibus, quos non parum præjudiciales esse, tum ipsis Religiosis, tum incremento, & piissimi Instituti propagationi experientia satis docuit, tandem occurratur præmissorum intuitu eisdem Religiosis Judicem Conservatorum imposterum pro causis occurrentibus tam activis quam passivis non solum interesse Redemptionis eorumdem Captivorum in dictis partibus, quam aliud quodcumque eorumdem Conventuum concernentibus, coram quo absque tanto strepitu, dispendio, & circuitu decidi possint, nominandi facultatem a Nobis concedi plurimum desiderent, quemadmodum aliæ etiam religiones ex hujus S. Sedis benignitate, & signanter fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede ejusdem Redemptionis Captivorum pro diversis Provinciis indulgeri, & deinde in forma communi ad reliquas omnes ejusdem Instituti a rec. mem. Alexandro PP. VII. Prædecessore Nostro ad tenorem Constitutionum fel. rec. Clementis VIII., & Gregorii XV. Romanorum Pontificum pariter Prædecessorum Nostrorum indulgeri, ac Indultum hujusmodi extendi respective obtinuerunt. Nobis propterea dictus Attilanus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio præd.

Nos igitur dictum Attilanum Procuratorem Generalem aliosque prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes; & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui eumdem Attilanum Procuratorem Generalem super præmissis audiverunt consilio, ac attentis narratis eisdem Exponentibus, ut inposterum Judices Conservatores in supra citatis Conventibus ad formam Constitutionum earumdem Clementis, & Gregorii Prædecessorum, & non aliter nominare possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus nostri Anno Primo.

XXX. Conceditur Ministro Generali Minorum Conventualium facultas erigendi Confraternitates Cordigerorum in iis etiam locis, in quibus Ecclesiæ Ordinis Minorum non existunt.

De Erectione Confraternitatis Cordigerorum, & facultate Ministro Generali eam in omnibus Ecclesiis Ord. Minorum erigendi, vid. Sixti V. Const. ed. 1585. Decemb. 29. P. 1. Et hujus Const. ed. 1725. Decemb. 10. P. 2. Confirmat. Const. Sancti Pii V. pro Fratribus Minoribus de participatione Privilegiorum Ordinum Mendicantium.

Dat. 30. Sept. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus Ministerium, quod ineffabilis divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei altitudo humilitati nostræ nullis licet suffragantibus meritis per abundantiam cælestis misericordiæ, credidit, jugiter Nos admonet, & ut inter multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, eam peculiari solicitudine amplectamur, qua Religiosorum Virorum Ordines in Militanti Ecclesia ad Divini nominis laudem, & gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem sancte instituti, novis a Sede Apostolica privilegiis, & gratiis decorentur, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

A Sixto V. Archiconfraternitas Cordigerorum Assisii in dd. Fratrum Ecclesia erecta: ac Magistro Generali facultas con-

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Angelus Maria Sidori Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupator. quod dudum fel. rec. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster per quasdam suas literas desuper sub Plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1585. 3. Kal. Decembris Pontificatus sui anno Primo expeditas, in Eccle-

cessa erigendi Confraternitates ejusdem nominis in Minorum Ecclesiis.

siam Domus Fratrum dicti Ordinis Assisien., ubi Corpus S. Francisci sub Altari Majori ipsius Ecclesiæ requiescit, unam Archiconfraternitatem utriusque sexus Christifidelium, qui cordam prædicti Ordinis Fratribus gestari solitam ex illorum devotione deferrent, & illa cingerentur, sub invocatione memorati Sancti Francisci perpetuo erexit, & instituit, ac insuper tunc, & pro tempore existenti Ministro Generali Ordinis prædicti quascumque Confraternitates utriusque sexus Christifidelium Cordigerorum, in quibuscumque Ecclesiis domorum tam Fratrum eorumdem Minorum Conventualium, quam Capuccinorum, & de Observantia nuncupatorum in quibuscumque Mundi partibus, & locis pro tempore erigendis, & instituendis, erigendi, & instituendi, illasque postquam erectæ, & institutæ fuissent, prædictæ Archiconfraternitati erectæ, & institutæ cum omnibus, & singulis Indulgentiis, peccatorum remissionibus, & relaxationibus aggregandi, ipsasque Indulgentias illis, & eorum Confratribus communicandi, pariterque concedendi plenam, & liberam, ac omnimodam facultatem, & auctoritatem dedit, & concessit, prout idem Sixtus Prædecessor easdem omnes Confraternitates postquam erectæ, & institutæ fuissent, ipsi Archiconfraternitati aggregavit, prædictasque Indulgentias illis, & eorum Confratribus sub certis modo, & forma tunc expressis communicavit, & concessit, & alias prout in ejusdem Sixti Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Preces Procuratoris Generalis pro concessione præsentis facultatis.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat erectio Confraternitatum Cordigerorum hujusmodi in secularibus, & regularibus Ecclesiis illorum locorum, & quibus Ecclesiæ dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium mimime existunt, cupide exoptetur; Ipse vero Felix Angelus Procurator Generalis illas erigendi facultatem cum communicatione Indulgentiarum a Nobis concedi summopere desideret. Nos ipsum Felicem Angelum Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tunc pariter, & pro tempore existenti Ministro Generali dicti Ordinis, ut in quibusvis Civitatibus, Terris, & locis ubicumque existentibus, in quibus Ecclesiæ hujus Ordinis non existunt, ut præfertur, de Ordinariorum licentia Confraternitates ejusmodi Cordigerorum erigere, & instituere possit, & valeat plenam, & liberam licentiam, & facultatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus. Ac postquam erectæ fuerint, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, Indulgentiis, etiam plenariis, & peccatorum remissionibus, & relaxationibus, ac gratiis quibusvis aliis eorumdem Cordigerorum Confratribus, & Sororibus per dictum Sixtum, ac quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac etiam Nos, hactenus concessis, & concedendis, & quibus Confraternitates hujusmodi, earumque Confratres, & Sorores quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum, pariformiter, & æque principaliter uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si specialiter, & expresse, ac nominatim concessa fuissent, dicta auctoritate pariter concedimus, & indulgemus; ac privilegia, Indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessiones, Indulgentias, etiam plenarias sicut præmittitur, concessas, & concessa ad ipsas Confraternitates erigendas, illarumque Confratres, & Sorores pro tempore existentes perpetuo extendimus, & ampliamus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, vel retractari, aut revocari, ullatenus posse, nec debere, sed semper in perpetuum validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Sixtus Prædecessor in prædictis suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXI.

Conceditur quatuor primis Patriarchis facultas gestandi Exomidem.

De erectione Ecclesiæ in Palatio Regis Portugalliæ in Archiepiscopatum, & Patriarchatum Ecclesiæ Ulyssiponen. vid. Clem. XI. Const. ed. 1716. Nov. 7. P. 17. Hujus vero Const. ed. 1724. Julii 20. P. 1. concessum fuit Altare Privilegiatum omnibus Cathedralibus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Sept. 1724. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

Romanus Pontifex supremus gratiarum Dispensator illis Præsulibus, qui de benignitate Sedis Apostolicæ locum obtinent celsiorem, & honorabilia S. R. E. membra existunt, & libenter concedit, per quæ eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius in Ministeriorum suorum functione perseverent.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Itaque ad eximia Venerabilium Fratrum modernorum Patriarcharum Constantinopolitan., Alexandrin., Antiochen., & Hierosolymitan. in nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, illorumque Ordinem, & Dignitatem novi honoris prærogativa decorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomo-

dolibet

dolibet innodatæ exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſolventes, & abſolutas fore cenſentes motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut deinceps perpetuis futuris temporibus omnes, & ſinguli Patriarchæ Conſtantinopolitani, Alexandrin., Antiochen., & Hieroſolymitan. præſentes, & futuri Exomidem ſuper amiculo breviori in quibuſvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & geſtare, illaque uti libere, & licite poſſint, & valeant tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

Conceſſio præd. ex motu proprio.

Clauſulæ.

§. 2. Decernentes eaſdem præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinal. etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXX. Septembris MDCCXXIV. Pontificatus noſtri Anno Primo.

XXXII.

Abrogantur privilegia omnia perſonalia, quæ Minoribus Ord. S. Franciſci in Regnis Portugalliæ concedi conſueverant.

Hac de re vid. Clem. XI. Conſtitut. ed. 1718. P. 18. ubi innovatur Conſt. Clem. X. de revocatione privilegiorum perſonalium eorumdem Fratr. Provinciæ Braſiliæ.

Dat. 3. Oct. 1724. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SAcroſanctum Apoſtolatus Officium humilitati noſtræ per ineffabilem Divinæ Sapientiæ providentiam commiſſum jugiter nos admonet, ut inter graviſſimas, multipliceſque Apoſtolicæ ſervitutis curas illam peculiari ſtudio amplectamur, per quam Chriſtifideles altiſſimi obſequiis ſub ſuavi Religionis jugo mancipati, ſublatis iis, quæ regulari eorum obſervantiæ, atque diſciplinæ detrimentum adferre noſcuntur, juxta laudabilia eorum inſtituta proſpere dirigantur, illiſque firmiter inſiſtentes, optatis in dies benedicente Domino, proficiant incrementis.

Cauſæ præſentis abrogationis.

§. 1. Cum itaque ſicut accepimus in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac eorumdem Regnorum Inſulis in Indiis Orientalibus, & Ultramarinis conquiſitis, prædictorum Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali ſubjectis abuſus invaluerit, ut paſſim Fratribus Ord. Minorum S. Franciſci de Obſervantia, & Reformatorum, ſeu Strictioris Obſervantiæ, ac Tertii Ordinis nuncupatorum diverſa Indulta, & privilegia perſonalia concedantur, ex quo graviſſima inconvenientia, & ſcandala in Ordine præfato enaſcuntur, & magnum relaxationi oſtium aperitur: Nos qui regularem diſciplinam ubique vigere, & omnem illius relaxationi viam præcludi ſummopere cupimus, de opportuno remedio, quantum cum Domino poſſumus providere volentes, ac fel. recordat. Urb. VIII., & Clementis X. Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum veſtigiis inhærentes, motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, & quæcumque Indulta, ſeu privilegia perſonalia quomodocumque nuncupata, etiam extra clauſtra quoad Parentes, vel Conſanguineos degendi quibus dicti Ordinis Fratribus in Regnis, & Inſulis præfatis conſiſten. cujuſcumque qualitatis, dignitatis, & conditionis exiſtant (Chariſſimi in Chriſto filii noſtri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illuſtris Theologo, Concionatore, & Confeſſario dumtaxat exceptis) quovis titulo, prætextu, cauſa, & occaſione, & ad cujuſcumque inſtantiam, & ſupplicationem, tam a nobis, & a Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & a quibuſvis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Congregationibus, quam etiam ab ipſius Sedis in eiſdem Regnis Nunciis, ac a quibuslibet Ordinis hujuſmodi Superioribus hactenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti inſtituta, & Apoſtolicas Conſtitutiones conceſſa harum ſerie perpetuo revocamus, annullamus, caſſamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, caſſata, abrogata, & abolita, viribuſque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus ſuffragari, neque de cætero a quoquam concedi poſſe; Sicque per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Abrogatio prædictorum privilegiorũ utpote contra Ord. Statuta, & Apoſtolic. Conſtitutiones.

§. 2. Mandantes propterea in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub excommunicationis, privationiſque ſuorum officiorum, ac vocis activæ, & paſſivæ, pœnis eo ipſo incurrendis dilectis Filiis Miniſtro, ac Vicario, ſeu Commiſſario Generalibus, ac Miniſtris Provincialibus, aliiſque dicti Ordinis Superioribus, ut quamprimum præſentes noſtræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & ſingulos Patres, & Fratres Ordinis hujuſmodi ſimilia indulta, ſeu privilegia habentes, illis eo ipſo privatos, & ſpoliatos eſſe declarent, nec quemquam illis uti ſinant, vel permittant; Inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis juxta regularia ejuſdem Ordinis Statuta Apoſtolica auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recurſu remotis compeſcendo.

§. 3. Non obſtan. præmiſſis, ac quibuſvis literis Apoſtolicis ſuper conceſſione, ſeu confirmatione conceſſionis privilegiorum hujuſmodi emanatis, aliiſque Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dicti Ordinis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus in genere, vel in ſpecie, aut alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & for-

& forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXIII. Reservatur Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiæ pro ingressuris tamen dumtaxat Congregationem Doctrinæ Christianæ in Regno Neapolis.

Hujus Const. ed. 1725. Septembris 28. P. 2. unitur Congregatio Neapolitana Doctrinæ Christianæ, cum Congregatione Avenionensi. Et Clem. XI. Const. ed. 1724. Jun. 11. P. 14. Conceditur suffragium deliberativum Definitori adjuncti ejusdem Congregationis Galliæ.

Dat. 24. Nov. 1724. An. I.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Presbyteri Congregationis Doctrinæ Christianæ in Regno Neapolis, quod pro augenda, & conservanda eorum Congregatione valde expediat, ut nomen eidem Congregationi dare volentes post probationis annum votum perpetuæ stabilitatis, cujus dispensatio Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti reservata sit, emittere teneantur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, dispensationem super dicto voto perseverantiæ pro ingressuris tantum prædictam Congregationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti dumtaxat auctoritate Apostolica tenore præsentium reservamus, & quatenus e memorata Congregatione egrediantur, ab exercitio suorum Ordinum suspensi remanere debeant.

Preces Congregationis prædictæ.

Reservatio dispensationis præfatæ.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam Juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIV. Novembr. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXIV. Conceduntur Privilegia Familiaribus Sanctitatis suæ.

Ab Innocentio XIII. concessa fuerunt Const. ed. 1721. Maji 26. P. 1. Et a Clem. XII. conceduntur Const. ed. 1731. Julii 25. P. 2.

Dat. 15. Dec. 1724. An. I.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Diriguntur Literæ Familiaribus eisdem.

VEnerabilibus Fratribus Nicolao Mariæ Lercario Nazianzen. Cubiculi nostri Præfecto, Prospero Marefusco Cæsarien. Auditori Nostro, Nicolao Coscia Transanapolitan. Libellorum supplicum Nobis porrectorum, Camillo Merlini Iconien. Notarum arcanarum, & Carolo Majella Emessen. Literarum nostrarum in forma Brevis, quæ ad Principes scribuntur respective Secretariis, ac Josepho Accorambono Philippen. Archiepiscopi Subdatario, Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Porphyrien. Sacrarii nostri Præfecto, Francisco Antonio Fini Avellin., & Dominico de Rubeis Vulturarien. Episcopis, necnon dilectis filiis Philippo Coscia Vicario in Civitate, & Diœcesi Beneventan. a Nobis deputato, Nicolao Albini Vestiario, & Eleemosynario Secreto, ac Nicolao de Simone Beneventan. Nicolao Xaverio Sancta Maria Salernitan. Joanni Vincenti Reatin., Bernardo Pizzella Triventin., Francisco Pacca Neapolitan., Januario Vitelli Pincernæ, & Francisco Ascolensi Beneventan. Architrilino; Hieronymo Columnæ Forerio Majori, Octavio Rinaldo de Bubalo a Valle, & Philippo Astallio Romanis Cubiculariis intimis seu Secretis, Michaeli Angelo de Paulis Pisauren., & Joanni Baptistæ Nuccarini Fulginaten. Medicis Secretis, Dominico Prati Brittinorien., Ignatio Clementi, & Januario Genovese Beneventan., Paschali Ferrari Nolan., Ignatio Philippo Piersanti Camerinen., Nicolao Schinosi Beventan., & Michaeli Angelo Troysi Minervien. Capellanis Secretis, Josepho Longo Beneventan., & Januario Sancta Maria Nolan. Clericis Capellæ nostræ Secretæ, Dominico Eustachii Beneventan., Dominico Martino Firman., Donato Antonio Civitella, & Antonio Ferri Beneventan., Andreæ Joannis Prænestin., & Andreæ Coppola Beneventan. respective Civitatum, vel Diœcesum Cubiculi nostri adjutoribus, ac Julio Silvaggio Romano Magistro Domus nostræ, Clericis, seu Presbyteris, vel Laicis familiaribus continuis commensalibus nostris salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam

continui

continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percipimus, condignam rationem habentes ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos, & quemlibet vestrum respective in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus, vobisque etiamsi Habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut, ne dum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promovendi, Notarios, Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit) necnon Cives originarii, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in Urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon Sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac si privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romæ, & aliarum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, eum iis subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia gentis nostræ sive integre, sive cum vestris respective composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Concessio prædictorum privilegiorum.

§. 2. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, Prædia, Domos, Possessiones, & Bona Patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se moventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus, reditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, ceterisque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam, Terra, Mari, & Flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima Causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, conductores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Eximuntur eorum beneficia a quibusvis oneribus.

§. 3. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut Dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & Præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem personarum administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum alias canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ac illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere; necnon etiam quamdiu Nobis inservieritis tantum, in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam Curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura Animarum Parochianorum) per vos pro tempore respective obtentis, etiam de jure statuto fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem

Dispensatur pluralitas Beneficiorum.

Et residentia in eis.

majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia, vel extra eam à quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam, & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora, a quo jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, necnon, etiamsi Presbyteri fueritis, ac Dignitates, & officia obtinueritis, leges, & jura civilia, etiam publice in Scholis, & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Necnon super receptione Ordinum, quoad tempora, & Ordinarium.

§. 4. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii, vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talionis, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; In reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem, necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis Liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, Castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Conceditur eisdem electio Confessariis, & huic amplæ facultates.

§. 5. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassata, & de novo assignata fuerint, usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris Juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. record. Innocentii PP. XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Indulgentur nonnulla super translationibus pensionum.

§. 6. Nec non etiam vobis, ut de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac Juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, &

Conceditur facultas testandi de fructibus Beneficiorum.

quorumvis

quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annualium super similibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reservatorum, & assignatorum, ac reservandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis; ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editam, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulative, cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funeribus, quam etiam pro remuneratione illorum, vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & usum, ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis, testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis scriptura etiam minus solemni, coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testare, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quidquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Statuuntur nonnulla eorumdem favore, si eos contigerit ab intestato decedere.

§. 7. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, reddituum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra Beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, nec non spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis Beneficiis Successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scriptura etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu Executores omnino exequi, & adimplere, illique se conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan a vobis, etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint, aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus Clericis ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoque modo, vel perturbare.

Clausulæ peculiares.

§. 8. Decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in specie faciendarum cum inde secutis, & secuturis, etiamsi vos intra curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias, & Beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis rec. memor. Pii Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes septimo Kalen. Decembris Pontificatus sui An. Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis ex qui-

buscumque causis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & Divini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam a nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub posteriori data, etiam cum derogationibus, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut alias quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, jurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex una, ac nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus, & per omnia uti, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos, ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuslibet aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium a nobis, vel Successoribus Nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse; Et sic in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§. 9. Quocirca Venerab. Fratribus Nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & Dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis, super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoria speciales.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris etiam nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur, necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac rec. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii Papæ VIII., per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris etiam nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in d. Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis rec. memor. Urbani Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & Locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac mo-

tu, & scientia similibus: deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia, nisi per personas Illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alios certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis Sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quavis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possint, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, fintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus. Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipiuntur quædam ab eis exequutioni demandanda.

§. 11. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra, facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei, juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in Judicio, & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares continui Commensales erant concessæ fuerunt, præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscat. die XV. Decemb. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXV.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Regul., quo statuitur, ut Visitator Provinciæ Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Minorum de Observantia, quando Commissarius Indiarum ad eandem non vult accedere, ex eadem Provincia eligatur.

Clem. XI. Const. ed. 1717. Sept. 7. P. 17. Concessa fuit facultas eligendi Commissarios Visitatores ex eadem Provincia pro Provincia Concept. B. M. Fulminis Min. de Observant. Januen. Et hujus Const. ed. 1726. Jan. 28. P. 2. Confirm. Decr. Episcoporum, & Regularium super lite de erectione Conventus in Provincia Valentiæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Decembr. 1724. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Exponuntur causæ, longinquitas nimirum Provinciæ, & intolerabiles sumtus; quæ Congregationem prædictam ad hoc decernendum impulerunt.

NUper pro parte dilecti filii Francisci Idalgo Prominiſtri, ac Procuratoris Provinciæ Assumptionis Tucumanensis in Indiis Occidentalibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod facto recursu anno 1708. nomine dictæ Provinciæ ad eamdem Congregationem, præter alia quamplurima, supplicatum fuerat, quod Commissarius Visitator dictæ Provinciæ, a Superioribus, ad quos spectabat, ex Religiosis benemeritis ejusdem Provinciæ eligeretur, & ad hunc effectum Provincialis, ac Diffinitorium pro tempore existentes ad ipsos Superiores notulam omnium Religiosorum tali munere dignorum transmittere tenerentur, ut illi, quem mallent, pro sui justitia, & æquitate eligere possent, cujus supplicationis ratio fundamentalis fuit, maxima paupertas, & distantia quoad longitudinem, & latitudinem ipsius Provinciæ, in qua tam Domorum, quam Ecclesiarum ædificia nullum altum habent, imo solum ex luto acerato constructa existunt, adeoque intolerabiles sumptus accessus, & recessus extranei Commissarij Visitatoris sufferre minime valebant, eaque de causa ab Exministro Generali Biesma mediis suis literis Patentalibus die 17. Februarii 1701. Matriti expeditis hoc idem observari mandatum fuerat, cum decreto quod præfatæ literæ patentales usque ad Capitulum Generale observarentur; dicta vero Congregatio super dictis precibus, auditis prius relatione, & voto tunc existentis Procuratoris Generalis dicti Ordinis rescripserat, quod exquireretur Votum Capituli Generalis, quod super hoc puncto Commissarii Visitatoris favorabile fuit, ideoque eidem Congregationi supplicato, ut attento favorabili voto memorati Capituli Generalis, tam Commissarius Generalis Indiarum, quam Peruanus, quando per se ipsos eamdem Provinciam Tucumanensem visitare nolebant, vel nequibant unum ex Religiosis idoneis ejusdem Provinciæ deputare, & nominare, & ad hunc effectum Provincialis, & Definitorium pro tempore notulam omnium Religiosorum ad id munus visitandi dignorum, ad eosdem Superiores mittere tenerentur, & respective deberent, sicque in

Decretum prædictum.

futurum inviolabiliter observari mandarent. Emanavit a præfata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita visa relaxatione Eminentissimi Corsini prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, ac enuntiato voto Capituli Generalis, referente Eminentissimo Nostro Spinula censuit, & decrevit idem Decretum Capituli Generalis esse approbandum, & confirmandum, ut infra, videlicet.--Quod stante summa egestate præfatæ Provinciæ Tucumanen: quæ intolerabiles sumptus adducendi extraneum Commissarium Visitatorem sufferre non potest, quando Indiarum Commissarius per se ipsum non vult accedere ad eandem Provinciam ad Capitulum celebrandum, tunc ex eadem Provincia Commissarium Visitatorem debeat assignare, & ad hunc effectum suo tempore Provincialis, & Diffinitorum notulam Religiosorum tali munere dignorum ipsimet Indiarum Commissario transmittere teneantur: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis, ac aliis quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus. Romæ 22. Septembris 1724.--F. Card. Paulutius -- V. Archiepiscopus Damascenus Secretarius -- Loco ✠ Sigilli.

Preces Procuratoris Provinciæ.

§. 1. Cum autem sicut dictus Franciscus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi quo firmius subsistat Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, Auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die XX. Dec. MDCCXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXVI.

Conceduntur Indulgentiæ omnes præsentis Anni Jubilæi Monialibus, Oblatis, Puellis, & Mulieribus Sæcularibus in Monasteriis degentibus, ac Anachoretis, Eremitis, Infirmis, & in Carcere detentis.

Pro omnibus aliis hic non exceptis suspensæ fuerunt quæcumque Indulgentiæ vertente hoc Anno Jubilæi 1725. Const. hujus P. ed. 1724. Jul. 6. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 12. Januarii 1725. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Pontificia solicitudo quamvis omnium Christifidelium saluti prospiciat, præcipue tamen spiritualibus Sanctimonialium profectibus paternæ charitatis affectu studet providere, ipsæ enim sunt filiæ, quæ oblitæ Populum suum, & Domum Patris sui, animi splendore cælestem Regem oblectant: ipsæ sunt Prudentes Virgines, quæ lampades suas charitatis flamma succensas provide aptantes, meliorem partem elegerunt, & dum vitam cælitus petitam ducunt, non modo sibi ipsis ad Cælum viam sternunt, sed jejuniis, vigiliis, & orationibus, cæteris quoque Christifidelibus eam aperire student. Quare summopere optandum est, ut vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat, constantissime retineant, ac dent operam, ut sicuti præclaros hic agunt de carne in carne triumphos, ita post hujus vitæ certamina in Cælesti Patria feliciter coronentur.

Causæ præsentis concessionis.

§. 1. Quoniam autem consimile vitæ genus quamplurimi Anachoretæ, atque Eremitæ, ut supernarum rerum contemplationi securius vacent laudabiliter elegerunt Spiritualibus quoque ipsorum incrementis paternis visceribus, maxime ducimus consulendum. Cum igitur tam ipsi, quam præfatæ Sanctimoniales perpetua vivant clausura mancipati, & multæ Puellæ, & Mulieres seculares educationis, vel alia ex causa de licentia Sedis Apostolicæ in Monasteriis degant, ibique clausuræ leges observent, multæque etiam reperiantur Oblatæ, quarum institutum a Sede Apostolica approbatum existit, & quæ in Domibus, seu Conservatoriis in communi vivunt, necnon multi (ut accepimus) utriusque sexus Christifideles partim Carceribus detenti, partim vero diuturna infirmitate præpediti non solum in Alma Urbe Nostra, & Italia, sed aliis etiam Regionibus, Provinciis, & Locis reperiantur, qui, & quæ respective impedimentis hujusmodi remotis pro percipiendis præsentis Anni Jubilæi fructibus ad Almam Urbem Nostram omnino venirent, & Basilicas, Ecclesiasque ad id deputatas benedicente Domino indubitanter visitarent; verum ob prædicta impedimenta ad Urbem hujusmodi minime venire, neque respective Basilicas, & Ecclesias ipsas visitare valeant. Nos pro pastoralis officii Nostri debito, paternaque charitate illorum omnium Animarum saluti, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, omnibus, & singulis Sanctimonialibus quorumcumque Monasteriorum, etiam illorum, quæ ab ordinaria jurisdictione exempta, & Sedi Apostolicæ præfatæ immediate subjecta sunt, vel esse asseruntur, necnon Oblatis præfatis, ac Puellis, & Mulieribus Secularibus Monasteriis hujusmodi de ejusdem Sedis licentia degentibus, & Anachoretis, atque

Concessio prædicta Indulgentiarum pro omnibus præfatis, quibuscumque in locis eos esse contigerit.

Eremitis hujusmodi, ac utriusque sexus Christifidelibus tam Carceratis, quam Infirmis prædictis tantum, & qui alias impedimentis longæ carcerationis, ac diuturnæ infirmitatis cessantibus ad hanc Almam Urbem pro Thesauris Spiritualibus hujusmodi consequendis venturi fuissent, vere pœnitentibus, & confessis; quod in Locis ubi eos esse contigerit, pia Christianæ pietatis, & charitatis opera, juxta formam ab Ordinariis Locorum, seu Sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque hujusmodi Superioribus, vel de eorum mandato a prudente Confessario; In Alma vero Urbe a Dilecto Filio Nostro Vicario, seu ejus Vicesgerente tantum præscribendam pro cujuslibet statu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita exercendo, & alia in nostris Literis Indictionis Anni Jubilæi contenta adimplendo, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones etiam plenissimas consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si in hoc præsenti Anno Jubilæi diebus ad id statutis quatuor ad id deputatas Basilicas, & Ecclesias Almæ Urbis, & extra illius muros, pro quibus visitandis Jubilæum, & Indulgentiæ prædictæ concessæ sunt, personaliter visitarent, & eorum quilibet visitaret: Eisdemque Sanctimonialibus, ac Oblatis, Puellis, & Mulieribus Secularibus, necnon Anachoretis, atque Eremitis, & Christifidelibus impeditis hujusmodi, ut ad effectum præsentium Confessarios Presbiteros Seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares ab iisdem Ordinariis Locorum ad id probatos, qui confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, injuncta eis pœnitentia salutari absolvere possint, eligere valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ. §. 2. Non obstan. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium Literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Jan. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXVII. Abrogantur quæcumque Privilegia personalia Monachis Ordinis S. Benedicti Congregationis Portugalliæ alias concessa.

Hujus etiam Constit. ed. 1724. Octobris 3. P. 1. Abrogata fuerunt Privilegia omnia personalia, quæ Minoribus Ord. S. Francisci in Regno Portugalliæ concedi consueverunt.

Dat. 27. Jan. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. IN suprema militantis Ecclesiæ specula meritis licet imparibus, divina dispositione collocati in eam præcipue curam solicitis studiis intendimus, ut Religiosorum Virorum sub suavi vitæ Monasticæ jugo altissimi obsequiis mancipatorum Congregationes salubriter dirigantur, laudabilibusque institutis suis quocumque sublato impedimento inhærentes, felicibus in dies benedicente Domino, proficiant incrementis.

Causæ præsentis abrogationis. Cum itaque (sicut accepimus) in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, ac Insulis in Indiis, & Ultramarinis conquisitis ipsorum Regno rum Portugalliæ, & Algarbiorum dominio temporali subjectis Monachis Congregationis Portugalliæ Ordinis S. Benedicti diversa Indulta, & Privilegia personalia, prærogativæ, immunitates, atque exemptiones concessa reperiantur, unde gravissima in prædicta Congregatione scandala enasci, magnumque Monasticæ in ea disciplinæ, & observantiæ relaxationi ostium pandi experientia ipsa compertum est. Nos præmissis quantum cum Domino possumus de opportuno remedio providere, salubrique, ac prosperæ ipsius Congregationis Monachorum directioni consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & quæcumque privilegia, & Indulta personalia, prærogativas, immunitates, & exemptiones quibusvis dictæ Congregationis Monachis, & personis cujuscumque Dignitatis, qualitatis, & conditionis existant quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cujuscumque Instantiam, & supplicationem tam a Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & a quibusvis S. R. E. Cardinalium Congregationibus, quam etiam a Sedis Apostolicæ in eisdem Regnis Nuntiis, ac quibuslibet Congregationis Monachorum hujusmodi Superioribus hactenus quoquo modo contra, & præter Regularia Congregationis, & Ordinis prædictorum instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa harum serie perpetuo revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuo revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Abrogatio prædicta motu proprio facta.

Mandatur executio harum literarum. Mandantes propterea, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurren., dilectis filiis Generali, aliisque dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Monachos Congregationis hujusmodi similia Indulta, privilegia, prærogativas, immunitates, & exemptiones habentes illos eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant, inobedientes quoslibet, & rebelles opportunis juris & facti remediis juxta Regularia Congregationis, & Ordinis prædictorum Statuta Apostolica Auctoritate confirmata omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo.

Clausulæ cum derogatoriis. §. 1. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Literis Apostolicis super concessione, seu confirmatione Indultorum, Privilegiorum, prærogativarum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in contrarium

præmisso-

præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Januarii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXXVIII. Declaratur irrita electio, & consecratio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum Ultrajectinum.

Alia Const. hujus ed. 1725. Aug. 13. P. 2. Declaratur nulla electio Cornelii Berchaman in Archiepiscopum Ultrajectinum cum indictione Excommunicationis latæ Sententiæ audentibus illum consecrare.

Dat. 21. Febr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti filii Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Literæ diriguntur ad Catholicos in Fœderato Belgio.

QUa solicitudine ad Animarum Vestrarum salutem hæc S. Sedes advigilet, quove studio curet, & nitatur, ut adversus insidias Diaboli nulla vobis desint sanæ doctrinæ, salutaris disciplinæ, & vigilantiæ pastoralis præsidia, jam assiduis hactenus argumentis exploratum Vobis esse non dubitamus. Hæc ipsa tamen doloris acerbitas, qua gemitus Nostros ad Vos deferre, mœrorisque causas iteratis questubus replicare, & recentibus scandalis obviam ire compellimur, novum Vobis, nec obscurum esse debet paternæ Nostræ charitatis testimonium.

Expositio facti.

§. 1. Nostris autem dilecti Filii, quibus artibus pravæ doctrinæ semina spargere molientes dissensionis Filii, non solum catholico nomine, sed pastoralium etiam munerum inducta larva, & confictis Ecclesiastici Ministerii titulis abutentes, ad Animarum curam, & Sacramenta administranda obrepere, aut irrumpere tentaverint. Sed superbia eorum, quæ ascendit semper, eo demum temeritatis evasit, ut postquam a septem Clericis, qui Canonicorum nomen jactabant Ultrajectini Capituli, quod jam ante annos abhinc plures supra centum intercedit, perperam, ac temere facta esset die 27. mensis Aprilis anno 1723. Electio Cornelii Steenoven turbolentæ factionis antesignani, & Ecclesiasticis censuris obstricti in Archiepiscopum Ultrajectinum, quanquam ab hac Sancta Sede rejectam ejusmodi Electionem certo, & palam rescivissent; curarunt tamen, atque effecerunt, ut eidem Cornelio die 15. mensis Octobris anno 1724. Apostolica auctoritate, & Sacrorum Canonum contemptis regulis, per detestabilem, ac sacrilegam manuum impositionem Episcopalis consecrationis munus traderetur. Ne autem factiosorum conatus ulla pravitate vacarent, consecratio peracta est a Dominico Maria Varlet Episcopo Babylonensi jam ab exercitio Episcopalis Ordinis suspenso, ejus suspensione per literas Sacri Cardinalium Collegii apud vos typis impressas publice denunciata; sed ad hæc inde etiam cumulus perversitatis accessit, quod memoratus Episcopus Babylonensis, minime assistentibus ex præscripto Sacrorum Canonum duobus aliis Episcopis, nullaque Apostolica dispensatione suffultus, solus antedictum Cornelium consecrare ausus fuerit.

Declaratio prædict. irritæ electionis: cum inhibitione eidem Cornelio, ut abstineat ab exercitio Ordinis Episcopalis.

§. 2. Ut igitur pro nostræ servitutis officio opportuna remedia tantis scandalis adhibeamus, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus, tam electionem ejusdem Cornelii in Archiepiscopum Ultrajectinum fuisse irritam, ac prorsus nullam; quam ejus consecrationem fuisse omnino illicitam, & execrandam, ac proinde ipsum temere, nulloque jure electum Cornelium omni Ecclesiastica, & Spirituali jurisdictione pro Animarum regimine carere; atque illicite consecratum ab omni exercitio Episcopalis Ordinis esse suspensum. Mandamus propterea, districteque interdicimus memorato Cornelio sub pœna Excommunicationis ipso facto sine alia declaratione incurrendæ, ne audeat Pastores, Missionarios, Ministros, aut alios quocumque nomine nuncupentur, ad Animarum curam, & Sacramentorum administrationem quovis etiam necessitatis prætextu constituere, ac deputare. Simul etiam palam edicimus, & declaramus, omnes, & singulas prædictorum officiorum deputationes pro Animarum regimine quocumque nomine factas, aut fortasse faciendas, cum omnibus inde secutis, prorsus irritas esse, ac nullius roboris, & momenti. Rursus eidem Cornelio præcipimus, & inhibemus, ne sub simili Excommunicationis pœna audeat illicite Sacramentum Confirmationis, aut Ordines conferre, aut quoquo pacto Ordinem Episcopalem a quo suspensus est, exercere.

Injungitur eisdem Catholicis, ne prædictum Cornelium in Archiepiscopum agnoscant.

§. 3. Vobis autem, dilecti Filii, graviter injungimus, ac vetamus, ne antedictum Cornelium pro vero Archiepiscopo Ultrajectino habeatis, & agnoscatis, neve cum eodem ullo pacto, præsertim in Divinis, communicetis; aut ab ipso, vel ab aliis per ipsum perperam, & inaniter deputatis Sacramenta, aut Ordines accipiatis. Noverit enim, qui Ordinibus initiatus ab ipsis fuerit, suspensionis se vinculo constrictum, atque irregularitati præterea obnoxium, si susceptos Ordines exercuerit. Reliquum est, ut paternis curis nostris filialis obedientiæ, fideique vestræ officia respondeant. Nullum enim jucundius dolori nostro solatium afferri potest, quam ut intelligamus, Vos caute ambulantes, non vocem alienorum audire, sed Pastorem sequi, & domum ædificare supra firmam petram. Ac Vobis, dilecti Filii, Apostolicam benedictionem, quam cælestis præsidii pignus, atque adversus potestates tenebrarum arma, & scutum esse optamus, peramanter impartimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Februarii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno primo.

XXXIX.

Declaratur, quasdam Indulgentias in generali Indulgentiarum suspensione, Anno Jubilæi durante, indicta, minime comprehendi: & quædam alia Indulgentia conceditur.

Inter alias excipiuntur Indulgentiæ concessæ ab Inn. XI. Const. ed. 1678. Oct. 1. Comitantibus SS. Viaticum, quæ confirmatæ, & ampliatæ fuerunt ab Inn. XII. Const. ed. 1695. Jan. 5. P. 4. Et alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. Fit facultas Christi Fidelibus consequendi etiam suspensas Indulgentias, in suffragium tamen Animarum Purgatorii.

Dat. 2. Martii 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christi-Fidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem quarumdam Indulgentiarum, & gratiarum Spiritualium concessiones, quæ ad Divini cultus incrementum, & ad augendam Fidelium devotionem, Animarumque salutem promovendam peculiariter impertiri dignoscuntur, ab indicta Anno Jubilæi generali earumdem Indulgentiarum suspensione excipere, ne circa eas, aliquibus dubitandi occasio præbeatur.

Enumeratio Indulgentiarum, quæ sub prædicta suspensione minime comprehenduntur.

§. 1. Quum itaque Nos nuper sub generali suspensione hujusmodi, nec Indulgentias Altarium privilegiatorum pro Fidelibus Defunctis, nec alias quascumque eodem modo pro solis ipsis Defunctis concessas venire, sed quas Vivi sibi lucrari possunt cum facultate illas per modum suffragii Animabus eorumdem Fidelium Defunctorum in Purgatorio existentibus applicandi suspensas esse, minusque Indulgentias concessas in articulo Mortis in facultate illas aliis communicandi cessare, neque a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium de Latere Legatis, & Apostolicæ Sedis Nunciis, ac Episcopis in usu, seu exercitio Pontificalium, aut in impartienda Benedictione, aliave forma consueta concedi solitas; sicuti etiam perdurare facultates Tribunalis Officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem, auctoritate Apostolica instituti, ejusque Officialium, Missionariorum quoque, & Ministrorum, qui ab eodem Tribunali, seu a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præposita, vel alias a Sede prædicta ad id deputati fuerint, & præsertim facultates absolvendi ab hæresi illos, qui abjuratis eorum erroribus, capaces ejusmodi absolutionibus redduntur; Insuper Indulgentias a fel. rec. Innocentio XI., & Innocentio XII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die prima Octobris 1678., & die prima Julii 1695. respective expeditas Literas Christi Fidelibus, qui Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, dum ad Infirmos deferri contigerit, devote comitati fuissent, aut legitimo impedimento detenti personaliter comitari nequivissent, sed tamen lumen, seu facem per alios ea occasione deferendum, seu deferendam misissent, prout etiam à Nobis per nostras in pari forma Brevis Literas die 14. mensis Septembris proxime præteriti emanatas, mane, aut meridie, seu vespere ad pulsum Campanæ flexis genibus Salutationem Angelicam recitantibus concessas, sub præfata suspensione Indulgentiarum minime comprehendi auctoritate Apostolica declaraverimus.

Declaratio prædicta.

§. 2. Nunc autem universos Christifideles de nostra in præmissis mente, & voluntate certiores reddere, & ad Indulgentias, & gratias Spirituales ejusmodi lucrifaciendas, quacumque submota dubietatis occasione, alacrius excitare cupientes; Omnibus, & singulis Christi-Fidelibus prædictis declarationem a Nobis, sicut præmittitur, editam; quod scilicet memoratæ Indulgentiæ, & gratiæ Spirituales, durante Anno Jubilæi lucrifieri possint in omnibus, & per omnia, perinde acsi generalis suspensio præfata non emanasset, tenore præsentium denuntiamus, ac edicimus, palamque, & notam facimus.

Conceduntur Indulgentiæ iis, qui fuerint Orationi 40. horarum ubicumque.

§. 3. Præterea ad fovendam, ampliandamque eorumdem Fidelium erga Sanctissimum, Augustissimumque Corporis, & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum prædictum, pietatem, atque devotionem illis omnibus, & singulis Christi-Fidelibus ubicumque extra Urbem degentibus Confessis, ac Sacra Communione refectis, vel saltem vere contritis, & cum firmo proposito confitendi, qui in Ecclesiis ubi Oratio quadraginta horarum, durante præsenti Anno Jubilæi, indicta fuerit, devote eo temporis spatio, quod illis commodum fuerit, oraverint, toties, quoties id egerint Septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta, dicta auctoritate relaxamus, prout eidem Orationi quadraginta horarum in Ecclesiis Almæ Urbis Nostræ institutæ interessentibus novissime concessimus.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus suspensione hujusmodi, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die II. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XL.

Interdicitur Regularibus omnibus, ad quascumque dignitates Ecclesiasticas promotis, ne secum extra Cœnobia ulla bona adsportare audeant.

Similis interdictio pro F. F. Minoribus Conventualibus facta est ab Alex. IV. Const. ed. 1255. Decemb. 5. P. 1. Et pro F. F. Prædicatoribus a Clem. IV. Const. ed. 1268. Jun. 9. P. 4. Quæ Constitutiones hic referuntur, & extenduntur ad omnes ordines Regulares.

Dat. 7. Martii 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

POstulat humilitati Nostræ Divina dispensatione commissum Sacrosancti Apostolatus officium, ut quæcumque respiciunt bonum, tranquillitatem, & commodum Ordinum Regularium, unde plurimum omni tempore non modo splendoris, ac ornamenti, verum etiam utilitatis, atque præsidii Catholicæ Ecclesiæ accessisse, ac in dies magis accedere satis omnibus notum est; & quorum in Cœtu, nempe in Ordine Fratrum Prædicatorum, Nos ipsos olim fuisse, pluriumque annorum spatio

versatos

versatos esse in Domino gloriamur, propensis studiis, paternaque charitate, & solicitudine promovere non omittamus; ac ea præsertim, quæ ad tollendos abusus, arcendam proprietatis labem, & inviolatum custodiendum in eisdem Ordinibus paupertatis Votum, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris provido, justoque consilio sancita fuisse noscuntur, ut serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ munimine roboremus, & alias desuper concessæ Nobis cælitus auctoritatis partes interponamus, prout rerum, ac temporum conditio exigit, & Nos omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad majorem Omnipotentis Dei gloriam, prosperum prædictorum Ordinum Regularium statum, ac Animarum pretiosissimo Christi Sanguine redemptarum salutem, expedire in Domino arbitramur.

Refertur quædam Constitutio Alexandri IV., qua idem injungitur singillatim Minoribus Conventualibus.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Alexander Papa IV. Prædecessor Noster, cum expositum illi fuisset aliquando contingere, ut Fratres Ordinis Minorum Conventualium Sancti Francisci ad Episcopalem, & alias Superiores, seu inferiores Dignitates promoti secum adsportare, propriisque usibus applicare præsumerent Libros, & alia, quæ tempore suæ promotionis haberent, tametsi non ad eos, quibus nihil proprium habere licet, sed ad Ordinem pertinerent; ad ejusdem abusum submovendum, & consulendum præfati Ordinis indemnitati, quasdam suas desuper promulgavit Literas Apostolicas tenoris sequentis, videlicet -- Alexander Episcopus Servus Servorum Dei. Generali, & Provincialibus Minoris Ordinis Fratrum Minorum. Ex parte vestra Nobis fuit intimatum, quod, cum contingat interdum ad Episcopalem, & alios superiores, seu inferiores Dignitates, aliquos de Fratribus vestri Ordinis promoveri, ipsi libros, & alia, quæ tempore suæ promotionis habent, licet non ad eos, cum proprium eis habere non liceat, sed ad Ordinem pertineant memoratum, propriis usibus applicare præsumunt in suarum perniciem Animarum: Quare suppliciter postulastis a Nobis, ut providere super hoc salubriter curaremus. Nos igitur eorumdem Fratrum saluti, & indemnitati vestri Ordinis paterna volentes solicitudine providere, ut libros, & alia quæ ipsos promotionis suæ tempore habuisse, seu habere constiterit, Tibi, Fili Generalis Minister, vel tuis Provincialibus Ministris, submota qualibet dilatione, resignent ipsis Fratribus jam præmotis in virtute obedientiæ, illis autem, quos promoveri contigerit, ne resignare differant, auctoritate præsentium duximus injungendum, nisi forsan Vos ipsorum usus eis ad tempus concesseritis de gratia speciali. Datum Laterani Anno Incarnationis Dominicæ MCCLV. Nonis Decembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Alia Constitutio Clementis IV. ad eumdem abusum ex Ordine Prædicatorum submovendum.

§. 2. Deinde, cum memoratus abusus in Ordinem quoque Fratrum Prædicatorum irrepsisset, recol. mem. Clemens Papa IV. Prædecessor itidem Noster pro suo Pastorali zelo eum extirpandum curavit per suas consimiles Literas Apostolicas, quarum tenor hic subjicietur -- Clemens Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis Filiis Magistro, & universis Prioribus, & Fratribus Ordinis Prædicatorum salutem, & Apostolicam Benedictionem. Providentia laudabilis, & salubris in cunctis vestris haberi debet operibus, ut exinde claritatem nominis in conspectu Dei, & hominum habeatis. Cum itaque (sicut asseritis) contingat interdum, quod illi ex vobis, qui de Ordine vestro ad Archiepiscopatus, & Episcopatus, & alias Prælaturas Ecclesiasticas assumuntur, non considerantes, quod ex professione in ipso emissa Ordine nihil habent proprium, quod sibi specialiter valeant retinere, libros, & alia, quæ apud eos hujusmodi tempore promotionis habent, usibus propriis applicare, secumque portare præsumant in propriæ salutis dispendium, & dicti Ordinis non modicum detrimentum: Nos præsumptioni hujusmodi volentes salubriter refragari, universis Fratribus dicti Ordinis ad hujusmodi Archiepiscopatus, Episcopatus, & Prælaturas de cætero assumendis, auctoritate præsentium districtius inhibemus, ne consecrationis munus quoquo modo recipiant, antequam libros, & bona contingentia Ordinem memoratum, quæ apud eos tempore suæ promotionis habere contigerit, Prioribus, & Conventibus, de quibus assumpti fuerunt, cum integritate resignent, nisi forsan iidem Priores, de consensu ipsorum Conventuum, usum illorum ad certum tempus eis duxerint concedendum: alioquin eo ipso ab executione Pontificalis Ministerii noverint se suspensos. Inter hujusmodi autem libros non intelligimus comprehendi quaternulos, & alias cartulas, vel membranas, in quibus dicti Fratres sibi certa notabilia cum aliquibus privatis sermonibus collegerunt. Nulli ergo &c. Datum Viterbii Anno Incarnationis Dominicæ MCCLXVIII. quinto Idus Junii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Confirmatio relatarum Constitutionum.

§. 3. Quamvis autem præinsertarum Apostolicarum Literarum tenorem a memoratis Regularibus, pro quibus emanarunt, religiose hactenus observatum fuisse, & adhuc observari minime vereamur. Nihilominus nonnullis justis, & gravibus adductis rationibus, ad obstruendum fraudibus, quæ forsan in posterum committi possent, quemcumque aditum, easdem Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis confirmandas, & innovandas esse duximus; prout Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione illas, & in eis contenta quæcumque (iis tantum exceptis, quæ eidem Nostræ Constitutioni adversantur, ut infra) amplissime confirmamus, approbamus, ac innovamus, & quatenus opus sit, adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, pristinum in statum reponimus, ac plenarie integramus.

Extensio earumdem ad omnes alios Regularium Ordines.

§. 4. Præterea, etsi satis constet saluberrimam prædictam Literarum dispositionem non ad eos dumtaxat, de quibus loquitur, sed ad universos etiam alios Regulares Ordines pertinere, cum ratio Voti solemnis paupertatis, cui illa unice innititur, vigeat, locumque habeat generatim absque ulla prorsus differentia in omnibus Ordinibus, quorum Professores eodem paupertatis Voto æqualiter obstringuntur: adeoque sicut iidem Professores indiscriminatim nihil proprium possident, nec possidere possunt, & quidquid acquirunt, Monasterio, & Ordini acquirunt, ita sane absque ullo discrimine, quando ad Prælaturas Ecclesiasticas assumuntur, bona, quæ ante earum assecutionem habebant, secum asportare propriosque in usus convertere nequaquam possunt, sed Monasterio, & Ordini, cui acquisita sunt, ex integro relinquere, ac resignare tenentur; Nihilominus ad quamcumque ambiguitatem submovendam, ac penitus è medio tollendam, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, memoratas Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas tenore præsentium expresse extendimus, ac ampliamus ad omnes etiam,

& singu-

& singulos alios Catholicæ Ecclesiæ Ordines, Congregationes, ac Instituta Regularia, Monastica, & alia quocumque nomine, & titulo nuncupata, nullo prorsus excepto, a quibus, & ab eorum Professoribus deinceps illas in omnibus, & singulis, quæ præsenti Constitutioni non adversantur, exactissime observari volumus, præcipimus, & mandamus, perinde acsi ipsæmet Literæ a præfatis Prædecessoribus Nostris pro singulis aliis Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis prædictis, eorumque Professoribus quibuscumque editæ, & promulgatæ fuissent, & non alias, nec alio modo.

...dem denuo ...nnibus in...ibetur ab ...oc Ponti...ce.

§. 5. Cupientes insuper, ut omnis ansa, & occasio quibuscumque alienis, extraneis, aut subdolis prædictarum Literarum interpretationibus præcidatur, Ordinumque Regularium quorumcumque præfatorum indemnitati plenius etiam, atque uberius consultum sit: motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, omnibus, & singulis Regularibus Personis cujuscumque Ordinis, Congregationis, ac Instituti, ut præfertur, quæ a Nobis, & a Romano Pontifice pro tempore existente ad Patriarchatus, Archiepiscopatus, Episcopatus, vel quascumque alias Prælaturas, & Dignitates Ecclesiasticas in posterum assumentur, tenore præsentium strictissime interdicimus, ac inhibemus, ne secum adsportare, propriisque usibus applicare audeant libros, pecunias, credita, deposita, & bona mobilia, seu immobilia cujuscumque generis, & speciei, quæ eos tempore suæ promotionis penes se, vel alios habere contigerit, *exceptis dumtaxat Scriptis, propriis indumentis, & Breviario*; sed ea omnia, statim ac suæ promotioni consenserint, & antequam Consecrationis munus suscipiant, Superiori Locali, & Capitulo Cœnobii, Conventus, aut Domus, ubi degunt, integra, & intacta absque ulla prorsus diminutione, cum eorum Notula, seu Inventario bona fide confecto, resignare teneantur, ut illi postmodum Cœnobio, Conventui, vel Domui applicari possint, ac debeant, cui juxta Constitutiones, & consuetudines cujusque Ordinis, Congregationis, ac Instituti applicanda esse constiterit. Quod si secus fecerint, & huic nostræ Ordinationi non obtemperare præsumpserint, contra facientes, ultra pœnam suspensionis ab exercitio Pontificalis Ministerii in præfatis Clementis IV. Literis constitutam, suspensionis insuper a Divinis pœnam ipso facto incurrant, cujus relaxationem Nobis tantum, & Romano Pontifici pro tempore existenti (sublata ceteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apostolicæ Officio, & Majori Pœnitentiario, eam, etiam ad tempus, relaxandi facultate) specialiter, & expresse reservamus, ac reservatam esse volumus, & mandamus.

Adimitur Superioribus Ordinum facultas concedendi promotis eisdem ad tempus usum librorum, aliorumque.

§. 6. Postremo, cum æquum, & salutare, imo etiam necessarium arbitremur, ut occurratur, ac opportunum adhibeatur remedium præjudiciis, & detrimentis, quæ hactenus illata fuisse novimus, ac etiam de cetero inferri posse animadvertimus Ordinibus Regularibus, Cœnobiis, Conventibus, ac Domibus prædictis ex facultate, quæ ab Alexandro Prædecessore Ministro Generali, & Provincialibus Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci, & a Clemente itidem Prædecessore Ministro Generali, ac Prioribus Ordinum Fratrum Prædicatorum, ut præfertur, tributa fuit concedendi promotis ad Episcopalem, & alias Ecclesiasticas Dignitates, usum ad tempus Librorum, aliorumque bonorum, quæ tempore suæ promotionis habebant; Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium nedum præfatis, sed etiam omnibus, & singulis aliis Superioribus quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, ac Institutorum Regularium prædictorum, ad quæ præinsertas Alexandri, & Clementis Prædecessorum Literas, ut supra extendimus, & ampliamus, etiamsi Abbates, Magistri, Ministri, & Præpositi Provinciales, aut Generales fuerint, vel quacumque alia denominatione, ac titulo Ordinibus, Congregationibus, & institutis antedictis præfuerint, necnon eorumdem Cœnobiorum, Conventuum, Domorumque Superioribus Localibus, & Capitulis quibuscumque, prædictam facultatem concedendi ad tempus usum Librorum, aliorumque mobilium præfatorum prorsus adimimus, auferimus, & abrogamus, ac pro adempta, sublata, & prorsus abrogata ab omnibus in posterum haberi volumus, statuimus, & declaramus, itaut perpetuis futuris temporibus ejusmodi facultate uti amplius non possint, nec debeant, perinde acsi ipsis a præfatis Prædecessoribus Nostris nunquam tributa, & concessa fuisset, & non alias, aliter, nec alio modo: sub pœna, si secus fecerint, suspensionis a Divinis eo ipso incurrenda, cujus relaxationem Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti, privative quoad omnes alios, reservamus, & reservatam esse statuimus, præcipimus, ac mandamus.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes præsentes Literas semper validas, firmas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§. 8. Non obstantibus præinsertis Alexandri IV., & Clementis itidem IV. Prædecessorum Literis, & de jure quæsito non tollendo, ac certis Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non quorumvis Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & Professoribus quibuscumque sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque, etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsenti-

bus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Aliæ clausulæ.

§. 9. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generali in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ confirmationis, approbationis, innovationis, reintegrationis, decreti, declarationis, statutorum, voluntatum, mandatorum, Constitutionis, assignationis, præcepti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. nonis Martii Pontificatus Nostri Anno Primo.

P. M. Card. Prodatar.

XLI.

Conceduntur duabus Facultatibus utriusque Juris, & Artium liberalium in Oppido Palen. Provinciæ Bearniæ nuper erectis Privilegia omnia Universitatibus Studiorum Generalium Regni Galliarum concessa; ac pariter Studentibus, & ad gradus Scholasticos in eis promotis.

Inn. XIII. Const. ed. 1721. Maji 9. P. 1. Confirmatur, & innovatur concessio Privilegiorum Universit. Stud. gen., & Collegio Doctorum Civit. Urbini a Clem. XI. facta. Et hujus Const. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur Universitas Studiorum in Civitate Camerinensi.

Dat. 13. Martii 1725. An. I.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Duas facultates prædictas nuper erectas fuisse refertur.

NUper pro parte Charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis expositum fuit, quod cum dilecti filii Clerus, & Populus Provinciæ suæ Bearniæ ei exposuissent grave incommodum, & dispendium quod Incolæ Provinciæ prædictæ in amandandis Juvenibus ad Studiorum Generalium Universitates utpote multum inde dissitas sentiebant, ipseque Ludovicus Rex eorumdem Incolarum commoditatibus, ac utilitati prospicere cupiens erectioni duarum facultatum in Oppido Civitate nuncupato Palen., quod dictæ Provinciæ caput existit, utriusque nempe Juris Canonici, & Civilis, ac Artium liberalium assensum suum præbuisset, quæ postmodum inibi erectæ, & institutæ fuerunt; Nunc autem memoratus Ludovicus Rex duabus facultatibus sic erectis prærogativas Universitatibus Studiorum generalium intra Regni sui Galliarum fines consistentibus concessas impertiri, eos vero, qui eisdem facultatibus pro tempore studuerint, ac exacto Studiorum cursu ad Doctoratum, aliosve gradus Scholasticos in utroque, vel altero Jurium prædictorum, seu ad Magisterium Artium prædictarum promoti fuerint, eisdem Privilegiis quibus in ipsis Universitatibus Studiorum generalium dictis facultatibus vacantes, aut ad Doctoratum, gradus, & Magisterium hujusmodi in eis promoti ex concessionibus Apostolicis fruuntur, donari, ac similiter frui posse plurimum desideret. Nobis propterea idem Ludovicus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Ludovici Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui narrata attenderunt, consilio, petitum Indultum auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur, itaut qui supradictæ juris facultati studuerint, quive Doctoratum, Baccalaureatum, aliosve gradus Scholasticos servatis servandis in eodem jure receperint, omnibus, & singulis Privilegiis etiam habilitationis ad Beneficia Ecclesiastica assequenda, quibus alii, qui juri student, aut dictos gradus in præfati Regni Galliarum, & signanter Tholosan. Studiorum generalium Universitatibus recipiunt ex quibusvis concessionibus Apostolicis quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere debant, & valeant.

Preces Ludovici Regis Galliarum pro concessione prædictorum Privilegiorum eisdem facultatibus.

Concessio privilegiorum prædictorum.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 1. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Confirmatur

XLII.

Confirmatur Constitutio Sixti V., qua, juxta declarationem Pii V. hac super re, decernitur, ut omnes obtinentes Commendas, & Beneficia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ad solutionem jurium communis Ærarii prædicti Hospitalis teneantur.

Dicta Sixti V. Constitutio hic inserta edita fuit 1585. Maji 1. P. 1.

at. 21. Mar-
j 1725. An.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Pastorale fastigium meritis licet imparibus Divina dispositione evecti, ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, & Apostolicæ Sedis benignitate in favorem Militiarum, & Hospitalium quorumcumque ad Omnipotentis Dei gloriam, suæque Ecclesiæ Sanctæ exaltationem, illius vero hostium profligatione pie, provideque institutorum processerunt, quo majoris validitatis munimine subsistant Apostolicæ confirmationis patrocinio, cum id a Nobis petitur constabilimus.

§. 1. Dudum siquidem fe. re. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster omnes, & singulos Prioratus, Bajulatus, Castellanias, Præceptorias, & alia Beneficia, & pensiones Militiæ S. Joannis Hierosolymitani, etiam ex Sedis Apostolicæ provisione obtinentes ad solutionem jurium communis Ærarii Hospitalis dicti Sancti Joannis Hierosolymitani omnino teneri, Receptoresque ejusdem Hospitalis, fructus, redditus, & proventus ejusmodi Præceptoriarum, & Beneficiorum propria auctoritate exigere, ac illorum possessionem apprehendere, ac de illis disponere posse decrevit, & declaravit per suas desuper literas in simili forma Brevis in forma rationi congrua expeditas, tenoris qui sequitur videlicet -- Sixtus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam. Æquum arbitramur, & congruum, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu literæ desuper confectæ non fuerunt suum debitum consequantur effectum. Dudum siquidem felicis re. Pius PP. V. Prædecessor Noster solicita considerationis indagine perscrutans quantis periculis, quantisque bellorum turbinibus tunc agitata fuerat Insula Melevitan., menteque recolens quam indefesse, & viriliter dilecti filii Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Milites in illa a Christianæ fidei hostibus defendenda se præstiterant. Dignum quin potius debitum reputavit, ut ea, quæ a Romanis Pontificibus illis liberaliter concessa fuerant, non solum confirmationis suæ munimine roborarentur, verum etiam illa, quæ suam utilitatem, & commodum concernerent, si minus generaliter facta viderentur, ita extenderet, ut propter illa omnis imposterum dubitandi materia tolleretur. Accepto igitur per eumdem Prædecessorem, quod licet alias stabilimentis, usibus, & naturis Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani hujusmodi, seu Privilegiis, Indultis, & Literis Apostolicis eidem Hospitali, & dilectis filiis illius Magistro, &. Conventui concessis expresse cautum fuerat, quod etiam Apostolica auctoritate etiam per resignationem in manibus pro tempore existentis Romani Pontificis factam provisi, ac provisiones, Commendas, seu alias dispositiones etiam Apostolicas de Præceptoriis, seu aliis Beneficiis dicti Hospitalis sibi pro tempore factas prosequentes certa jura vacantia, seu mortuaria, aut alias nuncupata forsan duplicata communi Hospitalis prædicti Thesauro, seu alias persolvere, ac quædam alia tunc expressa onera subire tenerentur. Quodque de redditibus, & proventibus hujusmodi Præceptoriarum primo, & secundo, ac forsan aliis annis provenientes disponere, seu illos percipere minime possent, sed illi dicto Thesauro, ac alias in usum, & utilitatem Hospitalis, ac illius Militum, seu Mensæ applicari, pro illius necessitatibus sublevandis, ac tuitione fidei adversus Turcas Christiani nominis hostes distribui deberent, ac insuper, Prioratus, Bajulatus, Castellanias, Empostas, Præceptorias, & alia illius Beneficia quæcumque pro tempore qualitercumque obtinentes, certas responsiones, ac ordinarias, & extraordinarias impositiones eidem communi Thesauro annis singulis solvere tenerentur, ipsisque Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, & Beneficiis per obitum, seu resignationem etiam in manibus prædicti Romani Pontificis, aut alias quomodolibet pro tempore vacantibus illorum fructus, redditus, & proventus, si per resignationem, juxta vero novam reformationem usque ad Festum Sanctorum Jacobi, & Philippi de mense Maji, ex tunc immediate sequentis pro mortuario, & vacantibus ab eodem Festo usque ad aliud proximum ejusdem Sancti Joannis Baptistæ, seu ut præfertur Sanctorum Jacobi, & Philippi de dicto mense respective eidem Thesauro cederent. Cum tamen sæpe contingeret nonnullorum petentium ambitionem, ita se extendere, ut Sedis Apostolicæ liberalitate non contenti, etiam ea, quæ in magnum dictæ Religionis præjudicium tendere conspiciebant a Sede prædicta extorquere, Romanumque Pontificem ob ejus innumeras occupationes ad aliquas gratias sibi concedendas impellere non erubescerent, quas si plene cognovisset, eas profecto illis non concessisset. Attendens itaque dictus Prædecessor quanta, & quam gravia discrimina dicta Insula passa fuerat, & quam graves Magister, & Conventus prædicti tam in illa defendenda, quam in Civitate nova per eos constructa muniendo, & reparanda subierant expensas, & incommoda, quod si ipsi, qui pro expensis hujusmodi supportandis certa jura, quæ super quibuscumque dicti Ordinis Prioratibus, Bajulatibus, Castellaniis, Præceptoriis, & aliis Beneficiis prædictis exigere consueverant, ab illorum exactione desisterent, illorum vires non parum debilitarentur, consideransque quod postquam piæ me. Pius PP. IV. etiam Prædecessor Noster, tunc suus, unam Sancti Jacobi in Platea Nursiæ Spoletan., & alteram Sanctissimæ Trinitatis Tudertin. respective Diœcesis dicti Hospitalis Præceptorias tunc certo modo vacantes tunc dilecto filio Simoni Brombillæ Clerico Bergomen. sub certis modo, & forma commendaverat, & seu de illis per suas literas providerat, dictusque Simon sub earumdem, seu aliarum literarum prætextu per quas stabilimentis, usibus, naturis, Privilegiis, & Indultis prædictis per eumdem Pium IV. Prædecessorem derogatum esse prætendebat, fructus earumdem præceptoriarum, & jura illarum ratione dicto communi Thesauro, ut præfertur debita, solvere, & relaxare recusaverat, & recusabat; eumdem Pium IV. Prædecessorem Motu proprio, non ad Magni Magistri, aut Conventus, seu Hospitalis Fratrum prædictorum sibi pro eis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex suis certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine per suas in simili forma Brevis desuper confectas literas declarasse per derogationem hujusmodi ali-

Constitutio prædicta Sixti V.

Jampridem stabilimentis, seu Privilegiis Apostolicis cautum fuisse refertur, ut Comendas, aliaque Beneficia dicti Hospitalis obtinentes, ejusdem Thesauro certa jura solvere tenerentur.

Deinceps vero nonnullos, cum contraria Privilegia a Sede Apostolica extorsissent, prædicta jura eidem Thesauro solvere recusasse.

Quibus de causis primũ a Pio IV. prædictis omnibus derogatis, nullum eidem Thesauro præjudicium afferri velle declaratum fuit.

ANNO 1725.

Tum a Pio V. omnia in prædicti Pii IV. literis contenta approbata fuere.

di aliquod, vel minimum Thefauro hujufmodi præjudicium afferri noluiffe, & alia feciffe, prout in ipfius Pii IV. Prædecefforis literis plenius continetur. Idem Pius V. Prædeceffor tam Pii IV. Prædecefforis hujufmodi veftigiis inhærens, quam præmiffis de caufis motus, omnia, & fingula in ejufdem Pii IV. Prædecefforis literis contenta approbans, & confirmans, illifque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjiciens; omnefque, & fingulos tam juris, quam facti defectus, fi qui forfan intervenifsent in eifdem fupplens, necnon quarumcumque litium, etiam inter Venerabiles Fratres Noftros tunc fuos Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinales, & Religionem præfatam pendentium ftatus, & merita, & in qua pendebant inftantiam pro expreffis haberi volens, motu, & fcientia fimilibus, ac de Apoftolicæ poteftatis plenitudine fub datum videlicet 12. Kal. Aprilis Pontificatus fui Anno Secundo decrevit, & declaravit omnes, & fingulos Prioratus, Bajulatus, Caftellanias, Præceptorias, & alia Beneficia hujufmodi, feu illorum membra, & ab illis dependentia obtinentes, & ab illis regreffus, acceffus, coadjutorias, & alias gratias tam a Sede Apoftolica, quam quavis auctoritate conceffas habentes, necnon illorum fructus, & proventus, aut alia jura loco penfionis annuæ, feu penfiones ipfas fuper eorumdem fructibus, redditibus, & proventibus quavis de caufa impofitas, & imponendas, percipientes pro rata fructuum, & penfionum eorumdem de omnibus, & fingulis annatis vacan. Mortuariis, & aliis quibufcumque juribus per eos dicto communi Thefauro quomodolibet debitis fatisfacere, nec quafcumque literas ftatutorum, ftabilimentorum, ufuum, & privilegiorum, Indultorum etiam quod Præceptoriarum fructus, redditus, & Proventus, & aliorum dicti Hofpitalis Beneficiorum pro primo, & fecundo annis, vel alias communi Thefauro dicti Hofpitalis pro Mortuariis, feu aliis caufis applicati effent, & effe cenferentur, feu applicari deberent. Dictique Hofpitalis Præceptores, feu Receptores, aut alii pro eis Agentes illos propria auctoritate exigere, & percipere, ac interim poffeffionem Præceptoriarum, & Beneficiorum prædictorum nomine dicti Hofpitalis apprehendere, & retinere, ac hujufmodi fructus de facto exigere, & alias de illis certis modo, & forma tunc expreffis difponere poffent, vel aliis illorum totali infertione, vel cum Decreto, quod penfiones ipfæ a quocumque onere, Mortuario, & paffagio, vel alias quomodolibet nuncupato quavis etiam Apoftolica, feu Magni Magiftri dicti Hofpitalis pro tempore exiftentis auctoritate exempti effent, vel titulares Beneficiorum ratam partem ipfos Penfionarios tangentem pro folutione penfionis hujufmodi fibi retinere valerent, & ad folutionem penfionis hujufmodi minime tenerentur, ac alias hujufmodi titulares renunciaffent, onufque illam folvendi in fe fufcepiffent, in quibufcumque gratiis, Commendis, provifionibus, regreffibus, acceffibus, ingreffibus, coadjutoriis, cæterifque difpenfationibus de Prioratibus, Bajulatibus, Caftellaniis, Præceptoriis, ac aliis Beneficiis hujufmodi quovis modo, etiam apud eamdem Sedem vacantibus, necnon fructuum, & penfionum hujufmodi refervationibus per eum etiam motu fimili, & quorumvis etiam Imperatoris, vel Regum intuitu, ac etiam quibufvis eatenus factis, ac in pofterum faciendis quibufvis perfonis cujufcumque dignitatis, ftatus, gradûs, ordinis, conditionis, nobilitatis, & præeminentiæ exiftentibus, etiam forfan Cardinalatus honore, & officio fulgentibus per eum quomodolibet eatenus conceffis, & impofterum concedendis derogatorias, ac defuper confectas, & pro tempore conficiendas literas Apoftolicas etiam quafcumque generales, vel fpeciales etiam derogatoriarum derogatorias, & efficaciores, & infolitas claufulas, necnon irritantia Decreta fuper quacumque verborum expreffione in fe continentia, perfonas quibus Prioratus, Bajulatus, Caftellaniæ, Præceptoriæ, feu ab illis dependentia Beneficia prædicta, aut illorum membra collata, feu ad vitam commendata fuerant, feu fructus, redditus, & proventus, aut penfiones annuæ refervatæ, & affignatæ fuerant, aut in quorum favorem de illis difpofitum extiterat, vel illæ commendarentur, feu conferrentur, aut fructus, vel penfiones refervarentur, & affignarentur, vel alias difponeretur a folutione, & præftatione fructuum, Cenfuum, paffagiorum, annatarum, vacantium, & Mortuariorum, aut aliorum quorumcumque jurium, feu refponfionum, aut ordinariarum, vel extraordinariarum impofitionum vigore dictorum ftabilimentorum, & privilegiorum debitorum in toto, vel in parte eximere, vel liberare, aut alias commui Thefauro Hofpitalis hujufmodi, feu illius Juribus in aliquo præjudicaffe, nec per illas præjudicatum, feu præjudicium aliquod generatum fuiffe, vel effe, vel impofterum fore, fed derogatorias ipfas ad effectum validitatis collationum, commendarum, & aliarum difpofitionum hujufmodi dumtaxat proceffiffe, & fuffragari debuiffe, illafque in quantum communi Thefauro, & illius Juribus in aliquo præjudicaffent, aut præjudicarent, a fe, & Sede Apoftolica per occupationem, & circumventionem præter, & contra voluntatem fuam extortas, ac nullius roboris, vel momenti fuiffe, & effe, & impofterum fore. Illifque non obftantibus omnes, & fingulas hujufmodi derogationes tunc, & pro tempore habentes, & profequentes etiamfi a Jurifdictione Magni Magiftri, & Conventus prædictorum, & aliorum quorumcumque Judicum Apoftolica auctoritate prædicta exempti, ac ei, & Apoftolicæ Sedi immediate fubjecti effent ad exhibitionem & relaxationem fructuum, ac penfionum hujufmodi, ut præfertur eidem communi Thefauro faciendam teneri, & adftrictos fore in omnibus, & per omnia perinde ac fi provifiones Commendarum, regreffus, acceffus, coadjutoriæ, & aliæ difpofitiones, necnon fructuum, & penfionum refervationes non a Sede Apoftolica, fed a Magiftro, & Conventu prædictis emanaffent, & ad id etiam per cenfuras, & pœnas Ecclefiafticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia cogi, & compelli poffe, literafque tunc defuper conficiendas, & in eis contenta quæcumque nullo unquam tempore de fubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis fuæ defectu notari, vel impugnari minus fub quibufvis revocationibus, fufpenfionibus, & limitationibus fimilium, vel diffimilium gratiarum comprehendi ullatenus poffe, fed quoties illæ emanarent, toties in priftinum, & validiffimum, ac eum, in quo antequam illas emanarent ftatum reftitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam fub quacumque data per Magiftrum, & Conventum benevifa, toties, quoties opus effet conceffas effe cenferentur: ficque in præmiffis omnibus, & fingulis per quofcumque Judices Commiffarios, etiam S. R. E. Cardinales, ac Caufarum Sacri Palatii Apoftolici Auditores, fublata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri, & interpretari debere, & quidquid fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter attentari contingeret, irritum, & inane decrevit. Et nihilominus pro potiori cautela fupradictas, & alias derogatorias claufulas in

Necnon Motu proprio ab eodem decretum, ac declaratum; ut omnes obtinentes fæpedictas Commendas, & Beneficia quæcumque dicti Hofpitalis, juribus ejufdem communi Thefauro debitis fatisfacere deberent.

Atque ab eodem Pio V. ordinationes quædam emanatæ pro his omnibus exequutioni mandandis, cum claufulis ampliffimis, derogatoriis, & irritantibus.

quibuscumque literis appositas in quantum communi Thesauro hujusmodi, quo ad præmissa præjudicare videbantur, revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, ac toties quoties concessa essent quoad Jura vacantia & Mortuaria ratione gratiarum per eum, & quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, tunc suos concessa, quod ea, quæ suum tempus nondum effluxerant tantum toties pro nullis, & infectis habere, nullamque prorsus in Judicio, vel extra fidem facere, vel effectum sortiri debere; & Constitutionem suam de non tollendo Jure quæsito adversus tunc conficiendas literas prædictas, locum sibi vindicare non posse, ac illis minime suffragari voluit. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsorum Prioratuum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris ea vice dumtaxat specialiter, & expresse derogavit, cæterisque contrariis quibuscumque. Ne autem de cætero, declaratione, revocatione, cassatione, irritatione, annullatione, voluntate, & derogatione dicti Pii Prædecessoris pro eo, quod super illis, ipsius Prædecessoris ejus superveniente obitu, literæ confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari, ac Magnus Magister, Conventus, & Fratres, seu milites Hospitalis prædicti illarum frustrentur effectu; Volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod Decretum, declaratio, revocatio, cassatio, irritatio, annullatio, voluntas, & derogatio dicti Pii V. Prædecessoris a dicta die 12. Kal. Aprilis suum sortiantur effectum, perinde ac si super illis ipsius Prædecessoris literæ sub ejusdem diei data confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentes literæ ad probandum plene Decretum, declarationem, revocationem, cassationem, irritationem, annullationem, & derogationem dicti Pii V. Prædecessoris ubique sufficiant, nec ad id probationes alterius adminiculum requiratur. Quo circa venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Toletan., & Episcopo Parisien., sive eorum Officialibus, ac dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæ valere decernentes, ac pro tempore existenti Magno Magistro, Conventui, & Fratribus prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra, præmissa omnia ab omnibus, quos illa concernunt integre, & inviolabiliter observari, illosque eis pacifice, & quiete uti, frui, & gaudere. Non permittentes eos, aut eorum aliquem contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit Brachii Secularis auxilio. Non obstantibus omnibus supradictis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die prima Maji 1585. Pontificatus Nostri Anno Primo. A. Peregrinus. -- Cum autem, sicut pro parte dilectorum Filiorum Magni Magistri, & Fratrum Militum Hospitalis prædicti Nobis nuper expositum fuit, ipsi præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio roborari plurium desiderent: Nos eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, præinsertas Sixti Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Decernitur supradict. Sixti ut Decretum, & declaratio ejusdem Pii V. desuper re cum in omnibus sortiatur effectum.

Committitur quibusdam executio prædictorum.

Preces Magni Hospitalis prædicti pro horum confirmatione.

Confirmatio relatæ Sixti Quinti Constitutionis.

Clausulæ.

§. 1. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Sixti Prædecessoris literis concessa sunt non obstare cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLIII.

Confirmatur Constitutio quædam Pii II. quoad primos medios fructus Beneficiorum Ecclesiæ Beneventanæ; & latius declaratur.

Laudata Constit. edita est anno 1459. Septemb. 5. P. 5. Hujus vero Const. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. demandatur solutio mediæ annatæ beneficiorum providendorum per totam Italiam, & Insulas adjacentes in favorem fabricæ Ecclesiarum Matricum.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 24. Mar. 1725. An. 1.

Exordium.

ROmanus Pontifex æqui bonique supremus Assertor inter gravissimas, multiplicesque Apostolicæ servitutis curas in eam peculiari studio jugiter incumbit, ut Ecclesiarum omnium, præsertim Archiepiscopali nomine insignitarum reparationes fabricæ, & augmentationes assiduis favoribus, & gratiis promoveantur; & quæ propterea a Prædecessoribus suis iisdem de causis facta, & decreta dignoscuntur, ut ab omnibus perpetuo inviolabiliter observentur, Apostolicæ confirmationis patrocinio corroborat, aliaque statuit, & declarat, prout earundem Ecclesiarum indigentiis, commodis, & utilitatibus conspicit in Domino salubriter expedire.

A Pio II. declaratum fuit omnes primos

§. 1. Alias siquidem fel. recor. Pius Papa Secundus Prædecessor Noster per quamdam ejus

medios fructus beneficiorum Ecclesiæ Beneventanæ, in reparationem d. Ecclesiæ convertendos esse.

Constitutionem ab eo editam favore Ecclesiæ, & Civitatis Beneventanæ, sub Datum Mantuæ anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono Nonis Septembris Pontificatus sui Anno Secundo, inter cætera statuit, disposuit, & decrevit, quod omnes primi medii fructus beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium Ecclesiæ Beneventanæ (cujus adhuc Archiepiscopus existimus) qui a pro tempore existente Archiepiscopo Beneventano percipiebantur, in reparationem, fabricam, & augmentationem dictæ Ecclesiæ Beneventanæ juxta ejusdem pro tempore existentis Archiepiscopi, ac unius ejusdem Ecclesiæ Beneventanæ Canonici arbitrium converti debeant.

Confirmatio præd. Constitutionis; cum ejusdem latiori declaratione.

§. 2. Nos considerantes præfatam Pii Prædecessoris Constitutionem, commodum, utilitatem, & incrementum præfatæ Ecclesiæ Beneventanæ summopere concernere, ac cupientes illam perpetuis futuris temporibus semper, & inviolabiliter observari, ac Pii Prædecessoris præfati Constitutionis desuper editæ hujusmodi tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dispositionem, & decretum hujusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac dispositionem, & decretum hujusmodi comprehendere omnia beneficia Ecclesiastica, tam collationis Archiepiscopi, quam Capituli, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Beneventanæ, vel Abbatis de Paduli nuncupati, aut alterius cujuscumque inferioris Collatoris pro tempore existentium, ad eis conferenda cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis; non tamen beneficia Ecclesiastica dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta, dicta Apostolica auctoritate declaramus.

Clausulæ peculiares.

§. 3. Præsentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut quovis alio defectu, quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, ac quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore juris clausa, quamtumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate Nostra hujusmodi, aut aliis superius expressis relatis in literis alibi appareret, seu alias probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad vim, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, & limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis acceptas, ac perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet in quocumque judicio, & in quavis instantia aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, necnon etiam in Synodalibus, universalibus, & provincialibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Dictæque Ecclesiæ Beneventanæ Statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis etiam Motu, & de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, ac aliis decretis concessis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ confirmationis, approbationis, declarationis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Nono Kalendas Aprilis Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLIV.

Publicantur literæ Processus die Cœnæ Domini.

Similes literæ publicatæ fuerunt ab Inn. XIII. Constit. ed. 1722., April. 9. P. 1. Et a Clem. XI. Const. ed. 1701. Mart. 24. P. 1.

Dat. 29. Mart. 1725. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium a consuetudine prædecessorum Pontificum.

Pastoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda pro sui muneris officio assidue versatur, tum potissimum in Catholicæ Fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate, atque integritate retinenda, & conservanda, maxime elucet. Nimirum, ut fideles Christi non sint parvuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum ad circumventionem erroris, sed omnes occurrant in unitatem Fidei, & agnitionis Filii Dei in Virum perfectum, neque se in hujus vitæ Societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeant, sed potius in vinculo charitatis conjuncti, tanquam unius corporis membra sub CHRISTO capite, ejusque in Terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, a quo totius Ecclesiæ unitas dimanat, augeantur in ædificationem,

atque ita divina gratia adjutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, ut futura quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices Prædecessores nostri hodierna die, quæ Anniversaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria Justitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueverunt. Nos igitur, cui nihil optabilius est, quam fidei inviolatam integritatem, publicam pacem, & Justitiam, Deo auctore tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes,

Excommu- icantur Hæretici omnes, is creden- es, eorum efensores, c libros ip- orum legen- s.

§. 1. Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, quoscumque Hussitas, Wiclefistas, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & a Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cujuscumque Sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa, publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Necnon ap- ellantes ad uturum Concilium.

§. 2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint; Universitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu Mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad universale futurum Concilium appellantes: nec non eos, quorum auxilio, consilio, vel favore appellatum fuerit.

Pariter Pi- atæ discur- entes Mare itionis Ec- lesiæ Roma- æ.

§. 3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipue a Monte Argentario usque ad Terracinam, ac omnes eorum Fautores, Receptatores, & Defensores.

Item surri- pientes bona Christiano- rum, quo- um Naves empestate actatæ fue- int.

§. 4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque Navibus, tempestate, seu in transversum (ut dici solet) jactatis, vel quoquo modo naufragium passis, sive in ipsis Navibus, sive ex eisdem ejecta in Mari, vel in littore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cujuscumque Maris Regionibus, & Littoribus surripuerint, itaut nec ob quodcumque privilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

Deinceps novas Gabel- as imponen- es.

§. 5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova Pedagia, seu Gabellas, præterquam in casibus sibi a Jure, seu speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis, imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsarii pa- riter litera- rum Aposto- icarum.

§. 6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios Literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, ac supplicationum, gratiam, vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vice-Cancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signaturam, necnon falso publicantes Literas Apostolicas, etiam in forma Brevis, & etiam falso signantes supplicationes hujusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vice-Cancellarii, aut gerentium vices prædictorum.

Deferentes etiam bellica instrumenta ad Christiani nominis hostes.

§. 7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, sive hujus Sanctæ Sedis sententias expresse, & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica Instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Romanæ Reipublicæ concernentibus in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant, non obstantibus quibuscumque privilegiis, quibusvis personis, Principibus, Rebuspublicis per nos, & Sedem prædictam hactenus concessis de hujusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Necnon impedientes, ne victualia ad Rom. Curiam adducantur.

§. 8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios cujuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, vel Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Item aliquid perpetrantes adversus venientes ad Sedem Apostol.

§. 9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui Jurisdictionem ordinariam, vel delegatam a nobis, vel nostris Judicibus non habentes illam sibi temere vindicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Sive adversus Cardinales, aliosque Ecclesiastica dignitate fulgentes.

§. 10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos a suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis ejicientes; necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, vel favorem.

Vel adversus recurrentes ad Rom. Curiam super eorum causis.

§. 11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alios, personas Ecclesiasticas quascumque, vel Sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque Gestores, Advocatos, Procuratores, & Agentes, seu etiam Auditores, vel Judices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione Causarum, vel negotiorum hujusmodi, occidunt, seu quoquomodo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directe, vel indirecte, delicta hujusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur cujuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Necnon omnes a Sedis Apostol. Decretis ad Laicalem potestatem recurrentes, sive literar. Apostolicar.

§. 12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam Sæculares cujuscumque dignitatis, qui prætexentes frivolam quandam appellationem a gravamine, vel futura executione Literarum Apostolicarum, etiam in forma Brevis, tam gratiam, quam justitiam concernentium, necnon

exequutionem impedientes.

citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum Decretorum a nobis, & a Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatii nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias Sæculares, & Laicalem potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fisci Procuratore, vel Advocato, appellationes hujusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive alia simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarii, super hujusmodi Literarum, & Processuum executione, Instrumenta, vel acta conficere, aut confecta Parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam Partes, seu eorum Agentes, Consanguineos, Affines, Familiares, Notarios, Exequutores, & Subexecutores literarum, citationum, Monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, locis, & Regnis ejiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur, per se, vel alium, seu alios publice, vel occulte, quive alias quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel alias apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumunt.

Omnes pariter causas spirituales a Judicibus Ecclesiasticis ad se avocantes.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque qui per se, vel alios auctoritate propria ac de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu beneficiales, & Decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illorumque cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tamquam Judices interponunt; quive Partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, ad faciendum, vel consentiendum eis contra quos tales inhibitiones emanarunt, a censuris, & pœnis in illis contentis absolvi, per statutum, vel alias compellunt, vel exequutionem Literarum Apostolicarum, seu Exequutorialium, Processuum, ac Decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad nos informandos, ut dicunt supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarii, Vice-Cancellarii, Consiliarii Ordinarii, vel Extraordinarii quorumcumque Principum Sæcularium, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates Commendatarii, seu Vicarii fuerint.

Quique Ecclesiast. personas ad suum Tribunal trahunt;

§. 14. Quive eorum prætensio officio, vel ad Instantiam Partis, aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, Capitula, Conventus, Collegia Ecclesiarum quorumcumque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directe, vel indirecte quovis quæsito colore, necnon qui Statuta, Ordinationes, Constitutiones, Pragmaticas, seu quævis alia Decreta in genere, vel in specie ex quavis causa, ex quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cujusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, sed nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum Juribus quomodolibet directe, vel indirecte tacite, & expresse præjudicatur.

& quoquo pacto Ecclesiarum juribus præjudicant.

Omnesque impedientes quominus Ecclesiast. Prælati sua jurisdictione utantur.

§. 15. Necnon, qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos Ordinarios quomodolibet hac de causa, directe, vel indirecte carcerando, vel molestando eorum Agentes, Procuratores, Familiares, necnon Consanguineos, & Affines, aut alias impediunt quominus sua Jurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & Sac. Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum Generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis Delegatorum quorumcumque sententias, & Decreta, aut alias fori Ecclesiastici Judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias Sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia, Ordinariis, & Delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant, eos quoque, qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

Usurpantes etiam redditus Ecclesiasticorum.

§. 16. Quive Jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Necnon onera personis Ecclesiasticis, eorumque bonis imponentes.

§. 17. Quive Collectas, Decimas, Talleas, præstantias, & alia Onera Clericis, Prælatis, & aliis Personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam a sponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per se, vel alios, directe, vel indirecte prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem præstare non verentur, cujuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, & Terris quoquo modo præsidentes, Consiliarii, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes Decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranensi novissime celebrato, quam aliis Conciliis Generalibus edita, cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Item omnes contra personas Ecclesiasticas sententias proferentes, vel exequentes.

§. 18. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Judices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra Personas Ecclesiasticas, illas processando,

do, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique hujusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint consiliarii, Senatores, Præsidentes, Cancellarii, Vice-Cancellarii, aut quovis alio nomine nuncupati.

Denique invadentes, aut perturbantes loca quæcumque ad Rom. Eccles. pertinentia.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel alios, directe, vel indirecte sub quocumque titulo, vel colore invadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint, in totum, vel in partem, Almam Urbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium B. Petri in Thuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venaissinum, Sabinen., Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & Loca, & Terras specialis commissionis Arnulforum, Civitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avenionem, Civitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Civitates, Terras, & Loca, vel Jura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjecta, necnon Supremam Jurisdictionem in illis nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstantes.

Præcipitur executio prædictorum.

§. 20. Volentes præsentes nostros Processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque illi hujusmodi Processus a nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur durare, suosque effectus omnino sortiri.

Utque a prædictis sententiis nemo a quoquam nisi a Rom. Pontifice absolvi possit.

§. 21. Cæterum a prædictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo, cautione præstita, absolvi possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & Indultorum quibuscumque Personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alias majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & Locis Piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii Decreta, verbo, literis, aut alia quacumque Scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innovatorum, aut concedendorum, & innovandorum.

Excommunicantur, qui id præsumpserint.

§. 22. Quod si forte aliqui contra tenorem prædictum talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, processuri.

Statuitur, quid absolvendi perficere prius debeant.

§. 23. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solemniter per nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius a præmissis cum vero proposito ulterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, ut præfertur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & Decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus Locis, aut Libris, in quibus annotata reperiuntur deleri, & cassari, ac nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per hujusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apostolicæ, ac S. R. E. undecumque, & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præjudicari posse, aut debere.

Clausulæ cum derogatoriis peculiaribus.

§. 24. Non obstantibus privilegiis, Indulgentiis, Indultis, & Literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cujuscumque ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi ut præfertur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus, seu Locis a prædicta Sede, ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgentiis, & Indultis hujusmodi, ac de Ordinibus locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros Processus, ac sententias, quo minus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri, quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Decernitur publicatio prædicti Processus.

§. 25. Ut vero præsentes nostri Processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas Processus ipsos continentes, Valvis Basilicæ S. Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe appendi facient, ut ii, quos Processus hujusmodi concernunt, quod ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile, id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur. Insuper, ut Processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta, eo fiant notoria, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & Locorum Ordinariis, & Prælatis ubilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute Sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu alios præsentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major Populi multitudo ad divina convenerit, solemniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi aliique locorum Ordinarii, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri Sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas Peccatorum Confessiones, quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

§. 26. Volentes earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis Ordinarii Romanæ

Curiæ,

Curiæ, vel alterius personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 27. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innovationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, IV. Kal. Aprilis Pontificatus nostri Anno Primo.

XLV.

Conceditur Fratribus Prædicatoribus nonnullarum Provinciarum, ut Processionibus Sanctissimi Rosarii, sine Parochi interventu, & licentia Ordinarii, peragere possint.

Clem. XII. Const. ed. 1733. Apr. 10. P. 3. Confirmantur facultates celebrandi Processiones Sanctissimi Corporis Christi, & Rosarii cum confirmatione & declaratione Brevis Ben. XIII.

Dat. 10. Apr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

IN supremo militantis Ecclesiæ Solio meritis licet imparibus per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti exortas inter catholicos Antistites, aliasque personas Ecclesiasticas & religiosos viros controversias opportunis rationibus dirimere studemus, sicut in Domino conspicimus salubriter expedire.

Facti expositio.

§. 1. Exposuit siquidem Nobis nuper dilectus Filius Noster Augustinus S. R. E. Cardinalis Pipia nuncupat. Ordinis Fratrum Prædicatorum Administrator Generalis, quod cum in variis dicti Ordinis Provinciis nonnullæ lites cum modico secularium exemplo, circa Processionem Sanctissimi Rosarii qualibet prima Dominica Mensis Octobris fieri consuetam exortæ fuerint prætendentibus Ordinariis locorum, & Parochis perturbare antiquam (in qua Fratres earumdem Provinciarum reperiuntur) possessionem faciendi dictam Processionem sine Parochi assistentia, Ordinarii licentia, etiam ingrediendi limites Parochiæ, & allegantibus Jus commune id prohibens, necnon quamdam resolutionem Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum anno 1628. emanatam, ac a fel. recor. Urbano PP. VIII. Prædecessore Nostro confirmatam, per quam immemorabilis consuetudo sublata fuit, ipse Augustinus Cardinalis, & Administrator Generalis attento, quod in diversimode, & omnino insubsistens declaratum fuit, ut inposterum ejusmodi inordinationibus, & perturbationibus, quæ ex pia Processione hujusmodi generantur, finis imponatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderat.

Preces Magistri Generalis.

Concessio prædicta.

§. 2. Nos ipsius Augustini Cardinalis, & Administratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ejus supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Fratribus Provinciarum, & Ordinis prædictorum ut ipsi de cætero memoratam Processionem Sanctissimi Rosarii qualibet prima Dominica Mensis Octobris ingrediendo limites cujuscumque Parochiæ, Ordinarii licentia minime requisita, & absque assistentia Parochi, ac cum omni pompa peragere libere, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die X. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLVI.

Erigitur Collegium Theologorum in Civitate Cæsenaten. cum quibusdam facultatibus.

Inn. XIII. Const. ed. 1722. Aug. 19. P. 2. Erecta fuit Universitas studii generalis in Civ. S. Jacobi de Rem. de Caracas in Ind. Occid. Et hujus Const. ed. 1727. Jul. 1. P. 4. erigitur in Civit. Camerinensi.

Dat. 20. Apr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum literarum, & præsertim Theologicæ facultatis studia inter Christifideles potissimum in sortem Domini vocatos, ac Nobis, & huic Sanctæ Sedi in temporalibus Subditos opportunis rationibus excitare, & promovere satagimus, ac ut debitus virtuti honor rependatur libenter providemus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præsidium cognoscimus in Domino expedire.

Causæ præsentis Erectionis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Capitulum, & Canonici Cathedralis Ecclesiæ, ac Universus Clerus Civitatis, & Diœcesis Cæsenaten., quod cum in Civitate Cæsenaten. ultra Universitatem studii Generalis dudum inibi vigentem, in qua Sacra Theologia, Jus Canonicum, & Leges Civiles, Philosophia, Logica & Medicina publice docentur, prælegu ntur duo Collegia, unum nempe Juristarum, & alterum Physicorum, & Medicorum, quæ ex antiqua Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum concessione privilegio conferendi lauream doctoralem in suis respective facultatibus fruuntur, erecta reperiantur, solumque Collegium Theologorum desit; Ipsi Exponentes Sacræ Theologiæ studia Ecclesiæ Dei, ac personis Ecclesiasticis in primis necessaria esse animadvertentes, ejusmodi Collegium Theologorum, quorum sufficiens copia in dicta Civitate nunc habetur, duodecim Doctoribus, seu Magistris constans institui, ipsique Collegio pro majori etiam eorum, & præcipue pauperum, qui dictæ Sacræ Theologiæ sedulam operam navaverint, commoditate, personas idoneas ad Doctoratus, seu Magisterii, aliosque gradus in eadem Sacra Theologia pro-

Preces Capituli Cæsenaten.

movendi

movendi facultatem tribui plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut n præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, quin in minoribus constituti Ecclesiæ Cæsenaten. Regimini sex annos præfuimus, & ex eo tempore illam, ac Clerum, Civitatem, & Diœcesim Cæsenaten. propensiori semper respeximus, & etiamnum respicimus paterni amoris affectu, & ad ea, quæ publicæ illorum utilitati, ac decori conducibilia fore prospicimus favorabiliter intendentes, ipsorumque Exponentium votis in præmissis peculiari charitate annuere volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; unum in prædicta Civitate Cæsenaten. Collegium Theologorum, quod duodecim personis Ecclesiasticis in Sacra Theologia Magistris, octo nimirum secularibus, & quatuor cujusvis Ordinis, Societatis, Instituti Regularibus, de quorum numero Canonicus Præbendam Theologalem in Ecclesia Cæsenaten. obtinens, ac Sacræ Theologiæ in dicta Universitate Lector publicus nunc, & pro tempore existentes semper esse debeant, constituatur, atque jugiter constet, auctoritate Apostolica tenore præsentium sine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & instituimus.

rectio prædicta.

§. 3. Præterea præfato Theologorum Collegio, ut quoscumque, qui peracto studiorum Sacræ Theologiæ curriculo, ac prævio rigoroso examine habiles, & idonei ad id reperti fuerint, ac servatis servandis ad Doctoratus, seu Magisterii, aliosque gradus scholasticos in eadem Sacra Theologia promovere, eisque solita graduum hujusmodi insignia conferre libere, & licite possit, & valeat, itaut sic promoti, & graduati omnibus, & singulis gratiis, prærogativis, ac privilegiis fruantur, & gaudeant, quibus gaudent, & fruuntur, qui in publicis Universitatibus ad eosdem gradus promoti sunt, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Concessio torundam cultatum.

§. 4. Porro Venerabilem Fratrem modernum & pro tempore existentem Episcopum Cæsenaten. in ejusdem Collegii Theologorum Caput, & Præsidentem cum omnibus facultatibus necessariis, & opportunis, etiam professionem fidei a promovendis, seu graduandis hujusmodi juxta articulos a Sede Apostolica propositos emittendam per se, seu suum in Spiritualibus Vicarium Generalem recipiendi dicta auctoritate harum serie facimus, constituimus, & deputamus, statuentes, ut Sede Episcopali Cæsenaten. vacante Vicarius Capitularis præfatæ Ecclesiæ Cæsenaten. pro tempore legitime deputatus ejusdem Episcopi vices in præmissis suppleat.

Deputatur pisc. Cæsenaten. Præses usd. Collegii.

§. 5. Ac decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Civitatis, & Universitatis prædictarum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Cum derogatoriis.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLVII.

Confirmatur Decretum quoddam Consultæ Generalis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, pro Hispaniæ Provincia.

Inn. XII. Const. ed. 1693. Maji 13. P. 2. Confirmatur erectio nova Provinciæ Hispan. eorumdem Clericorum cum redintegratione Provinciæ Benon.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21. Apr. 1725. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus Pecrez Moreno Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis pro Provincia Hispaniæ Consultor Generalis, quod Religiosi dictæ Provinciæ fere ab initio ejus fundationis usque ad hæc tempora consueverunt, & quasi pro lege incumbere fideliter doctrinæ Sancti Thomæ Aquinatis, & ob id Provinciæ hujusmodi studiosi multorum annorum spatio scholas publicas Ordinis Fratrum Prædicatorum in Universitate studii generalis complecten. frequentarunt, & quia in his novissimis temporibus aliqui ex dictis Religiosis Scholam Thomisticam ad effectum amplectendi contrariam deserere moliebantur, dictus Franciscus ab ejus superiore Generali una cum consulta Decretum, per quod cum præcepto formali injungitur omnibus prædictæ Provinciæ Religiosis ut eorum laudabilem morem addiscendi religiose eamdem Doctrinam S. Thomæ retineant, formari obtinuit, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Expositio facti.

§. 1. *Reperitur in actis Consultæ Generalis Clericorum Regularium ministrantium Infirmis Decretum sequens. Nobis exploratum sit aliquem ex nostris in Hispania a Scholis ex Doctrina Angelici Præceptoris discessum moliri; Nos quibus cordi est ea, quæ ad studiorum incrementum, & felicitatem pertinent pro viribus adimplere, illamque doctrinam illic addisci, & doceri, quam nostri tum Collegiales, tum Lectores e solis D. Thomæ Fontibus hactenus ebiberunt; His aliisque gravissimis causis permoti, & ne quis sub quovis prætextu audeat, contra laudabilem Priscorum consuetudinem, ibi adhuc vigentem, alio divertere: omnibus, & singulis ex Nostris Philosophiæ, & Theologiæ studiis operam navantibus præsentibus, & futuris districte mandamus, etiam sub formali præcepto Sanctæ obedientiæ, cujus violationis absolutionem soli Reverendissimo P. Nostro Generali pro tempore reservamus, ut inposterum ad prædictam dumtaxat Doctrinam incumbant, & sive in nostris, sive in cujusque Universitatis Scholis illam unice doceant, addiscant, & defendant. Mandantes insuper Provinciali aliisque quibuscumque pro tempore Hispaniarum Superioribus quacumque di-*

Decretum prædictum.

gnitate

gnitate fulgentibus, ut executioni præsentis hujus Nostri Decreti omnino studeant, neque illi quoque modo contraveniri permittant sub pœna suspensionis a suis respective officiis ipso facto incurrendæ, aliisque Nobis arbitrariis; Illudque de more in omnibus illius Provinciæ Domibus publicari, affigi, & registrari curent. Datum Romæ in ædibus Nostris Sanctæ Mariæ Magdalenæ die 3. Aprilis 1723. -- Ita est Philippus Ruffi Secretarius Generalis.

Preces Consultoris Generalis pro d. Provincia. §. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dictus Franciscus præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac ipsum Decretum observari mandamus. Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Provinciæ prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLVIII. Conceditur Christifidelibus facultas applicandi Indulgentias, Anno Jubilæi durante suspensas, per modum suffragii animabus defunctorum.

Dicta suspensio facta fuit Const. ed. 1724. Jul. 6. P. 1. Et const. ed. 1725. Mart. 2. P. 1. declaratur quasdam Indulgentias in dicta suspensione non comprehendi.

Dat. 28. Apr. 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium. Salvatoris, & Domini nostri Jesu Christi, qui de sinu Patris ad infima Mundi descendens, & formam Servi accipiens in ara Crucis pro humani generis redemptione pretiosissimum Sanguinem suum effundere dignatus est, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ad ea libenter intendimus, per quæ fidelium Defunctorum animæ, hoc potissimum tempore, expiationis scilicet, & veniæ, remissionis, & gratiæ, ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ejusque Sanctorum suffragia meritorum uberius consequi, & illis adjutæ ex Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant.

§. 1. Cum itaque nos occasione præsentis Anni Jubilæi omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones quomodolibet concessas dicto Anno durante, sub certis modo, & forma tunc expressis per nostras sub plumbo expeditas literas suspenderimus; ac postmodum sub generali suspensione hujusmodi, neque Indulgentias Altarium Privilegiatorum pro fidelibus Defunctis, nec alias quascumque eodem modo pro solis Defunctis concessas venire, sed quas vivi sibi lucrari possent cum facultate illas per modum suffragii Animabus ipsorum Defunctorum in Purgatorio existentibus applicandi comprehensas esse, inter alia declaraverimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 2. Mensis Martii proxime præteriti confectis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur. Alias ab eodemmet Pontifice Indulgentiæ omnes Anno Jubilæi durante, suspensæ fuere.

Concessio prædicta. §. 2. Nunc vero fidelium devotioni, Animarumque eorumdem Defunctorum refrigerio peramplius consulere cupientes, ac declarationem a nobis, sicut præmittitur, editam ampliantes, & extendentes, omnibus, & singulis Christifidelibus, quod quascumque Indulgentias, & peccatorum remissiones, ut præfertur, suspensas (injuncta tamen in illarum concessionibus pietatis opera peragendo, ac firma remanente pro vivis earum suspensione) ad effectum illas Animabus fidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint per modum suffragii hoc Anno Jubilæi durante directe applicandi, etiamsi eas sic applicandi facultas in concessionibus prædictis concessa non fuerit, consequi libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si suspensio præfata a nobis non emanasset, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ. §. 3. Non obstan. suspensione hujusmodi, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Aprilis MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLIX. Confirmatur quædam Gregorii XV. Constitutio de non recipiendis Fratribus Congregationis Galliæ Tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ S. Joannis; cum ejus ampla extensione.

Hac de re legatur dicta Constitutio Gregorii XV. quæ hic citatur. Clem. XI. Const. ed. 1708. August. 9. P. 8. agitur de Electione Vic. Generalis eorumdem Fratrum Provinciæ Lugdunen.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 2. Maji 1725. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Provinciæ Sancti Joannis Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupat. Congregationis Galliæ, quod dudum fel. rec. Gregorius Papa XV. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Alias a Gregorio XV. statutum, ne Superiores aliorum Ordinum reciperent quemcumque Pro-

Brevis

Brevis expeditas Literas, ne quis Prælatorum, aut Superiorum, seu Fratrum aliorum Ordinum mendicantium quemquam dicti Tertii Ordinis professum sub quovis prætextu, & colore absque ejusdem Congregationis Ministrorum Provincialium licentia in scriptis recipere auderet sub pœna Excommunicationis, aliisque Censuris, & pœnis Ecclesiasticis arbitrio suo infligendis interdixit, & prohibuit, & nihilominus cum anno 1656. die 11. Decembris tunc existens Vicarius Generalis totius Ordinis ejusdem Sancti Francisci Spiritui a Sancto Antonio Presbytero expresse professo dictæ Provinciæ transitum ad Ordinem Fratrum Minorum de observantia Provinciæ Parisiensis permisisset, Congregatio tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, eumdem transitum nullum, & invalidum tanquam prædictis Gregorii Prædecessoris Literis contrarium per suum Decretum die 3. Augusti 1622. emanatum declaravit; novissime vero fratres Minores de observantia supradictæ Provinciæ Parisiensis sub prætextu cujusdam Decreti subreptitii Ministri Generalis Ordinis hujusmodi Josephum Seigneur Laicum, seu Conversum expresse professum memoratæ Provinciæ Sancti Joannis receperunt, sed idem Minister generalis attendens, & reflectens ad easdem Gregorii Prædecessoris Literas, & ad Cap. 2. num. 4. Constitutionum decretum supradictum revocavit, nullumque, irritum, & invalidum die 16. Maji anni proxime præteriti per suas literas Ministro Provinciali dictæ Provinciæ Sancti Joannis directas declaravit.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat his tamen non obstantibus certi quidem fratres dyscoli hujus Religionis austeræ, quæ semper in viridi observantia viget, jugum ægre ferentes, literas ipsius Gregorii Prædecessoris nullum nunc habere locum, ex eo quod a Nobis confirmatæ non fuerint, temerarie asseverare non dubitent; itaut nonnulli ejusdem Provinciæ Religiosi cum Decretis subreptitie, aut obreptitie ab hac Sancta Sede obtentis ad alias Religiones tam mendicantes, quam non mendicantes a parvo tempore transiverint, suoque pessimo exemplo maximum aliis dyscolis similis translationis Literas Apostolicas obtinendi pruritum, aviditatemque causaverint; ac proinde dictus Procurator hæc omnia cum maximo suo dolore perpendens supradictas Gregorii Prædecessoris Literas Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, & ut infra indulgeri plurimum desideret, Nos specialem ipsi Procuratori gratiam facere volentes, eumque a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, Censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatas Gregorii Prædecessoris literas auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, illas etiam extendimus, prohibendo, ne Fratres memoratæ Provinciæ Sancti Joannis in posterum ad quascumque alias Religiones, sive mendicantes, sive non mendicantes absque licentia in scriptis pro-tempore existentis Ministri Provincialis, vel inconsulto illius Provinciæ Procuratore transire possint.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Gregorii Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die II. Maji MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Primo.

L.

Statuuntur nonnulla circa Clericos Beneficiatos in habitu laicali incedentes.

Hujus Const. ed. 1724. Sept. 23. P. 1. Confirmata, & innovata fuit Const. Inn. XIII. super Ecclesiastica disciplina in Regnis Hispaniarum.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 2. Maji 1725. An. I.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium, quo demonstratur Clericis decentem habitum deferre debere.

Apostolicæ Ecclesiæ Regimini per ineffabilem Divinæ Bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præsidentes, eo potissimum Apostolicæ vigilantiæ studia dirigenda esse arbitramur, ut qui in sortem Domini vocati sunt, Ecclesiasticæque Militiæ nomen dederunt, ubique irreprehensibiles inveniantur. Maxime siquidem ipsos decet vitam, moresque suos omnes ita componere, ut habitu, gestu, incessu, aliisque omnibus rebus nil nisi grave moderatum, ac religione plenum præseferant. Quocirca Clericos quoscumque, præsertim vero Beneficia Ecclesiastica obtinentes, teneri vestes honestas, & proprio congruentes Ordini semper deferre, ut per decentiam habitus extrinseci, morum honestatem intrinsecam ostendant, & si secus fecerint, etiam pœna privationis Beneficiorum plectendos esse, Sacræ Tridentinæ Synodi Decretis, pluribusque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Sanctionibus, provide, atque salubriter cautum sit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, sicut non sine maximo animi nostri mœrore, imo etiam horrore percepimus quorumdam Clericorum Beneficia Ecclesiastica obtinentium audacia, & temeritas hodie eo usque processerit, ut in dedecus Ordinis Clericalis, Sacrorum Canonum contemptum, magnamque Animarum suarum perniciem incedere in habitu laicali minime vereantur; Nos gravissimo huic abusui, & Christifidelium offensioni pro Pastoralis Officii debito, quantum Nobis ex alto conceditur, opportune consulere cupientes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquot insuper dilectorum Filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quos ad id specialiter deputavimus consilio, ac etiam Motu proprio, ex certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione decernimus, statuimus, & mandamus, quod Ordinarii Locorum, ubi sita sunt Beneficia ejusmodi Clericorum vestes laicales deferentium impudentiam canonicis remediis omnino coerceant, & hunc in finem non modo possint, sed etiam debeant contra ipsos procedere per citationes Domi dimissa copia, quatenus domicilium habeant in eorum respective Diœcesibus: sin minus per citationes ad Valvas, Jurisque ordine servato sententiam declaratoriam privationis obtentorum Beneficiorum in ipsos ferre, & pronunciare, ita tamen ut eadem Bene-

Statuitur, ut Ordinarii Clericos Beneficiatos in habitu Laicali incedentes coerceant.

ficia juxta Constitutionem felic. record. Sixti V. Prædecessoris Nostri incipientem -- *Cum Sacrosanctam.* Nostræ, ac Romani Pontificis pro tempore existentis collationi, provisioni, ac omnimodæ dispositioni reserventur, & reservata censeantur.

Decernitur eosdem Clericos teneri sub pœna lethalis culpæ ad restitutionem fructuum, & Beneficiis perceptorum.

§. 2. Præterea volumus, statuimus, & declaramus prædictis Clericis Beneficiatis in habitu laicali incedentibus minime licere percipere, nec facere suos fructus, & proventus quoscumque suorum Beneficiorum cujuscumque generis, speciei, qualitatis, & valoris existant: quin etiam expresse decernimus, ac sancimus ejusmodi Beneficiatos ex mero facto incessus in habitu clericali, quamvis nulla præcesserit Ordinariorum sententia declaratoria privationis Beneficiorum, quæ obtinent, imo etiamsi nulla citatio, monitio, vel alius judicialis actus in eos fuerit institutus, ipso jure amissionis, & privationis fructuum prædictorum pœnam incurrere, itaut illos ullo modo percipere, nec perceptos retinere, vel facere suos possint: sed ipsos absque ulla prorsus diminutione ad commodum Fabricæ Ecclesiarum, in quibus erecta sunt Beneficia, illico sub pœna lethalis culpæ restituere teneantur; a qua quidem restitutionis obligatione a nemine præterquam a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente (sublata cæteris omnibus, etiam Pœnitentiariæ Apostolicæ Officio, & Majori Pœnitentiario condonandi facultate) eos absolvi, & liberari posse volumus, præcipimus, & mandamus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus immemorabilibus etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibuscumque sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu eorum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, acsi unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent. Utque ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, Sexto nonas Maji, Pontificatus nostri Anno Primo.

LI.

Conceditur Congregationi Benedictinæ Augustanæ communicatio privilegiorum Congregationis Cassinensis quoad gratias spirituales tantum.

Clem. XI. Const. ed. 1714. Oct. 6. P. 14. Concessa fuerunt Privilegia omnia Congregationum Benedictinorum Congregationi Monachorum Bohemiæ illiusque membris in Moravia & Silesia, & hujus Const. ed. 1727. Apr. 1. P. 4. Confirmantur Constitutiones dictæ Congregationis Augustanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 4. Maji 1725. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis Officii, quod Authore Deo gerimus debitum exigit, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis sub suavi Monasticæ vitæ jugo mancipatorum curam gerentes felicibus eorum in vinea Domini progressibus quantum Nobis ex Alto conceditur, consulere jugiter studemus.

Preces Ruperti Abbatis, & Visitatoris Congregationis prædictæ.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus Filius Rupertus Abbas Monasterii Ottobruani, & Visitator principalis Congregationis Benedictinæ Augustanæ sub Regula Sancti Benedicti, etiam nomine dilectorum Filiorum Amandi Abbatis Monasterii Heresheimensis Præsidis, & cæterorum Abbatum dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio octo Monasteriis unitis constet; Ipse vero Rupertus Abbas ipsi Congregationi, ejusque Monachis easdem gratias, exemptiones, Indulta, indulgentias, favores, privilegia, saltem ad res spirituales, & salutem animarum spectantia, quibus Congregatio Cassinensis Monachorum Ordinis prædicti gaudet, per Nos concedi plurimum desideret.

Concessio prædicta cum quibusdam Ordinationibus.

§. 2. Nos ipsius Ruperti Abbatis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, dictosque Rupertum Abbatem aliosque Abbates specialibus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis senten-

tiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti pariter Filii moderni Procuratoris Generalis memoratæ Congregationis Cassinen. super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, consilio, prædictæ Congregationi Benedictinæ Augustanæ Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, illiusque Monasteriis, Monachis, & personis nunc, & pro tempore existen. petitam communicationem privilegiorum quoad gratias spirituales tantum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, ita tamen, ut hujus concessionis prætextu jus aliquod in temporalibus ipsi Congregationi Benedictinæ Augustanæ collatum minime intelligatur, nec ejus Monachi in Italiam venientes idem communicationis privilegium prætendant, ut in Monasteriis Congregationis Cassinen. recipiantur, & in eis habitare velint, sed iis tantum hospitalitatis officiis sint contenti, quæ secundum eamdem regulam Sancti Benedicti cæteris Monachis dicti Ordinis, non tamen hujus Congregationis Casinen., exhiberi solent, ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ. §. 3. Non obstantibus Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LII.

Confirmantur quædam Resolutiones Capituli Generalis Congregationis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus.

Hæc Congregatio, quæ prius erat Confraternitas, erecta fuit ab Innoc. XI., & ejus Constitutiones novæ confirmatæ Const. ed. 1687. Martii 26. P. 11.

Dat. 4. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

In Capitulo Generali 1704. diversa Decreta placitis Constitutionibus Congregationis contraria, edita fuere.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Bartholomeus a Cruce Præfectus Generalis, aliique vocales nuperi Capituli Generalis Congregationis Fratrum Bethlemitarum nuncupat. in Indiis Occidentalibus, quod licet in Constitutionibus dictæ Congregationis a felic. record. Innocentio Papa XI. Anno 1687. confirmatis præscriberetur, ut Officium Præfecti Generalis ejusdem Congregationis ad sexennium tantum duraret; nihilominus in illius Capitulo Generali anno 1704. celebrato stabilitum fuerat Officium prædictum perpetuum, seu ad vitam Electi esse debere, ac diversa alia. Decreta prædictis Constitutionibus plane contraria edita fuerant, adversus quæ plurium Hospitalium, seu Domorum dictæ Congregationis nomine habito ad hanc Sanctam Sedem recursu, & negotii cognitione per rec. mem. Clementem Papam XI. Prædecessorem Nostrum Congregationi tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ demandata, & ab ea tribus ejusdem Congregationis Cardinalibus ad id specialiter deputatis remissa, re mature discussa die 12. Aprilis 1709. prodiit ab ejusmodi Congregatione Particulari trium Cardinalium Decretum tenoris sequentis; nimirum: *Revocatis Decretis asserti Capituli Generalis in ea parte, in qua sunt contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis, serventur omnino eædem Constitutiones, & Achiepiscopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præsideat per se, sive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationis; & quatenus tunc temporis Archiepiscopus obierit, exequatur, & præsideat Vicarius Capitularis.* - quod quidem Decretum ipse Clemens Prædecessor per suas in simili forma Brevis die 25. Maji 1710. expeditas Literas approbavit.

Postea vero per sequens Decretum Congregationis Particularis revocata fuere ea in parte, in qua Constitutionibus prædictis contraria reperiebantur.

Deinde ab eisdem Fratribus dictæ Congregationi Particulari variæ instantiæ promotæ fuere: quæ ab eadem rejectæ sunt; & mandatum, ut votum proximi Capituli Generalis exquireretur.

§. 2. Subinde vero coram eadem Congregatione Particulari Cardinalium variæ instantiæ pro parte Procuratorum dictæ Congregationis fratrum, qui tunc in Alma Urbe degebant, promotæ fuerunt, primo nempe quia Constitutionibus præfatis expresse cavebatur neminem in ejusmodi Congregatione, qui in aliquo ex Sacris Ordinibus constitutus foret, admitti, nullumque fratrem ex admissis, vel deinceps admittendis ad illos promoveri posse, quod tribueretur facultas Sacerdotes admittendi, vel fratres ad eosdem Sacros Ordines promovendi, quodque Superioribus, ac ipsimet Præfecto generali dictæ Congregationis interdiceretur, ne qui eidem Congregationi inserviissent, seu donati, ut vulgo appellant, fuissent, in illa admitterent; & insuper cum in eisdem Constitutionibus disponeretur, convocationem vocalium ad electionem futuri Præfecti Generalis ad Vicarium Generalem spectare, & contingere posset, dictum Vicarium Generalem, vel decedere, vel legitimo impedimento quo minus ad ejusmodi convocationem procedere valeret, detineri, petitum fuerat decerni, quod tunc, & eo casu pertineret ad Assistentem antiquiorem Capitulum Generale convocare, & illi præsidere, ac demum eveniente obitu Vice-Præfectorum Generalium Provinciarum Liman., aut Mexican., seu Præfecti cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus munus Vice-Præfecti Generalis ad formam earumdem Constitutionum, etiamsi confirmationem suæ electionis a memorato Præfecto Generali nondum obtinuisset, exercere posset. Verum præfata Congregatio Particularis Cardinalium hujusmodi instantias, ac petitiones die 31. Januarii 1710. admittere noluit, sed votum proximi Capituli Generalis desuper exquiri mandavit. Cumque interim sub obtentu quod dilectus filius Frater Rodericus a Cruce tunc assertus Præfectus Generalis dictæ Congregationis Fratrum non fuerat auditus in propositione habita die 12. Aprilis 1709. coram eadem Congregatione Particulari Cardinalium, Charissimus in Christo filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, retentis supradictis Clementis Prædecessoris literis partes ad eumdem Clementem Prædecessorem, ut ab eo voluntatem suam super præmissis certius explorarent, remisisset, porrectoque ipsi Clementi Prædecessori pro parte dilecti etiam filii Fratris Michaelis a Conceptione dicti Fratris Roderici Procuratoris supplici libello, & iterum commissa rei cognitione eidem Congregationi Particulari Cardinalium die 5. Februarii 1714. emanavit ab ea Decretum per alias ipsius Clementis Prædecessoris in pari forma Brevis die 22. Decembris subsequentis confectas literas itidem confirmatum, quo persistendo in decisis quoad revo-

revocationem Decretorum in Capitulo Generali anni 1704., ut præfertur, editorum, & convocationem dicti Capituli Generalis, mandavit per vota secreta in eodem proximo Capitulo Generali exquiri, num expediret dictæ Congregationi Fratrum officium Præfecti Generalis in posterum fore ad sexennium, seu potius novennium, exclusa omnino illius perpetuitate?

Resolutiones prædictæ Capituli Generalis 1721., ad cujus votum omnia remissa fuerant.

§. 3. Quamobrem Capitulo Generali hujusmodi Anno 1721. in Civitate Liman. celebrato, illique præsidente Venerabili Fratre Archiepiscopo Liman. post peractam electionem dicti Præfecti Generalis, discussa in eo, ac resoluta fuerunt enarrata puncta in hunc modum, videlicet -- *Fuit primo loco exquisitum votum, an expediret Generalis Ordinis durare debere ad novennium, vel ad sexennium, & resolutum fuit unanimiter, quod deberet esse novennale, & quod omnia pariter Officia illorum, qui in Capitulo Generali eliguntur, prout sunt Assistentes Generales, & Assistentes Particulares utriusque Regni debebunt etiam esse ad novennium, servatis tamen quoad electionem Superiorum localium Constitutionibus Ordinis præcipientibus, quod istæ fiant de triennio in triennium.*

Resolutio prima circa tempus Generalatus, aliorumque Officiorum Ordinis.

§. 4. *Postmodum fuit processum ad exquisitionem votorum ejusdem Capituli Generalis super aliis punctis ad illum remissis a Congregatione Particulari die 31. Januarii 1710., & fuit secundo loco exquisitum, an expediret habere in Religione Religiosos, qui promoverentur ad Sacerdotium, ac communibus suffragiis resolutum fuit expedire sub sequentibus tamen conditionibus. Prima, quod nemo possit promoveri ad Sacerdotium nisi post elapsum decennium a die ingressus in Religionem. Secunda, quod ad effectum se promovendi ad Sacerdotium nulla directe, vel indirecte uti possit mediatione alterius Personæ pro obtinenda licentia a Patre Generali, & Assistentibus Generalibus, sed proponi debeat a Patre Vice-Præfecto Generali, & Assistentibus, qui debeant Patri Generali, ejusque Definitorio illas Personas significare, quas hujusmodi Dignitatem promoveri posse crediderint. Tertia, quod si aliter quispiam ad Sacerdotium fuerit promotus, ipso facto incurrat in suspensionem a Divinis, a qua nonnisi per Summum Pontificem absolvi possit, & habilitatio peti nequeat, nisi præcedente Beneplacito Definitoris Generalis. Quarta, quod teneantur quotidie celebrare, & applicare Sacrificium juxta intentionem Præfecti localis, & juxta obligationes Communitatis illius Domus; & quod si pro celebratione aliquam eleemosynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipsius Præfecti localis ubi Missæ celebrantur, vel cujus subditus fuerit ille, qui extra Conventum celebraverit, sub pœnis contra Proprietarios inflictis. Quinta; Quod in quolibet Conventu non adsint, nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ sunt Matrices, tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis Conventibus. Sexta. Et casu quo de licentia etiam Patris Generalis, & Assistentium major numerus promoveretur, sic promoti non possint celebrare, nisi superveniente vacatione alicujus loci per obitum alterius Sacerdotis. Septima. Quod Sacerdotes, ut supra, promoti debeant in omnibus sequi vitam regularem, ac deferre Coronam Clericalem ad instar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei; quodque nunquam nec per Breve temporis spatium possint esse Præfecti Generales, nec ullam Prælaturam habere supremam, seu ordinariam, nec ex dispensatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuscumque alterius Superioris, sed quod solummodo possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ. Octava. Denique, quod si aliquis Sacerdos Sæcularis ægrotus in Hospitalibus degens peteret pro sua devotione admitti ad habitum Religionis antequam obiret, possint Pater Generalis, & Definitorium concedere licentiam alicui de Præfectis localibus pro hujusmodi admissione, accedente tamen consensu illius Communitatis, non obstante, quod in eodem Conventu adsint alii duo Sacerdotes, ut supra.*

Resolutio secunda circa novos Præfectos, qui Religiosos ad Sacerdotium promovendos.

Resolutio tertia circa Donatos.

§. 5. *Tertio loco. Exquisitum fuit votum ejusdem Capituli Generalis, an Pater Præfectus Generalis, vel quicumque alius Superior possint in Religione recipere illos, qui inservierunt eidem Religioni, seu fuerint, ut vulgo dicitur,* Donados, *& resolutum extitit per communia suffragia non posse.*

Resolutio IV. cui convocatio Capituli pertineat.

§. 6. *Quarto loco. Propositum fuit, an in casu obitus Præfecti Generalis, quando ad eum pertineret convocare Capitulum, seu concurrente quocumque alio legitimo impedimento in aliquo ex istis casibus convocatio Capituli pertinere debeat ad Assistentem antiquiorem, & pariter resolutum fuit, quod in casu obitus Patris Generalis, seu Vicarii Generalis, vel in casu gravis infirmitatis eos legitime impedientis, seu quacumque alia legitima causa concurrente jus convocandi Capitulum Generale, & in eo præsidendi pertineat ad Patrem Assistentem generalem antiquiorem, seu eo impedito ad alios Assistentes, juxta eorum Antianitatem, vel ad alios Vocales, qui sequuntur, attenta semper eorum Antianitate.*

Resolutio V. nondum confirmationem obtinuerint.

§. 7. *Quinto, atque ultimo loco propositum fuit, an in casum obitus Vice-Præfectorum Generalium Limæ, aut Mexici, seu Præfectus cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, etiamsi confirmationem suæ electionis a Patre Præfecto Generali adhuc non obtinuerit, possit exercere munus Vice-Generalis: Et similiter per secreta suffragia resolutum fuit, quod in casum mortis naturalis uniuscujusque ex Vice-Præfectis Generalibus, Præfectus noviter electus, una cum Assistentibus Generalibus illius Regni, gerere ea omnia possit, quæ a Constitutionibus Vice-Præfectis Generalibus conceduntur, donec adveniat ejus confirmatio, quæ si justis de causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta, valida sint, & plenarium suum effectum consequi debeant.*

Preces Fratrum prædictorum pro confirmatione.

§. 8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præfatæ resolutiones pro salubriori ejusdem Congregationis Fratrum directione, ac regularis in ea disciplinæ progressu in dicto Capitulo Generali communi Vocalium suffragio factæ fuerint, ac Exponentes prædicti easdem resolutiones, tametsi aliquæ earum supradictis Constitutionibus adversentur, Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium propositorum, qui relationem dilecti filii Nostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pici nuncupat. &c. prædictæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, jura distributa, & votum dilecti filii Caroli Augustini dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ pariter Cardinalis Fabroni nuncupat. Ponentis sibi desuper

Confirmatio relatarum resolutionum.

super exhibitæ viderunt, consilio, præinsertas Capituli Generalis resolutiones auctoritate Apostolica, tenore præsentium juxta modum tamen infra dicendum approbamus, & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint supplemus.

larius de- rantur ædictæ re- iutiones; que quæ- m ordina- ines ad- ntur.

§. 9. Ita scilicet, ut quoad secundam conditionem secundi capitis dictarum resolutionum imponatur ista lex, nempe quod promovendus proponatur a Vice-Præfecto, & Assistentibus, si sit de Regno, ubi residet idem Vice-Præfectus; si vero sit de Regno, ubi residet Præfectus Generalis, proponetur a Superiore, & Capitulo Conventuali Domus, quæ sit de Sacerdote providenda; Ex tertia conditione ejusdem secundi capitis demantur verba illa: quod peti nequeat habilitatio, nisi præcedente beneplacito Diffinitorii Generalis: ex quarta conditione omittatur particula quotidie; Sextæ autem conditioni addatur pæna privationis vocis activæ, & passivæ respectu Superiorum post expletum eorum novennium, & ex illa dematur suspensio respectu promotorum, dummodo sine eorum culpa fuerint supra numerum promoti; quo vero ad tertium caput earumdem resolutionum, firma remanente prohibitione respectu cujuscumque Superioris, & addita pæna nullitatis professionis; si secus factum fuerit, detur facultas Capitulo Generali admittendi ad habitum Donatos, quatenus expedire censuerit, ac demum quoad quintum caput addantur verba: dummodo Sacris Canonibus, ac Constitutionibus dictæ Congregationis Fratrum non sint contraria; Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum dero- atoriis.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quoad ea, quæ præsentibus adversantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiusque Provinciarum, Domorum, seu Hospitalium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die IV. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LIII.

Declaratur qui Fratres à Congregatione Sanctæ Sabinæ dimitti possint, qui in Provincia Lombardiæ Ordinis Prædicatorum recipi debeant.

Hæc Congregatio erecta fuit ab Innoc. XII. Const. ed. 1695. Jun. 14. P. 4. quæ hic recensetur, & hujus Const. ed. 1726. Jun. 5. P. 3. Subjiciuntur omnes Conventus hujus Congregationis Provinciali utriusque Lombardiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 5. Maji 1725. An. 1.

Prædictam Congregationem ab Innoc. XII. erectam esse refertur.

§. 1. Alias, sicut accepimus, fel. rec. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 14. Junii 1695. expeditas literas diversos in eisdem literis expressos Conventus Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, eorumque Fratres, & personas quascumque cum omnibus, & singulis illorum membris, juribus, & pertinentiis universis ab omni, & quacumque Jurisdictione, Superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentis Prioris Provincialis ejusdem Provinciæ tam in temporalibus, quam in spiritualibus perpetuo exemit; ipsosque Conventus in novam Congregationem sub titulo Sanctæ Sabinæ Provinciæ utriusque Lombardiæ ejusdem Ordinis nuncupandam, quæ pro tempore pariter existenti Magistro Generali, sive ejus loco in Romana Curia residenti Vicario Generali Ordinis hujusmodi immediate subjacere deberet, itaut in illam nulli alii ipsius Ordinis Superiores, præterquam dictæ Congregationis Vicarius, cæterique illius Prælati juxta morem deputari soliti potestatem aliquam valerent exercere, pariter perpetuo erexit; In quibus quidem Conventibus ad prædictam Congregationem sic erectam, & institutam spectantibus Fratres omnes ad Regulæ, quam professi fuerant, præscriptum exacte vitam instituere, & componere, atque illa, quæ communem vitam, victum, & vestitum concernebant juxta Concilii Tridentini, & recol. mem. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri decretorum tenorem fideliter, & inviolabiliter observare deberent; Voluitque idem Innocentius Prædecessor, ut ipsi Congregationi de idoneo Vicario generali ex Fratribus alicujus ex Conventibus ipsius Congregationis a Magistro Generali præfato de biennio in biennium provideretur, qui eamdem prorsus Jurisdictionem, & auctoritatem haberet in Conventus; & Fratres prædictæ Congregationis, quam juxta Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones Priores Provinciales habent in suis Provinciis; posset quoque idem Vicarius quoscumque Fratres Ordinis præfati undecumque venientes suscipere, & eis de Conventibus Congregationis prædictæ per deputationem, vel assignationem providere, quod tamen criminosis juxta dicti Clementis Prædecessoris decreta nullatenus prodesse valeret, non autem intelligerentur iidem Fratres Congregationi hujusmodi incorporati, nisi post quadriennium, eoque durante, si ad suos Conventus, vel Provincias redire voluissent licentia eis abeundi libere concederetur.

Ab eoque inter alia cautum, ut Fratres d. Congregat. discedere ab ea volentes, difficiliter quidem, dimitterentur.

§. 2. Præterea nulli ex Fratribus dictæ Congregationis, sive intra eam habitum suscepisset, sive aliunde, si per quadriennium, ut præfertur, incorporatus fuisset, permitteretur transire ad Conventus extra suam Congregationem, nisi de licentia Vicarii, una cum consilio sex graviorum Patrum ejusdem Congregationis; quæ tamen licentia non facile daretur, sed omnimoda diligentia, & charitatis officia adhiberentur, ut abire volentes in suscepto vitæ instituto confirmarentur; quod si adhuc in discedendi voluntate permansissent, tandem

dimitterentur, ne aliis impedimento forent, & alias prout in ipsius Innocentii Prædecessoris literis prædictis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Narrantur querelæ exortæ inter Vicarium Congregationis prædictæ, & Priorem ejusdem Provinciæ Lombardiæ super dd. Fratribus dimissis.

§. 3. Subinde vero, sicut Nobis etiam innotuit, delatis pro parte Vicarii Generalis Congregationis præfatæ ad Congregationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & ejusdem Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter auctoritate Apostolica deputatam querelis, quod Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ Fratres e dicta Congregatione ad se demissos recipere renueret, die 12. Martii 1709. emanavit ab ipsa Congregatione Cardinalium, & Prælatorum Decretum, ut liceret Vicario Generali præfato dimittere Fratres e dicta Congregatione, prævia tamen notificatione dimissionis facienda dicto Priori Provinciali, qui dimissos in alio Conventu statim collocare, & locum destinationis factæ eidem Vicario notificare teneretur; Quamobrem præfatus Prior Provincialis omnes Fratres e dicta Congregatione dimissos, nedum qui in Conventibus ipsius Provinciæ Lombardiæ antea professi ad Congregationem supradictam translati, & illi incorporati fuerant, sed etiam, qui in eadem Congregatione habitum susceperant, & ulterius aliquos, qui durante incorporatione hujusmodi, vel habituales corporis, ac etiam mentis passi erant infirmitates, vel criminibus obnoxii carceribus mancipati fuerant, exinde recipere coactus fuit non sine ingenti dictæ Provinciæ dispendio, gravique illius Fratrum perturbatione, de quibus incommodis Nos, utpote qui olim in minoribus constituti inclyto Sancti Dominici Instituto in eadem Provincia Lombardiæ nomen dedimus, apprime instructi fuimus.

Causæ præsentis declarationis.

§. 4. Cum autem in memoratis Innocentii Prædecessoris Literis Vicario Generali dictæ Congregationis Fratres quidem, qui in Congregatione præfata habitum suscepissent, sive illi incorporati fuissent, aliquando tametsi non facile dimittendi tribuatur facultas, verum quo isti, qui habitum in eadem Congregatione susceperunt, abire debeant, minime disponatur, prout quoque in enarrato Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari, decernatur licere eidem Vicario Generali Fratres e dicta Congregatione dimittere, sed nulla fiat distinctio inter Fratres, qui e Provincia prædicta ejusque Conventibus in dictam Congregationem advenerint, illique incorporati fuerint, ab eis, qui in eadem Congregatione habitum hujusmodi susceperint, & nihilominus Priori Provinciali præfato dimissos indiscriminatim recipiendi onus imponatur.

Declaratio prædicta motu proprio edita.

§. 5. Nos attendentes, quod quemadmodum æquum, & justitiæ consonum est, ut Fratres ex Conventibus dictæ Provinciæ Lombardiæ ad Congregationem præfatam accedentes, si ab ea dimittantur, ad illos revertantur, ita rationi minime consentaneum sit, Provinciam prædictam ad eos Fratres, qui in eadem Congregatione habitum susceperunt, & dimissi fuerunt, recipiendos, & alendos adstringi; Ac propterea quamcumque dubitandi occasionem hac in re submovere, ac dictæ Provinciæ Lombardiæ, quam in paternæ charitatis visceribus gerimus levamini, & indemnitati consulere, illiusque, necnon præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ religiosæ tranquillitati opportune prospicere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie statuimus, & ordinamus, quod si deinceps per Vicarium Generalem Congregationis Sanctæ Sabinæ dimittatur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ, ejusve Conventibus in eadem Congregatione venerit, ac susceptus in illa fuerit, tunc Prior Provincialis ipsius Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo suæ adfiliationis, aliove dictæ Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem præfatum certiorare teneatur, nisi tamen agatur de dimissione Fratris in prædicta Congregatione recepti, qui ob crimina durante sua permanentia in ejusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiatur, quo casu istiusmodi Fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per ejus absolutionem ex capite innocentiæ, vel pœnæ illi injunctæ implementum, aut sanitatem receptam respective dimitti non posse decernimus; quo vero ad Fratres, qui habitum in dicta Congregatione susceperint, Vicarius Generalis eis ab ipsa Congregatione abeundi licentiam concedere, illosve dimittere nequeat, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujusvis Provinciæ, præfati Ordinis Prædicatorum legitime docuerit, ac hoc modo, & cum ejusmodi discrimine de cætero in præmissis procedendum esse, nec non tam Innocentii Prædecessoris Literas, quam Decretum præfatæ Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari intelligenda fore, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium declaramus, ac præcipimus, & mandamus.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Decernentes easdem præsentes Literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod Vicarius Generalis præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, aliique quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, ad viam, seu terminos juris, vel Constitutionum dicti Ordinis reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed easdem præsentes Literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejus-

dem

dem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes; & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ. §. 7. Non obstantibus ejusdem Innocentii Prædecessoris Literis, ac Decreto Congregationis Cardinalium, & Prælatorum super disciplina Regulari supradictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Congregationis Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, Congregationi Sanctæ Sabinæ, & Provinciæ, ac Conventibus, illorumque respective Magistro, & Vicario Generali, & Provincialibus, aliisque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliis quomodolibet, in contrarium, præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse plenissime, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LIV.

Præcipitur Abbatibus Regularibus perpetuis, ut infra annum a die eorum electionis ab Episcopis benedictionem suscipiant, vel saltem postulent.

Hujus Const. ed. 1726. Mar. 7. P. 2. decernuntur Episcoporum Regularium habitus, & tonsura, determinaturque, ut abdicato Episcopatu ad Claustra revertantur.

Dat. 6. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Commissi Nobis cælitus Apostolici Ministerij solicitudo Nos admonet, ut omnium quidem Christifidelium paternam geramus curam, sed eorum præsertim, qui contemptis illecebris seculi sub suavi Religionis jugo divinis sese obsequiis manciparunt, prospero statui, salubrique directioni, quantum Nobis ab Alto conceditur, prospicere studeamus, & si quid in regulari disciplina inordinatum, & absonum, vel a Sacrarum Legum sensu alienum inter eos irrepsisse constiterit, Pontificiæ providentiæ, & authoritatis ope submovere, ac e medio tollere satagamus, quatenus ipsi vota sua Domino reddere in Sanctitate, & justitia, ac in ea, quam elegerunt, tutioris vitæ ratione amplioribus in dies proficere valeant incrementis.

Causæ præsentis Constitutionis. §. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Abbates Regulares perpetui, non quidem ratione tituli, quia ad triennium, vel sexennium, aut aliud limitatum tempus eliguntur, sed ratione administrationis, quia ab unius Monasterii regimine, expleto limitato tempore, transferuntur ad aliud, ab Episcopis, in quorum Diœcesibus sita sunt Monasteria, benedictionem obtinere, imo & petere negligant; Hinc est, quod Nos gravi ejusmodi abusui pro pastoralis officii debito opportune consulere, ac providere cupientes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliquot insuper Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc a Nobis specialiter deputatorum consilio, suadentibus etiam Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis in præsenti Sacro Concilio congregatis; necnon Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione injungimus, præcipimus, & districte mandamus omnibus, & singulis Abbatibus Regularibus, licet perpetuis solummodo ratione administrationis, ut præfertur, qui Monasteriis cujuscumque Ordinis, Congregationis, ac Instituti de cætero præficientur, ut infra annum a die eorum electionis computandum solemnem benedictionem ab Episcopis, in quorum Diœcesibus Monasteria consistunt, juxta Ritum in Pontificali Romano præscriptum, omnino suscipiant, vel saltem eam ter ab ipsis humiliter postulent, servata forma sancita in *Cap. Statuimus de supplen. neglig. Prælator.* Quod si secus fecerint, ab officio per annum sint ipso jure suspensi. Volumus tamen, & expresse declaramus, quod ipsimet Abbates electi, durante præfato termino, ac interim omnia Munia Abbatialia libere, ac licite exercere possint, & valeant; Quodque Abbas semel benedictus iterum benedictionem petere, vel obtinere, non teneatur, tametsi ad gubernium diversorum Monasteriorum, aliarum etiam Diœcesum translatus extiterit. — Injungitur Abatibus prædictis præceptum supradictum.

Decernitur quomodo se gerere debeant Abbates, quibus concessa fuerit Apostolica facultas suscipiendi benedictionem a quocumque Antistite. §. 2. Quoniam vero nonnulli ex prædictis Abbatibus Regularibus, Apostolicis, ut asseritur, muniti sunt privilegiis, quibus ampla ipsis tribuitur facultas suscipiendi benedictionem a quocumque, quem maluerint, Catholico Antistite gratiam, & Communionem Sanctæ Sedis Apostolicæ habente; Nos justis, & rationabilibus adducti rationibus, Motu, scientia, ac potestatis plenitudine paribus, statuimus, atque decernimus, ut ejusmodi Abbates in posterum, non a quocumque Antistite, sed a Diœcesano tantum Episcopo, vel a Metropolitano, infra prædictum terminum, benedictionem omnino suscipere teneantur; Et quatenus ille, quem Abbas elegerit, tertio humiliter requisitus ipsi petitam benedictionem impertiri detrectet, aut negligat, tunc, & eo dumtaxat casu, eamdem benedictionem a quocumque Catholico Antistite Abbas libere suscipere possit, & valeat, ac ita perpetuis futuris temporibus ubique servari volumus, & mandamus.

Et cui illa suffragare possit. §. 3. Ceterum ejusmodi Indulta exemptiva ab obligatione suscipiendi benedictionem a proprio Episcopo illis dumtaxat Abbatibus, quibus ab Apostolica Sede directe concessa fuerunt, juxta modum supra expressum, suffragentur: Reliquis autem Abbatibus, qui ea ex generali tantum-

Privilegiorum aliis Ordinibus, Congregationibus, vel Institutis concessorum communicatione sibi competere prætendunt, minime suffragari posse, nec debere decernimus, & declaramus.

Quoad alios aliis indultis munitos.

§. 4. Quo vero ad Abbates, quibus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris indultum fuit, ut a suis Superioribus Regularibus, vel ab eorum Prælatis delegatis, benedictionem sumere possint: vel etiam per speciale Indultum Apostolicum concessum fuit, ut electi habeantur pro benedictis ab ipso Summo Pontifice, nihil omnino innovandum esse sancimus, & Apostolica, quibus gaudent, Privilegia ubique inconcusse observari præcipimus, & mandamus.

Inhibetur Episcopis, ne intuitu hujusmodi benedictionum munera quæcumque accipere audeat.

§. 5. Universos demum Episcopos, atque etiam Archiepiscopos, a quibus benedictio tribuenda erit, eorumque Officiales Assistentes, & Ministros quoscumque in Domino hortamur, ac admonemus, ut occasione similium benedictionum excutiant, ac prorsus emundent manus suas ab omni munere: quin etiam prædictis Præsulibus sub pœna Interdicti ab usu Pontificalium per annum vetamus, ac inhibemus, ne tam ante, quam post easdem benedictiones, earumque intuitu, cujuscumque generis, aut speciei; etiam bellariorum, & comestibilium, munera, vel xenia, a quoquam recipere audeant, illisque præterea districte injungimus, ut ab omni abstineant solemni pompa, quæ sumptus, quantumvis modicos etiam prandii, secum ferat; Cum ejusmodi Sacræ functiones ab interna, solidaque potius Benedicentium, ac Benedicendorum religione, & pietate, quam ab externa, & vana apparatus magnificentia debeant commendari.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, Congregationis, ac Instituti existant, seu alias speciali nota digni, illis non consenserint, & ad ea vocati, citati, & auditi, causæque, propter quas præsentes emanarint, adductæ, & sufficienter justificatæ non fuerint, sive ex alia quacumque quantumvis justa, legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, ac enormissimæ læsionis, nullo unquam tempore impugnari, redargui, infringi, in controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci posse; Sed semper firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, dignitate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Ordinum, Congregationum, & Institutorum quorumlibet, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibuscumque, Ordinibus, Congregationibus, ac Institutis prædictis, eorumque Monasteriis, & Abbatibus sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac servatis respective habentes, hac vice dumtaxat, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio præsentium literarum.

§. 8. Ut autem præsentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari: sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Infliguntur pœnæ in earumdem contradictores.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ voluntatis, sanctionis, præcepti, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto Pridie nonas Maji Pontificatus Nostri Anno primo.

LV.

Conceditur Capitulo Metropolitanæ Ecclesiæ Capuanæ usus Mitræ aliorumque insignium, instar Capituli Ecclesiæ Beneventanæ.

Clem. XI. Const. ed. 1717. Mart. 4. P. 17. ampliata fuerunt indulta Capituli Patriarchalis Ecclesiæ Ulyxiponen. Et hujus Const. ed. 1727. Apr. 26. P. 3. fit facultas Canonicis S. Petri de Urbe concedendi dimissorias subditis suarum Abbatiarum etiam ad sacros Ordines.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 8. Maji 1725. An. I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ Dignitatis specula meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam constituti, ad statum Ecclesiarum omnium, quarum Nobis a Domino commissa est solicitudo, personarumque in eis Altissimo

famu-

famulantium propensis studiis animum jugiter intendimus, earumque decori, & dignitati paterna benignitate libenter prospicimus, sicut, omnibus maturae considerationis trutina perpensis, rationi consentaneum esse in Domino arbitramur.

Causae praesentis concessionis.

§. 1. Cum itaque, sicut Dilecti Filii Capitulum, & Canonici Metropolitanae Ecclesiae Capuanae Nobis nuper exponi fecerunt, eadem Metropolitana Ecclesia, in qua tres Dignitates, Decanatus nempe, Archidiaconatus, & Primiceriatus, ac triginta sex Canonicatus existunt, antiquitatis laude, patrimonii amplitudine, Cleri, Populique pietate, & frequentia eximie floreat, Templumque habeat magnificum, ac apprime instructum, cura, & studio Dilecti Filii Nostri Nicolai Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Caraccioli nuncupati dictae Metropolitanae Ecclesiae ex concessione, & dispensatione Apostolica Praesulis, non sine gravi impensa novissime instauratum, & innovatum, in quo multa Corpora Sanctorum, ut pie creditur, asservantur, & in primis diversa in Metropolitana Ecclesia praefata Concilia a Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostris olim celebrata fuisse, plurimosque vitae sanctitate, ac virtute, & meritis praeclaros, necnon amplissima Cardinalatus Dignitate insignes Viros ex ipsius Capituli gremio prodiisse jure glorietur, necnon multiplicibus a Sede Apostolica privilegiis ornata reperiatur; unum vero exponentibus praedictis Mitrarum decus desit, quarum usu Metropolitana Ecclesia nostra Beneventana arcto fraternae charitatis vinculo cum dicta Metropolitana Ecclesia Capuana dudum conjuncta, ac aliae Regni Neapolis etiam Cathedrales Ecclesiae ex concessione Apostolica gaudere dignoscuntur, & si Exponentes praefati hac quoque praerogativa donarentur, non modica exinde eis, Ecclesiaeque praefatae splendoris, ac dignitatis fieret accessio, divinusque in ea cultus, ac Populi devotio majora in dies susciperet incrementa; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, &, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Capituli.

§. 2. Nos igitur qui dictam Metropolitanam Ecclesiam Capuanam peculiari semper prosecuti sumus, & adhuc prosequimur devotionis affectu, ac vetere cum Memorato Nicolao Cardinale Praesule etiam jungimur necessitudine, ipsorum exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; Dignitates, ac Canonicatus in dicta Metropolitana Ecclesia Capuana obtinentibus praesentibus, & futuris, ut deinceps perpetuis, futuris temporibus tam in Civitate, quam in Dioecesi Capuana etiam absente eodem Nicolao Cardinale Praesule, seu pro tempore existente Archiepiscopo Capuano in Missis, Vesperis, ac laudibus solemniter decantandis, ac etiam in Processionibus, seu supplicationibus, benedictionibus Candelarum, Cinerum, Palmarum, & Fontis Baptismalis, ac reliquis Ecclesiasticis functionibus, in quibus sacra adhibentur paramenta, Mitra aliisque indumentis, & paramentis in omnibus, & per omnia ad instar Dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum supradictae Ecclesiae Beneventanae, uti libere, & licite possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore praesentium concedimus, & indulgemus, eisque in suis Armis, seu Insigniis gentilitiis Mitram apponi faciendi, & addendi licentiam, & facultatem etiam perpetuo tribuimus, & impartimur.

Concessio praedicta.

Clausulae.

§. 3. Ipsos vero super praemissis a quoquam quovis praetextu, causa, & occasione molestari, perturbari, aut impediri nullatenus unquam posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Latere Legatos, & dictae Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Et derogatoriae.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, praefatae Metropolitanae Ecclesiae Capuanae, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis in genere, vel in specie sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, & alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis, quibus omnibus, & singulis etiam si pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma tenore hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, praesentibus pro plene & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Maji MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LVI.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum, cum aliis quibusdam Conventibus, a Provincia Terrae Laboris dismembratis, in novam Provinciam Neapolitanam nuncupatam.

Clem. XII. Const. ed. 1731. Jan. 27. P. 1. Confirmatur haec Const. Et hujus Const. ed. 1725. Maij 30. P. 1. idem Conventus Carmeli majoris erigitur in Collegium studii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Maji 1725. Ann. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

INter gravissimas Apostolicae servitutis curas, quae animum Nostrum assidue pulsant, in eam praecipue solicitis studiis incumbimus, ut prospero, felicique Christifidelium in sortem Domini assumptorum, & divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum statui, regimini, & progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, providere jugiter satagamus, ac proinde novas ejusmodi Religiosorum virorum provincias interdum instituimus, sicut rerum, locorum, personarum, & temporum qualitatibus maturae considerationis trutina perpensis, ad Omnipotentis

tentis Dei gloriam, & Religionis incrementum salubriter in Domino expedire arbitramur.

Narrantur dissidia inter Provinciam Terræ Laboris, & Conventum prædictum, quæ fuere causæ hujus dismembrationis.

§. 1. Innotuit siquidem Nobis, quod cum alias fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolis Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo absolutum dominium, quod Fratres Conventus Carmeli Majoris Nuncupat. Civitatis Neapolitan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum in universam Provinciam hujusmodi, illiusque Conventus, & Fratres exercebant, ferre non valentes, ad Congregationem tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, ut multiplicibus gravaminibus, quæ sibi per Fratres memorati Conventus inferri prætendebant, opportuno aliquo remedio occurreret, recursum habuissent, & ab eadem Congregatione Cardinalium die 18. Decembris 1724. decerni obtinuissent, quatenus Fratribus dictæ Provinciæ aliquæ in præfato Conventu Cameræ, necnon Conventus Capodichino nuncupatus assignarentur, & e contra Fratribus ipsius Conventus Carmeli Majoris per eamdem Provinciam alius Conventus æquivalens a dilecto Filio Priore Generali dicti Ordinis designandus cederetur; Fratres ejusdem Conventus Carmeli Majoris non solum ejusmodi Decreto a memorata Congregatione Cardinalium emanato sub variis prætextibus hactenus minime paruerunt, verum præfatæ Provinciæ Fratres gravius quam antea vexare perrexerunt, unde nova inter eos animarum diffidia non sine fraternæ charitatis, & regularis disciplinæ detrimento enata fuerunt, quæ nisi opportuna, validaque ratione radentur, maximas in eamdem Provinciam turbas, ac ingentia mala, & scandala facile invehere possunt.

Separatio dicti Conventus cum quibusd. aliis a præd. Provincia, motu proprio.

§. 2. Hinc est, quod Nos ejusmodi contentionum causam, & occasionum penitus submovere, dictorumque Conventuum, ac Fratrum in eis degentium paci, & tranquillitati, felicique directioni, & incremento, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione, Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eumdem Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. cum decem ejus Grangiis, nempe de Capodichino, Chiaja, Somma, Nolaum, Pusidipo, Isdan., Puteolan., Ottajano, Gragnano, & Arienzo, necnon quinque alios Conventus de Pomigliano d' Aoro, Castri Maris, Nucerin. Paganorum, Sancti Eliæ, & Sueftan. Provinciæ, & Ordinis præfatorum ab eadem Provincia Terræ Laboris tenore præsentium perpetuo separamus, & dismembramus, ipsosque Conventus cum grangiis hujusmodi, eorumque respective Fratres, & personas quoscumque, cum omnibus, & singulis illorum membris, juribus, & pertinentiis universis ab omni, & quacumque jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio dilecti Filii moderni, & pro tempore existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ tam in spiritualibus, quam in temporalibus itidem perpetuo eximimus, & plenarie liberamus;

Erectio eorumdem in novam Provinciam Neapolitanam nuncupandam.

ac eosdem Conventus cum Grangiis prædictis sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari debeat, & Capitula Provincialia pro Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Officialium ipsius Provinciæ electione, ac Congregationes, aliosque Congressus ad instar aliarum Provinciarum Ordinis hujusmodi celebrare, ac omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, Juribus, honoribus, privilegiis, gratiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus sine cujusquam præjudicio pariter in perpetuum erigimus, & instituimus.

Statuuntur quædam circa Conventum Montis Sancti Acephalum.

§. 3. Quoniam vero Conventus Montis Sancti nuncupat. Neapolitan. Ordinis præfati multis ab hinc annis Acephalus, & independens reperitur, nullaque spes illum Provinciæ Montis Sancti Ditionis Nostræ Ecclesiasticæ dicti Ordinis uniendi subest, dilecto Filio Moderno Priori Generali ejusdem Ordinis præfatum Conventum Montis Sancti dictæ Provinciæ Neapolitan. sic erectæ, & institutæ uniendi, & incorporandi, ac cum ipsius Conventus Fratribus, qui in eo remanere voluerint super eorum Constitutionum reformatarum observantia dispensandi opportunam facultatem Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus tribuimus, & impartimur, statuentes, ut electio Prioris Provincialis, Definitorum, aliorumque Superiorum, & Officialium novæ Provinciæ sic erectæ ad præscriptum Constitutionum, ac juxta morem ejusdem Ordinis ab illis, ad quos spectat rite, ac ordine quam primum celebretur.

Clausulæ amplissimæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica, & individua mensione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, aut verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex quavis alia quantumlibet juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis formali, & substantiali, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam notari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Conventuum hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, etiam dicto Ordini, ejusque Superioribus, & quibusvis aliis personis, &

locis

locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individa, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, harum serie specialiter, & amplissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Maij MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

LVII.

Decernitur, ut in Ecclesiis Cathedralibus Italiæ, Insularumque adjacentium Præbenda Theologalis, & Canonicus Pœnitentiarius instituatur; cum quibusdam Ordinationibus.

Hujus Const. ed. 1725. Maji 9. P. 1. præscriptum fuit Ordinariis Italiæ Insularumque adjacentium, ut Seminariorum erectionem promoveant deque congruis redditibus provideant.

Dat. 19. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii nostri esse ducimus assiduo, enixoque studio curare, ut universa Sacræ Tridentinæ Synodi Decreta ubique inviolabiliter observentur; Sed eorum præ cæteris executionem strenue promovendam, urgendamque nobis esse arbitramur, ex quibus majorem in Ecclesia Dei utilitatem proventuram fore conspicimus; ac eos potissimum, quorum opus in prædicatione, & doctrina consistere debet, ut cunctos ædificent tam fidei scientia, quam actionum disciplina, excitari maxime posse confidimus ad impensius frequentandam tantopere necessariam Sanctarum Scripturarum lectionem, quas qui nescit, ut Beatus Hieronymus admonet, nescit Dei virtutem, ejusdem Sapientiam; nam ignorantiam Scripturarum, ignoratio Christi est.

A Concilio Trident. jam pridem præstæ Præbendæ Theologalis institutioni consultum.

§. 1. Cum itaque saluberrimo prædicti Concilii Tridentini Decreto relato in *Cap. 1. Sess. 5. de Reformat.* Cautum sit, ut nedum in Ecclesiis Cathedralibus, sed in Collegiatis etiam Oppidorum insignium, in quibus Præbenda, aut præstimonium, seu stipendium pro Sacræ Scripturæ Lectoribus constitutum non reperitur, Præbenda quomodocumque, præterquam ex causa resignationis, primo vacatura ipso facto ad eum usum perpetuo constituta, ac deputata intelligatur; Et quatenus nulla, vel non sufficiens Præbenda foret, Locorum Ordinarii per assignationem fructuum alicujus simplicis Beneficii, debitis tamen ejus supportatis oneribus, vel per contributionem Beneficiatorum suarum Diœcesum, vel alias prout commodius fieri poterit, ita provideant, ut ipsa Sacræ Scripturæ lectio omnino habeatur. Verum ejusmodi provida præfati Concilii dispositio in aliquibus Ca-

Causæ præsentis Constitutionis.

thedralibus, sicut non absque gravi animi nostri dolore percepimus, hucusque neglecta, debitæque executioni demandata non fuerit; Hinc igitur est, quod Nos illius executionem pro Pontificiæ vigilantiæ debito urgere intendentes, Motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, decernimus, & mandamus, ut in Cathedralibus quibuscumque Italiæ, Insularumque adjacentium, in quibus Præbenda Theologalis hactenus instituta non fuerit, Præbenda primo vacatura post ejusdem præsentis Constitutionis publicationem sive ad nos, Sedemque Apostolicam, sive ad Ordinarium illius collatio, atque provisio pertineat, ipso jure, & absque ulla alia declaratione, sit, ac esse censeatur Præbenda Theologalis constituta.

Constitutio prædicta pro Præbenda Theologali, motu proprio edita.

§. 2. Volumus insuper, ut tam illa, quam reliquæ omnes aliæ Præbendæ Theologales hactenus constitutæ, & deputatæ conferri semper debeant Doctori in Sacra Theologia, vel qui infra annum Doctoralem Lauream in eadem facultate suscipiat, & cæteroquin magis idoneo in formali concursu ab Examinatoribus renunciato, eo plane modo, quo Parochiales Ecclesiæ conferuntur. Hunc porro in finem, quotiescumque ejusmodi Præbenda Theologalis conferenda erit, per Edictum publicum vocentur quicumque concurrere, & examini sese subjicere voluerint, coram Episcopo, & quatuor Examinatoribus, etiamsi Synodales non sint, ab eodem Episcopo actu eligendis, ac deputandis, in Theologali tamen facultate licentiatis, & valde peritis, sive Secularibus, sive Regularibus, & illi, qui in ejusmodi concursu probatus, magisque idoneus renunciatus fuerit, Præbenda conferatur. Quoties autem Præbendæ collatio ad Sanctam Sedem spectabit, Episcopus ad Romanum Pontificem pro tempore existentem acta concursus transmittere teneatur, ut ipse vacantem Præbendam illi assignare, atque conferre possit, quem cæteris digniorem, & magis idoneum in Domino judicaverit. Quod si Episcopus primo vacaturam Præbendam contra formam in præsenti Constitutione præscriptam conferre præsumpserit, vel etiam in aliis occurrentibus casibus eamdem formam observare neglexerit; illius collatio, atque provisio ipso jure nulla, & irrita, nulliusque prorsus roboris, vel momenti sit, ac esse debeat, ejusdemque Præbendæ dispositio statim devolvatur, & pertineat ad Sanctam Sedem, & Romanum Ponticem pro tempore existentem, a quo Doctori in Sacra Theologia conferetur.

Nonnullæ hac super re ordinationes.

§. 3. Cæterum, ut fructus, quem Tridentina Synodus ex Præbendæ Theologalis institutione perceptum iri speravit, omnino re ipsa, & cum effectu percipiatur, volumus, statuimus, & mandamus tertiam partem proventuum dictæ Præbendæ Theologalis ab Episcopo distribui, & proportionabiliter applicari singulis Lectionibus Sacræ Scripturæ, quæ a Præbendato, præscriptis diebus, & horis totius anni habendæ erunt, itaut si Præbendatus universas Lectiones habuerit, assignatas distributiones integras absque ulla prorsus diminutione consequatur; Si vero in aliqua, vel pluribus Lectionibus defecerit, distributiones neglectis lectionibus respondentes amittat, quæ in Sacristiæ Ecclesiæ beneficium cedant, ac erogentur. In casu autem gravioris contumaciæ Præbendati liceat Episcopo deputare alium Theologum Sacerdotem Secularem, vel Regularem, qui jugiter supplendo ejusdem Præbendati vices, præfatis distributionibus potiatur.

Consulitur executioni officii Præbendæ Theologalis.

§. 4. Quoniam vero nonnulli Episcopi, sicut

Statuuntur quædam pro

accepimus,

conficiendo congruo annuo redditu hujus Præbendæ.

accepimus, ut propriæ incuriæ aliquod velamen obtendant, dilatæ erectionis ejusmodi Præbendæ Theologalis causam in tenuitatem, ac insufficientiam Præbendarum suarum Ecclesiarum reficere solent; Nos omnem de cætero prætextum, sive excusationem e medio tollere, ac penitus eliminare volentes, motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus decernimus, statuimus, atque præcipimus, quod ubi Præbenda Theologalis, computatis etiam distributionibus quotidianis, ad annuum saltem redditum scutorum sexaginta monetæ Romanæ non ascendat, pro summa ad hanc Taxam conficiendam deficiente iidem Episcopi unire possint, & debeant eidem Præbendæ aliquod simplex Beneficium, cujus supplemento prædicta summa conficiatur, primo vacaturum in quocumque mense, & qualitercumque, ac quomodocumque Sedi Apostolicæ affectum, & reservatum, ita tamen ut a tali unione illa omnia Beneficia, quæ pro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Papæ Familiaribus, Nunciis Apostolicis, atque Prælatis Congregationum, quibus iidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales intersunt, Secretariis in alia Constitutione ad promovendam Seminariorum erectionem novissime per Nos condita peculiariter reservavimus, perpetuo reservata, & excepta sint, ac esse intelligantur, & quidquid secus fieri contingeret, ex nunc prorsus irritum, ac inane, nulliusque roboris, vel momenti esse, ac fore decernimus, & declaramus.

Idem quod supra sancitur pro institutione Canonici Pœnitentiarii.

§. 5. Postremo quæcumque hactenus de Præbenda Theologali, & Sacræ Scripturæ Lectione sancivimus, extendimus etiam, ac adamussim observari volumus, & mandamus (congrua tamen congruis referendo) quoad institutionem Canonici Pœnitentiarii in illis Cathedralibus, in quibus nondum fuerit institutus, ejusque honestam substentationem, concursum, deputationem, omniaque alia ad illius officium pertinentia; ac præter illa, quæ a nobis superius disposita sunt, ea insuper, quæ Tridentina Synodus *Cap. 8. Sess. 24. de Reformat.* de hujus Ministri qualitate, ætate, ac exemptione a servitio Chori constituit, exacte observari decernimus, præcipimus, & mandamus.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes etiam præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, necnon præmissa omnia, & singula in illis contenta per eos, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit perpetuo inviolabiliter observari: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ peculiares.

§. 7. Non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis quibuscumque, aliisque Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis ad favorem quarumcumque personarum editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, ac Institutorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, & quibusvis aliis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, vel alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur publicatio præsentium literarum.

§. 8. Ut autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad Valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est affigi, & publicari, sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: Utque earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem ubique fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Infliguntur pœnæ in contraventores.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum sanctionis, institutionis, præcepti, voluntatis, mandati, decreti, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, XIV. Kal. Junii Pontificatus nostri Anno Primo.

LVIII.

Erigitur Conventus Carmeli Majoris Ordinis Carmelitarum Provinciæ Neapolitanæ in Collegium Studii generalis pro Provinciis Regni Neapolitani ejusdem Ordinis; cum quibusdam legibus.

Hujus Const. ed. 1725. Maji 18. P. I. idem Conventus cum aliis quibusdam erectus fuit in Provinciam Neapolitanam dictam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 22. Maii 1725. An. 1.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex commisso Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum literarum, ac laudabilium disciplinarum studia, præsertim inter Christifideles Divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo addictos opportunis rationibus excitamus, & promovemus, sicut matura deliberatione adhibita, ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præsidium, & propagationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Alias nuper Conventus prædictus cumquibusd. ali a Provincia terræ Laboris d. Or-

§. 1. Nuper siquidem ad sedanda animorum dissidia, quæ inter Fratres Provinciæ Terræ Laboris in Regno Neapolitano Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo intercedebant Conventum Carmeli majoris nuncupat. Civitatis Nea-

politan.

politan. cum decem ejus grangiis, necnon quinque alios Conventus, scilicet de Pomisiliano, d'Arco, Castri Maris, Sancti Eliæ, & Suessan. Provinciæ, & Ordinis prædictorum ab eadem Provincia Terræ Laboris perpetuo separavimus, & dismembravimus, ipsosque Conventus cum Grangiis prædictis sic separatos, & dismembratos in novam Provinciam dicti Ordinis, quæ Provincia Neapolitan. nuncupari deberet, cum omnibus privilegiis, & prærogativis ad instar aliarum ejusdem Ordinis Provinciarum in perpetuum ereximus, & instituimus, & alias prout in Nostris desuper in simili forma Brevis die 19. currentis mensis expeditis Literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Nunc autem, ut sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia, non minus in prædictis duabus, quam in reliquis quatuor fratrum ejusdem Ordinis Provinciis in Regno Neapolitano consisten., Apuliæ nempe, Calabriæ, Viti, & Aprutii in futurum vigeant, quantum cum Domino possumus providere cupientes, memoratum Conventum Carmeli Majoris Civitatis Neapolitan. in Collegium Studii generalis pro omnibus sex Provinciis præfatis, illorumque fratribus auctoritate Apostolica tenore præsentium itidem perpetuo erigimus, & instituimus cum infrascriptis pro recta, & felici ipsius Collegii studii Generalis constitutione, & directione legibus, nimirum.

I.

§. 3. Primo. Che d'ogni Provincia siano affigliati al Collegio tre Maestri, e tre Padri semplici dei megliori, che siano nelle sudette Provincie, e di tutti questi, cioè diciotto Maestri, e diecisette Padri semplici, si deve componere il conseglio del Convento dovranno aver voce in tutte l'elezioni, e Conclusioni Capitolari del medemo.

II.

Secondo. Che d'ogni Provincia siano affigliati al Collegio sei Laici de più capaci a servire.

III.

§. 4. Terzo. Che l'affigliazioni de' Maestri, Padri semplici, e Laici, si devono fare in questa forma. Per ogn'uno d'affigliarsi il Difinitorio della Provincia congregato deve proponere alli Padri del Conseglio parimente per vota secreta, *delli tre nominati ne devono eleggere uno per figlio del Collegio. E questo si deve fare ogni volta, che o per morte, o per altra causa, mancarà qualcheduno dell'affigliati.*

IV.

§. 5. Quarto. Che per la prima volta abbia da eleggere l'Affigliati il Generale colla facoltà di eleggerne alcuni di quelli, che attualmente sono figli del Carmine Maggiore a nome delle Provincie, che giudicarà più conveniente: e ciò per usare equità colli sudetti figli, ed in specie colli vecchi.

V.

Quinto. Che ogn'una delle sei Provincie vi debba mandare allo studio sei Studenti dei più capaci, da nominarsi dal loro Difinitorio Provinciale congregato, a quali Studenti le stesse Provincie dovranno somministrare un vestiario competente, a fine di potersi mantenere senza interrompere lo studio con andare a predicare la Quaresima.

VI.

Sesto. Che terminato tutto il corso de' studj, li sudetti Studenti dovranno ritornarsene alle loro Provincie, ed essere preferiti agl'altri nella provisione delle Catedre.

VII.

§. 6. Settimo. Che nel Collegio vi debbano essere, un Prefetto di studj con obbligo di spiegare la Sagra Scrittura, un Reggente per la Teologia Scolastica, uno per la Polemica, un Lettore per la Morale, ed uno per la Filosofia, e tutti saranno tenuti a leggere di continuo, e oltre le solite vacanze dell'Estate, il Prefetto, ed il Lettor Morale due volte la settimana, gl'altri ogni giorno levate le Feste, e Giovedì.

VIII.

Ottavo. Che il Prefetto, Reggenti, e Lettori siano provisti di Vestiario sufficiente dallo stesso Collegio, a fine di potersi mantenere, senza interrompere le lezioni con andare a predicare la Quaresima.

IX.

§. 7. Nono. Che l'elezioni del Priore, Sottopriore, Sagrestano, Procuratore, Depositario, ed altri Officiali del Collegio, si doveranno fare da due anni in due anni dalli trentasei Padri del Conseglio per vota secreta; *con questo, che vi sia il Turno per l'affigliati da tutte sei le Provincie; in modo però, che uno Officiale sia dell'affigliati da una Provincia, un'altro dall'altra, nè mai due delli sopradetti Officii si dovranno trovare in due affigliati dalla stessa Provincia. Tolto nella prima provisione da farsi dal Padre Generale sin tanto, che il Collegio sia provisto di sogetti Capaci a tali Cariche.*

X.

Decimo. Che li sei Clavarii, sei Discreti, si doveranno parimente eleggere da due anni in due anni nel tempo stesso, che si eleggono gl'altri Officiali, e dovranno essere uno per Provincia delli stessi affigliati.

XI.

§. 8. Undecimo. Che il Generale deve presiedere, sive per se, sive per alium *in tutte le accennate elezioni, quali terminate, o il Generale, o il Presidente da lui destinato, deve immediatamente visitare il Collegio, e fare rinovare l'Inventario di tutto, e ciò deve essere fra lo spazio di soli quindeci giorni.*

XII.

Duodecimo. Che il Priore colli suoi Officiali devono da tre mesi in tre mesi bilanciare lo stato del Collegio in presenza degli altri Affigliati, che hanno voce, e mandarlo al Generale sottoscritto da tutti li Padri del Conseglio.

XIII.

Terzodecimo. Che li Maestri affigliati al Collegio possino intervenire colla voce attiva, e passiva alli Capitoli Provinciali, che si celebraranno nelle loro respettive Provincie, e che non andano, anche assenti possino essere eletti Provinciali.

XIV.

Quartodecimo. Oltre anche i Maestri, e Studenti, siano obligati intervenire agli atti communi, & in specie andare al Coro, non ostante qualsivoglia consuetudine in contrario; eccetto quelli, che attualmente, o leggono, o predicano.

Clausulæ.

§. 9. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & exacte observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cum derogatoriis.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Maji MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Primo.

LIX. Confirmatur Constitutio Pii IV. super erectione Ecclesiæ Urbinatensis in Metropolitanam, & subjectione eidem Ecclesiæ Eugubinæ; quæ iterum prædictæ Urbinatensi Ecclesiæ perpetuo subjecta declaratur.

Dicta Pii Constitutio hic inserta edita fuit 1563. Junii 4. P. 4. & hujus Const. ed. 1726. Sept. 12. P. 3. erigitur in Sedem Archiepiscopalem Cathedralis Lucen.

Dat. 23. Maji 1725. An. 1.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

CIrcumspecta Romani Pontificis providentia iis, quæ rationabilibus suadentibus causis pro Christifidelium utilitate, salubrique, & prospera Ecclesiarum, præsertim Cathedralium, ac Metropolitanarum directione a Prædecessoribus suis laudabiliter disposita, & constituta fuisse dignoscuntur, ut eo firmius illibata permaneant, quo sæpius fuerint Apostolicæ Sedis communita præsidio, libenter suæ approbationis, atque confirmationis robur adjicit, & si quando ob rerum, ac temporum varietatem, vel exorta dissidia, debitæ executioni ex integro demandata non fuerint, & instaurat, ac de novo decernit, excitatas controversias dirimit, interjecta impedimenta e medio tollit, & alias Apostolicæ auctoritatis partes desuper interponit, prout omnibus circumstantiis mature perpensis, eorumdem fidelium saluti, & commodis, Ecclesiarumque prædictarum, ac illis præpositorum Sacrarum Antistitum pacifico, & tranquillo statui conspicit in Domino salubriter expedire.

Alias a præfato Pio IV. Ecclesia Urbinatensis in Metropolitanam erecta fuit; eique Eugubina Ecclesia inter alias subjecta.

§. 1. Sane olim fel. recor. Pius Papa IV. Prædecessor noster secum reputans Ecclesiam Urbinatensem Sedi Apostolicæ immediate subjectam inter alias illarum partium Cathedrales Ecclesias insignem, ac nobilem, necnon Urbini Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque personarum multitudine, & Cleri, Populique frequentia decoratam, Metropolitica prælatione merito dignam existere, habita prius desuper cum Venerabilibus Fratribus nostris, tunc suis S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, ac de eorum consilio, eamdem Urbitatensem Ecclesiam in Metropolitanam cum omnimoda Jurisdictione, & superioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, aliisque Metropoliticis Insigniis, perpetuo erexit, ac instituit, illique Calliensem, Senogalliensem, Pisaurensem, Forosemproniensem, Feretranam, & Eugubinam Sedi præfatæ similiter immediate subjectas, & in Ducatu Urbinatensi consistentes Ecclesias, cum earum Civitatibus, & Diœcesibus pro sua Provincia, illarumque Præsules pro tempore existentes pro suis suffraganeis Episcopis, necnon Capitula, Clerum, & Populum earumdem pro suis Provincialibus, videlicet Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. Ecclesias, ipsorum Episcoporum ad hoc expresso accedente consensu: Eugubinam vero, postquam tunc existentis Episcopi Eugubini, & Cardinalis Jacobi de Sabellis nuncupati, cui regressus, seu accessus, & ingressus ad ipsam Eugubinam Ecclesiam in certos tunc expressos eventus Apostolica auctoritate reservatus fuerat, accessisset assensus, alias ejusdem Ecclesiæ Eugubinæ vacatione pro tempore occurrente perpetuo concessit, & assignavit, necnon universos prædictos Præsules quo ad omnia Metropolitica Jura existenti pro tempore Archiepiscopo Urbinatensi subjectos esse, & tanquam membra capi, obsequi, ac de Archiepiscopalibus Juribus per eos responderi debere voluit, & mandavit, quemadmodum uberius continetur in literis Apostolicis a prædicto Pio Prædecessore desuper editis, quarum tenor est, qui sequitur, videlicet.

Constitutio præd. Pii IV.

§. 2. Pius Episcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Super universas Orbis Ecclesias, eo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet insufficientibus a Domino constituti levamus in circuitu Agri Dominici oculos nostræ mentis more pervigilis Pastoris inspecturi quid Ecclesiarum ipsarum, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori congruat, quidve operis circa illas, earumque statum prosperum, & felicem impendi debeat, & divino fulti præsidio, quo cuncta ex sui benignitate pro Populorum suorum fidelium salute disponuntur, ad ea quæ statui Ecclesiarum hujusmodi congruunt, nostrique officii partes salubriter, & utiliter impendere curamus, prout etiam Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium exposcit devotio, Nosque in Domino conspicimus expedire.

Causæ, quæ præd. Pont. impulerunt.

§. 3. Sane considerantes Ecclesiam Urbinatensem Sedi Apostolicæ immediate subjectam, cui Venerab. Frater noster Felix Episcopus Urbinaten. præesse dignoscitur, & ad quam alias regressus, seu accessus, & ingressus per cessum, vel decessum dicti Felicis Episcopi, ac forsan in certos alios tunc expressos eventus, Dilecto filio nostro Julio S. Petri ad Vincula Diacono Cardinali de Urbino nuncupato Apostolica auctoritate concessus extitit, inter alias illarum partium Cathedrales Ecclesias insignem, ac nobilem, necnon Civitatem Ducatus titulo, egregiarumque Personarum multitudine celebrem, ac Cleri, & Populi numerositate decoratam, Metropolitica prælatione merito dignam existere; Quodque si Ecclesia ipsa Urbinaten. in Metropolitanam, & in ea una Archipresbyteratus nuncupandæ Dignitates erigerentur, necnon Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin., etiam Sedi præfatæ immediate subjectæ, & in Ducatu Urbinatensi consistentes Ecclesiæ illi Metropolitico jure subjicerentur, non solum Ecclesiæ, ac Civitatis, & Ducatus Urbinaten. decori, ac venustati; sed etiam Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubinæ Ecclesiarum prædictarum, ac illis pro tempore præsidentium Prælatorum, necnon dilectorum filiorum Cleri, & Populi Civitatum, & Ducatus earumdem commoditatibus, & utilitatibus plurimum consuleretur.

Erectio præfatæ Ecclesiæ Urbinatensis in Metropolitanam; cum subjectione eidem nonnullarum Ecclesiar. inter alias Eugubinæ.

§. 4. Ex his, & nonnullis aliis rationabilibus causis, præfato Julio Cardinali, qui Mensæ Episcopali dictæ Ecclesiæ Urbinaten. ultra illius fructus annuos 500., & Archipresbyteratui 100. & Decanatui præfatis alia 100. scuta ex bonis suis patrimonialibus pro illorum dote, annuatim donavit, & assignavit, hoc summopere desiderante, ac nobis desuper supplicante: habita super his cum Venerabilib. Fratrib. nostris deliberatione matura, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, necnon totius Militantis Ecclesiæ Gloriam, prædictam Ecclesiam Urbinatensem in Metropolitanam cum Archiepiscopali dignitate, ac omnimoda Jurisdictione, & superioritate, necnon Pallii, & Crucis delatione, ac aliis Metropoliticis Insigniis, necnon in ea unum Archipresbyteratum pro uno Archipresbytero, ac unum Decanatum, quæ inferiores inibi dignitates existant pro uno Deca-

no, qui post Præpositum, & Archidiaconum, ac ante omnes Canonicos ejusdem Ecclesiæ Urbinaten. Stallum in Choro, locumque, ac vocem in Capitulo ipsius Ecclesiæ habeant, de ipsorum fratrum consilio, & auctoritate Apostolica; tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus, ac eidem Ecclesiæ Urbinaten., Calliensem, Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Civitates, & Diœceses cum illarum districtu, ac Territorio pro ejus Provincia, ac Præsules pro tempore existentes pro suis suffraganeis Episcopis, necnon dilectos filios Capitula ipsarum Callien., Senogallien, Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin. Ecclesiarum, ac Clerum, & Populum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., Feretran., & Eugubin., Civitatum, & Diœcesum pro suis Provincialibus Callien., videlicet, & Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. ex nunc Venerabilium Fratrum nostrorum Callien., Senogallien., Pisauren., Forosempronien., & Feretran. Episcoporum ad hoc expresso accedente consensu: Eugubinam vero Ecclesias præfatas ex nunc, prout ex tunc, & e contra, cum Venerabilis Fratris nostri Mariani Episcopi Eugubin., & (cui alias, regressus, seu accessus, & ingressus ad ipsam Ecclesiam Eugubin. in certos tunc expressos eventus dicta auctoritate concessus fuit) dilecti filii nostri Jacobi S. Mariæ in Cosmedin. de Sabellis nuncupati accesserit assensus, alias ipsius Ecclesiæ Eugubin. vacatione pro tempore occurrente, perpetuo concedimus, & assignamus, necnon Mensæ Episcopali Ecclesiæ Urbinaten. hujusmodi 500., & Archipresbyteratui 100., ac Decanatui præfatis alia 100. scuta per dictum Julium Cardinalem, ut præfertur, donata, & assignata, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus. Necnon eosdem Præsules, Clerum, & Populum, quo ad omnem Metropolitanam, Archiepiscopalem Superioritatem, Jurisdictionem, & Jura pro tempore existenti Archiepiscopo Urbinaten. subjectos esse, & tanquam membra capiti obsequentes, ac per eos de Archiepiscopalibus Juribus responderi debere volumus.

§. 5. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, voluntatis, & Decreti, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDLXIII. Pridie nonas Junii Pontificat. nostri Anno IV.

§. 6. Expeditis itaque, editisque a Pio Prædecessore præinsertis literis Apostolicis, ac Urbinatensis Ecclesia ad Metropolitanam dignitatem, & præeminentiam evecta, omnes, & singuli in eisdem literis designati Episcopi, & suffraganei constituti, præterquam Episcopus Eugubinus, & Cardinalis de Sabellis Eugubinæ Ecclesiæ Reservatarius hujusmodi Erectioni Ecclesiæ Urbinaten. in Metropolitanam per se, vel Procuratores ad id ipsis specialiter deputatos expresse, sicut asseritur, consenserunt, & subinde Archiepiscopum Urbinatensem, ut verum, proprium, atque legitimum Metropolitanum agnoverunt, debitamque subjectionem illi, tamquam membra capiti præstiterunt, & adhuc quiete, ac pacifice, absque ulla prorsus querela, aut contradictione præstant, memoratus autem Eugubinæ Ecclesiæ Episcopus, tunc Marianus de Sabellis, non modo antedictæ erectioni assensum, ut defertur, non præbuit, sed suæ insuper Ecclesiæ libertatem, & antiquam immediatam Sedi Apostolicæ subjectionem tueri satagens, cum anno 1568. juxta Sacr. Tridentini Concilii dispositionem pro Synodo Provinciali Urbinatensem Metropolim elegisset, ejusmodi electionem facere declaravit, ac solemniter protestatus fuit, salva in omnibus prisca Ecclesiæ Eugubinæ exemptione, ac immediata summo Pontifici subjectione, itaut per hunc actum eidem Ecclesiæ nullum unquam præjudicium irrogetur, & non alias, aliter, nec alio modo.

§. 7. Verumtamen postquam præfati Marianus Episcopus, & Cardinalis de Sabellis Reservatarius ex hac mortali vita migrarunt, Urbinatenses Archiepiscopi existimantes ex præscripto memoratæ Pianæ Constitutionis non amplius requiri consensum Præsulis Eugubini, illico jus Metropoliticum in Eugubina Civitate, ejusque Diœcesi exercere cœperunt, atque multiplices tam voluntariæ, quam contentiosæ Jurisdictionis actus, ut expositum Nobis fuit, utrobique pacifice exercuerunt, & causas præsertim appellationum a Curia Episcopali Eugubina pluries cognoverunt, & judicarunt; Quin etiam ipsimet Eugubini Præsules per ea tempora sese Archiepiscopi Urbinatis suffraganeos aperte facti fuerunt, nam pluries occasione provisionis ejusdem Eugubinæ Ecclesiæ a Summo Romano Pontifice sibi expediri curarunt literas commendatitias nuncupatas, quibus præfato Archiepiscopo mandabatur, ut eosdem Præsules, Ecclesiamque illis commissam suffraganeam suam benigne respiceret, eosque pro Sedis Apostolicæ reverentia propensius commendatos haberet; ac insuper unus ex eisdem Episcopis in binis relationibus Status Ecclesiæ Eugubinæ juxta Constitutionem piæ itidem me. Sixti Papæ V. Prædecessoris nostri Congregationi Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini interpretum oblatis, eamdem Ecclesiam memorato Archiepiscopo Urbinatensi subjectam esse diserte affirmavit.

Post hujus obitum Urbinatenses Archiepisc. jus Metropoliticum in Eugubina Diœcesi pacifice exercuerunt.

§. 8. Hæc autem omnia, sicut accepimus, contigerunt ab obitu prædicti Mariani Episcopi usque ad annum circiter 1660. Quo sane anno Alexander Sperellus tunc Episcopus Eugubinus studiis indulgens illorum Civium, qui Urbinatensi Metropolitano subesse ægro animo patiebantur, debitam, & usque ad illud tempus præstitam eidem Metropolitano subjectionem detrectare constituit. Quocirca Archiepiscopus Urbinas, tunc Jacobus de Angelis, postea S. R. E. Cardinalis, ut suum jus Metropoliticum tueretur, adito Cameræ nostræ Apostolicæ Generalis Auditoris Tribunali, productisque in eo præinsertis literis Apostolicis Pii Prædecessoris, Monitorium consuetum super earum observatione sibi concedi, & Eugubino Episcopo deinde præsentari curavit. Cumque idem Episcopus circa initium sequentis anni 1661. prædicto Monitorio se opposuisset, Archiepiscopus inter missa intentati judicii prosecutione, recursum habuit ad re. me. Alex. PP. VIII. Prædecessorem pariter nostrum, a quo rescribi obtinuit præfatæ Congregationi S. R. E. Cardinalium Tridentini Concilii Interpretum, ut hujusmodi causam summarie, & sine figura judicii, prout de jure cognosceret, ac terminaret. Proposita igitur paulo post in eadem Congregatione, ac mature discussa præfata controversia, cum plures, & graves hinc inde fuissent excitatæ difficultates, definita non fuit, & adhuc ibidem pendet indecisa.

Denuo anno 1660. sub Alexand. Sperello Episc. Eugubino orta controversia, quæ Cong. Concilii remissa, definita non est.

Deinceps semper indecisa mansit.

§. 9. Interea vero etsi Archiepiscopi Urbinatenses, ne suis juribus cessisse viderentur, Metropolitica omnia in Eugubinos exercere studuerint,

rint, hi tamen parere semper detractarunt. Quamobrem in novissima Ecclesiæ Eugubinæ propositione habita in Consistorio die 11. Aprilis 1707. piæ me. Clemens PP. XI. Prædecessor etiam noster, cui cæteroquin Archiepiscopi Urbinatis jura satis nota, atque conspecta erant, ne in Patriam indulgentior videretur, pro eximia animi sui moderatione enunciari permisit prædictam Ecclesiam esse Sedi Apostolicæ immediate subjectam; Simul tamen præfati Urbinatensis Archiepiscopi rationibus consultum volens aperte declaravit, & in literis Apostolicis exprimi voluit se per hoc non intendere juribus Ecclesiæ Metropolitanæ Urbinatensis circa prætensum Jus Metropoliticum quomodolibet competentibus in aliquo præjudicare, & Nos ipsi huic inhærentes exemplo, ac eadem plane mente, Venerabilem Fratrem Fabium hodiernum Episcopum Eugubinum ad Concilium Romanum, quod nunc maxime, benedicente Domino, celebramus, tamquam Ecclesiæ in Romana Provincia constitutæ Præsulem evocari, ejusque Sessionibus, atque etiam præsynodalibus Congregationibus coram Nobis pluries habitis interesse voluimus, & mandavimus, tametsi ex iis, quæ hac eadem occasione tam pro parte Archiepiscopi Urbinatis, quam pro parte Episcopi Eugubini, etiam scripto, prolixe Nobis exposita fuerunt Archiepiscopi Jura potiora, solidioribusque fundamentis innixa viderentur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 10. Nunc autem pro ea, quam gerimus omnium Ecclesiarum solicitudine attente considerantes incommoda, perturbationes, atque dispendia, tum etiam offensiones, & scandala, animarumque pretiosissimo Christi Sanguine redemptarum detrimenta, quæ ab hujusmodi inter Sacros Antistites excitatis dissidiis promanare solent, inter quos cæteroquin pacis tranquillitatem, charitatis fervorem, & concordiæ studium vigere maxime decet, necnon animo reputantes non modo congruere, verum etiam summopere æquum, justumque esse, ut ea, quæ ab Apostolicæ Sedis auctoritate, ac providentia maturo, seduloque præmisso examine, semel sancita, & constituta fuerunt, integrum, omnimodumque consequantur effectum, ac insuper amplitudinem, & præstantiam respicientes antedictæ Civitatis nostræ Urbinatensis, quæ præter Archiepiscopalem, qua insignita refulget dignitatem omni tempore totius Urbinatensis Ducatus Princeps, & Caput extitit, illustriumque Virorum copia perpetuo floruit, quæque nostris præsertim diebus antiqua sua decora, & laudes majorem in modum auxit, immo ad summum extulit culmen, cum felicem, faustumque dederit ortum natalibus nedum memorati Clementis Prædecessoris, qui Catholicam Ecclesiam diu persancte gubernavit, sed duorum etiam illius ex Germano Fratre Nepotum, videlicet Dilecti filii nostri Annibalis Tit. S. Clementis Presbyteri S. R. E. Cardinalis Albani S. Clementis nuncupati, ejusdemque S. R. E. Camerarii, & Dilecti pariter Filii nostri Alexandri S. Mariæ in Cosmedin. Diaconi S. R. E. itidem Cardinalis Albani nuncupati, qui fidelem, sedulamque operam in regimine universalis Ecclesiæ Nobis jugiter impendere non desistunt, suisque præclaris virtutibus communi eorum Patriæ non modicum splendorem, ac ornamentum adjiciunt: Quibus plane conspicuis ejusdem Civitatis nostræ Urbinatensis prærogativis adducti, non ita pridem illius Metropolitanæ Ecclesiæ quatuor Dignitatibus, & quindecim Canonicis præsentibus, & futuris, ut tam in Civitate, quam in Diœcesi Urbinatensi, absente, vel præsente Archiepiscopo, sive interveniente Ditionis Urbinaten. S. R. E. prædictæ de Latere Legato in Missis, Vesperis, & Laudibus solemniter decantandis, ac etiam in processionibus, cæterisque omnibus Ecclesiasticis functionibus, in quibus Sacra adhibentur paramenta, Mitra, aliisque Indumentis, & paramentis tantum ad instar Abbatum usum Mitræ habentium, uti libere, ac licite possint perpetuo concessimus, & indulsimus; Eisque præterea, ut in eorum armis, atque insigniis Mitram apponi facere, & addere valeant, licentiam pariter, & facultatem benigne impertiti sumus, quemadmodum in literis Apostolicis anno Incarnationis Dominicæ 1724. tertio Idus Augusti a Nobis desuper expeditis plenius, ac uberius continetur.

Prædicta controversia penitus abo[l]etur.

§. 11. Hinc igitur est, quod Nos prædictam inter Venerabiles Fratres Archiepiscopum Urbinaten., & Episcopum Eugubinum vigentem controversiam pro paternæ nostræ vigilantiæ debito prorsus evellere, & submovere, ac ut nullis unquam futuris temporibus suscitari possit, opportune providere cupientes, illiusque circumstantias, statum, & merita, necnon dictorum Præsulum, & quorumcumque aliorum interesse habentium Jura, actiones, rationes, & prætensiones, earumdemque Ecclesiarum qualitates, situationes, & confinia, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessario exprimenda, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, eamdem controversiam in statu, & terminis, in quibus modo reperitur, a memorata Congregatione S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum, necnon ab Auditoris Generalis Causarum Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis Tribunalibus, in quibus eam forsan agitari contingeret, cum omnibus, & singulis ejus incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali, Apostolica Auctoritate tenore præsentium ad Nos avocamus, illamque penitus, ac omnino supprimimus, extinguimus, & abolemus, præfatisque Archiepiscopo Urbinatensi, & Episcopo Eugubino, necnon Capitulis, & Canonicis earumdem Ecclesiarum, omnibusque aliis, & singulis personis in lite, & Causa prædictis interesse habentibus, seu quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum, ac inviolabile silentium imponimus.

Confirmatur relata Pii IV. Constitutio.

§. 12. Præterea motu proprio, ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione præinsertas Pii Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, atque disposita amplissime confirmamus, approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis nostræ vim, robur, atque munimen adjicimus, ac quatenus opus sit, easdem literas adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, pristinumque in statum reponimus, ac plenarie reintegramus, easque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, ac præsertim a moderno, & pro tempore existente Episcopo Eugubino, in posterum inconcusse, ac irrefragabiliter observari volumus, præcipimus, & mandamus.

Denuo Eugubina Ecclesia Archiepiscopo Urbinati subjecta declaratur cum quibusdam ordinationibus.

§. 13. Ad hæc, ut omnis ansa, & fomentum quibuscumque ulterioribus litibus, & contentionibus de cætero præcidatur, ac prorsus e medio tollatur, præfatos Episcopum Eugubinum, ejusque Clerum, & Populum (etiamsi Præsulis Eugubini consensus erectioni præfatæ Metropolitanæ Urbinaten. numquam accesserit, & propter hunc, vel alios quantumvis substantiales defectus, Piana Constitutio prædicta in Civitate, & Diœcesi Eugubina nunquam usu recepta, nec observata fuerit) Archiepiscopo Urbinati pro tempore existenti subjectos esse, & tanquam membra Capiti, morem gerere, ac per eos de Archiepiscopalibus Juribus responderi debere

motu,

motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus volumus, decernimus, statuimus, & declaramus; Quin etiam ad majorem, & abundantiorem cautelam prædicti consensus defectum quatenus de Jure necessario requireretur, Apostolica auctoritate tenore præsentium supplemus, & præfatum Episcopum, ejusque Clerum, & Populum Urbinati Archiepiscopo quoad omnia Jura Metropolitica supra enunciata motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus de novo subjicimus, & subjectos esse volumus, & quatenus opus sit, Civitatem, & Diœcesim prædictas a Provincia nostra Romana perpetuo separamus, avellimus, & dismembramus, illasque præfatæ Metropolitanæ Urbinaten. in perpetuum attribuimus, concedimus, & assignamus, ac pro separatis, avulsis, & dismembratis, ac respective attributis, concessis, & assignatis, ut supra, haberi volumus, & mandamus, itaut modernus, ac pro tempore existens Archiepiscopus Urbinas de cætero in Civitate, & Diœcesi Eugubina prædictis omnia, & singula Jura metropolitica pacifice exercere, ac Episcopum Eugubinum, ut suæ Ecclesiæ suffraganeum consecrare, ad Synodum Provincialem evocare, cæteraque omnia ad Archiepiscopi munus, & officium de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet spectantia, & pertinentia, facere, gerere, procurare, administrare, & exequi libere, ac licite valeat, & vicissim modernus, ac pro tempore existens Episcopus Eugubinus prædicto Archiepiscopo, tanquam membrum Capiti obsequentes ad omnia, & singula teneatur, & obligatus sit, ad quæ alii suffraganei suis Ecclesiis Metropoliticis, & Archiepiscopis Metropolitanis de Jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet tenentur, & obligati existunt, quæque cæteri omnes Suffraganei, quos Pius Prædecessor in antedictis literis Urbinatensi Metropolitano concessit, & assignavit, hactenus pacifice præstiterunt, & præstant, prædictamque Eugubinam Ecclesiam deinceps, & perpetuis futuris temporibus inter alias suffraganeas memoratæ Metropolitanæ Urbinaten. annumerandam, & censendam, & sub ipsa Provincia Urbinaten. comprehensam, & nullatenus ab ea exemptam, nec Sedi Apostolicæ immediate, sed Archiepiscopo præfato quoad Archiepiscopalia, Metropolitica, & Provincialia Jura, & Jurisdictiones subjectam esse, & fore sancimus, præcipimus, & mandamus.

Clausulæ peculiares.

§. 14. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper, & perpetuo validas, firmas, ac efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & Juridica, etiam ex eo, quod aliqua ex præmissis, narratis, ac expositis non subsisterent, & Episcopus, Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ, Eugubinæ, & quicumque alii cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, titulo, & occasione Jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, & causæ, propter quas eædem præsentes emanarint in Consistorio nostro, vel alibi, vocatis vocandis, & præviis debitis tractatibus, ac servatis, & adhibitis solemnitatibus, & aliis de Jure, vel consuetudine, vel juxta Constitutiones, & Ordinationes Apostolicas, aut Ecclesiæ prædictæ Statuta, privilegia, & Indulta, etiam Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roborata, aut alias quomodolibet requisitis, & in similibus necessariis examinatæ, verificatæ, ac justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, vel Interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, ac expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo, quod in præmissis, eorumque aliquo solemnitates, & quævis alia de Jure servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite a Jure, Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, totalisque læsionis, aut quocumque colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, & quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, & tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareat, nec alias probari possint, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, vel facti, aut gratiæ, vel Justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, & dispositionum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros, Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuslibet clausulis, & Decretis, etiamsi in eis de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tanquam ad majus bonum, & Ecclesiasticarum Personarum prædictarum quietem, ac pacem tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore; Sicque & non aliter, in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aut Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & quacumque Instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, ac inane decernimus, & declaramus.

§. 15. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, provincialibus, universalibusque Conciliis specialibus, vel generalibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictarum Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, &

literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & Personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, & expressa, ac individua mentione dignis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse, quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas, & quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes clausulas derogari non possit, neque censeatur eis derogatum; Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & clausulas, etiam quantumvis prægnantes, pias, privilegiatas præsentibus pro plene, & sufficienter ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, & sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Infliguntur pœnæ in contraventores.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat Nostram hanc paginam avocationis, extinctionis, confirmationis, declarationis, voluntatis, subjectionis, Mandati, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Kalendas Junii Pontificatus Nostri Anno Primo.

LX.

Confirmatur Decretum Magistri Generalis Minorum de Observ. approbans bipartitam quandam alternativam officiorum Provinciæ S. Saturnini Martyris d. Ordinis.

De alternativa officiorum pro Provinc. S. Anton. in Lusitania Min. de Observ. Discalc. vide Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. Et hujus Pontificis Const. ed. 1725. Jun. 25. P. 2. agitur de Alternativa officiorum Min. de Observ. Provinciæ Siciliæ.

Dat. 9. Jun. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte dilecti filii Antonii Mula Procuratoris Provinciæ Sancti Saturnini Martyris Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia ab illius Definitorio specialiter deputati Nobis exposito, quod alias nempe die 19. Februarii 1706. ad pacem in præfata Provincia perpetuo servandam, ac seditiones exterminandas, quæ in distribuendis Officiis, & muneribus ipsius Provinciæ oriri poterant, omnium voto, & consensu stabilita fuerat Alternativa inter Fratres Montanos ex una, & Campesinos ex altera partibus, scilicet, quod quando Minister Provincialis cum duobus Diffinitoribus erit ex una parte, Custos cum aliis duobus Diffinitoribus fiat ex alia, & sic viceversa eligendo in primo Capitulo celebrando post hujusmodi concordiæ confirmationem Ministrum Provincialem ex parte Montanorum; Item ex undecim Guardianis eligendis in præfata Provincia quinque quidem ex parte ejusdem Ministri Provincialis; reliqui vero sex ex parte Custodis, ac insuper convenerant, quod Confessarius Monialium Monasterii Sanctæ Luciæ assumendus sit ex parte, ex qua assumptus fuerit idem Provincialis, & quod Lectores tum Philosophiæ, tum Sacræ Theologiæ, & Verbi Dei Prædicatores, qui Conventuales dicuntur æqualiter utrique parti distribuantur, & in casu vacationis ex quacumque causa provenientis, subrogatio fiat juxta formam Constitutionum generalium dicti Ordinis auctoritate Apostolica confirmatarum, ubi vacatio acciderit. In admittendis autem ad habitum nova alternativa servanda erit, sed probata idoneitate, servatisque juxta Statuta generalia Ordinis prædicti servandis indifferenter admittantur, dummodo in Regno Sardiniæ sint nati, & hæc omnia a præfata Provincia concordata a Definitorio Generali die 22. Maji 1723. speciali Decreto sub nullitatis pœna confirmata fuerant; ideoque pro parte d. Antonii etiam totius Provinciæ hujusmodi nomine Nobis supplicato, ut concordiam, & Alternativam prædictam approbare, & sub eadem pœna observari mandaremus.

Alternativa prædicta a Fratribus dictæ Provinciæ stabilita.

A Pontifice remissa illius approbatio ad Congregationem Episcop. & Regul.

§. 1. Nos supplicem libellum super præmissis Nobis porrectum ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam remisimus, quæ quidem Congregatio per suum Decretum die 20. Aprilis proxime præteriti editum, attenta relatione dilecti filii moderni Commissarii Generalis Curiæ ejusdem Ordinis benigne commisit dilecto pariter filio illius Ministro Generali, ut veris existentibus narratis, & quatenus ita in Domino expedire censuisset, suprascriptas Concordiam, & Alternativam pro suo arbitrio, & conscientia approbaret, atque confirmaret, & in posterum ab omnibus sub pœna nullitatis servari mandaret. Unde dictus Minister Generalis in vim facultatis sibi sic attributæ edidit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Ab illa ad Ministrum Gen. Ordinis.

A quo Decretum hoc emanavit.

§. 2. *Cum sicut accepimus, ex retroscripto Decreto Sacræ Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præposita Provincia Nostra Sancti Saturnini Martyris in Regno Sardiniæ ad eamdem Sacram Congregationem supplici Libello recurrerit pro Confirmatione cujusdam Concordiæ, & Alternativæ communi voto, & consensu decisæ, & stabilitæ die 19. Februarii anni 1706. approbatæ, necnon a Definitorio Generali in Capitulo ultimo Romæ celebrato, Decreto speciali emanato die 22. Maji 1723., atque eadem Congregatio audito Patre Commissario Generali Curiæ pro familia Ultramontana, attentaque ejusdem relatione, arbitrio, & conscientiæ nostræ, prout in Domino expedire censuerimus conveneritprænarratam Concordiam, seu Alternativam approbare, & confirmare, atque ad ejus firmiorem observationem omne robur opportunum adjicere. Nos propterea hujusmodi facultate, & commissione, quam reverenter accepimus utentes, certiores effecti de veritate narratorum, Deum, ac bonum commune præfatæ nostræ Provinciæ præ oculis habentes dicimus, censemus, ac declaramus præfatam concordiam, seu Alternativam opportunam, quin & necessariam fore ad eliminandas discordias, quæ ex distributione Officiorum, tam majorum, quam inferiorum in Capitulis tam Provincialibus, quam intermediis oriri contingunt, pacemque communem perpetuo firmandam; eamque propterea approbamus, & confirmamus, atque futuris temporibus perpetuo sub pœna nullitatis cujuscumque attentati contra ipsam. Sic nimirum, ut bipartita Provincia inter Montanos, & Campestres alternativa inposterum inviolabiliter servetur*

in

in Provincialatu, Custodiatu, & Diffinitoriatibus, & Guardianatibus; adeout una vice ex parte Montanorum eligatur Minister Provincialis, & duo Diffinitores, & ex parte Campesinorum creetur Custos, & duo alii Diffinitores; deinde ex undecim Conventibus, quibus constat præfata Provincia quinque adscribantur parti, ex qua assumendus est Provincialis, & reliqui sex parti, ex qua eligendus est Custos. Item Confessarius Sanctimonialium Sanctæ Luciæ deputabitur ex parte Provincialis, ac tandem Lectores tam Philosophiæ, quam Theologiæ, sicuti Prædicatores Conventuales instituantur ad æqualitatem utriusque partis, & in casu vacantiæ unius, vel alterius substitutio fieri debebit ex illa parte, in qua vacantia contigerit. In reliquis autem Officiis, & Ministeriis sicut & in receptione Novitiorum ad habitum, nulla alternativa servabitur, sed omnia juxta Statuta Generalia Ordinis, atque praxim hucusque servatam distribuentur. Præcipimusque per Sanctam obedientiam sub pœna privationis Officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa omnibus, & singulis tam Patribus, quam Fratribus præfatæ nostræ Provinciæ ut hanc Concordiam, seu Alternativam a Nobis auctoritate Apostolica approbatam, declaratam, & confirmatam admittere, exequi, & servari teneantur. Datum Romæ die 5. Maij anni 1725. -- G. Laurentiusa S. Laurentio Minister Generalis -- De mandato S. P. R.mæ Fr. Emmanuel Fernandez del Rio Secretarius Generalis Ordinis. Loco ✠ Sigilli -- Registrat. tit. Provinciæ --

Preces Procuratoris Provinciæ.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Antonius Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Antonium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriis.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXI.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum in gratiam Canonicorum Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ super indulto recitandi Officia Sanctorum dicti Ordinis.

Simile Decretum pro iisdem confirmatum fuit ab Innoc. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 9. P. 3. Et hujus Pont. Const. ed. 1728. Martii 8. P. 4. Confirmatur aliud Decr. pro recitatione officiorum nonnullorum Sanctorum dicti Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Junii 1725. Ann. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Alias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad reiteratas preces dilectorum filiorum Canonicorum Regularium Congregationis Hispaniæ Ordinis Præmonstraten. Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet --

Decretum prædictum.

§. 1. *Ordinis Canonicorum Præmonstraten. Congregationis Hispaniæ. Humillimis, reiteratisque precibus nomine Canonicorum Ordinis Præmonstratensium Congregationis Hispaniæ porrectis, & ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale de Belluga in Sacra Rituum Congregatione benigne indulsit, ut ipsi, quamvis a Gubernio, & Officio aliarum Congregationum præfati Ordinis sint divisi, in posterum Officium omnium Sanctorum dicti Ordinis juxta Ritum Breviarii, & Missalis Romani recitare, & Missas celebrare possint, & valeant. Die 23. Septembris 1724. F. Cardinalis Paulutius Præfectus. -- N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius. --*

Preces eorumdem Canonicorum.

§. 2. Cum, sicut pro parte eorumdem Canonicorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXII.

Conceditur Gymnasiis, seu Collegiis Societatis Jesu facultas eligendi sibi in specialem Patronum B. Aloysium Gonzaga.

Inn. XI. Const. ed. 1682. Sept. 7. P. 6. confirmata fuit Electio S. Ignatii in Patronum Regionis Cantabriæ. Et hujus Pont. Const. ed. 1724. Jun. 3. P. 1. publicata fuit Canonizatio S. Francisci Borgia.

Dat. 21. Junii 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a debito promovendi cultum Sanctorum.

APostolicæ Servitutis Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati, atque infirmitati Nostræ credere digna est, ad spiritualium fidelium ædificationem, salubriter exequi adspirante superni favoris auxilio jugiter satagentes, beatorum Christi Servorum, qui despectis Sæculi vanitatibus jugum Domini in Sancta humilitate assumpserunt, & virtutum omnium corona redimiti, decurso feliciter mortalis vitæ stadio, immarcescibilem gloriæ Coronam in Cœlis accipere meruerunt, cultum, & venerationem in Terris libenter promovemus, sicut Dei honori, & laudi, populorumque pietati convenire conspicimus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Gloriosa itaque Beati Aloysii Gonzaga Societatis Jesu, virginitate in primis, ac vitæ innocentia, & Principatus contemptu clarissimi merita devota consideratione, ingentique animi nostri gaudio recolentes, ac Juvenes, qui dilectorum filiorum Clericorum Regularium ipsius Societatis Jesu Scholas frequentant, quique sicut accepimus, eumdem Beatum Aloysium uti peculiarem Patronum jam a sæculo, & ultra sua sponte, privataque auctoritate colere cœperunt, ad ejus vestigia, & virtutum, quibus mirifice enituit, exempla sectanda, & opem crebris illius intercessione ab Omnipotenti Deo patratis miraculis testatam in eorum necessitatibus, & animarum periculis ferventius exposcendam excitare cupientes; Omnibus, & singulis Universitatibus, Gymnasiis, vel Collegiis generalium publicorum, vel studiorum, tam erectis, quam erigendis, quæ a Clericis Regularibus prædictæ Societatis Jesu de præsenti reguntur, aut in posterum regentur, ubicumque terrarum existentibus, ac Scholaribus ibidem literarum studiis operam nunc, & pro tempore navantibus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus memoratum Beatum Aloysium, tanquam suorum liberalium studiorum, atque innocentiæ, & castitatis, in lubrica præsertim juvenili ætate diligentius custodiendæ specialem patronum sibi deligere, habere, colere, & venerari, illiusque festum quotannis die 21. Mensis Junii celebrare; necnon iis ex prædictis scholaribus, qui ad horas Canonicas tenentur, eadem die in honorem dicti Beati Aloysii officium recitare de communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici minore, & si qui pariter ex illis in Sacro Presbyteratus ordine constituti fuerint, Missam etiam sub eodem ritu, & de communi itidem Confessoris non Pontificis in Universitatum tamen, Gymnasiorum, seu Collegiorum ejusmodi Ecclesiis dumtaxat, die prædicta celebrare juxta rubricas Breviarii, ac Missalis Romani libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Concessio prædicta cum quibusd. aliis Indultis.

Clausulæ.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Mandatur fidem adhibendam transumtis.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Superioris, seu Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXIII.

Confirmatur concessio Privilegiorum Congregationis Theatinorum Congregationi Clericorum Regularium Minorum a Gregorio XIV. facta.

Laudata Gregorii Constitutio edita fuit 1591. Feb. 18. P. 1. & confirmata a Clem. VIII. Const. ed. 1692. Jul. 1. P. 1.

Dat. 23. Junii 1725. Ann. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

SAcrosanctum Apostolatus Officium, quod humilitatem Nostram nullo licet meritorum suffragio gerere voluit Altissimus, jugiter postulat, ut paternam Sacrarum Religionum, & Congregationum in militanti Ecclesia suaves & uberes fructus assidue præstantium curam exercentes, privilegia, gratias, & Indulta illis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa; quo solidiori robore perennent, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

A Greg. XIV. Privilegia omnia Congregat. Theatinorum dictæ Congreg. Clericorum Regularium Minor. concessa.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Didacus Zuiz Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum, quod alias postquam felic. record. Sixtus Papa V. Prædecessor Noster eamdem Congregationem per quasdam suas literas desuper in simili forma Brevis die prima Julii 1588. expeditas approbaverat, ac privilegiis decoraverat, subinde vero Gregorius XIV. Prædecessor pariter Noster omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, Indulgentias, & peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet Congregationi Presbyterorum Theatinorum nuncupat., illiusque Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, Ministris, & personis, eorumque Domibus Regularibus quibuscumque concessa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum ejusque Domus Regulares, necnon Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & aliæ quæcumque illius personæ de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica, vel alias quomodolibet per viam communicationis, & extensionis utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, eidem Congregationi Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domibus Regularibus, necnon Præposito Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, & Ministris, ac aliis quibuscumque illius personis tunc, & pro tempore existentibus Apostolica auctoritate perpetuo concessit, illaque omnia, & singula ad dictam Congregationem Clericorum Regularium Minorum, illiusque Domos Regulares, necnon Præpositum Generalem, Superiores, Officiales, Ministros, & personas prædictas, itaut eadem Congregatio Clericorum Regularium Minorum, ejusque Regulares Domos, illorumque Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & personæ tunc, & pro tempore existentes præmissis omnibus, & singulis æque, &

pariformiter, ac sine aliqua differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, perinde ac si singula præmissa illis specialiter, & expresse, ac principaliter, non autem ad instar concessa, & suis literis expressa, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserta fuissent, dicta auctoritate extendit, illaque omnia, & singula Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi, illiusque Domibus Regularibus, & personis prædictis communicavit, & alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 18. Februarii 1591. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius dicitur contineri, & postmodum piæ mem. Clemens Papa VIII. pariter Prædecessor Noster per suas itidem literas die prima Julii 1592. expeditas omnia, & singula privilegia, & gratias eidem Congregationi Clericorum Regularium, sicut præmittitur, concessa, pari auctoritate confirmavit.

Quod a Clemente VIII. confirmatum.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Didacus Præpositus Generalis prædictus Gregorii Prædecessoris Literas Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret. Nos specialem ipsi Didaco Præposito Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; concessionem, & elargitionem Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi omnium gratiarum, & privilegiorum memoratæ Congregationis Theatinorum, etiam per viam communicationis, & extensionis a prædicto Gregorio Prædecessore per ejus literas supradictas factas, ut præfertur, eadem auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ac innovamus, necnon quatenus opus sit ea omnia, & singula de novo concedimus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Preces Præpositi Generalis.

Confirmatio præd. Constitutionis.

§. 3. Decernentes easdem præsentes Literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Gregorius Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides adhibenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXIV.

Confirmantur quædam Literæ Patentes Ministri Generalis Ordinis Minorum de Observantia circa alternativam Officiorum Provinciæ Siciliæ ejusdem Ordinis, cum deputatione Provincialis, & Definitoris.

Const. ed. 1725. Jun. 9. P. 2. confirmatum fuit aliud Decr. Ministri Gen. de bipartita alternativa officiorum Provinciæ S. Saturnini ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Jun. 1725. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Pastoralis Officii Nobis divinitus commissi sollicitudo Nos admonet, ut paternam Religiosorum virorum, qui spretis Mundi illecebris Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitæ jugo devoverunt, curam gerentes, ea, quæ tollendis animorum dissidiis, stabiliendaque inter eos fraterna concordia provide constituta esse noscuntur, quo firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis Nostri præsidio roboremus.

Exordium.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod ipse in vim facultatis sibi a Nobis attributæ in Provincia Siciliæ dicti Ordinis Ternativam, sive Officiorum distributionem in tres partes, inter Fratres nempe Messanen., Catanien., & Pacten. respective Conventuum ejusdem Provinciæ per viginti septem annos servandam, quæ pro prima vice a Fratribus Messanensibus inchoare debeat, decrevit per quasdam suas patentes Literas tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Frater Laurentius a Sancto Laurentio Lector Jubilatus, Sacræ Congregationis Indicis Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, Examinator Cleri Romani, Sacri Montis Sion Exguardianus, & totius Ordinis Sancti Patris Nostri Francisci Minister Generalis, nostræ Observantiæ Provinciæ Siciliæ salutem. Sanctissimus Dominus Noster Dominus Benedictus Papa XIII. Pacifico, tranquilloque Provinciarum omnium Curæ nostræ concreditarum Regimini, unde fraterna concordia, & suavior, solidiorque in singulis Conventibus Regularis Disciplinæ promotio pendere dignoscitur, per opportuna in dies remedia, maxime vero per leges Justitiæ distributivæ, pro speciali suo erga Seraphicum Ordinem, vigilantiæ Pastoralis affectu, proinde consulturus; Cum sedulo animadvertisset perantiquam istam, & olim florentissimam observantem Provinciam Siciliæ, viginti septem Conventibus in præsentiarum instructam esse, quorum plerique ob exiguum Religiosorum in tota eadem Provincia numerum, magnamque Cellarum, & necessariarum aliarum rerum angustiam, vix possunt qualitercumque manuteneri, ideoque præsentaneo Justitiæ distributivæ remedio ad eorumdem Instaurationem connaturalius, certiusque promovendam potissimum indigere: Propterea Nobis, ut oportunam, juxta modum infra explicandum, ferremus opem; sub die vigesima secunda mensis Martii nuper elapsi, necessariam omnem, atque idoneam contulit facultatem; cujus proinde vigore matura deliberatione perhabita ad infrascriptum Decretum desuper edendum devenimus.*

Expositio facti.

Literæ patentes præd.

§. 1. Ac primo Provinciam ipsam totam, salva ejus unitate, in tres districtus numero Conventuum sibi ferme cohærentium pares commissa Nobis antedicta Pontificia facultate distinguimus, videlicet in Messanensem, Catanensem, & Pactensem, sic inposterum charitatis, atque Ordinis servandi gratia nuncupandos. Ad quorum primum novem hosce Conventus decernimus pertinere, nimirum: I. Sanctæ Mariæ Jesu superioris, ut vocant, & II. Sanctæ Mariæ Jesu inferioris, utrumque in Messana Civitate;

Provincia Siciliæ præd. in tres districtus dividitur.

Unicuique districtui proprii Conventus attribuuntur.

tate; necnon III. Sanctæ Catharinæ Fortalitii, IV. Sanctissimæ Trinitatis Venetici, V. Sanctæ Mariæ Jesu Sanctæ Luciæ, VI. Sanctæ Mariæ Jesu Castri Regalis, & VII. Sancti Antonii Bavellonæ, quibus aggregamus servandæ æqualitatis intuitu; VIII. Sancti Nicolai Cephaladii, & IX. Sancti Francisci Castri Lucii. Ad secundum vero, seu Catanensem districtum novem hos alios: I. Sanctæ Agathæ veteris in Urbe Catana, II. Sancti Blasii Terræ Aci, III. Sancti Antonii Abbatis Paternionis, IV. Sanctæ Mariæ Jesu Randatii, & VII. Sanctæ Mariæ Jesu Tauromeniis, quibus aggregatos pariter volumus. VIII. Sanctæ Mariæ Jesu Laupatii, & IX. Sancti Antonini Martyris Castri Boni. Similiter ad tertium in ordine districtum, seu Pactensem, vulgo dictum della Costa, sequentes novem alios pertinere decernimus. I. Sancti Antonii Civitatis Pactaven., II. Sancti Antonii Montis Albani, III. Sanctæ Mariæ Jesu Terræ Sancti Petri, IV. Sanctissimæ Annunciatæ Raccudiæ, V. Sancti Francisci Sancti Angeli, VI. Sancti Francisci Pilaini, VII. Sanctæ Mariæ Jesu Ficazzæ, VIII. Sanctæ Mariæ Jesu Nasi, & IX. Sanctissimæ Annunciatæ Galatensis, atque ita distinctos, & coordinatos tres hujusmodi districtus pro tempore infra declarando haberi volumus, & jubemus.

Decernitur præd. ternativa, seu officiorum distributio in tres partes.

§. 3. Eadem deinde auctoritate sancimus, ut in Provinciali Capitulo proxime celebrando, Minister, & unus Diffinitor ex Primo, seu Messanensi Districtu; Custos vero, & unus item Diffinitor ex secundo, seu Catanensi; Duo autem reliqui Definitores ex tertio, seu Pactensi districtu sint assumendi per totum Capitulare Triennium ex more, ac regulariter duraturi. In Capitulo vero subsequenti Minister quidem, unusque Definitor ex secundo districtu Catanensi, Custos, & Definitor alius ex tertio districtu Pactensi, duoque Definitores reliqui ex primo Messanensi. Pariterque in alio subsequuturo Capitulo, Minister, & unus Definitor ex tertio districtu Pactensi, Custos, aliusque Definitor ex Messanensi; reliqui vero bini Definitores ex Catanensi Districtu assumi omnino debeant, & eo Turno per tres Capitulares electiones, ut præfertur, absoluto, rursus a capite incipiendum sit, ut eodem ordine, eademque methodo Capitulares electiones peragantur, donec Turnus istiusmodi per tres vices inchoetur, & absolvatur. Porro, si intra tempus ad id necessarium, quod viginti septem annorum cursum complecti dignoscitur, fortasse contigerit Commissarium, Vicarium, seu quovis alio titulo Provincialem Superiorem quacumque de causa designandum, eligendum, sive instituendum esse, non ex alio districtu assumi ullatenus possit, quam ex eodem, unde Minister ejus Triennii juxta Turnum præmemoratum assumptus fuit, sive assumi debuit. Quod etiam de Custode, si quando juxta Ordinis Constitutiones reeligendus in Capitulo ipso, vel extra Capitulum fuerit, observari decernimus, & declaramus. Eaque omnia sub electionum aliter factarum nullitate, absque declaratione alia, seu facti ipsius notorietate inspecta, sancita, ac decreta esse intelligantur. Salvo cæteroqui in casu vacantiæ unius, vel plurium Definitorum, eo subrogationis jure, & ordine, quem idem Sanctissimus Dominus Noster Summus Pontifex in Constitutione, cujus initium Universalis Ecclesiæ Regimini, *non ita pridem edita, ut promulgata servari imposterum præcepit: sic videlicet in locum defuncti, seu quomodolibet vacantis Definitoris ille omnino subrogetur, cui subrogatio ex prædictæ Constitutionis dispositione deferenda fuerit cujuscumque districtus extiterit.*

Consulitur omnibus casibus pro dicta ternativa servanda.

Declarantur nonnulla avertendæ litis causa.

§. 4. Declaramus autem antevertendæ litis, & perplexitatis gratia, ad eum districtum prædictæ Provinciæ singulos Religiosos, tam præsentes, quam futuros pertinere, in quo natus quisque fuerit respective. In casu autem dubio, utrum locus nativitatis Religiosi alicujus ad Conventus primi, secundi, vel tertii districtus pertinere censendus sit, necnon in casu certo, quod Religiosus extra Provinciæ confinia natus ad nullum eorum nativitatis suæ jure pertineat; liberum sit eidem, ad quem districtum aggregari maluerit, Patribus Definitorii, post præsentis Decreti publicationem, primo congregandis exponere, & declarare; nec amplius ei liceat semel factam districtus electionem quacumque de causa rescindere; sublata etiam Patribus Definitorii rescissionis, seu variationis hujusmodi facultate: salva tamen tam super hac re, quam super dubiis aliis, quæ circa reliqua præsenti Decreto sancita fortassis emerserint declarandis nostra, & pro tempore existentium Superiorum Generalium auctoritate.

Præscribitur omnibus præsens Decretum servandum.

§. 5. Præcipimus ergo Apostolica eadem auctoritate suffulti vobis omnibus, & singulis Ministro, Custodi Definitoribus, cæterisque Patribus, & Fratribus observantis istius Provinciæ nostræ Siciliæ nunc & pro antedicto viginti septem annorum tempore existentibus, & extituris in virtute Spiritus Sancti, & sub electionum aliter factarum, seu faciendarum nullitate ipso facto, ut præmisimus incurrenda, necnon sub privationis vocis activæ, & passivæ, perpetuæque inhabilitatis ad Officia, & Prælaturas Ordinis, pariter ipso facto, aliisque Nostro, & Successorum Nostrorum arbitrio pro modo culpæ infligendis pœnis, ut præsens Decretum quoad omnes ejus partes, ejusdemque seriem, continentiam, & tenorem tamquam filii obedientiæ omnino, exacteque servetis, ac servari, & exequi respective satagatis. Mandantes propterea, mox ubi vobis Definitorii Patribus, seu Ministro, vel Custodi præsentatum fuerit, ut convocato Definitorio, primum deinde per totam Provinciam transmissis ejus exemplaribus publicetur, atque in singulis postea Capitulis, & Congregationibus, antequam suffragia ex more ferantur Vocalibus, sive Electoribus intimetur, reposito in Protocollo Provinciæ hoc ipso autographo nostro, Nobisque desuper monitis per autenticum Documentum præsenti totius Definitorii subscriptione, ac sigillo firmatum de illius publicatione exactæque observantiæ sponsione. Et ita decernimus, præcipimus, & mandamus, hoc, & omni alio meliori modo. Datum Romæ 16. April. 1725. -- G. Laurentius a Sancto Laurentio Minister Generalis -- De mandato Reverendissimi Nostri in Christo Patris -- F. Antonius a Mazaria Secretarius Generalis Ordinis.

Ejusque publicatio.

Loco ✠ Sigilli.

Preces Magistri Generalis.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ut literæ præinsertæ firmius subsistant, & in partibus executioni demandentur, & serventur exactius, idem Laurentius Minister Generalis illas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Laurentii Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præinsertas patentes Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relatarum Literarum.

Deputatur Minister Provincialis, & Definitor d. Provinciæ.

§. 7. Præterea ad hoc ut dicta Ternativa, sive distributio Officiorum suum sortiatur effectum eidem Provinciæ Siciliæ de idoneis Ministro Provinciali, & Definitore ex commisso Nobis divinitus dispensationis munere providere cupientes, ac de dilectorum Filiorum Joannis a Messana Lectoris Jubilati, & actualis Definitoris, ac Leonardi pariter a Messana fide, prudentia, doctrina, pietate, & religionis zelo plenam habentes in Domino fiduciam, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, prædictum Joannem in Ministrum Pro-

vincialem,

vincialem, ac Leonardum in Definitorem Provinciæ Siciliæ hujusmodi cum omnibus, & singulis prærogativis, præeminentiis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, & oneribus solitis, & consuetis dicta auctoritate constituimus, & deputamus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ; ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrio nostro imponendis pœnis omnibus, & singulis prædictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supradictos Joannem, & Leonardum ad officia eis respective per easdem præsentes demandata; illorumque liberum exercitium recipiant, & admittant, illosque recognoscant, eisque in omnibus, quæ ad officia prædicta pertinent, pareant, & obediant, faveantque, & assistant respective.

Præcipitur [o]mnibus [pr]æstanda [o]bedientia.

[C]lausulæ.

§. 8. Ac decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Joanni, & Leonardo, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

[D]erogatio [qui]buscumq; [ob]stantibus.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ, ac Conventuum prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

[Fi]des adhi[be]nda tran[sum]ptis.

§. 10. Volumus autem, earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

[L]XV.

Declaratur Ordo B. M. V. de Mercede Redemp. Capt. ut unus ex Ordinum Mendicantium.

De privilegiis hujus Ordinis vide Alex. VIII. Const. ed. 1690. Jul. 26. P. 1.

[Di]e 9. Julii [172]5. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

[Pr]oœmium.

ÆTernus æterni Patris Filius Jesus Christus Redemtor noster, & pro Nobis a vetustate peccati servitutis jugo redimendis pretiosissimum Divini sui cruoris thesaurum in ara Crucis effundere, & captivam in Cœlum nostram ducere dignatus captivitatem, quos ipse super tanta suæ charitatis constituens opus præcipuo honore, & gloria coronatos in Cælis coronari voluit, & in terris, ut Mundus intelligeret operis dignitatem, eamque per condignam mercedis copiositatem prosequeretur in illo: Hinc est, quod nos, qui tam amantissimi Redemtoris summa ejus sic disponente bonitate vices gerimus in eisdem terris ad promovendam hominum redemtionem, quo nostræ ex alto conceditur infirmitati suo assidue in corde nostro provocamur exemplo. Attendentes quod postquam plurimi Romani Pontifices Prædecessores nostri, in dilectos Filios Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatæ ob innumera pietatis incrementa, quæ eorumdem Fratrum opere; & sermone juxta eorum laudabile, & cælitus ad redimendos Captivos Fideles infidelibus misere inservientes emissum institutum efflorebant; eaque admirati innumeras propemodum gratias, & privilegia ex inexhausto Ecclesiæ thesauro provida Apostolicæ libertatis manu depromtas debite contulerant; Fratres prædicti opportuno gratiarum, & privilegiorum hujusmodi adjuti subsidio uberiores ad Redemtionis hujusmodi fecunditatem, Divinique nominis gloriam propagandam magis, magisque efferre non desinunt in dies; æquum, quin debitum reputamus gratias, & privilegia hujusmodi non solum approbare, verum etiam approbata ex benignitate nostra ampliare, ut ampliatis sibi a nobis, & Sede Apostolica favoribus ampliores militanti Ecclesiæ Dei Sponsæ referant triumphos.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus alias, & postquam fel. record. Innocentius IV., Alexander IV., Paulus V., Gregorius XV., Urbanus VIII., aliique Romani Pontifices Prædecessores nostri insignem, & per B. Petrum Nolasco, Raymundum de Pennafort, & clar. mem. Jacobum Primum, dum viveret Aragoniæ Regem, quibus, & eorum cuilibet ipsamet Beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum sibi, & Unigenito Filio suo fore dixit si suum in honorem institueretur Ordo Religiosorum, quibus cura incumberet Captivos a Turcarum tirannide liberandi fundatum, & Apostolica auctoritate approbatum Ordinem Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum nuncupatum, cujus quidem Ordinis Fratres hujusmodi ex piissimo ejusdem eorum Ordinis Instituto non solum Mundi illecebras, eorumque propriam voluntatem abnegare, verum etiam pro Christifidelibus Captivis sub barbara Infidelium potestate gementibus, eosque ab hujusmodi dura servitute redimendis assidue in Domino elaborare, ac etiam pro unius Redemptione Captivi Paganorum captivitati se tradere, ac si opus fuerit mortem, & tormenta quælibet generoso, & constanti animo subire Altissimo devovent, & profitentur. Ad enutriendum tam laudabile prædicti Ordinis propositum, ac exhibendum debitum erga Ordinem ipsum eorum paterni amoris affectum, eundem Ordinem quampluribus laudibus, privilegiis, gratiis, & Indultis merito decoraverunt, ac insignaverunt, prout in Innocentii, Alexandri, Pauli, Gregorii, Urbani, aliorumque Prædecessorum prædictorum respective literis desuper expeditis plenius continetur.

A pluribus Romanis Pontificibus concessa fuere privilegia d. Ordini.

§. 2. Ejusdem recordationis Alexander Papa VIII. etiam Prædecessor noster, qui dum Cardinalatus honore fulgeret dicti Ordinis Protector Apostolica auctoritate deputatus extitit; mature per eum perpensis gravissimis discriminibus, & periculis, quæ ejusdem Ordinis Fratres, seu Religiosi in procuranda Captivorum Redemtione subire coguntur ad tam pium opus per eos eo alacrius continuandum, & utilius exequendum prædicto Ordini, illiusque Domibus, & Regularibus locis sub illo comprehen-

Item ab Alexandro VIII. privilegia omnia aliorum Regularium.

iis, necnon Magistro Generali pro tempore existenti, Definitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Superioribus, Provincialibus, & Conventualibus, aliisque cujuscumque nominis Officialibus, Superioribus, & Religiosis omnibus, & singulis in eo professis Fratribus pro tempore ad Captivos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, Personis Regularibus, Novitiis, Conversis, Donatis, Oblatis, Ministris, Famulis, quibuscumque tam Officiariis, quam Domesticis, & eorum Domibus inservientibus, & cæteris dicti Ordinis, ac illius Domorum, & Regularium locorum personis quibuscumque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Capellas pro tempore visitantibus, utomnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemtionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus singulis Domibus, Conventibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tam Canonicorum, quam Clericorum Regularium ubivis existentium Institutis, & non solum Ordinibus, Monasteriis, sed etiam Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium tam pro redimendis Captivis, quam alias quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularibus, & præcipue Clericorum Regularium Infirmis Ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Salvatoris Lateranensis, & Sancti Salvatoris de Bononia, ac etiam Sancti Ruffi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Colimbriæ, Clericorum Regularium de Somasca, & Pauperum Matris Dei, & Scholarum Piarum, ipsisque Monasticis Congregationibus, etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis S. Benedicti, S. Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conventui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati Jesu, ipsisque Carthusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cistercienfium, Servitarum, Olivatorum Ordinibus, aliisque Familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscumque, & piis locis Regularibus, ac quibuscumque personis pro tempore existentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, & Congregationum Regularium, per Sedem prædictam, ac quoscumque Romanos Pontifices, necnon ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tam Apostolica prædicta, quam Ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus respective, aut alias quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, ac particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individue particularis, & specialis concessionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa Scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet de jure, usu, aut privilegio, vel consuetudine quomodolibet utebantur, & gaudebant, ac uti, & gaudere poterant, quamvis illa essent specialis notæ digna, difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione, non venirent non solum per participationem, communionem, illarum extensionem, & ad aliorum instar, sed speciatim, & nominatim pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia absque ulla prorsus differentia, perinde ac si illa dicto Ordini Beatæ Mariæ de Mercede, illiusque Capitulis Generalibus, Magistro Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & Personis prædictis specialiter, & expresse, & nominatim etiam per viam, & modum simplicis, & individue, ac particularis, & specialis concessionis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa, quatenus tamen essent in usu, & non revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa uti, & gaudere libere, & licite possent, & valerent: itaut omnes, & singuli dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede, & illius Domorum, Locorumque Regularium Superiores, & Ministri, quocumque nomine appellati, eosdem favores, gratias Apostolicas, & privilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Jesu, Monasteriorum, Conventuum, Domorum, aut Locorum Regularium, & Familiarum generales Superiores, Præpositi, Provinciales, Rectores, Priores, Conventuales, aut Claustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, & alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti habebant similiter, ut supra, haberent Fratres, & Personæ Regulares dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede cum privilegiis, gratiis, & favoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum hujusmodi perpetuo secundum observantiam Regularium, & Canonicum Institutum dicti eorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede regere, & gubernare, & respective visitare valerent, neque dictus Ordo Beatæ Mariæ de Mercede super prædictis omnibus, & singulis a quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut alias quomodolibet in judicio, & extra impediri posset, Apostolica auctoritate perpetuo concesserit, & indulserit, prout in ejusdem Alexandri VIII. Prædecessoris literis desuper in forma Brevis sub Annulo Piscatoris die 26. Mensis Julii Anni Domini millesimi sexcentesimi nonagesimi Pontificatus Sui Anno Primo expeditis plenius quoque continetur.

Et a Clemente XI. idem Ordo alio honore decoratus.

§. 3. Et subinde felicis etiam record. Clemens Papa XI. pariter Prædecessor Noster ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Mercede Redemtionis Captivorum Magistro, ac illus Procuratori Generalibus tunc, & pro tempore existentibus prædictis locum in Capella Pontificia Nostra, tunc sua, una cum aliis Ordinum Mendicantium Magistris, & Procuratoris Generalis, etian perpetuo habere decreverit, & assignaverit, prout dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magister, & Procurator Generales habent de præsenti.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 4. Hinc est, quod Nos Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, in quo vitæ Sanctimonia, Literarum scientia, & laudabilis erga proximos pietas semper floruerunt, & florescere non desinunt in dies, ac illius Fratres, qui per solicitas eorum actuosæ vitæ partes illa in Agro militantis Ecclesiæ componunt Christianæ charitatis serta quibus redimita triumphat Ecclesia: Paterna quoque nostra benevolentia prosequentes, attendentesque, quod licet Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratres prædicti ex præmissis sibi, ut præfertur, concessis, & indultis, tum quia non minus quam cæteri Fratres Mendicantes in excolenda Vinea Domini assidue laborant, ac ingentes afferunt fructus, & ad procurandam semper copiosiorem Captivorum hujusmodi (qui ab eis usque nunc redemti ad septuaginta mille sexcentorum, & septuaginta novem, & forsan ultra numerum ascendunt.) Redemtionem, ad consulendum dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redem-

tionis

tionis Captivorum Fratrum prædictorum longinquas Regiones pro redimendis Captivis ipsis adeuntium manutentione, qui eleemosynas, piasque Fidelium largitiones, & subventione ab eisdem Fidelibus mendicare coguntur, ac quoties juxta ea, quæ Deo voverunt pro alicujus Captivi Redemtione se pro illo in servitutem tradunt, ac duro tribulationis pane, & amara angustiæ aqua substentantur. Propterea Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi vere unus ex Ordinibus Mendicantium, illiusque Fratres vere mendicantes merito habendi sint, & haberi debeant, ac omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, & indultis, quibus Mendicantium quatuor Ordines, illorumque Fratres utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, æque pariter uti, frui, potiri, & gaudere possint, ac etiam debeant. Cum tamen id aliquando, ac forsan etiam ex eo, quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi bona stabilia ex ipsius Instituto, & Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis possident, in dubium, seu controversiam aliquam deduci, vel revocari posset:

§. 5. Nos omnem, & quamcumque ambiguitatem, & controversiam quandocumque, quomodocumque, & ex quovis capite, vel prætextu desuper orituram omnino, penitusque amputare volentes, necnon Fratres prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, eorumque singulares Personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum Instituti, Constitutionum, & dispositionum, necnon privilegiorum, immunitatum, indulgentiarum, & gratiarum Mendicantium Fratribus hujusmodi quomodolibet concessarum, ac literarum desuper confectarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Decretorum Concilii Tridentini Interpretum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Magistrum Generalem, ac Fratres, illorumque singulas Personas vere, & non ficte Mendicantes fuisse, esse, & fore, & inter aliorum Fratrum, & Religiosorum Mendicantium Ordines, aliosque Fratres, & Religiosos Mendicantes (prout illos Nos connumeramus) connumerari debere, ac omnes, & singulas dispositiones in favorem Religiosorum, seu Fratrum Mendicantium hactenus emanatas, etiam in Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Domibus, Conventibus, Magistro Generali, aliisque Religiosis locum habere, necnon omnia, & singula quæcumque, quotcumque, & qualiacumque sint, etiam speciali nota digna, privilegia, immunitates, exemtiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones, & gratias tam spirituales, quam temporales, literasque Apostolicas, etiam justitiam, sive mixtim concernentia, hactenus per Nos, & quoscumque alios Romanos Pontifices tam Prædecessores, quam Successores Nostros; & denique Sedem Apostolicam prædictam, & illius Legatos de Latere, sive Nuncios, & quavis auctoritate fungentes, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, tam in genere, quam in specie, & tam communiter, & conjunctim, quam particulariter, & divisim, etiam per modum extensionis, seu communicationis, & alias quomodolibet quibusvis Ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium quocumque nomine nuncupentur, illorumque Congregationibus, Conventibus, & Capitulis, ac utriusque sexus Personis; ac illorum Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piis Locis hactenus concessa, & in posterum concedenda, quorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum inserti forent pro expressis, & insertis haberi volumus, eidem Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratribus prædictis, ac omnibus illius Personis, ac Conventibus ubique terrarum sitis, ita quod Ordo Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi illiusque Fratres, & Personæ prædictæ omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemtionibus, facultatibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, remissionibus, gratiis, & literis eisdem Fratrum, & Sororum Mendicantium Ordinibus, Congregationibus, Conventibus, Capitulis, Personis, Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis Piis Locis, ut præfertur, hactenus concessis, & inposterum concedendis, dummodo Instituto Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratrum, seu Deputatorum Personarum hujusmodi voluntati, & beneplacito non refragentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint in omnibus, & per omnia, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter absque ulla prorsus differentia, perinde, ac si Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratribus, & Conventibus prædictis nominatim, & specialiter, ac generaliter concessa fuissent Apostolica auctoritate perpetuo sancimus, volumus, & declaramus, ac pariter concedimus, & indulgemus.

§. 6. Præsentes quoque Literas nullo unquam tempore per Nos, & Sedem prædictam revocari, aut limitari, vel illis derogari posse, neque sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum, revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus nunc, & pro tempore emanatis, & in posterum emanandis comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties eas revocari, suspendi, limitari, vel eis derogari contigerit, toties in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & denuo etiam sub quacumque posteriori data, per pro tempore existentes Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magistrum Generalem, illiusque Fratres prædictos eligenda concessas esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ut perpetuo subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam prædictam, & dictum Ordinem Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi, illiusque Fratres prædictos habere debere: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, necnon prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: Et quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari irritum, & inane decernimus.

Clausulæ particulares, & amplissimæ.

§. 7. Quo circa Dilecto Filio Nostro pro tempore existenti prædictæ Sanctæ Romanæ Ec-

Omnibus injungitur executio prædictor.

clesiæ Cardinali Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Protectori, ac Venerabilibus Fratribus Nostris Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis etiam filiis eorum Vicariis in spiritualibus, aut Officialibus Generalibus, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac aliis ad quos id quomodolibet spectat, & spectabit Motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum pro tempore existentium Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi Magistri Generalis, illiusque Fratrum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes faciant eos præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis tamen ad formam Decretorum Concilii hujusmodi processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus declarando, aggravando, reaggravando, invocando etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatio quibuscumque obstantibus.

§. 8. Non obstan. nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non expediendis Literis super indulgentiis ad instar, ac recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis, dummodo ultra tres Dietas quis vigore earumdem præsentium ad judicium non trahatur, ac Calisti III. Romanorum Pontificum similiter Prædecessorum Nostrorum, quæ incipit Super Gregem Dominicum, per quas Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum hujusmodi ad Ordines Mendicantium transire prohibentur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis Personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, præservativis, exceptivis, declarativis, attestativis, & derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis nullatenus derogari possit pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, specialis, specifica, & expressa mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret eorum tenores præsentibus pro expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, sanctionis, voluntatis, declarationis, concessionis, indulti, elargitionis, decreti, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. Septimo Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmatur, & innovatur erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem, ejusdemque unio cum Ecclesia Terracinensi. LXVI.

Const. ed. 1725. Jun. 23. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem ejusque Collegiata in Cathedralem. Et Const. ed. 1728. Novemb. 15. P. 5. erigitur Terra Fabriani in Civitatem ejusque Collegiata S. Venantii in Cathedralem.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Dat. 16. Jul. 1725. An. 2.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Regis pacifici vices quamquam immeriti gerentes in terris inter cætera cordis nostri desiderabilia, illud sinceris semper exoptamus affectibus, ut Personæ Ecclesiasticæ præsertim Capitulis Cathedralium Ecclesiarum addictæ, Divinisque obsequiis famulantes vota sua in pacis amœnitate altissimo reddant, ac unanimes, & uno ore Deum glorificent. Quapropter si quæ pro litibus, & controversiis inter eos superseminante zizania humani generis hoste exortis evellendis, pœnitusque extirpandis alias concessimus, & indulsimus, illa ne in recidivæ contentionis vitium denuo prolabantur Apostolicæ nostræ confirmationis, declarationis, ac novæ concessionis munimine roboramus, ac alias desuper Pastoralis officii nostri partes, quantum nobis Divina dispositione conceditur sedulo impendimus, ut personæ ipsæ Ecclesiasticæ in pacis, & quietis dulcedine tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere valeant famulatum.

Ab hoc Pontifice declaratum fuit Eccl. Setinam esse Cathedralem & Ecclesiæ Terracinensi unitam.

§. 1. Cum itaque Nos nuper per alias nostras literas sub Datum videlicet Laterani Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Tertio Kalen. Maji Pontificatis nostri anno Primo expeditas Motu proprio nostro inter cætera declaraverimus Ecclesiam Setinam Cathedralem extitisset, tam antequam eadem Ecclesia Setina a fe. re. Honorio Papa III. Prædecessore nostro unita fuisset Ecclesiæ Terracinensi, quam postquam eadem Ecclesia Setina a prædicto Honorio Prædecessore eidem Ecclesiæ Terracinensi unita fuerat, ac demum etiam si prædicta Ecclesia Setina nunquam Cathedralis extitisset, nihilominus eamdem Ecclesiam Setinam de novo in Cathedralem erexerimus, eamque dictæ Ecclesiæ Terracinensi æque principaliter perpetuo univerimus, prout latius dictis literis continetur.

Causæ præsentis confirmationis.

§. 2. Cumque ex nonnullis supplicibus libellis Nobis porrectis nuper acceperimus modernos Capitulum, & Canonicos prædictæ Ecclesiæ Terracinensis, aliosque eis adhærentes indebite prætendere literas prædictas de subreptionis, vel obreptionis vitio notari posse ex eo, quia prædicta Ecclesia Setina, ut ipsi asserunt nunquam Cathedralis extiterit, & in prædictis literis indebite expressum fuerit, quod pro tempore existentes Episcopi in eadem Ecclesia Setina plerumque sacra olea conficere, aliasque functiones Episcopales exercere consueverint, ac nonnulla alia a Ven. Fratre nostro moderno Episcopo Terracinen., & Setin. Nobis exposita viribus non subsistere, necnon omissum fuerit in prædictis literis etiam modernos, seu tunc existentes Capitulum, & Canonicos Seculares in insigni Collegiata Ecclesia Beatæ Mariæ Oppidi Civitatis

nun-

nuncupati Piperni, liti, quæ in Causarum Palatii nostri Apostolici Auditorio pendebat inter Capitulum, & Canonicos Ecclesiarum Terracinensis, & Setinæ per nos in eisdem literis extinctæ interfuisse, & adhæsisse,

§. 3. Nos inviolabili dictarum literarum subsistentiæ, firmitati, & validitati, quantum in Domino possumus consulere, ac literas prædictas sic, ut præfertur expeditas suum plenarium effectum obtinere, ac perpetuis futuris temporibus ab omnibus, & singulis personis tam Ecclesiasticis, quam Secularibus observari debere, ac nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio notari posse, volentes, motu simili, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, meraque deliberatione, nostris firmis, & illæsis remanentibus avocatione causæ, extinctione litis, impositione silentii, gratiis, Indultis, Concessionibus, clausulis, & Decretis, omnibusque aliis, & singulis in dictis literis contentis, & expressis, ac quatenus opus sit litem, & causam hujusmodi de novo avocantes, ac penitus, & omnino extinguentes, ac perpetuum silentium super lite, & causa prædictis, etiam de novo imponentes, literas prædictas sic ut præfertur expeditas, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos tam Juris, quam facti, ac quosvis alios, quantumvis substantiales defectus, etiam ex aliqua erronea expressione provenientes, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet intervenerint, aut intervenisse, dici, censeri, vel prætendi possit tollimus, & abrogamus, ac supplemus, & sanamus, & eisdem modernis Capitulo, & Canonicis, ac personis quibuscumque, etiam Secularibus Ecclesiæ, & respective Civitatis, & Diœcesis Terracinensis hujusmodi, ac quibuslibet aliis personis cujuscumque alterius Civitatis loci, vel Diœcesis etiam Ecclesiasticis, vel sæcularibus, perpetuum super præmissis, & infrascriptis omnibus silentium pariter imponimus, & pro majori tam prædictarum, quam præsentium literarum nostrarum validitate, & subsistentia, dicimus, decernimus, & respective declaramus nostræ mentis, & intentionis fuisse declarare dictam Ecclesiam Setinam a prædicto Honorio Prædecessore unitam extitisse æque principali prædictæ Ecclesiæ Terracinensi ob alias causas a prædicto Moderno Episcopo Terracinen. Nobis expressas nullo habito respectu ad unam, duas, vel plures functiones Sacrorum Oleorum in dicta Ecclesia Setina factas, aut ad unum, vel plura Sepulcra Episcoporum, quæ in eadem Ecclesia Setina reperiantur, in quorum aliquo aderat inscriptio, Episcopus Terracinensis, & Setinus, aut quod ibidem Episcopi nunquam Olea Sacra confecissent.

§. 4. Denique certam notitiam habentes quod Episcopi Terracinenses pro tempore existentes ob aeris insalubritatem Civitatis Terracinensis apud eam aliquibus tantum Mensibus Hyemalibus residere possunt, ibique nec decens Palatium Episcopale, nec Carceres, nec Tribunal, minusque Seminarium reperitur, & eadem Civitas Terracinensis vix ad bismille animas ascendit; quapropter Episcopi ab antiquissimo tempore in Civitate Setina retinuerunt Curiam, Cancellariam Episcopalem, Tribunal, Carceres, Cathedram fixam, quamvis ligneam, decens Palatium & Seminarium, & ab antiquissimo etiam tempore majori anni parte in Civitate Setiæ, quæ septem millibus circiter animabus constat residentiam habuerunt, ac sedulo considerantes, quod pro tempore existentes Episcopi cum majori decore, & commodo, etiam ob aeris salubritatem in prædicta Civitate Setiæ residere possunt, aliisque, etiam de causis, Nobis, ut præfertur notis, & animum nostrum moventibus, motu simili, nulla alia causa, aut expressione, seu consideratione habita ex nostra plena, libera, & omnimoda Apostolica auctoritate tenore præsentium eamdem Ecclesiam Sanctæ Mariæ Setinæ, etiamsi nunquam Cathedralis extiterit, & etiamsi de dicta unione facta a dicto Honorio Prædecessore non constet, quatenus opus sit, in Cathedralem de novo erigimus, prædictæque Ecclesiæ Terracinensi æque principali etiam perpetuo unimus.

Nova erectio Cathedralis Setinæ, ejusque unio illi Terracin.

§. 5. Ac erectionem, & unionem prædictas sic de novo, etiam vigore earumdem præsentium a Nobis, ut præfertur, factas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces esse, & fore, & nihil inposterum contra prædictas, ac præsentes nostras literas quovis modo, & ex quavis causa opponi posse, motu pari, etiam decernimus, & declaramus, præsentes quoque, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac nullo unquam tempore ex quocumque Capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica etiam ex eo, quod iidem Moderni, Capitulum, & Canonici dictæ Ecclesiæ Terracinen., aut alterius cujuscumque Ecclesiæ seu quicumque alii, cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, aut ad id vocati, & auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut jus, vel interesse habentium consensus, aut quolibet alio quantumvis magno, & substantiali inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, sive etiam ex eo quod in præmissis, eorumque alio solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, a Jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totatis læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa, etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis, nullibi appareret, seu alias probari posset notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut emanato, uti, seu se juvare in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter ex quibuslibet causis, & sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiamsi in eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac data, specialis mentio fiat pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis comprehendi, sed tan-

Clausulæ peculiares.

quam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas esse, & fore; Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane pariter decernimus.

Derogatio ampla.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, universalibusque Conciliis, specialibus, vel generalibus aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Terracinensis, & Setinæ, aliorumque Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque, etiam specifica, expressa, & individua mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis per quascumque literas Apostolicas, etiam motu simili pro tempore concessas quascumque etiam derogatoria rum derogatorias in se continentes derogari non possit, neque censeatur eis derogatum. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & causas, etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimum effectum hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac sufficienter, necnon speciali, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ extinctionis, avocationis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum abrogationis, suppletionis, sanationis, silentii, impositionis, Decreti, declarationis, erectionis, unionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto Decimo Septimo Kalen. Augusti Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXVII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Reg. pro perpetua pace in Provincia Polona Carmelitarum servanda.

Alia Const. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. confirmatum fuit Decretum Congregationis Disciplinæ super reformatione in duobus Conventibus Carmelitarum in Regno Siciliæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21. Jul. 1725. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

NUper emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in Causa Polona prætensæ Concordiæ inter Dilectos Filios Fratres Antiquæ Observantiæ ex una, & Fratres Reformatos Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo ex altera partibus, vertente de & super validitate dictæ assertæ Concordiæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi die 23. Junii 1713. celebrati Decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum præd.

§. 1. In Causa Polona prætensæ Concordiæ vertente inter Patres Carmelitas Antiquæ Observantiæ ex una, & Patres assertos Reformatos ejusdem Ordinis, & Provinciæ Polonæ ex altera partibus, de & super validitate, seu invaliditate dictæ assertæ Concordiæ, inter ipsos Patres firmatæ, occasione Capituli Provincialis in Civitate Cracoviensi celebrati sub die 23. Junii 1713., & ex quo pro illius confirmatione, & executione die 24. Septemb. 1719. sub falsa narrative, & expositione Breve a Sa. Me. Clemente XI. subreptive, & obreptive fuerit extortum, rebusque aliis non bene compositis. Commissa igitur cognitione hujusmodi Causæ, ac illius finali decisione ex speciali Commissione manu Sanctissimi signata, ad hanc S. Congregationem proposita fuerunt infrascripta dubia, nempe.

Dubia præfatæ Congr. præposita, ejusque responsa.

§. 2. An intret arbitrium pro aperitione Oris, & quatenus affirmative. An Breve Clementinum sit exequendum in casu &c. S. Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Juribus hinc inde distributis, mature perpensis, partibus auditis, & informantibus, referente Eminentiss. Francisco Card. Barberino Ponente. Ad primum affirmative, Ad secundum negative respondit. Romæ 22. Jun. 1725. F. Cardinal. Paulutius. Loco ✠ sigilli. P. A. Archiep. Larissæ Secr.

Preces eorumdem Fratrum.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Fratres antiquæ Observantiæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscator. die XXI. Julii MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Declaratur nulla Erectio Cornelii Berckman in Archiepiscopum Ultrajectinum.

Alia Const. hujus ed. 1725. Febr. 21. P. 1. declarata fuit irrita electio Cornelii Steenoven in Archiepiscopum etiam Ultrajectinum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecti Filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

NOvis istic in dies per paucorum Clericorum contumaciam erumpentibus scandalis, novisque saluti vestræ intentatis periculis, iterum ad Vos Paterni doloris, & solicitudinis voces, gemitusque convertimus; ne remissior ad custodiendum gregem esse videatur vigilantia Pastoris, quam diabolica malignitas ad perdendum. Eo autem acriori sensu acerbitatis ruinam, cæcitatemque factiosorum deflemus ac detestamur, quo pugnacius pergunt, non modo Apostolicis, sed Divinis etiam animadversionibus obluctari.

§. 1. Non enim vobis latet quidquid ad evertenda, & emendanda perversitatis exempla contra sanam doctrinam, disciplinamque canonicam istic suborta ediximus ac gessimus, irritam præsertim Electionem, & sacrilegam Consecrationem Cornelii Steenoven declarantes, ac rejicientes, eumque Ecclesiasticis censuris per datas die vigesima prima mensis Februarii proxime elapsi in forma Brevis Literas, ab omni jurisdictione arripienda, & Pontificalibus exercendis prohibentes, ac deterrentes. Filiis tamen dissensionis obturantibus aures suas, Deus terribilis, & fortis, quem illi per Nos, licet immeritos, loquentem audire noluerunt, & quem, spreta nostra auctoritate, spreverunt, extendit manum suam, ut errantes per ostensionem virtutis suæ a viis pessimis revocaret; nam literis nostris die decima septima mensis Martii apud vos evulgatis, cum idem Cornelius in sua pervicacia obfirmatus sacrilega manu Sacramentum Confirmationis palam administrare, Ordinesque conferre non formidasset, lethali morbo correptus, brevique consumptus ad tremendum Christi judicium, reddendamque tot malorum, turbarumque rationem; die tertia mensis Aprilis evocatus est. Eo quidem metu concussos damnatæ factionis Clericos ad cor redituros sperabamus; cum præsertim anni spatio nondum exacto, tam antedictus Cornelius, quam Presbyter Jacobus Kriis, qui vehementior præ cæteris auctor fuerat sacrilegæ consecrationis, & Laicus Donkers, in cujus ædibus illa peracta erat, nullo edito salutaris pœnitentiæ signo, in sua vere damnabili inobedientia mortem obiissent.

§. 2. Sed pœnalis illorum cæcitas conceptam a Nobis fiduciam elusit, & Domino etiam visitante in virga iniquitates eorum, apposuerunt adhuc peccare ei. Etenim (quod non sine intimo paterni cordis dolore nuper accepimus) iidem incredulitatis filii a tot vere orthodoxis, Nobisque, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in unitate fidei per federatum Belgium obsequentibus dissidentes, Lugduni Batavorum iterum convenerunt, atque inani Canonicorum Ultrajectinorum titulo temere assumpto, die decima sexta ejusdem Mensis Aprilis, Clericum suarum partium suæque pertinaciæ consortem Cornelium Berckman Archiepiscopum Ultrajectinum pari temeritate consilii ac judicii perversitate eligere non erubuerunt. *Refertur altera Electio Cornelii Berckman ad Archiepiscopatum eumdem, mortuo Cornelio Steenoven.*

§. 3. Nos proinde adversus iteratam præposteræ invalidæque Electionis audaciam Apostolicæ auctoritatis officium renovantes, quemadmodum per Superiores ad Vos literas nostras Electionem antedicti Pseudoepiscopi Cornelii Steenoven rejecimus, ita novam quoque Electionem memorati Berckman eadem auctoritate Apostolica rejicimus, irritamque, ac prorsus nullam fuisse, & esse declaramus; eidemque perperam, ac temere electo sub pœna excommunicationis latæ sententiæ interdicimus, ne a quocumque Episcopo, etiamsi alias legitima auctoritate suffulto, Ordinem, seu Consecrationem Episcopalem suscipere, neve ullo modo se pro Episcopo gerere, aut Ultrajectensis, vel alterius cujusvis Cathedralis Ecclesiæ Antistitis titulo nominare præsumat. Atque insuper sub simili excommunicationis pœna eidem inhibemus, ne jurisdictionem ullam, proque animarum regimine auctoritatem, facultatemve sibi arroget, aut pro suscipiendis Ordinibus Dimissorias literas dare, aut Pastores, ac Missionarios pro Sacramentis administrandis, gerendaque animarum cura deputare, & constituere audeat; quas Nos literas, & deputationes, si quæ datæ, factæque sint, aut in posterum dari fierique contingat, nullas, & inanes esse, ac fore decernimus. *Quæ nulla declaratur.*

§. 4. Præterea Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos universos, aliosque Ecclesiarum Superiores Prælatos quoscumque serio admonemus, iisque sub Canonicis pœnis gravissime interdicimus, ne eidem Berckman ad Episcopalem Consecrationem sacrilegas manus imponant. Vobis denique, Dilecti Filii, præcipimus, & mandamus, ne ulla ratione Pseudoelectum ejusmodi pro vero Archiepiscopo, & animarum Pastore habeatis, quem potius ut alienum declinare, & tanquam huic Sanctæ Sedi contumacem, & Sacris Canonibus Mandatisque Apostolicis refragantem aversari, & vitare debeatis. Paternis interea nostris monitis, ac præceptis Vos ultro, & alacriter audituros esse confidimus, cum animarum vestrarum pericula, quæ Nos discruciant, nulli debeant, quam vobis majorem curam, & sollicitudinem afferre. Deum autem rogantes, ut respiciat de Cœlo, & visitet vineam istam, atque operarios iniquitatis: qui eam demoliri contendunt, compescat, & arceat, *Admonitio ad Episcopos & Populum.*

arceat, Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIII. Augusti MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXIX.

Restituitur primævo suo Cathedralis honoris fastigio Ecclesia Cingulana; necnon æque principaliter Auximati unitur; & privilegiis ornatur.

Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. confirmata & innovata fuit erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem, & ejus unio cum Ecclesia Terracinen.

Dat. 20. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a consuetudine Romanæ Ecclesiæ custodiendi Ecclesias Episcopal.

Romana Ecclesia, quæ supra cæteras totius Orbis a Christo Domino primatum obtinuit, interdum ob ingruentes calamitates, plurium Ecclesiarum Episcopalium custodiam, & regimen unius vigilantiæ committere, & simul eas jungere consuevit, ne oves Dominicæ, Pastoribus suis viduatæ, lupo veniente, mortis discrimen incurrerent. Cessantibus vero peculiaribus causis, & necessitatibus, ob quas ejusmodi Ecclesiæ cum suis mensis, Diœcesibus & territoriis simul coaluerant, illisque iterum cleri, populique frequentia, & pietate florentibus Romani Pontificis, ut communis parentis de filiorum gaudio soliciti, providentia, honoris Episcopalis elogium, quod culpa non sua pridem amiserant, eis post sæculorum memoriam seorsum indulgere, & postliminio restituere non dedignatur.

Demonstratur Cingulum Piceni Civitatem, olim Episc. Cathedra claruisse.

§. 1. Hæc animo revolventes, accepimus, Cingulum, Piceni Civitatem, veterum magistratuum fama percelebrem, inter Ecclesias, speciali Provincia Romani Pontificis comprehensas, Cathedræ Pontificalis gloria claruisse, ubi Exsuperantius, præcipuus ejus patronus, cujus sacræ exuviæ ibidem coluntur, aliique Cingulani Antistites sedisse memorantur, & præsertim Julianus, felicis recordationis Vigilii antecessoris nostri laborum & itinerum comes, quem una cum aliis Collegiis suis Comprovincialibus Episcopis, ex veteris disciplinæ Ecclesiasticæ regula, Constantinopolim sequutus est, cumque is post Valentinum Silvæ candidæ Episcopum Vigilii constituto adversus Tria Capitula in Urbe regia subscripsit, & semel, iterumque ab eodem Vigilio laudatur in sententia contra Rusticum, & Sebastianum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconos, eidem Vigilio rebelles, Constantinopoli similiter edita. Ad hæc Pelagius, pariter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus, qui & ipse prædicti Pontificis constituto una cum Juliano cæterisque subscripserat, in Petri cathedra Vigilio Syracusis defuncto successor datus, eidem Juliano ad Cinguli Episcopalem Ecclesiam reverso non unas literas exaravit, quædam injungens, Cingulani Episcopatus immunitatem, & patrimonium respicientia. At postmodum Barbaris Italiæ incumbentibus Cingulana Ecclesia cum tota sua Diœcesi, & territorio Auximatis Episcopi, tamquam proximi, curæ commissa est. Signa tamen, & testimonia luculenta primævi Episcopatus Cinguli nihilominus superfuerunt, ac etiam supersunt. Ibi enim ab antiquis temporibus Præpositi, & Archipresbyteri dignitates cum insigni Collegio decem Canonicorum, sacras laudes Deo assidue canentium, hactenus remanent. Præterea Cingulanam Civitatem, suo Episcopio ornatam, ubi earumdem Auximatis, & Cingulanæ Ecclesiarum Antistites sæpe, & diu moram traxerunt, & pro libitu suo trahunt intra, & extra decem millia hominum circiter colunt, pluresque ædes sacræ, sex videlicet Religiosorum Ordinum, una Presbyterorum Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii, tres Virginum Deo sacrarum præter quinque piorum hominum Sodalitates, duo Xenodochia, & Mons pietatis, spectabilem reddunt: quæ quidem omnia singularem totius Civitatis Cingulanæ pietatem, & Dei cultum egregie patefaciunt.

Postea vero Cingulanam Ecclesiam Auximatis Episcopi curæ commissam fuisse.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Cujus etiam Civitatis magna laus est, ex ea non paucos strenuos, & prænobiles viros sacris Ordinibus Militaribus, Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, Sancti Jacobi a Calatrava, sanctique Stephani, pro Christiana Religione contra Infideles tuenda, institutis, nomen dedisse, & hoc ipso tempore etiam dare. Igitur ob præmissa, quibus etiam recolendæ memoriæ Innocentius Papa XIII. Antecessor Noster, qui, dum Cardinalatus honore fulgebat, Ecclesiæ Auximati ex concessione, & dispensatione Apostolicis præfuit, permotus ex paternæ charitatis instinctu Cingulanam Civitatem, ejusdemque Ecclesiam antiquo Episcopalis cathedræ nomini, non superveniente obitu, restituisset, nos utrique nomen hujusmodi restituere, & æquis dilectorum Filiorum ejusdem Cinguli civium votis, accedente ad ea consensu dilecti Filii Nostri Augustini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ tituli Sancti Sixti Presbyteri Cardinalis Pipiæ nuncupati, Ecclesiæ Auximatis ex similibus concessione, & dispensatione, nunc Præsulis existentis, annuere volentes, eosque necnon dilectos etiam Filios Præpositum, Archipresbyterum, & Canonicos prædictos, illosque, & illorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, nostris, Cingulum, veteri Episcopali dignitate præstantem Civitatem, necnon ejus Ecclesiam Deo dicatam, in honorem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in qua Præpositura, prima, & Archipresbyteratus, secunda, Dignitates, necnon decem Canonicatus, totidemque Præbendæ erectæ reperiuntur, ejus Cathedralem fuisse, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo declaramus: eamdemque primævo, & pristino suo Cathedralis honoris fastigio cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, præeminentiis, gratiis, & immunitatibus suis restituimus, in antiquum, & pristinum statum reponimus, & plenarie reintegramus; cumque ejus territorio, Clero, populo, & Diœcesi, Ecclesiæ Auximati Coepiscopalem, & Concathedralem æque principaliter, ac per unum, & eumdem illarum Præsulem æque principaliter regi, & gubernari, illique præesse debere, eadem Apostolica auctoritate, earumdem tenore præsentium, decernimus, & statuimus: ac insuper, si fortasse opus sit, idem Cingulum in Civitatem, illiusque incolas in Cives, & Ecclesiam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in Cathedralem erigimus sub invocatione ejusdem Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, & in ea dignitatem, Sedem, & mensam Episcopalem cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, juribus, & insignibus debitis, quibus aliæ Civitates, illarumque Cives, ac aliæ Cathedrales Ecclesiæ, illarumque Præsules, Capitula, & Canonici de jure,

Restitutio in pristinum Ecclesiæ Cingulanæ.

usu,

usu, stilo, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, aut uti, frui, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum.

Ordinatio- [...] quædam.

§. 3. Cum obligatione, quod Civitas Cingulana, taliter decorata suis sumptibus erigat in Ecclesia prædicta Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis condecentem Cathedram Pontificalem, umbraculo, seu baldachino tectam, ad quam per gradus, juxta cæremoniale Episcoporum, ascendi possit. Præposituram vero, in eadem Ecclesia majorem post pontificalem, ac Archipresbyteratum, secundam, illius Dignitates, ac Canonicatus, & Præbendas, in dignitates, Canonicatus, & Præbendas, auctoritate, & tenore præmissis, de novo similiter perpetuo erigimus; dictamque Ecclesiam Cingulanam, sic de novo per Nos erectam, eidem Ecclesiæ Auximati perpetuo, & æque principaliter unimus, itaut unus idemque Episcopus eis æque principaliter præsit: ac deinceps in quibuslibet scriptis publicis, & privatis, in actis Consistorialibus, Apostolicis diplomatibus, Constitutionibus Synodalibus, Decretis, & Edictis, ab eo pro tempore emanaturis, & subscribendis, non tantum Auximas, sed æque etiam Cingulanus Episcopus appellari, & se subscribere debeat: & ne Clerus, ac Populus Cingulanus Auximum usque, quod ad decimum & octavum inde lapidem abest ad forum Episcopale quascumque ob causas, etiam levissimas, jugi incommodo amplius pertrahantur, Vicarium sibi in spiritualibus generalem, in Civitate Cingulana, ejusque Territorio, & Diœcesi residentem arbitrio suo deputet.

Unio ejus[dem Ecclesiæ] æque [pri]ncipaliter [eid]em Eccle[siæ] Auxima[ti].

Nonnullis [ei]dem, & [eju]s Capitu[lo] privile[gii]s ornatur.

§. 4. Præterea dilectis Filiis Præposito, Archipresbytero, & Canonicis prædictis, nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi in posterum, dimisso veteri indumento, si quod gerunt, Præpositus, & Archipresbyter videlicet, Mozzetam violaceam supra Rocchettum, Canonici vero prædicti Almutiam tam in Ecclesia Cingulana hujusmodi, illiusque Choro, Capitulo, etiam in Missarum, & horarum Canonicarum divinarum, & nocturnarum, necnon Vesperarum, & aliorum divinorum officiorum celebratione, quam in processionibus, & sacris functionibus, aliisque actibus publicis, & privatis ubicumque locorum gestare valeant, postmodum aliis nostris Apostolicis literis, ob ipsos ut moris est, per Cancellariam seorsum expediendis, benigne concedimus, atque indulgemus.

Clausulæ [...]m deroga[to]riis.

§. 5. Decernimus insuper, has ipsas nostras Apostolicas literas semper, & perpetuo validas fore, suumque plenarium effectum, & robur habituras: nullo eas tempore, occasione, & causa quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Auximatis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmissis omnibus, & singulis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione, vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent: nec causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodiissent, adductæ, aut comprobatæ haberentur: vel intentionis nostræ, aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quilibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens, etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent: aut denique ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto, aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione, vel causa in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta; ac etiamsi talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum omnino exprimi necessario deberet; fortasse propterea quod de voluntate nostra, ceterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, easdem has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam & terminos juris, vel facti, aut gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse; decernimus, atque jubemus, universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes. Hasque easdem literas nostras sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam, motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, Consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, licet in eis de his nostris literis, earumque toto tenore & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse, aut debere comprehendi statuimus; sed tanquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi: & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statutum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore; Sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Prolegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes; sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere; sique secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse statuimus; non obstantibus quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis Constitutionibus, Synodalibus, Provincialibus, Œcumenicisque Conciliis, Ordinationibus quoque Apostolicis, & earumdem Ecclesiarum Auximatis, & Cingulanæ jurejurando, confirmatione Apostolica, vel Statutis quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, Consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, Literis Apostolicis, quæ eisdem, eorumque majoribus concessa fuissent, seu personis, ac locis quibuscumque, licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, ac quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque Decretis generatim, vel speciatim motu quoque huic simili, & in Consistorio, aut alias quomodolibet, sæpe etiam in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, & renovatis: quamquam diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per

quascumque alias motu quoque simili pro tempore editas, quascumque etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, nec censeatur eis derogatum.

Derogatio specifica.

§. 6. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut qualibet alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon specialiter, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam restitutionis, declarationis, erectionis, sanctionis, concessionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum ejus Petri, & Pauli se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto XIII. Kal. Junii Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXX.

Statuitur, ne quis Monachus Ordinis Cathusien. quodvis officium, seu gratiam, absque Superiorum consensu, a Sede Apostolica impetrare possit.

Hæc Constitutio confirmatur a Clemente XII. Constit. ed. 1732. Julii 31. P. 3.

Dat. 20. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ præsentis constitutionis.

Cum sicut dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Monachorum Ordinis Carthusien. Nobis nuper exponi fecit aliqui ipsius Ordinis Monachi ambitionis spiritu ducti officia dicti Ordinis ab hac S. Sede per importunas preces impetrare non erubescant cum maximo Regularis disciplinæ detrimento. Nobis propterea dictus Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Statutum prædict.

§. 1. Nos igitur incommodis, quibus ea de causa Ordo præfatus afficitur, obviam ire, ipsumque Vincentium Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a prædicta Sede quodvis officium, seu gratiam absque speciali, sive Prioris majoris Carthusiæ, vel Procuratoris Generalis pro tempore existen. ejusdem Ordinis licentia, & consensu quoquo modo impetrare possit, audeat, vel præsumat, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes irritum, nullum, & inane, si quid secus a quoquam contra tenorem præsentium contigerit attentari, vel impetrari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Aug. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXI.

Conceditur Provinciali Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo facultas conferendi gradus doctoratus in tribus primariis Conventibus Regnorum Cæsaraugustan., Valentin., & Pampilonen.

Similis facultas facta fuit ab Inn. XIII. Provinciali ejusdem Ordinis Provinc. Fluminis Januarii in Brasilia Const. ed. 1723. Dec. 23. P. 2.

Dat. 30. Aug. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponuntur causæ, quæ Pontificem impulerunt.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Prior Provincialis, & Definitores Provinciæ Aragoniæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo, quod cum in dicta Provincia lex vigeat juxta Constitutiones ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatas, quod omnes Magistri Doctoratus gradum in aliqua publica Studii Generalis Universitate suscipere teneantur, ne ipsis in eorum antiquitate, & præcedentia præjudicium inferatur; Expensæ vero in Universitatibus studiorum generalium trium illorum Regnorum, in quibus dicta Provincia divisa reperitur pro con sequendis dictis gradibus adeo adauctæ sint, ut eadem Provincia magnum detrimentum pecuniæ, quæ ad hunc finem ab illa exit, experiatur, ipsi exponentes, quo hæc damna, ac etiam expensæ, & itinerum incommoditates evitentur, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

Concessio præd.

§. 1. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; eidem moderno, & pro tempore existenti Priori Provinciali prædictæ Provinciæ Aragoniæ, ut ipse dictos gradus Doctoratus in tribus primariis dictorum trium Regnorum, nempe Cæsaraugustan., Valentin., & Pampilonen. Conventibus cum assistentia Præfecti Studiorum, aliorumque trium Magistrorum cujuslibet respective ex ipsis Conventibus hujusmodi servatis, alias de jure servan. conferre libere, & licite possit, & valeat auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum,

& inane,

& inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXV. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXII.

Erigitur Hospitium Matriten. Fratrum Prædicatorum, vulgo *de la Passion*, in regularem ejusdem Ordinis Conventum, cum omnibus cæterorum Conventuum privilegiis.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 10. P. 1. iisdem Fratribus nonnullarum Provinciarum facta fuit facultas peragendi Processionem SS. Rosarii absque licentia Episcopi, & Parochi interventu.

..5. Sept. ..5. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ..ra Ordi..n Regula..n, Præ.. præci.., cui no..n dedeat.

PAstoralis Officii, quod meritis licet imparibus Divina Providentia humilitati nostræ committere dignata est, ratio postulat, ut omnium Regularium Ordinum Vineam Domini excolentium præcipuam solicitudinem geramus, quæque ad Divini Cultus amplificationem, Regularis disciplinæ custodiam, & augmentum conferre dignoscimus, ea Jugi studio, & conatu provehere, statuere, & vehementer urgere non desinamus. Peculiari tamen cura, & vigilantia oculos nostræ mentis ad Ordinem Fratrum Prædicatorum, in quo solemnem professionem Regularem emisimus, & diu versati fumus, Nos decet convertere, ut ubi uberiores fructus in Vineam ipsam profluere, & bonorum operum messem exurgere aspicimus, illuc, quantum in Domino possumus, provida cogitatione, & maxima sedulitate incumbamus.

..efertur ..tio præd. ..pitii j..m..lem pera-

§. 1. Itaque cum alias, & usque de Anno Domini 1637. tunc existentes Fratres dicti Ordinis, Provinciæ Hispaniæ Hospitale vulgo *de la Passion* nuncupatum in Oppido, seu Civitate nuncupato Matriti Toletan. Diœcesis, intra limites Parochiales Ecclesiæ Sanctorum Justi, & Pastoris dicti Oppidi situm, cum ejusdem Hospitalis sine cura existente, minusque collativa Ecclesia, ac omnibus, & singulis mansionibus, aliisque membris, & ædificiis ad usum habitationis ab eodem Hospitali quomodolibet dependentibus, eique annexis, in eorumdem Fratrum, Oppidum prædictum pro eorum, dictæque Provinciæ negotiis pertractandis pro tempore adeuntium, Hospitium jam convertendum a tunc existentibus, dicti Hospitalis, illiusque Ecclesiæ Mansionum, Membrorum, & Ædificiorum prædictorum possessione per tunc existentes Fratres prædictos adepta, eodemque Hospitali in eorum Hospitium converso, dictæ Ecclesiæ, in Divinis juxta laudabile dicti Ordinis Institutum deservire, ac in ea Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum asservare, illudque Christifidelibus excepto Paschali tempore ministrare, defunctorum Corpora tumulare, Missas prævia Campanarum pulsatione, aliaque Divina Officia celebrare, & Christianæ Pietatis opera exercere consuevissent.

Pro qua erectione lis exorta, indeque d. Hospitium in privatam Domum redactum.

§. 2. Lite postea, & Causa in Patribus inter tunc existentes Rectorem dictæ Parochialis Ecclesiæ, ac in eo Clericos, seu Presbyteros perpetuos Beneficiatos ex una, & tunc existentes Fratres prædictos ex altera Partibus coram Ordinario loci, & deinde coram aliis earumdem Partium Judicibus competentibus, ac demum in Romana Curia, & in Causarum Palatii Apostolici Auditorio super præmissis, & præsertim super eo, quod dictum Hospitale in Hospitium ejusmodi, nulla desuper dicti Ordinarii loci ad id interveniente licentia, minusque servata fel. record. Clementis Octavi, Gregorii XV., & Urbani etiam VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutionum desuper respective editarum, & Concilii Tridentini Decretorum respective forma, conversum, seu erectum, & institutum fuerat, rebusque aliis in actis Causæ, & Causarum ejusmodi latius deductis introducta, prosequuta, ac demum per tres sententias conformes ad tunc existentis dictæ Parochialis Ecclesiæ Rectoris, & in ea Beneficiatorum prædictorum favorem desuper emanatas, & in rem judicatam transactas terminata, Fratres tunc existentes prædicti in earumdem sententiarum exequutionem a præmissis omnibus, & singulis in dicta Ecclesia ulterius exequendis, & exercendis sese abstinere, dictæ Ecclesiæ januas claudere, & ab eadem Ecclesia illius Campanas amovere coacti fuerunt: propterea que dictum Hospitium velut in privatam Domum redactum extitit, & existit de præsenti.

Causæ præsentis Erectionis.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, ad Oppidum prædictum, in quo pro tempore existentis Hispaniarum Regis residet Aula, frequens Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratrum pro eorum ibi discutiendis negotiis accedat consuetudo, & absonum sit, quod in tam insigni Oppido, ubi Regalis Aulæ hujusmodi per commendabilem Secularium morum honestatem refulget decor, & Religionis cultus, Fratres illuc pro tempore accedentes prædicti in Hospitio hujusmodi nullo septo, Clausura, & veluti in privata Domo cum libero Secularium utriusque sexus Personarum, accessu, non sine Regularis disciplinæ discrimine, animique dolore commorari cogantur: Hospitium vero prædictum nunc, ut præfertur, veluti in Domum privatam redactum mansionibus, aliisque Ædificiis pro futuro dicti Ordinis, per Nos ut infra erigendo Conventu necessariis, opportunisque refertum existat, & in Ecclesia prædicta, quæ eidem Hospitio contigua, eique proxima, nec angusta, minusque rudis structuræ existit, majus, & sex alia Altaria Sacris utensilibus ad Missas etiam Conventuales celebrandas satis decenter ditata, & ornata, Chorus pro Divinis Laudibus Altissimo depromendis accommode instructus, & Sacristia cum ejus Sacra suppellectili locupletata reperiantur.

Lis præd. extinguitur; & præf. Hospitii erectio confirmatur.

§. 4. Nos igitur ad majori ejusdem Ordinis stabilitati in prædicto Oppido consulendum, & ne illa ulterioribus litium prematur incommodis, sed ut Ordo ipse, cujus in dicto Oppido tres Conventus perpetuo erecti, & instituti reperiuntur, pluribus in Oppido hujusmodi abundans Stationibus semper gratior, validiorque in pacis amœnitate efflorescat coram Domino, prout sincero exoptamus affectu, litis, & Causæ prædictarum, & aliarum, si quæ sint, & desuper quomodolibet exoriri poterunt in futurum, statum, & merita universa, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro plene expressis habentes, & causam prædictam, quatenus opus sit, ad Nos avocantes,

tes, litemque hujusmodi ad infrascriptorum effectum omnino, penitusque extinguentes, necnon dationem, & concessionem Hospitalis, illiusque Ecclesiæ ædificiorum, aliorumque annexorum membrorum, & dependentiarum prædictorum per tunc existentes dicti Hospitalis Rectores tunc existentibus Fratribus prædictis quocumque cujusvis alienationis titulo, ac quocumque desuper forsan tunc soluto pretio quomodolibet factas, Apostolica auctoritate perpetuo approbantes, & confirmantes, eisque inviolabile Apostolicæ firmitatis robur adjicientes, nec non omnes, & singulos tam juris, tam facti, aut aliarum quarumcumque circumstantiarum & solemnitatum defectus si qui, & si quæ tam super datione, & concessione, quam dicti Hospitalis erectione, seu fundatione prædictis quomodolibet respective intervenerint, seu intervenisse prætendantur, plenarie perinde, ac si datio, & concessio, ac erectio, seu fundatio prædictæ respective factæ fuissent, supplentes, motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque voluntate, & deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Hospitium prædictum cum omnibus, & singulis illius ædificiis, Ædibus, mansionibus, Officinis, & Hortis in eo existentibus quibuscumque, prævia ab eis cujuscumque secularitatis, si qua inesse dignoscatur, seu prætendatur, status, & essentiæ abdicatione, suppressione, & extinctione, in reliquum Regularem dicti Ordinis, in dicto Oppido Conventum cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus gratiarum, Indulgentiarum, Largitionibus, immunitatibus, ac exemptionibus, quibus cæteri dicti Ordinis Conventus de jure, stylo, & consuetudine, ac participatione, aut alias quomodolibet nunc utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum pro duodecim saltem nunc, & pro tempore existentibus Ordinis, & Provinciæ prædictorum Fratribus Ordinem ipsum expresse professis; qui in Conventu per præsentes ut infra erigendo hujusmodi, ac intra illius claustra, servata Regulari eorum disciplina, una cum uno ex eis futuro eorum Priore ab ejusdem Ordinis Fratribus Canonice pro tempore eligendo, qui eos necnon Conventum per præsentes ut infra erigendum juxta dicti Ordinis Leges, & Constitutiones per debitas eorum regularis disciplinæ semitas, regere, dirigere, corrigere, & gubernare, eisque præesse debeat, vivere, & qui ex Conventus per præsentes ut infra erigendi hujusmodi annuis redditibus, seu eleemosynis, si quos, aut si quas habeat eorum alimoniæ, & manutentioni sufficientes, sin minus, ac donec Conventus per præsentes erigendus hujusmodi ex redditibus, & eleemosynis prædictis habuerit, unde congruæ alimoniæ, & manutentioni prædictis consulere valeat, ex aliorum Provinciæ prædictæ Conventuum juxta providam ab ejusdem Provinciæ Provincialibus Superioribus desuper pro rata redditutuum; seu eleemosynarum deficientiam hujusmodi faciendam, servandamque distributionem, ac alias quoad illorum numerum alimoniam, & manutentionem hujusmodi juxta Constitutionum, & Decretorum Apostolicorum alias desuper editorum formam, & tenorem, ali, & manuteneri debeant, necnon sine cura, minusque collativam existentem Ecclesiam prædictam, abdicata pariter ab ea quacumque ejus secularitate in regularem dicti Ordinis Ecclesiam cum omnibus quoque, & singulis libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, indultis, Indulgentiis, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus reliquæ dicti Ordinis regulares Ecclesiæ nunc quomodolibet fruuntur, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poterunt in futurum, ita quod liceat Fratribus dicti Ordinis pro tempore existentibus prædictis illam, illasque Januas publice aperire, Campanas denuo apponere, ac pulsare, & in ea Missas etiam Conventuales, aliaque Divina Officia celebrare, Sacramentales Christifidelium Confessiones audire, Venerabile Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum decenter asservare, illudque eisdem Christifidelibus singulis anni, non tamen Paschalis, temporibus, & diebus ministrare, conciones habere, Defunctorum Cadavera sepelire, Beatæ Mariæ Virginis Rosarium recitare, Divinas Laudes nocte, & die assidue choraliter decantare, aliaque Christianæ pietatis opera, & functiones Ecclesiasticas juxta eorum Ordinis laudabile Institutum, & quæ Religiosa eorum Charitas ad promovendam æternam proximorum salutem sibi suaserit exercenda, exercere, cujusvis licentia desuper minime requisita, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium dictæ Parochialis Ecclesiæ, illiusque nunc, & pro tempore existentis Rectoris, Apostolica auctoritate perpetuo erigimus, & instituimus.

Erectio ejusdem Hospitii in regularem Conventum, cum omnibus privilegiis aliorum.

§. 5. Decernentes easdem præsentes etiam ex eo quod dilecti Filii moderni dictæ Parochialis Ecclesiæ, illiusque nunc, & pro tempore existentes Rector, ac Beneficiati in ea existentes prædicti, Ordinarius loci, Regulares cujuscumque Ordinis, Societatis, vel Instituti, vel quicumque alii in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, vel alii ad quos forsan spectat, & pertinet, seu pro tempore spectabit, & pertinebit, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, neque præmissis consenserint, imo forsan illis contradicturi sint, seu quibusvis aliis quantumvis justis, justissimis, & rationabilibus Causis de nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu cogitato, vel inexcogitato notari, impugnari, retractari, annullari, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas, quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, vel sub quibuscumque Constitutionibus, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum etiam motu pari, & consistorialiter emanatis, vel emanandis, aut quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, nullatenus unquam comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum, ac eum in quo ante permissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes d. Conventus per Nos, ut præfertur, erecti Priorem, & Fratres eligenda, concessas, semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit firmiter, & inviolabiliter observari: sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos etiam causarum Palatii prædicti Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Vicelegatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata, eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in qualibet instantia judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 6. Quocirca dilectis Filiis nostro, & dictæ Sedis Nuncio in Regnis Hispaniarum pro tempore commoranti, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per Apostolica scripta motu proprio simili mandamus, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, quando & quoties pro parte, pro tempore

Deputatio Exequutorum.

pore existentium Fratrum Conventus per Nos, ut præfertur erecti hujusmodi, seu pro eis agentium requisiti fuerint, easdem præsentes, & in ea contenta quæcumque, ubi, quando, & quoties opus fuerit, faciant integraliter, ac inviolabiliter observari, non permittentes Priorem, & Fratres dicti Conventus per Nos ut præfertur erecti, vel pro eis agentes pro tempore existentes prædictos desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut inquietari, Contradictores, & rebelles quoslibet per censuras Ecclesiasticas aliaque juris, & Facti remedia compescendo, invocato etiam si opus fuerit, Brachii secularis auxilio.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ clausula de jure quæsito non tollendo, ac ejusdem recordationis Bonifacii similiter Papæ VIII. etiam Prædecessoris Nostri quatenus opus sit de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis extra suam Civitatem, & Diœcesim ultra tres dietas ad Judicium non trahatur, necnon prædictis Clementis, Gregorii, & Urbani Prædecessorum Nostrorum prædictorum, necnon piæ mem. Innoc. PP. X. similiter Prædecessoris nostri desuper edita, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis prædicti, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illi, illiusque Superioribus, aliisque Personis, etiam derogatoriarum derogatoriis, efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse hac vice dumtaxat harum serie motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostræ Approbationis, Confirmationis, Roboris, Adjectionis, defectuum, Suppletionis, Erectionis, Institutionis, Decreti, Mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo quinto Nonis Septembris Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXIII.

Confirmatur Ordinatio quædam Capituli Generalis Carthusiensis; ne Monachi ejusdem Ordinis Missarum eleemosynas in privatos usus convertant.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Maji 11. P. 12. prohibitum fuit Monachis d. Ordinis, ne usum carnium alicui in suis Monasteriis permittant. Et hujus Const. ed. 1725. Aug. 20. P. 2. Statutum fuit ut nullus impetrare posset gratiam aliquam a S. Sede sine Superiorum majorum licentia, quæ Constitut. confirmatur a Clem. XII. Const. ed. 1732. Jul. 31. P. 3.

Dat. 7. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Procurator Generalis Ordinis Carthusien., quod cum nonnullis abhinc annis inter aliquot ejusdem Ordinis Monachos per se, sive per interpositas personas Missarum eleemosynas procurandi, illarumque lucrum contra eorum regulam, & paupertatis votum, non obstante, quod abunde de rebus necessariis provisi sint, sibi attribuendi abusus irrepsisset, per quamdam Ordinationem Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1684. celebrati expresse prohibitum fuit, ne unquam talium stipendiorum lucra sive palam, sive secreto sibi procurarent, aut reciperent, vel in proprios usus applicarent, prout fusius continetur in eadem ordinatione, tenoris qui sequitur, videlicet:

Ordinatio præd. Capituli Gen. an. 1684.

§. 1. 1684. *Ordinatio pro Missis eleemosynariis. Quia experientia teste didicimus, quæ, & qualia damna Ordini evenerunt in quibusdam locis ex celebratione quarumdam Missarum, quarum stipendia a celebrantibus in proprios, aut amicorum, vel Parentum usus convertebantur, & partim per Superiorum pusillanimitatem, partim per Subditorum astutias, qui per varias prætextuum, & rationum excogitationis id sibi quasi licitum usurpabant; Qui quidem abusus jam extirpatus esse videtur: Sed ne unquam tale malum in voti paupertatis perniciem, & cupiditatis nutrimentum, quæ propositi Carthusien. pestis merito vocari mereretur, quamcumque Domum Ordinis sub quolibet prætextu iterum ingredi valeat, aut in qualibet Persona Ordinis tolerari; Declaramus quascumque rationes super hac re huc usque allegatas, aut allegandas frivolas esse, & nullas, sed meras esse corruptelas a Seminatore zizaniorum in animarum perniciem superseminatas: Cum personis Ordinis necessaria juxta propositi Carthusiensis tenorem utique ministrari per Statuta nostra præscribantur, & de facto ubique per Superiores sufficienter ministrentur. Et prohibemus omnibus personis Ordinis in virtute Sanctæ obedientiæ, ne unquam talium dispendiorum lucra, sive palam, sive secreto sibi procurent, aut recipiant, vel in proprios usus applicent, sive per se, sive per interpositas personas, sub pœnis contra inobedientes, & proprietarios per Statuta ordinatis. Prioribus vero interdicimus, ne unquam id permittant, aut tolerent sub pœna absolutionis. Si quæ autem devotæ personæ Missas pro se celebrari postulent ad jussum Prioris, cui omnes Monachi, ex vi voti sui in his, sicut in aliis obedire tenentur per ordinem tabulæ, sicut consuetum est apud Nos reddantur, & stipendia inde oblata aliis Conventus bonis incorporentur juxta mentem Sacr. Concil. Tridentini Sess. 25. Cap. 2. de Reformat., & juxt. Cap. 19. 2. part. Statutorum nostrorum, atque administrationis Superiorum subjaceant. Nec Visitatoribus Ordinariis, aut Commissariis liceat ullo modo super hac re dispensare: Sed insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere -- insuper ea omnia, quæ in locis specialibus super hac re fuerunt jam per Capitulum Generale disposita volumus in suo robore permanere. -- Et subinde ejusmodi Ordinatio in Capitulis Generalibus annorum 1685. 1711., & currenti anno confirmata fuit.*

Preces Procuratoris Gener. pro confirmatione.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, his minime attentis præsenti abusus etiam nunc perseverent, ac proinde ut Capituli Generalis Ordinatio præinserta inviolabiliter observetur, dictus Vincentius Procurator Generalis Ordinationem hujusmodi Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret:

§. 3. Nos ipsius Vincentii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationi-

bus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, prainsertam Capituli Generalis Ordinationem confirmatam, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos, juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, ipsamque Ordinationem sub suspensionis a Divinis, aliisque arbitrio Nostro imponendis pœnis eo ipso per contrafacientes absque ulla declaratione incurrendis, servari mandamus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die VII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXIV.

Statuuntur variæ Ordinationes pro bono Regimine Fratrum Ordinis S. Jo. Dei.

De confirmatione Privilegiorum ejusdem Ordin. vide hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1.

Dat. 7. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura præstanda Ordini S. Joannis Dei.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio Divina dispositione constituti, ad Sacrum S. Joannis Dei Ordinem, qui multiplicia, atque præclara pietatis, & Christianæ charitatis opera, erga Pauperes, & Infirmos suis Hospitalibus decumbentes, magno cum Reipublicæ Christianæ spirituali commodo, & utilitate, nec minore fidelium ædificatione in dies exercere non definit, mentis nostræ aciem convertentes nonnullos, quos in eodem Ordine sensim gliscere intelleximus, abusus de medio tollere, utque Regularis in eo disciplina, ubi labefactata fuerit opportunis rationibus restituatur, & ubi viget firmius perseveret, providere studemus, in eumque finem ex injuncto Nobis Divinitus Pastoralis solicitudinis munere, matura deliberatione præhabita, quæ infra sequuntur, statuenda, ordinanda, ac declaranda duximus.

Ordinationes prædictæ de libertate votorum in Congregationibus Conventualibus.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, ubi Congregationes Conventuales in Domibus pro Novitiatibus destinatis ejusdem Ordinis habentur, Religiosis, qui jure illas ingrediendi potiuntur liberum esse deceat quidquid opportunum eis videtur inibi proponere, ac respondere, multoties vero contingat id a pluribus ob injustum timorem eis a suis Superioribus incussum prætermitti, quibuscumque Superioribus districte, ac sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ eo ipso absque alia declaratione incurrenda prohibemus, ne eorum subditos quoquo modo impediant, aut deterreant quominus in prædictis Congregationibus quidquid proponendum, vel respondendum expedire censuerint libere proponere, ac respondere valeant, præsertim in iis, quæ spectant ad receptionem Novitiorum; Volentes etiam, ut relationes de Novitiis prædictis, quas fratres de more Ordinis præfati ad eas colligendas deputati adferent in eisdem Congregationibus palam legantur.

De Novitiorum probatione exactius perficienda.

§. 2. Quo autem probatio Juvenum in ipsum Ordinem admittendorum exactius perficiatur, quam hactenus fieri consuevit, cum per ejusdem Ordinis Constitutiones dumtaxat præcipiatur, quod sub fine anni probationis congressus a fratribus habeatur in quo Novitii mores, vitæ consuetudo, instructio in rebus Ordinis præfati ac spiritualis progressus discutiuntur, & vota demum pro illius admissione, vel dimissione conferantur mandamus, ut ejusmodi congressus, ac discussio singulis quatuor mensibus deinceps fiant, idque sub eadem pœna privationis vocis activæ, & passivæ per Priores locales illa facere negligentes similiter incurrenda, & quatenus post peractum examen Novitius uti inventus dicto Ordini minime aptus, & utilis in primo, secundo, vel tertio congressu a professione emittenda per pluralitatem suffragiorum exclusus fuerit, dicti Priores eum statim a Religione, & Novitiatu dimittant ad propria reversurum, nec ullus ex dictis fratribus dimissionem Novitii sic exclusi directe, vel indirecte sub simili pœna impediri, vel morari audeat ipsi Prioribus sub eadem pœna insuper injungentes, ne quovis prætextu, vel colore ullum Novitium ad annum professionis, vel professionem admittant, nisi prius exercitia spiritualia rite peregerit, super quibus nullatenus cum eo dispensare valeat.

De recenter professis in Professoriis per annum collocandis.

§. 3. Recenter autem professi per totum immediate insequentem annum collocentur in Domibus, seu Conventibus, quibus adsunt professoria, vel in futurum erigentur, ut ibi segregati, ac sub disciplina Magistri ad eos regendos, & instruendos specialiter deputandi degentes, Regulas Novitiatus omnino servent, quo in suscepto Religionis spiritu magis confirmentur, quin integro illo anno durante ex quavis dispensatione, aut alio prætextu extra eadem professoria collocari possint, sed ad summum ob aliquam eorum necessitatem, si eorum Priori, Generali, vel Provinciali convenire videbitur, de uno ad aliud professorium donec annum prædictum exegerint, transferri valeant.

De muniis minime committendis Religiosis ante triennium a professione emissa.

§. 4. Quamvis vero in eisdem Constitutionibus expresse non caveatur, quod per tres annos continuos a professione emissa computan. nemini demandentur officia illa, quæ non conferuntur per canonicam electionem, sed ad libitum Priorum Conventualium, quia tamen plurimum interest, ut Religiosi illi durante dicto triennio Hospitalitatis juxta ejusdem Ordinis institutum exercenda incumbant, & assuescant, nec immatura adhuc ætate protinus muniis illis admoveantur, quæ cum libertate sæpius conjuncta sunt, eisdem Prioribus Conventuum, & aliis Superioribus quibuscumque sub enarrata pœna interdicimus, ne Religiosis præ-

dictis

dictis ejusmodi Officia committant, & si aliquando contingat Superiores locales aliis Religiosis ultra triennium jam professis, quibus dicta Officia conferre possint destitutos esse, tunc demum illos requirent a dicto Priore Generali, vel Provinciali, qui eos mittere teneantur.

De Hospitalium, & Ægrotorum servitio, omnibus Religiosis indiscriminatim demandando.

§. 5. Porro omnes, & singuli Fratres Ordinis prædicti in quibuscumque Conventibus existentes exercitiis spiritualibus quotannis, ac tempore eis arbitrio Prioris Generalis, vel Provincialis designando vacent, ut exinde in via Domini magis dirigantur. Et quia cura Ægrotorum omnibus Religiosis dicti Ordinis æque injuncta reperitur, Prioribus localibus sub pœna suspensionis ab officiis suis mandamus, ut posthabitis quibuscumque mundanis affectibus, respectibus ac Secularium commendationibus, imo, & quibusvis vel in ordine, vel extra Ordinem impetratis dispensationibus, omnes indiscriminatim Religiosos sibi subjectos ad consuetas in Hospitalibus nocturnas vigilias, seu excubias faciendis cogant, & quatenus aliquis impedimento, quo ab istis nocturnis custodiis rationabiliter excusetur, detineatur, rejecto quocumque prætextu, eum per totam diem Hospitalium, & Ægrotorum servitio addicere, & quocumque alio officio eximere debeant.

De exponendis bis quolibet mense duobus Capitulis Constitutionum Ordinis.

§. 6. Licet autem ex laudabili ejusdem Ordinis usu in singulis Conventibus non modo regula, quam dicti Religiosi profitentur, sed etiam adjectæ illi Constitutiones legantur, ut id majori cum utilitate, & fructu de cætero fiat, eisdem Prioribus localibus sub simili pœna suspensionis præcipimus, ut per Religiosum idoneum exponi curent bis quolibet mense duo Capitula Constitutionum prædictarum, quo nimirum Religiosi de obligationibus sibi incumbentibus melius instruantur, ipsos vero Religiosos, exceptis quæstuatoribus, Procuratore, obsonatore e Conventibus absque Socio egredi non sinant.

De non impedienda mutatione Domorum a Priore Generali præscripta: & obedientia a Religiosis præstanda literis obedientialibus.

§. 7. Ad hæc autem Priori Generali ipsius Ordinis, cui omnes Domus Novitiatui destinatæ subjectæ existunt, Religiosos, etiam officiales quandocumque, sive ad alterius cujuscumque Domus, sive ad ejusdem etiam Domus ordinatius regimen pro sui libito mutandi competentem confirmantes, ac gravem abusum radicitus evellere cupientes, Priori locali sub pari privationis vocis activæ, & passivæ pœna, necnon perpetuæ inhabilitatis ad quæcumque officia Ordinis obtinenda interdicimus, ne mutationes hujusmodi directe, vel indirecte impedire, aut in controversiam revocare sicut cæteris Religiosis sub eadem pœna, ne literas obedientiales d. Prioris Generalis, seu Visitatorum, aut Priorum Provincialium quoquo modo impugnare, aut alias non exequi præsumant.

De residentia Prioris localis & Provincialis, ac de Literis obedientialibus non concedendis, neque petendis per Sæcularium favores.

§. 8. Alium quoque abusum præcedenti non absimilem submovere volentes, quod scilicet quemadmodum fratres eo sæpe ire recusent, quo a suis Superioribus destinantur, ita quoque illos per interpositos favores, ac officia Magnatum, & Procerum vexent, ad hoc ut ab uno Conventu, ad alium sibi benevisum commutentur, quinimo non raro eveniat, ipsosmet Priores tam locales, quam Provinciales nulla justa de causa ductos, sed ut suo ingenio morem gerant per tempus etiam notabile a suis Conventibus, aut Provinciis respective abesse, pœnam privationis Officiorum, & vocis activæ, & passivæ eo ipso incurrendam indicimus non modo adversus Priores locales, & Provinciales ultra unius hebdomadæ spatium a suis Conventibus, vel Provinciis absque urgenti, & ad servitium suorum Conventuum, aut Provinciarum spectante necessitate abessent, verum etiam adversus omnes tum Superiores, tum subditos concedentes, aut petentes per interpositas quarumcumque personarum Secularium preces literas obedientiales, aut ad commorandum alicubi, vel aliquo evagandum.

De Religiosis qui in hujus Almæ Urbis Conventu moram ducere possunt.

§. 9. Et ne in hujus Almæ Urbis Conventu Fratres inutiles moram ducant, ac in eorum substentationem insumatur, quod Ægrotorum levamini debetur, statuimus istiusmodi Fratres in eodem Conventu nusquam degere posse, aut ulli Fratri licere, exceptis Discretis Ordinis memoratum Conventum adire nisi obtenta prius in scriptis a Priore Generali ob necessitatem ab eo approbandam opportuna facultate, idque sub apostasiæ a Religione, aliisque ipsius Prioris Generalis arbitrio in quemcumque aliter accedentem infligendis pœnis; Ne autem Fratres prædicti a Priore Generali præfato facultatem ejusmodi favoribus extorquere adnitantur, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ necnon officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda Fratribus, qui per favores vim inferunt Superioribus ad literas obedientiales impetrandas irrogamus.

De Sæcularium favoribus non requirendis, nec admittendis pro dignitatibus in d. Ordine assequendis.

§. 10. Excommunicationis vero latæ sententiæ pœna innodamus Fratres ad quarumcumque Sæcularium personarum favores pro dignitatibus, & officiis in dicto Ordine assequendis recurrentes, illosque insuper eo ipso inhabiles ad officia, & dignitates, quæ ambiunt, seu sibi concedi postulant, declaramus, sive procuraverint, sive tantum hujusmodi favores admiserint, eamdemque pœnam sancimus in omnes illos Fratres, qui prædictis favoribus lacessiti, seu pulsati palam Electores de illis non edocuerint, necnon in singulos Electores, qui postquam de hac re certiorati fuerint, nihilominus Fratres favores prædictos procurantes, seu admittentes eligere non dubitaverint.

De præcedentia inter Dignitates obtinentes.

§. 11. Sed, & quasdam controversias super præcedentia inter illos, & qui officia, & dignitates in Ordine obtinent obortas dirimere volentes, mandamus quatenus primus vocalis in Provinciis eligi solitus pro negotiis, & electionibus Capituli Generalis, post Priorem Conventualem, Exprovinciales, & Sacerdotes omnes præcedat quoscumque alios, quamdiu primus vocalis erit, utque Priores locales omnes Vicarios Conventuales in quibuscumque Conventibus pariter præcedant.

De administratione redituum singulorum Conventuum, & Hospitalium.

§. 12. Insuper ut tutiori redituum singulorum Conventuum, Hospitalium administrationi cautum sit, injungimus Prioribus Conventualibus, ut quotidianis comestibilibus, & aliis expensis, quæ summam duorum scutorum monetæ non excedent dumtaxat exceptis, nullam aliam rem penitus emere, vel etiam vendere valeant, nisi obtenta prius a Priore Generali quoad Conventus ipsis subjectos, seu a Priore Provinciali, quoad reliquos Conventus emptionem, venditionemve hujusmodi faciendi licentia, ad quam petendam iidem Priores consultationem, approbationem, & subscriptionem adhibere debeant plenæ Congregationis suorum Religiosorum, qui singuli testentur cum juramento expedire fieri emptionem, aut venditionem, prout petitio Priorum pro licentia obtinenda præfefert, quod si dicti Priores Conventuales a loco ubi Priores Generalis, vel Provincialis commorantur longius distent, & occasio utilis se se offerat ad emptionem, seu venditionem prædictam deveniendi quæ per meram petendi, & præstolandi ab eis licentiam prædictam dilabi posset, tunc de consilio, & assensu Congregationis suorum Religiosorum ad eam procedere valeant ex Priorum Generalis, vel Provincialis præsumpta tantum, ac tacita licentia, quibus tamen rationem confestim reddant emptionis, seu venditionis per eos

factæ subscribente cum juramento eadem Congregatione Religiosorum non modo, quod utiliter, ac de ipsorum consilio, & assensu facta fuerit, ut præfertur, verum etiam quo expressa licentia a Prioribus Generali, vel Provinciali antea peti, & obtineri nequaquam potuerit, nec occasio proficua, quæ raptim Prioribus localibus occurrat amitteretur; Priores autem Conventuum, etiamsi immediate Priori Generali subsint, hanc licentiam nonnisi a suis Prioribus Provincialibus modo prædicto exquirere teneantur, atque generaliter Priores omnes locales hanc methodum servent, quotiescumque aliquid in beneficium Conventuum, seu Hospitalium, quod decem aureorum impensam excedat facere meditantur, qui vero præmissa non adimpleverint in perpetuum voce activa, & passiva careant.

De Conservatione supellectilium eorumdem; deque Fratrum habitu.

§. 13. Conservationi quoque supellectilium Conventuum, eorumque Sacrariorum, & Hospitalium intendentes, tam Superioribus, quam eorum subditis prohibemus, ne quæcumque supellectilia hujusmodi extraneis commodent, idque sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ quoad subditos, si id fecerint absque expressa Superiorum suorum licentia, qui sciant vetitam sibi a nobis esse in hac licentia concedenda inconsultam, nimiamve facilitatem, strictèque omnibus injungimus observantiam Constitutionum ejusdem Ordinis quantum ad humilem, simplicemque habitum in d. Ordine deferri solitum, qui videlicet a Seculari cultu, & omni mundana vanitate, & novitate plane alienus sit pœna privationis, & inhabilitatis ad officia ipsius Ordinis eos coercentes, qui aliqua ex parte hac in re culpabiles non se protinus emendaverint, adversus quos Superiores ad alias etiam pœnas, quatenus opus sit procedere possint, & debeant.

De rebus in Ordine contingentibus; necnon negotiis in Congregationibus resolutis minime evulgandis.

§. 14. Cumque experientia ipsa compertum sit, oblocutiones in Superiores rerum in Ordine contingentium extra Claustra delationes, seu evulgationes, necnon negotiorum in Congregationibus resolutorum revelationes imprimis noxias, ac perniciosas esse nedum quia recto gubernio plurimum officiunt, verum etiam quod totius Ordinis honori, & decori non parum detrahunt, privationem vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendam indicimus in eos qui apud Seculares præsertim aliquem ex enarratis excessibus admiserint, qui si sufficientia adversus eos de præmissis indicia habeantur, etiam in carcerem detrudi, & quatenus de eis, eorumve aliquo convicti fuerint, extra Provinciam suæ professionis relegari valeant.

De Appellationibus, & recursis.

§. 15. Demum cum non raro eveniat, Religiosos, & Superiorum suorum Judicium effugiant, melioremque prætensionum suarum successum experiantur, apud alios, nec eorum meritorum, quinimo sæpe nec legum, & consuetudinum Ordinis prædicti gnaros per appellationes, seu recursus ita inordinate agere, ut eosdem Superiores multoties interrogari contingat de rebus ad subditos suos, imo, & Ordinem ipsum pertinentibus, de quibus nullam notitiam habeant, aut partes suas nondum adimpleverant, ideo in dicto Ordine id ipsum quod in aliis Ordinibus per Sedem Apostolicam dispositum reperitur exacte observari præcipimus, quod nimirum appellationes, & recursus præfati primum intra Ordinem ipsum gradatim fiant, ut etiam extra eumdem Ordinem deferri possint; si quis non rite impensam sibi existimet a Superioribus Ordinis Justitiam.

Clausulæ.

§. 16. Decernentes præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque semper valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon d. Ordinis, illiusque Provinciarum, Conventuum Hospitalium, Domorum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciis, Conventibus, Hospitalibus, Domibus, ac illorum Superioribus, Prioribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides adhibenda transumptis.

§. 18. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXV.

Declaratur Superiores Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis habere facultatem concedendi literas Dimissorias subditis suis.

Alexandri VIII. Const. ed. 1690. Dec. 5. P. 1. fit facultas Presbyteris dictæ Congregationis absolvendi a casibus reservatis, e Clem. XI. Const. ed. 1703. Jul. 9. P. 3. necnon hujus Const. ed. 1727. Jul. 15. P. 4. agitur de jure assistentium ejusdem Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 17. Sept. 1725. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Referturorigo moris concedendi Lite-

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Bonnet Superior Generalis Presbyterorum Sæcularium Congregationis Missionis, quod

Superiores pro tempore existentes ejusdem Congregationis in vim Constitutionum Apostolicarum fel. rec. Urbani VIII., & Alexandri VII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, per quas dicta Congregatio ab Ordinariorum jurisdictione, exceptis pertinentibus ad Missiones dumtaxat, exempta reperitur, Literas dimissorias concesserunt suis subditis, qui post emissa solita vota tam in hac Alma Urbe Nostra, quam in aliis Locis, ubi Domus dictæ Congregationis erectæ, & fundatæ sunt, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines promoti fuerunt.

...tas dimissoriales prædi...tas.

Qui postea confirmatur.

§. 1. Verum quia cum anno 1657., tempore quo bon. mem. Martius, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ginnettus nuncupatus munus Vicarii dicti Alexandri Prædecessoris in eadem Urbe in spiritualibus Generalis exercebat, ab illius Auditore difficultas super hoc puncto proposita fuisset, de mandato ejusdem Martii Cardinalis, & Vicarii habita fuit particularis Congregatio, coram qua proposito dubio in forma, scripturisque tunc exhibitis, ad eorumdem Missionariorum favorem capta fuit resolutio, & ita ab eo tempore praxis concedendi Literas Dimissorias hujusmodi firmata, & hactenus confirmata fuit.

Causæ, & preces pro d. Declaratione obtinenda.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, nonnulli transmontani Episcopi, quibus vel non bene resolutio prædicta innotescit, vel tametsi ab oraculo Pontificio per organum tunc existentis Brevium Secretorum a secretis, nonnullis Literis in forma Brevis desuper expeditis, per quas Clerici memoratæ Congregationis extra tempora a jure statuta ad dictos Sacros Ordines promoveri possent confirmata, nullius efficaciæ penes ipsos existat, nihilominus prædictam facultatem admittere recusent. Ac propterea dictus Joannes Superior Generalis ad removendas de cætero hac in re quascumque difficultates, de opportuna in præmissis declaratione a Nobis provideri summopere desideret.

Declaratio prædicta.

§. 3. Nos igitur ipsum Joannem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati facultatem Superioribus prædictæ Congregationis Missionis, concedendi Literas Dimissorias suis Subditis ubicumque existentibus, prout illis competiisse resolutum fuit, ut præfertur, adhuc de præsenti competere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipitur, ut fides habeatur transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Septembris MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVI.

Conceditur Priori Generali Carthusiæ Majoris indultum egrediendi ex eademmet Carthusia; & Monasteria tam Monachorum, quam Monialium in Provinciis Galliæ visitandi.

Innoc. XII. Const. ed. 1692. Nov. 4. P. 2. declaratum fuit statutum eidem Priori a suo Ordine injunctum, non egrediendi a sua Carthusia.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Sept. 1725. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Dinelli Prior Carthusiæ de Urbe, & Procurator Generalis Ordinis Carthusien. in Romana Curia tam suo, quam dilecti pariter Filii Antonii de Mogesond Prioris Majoris Carthusiæ Gratianopolitan. Diœcesis & Generalis ejusdem Ordinis nomine, quod per statutum dicti Ordinis secunda parte *Cap.* 14. §. 5. confirmatum expresse cavetur, ne Priores Generales prædictæ Carthusiæ majoris pro tempore existentes, e limitibus Carthusiæ majoris hujusmodi egredi valeant.

Preces Prioris, & Procuratoris Generalium pro d. Indulto obtinendo.

§. 1. Vigor vero dicti Statuti in aliqua ejus parte non solum pro levamine ejusdem Antonii Prioris Generalis, qui propter sua merita in majori Ordinis hujusmodi dignitate constitutus, attenta ejusmodi prohibitione in perpetuo quamvis religioso, & Sacro carcere detentus reperitur, in quo usque ad extremum vitæ suæ spiritum permanere debet, verum etiam pro utilitate, & profectu tam spirituali, quam temporali ordinis prædicti de præsenti mitigari posset, si aliquando idem Prior Generalis ex eadem Carthusia majori egrediendo tam Monachorum, quam Monialium Monasteria personaliter visitaret, eisque per hanc visitationem magnum solamen afferret. Nobis propterea dicti Antonius Prior Generalis, & Vincentius Procurator Generalis humiliter supplicari fecerunt ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio prædicti Indulti.

§. 2. Nos igitur illorum votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; ut perpetuis futuris temporibus dictus Antonius, & pro tempore existens Prior Generalis prædictæ Carthusiæ Majoris, saltem duabus vicibus quolibet anno, & per mensem qualibet vice ex eadem Carthusia Majori egredi, & per seipsum memorata Monasteria in Provinciis Galliæ dumtaxat consistentia tam in capite, quam in membris visitare & circa eorum vitam, mores, & regularem observantiam, necnon eorumdem Monasteriorum statum, & administrationem tam in spiritualibus, quam in temporalibus diligenter inquirere, atque omnia ad primævam instituti rationem, ac sacrorum canonum, & Concilii Tridentini præscriptum, prout in Domino expedire arbitramur reformare, libere, & licite possit, & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, &

fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit ordinis, Monasteriorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XXVI. Septemb. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVII. Statuitur quibus Ecclesiis Calices & Cerei a Senatu, Populoque Romano in posterum offerantur.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Licet omnibus universi Orbis Ecclesiis divina dispositione præsidemus, proprius tamen Ecclesiarum Almæ Urbis nostræ cura Nos tangit, earumque decori, ac necessitatibus, quantum cum Domino possumus, sedulo providemus.

Refertur consuetudo Senatoris, & Conservatorum Urbis offerendi quot annis Calices & Cereos quibusdam Ecclesiis.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus pia, ac laudabili in ipsa Urbe vigeat consuetudo, quod dilecti Filii ejusdem Urbis Senator, & Conservatores ad diversas dicta Urbe Ecclesias, ubi festivitates celebrantur, singulis annis solemniter accedant, ac illis Calices argenteos, & cereos Sanctos Populique Romani nomine offerant, isque mos, qui ante seculum quoad nonnullas Ecclesias hujusmodi servari cœpit, tum per Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum in simili forma Brevis literas, seu Chirographa eorum manu signata tum per resolutiones Conciliorum, seu Sessionum Capitolii, aut rescripta supplicibus libellis a dictis Conservatoribus apposita ad quadraginta octo nunc Urbis prædictæ Ecclesias in Tabella, quæ in eodem Capitolio asservatur, descriptas, extensus, & ampliatus reperiatur, sumptus vero Calicum, & Cereorum hujusmodi, qui ex Cameræ Capitulinæ redditibus fiunt, ad bis mille scuta monetæ quot annis ascendant; & sicut Nobis etiam innotuit pro parte aliarum tam Secularium, quam Regularium Virorum, & Mulierum Urbis præfatæ Ecclesiarum diversis temporibus eisdem Prædecessoribus supplicatum, necnon apud Conservatores prædictos institutum fuerit, quatenus Calices, & Cerei præfati eis quoque impertirentur, verum quia dictæ Cameræ proventus satis tenues existunt, & alias a memoratis Prædecessoribus vetitum fuit, ne expensæ in eadem Camera augerentur, precibus nomine Ecclesiarum prædictarum porrectis annui nequiverit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Nos considerantes ultra quadraginta Ecclesias prædictas, quæ dictis Calicibus, & Cereis donantur, plurimas alias in eadem Urbe extare Ecclesias, quæ hanc Senatus, Populique Romani largitionem promerentur, ac proinde quò plures, quam fieri potest Ecclesiæ ejusmodi muneris fiant participes, formam hac in re in posterum servandam præscribere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie statuimus, ac præcipimus, & mandamus, ut de cætero perpetuis futuris temporibus e dictis quadraginta octo, quibus Calices, & Cerei prædicti offerri consueverunt viginti octo tantum Ecclesiis, erga quas dictus Senatus, Populusque Romanus ad id præstandum, vel ex publico voto alias emisso, vel peculiari devotione, aut obligatione obstringitur, Calices, & Cerei hujusmodi singulis annis, statutisque temporibus, & festivis diebus, & plane modo, quo hactenus factum est, absque ulla mutatione, aut variatione per Senatorum, ac Conservatores prædictos offerantur, & dispensentur, ac nova tabella in dicto Capitolio pariter asservanda, & a Venerabili Fratre Nostro Fabritio Episcopo Portuen, & S. Ruffinæ S. R. E. Cardinale Paulutio nuncupato Nostro, in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali prius recognoscenda, & obliganda conficiatur, in qua istæ viginti octo Ecclesiæ primo loco adnotentur, reliquæ autem viginti Ecclesiæ prædictæ, pro quibus speciales illæ rationes, quæ viginti octo supradictis suffragantur, minime concurrunt, aut urgent quolibet tamen biennio alterius nempe annis Calices, & Cereos prædictos consequantur, & in Tabella sicut præmittitur, conficienda secundo loco post dictas scilicet viginti octo Ecclesias describantur, in locum vero viginti Ecclesiarum prædictarum, quæ altero anno ejusmodi largitione carebunt, alia quadraginta ejusdem Urbis Ecclesiæ subrogentur, & in dicta tabella tertio, & ultimo loco referantur, quibus singulis trienniis Calices, & Cerei prædicti distribuantur, ita nimirum, ut anno proxime futuro 1726. illos obtineant viginti primæ ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis in Tabella præfata descripta anno subsequenti 1727. viginti illa, quæ alternativa, sicut præmittitur, potiri debent, ac postmodum anno 1728. reliquæ viginti ex prædictis quadraginta Ecclesiis subrogandis, & demum anno 1729. rursus prædictæ viginti Ecclesiæ, quæ alternativa gaudent, isque ordo deinceps perpetuo servetur. Ipsisque Conservatoribus injungimus, ut in præfata Tabella adnotent festivos dies, quibus unicuique ex dictis quadraginta Ecclesiis subrogandis Calicum, & Cereorum hujusmodi oblatio facienda veniet.

Statutum præd. Motu proprio emanatum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictis Ecclesiis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inconcusse observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis,

Chiro-

Chirographis, & rescriptis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum editis, seu factis, concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXVIII. Unitur Congregatio Doctrinæ Christianæ Regni Neapolis alteri Avenionensi cum quibusdam ordinationibus, & concessionibus.

Alia hujus Const. ed. 1724. Nov. 24. P. 1. reservata fuit Romano Pontifici dispensatio super voto perseverantiæ in dicta Congregat. Neapolitana, & Const. ed. 1718. Jun. P. 4. nonnulla ordinantur pro bono regimine dictæ Congregationis Avenionensis.

Dat. 28. Sept. 1725. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Illius, cujus ineffabili bonitate, & providentia stant, & reguntur universa, vices, licet immeriti, gerentes in terris, ad ea peculiares vigilantiæ nostræ curas, propensissima charitate convertimus, quæ felici, prosperoque statui, & regimini Congregationum piorum Virorum propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbentium, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante Divina gratia proferre jugiter satagentium, conducibilia fore in Domino arbitramur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, dum Cardinalatus honore fungebamur, sæpius Nobis cum animo reputaremus, quod si Congregatio Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistit, ne mediocriter aliquot abhinc annis, aucta, & propagata dignoscitur, alteri ejusdem nominis, & Instituti Congregationi, in Civitate Avenionensi existenti uniretur, ambæque Congregationes hujusmodi in unum corpus conjungerentur, non modicum inde utraque Congregatio, illiusque commune Institutum susciperet incrementum, & inter ipsarum Congregationum professores, charitatis, aliarumque virtutum studia, magis magisque in dies florerent, & vigerent; Ac proinde ubi primum Apostolatus apicem conscendimus, hanc unionem, quam etiam Reipublicæ Christianæ proficuam fore, non immerito speramus, promovendum duximus.

Unio præd. Congregationis cum ejusdem Provinciarum divisione.

§. 2. Hinc est, quod Nos ex Pastoralis Officii nostri debito, earumdem Congregationum (quarum etiam expressus ad id accessit consensus) felici statui, & commodis salubriter, quantum Nobis ex Alto conceditur, providere cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, dictam Congregationem Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ in Regno Neapolis consistentem, alteri eorumdem Clericorum Secularium Congregationi in præfata Civitate Avenionensi institutæ, harum serie perpetuo unimus, & incorporamus, itaut ex nunc, & in posterum unica fit, ac esse censeatur Congregatio, quæ Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ Avenionensis nuncupetur, unumque corpus efficiat, ac Regulas, & Constitutiones Congregationis in dicta Civitate Avenionensi institutæ a Sede Apostolica approbatas, exacte observet; Volentes, ut hæc unica Congregatio ex Provinciis Romana, Avenionensi, Tolosana, & Parisiensi constituatur, ipsique Provinciæ Romanæ, ultra Seminaria Spoletanum, & Mevaniæ, subsint Collegia Civitatis Vetulæ, Roncilionis, Sancti Martini, Ferentilli, Neapolitan. Lauretan., Sorbi, Sancti Joannis in Galdo, & Sertæ, necnon Sospitelli, & Ipporegiæ in Ducatu Sabaudiæ, seu Principatu Pedemontii, quæ a Provincia Avenionensi in perpetuum dismembramus, ac illa, & si quæ alia citra Montes quandocumque erigentur, dictæ Provinciæ Romanæ attribuimus; cætera autem Collegia in Civitatibus, Oppidis, Terris, Castris, Villis, & Locis universi Status nostri Avenionensis, & Comitatus Venaysini, ac Regni Galliarum, seu alibi ultra Montes erecta, seu erigenda, præfatis Provinciis Avenionensi, Tolosanæ, & Parisiensi respective subjaceant.

§. 3. Quoniam vero Præpositus Generalis dictæ Congregationis Avenionensis, in Civitate Avenionensi, vel Parisiensi, ut plurimum residebit, in Capitulo Generali semper eligatur unus de Provincia Romana in Vicarium Generalem ejusdem Provinciæ Romanæ, qui vocem activam, & passivam in Capitulis tum Generalibus, tum Provincialibus obtineat, cuique nova Collegia instituendi, aliaque pro bono dictæ Provinciæ regimine faciendi, ac gerendi opportuna, a prædicto Præposito Generali facultates attribuantur, statuentes quod Provincialia quolibet triennio, Mense Septembri, vel Octobri, generalia vero Capitula, de sexennio in sexennium, Mense Majo, vel Junio in Locis, & Collegiis per Præpositum Generalem pro tempore existentem discrete, ac rationabiliter indicendis, celebrentur. Ad parcendum autem sumptibus, quibus præfata Provincia Romana modo impar esse noscitur, dilectos Filios Cajetanum Cioffum, qui prædictæ Congregationis Regni Neapolis Præpositus Generalis existebat, in Vicarium Generalem dictæ Provinciæ Romanæ, ac Dominicum Borighonum modernum supradicti Collegii Sospitelli Rectorem in Assistentem Generalem ipsius Congregationis Avenionensis, usque ad Mensem Majum, aut Junium anni 1729., quo Capitulum generale celebrari debebit, necnon Joannem Massieram, qui munere Procuratoris Generalis præfatæ Congregationis in Civitate Avenionensi institutæ hactenus functus fuit, in Superiorem Provincialem ejusdem Provinciæ Romanæ usque ad Mensem Septembrem, vel Octobrem prædicti Anni 1729., quo tempore Capitulum Provinciale celebrandum erit, ex nunc constituimus, ac deputamus, ipsisque Cajetano, & Joanni, eorumque in Vicariatu Generali, & Provincialatu hujusmodi Successoribus, duplex votum, seu suffragium in Capitulis generalibus concedimus, donec tamen dicta Provincia Romana expensas pro Discretis ad hujusmodi Capitula mittendis facere possit, in quibus tunc Vicarius Generalis, & Superior Provincialis unicum suffragium ferent; ac dicto Dominico similiter votum in proxime futuro Capitulo generali, ad instar aliorum d. Congregationis Avenionensis Assistentium Generalium competat; mandamus quoque eisdem Cajetano, Joanni, & Dominico, quatenus ipsi, & altero eorum deficiente, vel impedito, alius Clericus Secula-

Statuuntur nonnulla pro recto, & utili ejusdem regimine.

ris ejusdem Provinciæ Romanæ, per superstites ex eis, aut minime impeditos, in illius locum subrogandus, ac duo Consiliarii de dicta Provincia per eos assumendi, infra biennium insimul conveniant, & per secreta suffragia eligant Superiores Locales Collegiorum dictæ Provinciæ Rectores nuncupandos, qui in officio durare debebunt usque ad proxime futurum Capitulum Provinciale anno 1729., sicut præmittitur, celebrandum, ad quod Rectores dictorum Collegiorum Sospitelli, & Hipporegiæ propter nimiam eorum a reliquis ejusdem Provinciæ Collegiis distantiam accedere minime teneantur, sed sua suffragia alicui ex eis, qui præfato Capitulo Provinciali intervenient, aut etiam si ita eis videbitur pro tempore existenti Vicario Generali committere ipsis licebit.

Nonnulla privilegia eidem confirmantur, & conceduntur.

§. 4. Porro eidem Congregationi per præsentem unionem ex duabus in unam coalescenti, ejusque Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus, Clericis Secularibus, & personis quibuscumque, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, Indultis, tam temporalibus, quam spiritualibus præeminentiis, prærogativis, honoribus, & favoribus hactenus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus, & Sede Apostolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, & qualitercumque concessis, quæ quatenus opus sit per præsentes approbamus, & confirmamus, ac denuo concedimus, uti, frui, potiri, & gaudere, illius vero Clericis, ut eorum pium, ac laudabile Institutum exercere, sacras Missiones peragere, Congregationes, Scholas, & Academias aperire, Juventutem in Literarum Studiis, ac disciplinis, præsertim juxta S. Thomæ Aquinatis doctrinam instruere, de Ordinariorum licentia Christifidelium confessiones excipere, aliaque Ecclesiæ Sacramenta administrare, Verbum Dei prædicare, nova Collegia, novasque Ecclesias, ubi requisiti, ac recepti fuerint, extruere, instituere, & in eorum Ecclesiis, quas de præsenti habent, ac inposterum eos habere contigerit, Defunctorum Cadavera sepelire, & funera celebrare, sine tamen Jurium Parochialium præjudicio libere, & licite possint, & valeant, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium concedimus & indulgemus. Præterea in eorumdem Clericorum Secularium Domibus, & Collegiis unum, vel plura Oratoria privata, seu interiores Capellas tam ad eorum, quam Domesticorum, Convictorum, Scholarium, aliarumque personarum, etiam ad Congregationes, & Conferentias spirituales convenientium usum erigendi inibique Sacrosanctum Missæ Sacrificium, etiam in festis solemnibus celebrandi, ac Pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta eisdem Clericis, Domesticis, Convictoribus, Scholaribus, aliisque personis præfatis administrandi, excepto tamen quoad Scholares, & ad Congregationes, & conferentias hujusmodi convenientes communione Paschali; necnon Clericis prædictis ubicumque ejusdem Congregationis Collegia de præsenti instituta reperiuntur, & deinceps instituentur, etiam absque alia Ordinariorum locorum licentia libere quæstuandi, dummodo a suis Præposito, vel Vicario Generali, seu Superioribus Provincialibus, aut Rectoribus respective ad id missi, seu destinati fuerint, ipsisque Præposito, & Vicario Generalibus, Superioribus, Provincialibus, & Rectoribus aliquot ex dicta Congregatione Presbyteros Viros probos, prudentes, & idoneos ad audiendas Presbyterorum, Clericorum, & aliarum personarum prædictæ Congregationis, Domesticorum quoque familiarium, & inservientium, ac Convictorum, Scholarium, & in eisdem Domibus, vel Collegiis commorantium confessiones deputandi, cum facultate eos etiam a censuris Ecclesiasticis occultis tamen, & Romano Pontifici, aut Sedi Apostolicæ minime reservatis in foro conscientiæ tantum absolvendi; atque eisdem Præposito, Vicario, Generalibus, Superioribus, Provincialibus, ac etiam Rectoribus in illis Collegiis, seu Domibus, in quibus Superiores majores non aderunt, quæcumque vasa, vestimenta, paramenta, & ornamenta Ecclesiastica, aliaque ad Divinum cultum pro servitio Ecclesiarum ejusdem Congregationis dumtaxat necessaria, & pertinentia, exceptis tamen iis, in quibus Sacra unctio adhibenda erit, benedicendi simplicibusque Clericis, quos Sacrariis Ecclesiarum, Oratoriorum, seu Capellarum dictæ Congregationis præfici contigerit, vasa sacra absque ullo conscientiæ scrupulo contractandi licentiam, & facultatem tribuimus, & impertimur.

Indulgentiæ peculiares in eisdem Ecclesiis conceduntur, aliæque Clericis præd. Congregationis tribuuntur.

§. 5. Adhuc volentes Ecclesias dictæ Congregationis nunc erectas, ac inposterum erigendas speciali dono illustrare, quod quandocumque Sacerdos aliquis ejusdem Congregationis, seu alius secularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in Charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus alicujus ex dictis Ecclesiis celebrabit, anima ipsa de Thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur, itaut Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque meritis sibi suffragari, a Purgatorii pœnis liberetur; ac tam ipsis Clericis Secularibus, aliisque dictæ Congregationis personis, quam universis Christifidelibus vere pœniten., & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex prædictis Ecclesiis die festo illius Sancti Titularis, sive Patroni a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam; dictisque Clericis Secularibus nunc, & pro tempore existentibus similiter pœniten., & confessis, ac sacra Communione refectis, qui in aliqua ex dictis Ecclesiis die 15. Aprilis cujuslibet anni, qua die vota sua renovare consueverunt, ut præfertur oraverint, pariter plenariam. Insuper eisdem Clericis Secularibus, qui exercitia Spiritualia, & Sacras Missiones per aliquot dierum spatium peregerint necnon Christifidelibus, qui dictis exercitiis spiritualibus vacaverint, & ad quos dicti Clerici Missionarii accesserint, & interea vere quoque pœnitentes, & confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & sicut præmittitur, oraverint, similiter plenariam una vice dumtaxat durante tempore exercitiorum, & uniuscujusque Missionis hujusmodi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; ipsisque Clericis in actu Missionum vota quæcumque simplicia castitatis, ingressus Religionis, visitationis sepulchri Dominici, Liminum Apostolorum, ac Sancti Jacobi Compostellæ exceptis, commutandi, & in fine cujuslibet Missionis Christifidelibus, ad quos accesserint nostram, & Apostolicam benedictionem impertiendi potestatem tribuimus, & facultatem præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo, Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, præeminentiæ, superioritatis, ordinis, conditionis, vel dignitatis existant, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate præditi, seu alias speciali, & individua mentione, & expressione

digni

digni sint, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ propter quas præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, & sufficienter, aut nullo modo justificatæ fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis justa, juridica, pia, & privilegiata causa, occasione, colore, ingenio, prætextu, & capite etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu Jus, vel interesse habentium, seu habere prætendentium consensus, alioque quovis quantumlibet magno, formali, substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, necessarioque, & specificam expressionem requirente defectu notari, infringi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas, & illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium unionum, conjunctionum, Statutorum, Ordinationum, Concessionum, & Indultorum revocationibus, restrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque prædictam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, & alias quomodocumque, & quandocumque faciendis unquam comprehendi, & comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub quacumque posteriori data per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quandocumque eligenda concessas intelligi, semperque, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & dict. Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit de jure quæsito non tollendo, deque unionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, & de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranen. Concilii uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac fel. record. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Congregationum, & Provinciarum, illorumque Domuum, Collegiorum, & locorum quorumvis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis eisdem Congregationibus, seu earum alteri, illarumque, seu alterius earum Superioribus, Clericis Sæcularibus, personis, Domibus, Collegiis, & locis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertis, expressis, reservatis, & specificatis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Annulo Piscat. die XXVIII. Sept. MDCCXXV. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXIX.

Publicatur Concilium Romanum.

Hoc Romanum Concilium indictum fuit hujus P. Constit. ed. 1724. Decemb. 24. P. 1. & alia Const. ed. 1725. Mart. 24. P. 1. prorogata fuit celebratio ad diem 15. Aprilis ejusdem anni 1725.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Oct. 1725. An. 2.

Venerabilibus Fratribus, Dilectisque filiis, Archiepiscopis, Episcopis, & Abbatibus, cæterisque, qui Concilio nostro Romano, nuper a Nobis coacto, & Dei gratia solemniter absoluto, interfuerunt, vel interesse debuerant, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Concilium Romanum prodiisse significatur.

§. 1. QUatuor cum supra centum Romani Nostri Concilii Decreta sub duobus, & triginta Titulis, Decretalium more, disposita, octo inter solemnes Sessiones, mensibus proxime præteritis Aprili, & Majo, Sacrosancta in Basilica nostra Lateranensi a Nobis cum vestrum omnium conventu, celebratas unanimi consensu lecta, lata, & promulgata fuerint, atque in unum inde collecta volumen, illarum etiam Appendicem referens sanctionum, & Constitutionum quas ejusdem Concilii occasione statuendas judicavimus, cum originalibus jam collata, typis Almæ in hac Urbe nostra solicite imprimenda curaverimus; illamet tandem post quatuor plane menses, in ipsis diligenter, emendateque cudendis insumtos, decurrente hoc mense in lucem publicam prodiisse, significamus.

Præscribitur dies, a qua omnes Concilii decretis obligentur.

§. 2. Ne vero aliquam super iis, quibus, ut evitentur, vel executioni mandentur, certa ibi tempora præstituuntur, quandonam scilicet

eos, ad quos pertinent, obligare cœperint, dubitationem suboriri contingat, omnes, & singuli præsentium vigore, volumus a die inferius signanda, Decretis ipsis Concilii, universisque aliis Sanctionibus, & Constitutionibus ibidem relatis, obligari cœpisse sciant, prout eos obligatos esse, denunciamus.

§. 3. Ut hoc autem ad omnium notitiam perveniat, nostras has literas de More in Almæ ejusdem nostræ Urbis locis solitis legi, publicari, & affigi jubemus; ac inde cujuspiam excusationem, quod ea ignoraverit, ullatenùs non admitti, auctoritate Apostolica, statuimus, ac declaramus; quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die XXV. Octobris MDCCXXV. Pontificatus nostri anno Secundo.

LXXX.

Præscribitur Archiconfraternitati Annunciationis B. M. Virginis, ut quatuor subsidia Dotalia Puellis Neophytis Conservatorii Catechumenorum, quotannis præstent.

Dat. 8. Jan. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponitur Puellis prædicti tenue Dotis subsidium esse.

NUper pro parte dilectorum filiorum Deputatorum Domus piæ Catechumenorum juxta Ecclesiam B. M. ad Montes nuncupat. de Urbe positæ Nobis expositum fuit, quod cum Puellis, seu mulieribus Neophytis in Conservatorio Catechumenorum degentibus nullum aliud Dotis subsidium, quo in Domino, vel in Seculo nubere valeant, quam viginti quinque scutorum monetæ, quod ab ipsis Exponentibus illis assignari solet, ac eleemosyna aliorum septuaginta circiter scutorum paris monetæ per Nos, ac Romanos Pontifices pro tempore existentes eisdem elargiri consueta suppetat, dictæque Neophytæ, utpote de Gentilitatis, & Infidelitatis tenebris ad veri luminis, quod est Christus, cognitionem noviter conversæ, longe difficilius opportunas nuptias, seu Matrimonium contrahendi occasiones, quam aliæ Mulieres in Sanctæ Matris Ecclesiæ gremio ortæ, sicut experientia ipsa compertum est, inveniant, ac proinde eas in Conservatorio præfato cum ingenti dispendio, ac incommodo diu retinere, & alere oporteat, itaut occupatis per eas omnibus dicti Conservatorii Mansionibus, locum inibi, quo novæ Catechumenæ illud ingredi volentes recipiantur quandoque deesse contingat; Multum vero levamenti eidem Conservatorio proveniret, si quatuor Dotes, seu subsidia dotalia ex illis, quæ ab Archiconfraternitate Annunciationis B. M. Virginis in Ecclesia ejusdem S. M. super Minervam de Urbe præfata canonice instituta distribui solent, Neophytis prædictis annis singulis præstarentur, quemadmodum Puellis plurium aliorum Conservatoriorum de eadem Urbe ex diversorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Indultis, seu Concessionibus quotannis præstari consueverunt. Inde enim fieret, ut dictæ Neophytæ hujusmodi subsidiis adjutæ in Religionem, vel Matrimonium facilius collocarentur, atque Conservatorium prædictum gravi onere, & impensa liberaretur, & novæ Catechumenæ earum loco in idem Conservatorium commode recipi valerent.

Necnon Conservatorium præfatum ob longiorem earum detentionem gravi onere premi.

Preces Deputatorum ejusdem Conservatorii.

§. 1. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati; Dilectis filiis modernis, & pro tempore existentibus Administratoribus, Officialibus, seu Ministris quocumque nomine nuncupatis dictæ Archiconfraternitatis Annunciationis B. M. Virginis, ad quos ea res spectat, & pro tempore spectabit auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut ipsi quatuor subsidia dotalia quadraginta scutorum monetæ prædictæ pro quolibet ex illis, quæ per eamdem Archiconfraternitatem pauperibus puellis dispensantur, una cum pretio vestis eis dari solitæ, totidem Neophytis Conservatorii Catechumenarum prædictarum in Causam earum Matrimonii, vel Monachatus singulis annis realiter, & cum effectu præstent, & assignent, seu præstari, & assignari curent, ita tamen, ut si unquam propter considerabilem ejusdem Archiconfraternitatis redditof diminutionem cætera subsidia dotalia, quæ dicta Archiconfraternitas aliis puellis distribuere solet, diminui contigerit, pari modo prædicta quatuor subsidia, salvo tamen earum numero præfato, diminui debeant.

Præceptum præd. Archiconfraternitati Annunciationis.

Conceditur Card. Corradino Protectori facultas disponendi de quatuor subsidiis dotalibus hujusmodi.

§. 2. Quatuor autem subsidiorum dotalium hujusmodi præstatio, & assignatio ita fieri debeat, ut totidem Neophytæ Conservatorii præfati nullatenus a memoratis ejusdem Archiconfraternitatis Administratoribus, Officialibus, seu Ministris visitentur, eligantur, seu nominentur, sed illarum electio, seu nominatio, ac omnimoda de quatuor subsidiis dotalibus hujusmodi disponendi facultas ad dilectum filium nostrum Petrum Marcellinum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Corradinum nuncupatum Prodatarium nostrum Modernum, ac pro tempore existentem ejusdem S. R. E. Cardinalem dicti Conservatorii Protectorem, cujus erit eas Neophytas eligere, seu nominare, quas vitæ, ac morum honestate, ætate, aliave ratione cæteris antecellere in Domino censuerit, penitus pertineat; Ubi vero a Cardinale Protectore prædicto electio, seu nominatio, ut præfertur, facta fuerit, Cedulæ subsidiorum hujusmodi promissoriæ, quæ sane liberæ prorsus, & absque ullo vinculo, aut conditione juxta modum a memorato Cardinale Protectore præscribendum faciendæ erunt una cum pretio vestis, sicut præmittitur, dari solitæ, dicto Cardinali Protectori consignari debeant penes eum, seu alios de ejus mandato asservandæ, donec, & quousque iisdem Neophytis sic electis, seu nominatis, cum nimirum eas in Religione, vel Matrimonio juxta earum vocationem collocari contigerit, traduntur, ita scilicet, ut si quæ ex illis, quæ sic electæ, seu nominatæ fuerint, bonum sui specimen præbere non perrexerint, qua in re memorati Cardinalis Protectoris judicio standum erit, illæ a commodo, & beneficio eorumdem subsidiorum dotalium sibi assignatorum cadant, nec illa, seu illorum cedulas petere, consequi, & obtinere valeant, sed subsidia illis assignata, seu illorum cedulæ hujusmodi, quemadmodum etiam illa, quæ ob Neophytarum, quibus assignata erant, mortem ante earum Matrimonium, vel Monachatum respective secutam, sive ob aliam rationem effectum suum sortita non fuerint, aliis Neophytis ejusdem Conservatorii per dictum Cardinalem Protectorem nunc, & pro tempore existentem pariformiter eligendis, seu nominandis assignantur, nec ista in eorum numero, quæ Neophytis prædictis, sicut præmittitur, quotannis assignari debent, ullatenus computari, sed

novæ

novæ cedulæ illorum promissoriæ a supradictis Administratoribus, Officialibus, seu Ministris ad favorem aliarum Neophytarum per Cardinalem Protectorem prædictum, ut præfertur subrogandarum, seu nominandarum fieri, eidemque Cardinali Protectori modo, & forma supradictis consignari debeant.

Conceditur Puellis præd. ne teneantur interesse publicis functionibus fieri solitis hac de causa.

§. 3. Cæterum quæcumque Conservatorii hujusmodi Neophytæ, quæ ad subsidia dotalia prædicta sicut præmittitur admissæ, seu nominatæ fuerint, processionibus, aliisque publicis functionibus in distributione eorumdem subsidiorum dotalium, aut illorum occasione fieri solitis interesse minime teneantur, sed intra idem Conservatorium Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumere, aliave pia opera, sive a dictæ Archiconfraternitatis Statutis, sive a quorumvis Testatorum, & piorum Largitorum dispositionibus injuncta adimplere possint, & debeant.

Quædam aliæ ordinationes.

§. 4. Eisdem vero Neophytis statim ac Matrimonium contraxerint, quod quidem Parochi attestatione a duobus ex Deputatis Domus piæ prædictæ subscripta probari sufficiat, vel in aliquo Monialium Monasterio professionem regularem per ipsas Moniales emitti consuetam expresse emiserint, subsidia dotalia eis, ut præfertur, assignata libere, prompte, nullaque interposita mora, & absque ulla cautione persolvantur; singulas demum Neophytas præfatas ad plura, quam duo ex quatuor subsidiis dotalibus supradictis per memoratum Cardinalem Protectorem nequaquam admitti, seu nominari posse harum serie statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Neophytis Conservatorii prædicti in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac supradictorum Testamentorum, & piorum Largitorum, & ultimis voluntatibus, quas propter præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dictæ Archiconfraternitatis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die VIII. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXI. Confirmatur Constitutio Clementis IX. super facultate novas erigendi Domos Carmelitis Discalceatis concessa.

Hujusmodi Constitutio ed. fuit 1668. Oct. 6. P. 2. & hic refertur una cum aliis Pauli V., & Gregorii XV.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 9. Jan. 1726. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias emanarunt a felic. rec. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro literæ in simili forma Brevis tenoris sequentis videlicet.

Constitutio Clem. IX. confirmans Constitution. Pauli V. & Greg. XV., quibus præd. facultas dd. Fratribus concessa fuit.

§. 1. *Clemens PP. IX. Ad perpetuam rei memoriam.* Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus Divina dispositione præsidentes illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad Divini cultus, ac Religionis piorumque operum incrementum, & propagationem provide emanasse noscuntur, ut firma semper atque stabilita persistant, Apostolici muniminis, cum id a nobis petitur, patrocinio libenter constabilimus. Dudum siquidem postquam fel. rec. Paulus PP. V. Prædecessor noster Superioribus Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, ipsisque Fratribus Discalceatis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo Domos, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium, requisito consensu, condere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem sub certis modo, & forma tunc expressis auctoritate Apostolica concesserat: rec. me. Gregorius PP. XV. etiam Prædecessor noster eisdem Superioribus, & Religiosis, ut ubicumque locorum, quilibet in districtu suo Domos, & Monasteria præfata, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium magis vicina essent quam in Privilegiis Ordinibus Mendicantibus hujusmodi concessis præscriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accederet assensus fundare, & erigere possent dicta auctoritate concessit, & alias, prout uberius continetur in eorumdem Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris qui sequitur videlicet:

Constit. Gregor. XV. alteram Pauli V. referens.

§. 2. *Gregorius PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam.* Alias a fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis videlicet -- *Paulus PP. V. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad Ecclesiæ Militantis, cujus regimini, licet immeriti, Divina disponente Clementia præsidemus amplitudinem, nihil magis necessarium, quam perfectorum Militum Christi multitudinem existimamus. Cum igitur sicut magno cum spirituali gaudio nostro accepimus dilecti filii Religiosi Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, Carmelitæ Discalceati nuncupati tam in Hispaniarum Regnis, quam in Italiæ, & novi Orbis, aliisque Mundi partibus pergant assidue Deo, & Ecclesiæ Sanctæ suæ perfectum exhibere famulatum, non solum ipsi Deo per orationem, & contemplationem sedulo vacantes, verum etiam animarum salutem exemplo, & Doctrina, solicite procurantes: cumque in dies fructus uberiores ex dictæ Religionis propagatione benedicente Domino sperandi sint: Nos ad ea, quæ Religiosorum eorumdem augmento cedere possunt, concedenda, atque ea quæ illis in hoc impedimentum aliquod adferre dignoscuntur removenda, merito propensiores sumus.

A præd. Paulo V. antedicta facultas conceditur.

§. 3. Quare Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta Literarum fel. rec. Clem. PP. VIII. Prædecessoris nostri super erectione Congregationis Italiæ prædicti Ordinis: sub dat. 13. Novembris anni Dom. 1600. Pontificatus sui anno Nono expeditarum formam, & tenorem, quem præsentibus pro expresso haberi volumus, Do-

mos,

mos, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum nullo aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Regularium requisito consensu, concedere, fundare, & erigere valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & indulgemus. Non obstantibus ejusdem Clementis Prædecessoris, quæ incipit - *Quoniam ad institutam* sub datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1603. Pontificatus sui Anno XII. Aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & cujusvis alterius Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboris Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis aliis Ordinibus, ac eorum Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumtis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Decembris 1605. Pontificatus Nostri Anno Primo.

A Greg. XV. denuo eadem licentia indulgetur.

§. 4. Cum autem sicut Fratres Discalceati prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli aliorum Ordinum Mendicantium professores, sub prætextu nimiæ vicinitatis, & ex eo, quod per præinsertas literas certis Privilegiis eisdem Ordinibus a fel. rec. Clemente IV., & Julio II., & aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessis, quibus caveatur, ne aliæ Domus Regulares, seu Monasteria Regularibus eorumdem Fratrum Mendicantium Domibus infra certum cannarum spatium vicina fundari, & erigi possint sufficienter derogatum non fuit, eosdem Fratres Discalceatos in eorum novarum Domorum Regularium fundationibus, & erectionibus interdum impedire prætendant, & propterea iidem Fratres Discalceati sibi desuper per Nos, ut infra opportune provideri summopere desiderent: Nos Fratres Discalceatos prædictos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, necnon literas Pauli Prædecessoris hujusmodi quatenus opus sit approbantes, & confirmantes, Motu proprio, & ex certa scientia, nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ejusdem Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Superioribus, & Religiosis, ut ubique locorum quilibet in districtu suo juxta literas Clementis Prædecessoris hujusmodi Domos, & Monasteria prædicta, etiamsi illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium hujusmodi magis vicina sint, quam in privilegiis illis, ut præfertur concessis præscriptum est, dummodo tamen Ordinariorum locorum expressus ad hoc accedat assensus, ac servata alias literarum prædictarum forma fundare, & erigere libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Decernentes præfatas, ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Fratribus Discalceatis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque, per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Clementis, Sixti, & Julii, ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus, & Regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac aliorum Ordinum Mendicantium hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis per præfatos, & alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros hujusmodi eisdem Fratribus Mendicantibus concessis, ut præfertur, necnon omnibus illis, quæ dictus Paulus Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Novembris 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

A præd. Clemente IX. relatæ Constit. approbantur.

§. 5. Cum autem sicut dilectus filius Joannes a Visitatione Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum d. Ordinis, nobis nuper exponi fecit, quod fidelium pietas erga Religionem eorumdem Fratrum Discalceatorum in dies crescat, & in multis locis, præsertim Regnorum Hispaniæ, novas Domos, & Monasteria Fratrum hujusmodi erigi, & fundari desideretur; Verum non desint, qui tam pium opus impedire conentur, non attentis privilegiis super hujusmodi fundatione eisdem Fratribus per literas præinsertas concessis, Nobis propterea dictus Joannes Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Joannem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus etiam dilecti filii nobilis viri Moderni Marchionis de Astorga pro Charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pauli & Gregorii Prædecessorum literas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pauli, & Gregorii Prædecessorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ea-

rumdem

rumdem præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Octobris MDCLXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Preces Prioris generalis pro nova confirmatione.

§. 7. Cum autem sicut dilectus Filius Michael a Christo Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, in perficiendis, ac executioni mandandis novorum Conventuum, & Domorum Ordinis prædicti fundationibus, ac erectionibus, quas Christifideles pro sua in eorum Religionem devotione in diversis Mundi partibus, ac præcipue Hispaniæ Regnis identidem facere intendunt, adhuc multoties contingat eosdem Fratres ab aliis præsertim Ordinum Mendicantium præfatorum, ac Minorum S. Francisci Regularibus non habita privilegiorum sibi super hujusmodi fundationibus, sicut præmittitur concessorum ea, qua par est ratione, impediri, molestari, & perturbari, ac propterea dictus Michael quo præmissa firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ quoque confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac alias opportune desuper a Nobis provideri summopere desideret: Nos ejusdem Michaelis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; præinsertas Clementis IX., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super concessione, & confirmatione respective enarratorum privilegiorum expeditas literas, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur itidem adjicimus, ac illa per quascumque personas, etiam Regulares cujusvis Ordinis, & Instituti, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, ac status, gradus, conditionis, & qualitatis existant, exacte observari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relatæ Const. Clementis IX. aliorumque Romanor. Pontificum.

Clausulæ.

§. 8. Decernentes pariter, ita in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus, omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Clementis IX. aliorumque Prædecessorum prædictorum literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus quoque, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die IX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Secundo.

LXXXII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum, & Regular. super erectione Collegii Missionariorum in uno ex Conventibus Provinciæ S. Gabrielis Ordinis Minorum Discalc. in Hispania.

Simile Decretum pro Provincia S. Pauli Apostoli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum confirmatum fuit alia hujus Const. ed. 1724. Jun. 20. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16. Jan. 1726. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

Nuper pro parte dilectorum fratrum Provinciæ S. Gabrielis Ordinis S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Hispania Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsa Provincia animabus sanguine Agni redemptis proficere cupiens sibi unum ex suis Conventibus per Fratres Definitorii Provincialis designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum erigendi facultatem concederet, qui quidem Missionarii Apostolicis Missionibus unice dediti sint, cujusque Guardianus, ac alii Fratres, ac pariter ipsum Seminarium strictissimis ipsius Provinciæ Constitutionibus gubernentur, ac Ministro, & Definitorio Provinciali immediate subditi sint, cui etiam electio Guardiani pro tempore dicti Seminarii, necnon Novitiorum receptio competat, sicut in aliis totius Provinciæ Conventibus observatur, non autem immediate Prælato Generali subjiciantur, quemadmodum in quibusdam fel. rec. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum sitis in Provinciis ad familiam Hispanicam spectantibus disponitur; prohibendo simul expresse, quod dummodo in dicta Provincia Sancti Gabrielis prædictum Seminarium erectum sit, nullus ex ejusdem Provinciæ Alumnus transire possit titulo Missionum, ad alia Missionariorum Collegia extra ipsam Provinciam existentia, concedendo his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis literis Innocentii Prædecessoris contenta, quibusque gaudent alia Missionariorum etiam regularis observantiæ Seminaria, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Superioris Generalis auctoritate, ac Superioritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus prædicti Ordinis exercet, excepta tamen immediata subjectione, electione Guardiani, & receptione Novitiorum, quæ ut supradictum est, spectare debeat ad Ministrum, & Definitorium Provinciale pro tempore, quemadmodum die 20. Augusti 1723. ab eadem Congregatione Cardinalium Provinciæ S. Pauli ejusdem Ordinis Discalceatorum indultum, & subinde per quasdam nostras Literas desuper pariter in simili forma Brevis die 20. Junii 1724. expeditas confirmatum fuerat, emanavit a prædictæ Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præfatæ Congregationis, quo conceditur facultas erigendi Seminarium Missionariorum in uno ex Conventibus dictæ Provinciæ.

§. 1. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visis relationibus Eminentissimi Corsini Protectoris, & Patris Procuratoris Generalis Ordinis Discalceatorum, & Recollectorum, referente Eminentissimo Belluga, benigne indulsit, ut Pater Provincialis præfatæ Provinciæ veris existentibus narratis ad fundationem prædicti Collegii, seu Seminarii Missionariorum in uno ex Conventibus ejusdem Provinciæ sibi, & Definitorio Provinciali beneviso, juxta formam, prærogativas, privilegia,*

& onera

& onera contenta in præcitatis Brevibus San. Me. Innocentii XI. pro suo arbitrio, & conscientia, servatis servandis, deveniat, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, ac receptione Novitiorum exceptis, quæ reservatæ intelligantur eidem Provinciali modo supra descripto, & cum expressa etiam conditione, ut Religiosi istiusmodi Provinciæ de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardianus hujus Seminarii erigendi Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant, firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, & Superioritatibus, debitis, & competentibus Patri Ministro Generali Ordinis: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 7. Decembris 1725. F. Card. Paulutius - P. A. Archiepiscop. Larissæ Secretarius.

Preces Procuratoris Generalis Discalceatorum.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector Provinciæ Sancti Didaci in Bethica Pater, ac Discalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis Sancti Francisci in Romana Curia Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret:

§. 3. Nos ipsius Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodictæ Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XVI. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Conceduntur Indulgentiæ etiam pro Defunctis, Confraternitatibus B. M. V. de Rosario, & SS. Nominis Jesu. LXXXIII.

Similes Indulgentiæ concessæ fuerunt a Clem. XI. Confraternitati Conceptionis B. M. V. in Ecclesiis Fratrum de Mercede Civitatis Mexicanæ, Const. ed. 1703. Jun. 23. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 19. Jan. 1726. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

AD ea, per quæ Animarum Christifidelium salus procuratur libenter intendimus, & eorumdem Christifidelium devotionem, ut spiritualibus exercitiis ferventius incumbant, cœlestium munerum elargitione libenter fovemus, & incitamus.

Concessio variarum Indulgentiarum orationi mentali vacantibus.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus Ordinis Prædicatorum, ac Tertiariis de militia Christi, seu de pœnitentia nuncupatis, & aliis utriusque sexus Christifidelibus Confratribus, & Consororibus Confraternitatum Beatæ Mariæ Virginis de Rosario, & Sanctissimi Nominis Jesu, tam hactenus in Ecclesiis ejusdem Ordinis Canonice erectarum, quam in posterum ubilibet erigendarum, qui per quadrantem horæ orationi mentali vacaverint, pro qualibet vice centum dies, qui per duos quadrantes continuatos septem annos de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis, in forma Ecclesiæ consueta relaxamus; iis vero, qui devotioni hujusmodi per duos quadrantes continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem dabunt operam, & vere pœnitentes, & confessi, Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel quolibet mense omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christifidelium, quæ Deo in Charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus. Insuper, quod dicti Fratres, & Moniales pro oratione mentali, ad quam ratione eorum Regulæ, & Constitutionum quolibet die tenentur, prædictas omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes proportionabiliter lucrari, & consequi possint, & valeant, auctoritate, & tenore præsentium indulgemus.

Clausulæ.

§. 2. In contrarium facientes, non obstantibus quibuscumque, præsentibus ad septennium tantum valituris. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quodque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Erigitur

LXXXIV.

Erigitur nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus Discalceatis SSmæ Trinitatis Redemt. Capt. Congregationis Hispaniarum.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 9. P. 2. declaratus fuit Ordo B. M. V. de Mercede Redemtionis Captivorum unus ex Ordinibus Mendicantium.

Dat. 22. Jan. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ADmonet Nos suscepti cura regiminis universalis Ecclesiæ, ut paternam Christifidelium, qui de fluctibus Seculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, curam gerentes felici illorum regimini, prosperisque in via Domini progressibus, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

Causæ Erectionis Provinciæ.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Procurator Generalis Ordinis Fratrum Discalceatorum SSmæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Congregationis Hispaniarum, quod cum prædictus Ordo per Regnum Poloniæ, & Magnum Ducatum Lituaniæ feliciter benedicente Domino propagatus reperiatur, itaut in dictis Regno, & Magno Ducatu, & in eorum præcipuis Civitatibus plures Conventus, in quibus regularis observantia viget, & Institutum Redemtionis Captivorum cum magna Populorum ædificatione mirifice floret, numerentur, ipse Michael Procurator Generalis ex omnibus Conventibus intra ditionem ejusdem Regni Poloniæ existentibus unam Provinciam, pro cujus gubernio in proximo generali Capitulo juxta regulam, & Constitutiones dicti Ordinis unus Minister Provincialis eligatur, qui eadem Jurisdictione, prærogativis, & privilegiis potiri debeat, quibus de jure, & consuetudine cæteri aliarum Provinciarum ministri Provinciales gaudent, summopere desiderat. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Gener.

§. 2. Nos igitur ipsum Michaelem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, qui relationem dilecti filii moderni Auditoris Venerabilis fratris Vincentii Archiepiscopi Trapezuntin. nostri, & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo filium nostrum Augustinum Poloniæ Regem Illustrem Nuncii super præmissis ad eosdem Cardinales transmissam viderunt, & narrata attenderunt, consilio, prædictam Provinciam ex octo formalibus Conventibus compositam sub titulo Sancti Joachim B. M. Virginis Genitoris auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Erectio præd. Provinciæ 8. Cœnobi s compositæ sub tit. S. Joachim.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Congregationis Trinitariorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXV.

Extenditur in perpetuum Indulgentia plen. pro Ecclesiis Ordinis Prædicatorum die Festo Omnium Sanctorum.

Clem. XI. Const. ed. 1713. Jan. 13. P. 13. concessa fuit Indulgentia Plen perp. pro Ecclesiis ejusdem Ord. in Festo S. Pii V. Et hujus Const ed. 1726. Febr. 6. P. 2. Conceditur Indulgentia Plen. perp. pro septem Feriis sextis præcedentibus Festum S. Vincentii Ferrerii.

Dat. 24. Jan. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Ad perpetuam rei memoriam.

A Clem. XI. Indulgen. præd. e idem in decen nium concessa fuit.

§. 1. ALias fel. rec. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster supplicationibus quondam Antonini Cloche, dum vixit Magistri Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & Confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum, & Monialium Ordinis Sancti Dominici ubique locorum existentibus, die nona Novembris, qua solemnitas, seu commemoratio omnium dicti Ordinis Sanctorum ex Indulto Sedis Apostolicæ celebrari solet, a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, prout in ejusdem Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis die 12. Decembris 1716. expeditis literis, quas ad decennium tantum valere voluit uberius continetur.

Extensio in perpet. præd. Indulg.

§. 2. Nunc autem Nos dum Cardinalatus honore fungebamur, memores, Indulgentiam hujusmodi pro prima vice a fel. me. Clem. PP. XI. Prædecessore pariter Nostro, tunc ad 25. annos pro omnibus Ecclesiis supradictis obtinuisse; precibus dilecti filii Thomæ Ripoll Magistri Generalis Ordinis prædicti nobis humiliter porrectis, uberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, concessionem ab eodem Clemente XI. ipsasque literas, servata tamen cæteroqui illarum forma, & dispositione, in perpetuum auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus, ac perpetuis futuris temporibus valere volumus, & decernimus. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

§. 3. Volumus etiam, ut præsentium literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis

manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Jan. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVI. Mandatur, servari Constitutiones Apostolicas in favorem Canonicorum Regularium S. Antonii Abbatis editas.

Hujusmodi Constitutiones hic referuntur.

Dat. 3. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Apostolicæ Dignitatis apicem, meritis licet imparibus, Divina dispositione evecti, ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris ad favorem Ordinum Regularium quorumcumque pie, provideque emanasse dicuntur, ut firma, atque illibata permaneant, Apostolici muniminis patrocinio cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini habitus S. Antonii Abbatis nuncupat. ac etiam Felix Soler illorum Præceptor Generalis, necnon Commendatores, & Superiores Domorum omnium, & Hospitalium dicti Ordinis, ac Præceptores in Regnis Navarræ, Aragoniæ, Cataloniæ, Valentiæ, Majoricæ, Minoricæ existentes, quod ad magis confovenda pietatis opera, eorum Ordini a prædictis Romanis Pontificibus nempe Bonifacio VIII., Clemente V., Innocentio VI., Gregorio XI., Joanne XXII., Martino V., Eugenio IV., Calisto III., Sixto IV., Innocentio VIII., Leone X., Clemente VII. Paulo III., Gregorio XIII., & Clemente VIII. in eorum Constitutionibus quamplurima Indulta, & Privilegia concessa.

Preces eorundem Canonicorum.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat iidem exponentes, ne eædem Constitutiones, & Privilegia in posterum ullam exceptionem pati possint, pro majori robore, & observantia, & ad consulendum perpetuæ quieti, & tranquillitati Ordinis prædicti omnium eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Constitutionum ad favorem dicti Ordinis Sancti Antonii Abbatis emanatarum, ut præfertur, ac singulorum Privilegiorum in illis contentorum, & præsertim illius Clementis PP. VII. circa quæstuationem privativam erigendi Altaria ejusdem S. Antonii Abbatis, illisque, quæ incipit -- *Rationi congruit &c.* a Paulo PP. III. confirmatæ, atque ulterius Gregorii PP. XIII. cujus initium -- *Romani Pontificis &c.* & successive ab eodem Clemente VIII. pariter confirmatæ observantiam a nobis demandari summopere desiderent.

§. 3. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, prædictas eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones omnino juxta petita, dummodo Sac. Concilio Tridentino non adversentur, ac alias ab hac Sancta Sede, eisdem non fuerit specialiter derogatum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium servari mandamus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Mandatum observandi prædd. Const.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes Literas semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari debere; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die III. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Conceditur Indulgentia in 7. feriis sextis, præceden. Festum S. Vincentii Ferrerii pro Ecclesiis Fratrum Ord. Prædicatorum. LXXXVII.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 24. P. 2., Extensa fuit in perpetuum Indulgentia plen pro Ecclesiis eorumdem Fratrum in Festo omnium Sanctorum.

BENEDICTUS PAPA XIII. Dat. 6. Febr. 1726. An. 2.

Universis Christifidelibus præsentibus literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Causæ concessionis.

CUM sicut accepimus, in Ecclesiis Fratrum Ordinis Prædicatorum pia erga S. Vincentium Ferrerium, præsertim in septem feriis sextis ejusdem Sancti festum immediate præcedentibus devotio introducta fuerit, prout de præsenti, etiam viget:

Concessio Indulg. plen. in una ex prædictis feriis.

§. 1. Nos ad eam confovendam, & augendam Fidelium Religiosorum, ac animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti: omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis in una ex prædictis feriis sextis per eos ad sui libitum eligenda devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam semel in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

Concessio aliarum Indulgent. in reliquis feriis.

§. 2. In reliquis vero feriis sextis hujusmodi eisdem Christifidelibus vere pariter pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis aliquam ex prædictis Ecclesiis, ut supra visitantibus, & ibidem orantibus, qua feria prædictarum adegerint septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus Præsentibus ad septennium tantum valituris.

Clausulæ.

§. 3. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo

Piscatoris die IV. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LXXXVIII. Extenditur Constitutio super receptione Fratrum Prædicatorum Congregationis S. Sabinæ in Provinciam Lombardiæ, ad Provincias Romanam, & Venetam pro Congregatione S. Marci, & S. Jacobi Veneti.

Hujusmodi Constitutio edita fuit 1725. Maji 5. P. 1.

Dat. 8. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. Alias nos Provinciæ Lombardiæ Ordinis Fratrum Prædicatorum levamini, & indemnitati consulere, necnon Congregationis S. Sabinæ nuncupatæ ejusdem Ordinis ex diversis dictæ Provinciæ Lombardiæ Conventibus auctoritate Apostolica institutæ, religiosæ tranquillitati prospicere volentes, statuimus, & ordinavimus, quod si deinceps per Vicarium Generalem ipsius Congregationis S. Sabinæ dimitteretur aliquis Frater, qui e Provincia Lombardiæ præfata, ejusve Conventibus in eandem Congregationem venisset, ac susceptus in ea fuisset, tunc Prior Provincialis dictæ Provinciæ Lombardiæ illum recipere, & in primævo suæ adfiliationis, aliove ejusdem Provinciæ Conventu collocare, necnon de tali collocatione Vicarium Generalem prædictum certiorare teneretur, nisi tamen ageretur de dimissione Fratris in præfata Congregatione recepti, qui ob crimina durante sua permanentia in ejusmodi Congregatione commissa carceribus mancipatus, vel de eis inquisitus, aut habituali, gravique mentis, aut corporis infirmitate in eadem Congregatione contracta correptus reperiretur, quo casu istiusmodi Fratrem, nisi post finitam causam adversus eum instructam per ejus absolutionem ex capite innocentiæ, vel pœnæ illi injunctæ implementum, aut sanitatem receptam respective remitti non posse decrevimus: Quo vero ad Fratres, qui habitum in supradicta Congregatione suscepissent, Vicarius Generalis eis ab ipsa Congregatione abeundi licentiam concedere, illosque dimittere nequiret, nisi prius de invento benevolo receptore in aliquo Conventu cujusvis Provinciæ prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum legitime docuisset, ac hoc modo, & cum isto discrimine de cætero in præmissis procedendum esse declaravimus, ac præcepimus, & alias, prout in nostris in simili forma Brevis die 5. Maji anni proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Preces Magistri Generalis pro extensione præf. Constit.

§. 2. Cum autem sicut dilectus filius Dominicus Ponsi sacræ Theologiæ Magister, ac Provinciæ Romanæ Ordinis prædicti Exprior Provincialis, necnon Magistri Generalis totius Ordinis pro Provinciis Italiæ Socius, Nobis nuper exponi fecit, binæ aliæ Congregationes, una scilicet S. Marci, & altera Beati Jacobi Veneti ex nonnullis Provinciarum Romanæ, & Venetæ respective Conventibus ejusdem Ordinis adinstar supradictæ Congregationis S. Sabinæ simili auctoritate Apostolica erectæ, vel approbatæ reperiantur, ipse vero Dominicus prædictas literas nostras, ac in eis super dimissione Fratrum edicta Congregatione S. Sabinæ disposita ad binas Congregationes, ac Provincias prædictas extendi, ac in eis deinceps servari plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum Dominicum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon dictarum literarum nostrarum tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras literas, ac dispositiones, & ordinationes circa Fratrum e memorata Congregatione Sanctæ Sabinæ dimissionem, eorumque in aliis Conventibus dicti Ordinis collocationem in ipsis factas, ad Congregationes S. Marci, & Beati Jacobi Veneti, ac Romanam, & Venetam Provincias prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis Congregationum, ac Provinciarum hujusmodi, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, atque omnibus, & singulis, quæ in nostris literis prædictis voluimus non obstare; cæterisque contrariis quibuscumque. Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Declarantur nulla gesta per Sæcularem Potestatem in Ducatu Sabaudiæ adversus Monasterium S. Bernardi in Valesia Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini. LXXXIX.

Inn. XIII. Const. ed. 1722. Mar. 27. P. 1. declaratum fuit nullum decretum Senatus Lucernæ super moderatione expensarum pro Monialibus: Et hujus Const. ed. 1728. Sept. 25. P. 5. annullatur Constitutio Ordinum Regni Poloniæ contra Nuncium & Nunciaturæ libertatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Febr. 1726. An. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ab officio sarta tecta vindicandi jura Ecclesiarum.

In sublimi Sedis Apostolicæ specula meritis licet imparibus constituti, Ecclesiasticam libertatem, & immunitatem, aliaque Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Conventuum, ac locorum piorum quorumlibet, illorumque personarum Jura ubique sarta tecta tueri, ac adversus quæcumque, per quæ illis aliquid detrimenti inferri possit, tradita Nobis divinitus auctoritate vindicare tenemur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati, & justitiæ, rectoque Ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Multa per Sæcularem Poteſtatem adverſus perſonas, & bona prædicti Monaſterii patrata fuere.

§. 1. Cum itaque, ſicut ad Apoſtolatus noſtri notitiam, non ſine intimo Animi noſtri mœrore pervenit, multa aliquot abhinc annis per Sæcularem poteſtatem in Ducatu Sabaudiæ, ac Pedemontii Principatu adverſus perſonas, & bona Monaſterii, ſeu Hoſpitalis Magni Sancti Bernardi nuncupat. in Valeſia Ordinis Canonicorum Regularium S. Auguſtini non minus temere, quam nulliter attentata fuerint, ac noviſſime eadem Sæcularis poteſtas eo audaciæ devenerit, ut dilectum filium Ludovicum Bonifacium Modernum ipſius Monaſterii, ſeu Hoſpitalis Præpoſitum, priuſquam ejuſmodi Præpoſituræ poſſeſſionem apprehendere poſſet ad præſtandum ſibi fidelitatis indebitum juramentum, necnon ad dictam Præpoſituram tamquam de Jurepatronatu ejuſdem Sæcularis poteſtatis recognoſcendam induxerit, ſeu verius vi, metuque compulerit. Quibus exactis tum demum prædicto Ludovico Bonifacio permiſit, ut poſſeſſionem Præpoſituræ præfatæ, quam eatenus aſſequi nequiverat, adipiſceretur.

§. 2. Porro, quamvis explorati Juris ſit, ea omnia, quæ in præjudicium Eccleſiarum, ac Perſonarum Eccleſiaſticarum, earumque immunitatis præſertim a Laicis quovis modo patrantur, nullius prorſus eſſe roboris, ac momenti, ac tam Juramentum fidelitatis, quam recognitiones aſſerti Juriſpatronatus per dictum Ludovicum Bonifacium emiſſa, ſeu potius ab ea extorta nullum plane jus, aut titulum ipſi Sæculari poteſtati tribuere, minuſque ejuſdem Monaſterii, ſeu Hoſpitalis libertati aliquid detrahere poſſe, adeoque illa ſpeciali improbatione, & caſſatione noſtra nequaquam indigere; nihilominus, ne in tam aperta Jurium Eccleſiaſticorum oppugnatione torpeſcere videamur, ac Monaſterii, ſeu Hoſpitalis præfati indemnitati peramplius conſulere volentes, necnon omnium, & ſingulorum, quæ in præmiſſis, ſeu eorum occaſione quovis modo geſta fuerunt, ſeriem, cauſas, & circumſtantias, etiam aggravantes, aliave quæcumque, etiam ſpecificam, & individuam mentionem, & expreſſionem requirentia, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & exacte ſpecificatis habentes; Motu proprio, ac ex certa ſcientia, ac matura deliberatione Noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine omnia, & ſingula in præmiſſis, ſeu eorum occaſione per dictam Sæcularem poteſtatem adverſus bona, & perſonas Monaſterii, ſeu Hoſpitalis prædicti quovis modo decreta, acta, geſta, & attentata, necnon Juramentum fidelitatis eidem Sæculari Poteſtati a memorato Ludovico Bonifacio Præpoſito præſtitum, ac quamcumque recognitionem aſſerti Juriſpatronatus per eum, ſicut præmittitur, facta cum inde ſecutis, & forſan quandocumque ſecuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injuſta, damnata, reprobata, & a non habentibus poteſtatem de facto præſumta, nulliuſque plane roboris, momenti, vel efficaciæ ab initio fuiſſe, & eſſe, ac perpetuo fore, neminemque ad illorum obſervantiam teneri, imo nec illa ullatenus obſervari poſſe, aut debere; Neque ex illis cuiquam aliquod Jus vel actionem, aut titulum etiam coloratum, vel poſſidendi, ac præſcribendi cauſam acquiſitum fuiſſe, nec eſſe, minuſque ullo tempore acquiri, vel competere poſſe, neque illa ullum ſtatum facere, vel feciſſe, ſed perinde ac ſi nunquam emanaſſent, nec factæ fuiſſent pro non extantibus & non factis perpetuo haberi debere, tenore præſentium decernimus, & declaramus.

Declarantur prædicta omnia attentata, ac nulla, nulliuſque roboris eſſe.

Bona, & Jura præfati Monaſterii in integrum reſtituuntur.

§. 3. Et nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus ſit, illa omnia, & ſingula motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine paribus damnamus, reprobamus, revocamus, caſſamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribuſque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac quatenus itidem opus ſit, dictum Monaſterium, ſeu Hoſpitale, illiuſque Præpoſituram, ac bona, & Jura, ac illorum reſpective perſonas quaſcumque adverſus illa in integrum, & priſtinum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant ſtatum reſtituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

Decernuntur firmæ cenſuræ, quas incurrerunt adminiſtri Sæcularis poteſtatis ob prædicta attentata.

§. 4. Firmas præterea, ac ſalvas eſſe volumus, atque decernimus quaſcumque cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, quas ejuſdem Sæcularis Poteſtatis adminiſtri, qui præmiſſa perpetrarunt, mandarunt, vel rata habuerunt, ſeu in eis auxilium, conſilium, vel favorem, quomodolibet præſtiterunt cujuſvis præeminentiæ, & dignitatis fuerint, propter eadem præmiſſa quovis modo incurrerunt; facultate quoque Nobis, & Sedi Apoſtolicæ expreſſe reſervata quatenus illi minime redierint ad cor ſuis loco, & tempore adverſus illos ad alia Canonica, & ſeveriora remedia procedendi.

Clauſulæ.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica, & individua mentione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cauſæque propter quas præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ, & juſtificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata, cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel intereſſe habentium conſenſu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & ſubſtantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, ſeu adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus conceſſo, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit in omnibus, & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter & inconcuſſe obſervari: ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Apoſtolicæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 6. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de jure quæſito non tollendo, aliiſque Apoſtolicis, ac Univerſalibus, Provincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, legibus quoque etiam Imperialibus, & municipalibus, necnon quibuſvis etiam Juramento, Confirmatione Apoſtolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis Perſonis, etiam quantumvis ſublimibus, & ſpecialiſſima

men-

mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis Clausulis, & Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XC.

Confirmantur & ampliantur quædam privilegia Canonicorum Metropolitanæ Lucen. quoad Insignia.

Alia hujus Constitut. ed. 1725. Maji 8. P. 1. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

Dat. 15. Feb. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex in supremo Apostolicæ potestatis Throno, disponente Domino, super Universas Orbis Ecclesias constitutus, ad illas præsertim suæ indefessæ mentis aciem convertit, ut Divinus Cultus in eis, ut par est, in dies suscipiat incrementum, Ecclesiarumque ipsarum Majestas magis elucescat, singulari suæ benignitatis Clementia, quantum sibi ex Alto conceditur, Personas in eis Altissimo famulantium speciosioribus ornamentis, & honorum titulis decorare, atque illustrare consuevit, aliarum disponit, prout Ecclesiarum, & Personarum earundem qualitate pensata, conspicit in Domino salubriter expedire.

Canonicis prædictis usus Mitræ ad instar S. R. E. Cardinalium jampridem concessus fuerat.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, alias Ecclesiam Lucanam, quæ singularibus insignita prærogativis, & conspicuis ornamentis, & honorum titulis decorare præfulget felicis record. Julius Papa III. Prædecessor noster, extendendo, & ampliando literas Apostolicas Lucii III., Alexandri etiam III., ac Martini V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, in quibus Prædecessores hujusmodi, quod tunc existentes Capitulum, & Canonici præfatæ Ecclesiæ Lucanæ, eorumque Successores in certis tunc expressis anni solemnitatibus pluvialibus induti, dum Divinis inservirent, Mitram albam sericeam ad instar Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium gestare possent respective concesserant, quampluribus aliis Privilegiis, & gratiis decoraverit, & inter alia eisdem Capitulo, & Canonicis, quod ipsi Capitulum, etiam in Paschatis Resurrectionis Dominicæ, ac Pentecostes, & Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Omniumque Sanctorum, ac singulis Beatæ Mariæ Virginis respective Festis diebus, seu quoties eos processionaliter, aut Capitulariter, vel ad aliquas Ecclesias Civitatis Lucanæ in quibusdam Ecclesiarum ipsarum solemniis, prout moris est, accedere, sive in dicta Ecclesia Lucana festa duplicia, & Sanctorum Corporum in illa degentium solemnia per eos celebrari, seu unum eorum, per quem Missa decantari, aut in celebratione Vesperarum Pluviale induere contigisset ad eorum libitum, ac modis, & formis per præfatos Prædecessores, seu alterum eorum concessis, seu alias prout dictis Capitulo, & Canonicis expediens, & condecens esse visum fuisset, eadem Mitra uti libere, & licite possent, & valerent Apostolica auctoritate perpetuo per alias ejusdem Julii Prædecessoris literas Apostolicas etiam concesserit, & indulserit, ac alias prout in singulis literis hujusmodi desuper tunc confectis plenius continetur.

Confirmatio Motu proprio facta prædicti Indulti.

§. 2. Nos, qui Ecclesiarum omnium præsertim Cathedralium Privilegia, ad hoc ut Divini cultus illis decentius, & honorificentius peragatur sarta tecta persistere, quin imo illa augere concupiscimus, attendentes ejusdem Ecclesiæ Lucanæ conspicuitatem, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ illiusque Capituli, & Canonicorum præfatorum decori consulere, ac eosdem Capitulum, & Canonicos amplioris gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Motu proprio non ad eorum, vel aliquorum super hoc pro eorum parte Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione, ac liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concessiones, & indulta favore Capituli, & Canonicorum, per præfatos Prædecessores, ut præfertur, emanatas, & emanata, & super illis eorumdem Prædecessorum desuper, ut præfertur expeditas literas illarum tenores etiam veriores præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis habentes Apostolica auctoritate præfata etiam perpetuo confirmamus, & approbamus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui desuper in Concessionum, & Indultorum hujusmodi obtentu forsan quomodolibet intervenerint Apostolica auctoritate præfata plenarie supplemus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus;

Ampliatio præd. privilegii ad omnia insignia Abbatum usum Mitræ, & Baculi habentium.

§. 3. Ac insuper concessiones, & indulta hujusmodi per Nos, ut præfertur, confirmatas, & approbatas, ac confirmata, & approbata in præfatis Prædecessorum hujusmodi literis, ut præfertur, expressas, & expressa pro præfatis Capitulo, & Canonicis, videlicet, quod post Pontificalem Majorem, ac Secundam, Tertiam, ac Quartam in præfata Ecclesia Lucana dignitates respective obtinentes, ac omnes, & singuli Canonici ejusdem Ecclesiæ Lucanæ, etiam nunc, & pro tempore existentes de cætero perpetuo futuris temporibus in præfatis anni festivitatibus, & aliis temporibus, ac Ecclesiasticis functionibus, in præfatis literis Prædecessorum hujusmodi expressis, etiam absente Episcopo, usu omnium Pontificalium, ac omnibus insignibus Ab-

batialibus, ac Cruce, Annulo, & Baculo, aliisque Paramentis, & Indumentis, ad instar Abbatum usum Mitræ, & Baculi habentium, gaudere, necnon in suis Armis, & Insigniis Mitram, & Baculum apponi facere, & addere, necnon Populum, inter Missarum, & Divinorum Officiorum hujusmodi, aliarumque Ecclesiasticarum functionum præfatarum solemnia, de consensu tamen Ordinarii, benedicere, prout dicti Abbates, usum Mitræ, & Baculi habentes, supra Populum solemnem Benedictionem impertiri solent, libere, & licite possint, & valeant, seu quilibet eorum possit, & valeat, dicta Apostolica auctoritate etiam perpetuo extendimus, & ampliamus, & quatenus opus sit, præmissa omnia de novo concedimus, & indulgemus.

Clausulæ robur confirmationi addentes.

§. 4. Ac facultatem, & licentiam desuper impertimur, ac Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos, eorumque Successores super concessione hujusmodi per quæcumque Capitula quarumcumque aliarum Ecclesiarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, vel Primatialium, & Episcopalium, & quasvis personas quavis auctoritate, dignitate, & præeminentia præditas, quovis prætextu, colore, vel ingenio publice, vel occulte, directe, vel indirecte impediri, molestari, inquietari, vel perturbari nullatenus posse, neque debere, præsentes quoque semper, & perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectabit in futurum firmiter, & inviolabiliter observari debere, ac nullo unquam tempore, ex quocumque capite, vel qualibet causa, quantumvis legitima, & juridica, etiam ex eo, quod Capitula Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum quarumlibet, earumque dignitates, & Canonici, vel quilibet alii cujuscumque dignitatis, ordinis, gradus, conditionis, & præeminentiæ sint in præmissis, & circa ea quomodolibet, & ex quavis causa, ratione, actione, vel occasione jus, vel interesse habentes, vel habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, vel imo contradicturi sint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio, vel intentionis nostræ, aut quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirente defectu, aut ex quocumque alio capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore Juris clausa, occasione, aliave causa etiam quantumvis justa, rationabili, legitima, juridica, pia, privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda forent, aut quod de voluntate nostra, & aliis superius expressis nullibi appareret, seu alias probari posset notari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos Juris, aut aliud quodcumque Juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet etiam Motu simili concesso, aut impetrato, vel emanato uti, seu se juvare in Judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes, sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & Sedem Apostolicam, etiam Motu pari, & consistorialiter, ex quibuslibet causis, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, ac datæ specialis mentio fiat pro tempore factis, & faciendis, ac concessis, & concedendis comprehendi, sed tamquam ad majus Divini cultus augmentum tendentes omnino ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per nunc, & pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos quandocumque eligenda concessas esse, & fore: Sicque, & non alias per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, aliosque quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præeminentia fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quocumque Judicio, & in quacumque Instantia judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta Apostolica auctoritate decernimus.

Committitur Episcopo Lucano executio prædictorum.

§. 5. Quocirca Vener. Fratri nostro Episcopo Lucano Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc, & pro tempore existentium præfatorum Capituli, Dignitatum, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Lucanæ fuerit requisitus solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis auxilio assistens faciat auctoritate nostra illa omnia integraliter, & inviolabiliter observari, ac nunc, & pro tempore existentes Capitulum, Dignitates, & Canonicos præfatos indulto, confirmatione, approbatione, defectuum suppletione, roboris adjectione, extentione, & ampliatione, ac novis concessione, & indulto, licentiæ, & facultatis impartitione, ac decreto aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere juxta earumdem præsentium continentiam, & tenorem, non permittens quemquam eorum per quoscumque desuper quomodolibet molestari, impediri, vel perturbari; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, cæteraque juris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, legitimisque desuper his habendis servatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam sæpius, & quoties, expediens videbitur aggravando, & reaggravando, servata tamen forma Concilii Tridentini, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii sæcularis.

Clausulæ generales.

§. 6. Non obstantibus quibusvis legibus, statutis, consuetudinibus, & prohibitionibus, si quæ forsan adsint de gratiis ad instar non concedendis, ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, generalibus, universalibusque Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis, & singulis tenoribus, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes habenda sit in nostris literis mentio specialis, illorum tenores, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in eorum robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse motu

pari

pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Absolutionis, Confirmationis, Approbationis, defectuum Suppletionis, Roboris, Adjectionis, Extentionis, & Ampliationis, ac novorum Concessionis, & Indulti, licentiæ, & facultatis impartitionis, Decreti, Mandati, ac derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto decimo Kalen. Martii, Pontificatus nostri Anno Secundo.

XCI.

Supprimitur Ecclesia Parochialis B. Gregorii ad Pontem 4. Capitum de Urbe; ejusque fructus, & jura uniuntur Ecclesiæ B. Angeli in Foro Piscium; ipsaque Ecclesia Congreg. Divinæ Pietatis adsignatur.

Alia hujus Constit. ed. 1729. Mart. 26. P. 5. reintegratur Ecclesia S. Eustachii Urbis in possessionem Cappellæ S. Michaelis cum revocatione concessionis Collegio Procuratorum Urbis alias factæ.

Dat. 17. Febr. 1726. An. 2.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

EX debito Pastoralis officii nostri sedulo vigilare nos convenit, ne ob rerum temporalium inopiam Divinus cultus minuatur, in iis præcipue, qui curam animarum exercent.

§. 1. Nuper enim Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii de Urbe ad Pontem quatuor Capitum nuncupatam, Nos ipsi visitantes, haud modica animi nostri perturbatione eam deprehendimus in deplorabili statu positam, Sacra supellectile, aliisque Divino cultui rite peragendo necessariis ornamentis destitutam, dilectumque filium Decium Felicem Vasthi modernum illius Rectorem, & Possessorem, ætate gravem, & congruis redditibus carentem tanto oneri plane imparem. Quare animarum curæ ea, qua par est, vigilantia per deputationem idonei Vicarii, sive Œconomi solicite consulendum curavimus, donec aliter pro tutiori animarum salute opportune provideremus.

Causæ impellentes Pontificem.

§. 2. Itaque nobiscum seria meditatione cogitantes, quod si Parochialis Ecclesia prædicta, quæ, ut præfertur, tenuis redditus, & angusta, ac Sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ B. Anastasiæ pariter de Urbe, filialis est, perpetuo supprimeretur, & omnino extingueretur, prorsus dismembrata, & separata ab hujusmodi Parochiali Ecclesia Animarum cura, sicque abdicata, & separata ad aliam ex vicinioribus Ecclesiis juxta providam Tridentini Concilii dispositionem transferretur, procul dubio inconvenientia hujusmodi magno Parochianorum bono tolleretur, & animarum cura nullatenus frigesceret; in hanc deliberationem maturo consilio devenimus, ut jam dictam Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii supprimeremus, & extingueremus, cujus fructus, & illi forsan annexorum, redditus, & proventus, etiam cum incertis, annuum valorem, septuaginta ducatorum auri de Camera secundum communem æstimationem, ut accepimus non excedunt. Dictis ergo aliisque justis de causis Nobis optime notis, animumque nostrum moventibus, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eamdem Parochialem Ecclesiam B. Gregorii, ejusque titulum collativum, ac denominationem, essentiam, & statum Parochialem tenore præsentium perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac eam una cum illius titulo, & denominatione, essentia, & statu hujusmodi perpetuo suppressam, & extinctam fore, & esse decernimus, & declaramus, ac omnimoda animarum illius Parochianorum curam, aliaque jura, officia, & onera Parochialia universa, & illorum exercitium a dicta Parochiali Ecclesia B. Gregorii per nos, ut præfertur, suppressa, & extincta, itaut dictus Decius Felix (quem dicta Parochiali Ecclesia Beati Gregorii per Nos ut præfertur, suppressa, & extincta perpetuo privamus, ac privatum esse decernimus, & declaramus) illa deinceps exercere, aut se quomodolibet in illius res temporales, & spirituales intromittere nullatenus debeat, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus perpetuo abdicamus, & abdicatum esse volumus, decernimus, & declaramus, ejusdemque Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ bona, Domos, earumque pensiones, proprietates, Canones, pretaticum Hebræorum, fructus quoque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, ad dictam Parochialem Ecclesiam Beati Gregorii, ut præfertur, suppressam, & extinctam quomodolibet, & qualitercumque spectantia, & undecumque, etiam ex præfato exercitio curæ Animarum provenientia, quæque ratione Parochiæ, & Jurium Parochialium hujusmodi in futurum spectare, & obvenire poterunt, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo separamus, & dismembramus, ac illa omnia, & singula sic abdicata, & separata, omnesque ejus Parochianos utriusque sexus ad Vicariam perpetuam, cui cura animarum incumbit, dilectorum etiam filiorum Parochianorum Secularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium, pariter nuncupatæ de Urbe, quæ vicina, & contermina, ac etiam Parochialis, & Baptismalis est, similiter perpetuo transferimus, itaut Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii per Nos ut præfertur, suppressæ, & extinctæ Parochiani hujusmodi ad dictam Collegiatam, & Parochialem Ecclesiam Beati Angeli pro Ecclesiasticis Sacramentis recipiendis, Missisque, & aliis Divinis Officiis audiendis deinceps accedere, ac infrascripto Vicario jura Parochialia solvere; & Vicarius perpetuus dictæ Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium hujusmodi, nunc, & pro tempore existens Curam Animarum Parochianorum hujusmodi exercere, ac illis Sacramenta administrare, cæteraque officia, & munera Parochialia dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii sic, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, subire, & supportare, respective, possit, & debeat, ac etiam teneatur; eidemque Vicariæ Beati Angeli in Foro Piscium hujusmodi omnia, & singula dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ bona, Domos, illarumque pensiones, Canones, pretaticum, census, responsiones, fructus, redditus, proventus, obventiones, & emolumenta quæcumque præsentia, & futura, tam certa, quam incerta, majora, & minora, etiam ratione Stolæ, exercitii Curæ Animarum, administrationis Sacramentorum, ac Sepulturæ,

Suspensio prædictæ Ecclesiæ ejusque fructus, & jura Ecclesiæ Sancti Angeli in foro piscium uniuntur.

pulturæ, officiorum, funeralium, Mortuariorum, & Anniversariorum, & in quibusvis aliis rebus consistentia (alias Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium translationes, uniones, & assignationes quomodolibet hactenus forsan factas præsentibus pro expressis habentes,) motu, scientia, & auctoritate prædictis perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

Assignatur congrua portio Vicario præd. Ecclesiæ S. Angeli, & quædam super eo statuuntur.

§. 3. Et præter assignatam congruam portionem, aliaque solita emolumenta ipsius Vicarii, ejusque in dicta Vicaria Beati Angeli in Foro Piscium Successorum, per eos propria auctoritate percipienda, exigenda, & levanda, ac in suos usus, & utilitatem, ac pro supportandis oneribus Parochialibus primodictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, convertenda, similiter perpetuo assignamus, applicamus, & appropriamus: ac eumdem Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, necnon quatenus opus sit dictum Decium Felicem a quacumque solutione mediæ annatæ, ad quam idem Decius Felix ratione infrascriptæ assignationis, necnon etiam mediæ annatæ, & quindennii, ad quam, & quod idem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, ratione prædictæ unionis, aliorumque præmissorum teneri, & obligati esse dici possent, & a quacumque obligatione desuper, Cameræ nostræ Apostolicæ, & illius Officialibus facienda penitus eximimus, & totaliter liberamus, & ad annatam, & quindennium hujusmodi solvendum, & se desuper obligandum minime teneri, neque ad id per Cameram, seu illius Officiales præfatos, aut alios quoscumque ullo unquam tempore cogi, vel compelli, & ob non solutionem, seu obligationem hujusmodi desuper a quoquam quovis prætextu, colore, vel ingenio molestari, aut inquietari minime posse, neque debere, volumus pariter, atque decernimus.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & singulis Officialibus, Depositariis, Commissariis, & aliis pro dicta Camera nostra agentibus, nec non omnibus illis, ad quos earumdem præsentium expeditio quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus visis eisdem præsentibus, nulloque alio a Nobis expectato mandato, easdem præsentes absque ulla solutione annatæ, & quindennii, vel obligatione desuper facienda, expediant, & relaxent, cum hoc tamen, quod prædictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existens, eidem Decio Felici, aliunde non habenti unde commode vivere possit, ex primodictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, fructibus, redditibus, & proventibus scuta centum monetæ Romanæ pro ejusdem Decii Felicis congrua sustentatione, quoad vixerit, annuatim de bimestri in bimestre persolvere; qui tamen fructus pro dicta portione scutorum centum monetæ post ejusdem Decii Felicis obitum integre etiam accrescant Vicariæ prædictæ Beati Angeli in Foro Piscium, eique pariformiter ex nunc pro tunc, eveniente obitu præfati Decii Felicis, assignati, applicati, & appropriati sint, & esse intelligantur, & censeantur; & augmento hujusmodi secuto, volumus, ut portio congrua a dilectis etiam filiis Capitulo, & Canonicis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beati Angeli in Foro Piscium solvi solita, & alias assignata in Constitutione Pii PP. V. Prædecessoris nostri, aliaque emolumenta, quibus dictus Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium ad præsens gaudet in nihilo diminuatur.

§. 5. Præfatus autem Vicarius Beati Angeli in Foro Piscium, tunc, & in eo casu, videlicet secuto ejusdem Decii Felicis obitu, de Coadjutore idoneo, & ad curam Animarum exercendam a dilecto filio nostro in Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus Generali, examinato, & approbato, qui ad nutum dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium amovibilis sit, ac ipsum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium in exercitio curæ Animarum illi incumbentis, & præsertim Parochianorum infra limites, ubi de præsenti Parochia Beati Gregorii existit, pro tempore habitantium, coadjuvet cum congrua mercedis assignatione non minori juliis viginti monetæ singulis mensibus providere, ipsoque providere recusante, aut negligente, idem Vicarius noster, vel ejus Vicesgerens Coadjutorem hujusmodi, sumtibus dicti Vicarii Beati Angeli in Foro Piscium deputare respective teneantur.

Concessio ejusdem Eccl. S. Greg. Congregationi Divinæ Pietatis.

§. 6. Dictam vero Ecclesiam Beati Gregorii, sic ab omni cura hujusmodi, juribus, officiis, oneribus, & exercitiis Parochialibus liberam, & exemtam, illiusque Sacristiam seculari Societati, seu Congregationi Operariorum, Divinæ Pietatis nuncupatæ de Urbe, canonice, ut asseritur, erectæ cum omnibus Campanis, & supellectilibus sacris in eadem Ecclesia Beati Gregorii, ejusque Sacristia actu existentibus, itaut liceat dilectis quoque filiis Operariis Societatis, seu Congregationis hujusmodi, dictæ Ecclesiæ Beati Gregorii, sic sine cura existentis, illiusque Sacristiæ, & Campanarum, ac Supellectilium hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, & prædictæ Societatis, seu Congregationis nominibus, propria auctoritate ex nunc apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, cujusvis licentia desuper minime requisita, ipsamque Ecclesiam Beati Gregorii instaurare, reparare, ampliare, & in quamcumque aliam decentem formam immutare, seu etiam de novo a fundamentis extruere, in eaque Missas, & alia Divina Officia quæcumque celebrare, & decantare, ac spiritualia exercitia, aliaque pietatis opera ex instituto ejusdem Societatis, seu Congregationis fieri solita, similiter facere, sine tamen præjudicio Jurium Parochialium, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

Decernitur quid agendum a præd. Congregat. in signum Concessionis.

§. 7. Et in signum recognitionis præsentis concessionis, & assignationis, Operarii dictæ Societatis, seu Congregationis nunc, & pro tempore existentes, quotannis in perpetuum in die festo Beati Gregorii Magni unum cereum trium librarum ceræ albæ dilecto pariter filio nostro ipsius Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ Presbytero Cardinali, nunc, & pro tempore existenti, & vacante Titulo, in ejusdem Titularis locum dilecto filio nostro in alma Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, necnon alterum Cereum duarum librarum ceræ similis Capitulo dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ tradere, & quatenus ipsi Operarii Societatis, seu Congregationis hujusmodi Domum rectoralem, seu ædes, & Mansiones Parochiales, eidem Ecclesiæ Beati Gregorii contiguas, & cohærentes cum annexo situ, adjacentiis, & pertinentiis pro ipsius Societatis, seu Congregationis usu, commodis, & opportunitatibus, ut piis suis exercitiis facilius vacare possint, emere, & acquirere velint, prout eas emendi, & acquirendi licentiam, & facultatem eis in Domino impartimur, pretium exinde retrahendum, in tot locis Montium Cameralium non vacabilium, vel bonis stabilibus frugiferis, & ab omni hypotheca, & caducitate liberis in beneficium, & augmentum reddituum dictæ Vicariæ Beati Angeli in Foro Piscium investire teneantur.

§. 8. Mandamus autem motu, scientia, & potestate paribus per præsentes eidem nostro in

Urbe,

Urbe, ejusque districtu Vicario in Spiritualibus generali, quatenus per se, vel alium, seu alios præmissa omnia, & singula efficaciter adimpleri, & ab omnibus, ad quos quomodolibet nunc spectat, & spectare poterit in futurum, inviolabiliter observari curet, faciens prædictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium, nunc, & pro tempore existentem, jurium Parochialium, fructuum, reddituum, proventuum, & obventionum quarumcumque dictæ Parochialis Ecclesiæ Beati Gregorii, per Nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, & ei, ut supra unitorum, & assignatorum pacifica possessione frui, & gaudere, & quatenus opus sit, in eorundem actualem possessionem inducat auctoritate nostra & defendat inductum, amotis quibuslibet Detentoribus, ab eisdem non permittens eum desuper a quoquam quavis occasione, vel causa indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & Facti remedia, appellatione postposita compescendo.

Clausulæ peculiares.

§. 9. Decernimus etiam, præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentes ex quocumque capite, colore, aut prætextu, etiam ex eo, quod dicta Parochialis Ecclesia Beati Gregorii per Nos, ut præfertur, suppressa, & extincta non vacaret, aut ex Jure Institutionis, Matricitatis, tituli, & ex quacumque alia occasione Jus, & interesse habentes, & habere quomodolibet prætendentes, ad id vocati, citati, vel auditi non fuerint, seu ex eo, quod dilecti filii Nostri Moderni Cardinalis Titularis, ac Capituli, & Canonicorum prædictæ Collegiatæ Ecclesiæ Beatæ Anastasiæ, ipsiusque Decii Felicis ad hæc expressus non accesserit assensus, aut causæ propter quas eædem præsentes emanaverint adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis juridica, justa, legitima, pia, & privilegiata causa, ex quocumque capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut Jus, & interesse habentium, consensus, aliove quolibet quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, & inexcogitabili, ac specificam, & individuam mentionem requirente defectu notari, impugnari, retractari, annullari, invalidari, in Jus, vel controversiam revocari, aut adversus eas quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, & etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, ullatenus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ manabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data per dictum Vicarium Beati Angeli in Foro Piscium nunc, & pro tempore existentem, ac Operarios præfatos quandocumque eligenda, concessas, ac illas perpetuo validas, & efficaces esse, & fore, sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes; etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & interpretari debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Jure quæsito non tollendo, necnon de exprimendo in Unionibus Beneficiorum Ecclesiasticorum vero annuo valore, ac de unionibus committendis ad partes, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, necnon fel. rec. Pauli II., Pauli IV., Pii V., & Sixti V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum annatas, & quindennia ratione beneficiorum unitorum valorem annuum 24. ducatorum auri de Camera excedentium, Cameræ, & Cancellariæ nostræ solvi præcipientium, alias uniones ipsæ pro infectis haberi censeantur, & sic unita beneficia, tanquam vere vacantia a Sede Apostolica libere impetrari possint: necnon ejusdem recol. me. Pii IV., etiam Prædecessoris nostri de gratiis, interesse ejusdem Cameræ infra certum tunc expressum tempus insinuandis, & registrandis; alias gratiæ ipsæ nullius sint roboris, vel momenti; aut alias quomodolibet disponentium, aliisque quibus etiam in Synodalibus, Provincialibus, & Universalibus Conciliis editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Beatæ Anastasiæ, & Beati Angeli Collegiatarum Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illarum respective Capitulis, earumque pro tempore existentibus Cardinalibus Titularibus, aliisque quibuscumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet forsan concessis, approbatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, acsi de verbo ad verbum, nihilo penitus omisso, & forma in illis tradita, ad hoc observata inserti forent, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, abdicationis, separationis, dismembrationis, incorporationis, assignationis, applicationis, appropriationis, declarationis, exemtionis, liberationis, concessionis, mandati, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Sanctio pœnalis.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo sexto, tertio decimo Kal. Martias Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. & Reg. pro Carmelitis Provinciæ Portugalliæ super jure suffragandi.

Clem. XI. Const. ed. 1720. Jan. 13. P. 20. agitur de alternativa officiorum in eadem Provincia, & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Jul. 14. P. 3. facta fuit facultas Magistris ejusdem Provinciæ suscipiendi lauream doctoratus in Collegio Conimbricen.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Feb. 1726. An. 2.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

NUper pro parte nonnullorum Fratrum Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Monte Car-

te Carmelo Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod in Capitulis Provincialibus, Congressibus, & Congregationibus intermediis, aliisque actibus Communitatum, in quibus negotiorum resolutio per pluralitatem suffragiorum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones absolvitur, contingebat interdum, quod resolutiones, & Decreta æquitati parum consona, ac bono dictæ Provinciæ, parum accommoda fiebant, & quod ob scissuras partialitatum, illi præsertim dominabantur, qui exquisitis artibus vota, sive suffragia pro eorum fratribus consequendis cumulare studebant idque tunc potissimum eveniebat, quando Capitulis, & actibus prædictis interfuerant, atque suffragium ferebant plures Religiosi, qui aliunde aliquo Consanguinitatis, & Affinitatis vinculo invicem conjuncti, vel attinentes erant; Hi enim ut plurimum tum sanguine, tum uniformitate conjuncti adeo præpollebant, ut propter certam tot suffragiorum unionem reliquis fere metum incutiebant: sicque in suas partes trahebant, eoque, quo ipsi vellent, ire compellebant, quod sane nedum alienarum libertatum læsivum, verum etiam bono totius Provinciæ valde præjudiciale existebat.

§. 2. Ideoque pro parte eorumdem Exponentium eidem Congregationi Cardinalium supplicato, quod mala hujusmodi, aliaque ex præmissis oritura præveniendo mandaret, quod imposterum, si quando in eadem Provincia plures Religiosos Ordinis prædicti, qui aliunde in primo, aut secundo respective gradibus Consanguinei, vel Affines fuerint, & privilegio suffragandi, aut ad præscriptum earumdem Constitutionum, aut etiam ex privilegio fruantur, adesse contingeret, in iis Capitulis, seu Congressibus, in quibus alii Affines, aut Consanguinei pariter suffragantur, ejusmodi privilegio uti nequeant, ita tamen, ut etiamsi plures ac plures sint, nonnisi duo, iique Antiquiores actu suffragari possint, reliquis a voto abstinentibus, istique solummodo uno, aut altero ex antiquioribus deficiente juxta eorum pariter antiquitatem subintrent, præcipiendo ejusmodi Decreti omnimodam observantiam, quibuscumque privilegiis tum memoratæ Provinciæ, tum peculiaribus Religiosis quomodolibet in contrarium concessis nequaquam obstantibus, & ita partialitatibus, & factionibus destruendis, aliisque frequenter occurrentibus malis avertendis, ac indemnitati prædictæ Provinciæ consultum erit, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum prædictum.

§. 3. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, visa relatione Patris Procuratoris Generalis, ac attentis narratis, censuit, & decrevit, quod in posterum in Capitulis Provincialibus præfatæ Provinciæ ad exposita incommoda, & inconvenientia vitanda, duo Fratres tantummodo antiquiores, sive Germani, sive Consanguinei, aut Affines in primo, & secundo gradu sint, & non omnes Jure suffragandi gaudere possint, & valeant, & ita in futurum ab omnibus servari mandavit, quibuscumque Statutis, & Consuetudinibus ipsius Provinciæ, & privilegiis particularibus non obstantibus. Romæ 16. Novembris 1725.-- F. Cardinalis Paulutius P. A. Archiepiscopus Larissæ Secretarius.*

Preces prædictorum Fratrum.

§. 4. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit d. Provinciæ etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Februarii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCIII.

Confirmantur nonnullæ Indulgentiæ pro Minoribus, aliisque eis subjectis pium exercitium Viæ Crucis peragentibus; ipsæque Indulgentiæ quibuscumque aliis conceduntur.

Indulgentias ejusmodi vide Inn. XI. Const. ed. 1692. Dec. 24. P. 2. Et 1695. Dec. 26. P. 5.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 3. Martii 1726. An. 2.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter plurima, & maxima signa immensæ erga Nos Dei bonitatis ubique occurrentia summam, & admirabilem ejus in humanum genus charitatem declarat æterni ejusdem filii Jesu Christi passionis inexplicabile Sacramentum, quo erepti sumus ex faucibus tenebrarum. Hinc Romani Pontifices Antecessores nostri eamdem passionem memoria recolentibus Apostolicas Indulgentias, & gratias donare consueverunt, quas ad pios Christifideles in Dominicæ passionis contemplatione sese exercentes, a nobis extendi, & confirmari, ut Christiana religio in hominum cordibus augeatur, plurimum in Domino expedire putamus.

Ab Inn. XII. concessa fuit Indulgentia plen. applicabilis animabus Defunctorum.

§. 1. Ea propter dilectus filius, Frater Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci, qui de observantia nuncupantur, petitionem nuper exhibendam Nobis curavit, qua continebatur, Fratres ejusdem Ordinis pium exercitium, Viæ Crucis appellatum, quo tota Dominicæ passionis

series

series pictis tabulis, ubi commode fieri posset, expressa, inque plures stationes distributa, eo modo, quo peregrini Civitatis Sanctæ Hierusalem loca ipsa, ubi Christus passus est, recolentes, & frequentantes, invisunt, contemplandæ proponeretur in varias Christianorum Provincias magno Animarum fructu intulisse, ac piæ recordationis Antecessorem Nostrum Innocentium Papam XII. hujusmodi exercitium largitione cælestium munerum promovisse per literas Apostolicas in forma Brevis sub Annulo Piscatoris incipientes: *Ad ea per quæ*, Romæ datas apud S. Mariam Majorem die 24. Decembris anno 1692. Pontificatus II., ubi inter alia omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, atque aliis utriusque sexus personis Ordinum, & Congregationum, obedientiæ, seu directioni Ministri Generalis Fratrum Minorum de observantia subjectis, Christifidelibus Confratribus, & Consororibus quarumcumque Confraternitatum, & Societatum, sive sub titulo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, sive sub alia qualibet invocatione, in eorumdem Fratrum, & Monialium Ecclesiis canonice erectarum, sive erigendarum, orationi mentali quæ dicitur Viæ Crucis exercitium, quo ratione suæ regulæ, & Constitutionum quotidie tenentur, operam dantibus, pro qualibet vice dierum centum, per duos quadrantes vero continuatos, vel saltem per quadrantem horæ singulis diebus, perque totum mensem orationi, & exercitio hujusmodi vacantibus, dummodo vere pœnitentes, & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpsissent, proque Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces fudissent semel quolibet mense plenariam peccatorum Indulgentiam, & remissionem, quam per modum suffragii Animabus Christifidelium, Deo in charitate conjuncti, ex hac vita migrantibus applicare possent Apostolica auctoritate perpetuis futuris temporibus misericorditer concessit.

Ab eodem aliæ Indulgentiæ communicatæ fuere.

§. 2. Postmodum dictus Innocentius Antecessor per alias Apostolicas literas, incipientes: *Sua Nobis*, sub Plumbo Romæ datas apud Sanctam Mariam Majorem VII. Kalendas Januarias Anno Dominicæ Incarnationis 1695. Pontificatus V. inter alia Decretum Ven. Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum diei 12. Novembris anni 1695. per se die xv. ejusdem mensis approbatum declaraverat, pia loca Viæ Crucis seu Calvarii ad recolendam, & meditandam Christi passionem, a prædictis Fratribus, & Monialibus, aliisve personis ad instar Stationum Calvarii Montis, erecta, atque instituta, in privilegiorum, atque Indulgentiarum plenariarum nondum revocatarum, generali, mutua, & reciproca communicatione per Apostolicam Sedem concessa, & literis piæ memoriæ Antecessoris nostri Innocentii PP. XI. in forma Brevis sub die 5. Septembris Anni Incarnationis Dominicæ 1686. comprehendi; ideoque frui, & gaudere Indulgentiis in iisdem literis Innocentii PP. XI. expressis: quæ omnia sub Sententiis, censuris, & pœnis in contradictores infligendis, executioni tradi, & publicari mandavit, ut in utriusque literis ejusdem Innocentii PP. XII. plenius continetur.

Preces Prioris Generalis pro Indulgentiarum confirmatione, earumque ampliatione.

§. 3. Cum autem sicut eadem petitio Fratris Josephi ab Ebora subjungebat, prædictum exercitium Viæ Crucis in omnibus ferme Ecclesiis Ordinis Fratrum Minorum de observantia, diebus festis tam pio operi adsignatis religiose peragatur, quamplurimis Christifidelibus Ministro Generali nequaquam subjectis extra Ordinem quoque illuc accedentibus, idcirco iidem Fratres, ut tam Sanctum exercitium pro Animarum salute ulterius propagetur, Indulgentias, & privilegia, etiam per Viam Communicationis, ut præfertur, concessa, & utriusque Innocentii Antecessorum Nostrorum literas superius memoratas, atque alias, si quæ sunt, idem exercitium respicientes, Decretumque a Ven. Fratribus S. R. E. Cardinalibus olim confectum, ac postmodum Apostolica auctoritate confirmatum, prævia ejus declaratione ad tollendas omnes ambiguitates, super ejus interpretatione forsan exortas, per Nos, & Sedem Apostolicam approbari, & confirmari cupiant, easdemque Indulgentias, & privilegia ad quoscumque Christifideles, etiam dicto Ministro Generali nullo modo subjectos, extendi, & ampliari enixe deposcant:

§. 4. Hinc ad dicti Fratris Josephi Mariæ preces, præmissis omnibus opportune providere cupientes, Nos qui omnem operam libenter impendimus, ut omnes Dominicæ passionis memoriam sæpe animo repetant, & salutarem illius fructum percipiant, eumdem Josephum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Indulgentias etiam pro Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia etiam per viam Communicationis concessa in literis utriusque Innocentii, in quo Decreto Ven. Fratrum S. R. E. Cardinalium expressa, & declarata, ac quibuscumque aliis literis Apostolicis idem exercitium Viæ Crucis respicientibus, ad tollendam omnem ambiguitatem, alienamque interpretationem, inde quomodocumque ortam, aut fortasse orituram, ut fideles per exercitationem bonorum operum Sacrosanctos Ecclesiæ thesauros absque ulla Animi hæsitatione adipiscantur, declaramus, Fratres, Moniales, ac personas superius memoratas exercitium Viæ Crucis hujusmodi peragentes de privilegiis, & Indulgentiis, etiam plenariis sub generali, mutua, & reciproca communicatione per Sedem Apostolicam concessis, vere communicare, & participes fieri, proptereaque frui, & gaudere indulgentiis, ac Privilegiis, quæ Romani Pontifices locis Sanctis, ac illorum Stationibus intra, & extra Hierusalem largiti fuerunt, perinde ac si exercitium prædictum ibidem peragerent: atque ita ab omnibus asseri, & censeri debere volumus, ideoque ea omnia hactenus recensita, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus, & innovamus, & perpetuæ, ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur iisdem adjicimus, omnesque, & singulos, tam Juris, quam Facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio præd. Indulgentiarum.

§. 5. Insuper, ne in participatione bonorum Spiritualium, quæ ab exercitio Viæ Crucis provenire speramus, ullus arceatur, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Indulgentias, etiam Animabus in Christi charitate Defunctorum applicabiles, & privilegia superius expressa, etiam per viam Communicationis Indulgentiarum, quæ locis Sanctis intra, & extra Hierusalem concessæ fuerunt, aut alias quomodolibet, Fratribus, Monialibus, ac Personis jamdictis, quæ per Nos approbantur, & confirmantur ad quoscumque Christifideles utriusque sexus Ministro Generali nullo modo subjectos, qui exercitium Viæ Crucis, & alia Christianæ pietatis opera eisdem modo, & forma, quæ a Fratribus, & Personis prædictis peraguntur, pie ac devote penes Fratres dicti Ordinis privative quoad alios quoscumque, peragent, & implebunt, perpetuo extendimus, & ampliamus.

§. 6. De-

Clausulæ.

§. 6. Decernentes, præsentes Literas nostras inque eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, aut quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris vel Facti, aut gratiæ remedium impetrari, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos, vel Successores Nostros Romanos Pontifices, aut Sedem Apostolicam pro tempore factis, comprehendi non posse semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo semper concessas, ac perpetuo validas, & efficaces existere, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere debere. Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 7. Non obstantibus quatenus opus sit, piæ memoriæ Pauli PP. V. similiter prædecessoris Nostri nonnullarum Indulgentiarum revocatione, sive moderatione, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Indulgentiis non concedendis *ad instar*, dictique Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, innovationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, extensionis, ampliationis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto Nonas Martias, Pontificatus nostri anno II.

XCIV.

Statuuntur nonnulla pro artis Agrariæ sublevamine, & securitate Annonæ in mutuationibus.

Alia Statuta ad bonum Annonæ regimen & rei agrariæ beneficium habentur Const. ed. 1725. Oct. 15. P. 2.

Dat. 28 Mart. 1726. An. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio, &c.

Causæ præsentis motus proprii.

§. 1. Essendo che per veder sempre più accresciuta la proficua, e nobil'Arte Agraria colla ubertosa Cultura specialmente dell'Agro, e Distretto di Roma a commodo di tutti i Nostri sudditi, abbiamo Noi fra gl'altri ordini, e provisioni riferite nel precedente Nostro Moto proprio segnato il dì 15. Ottobre dell'anno scorso, dimostrato il Nostro paterno amore colla gratuita imprestanza ordinata di scudi 60. mila in sollievo de' Cultori, Lavoratori, ed Affittuarj dell'Agro Romano, e di altri scudi 50 mila per li Distrittuali, ed altri di Civitavecchia, Corneto, Toscanella, Vetralla, e Piperno, benche non compresi nel sudetto Distretto, come in altro Nostro Chirografo segnato li 4. Febraro scorso, provenienti dalla munificenza de' Nostri predecessori, e da sopravanzi attinenti alla Nostra Camera, ed Annona, & accioche di questo denaro, che gratuitamente imprestarà la detta Nostra Annona, e Camera conseguisca in ciascun anno l'intiera restituzione affine di conservarlo in perpetuo per continuo impiego di questa publica utilità, senza che abbia da soggiacere a perdita, e diminuzione.

Statuitur, ut Annona in creditis exigendis, omnibus anterioritatis, potioritatis & prælationis privilegiis gaudeat.

§. 2. Perciò inteso il parere di Monsignore Ansidei Arcivescovo di Damiata Assessore del Sant'Offizio, di Monsignore del Palagio Prefetto dell'Annona, di Monsignore Alessandro Abbati Segretario della Congregazione da Noi deputata, e di Monsignore Fargna Assessore della medesima destinati a questo preciso effetto dall'istessa Congregazione; con questo Moto proprio, e colla pienezza della Nostra potestà, vogliamo, e comandiamo, che detta Nostra Annona di Roma per li Crediti dell'Imprestanze fatte, e che farà delli scudi 60 mila per l'Agro Romano, e delli scudi 50 mila per il Distretto, e Luoghi di sopra compresi, ed anche per altre maggiori somme, che imprestasse, debba godere tutti i Privilegj Fiscali, che gode la Nostra Camera per i Crediti, e denari Fiscali tanto per dritto della ragion comune, quanto per uso, e consuetudine dell'istessa Camera. Dichiariamo in oltre, vogliamo, ed ordiniamo, che fatte da Monsignore Prefetto dell'Annona l'imprestanze a Padroni, Lavoratori, & Affittuarj coll'infrascritte condizioni, e cautele (salve le sigurtà & altri maggiori cautele, che ad altri effetti parerà giusto di esigere alla detta Congregazione Deputata, e a Monsignore sudetto Prefetto pro tempore) si abbia per provata la versione del denaro imprestato nella Causa, che si esprimerà, e che perciò la nostra Annona di Roma debba godere in concorso d'altri creditori tutti quei privilegj d'anteriorità, poziorità, e prelazione, che le competerebbero, se pienamente, e concludentemente avesse provata la versione nella Causa espressa, da cui l'assolviamo nel modo sopradetto, e vogliamo, che ogni Tribunale, e Giudice pronunzj, sentenzj, e difinisca, come se tal versione fosse pienamente provata.

Decernuntur quædam pro ejusdem securitate in mutuationibus.

§. 3. Le condizioni poi, e cautele, con cui si dovranno far dette Imprestanze a i cultori de' Terreni, Lavoratori, ed Affittuarj, saranno, che le medesime Imprestanze si faccino a i Padronali dei Fondi dell'Agro Romano, colla fede dell'Agrimensore, che con giuramento attesti la quantità del Terreno ridotto a Maese colla specificazione della Contrada, e confine. A i Lavoratori poi, ed Affittuarj del medesimo Agro Romano si faccino non solo colla fede del Padrone, che attesti aver dato in Affitto, o a cultura tanto di Terreno colla specificazione parimente della Contrada, e confini, e che per il tal anno detto Lavoratore, e Affittuario ha l'obligo di Seminare rubia...... Ma di più che il medesimo Affittuario, o Lavoratore debba esibire altra fede giurata dell'Agrimensore, il quale testifichi, che esso Lavoratore, o Affittuario abbia ridotto a maese rub....... colla specificazione della Contrada, e Confini; Se poi le fedi, che i Padroni de i Fondi, e Terreni, e gl'Agrimensori faranno come sopra si trovassero mai in tutto, o in parte non vere, e insussistenti, in tal caso vogliamo, e ordiniamo, che li detti Padroni, e Agrimensori restino per tutta l'Imprestanza fattali tenuti alla nostra Annona *æque principaliter, & in solidum* con quelli, che avranno ricevute l'Imprestanze. Vogliamo ancora, e ordiniamo, che la Nostra Annona prima di far Imprestanza à Lavoratori, ed Affittuarj, debbano questi far precedere un'Interpellazione a i sudetti Padronali a giustificare se abbiano fatte l'Imprestanze ad essi Lavo-

ratori,

ratori, ed Affittuarj, o pure se vogliono essi far la sudetta Imprestanza nel modo, e in quella quantità, che stabilirà Monsignore Prefetto, col quale si debba prefigere il termine di soli tre giorni, e spirato detto termine, e non dichiarando detti Padroni, che abbiano fatta detta Imprestanza, ne di volerla fare, in tal caso vogliamo, che la detta Nostra Annona senza altro consenso delli stessi Padroni, sia preferita sopra tutto il Grano, Biade, o altro, che si raccorrà nelle Maesi seminate da detti Affittuarj, o Lavoratori coll'ajuto di dette Imprestanze, o si ritrovi nell'Ara, o sia stato condottato fuori del medesimo Fondo, o Terreno, e collocato in altri Granari. Vogliamo finalmente, ordiniamo, e commandiamo, che la Nostra Annona per l'Imprestanze fatte sopra li Grani, e raccolte coll'ajuto di esse sia preferita anche a i Fornari Creditori per prezzo di Pane ogni volta, e quando non giustifichino, che il Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, nel qual caso, solamente intendiamo restino fermi i loro Privilegj, come di ragione; Quando poi non giustifichino, che detto Pane sia stato somministrato per la medesima raccolta, in tal caso dichiariamo, che i loro Crediti per prezzo come sopra di Pane, che apparisca somministrato per gl'anni antecedenti, vogliamo, ed ordiniamo non gli suffraghino in pregiudizio, e concorso della Nostra Annona, a quali per cio espressamente, e generalmente per l'effetto sudetto però solamente, e nei termini sopra riferiti deroghiamo, ed in specie a quelli concessigli sopra detta prelazione dalla sa. me. di Gregorio XIII., che incomincia -- *Sicut accepimus* -- e di Sisto V. che incomincia -- *Cælestis Pater* -- e di Urbano VIII., come anche ad altre concessioni di Nostri predecessori ancorchè avessero bisogno di special menzione.

Clausulæ peculiares.

§. 4. Per ultimo vogliamo, ed ordiniamo, che le sudette Preordinazioni, e Provedimenti abbiano luogo rispetto a i Padronali delle Tenute, Campi, e Casali, loro Lavoratori, Affittuarj, e Cultori de' Terreni dell'Agro Romano; Rispetto poi a i Padroni, Lavoratori, Affittuarj, e Agricoltori del Distretto, e Luoghi come sopra compresi, vogliamo, che adempite le sudette condizioni goda la Nostra Annona, e per essa li Commissarj Locali l'istessi Privilegj, e prelazione di sopra specificate. Dichiariamo in oltre, che sotto questo Nostro Moto proprio intendiamo compresi, conforme Noi coll'istessa Nostra piena, ed assoluta potestà (a causa di dette Imprestanze) comprendiamo universalmente tutti i Padroni, e Possessori (per qualsivoglia titolo) di esse Tenute, Terreni, Campi, e Casali, dell'Agro Romano, e Distretto tanto secolari, che Ecclesiastici, e Regolari anche delle undeci Congregazioni, Compagnia di Gesù, S. Offizio, Officiali, e Ministri, che esercitano qualunque autorità, e potestà, anche li Reverendissimi Cardinali della S. R. C. Legati a Latere, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Abbati, Camerali, e tutti gl'altri, che avessero necessità di special menzione, quali vogliamo si abbiano quì per espressi, come pure tutti i Monasteri, Ospedali, Archiospedali, Luoghi pii, Chiese, Abazie, Basiliche, Capitoli, Collegiate, Archiconfraternite; Feudatarj, Censuarj, Duchi, Principi, Marchesi, Conti, Baroni, tanto mediatamente, che immediatamente soggetti alla Santa Sede Apostolica, ed altri di qualsivoglia stato, grado, condizione, e di qualsivoglia autorità, e Dignità con derogare, conforme deroghiamo universalmente a tutti, e singoli privilegj, esenzioni, ed immunità concesse per lettere Apostoliche, anche consistorialmente per Breve, o di Moto proprio, benche con titolo oneroso, quali tutti per l'effetto sudetto d'adesso in perpetuo rivochiamo, cassiamo, abroghiamo, ed annulliamo, essendo tale la mente, e volontà Nostra espressa, e che così, e non altrimenti debba giudicarsi, diffinirsi, ed interpretarsi dalla sudetta Congregazione da Noi deputata *pro Annona, & re Agraria bene gerenda* nel precedente Nostro Moto proprio, alla quale concediamo giurisdizione, e facoltà di giudicare privativamente a qualsivoglia Tribunale, o Giudici, togliendo Noi ad essi tutte le facoltà, ed autorità di diffinire, ed interpretare diversamente, e le medesime facoltà, autorità, e giurisdizioni unicamente spettino alla medesima Congregazione, volendo anche, e decretando, che il presente nostro Moto proprio benche non ammesso, nè registrato in piena Camera, e ne' suoi libri a tenore della Bolla di Pio IV. de registrandis, vaglia, ed abbia sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla nostra semplice sottoscrizione, nè se gli possa opporre di surrezione, orrezione, nè di verun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano questo dì 28. Marzo 1726.

BENEDICTUS PAPA XIII.

XCV.

Conceditur Prioribus Generalibus Eremitarum S. Augustini facultas creandi Magistros 50. in Provinciis Italiæ; 40. dumtaxat extra Italiam.

De promotione ad M[illegible]erium vide Urban. VIII. Const. ed 1625., Apr. 24. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 6. Maii 1726. Ann. 2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 1. Cupientes, ut debitus virtutis hujusmodi Religiosis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, qui in artibus & Sacræ Theologiæ studiis cursum perfecerunt, ac alias digni, & idonei sunt, tribuatur, ut nimirum alii ipsorum exemplo ad sacrarum literarum studia in dies magis, ac magis excitentur, supplicationibus dilecti Filii Fulgentii Bellelli Procuratoris Generalis ejusdem Ordinis in Sacra Theologia Magistri nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, futuris Prioribus Generalibus Ordinis prædicti, ut in Provinciis, & Congregationibus Italiæ, aliisque ei adjacentibus quinquaginta Ordinis hujusmodi Professores, qui probitatis, & doctrinæ laudibus præfulgeant, & quinquennio Regentis munus obierint, vel in principalioribus ejusdem Italiæ Civitatibus verbum Dei decennio cum plausu, justaque fama prædicaverint, aliisque omnibus qualitatibus in promovendis ad Magisterii gradum per Apostolicas, & Ordinis prædicti Constitutiones, atque Capitulorum Generalium illius Definitores, necnon statuta, & consuetudines, ac usus earum Provinciarum requisitis prædìti esse debeant, quique servata regularis disciplinæ observantia in eorum ordine morum probitate, aliisque virtutibus dotati adeo laudabiliter vixerint, ut aliis non minus vitæ innocentia, quam doctrina docendi habiles sint, & idonei, & dummodo ipsi promovendi prævio rigoroso examine coram iisdem Prioribus Generalibus modo, & forma quibus in Alma Urbe Nostra fieri solet, faciendo, ad hoc idonei reperiantur. Præterea in aliis extra Italiam ejusdem Ordinis Provinciis, alios quadraginta dumtaxat similiter Ordinis prædicti professores omnibus qualitatibus, etiam per Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones, necnon Constitutiones, consuetudines, & usus earum Provinciarum requisitis præditos, & dummodo pariter ipsi promovendi prævio rigoroso examine

Concessio præd. facultatis in perpetuum, quibusdam tamen adjectis conditionibus servandis.

juxta formam Constitutionis felic. rec. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit - *Romanus Pontifex*, sub die 24. Aprilis 1625. emanatæ faciendo ad hoc idonei reperiantur, in Magistros in sacra Theologia supranumerarios promovere, illosque Magisterii, & Doctoratus hujusmodi insignia conferre, utque omnibus, & singulis honoribus, privilegiis, favoribus, prærogativis, præeminentiis, antelationibus, exemtionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis, & indultis, quibus alii ejusdem Ordinis in sacra Theologia Magistri etiam in publicis studiorum generalium universitatibus ad hujusmodi gradus promoti de jure, usu, consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere possint, & debeant perinde ac si ad hujusmodi gradus in similibus Studiorum Universitatibus promoti fuissent, concedere, & indulgere valeant, auctoritate prædicta, tenore præsentium facultatem perpetuis temporibus duraturam concedimus, & impertimur; ita tamen, ut memorati Priores Generales ad electionem dictorum Magistrorum non nisi per concursum, & per secreta suffragia procedant.

Clausulæ. §. 2. Non obstantibus felic. rec. Sixti V., & Clementis VIII. Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum Nostrorum de senario Magistrorum numero, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Maii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVI. Conceduntur quædam Indulgentiæ in Ecclesiis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum in Regno Tunkini.

Pro omnibus Ecclesiis Ordinis concessa fuit ab Alexand. VIII. Const. ed. 1690. Nov. 29. P. 2. Indulgentia plen. perp. in festo S. Joannis a S. Facundo.

Dat. 13. Maii 1726. Ann. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio Indulgentiæ plen. visitantibus dd. Ecclesias die festo Titularium earundem.

§. 1. AD augendam fidelium religionem & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum in Regno Tunkini existen. die Festo Titulari respective earumdem Ecclesiarum a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi respective singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus;

Et pro iis, qui interfuerint Litaniis indict. Ecclesiis recitandis.

Iis vero, qui Litaniis B. M. V. in aliqua ex dictis Ecclesiis, & Oratoriis eorumdem Fratrum in dicto Regno existentibus singulis Sabbatis, singulisque ejusdem B. M. V. Immaculatæ festi diebus decantandis, seu recitandis devote interfuerint, & ibi, ut supra, oraverint, qua vice prædictarum id egerint, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumptis.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Maii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVII. Statuitur, ne Fratres Congregationis S Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini, ad alias Provincias, seu Congregationes transire possint.

Rationes perfectæ vitæ communis quæ ibi præ cæteris viget.

Dat. 29. Maii 1726. ann. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a cura habenda Regularium.

APostolicæ sollicitudinis, quam meritis licet, & viribus longe impares Divina dignatione gerimus, ratio exigit, ut paternam erga Christifideles, qui e fluctibus Seculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt charitatem singulari studio exercentes eorum stabilitati, ut in ea vocatione, qua vocati sunt, perseverent usque in finem, quantum nobis ex alto conceditur, prospicere satagamus.

Facti expositio.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Sersale Congregationis S. Joannis de Carbonaria Ordinis Eremitarum S. Augustini Neapolitan., quod cum a dicta Congregatione, & Conventu ejusdem S. Joannis, ubi perfecta vita communi vivitur, nonnulli Religiosi ejusdem Congregationis sub variis prætextibus ad alias prædicti Ordinis Provincias, & Congregationes, in quibus ejusmodi vita communis minime servatur transire soleant, ipse Nicolaus, quo in prædictis Conventu, & Congregatione Regularis disciplina sustineatur, & observantia jam introducta non disperdatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

Statutum præd.

§. 2. Nos ipsius Nicolai votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Fratres expresse professos Conventus, & Congregationis hujusmodi post Constitutionem fel. rec. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri super eadem vita communi emanatam ad quascumque Provincias, seu Congregationes animo sese illis associandi, seu incorporandi, sine expressa, ac unanimi pleni Definitorii Conventus prædicti consensu, nullo modo se transferre posse, illos vero, qui de mandato, tam Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, quam super disciplina Regulari

deputa-

deputatorum jam translati fuerunt se intra terminum duorum Mensium, ac si alicui Conventui Provinciæ, aut aliarum Congregationum affiliati minime forent, esse compellendos ad redeundum ad prædictam Congregationem Sancti Joannis de Carbonaria; auctoritate Apostolica, tenore præsentium decernimus, & declaramus, ac statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit quarumcumque Provinciarum, & Congregationum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIX. Maji MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XCVIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc. Regularium, in favorem Piorum Operariorum emanatum de privativa circa nomen *Piorum Operariorum*.

Clem. XI. Const. ed. 1712. Jan. 3. P. 12. concessa fuit Congregat. eorumdem Ecclesia, & Collegium S. Mariæ Montium de Urbe.

Dat. 3. Junii 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. NUper pro parte dilectorum filiorum Presbyterorum Secularium Congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, exposito, quod cum ipsi ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum die 14. Mensis Martii proxime præteriti obtinuissent non licere alicui extra prædictam Congregationem sibi nomen Operariorum assumere, ipsi Exponentes, quo ejusdem Decreti effectu frui possent, & nemo deinceps nomen hujusmodi, quemadmodum alias cum magno eorumdem Exponentium æstimationis detrimento contingit, sibi attribui auderet, aliquas pœnas tam spirituales, quam temporales eidem Congregationi Cardinalium benevisas ejusmodi Decreto adjicere summopere cupiebant, emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet:

Decretum præd., quo sub certis pœnis prohibetur cuicumque extra Congr. Piorum Operariorum nomen Pii Operarii assumere.

§. 2. *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, stetit in Decisis sub dicta die 14. Martii præteriti, nempe — Non licere alicui extra dictam Congregationem sibi nomen Piorum Operariorum assumere, proindeque injungendum censuit locorum Ordinariis, prout per præsentes injungitur, quatenus eamdem resolutionem in propria Diœcesi sub pœnis ab ipsis arbitrandis, servari mandent. Romæ 10. Maji 1726. I. B. Card. Devia P. A. Archiepisc. Larissæ Secretarius.*

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Cum autem sicut dicti Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Junii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XCIX.

Confirmantur Literæ Pauli V. super electione Abbatis Generalis Ordinis S. Basilii Magni ad sexennium dumtaxat.

Hac de re vid. præd. Const. Pauli V. ed. 1620. Maji 15. P. 1. quæ hic citatur.

Dat. 12. Jun. 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio Facti.

§. 1. EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Abbates, & Monachi Ordinis Sancti Basilii Magni, quod dudum fel. rec. Paulo PP. V. Prædecessori nostro pro parte tunc existentium Superiorum, & Monachorum ejusdem

ejusdem Ordinis exposito, quod ipsi alias in Congregationem redacti eorum Abbatem Generalem ad triennium dumtaxat eligendum, & deinde ad aliud triennium confirmandum cœperant. Et in eadem expositione subjuncto, quod confirmatio hujusmodi ex diversis causis quas experientia docuerat, satis damnosa Congregationi hujusmodi reddebatur, electioque triennalis nimis brevis esset maxime quia plura ejusdem Congregationis Monasteria in remotis Provinciis constituta tam brevi tempore per ipsum Abbatem Generalem visitari, & ut decebat reformari non poterant, propterea Superiores, & Monachi prædicti ab incommodis hujusmodi obviandis per dictum Paulum Prædecessorem super præmissis opportune providere desiderabant, idem Paulus Prædecessor supplicationibus illorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, de tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus Abbas Generalis hujusmodi ad sexennium eligi deberet confirmatione ejus omnino prohibita, itaut Abbas Generalis prædictus completo sexennio, seu alias alia ex causa dimisso officio, per aliud sexennium ab officio Abbatis Generalis cessare teneretur, neque eligi posset Apostolica auctoritate statuit, & ordinavit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 15. Maji 1620. expeditis uberius dicitur contineri.

A Paulo V. statutum fuit ut Abbas Generalis præd. ad sexennium eligeretur.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædicti Exponentes supradictas Pauli Prædecessoris literas Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; prædictas Pauli Prædecessoris literas die 15. Maji 1620. emanatas, ut præfertur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Preces Monachorum pro confirmatione.

Confirmatio Literarum præd. Pauli V.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis Pauli Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Junii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

C.

Supprimitur Confraternitas SS. Rosarii, *Cappata* vulgo dicta, Civitatis Anconitanæ, & Prædicatorum Conventui S. Mariæ Incoronatæ; necnon Puerorum Seminario Ecclesiastico dictæ Civitatis, ejus bona applicantur.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 5. P. 2. erectum fuit Hospitium Matritien. de la Passion *in Conventum Fratrum Prædicatorum.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16. Juni. 1726. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quanta Ecclesia Dei commoda, & bona proveniant a pia exercitatione, qua Adolescentes a teneris usque annis ad pietatem, & Religionem informandi in Ecclesiasticis puerorum Seminariis detinentur, provide considerantes, quod Seminariis eisdem honesti, & pro eorum indigentiis opportune redditus abunde suppetant ex animo concupiscimus; unde si ipsa aliquando decentibus carere subsidiis prænoscimus etiam per quarumdam Laicorum Confraternitatum suppressionem solicite subvenire existimamus, aliaque desuper illorum favore concedimus, quæ conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exordium a cura Seminariorum.

§. 1. Cum sicut accepimus utriusque sexus Christifidelium Confraternitas, Cappata nuncupata sub invocatione Sanctissimi Rosarii in Ecclesia Sanctæ Mariæ Incoronatæ nuncupatæ, Conventus Ordinis Fratrum S. Dominici Prædicatorum nuncupatorum Civitatis Anconitanæ erecta, & instituta reperiatur, nos ex rationabilibus, & justis causis nobis notis animum nostrum moventibus motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine dictam Confraternitatem una cum illius denominatione, invocatione, nuncupatione, titulo, essentia, ac qualitate, Apostolica auctoritate perpetuo supprimimus, & extinguimus, eamdemque Confraternitatem perpetuo suppressam, & extinctam esse, & fore decernimus.

Suppressio prædict. Confraternitatis.

§. 2. Nos proinde infrascripti Seminarii, ac Fratrum Conventus infrascriptæ Ecclesiæ indemnitatibus, atque commoditatibus aliqua in parte respective consulere volentes, ac Fratres eosdem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon alias Conventibus, & Fratribus, ac Seminario hujusmodi applicationes, incorporationes, concessiones, & assignationes quomodolibet hactenus forsan factas, si quæ sint præsentibus pro expressis habentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus ejusdem Confraternitatis sic per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ Capellam, seu Altare, ac Oratorium, cum Magazenis, Fabrica, seu Mansionibus subterraneis sub eodem Oratorio existentibus, quod est de directo dominio d. Conventus, & per pactum expressum in concessione illius fundi dicto Conventui reservatum remanet, necnon omnia mobilia, & supellectilia cujuscumque speciei, quantitatis, & valoris, ac omnia ornamenta, Candelabra, & Vasa Sacra aurea, & argentea cujuscumque generis, & pretiosi valoris existant, & ad dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur suppressam, & extinctam quomodolibet spectantia, ac bona omnia Assis hæreditarii per quondam tunc in

Ejusque bonorum applicatio præfato Conventui.

humanis agentem Josephum Bonifigli, dum vixit, Pharmacopolam Anconitan., ac credita omnia, actiones, & Jura quæcumque ad dictum Assem hæreditarium quomodocumque pertinentia, exacta, & exigenda, necnon scripturas, justificationes, libros, & notitias omnes, tam publicas, quam privatas, & in statu in quo de præsenti reperiuntur, ac pecunias omnes ad quamcumque summam ascendentes, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ juxta ejusdem Josephi, sub quo ab humanis decessit, dispositionem Testamentariam ad effectum, ut tot Capellaniæ ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertur suppressa, & extincta erigerentur relicta, eidem Conventui, & Fratribus cum hoc tamen quod nunc, & pro tempore existentes ejusdem Ordinis Fratrum tantum, & non alii Presbyteri quo ad dispositionem Testamentariam præfati Josephi, loco Capellaniarum hujusmodi, tot Missas in Ecclesia S. Dominici præfatæ Civitatis Anconitan. in perpetuum celebrare teneantur, pro quarum celebratione, & manutentione secundo dicti Conventus Fratres præfati tot funda, & Bona stabilia, vel Loca Montium Cameralium, & non Vacabilium ex præfato Asse Hæreditario desumenda, & ex eorum annuis redditibus summam sexaginta scutorum monetæ Romanæ pro qualibet Missa perpetua, annuatim respondentia, emere, & assignare similiter teneantur, cum hoc pariter quod omnia Anniversaria, & Missæ perpetuæ a Testatoribus, aliisque disponentibus usque in præsentem diem eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ demandare, a pro tempore existentibus Fratribus secundodicti Conventus tantum, & non ab aliis Presbyteris in præfata eorum Ecclesia S. Dominici in perpetuum celebrari, & adimpleri debeant, solutis tamen secundodicti Conventus Fratribus nunc, & pro tempore existentibus per infrascriptum Seminarium singulis Mensibus eleemosynis Missarum secundodictarum ad rationem unius julii monetæ præfatæ pro qualibet Missa hujusmodi, & stipendiis pro adimplemento Anniversariorum hujusmodi ad rationem, & juxta quantitatem persolvi consuetam ab eadem Confraternitate per nos, ut præfertur suppressa, & extincta, perpetuo tenore præsentium etiam applicamus, & incorporamus.

Necnon Seminario prædicto, cum opportunis ordinationibus.

§. 3. Reliqua vero bona omnia, Res, Proprietates, Census, Canones, Domos, Vineas, Prædia, Possessiones, Responsiones, Fructus, Loca Montium, & Jura quæcumque, undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam cujuscumque speciei, quantitatis, qualitatis, & valoris existant, & usque dum administrata, percepta, & possessa per dictam Confraternitatem per nos, ut præfertur suppressam, & extinctam, & eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ competentia, spectantia, & pertinentia Seminario Puerorum Ecclesiastico dictæ Civitatis Anconitanæ cum obligatione tamen, quod præfatum Seminarium non solum eleemosynas, & stipendia pro adimplemento, & manutentione Anniversariorum, & Missarum perpetuarum hujusmodi, sed etiam pro dote, & manutentione Capellæ, seu Altaris ejusdem Sanctissimi Rosarii in dicta Ecclesia S. Dominici sitæ, seu siti, ac pro functionibus infra annum peragendis, & celebrandis ab eisdem secundo dicti Conventus Fratribus ad honorem, & gloriam Beatæ Mariæ Virginis, tunc, & pro tempore existentibus ejusdem secundodicti Conventus Fratribus præfatis scuta centum præfatæ monetæ Romanæ in perpetuum singulis annis exbursare, & solvere, ac prout antea dicta Confraternitas per nos, ut præfertur suppressa, & extincta tenebatur, Conservatorium Pupillarum dictæ Civitatis Anconitan. manutenere, dotes solvere, ac singulis annis legato scutorum quatuorcentum monetæ Romanæ hujusmodi Monialibus Monasterii Sancti Sebastiani præfatæ Civitatis Anconitan. Sancti Benedicti, seu alterius Ordinis debito satisfacere, ac personis in carceribus detentis exbursare solitam eleemosynam, necnon reliqua legata omnia, & onera universa quæcumque si quæ sint, etiam specialem mentionem requirentia, & eidem Confraternitati per nos; ut præfertur suppressæ, & extinctæ quomodocumque incumbentia, juxta, & secundum Piorum Testatorum, Fundatorum, aliorumque disponentium voluntates, & dispositiones adimplere, ac omnibus legatis similiter, quæ præfata Confraternitas per nos, ut præfertur, suppressa, & extincta satisfaciebat, satisfacere, eaque adimplere omnino teneatur, etiam perpetuo earumdem tenore præsentium respective applicamus, & cum ceteris Seminarii præfati respective bonis incorporamus, ac respective concedimus, & assignamus.

Clausulæ peculiares.

§. 4. Decernentes præmissa omnia, & singula, necnon easdem præsentes etiam ex eo, quod præfatæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, Officiales, & Confratres, & ceteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, aut auditi, & causæ propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, ullo nunquam tempore subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo quod in eisdem præmissis solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, aut Statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore juris clauso, sive etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aut aliud quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes semper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio Executor.

§. 5. Et insuper quatenus opus sit pro præmissorum observatione Venerabilibus Fratribus Anconitan., Æsin., & Auximan. Episcopis per præsentes motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium,

alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum secundodicti Conventus, ac Seminarii præfati requisiti fuerint solemniter publicantes, & in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter servari, illisque pacifice frui, & gaudere, non permittentes quempiam ex secundodicti Conventus Fratribus, & Seminarium hujusmodi desuper quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (servata tamen forma Concilii Tridentini) appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Secularis.

Derogatio specifica.

§. 6. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris Nostri, in qua cavetur expresse, ne quis extra suam Civitatem, & Diœcesim nisi in certis tunc expressis casibus, & in illis ultra ullam Dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocare, seu ne Judices a Sede Apostolica præfata Deputati extra Civitatem, vel Diœcesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis suas vices committere audeant, vel præsumant, & Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo tamen ultra tres dietas, aliquis vigore earumdem præsentium ad Judicium non trahatur, necnon dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ erectione, ac præfati Josephi, aliorumque quorumcumque ad favorem dictæ Confraternitatis per nos, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ Testatorum, seu Disponentium voluntatibus, necnon Missarum, & Anniversariorum, aliorumque Legatorum Piorum, & onerum fundationibus, & quibusvis aliis dispositionibus, ac præmissis omnibus, & quatenus opus sit, de jure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus, unionibus, seu applicationibus, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, etiam in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Confraternitatis per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, & Conventus hujusmodi, & Ordinis præfati, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eidem Confraternitati per nos, ut præfertur suppressæ, & extinctæ, Conventibus, & Ordini, ac Fratribus præfatis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisve efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse, hac vice dumtaxat motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus ad præmissorum effectum harum serie derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, suppressionis, extinctionis, decreti, applicationis, incorporationis, concessionis, assignationis, posterioris Decreti, derogationis, voluntatis, & declarationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, sexto decimo Kalen. Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CI.

Declarantur ratæ censuræ latæ ab Episcopo Papiense in Canonicos.

Clem. XI. Const. ed. 1711. Decembr. 24. P. 12. Confirmatum fuit gen. interdictum Episcopi in Civitate Lycien., & Diœcesi.

Dat. 8. Julii 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

PErmolesta Nobis acciderunt, quæ contra debitam Episcopali auctoritati obedientiam & a Cathedralis tuæ Ecclesiæ Dignitatibus, ac Canonicis perpetrata sunt, nec committere debemus, ut ad tuendam Dignitatem tuam, & Ecclesiasticam disciplinam, ullas Muneris nostri partes desideres, præsertim cum salutaribus Juris remediis a Fraternitate tua adhibitis, obsecundaverint etiam, suppetiasque tulerint mandata nostra.

Ratæ habentur censuræ latæ à præfato Episcopo in Canonicos.

§. 1. Quod igitur Dignitates, & Canonicos, illos primum a Beneficio ad mensem, deinde a Divinis suspenderis, eo quod matutinum officium, te contradicente, ac vetante recitare ausi fuerint, post vespertinas horas antecedentis diei, obtentu interpositæ Appellationis, & Rescripti Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Tridentini interpretum, laudamus consilium zelumque Fraternitatis tuæ; Causam autem ejusmodi a quocumque Tribunali, ac judicio ad Nos advocantes, motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione, censuras antedictas, validas esse decernimus, ac declaramus.

Remittitur Episc., tanquam Delegato Apostolico, absolutio ab iisdem censuris: & facultas ad ulteriores pœnas procedendi.

§. 2. Mandantes proinde ut non aliter absolutionis Beneficium petere possint, quam si resipiscentiam, debitamque tibi reverentiam idonea satisfactione, quam judicii, arbitriique tui esse volumus, ipsi probaverint; Hanc autem ubi rite, legitimeque præstiterint, in tua potestate erit eosdem, quibus se obstrinxerant, censuris absolvere, quin etiam in irregularitate cum iis dispensare qui censuris obnoxii rem Divinam facere ausi sunt. Quod si intra tempus a te definiendum absolutionem, veniamque poscere, tibique ut par est satisfacere detrectaverint, facultatem tibi largimur, ut tanquam delegatus quoque Apostolicus ad ulteriores pœnas procedere possis, eosque etiam dignitate, Canonicatu, & Præbenda privare, eandemque facultatem alteri, si absens fueris exercendam subdelegare valeas.

Consulitur in futurum.

§. 3. Non satis autem Officio nostro fecisse Nobis videmur, nisi præterita emendare satagentes, futuris etiam dissidiis aditum intercludamus. Propterea cum ex antedicta matutini Officii recitatione ansam repugnandi arripuerint Canonici, per præsentes etiam literas declaramus

tuæ

tuæ auctoritatis hactenus fuisse, semperque fore decernimus, potestatem iisdem Canonicis facere, sive licentiam impertiri, quoties, & quandiu tibi opportunum videbitur, antevertendis statutis recitationis temporibus.

Clausulæ. §. 4. Quod quidem auctoritatis nostræ judicium, quoad singula, quæ præscripsimus, firmum manere volumus, itaut nulla auctoritate, aut exceptione, aut prætextu infringi, aut retardari, vel in dubium revocare possis non obstantibus Constitutionibus, Decretis, Rescriptis, Consuetudinibus, aliisque in contrarium facientibus, quibus omnibus simili scientia, & motu proprio amplissime derogamus, sublata quibuscumque Judicibus aliter interpretandi, aut judicandi facultate; irritumque esse decernentes, si quid aliter a quovis fuerit attentatum, quaslibet etiam clausulas, & verborum solemnitates authoritate nostra supplentes, ac pro expresso habentes, si quid præterea esset exprimendum. Tuæ itaque sapientiæ consisi, ac de insignis istius Capituli perspectu semper alias gravitate, & prudentia præclare sperantes, pro certo habemus, nullis in posterum opus fore novis Paternæ nostræ solicitudinis officiis; ac Fraternitati tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CII.

Abolentur omnes Coadjutoriæ quorumcumque Officiorum, quæ *ad viam Juris* reducuntur.

Clem. XII. Const. ed. 1732. Febr. 12. P. 2. revocantur diversæ facultates a Romanis Pontificibus nonnullis facta voce, vel scripto.

Dat. 10. Julii 1726. An. 3.

Monsignore Nicolò Maria Lercari Arcivescovo di Navizianzo nostro Segretario di Stato.

Exordium. E' debito del nostro Pastorale Uffizio di impiegare la Suprema Autorità Ponficia, affinchè tutto sia diretto al bene dello Stato, e de' nostri Sudditi, e che questi diano la lor' opera per rendersi sempre più abili, e meritevoli di servire la Santa Sede nell' impieghi, Cariche, ed Uffizj alla medesima immediatamente, o mediatamente spettanti; E siccome questo viene nudrito dalla speranza di potere nelle occasioni meritare la Beneficenza del Prencipe, così vien frastornato dall' esser destinate preventivamente le Cariche con aspettative, e sopravivenze, rendendosi tutti neghittosi, gl' uni perchè con simili grazie stimano avere assicurati gl' impieghi, e gl' altri con disperare di potergli conseguire.

Causæ præsentis Constitutionis. §. 1. Ed abbiamo Noi riconosciuto anche coll' esperienza, che, quantunque con simili grazie siano conceduti l'impieghi a beneplacito, e siccome possono rimoversi dalle Cariche dopo ottenute, così potevano non ammettersi a quelle: con tutto ciò col riflesso, che le Persone graziate fossero in una certa buona fede, sono state queste preferite ad ogn' altro, lasciato forsi di conferirle a più abili, ed a più meritevoli. Quindi avendo Noi conosciuto, che il numero delle sopravivenze da tempo in tempo accordate sia ormai giunto ad un eccesso deplorabile, che tutto dì non si rimane alcuno senza merito, senza fervigio, e senza fatiche preventive, di che tutto dì non si rimane alcuno senza merito, senza servigio, e senza fatiche preventive, di chiederle, e di pretenderle con premure, e che in fine si vede chiaramente, che è ridotto ad un stomachevole abuso. Noi per porre il tutto alla primiera libertà, e per togliere ogni pretenzione, o supposta buona fede, abbiamo determinato di ridurre *ad viam juris*, ed al pieno arbitrio Nostro, e de' Nostri Successori tutte le grazie di sopravivenze, aspettative di provviste di Cariche, con rivocare ed annullare tutto quello, che sovra di ciò è stato disposto tanto da Noi, quanto da' Nostri Predecessori, con Brevi, Chirografi, Oracoli dati viva voce ai Ministri, benche Reverendissimi Cardinali, o con Patenti spedite in vigore di detti Chirografi, ed Oracoli, o per ragione de' loro Uffizj, anche per essere queste riprovate dalle Leggi Civili, e da' Sacri Canoni, come lo riprovano nel *Cap. Detestanda de conceff. Præbend. in 6.* inducendo il desiderio dell' altrui morte.

Abolitio prædicta. §. 2. Onde di Nostro Moto proprio; certa scienza, e pienezza della nostra assoluta potenza, avendo quì per espresso, e di parola in parola inserito il tenore de' Brevi, Chirografi, Lettere, Rescritti, Moto proprio, Patenti, e spedizioni in ogni altra forma per simili grazie, rivochiamo, ed annulliamo, e per annullate, e rivocate vogliamo che si abbino tutte le grazie di sopravivenze, aspettative, di asserite, e pretese coadjutorie, e di altro qualunque titolo, che fossero state espedite, o concesse fin ora d' Impieghi, Cariche, ed Uffizj civili, militari, e di qualunque qualità, o nome concesse da Noi, o da' nostri Predecessori a beneplacito, e forsi a vita, con Chirografi, Brevi, e Lettere, o per mezzo de' Ministri, benchè Reverendissimi Cardinali in qualunque Uffizio, o Dignità costituiti in Roma, e fuori di Roma, o in altra forma, e modo sopra espresso, o fosse necessario d'esprimere, di modo che ognuno passi, e debba ritornare immediatamente a quella Carica, che teneva, e che debba servire all' Impiego di cui era incaricato, levando, e togliendo dalle Cariche quei, che per i sudetti titoli si erano intrusi negl' Uffizj, e Ministerj, poiche così verranno eliminati tutti i contratti, negoziati, trattati, e convenzioni, avute per simili sopravivenze, che rendevano piacimento, e comodo alli stessi contraenti, ma danno, e discapito al buon servigio del nostro Stato.

Clausulæ derogatoriæ. §. 3. E vogliamo, che tutte le cose sudette, o altra spedizione fatta per tali grazie, si abbiano come non fossero mai emanate, e che tutti quei, che pretendessero le Cariche, ed Uffizj in vigore di dette concessioni, si abbiano per rimossi dalle medesime, e sia fin da ora renovato ogni beneplacito, e qualunque Persona, Ministro, Governatore, Reverendissimo Cardinale, non dovrà permettere per detti titoli, che alcuno eserciti dette Cariche, ed Impieghi sotto pena della Nostra indignazione, non ostante, che non siano stati citati, o sentiti quei, che hanno ottenute le nominate grazie, o altri che vi pretendessero interesse, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e tutte le altre Leggi, Costituzioni Apostoliche, statuti, stili, usi, pretesa equità scritta, o non scritta, la costituzione di Pio quarto *De Registrandis*: ed ogni altra cosa, che facesse in contrario, il tenore delle quali, avendo quì per espresso all' effetto sudetto rivochiamo, ed annulliamo; E così voi darete gl' Ordini opportuni, ed occorrendo farete publicare Editto per notizia di ciascuno.

Dato nel nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì 10. Luglio 1726.

Benedictus PP. XIII.

CIII.

Conceditur Presbyteris Ordinis S. Joannis Dei, in Americæ meridionalis, septentrionalis, & Martinicæ Insulis existentibus, facultas administrandi Sacramenta non Parochialia.

Alia hujus Const. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuere privilegia Urbani VIII. pro eodem Ordine, & nova concessa.

Dat. 17 Julii 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti Expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Banfi Prior Generalis Ordinis S Joannis Dei, quod cum a præfectis missionum in Americæ meridionalis, septentrionalis, & Martinicæ respective Insulis existentibus charissimo in Christo Filio Nostro Ludovico Francorum Regi Christianissimo subjectis ejusdem Ordinis Fratribus in sacro Presbyteratus Ordine constitutis in illis degentibus administratio Sacramentorum non Parochialium in eorum Ecclesiis iis Christifidelibus ad eas confluentibus interdicatur, ab hac vero prohibitione scandalum Neophitis illarum partium ac præjudicium dictis Presbyteris, & Ordini proveniat, ipse Bernardus Prior Generalis, quo ejusmodi scandalo, ac præjudico remedium adhibeatur, opportune in præmissis per Nos provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderat.

Clausulæ.

§. 2. Nos ipsius Bernardi Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Presbyteris dicti Ordinis in dictis Insulis commorantibus, ut præfertur, ut ipsi iisdem Neophytis illorum Ecclesias frequentantibus Sacramenta non Parochialia hujusmodi absque ulla a memorati Missionarii dependentia. non tamen in Paschate administrare libere, & licite possint, itaut in posterum prædicti Missionarii super ejusmodi administratione nullam eis molestiam afferre audeant seu præsumant, auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem concedimus, & impertimur.

Concessio præd.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CIV.

Confirmatur Decretum Generalis Ord. Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, ne Commissarius Tertii Ordinis ejusdem in Provincia Fluminis Januarii, inconsulto ipso Generali, removeri possit.

Alia hujus Const. ed. 1727. Aug. 30. P. 4. Tertiarii ejusdem Ordinis subjiciuntur Jurisdictioni Ministri Generalis.

Dat. 24. Julii 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provinciæ Fluminis Januarii Tertii Ordinis B. M. de Monte Carmelo quod dilectus filius Gaspar Pizzolanti Prior Generalis dicti Ordinis, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in prædicta Provincia, donec ejusdem Fratribus acceptus fuerit, possint ab eo officio ipso Gaspare Priore Generali, ejusque Successoribus inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii cum illo incompatibili prohibuit, & alias prout uberius continetur in ejus Decreto desuper emanato, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§. 2. Die 6. Julii 1626. viso retroscripto libello, & attestatione, seu relatione admodum R. P. Procuratoris Gen. hodierni, cupientes quantum in nobis est ad utilitatem, & incrementum dilectissimi Nobis in Christo, ac Religiosissimi Tertii Ordinis opportune conferre, vi præsentium prohibemus, ne quicumque legitime electus, sive institutus, & acceptatus fuerit in Commissarium ejusdem Tertii Ordinis in Provincia nostra Fluvii Januarii, donec fuerit eisdem Fratribus Tertiariis acceptus, possit ab eo officio Nobis, aut Successoribus nostris inconsultis removeri, etiam occasione promotionis ad Provincialatum, aut quodcumque aliud officium pro tempore exercitii incompatibile cum supradicto, sed in eo casu substituatur alius Religiosus pro eo tempore tantum, quo transacto P. Commissarius exerceat, ut antea munus suum sublata quibuscumque nostris Inferioribus secus ordinandi, aut faciendi potestate, omnemque Institutionem novi Commissarii, quæ contra præsentium nostrarum literarum tenorem inposterum fiat, ex nunc pro tunc nullam, & irritam declaramus. Datum Romæ in Conventu nostro S. Mariæ Transpontinæ die, & anno, ut supra: Jo. Gaspar Pizzolanti Generalis Commissarius. Fr. Josephus Maria Solarius Provincialis Scotiæ, & Secretarius Reverendiss. Patris.

Loco † Sig.

Preces Fratr. d. Provinciæ.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Exponentes præmissa pro illorum firmiori subsistentia Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, prohibitionem a memorato Gasparo Priore Generali factam, ut præfertur, expeditumque desuper illius Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eisdem Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis

habentes,

habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CV.

Indulgetur Monachis Ordinis Sancti Hieronymi Provinciæ Portugalliæ usus Cucullæ, eo modo, quo Monachi ejusd. Ord. Congregat. Lombardiæ gestant.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jul. 24. P. 3. confirmantur quædam Decreta Capituli Gen. ejusdem Provinciæ, & Clem. XII. Const. ed. 1730. Oct. 11. P. 1. Confirmantur Constitutiones Congregationis Hispaniæ ejusd. Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 24. Julii 1726. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Prior Generalis, Diffinitorium, Priores, aliique Monachi Congregationis Sancti Hieronymi in Regno Portugalliæ, quod cum Nos confirmaverimus, ejusque Monachale Institutum declaraverimus, illudque sit idem, quod dictus S. Hieronymus instituit, & una cum suis Discipulis in Bethlehem professus fuit, quorum ipsi legitimi Successores per continuatam successionem existunt, prout sunt Monachi ejusdem S. Hieronymi Congregationis Italiæ a q. Lopo de Olmedo, dum vixit, Monacho, & Superiore Generali Congregationis Hispaniæ instituti, ipsi Exponentes cum veri sint Monachi, & a nonnullis pro talibus ob Cucullæ defectum minime existimentur, ac Cuculla Scapularis coloris, quemadmodum Monachi dictæ Congregationis Italiæ utuntur, & cum eadem Cuculla, quæ eorum habitus coloris existit, Verbum Dei prædicare, & cum illa in supplicationibus tam intra, quam extra Monasteria, & quoties eis in actu Communitatis cum Cruce, & Candelabris e Monasterio egredi necesse erit incedere, illique, qui Crucem, & Candelabra hujusmodi gestabunt, Cuculla pro superpelliceo uti possint, facultatem a Nobis concedi plurimum desiderent, itaut iisdem Exponentibus, etiam permissum sit, eorumque Successoribus, qui ejusmodi Congregationem ingredientur super d. Cuculla pluviale in Choro, & extra illum in Altare alicujus festivitatis solemnitatis occasione imponere, & cum ejusmodi Cuculla, & Stola absque superpelliceo Sacramenta, & Christifidelibus Sacram Communionem administrare valeant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgeri de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces prædictorum Monachorum.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium, præpositorum, qui relationem Venerabilis Fratris nostri Petri Episcopi Sabinen. ejusdem S. R. E. Cardinalis Otthoboni nuncupat. prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super præmissis eisdem Cardinalibus factam viderunt consilio, ut ipsi Exponentes, & futuri ejusdem Congregationis Monachi prædictæ Provinciæ Portugalliæ indumento Cucullæ fusci, seu fulvi coloris per Constitutiones ipsius Ordinis a Sede prædicta pluries confirmatas præscripto, eo præciso modo, quo Monachi memoratæ Congregationis Provinciæ Lombardiæ, seu Longobardorum Italiæ gestant, & induuntur eodem cum amictu tam in Choro, quam extra præcedere possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum prædictum.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Jul. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CVI.

Confirmantur Decreta quædam Capituli Generalis Monachorum Ordinis S. Hieronymi Congregationis Portugalliæ.

In præcedenti Const. concessus fuit iisdem Monachis usus Cucullæ, ad instar Monachorum ejusdem Ordinis Congregationis Lombardiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 24. Julii 1726. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Facti Expositio.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Bettancurt. Prior Generalis Ordinis Monachorum S. Hieronymi Congregationis Portugalliæ, quod cum in Capitulo Generali dicti Ordinis, quod in Regio Conventu nostræ Dominicæ de Bethlehem nuncupat. extra muros Civitatis Ulyssiponen. Occidentalis sito Mense Majo anni 1724. celebratum fuit, perpensum fuisset nonnullas interdum oriri inordinationes, ex eo, quod cum juxta ejusdem Ordinis Constitutiones Definitorium ex quatuor tantum Definitoribus constituatur, istique inter cætera electionem Prioris dicti Conventus, qui etiam Prior Generalis totius Ordinis existit confirmare, aut reprobare debeant, propter vero æqualem votorum numerum contingere possit, ac interdum contineat, quod in æquales votorum partes quatuor Definitoribus divisis, quidquam canonice decerni non valeat, nec a Constitutionibus hujus-

modi præfixum sit, quæ pars eo casu prævalere debeat, sicuti etiam in iisdem Constitutionibus nihil circa Præsidentem Capituli Generalis statutum reperiatur, solumque dispositum, quod si quando unus ex quatuor Definitoribus actualibus Prior Generalis extitisset, hic ejusdem Capituli Præses esse debeat, & casus evenire possit, quod nullus ex Definitoribus Prior Generalis extiterit, indecisa tunc remanente dicti Præsidentis deputatione.

Decreta prædicti Capituli Generalis habiti anno 1724.

De Præside Capituli Generalis.

De Novitiorum educatione.

§. 2. Ideo Capitulum generale supradictum, celebratum, ut præfertur, decrevit, quod imposterum sit, & esse debeat Prior Generalis totius Ordinis, qui in eodem Capitulo sui Generalatus officium absolvit, atque hic eveniente casu prædictæ æqualitatis votorum in Definitoribus votum decisivum habere debeat. Ac insuper idem Capitulum rectæ Novitiorum educationi consulere cupiens, & ad evitandam regularis disciplinæ relaxationem ex eo potissimum ortam quod novi Alumni citius ab obedientia Magistrorum eximuntur, mandavit, ut in posterum Novitii tam Conventuales, quam Collegiales sub obedientia suorum Magistrorum vivere debeant per sexennium, nec ullo modo liceat eidem Priori Generali super ejusmodi Decreto, ejusque observantia dispensare, & alias prout in memoratis Decretis constare asseritur.

Preces Prioris Gener.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Franciscus Prior Generalis præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos dictum Franciscum Priorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, suprascripta Decreta Capituli Generalis cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Julii MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CVII.

Adscribitur Beatorum Catalogo Serva Dei Hyacinta de Marescottis, Monialis Tertii Ordinis S. Francisci.

Alia hujus ed. 1728. Maji 14. P. 4. Beatus declaratur Servus Dei Joannes de Prado Ord. Minorum S. Francisci Excalceatorum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Aug. 1726. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium a debito promovendi cultus S. nctarum Virginum.

QUemadmodum Redemptor, & Magister Noster Christus Jesus, qui sedet ad dexteram Majestatis in Excelsis, Sacras Virgines, quæ in diebus suæ peregrinationis oblitæ populum suum, & domum Patris sui, propriam voluntatem cum omnibus concupiscentiis crucifixam Deo sub suavi Religionis Jugo obtulerunt in holocaustum, & odorem suavitatis, ac virtute ex alto indutæ, & spiritu, vitæque austeritate facta carnis mortificantes, bonum certamen certarunt, fidemque servantes, cursum feliciter consummarunt, ac intrare cum Sponso ad Nuptias meruerunt; immarcescibilis gloriæ Corona donat in Cælis, harumque Sanctitatem interdum signis, atque portentis testatam facit: Ita, & Nos, qui ejus vices licet immeriti, in hac terrena statione gerimus, Magistri nostri vestigiis, quantum nostra fert infirmitas, inhærentes, illarum in terris cultum, & venerationem, ut ipsarum Christi Ancillarum virtutes narrent Populi ac laudes earum nuntiet Ecclesia, & quæ sequuntur agnum quocumque ierit, luctanti cum sæculi tentationibus imbecillitati nostræ adjutorii Cælestis opem, & præsidium a sponso jugiter impetrare dignentur, promovere studemus, sicut ad Omnipotentis Dei Gloriam, Catholicæ Ecclesiæ decus, fidelium ædificationem, & animarum salutem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Judicium Congregationis pro prædictæ Servæ Dei Beatificatione.

§. 1. Cum itaque mature, diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Processibus de Apostolicæ Sedis licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus tam theologicis, quam moralibus in gradu heroico quibus Serva Dei Hyacintha de Mariscottis Monialis Professa Tertii Ordinis S. Francisci multipliciter claruisse, necnon Miraculis quæ ejus intercessione & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, unanimiter censuerint posse, quandocumque Nobis videretur, prædictam Servam Dei Beatam declarari, atque interim indulgeri, ut de ea tanquam de Virgine non Martyre in quibusdam locis Officium, & Missa recitari, & celebrari valeant.

Preces nonnullorum.

§. 2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Dilecti Filii Nobilis Viri Francisci Mariæ Ruspuli Terræ Cerueteris Principis, aliorumque Causæ Beatificationis hujusmodi Postulatorum, ac totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci, necnon dilectarum in Christo Filiarum Monialium Monasterii Sancti Bernardini Viterbien. in quo præfata Serva Dei Hyacintha Professionem Regularem emiserat, ac diem obiit, supplicationibus (quas dudum plures etiam charissimi in Christo Filii Nostri Orthodoxi Reges, ac

alii sublimes Catholici Principes devotarum suarum precum accessione roboraverant) Nobis super hoc humiliter porrectis, paterna benignitate annuentes de memoratorum Cardinalium consilio pariter, & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut eadem Dei Serva Hyacintha de Mariscottis in posterum Beatæ nomine nuncupetur, ejusque Corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de ea quotannis die Anniversaria felicis ejus obitus, seu alia die non impedita illam immediate sequenti recitetur Officium, & Missa celebretur de Virgine non Martyre, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

Prædicta Serva Dei Beata declaratur.

§. 3. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis; videlicet in Terra Vignanelli Civitatis Castellan. Diœcesis, in qua dicta Serva Dei nata est, in Civitate Viterbien. ubi ad Cælos evolavit, ac Venerabile ejus Corpus requiescit, & in universo Ordine Sancti Francisci tam Fratrum, quam Monialium, & quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die, quo eædem præsentes literæ illuc pervenerint, inchoando, in Ecclesiis Terræ, Civitatis, & Ordinis præfatorum solemnia Beatificationis ejusdem Servæ Dei cum Officio, & Missa sub ritu duplici Majori, die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex Menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, pro qua re diem primam Mensis Septembris proxime venturi assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de, & super non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Conceditur facultas celebrandi Missam, & officium ejusdem Beatæ recitandi in certis quibusdam locis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii præfatæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & ubicumque tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die VII. Aug. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CVIII.

Indulgetur Monachis Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti, ut ipsorum Abbas Generalis semel tantum infra quadriennium sui officii, visitationem peragere teneatur.

Hac de re vide Pauli V. Const. ed. 1611. Decemb. 9. P. 7., necnon Greg. XIII. Const. ed. 1573. Febr. 10. P. 1., & Urbani VIII. Const. ed. 1624. Jul. 5. P. 1., quæ hic citantur.

Dat. 19. Aug. 1726. Ann. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti tam suo, quam eorum Abbatis Generalis nomine, quod in Capitulo Generali ejusdem Congregationis anno 1610. celebrato stabilitæ fuerunt variæ Constitutiones, quarum una concernit visitationem Monasteriorum, quam infra quadriennium Abbas Generalis dictæ Congregationis durante ejus officio bis personaliter peragere debet; Si autem legitime impeditus fuerit, alteram earum per suos Commissarios deputatos adimplere potest, sed si possibile fuerit, semel ejusmodi visitationem per seipsum peragere tenetur, prout legitur in libro primo Statutorum Madriti anno 1606. editorum cap. 19. n. 1., per quæ mandatur, ut Abbas Generalis visitet bis in quadriennio omnes Domus Religionis, necnon suæ Conventualitatis, & oneratur ejus conscientia, ut has visitationes per se personaliter agere procuret, primam scilicet annis duobus prioribus, & secundam duobus annis posterioribus; Si vero propter morbum, aliasque occupationes peragere eas non possit, decernitur, & statuitur sub pœna gravis culpæ, ut bis in quadriennio, aut per se, aut per suos Commissarios ullam Domum, sed saltem singulas per seipsum semel visitare non omittat.

Abbas Generalis prædictæ Congregationis juxta Constitutiones ejusdem antea tenebatur bis infra quadriennium visitationem peragere.

§. 2. In quibusdam vero literis fe. re. Pauli PP. V. Prædecessoris nostri desuper in simili forma Brevis die 9. Decembris 1611. expeditis earumdem Constitutionum confirmatoriis, quarum initium est: *Ex injuncto Nobis &c.* legitur sic: Septimo, quod non sint Visitatores, nec Suppletores eorum, sed quod Generalis bis visitet Congregationem in quadriennio per se ipsum si potuerit, sive per suos Commissarios, sed si possibile fuerit non omittat per seipsum semel tantum visitare omnia Monasteria Congregationis, & alias prout in prædictis Pauli Prædecessoris literis uberius dicitur contineri.

Idemque statutum fuit a Paulo V.

§. 3. Porro cum experientia docuerit enunciatas duas visitationes hucusque factas anno primo, & ultimo quadriennii fuisse parum fructuosas, quippe primo anno Abbates novi nondum totaliter administrationem, sive gubernium Monasteriorum disposuerunt, unde malæ administrationis redargui possint, quantum autem ad ultimum annum spectat similiter inutilis est illa visitatio, nam Abbates tunc deponunt suum officium, novique iis succedunt, ac sic crescunt incommoda, & sumptus Monasteriorum, quorum debita jam ad quingenta millia Ducatorum monetæ Hispaniæ, ascendunt, ideo in novissimo Capitulo Generali habito Vallisoleti in Monasterio S. Benedicti Mense Majo anni proxime præteriti omnium sententia fuit ad Nos recurrendum esse rogando pro fructu Visitationum, & Monasteriorum indemnitate præcipere velimus, ut non obstantibus Constitutionibus supradictis, ex literis ejusdem Pauli Prædecessoris Abbas Generalis prædictæ Congregationis imposterum semel dumtaxat in quadriennio omnia Monasteria inchoando Mense Septembri anni secundi sui Generalatus visitare teneatur, & post continuando sine intermissione considerabili usque dum ad finem pervenerit cum facultate ulterius peragendi ante, aut post visitationem extraordinariam Monasteriorum, vel per se, vel per suos Commissarios, prout necessarium, & congruum tam Constitutionibus ipsius Congregationis, quam observantiæ regulari existimabit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes ejusmodi duas enunciatas visitationes per Constitutiones præscriptas & per literas Pauli Prædecessoris confirmatas, ut præfertur ad unam dumtaxat a Generali personaliter in quadriennio reduci, & alteram extraordinariam pro suo arbitrio, si necessitas exigat peragi, ac Constitutionibus ejusdem Congregationis, quibus tribuitur facultas Capitulo Generali illas declarandi, alterandi, & mutandi, etiam a Sede Apostolica confirmatas, novasque leges pro bono regimine condendi, prout temporum necessitudo, & experientia rerum postulabant, necnon aliis Gregorii XIII., & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum literis desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ primis quidem quarto Idus Februarii anno 1573. Pontificatus sui anno Primo, alteris vero Tertio Nonas Julii 1624. Pontificatus sui anno pariter primo respective expeditis, quarum initium: *Venerabilibus Fratribus &c.* & in sacra &c. derogari summopere

Quædam aliæ postulationes ejusdem Congregationis.

desider-

desiderent, unde ex hoc major usura erit utilitas, quam ex duabus visitationibus hucusque fieri solitis, & Monasteria quoque liberabuntur a grandibus sumptibus, incommodisque omni fructu, qui juxta intentionem earumdem Constitutionum resultare deberet, carentibus.

Preces Monachorum ejusdem.

§. 5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii moderni Procuratoris Generalis dictæ Congregationis Vallisoletanæ super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt consilio, eorumdem Exponentium precibus enunciatas duas visitationes generales per Constitutiones Ordinis præscriptas, & a Generalibus personaliter infra quadriennium peragendas ad unam dumtaxat generalem, dummodo Generalis impeditus non sit, & alteram, vel alteras extraordinarias ad ejus arbitrium per se, vel suos Commissarios, si necessitas exigat reducendo juxta petita, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, & sic imposterum servari mandamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Indultum prædictum.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis Vallisoletanæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CIX.

Statuitur, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato, Monachorum Ordinis S. Benedicti, Congregationis Vallisoletanæ, in posterum peragatur in Capitulo Generali ejusdem Congregationis.

Ad tenorem Regulæ Gregorius XV. Const. ed. 1621. Apr. 2. P. 1. decrevit electionem Abbatis fieri a Monachis dicti Monasterii, Clemens vero XI. ad Monachorum & Philippi Regis preces indulsit Const. ed. 1717. Mart. 9. P. 17. ut bis fieret in Cap. Generali.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 19. Aug. 1726. Ann. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prius electio prædicti Abbatis fiebat a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii.

Alias charissimi in Christo filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nomine fel. rec. Clementi Papæ XI. Prædecessori Nostro exposito, quod per quamdam concordiam dudum inter tunc existentes Generalem, & alios Abbates, ac Superiores Congregationis S. Benedicti de observantia nuncupati in Regnis Hispaniarum in Capitulo Generali dictæ Congregationis anno 1617. celebrato initam, & successive per quasdam piæ me. Gregorii Papæ XV. Prædecessoris pariter Nostri in simili forma Brevis die 4. Aprilis 1621. expeditas literas auctoritate Apostolica approbatam, & confirmatam inter alia cautum fuerat, ut electio Abbatis Monasterii de Monte Serrato dictæ Congregationis in quacumque illius vacatione occurrente a Monachis Conventualibus ejusdem Monasterii juxta juris dispositionem, & S. Benedicti Regulam, ac illius antiqua statuta libere fieri deberet, & alias prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus uberius continebatur.

Postea vero a Clem. XI. concessum, ut electio Abbatis ejusdem in Capitulo Generali Congregationis prædictæ, pro primis duabus electionibus fieret.

§. 2. Verum compertum fuerat, quod ad tollenda dissidia, & scandala, quæ ex ejusmodi forma electionis suboriebantur non solum expediebat, sed quemadmodum tunc existens Procurator Generalis dictæ Congregationis existimabat necesse etiam esset, ac prædicto Monasterio, & Monachis, ut Regularis observantia, & primitiva disciplina Monastica in eodem Monasterio restitueretur, per quam utile, & proficuum ejusmodi electionem Abbatis a Capitulo Generali prædictæ Congregationis in posterum fieri, idque tunc pariter existentes, & plerique Monachi Monasterii prædicti, qui memoratum Philippum Regem ad officia sua hujusmodi apud eumdem Clementem Prædecessorem, & hanc Sanctam Sedem interponenda enixe rogaverant, potissimum exposcebant, ita tamen ut in reliquis, ac præcipue circa alternativam inter Monachos dictæ Congregationis Regnorum Aragoniæ, & Castellæ electione Abbatis, ac officiorum distributionem prædictarum, concordiæ, & Gregorii Prædecessoris literarum dispositio firma remaneret, idem Clemens Prædecessor ejusdem Philippi Regis desiderio hac in re favorabiliter annuere, dictique Monasterii statui consulere cupiens, ejus supplicationibus inclinatus, petitam facultatem ad electionem Abbatis ejusdem Monasterii in Capitulo Generali Congregationis prædictæ pro duabus primis electionibus deveniendi dicta auctoritate concessit & impertitus fuit, firmis tamen remanentibus reliquis omnibus in prænarratis concordia, & Gregorii Prædecessoris literis emanatis, & alias, prout in memorati Clementis Prædecessoris literis desuper pariter in ea forma Brevis die 9. Martii 1717. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto plenius continetur.

Deinde ab hoc eodem Pontifice, ad preces Hispaniarum Regis, ut idem in futurum servaretur, pariter concessum.

§. 3. Et subinde pro parte ejusdem Philippi Regis Nobis pariter exposito, quod dicti Clementis Prædecessoris literæ in duabus electionibus nempe annis 1717. & 1721. promptæ executioni demandatæ fuerunt, dictumque Monasterium tam in spiritualibus, quam in temporalibus utpote a Prælato per Capitulum generale supradictum electo gubernatum reformatum fuerat, ipse Philippus Rex, ut in tam celebri Monasterio Regularis observantiæ perseveraret,

& ad

& ad perfectionem perduceretur, electionem Abbatis prædicti Monasterii in Capitulo Generali ipsius Congregationis firma remanente alternativa Castellanorum, & Aragonensium in posterum fieri posse desiderabat, Nos venerabili fratri Alexandro Archiepiscopo Rhodien. Nostro, & Apostolicæ Sedis in earumdem Hispaniarum Regnis Nuncio dedimus in mandatis, ut veris existentibus narratis petitam facultatem deveniendi in futurum in electionem Abbatis supradicti Monasterii in Capitulo Generali hujusmodi juxta expetita, auctoritate Nostra Apostolica pro suo arbitrio, & conscientia imperti-retur, servata in reliquis forma præcedentis Indulti per literas memorati Clementis Prædecessoris concessi, & alias, prout in Nostris literis desuper in simili forma brevis die 3. Martii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac ad verbum inserto haberi volumus fusius continetur.

Hinc exor[te] querimo[ni]æ Mona[cho]rum præ[di]cti Mona[st]erii, quæ [ta]ndem pla[c]atæ sunt.

§. 4. Cum autem, sicut dilecti filii Monachi supradicti Monasterii Nobis subinde exponi fecerunt, post Nostras literas, quæ executioni ab eodem Alexandro Archiepiscopo, & Nuncio demandatæ fuerunt, nonnulli Monachi reclamaverint, & eorum querimonis ad infrascriptam Congregationem Cardinalium delatis, responsum fuerit, quod audirentur non retardata interim earumdem Nostrarum literarum executione, ipsi vero recurrentes postmodum agnoverint maximopere conducere ad rectum regimen Monasterii tam in spiritualibus, quam in temporalibus, & ad conservationem, atque augmentum regularis observantiæ, quod Abbas semper eligatur in Capitulo Generali juxta supradictas ejusdem Clementis Prædecessoris, & Nostras literas, prout in subsequentibus electionibus experientia comprobatum fuit, ideoque Mandatum Procuræ, quod cuidam Procuratori fecerant, ut se opponeret, revocaverint & ulterius tam capitulariter, quam singillatim requisiti, suum consensum præstiterint, ut in futurum perpetuis temporibus electio Abbatis sæpedicti Monasterii in Capitulo Generali fieret, quemadmodum in prænarratis Nostris literis dispositum reperitur.

Preces eo[r]undem Mo[n]achorum.

§. 5. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, attentis, narratis, ac salva Alternativa inter eosdem Aragonenses, & Castellanos imposterum perpetuis futuris temporibus de quadriennio in quadriennium Abbatis electionem fieri, & quod si de currente quadriennio ad aliquam Abbatis electionem devenire necesse sit eamdem duraturam usque ad Capitulum Generale ab Abbate Generali cum voto Abbatis Vicinioris, & trium definitorum, vel quatuor Abbatum viciniorum Monasterio, in quo Abbas Generalis reperietur juxta sancita in Constitutionibus ejusmodi Congregationis Vallisoletanæ, & in literis re. me. Clementis Papæ IX. itidem Prædecessoris nostri desuper in eadem forma Brevis die 15 Decembris anni 1666. expeditis auctoritate Apostolica tenore præsentium peragi mandamus, ac proinde eisdem Exponentibus facultatem deveniendi ad electionem Abbatis supradicti Monasterii B. Mariæ de Monte Serrato juxta petita perpetuis futuris temporibus auctoritate, & tenore prædictis concedimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Statutum prædictum.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 6. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria memoratis Concordia, & Gregorii, ac Clementis XI. & Nostris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Vallisoletanæ, & Monasteriis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; privilegis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXI. Augusti MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno III.

C X.

Confirmantur privilegia a Summis Pontificibus Congregationi Clericorum Regularium, qui Theatini dicuntur, concessa.

Pontifices qui hæc privilegia concesserunt, sunt, Clemens VII. Paulus IV., Pius V., Greg. XV., quorum Constitutiones hic per extensum referuntur, & confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 1. Sept. 1726. An. 3.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium ab Officio Clericorum, morum integritatem servandi.

VItæ, & morum integritas universis, qui Christo nomen dederunt, maxime convenit, eos tamen supra ceteros decet, qui in sortem Domini vocati, & Sacris Ecclesiæ Ministeriis contrectandis peculiariter admoti, dictis, & factis, ad venerandas majorum Sanctiones semper expressis, reliquos in sæculo militantes, instruere, perque vias Domini ducere debent. Sed quam ex nimia pastorum, & temporum indulgentia Sanctiori illa Ecclesiæ Ministrorum disciplina collaberetur, omnipotens Deus famulos suos excitavit, qui clericale institutum, ab Apostolis, hoc est a primævæ Ecclesiæ clericis, deductum, perque Apostolicos viros firmatum, exemplo suo rursus in pristinum splendorem erigere conarentur, ut ceteri ecclesiastici viri ad puriorem eorumdem vivendi normam se componentes, immortalis Dei cultum, & animarum salutem ferventius excolerent, & alacrius propagarent.

Clericorum regularium, instituti origo, & laus refertur.

§. 1. Tantum opus, nullo præconio satis pro dignitate commemorandum, sedente piæ recordationis antecessore nostro Clemente PP. VII.

peculiari Dei instinctu aggressus est Johannes Petrus Carafa Episcopus Theatinus, qui ad hanc beati Petri Apostolorum Principis cathedram, meritis, & virtutibus ejus id exigentibus, postmodum evectus est, dictusque piæ Memoriæ Antecessor noster Paulus Papa IV. Is enim una cum Cajetano Thieneo, deinde in Sanctorum numerum relato, cumque aliis probatissimis viris Ecclesiasticam vivendi normam instauraturus, Clericorum Regularium institutum, & congregationem, a sancta vivendi regula ita dictam, primus condidit, quæ morum in Ecclesiasticis emendationi præluxit, Apostolicamque disciplinam mirifice amplificavit, magna virtute præcellentibus viris semper ornata, inter quos præter beatum Cajetanum eluxit, beatus Andreas ab Avellino, & ipse Sanctorum canoni pridem adscriptus, ejusdemque beati viri in Regulari Ordine Socius, inque virtutibus similis, Dei Servus Paulus S. R. E. tituli Sanctæ Pudentianæ Presbyter Cardinalis Buralius, ab Aretio nuncupatus, & nuper alter Dei Servus Josephus Maria S. R. E. tituli Equitis presbyter Cardinalis Thomasius, doctrina & pietate ubique conspicuus.

☞ Primus ordinis Parens Cajetanus juxta Bullam Canonizationis, Innocentii XII. quæ Tertia hujus editionis.

Carafa Adjutor Cajetani, vide citatam Bullam.

Preces Procuratoris Generalis eorundem pro confirmatione privilegiorum.

§. 2. Quum vero Antecessores Nostri Romani Pontifices hanc eximiam Clericorum regularium congregationem ab ipsis ejus incunabulis statim probaverint, multisque Apostolicis privilegiis identidem ornare, & fovere studuerint, nobisque nomine dilecti Filii Johannis Rubei, eorumdem Clericorum Procuratoris generalis fuerit humiliter supplicatum, ut gratias, privilegia, indulta, immunitates, exemptiones, libertates, & facultates iisdem Clericis olim concessas, auctoritate nostra ad posterorum memoriam, & majoris roboris firmitatem munire, & confirmare dignaremur, nos ejusdem Procuratoris, & universæ congregationis Clericorum Regularium votis libenti animo annuentes, ea omnia præsenti constitutione nostra, perpetuis futuris temporibus duratura, denuo roborare, & confirmare decrevimus. Utque luculentius jam dicta privilegia, & Literæ Apostolicæ, per Felicis Memoriæ Clementem VII. Paulum IV. Pium V. Gregorium XIV. Paulum V. & Gregorium XV. iisdem Clericis concessæ omnibus pateant, eas præsentibus literis nostris de verbo ad verbum inferendas curavimus.

Itaque Clementis VII. literarum tenor hic est.

CLEMENS PAPA VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino, & dilecto filio Cajetano presbytero Vicentino, ac eorum Sociis, & successoribus Clericis regularibus, nuncupatis.

Referuntur Pontificum Constitutiones, quibus prædictis Clericis varia privilegia concessa fuere: Ac primum Clem. VII.

§. 3. Exponi nobis nuper fecistis, quod vos, & nonnulli alii ejusdem propositi, socii vestri, divina, ut creditur inspiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere posse, tria substantialia religiosæ vitæ paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota emittere, & sub solito, ac communi habitu Clericali in unum habitantes, & in communi viventes, ac Deo humiliter, & devote quantum ipse dederit, servientes, sub nostra, & Apostolicæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione, clericalem vitam ducere decrevistis, supplicarique nobis fecistis, ut de nostræ, atque hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ plenitudine potestatis, solitaque clementia, in præmissis benigne annuentes, de eis, quæ ad hujus vitæ propositum conducere, aut quomodolibet expedire videntur, vobis sociis, successoribusque vestris providere dignaremur.

Eorum institutum adprobatur.

§. 4. Nos, qui omnium Christi fidelium piis, & honestis desideriis libenter annuimus, vestrum in hac parte laudabile desiderium plurimum in Domino commendantes, vestrisque hujusmodi supplicationibus inclinati, vobis, & cuilibet vestrum, ut quandocumque visum fuerit, possitis tria substantialia religiosæ vitæ, ut petitis, paupertatis, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manu cujuscumque presbyteri sæcularis, vel cujusvis ordinis regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali, subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi ac de communi viventes, in locis Religiosis, aut Sæcularibus, prout vobis ab illis, quorum loca ipsa fuerint, concessum fuerit, seu expedire videbitur, sub nostra, & Sanctæ hujus Sedis Apostolicæ immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare; atque ex vobis inter vos singulis annis Superiorem eligere, Præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra, confirmari possit, aliosque quoscumque Sæculares Clericos quavis dignitate fungentes, seu laicos, qui Deo inspirante, ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum sese conferre voluerint, recipere, & post annuam probationem, ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, ad hujusmodi vivendi modum admittere; necnon Statuta quæcumque, ordinationes, & constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & clericaliter vivendi concernere videbuntur de Missis præcipue, & aliis Divinis Officiis, seu Horis Canonicis, prout vobis melius videbitur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honesta, rationabilia, & bonis moribus, & Sacris Canonibus non contraria, facere, edere, & pro tempore facta, edita, corrigere, reformare, & in parte, vel totum immutare, ac nova alia prout vobis expedire videbitur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ postquam a vobis condita, edita, reformata, instituta, aut immutata, & ordinata, ac nobis seu Successoribus nostris exhibita fuerint, Apostolica auctoritate approbata, & confirmata sint, & esse censeantur. Et ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus quibus potiuntur, & gaudent, aut in futurum potientur, & gaudebunt Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, personæ, & loca eorum, vos, personæ, & loca vestra uti, potiri, & gaudere possitis quorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, itaut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis; mutatis dumtaxat nominibus, cognominibus, & invocationibus, & diebus ad libitum vestrum expediri possint, perinde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum expressionem, & insertionem fuissent vobis per has nostras Literas sub hac ipsa die expresse, & specialiter, concessa tenore præsentium ex certa nostra scientia, & ex Apostolicæ plenitudine potestatis vobis, ac Sociis, & Successoribus vestris in perpetuum concedimus pariter, & indulgemus, & ad præmissa omnia, & singula, quibuscumque impedimentis, & contradictionibus amotis, plenam auctoritatem, & facultatem elargimur.

Conceduntur eisdem omnia privilegia Canonicorum Congregationis Lateranensis.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus nomine, dignitate, & officio Episcopali, quæ Joanni Petro supradicto per alias nostras Literas reservavimus, Apostolicisque

licisque

licisque, aut aliis generalibus, aut specialibus Constitutionibus, Ordinationibus, etiam juramento, aut alia quavis firmitate roboratis, etiamsi, quæ specialiter, seu de verbo ad verbum exprimenda essent, quæ pro expressis haberi, & quibus, quoad effectum præsentium dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, aliis contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIV. Junii MDXXIV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Aliæ Clementis VII. Literæ hæ sunt.

CLEMENS PAPA VII.

Venerabili Fratri Joanni Petro Episcopo Theatino, dilectis filiis Cajetano Presbytero Vicentino, & eorum Sociis, & Successoribus Clericis Regularibus nuncupatis.

Alia ejusdem Clemen. VII. Constitutio.

§. 6. Dudum pro parte vestra nobis exposito, quod vos sub trium Votorum substantialium emissione vitam Clericalem pie ducere, ac prædicatione Verbi Dei, audientia confessionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum studiis ad vestrarum, & aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreveratis; nos vestris etiam tunc supplicationibus inclinati, vobis, ut Superiores vestri Præpositi nuncupati pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum Sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinorum officiorum, aut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorum, per ipsos superiores eis assignandorum non minus septem, aut sex cum divisione, ac orationem Dominicam, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Ægrotantes, orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitando, septem Horis Canonicis, & toti Divino Officio satisfecisse censerentur, & quibusvis Clericis, & Sociis vestris in præveniendo, vel postponendo, uniendo, vel decidendo in communi, vel speciali Horas Canonicas, ac in breviandis, & protelandis lectionibus; necnon super jejuniis, etiam de præcepto, etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis nuncupati, & concessionis etiam panis, in eis licite, & absque prævaricatione faciendæ, dispensare possint per alias; & postremo, ut vos inter vos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Seculares, vel Regulares a vobis de Superiorum vestrorum, aut Sedis Apostolicæ licentia ad hoc pro tempore eligendi vestras, ac vos eorum confessiones audientes ab absolutionibus hac forma uti possitis, & illi possent, videlicet post *Misereatur &c.*, *& Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus, te absolvat, & ego auctoritate ipsius, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & Interdicti dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, & participationi Fidelium, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* Iterum *eadem auctoritate &c.* alias nostras in forma Brevis literas ad hoc ut dicta forma in absolutionibus non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & Laicis vestræ Congregationis pro tempore existentibus vobis pro tempore confitentibus, uti possetis extendimus, & ampliavimus, auctoritate Apostolica in perpetuum concessimus, & indulsimus, prout in illis plenius continetur.

Innovantur quædam alias iisdem concessa, quæ in superiori §. continentur.

§. 7. Cum autem, sicut nobis nuper exponi fecistis, pro præmissorum omnium subsistentia firmiori ea omnia per nos innovari, & nonnulla alia pro felici hujusmodi vestri propositi directione statui, & ordinari cupiatis; Et propterea nobis humiliter supplicari feceritis, ut vobis super eis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur, nos, qui fidelium omnium, & præsertim sub paupertate, castitate, & obedientia Altissimo famulantium vobis, quantum cum Deo possumus, libenter annuimus, vestrum Institutum plurimum in Domino commendantes, & approbantes; vestris in hac parte supplicationibus inclinati præmissa omnia, ac alia quæcumque per nos vobis hactenus concessa, innovamus. Vestrisque piis votis, & desideriis, quæ circa infrascripta omnia, & singula habere nobis exponi fecistis, ut sub nostra, & hujus Sanctæ Sedis Apostolicæ speciali protectione, & humili subjectione ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti soli Romano Pontifici canonice intranti, & Superiori vestro canonice electo, pro tempore existentibus subsidii degere debeatis; Ac qui ad vestrum communem vivendi modum se contulerint, & ad Votorum professionem hujusmodi, modo, & forma præmissis admissi fuerint voto Religionis in genere emisso, satisfecisse censeantur, perpetuo concedimus, quodque singuli Superiores vestri, pro tempore electi finito triennio, quo confirmati fuerint, in alio loco in Superiores eligi, & ad aliud triennium, & tunc immediate sequens confirmari; ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore existentes, ac vos ipsi vestimenta cum manicis super pallium exertis deferre, ac tam circa vestimenta, quam circa cæremonias in officiis Ecclesiasticis reliquo vitæ cultu, & victu servandas cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus bonorum Clericorum Civitatis, vel loci, in qua, seu quo vos, & eos pro tempore degere, vel morari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis, Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum qui in temporalibus præsint, & vestram curam habeant, ac Plebanum, qui curam animarum vobis imminentem exerceat, eligere valeatis, & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes*, recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquomodo teneamini, quodque in Capitulis vestris illi tantum, qui ad id capitulariter admissi fuerint vocem habeant, & alii ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possint, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Statuuntur nonnulla pro felici eorumdem directione.

§. 8. Ac insuper vobis, quod omnibus, & singulis privilegiis, indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & indultis quorumvis, etiam Cisterciensium Cluniacensium Monachis, & aliorum, tam mendicantium, quam non mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & pro talibus habitos, ac Sedem Apostolicam hactenus quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere possint, aut poterunt quomodolibet in futurum: quæ omnia, ac si hic de verbo ad verbum insererentur præsentibus, pro expressis haberi volumus, perpetuis futuris temporibus utamini, potiamini, & gaudeatis, ac uti, potiri, & gaudere, necnon illorum omnium participes esse possitis, & debeatis indulgemus: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis, & Fratribus prædictis tam in spiritualibus, quam in tempora-

Aliorum Ordinum privilegia eis per communicationem tribuuntur.

libus in genere vel in specie etiam communicative, concessa, ut præfertur, ad vos extendimus, & ampliamus, ac in vobis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decernimus, & declaramus.

Clausulæ peculiares.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac vestris, & dictorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Et insuper præsentium Literarum transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis plenam ubique tam in judicio, quam extra, & eandem prorsus fidem haberi volumus, quæ originalibus literis præstaretur, si exhiberentur. Datum in Civitate nostra Bononiæ sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDXXXIII. Pontificatus Nostri Anno X.

Pauli vero IV. Literarum tenor hic est.

PAULUS PAPA IV.

Pauli IV. Constitutio. Refertur summa Constitutionis primæ Clementis VII.

§. 10. *Motu proprio &c.* Cum alias, postquam felicis recordationis Clemens Papa VII. Prædecessor Noster, illi pro parte nostra, qui tunc in minoribus constituti, & de Congregatione Clericorum Regularium eramus, & quondam Cajetani de Thienes presbyteri Vicentini, tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujusmodi, exposito, quod nos, & ipsi, ac nonnulli alii ejusdem Congregationis Socii, divina inspiratione ducti, cupientes cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere, tria substantialia religiosæ vitæ vota paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ emittere, & sub solito, ac communi habitu clericali in unum cohabitare, & in communi, ac de communi viventes, ac Deo humiliter, ac devote, quantum ipse dedisset, servientes sub ejusdem Prædecessoris, & dictæ Sedis humili, & immediata subjectione, & speciali protectione clericalem vitam ducere decreverint, nostris, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, nobis, & illis, ac cuilibet eorum, ut quandocumque visum forent, possemus tria substantialia religiosæ vitæ, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere & in manibus cujuscumque presbyteri sæcularis, vel cujusvis ordinis regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu clericali, subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium in communi, & de communi viventium in locis Religiosis, aut sæcularibus prout nobis, & illis ab illis quorum loca ipsa essent, concessum foret, seu expedire videretur, sub sua, & dictæ Sedis immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare, atque ex nobis, & eis inter nos singulis annis superiorem eligere, præpositum nuncupandum, qui usque ad triennium, & non ultra confirmari posset, aliosque quoscumque sæculares clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui, Deo inspirante ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum, sese conferre vellent, recipere, & post annum probationis ad talem trium votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon statuta quæcumque & ordinationes, ac constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & devote clericaliter vivendi concernere viderentur, de Missis præcipue, & aliis divinis Officiis, seu Horis Canonicis, pro ut nobis, & illis melius videretur, celebrandis, & recitandis, licita tamen, & honesta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac sacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ, postquam condita, edita, reformata, instituta, ac immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædecessori, seu Successoribus suis exhibita forent, dicta auctoritate Apostolica approbata & confirmata essent & esse censerentur; & ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, Indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Lateranensis Congregationis, personæque, & loca eorum, nos quoque, & ipsi, ac nostri, & eorum personæ & loca uti, potiri, & gaudere possemus, ita ut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis, eisdem concessis, vel pro tempore concedendis mutatis dumtaxat nominibus, invocationibus, & diebus, ad nostrum, & eorum libitum expediri possent, perinde ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorum de verbo ad verbum expressionem, & insertionem fuissent expressa & nobis ac illis specialiter concessa per quasdam.

Summa alterius Constitutionis ejusd. Clem. VII.

§. 11. Et deinde pro eadem parte præfato Clementi Prædecessori etiam exposito, quod nos, & ipsi sub trium votorum substantialium emissione vitam clericalem pie ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ confessionum, & sacræ Theologiæ, ac sacrorum Canonum studiis ad nostrum, & eorum, ac aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreveramus, & ipsi decreverant, idem Clemens Prædecessor nobis, & eis, ut tunc nostri, & eorum Superiores Præpositi nuncupati, pro tempore existentes, cum Clericis, & Sociis suis, qui in supradictis pietatis operibus, aut studio literarum sacrarum occuparentur, seu infirmitate, aut infirmorum curatione, & ministerio pro tempore præpedirentur, super recitatione divinorum Officiorum ad hoc, ut ipsi occupati, vel impediti, certum Psalmorum per ipsos superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem, aut sex cum devotione, ac orationem Dominicam septies, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem ægrotantes orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitandis, septem Horis canonicis, & toti divino Officio satisfecisse censerentur, & cum quibusvis Clericis, & Sociis suis in præveniendo, vel postponendo, uniendo, vel dividendo in communi, vel in speciali Horas canonicas, ac in breviandis, vel protrahendis lectionibus, necnon super jejuniis etiam de præcepto, etiam quadragesimalibus, & cum concessione vespertini jentaculi collationis nuncupati, & comestionis, etiam panis in eis licite, & absque prævaricatione facienda dispensare possemus, & possent, per alias, ac successive, ut nos, & ipsi inter nos mutuas, seu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares a nobis, & ipsis, de Superiorum nostrorum, & successorum ut Sedis prædictæ licentia ad hoc pro tempore eligendi, nostras, & eorum, ac nos ipsi eorum confessiones audientes in absolutionibus, hac forma uti possemus, & possent, videlicet post *Misereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus Noster Jesus Christus te absolvat, & ego Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris vel minoris, suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unio-*

nique,

nique, & participationi Fidelium in Nomine Patris & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Iterum eadem auctoritate &c. & per alias quas supradictus Clemens Prædecessor, postea etiam per alias ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis prædictæ pro tempore existentibus nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat in perpetuum concesserat, & indulserat; & subsequenter idem prædecessor etiam nostris tunc, & eorum in ea parte supplicationibus inclinatus, præmissa omnia, & alia quæcumque per eum nobis, & eis eatenus concessa, per alias innovaverat, ut nobis, & eis pro tempore confitentibus, uti possemus, & possent, extenderat, & ampliaverat, ut sub sua, & dictæ Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici canonice intranti, & nostro ac eorum Superiori Canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberemus, & deberent, ac qui tunc ad nostrum & eorum communem vivendi modum se conferrent & ad votorum professionem hujusmodi modo, & forma præmissis, admissi forent, voto Religionis in genere emisso, satisfecisse censerentur etiam perpetuo concesserat, quodque singuli nostri, & eorum Superiores pro tempore electi, finito triennio, quo confirmati forent, in alio loco in Superiores eligi & ad illud triennium, ex tunc immediate sequens confirmari, ac tam nos, & ipsi, quam nostri, & eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre, ac tam circa cærimonias Officiis Ecclesiasticis, & reliquo vitæ cultu, & victu servandis cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus clericorum civitatis, & loci in qua, seu quo nos, & eos pro tempore degere, vel morari contingeret, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, archidiaconum, qui in temporalibus præessent, & nostri, & eorum curam haberent, ac plebanum, qui curam animarum nobis, & eis imminentem exerceret, eligere valeremus, & valerent & omni tempore in benedictione mensæ Psalmum: *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum, quoquomodo teneremur, & tenerentur, quodque in nostris, & eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent; & alii, ut præfertur non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuerat, & ordinaverat. Ac insuper nobis, & eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis & indultis quorumvis etiam Cistercienfibus, & Cluniacensibus Monachis, ac aliorum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitas, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet, uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum, perpetuis futuris temporibus uteremur, & ipsi uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes esse possemus, ac possent, & deberent, indulserat: ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta Monachis & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie, quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur, ad nos, & eos extenderat, & ampliaverat, ac in nobis, & eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decreverat, per reliquas suas in forma Brevis literas.

Inseritur etiam summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. de Vocalibus, Præpositis, eorumque electione, & quibusdam aliis.

§. 12. Et postremo piæ memoriæ Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster vivæ vocis oraculo nobis, qui etiam tunc in minoribus constituti, tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis eramus, per eundem Paulum prædecessorem facto, Congregationis hujusmodi inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commoraretur, repræsentaret totum Capitulum dictæ Congregationis, & ubicumque Vocalium major pars foret semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in dicta Congregatione super Præpositos omnes & Superiores Sacerdotes, & alios professos in spiritualibus, & temporalibus post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebatur, supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum generale solemniter celebraretur, & Vocales in Ecclesiis & locis ipsius Congregationis pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret Vocalis qui antiquior esset, omnibus illis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent; Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione jus supremum, & quandocumque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere posset, & maxime supervenientе causa ne Superiore cassando, transferendo, & de novo creando, quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus dictæ Congregationis gauderet privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia possent etiam eorum loca tenentes etiam si ille, qui, ut Superior administraverat, in Præpositum eligeretur; tempus quo sine titulo præpositure administravisset, non impediret, quo minus possent, sicut ceteri Præpositi, usque ad triennium confirmari: ac etiam tempore quo contingebat per lapsum anni officia Præpositorum vacare, supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma, licet Officium præpositure suæ tali die vacaret, tamen, ut Superior non desistat, in spiritualibus, & temporalibus libere, ut antea, administrare, donec aliter fuerit provisum; provisoque suum fortiatur effectum. Necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure præpositure vacanti per lapsum anni, cessum vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis dictæ Congregationis donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale, de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus antiquior, ut supra administraret in casu absentiæ, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque ipsius Congregationis, Clerici, & professi, sacris non initiati, non tenerentur ad horas Canonicas: ac Laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos in Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus clericalibus, quæ tamen, secundum conditionem locorum, & personarum, honestæ censerentur, eisque tempore probationis, simpliciter assignato, ad professionem trium votorum more ipsius Congregationis, sine tamen vestium mutatione, & benedictione, admitti, ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent, Apostolica auctoritate concesserat, & declaraverat.

A Julio III. præd. Pontificum Constitutiones ap-

§. 13. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi,

probatas fuisse narratur.

modi, recolendæ memoriæ Julio PP. etiam III. similiter Prædecessori nostro, exposito, quod ipsi, & qui in locum nostrum, & dicti Cajetani, successerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant, illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari, Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, singulas literas prædictas, etiam per suas in simili forma Brevis, literas approbaverit & innovaverit, illisque perpetuæ, & validæ firmitatis robur adjecerit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, ac Sociis præfatis, & eorum Successoribus, Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse: necnon si secus super iis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decreverit.

§. 14. Et deinde Nos Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti, pro parte dilectorum filiorum Congregationis eorumdem Clericorum Regularium Venetiis tunc degentium, Nobis exposito, quod Congregatio hujusmodi locum in alma Urbe nostra, ad quem pro pertractandis negotiis, etiam in Romana Curia occurrentibus divertere possent, non habeant, eorum supplicationibus in ea parte inclinati, Parochialem Ecclesiam Sancti Silvestri in Exquiliis, sive in Quirinali, videlicet Monte Cavallo, Regionis Montium de dicta Urbe, quæ forsan infra limites Basilicæ XII. Apostolorum, de eadem Urbe, quæ Titulus bo. me. Durantis, ejusdem Basilicæ Presbyteri Cardinalis de Durantibus nuncupati, tunc in humanis agentis, existebat, consistere dignoscebatur, tunc certo modo, quem haberi voluimus pro expresso, vacantem cum omnibus, & singulis illius domibus, hortis, viridariis, vineis, & aliis mobilibus, & immobilibus suis, eidem Congregationi, & pro eis dilecto filio nostro Bernardino Tituli Sancti Matthæi Presbytero Cardinali, Fanensi nuncupato, tunc in minoribus constituto, & ex Congregatione hujusmodi, ac in Romana Curia moram trahenti, per eos, juxta ritus, & mores Congregationis hujusmodi tenendam, regendam, & gubernandam, & ad eorum arbitrium reformandam, per alias nostras sub plumbo literas concesserimus, & assignaverimus; ita quod liceret eisdem Congregationi, & Bernardino Cardinali tunc in minoribus constituto, per se, vel alium, seu alios corporalem possessionem Ecclesiæ, ac Domorum, Hortorum, Viridariorum, Vinearum, & aliorum honorum prædictorum, propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, ac illorum fructus, redditus, & proventus, in suos, & Congregationis hujusmodi usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

Ab ipsomet Pontific. Paulo IV. prædictis Clericis Regularibus Ecclesiam S. Silvestri in Quirinali concessam fuisse, refertur.

Assignantur eisdem quædam alia ædificia.

§. 15. Quum autem nuper a Nobis, seu de mandato nostro, & de nostris, & dictæ Sedis expensis dicta Ecclesia Sancti Silvestri, illiusque Officinæ in suis structuris, & Ædificiis ampliata seu restaurata, ac eidem Congregationi, seu pro illius usu nonnullæ Domus, Vineæ, Viridaria, Horti, & alia bona mobilia, & immobilia in dicta Urbe, illiusque Districtu, & forsan alibi ex nostris, & ejusdem Sedis pecuniis empta fuerint, Nos, qui Congregationem ipsam præ cæteris semper in visceribus gessimus, & gerimus charitatis, cupientes, illam perpetuo ubique florere, ejusque, ac illius personarum profectui, & felici successui, quantum in nobis est, consulere, singularum emptionum præfatarum, necnon expensarum, pecuniarum, ac Domorum, Vinearum, Viridariorum, Hortorum, & aliorum bonorum hujusmodi quantitates, qualitates, situationes, nuncupationes, confines, vocabula, & veros etiam annuos valores, & redditus, ac nomina, & cognomina etiam a quibus illa empta fuerunt, ac Instrumentorum, & aliarum Scripturarum desuper confectarum, necnon literarum prædictarum veriores tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus, pro expressis habentes institutionem Congregationis hujusmodi, necnon Decretum, declarationem, ac concessiones, statuta, & ordinationes, necnon concessionem, & assignationem de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, ac cum derogationibus, Decretis, necnon omnibus, & singulis aliis in eis contentis clausulis singulis tam in forma Brevis, quam sub plumbo desuper confectas literas, ac venditionem, emptionem præfatas, ac prout illas concernunt, omnia, & singula in eis, & instrumentis, ac aliis scripturis prædictis contenta, & inde secuta quæcumque ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine adprobamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia, & singula observari, & Congregationi, ac illius personis præfatis suffragari, ipsosque illis, & eorum singulis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere debere, & a nemine desuper quovis prætextu, seu quacumque occasione, vel causa etiam ex eo quod dicta Ecclesia Sancti Silvestri olim alicujus Ordinis, etiam Fratrum Prædicatorum, & Beatæ Mariæ de Minerva de eadem Urbe, aut Eremitarum Sancti Augustini, seu Minorum, aut aliorum etiam Mendicantium Ordinum, seu alicujus ipsius Ordinis Fratris, vel Monachi, ex dispensatione Apostolica, vel alias fuerit, seu alias ad eos, aut eorum aliquem pertinuerit, & per eos etiam longo tempore, & immemorabili, quovis etiam colorato, & juridico titulo possessa, & tenta extiterit, & adhuc forsan quomodolibet esse, seu pertinere, dici, seu censeri possit, vel alias quomodolibet directe, vel indirecte ullo unquam tempore molestari, perturbari, seu inquietari posse, seu debere; & ita in præmissis, & infrascriptis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, seu Locumtenentes, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in quavis causa, seu instantia, sublata &c. Irritum quoque &c. decernimus, & declaramus, ac omnes, & singulos juris, & facti, ac solemnium etiam, forsan substantialium etiam, omissarum defectus, etiam de necessitate exprimendos, si qui forsan in præmissis, seu eorum aliquo intervenerint supplemus.

§. 16. Et nihilominus pro potiori cautela ea omnia, prout concessa, statuta, ordinata, assignata, ac decreta, & declarata fuerunt, in omnibus, & per omnia motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, de novo concedimus, statuimus, ordinamus, & declaramus, ut præfertur, factas, & pro tempore per nos, seu de mandato nostro quomodolibet, & qualitercumque pro dicta Congregatione, seu illius ratione faciendas expensas, & sumptus, ac etiam ut præfertur, empta, necnon etiam pro tempore emenda, Domos, Vineas, Viridaria, Hortos, & alia mobilia, atque immobilia bona tam in dicta Urbe, quam extra illam, & alias ubilibet existentia cujuscumque pretii, valoris, & quantitatis existant, & fuerint, necnon pecunias inde expositas, & exponendas ad quamcumque summam, & quantitatem ascendant, eidem Congregationi per eos, juxta ritus, & mores eorum tenenda, & possidenda perpetuo remittimus, donamus, concedimus, & elargimur;

Confirmatur concessio prædictæ Eccles. S. Silvestri, necnon præfata assignatio ædificiorum, ac aliorum quorumcumque.

gimur; ac remissa, donata, concessa, & elargita fuisse, & fore, ac ad dictam Congregationem perpetuo pertinere; ac præsentes ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficere, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debere; ac præmissa, seu eorum aliqua de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu quovis prætextu, occasione, vel causa notari, vel impugnari, aut revocari, seu in aliquo alterari non posse, neque debere, etiam decernimus, & declaramus.

Derogatoriæ amplissimæ.

§. 17. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quacunque, seu quibuscumque alia, vel aliis, simili, vel dissimili, aut similibus, vel dissimilibus, concessione, seu concessionibus alias de dicta Ecclesia, quovis modo vacante, aut alias eidem Basilicæ, seu dilectis filiis Ordinis Minorum apud ipsam Basilicam degentibus, seu prædictis, aut quibusvis aliis Fratribus, etiam forsan super Ecclesia ipsa per eos tenenda, & regenda, aut alias Apostolica auctoritate prædicta quomodolibet factis, necnon dictæ Basilicæ, & prædictorum, ac aliorum quorumcumque ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis moderno, & pro tempore existenti Tituli Basilicæ hujusmodi Presbytero Cardinali, necnon Fratribus, eorumque Ordinibus præfatis, & Populo Romano de non obtinendo beneficia ipsius Urbis per forenses, & quibusvis aliis, etiam piis, & Regularibus, seu Secularibus locis, seu etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & aliis personis, quorum nomina, cognomina, tituli, qualitates, & concessiones hujusmodi exprimi, seu pro expressis haberi possint, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, in literis, latissime extendendis, etiamsi de illis &c. illorum tenores, eisdem motu, scientia, & potestatis plenitudine specialiter, & expresse derogamus; prædictas, & alias, ac concessiones, & assignationes quascunque de dicta Ecclesia Sancti Silvestri, aliisque dictæ Congregationis quomodolibet, etiam motu, & potestate similibus, etiam consistorialiter factas, ac desuper confectas literas quascumque, & processus habitos per easdem, illarum tenores, ac harum serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine, prædictis revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, ac viribus vacuamus, & nullos, & invalidos, nulliusque roboris, vel momenti fuisse, & esse; ac pro infectis haberi volumus, & decernimus, ac desuper prædictis, & quibusvis aliis personis cujuscumque dignitatis &c. existentibus perpetuum silentium imponimus, illisque, ac præfatis, & aliis quibusvis Judicibus &c. etiam sub excommunicationis officiorum, beneficiorum, ac dignitatum suarum, & aliis arbitrio nostro & Successorum nostrorum infligendis, & applicandis pœnis, ne se in præmissis quoquomodo intromittere audeant, seu præsumant, districtius inhibemus, ac omnibus illis, quæ in singulis literis prædictis concessa fuerunt, non obstare; necnon quatenus opus sit, de non tollendo Jus quæsitum, & aliis Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, cæterisque cum clausulis opportunis, & consuetis.

Fiat, motu proprio I.

Aliæ clausulæ.

§. 18. Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c. & cum approbatione, confirmatione, suppletione, novi concessione, assignatione, remissione, donatione, concessione, decretis, derogatione cum Regula de non tollendo jure quæsito, revocatione, annullatione, voluntate, silentii impositione, inhibitione, & aliis prædictis de, & pro omnibus, & singulis præmissis, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, latissime extendendis perpetuo in forma gratiosa, & quod singularum literarum, emtionum, instrumentorum, & scripturarum prædictarum veriores tenores, ac domorum &c., & aliorum bonorum hujusmodi qualitates, quantitates, confines, vocabula super valoris & redditus etiam omnium, ac expensarum, & pecuniarum hujusmodi quantitates habeantur pro expressis, seu in toto vel in parte exprimi, & inseri, & de verbo ad verbum possint, & si opus sit, cum opportuna executorum deputatione, qui assistant cum potestate citandi etiam per Edictum &c. ac sub prædictis & quibusvis aliis censuris, & pœnis eorum arbitrio infligendis, & applicandis, etiam simili edicto inhibendi &c. aggravandi &c. invocato, & ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis, a derogatione constitutionis de una, & duabus non tamen tribus diætis, latissime extendendo, & cum opportuno decreto, quod literæ desuper conficiendæ de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ de facto notari, seu impugnari non possint, sed semper validæ, & efficaces existant, & eidem Congregationi, ac illius personis suffragentur, & sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similium, vel dissimilium confirmationum, concessionum, unionum, aut aliarum gratiarum sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per nos, aut per Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis quomodolibet pro tempore factis nullatenus comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ sint, & esse censeantur, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ sint, & esse censeantur, & ita, ut præfertur judicari debeat latissime extendendo, & quatenus opus fuerit, cum derogatione regulæ de unionibus committendis, & exprimendo valore, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, & aliarum constitutionum &c. latissime extendendo, & quod præmissorum omnium, & singulorum nominum, cognominum, diœcesium, & fructuum &c., & dictæ Ecclesiæ Sancti Silvestri, regula contraria non obstante aliorumque circa præmissa necessariorum major, vera, & amplior significatio, & expressio fieri, ac tenor singularum literarum prædictarum, prout opus fuerit, de verbo ad verbum inseri, aut in toto vel in parte pro expresso haberi possit in literis, etiam per Breve nostrum simul, vel separatim super qualibet clausula seu gratia in una, nulla facta mentione de aliis, si videbitur, expediendis, & cum decreto, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumtis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in judicio, & extra quæ eisdem literis adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ; latissime extendendo, seu si videbitur præsentis *Motus proprii* sola nostra Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extra quacunque regula, seu Constitutione Apostolica contraria non obstante. Datum Romæ apud Sanctum Petrum nonis Junii anno quinto.

Fiat J.

Aliæ Pauli ejusdem literæ hæ sunt.

PAULUS PAPA IV.

Altera ejusdem Pauli IV. Constitutio.

§. 19. *Motu proprio &c.* Cum, sicut accepimus, dilecti filii Congregatio Clericorum Regularium præfati cupiant singulas eis, tam sub plumbo, quam in forma Brevis literas per felicis recordationis Clementem VII. & Paulum III. ac Julium III. Romanos Pontifices prædecessores Nostros, ut præinsertas ejusdem Pauli III. Prædecessoris in forma Motus proprii, ut præfertur concessas, & inde quæcumque, ut eo majorem obtineant roboris firmitatem, quo illa sæpius fuerint Apostolica auctoritate approbata, & Nostro, & Apostolica providentia ad ea, quæ per Prædecessores Nostros concessa sunt, ut illibata persistant, libenter Apostolici muniminis adjicimus firmitatem, præfatam Congregationem non minoribus, quam fecerint dicti Prædecessores Nostri, verum amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, motu simili eidem Congregationi singulas literas, & Cedulas prædecessorum hujusmodi, ac prout illas concernunt singula præmissa, & alia in eis contenta, & inde secuta quæcumque ex certa scientia, nostra Apostolica auctoritate tenore præsentium cum opportuna omnium & singulorum, tam juris, quam facti defectuum si qui forsan intervenerint in eisdem, suppletione approbamus, & confirmamus, eisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac illa omnia valida, & efficacia existere, & suos plenarios effectus omnino sortiri, habere debere, ac perpetuis futuris temporibus per eos, quos illa concernunt, & concernere poterunt, quomodolibet in futurum inviolabiliter, & inconcusse observari, & juxta eorum dispositionem debite exequi, nec per quospiam illis contrairi, aut ea etiam in aliquo alterari posse, neque debere, & sic per quoscumque Judices, & Commissarios etiam S. R. E. Cardinales, & Rotæ Auditores, sive Locumtenentes in qualibet Causa, & Instantia interpretari, judicari &c. debere sublata &c., irritum quoque &c. decernimus.

Confirmantur prædictæ Pontificum Constitutiones.

Conceduntur eisdem quædam alia privilegia.

§. 20. Ac Modernis, & pro tempore existentibus Præpositis singularum Domorum, Ecclesiarum, & locorum quorumcumque Congregationis hujusmodi, ut corporalia, linteamina, mappas, & gansupia, sive Tabulas, imagines, Cruces, Vestes, Capsulas, Vasa, & Tabernacula, & alia paramenta Ecclesiastica, etiam Sacerdotalia, & in quibus etiam Eucharistiæ Sacramentum conservatur, & defertur, & Reliquiæ tenentur, divino cultui quomodolibet dicata pro usu Ecclesiarum ejusdem Congregationis tantum benedicere, & consecrare, ac tam per se, quam per Sacerdotes ejusdem Congregationis, Eucharistiæ etiam pro Viatico, & etiam constitutis in articulo Mortis, ac extremæ Unctionis Mercenariis, Famulis, operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis hospitibus, & Sæcularibus, & extraneis, quos in locis, vel habitationibus ipsius Congregationis reperire contigerit, nulla petita licentia proprii Sacerdotis curati, & in casu, quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem, etiam quibusvis aliis personis, quæ in hujusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, Domos, vel habitationes præfatæ Congregationis reperiri contigerit, ac infirmis quibusvis, etiam in Mortis articulo constitutis, ubique, & non petita licentia Sacerdotis curati, pœnitentiæ Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, concedimus, & indulgemus.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 21. Non obstantibus quibusvis Apostolicis ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Statutis &c. etiam juramento roboratis, necnon omnibus illis, quæ dicti Prædecessores Nostri in singulis eorum literis etiam præinserta Cedula Motus proprii prædicti, voluerunt non obstare, quibus similiter derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum Clausulis opportunis, & consuetis.

Fiat, Motu proprio J.

Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c. & cum posterioribus confirmatione, approbatione, suppletione, adjectione, ac singulis etiam novis, concessione, indulto, statuto, ordinatione, extentione, ampliatione, decretis, & derogatione, aliisque supradictis modo, & forma præmissis, & in literis, & Cedula motus proprii prædicti contenti, quæ hic pro singillatim, & ad partem repetitis habeantur, perpetuo etiam in forma gratiosa latissime extendendo, & cum deputatione Judicum exequutorum, qui assistant &c. & faciant &c. permittentes, etiam sub sententiis Ecclesiasticis, & pœnis pecuniariis arbitrariis, cum facultate declarandi, aggravandi, reaggravandi, interdicendi, invocato &c. auxilio brachii Sæcularis cum derogatione Constitutionum de una, & duabus dietis, dummodo non ultra tres, latissime extendendo, & quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam veriorum tenorum, & Cedulæ *Motus proprii* prædicti in toto, vel in parte, aliorumque necessariorum major specificatio, & expressio fieri possit in literis, & de confirmatione tantum, & quatenus fuit in usu, etiam per breve Nostrum simul, vel ad partem, etiam in una, si videbitur, non facta mentione de alia vel aliis expediendis.

Fiat Motu proprio J.

Datum Romæ apud S. Marcum tertio Kal. Augusti Anno Tertio.

Pii V. literæ hæ sunt.

PIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Pii V.

§. 22. Ad immarcescibilem vitæ &c. æternæ coronam, ad quam fortes Christi athletæ, non adversus carnem, & sanguinem præliantes, sed contra spirituales antiqui hostis nequitias, & hujus mundi tenebrarum principatus assiduo Fidei clypeo, & scuto bonæ voluntatis armati, lumbisque præcincti colluctantes, rejectis vanitatibus, & illecebris indefesse aspirant, & quo optatum finem totius consequantur, religionis arcem, unde inimicorum insultibus, dante Domino, securius resistere, & hostilia tela propulsare queant, animose ascendant, elevantes oculos mentis nostræ, paterna pietate, & benevolentia ex nostri pastoralis Officii debito non abs re jugiter inducimur, ut tranquillo eorum statui, quantum cum Deo possumus, prompte consulamus, & his quæ propterea facta esse dignoscuntur, auctoritatis Nostræ adjiciamus firmitatem, aliasque desuper opportune provideamus prout personarum, & temporum qualitate pensata, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Denuo summa primæ Constitution. Clemen. VII. describitur.

§. 23. Dudum siquidem felic. recordationis Clemens PP. VII. Prædecessor noster sibi pro parte piæ mem. Pauli Papæ IV., etiam Prædecessoris nostri, qui tunc in minoribus constitutus, & de Congregatione dilectorum filiorum Clericorum Regularium, erat, & quondam Cajetani de Thienis Presbyteri Vicentini tunc in humanis agentis, ac Sociorum Congregationis hujusmodi exposito, quod ipsi, & nonnulli alii eorumdem Congregationis Socii Divina inspiratione ducti, ob melioris vitæ frugem, &

ut cum

ut cum majori animi quiete Deo servire, & illi magis pio desiderio adhærere possent, tria substantialia Religiosæ vitæ vota, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ emittere, & sub solito, & communi habitu Clericali in unum cohabitantes, & in communi, ac de communi viventes, necnon Deo humiliter, & devote, quantum ipse dedisset, servientes sub ejusdem Clementis Prædecessoris, & Sedis Apostolicæ humili, & immediata subjectione, ac speciali protectione Clericalem vitam ducere decreverant, illorum in ea parte supplicationibus inclinatus, ipsis, & eorum cuilibet, ut quandocumque visum foret, possent tria substantialia religiosæ vitæ, paupertatis scilicet, castitatis, & obedientiæ vota publice emittere, & in manibus cujuscumque Presbyteri Sæcularis, vel cujusvis Ordinis Regularis solemniter profiteri, ac sub solito, & communi habitu Clericali subque nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium hujusmodi in communi, & de communi viventes in locis Religiosis, aut Sæcularibus, prout eis ab illis, quorum loca ipsa essent concessum foret, seu expedire videretur, sub sua, & dictæ Sedis immediata subjectione, & speciali protectione in unum habitare, atque ex se ipsis inter eos singulis annis Superiorem, Præpositum nuncupandum, eligere, qui usque ad triennium, & non ultra confirmari posset, aliosque quoscumque Sæculares Clericos quavis dignitate fulgentes, seu laicos, qui Deo inspirante ad hujusmodi vitæ propositum, & communem vivendi modum sese conferre vellent recipere & post annum probationis ad talem trium Votorum professionem in manibus Superioris, seu Præpositi emittendam, & ad communem vivendi modum admittere, necnon Statuta quæcumque, & Ordinationes, ac Constitutiones de omnibus, & singulis, quæ ad hujusmodi vitæ propositum conducere, moresque, & institutum honeste, & devote clericaliter vivendi, concernere viderentur, de Missis præcipue, & aliis Divinis officiis, seu horis Canonicis, prout illis melius videretur celebrandis, ac recitandis, licita tamen, & honesta, ac rationabilia, & bonis moribus, ac Sacris Canonibus non contraria facere, & edere, ac pro tempore facta, & edita corrigere, reformare, & in partem, vel in totum immutare, ac de novo alia, prout expedire videretur, instituere, & ordinare, ac juxta illa vivere, quæ postquam condita, edita, reformata, instituta, immutata, & ordinata, ac præfato Clementi Prædecessori, seu Successoribus suis Romanis Pontificibus exhibita forent auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent, & esse censerentur, & ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, Indultis, favoribus, concessionibus, & gratiis spiritualibus & temporalibus, quibus potiebantur, & gaudebant, aut in futurum potirentur, & gauderent Canonici Regulares Congregationis Lateranensis, personæque, ac loca eorum, ipsi quoque, & eorum personæ, ac loca, uti, potiri, & gaudere possent, ita ut literæ Apostolicæ super eisdem privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, & gratiis eisdem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis dumtaxat nominibus, & cognominibus, invocationibus, & diebus, ad eorum libitum expediri possent perinde, ac si illa omnia, & singula non solum per clausulas generales, sed per eorum tenorem de verbo ad verbum, expressionem, & insertionem fuissent expressa, & eis specialiter concessa per quasdam.

Summa alterius Constitut. Clemen. VII. præfati.

§. 24. Et deinde pro eadem parte eidem Clementi Prædecessori etiam exposito, quod ipse Paulus Prædecessor, tunc, ut præfertur, in minoribus constitutus, & Cajetanus, ac Socii Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi trium Votorum substantialium emissione vitam Clericalem ducere, ac prædicationi Verbi Dei, audientiæ Confessionum, & Sacræ Theologiæ, ac Sacrorum Canonum Studiis ad eorum, ac aliorum Christifidelium animarum profectum vacare decreverant, idem Clemens Prædecessor eis, ut tunc eorum Superiores, Præpositi nuncupati pro tempore existentes cum Clericis, & Sociis suis, qui infirmitate pro tempore præpedirentur, super recitatione Divinorum Officiorum ad hoc, ut ipsi infirmitate præpediti certum Psalmorum, per ipsos Superiores eis assignandorum, numerum, non minus septem, aut sex cum distinctione, ac orationem Dominicam septies, Symbolum Apostolorum bis, graviter autem Ægrotantes orationem Dominicam semel, & Salutationem Angelicam septies in die recitando, septem horis Canonicis, & toti divino Officio satisfecisse censerentur, & cum quibusvis Clericis, & Sociis suis, super jejuniis etiam de præcepto etiam Quadragesimalibus, & cum concessione Vespertini jentaculi, collationis nuncupati, & comestionibus, etiam panis in eis licite, & absque prævaricatione facienda dispensare possent per alias, ac successive, ut ipsi inter eos mutuas seu etiam alii Sacerdotes Sæculares, vel Regulares alias tamen approbati ab Ordinariis, ad hoc ab ipsis de Superiorum eorum, & Successorum, aut Sedis prædictæ licentia pro tempore eligendi ipsorum de Congregatione Clericorum Regularium confessiones hujusmodi audientes in absolutionibus, ac forma uti possent videlicet post *Misereatur &c. & Indulgentiam &c. Dominus noster Jesus Christus te absolvat, & ego auctoritate ipsius, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli mihi concessa, absolvo te ab omni vinculo excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & interdicti, & dispenso tecum in omni irregularitate, quam quomodocumque incurristi, & restituo te Sanctis Sacramentis Ecclesiæ, unionique, & participationi fidelium in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.* Iterum eadem *auctoritate &c.* per alias quas supradictus Clemens Prædecessor postea etiam per alias, ad hoc ut dicta forma in absolutionibus, non solum cum Sacerdotibus, sed etiam cum aliis Clericis, & laicis Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi pro tempore existentibus eis pro tempore confitentibus uti possent, extendit, & ampliavit in perpetuum concessit, & indulsit, & subsequenter idem Clemens Prædecessor etiam tunc eorumdem Congregationis Clericorum Regularium in ea parte supplicationibus inclinatus, præmissa omnia, & alia quæcumque per ipsum illis eatenus concessa per alias innovavit, & eis ut sub sua, & dictæ Sedis speciali protectione, & humili subjectione hujusmodi ab omni alio Superiore penitus liberi, & exempti, soli Romano Pontifici, canonice intranti, & eorum Superiori canonice electo, pro tempore existentibus subditi degere deberent, ac quod qui tunc ad eorum communem vivendi modum se conferrent, & ad Votorum professionem, hujusmodi modo, & forma præmissis admissi forent Voto Religionis in genere emisso satisfecisse censerentur, etiam perpetuo concessit. Quodque singuli eorum Superiores pro tempore electi finito triennio, quo confirmati forent in alio loco in Superiores eligi, & aliud triennium, ex tunc immediate sequens confirmari, ac tam ipsi quam eorum Socii pro tempore existentes vestimenta cum manicis super Pallium exertis deferre ac tam circa Vestimenta, quam circa cæremonias in officiis Ecclesiasticis, & reliquo vitæ cultu, & victu servandis cum moribus, & laudabilibus consuetudinibus Clericorum Civitatis, & loci in qua seu quos eos pro tempore degere, vel mo-

rari contigerit, convenire, ac sub singulis Præpositis Archipresbyterum, qui in spiritualibus, & Archidiaconum, qui in temporalibus præessent, & eorum curam haberent, ac Plebanum, qui curam animarum eis imminentem exerceret) eligere valerent, & omni tempore in benedictione Mensæ Psalmum *Laudate Dominum omnes gentes &c.* recitare, nec ad alium Psalmum recitandum quoquo modo tenerentur, quodque in eorum Capitulis illi tantum, qui ad id capitulatim admissi forent, vocem haberent, & alii, ut præfertur, non admissi, in eo minime intervenire, aut vocem habere possent, etiam perpetuo statuit, & ordinavit: ac insuper eis, quod omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis quorumvis etiam Cisterciensibus, & Cluniacensibus Monachis, ac aliorum etiam Mendicantium Ordinum Fratribus, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere, etiam communicative per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, & pro talibus habitos, ac Sedem prædictam quomodolibet concessis, & in posterum concedendis, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, & gaudere poterant, aut possent quomodolibet in futurum perpetuis futuris temporibus uterentur, potirentur, & gauderent, necnon illorum omnium participes esse possent, & deberent indulsit; ac privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, Monachis, & Fratribus prædictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie, quam in genere, etiam communicative concessa, ut præfertur ad eos extendit, & ampliavit, ac in eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decrevit, & declaravit per reliquas suas in forma Brevis literas.

Iterum refertur summa cujusdam vivæ vocis oraculi Pauli III. superius in prima Constitutione Pauli IV. jam relati.

§. 25. Ac postmodum recolendæ memoriæ Paulus PP. III. similiter Prædecessor noster vivæ vocis oraculo eidem Paulo IV. Prædecessori, qui tunc in minoribus constitutus, Tituli Sancti Sixti Presbyter Cardinalis, erat per eumdem Pauli III. Prædecessorem facto eidem Congregationi Clericorum Regularium inter alia, quod major pars habentium vocem in Capitulo in quocumque loco commorarentur, repræsentaret totum Capitulum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi, & ubicumque vocalium major pars foret, semper repræsentaret Capitulum generale, & haberet in ipsa Congregatione Clericorum Regularium super Præpositos omnes, & Superiores Sacerdotes, & alios Professos in spiritualibus, & temporalibus, post Sanctam Sedem Apostolicam, cui immediate subjiciebantur supremam jurisdictionem, & potestatem donec Capitulum Generale solemniter celebraretur; Et si vocales in Ecclesiis, & locis eorumdem Congregationis Regularium pares numero forent, ibi ex gratia, & privilegio intelligeretur adesse Capitulum repræsentans generale, ubi foret vocalis, qui antiquior esset omnibus aliis vocalibus, qui in locis particularibus pares numero forent. Capitulumque hujusmodi haberet in prædicta Congregatione Clericorum Regularium jus supremum; & quomodocumque in Ecclesiis, & locis prædictis, omnibus casibus, & necessitatibus providere possent, & maxime superveniente causa de Superiore cassando, transferendo, & de novo creando quocumque nomine appellaretur, ut in spiritualibus, & temporalibus libere administraret; quodque tempus suæ administrationis non posset ultra annum prorogari, & omnibus Congregationis Clericorum Regularium gauderet privilegiis, & generaliter quicquid possent Præpositi per privilegia; possent etiam eorum locatenentes. Et si ille, qui, ut Superior administrasset, & in Præpositum eligeretur tempus, quo sine titulo præpositura administrasset non impediret quo minus posset, sicuti ceteri Præpositi usque ad triennium confirmari. Ac etiam tempore, quo contingeret post lapsum anni officia Præpositorum vacare supradictum Capitulum scribere posset Præpositis sub hac, vel simili forma licet officium Præpositurae tunc tali die vacaret, tamen Superior, non desistat in spiritualibus, & temporalibus libere, ut ante administrare; donec aliter fuerit provisum; provisioque suum sortiatur effectum; necnon quod antiquior in voce qui in loco esset succederet ipso jure Præpositurae vacanti per lapsum anni, cessum, vel decessum Præpositi, & gauderet omnibus privilegiis Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi donec per Capitulum generale, vel repræsentans generale de alio Superiore, vel aliter provideretur, & observaretur, ut dictus Antiquior, ut supra, administraret in causa absentiæ, vel infirmitatis ipsius Præpositi, nisi ipse Præpositus aliter providisset: quodque laici ad Congregationem venientes, si videretur, eos non Divino Officio mancipandos, uterentur vestibus Clericalibus, quæ tamen secundum conditionem locorum, & personarum honestæ censerentur, eisque tempore probationis simpliciter assignatæ ad professionem trium Votorum more eorumdem Congregationis; sine tamen Vestium mutatione, & benedictione admitti. Ac omnibus privilegiis prædictis gaudere possent dicta auctoritate concessit, & declaravit &c.

A Julio III. præinsertas Pontif. Constitutiones confirmatas fuisse denuo exponitur.

§. 26. Ac postea pro parte quondam Bonifacii Presbyteri Alexandrini, ejusque Sociorum Congregationis Clericorum Regularium hujusmodi inclytæ memoriæ Julio Papæ etiam III. Prædecessori nostro, exposito etiam, quod ipsi, qui in locum Pauli Prædecessoris, & Cajetani hujusmodi successerant, ut literæ prædictæ firmius permanerent, & inviolabiliter observarentur, cupiebant illas ab eodem Julio Prædecessore approbari, & innovari idem Julius Prædecessor, eorum supplicationibus in ea parte inclinatus, concessiones, & Statuta, ac ordinationes, necnon cum omnibus, & singulis in eis contenta clausulis singulis literas prædictas, etiam per suas in simili forma brevis sub die 10. Junii Anno Domini 1571. Pontificatus sui anno Secundo expeditas literas approbavit, & innovavit, illisque perpetuæ, & validæ firmitatis robur adjecit, ac illa omnia, & singula observari, & Bonifacio, & Sociis præfatis, & eorum Successoribus Clericis Regularibus suffragari, ipsosque illis perpetuis futuris temporibus uti, frui, potiri, & gaudere posse, necnon si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decrevit.

Refertur summa secundæ Constitutionis Pauli IV., quæ superius relata est.

§. 27. Et deinde prædictus Paulus IV. Prædecessor Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumtus, motu proprio per ejus cedulam dictas in forma brevis præfati Julii Prædecessoris literas præinsertas habentem sub datum videlicet VII. Idus Octobris, Pontificatus sui anno primo, quædam per cedulam ipsam declarata, & Capitula, ac ipsas literas, & omnia in eis contenta, necnon curam, & administrationem Congregationis de Somasca eidem Congregationi Clericorum Regularium per prædictum Paulum III. Prædecessorem commissam etiam ad hoc, ut illorum, & de Somasca Congregatione hujusmodi, ac omnes illorum personæ omnibus, & singulis privilegiis, & prærogativis, ac aliis, quibus utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere possent

quomo-

quomodolibet in futurum ad invicem, & alter alterius, & e converso uti, potiri, & gaudere licite possent, & valerent, Apostolica Auctoritate approbans, & confirmans, & innovans, illisque perpetuo, & valide robur adjiciens, & illa omnia, & singula observari, & eis suffragari, eosque perpetuo illis frui, & gaudere, & ita judicandum fore, sublata quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane eisdem quicquid secus attentari contingeret decernens; Congregationi Clericorum Regularium, at tunc, & pro tempore existentibus Clericis Regularibus præfatis, ut ipsi, qui idonei forent, Eucharistiæ Sacramentum in omnibus, & singulis etiam ad eos non spectantibus Ecclesiis quibuscumque utriusque sexus Christifidelibus debite etiam non per eos, sed alios confessis, & alias, ut moris est administrare, ipsisque, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, & Indultis dilectis filiis Societatis Jesu Almæ Urbis nostræ, tam in spiritualibus, quam in temporalibus in specie, vel in genere per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & dictam Sedem quomodolibet concessis, & concedendis, & quibus Societas hujusmodi, tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissionem, & injunctarum pœnitentiarum relaxationes, & ipsius Eucharistiæ administrationem, & alias quomodolibet, utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere poterant, similiter ipsa Congregatio, & Clerici Regulares, uti, potiri, & gaudere libere, & licite possent, & valerent, ac illorum omnium participes esse deberent concessit, & indulsit. Privilegia quoque, Indulgentias, prærogativas, & alia omnia eidem Societati, ut præfertur, etiam communicative concessa ad Congregationem, & Clericos Regulares præfatos extendit, & ampliavit, ipsisque, ut omnia, & singula tam per eosdem Clementem VII., Paulum III. quam Julium etiam III. Prædecessores eis concessa, & per eundem Paulum IV. etiam Prædecessorem, & alios ex tunc imposterum concedenda privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, prærogativæ, exemptiones, & indulta toties reintegrata, confirmata, & innovata, ac in pristinum statum restituta esse censerentur, quoties per eundem Paulum IV. Prædecessorem, & Sedem prædictam alia quæcumque Privilegia aliis Congregationibus, & quorumvis ordinum Religiosis, & Monachis concessa, & concedenda, reintegrari, confirmari, vel innovari, & in pristinum statum restitui contingeret, etiam concessit, & indulsit cum Decreto, & clausulis, ac aliis certis modo, & forma tunc expressis &c.

Confirmatio præfatarum Constitutionum; cum concessione amplissimorum privilegiorum.

§. 18. Cum autem sicut accepimus &c. motu proprio &c. prædicta omnia præsentium tenore confirmamus, approbamus, & innovamus &c. Et insuper eidem Congregationi Clericorum Regularium tam Romæ, quam Venetiis, & Neapoli, ac alias ubique locorum degentium; ac illius tunc, & pro tempore existentibus Clericis præfatis, ut ipsi, & eorum singuli, qui Præpositi fuerint quorumcumque, qui Congregationem hujusmodi ingressi, juxta illorum ritum professionem per eosdem Clericos Regulares emitti solitam solemniter emittere voluerint in eorum, & cujuslibet ipsorum professionis, emissionis, seu alio inferiori die quocumque, eorum confessionibus per dictos Præpositos, aut eorum aliquem diligenter auditis, ipsos, & eorum singulos ab omnibus, & singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis; ac quæcumque per eos eatenus quomodolibet contracta irregularitate, & peccatis aliis quantumcumque gravibus, enormibus, per ipsorum, & eorum singulos usque ad dictam diem, quomodolibet perpetratis, omissis, & incursis; etiam si talia forent, de quibus hic specialis, & expressa mentio habenda, & propterea dicta Sedes merito consulenda esset. Necnon privationis, suspensionis, & interdicti, & quibusvis aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, & pœnis in eos a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus profitendos ipsos tunc quomodolibet innodatos, & ut tales declaratos, & publicatos esse reperiri contigerit, sine tamen alicujus præjudicio, in quibuscunque etiam prædictæ Sedi Apostolicæ reservatis casibus, præterquam tamen contentis in Bulla, die Cœnæ Domini legi consueta, hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta alias in superius dicta forma plene absolvere, & totaliter liberare, & eis pro commissis pœnitentiam salutarem injungere, ac cum ipsis, & eorum quolibet super irregularitate, per ipsos, & eorum quemlibet inde, ac etiam, quia sententiis, censuris, & pœnis prædictis legati Missas forsan, ac alia Divina Officia, non tamen in comtemptum clavium celebraverint, aut alias se in eis immiscuerint per pridem usque tunc, ac etiam ex quocumque eorum defectu, & impedimento; non tamen ex homicidio voluntario proveniente, ac alias quomodolibet contracta, quodque his præmissis, & aliis non obstantibus in suis, quos antea susceperunt, etiam Presbyteratus sacris Ordinibus, & quando in illis, aut aliquo, vel aliquibus eorum adhuc non fuerint tunc promoti ad illos omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines hujusmodi, alias tamen rite promoveri, & in eis promoti etiam in Altaris Ministerio in dictis, & aliis quibusvis Ecclesiis, atque locis ministrare libere, & licite valeant dispensare, & ab illis, & eorum quolibet omnem inhabilitatis, & infamiæ maculam, sive notam ex præmissis circa eos quomodolibet insurgentem, & per ipsos contractam penitus abolere. Necnon eos, & quemlibet ipsorum in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant statum, & alias juxta prædictam formam, restituere, & tam Præpositi, quam cæteri omnes Clerici Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentes, Congregationis hujusmodi, nunc, & pro tempore existentes, qui tamen presbyteri fuerint Eucharistiæ etiam pro Viatico, ac etiam constitutis in mortis articulo, ac extremæ unctionis cæteris Clericis, & Fratribus Congregationis hujusmodi, ac etiam Mercenariis, Famulis, Operariis, & Servis ejusdem Congregationis, ac quibusvis Hospitibus, etiam Sæcularibus, & extraneis, quos in locis vel Habitationibus Congregationis hujusmodi, tunc reperiri contigerit, etiam in mortis articulo, & quoties de illo dubitari contingit, etiam Diœcesanorum locorum, & Sacerdotum Curatorum quorumcumque etiam, in quorum Civitatibus, & Diœcesibus, ac Ecclesiarum Parochiis respective Ecclesiæ, & loca ipsorum Congregationis nunc, & pro tempore fuerint, aut aliorum quorumcumque licentia minime petita, nec obtenta, & in casu, in quo non daretur spatium petendi talem licentiam propter repentinam necessitatem etiam quibuscumque aliis personis, quæ in hujusmodi necessitate intra Ecclesias, Collegia, Domos, & habitationes Congregationis prædictorum reperiri contigerit, ac extra illa aliis quibusvis Infirmis, etiam in mortis articulo constitutis, ubique in causa necessitatis supradictæ, etiam nullam ad hoc per eos petita, nec eis concessa licentia cujusvis Sacerdotis Curati, Pœnitentiæ Sacramenta Ecclesiastica ministrare possint, ac etiam eisdem, & aliis Clericis Regularibus Congregationis hujusmodi, Romæ, Neapoli, Venetiis, ac alias ubique locorum degentibus, cum ipsi fere totos dies in Orationibus, ac Missis, & aliis Di-

vinis Officiis dicendis transigant; & frequenter ipsos ab audiendis Pœnitentium confessionibus esse, & verbum Dei Populo prædicare oporteat. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, ipsi sicut alii, qui in strictiori Clausura perpetuo vivunt, ad eum cæteris Urbis nostræ, & Neapolitanæ prædictarum, ac aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus dictæ eorum Ecclesiæ, Domus, & Loca sunt, & erunt quomodolibet in futurum, Personis Ecclesiasticis tam Sæcularibus, quam præfatorum, & aliorum quorumcumque Ordinum Regularium processionaliter in eorum Processionibus publicis, vel privatis etiam solemnibus, aut extra illas de per se incedendum minime teneantur; nec ad id etiam si cæteræ personæ hujusmodi tam de jure, vel statuto, quam usu, & consuetudine, ac alias quomodolibet astringantur inviti, quavis etiam Apostolica Auctoritate cogi, moneri, vel compelli, nec propterea aliquibus Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis innodari, vel ligari possint, ac etiam singulis ex ipsis, qui tam in eorum propriis Ecclesiis, & locis existentes, quam etiam quoties, ac quamdiu pro quibusvis rebus, & Causis de suorum Congregatione Regularium hujusmodi Superiorum licentia, jussu, commissione, vel mandato, propriis Ecclesiis, vel Domibus adfuerint, & ad quasvis alias Civitates, Oppida, Terras, & Loca declinare, & eos illic esse, ac etiam permanere contigerit, quadragesimalibus, & quibusvis aliis anni temporibus, atque diebus Stationum, Basilicarum, & Ecclesiarum dictæ Urbis & extra illius muros, atque dictis eorundem Congregationis, & aliis quibuscumque Ecclesiis, & locis, & illa visitantibus concessarum Indulgentiarum, propriam Ecclesiam, sive Oratorium, aut unam aliam Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum, ad quæ, ut præmittitur, declinaverint, & ubi permanserint, aut in eis, quinque, vel quatuor, si tot extent, aut pauciora Altaria devote visitando, semel Psalmum *Miserere &c.* & Orationem Dominicam, & salutationem Angelicam, & Symbolum Apostolorum pro felici statu, & conservatione Militantis Ecclesiæ, & exaltatione Fidei Catholicæ, nostra quoque, & Successorum Nostrorum Romanorum Pontificum quorumcumque prosperitate recitando, omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones visitantibus Basilicas, & alias præfatæ Urbis, & extra illius muros ad id deputatas, ac ipsorum Congregationis, & aliorum quorumcumque tam in Urbe, & Neapoli, quam in aliis Civitatibus, Terris, & Oppidis, & locis sitas Ecclesias visitantibus concessas, consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si singulis temporibus, & diebus supradictis Basilicas, & alias Urbis prædictæ, ac extra illius muros, necnon Neapoli, & in aliis Civitatibus, Oppidis, Villis, & locis præfatis sitas Ecclesias personaliter visitarent, ac omnia & singula, quæ pro hujusmodi indulgentiis consequendis quomodolibet requiruntur adimplerent, Apostolica auctoritate prædicta concedimus, & indulgemus, ac etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

Clausulæ peculiares.

§. 29. Decernentes, ut præsentes nostræ Literæ ad plenam probationem præmissorum omnium, & singulorum, itaut nulla probatio in contrarium admittatur, sufficiant, nec ad id alterius probationis adminiculum requiri debeat, ac easdem præmissas, seu earum aliquas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, defectu notari, impugnari non posse, sed semper validas, & efficaces existere, ac eisdem Congregationibus, & illius Regularibus Clericis, & aliis personis suffragari, & sub nullis, etiam totum earumdem præsentium tenorem in se continentibus revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis alterationibus similium, vel dissimilium confirmationum, concessionum, & gratiarum sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes ex quibusvis causis, etiam justissimis pro tempore quomodolibet factis nullatenus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, & plenarie reintegratas existere, & censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios, ut præfertur, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, sententiari, & definiri debere, irritum, & inane & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio exequutorum.

§. 30. Quo circa Venerabilibus Fratribus Nostris Archiepiscopo Neapolitano, Placentino, ac Amerino Episcopis per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Congregationis, & illius Clericorum Regularium, ac aliarum personarum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque, & cuilibet ipsorum in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate Nostra literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, illosque, & quemlibet illorum eis pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, vel eorum quempiam per quoscumque desuper quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & Rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 31. Non obstantibus piæ memor. Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris Nostri, in qua cavetur, ne quibus extra suam Civitatem, vel Diœcesim nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam Diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica Deputati extra Civitatem, vel Diœcesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, & de duabus diætis, in Concilio Generali editis, dummodo ultra tres diætas, aliquis auctoritate præsentium ad Judicium non trahatur, necnon etiam regulis nostris de unionibus, & illarum confirmationibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, ac de indulgentiis ad instar non concedendis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, si opus sit, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon supradictis, & omnibus aliis, quæ singuli prædecessores prædicti in dictis eorum cedulis, literis, & supplicatione voluerunt non obstare, & quæ revocarunt, quibusque derogarunt cum perpetui desuper silentii impositione, & inhibitione, alias prorsus similibus modo, & forma supradictis. Quibus etiam omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi,

ac si

modi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§. 32. Volumus autem, quod præsentium transumtis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in Romana Curia, quam extra eam ubilibet adhibeatur, & illis stetur etiam in Judicio, & extra, quæ eisdem literis adhiberetur, si in medium exhibitæ forent, vel ostensæ.

Nemo has infringere audeat.

§. 33. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, avocationis, extinctionis, perpetui silentii impositionis, approbationis, confirmationis, innovationis, adjectionis, concessionis, indulti, statuti, ordinationis, decreti, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLXVII. Septimo Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno tertio.

Aliæ ejusdem Pii literæ hæ sunt.

PIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejusdem Pii V. Constitutio.

§. 34. Romani Pontificis providentia circumspecta circa statum personarum, quarumlibet divino cultui mancipatarum salubriter dirigendum paterna solicitudine libenter prospicit, & intendit, ac earum, quas voluntariæ paupertatis jugo novit esse suppositas, oppressiones, & gravamina relevat, ut quibuslibet perturbationibus semotis, facilius valeant altissimo suum exhibere famulatum. Hinc est, quod Nos dilectis filiis Congregationis Clericorum Regularium S. Silvestri de Urbe, qui, ut accepimus, gravi paupertate oppressi in dies eleemosynis vivere, seque non sine maxima, & ingenti rerum penuria sustentare coguntur, ut quietiori animo, ac commodius divinis se immiscere, & ad illa intendere valeant, de alicujus subventionis auxilio providere, eosque specialis gratiæ favore prosequi volentes, ipsosque, Congregationem, & illorum singulares personas a quibusvis ex communicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu proprio, non ad ipsorum Congregationis, vel alterius pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate præfatos, Congregationem, & pro tempore existentes illius Clericos in dicta Urbe commorantes, ac in communi viventes ab omnibus, & singulis subsidiis, gabellis, datiis, collectis, angariis, vectigalibus, & aliis quibuscumque oneribus, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus ac mixtis, olei videlicet pro uno, & vini pro decem & octo doliis, necnon farinæ, carnium, aliarumque quarumcumque rerum cujuscumque generis, & qualitatis existentium pro usu Congregationis, & Clericorum hujusmodi tam per mare, & aquam dulcem, quam per terram undecunque ad Almam Urbem pro tempore delatarum, & conductarum, ac alias quomodolibet, & ex quacumque causa etiam justissima, & de necessitate exprimenda, tam per prædecessores Nostros, quam Nos, & Apostolicæ Sedis Legatos, etiam pro expeditione contra infideles, ac reipublicæ Christianæ, & status Ecclesiastici tuitione, & defensione impositis, & imponendis necnon contribuitione in illis facienda Apostolica auctoritate, & ex certa Nostra scientia tenore præsentium perpetuo eximimus, & totaliter liberamus, ac immunes, liberos, & exemptos fore, & esse, illosque ad præmissorum omnium, & singulorum, vel alicujus eorum solutionem in toto, vel in parte, etiam quantumcunque minima quavis occasione, vel causa nullo unquam tempore teneri, nec ad id cogi, aut compelli, vel gravari posse decernimus, districtius etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub indignationis, ac excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, ac mille ducatorum auri pro qualibet vice, qua præmissis, aut alicui eorum contravenire præsumserint, Fisco Apostolico irremissibiliter applicandorum pœna, eo ipso, si, & quoties contra factum fuerit incurrenda, inhibentes dilectis filiis moderno, & pro tempore existentibus Gubernatori, & quibusvis aliis Superioribus tam Almæ Urbis præfatæ, quam aliarum Civitatum, Oppidorum, Locorum, Castrorum, & Terrarum, necnon omnibus, & singulis datiariis, gabellariis, thesaurariis, quæstoribus, depositariis, capitaneis, marescallis, & aliis ad hæc quomodolibet præfectis, aut deputatis ejusdem status Nostri Ecclesiastici, ne Congregationem, illiusque pro tempore existentes Clericos præfatos super præmissis, aut eorum usu directe, vel indirecte quovis quæsito colore, vel ingenio molestare, vexare, impedire, vel alias quomodolibet perturbare audeant, sive præsumant.

Clerici Regulares præd. a quibuscumque vectigalibus eximuntur.

Clausulæ.

§. 35. Decernentes exemtionem, immunitatem, ac omnia, & singula alia præmissa per præfatos, & quoscumque alios perpetuo inviolabiter observari, necnon præsentes literas sub quibuscunque revocationibus, suspensionibus, modificationibus, limitationibus, derogationibus, similium, vel dissimilium exemptionum, aut aliarum gratiarum, etiam per Nos, & Sedem præfatam sub quibuscunque tenoribus, & formis, cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis minime comprehendi; sed semper ab illis exemptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, & censeri, & sic per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur harum literarum exequutores.

§. 36. Quo circa venerabilibus Fratribus nostris Amerinensi, & Narniensi, ac Maceratensi Episcopis motu simili per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, sibique, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos, &

eorum singulos exemtione, voluntate, inhibitione, & decreto, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere non permittentes eas desuper per collectores, gabellarios, & exactores præfatos, ut quoscunque alios ad aliquam solutionem, contributionem, vel præstationem, præmissorum occasione quomodolibet faciendam, quovis modo cogi, & compelli, aut alias contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet & rebelles, per prædictas aliasque opportunas censuras, & pœnas appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illas etiam iteratis vicibus aggravando, interdictumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus sit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 37. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una, & Concilii generalis de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium non trahatur, ac aliis quibusvis constitutionibus, & ordinationibus, etiam contra exemtas quomodolibet editis, & edendis ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & municipalibus, & consuetudinibus, novis reformationibus, legibus quoque imperialibus, ac privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Legatis, Vicelegatis, conductoribus, gabellariis, commissariis, & aliis præfatis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu simili, & ex certa scientia, etiam consistorialiter, & alias quomodolibet, etiam per nos, etiam iteratis vicibus in contrarium concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus contrariis quibuscunque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

His plena fides adhibeatur.

§. 38. Volumus autem, quod transumtis præsentium manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ vel curiæ Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhiberi debeat, quæ literis ipsis originalibus adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, exemtionis, liberationis, inhibitionis, Decreti, Mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto idus Julii Pontificatus Nostri Anno Primo.

Gregorii XIV. literæ subsequuntur.

GREGORIUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Greg. XIV.

§. 39. Quam uberes, & salutiferos fructus in Ecclesia Dei Congregatio Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum tum ad privatam, tum ad publicam utilitatem, & salutem produxerit, & indesinenter geminato quasi fructu edere satagat, omnes plane perspectum habent. Ipsa enim Congregatio, quæ jam ab originis suæ initio viris pietate, sanctimonia, & doctrina insignibus semper floruit, ultra quod circa divina ministeria, & officia, spiritualesque functiones, & exercitationes tota continuo incumbit, & circa fructuosam agri Dominici culturam videlicet, populi in lege, & via Domini instructionem, spiritualemque consolationem, laboriosam, & indefessam operam præstare non desinit, aliosque probatæ vitæ exemplo, & bonæ famæ odore ad cælestes inquirendos thesauros efficaciter allicit, & invitat. Quæ nos, dum attentius animo revolvimus, ex paterna caritate, & Pastoralis Officii, nobis licet immeritis divina dispositione commissi, debito, movemur ad ea præcipue concedenda per quæ ipsius Congregationis statui, tranquillitati, & profectui salubriter consulatur, ac personæ in ea sub suavi religionis jugo, altissimo jugiter famulantes in professionis suæ ministerio se utilius, & fructuosius valeant exercere. Attendentes igitur, quod dicta Congregatio, quæ olim sine certo aliquo generali Rectore communibus votis, & studiis juxta laudabiles Constitutiones a nonnullis RR. PP. prædecessoribus nostris sibi præscriptas, administrari consueverat ab Apostolica Sede in prima sui creatione, & institutione per felicis recordationis Clementem VII. Prædecessorem nostrum approbata, multis privilegiis, facultatibus, indulgentiis, favoribus & gratiis insignita extitit, quæ postea per piæ memoriæ Paulum III. Julium III. Paulum IV., & Pium V. Pontifices, & Prædecessores nostros confirmata, & acta fuerunt; & insuper volentes prædictam Congregationem pro singulari, quo eam ob eminentia merita, charitatis affectu complectimur amplioribus favoribus, & gratiis, ut par est cumulare & exornare, eidem Congregationi, & Clericis, ut ultra privilegia, & alia sibi concessa prædicta omnibus, & singulis aliis privilegiis, exemptionibus, facultatibus, indultis, Indulgentiis, & peccatorum remissionibus & relaxationibus, cæterisque gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus quibusvis Religionibus, Congregationibus, & Ordinibus, quocunque nomine nuncupentur, etiam Mendicantium, ac tam Virorum quam Mulierum, eorumque Monasteriis, domibus, & aliis piis locis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac nos, dictamque Sedem hactenus quomodolibet concessis, & imposterum concedendis, ac quibus illorum, utriusque sexus personæ, de jure, vel consuetudine aut ex privilegio, vel alias quomodolibet, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum in his, quæ eorum regularibus institutis non adversantur dumtaxat, non solum ad eorum instar, sed æque principaliter, ac pariformiter in omnibus, & per omnia perinde, ac si eidem Congregationi, & Clericis specialiter & expresse concessa forent, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant perpetuo, concedimus & indulgemus, illaque eis communicamus & concedimus, & ad eos extendimus.

Clericorum Regularium eorundem privilegia confirmantur, & aliis Ordinibus concessa iisdem communicantur.

Clausulæ.

§. 40. Decernentes, præsentes literas & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod interesse habentes, ad hoc vocati non fuerint, nec eisdem præmissis consenserint, nec ex quibuscumque aliis causis quantumvis legitimis, & juridicis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, invalidari, in jus vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, adversus illa quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari non posse, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensio-

nibus,

nibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per nos, vel alios Romanos Pontifices Successores Nostros, sub quibuscumque verborum expressionibus, & formis, etiam motu scientia, & potestatis plenitudine, similibusque pro tempore faciendis comprehendi; sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo antea erant, statum restituta, reposita, & plenarie reintegrata, & de novo etiam sub data per pro tempore existentem Præpositum Generalem, & Clericos Regulares hujus Congregationis, & quandocumque eligenda, ac de novo concessa fore, & esse suumque plenarium effectum sortiri debere; sicque per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§. 41. Quo circa Venerabilibus Fratribus Alexandrino & Hierosolymitano Patriarchis, ac dilecto Filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, ut ubi, & quando, ac quoties opus fuerit pro parte Præpositi generalis seu Capituli, & ejusdem Congregationis fuerint requisiti, præsentes Literas & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi, auctoritate Nostra ab omnibus, ad quos pertinet, inviolabiliter observari, & Congregationem prædictam, illiusque Præpositum Generalem, illorum omnium, & singulorum effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes, eos desuper a quoque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ speciales.

§. 42. Non obstantibus præmissis, & piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una & in Concilio Generali edita de duabus diætis dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, atque nostra, de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Cancellariæ Apostolicæ clausulis necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, & confirmatione Apostolica roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, eidem Congregationi, ejusque Præpositis Superioribus, Clericis, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis,& approbatis,necnon omnibus illis, quæ singuli Prædecessores prædicti in eorum Cedulis, supplicationibus, & literis voluerunt non obstare. Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio esset facienda, eorum tenores, ac si ad verbum insererentur præsentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum etiam volumus, & decernimus, & contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto ejusmodi mentionem. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die V. Aprilis MDXCI. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Literarum Pauli V. tenor hic est.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Pauli V.

§. 43. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est quod, cum dilecti filii Præpositus Generalis, & Clerici Regulares Congregationis Theatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi, per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus socios laudabiliter institutæ, bonis instituti assidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocarint, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi aliisque verbo, atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis Officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum instituto, ac profectui conspicimus in Domino profuturam. Sane Præpositi Generalis, & Clericorum prædictorum nomine nobis nuper expositum fuit, quod ipsi eorumque Congregatio diversis privilegiis, gratiis & indultis sibi a diversis Romanis Pontificibus, similiter Prædecessoribus Nostris concessis gaudent, quæ pro majori eorum validitate, & subsistentia Apostolicæ Nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Congregationem prædictam, ex qua uberrimi in Ecclesia Catholica ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriam, & Reipublicæ Christianæ spirituale commodum, & utilitatem hactenus profluxerunt, & in dies profluunt fructus, specialis gratiæ favore prosequi volentes, & illius singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias, & indulta principaliter, vel per communicationem alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscumque Romanos Pontifices, & prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia, & singula innovamus, & de novo concedimus, ac omnes & singulos tam juris, quam facti defectus, siqui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Prædictorum privilegia denuo confirmantur.

Deputantur Exequutores.

§. 44. Quocirca universis & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentes committimus & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis, aliorumque Superiorum dictæ Con-

gregationis pro tempore existentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 45. Non obstante felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscunque Romanos Pontifices similiter prædecessores nostros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

His literis plena fides habeatur.

§. 46. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu Secretarii d. Congregationis, vel Notarii publici, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCXII. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Literæ vero Gregorii XV. hæ sunt.

GREGORIUS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Constitutio Greg. XV.

§. 47. In Apostolicæ Sedis specula meritis licet imparibus a Domino constituti, ad ea præcipue providenda mentis aciem intendimus, per quæ religiosi viri in perseverantia laudabilium operum ferventius incitentur. Hinc est, quod cum dilecti filii Præpositus Generalis & Clerici regulares Congregationes Teatinorum jam inde a primordio suæ Congregationis hujusmodi per felicis recordationis Paulum Papam IV. Prædecessorem Nostrum, dum in minoribus constitutus esset, aliosque insigni probitate viros ejus Socios laudabiliter institutæ, bonis institutis assidue inhærentes, spem suam omnem in Deo collocarint, & fallacis sæculi calcatis deliciis sibi, aliisque verbo atque exemplo cæli viam patefacere nunquam cessent, Nos pro Pastoralis officii debito libenter illos paterna charitate amplectimur, & ea ipsis specialiter concedimus, quæ eorum Instituto ac profectui conspicimus in Domino profutura. Motu itaque proprio, & ex certa scientia Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine; omnia & singula privilegia, facultates, exemtiones, immunitates, gratias & indulta principaliter, vel per communicationem, alias quomodolibet Congregationi & Clericis prædictis per quoscunque Romanos Pontifices & Prædecessores Nostros, ac Sedem Apostolicam concessa, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis, Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; eaque omnia & singula innovamus, & de novo etiam concedimus.

Prædictorum Clericorum sæpe laudata privilegia iterum, ac tertio confirmantur.

Deputantur Exequutores.

§. 48. Quocirca universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis Filiis Abbatibus, Prioribus, & aliis personis in dignitate Ecclesiastica constitutis per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præpositi Generalis aliorumque Superiorum dictæ Congregationis pro tempore existentium fuerint requisiti solemniter publicantes eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra literas nostras hujusmodi ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari; non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo invocato ad hoc etiam si opus fuerit auxilio brachii Sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 49. Non obstante felicis record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis per quoscumque Romanos Pontifices similiter Prædecessores nostros, etiam vivæ vocis oraculo, aut alias quomodolibet editis, necnon aliorum Ordinum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis sub quibusvis verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

His literis plena fides habeatur.

§. 50. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu Secretarii dictæ Congregationis, vel Notarii publici subscriptis, & Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, aut personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ sigillo munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Octobris MDCXXI. Pontificatus nostri Anno Primo.

Aliæ literæ Gregorii XV. hæ sunt.

GREGORIUS PP. XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Altera ejusdem Greg. XV. Consti

§. 51. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem, nisi vocatus a Deo, tamquam Aaron,

& a

& a Regularis vitæ instituto valde alienum est, ut Religiosi Viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis Religiosis virtutibus potius promereri, quam appetere, eosque gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis Sæcularium præsertim studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant; Unde magna in Ecclesia Dei scandala, & damna exoriri solent, nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus; ut Ecclesiastica, Regularisque disciplina pristinæ observantiæ restituatur, hoc malum a Congregatione Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, cujus prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ Sanctæ utilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnibus, & singulis ejusdem Congregationis Clericis, & personis cujuscumque ætatis, status, gradus, & conditionis existentibus præsentibus, & futuris, ne de cætero, habito ad Principum, & Prælatorum ac aliarum quarumcumque personarum, tam Sæcularium quam Ecclesiasticarum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, favorem recursu, sive aliis quibuscumque modis, & viis directe, vel indirecte, palam, vel occulte, mediate, vel immediate, ac tam pro se, quam pro aliis, quæcunque ipsius Congregationis officia, vel gubernia, præpositoras, visitationes, consultas, aut vicariatus sub quovis quæsito colore, vel prætextu etiam in genere assequi, & obtinere procurent sub excommunicationis latæ sententiæ a qua nonnisi per nos aut Romanum Pontificem sive ipsius Congregationis Præpositum Generalem pro tempore existentem, præterquam in mortis articulo absolvi, nec non privationis vocis activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad officia, vel gubernia hujusmodi imposterum obtinenda ad quæ similiter nonnisi per nos, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem, vel Capitulum Generale ipsius Congregationis rehabilitari possint, aliisque pœnis tam per ipsos, quam eorum complices, & fautores, ac non revelantes eo ipso incurrendis tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Interdicitur Clericis Regularibus prædictis captare favores quorumcumque extra suam Congregationem.

§. 52. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis etiam latæ sententiæ pœna eidem Præposito Generali, & aliis Superioribus dictæ Congregationis quocumque titulo nuncupatis, præsentibus, & futuris, ne quempiam ullo tempore precibus, literis, vel favoribus adducti, vel aliis ad instantiam, seu requisitionem, & contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque personarum tam Sæcularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium prædictorum ad officia, vel gubernia, præposituras, visitationes, consultas, aut vicariatus hujusmodi providere accedant, seu præsumant. Et nihilominus quascumque electiones, & promotiones contra præsentium dispositiones (quod absit) faciendas, nullas prorsus, & invalidas esse, & fore, ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes sententias, & pœnas prædictas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac San. Rom. Eccl. Cardinales judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenore præsentium pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Clericis, vel personis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab Apostolica sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Ut autem harum literarum notitia ad omnes ipsius Congregationis Clericos facilius deveniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis ejusdem Congregationis Domibus Regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu dizta dictæ Congregationis publice legi, illasque sic, ut præfertur lectas omnes arctare perinde, ac si unicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis, etiam impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Congregationis, vel alterius Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem fidem adhiberi, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Clausulæ.

Fides habenda transumtis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXVI. Februar. MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

§. 53. Nos ergo eidem Joanni Rubeo Procuratori Generali, ac Clericis supradictis specialem gratiam facere volentes ipsosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti pœnis absolventes, & absolutos fore censentes, Clementis VII., Pauli IV., Pii V., Gregorii XIV., Pauli V., & Gregorii XV. Antecessorum, respective, literas prædictas, & omnia, ac singula respective in eisdem contenta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & quibusvis quorum interest, sive pro tempore interierit, inviolabiliter observari volumus.

Confirmatio relatarum Constitutionum, & omnium privilegiorum, quæ in illis continebantur.

§. 54. Insuper dilecto etiam filio moderno, & pro tempore existenti prædictæ Congregationis Præposito Generali, ut ipse pro arbitrio suo Religiosorum numerum in singulis Regularibus Domibus prædictæ Congregationis præfigere possit juxta eleemosynarum pro tempore sponte oblatarum quantitatem, prout alias felicis record. Urbanus Papa VIII. pariter Antecessor noster per suum Apostolicum Rescriptum eidem Præposito pro tempore existenti super hoc facultatem concessit, nosque facultatem hujusmodi Apostolica auctoritate prædicta concedimus atque indulgemus. Præsentes etiam nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari ullatenus posse decernimus, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, modificationibus, limitationibus, restrictionibus, aliisque contrariis dispositionibus tam per nos ipsos, quam etiam per Successores nostros quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus & insolitis clausulis irritantibusque Decretis, pro tempore factis, & faciendis, quorumcumque tenorum existant includi, sed illis non obstan-

Confirmatur Rescriptum Urbani VIII. præposito pro tempore eorundem Clericorum Regularium concessum.

Clausulæ.

tibus, in suo robore, & efficacia persistere, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas etiam sub data, per Congregationem, & Clericos prædictos eligenda de novo concessas esse; & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ esse, & ad hoc ut perpetua firmitate subsistant vim validi, & efficacis contractus inter Sedem Apostolicam, & ejusdem Congregationis Clericos, haberi; Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales a Latere Legatos, Vice-Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari debere. Irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur Exequutores.

§. 55. Quo circa dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Auditori Generali per easdem præsentes Motu proprio mandamus, quatenus ipse per se, vel alias præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerit requisitus solemniter publicans, eosdem præmissis omnibus pacifice frui, & gaudere faciat, non permittens, eos vel eorum quempiam super illis quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; Et nihilominus legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 56. Hæc autem decernimus atque statuimus, non obstantibus recol. mem. Bonifacii Papæ VIII. etiam Antecessoris nostri, de una, & Concilii Generalis de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, qui vigore præsentium ad judicium non trahatur, & aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, Ordinationibus, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque; atque aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio & ex certa scientia, atque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias quomodolibet, etiam consistorialiter concessis, approbatis, confirmatis, & sæpius innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse, ac latissime, & plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 57. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, concessionis, impartitionis, Decreti, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Kalend. Septemb. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXI.

Restituitur pristinæ suæ Provinciæ Calabriæ Monasterium de Sagittario, Anglonen. Diœcesis in Provincia Basilicata, Ordinis Cisterciensis.

Dismembratum fuerat dictum Monasterium ab Alexandro VII. Const. ed. 1664. Oct. 1. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 2. Sept. 1726. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a consuetudine immutandi ea quæ alias constituta fuere.

Ex injuncto Nobis divinitus Apostolicæ dispensationis Officio ea interdum, quæ certis rationabilibus ex causis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim felici Christi fidelium sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium statui, & prosperæ directioni consulitur, revocamus, & immutamus, in hisque solicitudinis nostræ partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ab Alex. VII. præd. Monaster um a Provincia Calabriæ dismembratum, Provinciæ Tusciæ Congr. S. Bernardi Italiæ unitum fuit.

§. 1. Alias siquidem per fel. rec. Alexandrum PP. VII. prædecessorem nostrum accepto, quod Congregatio S. Bernardi Italiæ Monachorum Ordinis Cisterciensis, quæ ex duabus Provinciis Tusciæ scilicet, & Lombardiæ constabat eximia Regularis observantiæ laude florebat, eaque de causa omnia dicti Ordinis Monasteria in Statu Ecclesiastico, & pleraque in Regno Neapolitano respective consistentia memoratæ Provinciæ Tusciæ auctoritate Apostolica ab ipso Alexandro Prædecessore unita fuerant; unde Divini servitii augumentum, exactiorque disciplinæ Regularis observantia, & major quies, & tranquillitas Religiosorum dictorum Monasteriorum consequuta erant, idem Alexander Prædecessor spirituali, temporalique Monasterii S. Mariæ de Sagittario nuncupati Ordinis præfati Anglonen. Diœcesis, quod unicum in Provincia Basilicatæ dicti Regni, & tum ob Monachorum multitudinem, tum ob Regularis Disciplinæ vigorem conspicuum existebat, ac dudum a rec. mem. Urbano PP. VIII. prædecessore etiam nostro per quasdam suas desuper expeditas literas Provinciæ Calabriæ Ordinis prædicti decretum fuerat, utilitate pariformiter prospectum esse cupiens, præfatum Monasterium S. Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ perpetuo separavit, & dismembravit ipsumque Monasterium cum omnibus, & singulis ejus personis, & bonis illius mensæ conventualis Congregationi Sancti Bernardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis itidem perpetuo univit, annexuit, & incorporavit, & alias pro ut in ipsius Alexandri prædecessoris literis in simili forma Brevis die prima Octobris MDCLXIV. desuper editis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Hinc lites ortæ, quibus in Congregationem Episc & Regular. discussis, decretum fuit servandas literas Alexandri.

§. 2. Et post modum emanata super dismembratione, ac unione hujusmodi respective inter tunc existentes Præsidentem supradictæ Provinciæ Calabriæ ex una, ac Abbatem, & Monachos præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario ex altera partibus, controversia, eaque in Congregatione tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita, diu discussa emanavit ab ipsa congregatione Cardinalium decretum, quo enarratas Alexandri prædecessoris literas servandas, & ab ejusdem S. R. E. Card. dicti Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectore curandum fore demandavit, ut visitationes in præfato Monasterio Sanctæ Mariæ de Sagittario omnino suo tempore fierent, quod de-

cretum subinde occasione aliarum litium hac super re diversis temporibus motarum tam a prædicta, quam alia Congregatione super disciplina Regulari dicta auctoritate deputata, fuit confirmatum.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 3. Cum autem sicut accepimus, dictum Monasterium S. Mariæ de Sagittario trecentis, & amplius millibus passuum a Tuscia distare reperiatur, & ob ejusmodi distantiam nec Abbates ipsius Monasterii pro tempore existentes ad Capitulum Provinciale dictæ Provinciæ, quam in Civitatibus Mediolanen., & Ferrarien., longe etiam inde dissitis, alternis vicibus celebrari consuevit, absque gravi suo, ac dicti Monasterii incommodo, & dispendio accedere, nec Præsidens, & Definitores præfatæ Congregationis Sancti Bernardi, ac Provinciæ Tusciæ alius Regiminis prout par est, intendere, & advigilare valeant, indeque factum sit, quod visitationes in eodem Monasterio tametsi a præfata Cardinalium Congregatione rebus, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, sicut præmittitur demandatæ, viginti quinque abhinc annis per Visitatores Regulares dictæ Provinciæ Tusciæ factæ non fuerint, multiplicesque abusus in dictum Monasterium sensim irrepserint, inter quos ille præsertim memoratur, quod munus Abbatis ipsius Monasterii per Monachos de una, eademque familia, seu Consanguineos quasi per manus, & ad instar hæreditariæ successionis a tempore quo idem Monasterium ipsi Provinciæ Tusciæ unitum reperitur, ferme semper exercitum fuerit, licetque Ven. Frater Episcopus Anglonen., quem novissime in visitatorem Apostolicum ejusdem Monasterii deputaveramus, plura decreta pro Monasticæ disciplinæ instauratione, ac recto dicti Monasterii gubernio ediderit: nihilominus nisi dicti Provinciæ Calabriæ, cui adjacet, ac cujus proinde Præsidens, & Definitores salubri ejus Regimini facile incumbere possunt, denuo uniatur, vix sperari possit, quod Religiosa inibi quies, & tranquillitas, ac Regularis observantia usquequaque reintegretur.

Preces Procuratoris Generalis Ordin. Cisterciensis.

§. 4. Hinc est, quod nos præfati Monasterii, ejusque Monachorum statui & indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere, ac opportune providere volentes, supplicationibus dilecti filii Abbatis Alexandri Magni Monachi expresse professi dictæ Provinciæ Calabriæ, ac Procuratoris Generalis totius Ordinis Cisterciensis, nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, de que Apostolicæ potestatis plenitudine præfati Monasterii Sanctæ Mariæ de Sagittario a dicta Provincia Calabriæ separationem, ac dismembrationem, atque Congregationi Sancti Bernardi, & Provinciæ Tusciæ præfatis unionem, annexionem, & incorporationem a memorato Alexandro prædecessore, sicut præmittitur, facta, & expeditas desuper ejusdem Alexandri prædecessoris literas prædictas harum serie revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus & omnino vacuamus, ac revocatas, cassatas, irritatas, & annullatas, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuas esse, & fore decernimus & declaramus, ipsumque Monasterium Sanctæ Mariæ de Sagittario cum omnibus, & singulis ejus Personis, & bonis illius mensæ Conventualis supradictæ Provinciæ Calabriæ restituimus, ac prout ante prædictas Alexandri Prædecessoris literas erat, eidem Provinciæ Calabriæ denuo unimus, annectimus, & incorporamus, salvis tamen decretis per præfatum Episcopum Anglonen. in actu Visitationis hujusmodi editis, quæ præsentium literarum dispositioni, ac huic reunioni non adversantur.

Revocatio unionis prædictæ; & restitutio ejusd. Monasterii, pristinæ suæ Provinc. Calabriæ.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; neque de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 6. Non obstantibus præfatis Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus; necnon Ordinis, & Congregationis, ac Monasterii, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibuslibet, etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Ordini, & Congregationi, ac Monasterio, & Provinciis præfatis, eorumque superioribus, & Personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie; ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die II. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXII.

Erigitur Ecclesia Cathedralis Lucana in Sedem Archiepiscopalem.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 1. Confirmata fuit erectio Ecclesiæ Setin. in Cathedralem. Et Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erigitur Collegiata S. Venantii in Cathedralem, & Terra Fabriani in Civitatem.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 2. Sept. 1726. An. 3.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura omnium Ecclesiarum.

INscrutabili Divinæ Providentiæ arcano super specula militantis Ecclesiæ, meritis licet im-

paribus, constituti, illiusque vices gerentes in Terris, qui gloriosus regnat in Cœlis in omnes Agri Dominici partes oculos nostræ mentis vigilis more Pastoris intendimus, inspicientes, quod Ecclesiarum omnium, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori maxime conveniat. Cumque id etiam per aliquam tituli, & prærogativæ specialitatem fieri nobilium Personarum aliqua dignitate fulgentium vota exposcant, & Nos ad Omnipotentis Dei, ejusque Genitricis B. Mariæ semper Virginis gloriam, Animarumque salutem, & Fidelium disciplinam confirmandam, augendamque in eis devotionem, pertinere cognoscimus, ut a Nobis gratias, & favores reportasse lætentur, in his solicitudinis nostræ partes favorabiliter interponimus, opemque, & operas nostras impendimus efficaces, prout Personarum ipsarum, ac locorum, & temporum qualitatibus, & circumstantiis matura consideratione pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire.

Laudes Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ.

§. 1. Sane, cum sicut accepimus, pervetusta Civitas Lucana, quæ in amœno, & fertili solo Etruriæ sita, nobilium æque, ac divitum Familiarum splendore conspicua, inclytæ etiam Comitissæ Mathildis de Romana Ecclesia egregie meritæ origine clara, Mœnium præsidio munitissima, Ædificiorum magnificentia celebris, & sola in Etruria prædicta Reipublicæ, ac strenue defensæ libertatis dignitate illustris existit, quæque prima fuit in eadem Etruria Civitas, quæ semen Evangelicum a Beato Petro Apostolorum Principe per S. Paulinum primum illius Antistitem tunc ad Regiones illas transmissum in sinu suo alacriter, promteque excepit, ac fideliter, tot revolventibus Sæculis, benedicente Domino conservavit, illiusque Ecclesia Cathedralis a fel. rec. Alexandro Papa II. Prædecessore nostro, qui ante, & post adeptam Apostolicæ Sedis dignitatem fuit Episcopus Lucanus, magnificentius extructa, ac Beato Martino Episcopo Turonen. consecratione dicata, celeberrima Crucifixi Imagine, & pluribus Sanctorum Corporibus, insignibusque Reliquiis copiose ditata, præclaris etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Imperatorum Privilegiis condecorata extiterit, ejusque Antistes nulli unquam Metropolitano, sed tantum eidem Sedi Apostolicæ a primæva ipsius Ecclesiæ Lucanæ institutione immediate subjectus reperiatur, omnibusque Archiepiscopalis dignitatis potiatur insigniis pro Divini Cultus, & Catholicæ Religionis augmento, majorique decore, & præeminentia in Archiepiscopalem erigi mereatur.

Preces Civitatis prædict. pro hujusmodi erectione.

§. 2. Nos, quorum humilitatem Altissimus per ineffabilem Divinæ suæ Bonitatis abundantiam ad Apostolicæ Dignitatis fastigium evehere, & sublimare dignatus est, quique pro nostri Pastoralis Officii debito curis excitamur assiduis, ut ad illa solicite intendamus, per quæ nostræ provisionis ope, & Ministerio singularium Ecclesiarum, in illis præsertim Civitatibus, quæ frequenti nobilium Personarum interventu, & præsentia decorantur, gloriæ, & ornamento consulitur, attentis d. Civitatis Lucanæ antiquitate, & splendore, ejusque in Orthodoxæ Fidei assiduo cultu; præcipuis, & illustribus meritis; ac ipsius Civitatis, & Reipublicæ Lucanæ Dilectorum filiorum Confalonerii, & Optimatum precibus nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, Civitatis, & Ecclesiæ Lucanæ prædictarum decori, & dignitati in præmissis opportune consulere volentes, ac infrascriptum Bernardinum Guinigi Episcopum a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab Homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium tantum consequendum; harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, post habitam cum Venerabilibus Fratribus nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem de eorum consilio, atque Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam Lucanam præfatam ad laudem, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, ac Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, nec non Fidei Catholicæ exaltationem, & totius militantis Ecclesiæ gloriam in Archiepiscopalem Ecclesiam, & Sedem Episcopalem Lucanam in Archiepiscopalem Archiepiscopalis Præsidis Sedem pro uno deinceps Archiepiscopo, qui Pallii, & Crucis usum aliorum Archiepiscoporum more habeat, omnibusque aliis Insigniis Archiepiscopalibus, prout antea habebat, necnon privilegiis, honoribus, & prærogativis Archiepiscopis debitis, & concessis, quibus præfatus Bernardinus Episcopus, ac pro tempore existentes dictæ Ecclesiæ Lucanæ Præsules, qui Sedi Apostolicæ ab ipsa institutione immediate subjecti jamdudum potiri consueverunt, ad præsens gaudent; firmis tamen remanentibus privilegiis, honoribus, & prærogativis hujusmodi, & citra ullum illorum præjudicium, etiam in posterum frui, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat Apostolica auctoritate in omnibus, & per omnia juxta Decretum in Consistorio nostro Secreto desuper editum perpetuo erigimus, & instituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiscopali decoramus; necnon Venerabilem etiam Fratrem Nostrum Bernardinum Guinigi modernum illius Episcopum, & pro tempore existentes Ecclesiæ Lucanæ Prælatæ Præsules in Archiepiscopos declaramus, eique, & eorum cuilibet, ut ipsi cætera singula, prout Archiepiscopis in eorum Civitatibus, & Diœcesibus a Jure indultum existit facere, exercere, administrare, & exequi possit eadem auctoritate concedimus, & indulgemus; Ita quod idem Bernardinus Episcopus absque alia de ejus Ecclesia Lucana prædicta de novo facienda provisione, seu præfectione in Archiepiscopum Lucanum præfectus esse intelligatur. Præterea eidem Bernardino Archiepiscopo, ut ipse omnia, & singula quæcumque quæ de jure, vel consuetudine, aut alia quoquomodo ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & debent, gerere, facere, & exercere, libere, & licite possit, plenam, & omnimodam auctoritatem, earumdem tenore præsentium, etiam concedimus, & indulgemus.

Erectio præfata.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatæ Ecclesiæ Lucanæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, eidem Ecclesiæ, illiusque Præsulibus, & Administratoribus dilectis filiis Capitulo, & Canonicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ Potestatis Plenitudine præfata, & consistorialiter, & de simili consilio, aut alias quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in

illis

illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum absolutionis, erectionis, Institutionis, decorationis, declarationis, concessionis, Indulti, assignationis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto, Tertio Idus Septembris Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXIII.

Statuuntur nonnulla pro Civitate Ravennæ præsertim super illius Civitatis Collegio Jurisconsultorum; Locumtenente Legationis Romandiolæ; necnon Agente in urbe Civitatis Ravennatis.

Alia hujus Const. ed. 1725. April. 20. P. 1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cæsenaten., & Const. ed. 1726. Febr. 5. P. 2. statuuntur nonnulla pro recta justitiæ in alma Urbe administratione.

Dat. 18. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Divina providentia, quæ nos regimini Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfecit, voluit etiam ut curæ civili Populorum & Civitatum Beati Petri cui, licet immeriti, in Apostolatu successimus, præficeremur.

Ravennatium Civitatis laudes.

§. 1. Quare oculos Pastoralis nostræ solicitudinis ad primariam, & huic Sanctæ Apostolicæ Sedi fidelissimam Civitatem Ravennatium convertentes, quæ doctrinam Evangelicæ veritatis a strenuo Christi Martyre, & Beati Petri Discipulo Apollinari audire meruit, quæque non solum est sacra Metropolis, sed etiam civilis, & caput Flaminiæ provinciæ, justum in nobis desiderium excitari sensimus Pontificiæ benevolentiæ significationibus eam honestandi, ut quemadmodum piæ recordationis Romani Pontifices Antecessores nostri alias perinsignes Civitates Beati Petri eximiis, & multis Privilegiis, quibus caret Ravennatium Civitas, largitate Apostolica honestaverunt, ita & nos Ravennam honestaremus, quo, sic honestata in Beati Petri fidelitate, cujus imperio plurimis abhinc sæculis feliciter subest, jucundius, & alacrius in posterum perseveret. Hæc cogitatio, quæ animo nostro, erga populos nobis subjectos summe benevolo, perquam digna visa est, eo nos libenter inducit, ut post maturam deliberationem motu proprio, ex certa scientia, spontanea, & deliberata voluntate, ac plenitudine Apostolicæ auctoritatis, eidem Civitati Ravennatium atque ejus Populo, & Civibus universis privilegia, & gratias mox recensendas concederemus.

Collegii Jurisconsultorũ Ravennæ privilegia confirmantur, & ampliantur.

§. 2. Quum liberalibus disciplinis, & præsertim jurisprudentiæ studiis populorum concordia, & fortunæ innitantur, quas in oculis nostris unice gerimus, propterea tam gravis, & necessariæ doctrinæ fundamenta in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ subjectis populis perpetuo servaturi, utriusque juris Doctorum Collegium & Universitatem Ravennæ olim conditam adprobamus, cum omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, exemtionibus, prærogativis, legibus, & statutis, quibus hactenus ejusdem Collegii, & Universitatis Doctores, & professores potiti fuerunt, quæ omnia nostræ Apostolicæ auctoritatis munimine undequaque confirmamus & roboramus. Præterea, quia honos alit artes, & præmium est calcar virtutis, eidem Collegio & Universitati Ravennatium ab hac die, qua hæc nostra constitutio promulgatur facultatem & privilegium, perpetuis futuris temporibus duraturum; concedimus, & largimur, coronandi viros, poeticæ facultatis præstantia probatos, præsertim Latine doctos; spurios, etiam & nothos legitimis natalibus restituendi, non tamen sacrilegos; eximios quoque viros ut arctius ad præclare agendum incitentur, splendore nobilitatis, & equestri, ac militari dignitate donandi amplissimam auctoritatem concedimus.

Locumtenentis Civilis, & generalis legationis Romandiolæ munus reservatur, uni ex Jurisconsultis Ravennatib. ad decennium conferendum.

§. 3. Etsi munus Locumtenentis civilis, & generalis Legationis provinciæ Flaminiæ, seu Romandiolæ, habens cumulativam jurisdictionem respective cum Prætore, & Gubernatore Civitatis Ravennæ, atque etiam cum Vicario generali Venerabilis Fratris Nostri Archiepiscopi Ravennatis, juxta veterem consuetudinem, & stilum per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Legatos, Præsides, & Rectores ejusdem provinciæ pro eorum arbitrio administrandum, viris egregiis, & jurisprudentiæ consultis hactenus traditum fuerit; Nihilominus volumus, & jubemus, ut in posterum idem munus, nobis tantum, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus, nullo medio, reservatum intelligatur, a nobis ipsis per literas Apostolicas in forma Brevis postmodum conferendum ad decennium uni ex civibus, & jurisconsultis ejusdem Collegii Civitatis Ravennatium, qui jurisprudentiæ studium expleverit, in quæ curiis hujus almæ urbis nostræ, vel saltem Bononiæ per septennium se in Forensi jurisprudentiæ exercuerit, Vacaturo eodem munere Locumtenentis civilis Legationis Provinciæ Romandiolæ, si nemo ex civibus, & Doctoribus Collegii Civitatis Ravennatium reperietur ejusdem officii, & muneris obeundi capax, volumus, ut ad idem munus tunc aliquis ex Provincia Romandiolæ evehatur, in Collegio, & Universitate præmissa jurisconsultorum Ravennatium probatus, & laurea jurisprudentiæ ibidem post annum saltem studiorum legalium completum insignitus, qui postmodum in eodem studio jurisprudentiæ in Curia Forensi, & Tribunalibus hujus Almæ Urbis, vel Bononiæ per septennium se laudabiliter exercuerit.

Præscribitur quid prædictus Locumtenens in sui muneris ingressu peragere debeat.

§. 4. Hunc Locumtenentem civilem, & generalem Legationis, & Provinciæ Romandiolæ, a nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus eo modo, quem diximus, electum, vel eligendum, & per literas Apostolicas declaratum, vel declarandum, volumus, in primo sui muneris ingressu eorum Publico, & Generali cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennatium, adsistente corpore Collegii jurisconsultorum, jurejurando in manibus Cancellarii, seu Secretarii ejusdem cœtus publici Consiliariorum se adstringere, & solemniter jurare, se justitiam populo administraturum, deque litibus universis, una veritate, & ratione præ oculis habita, judicaturum. Volumus etiam, & præsentibus literis nostris statuimus, ut hujusmodi Locumtenens civilis, & generalis a nobis, ut dictum est, creatus, & declaratus, vel creandus, & declarandus facultatem, & jurisdictionem habeat cognoscendi, terminandi, & decidendi omnes, & singulas causas civiles inter Cives quoscumque Civitatis Ravennatis vertentes, cujuscumque summæ, interque cujuscumque conditionis personas cumulative cum prædictis judicibus ordinariis ejusdem Civitatis, secundum stilum, & consuetu-

Ejusdem facultates recensentur.

dinem hactenus observatam, utque in judiciis ad easdem causas pertinentibus idem Locumtenens procedere possit summarie, simpliciter, de plano, absque strepitu, & figura judicii, tantummodo inspecta veritate facti. Item facultatem habeat cognoscendi, & decidendi causas agitatas, & vertentes inter ejusdem Civitatis, & Locorum Provinciæ incolas in prima, secunda, & ulteriori instantia, etiam in casu, & casibus, in quibus Cameralis obligatio concurreret. In Congregationibus causarum criminalium in eadem Civitate Ravennæ, coram Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Legatis, Præsidentibus, vel Provinciæ Rectoribus haberi solitis, idem Locumtenens civilis, & generalis intersit, suumque suffragium decisivum pronunciet, omnesque, & singulos actus, facultates, & jurisdictiones exerceat, alias a Locumtenente civili, & generali exerceri solitas, quas omnes approbamus, & confirmamus.

Variis privilegiis idem decoratur.

§. 5. Volumus, ut idem noster Locumtenens civilis, & generalis Ravennæ, ejusdemque futuri Successores fruantur usu, & habitatione in ædibus nostri Palatii Apostolici Legationis Ravennatis, in quo habitavit, & nunc habitat Locumtenens civilis, & generalis ipsius legationis. Item volumus, ut idem noster Locumtenens speciatim, & distinctim a ceteris Doctoribus Collegii Ravennatis, possit, & debeat palam induere pallium nigrum, quod nostræ aulæ consistorialis advocati induere consueverunt: Quod indumentum, & pallium concedimus, etiam Gubernatori ejusdem Civitatis Ravennatis. Volumus etiam, ut prædictus Locumtenens tanquam civis nativus, & originarius Civitatis Ravennæ sessionem, & locum habeat, atque suffragium in publicis consiliis, & cœtibus generalibus ejusdem Civitatis Ravennæ sedens statim post magistratum sapientum. Quum sit mos, ut singuli Doctores Collegii Ravennatis tres patentes literas exemtionis a represaliis, aliasque facultates in iisdem patentibus literis exprimi solitas distribuant; volumus ut noster Locumtenens non tres tantum sed decem distribuere possit, eas ad universam Legationem, & Provinciam extendens. Item volumus, ut idem Locumtenens pro judice suspecto haberi, & allegari non possit, nisi speciatim, & juridice probata, & ostensa fuerit una ex causis, ob quas, secundum dispositionem juris communis judex Ordinarius recusari possit. Cognitio autem hujusmodi exceptionis, & causæ tantummodo spectet ad Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Legatos, Præsidentes, vel Rectores Provinciæ Romandiolæ, itaut non probata ulla ex iisdem causis, Judex Locumtenens sub pœna nullitatis Judicii rejici non possit: atque hæc voluntas nostra quod ad exercitium muneris ejusdem nostri Locumtenentis civilis, & generalis, statim post completam Legationem dilecti Filii Cornelii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum Presbyteri Cardinalis Bentivoli nuncupati, Provinciæ Romandiolæ Legati Apostolici, vel eodem munere Locumtenentis vacaturo, suum effectum, & exequutionem obtineat.

Eidem stipendium quinquaginta scutorum singulis mensibus præter sportulas ordinarias adsignatur.

§. 6. Licet idem Locumtenens civilis, & generalis olim pro sua honesta sustentatione propinas tantum, vel sportulas, aliosque proventus incertos ejusdem muneris exigere consueverit, nihilominus quum ob temporum difficultates eædem propinæ, sportulæ, aliique proventus incerti, plurimum diminuti reperiantur, itaut ferme impares sint sustinendo oneri, & muneri; propterea eidem nostræ Civitati Ravennatium concedimus, ut in posterum singulis annis tria millia mensurarum tritici, quæ *rubbia* vulgo appellantur, ex tota ditione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ per aquas extrahere possit, illuc ferendum, quo emptoribus utilius videbitur. Lucris vero ex hujusmodi extractione percipiendis, eidem nostro Locumtenenti civili, & generali anticipate solvatur singulis mensibus summa scutorum Romanorum quinquaginta, si pretium eductum fuerit; sin vero, ex pretio postea educendo statim solvatur: quam summam idem Locumtenens totam percipiat præter sportulas, propinas, ceterosque proventus incertos, superius nominatos, ex eodem munere percipi solitos, quibus per præsentes literas nostras ne utiquam derogamus. Reliqua pecuniæ summa, ex eadem trium millium rubbiorum tritici extractione percipienda, in Communitatis Ravennæ beneficium vertatur; quibus eo modo frui possit, quo personæ, quibuscumque privilegiis honestate, hujusmodi beneficiis frui consueverunt. Volumus, ut facultas, & extractio ejusmodi trium millium rubbiorum tritici, singulis annis facienda, per acta unius ex Secretariis Cameræ nostræ Apostolicæ expediatur, & singulis vicibus in regestis Cancellariæ, seu Secretariæ Civitatis Ravennatium cum suo valore, & pretio describatur, ut hoc pacto commode, & facile cognosci possit, quænam tritici quantitas extracta fuerit, & extrahenda supererit. Ne communitas Civitatis Ravennæ nostris gratiis, & beneficiis umquam abuti ullo modo possit, utque omnia, & quæcumque incommoda evitentur, volumus, ut extractiones, separatim concedendas unus noster Locumtenens civilis, & generalis subscribat, non vero alii, qua in re cæterorum quorumcumque, etiam Cameræ nostræ ministrorum, juri, quod signandi, & subscribendi habent, derogari omnino volumus, & derogamus; utque similiter extractionem pro tota eadem summa trium millium rubbiorum tritici subscribat, onusque eidem nostro Locumtenenti incumbat quolibet anno evoluto pro futuris annis attestationem, & schedulam jurejurando firmatam de exitu, & venditione summæ ejusdem tritici ad unum ex Secretariis nostræ Cameræ Apostolicæ Romam transmittendi: quæ attestatio & schedula jurejurando firmata inseri & redigi debeat in acta ejusdem Secretarii eo prorsus modo, quo inserta, & redacta fuerit in Cancellaria Civitatis Ravennæ. Hæc extractio, eidem Civitati gratis concedenda, locum habeat post præsentium literarum nostrarum, motu proprio editarum, promulgationem. Totius vero frumenti extracti, ut diximus, venditio ad nostrum Locumtenentem civilem & nostram Civitatem Ravennæ cumulative pertineat, itaut unus seorsum ab alio illud separatim pro pretio sibi placito vendere non possit. Si vero pars tantum vendita fuerit, hæc supradicto ejusdem Locumtenentis stipendio computetur.

Declarantur nonnulla, si Locumtenens prædictus, deficiente Ravennate, extraneus eligatur.

§. 7. Cum nostram hanc dispositionem pro paterna benevolentia, qua Civitatem Ravennatium respicimus, in beneficium jurisconsultorum & Civium ejusdem Civitatis, & Provinciæ Romandiolæ cessuram, edere decreverimus, peculiari animadversione monendum putamus, ut si quando ex Juris Doctoribus, & Civibus ejusdem Civitatis, & Provinciæ deesset promovendus ad munus nostri Locumtenentis civilis, & generalis, itaut propterea extraneus, & non natus in eadem Civitate & Provincia ad munus istud promoveri deberet, tunc idem Locumtenens, sic, ut dicitur, non Ravennas, neque ex Provincia Ravennate, sed extraneus, a successoribus nostris electus, nullo modo jam dicta scuta quinquaginta menstrua percipere possit, aut debeat, sed tantummodo propinas, aut sportulas, aliosque proventus incertos, Locumtenenti civili, & generali Provinciæ Romandiolæ olim dari solitos. Nostra enim intentio est & voluntas expressa, ut idem salarium & stipendium scutorum quinquaginta menstruorum in

beneficium,

beneficium, & utilitatem Locumtenentis dumtaxat vertatur, qui Ravennæ aut in Romandiola natus fuerit, ut supra copiosius dictum est: quo casu extractio trium millium rubbiorum tritici in beneficium Civitatis Ravennæ vertatur, neque propterea aut ex quacumque alia causa eadem extractio suspensa intelligatur, nisi specialiter ea nominetur, vel ubi aliorum etiam extractiones suspenderentur, qui summis privilegiis gauderent. Hoc enim munus, atque hoc emolumentum iisdem tantum Civitati, & Provinciæ pro ordinario Judice ex illis eligendo, qui sit Locumtenens civilis, & generalis, assignamus, itaut reliquæ Civitates, & Provinciæ ab ejusdem honoris, & muneris perceptione excludantur. Declaramus etiam, ut quotiescumque munus Locumtenentis civilis ab aliquo extraneo jurisconsulto exerceri contigerit, ubi postmodum Civis aliquis Ravennas, aut ex Provincia Romandiolæ repertus fuerit, qui doctrina, & legum peritia, ut superius expressum est, eidem muneri obeundo idoneus reputetur, tunc ipso facto idem Locumtenens, & Judex extraneus suum munus jam absolvisse censeatur, locum daturus Civi Ravennati, aut ex Ravennatium Provincia orto, a nobis, & successoribus nostris, de more, quem diximus, eligendo, qui virtutibus & dotibus, quas enumeravimus, ornatus existat. Obeunte vero Locumtenente, Collegium jurisconsultorum Locumtenentem eligat, hoc munere potiturum, donec Nos aut Successores Nostri Romani Pontifices ad ejus electionem per literas Apostolicas in forma Brevis deveniamus.

Thomas Sebastianus Barbuchiellus Jurisconsultus Ravennas creatur Locumtenens ejusd. Legationis.

§. 8. Interim cum Nobis innotuerit dilectus filius Thomas Sebastianus Barbuchiellus Ravennas jurisconsultus multis, & præcipuis doctrinæ, fidei, probitatis, aliisque dotibus supra ætatem præstans, eidemque Collegio Ravennæ adnumeratus, quique in Curiis Forensibus hujus almæ Urbis nostræ septennale studium complevit, motu proprio, non ad ejus, vel alterius pro eo super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & certa scientia, & deliberato animi consilio, volumus, ut hac prima vice idem Thomas Sebastianus Barbuchiellus sit primus noster Locumtenens civilis, & generalis in eadem nostra Provincia, & Legatione Æmiliæ, seu Romandiolæ cum omnibus præmissis, potestate, jurisdictione, honoribus, oneribus, attinentiis, emolumentis, & cæteris quibuscumque. Ideoque nostra, & dictæ Sedis Apostolicæ auctoritate tenore præsentium illum constituimus, & deputamus primum nostrum Locumtenentem Civilem, & Generalem Ravennæ, inque tota Legatione Æmiliæ, & Romandiolæ.

Decernitur, ut agens in Urbe negotia Civitatis Ravennatis in posterum a Communitate Ravennæ ad decennium eligatur.

§. 9. Quamvis in hac alma Urbe agens, sive gestor, & Procurator negotiorum Civitatis Ravennæ antehac a Nobis ipsis, vel ab Antecessoribus nostris Romanis Pontificibus electus fuerit. Nihilominus volumus, ut deinceps electio hujusmodi hominis, qui agat, & curet negotia Communitatis Ravennatium ad eandem Civitatem pertineat simul cum nostro Locumtenente Civili, & Generali, qui, tanquam Civis in consilio Civitatis, ubi electio fieri debet, suffragium habeat, atque agentis Officium, & munus non amplius sit vitalitium, sed temporaneum decennali spatio terminandum.

Modus eligendi eumdem Agentem præscribitur.

§. 10. In publico, & generali Cœtu Consiliariorum Civitatis Ravennæ omnes eorum libelli supplices legantur, qui ad hoc munus captandum concurrere voluerint, omnesque sint ex corpore Civium, & Collegii Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, quæ pluralitate suffragiorum unum ex concurrentibus eligat, cui literæ patentes pro munere agentis negotia Civitatis Ravennatis, manu nostri Gubernatoris, atque etiam manu primi ex Magistratu Civitatis subscriptæ tradantur, remota, & sublata qualibet facultate contra ejusdem electionem reclamandi, appellandi, & quocumque prætextu ad Tribunalia recurrendi. Hujusmodi agens negotia Civitatis Ravennatis in munere, ad quod hoc pacto admotus fuerit, toto decennio perseveret, stipendium consuetum singulis mensibus a communitate Ravennæ solvendum percipiens, non tamen, si justis ex causis eodem suo munere a suis Electoribus esset privandus: quæ causæ examini, & cognitioni cœtus generalis Consiliariorum Civitatis Ravennatis subjiciantur. Ubi hoc idem munus agentis post exactum decennium, eidem præfixum, vel alias quomodocumque vacaverit cœtus Consiliariorum cum Locumtenente Civili, & Generali, ut dictum est, ad novam ejus electionem perpetuis futuris temporibus deveniat, & locum non habeat ante obitum dilecti filii Johannis Francisci Fagnani nostræ Consistorialis Aulæ Advocati. Si vero post decennium completum, ob munus laudabiliter actum confirmandus esset, is modo, quem diximus, denuo eligatur.

Cautelæ, & clausulæ.

§. 11. Demum cupientes, ut hæc nostra Constitutio ab omnibus inviolate observetur, motu proprio, & ex certa nostra scientia eam cum omnibus, & quibuscumque in illa descriptis, auctoritate nostra perpetuo firmamus, & comprobamus, illique perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, & solemnitatum, etiam substantialium, in eis forsan omissarum, defectus si qui sint supplemus, & pro illarum firmiori subsistentia, quæcumque his nostris literis continentur, eadem auctoritate perpetuo stabilimus: decernentes easdem præsentes nostras literas nullo umquam tempore de subreptionis, & obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu ex eo, quod rem habentes, ad id vocati non fuerint, notari, in Jus, vel controversiam, seu alias quomodocumque revocari posse, aut contra mentem, & intentionem nostram obtentas præsumi, & ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, quantumvis generalibus, & fortissimis clausulis, & Decretis irritantibus roboratis, comprehendi posse; Sed semper pro exceptis habendas, & quotiescumque illæ emanabunt, toties in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum etiam sub data per Collegium, & Civitatem hujusmodi eligenda, plenarie restituendas: Sicque & non alias ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam prædictæ Cameræ Camerarium, illiusque Clericos, & etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & definiendi facultate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 12. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, ac felicis recordationis Pii Papæ IV. de registrandis in Camera prædicta gratiis, interesse Cameræ ejusdem quomodolibet tangentibus, necnon ejusdem Pii IV., & similis recordationis Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de non extrahendis frumentis, nisi ex causa vere onerosa, & quibusvis aliis Apostolicis, etiam per Nos, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, ac quibusvis etiam Cameræ prædictæ, & Annonæ nostrarum, etiam juramento, confirmatione Apo-

stolica,

ſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, Indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis; etiam Cameræ; illiuſque Camerario, Theſaurario, & Clericis, necnon Annonæ prædictis, illiuſque Præfecto, aliiſque Miniſtris; necnon Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali etiam de Latere Legato in Provincia, & Civitate prædictis in poſterum pro tempore commoranti, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque; & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie; etiam motu ſimili, & ex certa ſcientia conceſſis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihilo penitus omiſſo, & forma in illis tradita, obſervata, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe motu pari derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Nemo hanc Conſtitutionem infringere audeat. §. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ Conſtitutionis, ſanctionis, electionis, & declarationis infringere, aut ei temerario auſu contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo Vigeſimoſexto, Decimo quarto Kalendas Octobris Pontificatus noſtri anno Tertio.

CXIV. Conceditur Indulgentia plenaria, ſemel in anno lucrifacienda Peregrinantibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ, ſitam in Collegio S. Gregorii Cleric. Regul. Societatis Jeſu Civitatis Mexicanæ in Indiis.

Ab Alexandro VIII. in Indiis exiſtentibus quamplures Indulgentiæ conceſſæ fuerunt, & Patribus Societatis nonnullæ facultates factæ Conſt. ed. 1690. Mar. 30. P. 1.

Dat. 23. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Univerſis Chriſtifidelibus præſentes Literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem.

Preces Hiſpaniarum Regis. §. 1. AD augendam Fidelium Religionem, & Animarum ſalutem cæleſtibus Eccleſiæ Theſauris pia charitate intenti, ac ſupplicationibus chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & ſingulis utriuſque ſexus Chriſtifidelibus ad Capellam B. M. V. Lauretanæ ſitam in Collegio S. Gregorii Clericorum Regularium Societatis Jeſu Civitatis Mexican. in Indiis devotionis cauſa peregrinantibus, qui vere pœnitentes, & confeſſi, ac ſacra Communione refecti, prædictam Cappellam devote viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem ſemel tantum in anno per unumquemque lucrifaciendam miſericorditer in Domino concedimus. Præſentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Conceſſio præd. Indulgentiæ.

Fides habenda tranſumtis. §. 2. Volumus autem, ut earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die XXIII. Septembris MDCCXXVI. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

CXV. Erigitur Hoſpitale pro curandis pauperibus, tinea, & ſcabie laborantibus ſub titulo Deiparæ Virginis, & B. Gallicani; eique Dos, & Miniſtri adſignantur; privilegia, & indulgentiæ conceduntur; cum aliis Ordinationibus.

Alia hujus Conſt. ed. 1726. Aug. 15. P. 3. nonnulla ſtatuta fuerunt pro recto regimine Hoſpitalium Civitatis Cæſenæ.

Dat. 30. Sept. 1726. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a cura exhibenda pauperib., morbis laborantibus. BOnus ille, æternuſque Paſtor, qui pro ovibus ſuis e veteri labe, & priſca ſervitute peccati redimendis, puriſque, & liberis ad cæleſtia paſcua adducendis, ſalutarem pretioſiſſimi Sanguinis ſui fontem aperire, & in ara Crucis in pretium immolari voluit, quique noſtram humilitatem, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, ad ejus vices in terris gerendas eligere dignatus eſt, præcipuam paternæ charitatis noſtræ ſolicitudinem aſſidue excitat, ut ad ea vigili ſtudio intendamus, per quæ miſerabilium Perſonarum præſertim, non ſolum rerum inopia, verum etiam morboſa corporum calamitate oppreſſarum temporalibus, ſpiritualibuſque occurramus neceſſitatibus, ut per impenſa eis pietatis munera inter morborum languores divinam agnoſcant miſericordiam, & deinde mandata membra exhibeant ſervire juſtitiæ in ſanctificationem.

Summus Pontifex pia voluntates ope ſua libenter fovet. §. 1. Quapropter piis Chriſtifidelium deſideriis, quæ huic noſtræ conſonant voluntati, ut votivos, ſecundum cor noſtrum, ſortiantur effectus, opem, & operam noſtram libenter impendimus, ac omnia, & ſingula, quæ hujus noſtri conſilii executioni, deſtinatique operis ſtabilitati, ac felici fauſtoque ſucceſſui fore agnoſcimus opportuna, quantum nobis ex alto permittitur, elargimur, concedimus, ſtatuimus, & ordinamus.

Perluſtratis Urbanis Hoſpitalibus, nullum lepra, tinea & ſcabie laborantibus excipiendis repertum. §. 2. Sane attendentes, quod inter tot Noſocomia, ſeu Hoſpitalia, aliaque Loca Pia in alma Urbe noſtra, quemadmodum Sanctam decet Civitatem, ad Chriſtianæ pietatis, & caritatis laudem, & ad levandas miſerabilium perſonarum tam dictæ Urbis incolarum, quam exterarum ad illam, uti ad piam matrem confluentium, inopiam, infirmitates, aliaſque humanas calamitates, Chriſtifidelium liberalitate fundata, & erecta, quæ prope omnia ex debito paſtoralis officii noſtri ſumma cum paterni animi noſtri jucunditate perluſtravimus, nullum adhuc Hoſpitale pro miſerabilibus perſonis lepra, ſcabie, ac tinea, ſeu prurigine in capite, reſpective, affectis, inibi recipiendis, curandiſque deſtinatum atque inſtitutum reperimus. Et quamvis alias fel. record. Alexander Papa VII. Prædeceſſor noſter laudabilibus nonnullorum aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædeceſſorum noſtrorum, tunc ſuorum, veſtigiis inſiſtens, ac neceſſitatibus, morbis hujuſmodi laborantium, qui cum in Hoſpitalibus præfatis non admittebantur, nec ibi curabantur, in

viis publicis languescere, omnique humano auxilio carentes animam misere agere coacti erant, subvenire, eisque in Hospitalibus praefatis locum patere cupiens, statuerit, & voluerit, ut in nonnullis ejusdem Urbis Hospitalibus aliquot cubilia seorsim, ac separatim a cubilibus aliorum Ægrotorum, inibi decumbentium, in miserabilium Personarum lepra, scabie, tinea, seu prurigine laborantium, in illis curandarum usum, & commodum instruerentur ac retinerentur; nihilominus haec Alexandri Praedecessoris, tametsi saluberrima dispositio debitae executioni demandari nequivit, propterea quod timor, ne hujusmodi morbis infecti non solum alios Ægrotos, sed etiam Ministros illis in dictis Hospitalibus inservientes eorumdem morborum contagione foedarent, rectores, & administratores ipsorum Hospitalium receptione hucusque avertit, & deterrit; unde hoc pietatis subsidio a memorato Alexandro Predecessore praescripto frustrati atque a dictis Hospitalibus exclusi, gravi morborum suorum sarcina onusti, per Urbem, vicos, plateas, ac etiam templa, non sine intuentium nausea, errare, in eisque deficere, & quod magis dolendum est, quandoque etiam sine Sacramentis perire visi sunt; alii vero, pauperes quidem, sed non adeo miserabiles, in propriis domibus absque opportunis medicamentis tabescere coguntur, suosque consanguineos eisdem morbis identidem inficiunt. Quin immo cum istiusmodi morbi etiam in locis Urbi propinquis ac universo ferme statui nostrae, & hujus Sanctae Sedis ditioni temporali subjecto passim serpant, illis laborantes omni cura, & remedio, ac corporali, & spirituali ope destituti, ac derelicti jacere conspiciuntur.

Hospitale S. Lazari unitum Archihospitali S. Spiritus in Saxia curandis leprosis tantum constructum.

§. 3. Licet autem jamdudum nonnulli ex Romanis Pontificibus Praedecessoribus itidem nostris Hospitale, Sancti Lazari nuncupatum prope, & extra moenia Urbis praefatae non procul a Porta Angelica ad radices clivi Cinnae, seu Montis Marii etiam nuncupatae, situm, quod deinde Archihospitali S. Spiritus in Saxia de eadem Urbe auctoritate Apostolica perpetuo unitum fuit, curandis Leprosis dumtaxat reputaverint; quia tamen scabie, ac tinea, seu prurigine affecti nusquam inibi etiam nunc respiciuntur; immo ob redditutum ipsius Hospitalis tenuitatem, propter quam ad illius unionis hujusmodi deventum fuit, nec omnes quidem Leprosi, nec quocumque anni tempore, sed mendici solummodo, ac nonnisi duobus verni temporis mensibus in eo admittuntur, & accepta potione medica, inde dimittuntur, unde fit, ut tam ipsi Leprosi mendici reliquo anni, ac praesertim hiemali tempore, quo lepra pertinacius saevire solet, quam alii, non adeo miserabiles Leprosi Urbis Incolae, ac exteri, nec non omnes scabie, ac tinea, seu prurigine laborantes a dicto Hospitali exclusi, non habeant quo confugiant; praecipue vero pauperes puellae, & mulieres, quae tametsi miserrimae, in eodem Hospitali nunquam recipiuntur.

Privata Domus a tribus annis Transtyberim, curandis ejusmodi morbis aperta.

§. 4. Simulque animo recolentes, quod inspirante bonorum omnium, auctore Domino, dilectus filius Æmilius Lamius Presbyter Sabinensis, seu alterius Civitatis, vel Dioecesis, Prior Sanctae Gallae vulgo in Urbe cognominatus, qui quaedam medicamina, & unguenta, his malis medendis apta, apprime callet, in privata domo, quam ipse in regione Transtyberim juxta Pontem, quatuor capitum nuncupatum, de Urbe praefata, conduxerat, & aperuerat, eleemosynarum sibi a recolendae memor. Innocentio Papa XIII. Praedecessore itidem nostro, nonnullisque ex Venerabilib. Fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, ac aliis piis Christifidelibus collatarum subsidiis, duobus, & amplius abhinc annis multos hujusmodi morbis infectos tum in eadem domo receptos, ac decumbentes, aut ad illam accedentes eximia charitate curaverat, atque sanaverat, prout nos ipsi, dum Cardinalatus honore adhuc fungebamur, & etiam postquam ad summi Apostolatus apicem evecti fuimus, non sine intimo animi nostri gaudio, coram vidimus, sedulam, quae eisdem aegrotis per ipsum Æmilium impendebatur operam, vel maxime commendantes, quod illam ne dum ad eorum corporum sanitatem, sed etiam ad animarum salutem plurimum conferre animadvertebamus propter colloquia spiritualia, & alia pietatis exercitia, ab eodem Æmilio in dictam domum inducta, peragi solita, quandoquidem (quod valde dolendum est) experientia ipsa compertum sit, omnes pene praedictas miserabiles personas, quae inibi recipiuntur, & curantur, primorum catholicae Fidei, ac doctrinae Christianae elementorum plane rudes, & ignaros illuc adventare, ac aetate etiam provectiores diu, vel nunquam peccata sua Sacramentali Confessione expiasse.

Ædificium novum Transtyberim pro ejusmodi morbis curandis constructum, in Hospitali sub invocatione S. Gallicani erigitur.

§. 5. Quamobrem nos ejusmodi miserabilium personarum aerumnas paterna charitate commiserantes, earumque levamini opportuna ratione, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, de consilio, & ad enixas quoque preces nonnullorum ex eisdem Venerabilib. Fratribus nostris Sanctae Romanae Eccles. Cardinalibus, ac potissimum dilecti filii nostri Petri Marcellini Tituli S. Joannis ante Portam Latinam, ipsius S. R. E. Presbyteri Cardinalis, Corradini nuncupati, Pro-Datarii nostri, qui laudabile illud, ac eisdem miserabilibus personis tam salutare, & proficuum opus a memorato Æmilio, ut praefertur, inchoatum, omni cura juvare, illiusque incrementum impensius promovere non desistit, pastorali officio nostro dignum, & consentaneum esse duximus in eadem Urbe, piorum operum alitrice, in qua aliis morbis, ac corporum infirmitatibus oppressi habent ubi solamen accipiant, publicam domum instituere, in qua lepra, scabie, tinea, seu prurigine, in capite tamen laborantes, recipiantur, alantur, foveantur, ac curentur, eisque ad ejusmodi morbos depellendos remedia subministrentur, ac non minus corporum, quam animarum suarum saluti consulatur, in eumque finem locum, eidem domui vicinum intra *duos Pontes*, *quatuor Capitum*, *ac Sixtum* nuncupatos, situm in praefata regione Transtyberina, in qua ac circumvicinis regionibus praedictarum miserabilium personarum frequenter solet esse incolatus, destinavimus ac multis coemptis privatis aedibus amplum inibi aedificium cum Ecclesia, quae viros a mulieribus separet, magna expensa a fundamentis ereximus, ac officinis, aliisque rebus necessariis apprime instruximus, & benedicente Domino, aedificium hujusmodi pene omnibus suis numeris, & partibus absolvimus, ac in eum statum reduximus, ut jam praefatarum miserabilium personarum usui inserviat, & miserabiles personae hujusmodi jam illuc introductae existant. Hinc est, quod nos, qui hodie aedificium hujusmodi sic, ut praefertur, a nobis cum impensa fere septuaginta mille scutorum monetae Romanae absoluta una cum illius Ecclesiae mansionibus, aliisque pertinentiis suis, ritu solemni ad Omnipotentis Dei gloriam, & in honorem Beatae Mariae Virginis, ac Sancti Gallicani, personaliter consecravimus, illaque sacro Pii loci nomini, omnibusque privilegiis, & immunitatibus, caeteris Piis locis competentibus, debitisque, Apostolica auctoritate donavimus, & publicae venerationi exposuimus, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine unum in loco, ac domo praedictis

novum Hospitale, sub invocatione Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani nuncupandum pro miserabilibus personis tam mendicis, quam aliis pauperibus Urbis, & Ditionis Ecclesiasticæ præfatarum atque exteris, in eadem Urbe degentibus, utriusque sexus lepra, scabie, tinea, seu prurigine in capite, seu quæ caput obsideant laborantibus, ut inibi recipiantur, & curentur, cum suis Ecclesia, Sacristia, Cœmeterio, Campanili, Campanis, Dormitoriis, Officinis, & Supellectilibus, tenore præsentium perpetuo erigimus, fundamus, & instituimus; his tamen legibus, & conditionibus, ut non alii quam mox dictis morbis affecti inibi admittantur, & curentur, exclusis semper iis, qui lepra, & scabie venerea, seu Gallica infecti forent: quos recipi prohibemus in eodem Hospitali, utpote his malis medendis minime apto, ac ad illud ægroti utriusque pariter sexus, qui a dicto Æmilio in privata domo, sicut præmittitur, curabantur, in hujusmodi Hospitale transtulimus, & in illud translati reperiuntur.

Stabilia pro singulis Virorum, & fœminarum morbis hujusmodi adsignantur.

§. 6. In quo, pro viris videlicet, & in eorum classe, triginta cubilia pro eorum triginta pruriginosis, ac alia tria pro eorum aliis tribus pruriginosis febricitantibus, ac alia sex pro eorum aliis sex pruriginosis scabiosis, ac alia sex pro eorum aliis sex scabiosis in capite, ac alia novem pro aliis novem leprosis, ac alia duo pro eorum aliis duobus leprosis pruriginosis; ac alia quatuor pro eorum aliis quatuor leprosis non pestilentibus; & in eorumdem virorum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis eorum quinque leprosis pestilentibus. Pro mulieribus vero, & in earum classe, quæ semper a dicta virorum classe per intermediam Ecclesiam divisa, ac distincta debeat esse, decem & octo cubilia pro earum decem & octo pruriginosis; ac alia decem pro earum aliis decem febricitantibus, Lancisianis nuncupatis, ac aliud unum pro earum una leprosa non pestilente, ac alia duo pro earum aliis duabus pruriginosis febricitantibus, ac aliud unum pro una earum alia scabiosa in capite, ac alia duo pro duabus earum aliis pruriginosis scabiosis, ac alia quinque pro earum aliis quinque leprosis, ac in earumdem mulierum Hospitali parvo reliqua quinque cubilia pro reliquis earum quinque pruriginosis pestilentibus, pro tempore, ad Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, & quoad mulieres febricitantes Lancisianas præfatas, prout infra, respective, admittendis, & in eo curandis, perpetuo erigi & instrui fecimus, prout jam in utraque classe & utroque Hospitali parvo hujusmodi, jam erecta & instructa reperiuntur, ac in eorumdem respective cubilium singuli viri, & singulæ mulieres morbis præfatis, respective, affecti, & affectæ incumbentes debitam experiuntur in suos respective morbos curam.

Hæreditas Lancisiana, pro Hospitali fœminarum construendo, huic novo Hospitali adnectitur.

§. 7. Cumque non ita pridem eidem Hospitali per Nos, ut præfertur, erecto, tunc erigendo, hæreditatem cum omnibus suis juribus, bonis, ac fructibus a quondam Joanne Maria Lancisio dum viveret, piæ memoriæ Clementis PP. XI. prædecessoris pariter Nostri, Cubiculario intimo, ac Medico Secreto dicto Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia, hæredi per eum ex asse instituto relictam, ad hoc ut juxta idem Archihospitale aliud Hospitale pro Mulieribus, morbo acuto laborantibus, & in proximis, Transtiberim utriusque Burgi, & Pontis Regionibus, ac viis, Longara, & Julia, respective, nuncupatis, commorantibus, quæ morbo acuto hujusmodi adeo debilitatæ forent, ut ad Hospitale Mulierum apud Sanctum Joannem in Laterano de eadem Urbe positum non sine earum vitæ discrimine ex itinere sibi imminente, transportari nequirent, per Chirographum die VI. Octobris Anno MDCCXXIV. Manu Nostra signatum sub certis modo, & forma; ac conditionibus, & oneribus, tunc expressis auctoritate præfata perpetuo applicaverimus, & approbaverimus, ipsiusque Joannis Mariæ voluntati ad præmissorum effectum opportune derogaverimus, illamque quatenus opus esset commutaverimus; ejusdem Chirographi dispositioni inhærentes, volumus, ut in prædicto novo Hospitali Sanctæ Mariæ, & Sancti Gallicani, a Nobis sicut præmittitur, erecto, præter & ultra decem Lectos pro Mulieribus febricitantibus Lancisianis nuncupatis, ut præfertur, assignatos, supradictos, inibi retineri debebunt alii quinque Lecti pro Mulieribus in supradictis Regionibus, & Viis per dictum Joannem Mariam designatis pro tempore habitantibus retineantur pro lepra, aut scabie in capite, non tamen Gallica, vel prurigine laborantibus, ac propter ejusmodi morbi gravitatem, atque pravitatem eo redactæ, ut vitæ periculum adirent, si illas ad dictum Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano omnibus mulieribus ægrotis de Urbe præfata destinatum transferri contigeret, juxta ipsius Joannis Mariæ dispositionem admittantur, & curentur, itaut in dictis decem nullæ aliæ Mulieres, quam in Regionibus, & Viis a præfato Joanne Maria præscriptis degentes; in aliis vero quinque Lectis ex his Mulieribus, Regiones, & Vias hujusmodi incolentibus, illæ dumtaxat morbo acuto correptæ, ac memorato vitæ periculo, si ad Hospitale apud Sanctum Joannem in Laterano adsportarentur, expositæ recipiantur; idque demum, si, & postquam ipsius novi Hospitalis per Nos erecti Priori pro tempore existenti exhibitum fuerit testimonium medici, qui sit publicus, ac notus, & facultatem medendi in Urbe habeat, quique juratus testetur, quod infirma sine evidenti vitæ suæ discrimine ad supradictum Hospitale Sancti Joannis in Laterano traduci nequeat, vel si Prior prædictus infirmam in tali statu, ac imminenti periculo versari re ipsa agnoverit, ut hoc pacto ejusdem Joannis Mariæ voluntas ex parte saltem adimpleretur.

Præscribitur, ne ulli infirmi in hoc novum Hospitale ex cæteris Urbis Hospitalibus advehantur.

§. 8. Ut autem Hospitale per Nos, ut præfertur, erectum, hujusmodi in pacis amœnitate, & charitatis fœcunditate feliciora in dies Deo favente, suscipiat incrementa, universis & singulis Commendatoribus, Commissariis, Gubernatoribus, Administratoribus, Deputatis, Œconomis, aliisque Officialibus, & Ministris quocumque nomine nuncupatis, Hospitalium, & Locorum piorum dictæ Urbis, in quibus personæ miserabiles morbis præfatis, respective, affectæ inibi curandis recipiuntur, & retinentur, vel recipi, & retineri consueverunt in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœnis Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio, in rebelles, & contradictores infligendis, districte præcipiendo mandamus, quatenus ipsi omnes, & singulas personas miserabiles præfatis morbis affectas, etiam febricitantes, eorum Hospitalia, & pia Loca hujusmodi pro tempore, ut præfertur, adeuntes juxta eorum, respective, consuetudinem, in Hospitalibus, & piis Locis præfatis omnino, ut prius recipiant, & retineant, nec sub Hospitalis per Nos, ut præfertur, erecti hujusmodi vel quopiam alio prætextu ab eis rejicere, neque ad Hospitale, per Nos, ut præfertur, erectum hujusmodi, nisi requisito prius ad id, Hospitalis per Nos, ut præfertur erecti hujusmodi Priore pro tempore existente præfato, ac de ejus consensu seu licentia, & quatenus locus, seu lectus vacuus sit in dicto Hospitali, & non alias transmittere ullatenus audeant, seu præsumant, sed eas in Hospitalibus, Locisque Piis præfatis donec, & quousque locus præfatus eis

aut

aut earum alicui, ut præfertur, factus fuerit, ut prius retinere prosequantur, debeant, & teneantur, personasque ipsas Urbem præfatam in Civium nauseam, & scandalum circumvagari nullo modo permittant.

Æmilius Lamius Presbyter Prior hujus novi Hospitalis deputatur, & agenda illi injunguntur.

§. 9. Ipsum autem Æmilium Lamium Presbyterum in prædicti novi Hospitalis a nobis erecti Priorem ad ejus vitam per præsentes constituimus, & deputamus, volentes, ut laudabilia instituta, per eum ante duos circiter annos in domum, quam de præsenti inhabitat, invecta, nempe enarratis morbis affectas doctrinæ Christianæ rudimenta edocendi, & advigilandi, ut sanctissimæ Eucharistiæ, & Pœnitentiæ Sacramenta frequenter, ac devote suscipiant jugiter in novo Hospitali hujusmodi serventur, & exacte custodiantur, utque in mansionibus, tum Viris, tum Mulieribus assignatis medicabulum, seu locus medendi destinetur, in quo curentur omnes pauperes utriusque sexus scabiosi, aut ulcuscula in cruribus, aut alia corporis parte ex ejusmodi morbis procedentia habentes, licet scabie in capite infecti non sint, qui deinceps ad dictum Hospitale ad suam curationem procurandam recurrent, tametsi in Hospitali, & lectis præfatis non decumbant, nec aliud ab eodem Hospitali, quam unguenta, & medicamenta, quibus curentur, accipiant, & propriis domibus habitent.

Mendicantibus per Urbem hyberno tempore rectum atque ligna in loco novo Hospitalis parantur.

§. 10. Et quia dictis morbis laborantes brumali præsertim tempore ob sævientes algores maxime periclitari solent, potissimum vero mendici, qui præ ærumnis, ac morborum hujusmodi pertinacia viribus exhausti, postquam tota die victum per Urbem mendicatum quæritando defessi sunt subdio, ac gelido cælo miseras, dolentesque noctes ducere coguntur nos ad eos etiam, qui in dicto Hospitali recipi nequeunt, pietatis, ac liberalitatis nostræ dexteram extendere, illisque aliqua ratione opitulari cupientes, amplum & quadraginta miserabilium personarum hujusmodi capacem prope Hospitale prædictum, cameram, seu habitationem, quo tot ex dictis personis, quæ in dicto Hospitali ob præoccupata ab aliis cubilia admitti non poterunt, sese recipere, ibique noctem transigere valeant, extruximus, & paravimus, ignemque ad eas calefaciendas, & refocillandas accendi, ac teneri mandamus, ita tamen, ut antequam cubitum eant, aliquis ad illas de divinis rebus & ad æternam salutem spectantibus sermo habeatur, ac in aliquo pietatis opere, congruo temporis spatio exerceantur.

Dos eidem novo Hospitali adsignatur pro ejus substentatione.

§. 11. Ad hæc cum eidem Hospitali sic erecto, pro ejus dote, ac subsistentia, ægrotorumque, inibi pro tempore existentium, sex curandorum, necnon illius Prioris, Officialium, & Ministrorum ei inservientium alimonia, & sustentatione, aliorumque onerum, & expensarum, ipsis incumbentium supportatione, præter & ultra hæreditatem supradicti Joannis Mariæ Lancisii ei, sicut præmittitur, a nobis applicatam, infrascripta alia, res, & bona itidem perpetuo assignaverimus, donaverimus, atque concesserimus; nimirum unum vacabile, Seneschallatus nuncupatum, seu custodiæ Cancellariæ Nostræ Apostolicæ, quod dilectus filius nobilis juvenis Stephanus de Comitibus, terræ Guadagnoli Tiburtinæ diœcesis Dux, ex concessione ab ipso Innocentio Prædecessore sibi de eo ad sui vitam facta, obtinebat, ac etiam nunc obtinet, ex tunc postquam illud per cessum vel decessum, seu alias quomodolibet, ex persona ejusdem Stephani Ducis vacavisset, & alterum, officia custodiæ Portæ Ostiensis seu sancti Pauli nuncupatæ, de Urbe prædicta per obitum quondam Juliani Capranicæ, ultimi, dum viveret, ipsius Portæ custodis, tum vacans, cum omnibus eorumdem officiorum proventibus, & emolumentis. Item duas aquæ perennis uncias, ex aqua Paula etiam, nuncupatum de Urbe præfata, desumendas, necnon occasione suppressionis Confraternitatis sub titulo Redemptoris in parochiali Ecclesia sanctæ Mariæ de Monticellis dictæ Urbis alias erectæ, illiusque bonorum una cum ipsa Parochiali Ecclesia, dilectis filiis presbyteris sæcularibus Congregationis doctrinæ Christianæ applicationis, novissimæ secutarum, vineam, quam de Gagliano vocant, in regione, ubi vulgariter dicitur *Monte verde* extra Portam sancti Pancratii sitam, de directo dominio dilectorum pariter filiorum Capituli & Canonicorum sæcularis, & insignis Collegiatæ sanctæ Mariæ Transtiberim de eadem Urbe, sicuti etiam triginta loca montium Cameræ Nostræ Apostolicæ non vacabilium, diversarum erectionum cum sexaginta centesimis partibus alterius loci similis, injuncto tamen onere celebrationis Missarum, ac demum alia triginta octo loca, ac quinque centesimas partes alterius loci paris montis non vacabilis restaurati, primæ, secundæ, & tertiæ erectionis, quæ ad Datariam Apostolicam spectabant, & alias, prout in diversis pariter Chirographis manu Nostra subscriptis cedula motus proprii sub plumbo, seu aliis literis & scripturis desuper confectis uberius continetur, nos præmissorum firmissimæ validitati providere, majusque robur, & pleniorem efficaciam eis adjungere volentes, ac omnium & singulorum Chirographorum, cedulæ motus proprii, literarum & scripturarum præfatarum tenores etiam veriores & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali ac individua expressione digna, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, specificatis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hæreditatis, officiorum, duarum unciarum aquæ, vineæ, & locorum montium hujusmodi applicationem, assignationem, concessionem ac donationem, dicto Hospitali per Nos factas, ut præfertur, necnon Chirographa, cedulam motus proprii sub plumbo, seu alias literas ac scripturas quascumque desuper emanatas, cum omnibus & singulis in eis contentis, & expressis motu, scientia & potestatis plenitudine paribus, harum serie confirmamus & approbamus, ac quatenus opus sit, illa omnia & singula innovamus, ac exacte & inconcusse servari præcipimus, eisque inviolabilis & perpetuæ firmitatis robur adjungimus, necnon omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum quarumcumque tam ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum præscripto, quam alias quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet defectus, si qui in præmissis quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi possent, amplissime, ac latissime supplemus & sanamus.

Annuus proventus eidem Hospitali ad tempus tribuitur.

§. 12. Quoniam vero idem Hospitale ex primo, dicto Seneschallatus officio, nullum capere poterit emolumentum, quamdiu præfatus Dux vixerit, illudque obtinuerit, ne interea necessariis redditibus careat, quadringenta scuta monetæ ad rationem Juliorum decem pro quolibet scuto, ex eleemosynis, quæ ex componendis dispensationum matrimonialium proveniunt, ac in subventionem pauperum erogari consueverunt, eidem Hospitali per Datariam Apostolicam prædictam & earumdem componendarum officialem seu administratorem quotannis solvi præcipimus, donec tamen dictum officium ex persona ipsius Stephani Ducis, ut præfertur, vacaverit, adeout statim, secuta illius vacatione, Dataria præfata ab obligatione solvendi dicta quadringenta scuta

immunis ac libera sit, & esse censeatur, nec ulterius eam pecuniarum summam ipsi Hospitali pendere teneatur.

A morbo curatis & mundatis vestimenta alia adsignantur.

§. 13. Et ne pauperes mendici, qui in Hospitali prædicto ab ejusmodi morbis mundati, ac sanitati restituti, inde dimittentur, reassumptis suis veteribus vestibus in pristinos, depositosque morbos misere recidant, iisque denuo inficiantur, statuimus, ut deinceps modernus, ac pro tempore existens victualium, commeatuum pro classe Nostra Triremium conductor, seu provisor, quem *Assentistam* earumdem Triremium vulgo appellant, ipsi Hospitali, ejusve Priori omnes & singulas vetustas vestes, seu lacernas ac spolia remigum ejusdem classis singulis annis in Urbe præfata tradere & consignare debeat, ut eis probe expurgatis, ablutis & reconcinnatis pauperes prædicti, cum e dicto Hospitali dimittuntur, indui & operiri valeant; volentes insuper, ut in locationibus, seu appaltis, quæ in posterum per Cameram Nostram Apostolicam ejusmodi Assentistis fient, hoc onus eisdem Assentistis expresse injungatur, & in instrumentis desuper conficiendis adjiciatur.

Novum hoc Hospitale a solvendis vectigalibus eximitur.

§. 14. Ac insuper ulteriori ejusdem Hospitalis levamento intendentes, illud pro emptione & introductione in Urbem ratæ, seu quantitatis sexcentorum cadorum vini, ac mille salmarum carbonis dumtaxat quolibet anno, atque aromatum, olei, lignorum, telarum, stragulorum & utensilium pro ipsius Hospitalis infirmorum, ac personarum, illi actu pro tempore inservientium usibus, a quibuscumque vectigalibus, gabellis, datiis, dohanis, pedagiis & transitibus aliisque oneribus ordinariis, & extraordinariis nunc, & pro tempore impositis, itaut Hospitale prædictum nihil omnino horum, aut aliorum similium pro rebus supradictis subire teneatur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, aut datiorum hujusmodi redemptores, conductores, & exactores ad id valeat coarctari, eximimus, & liberamus, mandantes quoque, ut Camera præfata eidem Hospitali eam salis quantitatem, qua illi opus fuerit, prout cæteris Urbis Hospitalibus præstare consuevit, annuatim subministrare debeat.

Indulgentiæ in eodem Hospitali decumbentibus, & Ministris conceduntur.

§. 15. Ut autem Hospitale præfatum per Nos erectum, & temporalium rerum subsidiis ut præfertur, munitum, ac personæ in eo degentes cælestibus quoque spiritualium gratiarum & indultorum locupletentur thesauris, de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus in eodem Hospitali decumbentibus, illiusque officialibus & ministris inibi commorantibus, qui in Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, sanctissimæ Trinitatis, & Corporis ejusdem Domini nostri Jesu Christi, necnon Purificationis, Annunciationis, Assumptionis & Nativitatis beatæ Mariæ Virginis, ac Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, atque Apostolorum, Commemorationis omnium Sanctorum festivitatibus, ac Dedicatione hujus Ecclesiæ, vere pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti pro Christianorum Principum concordia, hæresum, & schismatum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam, quæ etiam animabus Purgatorii per modum suffragii applicari possit, necnon omnibus & singulis infirmis, ministris & officialibus præfatis, quos in Hospitali sic erecto, ac in camera, seu habitatione contigua, quam ædificare intendimus, ab humanis decedere contigerit, si vere pœnitentes & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde, devote invocaverint, in eorum mortis articulo similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Eisdem vero Christifidelibus utriusque pariter sexus, qui infirmis in Hospitali virorum, seu mulierum respective degentibus, cum cibo reficiuntur, seu alias ministraverint, vel deservierint, eosque præcepta Dei, & quæ ad salutem necessaria sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus erga infirmos præfatos exercuerint, atque Presbyteris, qui sacramentales eorum confessiones exceperint, quotiescumque id egerint, ac in Ecclesia dicti Hospitalis aliquo temporis spatio oraverint, toties pro quolibet præfatorum operum exercitio septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Præterea, ut quandocumque Sacerdos aliquis sæcularis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, seu Instituti regularis Missam defunctorum pro anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in charitate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus Ecclesiæ dicti Hospitalis celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur; ita ut ejusdem Domini nostri Jesu Christi, ac beatissimæ Virginis, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, a Purgatorii pœnis liberetur, auctoritate præfata concedimus itidem, & indulgemus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Morbis ejusmodi affecti a cibis vetitis dispensantur, ut quæ a quibusvis Ecclesiasticis pœnis absolvi possint, eorum confessariis facultas datur.

§. 16. Præterea pauperibus utriusque sexus hujusmodi præfatis morbis affectis, & in dicto Hospitali pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimium imbecillis valetudo jejunium, seu carnium, & lacticiniorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque medici consilio quibusvis quadragesimalibus, aut quatuor anni temporibus & vigiliis, aliisque diebus, in quibus jejunium ab Ecclesia indictum, aut carnium, ovorum, lacticiniorum usus de jure, vel consuetudine, seu alias prohibitus existit vel fuerit, carnibus, ovis, butyro, lacticiniis, & aliis cibis prohibitis hujusmodi uti & vesci singulis quoque pro tempore existentibus, ejusdem Hospitalis Priori præfato, ac infra dicendis presbyteris, ut quoscumque hujusmodi Hospitalis infirmos, ministros & servientes a quibusvis excommunicationis etiam majoris, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, quibus innodati fuerint, necnon quibuscumque eorum peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes merito consulenda foret, videlicet in casibus, tam ordinariis locorum, quam etiam eidem Sedi reservatis, non tamen in judicium deductis, neque contentis in literis die Cœnæ Domini legi solitis, semel in ingressu dicti Hospitalis, & iterum ab omnibus supradictis, nullo prorsus excepto, in mortis articulo, confessione tamen eorum diligenter audita, in foro tantum conscientiæ absolvere, injuncta inde eis pro modo culpæ suo arbitrio pœnitentia salutari, quodque eisdem infirmis, ministris, ac inservientibus omnia & singula Ecclesiæ sacramenta etiam viatici & extremæ unctionis, servatis tamen sacris ritibus, & cæremoniis a Rituali Romano præscriptis administrare libere, licite & valide respective possint, facultatem itidem perpetuo tribuimus, & impartimur moderno, ac pro tempore existenti Parocho, seu Rectori parochialis Ecclesiæ, intra cujus limites Hospitale præfatum consistit, districtius

inhibentes

inhibentes, ne in eorumdem sacramentorum (excepto dumtaxat sacramento matrimonii quoad ministros, & alios inservientes, qui hac tantum ratione Parocho & parochiæ hujusmodi subsint) in dicto Hospitali administratione se ingerere, aut defunctorum sepulturæ, seu exequiis inibi faciendis interesse, ullumve pro funere, aut aliud quodlibet jus, vel emolumentum parochiale petere & prætendere, ac desuper Hospitale, personas, Priorem, ac Presbyteros prædictos, seu eorum aliquem molestare audeat, seu quovis modo præsumat.

Hospitale eximitur a jurisdictione spirituali Vicarii Urbis, ejusdemque Vicesgerentis, & Cardinali Protectori prorsus subjicitur.

§. 17. Ac proinde Hospitale præfatum, illiusque Priorem, Presbyteros, ministros, inservientes, ac in eo pro tempore degentes infirmos a quocumque dilecti filii Nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis in Urbe præfata, ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, illiusque Vicesgerentis jurisdictione, tum ordinaria, tum etiam delegata, Ordinariis locorum in vim decretorum sacri Concilii Tridentini, seu alias quomodolibet attributa, prout etiam a parochia seu parochiali Ecclesia præfata, dictique Rectoris, seu parochi cura, & subjectione totaliter eximimus, illudque & illos omnimodæ jurisdictioni pro tempore existentis ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Hospitalis Protectoris, ut infra deputandi, pleno jure subjicimus, ac curam animarum tum infirmorum, tum ejusdem Hospitalis ministrorum & inservientium ejus Priori similiter pro tempore existenti committimus & demandamus, eumque in ipsorum parochum, & animarum suarum Rectorem constituimus, itaut in Ecclesia Hospitalis prædicti sacramenta etiam tempore Paschatis recipere, sicque præcepto Ecclesiæ satisfacere, ac defunctorum corpora in cœmeterio dicti Hospitalis absque ulla quartæ funeralis, vel aliorum jurium parochialium præstatione, seu solutione tumulari possint & debeant.

Decernitur, ut idem Hospitale sit hæres infirmorum, ab intestato, & sine legitimis hæredibus decedentium.

§. 18. Insuper ut omnibus & singulis infirmis in eodem Hospitali ab intestato, & sine legitimis hæredibus pro tempore decedentibus Hospitale præfatum loco, & vice Fisci dictæ Cameræ nostræ in eorum bonis succedere debeat, utque ipsi infirmi, qui in dicto Hospitali decedent, testamentum condere, ac confessarius, qui postremam ejusmodi infirmi sacramentalem confessionem exceperit, illud rogare ac conscribere respective valeat, & scripturæ desuper confectæ, dummodo coram duobus testibus idoneis facta fuerit, plena fides adhibeatur, illaque vim, ac robur legitimi, & coram publico tabellione, & ad formam a jure præscriptam conditi testamenti in judicio, & extra illud obtineat, decernimus, atque concedimus.

Ejusque Protector sit Cardinalis a Pontifice cum plenaria jurisdictione deputandus.

§. 19. Pro salubri autem ejusdem Hospitalis regimine, progressu, atque incremento, statuimus quoque, ut perpetuis futuris temporibus unus ex ipsis S. R. E. Cardinalibus dicti Hospitalis Protector ac Defensor a Romano Pontifice pro tempore existente eligatur, & ad sui vitam deputetur, qui non solum ordinariam, ac plenariam jurisdictionem, non tamen contentiosam, in Hospitale, illiusque Priorem, ministros ac servientes exerceat, verum paternæ quoque charitatis viscera erga pauperes infirmos gerat, & solerti studio curet, quatenus ejusdem Hospitalis redditus fideliter administrentur, statuta, & ordinationes pro felici, ac prospera illius directione condantur, conditaque exacte observentur, pauperes infirmi, qua majori fieri potest diligentia, charitate & munditia curentur, & bene alantur, necnon exercitia spiritualia, ac alia pietatis opera suis temporibus fiant, ac demum omnibus tam ad rectam disciplinam, quam ad providam œconomiam & administrationem ipsius Hospitalis, ejusque bonorum & reddituum spectantibus, serio incumbat & invigilet.

Cui subjaceat Prior Hospitalis, qui hac prima vice electus prædictus Æmilius Lamius a solo Pontifice removeri possit. Eo decedente alius a Presbyteris Hospitalis eligatur, & hæc electio a Protectore confirmetur.

§. 20. Adsitque perpetuo unus Prior dicti Hospitalis, qui eidem Cardinali Protectori subjaceat, ac ejus præceptis & mandatis, veluti membrum capiti suo, debite pareat & obediat; ipsorum vero Hospitalis, Ecclesiæ, eisque annexorum, & ab eis dependentium, necnon infirmorum, ministrorum, ac servientium superior existat, cumque supradictum Æmilium Presbyterum in primum Priorem dicti Hospitalis ad ejus vitam supra deputaverimus, volumus, eum nunquam ab ejusmodi munere, etiam a præfato Cardinale Protectore, sed dumtaxat a Nobis, seu Romanis Pontificibus successoribus Nostris, idque eo dumtaxat casu, quo eumdem Æmilium, ipsi Hospitali minime utilem ac proficuum fore revera compertum haberemus, amoveri posse. Post vero dicti Æmilii obitum alius ex numero infra dicendorum Presbyterorum, ipsi Hospitali tunc inservientium, qui charitatis, humilitatis, prudentiæ & vigilantiæ laude & exemplo aliis præcellat, in Priorem eligatur, illiusque electio ab eisdem Presbyteris coram Cardinale Protectore præfato per secreta suffragia fiat, ac postquam facta fuerit, ab ipso Cardinale Protectore, qui electi qualitates mature perpendere debebit, confirmetur. Quod si electum minus aptum, ac idoneum gubernio dicti Hospitalis judicaverit, super quo ipsius conscientiam oneramus, sicuti etiam si suffragia, seu vota numero paria fuerint, tunc eidem Cardinali Protectori alium magis habilem, & idoneum deputare, illique patentes literas expedire.

Prior sit perpetuus nec nisi a Cardinali Protectore ex gravibus causis deponi possit.

§. 21. Neque Prior sic electus & confirmatus seu deputatus, a Prioratus munere, vita sua durante, præterquam a memorato Cardinale Protectore, idque justis & gravibus de causis, removeri valeat, nec ad ipsum prioratum alius assumi possit, quam qui ex dictis Presbyteris in omnibus rebus, ad curam & regimen Hospitalis prædicti spectantibus apprime versatus, & exercitatus fuerit, atque antea per quadriennium post peractum inibi novitiatum, seu probationem in eodem Hospitali commoratus fuerit, ac curæ & servitio pauperum infirmorum illic sedulam operam navaverit.

Hospitalis infirmos curent viri Ecclesiastici sex numero, præter Priorem, vel his plures, arbitrio Protectoris, qui biennali Novitiatu probentur, & Priori subsint.

§. 22. Illi vero, qui in dictum Hospitale ad medendum infirmis, eorumque necessitatibus inserviendum admittentur, sint pariter Presbyteri, vel saltem personæ Ecclesiasticæ, quæ ad sacrum Presbyteratus ordinem promoveri possint, sexque numero ultra præfatum Priorem, aut plures arbitrio ipsius Cardinalis Protectoris, juxta indigentiam constituantur, qui in humilitate, ac charitatis spiritu, & æterni tantum, nulliusque terreni præmii mercedem sperantes, & præ oculis habentes, soloque victu, & vestitu, ac aliis necessariis impensis, sibi per Hospitale præfatum gratis subministrandis contenti, ac uni Deo placere desiderantes, omnem operam, & animum ponere, & intendere debeant, non modo ad curandum corporales Ægrotorum infirmitates hujusmodi, sed etiam ad eos, qui in tenebris, & in umbra mortis sedent, in viam salutis dirigendum, vere & orthodoxæ Fidei dogmata edocendum, atque cælesti Sacramentorum dape, & verbi Dei pabulo frequenter pascendum, & enutriendum, quemadmodum eis a dicto Priore, cui, sicut mox dispositum fuit, subesse, ac obtemperare debebunt, injunctum fuerit. Presbyteri autem, seu personæ Ecclesiasticæ hujusmodi, qui in dictum Hospitale, ut supra admittentur, novitiatum, seu probationem per biennium agere teneantur, quo tempore, durante mane, & vespere intersint, dum infirmi curantur, ac medicamenta conficiuntur, & applicantur, ut exinde tam unguenta, ac olea

quæ in præfatis morbis adhibentur, componendi, parandique, quam morbos ipsos curandi, & sanandi methodum, & artem addiscant, expletoque novitiatus, seu probationis biennio præfato, qui Presbyterorum, personarumque Ecclesiasticarum prædictarum numero adscribi, & aggregari voluerit, se examini per supradictum Priorem, accersito, & adhibito secum, si ei libuerit, Medico ordinario ipsius Hospitalis habendo, supponere debeat, sique minus idoneus inventus fuerit, senario, seu majori numero ejusmodi minime adscribatur; sin vero habilis, & aptus repertus sit, idem Prior testimonium super ejus idoneitate perhibeat, ipsi Cardinali Protectori tradendum, ut illum recipi mandet.

Quid prædicti exacto Novitiatu, agere debeant.

§. 23. Et qui exacto novitiatu præfato sic admissi fuerint, die illorum admissionem immediate sequenti, exercitiis spiritualibus in eodem Hospitali vacare, & postquam illa per octo dies peregerint, votum simplex perseverantiæ in ipso Hospitali, ac infirmis, inibi pro tempore existentibus, deserviendi, illosque curandi, & instruendi, donec vixerint, in manibus Prioris prædicti, præsentibus reliquis Presbyteris, seu Clericis ejusdem Hospitalis, in illius Ecclesia, seu alia Capella privata expresse emittere debebunt, ac ejusmodi actus libro ad id destinando, & in Archivio dicti Hospitalis asservando, describantur, & registrentur, ne eorum memoria depereat: hocque perseverantiæ votum dictus Æmilius Prior in manibus memorati Cardinalis Protectoris absque alia solemnitate, ac obligatione exercitia spiritualia hujusmodi peragendi, sicuti etiam Presbyteri, qui in prima dicti Hospitalis aperitione de numero senario præfato erunt, utpote in his rebus periti, & experti, nempe qui enarratos morbos in domo, per dictum Æmilium conducta diu curarunt, similiter emittere teneantur.

Clerici Hospitalis ad Sacros Ordines ad titulum ejus servitii per Urbis Vicarium promoveri possint.

§. 24. Porro Clericis, qui senario, seu majori numero hujusmodi adscripti fuerint, ac enarratum votum perseverantiæ emiserint, ut ipsi ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines ad titulum servitii ejusdem Hospitalis, & alimentorum eis a dicto Hospitali præbendorum, a supradicto Urbis Vicario, seu ab eo deputando, servatis alias servandis, promoveri libere, & licite valeant, concedimus pariter, & indulgemus; ita tamen, ut si quem ex taliter promotis, sive ex gravibus causis, & a dicto Cardinali Protectore approbatis, a servitio ejusdem Hospitalis dimitti, aut a voto perseverantiæ, per eum emisso, quomodolibet, absolvi quandoque evenerit, nisi ei de patrimonio, aut redditu Ecclesiastico ad congruam sui, juxta taxam, quæ in Urbe servatur, sustentationem, sufficienti aliunde provisum sit, ab executione sacrorum Ordinum per eum ad titulum servitii hujusmodi susceptorum suspensus remaneat.

Puellæ curandis fœminis deputatæ novitiatu probandæ.

§. 25. Et quoniam Hospitali Mulierum, scabie, lepra, & tinea, seu prurigine in capite laborantium, fœminas deservire decet, volumus, ut Prior præfatus de consensu ejusdem Cardinalis Protectoris septem, aut etiam pluries arbitrio dicti Cardinalis Protectoris, si necessitas exegerit, ad id puellas honestas, ac probatæ vitæ deligat, quæ biennium novitiatus similiter peragere teneantur, ad hoc ut interim infirmas bene curare, eisque assistere discant. Puellæ vero præfatæ postquam servitiis dicti Hospitalis laudabiliter in demandatis sibi, respective, officiis institerint per octo annos continuos, seu etiam minoris temporis spatio, si eidem Cardinali Protectori ita expedire visum fuerit, illæque cæteroquin habiles, & idoneæ dignoscantur, ad enarratum perseverantiæ votum admittantur, illudque emittant eisdem modo, & forma, quos pro septem Presbyteris, ut supra præscripsimus, atque cum eisdem conditionibus; & præcipue, ut infra terminum octo annorum præfatorum justis de causis ab ipso Cardinale Protectore approbatis, ac etiam post emissum perseverantiæ votum ob graves causas similiter approbatas, per dictum Cardinalem Protectorem, ab ipso Hospitali dimitti, & removeri valeant.

Puellæ in Hospitali servientes Priori pareant, & sua munera sedulo obeant.

§. 26. Omnes autem puellæ eidem Hospitali pro tempore deservientes, illius Priori præfato, tanquam suo Superiori pareant, & obediant, injunctisque sibi ab ipso Priore muneribus sedulo fungantur. Aliquæ nempe Pauperibus infirmis mederi, illas Catholicæ Fidei rudimentis instruere, aliæ eas in Christianæ pietatis operibus exercere, & reliquæ linearum vestium lixiviis, culinæ, & penarii curam gerere teneantur; ita ut unicuique officium diversum, ac distinctum, prout sibi a dicto Priore demandatum fuerit, destinetur, ipsique Priori liceat officia hujusmodi etiam quolibet anno ad sui nutum, & pro suo arbitrio commutare.

Possint etiam curare fœminas extra Hospitale.

§. 27. Demum eisdem puellis onus incumbat nedum curandi mulieres, lepra, scabie, & tinea, seu prurigine in capite laborantes, & in ipso Hospitali decumbentes sicuti superius dispositum fuit, verum etiam medendi aliis pauperibus Mulieribus, & Puellis hujusmodi morbis correptis, etiam extra Hospitale degentibus, ad illum pro habendis medicaminibus accedentibus, quibus unguenta pro scabie, aut ulcusculis, plagis, tuberculis exinde vel a tinea ortis propellendis gratis subministrent, easque curent, & modum unguenta præfata adhibendi, eisque utendi amanter, ac patienter doceant, necnon etiam illis assistendi, & serviendi, quæ ad morbos præfatos sanandum balneis, vaporario, seu hypocausto, ac corniculis, sanguisugis egere dignoscentur; itaut Mulieres his morbis infectæ eamdem plane opem, quam viris præbere decrevimus inde accipiant, ad Divini nominis Gloriam, ac Christianæ charitatis exemplum.

Deputatur primus Hospitalis Protector Petrus Marcellinus Corradinus S.R.E. Card.

§. 28. Cæterum eidem Hospitali de valido, & idoneo Protectore providere cupientes, ac de memorati Petri Marcellini Cardinalis, & Prodatarii nostri pietate, integritate, & Religionis zelo plenam notitiam habentes, ac propterea, ex ejus protectione plurimum commodi, & ornamenti Hospitali præfato accessurum fore merito sperantes, motu, scientia, & potestate similibus ipsum Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium nostrum Hospitalis hujusmodi, illiusque bonorum, rerum, & jurium quorumcumque apud Nos, & dictam Sedem, Protectorem, & Defensorem cum omnibus supradictis, aliisque facultatibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis ad sui vitam tenore præsentium facimus, constituimus, & deputamus; mandantes propterea dilectis filiis Hospitalis præfati Priori, Presbyteris, Officialibus, Ministris, cæterisque personis nunc, & pro tempore existentibus, aliisque ad quos spectat, & in futurum spectabit, ut eumdem Petrum Marcellinum Cardinalem, ac Prodatarium nostrum in dicti Hospitalis Protectorem, & Defensorem juxta tenorem præsentium, recipientes, ea qua decet reverentia prosequantur.

Clausulæ peculiares.

§. 29. Decernentes pariter, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu haberi quomodolibet prætendentes cujusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel dignitatis, seu alia specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, eisdem præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, seu auditi fuerint minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanaverint, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam nullatenus justificatæ fuerint,

nullo

nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, excogitato, & substantiali, etiam quod solemnitates, & alia quævis, in præmissis servanda, & adimplenda, servata; & adimpleta non fuerint, aut etiam ex quovis alio capite a jure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra hujusmodi, & aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illa restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam uti, seu se juvari in judicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes literas, & in eis contenta sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inviolabiliter observari.

Derogatoriæ amplissimæ.

§. 30. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, aliosve quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri; debere irritum &c. decernimus. Non obstantibus præmissis, ac præfati Joannis Mariæ ultima voluntate hujusmodi, necnon fel. rec. Symmachi, Calisti, Gregorii IX., & XIII. Joannis XXI. Clementis VII. Innocentii VI., & VII., Pauli II. III., & IV. Julii etiam III., Pii similiter IV., & V., ac Sixti pariter V., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, de Rebus Ecclesiæ, & Cameræ præfatæ non alienandis, & male alienatis recuperandis, itidemque præfati Pii IV. de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes in ea præsentari, & registrari nullo unquam tempore, vel modo necesse sit, necnon de jure quæsito non tollendo, & de non concedendis gratiis ad instar ac de exprimendo vero valore, aliisque nostris, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Urbis Cameræ, Archihospitalis, & quorumcumque superius explicite nominatorum, & comprehensorum, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, usibus, stilis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, etiam motu, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac etiam per modum statuti perpetui, ac initi, & stipulati contractus; & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, & ad quorumvis instantiam, vel alias quomodolibet in contrarium eorumdem præmissorum concessis, ac etiam pluries approbatis, confirmatis, iteratis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, occasiones, & causas etiam quantumvis prægnantes, pias, & privilegiatas, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis, & exactissime adductis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum harum serie specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus plenissime, & sufficienter, hac vice dumtaxat derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum erectionis, fundationis, institutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, roborationis, conditionum, statutorum, concessionum, applicationum, exemptionum, subjectionum, voluntatum, mandatorum, sanationis, suppletionis, decretorum, deputationis, constitutionis, commutationis, & derogationis, aliorumque præmissorum infringere, seu ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXVI. Pridie nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Tertio.

CXVI.

Statuuntur nonnulla pro Monachis provisis de Prioratibus Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. Statutus fuit modus electionis in posterum Abbatis Monasterii de Monte Serrato Ord. S. Benedicti Congregationis Vallisdemnæ, & Const. ed. 1729. Mart. 21. P. 5. confirmatur summarium Indulgentiarum quæ a dicti Monasterii Abb. Rosariis perapplicantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 5. Dec. 1726. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbates, ac Superiores Congregationis Sanctorum Vitoni, & Hidulphi Ordinis Sancti Benedicti, quod dicta Congregatio, quæ a felic. record. Paulo Papa V. Prædecessore Nostro approbata, & confirmata memoratur quinquaginta circiter Monasteriis in Lotharingiæ, & Barri Ducatibus, Campaniæ, ac Burgundiæ Provinciæ, & Comitatu sitis constet, ab eisdem vero Monasteriis nonnulli cura, Conventuque carentes, nec personalem residentiam requirentes simplices Prioratus dependent, quorum collatio, seu dispositio in mensibus Sedi Apostolicæ reservatis, ad Nos, ac Romanum Pontificem pro tempore existentem, cessantibus reservationibus, & affectionibus Apostolicis ad Abbates

tunc pariter existentes Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus respective dependent, spectare, & pertinere dignoscitur. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Monachi prædictæ Congregationis Apostolica, vel ordinaria auctoritate de ejusmodi Prioratibus provisi, a Monasteriis eis a Capitulo generali, vel Superioribus dictæ Congregationis destinatis, & assignatis, absque eorumdem Superiorum licentia recedere, ac in præfatis Prioratibus, in quibus nulla viget Regularis observantia, soli, vel cum famulo residere, aut commorari, non sine evidenti animarum suarum discrimine, & Monasticæ disciplinæ detrimento, quandoque prætendant, occasionem vagandi, seque ab obedientia, quam suis Superioribus debent, subtrahendi inde captantes, ac insuper documenta, cura, vel scripturas originales ad ipsos Prioratus pertinentes penes se retinere, seu etiam occultare in grave Prioratuum, ac Monasteriorum præfatorum damnum, & irreparabile præjudicium præsumant, necnon de fructibus eorumdem Prioratuum ad sui libitum interdum disponant. Nobis propterea Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Superiorum dictæ Congregationis.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, quod de cætero nullus ex dictis Monachis de Prioratibus præfatis, etiam Apostolica auctoritate provisis, seu in posterum providendis, in eisdem Prioratibus, seu apud eos, eorumve Ecclesias, sine Superiorum suorum Regularium licentia residere, seu commorari, atque aliter de fructibus ejusmodi Prioratuum, quam ad formam, & præscriptum Constitutionis recol. mem. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris itidem Nostri, quæ incipit: *In supereminenti*, pro Monachis Congregationis Sancti Mauri in Gallia ejusdem Ordinis Sancti Benedicti anno 1627. editæ disponere possit, & valeat, quodque prætera omnes, & singuli Monachi de dictis Prioratibus provisi, & providendi documenta, & scripturas originales, ipsos Prioratus, illorumve jura, bona, & res quomodolibet spectantes, vel saltem earum exempla authentica in Archivio Monasteriorum, a quibus dicti Prioratus dependent, reponere omnino debeant, ac teneantur sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ per contrafacientes & contumaces, in præmissis eo ipso incurrendis pœnis, eadem auctoritate harum serie statuimus, decernimus, & ordinamus.

Statuta prædicta pro Monachis de Prioratibus præfatis provisis.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, Congregationis, Monasteriorum, & Prioratuum prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumtis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quinta Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno tertio.

CXVII.

Promulgatur Canonizatio B. Agnetis ex Monte Politiano Ordinis Prædicatorum in Sanctarum Virginum Canonem relatæ.

Vid. Const. ed. 1723. Jun. 4. P. 1. & duas alias Const. edd. 1726. Dec. 10. P. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 10. Dec. 1726. An. 3.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ex eo, quod Sanctæ Virgines præ aliis Deo caræ sint.

S. Ambrosii exhortat. Virginitatis Capit. V.

Exod. XV. 20.

Luc. I. 27.

2. Cor. XI. 2. Is. XXXVIII. 22.

Apoc. XXI. 27.

In omnium Sanctorum, sed præcipue Dei Virginum, meritis celebrandis, Deum ipsum glorificari constat, qui publicæ salutis palmam semper Virginibus dedit. In veteri Testamento filios Israel, Terra, Marique clausos, Virgo pedes per mare duxit incolumes. In Evangelio auctorem Mundi, & Redemptorem nostrum Virgo genuit. Virgo est Ecclesia, quam Paulus Apostolus castam Virginem Christo Domino exhibuit. Virgo quoque est filia Sion, Virgo est cælestis illa Hierusalem, in quam nihil commune, nihil immundum ingreditur. Virgines demum Dei sponsas, sacrata Deo corpora, Dei templa ab Ecclesia catholica passim dici non ignoramus.

Beatæ Agnetis Politianæ ortus, vitæ integritas, & signa ab illa patrata.

§. 1. Ex his una Beata Agnes in nostro Ordine Prædicatorum quatuor abhinc sæculis floruit, orta in Agro Montis Politiani in Tuscia anno salutis 1268., eximiisque virtutibus, quas Majores nostri in Dei Virginibus laudaverunt, ante faciem Domini summe conspicua. Hanc a prima ætate luculentis futuræ sanctimoniæ præsagiis multoque signorum numero, & claritate Deus illustravit, præsertim ubi, etiamnum adolescentula, religiosum Institutum amplexa est. Ex patrio enim Monasterio ad aliud Proceni in Agro Urbevetano extruendum missa, eidem extructo præfecta est, ubi annis quindecim pane, & aqua jejunavit, more futuri Parentis sui Beati Dominici Confessoris humi cubans, nec nisi majorum imperio sibi gratissimum vitæ ordinem mutare visa. Orationi tam ferventer inhæsit, ut Deus Ancillam suam a solo extolleret, ac cælesti manna, quasi nive, tunicam ei non semel contegeret; immo & Ecclesiam ipsam mannæ granis, figuram Crucis referentibus, Episcopo ad Agnetem solemni cæremonia consecrandam accessuro, conspersit. Ei secreta cælestia patuerunt, & princeps Tenebrarum, ea veniente, ex corporibus ab se truculenter obsessis, procul fugere coactus est. Tanto Dei amore flagravit, ut nocte assumtæ in Cœlum Beatæ Mariæ Virginis Infantem Jesum inter ulnas Matris videre meruerit. Ex quamplurimis gratiæ suæ donis, quibus Dominus Ancillam suam cumulavit, omnium maximum præterire non licet, ei nimirum ab Angelo allatum Dominici Corporis Sacramentum. Sanctæ etiam Palæstinæ Regiones, ubi Salvator conceptus, natus, conversatus, & passus est, ut visitaret, a Domino cum lacrymis flagitanti, portiuncula terræ, Christi sanguine aspersæ, divinitus data est. De reliquiis quoque Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli idem ei contigisse proditum est: quibus & illud accedit, tanta in Deum fide excelluisse, ut oleum, panem, & nummos multiplicare potuerit.

§. 2. Quare

Ejus obitus.

§. 2. Quare Agnetis fama circumquaque diffusa, Politiani Cives sibi eam restitui summis votis, & precibus exorare non destiterunt, donec in Patriam redux, inque visu a Beatis Viris Augustino, Francisco, & præcipue Dominico ad se illam attrahente, mirifice recreata, sibi, & suis nutu Dei Monasterium, sacramque ædem condere statuit, impuro feminarum habitaculo in piarum Dei Virginum Domicilium ad honorem B. Mariæ Virginis sub regula Ordinis Prædicatorum converso, quo in loco dæmones, Corvorum specie unguibus, & rostro Agnetem, adhuc Adolescentulam, tanquam sibi aliquando infestam futuram, vexare tentaverant. Monasterio feliciter absoluto, invita, omnium consensu præficitur, ubi in dies Christianis virtutibus, signisque, & prophetico etiam spiritu inclaruit. Tandem hora indicta, qua ad cælestis Sponsi nuptias properaret, peracerbis alias morbis pie, constanterque toleratis, afflicta, decubuit, sumtisque magna Religione Ecclesiæ Sacramentis, Sororesque appropinquante sui transitu, mœstas solata, ac Dei patrocinio ob Sanctam regulæ observantiam illis promisso, in earum amplexibus pie obiit Decimosecundo Kal. Majas Anno Christi Domini 1317. Prima Dei Virgo Claustralis nostri Ordinis Prædicatorum, multis post dormitionem suam miraculis clara beatæ Catharinæ Senensis veneratione, ac laudibus inclyta, & eundem, ac Senensis Virgo, Beatum Raymundum a Capua, totius postea Prædicatorum familiæ generalem Magistrum, vitæ suæ Scriptorem nacta.

Summi Pontifices eam, ut Sanctam Virginem venerandam agnoverunt.

§. 3. Ad sacras Agnetis exuvias corruptionis expertes, & mirifico rore assidue perfusas, ob beneficia a Deo per ejus intercessionem accepta, Christifidelibus magna Religione confluentibus, felicis recordationis Decessor noster Clemens Papa VII. Apostolicis literis indulsit, ut Fratres Prædicatores, & Politiana Ecclesia, ac Cives Beatæ Agnetis Festum, Officiumque solemniter celebrarent: quod similis memoriæ Clemens Papa VIII. approbavit, lectiones proprias confirmans eodem festo die a toto Prædicatorum Ordine recitandas in honorem Agnetis, quam piæ recordationis Gregorius Papa XIII. in Martyrologio Romano describi jusserat. Alii quoque Antecessores nostri Romani Pontifices Pius Papa V., & Clemens X. compluribus, ex S.R.E. ritu editis indulgentiis, Fidelium pietatem erga Beatam Agnetem fovere studuerunt.

In Sanctarum Virginum Canonem ab hoc eodem Pontifice relata fuit.

§. 4. Quibus omnibus sub similis memoriæ Clemente XI. discussis, Deique Ancillæ virtutibus, & miraculis, post concessum a Sede Apostolica ejus cultum, de more, coram Nobis in examen adductis, & veteri disciplinæ, ac Sanctorum Patrum Constitutionibus respondere per omnia repertis, inque tribus Consistoriis, & plenario conventu Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum in Urbe præsentium rite perpensis, unanimi eorumdem sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram Nobis excepta, Regumque, & Principum Christianorum, atque Ordinis Prædicatorum enixis precibus pro Agnete in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda Apostolicæ Sedi porrectis, post tantæ rei perficiendæ solemnem diem indictam, perque orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei opem ferventissime imploratam, Nos demum universis, quæ ex Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus, & S.R.E. disciplina peragenda erant, omni religione peractis, hac die in honorem Antecessoris nostri Pontificis, & Martyris Melchiadis Deo sacra, qua etiam incarnati Verbi mysterium in annua translationis almæ Domus Lauretanæ memoria recolitur, una cum iisdem Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum, Deo supplicantes convenimus, ubi semel iterum, & tertio pro Beata Agnete Politiana in Sanctarum Virginum non Martyrum canonem referenda precibus repetitis per venerabilem Fratrem nostrum Franciscum S. R. E. Episcopum Cardinalem Ostiensem, Barberinum nuncupatum, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime imploratam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Fidei Catholicæ exaltationem, & Christianæ Religionis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatam Agnetem Politianam Ordinis Prædicatorum, de cujus Sanctitate, fidei sinceritate, & cæterarum Virtutum, ac miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Thuribio Confessore, & Pontifice Ecclesiæ Limanæ, & Beato Jacobo a Marchia Confessore non Pontifice Ordinis Minorum, Sanctam esse definivimus, Sanctarum Virginum non Martyrum canoni adscribendam decrevimus, prout præsentium tenore definimus, decernimus, & adscribimus, eamdemque per universos Christifideles, tamquam vere Sanctam, honorari mandavimus, & mandamus, statuentes, ut ab universa Ecclesia in ejus honorem ædes sacræ, & altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & consecrari possint, & quotannis decimosecundo Kal. Majas, quo ad cælestem Patriam evolavit, ejus festa solemnia, ut Sanctæ Virginis non Martyris celebrari possint.

§. 5. Insuper eadem auctoritate, omnibus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui eodem die festo in memoriam Beatæ Agnetis ad ejus exuvias visitandas accesserint, annum & quadragenam; iis vero, qui in Octava ejusdem Festi, quadraginta dies de injunctis, seu quomodolibet eis debitis pœnitentiis, misericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Sacras ejus exuvias visitantibus peculiares Indulgentiæ concessæ.

§. 6. Postremo gratiis Deo actis, quod Ecclesiam suam insigni hoc, novoque luminari illustrare dignatus fuisset, cantata in honorem Sanctorum, Agnetis Politianæ Virginis, Thuribii Confessoris Pontificis, & Jacobi a Marchia Confessoris, solemni oratione, in Ara Principis Apostolorum sacrosanctum Missæ Sacrificium celebravimus cum ejusdem Virginis, & cæterorum commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam concessimus.

§. 7. Decet igitur, ut pro tam peculiari, insignique beneficio cælitus Nobis concesso omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, omnium bonorum Auctorem, cui est honor, & gloria in sæcula, assiduis precibus ab eo postulantes, ut per intercessionem electæ suæ Agnetis Virginis, a peccatis nostris indignationem suam avertens, ostendat Nobis faciem misericordiæ suæ, immittatque timorem sui super gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognoscant, quia non est alius Deus, nisi Deus noster.

Gratiarum actio.

§. 8. Cæterum quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, ad quæ opus esset, adferri volumus, ut earum exemplis, etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Hæ literæ Apostol. ubique fidem obtineant.

§. 9. Nulli

Nemo eas infringere audeat.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis, Decreti, adscriptionis, relationis, mandati, statuti, relaxationis, & voluntatis infringere, aut ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo Vigesimosexto Quarto Idus Decembres Pontificatus nostri anno Tertio.

Subscriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† *Ego Franciscus Episcopus Ostiensis Card. Barberinus.*
†
† *Ego Petrus Episcopus Sabinensis Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Episcopus Tusculanus Cardinalis Corsinus.*
† *Ego Joseph Renatus Tituli Sancti Georgii in Velabro Presbyter Cardinalis Imperialis.*
†
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Prebyter Cardinalis Gualterius.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli S. Silvestri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*
†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
†
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli S. Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardin. Corradinus.*
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*
†
†
†
†
†

†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*
†
†
†
† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolius de Aragonia.*
†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Joseph Tituli S. Susannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptista Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Prosper Tituli S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Marifuscus.*
† *Ego Frater Augustinus Tituli S. Xisti Presbyter Cardinalis Pipia.*
†
†
† *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
† *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diaconus Cardinalis Columna.*
†
†
†
† *Ego Julius Tituli S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.*
† *Ego Nicolaus S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.*
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Anciranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXVIII.

Decernitur ut quidam fundus, seu cumulus instituatur pro agenda Beatificatione, seu Canonizatione eorum, qui in Ordine Servorum B. M. V. cum sanctitatis fama obierunt.

Alia hujus Const. ed 1724. Jun. 4. Pont. 1. promulgata fuit Canonizatio B. Philippi Benitii dicti Ordinis.

Dat. 11. Dec. 1726. Ann. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a cura Sanctorum venerationis promovendæ.

Apostolatus cura, quam Divinæ Sapientiæ, atque bonitatis Altitudo humilitati Nostræ meritis licet, & viribus longe impari, imponere dignata est, Nos urget, ut piis fidelium quorumcumque præsertim sub suavi Religionis jugo Domino assidue famulantium votis ad promovendam in terris Christi Servorum, & Ancillarum cum eo in beatæ æternitate regnantium venerationem tendentibus, favorabilem assensum paterno affectu præbeamus.

Facti expositio.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii Petrus Maria Pieri Prior, ac Josephus Maria Procurator Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis Nobis nuper exponi fecerunt, idem inclytus Ordo plurimos pietate, virtutibus, atque vitæ sanctimonia eximios filios tanquam vitis abundans in Agro Dominico omni fore tempore protulerit, quorum memoria in tenebris, ac oblivione hominum delitescit, eo quod nulli redditus ad eorum causas coram Congregatione Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita, ut moris est, agendas, seu illorum inter Beatos, aut Sanctos relationem procurandam suppetunt, destinative reperiuntur.

Proponitur a Priore, & Procuratore Generali dicti Ordinis ex quibus pecuniis possit institui prædictus fundus.

§. 2. Ipsi Exponentes præcipua sui Ordinis luminaria, quæ super candelabrum posita omnibus, qui in Domo Dei sunt, prælucerent, ita in abscondito, & sub modio jacere ægre ferentes, animum adjecerunt, ut quamdam rationem inirent, qua absque gravi ejusdem Ordinis incommodo pecuniæ in hanc adeo piam causam comparari, & congeri possent; cumque re universa accurate perpensa cognovissent usum olim in dicto Ordine invaluisse ante duodecim circiter annos a Congregatione tunc existentium dictæ S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari specialiter deputata sublatum, quod Secretariis Prioris, sive Vicarii generalis pro tempore existentis ipsius Ordinis scutum unum Monetæ Romanæ pro certis patentibus literis, quæ illius fratribus expediebantur, exsolveretur, unde trecentorum, vel quadringentorum scutorum paris monetæ summa, quæ in privatam Prioris, seu Vicarii Generalis, ejusve Secretariorum prædictorum utilitatem tunc cedebat, quotannis retrahebatur, exponentes prædicti usum hujusmodi retineri, seu instaurari, ac ex pecuniis inde proventuris quemdam cumulum, seu fundum, ac multiplicum, sumptibus eorum, qui in Ordine præfato cum Sanctitatis fama floruerunt, ac decesserunt causis instruendis, & agitandis, seu Beatificationi, ac Canonizationi procurandæ, & faciendæ necessariis deputandum, institui summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces eorumdem.

Instituitur præfatus fundus.

§. 3. Nos igitur ipsorum Exponentium propositum hac in re quantum cum Domino possumus juvare cupientes, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod memoratus usus solvendi, ac exigendi respective scutum monetæ præfatæ pro dictis Patentibus Literis, qui in eodem Ordine ante paucos annos vigebat, sicut præmittitur, deinceps retineatur, ac servetur, sive de novo inducatur, nec ipsæ patentes Literæ antea relaxentur quam solutio realiter, & cum effectu secuta fuerit; pecunia vero inde proventura a supradictis Exponentibus, ac pro tempore existentibus Priore, & Procuratore Generalibus ejusdem Ordinis fideliter custodiantur, atque de Semestri in Semestre penes Montem Pietatis de Alma Urbe Nostra deponantur, & in tot locis Montium Cameræ Nostræ Apostolicæ non vacabilium investiantur, ex quorum fructibus cumulus, seu multiplicum, ac fundus sumptibus necessariis pro causis, seu Beatificatione, vel solemni Canonizatione dicti Ordinis Alumnorum, seu Religiosorum, qui pie, ac cum Sanctitatis fama obierunt peragendis, & non in aliam quamcumque causam destinandus, ac deputandus instituatur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, præcipimus, & mandamus.

§. 4. Ubi autem aliquot expensas in opus hujusmodi facere necesse fuerit, tunc Priori, ac Procuratori Generalibus Ordinis præfati pro tempore pariter existentibus, ut cum consensu ejusdem S. R. E. Cardinalis dicti Ordinis apud Apostolicam Sedem Protectoris, & non aliter eam dumtaxat pecuniæ quantitatem, quæ necessaria ab eis conjunctim dijudicabitur ex cumulo seu multiplico, ac fundo prædicto desumere, seu pro illa rata tot ex dictis locis Montium vendere, & alienare, eamque in expensas prædictas, & non in alios usus erogari libere, & licite possint, & valeant, opportunam facultatem, & licentiam eadem auctoritate harum serie impertimur. Quo si aliqua fraus, vel dolus pro parte Prioris seu Procuratoris Generalium prædictorum in præmissis quomodolibet admissi, seu pecuniæ præfatæ alio conversæ fuerint, ultra pœnas per Canonicas Sanctiones adversus res Sacras, & Ecclesiasticas alienantes, & diripientes inflictas per eos propterea incurrendas, officiis suis, ac voce activa, & passiva perpetuo quoque privati sint, ac esse censeantur eo ipso.

Nonnullæ Ordinationes hac super re.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis præfati, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Decembris MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno III.

CXIX.

Confirmantur declarationes, & sanctiones quædam editæ in Capitulo Generali Congregationis Cassinen., & Monasteria ejusdem Ordinis a Depositi Capitularis solutione absolvuntur.

Alia hujus Const. ed. 1725. Aug. 4. P. 2. confirmatæ fuerunt quædam literæ Apostolicæ in favorem Ecclesiæ, & Abbatis Ord. S. Benedicti.

Dat. 23. Dec. 1726. Ann. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a cura gerenda Ord. Regularium.

COmmissi Nobis divinitus Pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Monasticorum Ordinum in Ecclesia Dei pie, sanctèque institutorum, ac multiplicibus meritis fulgentium curam gerentes, ipsos in salutari eorum vivendi norma, Regularique observantia confovere atque conservare satagamus, ac proinde ea, quæ pro felici, prosperoque eorum regimine, & gubernio provide, prudenterque facta, atque ordinata esse noscuntur, quo firmiori stabilitate perennent, Apostolici munimiinis præsidio roboremus, aliasque ad id sollicitudinis nostræ partes libenter interponamus, sicut omnibus maturæ considerationis trutina pensatis, salubriter in Domino expedire arbitramur.

Facti expositio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius Seraphinus Tansius Abbas, & Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Monachorum Ordinis S. Benedicti, quod cum suborta essent quædam dubia super recta intelligentia Constitutionum ejusdem Congregationis a Sede Apostolica confirmatarum, & ab illius Capitulo Generali novissime celebrato, plures dictæ Congregationis Abbates Viri pietate, prudentia, doctrina, ac rerum usu præstantes, qui ea diligenter, & sedulo examinarent, atque juxta mentem, & spiritum Constitutionum prædictarum dirimerent, selecti, & deputati fuissent, ipsi Abbates nonnulla ex præfatis dubiis rite, & ordine emanarunt, ac resolverunt, Constitutionesque prædictas intelligendas, ac in posterum servandas fore declararunt in hunc modum, videlicet.

Declarationes prædictæ.

De Visitatoribus.

§. 2. Primo: Antiquior Visitator, qui successit Præsidentiæ ob mortem Præsidis, eligi possit in Definitorem in Capitulo proxime subsequenti. Secundo: Qui in uno Capitulo electus est Visitator, nonnisi expleto sexennio a die Electionis, eligi rursus possit in Visitatorem. Tertio: Si Visitatorum quispiam ad Diætam venire non possit, in supplementum advocetur vicinioris Monasterii Prælatus, quamvis esset illius tantum Abbas Administrator. Quarto: Constitutio, quæ extat secunda parte *Constit. Cassin. cap. 3. num. 2.* decernens unum tantum ex Siciliæ Visitatoribus ad Diætam venire posse, intelligenda est solum in eo casu, quo ambo Visitatores pro Provincia Sicula, ex Prælatis ejusdem Provinciæ assumentur; & tunc solum Abbas localis Monasterii, in quo Diæta celebratur, vel alius ex viciniori Monasterio supplere debet locum alterius Visitatoris absentis, non vero quando unus tantum ex eadem Provincia assumeretur, & alter ex Provinciis Italiæ; quam enunciatæ Constitutionis declarationem approbavit, & confirmavit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium 3. Septembris 1723.

De Administratoribus Monasteriorum.

§. 3. Quinto: Dum contingit aliquem Prælatum deputatum in Administratorem alicujus Monasterii tamdiu illi præesse, ut tempus in Administratione impensum computetur pro regimine prædicti Monasterii, dictum tempus computari quoque debeat pro vacatione a priori Monasterio, prout declaravit S. Congregatio Concilii die 3. Martii 1725. Sexto: Nullus in Capitulo Generali eligi possit in Visitatorem, qui tunc primo in eodem Capitulo electus est in Abbatem, sed illi eligantur, qui saltem in Diæta præcedenti electi fuerint Abbates. Septimo: Per verba illa *Declarat. 3. ad 33.* Regulæ: *cum effectu, & realiter*, nedum intelligantur omnes res mobiles pretio æstimabiles apud defunctum extantes, sed etiam quæ habentur loco pignoris, dummodo res pignorata extet apud ipsum; nam si extat apud alium, censeri debet pro pecunia credita. Sicut etiam pecunia credita censeri debet illa, pro qua defunctus rem stabilem haberet hypothecæ obnoxiam. Singraphæ pariter bancariæ quæcumque vulgo *Cedole, Fedi di Credito, Biglietti di Cartulario*, & si quæ aliæ sint ejusdem naturæ, habeantur pro pecunia numerata, ac proinde intelligantur esse illius Monasterii, in quo Monachus moritur. Octavo: Verba illa ejusdem Declaratorii tertii: *Nisi forte ad levandam conscientiam &c.* id unum tantum significant, quod solum possit, & debeat Monachus decedens ad conscientiam suam levandam declarare, res aliquas pertinere ad hoc, vel illud Monasterium, quando scit, & credit, res illas ad tale Monasterium spectare titulo Justitiæ ex motivo rigorosæ restitutionis. Nono: Æs alienum, quod Monachus extra Monasterium suæ professionis decedens, contraxerit legitime ad formam *Declaratorii 10. ad cap. 33. Regulæ*, persolvatur a Monasteriis proportione habita ad bona, & credita, quæ illi respective cesserint.

De electione Visitatorum.

De rebus, quæ in obitu Monachorum cedunt Monasterio.

Quid agendum mortuo Abbate, sive Administratore alicujus Monasterii.

§. 4. Decimo: Mortuo Abbate, vel Administratore alicujus Monasterii, Prior, vel qui Superior ex præscripto Constitutionum præest, accitis omnibus Decanis, & si isti pauciores sint, quam tres, advocatis ad supplendum ternarium numerum Monachis antiquioribus, conficiat inventarium omnium, quæ destinata erant in usum ejusdem Abbatis, vel Administratoris defuncti, a prædictis subscribendum, & sigillo Monasterii signandum, & nihil amoveatur, vel distrahatur, quod conservari potest, usque dum Abbas Monasterii aliquis a Patre Præside, & Visitatoribus Administrator destinatus accesserit, vel ipsemet Prior, aut alius in Monasterii Pastore viduati administratione persistat, vel ad eam deputetur. Undecimo: Ad Ordines promovendi examinentur a Patribus Visitatoribus in actu Visitationis pro omnibus Ordinibus, ad quos per subsequens Triennium ascendere possunt, habito prius tractatu inter Superiores; qui etiam pro Sacerdotibus ad Decanatum promovendis habendus est, prout statuitur prima parte *Constit. cap. 22. numero tertio de Conventuum Ordinatione*; eoque tractatu præmisso, nomina promovendorum tum ad Ordines, tum ad Decanatum, non per supplicem libellum a Superioribus subscriptum, sed in simplici schedula absque ulla subscriptione Patribus Visitatoribus exhibeantur; ut ipsi deinde in examine de singulorum meritis exquirant, & juratum testimonium a Superioribus exigant ad formam in eadem Constitutione præscriptam. Qui vero Clerici fuerint ad Ordines a Patribus Visitatoribus approbati, suo quoque tempore novo subjiciantur examini, & circa scientiam, & circa mores coram Prælato, & Patribus Monasterii instituendo, per secreta eorum suffragia approbandi, vel reprobandi. Duodecimo: Ad præscriptum Decreti Sanctissimi Domini Nostri Benedicti XIII. emanati die 5. Julii 1724. pro reductione Missarum, quolibet anno in perpetuum celebretur uno die infra octavam commemorationis omnium Defunctorum Anniversarium in uno Monasterio ex singulis septem Provinciis, pro quibus destinantur Monasteria Montis Cassini, S. Martini de Panormo, S. Vitalis Ravennæ, & S. Mariæ de Florentia, necnon Monasterium S. Justinæ de Padua, S. Joannis Evangelistæ Parmæ, & S. Catharinæ de Janua.

De promovendis ad Ordines.

De Anniversario celebrando uno die infra octavam commemorationis omnium defunctorum.

Sanctiones præfatæ.

§. 5. Præterea quædam novæ Sanctiones pro salubri, provdiaque ipsius Congregationis directione

ctione in nupero Capitulo Generali prædicto editæ fuerunt, tenoris, qui sequitur, nimirum. Primo: Excludantur a Capitulo Generali Abbates, qui Taxas, & annuas quindenniorum portiones non persolverint, non solum quando Monasterio debitori præsunt, sed etiam a primo Generali Capitulo, quod habebitur, postquam ad alterius Monasterii regimen translati fuerint; cui tamen interesse poterit Abbas in Diæta præcedenti destinatus ad regimen prædicti Monasterii debitoris, dummodo solutionibus eo anno debitis ex integro satisfecerit, non tamen qui per longius tempus illi præfuerit, & saltem partem aliquam debiti a suo prædecessore contracti non persolverit. Secundo: Patres Visitatores, dum Monasteria visitant, Studentes, quos in eis repererint, diligenter examinent, ut definitorio voce, vel scripto testimonium proferre possint de idoneitate, vel sufficientia eorum, qui ad Collegium Romanum S. Anselmi admitti proponuntur. Tertio: Dum nova confici Congregationis nostræ publica regesta opus fuerit, vetera Romam transmittantur asservanda cum aliis in Archivio Procuratoriæ Generalis.

Qui Abbates excludendi a Capitulo Generali.

De Studentibus.

De Regestis Congregat.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Seraphino a memorato Capitulo Generali injunctum fuerit, ut declarationum ejusmodi Constitutionum, novarumque Sanctionum, sicut præmittitur, editarum, quo firmius subsistant, & serventur exactius approbationem, & confirmationem a Nobis impetrare procuraret, simulque nomine ipsius Capituli Generalis enixe peteret, quatenus Monasteria ipsius Congregationis a solutione depositi Capitularis, ut vocant, cui propter reductionem illius Capitulorum Generalium, ac Diætarum intermediarum de biennio ad triennium alias factam, juxta quasdam fel. recordat. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis die 26. Martii 1681. desuper expeditas literas obnoxia reperiuntur, eximeremus, cum modo alia suppetant congrua remedia sublevandi dictam Congregationem ab ære alieno, quo premitur, quin Monasteriis prædictis, decimis extraordinariis jam gravatis, alia onera imponere opus sit; Quare Seraphinus præfatus Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis totius Capituli pro confirmatione prædictorum.

Tum pro exemtione a solutione Depositi Capitularis.

§. 7. Nos igitur prædicti Capituli Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, ipsumque Seraphinum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui relationem dilecti filii nostri Bernardi Mariæ ejusdem Sanctæ Romanæ Eccl. Cardinalis de Comitibus nuncupati dictæ Congregationis apud Nos, & hanc Sanctam Sedem Protectoris sibi desuper factam, attenderunt, consilio, omnes, & singulas supradictarum Constitutionum declarationes, ac novas respective in præfato Capitulo Generali editas Sanctiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Præterea Monasteriis prædictæ Congregationis Cassinen. petitam a solutione enarrati depositi Capitularis exemtionem eadem auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

Confirmatio relatarum declarationum, & Sanctionum.

Concessio præfatæ exemtionis.

§. 8. Decernentes ipsas præsentes literas, ac declarationes, & Sanctiones præinsertas, necnon exemtionem ejusmodi semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 9. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, Innocentii Prædecessoris literis supradictis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis Cassinen., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXIII. Nov. MDCCXXVI. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXX.

Promulgatur Canonizatio B. Stanislai Kostkæ Societatis Jesu, inter Sanctos connumerati.

Vide Const. ed. 1726. Dec. 27. P. 3. & quasdam alias ante & postpositas: in Tomo X.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Dat. 31. Dec. 1726. An. 3.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

DUm Christi voce compertum est, a nemine lucernam accendi, & poni eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt; nos, Dei cultus in Sanctis ejus amplificandi summe soliciti, hinc monemur, pium, & justum esse, ut quos Deus stola gloriæ indutos ob merita sanctitatis coronat in cælis, eosdem nos quoque publicæ venerationis præconio in terris laudantes, ipsum Deum in iis glorificemus, cujus magnitudinem in gestis sanctorum coruscare certissimum est. Hos inter fulsit beatæ memoriæ adolescens Stanislaus Kostka, Christianis virtutibus, magnisque miraculis clarus, quæ ad S. R. E. canonicas regulas maturo consilio comprobata, nos induxerunt, ut hac die, in honorem antecessoris nostri Silvestri Confessoris, atque Pontificis Deo sacra, eum Sanctorum Confessorum fastis adscriberemus.

Exordium ex eo, quod Dei cultus in Sanctis ejus amplificetur.

§. 1. Stanislaus in avito Oppido Masoviæ, Ducatus Regni Polonici, medio sæculo Christi Domini decimo sexto ex Senatoria familia natus Viennam Augustam in Seminario Societatis Jesu

Beati Stanislai ortus, institutio, & magnarum virtutum præstantia.

Jesu liberalibus disciplinis imbuendus profectus est. Præ multis virtutibus, quibus excelluit, illibatum morum candorem tam sancte servavit, ut si quem minus honeste loquentem audiret, veluti exanimis statim concideret. Ob rerum, & temporum vices soluto Seminario Viennensi, Stanislaus post annum inde egressus, in tenera ætate magnæ virtutis, Christiano more exercendæ, occasionem offendit. Hospes enim in cujus ædes cum fratre migrare coactus est, Lutherana hæresi infectus, nimiusque fratris rigor, innocentissimi adolescentis animum non modica perturbatione impleverunt. Sed invicta Stanislai virtus nunquam succubuit, unam dumtaxat ærumnarum omnium durissimam ratus, quod in domo a recta fide aliena graviter decumbens, sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refici non posset. Divino tamen prodigio per cælestes juvenes, præsente Beata Barbara Virgine, & Martyre, cujus patrocinio in re tanta se commendaverat, pane angelico recreari meruit, unde animæ, & corporis viribus mirifice confirmatus, de quibuscumque vexationibus strenue triumphavit, quem alias rerum cælestium assidua contemplatio, summe innocens corpus in servitutem redactum, incredibilis mansuetudo, inque fratris asperitate triennali spatio toleranda Christianum animi robur, supra ætatem plane admirandum reddiderunt. Mox Deiparæ Virginis monitu, quæ Divinum infantulum ei amplectendum porrexit, jam dictæ Societati Jesu, ingenti plausu tunc recens natæ, nomen dare constituit; utque citius voti compos fieret, sub habitu peregrini, licet ab omni re, tam longo itineri necessaria, imparatus, Romam properare contendit, a fratre citatis equis eum quæritante, divinæ gratiæ præsidio nequaquam agnitus, & rursus a choro Angelorum cælesti pabulo in via recreatus.

Societatis Jesu tyrocinium, Dei amore inflammatus init, & pie obit.

§. 2. Aliquandiu in famulatu Seminarii Diligensis in Diœcesi Augustana, tanquam Religiosæ vocationis experimento, commoratus, Romam tandem per viarum ambages, & vitæ discrimina ingressus, inque tirocinium Societatis Jesu a Beato Confessore Francisco Borgia, tunc Præposito Generali, admissus est, ubi nullis suorum minis perterritus, in omnium Christianarum virtutum agone se veteranum Dei militem spectandum exhibuit, a perspicuæ pietatis viris, interque hos a B. Confessore, & Pontifice Francisco Salesio, singulari præconio cumulatus. Deiparam Virginem, ut dulcem Patronam suam maximo semper cultu observavit, tantoque divini amoris æstu ardere visus est, ut brumali tempore pectus linteis frigida aqua conspersis madefaceret. Morbo demum levi correptus, vehementique Dei amore inflammatus, in ejus sinum translatus est anno reparatæ salutis 1618. die festo, ut prædixerat, Deiparæ Virginis in Cælum assumptæ, decimo octavo Kal. Septembres, anno ætatis XVIII. regularis tirocinii mense decimo.

Stanislai miraculis clari exuviæ incorruptæ, proque eo Sanctorum Canoni adscribendo Christianorum Principum supplicationes.

§. 3. Miræ innocentiæ adolescentis exuviæ biennio ab ejus depositione incorruptæ, suavique odore perfusæ repertæ sunt. Postmodum triumphalem in cælesti Hierusalem servi sui gloriam, quem piæ mem. Antecessor noster Paulus Papa V. Beatorum numero adscripserat, Deus miraculo comprobavit, dum Sigismundo Rege Poloniæ in Turcas, Christianorum cervicibus imminentes, bella Domini præliante, sublimis in aere visus est Stanislaus in splendido curru cum Deipara Virgine, & filio Jesu; unde Polonorum animi in dubia certaminis alea viribus aucti, immanissimos hostes fuderunt, quo tempore Beati adolescentis caput a felicis mem. Prædecessore nostro Gregorio PP. XV. in Poloniam missum, adventu suo victores populos novo gaudio cumulavit. His atque aliis, omnium Christifidelium veneratione dignissimis, per Stanislai preces apud Deum editis signis, Sanctitatis ejus fama ubique diffusa, apud Apostolicam Sedem exorantibus Poloniæ Regibus Sigismundo Uladislao, & Joanne Casimiro, de eo Sanctorum Canoni adscribendo actum est, præcipue sub Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris Paulo V., Innocentio X., & Clemente X. quorum postremus sacrum officium a Societate Jesu, itemque a Clero Sæculari totius Poloniæ, magnique Ducatus Lituaniæ, certa die de eo recitari auctoritate Apostolica indulsit: quod, propria subinde oratione addita, confirmavit alius venerandæ mem. Antecessor Innocentius Papa XI.

Polonis, & Lituanis patronus datur; deque eo in Sanctorum Confessorum canonem referendo Decretum vulgatur.

§. 4. Denique Stanislai virtutibus per Clementem X. qui eum Polonis, & Lituanis primarium apud Deum patronum adsignavit, undequaque adprobatis, piæ quoque recordationis Clemens XI. ejusdem miracula, coram se per Venerabiles Fratres Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales in examen adducta, Pontificia auctoritate adprobavit, decreto edito de Beato Dei Servo in Sanctorum Confessorum Canonem referendo. Clementem vero priusquam solemni ritu rem tantam absolveret, viam universæ carnis ingresso, nos, qui meritis licet imparibus, eidem in Cathedra Beati Petri successimus, in tribus Consistoriis, & plenario conventu eorumdem Venerabil. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, atque etiam Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum nobiscum Romæ præsentium, gestis Beati Stanislai rite perpensis, unanimi omnium sententia per Sedis Apostolicæ Notarios coram nobis excepta, Regumque ac Principum Christianorum, & Societatis Jesu, pro illo in Sanctorum Canonem referendo, precibus Apostolicæ Sedi, & nobis exinde porrectis, rei perficiendæ solemnem de more diem indiximus.

Beatus Stanislaus solemni ritu inter Sanctos connumeratur.

§. 5. Mox per orationes, jejunia, & eleemosynas Omnipotentis Dei ope ferventissime implorata, ac universis, quæ ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ disciplina receptisque Constitutionibus agenda erant, omni religione peractis, hac ipsa die in honorem Antecessoris nostri Silvestri Confessoris atque Pontificis Deo sacra, una cum jamdictis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, ac utriusque Cleri, & Populi frequentia in Sacrosanctam Basilicam Principis Apostolorum Deo supplicantes convenimus, ubi semel, iterum, & tertio pro Dei Servo Stanislao Sanctorum Confessorum Canoni adnumerando, per dilectum filium nostrum Alvarum S. R. E. Tit Sancti Bartholomæi in Insula Presbyterum Cardinalem, Cienfuegos nuncupatum, precibus repetitis, post decantatas sacras orationes, & Spiritus Sancti gratiam humillime invocatam, ad honorem Sanctæ, & individuæ Trinitatis, fidei Catholicæ exaltationem, & Christiani nominis incrementum, auctoritate Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, nobiscum in plenario conventu Basilicæ Vaticanæ præsentium, consilio, & unanimi consensu, Beatum Stanislaum Kostkam Polonum, Societatis Jesu Novitium, de cujus Sanctitate, Fidei, & ceterarum virtutum, & miraculorum excellentia plene constabat, & constat, una cum Beato Aloysio Gonzaga ejusdem Societatis Jesu Clerico, Sanctorum Confessorum non Pontificum Canoni adscribendum decrevimus, & definivimus, prout præsentium tenore adscribimus, decernimus, & definimus, eumdemque per omnes Christifideles, tamquam vere Sanctum, honorari man-

davi-

davimus, & mandamus, ftatuentes, ut ab univerfa Ecclefia in ejus honorem ædes facræ, & Altaria, in quibus incruentum Sacrificium Deo offeratur, ædificari, & quotannis Idibus Novembris, ejus folemnia, ut Sancti Confefforis non Pontificis, celebrari poffint.

Sacras ejus xuvias vifiantibus peuliares Inulgentiæ oncedunur.

§. 6. Infuper eadem auctoritate, omnibus Chriftifidelibus vere pœnitentibus, & confeffis, qui eodem folemni die in honorem Beati Stanislai quotannis ad ejus exuvias, quæ in æde ad honorem Beati Andreæ Apoftoli Deo facra in Quirinali adfervantur, venerandas acceffierint, annum, & quadragenam, iis vero, qui in octava ejufdem diei fefti, quadraginta dies de injunctis, feu quomodolibet, eis debitis pœnitentiis, mifericorditer in Domino relaxavimus, & relaxamus.

Exponitur quidquid getum in ejus Canonizaione.

§. 7. Poftremo gratiis Deo actis, quod Ecclefiam fuam infigni hoc novoque luminari illuftrare voluiffet, cantata in honorem Sanctorum Stanislai Koftkæ, & Aloyfii Gonzagæ folemni oratione, in ara maxima fupra Confeffionem Principis Apoftolorum facrofanctum Miffæ Sacrificium celebravimus cum ejufdem, & alterius Confefforis commemoratione, omnibufque Chriftifidelibus tunc præfentibus plenariam omnium peccatorum indulgentiam conceffimus.

§. 8. Decet igitur, ut pro tam peculiari, magnoque beneficio Nobis conceffo omnes benedicamus, & glorificemus Deum Patrem, bonorum omnium auctorem, cui eft honor, & gloria in fæcula, affiduis precibus ab eo flagitantes, ut per interceffionem electi fui Stanislai Koftkæ, a peccatis noftris indignationem fuam avertens, oftendat nobis faciem mifericordiæ fuæ, immittatque timorem fui fuper gentes, quæ non cognoverunt eum, ut tandem cognofcant, quia non eft alius Deus, nifi Deus nofter.

Hæ literæ Apoftolicæ ubique fidem obtieant.

§. 9. Cæterum quia difficile foret, præfentes noftras literas ad fingula loca, ad quæ opus effet, adferri, volumus, ut earum exemplis, etiam impreffis, manu publici Notarii fubfcriptis, & figillo alicujus perfonæ in dignitate Ecclefiaftica conftitutæ munitis, eadem ubique fides habeatur, quæ ipfis præfentibus adhiberetur, fi effent exhibitæ, vel oftenfæ.

Nemo eas nfringere udeat.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noftræ definitionis, Decreti, adfcriptionis, relationis, mandati, ftatuti, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei temerario aufu contraire. Si quis autem hoc attentare præfumferit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoftolorum ejus fe noverit incurfurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millefimo feptingentefimo vigefimo fexto, pridie Kal. Januarias Pontificatus noftri Anno Tertio.

Sufcriptiones Pontificis, & Cardinalium.

✠ Ego Benedictus Catholicæ Ecclefiæ Epifcopus.

†
† *Ego Francifcus Epifcopus Oftienfis Card. Barberinus.*

†
† *Ego Petrus Epifcopus Sabinenfis Cardinalis Otthobonus S. R. E. Vicecancellarius.*
† *Ego Laurentius Epifcopus Tufculanus Cardinalis Corfinus.*

†
† *Ego Jofeph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina Presbyter Cardinalis Imperialis.*

†
† *Ego Philippus Antonius Tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Gualterius.*

†
†
†
† *Ego Annibal Tituli Sancti Clementis Presbyter Cardinalis S. Clementis Albanus S. R. Eccl. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus Tituli S. Silveftri in Capite Presbyter Cardinalis Picus de Mirandula.*
† *Ego Joannes Antonius Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis de Via.*

†
† *Ego Antonius Felix Tituli Sanctæ Balbinæ Presbyter Cardinalis Zondadarius.*
† *Ego Petrus Marcellinus Tituli Sancti Joannis ante Portam Latinam Presbyter Cardinalis Corradinus.*

†
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Euftachii Presbyter Cardinalis Origus.*
† *Ego Melchior Tituli S. Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis de Polignac.*

†
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbyter Cardinalis Spinula.*

†
†
†
† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis Presbyter Cardinalis Spinula.*
† *Ego Cornelius Tituli S. Hieronymi Illyricorum Presbyter Cardinalis Bentivolus de Aragonia.*

†
†
† *Ego Ludovicus Tituli Sanctæ Prifcæ Presbyter Cardinalis Belluga, & Moncada.*
† *Ego Jofeph Tituli S. Sufannæ Presbyter Cardinalis Pereyra de la Cerda.*

†
†
†
† *Ego Alvarus Tituli S. Bartholomæi in Infula Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
† *Ego Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas Presbyter Cardinalis de Comitibus Major Pœnitentiarius.*
† *Ego Joannes Baptifta Tituli S. Matthæi in Merulana Presbyter Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii Presbyter Cardinalis Petra.*
† *Ego Profper Tituli S. Calixti Presbyter Cardinalis Marifufcus.*

†
† *Ego Nicolaus tit. S. Mariæ in Domnica Presbyter Card. Cofcia.*

†
† *Ego Nicolaus Maria S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercarius.*
† *Ego Frater Laurentius S. R. E. Presbyter Cardinalis Cozza.*

†
†
†
†
† *Ego Benedictus S. Mariæ in Via Lata Diaconus Cardinalis Pamphilius.*
† *Ego Laurentius S. Agathæ ad Montes Diaconus Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego Carolus S. Angeli in Foro Pifcium Diaconus Cardinalis Columna.*

†
†
† *Ego Julius S. Hadriani Diaconus Cardinalis Alberonus.*

† Ego Alexander S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Albanus.
† Ego Alexander S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Falconerius.
† Ego Nicolaus S. Mariæ ad Martyres Diaconus Cardinalis Judice.
†
†
†
†
†

P. Card. Prodatarius.

Pro D. Cardinali Oliverio.

C. Archiepiscopus Emissenus.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

L. Martinettus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXXI. Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, constituens certum numerum triginta Magistrorum in Provincia Bethica ejusdem Ordinis.

Hac de re vide Inn. XII. Const. ed. 1692. Febr. 11. P. 2., & aliam hujus ed. 1727. Oct. 3. P. 4.

Dat. 2. Jan. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Espinossa Prior Provincialis Provinciæ Bæthicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod lectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima Mensis Novembris proxime præteriti in Civitate nostra Perusina celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis literis ad ipsum Capitulum Generale directis, quibus inter alia mandaveramus, ut certus in dicta Provincia, triginta nimirum Magistrorum numerus, qui præteriri nequiret, in posterum constitueretur omnes Ordinis præfati fratres in Diffinitorio generali congregati, eo, quo par erat, obsequio mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, prout plenius continetur in Decreto ab eodem Capitulo Generali desuper edito tenoris, qui sequitur, videlicet --

Decretum Capituli Generalis.

§. 2. Ego infrascriptus quibuslibet, ad quos attinet, fidem facio, & testimonio veritatis attestor, quemadmodum in Literis Apostolicis Sanctissimi Domini Nostri Papæ Benedicti XIII. in forma Brevis, quod incipit -- *Etsi præclari Ordinis vestri* -- ad generale Ordinis nostri Capitulum datis, inibique perlectis, inter alia multa Beatissimi Patris Documenta duos hosce Paragraphos contineri, quorum alter quartus est numero, & alter quintus horum primus est -- *In eam vero curam magnopere vos decet incumbere ne Ordinis Provinciæ Magistrorum multitudine supra idoneum, certumque numerum redundante graventur. Et quoniam Provincias Aragonensem, & Bæthicam hoc præ cæteris incommodo laborare inaudivimus; mandamus, ut in Aragonensi quidem Magistri in posterum constituantur triginta sex; in Bæthica vero triginta: nec novis Magistris creandis locus esse intelligatur, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis viginti novem in Bæthica & triginta quinque in Aragonensi superstites Magistri remanserint. Certum autem, quem definitum volumus numerum, nemini, quacumque sibi concessa facultate liceat præterire, & excedere, quavis consuetudine, quæ in contrarium inoleverit penitus sublata. In quorum fidem has parvo Ordinis sigillo munitas dedi Perusiæ 5. Novembris 1726.* -- Magister Frater Angelus Guillelmus Artefiani Rocchensis Ordinis Secretarius -- Similiter fidem facio prædictis iis omnibus Sanctissimi Domini nostri Papæ lectis, & auditis documentis Patres omnes in Diffinitorio Generali congregati, summa, & unanimi veneratione in omnibus consensisse -- Idem qui supra Ordinis Secretarius --

Preces Provincialis Provinciæ Bæthicæ.

§. 3. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, dictus Franciscus præmissa quatenus ad dictam Provinciam Bæthicam attinent, pro firmiori eorum subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon dubia, quæ super eorum intelligentia, & executione suboriri possent, declarari, ac tempestive dirimi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Nos igitur ipsius Francisci votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Decretum præinsertum, quoad dictam Provinciam Bæthicam, ac omnia, & singula in ea contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Ordinationes nonnullæ.

§. 5. Porro supradictum triginta Magistrorum numerum ita in eadem Provincia Bæthica præfinitum, & fixum esse volumus, ut Magisteria supranumeraria in posterum non concedantur, nec alias numerus præfatus quomodolibet augeatur, ac in eodem numero triginta Magistrorum numerus duodenarius Magistrorum, quæ dicta Provincia antea habebat, inclusus, & comprehensus sit, & esse censeatur; Cumque ejusmodi numerus duodenarius Magistrorum per quasdam felic. record. Innocentii Papæ XII. Prædecessoris nostri in pari forma Brevis die 11. Februarii 1692. expeditas literas distributus reperiatur inter tres partialitates, ut vocant, in quas illa Provincia dividitur, assignata unicuique parte ipsorum Magisteriorum suæ amplitudini respondente, nempe partialitati Provinciæ quæ cæteris multo major existit, octo, partialitati Provinciæ, quæ cæteris multo major existit, octo, partialitati Extremaduræ duo, & totidem Magisteriorum partialitati Hispalensi respective nuncupatis, utpote longe minoribus; quo in Magisteriis ex duodecim ad triginta, sicut præmittitur, auctis, æqua ratio distributionis pariter servetur, ac pax, & tranquillitas in eadem Provincia stabiliatur, præcipimus, quod ex numero sic aucto duodecim partialitati Provinciæ, ac tria Extremaduræ, ac totidem Magisteria Hispalensi partialitatibus prædictis assignentur; Sicque omnibus Magisteriis Provinciæ partialitas viginti, ac qualibet è reliquis duabus Extremaduræ, & Hispalensis partialitatibus quinque Magisteria obtineat: quodque ubi tempus advenerit, quo numero triginta Magistrorum, locus esse debeat in eorum collatione omnes, & singulæ conditiones, ac solemnitates, quæ in collatione Magisteriorum antiqui numeri duodenarii juxta Decreta Provinciæ præfatæ ab eodem Innocentio Prædecessore per memoratas

suas literas confirmatæ servantur, pariter observentur, & adimpleantur; Prohibitionem autem de non creandis novis Magistris, nisi postquam vacantibus subinde Magisteriis jam collatis, viginti novem in Provincia prædicta superstites remanserint, a Nobis factam, ut præfertur, sine præjudicio antiqui numeri duodenarii nunc in trigesimo inclusi intelligendam fore declaramus, adeo scilicet, ut quamvis numerus duodenarius in trigesimo includatur, nullusque novus Magister de numero trigesimo creari possit, donec alii Magistri ad viginti novem redigantur, nihilominus toto eo tempore, quo præfato numero trigesimo locus factus non fuerit, creationes Magistrorum dicti numeri duodenarii, prout antea fiant, quoties Magisteria de hoc numero vacare contigerit, idque ne accidat, quemadmodum facile evenire posset, si promotiones ad duodecim Magisteria hujusmodi interea suspensæ forent, quod Magistri, qui diem suum obierint, sint unius, vel alterius ex dictis partialitatibus, & sic aliqua ex eis Magistris referta, reliquæ eis destitutæ remaneant, quibus Officia dictæ Provinciæ demandentur, quæ secundum alternativam in eadem Provincia vigentem ad unamquamque partialitatem spectent, & ex ipsius Provinciæ consuetudine, atque congruentia Magistris semper conferuntur; quod si contingeret magnum dictæ Provinciæ incommodum non sine turba, ac publicæ quietis perturbatione adferre posset.

Clausulæ. §. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die II. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno III.

CXXII. Confirmatur Decretum Definitorii Generalis Ordinis S. Joannis Dei assignans Conventum S. Catharinæ Neapolitan. pro residentia Provincialis.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 13. P. 1. confirmata fuerunt Privilegia dicti Ordinis.

Dat. 7. Jan. 1726. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti. §. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joachinus Maggi Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Joannis Dei, quod ad sedandas controversias inter Dilectos Filios Priorem Provincialem Provinciæ Neapolitan. ac Priorem Conventus Sanctæ Mariæ de Pace Civitatis Neapolitan. ejusdem Ordinis alias enatas ex eo, quod dictus Conventus, qui Jurisdictioni Ordinariæ Prioris Generalis ipsius Ordinis pro tempore existentis subjectus reperitur Residentiæ prædicti Prioris Provincialis destinatus fuerat, necnon ad majora animorum dissidia, quæ exinde inter eos temporis progressu exoriri possent, antevertenda; diffinitorium Generale dicti Ordinis die 6. Mensis Decembris legitime congregatum ipsi moderno, ac pro tempore pariter existenti Priori Provinciali Provinciæ præfatæ Conventum, & Hospitale Sanctæ Catharinæ in Colle Neapolitan. situm ejusdem Ordinis pro sua residentia, & habitatione ordinaria assignavit, ac deputavit, injuncto onere supradicto Conventui Sanctæ Mariæ de Pace, attenta Conventus præfati, & Hospitalis Sanctæ Catharinæ paupertate, ipsi Priori Provinciali alimenta præstandi eodem modo, quo moderno Priori Provinciali antehac subministravit, & adhuc de præsenti subministrat, ac portus literarum prout antea, persolvendi, & alias quemadmodum plenius continetur in Decreto a Diffinitorio Generali hujusmodi desuper vulgari idiomate emanato tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædict. *§. 2. Adì 6. Decembre 1724. Roma. Congregati nella Camera della solita residenza del Reverendissimo Padre Generale il medesimo Reverendissimo Padre Bernardo Banfi Prior Generale, il molto Reverendo Padre Gioachino Maggi Primo Consultore, e Procuratore Generale, il molto Reverendo Padre Domenico Maria Gambacorta secondo Consultore, e Prior di Roma, & Io Infrascritto terzo Consultore, e Segretario Generale, ed invocata da me la gratia dello Spirito Santo, il Padre Reverendissimo propose, che avendo considerate le passate controversie insorte fra il Provinciale della Provincia di Napoli, e il Priore di Santa Maria della Pace, e prevedendone anco delle maggiori, a causa che talvolta nascono trà loro motivi di giurisdizione, li quali sogliono poi seco portare conseguenze nocive alla pace, e buon governo di quel Convento, e della Provincia tutta, conoscendo evidentemente esser stati cagionati simili accidenti della residenza assegnata al Provinciale di Napoli in quel Convento immediatamente sogetto alla giurisdizione ordinaria del Padre Generale pro tempore: Presentaneo, e provido rimedio sarebbe scegliere un altro Convento per la residenza del Padre Provinciale dove non solo avesse egli la residenza, ma anco la piena giurisdizione in tutto, come nell' altri Conventi della Provincia. E che chiestone il parere de' Padri Consiglieri questi unanimi risolsero, che dovesse sceglierli un Convento conforme alla proposizione del Padre Reverendissimo Generale. Laonde di commun voto fù assegnato il Convento, ed Ospedale di Santa Catarina sopra la Montagnola di Napoli per residenza ordinaria del Provinciale pro tempore della Provincia di San. Gio. Battista di Napoli, e che il Convento di Santa Maria della Pace, attesa la Povertà del Convento di S. Catarina, debba in avvenire somministrargli il mantenimento nella stessa maniera, che ha praticato, e pratica con il Padre Provinciale odierno, e che debbano anco pagarli le spese delle Lettere, secondo il peso, che sempre ha havuto. E perche il presente Decreto abbia efficacia maggiore, e non osti alli Decreti della Sagra Congregazione emanati li 30. Aprile 1685. de Mandato Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papæ XI. fù risoluto, che se ne cercasse dalla Sagra Congregazione de Vescovi e Regolari l' approvazione con formale Memoriale, in cui s' esponga l' utile, e necessità del sudetto Decreto. Inoltre &c. In fede &c. Præsens copia extracta fuit a Libro Congregationum Definitorialium Ordinis Sancti Joannis de Deo, quo cum collationata de verbo ad verbum concordat. In quorum fidem præsentes me manu subscripsi, & sigillo pariter ejusdem Ordinis* commu-

communivi in Conventu, & Hospitali Sancti Joannis Calybitæ Urbis die 6. Decembris 1726. - Frater Antonius Cozza, & Secretarius Generalis.

Preces Procuratoris Generalis Ordinis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Joachinus præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ejusdem Joannis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinis, Provinciæ, & Conventuum præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

CXXIII. Abrogantur exemtiones, & privilegia personalia quæcumque, Fratribus S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ concessa.

A Clem. XI. Const. ed. 1703. Maji 10. P. 3. revocatæ fuerunt conventualitates perpetuæ a Prioribus dicti Ordinis, & a Clem. XII. Const. ed. 1732. Oct. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andalusiæ, & Castellæ eorumdem Fratrum.

Dat. 10. Jan. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Onerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet præsertim Regularem vitam profitentium salubriter dirigendum solicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ex alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire.

Exponitur quomodo in dictam Provinciam præfata privilegia irrepserint.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier Frater expresse professus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium proposita eam ipsam in dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat, potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens plerosque Fratres Provinciæ præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus exemisset, aliisque privilegiis, & prærogativis donasset, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur quo minus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas hujusmodi a Sedis Apostolicæ in prædictis Portugalliæ & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari, & approbari, alii vero sibi per eosdem Nuncios similia Indulta concedi obtinuissent.

§. 2. Quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, ac perpensis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde invecta fuerant in Universam Provinciam præfatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim circiter, & forsan ultra fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officiis exemti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles; alii vero ex privilegio, sicut præmittitur, excepti fuerant, ita ut non nisi quadraginta octo circiter Fratres, ægrotis in eorumdem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent; de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hospitalia prædicta accipiebant, illasque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit; verum quia Fratres prædicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fel. rec. Clem. PP. XI. Prædecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens prædicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædecessore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ statim renunciavit, ac deinde Edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione sub pœna privationis officiorum tam per Fratres sic exemptos quam per ipsum Priorem Provincialem in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

A Nuncio Apost. Portugalliæ prædicta omnia semel, ac iterum revocata.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia subterfugia confugeriot, ac illorum plurimi commissiones a Sede Apostolica super manutentione in eorum prætensis exemptionibus nulliter, & subreptitie impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus non fine ingenti etiam laico-

Causæ hujus Constitutionis.

rum

Preces pro abrogatione eorundem.

rum scandalo, etiam nunc confovere præsumunt. Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcunque privilegia, & Indulta personalia, prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, tam a supradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum superioribus, quam a Sedis Apostolicæ in ejusdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earundem Provinciæ, & Congregationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ, ut quam primum præsentes nostræ literæ ad ejus notitiam pervenerint, omnes, & singulos Fratres ejusdem Provinciæ ejusmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes, illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ, & congregationis prædictarum statuta, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo.

Abrogatio prædictorum privilegiorum.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis super observatione exemptionum, privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & Immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibus Provinciæ, & Congregationis prædictarum hujusmodi superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, insererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CXXIV.

Conceditur Fratribus Carmelitis antiquæ Observantiæ Provinciæ Portugalliæ facultas, ut certis oneribus Missarum, quas celebrare non poterunt, satisfacere valeant una Missa solemni.

De jure suffragandi pro Fratribus dictæ Provinciæ vid. aliam hujus Const. ed. 1726. Feb. 20. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Janu. 1727. An. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Ob oculos Pontifici propositæ causæ ad eum impellendum, ut prædictam facultatem concedat.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Prior Provincialis, ac Fratres Provinciæ Portugalliæ Ordinis B. M. de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ, quod Conventus ejusdem Provinciæ non mediocri paupertate laborant, propterea quod redditus, quos possident proveniunt ex Capellaniis antiquis, & modernis in eorum Ecclesiis cum obligatione Missas solemniter, & privatim pro illarum Fundatorum animabus quotidie celebrandi erectis, necnon ex simili onere Missarum ab aliquot Christifidelium Confraternitatibus in eisdem Ecclesiis ab immemorabili tempore institutis, ac ejusmodi redditunm pars, aut adeo tenuis existit, ut eleemosynæ manuali non respondeat, vel tempore absumptis, seu deperditis bonorum proprietatibus plane disperiit, ipsisque insuper Exponentibus obligatio pro quolibet Religioso, quem ab humanis decedere pro tempore contigerit, juxta dicti Ordinis Constitutiones Apostolica auctoritate confirmatas Missas, necnon illas, quas ternariorum vocant celebrandi incumbit; unde fit, quod hi redditus, etiam proventibus, qui ex aliquot Cappellaniis majoris eleemosynæ nuncupatis percipiuntur conjuncti congruæ sustentationis Religiosorum Conventuum præfatorum, & maxime Conventus Ulyssiponen., in quo supra centum, & quadraginta Fratres degunt, pares non sint, nec eorumdem Conventuum reædificationi, Ecclesiarum reparationi, fabricæ, paramentis, aliisque expensis, quæ pro Cultu Divino, ac Divinorum Officiorum celebratione fieri debent, minime sufficiant, in primis in dicto Conventu Ulyssiponen., ubi in hanc Cultus, ac Officiorum Divinorum causam quatuor millia Cruciatorum monetæ illarum partium, non computatis sumptibus paramentorum ordinariorum, quotannis insumuntur, prout ex libris Sacrarii dicti Conventus aperte colligi dicitur, quin expensæ hujusmodi absque nota, & Fidelium scandalo, ac ipsius Ordinis dedecore minui valeant, quoniam in Regno Portugalliæ Divinas functiones splendide, & magnifice peragere mos est. Cum autem, sicut ea dem expositio subjungebat, Exponentes prædi-

cti eo, quod redditus præfati, tot, tantisque expensis obnoxii sibi satis non sint, eleemosynas sibi per eosdem Fideles in ultimis eorum voluntatibus relictas pro Missis in ipsorum Exponentium Ecclesiis præsente cadavere, vel alias canendis, aut recitandis, quæ Missæ majoris eleemosynæ esse consueverunt, accipiant, Missis vero Capellaniarum, ac Confraternitatum prædictarum minoris eleemosynæ, & illarum quarum proventus tempus imminuit, seu absumpsit, ac pro Religiosis defunctis, & quas ternariorum vocant celebrandis singulis annis quandoque satisfacere non possint, iidem Exponentes, ut quotiescumque aliquis ex Conventibus supradictæ Provinciæ has Missas celebrare nequiverit, idem Conventus unam Missam solemnem, sive generalem cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense loco Missarum præfatarum celebrare valeat, concedi plurimum desiderent, prout dudum Fratribus Provinciæ Bæthicæ ejusdem Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo a fel. rec. Leone PP. X. Prædecessore Nostro concessum fuisse memoratur. Nobis propterea Exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces, & vota prædictorum Fratrum.

§. 2. Nos igitur pro paternæ, qua Regulares Ordines complectimur charitatis affectu memoratæ Provinciæ, illiusque Conventuum inopiam, quantum cum Domino possumus levare cupientes, eosdemque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen., harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ipsis modernis, ac pro tempore existentibus Priori Provinciali, ac Fratribus Provinciæ, & Ordinis præfatorum, ut si propter paupertatem, vel paucitatem Fratrum alicujus dictæ Provinciæ Conventus, illius Fratres Missas, & Divina Officia eis ratione Capellaniarum prædictarum incumbentia, per memoratas Confraternitates injuncta, minoris eleemosynæ, & quarum proventus tempore notabiliter diminuti, aut absumpti fuerint, vel pro Fratre defuncto juxta Constitutiones Ordinis prædicti, seu quæ ternariorum vocant celebranda minime celebrare poterunt, loco, ac vice Missarum, & Divinorum Officiorum ejusmodi unam generalem, & solemnem Missam cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrare libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium, de specialis dono gratiæ, quæ non transeat in exemplum, concedimus, & indulgemus, ipsumque Conventum, ac illius Fratres per Missæ cum Anniversario, & absolutione generali quolibet mense celebrationem hujusmodi, ab onere, & obligatione Missarum, & Divinorum Officiorum præfatorum auctoritate, & tenore prædictis absolvimus, & liberamus, eosque absolutos, & liberos esse, & fore declaramus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Concessio præfatæ facultatis ut nempe Fratres prædicti in quibuslibet eorum Ecclesiis, singulis Mensibus, celebrando unam Missam solemnem satisfaciant cæteris oneribus Missarum, quas non potuissent celebrare.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis, Provinciæ, ac Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die XIV. Januarii MDCCXXVII., Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXV.

Deputatur Patriarcha Ulyssiponen. in Executorem Constitutionis ipsius Benedicti XIII. super abrogatione privilegiorum Fratrum Ordinis S. Joannis Dei Provinciæ Portugalliæ.

Laudata Const. hic inserta edita est 1727. Janu. 10. P. 3. & a Clem. XII. Const. ed. 1732. Octob. 1. P. 3. revocantur privilegia personalia pro Provinciis Andalusiæ & Castellæ eorumdem Fratrum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 13. Feb. 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Nuper ad supplicationem dilecti filii Ignatii Xavier Fratris expresse professi Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei emanarunt a Nobis literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 2. *Benedictus PP. XIII. ad futuram rei Memoriam.* Onerosa pastoralis officii cura Nobis ex alto meritis licet imparibus commissa crebro Nos admonet, ac inducit, ut ad statum Christifidelium quorumlibet, præsertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum solicitis studiis intendentes, quæ felici eorum statui obesse, aut in observantiæ regularis detrimentum vergere cognoscimus quantum Nobis ex alto conceditur submoveamus, prout conspicimus in Domino expedire. Cum itaque sicut dilectus filius Ignatius Xavier frater expresse professus Provinciæ Portugalliæ Congregationis Hispaniarum Ordinis S. Joannis Dei Nobis nuper exponi fecit, alias dum bellum inter earumdem Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regna vigeret, tunc existenti Priori Provinciali dictæ Provinciæ a Congregatione tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposito eam ipsam in dictam Provinciam, quæ Priori Generali Congregationis præfatæ competebat, Jurisdictionem exercendi durantibus bellicis motibus hujusmodi, quibus videlicet liber ad ipsum Priorem Generalem in eisdem Hispaniis degentem accessus, & recursus non patebat potestas facta fuisset; dictus vero Prior Provincialis concessa sibi potestate graviter abutens, plerosque Fratres Provinciæ præfatæ ab officiis, quæ juxta Congregationis, & Ordinis hujusmodi institutum gerere tenebantur, variis sub prætextibus exemisset, aliisque privilegiis, & prærogativis donasset, per quæ Superiores Conventuum dictæ Provinciæ impediebantur quominus eos ad debitam obedientiam adigere possent, ac dicti fratres exemptiones, privilegia, & prærogativas

Deferuntur prædictæ Literæ Apostolicæ ejusdem Benedicti hac super re.

tivas hujusmodi a Sedis Apostolicæ in prædictis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis pro tempore itidem existentibus Nunciis confirmari; & approbari, alii vero sibi per eosdem Nuncios similia Indulta concedi obtinuissent quibus ad dilectum filium Priorem Generalem dictæ Congregationis delatis, perpensis per eum gravibus malis, ac turbis, quæ exinde invecta fuerant in universam Provinciam præfatam, in qua septendecim Conventus, ac centum septendecim circiter, & forsan ultra Fratres numerantur, nec non comperto, quod ex eisdem fratribus nonnulli, qui munere Prioris Provincialis functi fuerunt, & alii utpote Sacerdotes per ipsius Ordinis Constitutiones auctoritate Apostolica confirmatas ab officiis exempti reperiebantur, nec non aliqui sexaginta suæ ætatis annos excedentes ad illa exercenda inhabiles, alii vero ex privilegio, sicut præmittitur, exempti fuerant, itaut non nisi quadraginta octo circiter Fratres ægrotis in eorumdem Conventuum Hospitalibus decumbentibus assisterent, de suorum Definitorum consilio tunc pariter existenti in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dictæ Sedis Nuncio maximum incommodum, ac detrimentum, quod ex ejusmodi exemptionibus Provincia, Conventus, & Hospitalia prædicta accipiebant, exposuit, illasque provide per eumdem Nuncium revocari obtinuit, verum quia fratres prædicti his minime, ut par erat, acquiescebant, nec ipsi Nuncio parebant, habito propterea ad fe. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem nostrum desuper recursu, idem Clemens prædicto Nuncio serio injunxit quatenus curaret revocationem dictarum exemptionum omnimodæ executioni demandari, unde Nuncius præfatus acceptum a Clemente Prædecessore mandatum Priori Provinciali dictæ Provinciæ statim renunciavit, ac deinde edictum super revocatione ejusmodi, illiusque executione sub pœna privationis officiorum tam per fratres sic exemptos, quam per ipsum Priorem Provincialem in casu contraventionis incurrenda publicari, & palam affigi fecit.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat fratres prædicti ad eludendum edictum præfatum ad varia subterfugia confugerint, ac illorum plurimi Commissiones a Sede Apostolica super Manutentione in eorum prætensis exemptionibus nulliter, & subreptitie impetraverint, quarum obtentu se in eisdem exemptionibus, non sine ingenti etiam laicorum scandalo, etiamnum confovere præsumunt: Nobis propterea dictus Ignatius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ignatium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, exemptiones præfatas, & quæcumque privilegia, & Indulta personalia, prærogativas, & immunitates fratribus dictæ Provinciæ quovis titulo, prætextu, causa, & occasione, tam a supradicto Priore Provinciali, ac quibuslibet Provinciæ, & Congregationis prædictarum superioribus quam a Sedis Apostolicæ in eisdem Regnis Nunciis, seu alias quomodolibet contra, & præter Regularia earumdem Provinciæ, & Congregationis instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, aut confirmata, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque in perpetuum nulla, cassata, abrogata, & abolita, viribusque & effectu vacua esse, & fore, nemini que ullatenus suffragari, neque de cætero a quoquam concedi posse: Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus: Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, privationisque officii, vocisque activæ, & passivæ pœnis eo ipso incurrendis dilecto filio Priori Provinciali dictæ Provinciæ; ut quamprimum præsentes nostræ literæ ad ejus notitiam pervenerint; omnes; & singulos Fratres ejusdem Provinciæ ejusmodi exemptiones, privilegia, Indulta, prærogativas, & immunitates habentes illis eo ipso privatos, & spoliatos esse declaret, nec quemquam illis uti sinat, vel permittat, inobedientes quoslibet, & Rebelles opportunis Juris, & facti remediis juxta Regularia Provinciæ; & Congregationis prædictarum statuta omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis compescendo. Non obstantibus præmissis; ac quibusvis literis Apostolicis super observatione exemptionum; privilegiorum, Indultorum, prærogativarum, & immunitatum hujusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus; & Ordinationibus Apostolicis; necnon Provinciæ, & Congregationis prædictarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica; vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Provinciæ, & Congregationis hujusmodi Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus; & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata insererentur, & exprimerentur iisdem partibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die x. Januarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

§. 4. Nunc autem easdem literas debitæ executioni, ut par est demandari cupientes, ac memoratum Ignatium amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine denuo Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Venerabili Fratri Patriarchæ Ulyssiponen.

Abrogatio prædictorum privilegiorum.

nen.

Deputatio ejusdem Patriarchæ sive ejus Offi ia lis in Executorem prædictæ Constitutionis.

nen. Occidentali, ac dilecto filio ejus officiali per præsentes, committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & præinsertas literas, ac in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte ejusdem Ignatii, aut aliorum quorumcumque in præmissis interesse habentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant omnia, & singula præmissa ab iis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter, & inconcusse observari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam juratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus fe. re. Bonifacii PP. VIII. prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præsentibus concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIII. Februarii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno III.

CXXVI. Confirmatur Decretum Congregationis S. Officii quoad Hebræos denunciatos, quod voluntatem suam declaraverint de suscipiendo Baptismo.

Inn. XIII. Const. ed. 1724. Feb. 10. P. 3. reservata decernuntur pro Ruthenis ad fidei unitatem revertentibus omnia ipsorum bona, & Clem. XI. Const. ed. 1704. Mar. 3. P. 4. ampliata fuere privilegia Neophitorum quoad temporalia.

Dat. 14. Febr. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem generalium Inquisitorum auctoritate Apostolica deputatorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Feria 4. die 12. Februarii 1727. In Congregatione generali S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis habita in Conventu S. Mariæ super Minervam coram Eminentiss., & Reverendissimis DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in tota Republica Christiana contra Hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Decretum prædictum.

§. 2. Cum plures exortæ sint controversiæ super intelligentia, & executione Decreti ab hac Sacra Congregatione editi die 8. Julii 1641. quoad Hebræos utriusque sexus denunciatos de eorum animi declaratione suscipiendi Baptismum, Emi, & Rmi DD. Cardinales Generales Inquisitores prædicti, dictum Decretum declarando, & quatenus opus sit reformando, in posterum illud sequenti modo exequi mandarunt, & decreverunt, nempe, quod Testes qui Hebræos denunciabunt, sive mares, sive fœminas de declaratione animi suscipiendi Baptismum per Notarium juxta interrogatoria generalia ab R. P. D. Vices-Gerente præscribenda cum speciali monitione relevantiæ juramenti in scriptis coram eodem R. P. D. Vices-Gerente, & eo impedito, coram ejus Auditore examinentur, qui etiam examen præfatum subscribere debeant, & quatenus duo Testes sint de loco, tempore, & occasione contestes, tunc Denunciati ad Domum Catechumenorum duci, & collocari in loco separato ad hunc effectum destinato, in eoque per duodecim dies detineri possint, ut super veritate, & constantia declarationis eorum voluntatis suscipiendi Baptismum explorentur. Si autem Testes erunt singulares, vel unus adest Testis idoneus, & fide dignus, tunc denunciati non statim post denunciationem, & Testium examen educendi erunt ad Domum Catechumenorum, sed per R. P. D. Vices-Gerentem extra Ghettum, vel in ejus Domo, vel in aliqua Ecclesia, vel alio loco sibi benevisio, & intra tempus necessarium, & opportunum juxta facti speciem, & circumstantias pro arbitrio, & prudentia dicti R. P. D. Vices-Gerentis eorum voluntas exploranda erit. -- Antonius Lancionus S. Rom., & Universalis Inquisitionis Notarius -- Loco ✠ Sigilli.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Nunc autem Nos perenni Decreti hujusmodi robori, exactæque illius observantiæ per amplius providere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Decretum præinsertum tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis, ac irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi nunquam possent plenissime supplemus, & sanamus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XIV. Februar. MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXVII. Confirmantur Constitutiones nonnullæ Pontificum, quibus gratiæ, privilegia, ac Indulgentiæ Locis Terræ Sanctæ, ac Minoribus de Observantia inibi morantibus concessa fuere.

Omnium Pontificum Constitutiones initio facto a Greg. IX. usque ad Inn. XIII. quibus dictæ gratiæ conceduntur, ordine temporis, quo editæ fuerunt, hic distinctis citationibus enumerantur.

BENE-

Dat. 3. Mart. 1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium a consuetudine Romanorum Pontificum concedendi locis Terræ S. Indulgentias, vel concessas approbandi.

LOca Sancta Palæstinæ, in quibus Christus Dominus redemptionis humanæ mysteria ortu, vita, & morte sua consummavit, ab ipsis nascentis Ecclesiæ primordiis in tanta semper veneratione, & honore ab universis Christianis habita fuerunt, ut per omnes ætates ad ea, religionis causa invisenda, undique fidelium turba confluxerit, proptereaque Antecessores Nostri Romani Pontifices plurimas Indulgentias, & privilegia tam in eos, qui Sacram illuc peregrinationem susceperunt, quam in alios, qui in eisdem Sanctis Locis commorantes, Divino cultui, & proximorum, ac peregrinantium saluti, nullis incommodis, & vitæ periculis territi, famularentur, larga manu contulerint, & alii postmodum Successores eadem collata probaverint, novisque gratiis spiritualibus, & largitionibus auxerint. Hinc maxime decet, ut Nos quoque ad Indulgentias, & privilegia hujusmodi, Apostolicæ auctoritatis Nostræ munimine salva, & illæsa servanda prompto animo accurramus.

Preces Procuratoris Generalis Minorum de Observantia.

§. 1. Siquidem Nobis dilectus filius Frater Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, nuper exponi curavit, se ad Terræ Sanctæ subsidium, ac suorum dicti Ordinis Fratrum Vineæ Domini excolendæ inibi multis sæculis operam dantium, peregrinosque ex omnibus Christianis Provinciis ad eadem loca Sancta pie veneranda accurrentes religiosa charitate foventium, & Catholicis illarum partium opportuna solatia præbentium, optare, ut omnia, & singula privilegia, gratiæ, Indulgentiæ, criminum remissiones, & relaxationes, hactenus ejusdem Terræ Sanctæ Locis, suis fratribus, aliisque personis, auctoritate Apostolica concessæ, & confirmatæ, per nos eadem auctoritate approbarentur, & speciali forma rursus confirmarentur.

§. 2. Nos igitur, qui ejusdem Terræ Sanctæ ubi steterunt pedes Domini, frequentiam, & venerationem, quantum possumus, promovere studemus, hujusmodi piis votis libenter annuentes, ipsumque Josephum spiritualibus favoribus, & gratiis cumulare omnino cupientes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus Nobis ejus nomine humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, exemtiones, jura, Indulta, Indulgentias, peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, & temporales, eisdem Locis Sanctis, eademque visitantibus, atque illorum Custodi, & Guardiano Cœnobii Hierosolymitani, & Fratribus dicti Ordinis, ibidem commorantibus, necnon eorumdem Fratrum interpretibus, qui Hierosolymis, Bethlehem, Nazareth, inque aliis quibuscumque Terræ Sanctæ, & Palæstinæ Locis existunt, & vivunt, per infrascriptos Antecessores nostros Romanos Pontifices, Sedemque Apostolicam, in genere, & in specie, aut alias quomodocumque concessas, tenore præsentium iterum confirmamus, atque forma amplissima approbamus, & innovamus, prout ab iisdem Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris in suis Apostolicis Literis olim indultæ, & concessæ fuerunt. Hæ vero sunt; videlicet.

Confirmatio prædicta.

Enumerantur Apost. Constitutiones, quibus prædictæ gratiæ, Privilegia, & Indulgentiæ Minoribus de Observant a in Locis Terræ Sanctæ degentibus concessæ fuere.

§. 3. Primo. Gregorii IX. Literæ incipientes -- *Si Ordinis Fratrum Minorum*, datæ Perusii Kal. Februarii anno 1230.

2. Aliæ ejusdem incipientes -- *Pro zelo fidei*, datæ Laterani 3. Kal. Februar. anno 1238.

3. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Cum Messis*, datæ Laterani 16. Kal. Junias 1238.

4. Innocentii IV. incipientes -- *Cum hora undecima*, datæ Lugduni 12. Kalendas Apriles anno 1245.

5. Alexandri IV. incipientes -- *Ex relata fide*, datæ Laterani 4. Kalendas Apriles anno 1257.

6. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum hora jam undecima*, datæ Viterbii 13. Kalendas Majas anno 1258.

7. Clementis V. incipientes -- *Quum hora undecima*, datæ Pictavii 10. Kalendas Augustas anno 1306.

8. Joannis XXII. etiam incipientes -- *Quum hora undecima*, datæ Peiiræ 6. Idus Augustas anno 1325.

9. Clementis VI. incipientes -- *Gratias agimus*, datæ Avenione XI. Kal. Decembres 1342.

10. Innocentii VI. incipientes -- *Piis fidelium studiis*, datæ apud Villam novam Diœcesis Avenionensis Nonis Septembris 1356.

11. Aliæ ejusdem incipientes -- *Ad ea, quæ in laudem*, datæ Avenione 5. Idus Nov. 1360.

12. Urbani V. incipientes -- *Rationi congruit*, datæ Avenione 6. Id. Novembres 1362.

13. Gregorii XI. incipientes -- *Sicut de damnabili*, datæ Avenione 7. Kalendas Decembres 1375.

14. Aliæ ejusdem, incipientes -- *De Religiosa discretione*, datæ Avenione eodem die, mense, & anno.

15. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Inter cunctos Ordines*, datæ Avenione eodem die, & anno.

16. Urbani VI. incipientes -- *Ad ea, quæ Piorum locorum*, datæ Neapoli Tertio Idus Junias 1384.

17. Joannis in sua obedientia XXIII. incipientes -- *Cum a nobis*, datæ Bononiæ 4. Kalend. Julias MCDX.

18. Martini V. incipientes -- *Ad assiduum Christi servitium*, datæ Florentiæ 7. Kalend. Julias MCDXX.

19. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Sinceræ devotionis affectus*, datæ Florentiæ septimo Idus Julias MCDXX.

20. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Cum a Nobis, quod justum est*, datæ eodem loco die, mense, & anno.

21. Aliæ ejusdem incipientes -- *Provenit ex vestræ devotionis*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

22. Aliæ ejusdem incipientes -- *Votis vestris*, datæ Florentiæ 4. Id. Julias MCDXX.

23. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Exigit vestræ devotionis*, datæ ibidem eodem die, mense, & anno.

24. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Votis vestris*, datæ Florentiæ 14. Kal. Septem. MCDXX.

25. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Votis vestris*, datæ Florentiæ 7. Kalen. Sept. MCDXX.

26. Aliæ ejusdem, incipientes -- *His, quæ per Ecclesiasticarum*, datæ Romæ 16. Kal. Martias MCDXXI.

27. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Salutare studium*, datæ Romæ eodem die, mense, & anno.

28. Aliæ ejusdem incipientes -- *Studium, & sincerum*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

29. Aliæ ejusdem incipientes -- *Sinceritas vestræ devotionis*, datæ Romæ IV. Idus Martias MCDXXI.

30. Eugenii

30. Eugenii IV. incipientes -- *Dum onus*, datæ Bononiæ 5. Id. Iul. MCDXXXVII.

31. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Bonus Pastor*, datæ Bononiæ IV. Id. Jul. MCDXXXVII.

32. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Exultantes in Domino*, datæ eodem die, mense, & anno.

33. Aliæ ejusdem incipientes -- *Per hæc proxima tempora*, datæ Florentiæ 17. Kalen. Januarias MCDXLI.

34. Aliæ ejusdem incipientes -- *Sacræ Religionis*, datæ Rom. Kal. Februar. MCDXLIV.

35. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Dum præclara merita*, datæ Romæ quinto Idus Februarias MCDXLVI.

36. Nicolai V. incipientes -- *Sinceræ devotionis*, datæ Romæ 6. Kal. Aug. MCDXLVIII.

37. Aliæ ejusdem, incipientes *Apostolicæ Sedis*, datæ Romæ undecimo Kalendas Augustas MCDLI.

38. Aliæ ejusdem incipientes -- *Quum a vobis petitur*, datæ Romæ pridie Kalendas Apriles MCDLII.

39. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Romanus Pontifex*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Majas MCDLII.

40. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Solers Romani Pontificis*, datæ Romæ 16. Kalend. Martias MCDLIII.

41. Calixti III. incipientes -- *Apostolicæ Sedis*, datæ Romæ 4. Idus Januar. MCDLV.

42. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum nuper*, datæ Romæ decimoquarto Kalendas Januarias MCDLV.

43. Aliæ ejusdem incipientes -- *Et si ex debito*, datæ Romæ quarto Idus Jan. MCDLV.

44. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum itaque*, datæ eodem loco, die, mense, & anno.

45. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Illius, cujus in pace*, datæ Romæ quarto Nonas Februarias MCDLV.

46. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Licet pro nostra*, datæ Romæ 5. Id. Majas MCDLV.

47. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Devotionis vestræ ardor*, datæ Romæ pridie Nonas Februarias MCDLVII.

48. Sixti IV. incipientes, *Suscepti cura*, datæ Romæ pridie Id. Februar. MCDLXXV.

49. Alexandri VI. incipientes -- *Quum, sicut accepimus*, datæ Romæ Id. Aug. MCDXCVI.

50. Pii IV. incipientes -- *Divina disponente clementia*, dat. Rom. die 9. April. MDLXI.

51. Urbani VIII. incipientes, *Ut dilecti filii*, dat. Rom. die 21. Aprilis MDCXXXII.

52. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Alias a felicis recordationis*, datæ Romæ die 18. Junii 1644.

53. Innocentii X. incipientes -- *Salvatoris, & Domini*, datæ Romæ 19. Sept. 1645.

54. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum, sicut dilecti*, datæ Romæ 23. Sept. 1645.

55. Alexandri VII. incipientes -- *Piis Christifidelium* -- dat. Rom. die 3. Augusti 1655.

56. Clementis X. incipientes -- *Quum sicut dilectus*, dat. Rom. die 7. Julii 1670.

57. Innocentii XI. incipientes -- *Ad augendam*, dat. Rom. die 20. Sept. 1681.

58. Aliæ ejusdem incipientes -- *Piis Christifidelium votis*, dat. Rom. die 22. Junii 1684.

59. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Exponi nobis*, dat. Rom. die 30. Aprilis 1686.

60. Alexandri VIII. incipientes, *Ex injuncto Nobis*, dat. Rom. die 10. Nov. 1690.

61. Innocentii XII. incipientes -- *Alias a fel. record.*, dat. Rom. 5. Dec. 1696.

62. Innoc. XIII. incipientes -- *Piis Christifidelium votis*, dat. Rom. die 6. Junii 1721.

63. Aliæ ejusdem, incipientes -- *Quum ad infrascriptam*, dat. Rom. die 13. Sept. 1721.

§. 4. Huc usque Antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum ad Fratres Minores de Observantia nuncupatos, in Locis Sanctis Christo Domino militantes, editæ Literæ Apostolicæ, quas omnes, & quaslibet alias in ejusdem Ordinis annalibus, & monumentis laudatas, ad eos per quoscumque Romanos Pontifices, quomodolibet scriptas, præsertim quoad Indulgentias, dummodo de earumdem existentia valide, & legitime constet, in qua eisdem tam enunciatis, quam aliis quibusvis contenta quæcumque, etiamsi talia forent, quæ specialem, & specificam mentionem requirerent, ubi tamen Concilii Tridentini Decretis non adversentur, cum integris suis tenoribus, & datis plene, & sufficienter expressas, ac si de verbo ad verbum præsentibus insertæ essent habentes, Apostolica auctoritate, præsentium tenore perpetuo approbamus, & confirmamus, ac in plenam observantiam, ac pristinum, & validissimum suum statum restituentes, & revocantes, innovamus, & quatenus opus sit, omnia, & singula prædicta denuo concedimus, & indulgemus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnes, & singulas, tam Juris, quam facti, & quarumcumque solemnitatum, de Jure, usu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, ac in præmissis fortasse omissarum, necnon quoscumque alios, quantumvis substantiales defectus, si qui forsan in iisdem omnibus, & singulis quomodolibet intervenerint supplemus. Confirmatio earumdem Constitutionum.

§. 5. Insuper omnibus, & singulis cujuscunque Ecclesiasticæ Dignitatis, status, & conditionis, quantumvis privilegiatis personis, expresse inhibemus, quominus contra vim, & sensum privilegiorum, concessionum, facultatum, jurium, & Indultorum, ut præfertur per Nos approbatorum, & confirmatorum, ac etiam innovatorum, loca, sive personas, prædicto Guardiano Hierosolymitano subjectas, ejusque curæ mandatas, respicientium, ullum Jurisdictionis, aut superioritatis actum sub quocumque prætextu in locis, & personis prædictis, absque nostra expressa facultate sub pœnarum, in iisdem Literis Apostolicis pro Locis Sanctis, & Guardiano prædicto concessis, approbatis, & innovatis contentarum, incursu, exercere præsumat. Nemo contra hujusmodi privilegia Minoribus eisdem præjudicium inferat.

§. 6. Præsentes quoque Literas Nostras, inque eis comprehensa quæcumque, & quavis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio, quamtumvis substantiali defectu, notari, impugnari, infringi, restringi, limitari, ad viam, & terminos Juris reduci, vel adversus eas quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari posse, decernimus; Sed illas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere, necnon ab omnibus, & singulis ad quos nunc spectat, & pertinet, & pro tempore quomodolibet spectabit, & pertinebit, cujuscumque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis extiterit, perpetuo, & inviolabiliter observari debere; nec sub ullis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, & vulgabuntur, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas censeri; ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per Guardianum, & Fratres prædictos quomodocumque eligenda, concessas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, Præsens etiam Constitutio ab omnibus perpetuo observetur.

& per omnia sortiri, & obtinere, eisque perpetuo suffragari; Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere volumus, & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Cardinales Protectores faciant eandem inviolabiliter observari.

§. 7. Quocirca dilectis filiis Nostris dicti Ordinis Fratrum Minorum de Observantia, vel etiam prædictæ Terræ Sanctæ Cardinalibus Protectoribus nunc, & pro tempore existentibus, seu illorum arbitrio, & defectu, & aliis ex parte S. R. E. Cardinalibus, munus Protectoris hujusmodi exercentibus, mandamus, quatenus ipsi Cardinales Protectores, seu munus hujusmodi gerentes, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes Literas, inque eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Guardiani, & Fratrum, seu Procuratoris Generalis pro tempore existentium, sive alterius eorum, vel aliorum interesse in præmissis habentium, fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, ipsas præsentes Literas, inque eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit faciant auctoritate Nostra inviolabiliter observari, ipsosque Guardianum, & Fratres, & alios, quos eædem literæ concernunt, in futurum præsentium literarum, & in eis contentorum, commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere; non permittentes illos, seu eorum quempiam super his quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri, Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam, iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si fieri poterit, atque opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 8. Non obstantibus felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri Apostolicis literis, quibus cavetur nè quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, ubi deputatus fuerit, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeat, seu præsumat, inque Concilio generali edita Constitutione, de duabus dietis, aliisque quibuslibet in contrarium præmissorum facientibus, quomolibet editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Ordinationibus Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos ipsos, & Sedem prædictam, cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, præservativis, exceptivis, restitutivis, derogativis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter; aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium præmissorum concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Au si aliquibus conjunctim, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Harum exemplis omnimoda fides habeatur.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, manu alicujus ex Secretariis Ministri, vel Commissarii Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum de Observantia, seu Notarii publici subscriptis, & sigillo Officii, ejusdem Ministri, vel Commissarii, aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc infringere audeat.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, innovationis, novæ concessionis, roboris, adjectionis, defectuum supplectionis, inhibitionis, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Septingentesimo vigesimo septimo V. Nonas Martias, Pontificatus nostri anno Tertio.

CXXVIII.

Conceditur facultas Fratribus Carmelitis Provinciæ Bethicæ suscipiendi Lauream Doctoratus in Collegio S. Rocchi Civitatis Cordubensis.

Similis facultas facta fuit ab eodem Pontifice Const. ed. 1725. Aug. 30. P. 2. Fratribus ejusdem Ord. Provinciæ Aragoniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3. Mart. 1727. Ann. 3.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio, & causæ ad Pontificem impellendum ut hujusmodi facultatem indulgeat.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Josephus de Castro, & Josephus Barrono fratres expresse professi, ac Procuratores Provinciæ Bæthicæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quod inter alia laudabilia ejusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata cautum reperitur, ut illius Fratres postquam studiorum cursum, ac Philosophiæ, & S. Theologiæ lecturam expleverint, quibus peragendis unius, & viginti annorum spatio elaborare consueverunt, in aliqua publica studii Generalis Universitate Doctoratus gradum consequi teneantur, ad hoc ut privilegiis, & prærogativis in retributionem laborum, in dicto Ordine concedi solitis ac voce activa, & passiva in Capitulis frui possint, verum quia experientia compertum fuerat, quod Religiosi Ordinis prædicti ad effectum assequendi gradum hujusmodi non sine distractione a proprio Instituto, ac certo ordine disciplinæ regularis plerumque longe vagari, & pecunias necessarias contra paupertatis votum parare cogebantur; proinde a fel. recor. Urbano VIII. Clem. IX. ac Clemente X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris attributa fuit facultas Priori Generali dicti Ordinis pro tempore existenti gradum præfatum Religiosis sub immediata ejus obedientia degentibus concedendi, cumque nihilominus Religiosi in Provinciis ultramarinis inde sibi minime consultum doluerint, plurésque suorum laborum præmio frustrarentur ob difficilem accessum ad memora-

tum Priorem Generalem, & rerum necessariarum inopiam, rec. mem. Innocentius Papa XIII. Prædecessor etiam Noster, Priori Provinciali ac nonnullis in Sacra Theologia Magistris Provinciæ Portugalliæ indulsit, ut illius Religiosos debitis qualitatibus præditos Doctoratus laurea sub certis modo, & forma tunc expressis insignire valerent, Nosque simile indultum Provinciis Aragoniæ, & Valentiæ ejusdem Ordinis, etiam concessimus, & alias prout in ipsius Innocentii Prædecessoris, ac nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat Provincia Bætica præfatæ Conventuum numero, ac Religiosorum frequentia floreat, & in Civitate Corduben. in ejus centro sita, ubi nulla adest publica Universitas hujusmodi, duo ejusdem Ordinis Conventus reperiantur, quorum alter est insigne Collegium sub invocatione Sancti Rocchi, ubi ejusdem Theologiæ studia non sine ingenti plausu vigent, dicti Exponentes ut Fratres Provinciæ Bæthicæ præfatæ ad literarum studia alacriori animo suscipienda, ac perficienda excitentur spe aliquando laborum suorum præmium in propria Provincia consequendi, quod alias, aut nunquam, vel sine maxima difficultate, ac dispendio obtinere nequirent, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderent.

Preces Fratrum Procuratorum Provinciæ Bæthicæ.

§. 3. Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut omnes, & singuli Fratres Provinciæ, & Ordinis præfatorum, qui peracto cursu, & lecturæ scientiarum juxta statuta dicti Ordinis ad supradictum Collegium Sancti Rocchi Corduben. accesserint lauream Doctoratus inibi prævio rigoroso examine coram ejusdem Collegii Rectore, & actualibus Sacræ Theologiæ Lectoribus, duobusque in dicta Theologia Magistris Ordinis præfati, ac cum eorum approbatione, servatisque aliis servari solitis ab ipso Rectore suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur.

Concessio prædicta.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Provinciæ Bæthicæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die III. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXIX.

Statuitur ab omnibus observandum Cæremoniale Episcoporum ab ipsomet Pontifice emendatum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Martii 1727. An. 3

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Licet alias fel. rec. Clemens VIII., ac subinde Innocentius X. Romani Pontifices Prædecessores Nostri Cæremoniale Episcoporum edendum, atque a mendis expurgandum curaverint, processu tamen temporis compertum est novos errores non minus Typographorum imperitia, quam aliorum culpa, & negligentia in illud irrepsisse, ac proinde Nos, qui in minoribus constituti per annos quinquaginta Episcopi, ac Metropolitæ munere, & dignitate perfuncti sumus, cum nihil antiquius habuerimus, quam, ut Sacros Ritus, & Cæremonias secundum antiquam, ac laudabilem Romanæ Ecclesiæ disciplinam adamussim perageremus, diuturno eorum usu, ac studio animadvertimus utile, ac necessarium maxime futurum, si rursus idem Cæremoniale novis curis recognitum ederetur, obscura quædam in eo, & ambigua illustrarentur, corrupta alia, & depravata emendarentur, nonnulla præterea inter se pugnantia, & contraria conciliarentur, aliaque demum hactenus prætermissa suis locis opportune adderentur.

Cæremoniale vetus innumeris scatebat erroribus.

§. 2. Ubi primum igitur ad summi Apostolatus fastigium, licet immeriti, & obluctantes evecti fuimus, in hanc etiam solicitudinem cogitationes nostras direximus nosque ipsi hoc opus aggressi, illud nonnullis, etiam adhibitis piis, ac eruditis viris, sacrorum Rituum apprime peritis, qui operam suam in ipso Cæremoniali emendando, ac restituendo Nobis contulerunt, benedicente Domino perfecimus. Itaque ne tam utilis Ecclesiæ Catholicæ hac in re labor suo frustretur effectu, Motu proprio, ac ex certa scientia Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Cæremoniale Episcoporum hujusmodi a Nobis, ut præmittitur, recognitum, & emendatum perpetuo confirmamus, & approbamus, illudque in universali Ecclesia ab omnibus, & singulis personis, ad quas spectat, & in futurum spectabit perpetuo observandum esse in virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ac Cæremoniale hujusmodi, sic emendatum, nullo unquam tempore, in toto, vel in parte mutari, vel ei aliquid addi, aut omnino detrahi posse, ac quascumque personas præfatas, quæ Pontificalia, & Sacerdotalia munera exercere, aut alia quæcumque in ipso Cæremoniali contenta facere, aut exequi debent, ad ea peragenda, & præstanda juxta hujus Cæremonialis formam, & præscriptum, teneri neminemque ex iis, quibus ea exercendi, & faciendi munus impositum existit, nisi formulis, quæ hoc Cæremoniali continentur, servatis, satis facere posse, perpetuo statuimus, & ordinamus. Per præsentes autem antiqua Cæremonialia in his, quæ præfato Cæremoniali emendato sunt conformia, minime aboleri, aut abrogare censeri volumus, sed illorum etiam usum salva emendatione prædicta permittimus.

Cæremoniale prædictum ab ipsomet Pontifice emendatum.

Cæremoniale præfatum sic emendatum comprobat, & observandum esse præcipit.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, &

Clausulæ derogatoriæ.

Synoda-

Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quarumvis Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Ecclesiis, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda hujus Constitutionis exemplis.

§. 4. Volumus autem, & pari motu, & auctoritate decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus, qui vero circa montes octo, & qui ultra ubique locorum degant duodecim mensibus integre excursis, vel alias ubi venalium hujus Cæremonialis Voluminum notitiam & facultatem habuerint, Sacras Cæremonias, & Ritus in eodem Cæremoniali præscriptos, juxta illius modum, & normam in quibuscumque actibus exercere, & observare teneantur. Quodque earumdem præsentium literarum exemplis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, aut illius Curiæ munitis, vel in ipsis voluminibus absque præfato, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressis, eadem ubique locorum, & gentium fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXX.

Erigitur Archiconfraternitas Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ in Ecclesia de Aracæli Conventus Minorum de Observantia.

Innocentii XI. Const. ed. 1689. Maji 11. P. 13. erecta fuit in Archiconfraternitatem Confraternitas B. M. V. in Ecclesia S. Stephani de Cacco de Urbe.

Dat. 1. April. 1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX quo Sedes Apostolica diem festum in honorem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ suprema sua auctoritate olim instituit, cælestibus Indulgentiarum thesauris eum ditare, precibusque Christifidelium pro illo pie celebrando, sibi porrectis, benignas frequenter aures præbere consuevit. Quare nos quoque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigia sectantes, supplicibus petitionibus, quæ Nobis pro cultu erga eandem Beatissimam Virginem per alicujus sodalitatis erectionem promovendo, porriguntur, libenter annuimus.

Preces Procuratoris Generalis Observantium pro hujusmodi erectione.

§. 1. Itaque dilectus Filius Frater Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Beati Francisci de observantia nuncupatorum, exponi Nobis nuper fecit, hujusmodi Fratres, qui Cælorum Reginæ verbo, & scriptis augendæ venerationis in terris usque a primo sui Ordinis exordio studiosissimos sese ostenderunt, & piarum precum, quas Coronam Beatæ Mariæ Virginis vocant, recitatione, Christifidelibus proposita, sacrisque laudibus in festi ejusdem Conceptionis obsequium, rite compositis, aliisque quamplurimis argumentis suum erga prædictam Virginem devotionis affectum ferventius confovere non destiterunt, nec desistunt, summopere optare, ut Christianus Populus ad pia opera sub auspiciis ejusdem Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ excitetur, & propterea in Ecclesia eorum Conventus Sanctæ Mariæ de Aracæli nuncupatæ de Urbe, unam utriusque Sexus Archiconfraternitatem auctoritate nostra institui postulare sub Invocatione ejusdem Conceptionis, illamque, postquam, ut infra, erecta, & instituta fuerit in locum Archiconfraternitatis etiam Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, nuper certis de causis, tunc adductis, in insigni, sæculari, & Collegiata Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso nuncupata, de eadem Urbe, per Nos suppressæ, & extinctæ quoad Indulgentias, privilegia, ac Indulta spiritualia tantum substitui, & subrogari, ac alia ei per Nos, ut infra, concedi, & impertiri.

Erectio prædictæ Archiconfraternitatis cum concessione Privilegiorum, & Indulgentiarum aliarum Archiconfraternitatum.

§. 2. Nos, qui Ordinem prædictum, de Ecclesia Catholica optime meritum, semper eximia dilectione prosecuti sumus, eorumdem fratrum propositum plurimum in Domino commendantes, ac Conceptionis ipsius Virginis Dei Matris Mariæ cultum, & venerationem augere, animarumque salutem paterna charitate promovere cupientes, dictumque Josephum Mariam specialis favore gratiæ prosequi volentes, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Dilecto Filio moderno Ministro, sive in ejus defectu, Vicario, aut Commissario Generalibus totius Ordinis prædicti, harum serie indulgemus, ut in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ de Aracæli de Urbe unam utriusque sexus Christifidelium Archiconfraternitatem, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis, sub eadem invocatione, & denominatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, auctoritate Nostra Apostolica erigat, atque instituat, ad Omnipotentis Dei laudem animarumque salutem, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis honorem cum privilegiis, ab Apostolica Sede collatis, quibus Archiconfraternitates Sanctissimi Rosarii, ac Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, & quorum Nos ipsi professi sumus, Fratrum Prædicatorum, & ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Ordines, exceptis tamen Indulgentiis, his Ordinibus quomodolibet concessis, utuntur, fruuntur, & gaudent, Dilecti Filii Nostri in Urbe prædicta ejusque districtu Vicarii in spiritualibus generalis, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, utque eamdem Archiconfraternitatem sic, ut præfertur, erigendam, eidem primo dicto Ordini pro infrascripta participatione Indulgentiarum, eidem concessarum, ac piorum operum, per illius Fratres exercendorum, uniat, & incorporet, Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium, facultatem concedimus, & impertimur.

Subrogatur præd. Archiconfraternitas in locum alterius in Ecclesia S. Laurentii in Damaso extinctæ.

§. 3. Cæterum, ut Christifideles spiritualium gratiarum, & privilegiorum muneribus illecti, se eidem Archiconfraternitati alacrius inscribant, Nos eam substituimus, & subrogamus in locum alterius Archiconfraternitatis Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, per Nos in prædicta Ecclesia Sancti Laurentii in Damaso, ut præfertur, suppressæ, & extinctæ, quoad participationem Indulgentiarum, privilegiorum, facultatum, Indultorum, aliarumque gratiarum spiritualium, quibus ultimo dicta Archiconfraternitas tempore suppressionis, & extinctionis gaudebat, & gaudere poterat; dummodo tamen Sacri Concilii Tridentini Decretis non adversentur; non vero eamdem Archiconfra-

ternitatem subrogamus in locum alterius quoad Jura quæcumque conferendi, & nominandi; ac temporalia bona quæcumque.

Nonnullæ aliæ Indulgentiæ eidem conceduntur.

§. 4. Insuper Indulgentias per felic. recordationis Julium Papam Secundum, aliosque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessas, ad deferentes, & pie recitantes dictam Coronam Beatæ Mariæ Virginis, per Fratres jamdicti Ordinis benedictam, eisdem modo, & forma quæ a Confratribus dictæ Archiconfraternitatis Sanctissimi Rosarii observantur; auctoritate nostra tenore præsentium extendimus, & ampliamus, una cum quibuscumque aliis Indulgentiis, & gratiis spiritualibus, quæ Confratribus quarumcumque Confraternitatum, sub eadem invocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis hactenus ubicumque erectarum, quas firmas esse volumus; ac tribus Ordinibus Beati Francisci, hucusque per Romanos Pontifices quomodolibet, respective, concessæ fuerunt, earum omnium sub Plumbo, quam in forma Brevis confectarum literarum tenores; ac si præsentibus de verbo ad verbum insererentur, pro expressis, & insertis habentes.

Conceditur Magistris Generalibus Ordinis Minorum de Observantia facultas Confraternitates Conceptionis ubique erigendi.

§. 5. Ministro autem, seu Vicario; vel Commissario Generalibus primodicti Ordinis, nunc, & pro tempore existentibus; tenore earumdem præsentium concedimus pariter, & indulgemus, ut utriusque sexus Confraternitates sub prædicta Invocatione Conceptionis Beatæ M. Virginis Immaculatæ ubivis locorum, tam in eorumdem Fratrum primodicti Ordinis, quam in quibusvis aliis Ecclesiis, vel Oratoriis sub eorum directione, aut regimine quomodolibet existentibus, vel non existentibus erigere, & instituere possint, necnon easdem, & quascumque sub eadem Invocatione ad præsens canonice erectas, & institutas, & in posterum canonice erigendas, & instituendas Confraternitates, & quoad erectas, & institutas, prævia cessatione, & revocatione quarumcumque aliarum Indulgentiarum, ipsis quovis modo per viam cujusvis aggregationis, & communicationis cuilibet Archiconfraternitati, aut alias concessarum, dictæ Archiconfraternitati, ut prædicitur; erigendæ aggregare libere, & licite valeant, servata tamen forma Constitutionis piæ memoriæ Clementis Papæ VIII. similiter Prædecessoris nostri, super dictarum Confraternitatum erectionibus; & aggregationibus editæ, privative quoad alios, circa hujusmodi erectiones in posterum faciendas.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes, easdem præsentes ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu quopiam alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari; aut revocari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas existere, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia sortiri, & obtinere; sicque & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores; ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari, & definiri debere; ac irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 7. Non obstantibus piæ memoriæ Antecessorum Nostrorum, ejusdem Clementis PP. VIII. & Pauli Quinti, similium gratiarum revocatoria, seu moderatoria, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de Indulgentiis non concedendis adinstar, ac de jure quæsito non tollendo, primodictique Ordinis, etiam juramento roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Confraternitates prædictæ erigendæ Ordinariis subsint.

§. 8. Volumus autem, ut Confraternitatum, quas in posterum Archiconfraternitati, ut prædicitur, erigendæ aggregari contigerit, Officiales, seu administratores pro redditione rationis administrationis bonorum temporalium, ordinariis locorum subjecti permaneant.

Sanctio pœnalis.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis, impartitionis, subtitutionis, subrogationis, extensionis, ampliationis, indulti, & absolutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit; indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kalendis Aprilis Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXI.

Confirmantur; & declarantur privilegia super exemptione a Decimis, alias Universo Ordini Carmelitarum Excalceatorum concessa, in favorem Congregationis Hispaniarum ejusdem Ordinis.

Dicta privilegia concessa fuerunt a Clem. IV., Clemente VI., & Sixto IV. quorum Constitutiones quæ hic laudantur, in Bullario antiquo exaratæ non reperiuntur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3. April. 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium

INjuncti Nobis cælitus Pastoralis Officii solicitudo Nos admonet ut ea, quæ ad Sacrarum Religionum, & Congregationum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei proferre jugiter satagentium favorem, & levamen ex hujus S. Sedis Providentia emanata noscuntur, quo firmiora semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio roboremus.

Universus Ordo prædictus a Romanis Pontificibus alias exemptus fuit solutione Decimarum.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Michael a Christo Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniarum, quod licet universus Ordo, adeoque etiam Congregatio hujusmodi, juxta privilegia Apostolica eis concessa exempti reperiantur a solutione Decimarum, etiam per Romanos Pontifices pro tempore existentes impositarum, nedum ratione fructuum cujusvis speciei, qui intra septa murata locorum Ordinis, & Congregationis præfatarum colliguntur, sed etiam reliquorum bonorum eis quomodolibet legitime acquisitorum, & acquirendorum, tametsi extra septa Conventuum positorum, prout in quibusdam fel. rec. Clementis IV., Clementis VI., & Sixti IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum literis respective plenius continetur; ac proinde in vim eorumdem privilegiorum quilibet Conventus Congregationis præfatæ in Hispaniarum, ac Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis vigentis, cujus Fratres exactam paupertatem profitentes bona extra septa eorum Conventuum non possident, sed dumtaxat congruum Hortum muro circumdatum, dictisque Conventibus inclusum, & incorporatum, quem propriis sumptibus colunt, immunitate a Decimis præfatis ab immemorabili tempore gavisi, & potiti fuerint.

A Parochis & Capitulis nonnullis adversus Fratres prædict. Congregat. in quibusdam Provinciis ac supe

§. 2. Nihilominus in aliquot ejusdem Congregationis Provinciis, ac præsertim illa S. Philippi Regni Portugalliæ, & altera Bethicæ nuncupat. in Hispaniis nonnulli Ecclesiarum Rectores, sive Parochi, ac Canonici, & Capitula ejusmodi exemptionem impugnare, & ab aliquot Conventibus, ac præcipue illis Beatæ Mariæ Virginis de

e excitatæ fuere lites.

Remedios nuncupat., Civitatis Hispalensis & de Carnide nuncupato extra Mœnia Civitatis Ulyssibonensis posito dictæ Congregationis, Decimas pro fructibus ex eorum Hortis, seu Terrenis hujusmodi collectis, & in posterum colligendis exigere prætendunt, atque lites, quæ etiam num pendent, eis desuper moverunt, eo potissimum quoad illum de Carnide, quod in memoratis Prædecessorum nostrorum literis dispositioni *cap. Nuper de Decimis* derogatum minime fuerit, & quoad alium Civitatis Hispalensis Conventum prædictum, quod eædem literæ Apostolicæ suffragari nequeant pro illa rata fructuum, quæ a Fratribus præfatis interdum venditur. Ipse vero Michael neutram ex his objectionibus, etiamsi ad tramites, & rigorem juris examinari, ac discuti deberent, subsistere posse pro certo tenet, tum quia si aliqua portio fructuum, olerum, & aliarum rerum, quæ supersunt a Fratribus dicti Hispalensis, seu aliorum ejusdem Congregationis Conventuum vendatur, pretium inde retractum in alios usus, & necessitates ipsorum Conventuum, & Fratrum dictæ Congregationis, horumque alimoniam, & substentationem, quibus, utpote bona extra septa præfata possidendi incapacibus aliter provideri nequit, converti, & erogari consuevit, adeoque dicti fructus, qui etiam venduntur usibus ipsorum Conventuum, & Fratrum semper deserviunt, tum quia expressam derogationem supradicti *Capituli Nuper de Decimis*, ut enarratæ Prædecessorum literæ Ordini, & Congregationi præfatis suffragarentur, nusquam de Jure necessariam fuisse existimat, & quatenus etiam illa requireretur satis esset, quod in similibus Privilegiis, & exemptionibus a Decimis nonnullis aliis Ordinibus, seu Institutis, vel societatibus Regularibus concessis, quorum omnium communicationem re. me. Clemens VIII., Prædecessor etiam noster, Ordini, & Congregationi præfatis indulsit, derogatio ejusmodi diserte opposita legitur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ipse Michael pro Religiosa Congregationis, Conventuum, ac Fratrum prædictorum tranquillitate, eorumque indemnitate, ac liberatione a quibuscumque dispendiis litium pendentium, & quæ progressu temporis adversus eos excitari possent, exemptionem a solutione Decimarum prædictarum, eis, sicut præmittitur, concessam, quo firmius subsistat, ac servetur exactius, Apostolicæ confirmationis robore communiri, ac quatenus opus sit innovari, & ad bona tam primæ erectionis, quam post fundationem acquisita intra Muros eorumdem Conventuum consistentia, illorumque fructus, qui a dictis fratribus consumuntur, aut interdum ad subveniendum aliis eorum necessitatibus venduntur, extendi plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ejusdem Michaelis Votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac supradictorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. literarum datas, & tenores, necnon litium, causarum hujusmodi, in quibusvis Tribunalibus pendentium statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicantium, & Collitigantium, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, easdem lites, & Causas a quibusvis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos auctoritate Apostolica tenore præsentium avocamus, illasque penitus, & omnino supprimimus, & extinguimus, perpetuumque desuper silentium imponimus, ac privilegia super exemptione a *Solutione Decimarum* Congregationi, Conventibus, & Fratribus præfatis concessa, seu quomodolibet competentia, expeditasque desuper memoratorum Clementis IV. Clementis VI., & Sixti IV. Prædecessorum literas prædictas, cum omnibus, & singulis in eis contentis, *quo ad Bona quæcumque intra muros tamen eorumdem Conventuum, ac sub vera, & formali eorum Clausura existentia dumtaxat, ac fructus, qui inde colliguntur*, auctoritate, & tenore præfatis confirmamus, & approbamus, atque innovamus illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjungimus; necnon quatenus opus sit, dicta Privilegia, & literas ad eadem bona, illorumque fructus, qui non solum per Fratres prædictos pro eorum, ac ipsorum Conventuum usu consumuntur, sed interdum ad aliis eorum indigentiis subveniendum venduntur, extendimus, & ampliamus, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inconcusse observari mandamus.

Supprimūtur præd. lites; ac Privilegia præfata super exemptione a solutione Decimarum eidem Congregationi alias concessa confirmantur, atque extenduntur.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam specifica & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque Causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint justificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis Juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quilibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illos aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ

§. 6. Non obstantibus memorato *Cap. Nuper de Decimis*, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Nostræ Regula de Jure quæsito non tollendo aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & synodalibus conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, Congregationis, Ordinis, & Conventuum præfato-

præfatorum, & quarumcumque Ecclesiarum, & Capitulorum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die tertia Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Regularium super erectione unius Seminarii pro Missionariis in qualibet Provincia Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum Orientalium, & Occidentalium Minorum de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum.

De confirmatione similis Decr. pro erectione Seminarii Missionariorum in Provincia S. Pauli Castellæ Veteris eorumdem Fratrum, vide aliam hujus ed. 1724. Sept. 5. P. 1.

Dat. 3. Aprilis 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciarum Familiæ Ultramontanæ, ac Indiarum tam Orientalium quam Occidentalium Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum, & Recollectorum nuncupatorum Congregationi Ven. Fratrum Nostrorum Sanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi, ut animarum pretioso Sanguine Domini Jesu Christi redemptarum saluti proficere possent in unaquaque ex dictis Provinciis unum ex earum Conventibus per Fratres Diffinitorii Provincialis cujuslibet respective Provinciæ hujusmodi designandum in Collegium, seu Seminarium Missionariorum, qui Apostolicæ Missioni unice essent dediti erigendi facultatem sibi concedi plurimum desiderabant, cujus quidem Collegii, seu Seminarii Guardianus, & alii Fratres pariterque ipsum Collegium, seu Seminarium strictissimis earumdem Provinciarum Constitutionibus gubernarentur, & Ministris, & Definitoriis Provincialibus pro tempore existentibus subjici deberent, quibus etiam electiones Guardianorum ejusmodi Collegiorum, seu Seminariorum, necnon Novitiorum receptio competeret, sicuti in aliis Conventibus observabatur, non autem Prælato Generali subjicerentur, quemadmodum in quibusdam rec. me. Innocentii PP. XI. Prædecessoris nostri in simili forma Brevis expeditis literis pro Collegiis Missionariorum ad familiam Hispanicam spectan. disponebatur, prohibendo simul expresse, quod dummodo in dictis Provinciis prædicta Collegia, seu Seminaria jam erecta existerent, nullus Frater unius ex memoratis Provinciis de illa titulo Missionis ad aliam Provinciam transire possit, concedendo pariter his novis Missionariis omnia, & singula privilegia, ac prærogativas in dictis Innocentii Prædecessoris literis contenta quibusque alia Missionariorum, etiam Regularis Observantiæ Seminaria fruebantur, remanente tamen intacta, & illæsa eadem Prælati Generalis auctoritate, quam in omnibus Provinciis, & Conventibus totius Ordinis exercebat, exceptis immediata subjectione, electione Guardianorum, ac Novitiorum receptione, quæ, ut supra dictum est, ad Ministros, & Definitoria Provincialia spectare deberent, quemadmodum ab eadem Congregatione Cardinalium diebus 20. Augusti 1723., & 7. Decembris 1725. Provinciæ SS. Pauli, & Gabrielis Ordinis prædicti indultum, ac subinde per quasdam Nostras desuper in pari forma Brevis editas literas confirmatum fuerat, emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædict.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis referente Eminentiss. Belluga, benigne indulsit, ut Patres Provinciales prædictarum Provinciarum, veris existentibus narratis ad fundationem prædictorum Collegiorum, seu Seminariorum Missionariorum in uno ex Conventibus earumdem Provinciarum sibimet ipsis, & Definitoribus Provincialibus beneviso juxta formam, prærogativas, Privilegia, & onera contenta in præcitatis Brevibus San. Mem. Innocentii XI. pro eorum arbitrio, & conscientia servatis servandis deveniant, immediata tamen Jurisdictione, & electione Guardiani, & receptione Novitiorum exceptis, quæ reservatæ intelligantur eisdem Provincialibus, modo supra descripto, cum expressa etiam conditione, ut Religiosi prædictarum Provinciarum de uno ad aliud Seminarium alterius Provinciæ transire, & Guardiani horum Seminariorum erigendorum Religiosos aliarum Ordinis Provinciarum acceptare minime possint, & valeant; firmis cæteroquin integris, & illæsis remanentibus omnibus aliis prærogativis, auctoritatibus, ac Superioritatibus debitis, & competentibus P. Prælato Generali Ordinis: Constitutionibus Apostolicis, & Ordinis prædicti, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus &c. Romæ 24. Januarii 1727. -- Cardinalis Franciscus Barberinus -- P. A. Archiepiscopus Larissæ Secr.

Preces Procuratoris Gen pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Joannes Diaz a Conceptione Sacræ Theologiæ Lector, ac Fratrum Discalceatorum, & Recollectorum dicti Ordinis in Romana Curia Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos specialem ipsi Joanni Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque

que plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die III. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIII. Confirmantur Literæ Patentes Magistri Generalis Ordinis Minorum super institutione Alternativæ tripartitæ in Provincia Mariana Minorum Reformatorum in Hungaria.

Inn. XIII. Const. ed. 1721. Jun. 16. P. 1. confirmatum fuit Decr. Congr. Episc. de Alternativa officiorum pro Provincia S. Ant. in Lusitania, & Clem. XII. Const. ed. 1732. Sept. 10. P. 3. agitur de distributione officiorum Provinciæ Terræ Laboris eorumdem Fratrum.

Dat. 4. Apr. 1727. An. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod cum dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis eorumdem Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, etiam nuncupatorum animadvertisset officia, & dignitates in Provincia Mariana nuncupata prædicti Ordinis non sine maxima partialitate distribui, itaut illius Fratres Natione Germani præsertim notabile inde detrimentum acciperent, ipse Matthæus Minister Generalis, ut huic malo congruum adhiberet remedium, quamdam Alternativam tripartitam inter Fratres totidem Nationum Hungaricæ scilicet, Germanicæ, & Slavonicæ, quibus dicta Provincia constituitur, statuit, aliaque ad servandam inter eos æqualitatem præscripsit, prout uberius continetur in ipsis Matthæi Ministri Generalis literis Patentibus desuper emanatis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Literæ Patentes præd. Magistri Gen.

§. 2. Fr. R. Matthæus a Pareta Lector Jubilatus Sacrarum Congregationum Indicis, & Rituum Consultor, Supremæ, & Universalis Inquisitionis Qualificator, & totius Ordinis Sancti P. N. Francisci Minister Generalis, & Servus.-Cum sicut accepimus a nonnullis probis, fideque dignis Religiosis specialiter requisitis nostra Reformata Provincia Mariana in Hungaria plurimos Conventus locatos habeat, ubi vel integer Populus, aut pars illius linguam dumtaxat Germanicam callet, ubique degere assolent Germani Gubernatores, aliique tam Ecclesiastici, quam Seculares Benefactores, cum quibus Religiosi præsertim Superiores jugiter agere debent; propterea opportunum, ac necessarium semper putavimus, quod ibidem de familia ii Religiosi collocentur, qui Germanico idiomate rite concionari valeant, quodque quantum distributiva Justitia patitur, Superiores locales præficiantur, qui eamdem Germanicam linguam perfecte tenent.-Quia pariter abunde Nobis probatum est, Germanos Patres in præmemorata nostra Provincia, & si præ cæteris in Vinea Domini laborantes Prædicationibus imprimis, ac directionibus Populorum inter Hæreticos, & Schismaticos degentium ad Provinciæ tamen Præfecturas, dignitates, & officia, quam raro vix promoveri, nec ad habitum, & Professionem tot Germanos admitti, quot pro relatis laboribus forent necessarii, quinimo ex ipsis Catalogis a Provincialibus pro tempore transmissis satis superque constat easdem Præfecturas, dignitates, & officia non sine maxima partialitate retineri, ut plurimum ab uno, vel altero ex quatuor Nationibus ex quibus Provincia præfata constat, cum notabili præjudicio Justitiæ distributivæ, & aliorum Religiosorum. Ex quibus profecto non sine publico detrimento, Religiosa pax, & quies nimium obturbari dignoscitur.

Instituitur tripartita Alternativa in præfata Provincia.

§. 3. Idcirco ad fraternam charitatem, Justitiamque distributivam fovendam, & inter tantos Hæreticos animarum salutem magis procurandam ad tres partes eamdem Provinciam ingenii linguis, & Nationibus divisam considerantes, videlicet in Hungaricam modo habentem circiter 146. Fratres, Germanicam Religiosos itidem 241. continentem, & Slavonicam, sub qua Croatæ comprehenduntur, numerum 181. constituentem, Alternativam quoque in tribus his partibus in Domino statuere censemus, prout præsenti nostro Decreto futuris perpetuis temporibus statutam decernimus, & declaramus, Itaut una electione fiat Germanus Provincialis Hungarus, Custos, Diffinitores duo ex Slavonica parte; Unus ex Hungarica, & unus ex Germanica, ac Secretarius ad libitum Provincialis de Natione Slavonica assumatur, & Amanuensis scriptor de Hungarica. Altera electione fiat Hungarus Provincialis, Slavus Custos, Diffinitores duo Germani; Unus Hungarus, & unus de Slavis. Secretarius Germanus, Amanuensis Slavus. Tertia electione fiat de Slavonica parte Provincialis, Custos Germanus, Diffinitores duo Hungari, unus de Slavis, unus Germanus, Secretarius Hungarus, Amanuensis Germanus, sicque singulis in electionibus futuris hac methodo Alternativa continuari jubemus, & præcipimus. Quoad Guardianos Tertialitas de qualibet parte dictarum Nationum instituatur, ita tamen distributa, ut quantum fieri potest, in locis ubi sola una natio Populo in Prædicationibus inservit, ejusdem Nationis Superior ponatur cum Vicario.

Ordinationes hac super re.

§. 4. In locis vero, ubi duobus, vel tribus Nationibus servitur, Alternativa conservetur, ut semel Superior Localis de una Natione, alia vice de alia fiat, Vicario semper existente de altera Natione, quam sit Guardianus, & Discretus de Tertia Natione, ubi tribus Nationibus insimul servitur concionibus. Novitiatum quælibet Natio in suo loco habeat sub suo primario, & secundario Magistro, ita, & professorium sub duobus Magistris. Quoad Lectores omnis possibilis æqualitas, vel Alternativa trium partium servanda erit, sine exclusione tamen magis dignorum. Quia tamen ex Croatis, & Slavis una componitur Pars, ideo in prædicta unitate semper utrisque habenda erit ratio, adeout in officiorum, & dignitatum distributione nun-

quam Croatæ rationabiliter conqueri possint. Volumus autem, etiam ad majorem omnium præfatorum firmitatem, ut antequam hæ nostræ difinitiones executioni demandentur, confirmatio S. Sedis per P. Procuratorem Generalem Reformatorum obtineatur, & solicitetur. Datum Romæ ex nostro Conventu Aracælitano 11. Martii 1727. Fr. Matthæus a Paretta Minister Generalis -- Loco ✠ Sigilli. De Mandato Suæ Reverendiss. Paternitatis -- Franciscus Antonius Maria Spinelli Secr. Generalis.

Preces Procuratoris Gen. Reformatorum.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Procurator Generalis præmissa quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertas memorati Matthæi Ministri Generalis Patentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio relatarum literarum Patentium.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, præfatorum Ordinis, Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alia in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die IV. Aprilis MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

CXXXIV. Conceditur Capitulo S. Petri de Urbe facultas concedendi Dimissorias ad omnes sacros Ordines, subditis Monasteriorum eidem Capitulo unitorum.

Pius IV. anno 1564. Jun. 20. univit mensæ Capitulari dictæ Basilicæ inter alias Abbatiam S. Rufilli Foropompilen., & Inn. XI. Const. ed. 1678. Feb. 25. P. 2. approbavit decretum dicti Capituli de distributione Beneficiorum Clericis subditis dictæ Abbatiæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Apr. 1727. An. 3.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam constituti ad statum omnium Catholici Orbis Ecclesiarum, præsertim Almæ Urbis Nostræ Basilicarum, quarum specialis Nobis a Domino credita est solicitudo, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium propensis studiis jugiter intendimus, earumque decori, ornamento, ac dignitati paterna benignitate libenter consulimus, sicuti omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

A Pio IV. nonnulla Monasteria Capitulo præfato unita fuere cum eorum jurisdictionibus.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Capituli, & Canonicorum Basilicæ S. Petri de Urbe Nobis expositum fuit, quod cum alias postquam fe. re. Pius PP. IV. Prædecessor Noster intuitu, ac in remunerationem quorumdam subsidiorum a Capitulo, ac tunc existentibus Canonicis ejusdem Basilicæ in Sedis Apostolicæ levamen collatorum, per suam Cedulam Motus proprii XII. Kal. Julii anno 1564. seu alio veriori tempore expeditam, diversa Monasteria Abbatias nuncupata, & præsertim illæ S. Ruffilli Oppidi Foropompilii in Ravennaten., & SS. Petri de Cusato, ac Nazarii in Salernitan. respective, seu aliis Provinciis consistentia, una cum universis eorum Jurisdictionibus, Vassallis, & subditis eidem Capitulo perpetuo univerat, & incorporaverat, & a quacumque superioritate, tunc, & pro tempore existentium Episcoporum Britonorien., Policastren., & Caputaquen. in Spiritualibus, cum in temporalibus exemerat, anno 1595. tunc existens Episcopus Policastren. Jus Ecclesiam ejusdem S. Petri de Cusatis, aliasque ab ea dependentes Parochiales Ecclesias in vim Decretorum Concilii Tridentini, ac tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus visitandi sibi competere prætendisset, exhibita pro parte Capituli, & Canonicorum præfatorum dicta Cedula Motus proprii super unione, & incorporatione ejusmodi Congregationi tunc temporis pariter existentium S. R. E. Cardinalium ipsius Concilii Interpretum, & rationum utrinque deductarum momentis per eosdem Cardinales mature expensis, prodiit Resolutio, non licere præfato Episcopo dictas Parochiales Ecclesias tanquam unitas post concilium præfatum visitare.

Verum variis ei indictæ fuere lites, præsertim super facultate concedendi literas dimissoriales subditis eorum Monasteriorum.

§. 2. Postmodum vero, nempe anno 1671. cum tunc etiam existens Episcopus Britonorien., qui ad almam Urbem nostram limina Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli visitatum venerat coram eadem Congregatione Cardinalium, licet immerito conquestus fuisset, quod spolium suæ ordinariæ Jurisdictionis in dicto Oppido Foripompilii, & Terræ de Meldola, quæ a præfato Monasterio Sancti Rufilli itidem dependent, passus fuisset, ipsaque Congregatio Cardinalium eidem Episcopo Britonorien. mandasset, ut Jura sua, citatis Capitulo, & Canonicis prædictis, deduceret, plura dubia in dicta Congregatione Cardinalium, & inter alia, an prædicti Capitulum, & Canonici literas dimissoriales personis Jurisdictionis ejusdem Monasterii concedere possent, die 12. Martii 1672. disputata fuere, super quibus nulla decisiva capta resolutione ejusmodi causa, & Controversia per plures annos siluit, donec illa reassumpta, ac præsertim super facultate concedendi dictas literas dimissoriales, eadem Congregatio Cardinalium postquam die 21. Januarii 1719. proposito sibi Dubio, an etiamsi

Quæ in Congregatione Episc. & Reg. plures disceptatæ fuere.

constaret

constaret de Territorio separato Capitulum, Canonici prædicti dimissorias concedere possent? negative responderat, subinde die 23. Augusti 1720. inter cætera rescripsit, quod iidem Capitulum, & Canonici Romano Pontifici pro obtinendo Indulto literas dimissoriales prædictas concedendi supplicarent: Unde ipsi fe. re. Innocentio PP. XIII. prædecessori nostro preces porrexerunt, quatenus eis ejusmodi literas dimissoriales suis subditis tam ratione Sancti Rufilli, quam SS. Petri de Cusato, & Nazarii Monasteriorum præfatorum dandi potestatem faceret, quæ memoratæ Congregationi Cardinalium pro voto, ita, quod instantia proponeretur, citatis Episcopis prædictis, remissæ fuerunt ubi die 23. Maji 1722. proposito altero Dubio, num præstandum foret consilium pro concessione ejusmodi Indulti? Directa fuit resolutio, & rescriptum, ut expectaretur exitus causæ super Territorio separato pendentis in Causarum Palatii Apostolici Auditorio, de cujus voto alias cognoscendam esse censuerat, & in hujus rescripti executionem Capitulum, & Canonici eamdem Causam in dicto Auditorio prosecuti sunt, a quo Juribus hinc inde deductis strictim, & apprime discussis favore eorumdem Capituli, & Canonicorum decisum, ac resolutum fuit, constare de Territorio separato in dicto Monasterio S. Rufilli, & deinde præfatus Episcopus Britonorien. Decisiones, ac Resolutiones Rotales hujusmodi acceptavit, & liti super articulo dicti Territorii separati cessit, ipsique demum Capitulum, & Canonici enarratum votum ab ipso Auditorio desuper expediri obtinuerunt.

Preces ejusdem Capituli pro indulto præfato obtinendo.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Capitulum, & Canonici præfati graves expensas in ejusmodi controversia, ac præsertim super Territorio separato, pro cujus comprobatione multiplicia documenta invenire, ac parare debuerunt, sustinenda facere coacti fuerint, eorumque annui proventus aliquot abhinc annis ob temporum calamitates notabiliter diminuti requirantur, novaque dispendia, si res denuo in dicta Congregatione Cardinalium pro illius voto impetrando agitanda foret, subire compellerentur; ex præmissis vero non obscure appareat ipsam Congregationem Cardinalium concessionem præfati Indulti rationi, & æquitati consentaneam agnovisse, illiusque mentem fuisse, ut illud concederetur si & quando de dicto Territorio separato constaret, prout nunc de eo plane constat. Plures autem Romani Pontifices Prædecessores nostri, etiam post supradictum Concilium Tridentinum facultatem dandi literas dimissoriales hujusmodi Monasteria similia obtinentibus concesserint, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos eamdem Basilicam S. Petri, quæ speciale Sedis Apostolicæ membrum, & propria Romani Pontificis Sedes, nec non cæterarum Urbis, & Orbis Ecclesiarum speculum, & decus existit, illiusque Capitulum, & Canonicos amplioris honoris prærogativa donare, ac aliquod peculiaris devotionis nostræ, quam erga eamdem Basilicam gerimus affectus monumentum extare cupientes, ipsorumque Capituli, & Canonicorum votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratorum prædecessorum nostrorum exemplo eisdem Capitulo, & Canonicis, ut subditis præfatorum Monasteriorum S. Rufilli Oppidi Foripompilii Ravennaten., & Sanctorum Petri de Cusato, ac Nazarii Salernitan. respective, seu aliarum Provinciarum nunc, & pro tempore existentibus literas dimissoriales ad Clericalem characterem, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines suscipiendos concedere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore præsentium facultatem perpetuo tribuimus, & impartimur.

Concessio facultatis prædictæ.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque, etiam specifica, & individua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarunt sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis justa, legitima, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ aut interesse habentium consensus, aliove quocumque, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, ad terminos Juris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu proprio, ac ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse, sed ipsas præsentes literas semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros; sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac quacumque litis, seu litium pendentia, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quatenus opus sit dictorum Monasteriorum aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo

ad ver-

ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio; seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Beneventi sub annulo Piscatoris die XXVI. Aprilis MDCCXXVI. Pontificatus nostri anno Tertio.

CXXXV. Confirmantur universo Prædicatorum Ordini privilegia omnia ei concessa, & Apostolicæ Constitutiones in ejusdem gratiam emanatæ pariter approbantur, & extenduntur, ac nonnulla quoque eidem conceduntur.

Catalogus Constitutionum Privilegiorum omnium a prædecessoribus Romanis Pontificibus dicto Ordini concessorum hic fuse retexitur.

Dat. 26. Maii 1727. An. 3.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium a laudibus Ordinis Prædicatorum.

PRetiosus in conspectu Domini Fratrum Prædicatorum inclytus Ordo, quem Divinus Sponsus ad cumulandos dilectæ Sponsæ suæ Sacrosanctæ Ecclesiæ in Terris militanti cælestes Triumphos, excitavit, & quem Nos ab ineunte ætate nostra expresse professi sumus, promeretur, ut ea, quæ ob innumera, & in dies adolescentia erga Sedem Apostolicam merita, de plurium Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, diversis sic meritis & ipsis exigentibus temporibus, gratia processerunt, in unum a Nobis redigantur, approbentur, confirmentur, & de novo, novis etiam superventibus meritis, concedantur, ut ex eis omnibus sic in unum redactis, debita Privilegiorum amplitudo, & ex ea altitudo appareat meritorum, & Ordo ipse in Nobis Filii expertus obedientiam, & reverentiam, paterni nunc quoque, Divina sic disponente bonitate, nostri amoris affectum experiatur, & liberalitatem.

§. 1. Hinc Nos, qui dudum inter alia voluimus, quod Literæ super Indulgentiis non expediantur *ad instar*, nisi specificentur, Ordinem Prædicatorum hujusmodi amplioribus gratiis, & favoribus prosequi volentes, ac dilectos Filios Fratrem Thomam Ripoll Magistrum, & Fratrem Angelum Guilielmum Molum Procuratorem Generales Ordinis, omnesque, & singulos illius Superiores, & Fratres, aliasque personas suo loco subjungendas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum infrascriptorum Romanorum Pontificum Prædecessorum & Nostrarum mox referendarum Literarum, Congregationum Decretorum, inferius dicendorum, respective tenores præsentibus, perinde ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserti forent, pro expressis habentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, merisque deliberatione, & liberalitate Nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine eidem Ordini omnes, & singulas successive recensendas, ac alias quascumque gratias, exemptiones, Indulgentias, & peccatorum remissiones, necnon concessiones cujuscumque generis, conditionis, & speciei, Fratribus, & Sororibus quibuscumque prædicti Ordinis Prædicatorum, ac etiam Tertii Ordinis de Pœnitentia S. Dominici nuncupatis, de Apostolica largitate concessas tam generaliter, quam specialiter, & in individuo, confirmamus, innovamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus.

Confirmantur Constitutiones omnes Romanorum Pontificum, quibus Indulgentiæ, gratiæ, ac privilegia eidem Ordini concessa fuere.

Confirmantur primo Indulgentiæ Confraternitatis SS. Nominis Jesu, quæ ab Ordine Prædicatorum originem traxit, concessæ.

§. 2. Et primo quidem omnes, & singulas Indulgentias, Confraternitati Sanctissimi Nominis Jesu; sive alias Nominis Dei, & Juramentorum (quam ab ipso Ordine Prædicatorum originem duxisse, Prædecessor Noster S. Pius V. in Literis -- *Decet Romanum Pontificem* -- 21. Junii 1571. animadvertit, ejusque Auctorem antea Fratrem Didacum de Victoria Conventus Sancti Pauli Burgensis prædicti Ordinis, eundemque egregium Verbi Dei prædicatorem dixerat Pius PP. IV. in Constitutione -- *Salvatoris* -- Idibus Aprilis 1574.) a prædicto Pio IV. in alia Constitutione incipien. -- *Injunctum Nobis* -- eisdem die, & anno, Gregorio XIII. in literis suis -- *Alias per fel. rec. Pium PP. IV.*, & duabus aliis incipien. -- *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* 9. Julii, & 5. Septembris 1580., & 22. Septembris 1583. cæterisque aliis Romanis Pontificibus deinde concessas; declarantes, eas omnes Indulgentias accipiendas esse ad normam Literarum Pauli V. -- *Quum certas unicuique Confraternitati* -- 31. Octobris 1606. -- *Pias Christifidelium* -- 28. Septembris 1612. -- *Quum sicut nuper accepimus* -- 1. Aprilis 1613., atque Venerabilis record. Innocentii XI. -- *Quum dudum* -- 18. Aprilis an. 1678.; Declarantes insuper, ac mandantes juxta prælibatas Literas S. Pii V., Confraternitatem eandem in locis, in quibus Conventus Ordinis præfati existunt, aut quandocumque sunt extituri, in solis ejusdem Ordinis Ecclesiis existere posse, ac in eisdem dumtaxat per Fratres prædictos functiones quaslibet ad d. Confraternitatem spectantes esse peragendas, nisi alias speciali Indulto aliud ab Apostolica Sede forte concessum reperiatur; necnon ad normam prædictarum Pauli V. Literarum -- *Quam certas* -- potestatem tales Confraternitates erigendi, & fundandi, ac Indulgentias communicandi, alias a S. Pio V. in memoratis Literis, Provincialibus, ac etiam Conventuum Prioribus permissam, soli Ordinis Generali Magistro, vel Vicario Generali esse privative adjudicandam.

Cum nonnullis declarationibus.

§. 3. Indulgentias quoque, ac gratias omnes Confraternitati Sanctissimi Corporis Christi in Ecclesia domus B. M. V. super Minervam prædicti Ordinis Prædicatorum, ex qua tamquam a prima, & principe innumeræ aliæ in totum qua late patet Christianum Orbem, in perpetuum tanti Sacramenti cultum, prodiere, a Prædecessoribus Nostris ab ejusdem origine benigne concessas, nimirum a Paulo Papa III. in Constitutione -- *Dominus noster Jesus Christus transiturus* -- pridie Kal. Decembris 1539. & -- *Ad providam* -- Gregorio XIII. -- *Pastoris æterni* -- octavo Idus Augusti 1573. Paulo V. in Constitutione -- *Quum certas* -- 3. Novembris 1606.

Indulgentiæ pariter, & gratiæ concessæ Confraternitati SS. Corporis Christi in Eccl. S. M. super Minervam prædicti Ordinis.

§. 4. Insuper Indulgentias Societatis Sanctissimi Rosarii, ab ipso Ordinis Prædicatorum Fundatore P. S. Dominico cum insigni animarum fructu, & B. M. V. honore, instituti a quocumque, & quomodocumque concessas: nominatim vero a laudato Sancto Pio V. LXXXVI. --

Indulgentiæ insuper, & gratiæ concessæ Societati SS. Rosarii ab ipso S. Dominico instituti.

Inter

Inter desiderabilia -- 28. Junii 1569., & a Sixto V. xxi. -- *Dum ineffabilia* -- 30. Januarii 1586., Urbano IV., Joanne vulgo XXI., Sixto IV., Innocentio VIII., Alexandro VI., Julio II., ac Leone X. (qui in Constit. XLVI. -- *Pastoris aeterni* -- Pridie nonas Octob. 1520. concesserat, ut Confratres, & Consorores Rosarii per Confessarium prædicti Ordinis Prædicatorum in certis diebus, ab eodem assignatis absolvi possent ab omnibus casibus, & censuris, etiam Apostolicæ Sedi reservatis, exceptis contentis in Bulla Cœnæ; eorumque Juramenta quæcumque, sine præjudicio alicujus, relaxari, & Vota, ultramarinis, Visitationis Liminum BB. Apostolorum Petri & Pauli, necnon Castitatis, & Religionis Votis exceptis, in alia pietatis opera commutari, Ordinarii Loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita; quæ quidem, ut supra, pariformiter confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, sed intelligenda, & accipienda volumus, & declaramus juxta sancita a Clemente VIII. in Constitutione CXV. -- *Quæcumque a Sede* -- 7. Decembris 1604.

Cum quibusdam declarationibus.

§. 9. ; Nimirum ut Confessarii prædicti ab Ordinario Loci, & a suis Superioribus sint approbati, neque absolvere possint a gravioribus casibus prædictæ Sedi reservatis, & ab ipso Clemente VIII. ibidem expressis, aut reservatis Ordinario Loci, neque ab excommunicatione ab homine lata, neque dispensare valeant cum prædictis super quacumque irregularitate, ex defectu, vel delicto proveniente) Adriano VI., Clemente VII., Paulo III. Julio III., Paulo IV., Pio IV. & prædicto S. Pio V., ac Gregorio XIII. Necnon a nonnullis prædictæ Sedis de latere Legatis, & Nuntiis, ac demum ab Innocentio XI. -- *Nuper pro parte* -- 31. Julii 1671., simulque decreta novissima per Congregationem SS. Indulgentiis præpositam edita 13. Apr., & 13. Augusti 1726., & per Nos approbata. Ad consolationem personarum vere rudiorum, ac Divinis meditandis Mysteriis in præfato Sancto Rosario comprehensis minus idonearum, praeterea declarantes easdem devota, ac pia ejusdem Rosarii recitatione prædictas Indulgentias, juxta posterius hoc Decretum, Mysteria illa meditantibus tantummodo concessas, etiam lucrari posse; tametsi plane volumus, ut iisdem Reparationis nostræ Mysteriis Sacratissimis meditandis juxta Rosarii institutum assuefiant.

Conceditur præterea Indulgentia plenaria ad augendam ejusdem Rosarii devotionem.

§. 5. Ut tamen devotio Deo, a B. M. V. adeo accepta, ac Populis salutaris in dies augeatur, de Apostolica benignitate indulgemus, quatenus in perpetuum visitantes infra Octavam, vel in ipsa Octava Festi Rosarii Cappellam, in qua erecta sit Societas ejusdem Rosarii, die per eosdem eligenda, Indulgentiam plenariam consequantur, si confessi, ac Sacra Eucharistia refecti, pias de more Ecclesiæ ad Deum preces effuderint; declarantes ad mentem quoque Prædecessorum Nostrorum, hanc & cæteras superius confirmatas indulgentias, visitantibus Cappellam Rosarii concessas, eos solummodo lucrari posse, qui Capellam ipsam, sive Altare, non vero quamcumque Sanctissimæ Virginis Rosarii Statuam extra Capellam prædictam constitutam visitaverint.

Confirmantur etiam, & extenduntur quæcumque aliæ Constitutiones editæ respectu quorumcumque Rosariorum.

§. 6. Ne vero eadem devotio in posterum minuatur, Constitutionem CXLIX. Alexandri VII. incipien. -- *In supremo* -- editam die 28. Maji 1664. respectu Rosarii vulgo *Seraphici*; & aliam Clementis XI. -- *In supremo* -- ad petitionem moderni Ordinis Prædicatorum Procuratoris Generalis 8. Martii 1712. respectu alterius Rosarii in honorem Sanctissimæ Trinitatis nuncupati, consulta Sacrorum Rituum Congregatione emanatam, confirmamus, & innovamus ut supra, easque, & in eis contenta quæcumque extendimus, & ampliamus, Motu, scientia, & potestate similibus, ad cætera quæcumque Rosaria de novo inventa, aut invenienda sine opportuna prædictæ Sedis facultate, quibus authenticum Rosarium prædictum, Deo, & B. M. V. sacrum, non sine Fidelium perturbatione antiquaretur. Confirmamus pari, & expressa ratione eidem Ordini privative circa Missam Votivam privilegiatam prædicti Rosarii incipien. -- *Salve Radix Sancta* -- Constitutionem XXIX. Clementis X. incipien. -- *Cælestium munerum* -- 16. Februarii 1671.

NecnonConstitutiones super facultate privativa Societates Rosarii erigendi, Magistro Ordinis concessa.

§. 7. Prædecessorum insuper quorumvis Nostrorum Constitutiones, necnon Congregationis Rituum in una *Mediolanen.* Decretum latum die 9. Aprilis 1661. quibus post S. Pium in prædicta Constitutione -- *Inter desiderabilia* -- asserta est privativa facultas erigendi, ac fundandi Societates Rosarii, eisque prædictas Indulgentias communicandi soli Magistro Ordinis, aut Vicario Generali prædicto; Ita tamen, ut per præsentem Constitutionem nostram Motu, scientia, & potestate prædictis Indultum illud per Prædecessores Nostros Innocentium XII., & Clementem XI. in Apostolicis Literis suis similiter incipien. -- *Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Antoninus Cloche* -- 1. Martii 1692. & 18. Februarii 1713. eidem tunc in humanis existenti Ordinis prædicti Magistro quoad viveret concessum, circa facultatem Provinciales Canarien. S. Crucis, S. Antonini in Indiis, Mexican., Peruan., Quiten., Chilen., Oaxacan., Chiapen., Angelorum in nova Hispania, Philippinarum, & Congregationis Indiarum Orientalium Portugalliæ, necnon Vicarios Provinciales Missionariorum in Tunkini, & Sinarum Regnis, pro erectione Societatis Rosarii, in illis Regionibus longissime distantibus, substituendi, & delegandi ea lege, ut iidem alios subdelegare nullatenus possent, & quotannis eundem Antoninum de erectis Confraternitatibus certiorem reddere tenerentur, ac salva semper auctoritate Congregationis Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardin. Concilii Trident. Interpretum, non solum ad modernum primo dictum, sed etiam ad quemvis pro tempore futurum prædicti Ordinis Magistrum, etiam respective ad Provincialem de Buenos Ayres, & ad Vicarios Congregationis Sanctissimi Nominis Jesu, & Sac. Rosarii in America, ac etiam in ordine ad erigendas Societates supradictas ejusdem Nominis Jesu, & infra dicendas Militiæ S. Thomæ in prædictis omnibus Regionibus, extendimus, & ampliamus. Ac demum declarationem prædictæ Congregationis Indulgentiis præpositæ 7. Septemb. anno 1607. de mandato prælaudati Clem. VIII. nimirum, pro erigendis novis illis, aliisque Societatibus non requiri distantiam illam, quæ per antiquiores Apostolicas Ordinationes sancita fuerat, dummodo cætera serventur requisita.

Ac super distantia minime servanda in illarum erectione.

Indulgentiæ pariter, & gratiæ Crucesignatis, ac MinistrisSancti Officii concessæ.

§. 8. Deinde Indulgentias omnes, ac singulas, & gratias a Sede Crucesignatis, ac Ministris S. Officii concessas, neque ab eadem Sede expresse revocatas.

Confirmatur præterea Indulgentiæ,& gratiæ Societati *Militiæ Angelicæ* concessæ; eique unitur SocietasAcademiæ studerium, S. Thomæ: cum privativa facultate Magistro Ordinis, acVicarioGenerali prædictas Confraternitates erigendi.

§. 9. Ulterius Indulgentias omnes, & singulas, & gratias Societati *Militiæ Angelicæ*, aut *Cinguli S. Thomæ Aquinatis* pro obtinenda sub protectione ejusdem in arduo tentatæ castitatis certamine victoria, ac respective propaganda erga S. Doctorem devotione, fundatæ, concessas pro diversis Ecclesiis Conventuum nostri Ordinis prædicti ab Apostolica Sede per Innocentium X. Brevi dato ad Lovanienses 21. Martii 1654., Innocentium XI. pro Ecclesia sub nuncupatione Rosarii Conventus Veneti: & præcipue per Innocentium XII. pro Ecclesia Conventus Mutinen. sub die 24. Decemb. 1695. ac pro Ecclesia Conventus Cæsaraugustani ad

Sanctum

Sanctum Idelphonsum in Constit. incipiente -- *Considerantes nostræ mortalitatis* -- Idibus Septemb. 1695., cui inhærentes præcipuum hujus Societatis Festum declaramus diem xxviii. Januarii, Translationi corporis S. Doctoris sacrum, eamque Societatem cum prædictis Indulgentiis, & gratiis a Prædecessoribus nostris concessis ad totum prædictum Ordinem Prædicatorum auctoritate, ut supra, extendimus, & ampliamus; eidemque quatenus opus sit unientes, & incorporantes Societatem Academiæ Studentium ejusdem S. Thomæ, fundatam in Ecclesia Barchinonen. Fratrum Prædicatorum ad honorem S. Catharinæ V. & M. erecta, ac cum prædicta ferme convenientem, atque confirmatam, & pluribus Indulgentiis auctam a Sixto V. in Constitutione sua -- *Salvator Noster* -- Kal. Junii 1586. Deinde a Paulo V. in Constitutione incipien. -- *Pietatis, & Christianæ charitatis* -- 4. Septembris 1617., ac demum ab Innocentio XI. -- *Dudum fel. rec. Paulus PP. V.* -- 16. Junii 1681. concedimus, & communicamus quaslibet Indulgentias a mox dictis Prædecessoribus nostris huic Societati Academiæ concessas, ac illi antea ex aliis prædictis Apostolicis Indultis non convenientes, ac expresse, & signanter illam LX. dierum pro iis, qui ex eadem Societate, Conclusionibus, & Disputationibus Theologalibus ejusdem Societatis interfuerint: quo sic Angelico S. Thomæ lacte pasti, ac nutriti Confratres, & Conforores, castitatis donum Deo dante felicius tueantur, aut consequantur amissum; Eadem Auctoritate Apostolica præfatas Confraternitates erigendi, & instituendi ubique facultatem, & quidem privativam, concedentes Magistro Ordinis, ac Vicario Generali pro tempore.

Denique Indulgentiæ quibuscumq; aliis Societatibus in Ecclesiis ejusdem Ordinis erectis; vel ejus Ecclesias visitantibus concessæ; cum nova Indulgentiæ concessione deosculantibus Religiosum Ordinis habitum.

§. 10. Demum Indulgentias quarumcumque aliarum Societatum in Ecclesiis quibusvis Ordinis prædicti canonice erectarum eisdem a prædicta Sede concessas, sicuti & quaslibet Indulgentias Ordinis Ecclesias visitantibus a quocumqu concessas; Iisque addimus Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum singulis devote deosculantibus Religiosum Habitum Ordinis benedictum.

Sanciuntur, & declarantur nonnulla super Congregationibus sæcularium administrantium bona ad prædictas Societates spectantia.

§. 11. Quum vero Nobis multiplici constet experimento, Congregationes ab usu, vel non usu Cappæ, *Cappatas*, & respective *non Cappatas*, aut quocumque nomine appellatas uniones Secularium administrantium temporalia bona ad prædictas Nominis Jesu, Rosarii, aliasque Societates Seculares in Ecclesiis præfati Ordinis fundatas spectantia, quæque de directo Dominio præfatorum Fratrum, sive eorum Conventuum, aut Ecclesiarum, in opus pium etiam determinatum convertenda, vere & realiter esse, sunt, & quatenus opus sit, vere & realiter esse, ac fore quandocumque, Motu, scientia, & auctoritate prædictis declaramus, & sancimus: sive ad aliquod pietatis opus, vel devotionem aliquam peragendam, in eisdem Ecclesiis, aut in aliquo Oratorio ad prædictum Ordinem quoque spectante, quomodocumque introductas, contra suam ipsarum Institutionem, in apertam Dei, B. M. V. Sanctorumque, sub quorum Invocatione erectæ fuerant, ac fundatæ, gravemque injuriam, Fidelium scandalum, & prædicti Ordinis Fratrum perturbationem, ac præjudicium, passim contra ipsorum Superiorum ejusdem Ordinis Auctoritatem per despoticam bonorum prædictorum administrationem per lites acerrimas Fratribus intentatas, ac non nisi expensis Societatum præfatarum in præposterum usum conversis, introductas, ac terminatas, per apertum contemptum; Immo quandoque, quod longe intolerabilius est, per violentam sui ipsorum introductionem in Sanctuarium, sive in ea, quæ mere spiritualia, aut spiritualibus adnexa sunt, necnon per plures alios diversos modos, utique damnandos sese erigere, atque intromittere; hinc ad tantum malum tollendum, per novissimum Capitulum Generale Ordinis Bononiæ habitum 1725. in Commissione II. ad Nos delatum, & ad consulendum Dei, B. M. V., & Sanctorum famulatui, Ecclesiarum decori, ac Fratrum Prædicatorum quieti, non solum hactenus aliquas ejuscemodi effrænes Congregationes per Apostolicas Literas suppressimus, verum, ut Apostolica providentia Nostra ad totum spectatissimum Ordinem in hoc ipso quoque sese extendat, Motu, scientia, & potestate prædictis sub interminatione Divini Judicii, necnon sub Excommunicatione latæ Sententiæ eo ipso, absque aliqua alia declaratione incurrenda, a qua solum per Magistrum Generalem, vel Generalem Vicarium Ordinis, & non per alium quemcumque inferiorem, absolvi possint, omnibus, & singulis Fratribus, & Superioribus etiam Provincialibus prædicti Ordinis, præcipimus, & mandamus, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, ne, ubi hactenus prædictæ, aliæve consimiles quæcumque Congregationes, aut Uniones erectæ, fundatæ, & institutæ non sunt, non solum actu introducere, sed ut introducantur attentare, vel operari, inconsulto Romano Pontifice pro tempore, audeant, vel præsumant. Ubi vero primum sub veræ devotionis obtentu, vel Fratrum conniventia, vel alia quacumque via, & causa in Ecclesiis, aut Conventibus, & Oratoriis prædictis, actu erectæ, & institutæ reperiuntur, districtissime in virtute Sanctæ Obedientiæ eisdem Congregationibus, aut Unionibus, earumque singulis membris præcipimus, & mandamus, ut juxta religiosum, ac pium Societatum, quarum sunt Ministri, institutum, omnino intra certos modestiæ terminos ita sese contineant, ac in Dei famulatu exerceant, ut firma penitus, ac illæsa undique sit debita respectivis Superioribus prædicti Ordinis, eorumque delegatis Religiosis, obedientia, & subjectio: in iis omnibus, quæ Societatem, ac etiam Congregationem ipsam, sive spiritualia sint, sive temporalia, & nominatim ac signanter & expresse dispensationem, custodiam, ac usum prædictorum bonorum mobilium, & immobilium quorumvis, quomodocumque spectant, ut uno corde, & ore cum prædictis Fratribus directoribus, Deo in odorem suavitatis ministrent.

§. 12. Si vero, quod absit, Congregatio aliqua prætextu consuetudinis etiam immemorabilis, aut conventionis, vel alterius cujuscumque tituli adhuc obsistere pergat in iis, quæ præsenti hac nostra Constitutione sancita sunt, Motu, scientia, & potestate similibus eam, ejusque omnia, & singula membra contra prædicta quovis modo refragantia privamus tam in vita, quam in morte, & post mortem omnibus, & singulis Indulgentiis, & gratiis spiritualibus quibuscumque ad Societatem, ad quam pertinebunt, spectantibus, eamque, vel eas supprimimus, atque dissolvimus, quinimmo privatas, suppressas, & dissolutas declaramus, & decernimus; Mandantes locorum Ordinariis, ut de hoc ipso per prædictos Fratres admoniti, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, talem dissolutionem, & suppressionem ad exitum perfectum omnino perducant, applicatis bonis mobilibus, & quidem omnibus in universum, & quibuscumque favore Ecclesiæ Fratrum, immobilibus vero dumtaxat post deductam favore ejusdem Ecclesiæ Fratrum congruam dotem pro decenti manutentione Capellæ, seu Altaris, necnon pro missis perpetuo per ipsos celebrandis, Seminario Clericorum, eoque deficiente, alteri operi pio sibi bene viso,

Supprimuntur Congregationes prædictæ si obsistere pergant iis, quæ sancita sunt.

quoties

Idem quod
ipra præ-
cribitur fæ-
ularibus
ongregatis
d admini-
tranda bona
ocietatis
Rofarii, &
S. Nominis
efu.

De Procef-
fionibus a fu-
prædicti Or-
dinis Fratri-
bus peragen-
dis, Confir-
mantur non-
nullæ Ponti-
ficumConfti-
tutiones.

quoties tamen bona prædicta tam mobilia quam immobilia præfatæ Capellæ, aut Altari Fratrum ex aliqua graviffima caufa minime relinquenda fore vifum fuerit. Si vero bona ipfa leviora fint, eadem omnino Capellæ, five Altari, & Conventui plenarie applicanda fancimus, & applicata declaramus.

§. 13. Eandem vero fubjectionem Prælatis, ac Religiofis Ordinis circa prædicta omnia præftabunt etiam feculares quicumque, congregati ad adminiftranda bona Societatis Rofarii in iis locis, in quibus auctoritate Apoftolica, vel Magiftri Ordinis erecta fuerit Societas, poftquam in ipfis locis erigi contigerit Conventum dicti Ordinis, cui eo ipfo plenarie, ac fubjective accedit Societas hujufmodi cum omnibus, & fingulis Indulgentiis, pertinentiis, ac bonis quibufcumque fuis fpiritualibus, & temporalibus, non folum ex Literis Erectionis per Magiftrum Ordinis dari folitis, fed etiam ex Apoftolica Gregorii XIII. Conftitutione -- *Dudum fiquidem* -- 1. Augufti 1575., quam Nos confirmantes, innovantes, aut de novo concedentes (atque etiam per omnia fimiliter extendentes ad Societatem Sanctiffimi Nominis Jefu) nunc pro tunc talem Societatem cum cujufcumque generis bonis fpiritualibus, & temporalibus, mobilibus, & immobilibus, adjudicamus, unimus, & incorporamus, & fic adjudicata, unita, & incorporata declaramus Conventui, five Ecclefiæ dicti Ordinis; mandantes quoad Societatem ipfam, & bona quævis fpiritualia ita inviolabiliter, indefinite quidem, & in perpetuum obfervari. Quoad temporalia vero quotiefcumque jufta de caufa a Magiftro Ordinis pro tempore expendenda, ac de ipfius licentia expreffa, non contingat Fratres præfatos in erectionem alicujus novi Conventus confentire cum aliquorum, aut omnium illorum bonorum affignatione, ad quem effectum eidem Magiftro neceffarias, & opportunas facultates elargimur. Quatenus vero a tali prædicta fubjectione iidem congregati recedat, eorum Congregationem pari ratione diffolvendam, immo diffolutam, ex nunc; ut prædictum eft, declaramus, volumus, & mandamus.

§. 14. Quoad Proceffiones autem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus Motu, fcientia, & poteftate, ut fupra, Privilegium Indultum Fratribus prædictis a S. Pio V. in Literis in forma Brevis datis 20. Junii 1570. quod foli poffint peragere Proceffionem cum Auguftiffimo Sacramento in Dominica infra octavam Corporis Chrifti hora qua maluerint, & per vias femel tantummodo per eos eligendas; quod quidem Indultum non obftantibus quibufcumque Conftitutionibus Apoftolicis, & confequenter derogando illi Gregorii XIII., quæ incipit -- *Quum interdum* -- 11. Martii 1573. non folum confirmavit, & innovavit Clemens VIII. in Conftitutione -- *Dudum fel. rec. Pius PP. V.* -- 8. Martii 1592. verum etiam illud extendit ad Conventus quofcumque, non modo jam erectos, fed quandocumque erigendos, conceffa Indulgentia plenaria intereffentibus eidem Proceffioni; quæ omnia ampliffime confirmamus, ut prædictum eft, quibufcumque, ut infra, pleniffime derogantes: Et mandantes prædictis Fratribus, quatenus omni cunctatione fepofita prædictam Proceffionem folemniter inftituant prædicta die, in iis faltem locis, in quibus aliam non elegerint; ac præcipientes Locorum Ordinariis, ut quævis impedimenta, & obftacula efficaciter fubmoveant: ad hoc, ut quæ a Prædecefforibus Noftris Prædicatorum Ordini, cujus filius clariffimus Divus Thomas incomparabilibus, ac propemodum divinis præconiis, laudibus, & hymnis per facrum hujufmodi tempus recinendis, gloriam Sanctiffimi Sacramenti in Catholica Ecclefia auxit, perennavitque, ac propterea de aucta fimul, & propagata veneratione Corporis Chrifti tantopere benemerenti, beneficia jure maximo collata, reftituta in Domino gaudentes videamus.

Quoad Proceffiones Rofarii.

§. 15. Indultum præterea eidem Ordini per noftras Literas incipien. -- *In fupremo* -- 10. Aprilis 1725. impartitum, confirmamus, volentes, & mandantes, quod ejufdem Ordinis Fratres Proceffionem folemnem Rofarii juxta dictas Literas Noftras in prima Dominica Octobris celebrare debeant, & refpective poffint abfque interventu Parochi, & licentia ab Ordinario Loci minime requifita, five fint in poffeffione eandem Proceffionem faciendi, five non. Ex quo vero nonnullis in Locis, ficut percepimus, iidem Fratres legitime impediti ex concurfu alterius confimilis Proceffionis aliorum Conventuum ejufdem Ordinis, vel ex alia caufa, talem Proceffionem ad alium diem differre coguntur, vel etiam juxta confuetudinem ibidem obtinentem uno, aut altero die B. Virgini Mariæ facro quot annis publicam Proceffionem ejufdem Rofarii peragunt, Motu, fcientia, & poteftate fæpe dictis tale Indultum quoad omnia, & fingula in eo contenta pro eifdem circumftantiis extendimus, & ampliamus.

Quoad Proceffiones SS. Nominis Jefu.

§. 16. Pari ratione concedimus, ac volumus in quolibet primo anni die eofdem Fratres folemnem Sanctiffimi Nominis Jefu Proceffionem libere, & licite ubique Locorum peragere poffe, ac debere. Similiter confirmamus confuetudinem pluribus in locis faltem aliquibus abhinc annis, ut accepimus, obtinentem, eique Apoftolicæ firmitatis robur adjicimus, quod in Proceffionibus Nominis Jefu, & Rofarii, quæ fingulis menfibus a Fratribus prædictis, juxta fupra memoratas conceffiones Apoftolicas cum Indulgentia plenaria peraguntur, eædem fiant etiam extra ambitus Conventuum, quo uberius populi commoditati, & devotioni, orationum recitationi, & ad convenientius lucrandum Indulgentiam, confulatur: diftricte prohibentes, ne fuper his a quocumque quavis authoritate pollente impediri poffint, aut moleftari, immo concedimus cæteris Conventibus Ordinis, in quibus nimis compendiofus videri poffet intra, & circa Clauftra circuitus pro eifdem Proceffionibus debite inftituendis, convenientem tranfitum extra Ecclefiam, & Clauftra, cum Ordinario Loci tantummodo, & femel dirigendum, illum nunc pro tunc Apoftolica auctoritate tenore præfentium ratum habentes, & perpetuo retineri mandantes.

Declaratur ex prædictis Proceffionibus nullum Parochorum jurifdictioni præjudicium inferri.

§. 17. Et quia prædictas facras Functiones, Populum a vanis retrahentes, & in Dei fervitio diutius continentes, inde præcipue impediri contingit, quia Parochis perfuafum eft, per eafdem fuam ipforum Jurifdictionem deturbari: quum de reliquo jugi, ac tumultuario Secularium per eafdem vias, in quibus fierent Proceffiones, excurfu, eidem propriæ jurifdictioni nullum præjudicium inferri nofcant, & fciant; ad hujufmodi controverfiarum radicem evellendam, Motu, fcientia, & Poteftate, ut fupra, fancimus, decernimus, & declaramus, ex Proceffionibus prædictis, aut aliis quibufcumque, etiam cum Cruce erecta, & Stola nullum aut de jure, aut de facto generari, & fequi poffe præjudicium Parochorum Juribus: nec non Fratres prædictos cum Cruce erecta, ac Stolam geftantes fine licentia Ordinarii, & interventu Parochi eafdem Proceffiones, omnefque alias peragere poffe, ac debere.

Decernitur quibus Proceffionibus intereffe debeant Fratres prædicti Ordinis.

§. 18. Quum infuper Nobis compertum fit, quantum detrimenti adferant Studiis, Regulari obfervantiæ, ac etiam Ecclefiafticis Functionibus extraordinariæ illæ Proceffiones, ad quas quandoque Fratres prædictos adigi alicubi contingit,

tingit, Motu, scientia, & auctoritate similibus, volumus, & mandamus, quod Fratres prædicti non teneantur accedere, nisi ad Processiones sequentes: ad illam scilicet, quæ fit in die Corporis Christi: illas, quæ fiunt in Litaniis majoribus, & Rogationibus: & alias, quæ pro bono, causa, aut honore publico, ab Episcopis indicentur, juxta Decretum generale anni 1628. Circa quas tamen non intendimus aliquid innovare pro illis Conventibus; & Locis, in quibus ex Apostolica dispensatione; Decreto aliquo Congregationum S. R. E. Cardinalium, vel consuetudine, Fratres ad omnes, vel aliquas Processiones accedere antehac non tenebantur, aut non consueverunt: quos immo in hoc ipso nullatenus posthac turbari volumus: eaque Indulta, & Consuetudines pro iisdem confirmamus, innovamus, & de novo concedimus, ipsis Apostolicæ firmitatis robur addentes, sublatis quibuscumque Decretis Congregationum, consuetudinibus etiam centenariis, ac immemorabilibus, nec non pactis, & conventionibus, ac cæteris contrariis quibuscumque.

Confirmatur & declaratur quoddam Indultum eidem Ordini concessum super Altaribus privilegiatis.

§. 19. Aliud quoque Indultum ipsi Ordini per Nos concessum in Literis datis 22. Septembris 1724. & incipien. -- *Exponi Nobis* -- circa Altaria Privilegio affecta non solum, ut supra, confirmamus, & innovamus, & de novo concedimus, verum præterea declaramus, accipiendum juxta alias Literas Clementis IX. -- *Quum fel. rec. Alexander PP. VII.* -- emanatas sub 23. Septembris 1669. ita, quod Missæ secundum tenorem Literarum nostrarum prædictarum a Fratribus Prædicatoribus celebratæ, intelligantur, & sint eodem Privilegio affectæ, non sint Defunctorum, sive sint ex obligatione, sive ex devotione, quotiescumque Missa Defunctorum celebrari non possit.

Item aliud Indultum circa translationem Indulgentiarum in translatione festivitatum ejusdem Ordinis.

§. 20. Illud Indultum Ordini Prædicatorum alias impartitum a Leone X. in Constit. -- *Exposuit Nobis* -- 23. Julii 1518., quod scilicet *quoties Festivitates SS. Dominici, Petri Martyris, Thomæ de Aquino, & Catharinæ Senen., & Octavarum earundem celebrationes qualibet ex causa, etiam extra tempus Interdicti transferrentur, etiam Indulgentiæ, Ecclesias visitantibus in Festivitatibus hujusmodi, & per earum octavas pro tempore concessæ, ad tempus celebrationis hujusmodi sint, & censeantur translatæ*, auctoritate Apostolica approbantes, innovantes, & de novo concedentes, ut supra, pari ratione extendimus ad alias Festivitates aliorum ejusdem Ordinis Sanctorum Fastis adscriptorum, vel inposterum adscribendorum, & ad Festum omnium ipsius Ordinis Sanctorum quod die IX. Novembris celebrari solet, atque ad Octavas, & Indulgentias pro eisdem a Prædecessoribus Nostris, vel a Nobis hactenus concessas, ac quandocumque concedendas: ac etiam ad Festum, & Octavam Sanctissimi Rosarii quoties ob occurrentes majores Festivitates, vel alias causas transferri contingat.

Necnon Facultas concessa Prælatis Ordinis absolvendi, & dispensandi sibi subditos fratres, & sorores a quibuscumque casibus, etiam reservatis.

§. 21. Facultatem quoque datam a sæpedicto Sancto Pio V. in Constitutione CXXXII. -- *Romani Pontificis circumspecta benignitas* -- 21. Julii 1571. Prælatis Ordinis, absolvendi sibi subditos Fratres, ac Sorores, & cum eis dispensandi, sicut absolvere, & dispensare possunt Episcopi cum eorum Clericis ex *Decret. Concil. Trident. sess.* XXIV. *cap.* VI., interdicto tamen penitus iisdem Fratribus, & Sororibus usus Cruciatæ, sive alterius cujuscumque Privilegii, ad eligendum sibi Confessarium, & obtinendas ejuscemodi dispensationes, & absolutiones, quem usum etiam provide interdixerunt Clemens VIII. Constitutione LXIV. -- *Romani Pontificis* -- 23. Novembris 1599., & Urbanus VIII. Constitut. *Cum in specula* -- 19. Junii 1630. iisdem Prælatis confirmamus, ut supra, innovamus, & quatenus opus est, de novo concedimus. Ac insuper attendentes, Julium II. Prædecessorem Nostrum in Constitutione -- *Exponi Nobis* -- inferius referenda, decrevisse, quod omnes Prælati Ordinis Prædicatorum, quibus antea a Sixto IV. in Constitutione VIII. -- *Regimini* -- Kal. Januarii 1474. §. 4., & in alia incipien. -- *Quoniam omnes* -- 28. Maji 1481. concessa fuerat potestas absolvendi, & dispensandi suos Subditos in casibus Sedis Apostolicæ reservatis; etiam in Bulla Cœnæ, & Gregorium IX.; Innocentium IV., Alexandrum IV., Clementem IV., Bonifacium VIII., ac successive alios Prædecessores Nostros, ut Religiosorum excursibus; Ordinis decori, ac Superiorum auctoritati provide occurrerent, amplam iisdem Prælatis Ordinis circa sibi subditos Fratres; & Moniales, facultatem dedisse, ut super casibus, & censuris eidem Sedi alias reservatis absolverent; & dispensarent. Confirmamus quoque, innovamus, de novo, ut prædictum est, concedimus, atque decernimus, & declaramus, prædictos Ordinis Prælatos absolvere posse Fratres; & Sorores sibi subjectos, & subjectas ab omnibus, & singulis casibus, & censuris Sedi Apostolicæ etiam per Bullam Cœnæ reservatis, exceptis dumtaxat illis, quos laudati Sixtus IV.; & Julius II. in præmissis eorum Constitutionibus excipiendos fore voluerunt; Eosque dispensare posse super quavis irregularitate; ex homicidio voluntario orta dumtaxat excepta; Possit tamen solus Magister Ordinis ab irregularitate hujusmodi dispensare cum Fratribus ibi subditis, dummodo homicidium non fuerit appensatum, & intra Claustra extiterit consummatum.

Statuunt nonnulla circa privilegia absolvendi, & relaxandi Juramenta, & vota commutandi pro Confessariis dicti Ordinis quoad personas sæculares.

§. 22. Animo quoque repetentes, a Sede Apostolica fuisse concessa quamplura privilegia circa absolutionem, relaxationem Juramentorum, & Votorum commutationem, pro Confessariis Ordinis prædicti quoad personas sæculares, ac præcipue spectantes ad Societates supramemoratas, ad tollendas super hoc quascumque dubietates ex diversis prædictæ Sedis, juxta temporum, & circumstantiarum diversitatem provide emanatis dispositionibus, atque ex Auctorum in diversa abeuntium opinionibus subortas, volumus, sancita in prædicta Const. Clementis VIII. incipien. -- *Quæcumque a Sede* -- ab omnibus, circa quaslibet personas inviolabiliter observari. Bene verum est, quod circa personas prædictis Societatibus adscriptas intelligimus, prout volumus, & de Apostolica benignitate indulgemus, concedimus, & declaramus; ut a Confessariis Ordinis Prædicatorum absolvi, eorumque juramenta relaxari, ac Vota commutari, sicut de Confratribus, & Consororibus Rosarii, supra diximus, & concessimus, possint, ac valeant; pro Societate quidem Sanctissimi Nominis Jesu in primo anni, & tribus immediate præcedentibus diebus, juxta superius innovatas Constitutiones Pii IV. -- *Injunctum* -- & Gregorii XIII. -- *Alias fel. rec. Pius PP. IV.* -- Pro aliis vero Societatibus in Festo præcipuo ipsarum, & tribus diebus tale Festum immediate antecedentibus. Et circa reliquas personas seculares Societatibus minime adscriptas, iisdem Confessariis Ordinis concedimus, ut easdem ab aliis prædictæ Sedi reservatis Casibus, & Censuris absolvere, eorumque Vota commutare, ac juramenta solvere, juxta privilegia, quæ ipsorum, aut alii ex inferius recensendis, sive alteri cuicumque Regularium quocumque nomine nuncupatorum Ordini, Congregationi, aut Societati ab Apostolica Sede concessa esse, nec abrogata fuisse constiterit, possint ac valeant.

Circa approbationem audientium Confessiones sæcularium personarum.

§. 23. Circa audientiam vero Confessionum Secularium personarum quarumcumque servandus erit tenor Constitutionis CXXXIII. S. Pii V. -- *Romani Pontificis providentia* -- 8. Id. Augu-

Augusti 1571. §. 2., qua nimirum cavetur, semel approbatos prævio examine ab Episcopo, ab eo iterum examinari non debere, necnon Constitutionis VII. Clementis X. incipien. -- *Superna* -- §. 6., qua disponitur, cunctis Fratribus unius Conventus simul adimi non posse facultatem, Confessiones audiendi, inconsulta Sancta Sede.

Confirmantur porro Indulta quæcumque eidem ordini concessa quoad verbi Dei prædicationem.

§. 24. Memores porro quantum ex prædicatione Verbi Dei Catholica Religio incrementum reportaverit, & quantum proinde meritum sibi comparaverint Fratres hujus Ordinis, quos perinde Sedes Apostolica ab incunabulis ejusdem Ordinis præclaro nomine *Prædicatorum* insignivit, Indulta desuper a Prædecessoribus Nostris concessa pro insertis habentes, atque Fratribus ipsis quamplenissime confirmantes, innovantes, ac de novo concedentes, Motu, scientia, & potestate prædictis confirmamus; facultatem prædicandi Verbum Dei, ad normam tamen *Concilii Tridentini sess.* XXIV. *cap.* IV. & declarationis S. Pii V. in Constitutione -- *Etsi mendicantium* -- & -- *Ad hoc Nos Deus* -- §. 8., quam declarationem intelligendam esse volumus ubi pro habendis ad seculares Concionibus Episcopus non contradicat alicui determinato Fratri propter particularia motiva. Ad hæc declaramus, mandamus, & decernimus, ut supra; quod iidem Fratres ex Altari, aut suggestu in Ecclesiis, sive Oratoriis Ordinis devotionem Sacri Rosarii potissime, tanquam ejusdem Ordinis insigne Patrimonium, ejusque Indulgentias, sicuti & cæterarum Societatum in ipsis Ecclesiis, aut Oratoriis erectarum, aut deinceps erigendarum, nullatenus petita ab Ordinario loci licentia, promovere, & prædicare libere, ac licite possint, ac valeant. Privilegia quoque Missionariis Ordinis etiamnum hodie cum tanto vitæ discrimine, & Animarum fructu inter barbaras nationes in Sinis, Tunkino, Armenia, Americanis Insulis, ac alibi Fidem Catholicam strenue propagare pergentibus; concessa ante, & post Joannem vulgo XXII. in Constitutione -- *Quum sit hora* -- 3. Id. Novemb. 1321. a Sede prædicta, Indulgentias insuper omnes, ac cæteras quascumque gratias, pro insertis habentes, iisdem in Domino, ut supra, confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus, & elargimur.

Necnon privilegia Missionariorum Ordinis.

De Sacramentis administrandis, & sepeliendis famulis, aliisque in Conventibus dicti Ordinis.

§. 25. Famulis vero commorantibus in obsequiis Ordinis Prædicatorum, ut Fratres ejusdem quævis Sacramenta etiam in Paschate, & in mortis articulo ministrare, eorumque Cadavera, quum obierint, in ipsorum Cœmeteriis sepelire, inconsulto prorsus, ac etiam renuente Parocho, pariformiter concedimus, ac elargimur, juxta Literas Innocentii IV. -- *Qui Deum tota mente diligitis* -- 3. Non. Febr. 1244. confirmatas ab Alexandro IV. in *Mari magno* -- a Gregorio XI. in Bulla similiter incipien. -- *Qui Deum* -- & a Nicolao V. in Bulla -- *Justis, & honestis* -- pridie Kal. Aug. 1448., & Innocentii VIII. in Constitutione incipien. -- *Exponi Nobis fecistis* -- 23. Octobris 1487. Et hæc quidem omnia extendi volumus, & mandamus ad eos, quos devotione, vel casu aliquo in Conventibus Ordinis infirmari, sive etiam mori contingat.

Insuper confirmatur facultas superioribus dicti Ordinis indulta benedicendi Vestimenta Ecclesiastica, aliaque.

§. 26. Insuper facultatem indultam Superioribus quibuscumque etiam Localibus Fratrum Prædicatorum, benedicendi quæcumque Vestimenta, aut Paramenta Ecclesiastica, in quibus non intervenit Unctio, a Bonifacio IX. in Const. -- *Sacræ Religionis* -- 5. Kal. Maji 1402., ab Innocentio VIII. loco statim referendo, & a S. Pio in Brevi incipien. -- *Volentes iis* -- 25. Junii 1571.; Solemniter, & juxta ritum Ecclesiæ, aqua prius a Catholico Episcopo benedicta, reconciliandi pollutas Ecclesias, Cœmeteria, aut Claustra a Clemente V. in Bulla edita 8. Idus Martii 1307. & ab Innocentio VIII. per Bullam -- *Benignitas* -- 1484., & a S. Pio V. in Brevi edito 16. Junii 1569. eidem Ordini, ejusque Superioribus prædictis motu, scientia, & auctoritate similibus; confirmamus, & innovamus, & respective declaramus; prædictis Superioribus esse præterea permissum aqua, ut supra, ab Episcopo benedicta, novas Ecclesias, nova Cœmeteria, Capitula, Claustra, & Oratoria benedicere, & hæc omnia etiam de novo concedimus, & elargimur; hoc amplius, quod ubi Diœcesanus Episcopus renueret aquam a se benedictam concedere, possint, & debeant licite, & valide iidem Fratres a quocumque Catholico Episcopo aquam in ejus Diœcesi benedictam ad prædicta præstanda accipere, & adsportare.

Declaratur Fratres Prædicatores extra tempora sacris initiari posse.

§. 27. Quia vero ad aures Nostras pervenit, non obstante nostra, ac etiam novissimi *Romani Concilii* per Nos habiti *Tit.* V. *Cap.* II. sententia, quod *Regulares vigore suorum Privilegiorum tuto, & absque novo Indulto Apostolico extra tempora sacris initiantur*, etiam post Decreta Concilii Tridentini, a nonnullis etiam Episcopis in dubium revocari, an inter tales Regulares, licet indefinite nominatos, recenseri debeant Fratres prædicti Ordinis Prædicatorum, Motu, scientia, & authoritate prædictis, declaramus, eosdem Fratres ex nostra, ac etiam dicti Romani Concilii definitione eodem Privilegio frui, ac potiri posse, & debere; & quatenus opus sit, pariformiter dispensantes super quacumque contraria dispositione, de novo illud idem privilegium pro singulari nostra erga prædictum Ordinem, intra cujus dilectissimum sinum adhuc versari gloriamur; dilectione, iisdem Fratribus signanter, specifice, & individuo concedimus, quatenus a Diœcesano, eoque renuente, aut non valente, a quocumque Catholico Episcopo Ordines extra Tempora suscipere, & Episcopi ipsis conferre, libere, & licite valeant juxta declarationem S. Pii V. in Bulla -- *Etsi mendicantium* -- Decretum Clementis VIII., & uberius explicata in *dicto Concilio Romano Nostro Tit.* V. *Cap.* I. *& Tit.* XXI. *Cap.* II.

De Monialium directione, ejusdem Ordinis Fratribus demandata; eorumque Confessariis, confirmantur quæ ab aliis Pontificibus statuta fuere.

§. 28. Recolentes quoque quantum Monialium directio, & Clausura debeant præclaro huic Ordini, & in primis quidem celeberrimo ejusdem Patriarchæ S. P. Dominico, utriusque in hac ipsa Alma Urbe nostra Institutori; Ac attendentes, Clementem IV. in Constitutione -- *Affectu sincero* 8. Idus Februarii 1267. Apostolica solicitudine commendasse Filiis tanti parentis curam illam Monasteriorum, quam pridem a se abdicaverant, ut uberius, & felicius insisterent Ministerio Verbi, facta ipsis plenissima potestate, easdem Sanctimoniales visitandi, corrigendi, earumque Confessiones non solum per Magistrum Ordinis, & Provinciales, sed etiam per alios Fratres idoneos audiendi; Bened. XI. ejusdem quoque Ordinis in Constitutione -- *Sacra vestra Religio* 5. Kal. Martii 1304. easdem Moniales a Jurisdictione cujuscumque extra prædictum Ordinem existentis exemisse, quod Sanctus Pius in sua Constitutione -- *Etsi Mendicantium* aliique consequentes Pontifices confirmarunt, ac ipsa *Tridentina Sinodus* ratum habuit *Sess.* XXV. *cap.* IX., omnia hæc supradictis motus, scientia, & potestate confirmantes, innovantes, ac quatenus opus sit de novo concedentes decernimus, & declaramus, Jurisdictioni Prælatorum Ordinis subesse etiam Puellas educationis causa aliasque Mulieres ex legitima dispensatione introductas, & degentes in Monasteriis ejusdem Ordinis Monialium exemtis, & respective subjectis, ut supra Prælatis dicti Ordinis; Et ita pariter mandamus, & declaramus, Fratres Confessarios in Ordine approbatos (circa quam approbationem Nos quoque Prælatorum Ordinis

conscientiam summopere in diem Domini oneramus) & ab Ordine ipso de more ad Monialium sibi subjectarum Confessiones audiendas destinatos, Locorum Ordinariis debitam reverentiam atque in iis, quæ per Concilium Tridentinum, & Sedem Apostolicam circa Monasteria exemtorum delegata auctoritate ipsis Ordinariis commissa sunt, neque nostræ huic Constitutioni contrariantur, quantum in Domino poterunt manus adjutrices adhibere, nullatenus vero ab iisdem Ordinariis examinandos esse pro prædictarum Monialium Confessionibus audiendis, quemadmodum nec examinari debent, neque examinantur ab ipsis pro Fratrum Ordinis Confessionibus excipiendis, tametsi quandoque contra eosdem prædicta delegata auctoritate procedere possint, ac valeant; multo autem minus Superiores, sive Locales, sive Provinciales, sive etiam Magistrum ipsum Ordinis, qui ex prædicta Apostolica commissione Deo plenam reddituri sunt rationem de sibi subjectis Monialium animabus; ut sic illæso, ac custodito veluti primario potestatis Spiritualis charactere, quemadmodum alias ligare possunt, ac ligant, ita etiam libere solvere possint, ac valeant sibi subjectarum animarum conscientias, si ab ipsis quandoque sese Sacramentaliter audiri postulaverint, quod plane alias, aut nullo modo, aut ægre admodum præstare possent; non obstantibus Constitutionibus Gregorii XV. -- *Inscrutabili*, & Clementis X. -- *Superna*, ac Decretis Congregationis Concilii, aliisque quibuscumque in contrarium facientibus, quibus plenissime derogamus.

Decernuntur quædam alia quoad prædictas Moniales.

§. 29. Iisdem omnibus, & singulis Superioribus, atque ab ipsis delegatis Fratribus, Prædicationem Verbi Dei pro Monialibus sibi subjectis liberam esse debere, Superioribus quidem prorsus, & omni modo, Delegatis vero Religiosis cum Superiorum eorum missione, & benedictione. Administrationem temporalem dd. Monialium, non raro per Seculares deturbata cum evidenti Monasteriorum detrimento, volumus pertinere ad Superiores Ordinis, prout uberius infra disponetur. Circa accessum etiam extraneorum ad Moniales, & Monasteria sibi subjecta, prædictos Superiores posse, ac debere Jurisdictionem suam secundum Apostolicas Sanctiones tueri; salva in reliquis Jurisdictione jure delegato Episcopis competente; quibus tamen auctoritate Apostolica penitus interdicimus, ac prohibemus, ne circa Visitationem Clausuræ ultra facultates a Concilio sibi factas, & concessas, ullatenus sese extendant, neve ejusdem obtentu in iis, quæ Ordinis Superiorum sunt, se intromittant. Si vero Moniales ipsæ servare renuant, quæ pro observantia Regulari exacte manutenenda a Superioribus Ordinis mandata fuerint, istis plenam inesse facultatem eadem Monasteria libere dimittendi ex Apostol. Lit. ad Vicarium Generalem Lombardiæ -- *Exponi Nobis* -- Dat. a Leone X. 6. Novembris an. 1515. quas hic pariformiter confirmamus, innovamus, ac ad totum Ordinem extendimus. Eisdem demum Monialibus, sicuti, & Fratribus Novitiis in articulo mortis ante emissam Professionem constitutis, integrum esse frui, & potiri Indulto S. Pii V. in Constit. CIX. -- *Summi Sacerdotii Cura* 23. Aug. 1570.

Recensentur Constitutiones Romanorum Pontificum, qui Doctrinam Angelici Doctoris laudibus extulerunt, quæ, & confirmantur.

§. 30. Quum autem silere Nos minime deceat de Doctrina Angelici Doct. S. Thomæ Aquinatis, cui ipsemet Ordo salubriter insistit; ignoramus plane quibus illam laudibus pro magnis suis in Ecclesiam meritis extollamus. Satius ergo ad absolutum illius præconium putamus commemorare, ipsam ex Salvatoris Crucifixi ore, sicuti pie testatur historia, fuisse probatam, & constanti Summorum Pontificum testimonio Orthodoxis commendatam Populis. Hoc potissimum suis Constitutionibus, & Literis Apostolicis præstitere Joannes vulgo XXII. in Const. xx. cujus initium -- *Redemtionem misit* -- 15. Kal. Aug. an. Domini 1323. Clemens VI. Constit. -- *In Ordine* 8. Idus Febr. 1344. Urbanus V. in Diplomatibus -- *Copiosus*, & *laudabilis* dat. 10. Kalen. Julii, & prid. Kal. Sept. 1368., S. Pius V. xxxvi. *Mirabilis Deus* 3. Idus Apr. 1567., Sixtus V. lxxvi. *Triumphantis* prid. Id. Martii 1588., Clem. VIII. *In quo Nos*, & *Quantum prodesse* 22. Nov. 1603., & *Sicut Angeli* .... Paulus V. *Splendidissimi*: 17. Decemb. 1607., & Alexander VII. *Literas* 7. Augusti 1660.; Æquum vero erat, ut Angelica Doctrina tanti Doctoris non vulgaribus efferretur encomiis, quæ Solis instar Mundum universum illustrans uberrima Christianæ Ecclesiæ bona peperit, pariterque in dies singulos multiplici fructu, Supremo Apostolicæ Sedis Magisterio adversus quoscumque veteres, ac recentes errores, quos revincit, fidelissime famulans. Eadem nos quoque diuturnis, atque assiduis fere experimentis probe noscentes per alias peculiares nostras Literas incipien. -- *Demissas preces* -- Dat. 6. Novemb. 1724. calumnias, ejusdem Angelici Doctoris, & S. Augustini doctrinæ temere irrogatas retudimus, & prout rei gravitas exposcebat, auctoritatis nostræ præsidio eliminavimus. Luculentius vero æstimationis argumentum in ipsam S. Thomæ Doctrinam nunc edituri, quo magis, magisque Prædicatorum Ordo, cæterique Orthodoxi, ac veri ipsius Sectatores ad illius sinceram, & tutam professionem inflammentur, prædictas omnes, & singulas Decessorum nostrorum Constitutiones, Literas, seu, ut vocant, Brevia, necnon omnia, & singula in eis contenta, suprema, qua fungimur, auctoritate, motu, scientia, & deliberatione præmissis comprobamus, & rursus quatenus opus fuerit, cum ipsismet editis nuper a Nobis Literis innovamus. Ut autem turbulenti, ac pertinaces tranquillitatis Ecclesiæ Catholicæ perturbatores desinant Orthodoxam S. Thomæ Doctrinam calumniari, ac ne deinceps præpostteris, & a veritate alienis interpretationibus Apostolicas ipsas Literas nostras, non sine aperta, ut accepimus, verbis nostris, ac etiam Decessorum Nostrorum irrogata violentia, tam Prædicatorum Ordinem, quam alios veros illius Asseclas, & Sectatores incessere jure audeant, Constit. 98. quæ incipit -- *Pastoralis Officii* -- fel. rec. Clem. XI. omnibusque in ea contentis firmiter inhærentes, sub divini Interminatione Judicii, iterumque sub canonicis pœnis omnibus, & singulis Christifidelibus mandamus, ne Doctrinam memorati S. Doctoris, ejusque insignem in Ecclesia Scholam, præsertim ubi in eadem schola de Divina Gratia per se, & ab intrinseco efficaci, ac de gratuita Prædestinatione ad Gloriam sine ulla meritorum prævisione, agitur, ullatenus dicto, vel scripto contumeliose impetant, ac veluti consentientem cum damnatis ab Apostolica Sede, & signanter a Const. 64. d. fel. rec. Clem. XI. incipien. -- *Unigenitus* --, Jansenii, Quesnelii, & aliorum erroribus, traducant; a quibus S. Thomas, & vera Schola Thomistica quam longissime abest, & abfuit, universis tam antiquis, quam nunc Christi Ecclesiam vexantibus hæresibus, & perniciosis assertis adversans. Damnamus item Folia, Theses, & Libros antehac Typis impressos, vel etiam, quod Deus avertat, imprimendos; in quibus ad procreandam, seu fovendam doctrinæ S. Thomæ, Prædicatorum Ordini, aliisque genuinæ Thomisticæ Doctrinæ Asseclis invidiam, designatæ, atque damnatæ a Nobis calumniæ assertive renovantur, vel in aliam a germana prædictarum nostrarum Literarum sententia, sive Decessorum nostrorum mente, honorifica, atque faventia Doctrinæ Thomisticæ verba fallacissime detorquentur.

Præscribitur omnibus Christifidelibus, ne S. Thomæ doctrinam præd. contumeliose impetant. Damnatis etiam libris in ejusdem Doctrinæ calumniis conscriptis.

Deum

Deum veritatis, & pacis enixe rogantes, ut ad majora Gloriæ suæ incrementa creditus Nobis Populus non minus tradita a tanto Magistro salutari Doctrina, quam ipsius innocentium morum, & illustrium virtutum imitatione proficiat.

De privilegiis Adolescentium Secularium in prælaudati Doctoris studiis insignioribus.

§. 31. Ne autem Adolescentes Seculares a prælaud. Divini Doctoris Schola deterreri contingat, ex quo nullum in ea præmium, nulla expedita via pateat ipsis per Theologicas disciplinas ad dignitates illas, quæ solis Lauream, Licentiam, vel Gradum in Theologia consequutis conferri debent, ac possunt; Motu, scientia, & potestatis plenitudine, ut supra, ad universa insigniora Studia, Generalia, Collegia, Studia quoque, ut dicunt, formalia, & ea, quæ ad minus quatuor constent actualibus, & ex his duobus, ut minimum in Theologia Lectoribus in quibuscumque provinciis Ordinis prædicti erecta, vel erigenda extendentes concessionem factam a Gregorii XIII. Fratribus ejusdem Ordinis Provinciæ S. Antonini de Novo Regno in Civitate S. Fidei, relatam, & confirmatam per Paulum V. in suis Literis incipien. -- *Militantis Ecclesiæ* -- prid. Non. Sept. 1612., & Innoc. X. in ejus Constit. -- *In supremo* -- 10. Kal. Martii 1644., nécnon privilegia omnia, & singula Apostolica in id concessa prædictis Fratribus ad omnia prædicta Studia, Conventus, & Universitates extendimus, & prorogamus, decernentes, ut post emensum certum, nec unquam minus quam duorum annorum, stadium, ad percipiendam Sac. Theologiæ juxta inconcussa, & tutissima S. Thomæ Dogmata intelligentiam accommodatum, a Studiorum illorum Moderatoribus, sive Lectoribus, numero, & procedendi ratione ipsis per Magistrum Ordinis præscribendis, ac nunc pro tunc a Nobis auctoritate Apostolica, ut prædictum est, confirmatis, post præmissas Scholasticas exercitationes publicas, vel privatas juxta Regionum approbatas consuetudines, vel methodum ab eodem Magistro præscribendam, ac præmisso diligenti examine, Laurea Doctoralis, sive Magistralis, Præsentatura, ac Licentia, sive Gradus Baccalaureatus, ac alii consueti in S. Theologia (quos quidem pari Apostolica auctoritate Motu, & scientia idem valere, ac acceptari ubique debere, perinde ac si conferrentur in Academia Romanæ Sapientiæ, Salamantina, aut Parisiensi, vel alia quacumque insigniori, declaramus, decernimus, & volumus) libere, ac licite conferri possint, ac valeant Scholaribus secularibus, Studentibus in insignibus Civitatibus, aut Locis, in quibus ad eorum Scholam juvenes seculares accedere permittuntur, idque tametsi ibidem alias publica pateat Universitas, hoc dumtaxat casu præstitis per divites, a tali solutione de cætero non exemptos, consuetis Universitatis Juribus: ubi etenim Juvenes per Examinatores præfatos idoneos repertos Officiales Universitatis ad eosdem Gradus promovere renuerint, poterunt ad gradus prædictos promovere Lectores, & Magistri præfati nostri Ordinis. Illudque quam maxime concedimus, volumus, decernimus, & mandamus, pro Locis, in quibus Secularibus Doctrinæ D. Thomæ, prout in hujus receptissima Schola traditæ, Gradus ultro non pateant.

Confirmantur quoque, & innovantur quæcunque facultates concessæ Magistro Generali, aliisque Prælatis, ac Provinciis Ordinis præfati.

§. 32. Magistro quoque Ordinis pari ratione confirmamus, & innovamus, ac concedimus facultatem idem a Sancto Pio V. in Constit. sua -- *Quum Sacer Ordo Prædicatorum* -- Nonis Martii 1572. amplissime concessam, ut possit ex sibi subjectis Fratribus quemcumque ad Gradus certa ratione promovere. Eidem similiter, & Provincialibus confirmamus, & concedimus, juxta aliud Indultum S. Pii V. incipiens -- *Debitum Pastoralis* -- 21. Martii 1571., ut in unaquaque Provincia deputare possint, ac valeant Fratres Ordinis in Notarios pro exequutione mandatorum Apostolicorum. Et generaliter quæcumque, & cujuscumque generis gratias, Indulta, Privilegia, præeminentias, facultates, a Sede prædicta Ministro Ordinis attributa etiam ex Ordinis Constitutionibus, & Ordinationibus Comitiorum Generalium, & nominatim habitorum in Alma Urbe anno 1629. Denunc. III., auctoritate Apostolica, quæ omnia hic similiter pro insertis habentes, confirmamus, innovamus, & ut præfertur concedimus; non obstantibus Brevibus Apostolicis Clementis X. -- *Ad Apostolicæ* -- 5. Sept. 1675., & Innocentii XI. -- *Quum non alias* -- 6. Octobris 1679., Procuratori etiam Generali, & signanter concessa, & confirmata ab eodem Urbano VIII. in aliis suis Literis -- *Exponi* -- 3. Decembris 1635. Cum excommunicatione latæ Sententiæ, Magistro Ordinis, aut ejus Vicario Generali reservata, contra Fratres, & absolutione ab Officiis ipso facto incurrenda contra Prælatos ejusdem Ordinis, qui per se, vel per alium, eodem Procuratore Generali inconsulto, in Romana Curia negotium aliquod tractare ausi fuerint: ac deinde Provincialibus, ac cæteris quibusvis Ordinis prædicti Prælatis, & Superioribus. Indulta quoque, & quomodocumque elargita Provinciis, & signanter spectatissimæ Nostræ utriusque Lombardiæ, ac etiam Monialium Monasteriis amplissime confirmamus, innovamus, ac de novo concedimus.

Confirmantur pariter gratiæ omnes concessæ Tertio Ordini Pœnitentium S. Dominici.

§. 33. Pro Fidelibus utriusque sexus militantibus sub Tertio Ordine *Pœnitentium S. Dominici* nuncupato Gregorio IX. in Constit. -- *Detestanda* -- Kal. Apr. 1228., Honorius IV. in Bul. -- *Congruum existimantes* -- 5. Kal. Febr. 1286. Joannes vulgo XXII. -- *Quum de Mulieribus* -- Kal. Junii 1326., Bonifacius IX. in Constit. -- *Humilibus, & honestis* -- 15. Kal. Febr. 1401., Innoc. VII. in Bulla confirmationis Regulæ ejusdem Ordinis incipien. -- *Sedis Apostolicæ* -- 6. Kal. Julii 1405. Eugenius IV. in consimili Constit. -- *Provisionis nostræ* -- pridie Idus Maji 1439., Sixtus IV. in Constit. -- *Sacrosancta* -- 3. Non. Oct. 1475., Alexander VI. -- Considerantes -- 30. Sept. 1465., Julius II. -- *Considerantes* -- 14. Decembris 1509. -- *Exponi Nobis fecisti* -- 27. Febr. 1510., Leo X. -- *Dum intra mentis* -- 19. Decembris 1516., & -- *Nuper* -- 1. Martii 1518. Paulus III. -- *Exponi Nobis nuper fecisti* -- 26. Julii 1542., necnon S. Pius, Clemens VIII., Urbanus VIII., aliique Prædecessores Nostri per suas Literas mox referendas peculiaribus Indultis, & Privilegiis dictum Ordinem approbarunt, & personas, domos, Asceteria, ac bona exemerunt ab Ordinariis Locorum. Et Nos hujusmodi omnes, & singulas Literas, Gratias tam spirituales, quam temporales, Concessiones, Exemptiones, Indulta, ac cætera quæcumque, cujuscumque generis, & nominis, spiritualia, & temporalia Privilegia plenissime confirmamus, & innovamus, & ubi opus sit de novo concedimus; præcipue pro Christifidelibus utriusque sexus, qui collegialiter, aut in Claustris vivunt, aut solum votum perpetuæ castitatis emittunt, nec degunt collegialiter, sed in propriis Domibus, vel cum affinibus, & Consanguineis, dummodo habitum Ord. gestent, & Altissimo sub Regula, & Instituto d. Ordinis Tertii caste, & pie famulatum præstent. Contrariis quibuscumque non obstantibus, & præcipue Concilio Lateranen. 3 quibus omnibus in hac parte Motu, scientia, & potestate similibus amplissime derogamus. Hujusmodi vero Institutum tanquam sanctum, meritorium, & Christianæ perfectioni conforme, necnon tanquam verum, & proprium Ordinem, præcipue ex collegialiter, aut cum Claustralibus, aut in Domibus Consanguineorum, sive propriis sub solo, & simplici voto inviolabilis castitatis, cæterisque modo, forma, habitu, Novitiatu,

Idemque verus Ordo Regularis declaratur.

Professione, ac Regula viventibus compositum, & consequenter ab omnibus Confraternitatibus, de quibus agitur in Constitutione san. me. Clementis Papæ VIII. omnimode distinctum, sicut sunt cæteri Ordines tum Regulares, tum Militares, & alii hujusmodi, fuisse, & esse decernimus, ac declaramus: Motuque simili Regulam a prædictis Inn. VII., & Eug. IV. confirmatam juxta præmissa, & inferius disponenda, denuo approbantes confirmamus, eique Apostolica auctoritate perpetuum firmitatis robur adjicimus.

Approbantur quoque Constit. omnes, quibus concessa fuit Magistro Generali Ordinis Prædicatorum, aliisque superioribus suprema auctoritas in præfato Tertio Ordine.

§. 34. Omnes insuper Apostolicas concessiones, quibus asserta fuit Ordini Prædicatorum, ejusque Generali Magistro, Provincialibus, cæterisque aliis substitutis Superioribus, præeminentia, auctoritas, & Superioritas super præfati Instituti Fratribus, & Sororibus prædictis quibuscumque, approbamus, confirmamus, ac perpetuæ firmitatis robur obtinere volumus, decernimus, atque mandamus, & quatenus opus sit, easdem præeminentiam, auctoritatem, & Superioritatem de novo concedimus. Attendentes præterea per Prædecessores Nostros Innocentium VII.; & Eugenium IV. fuisse approbatam Regulam prædictam, ejusque Caput xx., atque animadvertentes, primos Alumnos præfati Ordinis habitum, ac vivendi normam ab ipso B. Dominico suscepisse, ejusque præcepta executioni mandasse, eidem Generali Magistro privative quoad alios quoscumque confirmamus, ac si opus est, de novo concedimus, ut possit per se, vel per sibi subjectos Fratres quoscumque facultate opportuna, ac necessaria instructos, Personas ad dictum Ordinem, juxta ipsius Statuta recipere, habitu donare, atque elapso debito probationis tempore ad professionem recipere, itaut Personæ quæcumque aliter receptæ, nec sint, nec intelligantur ullo modo præfati hujus Tertii Ordinis, neque ullis ejusdem Privilegiis, ac Indultis potiantur, nisi pro peculiaribus Personis, & casibus per Nos, & Successores Nostros fuerit expresse desuper dispensatum. Commissarium quoque, aut Visitatorem instituere; Magistrum quoque, Directorem, ac Confessarium ætate, moribus, pietate, scientia, & prudentia gravem concedere, & deputare qui ipsis Ecclesiastica Sacramenta ministret, de præceptis Regulæ instruat, Congregationes, aut Congressus convocet, & in ipsis, sicut in aliis quibuscumque Actibus, & Functionibus præsideat: Necnon Locorum Ordinariis, & aliis quibuscumque cujusvis status, gradus, & conditionis existant, & quacumque fungantur auctoritate semper exclusis, Congregationes illas, ac Personas Tertii Ordinis, sive Virorum collegialiter, aut in Claustris, sive Mulierum cum expresso Voto, ut supra, vel cum tribus Votis viventium, Domos, Conservatoria, Hospitalia, Monasteria, sive Collegia quæcumque, ac quocumque nomine appellata, Capellas quoque, Oratoria, & Ecclesias pleno Jure visitare, instruere, paterne corrigere, ac reformare, tam in capite, quam in membris ad cassationem usque Mantelli, & Habitus, atque ad ejectionem e Collegio, restituta collata dote, prout de jure, immo etiam ad ipsius Collegii suppressionem, vel saltem ab Ordine abdicationem, pro rerum conditione, & statu procedere: aliaque ad bonum Ordinis præfati regimen, juxta ejusdem Statuta, ordinare, & exequi, quemadmodum sibi in Domino expediens fore videbitur, & quoties sibi libuerit libros, & rationes reddituum, ac bonorum, sive Congregationum, sive Collegiorum quorumcumque, non secus ac Monasteriorum, ac singulorum, sibi pleno Jure subjectorum, atque ab Exactoribus, Agentibus, & Administratoribus quibuscumque rationem redditum per eos administratorum recognoscere, examinare, ac exigere possit, & valeat, Motu, scientia, & potestate prædictis dantes plenam facultatem Superioribus Ordinis, prædictos Exactores, Agentes, & quosvis Administratores justa de causa removendi, ac mutandi, ac etiam eorum loco Religiosum quempiam idoneum substituendi.

Præscribitur ejusdem Ordinis professoribus, ut agnoscant in Superiores præd. Magistrum Gener. aliosque.

§. 35. Ut autem prædicta omnia cum spirituali, ac temporali etiam prædicti Ordinis incremento ad normam prædictæ Regulæ exactius observentur ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, districte præcipimus omnibus, & singulis Ordinis Professoribus per totum Orbem existentibus, ac extituris cujuscumque gradus, ac conditionis existant, & præcipue quibuscumque gradibus, & quocumque nomine nuncupatis; collegialiter, aut in Claustris habitantibus, necnon in privatis Domibus, juxta prædicta, cum Voto viventibus, ut quemadmodum eorum Ordo cum Primo Ordine Fratrum Prædicatorum, & secundo Monialium, eumdem habet Patrem, & Patriarcham in cœlis feliciter regnantem, adeo ut ab Innoc. VII. in Bulla supradicta omnes appellentur *Fratres, & Sorores Ordinis Prædicatorum, qui nuncupantur Fratres, & Sorores de Pœnitentia S. Dominici*: ita cum utroque illo Ordine unum, eundemque in Terris Successorem B. Dominici, ac totius Ordinis Prædicatorum Magistrum Generalem, deinde Provinciales, ut alios inferiores, ab eodem Magistro Generali de more delegandos tanquam eorum veros, & legitimos Superiores suscipiant, venerentur, ac agnoscant. Ad eos dubia quæcumque circa Regulam, & Statuta referant, eorumque judicio circa eadem dubia sese conforment; maxime quum Regula ad culpam ex se non obliget, sed tantum ad pœnam, ejusque rationabilis relaxatio sit in manu discreti Superioris constituta: iisdemque privative quoad alios in omnibus concernentibus eorum Ordinem, nec Regulæ Instituto ac præceptis præfatis aperte contrariis, pareant, & obediant; quod si secus fecerint, ab iisdem cassari, Habitu spoliari, atque etiam ex Collegiis modo prædicto, donec resipiscant, vel absolute quoque dimitti possint; quemadmodum alias Regulas ipso cap. 19. pro quibusdam casibus disponit: Insuper, & Collegia ipsa supprimi, ac dissolvi, sin minus dimitti, ac relinqui ab eisdem possint, & valeant, & respective nullis Tertiariorum gratiis, & privilegiis gaudere, decernimus, ac jubemus.

Injungitur præfato Magistro Generali ut ejusdem Tertii Ordin. Reformationi advigilet.

§. 36. Ordinis Magistro pro tempore, sicut & Ordini ipsi in Generalibus Comitiis quandocumque congregando, quemadmodum injungimus, ut circa felicem statum, ac reformationem, ubi opus esse conspexerint, prædicti Tertii Ordinis, advigilent, ita iisdem relinquimus, confirmamus, & quatenus oporteat, de novo benigne concedimus Jus, & plenam potestatem ad illa circa Regulam prædictam moderanda, reformanda, exponenda, commutanda, ac addenda, quæ pro temporum, locorum, ac personarum opportunitate in Domino judicabunt sic melius disponenda (salva tamen ejusdem Regulæ substantia, & intactis Sacris Canonibus) nunc pro tunc Apostolica auctoritate ejuscemodi moderationes, reformationes, expositiones, ac additiones approbantes, atque confirmantes.

Statuuntur nonnulla pro d. Reformatione.

§. 37. Deinde quum nonnulla sint Capita, super quibus potissime Tertiarias Personas, sive in Domibus prædictis seorsim, sive etiam in Asceteriis collegialiter Virginalem, aut cœlibem, aut castam Viduilem expresso Voto, & sub Habitu, & Regula prædictis vitam traducentes, necnon Fratres Ordinis Prædicatorum ipsas vexari, ad Nos delatum est, ideo expresse declaramus, & volumus. Quod tametsi omnes, & singulæ prædictæ personæ summam debeant habere reverentiam Locorum Ordinariis, cæ-

A quorum Jurisdictione Tertiariæ personæ exemtæ sint.

terisque

terisque Prælatis inferioribus, quemadmodum earum quoque Regula præscribit: Atque juxta Decretum Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Episcoporum; & Regularium consultationibus præpositæ editum sub die 20. Decembris 1616., ut ad Habitum, & Ordinem recipiantur Virgines, aut Viduæ in privatis Domibus perpetuo mansuræ prius debeant in Curia Ordinarii Loci probare, eas sibi posse de victu, & vestitu sufficienter providere; illasque fore bonis moribus praeditas, atque cum nullis aliis viris, quam cum Consanguineis, aut Affinibus in primo tantum gradu, vel illis deficientibus, aut urgente gravi aliqua causa, cum aliis sibi in proximiori gradu conjunctis, aut saltem cum viris perspectæ probitatis, vitam tradueturas, eas tamen juxta præmissa Tertiarias effectas a cujuscumque alterius inferioris extra Ordinem Prædicatorum constituti Prælati, & ipsius Ordinarii loci Jurisdictione exemtas esse volumus, & fore declaramus, districteque mandamus, eisque de novo talem exemtionem concedimus. Quantum ad ætatem mulierum ad Ordinem prædictum recipiendarum hac nostra Constitutione perpetuo valitura injungimus, & mandamus, quod nisi in particularibus Asceteriis probata consuetudo vigeat in contrarium, mulieres ad profitendum inter collegialiter perpetuo viventes, non admittantur, nisi tempore Professionis excesserint annum 18. Quo vero ad eas, quæ in Domibus, ut supra, seorsim cum certis castitatis Voto, Habitu, & Statutis, sunt vitam traducturæ; quum secundum S. Scripturas bonum sit portanti jugum ab adolescentia sua, & Ordo prædictus ex Regula sua vigilias, jejunia, pluresque abstinentias habeat jugiter perferendas; Virginum quoque Sponso placeat sibi cito promissa Virginitas: Plurimæque insignes Virgines prædicti Ordinis *de pœnitentia* non solum a teneris annis inviolabili Voto Virginitatem eidem Cælesti Sponso consecraverint, Habitumque induerint, sed florenti adhuc ætate, simulque ante annum quadragesimum virtutibus maturæ in Cælum evolaverint, quarum agmen ducere potest cælestis Virgo S. Catharina Senensis, de Apostolica Sede adeo benemerita, Motu hinc, scientia, & potestate prædictis indulgemus, & concedimus, ut eædem, quibuscumque non obstantibus in contrarium, post decimum octavum annum, vel etiam in minori ætate juxta consuetudinem locorum libere, & licite recipi, evolutoque probationis tempore profiteri possint, ac valeant: Revalidantes quascumque acceptationes, & Professiones, si quæ forte ex defectu ætatis hactenus factæ dici possent invalidæ. Habitus uniformitatem, quoad fieri poterit, esse servandam; retineri tamen posse Habitus formam, quæ pro regionum diversitate hactenus ab eisdem Tertiariis servata est. Licere quoque Mulieribus, quæ emisso Voto seorsim, vel collegialiter Deo vivunt, deferre velum supra caput, quod *Suprajectum* vocant, carbasum pectorale, quod nuncupant *Sottogola*, & Scapulare, seu *Patientiam*.

De ætate ad Ordinem recipiendarum.

De habitus uniformitate.

§. 38. Tertiariis prædictis emisso solo Castitatis Voto collegialiter viventibus haud prohibemus, immo exoptamus in Domino suaderi trium Votorum etiam solemnium emissionem, ipsamque Clausuram, juxta propositum Constitut. 8. S. Pii V. incipien. *Circa Pastoralis* --; inhærentes tamen Literis Apostolicis superius memoratis Julii II., in quibus Tertiariis S. Dominici collegialiter viventibus permittitur emittere tria Vota, declaraturque per hæc ipsa -- *ad Clausuram minime teneri, aut ad Officium Divinum magis, quam ex Regula Tertii Habitus*, ac aliis Clementis IX. *Alias propositis* -- 10. Decembris 1667., in quibus Tertiariæ collegialiter viventes, ad clausuram nullatenus compelluntur; Attendentes insuper per annos, ut accepimus centum, & sexaginta ab edita dicta Constitutione Sancti Pii V., & per seculum, & ultra post Decretum Congregationis Episcoporum; & Regularium emanatum 20. Decembris 1616.; ejuscemodi Tertiarias collegialiter viventes pluribus in locis, scientibus, ac tacentibus Ordinariis; floruisse, ac etiamnum florere sine clausura; declaramus, volumus, & mandamus, easdem ad neutram absolute teneri, aut esse compellendas; non obstantibus contrariis ordinationibus; etiam Apostolicis quibus expresse per præsentes derogamus. Licet circa Sacramentorum susceptionem;. & sepulturam prædictæ Tertiariæ, certis Habitu, Regula, & Statutis, & sub expresso perpetuæ Virginalis, aut Vidualis Castitatis Voto sive collegialiter, sive in privatis Domibus, viventes, ex recitatis, aliisque Apostolicis Constitutionibus earum Ordini per S. Sedem directe concessis, vel communicatis, debeant gaudere privilegiis omnibus Ordinis Prædicatorum, cæterorumque Ordinum; earum sexui non repugnantibus, & pleno jure subesse Fratribus, & in primis Magistro Generali ejusdem Ordinis: hisque liceat *authoritate Apostolica Tertiariis illis quando petierint, etiam in die Pascha, sive Festi Resurrectionis D. N J. Christi, & infra ejus Festi octavam, quam etiam aliis diebus, etiam in mortis articulo, Eucharistiæ, & alia Sacramenta Ecclesiastica quacumque exhibere, & ministrare* etiam *in Domibus propriis*: Necnon *illarum Cadavera ad eorumdem Fratrum Ecclesias tumulanda deferre, etiam Parochialium Ecclesiarum Personarum eorumdem Rectorum licentia desuper minime requisita, & contradictione qualibet non obstante.* Ne tamen desuper Tertiarias, & respective Fratres Ordinis Prædicatorum indebite molestari contingat, expresse declaramus, & volumus, Tertiarias prædictas *de Pœnitentia S. Dominici* sive collegialiter, sive separatim in Domibus, ut prædictum est, viventes cum expresso Voto, a solis Fratribus prædicti Ordinis Prædicatorum, contradictione qualibet, & quacumque consuetudine etiam immemorabili in contrarium non obstantibus, etiam in die Sanctæ Paschæ, & in casu habitualis infirmitatis, etiam pro effectu satisfaciendi præcepto de Communione Paschali, & in casu mortalis infirmitatis, sive in mortis articulo, Sacram Eucharistiam, Extremam insuper Unctionem absolute recipere posse, & debere; Earumdemque post mortem Cadavera (nisi forsan collegialiter viventes habeant, aut sit aliquando legitime habituræ in earum Ecclesia, Oratorio, aut Collegio sepulchrum proprium, quo casu per solos Fratres Ordinis sint ibidem sepelienda) ad Fratrum Ecclesiam tumulanda deferri posse, ac debere, & quidem absque interventu, licentia, & requisitione Parochi, nullaque eidem soluta quarta; Et sicuti volumus, quod tam Fratres, quam Tertiarii extra Conventus, & respective Collegia, & Domos obeuntes, debeant Sacramentari, & respective tumulari per Fratres, & in Ecclesiis illorum, ita disponimus, & mandamus quoad Tertiarias prædictas. Præterea declaramus, & volumus, quod Fratres ad ministranda Sacramenta dd. Tertiariis utriusque sexus possint, & debeant, ingrediendo limites cujuscumque Parochiæ cum Cruce erecta, & processionaliter condigne afferre Venerabile Eucharistiæ Sacramentum, tam in casu gravis, & mortalis infirmitatis per modum Viatici, quam in casu talis infirmitatis, quæ impediat accessum ad Ecclesiam dictorum Fratrum, pro satisfactione præcepti Paschalis; ac etiam titulo devotionis circa consuetas majores Ecclesiæ solemnitates, & similiter Defunctorum Cadavera ad propriam

Suadentur Præd. Tertiariis emissio trium Votorum, & clausura, sed tamen ad eam minime eas compelli posse declaratur.

A quibus debeant Sacramenta suscipere; & mortuæ Sepulturam.

Ecclesiam asportare, etiam invito, & reluctante Parocho, cui tantum licitum sit ministrare Sacramentum in casu repentinæ infirmitatis, quæ spatium non permittat vocandi Fratres prædictos.

Innovantur Constit. omnes emanatæ circa ambitiosos Ordinis Fratres.

§. 39. Ut porro quantum in Domino possumus consulamus indemnitati obedientiæ, Superioribus prædictis ab eorum respective Religiosis debitæ, & ut simpliciori via nitantur omnes in semel Deo promissam Regularem observantiam, motu, scientia, & potestate sæpedictis in primis quoad omnia, & singula in eis contenta confirmamus, & innovamus, Constitutiones emanatas adversus Fratres Ordinis ferentes pro extorquendis favoribus ad personas extraneas, nimirum Gregorii XIII. incipien. -- *Quum nihil magis* -- 5. Junii 1580. Clemen. VIII. -- *Religiosos Viros* -- 23. Maji 1592., & Pauli V. *Admonemur* 7. Jan. 1608. Deindeque pro tuenda Regulari Disciplina confirmamus, & innovamus Constitut. IV. Bonifacii VIII. -- *Ad augmentum* 6. Id. Maji 1296., in corrigendis etenim, & puniendis excessibus Subditorum volumus, peragendum, *postpositis rimulis, & apicibus Juris secundum consuetudines, & Statuta Ordinis etiam facienda.* Ad tollendas vero appellationes quascumque indebitas, ac totam ferme œconomiam Regularis observantiæ enervantes, ac evertentes, nisi retineatur, & servetur ordinata Appellatio a Superiore Locali ad Provincialem, ab eoque ad Generalem, exindeque si fieri possit, ad Capitulum Generale, ac denique ad Sedem Apostolicam, juxta Decreta de mandato Sixti V. edita in Congregatione Episcoporum, & Regularium anno 1587., confirmamus, & innovamus similiter quæcumque hactenus circa appellationes emanarunt ab Apostolica Sede, & præcipue Constitutiones pro eodem Ordine Bonifacii VIII. in præcitatis Literis incipien. -- *Ad augmentum* -- Bonifacii IX. -- *Sacræ Religionis* -- 5. Kalen. Maji 1402, Julii II. -- *Exposuisti Nobis* 24. Novembris 1511., ac Leonis X. -- *Romani Pontificis* -- 29. Aprilis 1518., & quidem quoad omnia, & singula in eis contenta, etiam quoad Censuras latæ Sententiæ, & pœnas, etiam contra quoscumque Judices Ecclesiasticos, & Seculares de hujuscemodi appellationibus cognoscere volentes, contra ordinem contentum, & rationem præscriptam in prædictis Literis Apostolicis.

Ac super corrigendis excessibus.

Necnon circa appellationes.

§. 40. Immo quum etiam Nobis certo constet, Superiorum præfatorum auctoritatem eludi, & contemni, si circa concernentia statum ipsum Regularem, quæ totaliter remissa sunt, & esse debent ipsorum religioni, & judicio, cujusmodi sunt Fratrum Assignationes, Remotiones, Dispensationes, Lectionum, & aliorum munerum collationes, ac cætera quæcumque per Constitutiones Apostolicas, & dicti Ordinis relicta arbitrio, & prudentiæ eorumdem Prælatorum, pateat recursus ad Apostolicos Nuncios Nostros, Vice-legatos, ac cæteros Sedis prædictæ, ac Nostræ Ministros, istis omnibus, & singulis auctoritate Apostolica mandamus, & præcipimus, ne in iisdem sese ullatenus in posterum intromittant, atque in illis ipsis, quæ per viam appellationis ex Apostolico aliquo speciali Indulto eosdem posse recognoscere alias certo constaret non aliter id facere posse, ac debere declaramus, & volumus, quam præmissa per Fratres illos graduali appellatione per præsentes has nostras Literas perpetuo constituta; Vehementer in Domino hortantes, atque excitantes quascumque Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationes, ut severius desuper animadvertant contra Fratres quoslibet nostri hujusce Ordinis ad retinendam Regularem observantiam in hoc ipso deficientes.

Similiter confirmantur Constit. super Ordinis habitum.

§. 41. Attendentes deinde quæ sanxerunt Prædecessores nostri Gregorius IX., & Innocentius IV. in eorum Constitutionibus ambabus incipientibus -- *Quia confusio habitus* -- 8. Kalendas Novembris 1239., 8. Kal. Aprilis 1244., & Gregorius XI. - *Virtute conspicuos* -- 2. Non. Martii 1374. Clemens VIII. in Constit. CIV. -- *Ex injuncto Nobis* 2. Octobris 1603., ac novissime Alexander VII. in Constitutione -- *Ex injuncto nobis* 8. Februarii 1666., illa omnia auctoritate, motu, & scientia prædictis confirmantes, ac innovantes, similiter districte mandamus Fratribus Trinitariis, & aliis quibuscumque, ne ullus eorum audeat posthac Habitum Fratrum Ordinis Prædicatorum, vel ipsi adeo similem deferre, ut Frater ejusdem Ordinis Prædicatorum credi facile possit, exceptis tamen Eremitanis S. P. Augustini, quibus in certis circumstantiis alias a Sede Apostolica Habitus albus ejusdem Ordinis permissus est; ab his tamen Habitum illum non aliter deferri volumus, decernimus, & mandamus, quam secundum prædictam Clemen. VIII. Constitutionem, hac nostra inviolabili lege, propter motiva jamdudum relata per Alexandrum IV. in ejus Constitutione -- *Meminimus Nos* Idibus Octobris 1259., districtissimeque ipsis Eremitanis prohibemus, ne extra Claustra propria audeant ullatenus cum solo Habitu albo prædicto procedere, amplissime derogantes cuicumque consuetudini etiam immemorabili in contrarium, & dantes plenam facultatem Locorum Ordinariis, ipsisque injungentes, quatenus auctoritate dictæ Sedis, ad instantiam præcipue Fratrum Prædicatorum, contra eos, quos defecisse compererint, procedere possint, ac debeant. Concedimus tamen Fratribus ipsis Prædicatoribus, ut in itinere, vel divertentes ad mœnia Urbium, ad Campos, & similia Loca, ad quæ ex vi antiquarum quoque eorum Constitutionum, secundum quas Nos quoque vivere professi sumus, nullatenus cum Cappa nigra sese conferre tenentur, cum solo Habitu albo, quem nemo ignorat esse eorum distinctivum, non obstante quoad id præcitata Constitutione Clem. VIII., accedere, ac procedere libere, & licite possint, & valeant.

Inhibitiones quædam hac super re.

Ac novæ concessiones.

Confirmantur pariter Apost. Constitutiones super præcedentia cæteris Regularibus Ordinibus.

§. 42. Considerantes quoque antiquitatem non minus, quam excelsa merita hujus Ordinis, quibus perspectis Leo X. in Constit. -- *Accepimus nuper* -- 3. Julii 1518., & S. Pius V. in Const. LXXI. *Divina disponente* -- 27. Augusti 1568., & Clemens VIII in Constitutione XIII. -- *Inter cætera* 25. Spetembris 1592. Fratribus Ordinis jure merito adjudicarunt præcedentiam supra cæteros Mendicantium, aliorumque Ordines, itaut primi, & immediati post antiquos Ordines Monachales locum in omnibus primum, honorabiliorem, & digniorem obtinere debeant, prout pacifice in Conciliis generalibus, ac etiam Lateranensibus inconcusse obtinuere: prædictas Constitutiones omnes motu, scientia, & potestate supradictis confirmantes, & innovantes, & quatenus opus sit omnia in eis contenta de novo mandantes, & concedentes, declaramus, atque decernimus, earumdem Constitutionum tenorem perpetuo ubilibet, & in quacumque Mundi parte omnino servandum esse, eisdem Fratribus Ordinis Prædicatorum a die publicationis præsentium priori, digniori, & honorabiliori loco post Ordines Monachales prædictos in omnibus, & singulis Processionibus, Actibus. & Functionibus, assignato, & constituto: plenissime derogantes quibuscumque conventionibus, consuetudinibus etiam immemorabilibus, Literis, Sententiis, ac Decretis ab Apostolica Sede editis, vel specifice etiam confirmatis in contrarium quomodocumque facientibus.

Necnon Exemtiones iisdem concessæ.

§. 43. Ut deinceps Fratres hujus Ordinis congrue sustentari valeant, nec tractu temporis

Con-

Conventus propter inopiam necessario Fratrum numero carere cogantur; Exemtiones omnes a quibuscumque Decimis, Datiis, Collectis, Gabellis, impositionibus, vectigalibus, oneribus hospitandi milites, aliisque cunctis quocumque nomine nuncupatis; & ex quacumque gravi, & gravissima causa impositis; prædicto Ordini concessas per S. Pium V. in Constitutione -- *Dum ad uberes* 29. Julii 1566. -- *Etsi Mendicantium Ordines* -- Kalen. Julii 1567. -- *Ad hoc Nos Deus* -- 23. Septembris 1571. -- *Romanus Pontifex* 3. Octobris 1567., & *Injunctum Nobis* prid. Non. Augusti 1569, Et per Nos etiam in Literis incipien. -- *Solicitudo* editis 4. Idus Decembris 1725., amplissime confirmamus, & innovamus; ac præterea volumus, & mandamus, quod tam pro præteritis; quam pro futuris impositionibus ex urgentissima dumtaxat causa Belli contra Turcas, teneri possint, aut debeant Fratres, Conventus, eorumque bona, facta tamen prius deductione congruæ pro unoquoque Religioso ad rationem scilicet septem ducatorum auri de Camera, & nonnisi de residuo fructuum bonorum demptis, & exceptis prædictis congruis, volumus taxari posse in prædicto extremo casu. Non tamen per id intelligimus derogare Indultis nostrorum Prædecessorum pro particularibus Conventibus, si quæ sunt, decernentibus, esse præservandam a qualibet impositione ampliorem, seu pinguiorem congruam, quinimmo ea confirmamus, ac innovamus. Porro ne ex quo per nostram Constitutionem incipientem -- *Creditæ*, & decreta novissimi Concilii Romani, in quibus cautum legitur a Taxa Seminarii, *exemptos esse debere Regulares pro iis tantum Beneficiis, & fructibus, quorum ratione ipsis Apostolica Sedes ex causa vere, & proprie onerosa indulsit, ut ab onere Taxæ exemti sint*, ullo unquam tempore in discrimen revocari queat amplissima exemtio ab hujusmodi taxa, quam prædicto Ordini impartitus fuit S. Pius V. in sua Constitutione -- *Romanus Pontifex*, ac in alia -- *Et si Mendicantium* -- hanc ipsam exemtionem, easdemque, ac alias quascumque per Prædecessores nostros desuper editas Constitutiones, & declarationes expresse confirmamus, & innovamus. Cum enim memoratus Ordo varios Magistros, & Doctores præstet, ac alere, & substentare teneatur, *ex quorum Doctrina Fratres Novitii, eruditi postmodum effecti gregem Dominicum suis consiliis, confessionibus, orationibus, aliisque innumeris pietatis operibus juvent, & pascant*, ejusdemque Ordinis *Domus non minus, immo magis, quam ea, quæ per Ordinarios erecta sunt, Seminaria vocari possint*, æquissimum videtur, Conventus dicti Ordinis nullo modo præterea taxari posse pro Seminariis ab Ordinariis erectis, vel erigendis, prout hac nostra perpetuo valitura Constitutione declaramus, decernimus, & mandamus, etiam Concilii Romani Decretis, & quibuscumque aliis in contrarium quomodolibet facientibus quam plenissime derogantes.

Declaratur eadem Ordinem etiam a Taxa Seminarii exemtum esse.

Quædam alia declaratio super Quarta funeralia Regularibus solvenda Parochis.

§. 44. Per nostram Constitutionem -- *Romanus Pontifex*; ac etiam decreta novissimi Romani Concilii; injunximus Parochis solvendam esse Quartam Funeralem, in Italia nimirum, & Insulis adjacentibus ab omnibus, & quibuscumque Regularibus quocumque privilegio suffultis, & Regulares Ordinis S. Dominici utriusque sexus in eisdem Italia, & adjacentibus Insulis reverenter pro consueta ipsorum erga Apostolicam Sedem obedientia dispositioni nostræ, ut debent, obsequuntur, prout etiam volumus, & mandamus inposterum servari; ita quidem, ut Regulares prædicti ei tantummodo, ad cujus Parochiam spectabit Defunctus, realiter, cum effectu, & fine ulla prorsus controversia tradere teneantur unam ex quatuor partibus (quam proprio nomine *Quartam* appellavimus) *omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti cadaver in itinere ad eorum Ecclesiam tumulandum associabitur, necnon omnium Intorticiorum, & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver*, seu Feretrum, *ac etiam in Altaribus in die funeris accendentur*, retentis tamen sibi Candelis manualiter per viam delatis, una cum omnibus Intorticiis, Candelis, aliisque, de quibus in ea Constitutione mentio expressa facta non fuit; quæ Regularibus prorsus illæsa, & inviolata perpetuo manere volumus, decrevimus, ac mandavimus. Ubi vero adsint consuetudines legitime probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel Statuta, quæ Parocho portionem quarta prædicta pinguiorem assignent, hanc eamdem, prout ante Nostram prædictam Constitutionem, ac etiam Concilium Romanum, dare pergant, & teneantur. Quum vero mentis, & intentionis nostræ in ea edenda Constitutione fuerit consulere quidem Parochorum indemnitati, ad hoc nimirum, ut ii qui nihil, vel quarta minus percipiebant, eamdem quartam consequi possent, non autem, ut qui majus emolumentum, seu plus quarta prædicta ex consuetudine, Conventione, Concordia, vel Statuto reportabant, aliquid aliud præterea vigore dictæ nostræ Constitutionis, aut etiam Concilii Romani sibi arrogare possent; volumus propterea, ut iidem Parochi, vel præcise perciperent statutam a Nobis quartam partem, vel tantummodo starent Consuetudini, Conventioni, Concordiæ, sive Statuto, ut prædictum est; Ne autem super hujusmodi clara cæteroquin intelligentia Nostræ Constitutionis, & Concilii Romani, ullo unquam tempore excitari valeat aliqua difficultas, expresse ita declaramus dictam nostram Constitutionem, & Decreta Concilii Romani, simulque motu, scientia, & potestate prædictis volumus, præcipimus, & mandamus, ut iidem Fratres Parocho relinquant optionem, vel eligendi Quartam Partem prædictam, vel standi Consuetudini, Statuto, Concordiæ, seu Conventioni, eamque pacifice sequantur, ut suæ ipsorum quieti religiose juxta eamdem mentem nostram consulant; Parochi vero semel factam optionem immutare nullatenus possint, aut valeant.

Confirmantur, ac declarantur privilegia eidem Ordini concessa de Laicis tumulandis.

§. 45. Ea itidem Privilegia Fratribus Ordinis Prædicatorum Indulta per Sacros Canones, & Apostolicas Constitutiones, ut possint Cadavera Laicorum, & extraneorum quorumcumque in suis Ecclesiis libere tumulare, uberrime confirmamus, & innovamus; utque, quantum in Domino possumus, occurramus continuis molestiis, quas, propter aliquorum sinistras interpretationes, pati coguntur Fratres prædicti cum maximo Christifidelium scandalo, & pietatis simulque Divini Cultus detrimento, perpetuo volumus, & sancimus, in primis Fratrum prædictorum omnium, eisque inservientium, necnon quarumcumque personarum Tertii Ordinis, etiam extra Claustra, Domos, Hospitia, & Asceteria obeuntium, Laicorum quoque extraneorum per accidens degentium, & decedentium in Conventibus, Hospitiis, Domibus, & Asceteriis prædictis, Cadavera tumulanda esse in dictis Ecclesiis Ordinis, Diœcesani Loci, aut alterius cujuscumque licentia minime desuper requisita. Liberam prorsus præterea fore cuique Fidelium, sive pro seipso, sive pro suis filiis, & filiabus, nepotibus, & neptibus in puerili vel infantili ætate decedentibus electionem Sepulturæ in Ecclesiis, & Cœmeteriis præfati Ordinis. De hac vero electione satis constare ubi in Ecclesia Ordinis gentilitium obeuntis, nulla in contrarium facta dispositione, sepulcrum præexistat; rursus ex Testamento, Codicillis, vel alia morientis simplicis etiam scriptura, item ex dicto aut Confessoris, aut duorum testium, etiam extrajudicialiter deponentium de illius voluntate. Quod

si Pa-

si Parochus velit illos judicialiter repetere, suis sumptibus id facere teneatur. Caveantque Parochi, ne quod directe nequeunt, indirecte nitantur huic libertati præjudicium, & noxam inferre, sub prætextu ad ipsos pertinere numerum determinare Fratrum associare debentium, atque illum limitare ad metam Clericorum secularium: aliove deteriori, Parochianos, nimirum, eligentes alibi quam in Ecclesia Parochiali Sepulturam, teneri ad eleemosynam majorem, gravioraque emolumenta favore Parochi, etiam sub emendicato titulo coarctivæ celebrationis Missarum, & Anniversariorum, vel sub obtentu cadaveris in Cathedrali, vel Parochiali Ecclesiis, prius exponendi, & respective ratione transitus per limites aliarum Parochiarum, persolvenda esse similia emolumenta. Has enim abusivas adinventiones eradicare intendimus, & exterminare, prout abolemus, & improbamus, Statutis, Conventionibus, & Consuetudinibus etiam immemorabilibus in contrarium vigentibus minime attentis, quibus expresse derogamus. Volentes, numerum Fratrum associare debentium fore libere determinandum per hæredes defuncti nullo habito respectu ad numerum Clericorum secularium. Per Cathedrales vero Ecclesias, Parochiales, seu per Parochos Defunctorum, aut per quorum Parochias transeunt cadavera, nullatenus cogi posse Fratres Ordinis, seu Defunctorum hæredes ad exponendum Cadavera, vel aliquid aliud solvendum ex causa transitus; itaut inposterum soli Parochi morientium, iisque emolumentis dumtaxat potiantur, & gaudeant, quibus de jure potiuntur, & gaudent, firma omnimode manente, ac plenissime morientibus observata, sibi eligendi sepulturam, libertate. Parocho admonito, requisito, & intimato per Fratres, ac demum renuente accedere ad associandum Cadaver in Ecclesiam Fratrum prædictorum, vel eodem ultra statutam pro delatione Cadaveris horam per discretum tempus, quod nunquam unam horam excedere possit, expectato, nec accedente, Fratres prædictos Cadaver illud, invito etiam ipso Parocho, levare, & ad eandem Ecclesiam tumulandum, ne Dei servitium minuatur, & ipsi contemnantur, recto quidem tramite, & via per eos eligenda deferre posse, ac debere volumus, atque sancimus. Et ad tollendum deinceps, quantum in Domino possumus, Fidelium scandalum, nimis frequentium controversiarum originem, hac perpetuo valitura lege decernimus, licere Cathedralis Capitulo, Parocho, Fratribus Ordinis Prædicatorum, ac cæteris etiam Regularium Communitatibus ad Processiones Funebres per quasvis Parochias, singulorum propriis erectis Crucibus, accedere, easque etiam sic peragere, quemadmodum in aliis solemnioribus Processionibus contingit, & ita etiam in Ecclesiam tumulantem ipsorum Fratrum, ordine, quo in via incedebant, ingredi, atque facta adoratione ad Altare, in quo asservatur Sanctissimum Sacramentum, aut etiam exequiis persolutis recedere: Parocho quoque in eandem Ecclesiam tumulantem cum Stola intrare; ac respective Fratribus associare debentibus Defuncti cadaver cum Parocho, ne interim contingat illos in vicis, & plateis supersedere, in Parochialem Ecclesiam etiam cum Cruce erecta ingredi licitum fore, auctoritate Apostolica, Motu, & scientia prædictis, mandamus, & volumus. Non obstantibus, quod prædicta omnia, & singula consuetudinibus etiam immemorabilibus, quibus omnibus expresse, ac plenissime derogamus; Declarantes, &, quatenus opus sit, decernentes, ac matura deliberatione mandantes, Crucis erectiones, Stolæ delationem, & ingressus in Ecclesias in omnibus, & singulis enumeratis, ac cæteris quibuscumque similibus casibus, nullam penitus Jurisdictionem importare, aut minimum in aliquo præjudicium cuicumque irrogare, aut quandocumque, & quomodocumque irrogare, & inferre posse. Postremo prohibemus, posse per Parochos invitis Fratribus in istorum Ecclesiis, aut Cœmeteriis Cadavera sepeliri, & respective Missas celebrari, ac Exequias quascumque persolvi. Ubi vero accedit pacifica consuetudo, seu legitima conventio, aut expressa Fratrum voluntas, permittimus, quod Parochus cum Clericis secularibus in Ecclesiis Ordinis Exequias peragat, absque ullo tamen præjudicio Fratrum, quorum omnimoda de cætero jurisdictio in propriis Ecclesiis salva, & illæsa remaneat, eique nullum imaginabile præjudicium per hujusmodi particulares, & Fratrum voluntarios actus irrogatum ullo tempore censeatur.

Eximuntur prædicti Fratres etiam a Canonica, quam dicunt, portione.

§. 46. Ulterius circa exemptionem a Canonica Portione, sive a Decimis quibuscumque Ecclesiasticis, sive Canonicis, Parochialibus, Episcopalibus, ac etiam Papalibus, tam Personalibus, quam Realibus, non solum de Novalibus, Hortis, animalium Nutrimentis, Virgultis, Bonisque propria manu excultis, sed etiam quoad omnia omnino bona, quandocumque, & quomodocumque acquirenda, etiam per alienas manus excolenda, immo etiam quoad ipsos Colonos, Arrendatarios, & similes quoscumque, qui Fratrum prædictorum, ac Sororum, indigentiis de prædictis eorum bonis hac vita subvenire teneantur, expresse, ac specifice confirmamus Privilegia ipsi sive directe cum necessariis, & opportunis derogationibus, & respective etiam Conc. Lateran. seu *cap. Nuper de Decim.*, ut in Constitutionibus Honorii III. -- *Religiosam Vitam* -- 11. Kal. Januarii 1216., Innocentii IV. -- *Qui Deum tota* -- 3. Nonis Februarii 1244., Alexandri IV. -- *De pia, & sancta* -- 15. Kal. Februarii 1257., Bonifacii VIII. -- *Laudabilis* -- 15. Kal. Augusti 1297., Benedicti XI. -- *Sacra vestra Religio* -- 3. Kalend. Martii 1304., Gregorii XI. -- *Virtute conspicuos* -- 2. Non. Martii 1374., Bonifacii IX. *Etsi pro cunctorum* -- 5. Kal. Maji 1401., Martini V. -- *Ad Summi* -- Kal. Maji 1420., Eugenii IV. -- *Ad statum* -- 3. Idus Aprilis 1440., Nicolai V. -- *Licet ex debito* -- Prid. Non. Decembris 1448., & -- *Licet ea* -- 8. Idus Augusti 1451., Sixti IV. -- *In Mari Magno Prædicatorum* -- & Sancti Pii V. -- *Etsi Mendicantium* -- & -- *Ad hoc Nos Deus* -- & -- *Injunctum nobis* -- Pauli V. -- *Ex Apostolicæ Sedis* -- Clementis VIII. -- *Injuncti* -- & -- *Exposcit* -- 25. Martii 1592., & -- *Pastoralis Officii* -- Julii 1595., & Urbani itidem VIII. -- *In plenitudinem* -- Sive indirecte, & virtualiter ipsis desuper concessa, nimirum, per amplissimas communicationes Privilegiorum, & præcipue indultorum Carthusianis, Cisterciensibus, & Societati Jesu, quemadmodum liquet ex præcitatis Constitutionibus. Ne tamen ullo unquam tempore de hujusmodi plenaria exemptione dubitari queat, præterea Motu proprio, & auctoritatis plenitudine, contrariis quibuscumque non obstantibus, Ordini Prædicatorum utriusque sexus, & ab eo dependentibus, eorumque prædictis bonis quibuscumque dictam exemptionem ex integro, & denuo cum expressa, & individuali derogatione dicti *cap. Nuper de Decim.*, amplissime concedimus, & elargimur.

Innovantur pariter Constitut. Apost. quoad privilegia Mendicantium præfato Ordini concessa.

§. 47. Itidem quoad privilegia Mendicantium Ordini Prædicatorum concessa, prævia derogatione Constitutioni a Gregorio XIII. -- *In tanta* -- editæ prima Martii 1573., innovamus Constitutiones S. Pii V. -- *Etsi Mendicantium* -- & -- *Ad hoc nos Deus* -- & quatenus opus sit in his contenta de novo disponimus, & respective concedimus, atque perpetuo observanda esse decernimus, & mandamus, dummodo Decretis Concilii Tridentini, & dispositis in hac nostra peculiari Constitutione non sint contraria, ut etiam deman-

darunt Clemens VIII. in Constitutione -- *Injuncti* -- 5. Octobris 1604., & Urbanus VIII. in Constitutione -- *In plenitudinem* -- 31. Maji 1625. Declarantes, quod hæc restrictio contenta etiam in mox dictis Literis Clementis, & Urbani haud tollit decreta Concilii Tridentini juxta interpretationem ipsi attributam in præcitatis Literis S. Pii V.

Communicantur amplissima eidem Ordini Privilegia omnia quæcunque, ac Indulgentiæ quibuscunque aliis Ordinibus concessæ.

§. 48. Inhærentes præterea vestigiis Prædecessorum Nostrorum, qui Privilegia, Indulta omnia, & singula, gratias, exemptiones, Immunitates, & Communicationem intraneam, sive ampliationem, aut extensionem intra ipsum Ordinem Prædicatorum adeo, ut concessa, vel concedenda uni Fratri, Sorori, Domui, Conventui, Collegio, Ecclesiæ, Monasterio, & aliis, etiamsi concessa non intelligerentur sub generali communicatione, aliis Fratribus, Sororibus, Domibus, Conventibus, Collegiis, Ecclesiis, Monasteriis, cæterisque pariformiter comprehensa, & concessa perpetuo sint, & intelligantur, Communicationem quoque infra declarandam uberius cum aliis quibuscumque Ordinibus, Congregationibus, & Confraternitatibus, libertates, prærogativas, Indulgentias, peccatorum remissiones, & similia quæcumque, & quocumque nomine nuncupanda, a Prædecessoribus Nostris Ordinis prædicti, Domibus, Collegiis, Conventibus, Monasteriis, Provinciis, Fratribus, ac Monialibus, necnon utriusque sexus Tertiariis, concessa, amplissime, & validissime confirmarunt, innovarunt, de novo concesserunt, eisque perpetuum Apostolicæ firmitatis robur addiderunt, etiam Motu proprio, scientia, & potestate prædictis, derogando insuper quibuscumque consuetudinibus, ac Constitutionibus Apostolicis, etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, & Ordinationibus contrariis, ac cum Decreto irritante, supplendo quosvis defectus Juris, & Facti, & solemnitatum forsan omissarum, ut in Apostolicis Constitutionibus, & signanter Alexandri V., Martini etiam V., Eugenii IV. in Bullis incipien. -- *Sacræ Religionis* -- 5. Kal. Aprilis 1439., ubi Privilegium dicto Ordini Prædicatorum indultum per plures Prædecessores post Innocentium IV., quod nullæ Literæ Apostolicæ *sub quibusvis formis, & verborum expressionibus, & cum quibuslibet derogatoriis Privilegiorum, etiam Mendicantium*, quandocumque emanandæ possent eidem Ordini præjudicare, *nisi de Ordine ipso, ac de Magistro Ordinis, & Privilegiis ipsi concessis signanter, & notanter, specialiter, & expresse, necnon de verbo ad verbum mentio facta fuerit*, validissime confirmatur, quod, & alii postmodum Romani Pontifices decrevere; insuper Nicolai V., Sixti IV. -- *In Mari magno* -- ac in -- *Bulla aurea* -- Julii II. -- *Alias ad supplicationem* -- Junii 1509. Leonis X. duabus Literis similiter incipien -- *Quum inter cæteros* -- 22. Novembris 1513., & 21. Junii 1518., & in aliis -- *Dudum per Nos accepto* -- 10. Decembris 1519., Julii III. -- *In Sacra Beati Petri* -- 10. Julii 1551., Pauli IV. -- *Ex Apostolicæ Sedis* -- 9. Martii 1555., ac deinde S. Pii V., Clementis VIII., & Urbani VIII. in prædictis Constitutionibus -- *Etsi Mendicantium* -- *Injuncti* -- *In plenitudinem* -- easque quidem omnes, & singulas Constitutiones, ac supplendo quoscumque defectus Juris, & Facti, & solemnitatum forsan omissarum, confirmantes, ac innovantes, & quatenus opus sit omnia, & singula in eisdem, ac cæteris quibuscumque pro Ordine Prædicatorum, ejusque Generali Magistro, Procuratore Generali, Superioribus, Fratribus, Monialibus, Tertii quoque Ordinis Personis quibuscumque per Sedem prædictam, ac etiam per S. R. E. Cardinalium Congregationes, Cardinales Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuntios, & Ministros, & per alios quoscumque, & quacumque potestate pollentes, aut alias quomodolibet, & sub quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus in genere, vel in specie, & particulariter tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & individuæ, particularis, ac specialis concessionis cujuscumque, & quomodocumque etiam Motu proprio, aut aliter factæ, emanatis concessionibus contenta, ac etiam consuetudine legitime præscripta, aut acquisita, largientes, ac concedentes, dummodo tamen prædictis in hac nostra Constitutione non sint expresse contraria, Motu, scientia, ac potestate similibus confirmamus quoque, innovamus, ac si opus sit de novo concedimus Magistro Ordinis, Capitulis Generalibus, Definitoribus eorum, cunctisque Fratribus, sive Clericis, sive Laicis, etiam Oblatis, Monialibus quibuscumque, ac Tertii Ordinis utriusque sexus personis, eorumque Ecclesiis, Conventibus, Monasteriis, ac Domibus, ministris, famulis, cunctisque tam Conservatoribus, & Officialibus, quam domesticis, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus, illorum Ecclesias, seu Capellas, Oratoria quoque visitantibus, necnon Confratribus, & Consororibus tam supradictarum, quam aliarum quarumcumque Confraternitatum in Ecclesiis, aut Oratoriis eorundem Fratrum legitime erectarum, & institutarum, vel quandocumque erigendarum, ac instituendarum, illisque tam nunc existentibus, quam pro tempore extituris: omnibus pariter, & singulis libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, Indultis, favoribus, Indulgentiis, aliisque prærogativis, & gratiis universis, & singulis, tam spiritualibus, quam temporalibus, singulis Domibus, Conventibus, Collegiis, Monasteriis, & aliis regularibus locis, & personis, tam Canonicorum, quam Clericorum regularium ubivis existentium institutis, & non solum Ordinibus Monasticis Regularibus aliorum Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis Captivis, quam aliis quomodolibet, Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, illiusque Domibus, Conventibus, & Fratribus, necnon Ordini, ac etiam Congregationi Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum, ac etiam omnibus, & quibuscumque Congregationibus Regularium, & præcipue Clericorum Regularium, etiam Mendicantibus in omnibus, & per omnia quoque subsistere absque ulla prorsus differentia, ut prædictum est, pariformiter declaramus, sancimus, volumus, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant.

Abolentur lites omnes ortæ, vel quæ oriri possent super approbatis, extensis, vel de novo concessis prædictis.

§. 49. Ac demum, ut Ordo ipse Fratrum Prædicatorum, illiusque Magister Generalis, Provinciales, Priores, aliique Superiores, Fratres, Famuli, & Personæ quæcumque ab Ordine ipso, ut præfertur, quomodolibet dependentes, nunc & pro tempore existentes, omnium, & singulorum a Nobis, ut præfertur, approbatorum, confirmatorum, extensorum, innovatorum, & de novo etiam concessorum pacifica in possessione, seu quasi a data præsentium constituantur, constitutique sint, & esse censeantur, omnes, & quascumque lites, & causas, si quæ sint, quarum omnium, & singularum respective status, & merita eisdem præsentibus haberi volumus pro expressis super præmissis, seu illorum aliquo inter Fratres prædictos ex una & quoscumque alios ex altera partibus, in quocumque judicio coram quocumque Judice quavis etiam Apostolica sibi delegata auctoritate fungente, & in quacumque instantia quomodolibet nunc pendentes, ad Nos avocantes Apostolica auctoritate, Motu, ac potestatis plenitudine prædictis penitus extingui mus, & extinctas esse volumus, omnimodumque silentium perpetuo imponimus.

§. 50. De-

Clausulæ peculiares.

§. 50. Decernentes omnia, & singula præmissa a Nobis, ut præfertur, confirmata, approbata, innovata, extensa, de novo concessa, & indulta, easdemque præsentes semper, & perpetuo, tanquam Divini Cultus, & bonorum operum augmentum, Religionisque propagationem respicientia, valida, & efficacia, ac validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus perpetuo sortiri, & obtinere, & ab omnibus firmiter, atque inviolabiliter, nec ab illis ullo unquam tempore quovis prætextu, occasione, vel causa resiliri, aut decedi, neque de nullitatis, obreptionis, subreptionis vitio, & intentionis nostræ defectu notari, impugnari, vel retractari, nec adversus illas quodcumque juris, vel facti remedium, nec etiam oris aperitionem impetrari unquam posse, neque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, privilegiorum, indultorum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque prædictam, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac sub quibusvis clausulis, & decretis, etiam derogatoriarum derogatoriis minime confundi, vel comprehendi posse, nisi de toto earumdem præsentium tenore, & data expressa mentio, nihil penitus omisso, habita, & revocatio, derogatio, suspensio, limitatio, restrictio, & alia quæcumque contraria dispositio Magistro, & Procuratore generalibus pro tempore dicti Ordinis expresse, distincte, ac nominatim intimatis, iisque per trinas distinctas literas Apostolicas tribus diversis vicibus cum temporis competentis intervallo ad id specialiter vocatis factæ fuerint, & si aliter derogari, revocari, suspendi, limitari, & restringi contingat, hujusmodi derogationem, revocationem, suspensionem, limitationem, & restrictionem, nullius esse roboris, & momenti, & quoties illæ emanabunt toties in eorum pristinum, & validissimum statum sub quacumque etiam posteriori data per Magistrum Generalem, & Fratres pro tempore existentes prædictos eligenda restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam concessas esse, & fore, ac vim validi, & efficacis contractus, etiam cum juramento inter Nos, & Sedem prædictam, ac Magistrum Generalem, & Fratres prædictos initi habere. Sicque, & non alias, per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, interpretandi, & definiendi facultate, & auctoritate, in quavis causa, vel instantia judicari, sententiari, & definiri debere, necnon quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, & declaramus. Quoniam vero quousque Divinæ Providentiæ placuerit Nos in humanis tolerare, nolumus plane protectionem Nobis Dilectissimi Ordinis alicui cedere, mandamus subinde futuris pro tempore Protectoribus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, enixeque in Domino hortamur, ut pro plena nostræ hujus Constitutionis executione apud Pontifices totis viribus, zelanterque advigilent, atque procurent.

Committitur quibuscumque in Ecclesiast. dignitate constitutis executio prædictæ Constitutionis.

§. 51. Executionem vero contentorum in præsentibus Nostris Literis committimus, & mandamus universis, & singulis Venerabilibus Fratribus Apostolicæ hujus Sedis Legatis, Nuntiis, & Internuntiis pro tempore existentibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac Dilectis Filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, Abbatibus, Prioribus, & aliis quibuscumque Personis in dignitate Ecclesiastica constitutis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties super hoc pro parte Magistri Generalis, & Fratrum nunc, & pro tempore existentium, aut alicujus eorum requisiti fuerint, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis præsidio adsistentes, faciant auctoritate nostra firmiter observari, eosque, & quemlibet eorum illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum quempiam per quoscumque contra earumdem præsentium tenorem desuper quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatoriæ.

§. 52. Non obstantibus priori voluntate nostra, ac nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis de non tollendo jure quæsito, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris Nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati contra quoscumque procedere, seu alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, & quibusvis universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, vel aliis Apostolicis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædicti, aliorumque Ordinum Regularium quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conventionibus, ac etiam immemorabilibus consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, & locis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, & aliorum quorumcumque Principum instantiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie hac vice dumtaxat Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus; derogamus; Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Fides habenda transumtis.

§. 53. Volumus autem, quod ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, alicujus in Dignitate Ecclesiastica constitutæ personæ sigillo, & Notarii manu obsignatis, vel etiam, saltem extra Italiam, sigillo, & subscriptione Magistri Ordinis, aut Provincialium pro tempore ejusdem Ordinis munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 54. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, extensionis, innovationis, concessio-

concessionis, extinctionis, impositionis, Indulti, decreti, declarationis, commissionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Setiæ Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vicesimo septimo, septimo Kalendas Junii Pontific. Nostri Anno Tertio.

CXXXVI. Statuitur ut Privilegia Ex-Provincialium, Præsentatorum, Prædicatorum, vel Ex-Assistentium generalium in Provincia Portugalliæ Eremitarum S. Augustini, juxta Ordinis instituta deinceps concedantur.

Alia hujus Const. ed. 1728. Jan. 1. P. 4. confirmantur universa privilegia eidem ordini alias concessa, & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Sept. 20. P. 3. moderata fuit Const. Clem. XI. de voto FF. consanguineorum.

Dat. 14. Junii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

[Dicti exposi-t]o.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Definitores Portugalliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod cum nonnullis abhinc annis tot ejusdem Provinciæ Fratres Privilegia Priorum Exprovincialium, Præsentatorum, & Prædicatorum generalium cum voto in Capitulis libri ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint, ut quinquaginta novem vocales supra numerum inibi de præsenti reperiantur, qui numerus habita ratione ad familiam ejusdem Provinciæ, excessivus, ac nimium onerosus dignoscitur; plures vero alii Fratres dictæ Provinciæ similia, ac etiam Exassistentium Generalium privilegia, aliasque exemptiones ab eadem sede impetrare nitantur, quæ si concederentur, in grave ejusdem Provinciæ damnum, ac cultus Divini detrimentum cederent, multasque Capitulis Provincialibus dictæ Provinciæ turbas, diffidia, atque dispendia adferrent, & quia per emendicata ab aliis Provinciæ præfatæ Religiosis sibi bene affectis, & addictis testimonia, quæ interdum a veritate deviant, procurari solent, fratres immeritos his privilegiis donari multoties contingat; Ipsi Exponentes, ne præ multitudine gratiarum, & exemptionum hujusmodi statuta, & gubernium dictæ Provinciæ, illiusque Religiosa tranquillitas perturbentur, ac cultus Divinus inibi diminuatur, eisdem gratiis, & exemptionibus aditum in posterum præcludi, ac insuper ne Religiosis ejusdem Provinciæ, qui suis literarum studiis illius decus, & splendorem augeant, condigna laborum suorum merces ab aliis, qui debitis qualitatibus destituti fuerint, præripiatur, Magisteria in Sacra Theologia deinceps non aliter, quam ad præscriptum Constitutionum ejusdem Ordinis, auctoritate Apostolica confirmatarum, & alternativa pro æquali inter duas filiationes in dicta Provincia stabilitas partitione vigentis distribui plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod de cætero, nulla privilegia, exemptiones, & prærogativæ Expriorum Provincialium, Præsentatorum Prædicatorum, vel Exassistentium generalium, ac etiam dispensationes super tempore lecturæ pro obtinenda Jubilatione contra, & præter regularia eorumdem Ordinis, & Provinciæ instituta quibusvis dictæ Provinciæ Fratribus concedantur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, illaque, & illas per eosdem fratres etiam a Romano Pontifice pro tempore existente, seu de sede præfata peti, procurari, & obtineri, sub privationis vocis activæ, & passivæ tam per eos, quam per alios Fratres, seu Superiores dictæ Provinciæ qui Testimonium ad illa, & illas petendum procurandum, & impetrandum concederent, & relaxarent, ipso facto absque alia declaratione, incurrenda pœna prohibemus; In Magisteriis vero Sacræ Theologiæ in dicta Provincia distribuendis, illius fratrum merita, & labores semper, & rigorose attendi, ac præfatorum ordinis, & Provinciæ Constitutiones, necnon enarratam inter duas filiationes hujusmodi alternativam servari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus. Statutum prædictum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

CXXXVII. Immutatur aliqua in parte Constitutio quædam hujus Pontificis quoad suffragium Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum Ordinis Minorum, pro Familia Ultramontana.

Clem. XII. Const. ed. 1730. Octob. 14. P. 1. moderantur aliæ hujus Constitutiones pro iisdem Fratribus editæ.

Dat. 14. Junii 1727. An 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ab hoc eodem Pontifice alias statutum fuit, ut Ministri Provinciales, Custodes, & Definitores Ordinis Minorũ voce decisiva frui deberent.

§. 1. ALias nos per quamdam nostram constitutionem, cujus initium est, *Universalis Ecclesiæ regimini*, quam non minus pro paterno quem erga inclytum Fratrum Minorum S. Francisci Ordinem gerimus devotionis, & charitatis affectu, quam ad antiquam Regularem observantiam in eo fartam, tectamque tuendam, & restituendam non ita pridem edidimus, inter alia disposuimus, quod in Definitoriis, Congregationibus,

gationibus, & Capitulis Provincialibus respective eorundem fratrum, tam de observantia, quam Reformatorum, Discalceatorum, Recollectorum, Tertiariorum, vel quocumque alio nomine nuncupatorum sub directione, ac gubernio Ministri Generalis dicti Ordinis degentium, soli deinceps Patres Definitorii cujuslibet Provinciæ ad id electi nimirum Minister Provincialis, Custos, & Definitores, qui numero quatuor esse solent voce consultiva, & decisiva uti, & frui deberent, prout in eadem nostra Constitutione, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis; & preces Familiæ Ultramontanæ pro moderatione supradictæ Constitutionis.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Provinciarum de observantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis ejusdem sancti Francisci Familiæ ultramontanæ nobis nuper exponi fecerunt, ex quadam propemodum necessaria hactenus, apud eos servata, ac tam Capitulis generalibus ejusdem Ordinis, tum etiam Sedi Apostolicæ, sicuti ex quibusdam fe. re. Urbani PP. VIII. prædecessoris nostri literis constare dicitur, probata consuetudine, in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis hujusmodi præter Ministrum Provincialem, Custodem, & quatuor Definitores præfatos, duo alii Fratres quo ad Provincias eorum de Observantia, & unus dumtaxat quoad illos Recollectorum, & Tertii Ordinis ad suffragium ferendum admitti consueverint, isque usus invaluerit, potissimum, ne in Diffinitoriis, Congregationibus, & Capitulis præfatis desint Religiosi in rebus ad easdem Provincias pertinentibus versati, qui Officiales electos, ubi opus est, de illis edocere valeant, præsertim cum dictæ Provinciæ vastæ existant, ac Conventuum copia abundent, & ut plurimum iidem officiales recenter electi, debitam de ipsis Provinciis, earumque statu cognitionem non habeant. Nobis propterea exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur, qui Provinciarum prædictarum bonum regimen, felicemque progressum, & tranquillitatem sinceris exoptamus affectibus hisce justis, & rationabilibus ex causis adducti, memoratam nostram Constitutionem in hac parte tantum declarare, ac moderari, ipsosque Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod in dictis Difinitoriis, Congregationibus, & Capitulis Provincialibus Provinciarum Fratrum de observantia, Recollectorum, & Tertii Ordinis Familiæ ultramontanæ, in quibus tamen antequam præfata nostra Constitutio emanaret, enarrata consuetudo vigebat, & non alias, ultra Ministrum Provincialem, Custodem, & quatuor Definitores prædictos, Exminister Provincialis immediatus, qui pro tempore officio suo perfunctus fuerit, votum sive suffragium, sicuti antea ferre & habere, ac quoad Provincias ipsorum fratrum de observantia præter eumdem Exministrum Provincialem immediatum, ac in locum antiquioris Patris alius insuper Religiosus quolibet triennio a senioribus, seu antiquioribus Patribus cujuslibet Provinciæ, qui inibi juxta eorum graduationem reperientur, incipiendi ita scilicet, quod Patres Ordinis Exministros Provinciales actuales vero illos, qui habituales vocantur præcedant & si non adsint Fratres his qualitatibus præditi, etiam Lectores Jubilati, ac demum ii, qui ad ejusdem nostræ Constitutionis præscriptum subrogandi veniunt, accersantur, & admittantur similiter vocem habere, & ferre libere, licite, & valide possint, & valeant auctoritate Apostolica harum serie concedimus, & permittimus.

Declarati[ones] quæda[m]

§. 4. Cum hoc tamen, quod ejusmodi Exminister Provincialis, ac alius Religiosus fratrum de observantia a Definitoriis, Congregationibus, & capitulis præfatis per triennium, quo durante, illa ingredi nequeant, vacare teneantur, tametsi in illis ad quemvis gradum suarum Provinciarum exacto dicto triennio deligi, seu in locum aliorum Patrum subrogari valeant, cum mens, & intentio nostra sit providere, ne istorum Exministri Provincialis, & alterius Religiosi suffragia sint perpetua, seu semper in gubernio persistant, ac propterea volumus, quod in sequenti Capitulo præter Exministrum Provincialem immediatum præfatum ita substituantur Antiquiores, & Seniores Patres in Provinciis Fratrum de observantia, uti supra dispositum fuit, quod si in uno Triennio Pater Ordinis vocem habuerint, sequenti triennio, nisi alius Pater Ordinis, sive actualis, sive habitualis adfuerit Pater Provinciæ succedere debeat, servato semper ordine in subrogationibus hujusmodi per Nos in memorata nostra Constitutione præscripto.

Clausulæ D[e]rogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, nostra præfata, & quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eadem nostra Constitutione concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

CXXXVIII

Confirmantur Literæ Martini V. pro Fratribus B. M. de Mercede Redemtionis Captivorum emanatæ, super facultate libere petendi subsidia charitativa pro Captivorum redemtione.

Prædicta Martini V. Const. hic inserta ed. est 1418. *Jun.* 29. *P.* 2. *& alia hujus Const. ed.* 1727. *Aug.* 21. *P.* 4. *confirmantur quædam decreta pro bono regimine Provinciarum Hispaniæ.*

Dat. 14. Jun[ii] 1727. Ann. [4.]

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cælestis Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris favore Religiosorum Ordinum quorumcumque, illorum præsertim, qui sub peculiari Gloriosissimæ Dei Genitricis Mariæ Vexillo assidue Altissimo famulantes, Christifideles in teterrima Infidelium captivitate constitutos, juxta laudabilia eorum Instituta redimere consueverunt, pie, provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur libenter constabilimus.

A Martino V prædicti Ordinis Fratribus facultat[em] ubique petendi charitativa subsidia pro Redemtione Captivorum concessa fuit.

§. 1. Dudum siquidem fe. re. Martinus Papa V. Prædecessor Noster Magistro Generali, ac fratribus pro tempore existentibus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum indulsit, ut ipsius Ordinis Fratres, & Nuntii, qui pro charitativis eleemosynarum subsidiis ad opus Redemtionis eorumdem Captivorum procurandum, & alia prædicto Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda petendi in Regnorum Aragoniæ, Franciæ, Castellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provincias, & Comitatum Provinciæ, aliasque partes mittebantur, charitativa subsidia hujusmodi absque ulla contradictione, & difficultate inibi libere petere valerent, utque locorum Diœcesani, eorumque Officiales, & Religiosi

exempti, & non exempti in suis Ecclesiis, & extra eas prædictos Fratres, & Nuntios ad id pacifice admittere tenerentur, nec illos hac in re molestare, seu quomodolibet impedire præsumerent, & alias prout uberius continetur in ipsius Martini Prædecessoris literis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Prædicta Martini V. Constitutio sua d facultas concessa est.

§. 2. Martinus Episcopus servus servorum Dei *Dilectis Filiis Magistro Generali, & Fratribus Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum salutem, & Apostolicam Benedictionem.* Sinceræ devotionis affectus, quem ad Nos, & ad Romanam Ecclesiam geritis non indigne meretur, ut ad illa favorabiliter intendamus, quæ vobis fore conspicimus opportuna. Exhibita siquidem Nobis pro parte vestra petitio continebat, quod licet vos de antiquo approbata, & hactenus pacifice observata consuetudine in Aragonia (cujus Reges Fundatores dicti Ordinis extiterunt) necnon Franciæ, Castellæ, Portugalliæ, & Navarræ Provinciis, & Comitatu Provinciæ, ac certis aliis partibus pro Charitativis eleemosynarum subsidiis ad Redemptionis Captivorum, & alia eidem Ordini pro tempore incumbentia onera supportanda, petendis, Fratres, aut nuntios vestros mittere consueveritis & iidem Fratres, aut nuntii absque impedimento, & contradictione quibuscumque ad id recipi, & admitti soliti sint, tamen nonnulli locorum Diœcesani, & Officiales eorum, ac Religiosi exempti, & non exempti eosdem Fratres, & Nuncios ad petenda subsidia eleemosynarum hujusmodi in eorum Ecclesiis admittere nolunt, quinimo eos impedire super his præsumunt. Quare pro parte vestra fuit Nobis humiliter supplicatum, ut providere vobis super hoc de opportuno remedio dignaremur. Nos igitur intendentes vos favoribus gratiosis prosequi in hac parte, hujusmodi supplicationibus inclinati volumus, & Apostolica vobis auctoritate concedimus, ut Fratres, & nuntii vestri prædicti, cum a vobis ad id missi fuerint in Provinciis, & Comitatu, ac aliis partibus hujusmodi absque difficultate, & contradictione, quibuscumque charitativa subsidia prædicta libere petere valeant, quodque Diœcesani, & Officiales, ac Religiosi prædicti in eorum Ecclesiis, & extra eas eosdem Fratres, & nuncios ad id pacifice admittere teneantur. Districtius inhibentes eisdem Diœcesanis, ac officialibus, & Religiosis, ut Fratres, aut nuncios antea dictos occasione quacumque super eis molestare, seu quomodolibet impedire præsumant, ac decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, concessionis, inhibitionis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Florentiæ 3. Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Concessio prædictæ facultatis.

Preces Magistri Generalis Ordinis.

§. 3. Cum autem sicut Dilectus Filius Gabriel Barbastro Magister Generalis Ordinis præfati Nobis nuper exponi fecit, tam ipse, quam Dilecti Filii Fratres ejusdem Ordinis, qui adeo pio, & salutari operi, quod cæteris corporalibus misericordiæ operibus facile antecellit, & in quo uno fere omnia quasi per compendium simul exercentur omni cura, ac studio, nullique labori, & periculo parcentes assidue incumbunt, præmissa quo firmius subsistant, & inviolabilius serventur, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ad uberes Christianæ charitatis, & pietatis fructus, quos Ordo præfatus in agro militantis Ecclesiæ jugiter proferre dignoscitur, quosque oculis Nostris Anno Jubilæi novissime elapso, quo scilicet trecenti septuaginta ex diversis Nationibus Fideles a misera servitute per ejusdem Ordinis Fratres recenter redempti Nobis coram exhibiti fuerunt, non sine intimo cordis Nostri solatio spectare datum est; paternæ dirigentes considerationis intuitum specialemque Gabrieli Magistro Generali, & Fratribus prædictis gratiam facere volentes; & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ipsius Gabrielis Magistri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinsertas Martini Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta, dicta auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Constitut. Martini V.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, cæterosque Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXXXIX.

Statuuntur nonnulla de Archivis in Italia Sedium Episcoporum, aliorumque Religiosorum Locorum erigendis, pro custodienda jurium, scripturarum ad ea pertinentium.

Hac de re pro Regno Siciliæ vid. Pii V. Const. ed. 1571. Mart. 1. P. 6.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 14. Junii 1727. An. 4.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium ductum ab Archivorum Ecclesiasticorum necessitate.

MAxima vigilantia, quam majores nostri in rerum suarum monumentis ad posterorum memoriam retinendis semper adhibuerunt, adeo testata, & passim Literis tradita est, ut nostris verbis prædicari minime egeat; nihil enim frequentius in veterum Patrum scriptis, Sacrisque Conciliorum, & Ecclesiæ Sanctionibus legitur, quam Scrinia, Tabularia, Archiva, Conditoria, & Armaria, a temporum, atque hominum injuria servandis rerum gestarum documentis, chartis, diplomatibus, Codicibus, Instrumentisque, constructa; unde fides, & veritas rerum

rerum ad Successorum recordationem transmitti posset. Nec tantum veteres quidem Romani Pontifices Antecessores nostri singularem hanc Providentiam in custodiendis ejusmodi Actis, & monumentis identidem ostenderunt; sed caeterarum quoque Ecclesiarum Pastoribus tantae rei gravitas maxime innotuit, propterea que rerum sibi creditarum Testes Literas ad instructionem futurorum summa fide servari voluerunt, quippe qui probe nossent quantae inde utilitates manarent. E recentioribus Ecclesiasticae Disciplinae Reparator Insignis, Beatus Carolus Borromaeus S. R E. Cardinalis, & Archiepiscopus Mediolanensis in Concilio Provinciali I. non uni suae, sed caeterorum etiam Antistitum Ecclesiis, Sacrae suae Metropoli contributis, summe cavit ob illarum Jura sarta tecta servanda de Archivis, & Tabulariis in singulis Episcopatibus speciatim erigendis, peculiares Canones promulgari statuens, quod, & nos tam gravem, & Piam Disciplinam prae oculis habentes, olim in Concilio nostro Provinciali I. Beneventano, Deo favente, statuimus, majorum exempla secuti, qui in suis Constitutionibus non solum Romae, sed praecipue in universis Regionibus, & Civitatibus, Beati Petri Apostolorum Principis Temporali Imperio subjectis, Archivia, & Tabularia erigi jusserunt, ne Scripturae ad res publicas attinentes dispergerentur.

Ex neglectis Ecclesiarum Archivis multa damna proveniunt.

§. 1. Quum vero ad aures nostras rumor pervenerit, in multis Episcopatibus, & Ecclesiis rem tam providam, utilemque non sine privato, & publico damno negligi; quod nisi opportuno remedio tollere satagamus, incommoda Ecclesiarum facile in immensum crescent; Nos ex debito Pastoralis Officii Constitutionem a Pio V. Antecessore nostro pro Archivis Sedium Episcopalium utriusque Siciliae olim vulgatam,

Const. CXXI.

& fraudes, ac subreptiones Scripturarum, quae tempore Sedium Vacantium perpetrabantur, etiam respicientes, necessarium putavimus nonnullas alias Ordinationes, & statuta his nostris Apostolicis Literis, perpetuum robur habituris, edere tenoris sequentis, videlicet.

Statuitur primo, ut omnes praesules Italiae Archiva intra sex Menses construere curent.

§. 2. Ut omnes Patriarchae, Metropolitae, Archiepiscopi, Episcopi, & Praelati inferiores, Ordinarii Locorum, nullius Dioecesis, Jurisdictionem Episcopalem exercentes, in tota Italia, eique adjacentibus Insulis, qui in suo Palatio Episcopali Locum tutum, nec cuivis facile ad eundem, pro servandis in eo Scripturis ad Dignitatem, & Jurisdictionem Episcopalem sive Ordinariam, Mensam, & Forum suae Curiae pertinentibus, non habent, statim de loco tantae rei destinando serio cogitent, in quo loco tuto, congruo, non humescenti, unde Scripturis lapsu temporis pernicies ulla inferatur, loculi, plutei, & armaria, recipiendis Scripturis, & Codicibus apta, secundum instructionem Italicam, inferius subjiciendam, disponantur, & diligenter clausa custodiantur. Quoad Archiva, & Tabularia olim erecta, iidem Praelati pro sua vigilantia eorumdem statum sedulo recognoscant, illorum aptae capacitati, atque ordini, juxta supradictam instructionem, ut quoad fieri potest, structura, & dispositio omnium Archivorum sit uniformis, intra sex Menses post harum publicationem, provisuri.

Universa Capitula idem curent.

§. 3. Hic idem terminus sex Mensium injungitur quibuscumque Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, tam insignium, quam non insignium, ut locum opportunum, juxta modum jam indicatum disponant in aliqua mansione cathedralis vel collegiatae Ecclesiae, ubi commode serventur, & custodiantur scripturae, jura, & status eorumdem capitulorum respicientes. Seorsum vero armarium habeatur pro scripturis, ad jura, & statum particularem Ecclesiarum cathedralium, collegiatarum attinentibus. Volumus enim, ut archiva capitulorum ab illis, quae sunt Ecclesiarum cathedralium, & collegiatarum omnino distinguantur; ideoque in prospectu, & facie sive anteriori parte cujuscumque archivi sive armarii exterius scribatur cujusnam sit illud archivum, an scilicet Ecclesiae, an vero capituli.

Omnes Superiores Regulares, Collegia, & Loca pia utriusque sexus idem curent.

§. 4. Haec observanda etiam praecipimus a quocumque Abbate, Priore vel Superiore regulari cujuscumque ordinis, etiam mendicantium, etiam Societatis Jesu, vel cujuscumque instituti, etiam speciali nota digni, necnon hospitali Beati Joannis Hierosolymitani, scilicet pro dispositione, constructione seu constitutione Archivi in loco apto, modo, quo supra, intra claustra propriae Domus, Monasterii seu conventus: idemque omnino executioni mandandum curent Abbatissae vel Priorissae, & Superiores cujuscumque Monasterii monialium, & Sacrarum Virginum, domuumque piarum mulierum, quae Conservatoria appellantur, quaeque per haec scripta non intendimus approbare. Similiter haec eadem constitutio nostra in construendis, & custodiendis Archivis observetur ab Ecclesiis receptitiis, Collegiis, Seminariis, Convictibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hospitalibus, montibus pietatis, aliisque locis piis cujuscumque generis, & quocumque nomine censeantur, sub administratione rectorum, ministrorum, & officialium temporaneorum, sive perpetuorum existentibus.

Secundo praecipitur, ut Catalogus Scripturarum conficiatur.

§. 5. Omnes jamdicti Patriarchae, Archiepiscopi, Episcopi, Ordinarii locorum, & Superiores regularium utriusque sexus, ut supra postquam congesserint, & clauserint vel disposuerint scripturas in archivo extructo vel extruendo, omni diligentia, & solicitudine earumdem catalogum, & inventarium conficiendum, & cum brevi singularum scripturarum synopsi, & lemmate vel summario describendum curent, Episcopi, & Ordinarii eumdem Catalogum, & inventarium a Notario seu Cancellario Curiae Episcopalis vel ordinariae, aut, eo impedito, ab alia persona, per eum substituenda, confici curent coram se ipsis seu Vicario Generali, vel alia persona ab iisdem substituenda idemque catalogus, & inventarium ab eodem Notario seu Cancellario singulis paginis subscribatur. Catalogus vero in fine totius operis a Praelato, postquam ipse accurate, & sedulo recognoverit singulas paginas diligenter conscriptas, fideliterque a Notario seu Cancellario propriae Curiae, vel a persona ei substituta, exaratas, subscribatur. In Seminariis autem Episcopalibus Archivum, ut supra, erigatur, & inventarium scripturarum per publicum Notarium, ab Episcopo sive Ordinario eligendum, qui non sit Cancellarius Curiae Episcopalis sive ordinariae, conficiatur coram Vicario Generali aut alia persona Ecclesiastica a praedictis Ordinariis substituenda, & coram uno ex deputatis Seminarii, ad horum beneplacitum, etiam alternis vicibus, cum subscriptione illius, qui eidem confectioni interfuerit, ut supra.

Catalogi Archivorum Cathedralium, Collegiatarum, & Monasteriorum a quibus conficiendi.

§. 6. Catalogus, & inventarium Archivi capitulorum Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, per Archivistam, ut inferius dicetur, a capitulo eligendum, conficiatur coram duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus cathedralis, & collegiatae eo ordine & subscriptione, quam supra memoravimus. Inventarium tamen, & Catalogus Archivi Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum, distincti ab Archivo Capituli, per hominem a proprio Episcopo sive Ordinario deputatum, coram Vicario Generali vel Persona Ecclesiastica, ab ipsis Ordinariis eligenda, necnon coram Canonico antiquiore Ecclesiae Cathedralis vel Collegiatae, appositis subscriptionibus eorumdem,

conficiatur,

conficiatur, ut fupra Inventaria, & Catalogi Scripturarum, quæ in Archivis Monafteriorum, & locorum regularium fervantur, eodem, quem diximus, ordine conficiantur per Archiviftam regularem ipfius Monafterii feu Conventus, ut inferius, eligendum, & coram Abbate vel Superiore Monafterii, & antiquiore ex Monachis regularibus Monafterii vel Conventus: qui quidem Abbas vel Superior fuam fubfcriptionem apponere debeant.

Catalogi vero Archivorum, in Monafteriis Monialium & Locorū piorum a quibus conficiendi.

§. 7. In Monafteriis monialium, inque domibus piis, quæ confervatoria nuncupantur, inventarium, & Catalogus conficiatur, & fub fcribatur, ut fupra, per hominem ab Epifcopo five Ordinario deputatum, coram proprii Monafterii confeffario, & Abbatiffa vel Priorifla, five Superiore, & Vicaria.

In Ecclefiis conventualibus, Collegiis, Seminariis, & Hofpitalibus Catalogi iidem Archivorum a quibus conficiendi.

§. 8. In Ecclefiis Conventualibus feu receptitiis, Collegiis, & Seminariis, feorfum a Seminariis Epifcopalibus, ut fupra, memoratis, in Conventibus, Congregationibus, Confraternitatibus, Hofpitalibus, montibus pietatis, aliifque locis piis, ut fupra, inventarium, & Catalogus coram primo Officiali, & Camerario cum eorum fubfcriptione per Archiviftam, fi ibi erit, alias per virum idoneum, ab adminiftratoribus eorumdem locorum deputatum conficietur.

Præterea duo exemplaria Catalogi ejufdem conficiantur.

§. 9. Hujufmodi inventarii, & catalogi, fic, ut diximus, confecti, duo exemplaria inter fe prorfus fimilia conficiantur, quorum unum in Archivo ipfo Epifcopali fervetur, alterum apud Prælatum Diœcefis, ut fupra, antiquiorem Canonicum Cathedralis vel Collegiatæ, Abbatem vel Superiorem Monafterii aut Conventus, Abbatiffam vel Prioriffam, aut Superiorem Monafterii monialium, & Confervatorii Rectorem, vel primum Officialem locorum piorum, refpective, ut fupra, ita tamen, ut præfuncti fuo munere, fucceffonibus illud tradant.

Archiva duabus clavibus, & feris claudantur.

§. 10. Eadem Archiva duabus clavibus, & feris inter fe diverfis aperiantur; quarum una, quoad Archiva Epifcopalia five Ordinariorum, a Prælato five Ordinario fervabitur; altera a Cancellario feu Notario Curiæ Epifcopalis, vel Ordinariæ. Archivi autem Seminariorum Epifcopalium una clavis ab Epifcopo five Ordinario, altera ab Archivi præfecto, per Epifcopum five Ordinarium eligendo, cum confilio deputatorum eorumdem Seminariorum, cuftodiatur. Archivi capituli Ecclefiæ Cathedralis vel Collegiatæ unam clavim ejufdem Archivi Præfectus fervabit, aliam Canonicus antiquior.

Claves Archivi Beneficiatorum Cathedralium, & Collegiatarum.

§. 11. Ubi mos eft, ut Beneficiati Ecclefiæ Cathedralis vel Collegiatæ Archivum habeant diftinctum a capitulari, de more unam ejus clavim retineat Beneficiatus antiquior, alteram Beneficiatus Archivi Præfectus, five Archivifta, ut inferius dicetur, eligendus. Ubi vero Beneficiatorum Archivum una cum capitulari conjunctum haberi confuevit, ejus claves juxta eandem confuetudinem retineantur; Sique ab uno ex Beneficiatis retineri confuevit, ita pariter obfervetur. Si vero Beneficiati carent Archivo feparato, & diftincto, neque fcripturas ad fua jura pertinentes in Archivo capitulari confervant, tunc jubemus atque præcipimus Patriarchis, Archiepifcopis, Epifcopis, & Ordinariis, ut Archivum cum armariis feorfum erigendum curent, modo fuperius memorato, ut fcripturarum confervationi profpiciatur. Quoad vero particulare Archivum ipfius Ecclefiæ Cathedralis, & Collegiatæ, una ex ejus clavibus a Canonico ejufdem Ecclefiæ Cathedralis vel Collegiatæ, per Epifcopum five Ordinarium deputando, altera vero ab ipfo Epifcopo five Ordinario retineatur.

Monafteriorum Regularium.

In Monafteriis feu Conventibus regularium una ex clavibus Archivi a Superiore Conventus, altera ab Archivifta retineatur.

Monafteriorum Monialium, & piorum domuū.

In Monafteriis Monialium, piifque domibus, quæ Confervatoria appellantur; una ex clavibus & Abbatiffam, vel Priorem aut Superiorem localem, altera per confeffarium Monafterii aut Confervatorii cuftodiatur.

Aliorumque locorum a quibus retinendæ.

In aliis locis fupra memoratis unam Archivi clavim Rector, vel primus Officialis cuftodiat, alteram Archivifta, ut inferius, eligendus.

Quotannis Catalogo Archivi adjungantur Scripturæ, anno præcedenti confectæ.

§. 12. Quotannis Menfe Januarii inventario five Catalogo Scripturarum illæ fcripturæ adjungantur; quæ anno præcedenti confectæ vel alias eglectæ fuerunt.

Epifcopi Archiva omnino vifitent.

§. 13. Epifcopi, & Ordinarii tempore vifitationis, ex præfcripto Sacrofancti Concilii Tridentini faciendæ, Archivum Epifcopale five ordinarium omnino vifitent. Item vifitent Archivum Ecclefiæ Cathedralis vel Collegiatæ, nimirum armaria, in quibus jura Ecclefiæ Cathedralis vel collegiatæ cuftodiunt, & Scripturas ac jura eadem recognofcant; præfentibus duobus Canonicis antiquioribus, & peritioribus capituli. Archivum fcripturarum, quæ ftatum, & jura capituli cathedralis tantum refpiciunt, pariter vifitent, exploraturi, utrum fcripturæ fint bene difpofitæ, fecundum Inftructionem huic noftræ Conftitutioni adjungendam, idque agant una cum duobus Canonicis antiquioribus, nec tamen poffit Epifcopus, five Ordinarius rimari fcripturas, quæ res ejufdem Capituli refpiciunt. Præterea Epifcopus, five Ordinarius Archivum Beneficiatorum cum duobus ex eorum numero antiquioribus pariter vifitet, diligenter obfervaturus, utrum hujus noftræ Conftitutionis ordinationes adimpleantur. Ubi vero Beneficiatorum Archivum cum capitulari commune eft, in ejus vifitatione fibi adjungat duos Beneficiatos præter duos Canonicos antiquiores, ut illud pariter, ut fupra dictum eft, vifitet.

Vifitent etiam Archiva locorum, quæ jure delegato vifitant.

§. 14. Epifcopi, & Ordinarii, quoad Archiva Ecclefiarum, aliorumque locorum, hoc ipfum agant ad tenorem hujus noftræ Conftitutionis, quam ubique obfervari curent, ita tamen, ut in iis locis, in quibus vifitationem jure ordinario peragere poffunt, eodem jure ordinario Archiva prædicta vifitent. In locis vero, in quibus iidem Epifcopi, & Ordinarii jure delegato vifitationem peragere poffunt, hujufmodi etiam jure delegato memorata Archiva explorare, & executionem eorum, quæ hac noftra Conftitutione traduntur, promovere poffint, & debeant, inque relatione fua, tempore vifitationis facrorum liminum facienda, feparatim referant ftatum Archivorum. Prælati vero *Nullius*, ad vifitationem facrorum liminum non accedentes, quolibet triennio evoluto doceant Congregationem S. R. E Cardinalium Interpretum Concilii Tridentini de ftatu Archivi, deque obfervatione hujus noftræ Conftitutionis, & Cardinalis Præfectus, ubi opus fuerit, illam docere eos cogat.

Vifitatores Ordinum Regularium vifitent Archiva.

§. 15. Itidem Generales, Provinciales, & Vifitatores cujufcumque Ordinis, & Inftituti Regularis, ut fupra, in fuis vifitationibus, quas facient in fingulis Monafteriis, & Conventibus Regularium, ac Monialium fibi fubjectarum; peculiariter quærant, an fingula in hac noftra Conftitutione comprehenfa, adamuffim fervata fuerint, ac ferventur, pœnifque in eadem contentis, inobedientes ad obfervantiam, etiam juris remediis compellant. Iidem Vifitatores fuis Superioribus in relatione vifitationis ftatum Archivorum in dictis Monafteriis, & Conventibus vifitatis, a fe repertum referant; feque executioni hujus Conftitutionis, fedulo invigilaffe omnino doceant: pro qua executione, ubi neceffitas tulerit, Superiorum auctoritatem implorare non definant. Immo in Capitulis Provincialibus, & generalibus Superiores Conventuum, & Monafteriorum, feu Provinciarum, de obfervantia hujus noftræ Conftitutionis, quoad Archiva

erigenda, & conservanda in suis Monasteriis, seu Conventibus, rationem hujusce rei exigant.

In Capitulis.

§. 16. In singulis Capitulis Cathedralium, seu Collegiatarum quotannis inter cæteros Officiales, Archivista ex corpore Capituli eligatur. Idem pariter de Monacho, seu Religioso in Monasteriis, seu Conventibus Regularium agatur, ubi cæteri Officiales a Conventualibus, sive a Superioribus eliguntur, qui facultatem habeant eligendi Officiales eorumdem Monasteriorum, sive Conventuum. In reliquis Locis Piis, sive Confraternitatibus, superius memoratis, ubi adest Collegium, inter cæteros Officiales, ab eo eligi solitos omnino eligatur Archivista pro fideli custodia dictorum, respective, Archivorum. Ubi vero non eliguntur Officiales ab Ordinario, vel deest Collegium, eos electurum, atque homo, Archivistæ muneris capax, tunc Rector dicti loci pii custodiat Archivum, vel aliquem virum probum, & fidelem pro ejusdem custodia deputet.

Et in Locis Archivista eligatur.

Prælati, & Superiores Scripturas Archivo inferendas curent.

§. 17. Prælati, sive utriusque sexus Superiores suæ Ecclesiæ scripturas Archivo inferendas curent, secundum instructionem, inferius recitandam.

Ordinarii chartas inquiri curent inferendas.

§. 18. Ordinarii priusquam inventarium Archivi sui concinnandum curaverint, sedulo inquirant chartas scripturasque usurpatas alio distractas, atque dispersas; quod præsertim, sede vacante, contingere solet; & quæcumque necessaria remedia adhibeantur, ut eædem scripturæ Archivo restituantur, vel ubi lateant, manifestetur. Qui non sunt ordinarii, coram ordinariis auxilium judiciarium præstantibus, agant pro scripturarum recuperatione, inque Archivum suum translatione.

Episcopus decessurus, vel ad longum tempus abiens cuinam inventarium Archivi tradere debeat.

§. 19. Decessurus vel ad longum tempus extra Diœcesim abiens Episcopus, Prælatus, sive Ordinarius inventarium scripturarum Archivi, suo sigillo obsignatum, teneatur omnino dare proprio Confessario, aut alicui Superiori Regulari ejusdem Civitatis cum syngrapha receptionis tradatur, juxta memoratam Pii V. Prædecessoris nostri Constitutionem. Superior autem novo electo Episcopo seu Ordinario, vel antiquo illuc redeunti, idem inventarium tribuat, restituta syngrapha receptionis Superiori. Si tamen obitus jamdicti confessarii vel Superioris ante novi Episcopi, seu Ordinarii electionem, sive reditum supradictum evenerit, tunc inventarium, & syngrapha memorata confessariis eorum, respective, adhibita simili cautione, tradantur, & executioni demandetur quod ipsi, morte præventi, adimplere nequiverint.

Obeunte Prælato quid agendum de inventario Archivi.

§. 20. Obeunte Prælato, capitulum antequam ad Vicarii capitularis electionem deveniat, diligenter inquirat, an inventarium scripturarum archivi episcopalis, quod penes se servare debebat, reperiatur, agnoscatque, an impleta fuerit prædicta nostra dispositio, qua traditio inventarii, proprio confessario facienda, decernitur, ut superiori regulari tribuatur: quod inventarium si repertum fuerit, capitulum illud superiori regulari, ab eo tute & fideliter usque ad novi Prælati electionem custodiendum, tradere teneatur. Si autem idem inventarium repertum minime fuerit, neque constiterit, fuisse traditum modo, quo supra; tunc debeant duo antiquiores canonici archivi claves penes se suscipere, idemque archivum coram duobus testibus presbyteris non capitularibus, suis propriis sigillis exterius munire, ita ut clavibus minime reserari possit. Nec capitulum vel Vicarius capitularis ejusdem archivi sigilla disrumpere, aut reserare audeant aut possint, nisi prius iidem duo canonici antiquiores, fractis sigillis & aperto archivo coram duobus presbyteris non capitularibus, scripturas ipsas contulerint cum inventario authentico, quod juxta nostram hanc dispositionem in eodem archivo servandum est. Si vero minime repertum fuerit inventarium in archivo, jamdicti duo canonici teneantur manu publici notarii accurate duplex inventarium scripturarum archivi, ut supra, conficere, quorum unum in archivo servetur, alterum Superiori regulari, ut supra, tradatur: alias si hujus nostræ Constitutionis & dispositionis transgressores extiterint, & archivum reserare præsumserint, præter pœnas generales, inferius imponendas, tam capitulum, quam Vicarius capitularis obstricti sint cuicumque detrimento, quod inde evenire contigerit, parti & Fisco ob scripturas, ex archivo subreptas; necnon aliis pœnis, arbitrio successoris Episcopi seu ordinarii subjaceant.

Mortuo Episcopo quid de Archivi clavibus agendum.

§. 21. Post obitum Episcopi, claves archivi apud duos Canonicos, a capitulo deputandos, remaneant, nec Commissario Apostolico, sede vacante, ullo pacto tradantur: sed tantum permittatur, ut ille una cum canonicis deputatis, in archivo scripturam aliquam, suæ commissioni necessariam, scrutari possit: inde tamen nullam transferat; cum novus Episcopus a capitulo scripturarum ex archivo episcopali translatarum, omniumque ad ecclesiam, seu mensam episcopalem pertinentium, rationem exigere debeat, ex Concilio Tridentino sess. XXIV. cap. XVI. de Reformatione.

De Scripturis ex Archivo extrahendis.

§. 22. Ex archivis non liceat efferre scripturas sine Prælati vel Superioris facultate illas exscribendi, easdemque post triduum in suum locum restituendi, ubi syngrapha receptionis, triduano tempore limitata, reponatur. Hanc syngrapham scripturas recipiens, sua manu in codice ad hoc retinendo in eodem archivo, subscribat; ordinariis tamen locorum reservata facultate prorogationis temporis, quæ moderate concedatur.

Processus tradendi Archivistæ, qui Successoribus suis Scripturas exhibeat.

§. 23. Ad processus quacumque occasione postulante facile inveniendos, volumus, ut Notarii, Tabelliones, & Actuarii unius mensis spatio ab expeditione causarum, Archivistæ eosdem processus quoscumque, criminales, civiles, & quamcumque rem continentes, Ecclesiasticam vel temporalem, tradere teneantur, per eum in Archivo reponendos atque servandos: quos pariter inventario scripturarum singulatim recensebit sub pœna transgressoribus privationis officii, & futuræ ad id obeundum inhabilitatis, præter alias pœnas, in hac Constitutione sancitas. Ubi Archivistas, & Scripturarum custodes mutari contigerit, hi successoribus suis omnes scripturas, per publicum documentum inde confectum, exhibeant; alias hi æque ac successores de scripturis deficientibus rationem reddant.

Ordinarii provideant conservationi Scripturarum Parochiarum, & Locorum Piorum.

§. 24. Denique, ut prospiciatur conservationi scripturarum, ad Ecclesiam, Parochias, capellanias, Altaria, loca pia, & causas quoque pias pertinentium, quæ per collationem vel nominationem seu præsentationem Canonicam, vel quocumque alio modo reguntur, & administrantur virum Ecclesiasticum vel Secularem, non vero per Collegium, & propterea difficilius est Archivium, secundum jamdictam Instructionem formatum constituere, volumus, ut Ordinarii in suis visitationibus pro suo arbitrio, & prudentia eidem scripturarum conservationi provideant, erectionem Archivii fieri mandantes, regulasque præscribentes, quas rei aptiores fore cognoverint, subjectæ Instructioni se conformare pro opportunitate curantes.

Prædictorum omnium executio sub certis pœnis demandatur.

§. 25. Omnium, & singulorum hactenus expositorum executionem sub præcepto Sanctæ Obedientiæ quibuscumque, ut supra, personis, respective, injungimus, ab iisque servari volumus, & mandamus; immo rursus Patriarchis, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episco-

po, aliisque ordinariis, habentibus usum Pontificalium, sub pœna suspensionis ab eorum usu, arbitrio Summi Pontificis; Capitulis autem Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiatarum sub pœna interdicti; reliquis Ecclesiasticis sæcularibus in sacris constitutionibus sub pœna suspensionis a divinis: Regularibus utriusque sexus, suspensionis ab officio, & privationis vocis activæ & passivæ; sæcularibus sub pœna excommunicationis majoris; quarum censurarum, & pœnarum absolutio, & relaxatio reservetur Romano Pontifici.

Prælati curent hæc observari.

§. 26. Curent propterea universi Prælati supradicti, & Superiores Regulares omni diligentia quælibet hac nostra Constitutione contenta, undequaque observari, ad avertendum præjudicium grave, quod imminere posset Ecclesiis ex occultatione jurium, pro quorum custodia, & conservatione ipsi pro viribus laborare tenentur ex onere assumpto in ipso limine receptionis suæ dignitatis, & muneris: proindeque inobedientes, nedum juris remediis ad observantiam eorum, quæ hac Constitutione vulgantur, cogere possint, sed debitis pœnis in eos, qui muneri suo deerint, animadvertere non omittant.

Hæ literæ perpetuo validæ sint.

§. 27. Decernimus autem, easdem præsentes de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, aut in jus vel controversiam vocari nunquam posse; sed illas semper perpetuo validas, & efficaces fore, suosque plenarios effectus sortiri: atque ita per quoscumque judices, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ Clericos, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, quavis aliter judicandi vel interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 28. Non obstantibus quibuscumque Constitutionibus Apostolicis de non tollendo jure quæsito, & quorumvis Capitulorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, aliorumque piorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, a Nobis, & Prædecessoribus nostris sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis, quomodolibet concessis, ac in futurum concedendis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium exemplaribus manu, & sigillo cujusvis publici Notarii, vel alterius personæ, in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nemo hanc Constitu. infringere audeat.

§. 29. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ institutionis, voluntatis, mandati, statuti, & ordinationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo XVIII. Kal. Julias, Pontificatus Nostri Anno IV.

CXI.

Statuuntur nonnulla, ac quædam indulgentur facultates pro bono regimine Congregationis Avenionen. Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ; necnon Indulgentiæ quædam conceduntur.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 28. P. 2. prædicta Congregatio Avenionensis unita fuit Congregationi Neapolitanæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Jun. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Credita Nobis Cœlitus dispensationis ratio exigit, ut paternam Christifidelium quorumlibet præsertim Christianæ pietatis, & charitatis operibus ad procurandam suam, & proximi salutem assidue incumbentium curam gerentes, illorum statui, & felici regimini quantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

Alias ab hoc Pontifice prædictæ Congregationi unita fuit altera Congregatio Regni Neapolis.

§. 1. Alias siquidem Nos Congregationem Clericorum Secularium Doctrinæ Christianæ, quæ in Regno Neapolis consistebat alteri eorundem Clericorum Secularium Congregationi in Civitate nostra Avenionen. institutæ perpetuo univimus, ita ut deinceps unica foret congregatio Avenionen. nuncupanda in diversas Provincias distincta pro cujus salubri directione plures ordinationes edidimus, eique varia privilegia, & gratias tum Spirituales, tum temporales concessimus, & alias prout in nostris in simili forma Brevis die 28. Septembris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus plenius continetur.

Indulgentur prædictæ facultates nonnullæ.

§. 2. Nunc autem Nos eamdem Congregationem sic unitam, quo firmius subsistat, ac majora in dies suscipiat incrementa, novis, & amplioribus favoribus, & gratiis prosequi, ejusque bono regimini, & tranquillitati prospicere volentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine harum serie benigne indulgemus, ut Præsides capitulorum Generalis, & Provincialium ejusdem Congregationis illorum vocales ab Ecclesiasticis censuris occultis ad ipsorum Capitulorum validitatem, & in foro conscientiæ dumtaxat absolvere, ac tam Capitulum Generale numerum illius vocalium pro tempore minuere, servata tamen inter Provincias æqualitate, quam Præpositi Provinciales de suorum consiliariorum consensu, ac annuente Deffinitorio Rectores Domorum, seu Collegiorum dictæ Congregationis, ubi ejusmodi Domum, seu Collegiorum necessitas, vel utilitas exegerit, de unius Domus, seu Collegii regimine ad alterius Domus, sive Collegii ejusdem Provinciæ Gubernium ad tempus, quo dicti Rectores in eorum muneribus durare solent, pariter duraturum transferre, attenta vero redditúum Provinciæ Romanæ dictæ Congregationis præsertim in præfato Regno Neapolis, tenuitate, quæ tempore unionis ejusmodi non satis innotuerat, & ad parcendum ingentibus sumptibus, quos vix ad præsens sufferre posset, ut vocales ejusdem Provinciæ Procuratores, qui eorum nomine, ac pro eis Capitulis generalibus, & Provinciali interveniant, deputare, ita tamen, ut nemo quovis titulo, vel prætextu plusquam duo suffragia in eisdem Capitulis habere, & ferre possit, & si quis a duobus, vel pluribus vocalibus in Procuratorem deputari contigerit, pro eo ex Constituentibus, qui majori dignitate præcellet, & si

dignitate pares fuerint, pro antiquiore, ratione professionis in dicta Congregatione emissæ, Suffragium feret, & alii Constituentes jure suffragandi ea vice privati remaneant, utque Præpositus Generalis ejusdem Congregationis, & quisque Provincialis de suorum consiliariorum, atque Rector de Propositi Provincialis, ejusque Consilii consensu adversus sibi subditos inobedientes, aut contumaces, seu dyscolos ad pœnam suspensionis a Divinis procedere, ac resipiscentes ab illa absolvere libere, & valide possint respective, & valeant.

Declarantur Constitutiones quædam Alexan. VII. & Clem. X. & eis inhærendo statuuntur nonnulla.

§. 3. Porro cum fe. re. Alexander PP. VII. Prædecessor noster per quasdam suas in pari forma Brevis literas die 26. Septembris 1659. editas, inter alia concesserit, quod omnes in dictam Congregationem in futurum admittendi, expleto probationis anno, si idonei judicati fuissent, emitterent tria vota simplicia obedientiæ, paupertatis, & castitatis, necnon votum, seu Juramentum in eadem Congregatione perseverandi, non dispensandum, seu relaxandum a quocumque alio, nisi a solo Romano Pontifice, aut a Capitulo Generali, vel deffinitorio memoratæ Congregationis, ita quod ipsum Capitulum Generale, vel Definitorium minime dispensaret, sive relaxaret hujusmodi votum, seu Juramentum alicui ex promotis ad Sacros Ordines, nisi sibi prius constitisset, etiam ex literis testimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere unde commode sustentari posset, & si aliquis dictis votis, & Juramento, ut præfertur, emissis, sine dispensatione, & relaxatione prævia recessisset ab eadem Congregatione, eo ipso remaneret suspensus, donec hujusmodi dispensationem, & relaxationem obtinuisset, licetque subinde piæ me. Clemens PP. X. Prædecessor etiam noster per suas literas itidem in forma Brevis die vi. Junii 1676. emanatas, illas Alexandri Prædecessoris interpretando declaraverit Capitulum generale, seu Definitorium dictæ Congregationis posse dispensando dimittere ab ipsa Congregatione eos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem, judicio ejusdem Capituli Generalis, seu Definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non postulent, seu nolint; Unde satis apparet eumdem Clementem Prædecessorem dictæ Congregationi modum, & viam patefacere voluisse, quibus sine ullo ejus incommodo, dyscolis, & incorrigibilibus exonerari, ac repurgari posset, nihilominus aliquibus non satis inde certum, exploratumque videatur, capitulo generali, seu Definitorio hujusmodi factam fuisse potestatem eos delinquentes in pœnam suorum notabilium demeritorum, seu incorrigibilitatis ex ipsa congregatione dimittendi, qui ad sacros, etiam Presbyteratus Ordines ad titulum præscriptæ Congregationis promoti fuerint, si aliunde non habeant, unde commode vivere possint; Nos omnem in præmissis dubitandi occasionem tollere, ac scandala a dicta Congregatione quantum cum Domino possumus, avertere, & submovere cupientes. Capitulum Generale seu Definitorium prædictum non posse quidem dimittere ejusdem Congregationis Clericos ad Ordines prædictos ad titulum ipsius Congregationis promotos, qui ob incurabiles morbos, aliasve etiam rationabiles causas dimitti postulant, nisi sibi priùs constiterit ex literis testimonialibus Ordinarii loci, in cujus Diœcesi degunt, ipsi aliunde suppetere, unde commode sustentari valeant, posse vero dispensando dimittere eos sic promotos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem judicio ejusdem Capituli, seu Definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non petant, sive nolint, quamvis non constet, eos aliunde habere, unde commode sustententur, cum hoc tamen, ut ita dimissi ab eorumdem ordinum exercitio tamdiu suspensi remaneant, donec illorum Ordinario constiterit eis de redditibus ad congruam ipsorum sustentationem sufficientibus provisum fuisse, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium, statuimus, & declaramus.

Concessio Indulgentiarum.

§. 4. Insuper ad augendam fidelium Religionem, & animarum salutem Cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti præter, & ultra Indulgentias, & peccatorum remissiones, quæ aliquam ex Ecclesiis dictæ Congregationis erectis, & in posterum erigendis diebus festis Annunciationis B. M. Virginis, ac ejusdem Ecclesiæ Sancti Titularis, sive Patroni visitantibus auctoritate Apostolica concessæ reperiuntur, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui quarta Dominica cujuslibet mensis aliquam ex Ecclesiis hujusmodi devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum, preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per quemcumque Christifidelium lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus; In cæteris vero anni mensibus, nec non Conceptionis, Nativitatis, Purificationis, & Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis festis diebus præmissa peragen., septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, quas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicari posse indulgemus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis Provinciarum, Domorum seu Collegiorum hujusmodi; etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud &c.

CXLI.

Confirmantur Privilegia Ordinis Carthusianorum.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 26. P. 2. concessum fuit Generali dicti Ordinis posse e majori Carthusia egredi pro Monasteriorum visitatione.

Dat. 18. Junii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Sacrosancti Apostolatus officio, paternam Regularium Ordinum in Ecclesia Dei pie, sanctеque institutorum, ac multiplici virtutum laude fulgentium curam gerentes, ea, quæ ex circumspecta Sedis Apostolicæ providentia, ad eorum favorem, & commodum processerunt, ut firma semper, atque illibata persistant Apostolici muniminis, cum id a Nobis petitur, præsidio libenter constabilimus.

Preces totius Ordinis prædicti.

§. 1. Cum itaque sicut dilecti filii Antonius de Mongefond Prior Carthusiæ Majoris Gratianopolitan. Diœcesis totius Ordinis Carthusien. Minister Generalis, ac Vincentius Dinelli Prior Domus Carthusiæ Beatæ Mariæ Angelorum nuncupat. de Urbe, & ejusdem Ordinis Procurator Generalis nobis nuper exponi fecerunt, eidem Ordini, illiusque Monasteriis, Ecclesiis, Superioribus, Monachis, personis, ac bonis, & locis ab eis dependentibus varia privilegia, gratias, & Indulta per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, confirmata, & innovata respective fuerint, licetque illa in viridi sint observantia, quia tamen majorem obtinent roboris firmitatem, quæ sæpius Apostolica auctoritate muniuntur, ipsi Antonius Minister, ac Vincentius Procurator Generales illa omnia per Nos quoque approbari, & confirmari, ac alias in præmissis opportune provideri summopere desiderent.

§. 2. Nos, qui Ordinem præfatum, utpote fecundam arborem in agro Militantis Ecclesiæ dextera Domini plantatam, ac uberes Justitiæ fructus jugiter proferentem propensiori semper prosecuti sumus ac prosequimur charitatis affectu, eisdem Antonio Ministro, & Vincentio Procuratori Generalibus specialem gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula privilegia, exemptiones, Immunitates, libertates, facultates, Jurisdictiones, prærogativas, favores, conservatorias, declarationes, dispensationes, Indulgentias, peccatorum remissiones, gratias, cæteraque Indulta spiritualia, & temporalia prædicto Ordini Carthusiensi, illiusque tam Virorum, quam Mulierum Monasteriis, Ecclesiis, domibus, & locis, necnon Ministro Generali, Prioribus, Priorissis, aliisque superioribus, Religiosis, Monachis, Monialibus, Conversis, Donatis, Novitiis, Inservientibus, Familiaribus, Ministris, Colonis, Agricolis, & personis quibuscumque pro tempore existentibus, illorumque bonis, & rebus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam sive conjunctim, sive divisim tam in genere, quam in specie, etiam per viam communicationis, declarationis, & extensionis, aut alias quomodolibet quandocumque, & qualitercumque, etiam per solam signaturam, aut vivæ vocis oraculo concessa, & attributa, ac confirmata, & approbata, expeditasque desuper literas Apostolicas cum omnibus, & singulis in eis respective contentis, & expressis, illorum omnium tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, dicta auctoritate Apostolica tenore præsentium, in iis omnibus, quæ Decretis Concilii Tridentini non adversantur perpetuo pariter approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjicimus, omnesque, & singulos Juris, & facti, ac solemnitatum, etiam de Jure, aut alias quomodolibet requisitarum forsan omissarum, & alios quoscumque defectus, si qui in præmissis quoquo modo intervenerint, supplemus.

Confirmatio prædicta.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpredi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Committitur nonnullis exequutio hujus Constitutionis.

§. 4. Quo circa dilecto filio nostro Annibali tituli Sancti Clementis ipsius S. R. E. Presbytero Cardinali Albano nuncupato moderno, & pro tempore existenti ejusdem Ordinis Carthusien. apud Nos, & Sedem præfatam Protectori, seu Viceprotectori, Curiæque Causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori harum serie committimus, & mandamus, quatenus ipsi, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Ministri Generalis, Priorum, Priorissarum, Superiorum, Religiosorum, Monachorum, Monialium, aliorumque prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illos omnes, & singulos præsentium literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes quemquam eorum per Ordinarios locorum, aut quoscumque alios desuper contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his haben. servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac fel. re. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas, aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis, etiam præfatis locorum Ordinariis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & sin-

gulis

gulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, iisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habendi transumtis.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVIII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXLII.

Confirmatur Decretum Ministri Generalis Ordinis Minorum super exercitio cantus Gregoriani in Provinciis Minorum Tertii Ordinis in Regno Galliarum.

De facultate canendi horas Canonicas pro Fratribus Eremitis S. Augustini Provinciæ Franciæ vid. Clem. XI. Const. ed. 1711. Jan. 29. P. 1., & pro aliis Provinciis vid. hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

Dat. 20. Jun. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Ministrorum Provincialium, aliorumque Superiorum Provinciæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupat. in Regno Galliarum consisten. Nobis expositum fuit, quod dilectus filius Matthæus a Pareta Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci de Observantia nuncupati menti, & intentioni nostræ ei vivæ vocis oraculo expressæ inhærens die 20. Martii proxime præteriti Ministris provincialibus dictarum Provinciarum præcepit, ut in eisdem Provinciis exercitium, ac peritiam Cantus firmi Ecclesiastici, quem *Gregorianum* vulgo appellant a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad usum S. R. E. ordinati promoverent curarent, ac tenerentur, prout uberius continetur in ipsius Matthæi Ministri Generalis Decreto desuper edito, tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum prædict. Magistri Generalis Ordinis.

§. 1. Quoniam literis nostris nuper expeditis pro tota hac nostra familia Cismontana de mente, & oraculo Sanctissimi D. N. Benedicti Papæ XIII. executioni mandandum intimavimus, quod in omnibus, & singulis Conventibus cujuscumque Instituti, tam Observantium, quam Reformatorum, & Excalceatorum sub cura nostra officium Diurnum celebretur, celebrarique debeat cantu firmo Ecclesiastico, *Gregoriano* vulgo dicto, diebus maxime solemnibus, & festivis juxta antiquam, & laudabilem consuetudinem Majorum nostrorum, hujusmodi piissimæ menti, & oraculo Sanctissimi inhærentes, nedum precibus humilibus pro parte Provinciarum hujusmodi Ordinis de Pœnitentia in Gallia Nobis expositis annuere, verum etiam præcipere decrevimus, sicut harum tenore præcipimus, quatenus Ministri Provinciales dictarum Provinciarum promovere curent, ac teneantur, mediantibus Religiosis peritis, & expertis in Juvenibus exercitium, & notitiam ejusmodi Cantus firmi, seu *Gregoriani* a Summis Pontificibus ad usum S. R. E. ordinati, & a Majoribus nostris in toto Ordine introducti, & practicati juxta mentem Seraphici Patris nostri S. Francisci, quam in Regula verbis præceptivis Clericis expressit, & intimavit. Datum Romæ in hoc nostro Aracælitano Conventu die 20. Martii 1727. -- Fr. Matthæus a Pareta Minister Generalis. Loco † Sigilli.

Preces Ministrorum Tertii Ordinis pro confirmatione.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dicti Exponentes Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit prædictorum Ordinis, & Provinciarum, aliisque quibusvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLIII.

Confirmatur Decretum Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini super observatione resolutionis Diffinitorii Generalis circa annullationem Præsentaturarum de gratia in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis.

Alia hujus Const. ed. 1727. P. 4. statutum fuit ut Privilegia Præsentatorum &c. in Provincia Portugalliæ juxta Ordinis Instituta deinceps concederentur.

Dat. 20. Jun. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum

S. Augustini, quod cum Fratres ejusdem Provinciæ a Definitorio Generali dicti Ordinis in Civitate Perusin. die 3. Novembris anni proxime præteriti congregato Præsentaturas de gratia in Provincia præfata annullari, illas vero de pulpito, seu pro Concionatoribus ad quatuordecim in totum, quatuor scilicet pro Aragonia, ac totidem pro Cathalonia, ac duas pro Insulis Balearibus augeri petiissent, & ab eodem Definitorio decreta, & Constitutiones ipsius Ordinis part. 3. Cap. 25. in notis servanda fore sancitum fuerit, subinde vero dilectus filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis Ordinis præfati ita servari mandaverit, & alias prout plenius continetur in Decreto ab eodem Fulgentio Priore Generali desuper edito tenoris qui sequitur videlicet:

Decretum prædict. Prioris Generalis Ordinis.

§. 2. Fr. Fulgentius Bellelli Buccinensis Sacræ Theologiæ Magister totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Patris nostri Augustini Prior Generalis. -- In Definitorio Generali Perusiæ congregato die 3. Novembris anni currentis 1726. inter alios supplices libellos ibi propositos, quidam propositus fuit a Patribus Provinciæ Aragoniæ expostulantibus praxim Constitutionum Ordinis; qua parte decernunt Præsentaturam omnem ex Gratia annullari oportere, petieruntque iidem, Præsentaturas pro Concionatoribus usque ad numerum decimum quartum esse augendas: ea lege, ut sint quatuor pro Aragonia, quatuor pro Valentia, quatuor pro Cathalonia, & pro Insulis Balearibus duæ. Et sancitum fuit, Decreta, & Constitutiones Ordinis (3. part. cap. 25. in notis) omnino servari oportere: Nosque propterea ita servari volumus, atque mandamus. Datum in Conventu nostro Sancti Patris Augustini, Perusiæ 5. Novembris 1726. -- Fr. Fulgentius Bellelli Generalis Magister -- Fr. Angelus Guillelmus Artegiani Roccgensis Ordinis Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

Preces Prioris Provinciæ Aragoniæ.

§. 3. Ipse Thomas Prior Provincialis Decretum hujusmodi pro firmiori ejus subsistentia, & exactiori observantia, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri, ac insuper, ne divinus in d. Provincia cultus diminuatur, illiusque Conventus Fratrum exemptorum multitudine graventur, quod deinceps nullus ejusdem Provinciæ Professor titulo, & exemptione Exprioris Provincialis frui possit, qui Prior Provincialis Provinciæ prædictæ revera non fuerit, per nos statui plurimum desideret, quandoquidem ex concessione ejusmodi exemptionum multa Provinciæ, & Conventibus præfatis detrimenta antehac exoriri consueverint; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio prædicti Decreti.

§. 4. Nos igitur dictum Thomam Priorem Provincialem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Decretum a memorato Fulgentio Priore Generali, sicut præmittitur, editum, cum omnibus, & singulis in eo contentis Auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus. Præterea, quod nemo ex Professoribus supradictæ Provinciæ deinceps titulo, & exemptione Exprioris Provincialis ejusdem Provinciæ frui, gaudere, aut potiri possit, qui Prior Provincialis actualis non fuerit, auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; ac quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XX. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLIV.

Confirmatur Constitutio Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis Sancti Augustini in processionibus, & aliis actibus publicis, & privatis.

Laudata Constit. Pii V. hic inserta, edita fuit 1570. Decem. 23. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 21. Junii 1727. Ann. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini meritis licet imparibus divina dispositione præsidentes, ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum providentia ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a nobis petitur libenter constabilimus.

Canonicis præfatis præceden ia statim post Clerum Sæcularem a Pio V. concessa fuit.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius PP. V. Prædecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis S. Augustini ubicumque locorum existentes in processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis statim Clerum Secularem non exemtum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Prædecessoris literis desuper sub plumbo expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet:

Constitutio præd. Pii V.

§. 2. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum aciei comparetur, illius autem Gubernium Rom. Pontif. Beati Petri vero successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si illæ curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet, quod suum est, benigne concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportunæ declarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat, ut quibusvis

sublatis obstaculis quilibet pacis amænitate frui libere possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque, sicut accepimus dilecti filii universi Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolicis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Augustino eorum Reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere possunt, se omnes alias personas Ecclesiasticas tam Sæculares, quam Regulares in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a capite separare, sed tamen eis locum debitum assignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire exemploque potius cæteris Christifidelibus esse possint consulere volentes, ac omnium, & singularum litium quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquo modo possint status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum existentes, quos deinceps processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, interesse contigerit, statim ipsum Clerum Secularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedunt, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate sequi debere, auctoritate Apostolica per præsentes declaramus; ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo, in processionibus, ut dicti Clerici non exemti, præcipue quando Canonici alicujus Ecclesiæ Cathedralis, paramenta Ecclesiastica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctissimum Corpus Christi, seu aliæ reliquiæ, quæ processionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius associentur, aut quando hoc ipsius Ordinarii Mandato continget, ipsi canonici similiter, ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta super eorum Clericalem habitum deferre; necnon pro Cruce associanda quæcumque luminaria deferre, libere, & licite possint, statuimus, & ordinamus. Districtius inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, etiamsi Patriarchali, Provinciali, Archiepiscopali, aut alia dignitate præfulgeant sub excommunicationis majoris, & indignationis nostræ pœna, ne eosdem Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel interpretari audeant.

Concessio supradictæ præcedentiæ.

Clausulæ amplissimæ.

§. 3. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod locorum Ordinarii, aut alii forsan interesse habentes, vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controversiam vocari, causamque, vel causas quare præmissa a nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, sustentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Canonicos erigenda esse, sicque ab omnibus censeri. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & ipsosmet Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilectis filiis dictæ Congregationis Protectori, seu ejus Vice-Protectori, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Vicario Ven. Fratris nostri Episcopi Lauden. in spiritualibus generali per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eosdem Canonicos, illorumque singulos, præmissis omnibus, & singulis vi præsentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu eorum aliquem desuper per quoscumque indebite molestari, perturbari, & inquietari; Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras, & pœnas ipsas incurrisse declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

§. 4. Non obstan. felic. record. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad Judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac de duabus diætis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apostolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis specialiter, vel generaliter, Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & personis sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis Decretis, motu, scientia, & potestate similibus, etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, Statuti, ordinationis, inhibitionis, Decreti, mandati, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno

Incarna-

Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo, Decimo Kal. Jan. Pontificatus nostri anno Quinto.

Preces eorundem Canonicorum pro confirmatione.

§. 5. Cum autem sicut dilectus filius Alexander Maximilianus Kobosch Canonicus Regularis expresse professus, ac Præpositus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olomucen. ejusdem Congregationis Lateranen. nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædecessoris literæ in plena ac viridi observantia reperiantur, nihilominus nonnulli Canonici Regulares Ordinis Præmonstraten. in eadem Civitate, vel Diœcesi Olomucen. consistentes sub obtentu, quod prædictæ literæ subinde auctoritate Apostolica confirmatæ non fuerint, ipsi Alexandro Maximiliano præcedentiam in processionibus, & aliis actibus de facto præripere, ac disputare nitantur; Dictus vero Alexander Maximilianus, easdem literas, quo firmius subsistant, ac remoto quocumque prætextu hujusmodi, serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret.

Confirmatio relatæ Constitutionis Pii V.

§. 6. Nos specialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pii Prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pii Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Junii MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CXLV.

Conceditur Fratribus Carmelitis Vicariæ Maranionis in Brasilia, a Generali Ordinis ad Magisterium in S. Theologia promotis, ut Lauream Doctoratus a Vicario Provinciali suscipere possint.

Similis facultas ab eodem Pontifice facta fuit Provinciali Provinciæ Aragoniæ Const. ed. 1725. Aug. 30. P. 2.

Dat. 25. Junii 1727. Ann. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Recensentur haud dissimili a quibusdam aliis ejusdem Ordinis Provinciis.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Vicarius Provincialis aliique Fratres Vicariæ Maranionis in Brasilia Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod alias postquam fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Augusti 1624. expeditas literas concesserat quondam Theodoro Statio tunc temporis Priori Generali ac professoribus Provinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ ejusdem Ordinis, ut ii, qui absolutis lecturis, & exercitationibus literariis per regularia ordinis hujusmodi Instituta requisitis, ac servatis, alias servandis per eumdem Priorem Generalem in Sacra Theologia Magistri juxta ejus facultates instituti, & creati fuissent, lauream Doctoratus in Collegio Sanctæ Teresiæ Salmaticen. memorati Ordinis ad formam in præfatis literis præscriptam suscipere possent, nec pro ea suscipienda aliquam approbatam studii Generalis Universitatem adire tenerentur: rec. mem. Innocentius PP. VIII. etiam Prædecessor Noster indulsit, quod omnes, & singuli dictæ Provinciæ Lusitaniæ professores quos pro tempore existens Prior Generalis Ordinis hujusmodi in eadem Sacra Theologia Magistros instituisset, & creasset, præfatam Lauream Doctoratus, prævio rigoroso examine coram Priore Generali dictæ Provinciæ Lusitaniæ, & quatuor in ipsa Sacra Theologia Magistris, sive coram Rectore Collegii Colimbrin. Ordinis prædicti, ac illius Regentibus, & Magistris sumere valerent, ac subinde simile quoque Indultum Fratribus Provinciarum Bahien. & Fluminis Januarii itidem in Brasilia dicti Ordinis concessit, & alias prout in binis ipsius Innocentii desuper in pari, etiam forma Brevis editis, ac supradictis Urbani Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis, & Preces Fratrum prædict. Vicariæ.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, primum ex memoratis Indultis favore Professorum Provinciæ Lusitaniæ emanaverit, eo, quod enarrata concessio a memorato Urbano VIII. Prædecessore eis facta fuisset tempore, quo Rex Hispaniarum etiam Lusitaniam possidebat, sicque Religiosis tum Hispanis, tum Lusitanis præfatum Collegium Salmaticen. pro assequenda Laurea Doctorali præfata facile adire licebat; At separatis postmodum dominiis, idem Indultum sine ullo effectu, ac utilitate remanserat respectu Lusitanorum, quibus propter immutatum rerum statum non amplius ad dictum Collegium libere accedere permissum fuit; Et alterum indultum hujusmodi professoribus prædictarum Provinciarum Bahien., & Fluminis Januarii propter nimiam earum ab Europa distantiam concessum fuerit; dicta vero Vicaria Maranionis, utpote in remotissima parte vastæ Regionis ipsius Brasiliæ sita, longius, quam prædictæ Provinciæ Bahien., & Fluminis Januarii ab eadem Europa distet, nec regiæ Naves, quibus ejusdem Vicariæ Religiosi in Lusitaniam transfretare valeat, eo unquam appellant; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio prælaudati Indulti.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod omnes, & singuli fratres expresse professi dictæ Vicariæ Maranionis, quos dilectus Filius Modernus, seu pro tempore existens Prior Generalis Ordinis prædicti in eadem Sacra Theologia Magistros, servatis pariter servandis, instituerit, & creaverit, Lauream Doctoratus, præviis rigoroso examine coram Vicario Provinciali dictæ Vicariæ, & quatuor in Sacra

Theologia Magistris, sive Regentibus, ac illorum approbatione, servatis cæteroquin conditionibus per Constitutiones Ordinis prædicti præscriptis ab ipsomet Vicario Provinciali suscipere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Vicariæ, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CXLVI.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Eremitarum S. Augustini super Constitutione numeri triginta sex Magistrorum in Provincia Aragoniæ ejusdem Ordinis.

De confirmatione similis Decreti pro Provincia Betica ejusdem Ordinis vid. hujus Const. ed. 1727. Jun. 2. P. 3.

Dat. 27. Junii 1727. Ann. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Thomas Raulin Prior Provincialis Provinciæ Aragoniæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod perlectis in novissimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis die prima mensis Novembris proxime præteriti in Civitate nostra Perusin. celebrato quibusdam nostris in simili forma Brevis ad ipsum Capitulum Generale datis literis, quibus inter alia Fratres dicti Ordinis inibi congregatos diserte monuimus, quatenus in eam curam magnopere incumberent, ne Provinciæ ejusdem Ordinis Magistrorum multitudine gravarentur, & quoniam Provinciam Aragoniæ hoc præ cæteris incommodo laborare inaudiveramus, mandavimus, ut in dicta Provincia Aragoniæ triginta sex Magistrorum numerus, quem nemini præterire, & excedere liceret imposterum constitueretur, Fratres prædicti eo, quo par est, obsequio monitionibus, & mandatis nostris hujusmodi unanimiter consenserunt, & alias prout in Decreto in eodem Capitulo, seu eorum definitorio Generali desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Prioris Provincialis d. Provinciæ.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Thomas præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, necnon quædam Dubia, quæ super eorum intelligentia, & executione facile suboriri possent, a Nobis declarari, ac submoveri summopere desideret. Nos ipsius Thomæ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Constitutionem, ac præfixionem numeri triginta sex Magistrorum in supradicta Provincia Aragoniæ, sicut præmittitur factam, ac editum desuper in dicto Capitulo, seu Diffinitorio Generali decretum præfatum cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, & sanamus.

Confirmatio præd. Decreti.

Ordinatio circa nonnullas hac super re nonnullæ.

§. 3. Porro in ejusmodi triginta sex Magisterii antiquum numerum duodenarium eorumdem Magisteriorum dudum a fel. rec. Clemente VIII. & Urbano etiam VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Provinciæ præfatæ concessum comprehendi, & includi, ac comprehensum, & inclusum esse, & fore, nec inposterum Magisteria supranumeraria in dicta Provincia concedi posse auctoritate, & tenore præfatis statuimus, & ordinamus. Volentes insuper, ut in distributione duodecim Magisteriorum prædictorum forma per prædicti Urbani Prædecessoris literas præscripta, ac in eadem Provincia diu laudabiliter observata deinceps quoque omnino servetur, atque quoties unum ex Magistris de dicto numero duodenario deesse contigerit, statim alter Frater expresse professus dictæ Provinciæ juxta ejus inconcussam praxim in illius locum eligatur, & subrogetur; deficientibus vero Magistris supranumerariis nullus substituatur, donec omnia magisteria præfata ad præfinitum numerum triginta sex redacta fuerint: in collatione autem Magisteriorum, ut præfertur, auctorum omnes, & singulæ conditiones, ac solemnitates, quæ in creatione Magistrorum antiqui numeri duodenarii præscripta reperiuntur, prout etiam methodus, ac ordo, quos idem Urbanus Prædecessor in eorum distributione statuit, servari quoque debeant, ita nimirum, quod ex magisteriis sic auctis septem in Regno Aragoniæ, ac totidem in Regno Valentiæ, necnon alia septem in Catalonia, & reliqua tria in Insulis Balearibus distribuantur, quo omnes Fratres dictæ Provinciæ, ejusmodi gradum aliquando assequendi spe ducti, ad literarum studia, aliaque per Constitutiones dicti Ordinis ad id designata exercitia ac munera obeunda, & capessenda alacrius excitentur.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ,

& Ordinis prædictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Junii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLVII. Erigitur Universitas Studii Generalis in Civitate Camerinensi.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 20. P. 1. erectum fuit Collegium Theologorum in Civitate Cæsenatensi.

Dat. 1. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

SERVUS SERVORUM DEI.

Venerab. Fratri Episcopo Camerinensi; salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium.

Liberalium Disciplinarum studia, unde in rei Sacræ, & civilis rectam, absolutamque administrationem ingentia bona proveniunt, ubi præsertim in generalibus Universitatibus, & Gymnasiis Christiani adolescentes, optimis artibus, sanisque doctrinis imbuantur, per nos totius Ecclesiæ Regimini a Deo præpositos, promoveri maxime decet, præcipue in Civitatibus Beati Petri Apostolorum Principis imperio subjectis, ut inde ad summam Dei gloriam, Sanctæque Apostolicæ Sedis dignitatem Populorum nostrorum spiritualis, & temporalis felicitas, benedicente Domino augeatur.

Preces Communitatis prædictæ Civitatis pro Universitatis præfatæ erectione.

§. 1. Itaque nobis dilecti filii Communitas, atque homines Civitatis nostræ Camerinensis nuper exponendum curarunt, se jamdudum in votis habuisse, ut sui liberi, & Cives in Divinis rebus, & moribus Christianis reipublicæ gerendæ maxime necessariis per optimos magistros imbuerentur; proptereaque præter Grammaticæ artis humaniorum literarum, & eloquentiæ Præceptores se multis abhinc annis publicum, etiam Philosophiæ professorem suis impensis instituisse. Cum autem idem honestum desiderium in eis magis augeretur, se in generali consilio, quod anno elapso congregatum fuit, decrevisse Professorum numerum adhuc augere, duosque alios instituere, unum scilicet, qui Sacr. Theologiam prælegeret, alium vero, qui Jus Pontificium, & civile pariter traderet, utrumque eligendum ab eodem Consilio Generali Civitatis Camerinensis, cum conditionibus, & annuo honorario, suo tempore stabiliendis, ut his dispositis, & introductis, Universitas Studii Generalis cum infrascriptis privilegiis, & Indultis auctoritate nostra in eadem Civitate erigeretur.

Nonnullæ aliæ ejusdem petitiones ad hujusmodi erectionem perficiendam.

§. 2. Interim eadem Communitas suam petitionem, & enixas preces Nobis exhibens rogavit, ut ex benignitate Apostolica concedere dignaremur, quatenus ad rem tam laudabilem perficiendam uti possent scutis centum, & viginti annuis monetæ Romanæ, quæ a Camera nostra Apostolica proque illa a Thesaurario Civitatis Camerinensis quotannis solvuntur pro salario Capitanei, seu Judicis exteri appellationum ab eodem Consilio generali eligendo, quorum scutorum centum & viginti portio una applicari possit salario eorumdem Professorum Sacræ Theologiæ, & utriusque Juris, reliqua autem salario memorati Judicis, & solutioni onerum, quæ ipse subire debeat. Præterea eadem Communitas Camerinensis sibi a nobis concedi pariter flagitavit, ut in posterum officium, & munus proxime memorati Judicis appellationum exerceatur ab uno ex suis Civibus Jurisconsultis per Consilium Generale quotannis eligendo cum assignatione æqui salarii, & legibus, & conditionibus ab ipso Generali Consilio statuendis. Non obstantibus quibuscumque dispositionibus Statuti municipalis, & Consuetudinibus in contrarium facientibus. Quia vero summa jam exposita non sufficit pro annuo salario utriusque Professoris, Sacræ Theologiæ, & Juris Canonici, ac Civilis, idem Consilium Generale decrevit, a nobis humiliter postulare, ut quotannis sibi liceret, fructus locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta sex centesimorum, cum obolis octo, & sexaginta piæ abundantiæ operi nuncupato ejusdem Civitatis olim assignatis, sumere, quod pium opus de suo instituit bon. mem. Bernardus Bonjoannes Camerinensis Episcopus eidem Civitati perpetuo largitus quingentas tritici sarcinas, rubia, hoc est mensuras trecenta, & septuaginta quinque constituentes, cujus pii operis administratio per quædam capitula a piæ me. Antecessore nostro Paulo PP. V. Apostolicis literis confirmata jam fuit, civibusque, ac Generali Consilio Camerinensi tradita, ita ut per tres Cives quotannis eligendos, & præsidente Episcopo, eadem administratio perageret. Deinde sub re. me. Antecessore quoque nostro Clemente PP. X. cum Frumenti quantitas ejusdem pii operis superabundaret, portio Rubiorum mille vendita fuit pretio scutorum quatuor millium sexcentorum viginti quinque, atque unius oboli monetæ Romanæ. Inde percepto cumque facultatibus rei necessariis impenso in emptione memoratorum locorum Montium Cameralium non vacabilium triginta octo, atque octoginta sexcentesimorum cum obolis octo, & sexaginta. Cum autem totus assis pii operis abundantiæ ad Rubia mille septingenta quinque jam ascendere comperiatur, inde quinque millium scutorum valoris locorum Montium summa consurgit, cumque scuta quingenta quinque cum obolis octoginta quinque a Depositario ejusdem pii operis abundantiæ retineantur, hanc postremam summam iidem Camerinenses in alia loca Montium per se investiri petierunt; quandoquidem ea, quæ superest frumenti quantitas, Civium indigentiam abunde explere potest, nec alias ipsa Civitas, quæ etiam in districtu Populorum frequentia destituitur tritici inopiam pati potest ob Annonæ copiam, quæ ibidem colligitur ob vicinitatem Piceni, unde eorum indigentiis commode, & tenui cum dispendio, consulere valent: licet vero in præmissis Capitulis a Paulo PP. V. approbatis, caveatur, ne idem triticum in alios usus, etiam piorum operum a Camerinensibus convertatur, nihilominus, ubi superabundaverit, in alios pios usus impendi permittitur, ita ut eodem pio opere adimpleto, si magna vis frumenti supersit, tunc salva semper, & illæsa remanente frumenti quantitate eidem pio operi necessaria de reliquo Mons frumentarius pro mutando erigi possit, retentis tamen pignoribus gratis, aut libere donando frumentum pauperibus, Pupillis, Orphanis, Puellis, & Viduis, ut in iisdem Capitulis latius continetur. Hinc pro duorum Professorum congruis stipendiis, aliorumque onerum levamine, iidem Camerinenses prædicta scuta centum viginti, & loca Montium memorata Universitati studii Generalis erigenda per Nos concedi, assignari, & applicari postulaverunt. Quo se, sicut Camerinensium petitio subjungebat in eodem Generali con-

silio ob præmissa, & infrascripta a Nobis, & Apostolica Sede benigne impetranda, demissas preces exhibere statuerunt Nobis pro parte communitatis, atque hominum prædictorum humillime supplicantes, ut eorum commodo, utilitati, ac decori prospicientes, eis in prædictis de benignitate Apostolica providere dignaremur.

§. 3. Nos igitur Camerinum præcipuam Umbriæ Civitatem, quæ alias fuit caput Marchiæ, inde dictæ, & Sedes Legati Apostolici, quæque Episcopatu in Provincia Romana constituto, ideoque huic S. Sedi immediate subjecto, ejusdemque communitatem, atque homines speciali favore, & gratia prosequi volentes, illosque, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon pii operis hujusmodi fundationis, & capitulorum per dictum Paulum PP. V. approbatorum, & dicti Clementis PP. X. literarum, prædictæque Civitatis statutorum respective tenores, etiam veriores, his eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus veris existentibus narratis, & si illa diligenti examine, veritati nixa repereris, in prædicta Civitate Camerinensi Universitatem Studii Generalis, ubi prædicti, aliique imposterum adjungendi Magistri, & Professores Theologiam, Jus Canonicum, & Civile, Philosophiam, Medicinam, Mathematicam, aliasque ingenuas disciplinas, atque artes publice docere, & perlegere possint, quosque ibi, aut etiam alibi, peracto Studiorum curriculo, habiles, & idoneos reperiri contigerit, ad Magisterium in Theologia, in utroque jure cumulative cum Collegio Jurisconsultorum ejusdem Civitatis, & in Medicina quoque postquam hujus artis Professor, iisdem Magistris adjunctus fuerit, servata in omnibus forma, & dispositione Viennensis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare nequaquam intendimus, ad Doctoratus gradum, promovere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis Studiorum Generalium Universitatibus per Sedem Apostolicam erectis fieri solet, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium perpetuo erigas atque instituas; ac eidem Universitati Studii Generalis sic erectæ, ac institutæ, ejusque Præceptoribus, & Magistris, Professoribus, Doctoribus, Prælectoribus, Scholaribus, Officialibus, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, Indultis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, favoribus, honoribus, prærogativis, præeminentiis, & gratiis gaudeant, qui in Universitates Studii Generalis jam erectas per viam communicationis, & alias quomodolibet collatæ olim fuerunt, atque iis pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo largiaris, atque indulgeas.

Committitur Episcopo Camerinensi erectio prædictæ Universitatis.

§. 4. Præterea scuta centum & viginti monetæ, quæ hactenus Capitaneo, seu Judici extero appellationum prædictæ Civitatis per dictum Thesaurarium soluta fuerunt pro una tantum portione, altera quæ Concilio Generali dictæ Civitatis sufficiens visa fuerit salario dicti Capitanei, seu Judicis appellationum, ut infra eligendi a remanente cum hujusmodi locorum Montium Cameralium triginta octo, atque octoginta sex centesimis, atque obolis octo, & sexaginta ad dictum pium opus spectantibus assignes, quia idem pium opus aliunde, ut præfertur adimpleri, & Civitas Camerinensis, ejusque districtus aliunde, etiam copia frumenti ubertim ali potest; quas portiones, & loca Montium, ideo a prædicto pio opere sive administrationis justitiæ, quæ a Capitaneo, seu Judice appellationum reddi solet, piique operis adimplementi læsione, & præjudicio eadem auctoritate perpetuo distrahas, & separes. Pro duorum autem Theologiæ scilicet, ac utriusque Juris Professorum, aliorumque imposterum adjungendorum congruis, & juxta providam in Consilio Generali Camerinensium, semel, aut sæpius habendo distributionem faciendam pro stipendiis assignandis, aliorumque onerum necessario subeundorum, & per dictum consilium Generale statuendorum tolerantia, & supportatione eadem scuta centum, & viginti pro una ex duabus portionibus prædictis tantum ab assignatione salarii hujusmodi distracta, & sepe memorata loca Montium ab opere pio, ut præfertur separata, eidem Universitati Studii Generalis per Nos erectæ, & institutæ juxta providam, & liberam ab eodem Consilio Generali semel, aut sæpius ad id convocando distributionem faciendam liceat eidem Universitati, & pro illa ejus Rectoribus, seu Ministris centum & viginti scutorum, pro una tantum ex duabus portionibus prædictis, atque locorum Montium hujusmodi, ut præfertur distractorum, & separatorum veram, & realem, actualem, & corporalem possessionem libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere possint, scutaque centum, & viginti pro una ex dictis duabus portionibus, ac dictorum locorum Montium fructus percipere, exigere, & transferre, inque duorum eorumdem Professorum stipendia, ut dictum est, statuenda, aliosque necessarios Universitatis erectæ usus juxta distributionem faciendam convertere libere, & licite valeant, nullius hac in re facultate requisita, itidem Apostolica auctoritate perpetuo concedas, atque indulgeas. Postremo, ut Cives Camerinenses, quorum erga Apostolicam Sedem, & Romanam Ecclesiam integerrima fides semper enituit, & inter quos Collegium unius, & viginti Jurisconsultorum variis, præcipuisque Privilegiis ornatum reperitur, deinceps Jurisprudentiam alacrius profitendam, aliquo etiam eis proposito præmio excitentur, & pii operis prædicti utiliori, tutiorique statui prospiciatur, concedimus eidem Civitati, & hominibus, qui Concilium Generale componunt, ut pro munere Capitanei, seu Judicis appellationum, quod antea ex vi Statutorum ejusdem Civitatis, seu veteris & approbatæ consuetudinis, exteris tantum conferri solebat, Civem Camerinensem Jurisconsultum habilem cæteroquin, & idoneum, qui idem Judicium, ut antea fiebat, plene exercere, omniaque alia onera eidem muneri incumbentia implere teneatur, & debeat imposterum eligere, necnon scuta quingenta circiter monetæ prædictæ, quæ penes Depositarium dicti pii operis servantur in totidem loca Montium Cameralium ad favorem ejusdem operis pia abundantia nuncupati, quæ quidem loca Montium pro omnimoda indemnitate dicti pii operis abundantia semper stare, & nunquam ex eodem distrahi quoquomodo debeant, sed illorum fructus dumtaxat respective impendere libere, & licite valeat, eadem auctoritate, licentiam & facultatem pariter indulgeas, & perpetuo impertiaris.

Necnon eidem præscribitur, ut petitiones Communitatis, supra relatas, executioni mandet.

§. 5. Nos vero omnia, & singula præmissa, si per Te vigore earumdem præsentium fieri contigerint, necnon easdem præsentes literas nostras etiam ex eo, quod aliarum quarumcumque, etiam speciali nota dignarum Universitatum Rectores, & Officiales, Doctores, Professores, seu Prælectores, Procuratores, Defensores, Protectores, vel Agentes, aliive quomo-

Clausulæ peculiares.

dolibet

dolibet interesse habentes ad hoc vocati non fuerint, aut ex quavis, vel quibusvis aliis causis, occasionibus, vel prætextibus de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio; seu intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, vel impugnari; aut alias infringi, vel quomodolibet retractari, sive etiam per nos ipsos, ac Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes; aut Sedem prædictam, vel illius Legatos, etiam de Latere, aut per quoscumque alios quavis auctoritate fungentes, revocari, suspendi; restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo; & inviolabiliter observari debere, necnon Universitatis Studii Generalis Camerinensis hujusmodi; illiusque Rectores, Magistros, Professores; Doctores, Prælectos, Officiales, aliasque personas jam dictas super præmissis omnibus; & singulis, vel illorum occasione, etiam per alias Universitates, vel quoscumque alios quavis auctoritate quomodolibet molestari, perturbari; inquietari, vel impediri nequaquam posse: Sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos dictæque Sedis Nuncios, judicari, & definiri debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Derogatoriæ speciales. §. 6. Non obstantibus dicti Berardi Bonjoannis Episcopi voluntate prædicta, necnon hujusmodi pii operis fundatione, ac Nostræ Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, necnon Capitulis per eumdem Paulum V. Antecessorem Nostrum approbatis, aliisque omnibus, & singulis in contrarium præmissorum quomodolibet editis, & præsertim Capitulis a prædicto Paulo Prædecessore nostro, ut præfertur approbatis, necnon fe. re. Pii PP. V. de gratiis interesse Cameræ Nostræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus; intra certum tum expressum tempus in eadem Camera registrandis, & insinuandis, ac quibusvis aliis quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Jus, vel interesse ejusdem Cameræ nostræ Apostolicæ concernentibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, Generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel Generalibus ac dictæ Civitatis Camerinensis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis; consuetudinibus, præsertim illis quibus caveri dicitur expresse ne munus Capitanei, seu Judicis appellationum jam dictum Civi Camerinensi, sed extraneo tantum conferat; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis Superioribus, & personis cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ac etiam aliis Universitatibus prædictis in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo Kal. Julii Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLVIII.

Indulgetur Eremitis S. Augustini Excalceatis Congregationis Hispaniarum; & Indiarum, ut sandaliis ex pelle nigri coloris uti possint.

Alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2. nonnulla decernuntur pro servanda habitus uniformitate ab iisdem Fratribus quarumdam Provinciarum.

BENEDICTUS PAPA XIII. Dat. 5. Julii 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Preces Fratrum d. Congregationis. §. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Fratres Congregationis Hispaniarum, & Indiarum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod ipsi sandalia ex chorda, seu cannabe, quæ hactenus deferre consueverunt, deponere, ac illorum loco sandaliis ex pelle nigri coloris ejusdem tamen formæ, seu figuræ, quam ea, quæ de præsenti gestant, non minus propter eorum status, ac majorem in celebratione Sacrosancti Missæ Sacrificii decentiam quam, ut se consuetudini in aliis ejusdem Ordinis Congregationibus viginti etiam hac in parte conformet, hac color dictorum sandaliorum colori habitus, quem gestant respondeat uti posse plurimum desiderant, si nostra, & hujus Sanctæ Sedis sibi super hoc licentia suffragetur, & facultas: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur dictorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Exponentibus, ut ipsi deinceps in locum sandaliorum ex chorda, seu cannabe, illa ex pelle nigri coloris, ejusdem cæteroquin formæ, seu figuræ, ac ea, quæ hactenus detulerunt, gerere, & deferre, illisque uti libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Indultum prædictum.

Clausulæ. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac præfatorum Ordinis, & Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro

plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXLIX. Indulgetur Votantibus Signaturæ Justitiæ, ut gestare possint semper, & ubique Galeri Redimiculum, *Cordone* vulgo nuncupatum, coloris violacei.

Alia hujus Const. ed. 1725. Maji 8. P. 1. concessus fuit usus Mitræ aliorumque insignium Canonicis Metropolitanæ Capuanæ.

Dat. 12. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmani Pontificis supremi gratiarum dispensatoris in Terris a Domino constituti providentia circumspecta, illos, qui continuos labores pro administranda Justitia ad publicam utilitatem, & Sedis Apostolicæ honorem in dies laudabiliter sustinent, & quorum fidem, industriam, prudentiam, ac dexteritatem multis rerum experimentis spectatas habet, ea libenter concedit per quæ eis aliqua fiat decoris accessio, ut eo alacrius majora eidem Sedi obsequia sua impendant, & in munerum sibi demandatorum functione studiosius perseverent.

§. 1. Itaque ad egregia dilectorum filiorum Votantium Signaturæ nostræ Justitiæ in Nos, & dictam Sedem fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, eorumque virtutem, aliqua honoris prærogativa condecorare volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, mera deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eisdem Signaturæ Justitiæ Votantibus præsentibus, & futuris, ut ipsi omnes, & singuli Galeri redimiculum, *Cordone* vulgariter nuncupatum coloris violacei in quibusvis functionibus, & actibus publicis, ac privatis ubique deferre, & gestare libere, & licite possint, & valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Indultum prædictum.

Clausulæ. §. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CL. Confirmatur Decretum Generalis Conventus Congregationis Missionis circa modum dimittendi a dicta Congregatione unum ex Assistentibus, si in culpam incidat.

De potestate Superiorum Congregationis Missionis in suos Subditos vid. aliam hujus ed. 1725. Sept. 17. P. 2.

Dat. 15. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Joannes Bonnet modernus Superior Generalis Congregationis Missionis tam suo, quam totius ejusdem Congregationis nomine, quod in novissimo Generali Conventu Parisiis anno 1724. convocato inter alios editum fuit quoddam Decretum, quo declaratur modus, & forma dimittendi a dicta Congregatione unum ex Assistentibus Superioris Generalis, vel ejus Admonitorem, si alteruter, quod Deus avertat, in culpam cadat, quæ juxta Constitutiones Congregationis dimissionem mereatur, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum. §. 1. *Conventus unanimi voce statuendum duxit, & statuit, imposterum Assistentem a Congregatione non esse dimittendum, nisi ad plura medietate suffragia ipsius Superioris Generalis, Assistentium, & Visitatorum, qui sunt in Europa, sicut pro ejus suspensione definitum fuerat in Conventu anni 1692.* §. 12., *aut si res dilationem non pateretur ad plura suffragia Superioris Generalis, Assistentium, Visitatoris Provinciæ, Superiorum quinque viciniorum Domorum, Secretarii, & Procuratoris Congregationis Assistentis Domus, si non sit ex Assistentibus Congregationis, & sex Sacerdotum, eorumque ratione vocatione antiquorum Domus, in qua commoratur Superior Generalis, quod nomine ejusdem Superioris Generalis, & totius Conventus a S. Sede confirmati est enixe postulandum.*

Preces Superioris Generalis. §. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Superior Generalis statutum, seu Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Joannem Superiorem Generalem, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertum Decretum, seu Statutum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, firmo tamen, & in suo vigore permanente Decreto, quo Nos dudum dimissionem quandam Petri de Hymbert tunc prædictæ Congregationis Assistentis approbaveramus, & confirmaveramus, quod denuo auctoritate, & tenore præfatis innovamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscum-

que

que Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLI.

Confirmatur Decretum Congregationis Immunitatis, quod distributiones quotidianæ, quæ percipiuntur per Residentiales, non comprehendantur pro subsidio Sedis Apostolicæ.

Alia hujus Const. ed. 1725. Apr. 28. P. 1. decretum fuit ut provisi de Beneficiis mediam annatam solverent fabricæ suarum respective Ecclesiarum.

Dat. 30. Julii 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. NUper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Immunitati Ecclesiasticæ, & controversiis Jurisdictionalibus præpositorum emanavit Decretum, tenoris qui sequitur videlicet. *Mediolanen. Discussis in Sacra Congregatione super Immunitate Ecclesiastica, & controversiis Jurisdictionalibus habita sub die 17. Junii 1727. -- Infrascriptis Dubiis, propositis ad instantiam Cleri Regularis Diœcesis, & Status Mediolani tenoris prout sequitur, videlicet -- Primo an Distributiones quotidianæ, quæ recipiuntur per Residentiales comprehendantur, & calculandæ sint sub onere contribuendi pro subsidio ex Indulto S. Sedis indicto anno 1717. -- Secundo an sit locus novæ repartitioni ex integro faciendæ ad effectum in ista calculandi omnes, & quascumque distributiones non calculatas, & quæ usque ab initio erant calculandæ -- Tertio -- An illis de utroque Clero Seculari, & Regulari competat pro rata excessus diminutio Taxæ & respective reintegratio pro quantitate ultra propriam ratam persoluta -- Eadem Sacra Congregatio sedulo de more perpensis rationibus pro parte memorati Cleri Regularis allatis rescripsit -- Affirmative in omnibus -- In quorum fidem. Datum Romæ hac die 21. Junii 1727. F. Cardinalis S. Agnetis S. de Riccis Secretarius.* (Decretum prædictum.)

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Clerus Regularis Diœcesis, & Status Mediolanen. Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. (Preces Cleri Regularis Mediolanensis pro confirmatione.) Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium. (Confirmatio relati Decreti.)

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus, sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. (Clausulæ.)

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Julii MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLII.

Confirmantur reformationes quædam Constitutionum Ordinis Servorum B. M. V. pro Germaniæ, & Bohemiæ Provinciis.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 8. P. 3. quædam decreta fuerunt pro Tertiariis ejusdem Ordinis.

Dat. 2. Aug. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

DEbitum Pastoralis officii quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur Nos admonet, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, illa quæ pro felici, prosperoque eorum regimine statuta, seu ad jam statutorum reformationem, & declarationem provide facta esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici præsidii robore muniamus. (Exordium.)

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Priores Provinciales Provinciarum Germaniæ, & Bohemiæ Ordinis Fratrum Servorum B. M. Virginis, quod alias dum ambæ Provinciæ præfatæ invicem unitæ reperiebantur, & unicam Provinciam constituebant, quædam particulares Constitutiones ad Regularem observantiam in ejusmodi Provinciam inducendam, inibique conservandam conditæ tempore fe. re. Clementis PP. XI. prædecessoris nostri auctoritate Apostolica approbatæ, & confirmatæ, ac exinde observatæ fuerunt; (Constitutiones prædictæ pro Provinciis præfatis, quum unitæ erant, conditæ fuerunt; sed eisdem divisis, reformatæ.) verum cum ob acquisitionem novorum Conventuum, aliasque justas, & rationabiles causas, ad divisionem ejusdem Provinciæ postmodum deventum sit, & ex una duæ, altera scilicet Germaniæ, & altera Bohemiæ Provinciæ præfatæ erectæ, & institutæ fuerint, enarratarum Constitutionum dispositio in omnibus suis partibus in utraque Provincia hujusmodi servari nequivit. Unde exponentes prædicti cum suorum respective Definitorum consilio facultate moderandi, augendi, & diminuendi e dictis Constitutionibus, quod opportunum visum fuisset, salva hujus Sanctæ Sedis auctoritate in eisdem Constitutionibus attributa, utentes, nonnullas & ejusmodi Constitutiones, ut facilius utrique Provinciæ sic erectæ, & institutæ aptarentur, ac executioni in eis demandarentur, eas nimirum declarando, mutando, & cassando respective, eisve aliquid addendo reformarunt, & alias prout continetur in Scriptura desuper confecta, tenoris qui sequitur videlicet.

§. 2. Declarationes, mutationes, additiones, & cassationes visæ, & approbatæ ab Eminentiss. ac Reverendiss. D. D. Laurentio S. R. E. Cardinali Corsino totius Ordinis Servorum B. M. V. (Reformatio præd. Constitutionum.)

Protectore in Constitutionibus Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. specialem modum vivendi in Germania profitentium. -- In capite 1. n. 10. additum est, idem Ave Maria usque ad verbum Jesus inclusive dicatur etiam a Patribus Concionatoribus antequam in Cathedra Crucem faciant. In Cap. 2. num. 1. positum est, Cæremoniale nostrum num. 5. positum est, nostris necessitatibus, Num. 8. additum est, ita tamen ut diebus ferialibus ultra quadrantem post quintam non protrahatur, & si Completorium cum Salve Regina, & Litaniis choraliter, vel figuraliter decantandis ante quintam finiatur, habeatur tamen brevis recollectio per medium quadrantem ultra quintam : eadem oratio mentalis per dimidium horæ spatium habeatur post Matutinum diei persoluta; veruntamen ultra tertium quadrantem ad secundam nunquam protrahatur. Num. 9. additum est, & Beati Alesii Confessoris. Num. 10. additum est de nomine, & conceptione B. M. V. & num. 11. additum est, & B. Alesii. In Cap. 3. num. 1. positum est, cum aliquis ex nostris Fratribus has Constitutiones profitentibus. Num. 5. positum est eadem hæc suffragia pro defunctis nostris Fratribus in Germania statuta, fiant etiam pro Fundatoribus, eorumque Conthoralibus pro tempore erectæ fundationis in vivis existentibus, & Fundatricibus intra Provinciam. Num. 6. positum est, Vicariis Generalibus, & Prioribus Provincialibus nostris. Num. 7. positum est pro fratribus aliarum Provinciarum, uti, & pro sororibus intra Provinciam existentibus, & additum est pro quolibet una Missa, & ante Missam cum dicitur pro fratribus aliarum Provinciarum unum Nocturnum cum Laudibus Defunctorum. Num. 8. positum est Fratribus nostris has Constitutiones profitentibus, & num 14. positum est, nostrorum Fratrum.

(Addenda in Cap. I. — Et Cap. II. — Et Cap. III.)

§. 3. In Cap. IV. num. 2. deleta sunt illa verba, pollice dextro. Num. 18. additum est, quod idem de lectore mensali intelligendum est excepta lectione Sacræ Scripturæ. Num. 26. positum est, extra loca vero Provinciæ additum est, Ordinem Instituti Nostri. In Cap. V. num. 4. positum est primævam nostram consuetudinem. In Cap. VI. num. 4. deletum est, an insuper cujus Conventus filii futuri sint. Num. 5. positum est, se ad hoc fideliter præstandum in conscientia obligatos, & num. 11. positum est, ex primæva pia nostra consuetudine. In Cap. VII. num. 2. positum est, a se deputandum, & num. 7. positum est, pro iis statutarum. In Cap. VIII. num. 8. positum est præscriptum in Cæremoniali nostro, & deleta sunt hæc verba, observantiæ Germanicæ, atque additum est, necnon secundum Constitutiones Servorum B. M. V. pro tota Germania specialiter approbatas. Num. 10. positum est, Provincia N. & item Constitutionum harum. Num. 15. deletum est, & nisi absoluta necessitas aliud postulaverit, quod ad id muneris omnino ab eorum lectione distincti, neque alio quopiam officio occupati, ne a cura, & præsentia suorum quocumque prætextu impediatur, atque de eo, illorumque educatione pariter omnia intelligantur, quæ supra Cap. VII. de Magistro Novitiorum, & Novitiis statuta sunt, & additum est, quibus Magister Novitiorum, in absentia vero Magistri Priori locali in omnibus subsint. Num. 17. deletum est, in observantia nostra professionem. In Cap. X. num. 2. additum est, vel Professorium. In Cap. XI. n. 4. deletum est cum Juramento, & additum est, onerata desuper eorum conscientia dandum. Num. 6. positum est, examinari possunt. In Cap. XII. num. 1. deletum est prout Capite præcedenti de promovendis ad Ordines præscriptum est, num. 2. deletum est, & non ultra, donec iterum examinentur, & cum præfatis duplicibus testimonialibus sibi iterum præsententur, exceptis Lectoribus, & Constitutionibus, etiam ordinariis, quibus possit absolute licentia concedi, Patres autem, qui quinquagesimum annum excedunt, poterunt eximi a novo examine, si tamen alias reperti fuerint idonei, & additum est, ad triennium tantum. Illi autem Patres Confessarii, & qui Theologiam speculativam non absolverunt, si reperti fuerint fructuose tempus non impendere studio casuistico. Item illi Theologi, qui licet tribus annis in Theologia permanserint, attamen exigua, sive per publicas disputationes, sive per examen ex omnibus Materiis instituendum dedere profectus sui specimina, debent tempore Visitationis, vel alias a Provinciali, Socio Provinciali, & uno, vel pluribus Examinatoribus Provinciæ, si adsint denuo examinari, quando invenientur minus idonei pro excipiendis Confessionibus, tunc Provincialis dictos negligentes pro qualitate culpæ, & negligentiæ puniat.

(Delenda in Cap. IV. & addenda. — In Cap. V. — Addenda in Cap. VII. — Addenda & delenda in Cap. VIII. — In Cap. X. Idemque in Cap. XI. — Pariter in Cap. XII.)

§. 4. In Cap. XIII. num. 5. positum est videant, ut adminus semel intra Mensem (si commode fieri potest) privatam disputationem habeant. Num. 8. deletum est cum Juramento; Item deletum est sigillatim cum Juramento, & additum est singillatim Prior, & Patres Discreti, vel ii, qui steterint loco Discretorum in eo Conventu, in quo is ante resederit saltem per Annum onerata sua conscientia. Num. 13. positum est proprius Lector præsideat, & deletum est, & non alius. Num. 15. deletum est cum Juramento, & additum est onerata sua conscientia. In Cap. XIV. Num. 2. positum est, qui idoneitatis suæ testimonium non habuerit, & deletum est juratum. Item positum est, in Refectorio Themate ab iis tantum triduo sibi ante assignato, testimonium quoque vitæ, ac morum, prout supra de approbandis Lectoribus præscriptum est, habere teneatur. Num. 3. mutata est dictio *ordinarie*, & apposita est *regulariter*. Num. 6. additum est, scandalo offenderit nimis familiariter cum improbis conversando, vel ludendo, vel blasphemando munere prædicandi careat per quinquennium, & deletum est, munere prædicandi in perpetuum careat. Num. 7. positum est sub pœna arbitraria Provincialis. In Cap. XV. Num. 2. additum est, proprii lectores tantum. Item deleta est dictio *rigorosissime*, & apposita *rigorose*. Num. 3. positum est, vocem tam activam, quam passivam habere possint, adeoque ipsis in nullum prorsus detrimentum de reliquo cedat, additi sunt ex cap. 31., & cap. 42. atque huc translati sequentes duo numeri, videlicet. Num. 4. Nihilominus Lectores, & concionatores habita ratione suorum laborum, qui per decem Annos actualiter legerint Theologiam speculativam, aut Philosophiam, aut utramque simul, & Concionatores, qui per idem tempus concionati fuerint, sive, qui partim docendo, partim concionando decennium expleverunt, licet post transactum decennium Lectores ejusmodi lectioni, & Concionatores concioni amplius non incumbant, gaudeant privilegiis vocis activæ, & passivæ in Capitulo Provinciali, ita tamen, ut tam Lectores, quam Concionatores inter se mutent vices, videlicet, ut ex lectoribus decennalibus unus tantum mutando vices singulis trienniis ad Capitulum Provinciale comparere possit ut Vocalis, & numerus quintus. Similiter cum honor Religionis, vel maxime dependet a Lectoribus, & Concionatoribus, hinc Patres Lectores actuales Philosophiæ, & Theologiæ Scholasticæ uti, & Concionatores Ordinarii indiscriminatim censeantur digni isto favore, & quævis Conventuum discretoria ingredi, & in iis suffragium ferre valeant.

(Addenda, & delenda in Cap. XIII. — Idemque in Cap. XIV. — Pariterque in Cap. XV.)

§. 5. In cap. XVII. num. 7. additum est, facta deosculatione Sancti habitus, & deinde

(Necnon in Cap. XVII.)

Et Cap. XVIII.

Ac in Cap. XIX.

Mensæ surgant. Num. 8. deletum est, privatis observantiæ nostræ, & positum est privatis nostris. In cap. XVIII. num. 4. positum est, sine consensu Provincialis pro tota familia pro particulari autem persona ex rationabili causa possit Prior, etiam in his jejuniis dispensare. In Cap. XIX. num. 11. deletum est, possintque in itineribus esse nigri coloris, & additum est, albi, vel nigri coloris pro ut Provinciæ fert consuetudo. Additus est, integer numerus 18. prout sequitur, ne autem Superiores Conventuum totum onus instruendorum rite vestiariorum suis successoribus relinquant & consequenter his incumbant, cum modica Conventuum Oeconomia, ejusmodi grave onus portare, idcirco hunc in finem injungitur omnibus superioribus localibus, ut quolibet anno pro cujusvis Religiosi nostri vestimentis tam exterioribus, quam interioribus, & pileis, computando omnia tum ad Sartoriam, tum ad Sutoriam quomodolibet spectantia ex taxa ordinaria pro victu, & vestitu cujusvis Religiosi pro Conventibus determinate ad minimum viginti Floreni applicentur. Quod si hac parte superiores locales negligentes inventi fuerint, rationes generales ad capitula, vel literæ quotannis mittendæ ab officialibus conventuum nequaquam subscribantur, nec a Diffinitorio approbentur, unde Provincialis ex officio provideat, & ejusmodi transgressores pro modo culpæ puniat. In Cap. XXI. num. 5. positum est, in concedendo secundo exitu, si debito respectu Superiori locali id insinuaverit. Num. 10. positum est, arma cujuscumque generis non habeantur præsertim in Civitatibus, & Oppidis, in locis tamen solitariis, & periculo deprædationis subjectis haberi possint, ita tamen, ut non in Cellis Patrum aut Fratrum, sed in loco aliquo specialiter deputato occlusa asserventur, & custodiantur. In Cap. XXIV. num. 9. deletum est, vel pœna privationis officii; In cap. XXV. n. 1. positum est, Prior Generalis ex Provinciis Nostris eligibilis sit ex iis, qui juxta Cap. XV. n. 2. examinati, & approbati fuere num. 7. positum est, a Nobis in Germania habeat annuatim saltem viginti duo scuta argentea Romana, & si ad Capitulum, aut diætam Provincialem, ad visitandum, aut quacumque ex causa ad aliquem ex nostris Conventibus venerit præter expensas ad agendum post Provincias nostras iter necessarias, quibus pro filiali in Patrem suum observantia tam pro eo, quam pro suis Sociis, Provinciæ nostræ omni adjumento non deerunt per totum tempus, quo inter nos immorari dignabitur, omnia ei, ac sociis pro dignitate subministrentur, nec eidem decet minora cultus, charitatisque signa Patri exhibere, quam nostrarum Provinciarum filiis exhibeamus. Num. 14. positum est, in locum Defuncti Generalis extra Provincias nostras & item, si autem contingat in Provinciis nostris.

Item in Cap. XXVI.

§. 6. In Cap. XXVI. num. 1. positum est Procurator Ordinis in Romana Curia ex Provinciis nostris eligibilis sit ex iis qui juxta dicta Cap. XV. num. 2. examinati, & approbati fuere. Num. 8. positum est, Prior Provincialis in hisce nostris Provinciis num. 10. positum est, aliquis extra Provincias num. 12. deletum, & nihil aliud num. 1. positum est, & si is fuerit Theologus ex examinatis, & approbatis, assumat sibi Prosocium Definitorem Provincialem in Cap. XXVIII. num. 6. positum est usque ad futurum Capitulum Provinciale quartum Definitorem Provincialem. In cap. XXIX. num. 1. deletum est, cum nostra Germanica observantia, & additum est cum ordo noster in Germania. Item deletum est quælibet hujus observantiæ Provincia, & positum est quælibet Provincia. In Cap. XXXI. num. 1. additum est, Concionatores, tam decennales, quam actuales num. 2. additum est, qui sic partem legendo partim prædicando decennium absolverunt, & deletum est, uti, & illi, qui post sex saltem annos sic legendo, aut prædicando transactos ad Vicariatum Generalem, Provincialem, Socialem, Procuraturam Provinciæ, Prioratum, Magisterium Novitiorum, aut Juvenum professorum assumpti in eo reliquum tempus decennii compleverunt. In cap. XXXII. num. 2. deletum est de sexennio in sexennium, & positum est unde, vel unaquæque ex hisce nostris Germaniæ Provinciis suum peculiarem habeat Vicarium Generalem constituendum a Generali ex sibi præsentatis, vel liberum sit Generali vices suas Provincialibus respective committere, prout necessitas, aut commodum postulaverit. Eligendus vero in Vicarium Generalem omnes qualitates habeat, quæ supra pro Provinciali requisitæ sunt. Num. 3. positum est, informet ergo Diffinitorium Provinciale cujuslibet Provinciæ super qualificatis, & a se præsentatis Generalem, & de eo, qui ab illo deputatus fuerit, omnia intelligantur, quæ in his Constitutionibus de Priore Generali dicuntur, cumque munus, & onera ipsius Generalis portet, etiam (si tamen distincta a Provinciali Persona fuerit) locum ejusdem ubique durante officii sui tempore teneat, possitque ea omnia agere, quæ facere possit ipse Generalis, si adesset, nisi ab eodem auctoritas ei fuerit restricta. Num. 4. additum est, habeat autem (si a Provinciali sit distincta Persona) sigillum triplex. Item deletum est per Germaniam, & additum est, per Provinciam. Num. 5. positum est, & in aliis locis suæ Provinciæ serventur, & item positum est, vel ex ærario publico suæ Provinciæ. Num. 6. positum est concedere facultatem Fratribus ex sua Provincia abeundi, & item positum est, Fratres etiam, qui modum vivendi pro Germania specialiter approbatum non sunt professi, ordinari non permittat sine Generalis, vel suorum Provincialium Dimissoriis, nisi saltem per annum sub illo vixerint. Num. 7. additum est, simulque accessum habeat ad omnia Provincialia Capitula, non tamen ingressum ad Diffinitorium.

Et in Cap. XXXII.

Addenda in Cap. XXXIII.

§. 7. In Cap. XXXIII. Num. 3. additum est ratiocinia scrutentur, libros quoque Sacristæ, num missis perpetuis fundatis, atque etiam manualibus satisfactio fuerit præstita ex integro perquirant. Num. 4. additum est, poterunt (servato tamen ordine correctionis fraternæ) Prælato revelare. In Cap. XXXV. Num. 1. positum est, Breviarii Romani Reformati, & Cæremonialis Nostri. Num. 2. additum est, qui arma quæcumque intra septa Monasterii retinet (quod tamen ita intelligendum, sicut animadversum est Cap. XXI. num. 10.) aut itinere. In Cap. XXXVIII. Num. 4. deletum est, eumque carceri includat usque ad mandatum Provincialis, quod generaliter occurrente quocumque excessu gravioris, aut gravissimæ culpæ, observet, & additum est, Provinciali denuntiet, interim tamen (si res visa fuerit præsentaneum remedium postulare) de consilio Discretorum delinquentem carceri mancipet, aut in Monasterio releget, prout necessitas, aut scandalum postulaverit. In Cap. XL. Num. 2. deleta est dictio *Tyrolis*, & apposita *Germanicæ*. Num. 6. positum est, quempiam ex provinciis nostris compellere. In Cap. XLI. Num. 1. positum est, Vicarios Generales Nostrarum Provinciarum, Provinciales Num. 3. positum est secundum Cæremoniale nostrum. In Cap. XLII. Num. 2. positum est, Lector item, & Concionator decennalis juxta dicta Cap. XV. Num. 4. & Num. 7. positum est, quorum primi duo sint Theologi, ex examinatis, & approbatis. Item deleta sunt omnia verba contenta sub Num. 8. Num. 31. olim 32. positum est, Definitoribus quoque perpetuis, Lectore, & Concionatore ex communi

Et in Cap. XXXV.

Deleda & addeda in Cap. XXXVIII.

Et in Cap. XL.

Addenda in Cap. XLI.

Addenda, & delenda in Cap. XLII.

Addenda in Cap. XXVIII.

Delenda, & addenda in Cap. XXIX.

Idemque in Cap. XXXI.

Delenda in Cap XLIII. Addenda in Cap. XLIV.

muni Provinciæ ærario deleta sunt omnia verba contenta sub Num. 33. qui olim erat 34. In Cap. XLIII. Num. 24. deletum est, aut in Constitutionibus obscura declaranda. In Cap. XLIV. Num. 1. positum est, super his impetratæ apud Nos omnino, & Num. 3. positum est, statuta facienda videantur Provincias nostras, aut earumdem statum concernentia, id non fiat, nisi Patres nostri in Capitulis suis Provincialibus per majora vota.

Preces Priorum Provincialium.

§. 8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes præmissa, quæ per Ven. Fratrem Nostrum Laurentium Episcopum Tusculanum S. R. E. Cardinalem Corsinum nuncupatum ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem prædictam Protectorem jussu nostro revisa, & approbata fuerunt, ut præfertur, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio roborari plurimum desiderent: Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; & attenta relatione super præmissis a memorato Laurentio Episcopo Cardinale, & Protectore Nobis facta, supradictarum Constitutionum reformationem, confectamque desuper scripturam præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus.

Confirmatio Reformationis relatæ.

Clausulæ.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die II. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CLIII. Confirmantur quædam Decreta Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemp. Capt. Congregationis Hispaniæ pro bono Regimine Provinciarum dictæ Congregationis.

De confirmatione quorumdam decretorum Capituli Gen. pro bono Regimine ejusdem Ord. vid. Clem. XI. Const. ed. 1703. Aug. 3. P. 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 4. Aug. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

MIlitantis Ecclesiæ Regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio præpositi, illa, quæ pro felici Christifidelium sub suavi Religionis jugo Altissimi obsequiis mancipatorum directione provide constituta esse dignoscuntur, libenter cum a Nobis petitur Apostolico munimine roboramus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a S. Josepho Congregationis Hispaniæ, de mandato expresso Diffinitorii Generalis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum in Romana Curia Procurator Generalis, quod die 13. Mensis Septembris Anni proxime præteriti in Sess. VII. dicti Diffinitorii Matriti Toletan. Diœcesis habita pro bono Regimine Provinciæ Sancti Joachimi, & quarumcumque aliarum Provinciarum Congregationis hujusmodi in posterum erigendarum unanimiter, & conformiter stabilita, & ordinata fuerunt quædam Decreta, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decreta prædicta Diffinitorii Generalis præfatorum Fratrum. Decretum I.

§. 2. Primo quod in prænominata Provincia S. Joachimi perpetuis futuris temporibus sint unus Provincialis, & alii duo successuri in defectum Priorum, ac unus Redemptor Provincialis, & unus Provinciæ Procurator. Secundo, Quod in supradicta Provincia celebretur Capitulum Provinciale de Triennio in Triennium Sabato ante quartam Dominicam post Pascha. Tertio, Quod Capitulum Provinciale hujusmodi celebrari incipiat ab anno 1730. Quarto, Quod in Diffinitorio Generali congregando immediate post obtentam a S. Sede harum dispositionum confirmationem Diffinitorium Generale eligat supranominatæ Provinciæ novos, sive primos Diffinitores Provinciales ejusdem Provinciæ, & duos actuales Socios, qui conformiter ad ea, quæ in Nostris Constitutionibus stabiliuntur, sint etiam Ministri actuales, ac demum duos Socios in defectum Priorum, qui eligi possint, licet non sint actu Ministri, & qui successive unus post alium subintrent, & suppleant vicem cujuscumque habentis vocem activam in Capitulo Provinciali, casu quo tam brevi temporis decursu nequierit alias eligi qualiter de Sociis Generalibus in defectum respective statuitur ad Capitulum Generale. Quinto, Quod ad primum Capitulum Provinciale supradictæ Provinciæ celebrandum anno 1730. concurrant vocem activam habentes; Primo tanquam Præses Capituli Minister Generalis Ordinis, vel qui ex dicta Provincia eligatur Præses Capituli a dicto Ministro Generali. Secundo Diffinitor Generalis totius Ordinis, qui in Capitulo Generali immediate præterito exortis de Regno Poloniæ electus fuerit. Tertio Pater Provincialis, qui spirat, & electus fuerit in Diffinitorio Generali. Quarto quatuor Diffinitores Provinciæ, qui electi pariter fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quorum Officium spirat in dicto Capitulo Provinciali, in quo præcedent juxta ordinem eorum electionis factæ in prædicto Diffinitorio Generali: Hos sequentur Ministri actu Socii servantes, etiam Ordinem ipsorum electionis factæ in dicto Diffinitorio Generali: Post quos sequentur primo Redemptor, deinde Procurator Provinciæ, & hi duo eligendi sunt in Diffinitorio Generali anni 1728. posteriori nimirum Capitulo Generali ejusdem Anni, ad quod spectat illorum electio quemadmodum usque hodie observatum fuit, & istorum Officium spiret prædicto Anno 1730. post celebrationem Capituli Provincialis.

II.

III.

IV. De eligendis Diffinitoribus Provincialibus.

V. Qui in Capitulo Provinciali celebrando debeant habere vocem activam.

§. 3. Quod

VI. De celebratione Capituli ejusdem de triennio in triennium; deque electionibus in eo faciendis.

§. 3. Quod ut Capitulum Provinciale perpetuis futuris temporibus celebretur de triennio in triennium in dicta Provincia S. Joachimi, atque in eo fiant electiones ad Capitulum Provinciale spectantes, quemadmodum, & illæ, quæ ad Diffinitorium immediatum Capitulo Provinciali attinent, ideoque vacent, & spirent in prædicto Capitulo Provinciali celebrando Anno 1730. omnes prælationes, & omnia Officia tam illa, quæ collata fuerint in dicto Diffinitorio Generali, quam quæ provisa fuerint in Capitulo Generali celebrando Anno 1728., necnon Officia Redemptoris, & Procuratoris Generalis, quæ juxta Nostri Ordinis Constitutiones provideri debent in diffinitorio Generali immediato Capitulo Generali prædicto.

VII. Quod pro hac unica prima vice supradictum Capitulum, & Diffinitorium Provinciale possint respective unumquodque reeligere, & providere in eisdem Officiis, prout melius expedire ipsis videatur, illos, qui per duorum Annorum spatium tantum prælibata officia exercuerint.

VIII. A prædictis Vocalibus qui eligendi. Quod supramemorati undecim Vocales convocati literis Præsidentis Capituli Provincialis insimul congregati in Domo Capitulari cum consilio, & assensu Ministri Generalis pro nunc, & in futurum cum consilio, & assensu Ministri, aut Commissarii Generalis eligant Provincialem, & quatuor Definitores Provinciæ, qui inter se servabunt ordinem propriæ electionis in præcedendo, necnon eligant omnes Ministros Provinciæ, & Ministros actu Socios, qui quidem eligentur ex jam electis Ministris, ita quod prius eligantur Ministri omnes, & postea ex Ministris jam electis, electione distincta, & posteriori eligantur Socii actu Ministri, post quos eligantur Socii in defectum, qui non ingrediantur in Domum Capitularem, sed commorantes in aliis Domibus proximis Domui Capitulari, præsto sint ad supplendum defectum cujuscumque undecim Capitularium, ita quod primus Socius in defectum primo subintret, & suppleat, & secundus Socius in defectum secundo loco suppleat, & subintret, nec tamen supplebunt, aut subintrabunt in qualitate, aut auctoritate deficientium, sed solummodo ad complendum, & integrandum numerum undecim Vocalium.

IX. Quod novum definitorium Provinciale electum in supradicto Provinciali Capitulo nigris, & albis fabis eliget Redemptorem, & Priorem, & Chronistam Provinciæ atque Redemptori, & Priori Generali legalem facultatem impartiatur.

X. Quod in Capitulo Generali celebrando anno 1728. ex sex Diffinitoribus Generalibus, qui eligi debent ex toto Ordine eligatur unus, qui sit filius Provinciæ Sancti Joachimi.

XI. §. 4. Quod supradictum Capitulum Provinciale possit facere statum, & ordinationes respicientes bonum particulare prædictæ Provinciæ, dummodo in nullo contrarientur bono regimini, & rigorosiori observantiæ nostri Instituti in prædicta Provincia.

XII. Quod in casu, quo Minister Generalis nominet, & designet Præsidem Capituli Provincialis, aliquem ex alio quovis titulo vocalem, tunc Minister Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali. Quod si Minister ille fuerit ex Sociis actualibus, tunc succedat, & habeat suffragium in Capitulo, qui primus electus fuit Socius in defectum.

XIII. Quod in casu, quo post triennium scrutinium discordia suffragiorum electionem non præfecerit, eo ipso habeatur tanquam legitime electus antiquior in Ordine, pro qua steterit pluralitas votorum, licet excedatur ab alio minus antiquo in numero suffragiorum.

XIV. Quod novum Diffinitorium Provinciale post Capitulum Provinciale immediate congregetur, & eligat Redemptorem, Procuratorem Generalem, & Chronistam.

XV. Quod Diffinitorium Provinciale congregetur de semestre in semestrem in Domo, quam designabit de uno in aliud Diffinitorium, sive Congregationem.

XVI. Ex quibus congregandum Definitorium Provinciale. Quod Diffinitorium Provinciale congregari debeat ex P. Provinciali Præsidente, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qui omnes decisivum suffragium habeant, & insimul possint admittere renunciationes, & facere electiones, & ordinationes; & omnia illa respective ad dictam Provinciam, quæ Diffinitorium Generale facere potest respective ad totum Ordinem.

XVII. Quod supradictum Diffinitorium Provinciale debet facere electiones officiorum vacantium tam ante celebrationem Capituli, quam post illius celebrationem intra sex Mensium spatium, quas si omiserit, eo ipso jus eligendi devolvatur ad Diffinitorium Generale.

XVIII. Quod Provincialis, quoties illi benevisum fuerit possit congregare Diffinitorium ultra, & præter binam regularem Diffinitorii Congregationem singulis annis fieri solitam.

XIX. Electiones in Capitulo factæ confirmandæ a Definitorio. Quod Præses Capituli Provincialis, & Pater Provincialis, & Diffinitor Generalis si adfuerit, necnon Diffinitorium Provinciale debent confirmare omnes, & singulas electiones in Capitulo Provinciali factas, excepta tamen electione P. Provincialis, quæ a toto Capitulo Provinciali confirmanda erit.

XX. §. 5. Quod Diffinitorium Provinciale confirmet electiones, quas fecerit.

XXI. Quod in casu discordiæ suffragiorum Diffinitorii Provincialis post trinum scrutinium observetur, quod in simili stabilitum est pro Capitulo Provinciali.

XXII. In casu vacationis, Provincialis eligendus a Definitorio, qui perduret usque ad Capitulum. Quod si renunciationis Mortis, vel promotionis causa contingat a Diffinitorio eligi Provincialem, is in officio sub nomine Ministri Provincialis perduret usque ad immediatum Capitulum Provinciale, & suum munus statim ab electione exerceat, præstito tamen prius juramento, quod si per tempus licuerit, ostendet Diffinitorio Provinciali confirmationem Ministri Generalis.

XXIII. Quæ qualitas requiratur pro habituris vocem passivam. Quod qualitas, & graduatio requisita in habituris vocem passivam Provincialis Ministri, Redemptoris, & Procuratoris Generalis in dicta Provincia sit, quæ exigitur a Constitutionibus Generalibus Ordinis, hoc excepto, quod circa vocem passivam Diffinitoris Provincialis sufficiat graduatio, & qualitate exacta pro illis eligendis in Ministros.

XXIV. In vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas. Quod in vacatione officiorum observetur illorum incompatibilitas, & non repetitio, sive reelectio in iisdem officiis ad tenorem Constitutionum Nostri Ordinis, quod etiam intelligendum est de Diffinitoribus Provinciæ conformiter ad ea, quæ disposita sunt pro Diffinitoribus Generalibus.

XXV. Quid observandum in vacatione Provincialatus. Quod in vacatione Provincialis, observetur quidquid dispositum reperitur in Constitutionibus Nostri Ordinis, excepto, quod in casu defectus, vel impedimenti ob aliud officium Provincialis prædecessoris; aut in illius absentia, ac in casu defectus, vel impedimenti Diffinitoris Generalis assumet Provinciæ gubernium Diffinitor Provincialis Prior, qui in Domo reperiatur.

XXVI. Quod Diffinitorium Generale singulis trienniis de Diffinitorio Provinciali legitimam facultatem ad causas Criminales in forma opportuniori.

XXVII. Quod Diffinitorium Generale de his, quæ ad ipsum privative pertinent; vices suas Diffinitorio Provinciali committat; prout magis expedire illi videatur.

XXVIII. Quod Minister Generalis de his, quæ ad ipsum privative spectant, nec differri judicaverit opportunum; vices suas Provinciali committet.

XXIX. Qui convocare debet ad electionem in casu vacationis Provincialis, vel alicujus Diffinitoris. §. 6. Quod in casu vacationis officii Provincialis, vel alicujus Diffinitoris Provinciæ; Diffinitor Generalis convocet ad electionem; & præsideat si fuerit in Provincia, & Diffinitore Generali absente, convocet Provincialis, & in hujus defectu Diffinitor Provincialis dignior; ita quod in casu absentiæ Diffinitoris Generalis, debent ad electionem convocari omnes quatuor superstites, nimirum quatuor attinentes ad Diffinitorium. Quod si absens, vel cujus est vacatio fuerit Provincialis, convocandus est etiam cum suffragio ad

electionem

XXX. Declarantis super quædam superius ordinata.

electionem Socius Provinciæ Prior. Quod quæcumque ordinantur tam de præsidentia Capitulorum Provincialium, quam de designando Præside eorumdem per Ministrum Generalem intelligantur observanda, usque dum Sedes Apostolica concedat Ordini Nostro bipartitionem ad instar, illiusque datur in Religione S. Francisci, nam tunc ista spectabunt ad Commissarium Generalem electum ab illis Provinciis, quarum non sit Minister Generalis.

XXXI. De præcedentia Diffinitorum.

Quod præcedentia diffinitorum Provincialium tam intra, quam extra Diffinitorium in propria Provincia censeatur, & observetur conformiter ad illa quæ nostræ Constitutiones disponunt pro Diffinitoribus Generalibus hoc uno excepto, quod Diffinitor Generalis præsens præcedat quemcumque Diffinitorem Provincialem.

XXXII. Ad quem pertineat regimen Provinciæ, absente MinistroConventuali.

Quod Ministro Conventuali absente, regimen Conventus pertineat ad Diffinitorem Provinciæ quemadmodum juxta Nostras Constitutiones pertinet ad Diffinitorium Generale, excepto dumtaxat casu, quo Diffinitor Generalis præsens inveniatur in Conventu, nam tali casu perprius attinebit regimen ad Diffinitorium Generale secundum easdem Constitutiones.

XXXIII. A quo accipienda benedictio.

Quod cum in Conventu adest Provincialis, aut Diffinitor Generalis debent accipere benedictionem, & Socium a Provinciali, & hoc absente a Diffinitore Generali, & in utriusque absentia a Ministro Conventuali, qui licentiam denegare non valeat, & in casu, quo per absentiam Ministri præsit in Conventu Vicarius, qui præceditur etiam illo eventu a Diffinitore Provinciali, iste poterit exire nulla petita benedictione, & associare quem ex Religiosis maluerit, dummodo non sit Officialis Conventus, qui de aliis rebus curare teneatur.

XXXIV. De visitandis Definitoribus.

Quod Provincialis in fine sui triennii, & ante Capitulum visitet Provinciæ Diffinitores, inquirendo de iis, quæ eorum personas, & mores concernunt, & novum Diffinitorium Provinciale visitet præteritos Diffinitores Provinciales in spectantibus ad Diffinitorum Officium.

XXXV.

§. 7. Quod si novum Diffinitorium id præcipiat, Pater Provincialis suum prædecessorem visitare teneatur casu, quo remaneat subjectus, & nisi fuerit prius visitatus intra triennium a Ministro Generali, vel ab illius vices specialiter habenda. Et talis visitatio facienda est tam de spectantibus ad personam præfati Provincialis, quam de concernentibus officium Provincialatus, & remittenda est Diffinitori Generali illius Provinciæ, ut illam præsentet in Diffinitorio Generali.

XXXVI.

Quod Minister Generalis ad instantiam Diffinitorii, aut majoris partis illius, sive ad instantiam sex Provinciæ Ministrorum possit dirigere & nominare Visitatorem specialem, qui erit semper assumendus de Religiosis filius illius Provinciæ, nisi instantia, vel petitio talis Visitatoris contrarium postulet.

XXXVII.

Quod Diffinitoribus actualibus & præteritis Provinciæ fieri debeant in sua Provincia eademmet suffragia constituta pro Diffinitoribus Generalibus.

XXXVIII. In obtinendis officiis filii Provinciæ præferantur.

Quod, ut possint obtinere officia Provinciæ reputentur illius filii non solum in ea professi, sed etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem in Provinciam functi sunt aliquo officio, aut præstiterunt in illa Conventuales, necnon illi, quos Minister Generalis in tali Provincia incorporaverit conformiter ad Nostras Constitutiones, quod ultimum non nisi raro, & ex gravi causa utique fiat.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 8. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat prædictus Michael Procurator Generalis Decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & serventur exactius, confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Michaelis Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta a memorato Diffinitorio Generali stabilita, & ordinata, ut præfertur, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Confirmatio relatorum Decretorum.

Clausulæ.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Provinciæ, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 11. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die IV. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus nostri anno Quarto.

Eriguntur decem Conventus Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum in Novam Provinciam. CLIV.

Nova Provincia in Regno Poloniæ pro Fratribus ejusdem Ord. erecta fuit alia hujus Const. ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Aug. 1727. Ann. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Sacrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio commissum salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes Religiosorum virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinæ Instituto mancipatorum, uberesque bonorum operum fructus in Ecclesia Dei adspirante divini favoris auxilio proferre assidue studentium Statui, & felici directioni consulere peculiari solicitudine studemus, sicut Nos omnibus matura considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis

potentis Dei gloriam, ac Religionis, piorumque operum incrementum, & felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

Causæ, quibus impulsus Pontifex ad hujusmodi erectionem.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus Filius Michael a Sancto Josepho Commissarius Generalis pro Italia, ac in Romana Curia Congregationis Hispaniarum Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemtionis Captivorum Discalceatorum nuncupatorum Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, dicta Congregatio plures Conventus nempe Viennen., Illeben., Possonien., Tirnaricen. in Austria, Comoronien., & Agrien. in superiori, & inferiori Hungaria, Pragen. in Bohemia, Albæ Carolinæ in Transilvania, Belograden. in Servia, Saffanien. in Moravia, & Hospitia; sive residentiam Constantinopolitanam fundaverit, & in quibus non solum regularis viget observantia cum magna fidelium ædificatione, verum etiam Collegia insignia pro studiis Religiosorum ejusdem Ordinis, necnon ampla, & aptissima domus pro educatione Novitiorum stabilita reperiuntur atque insuper in illis partibus dicti Religiosi magno zelo piissimo instituto Redemptionis Captivorum incumbunt, quorum ingentissimum numerum brevi annorum cursu ab oppressione, & Tyrannico Infidelium jugo liberarunt, multis, ac copiosissimis in partibus Turcarum, & Tartarorum Redemtionibus factis, extractoque Constantinopoli ad hunc effectum commodo dicti Ordinis Hospitio pro levamine, ac promptiori, & opportuniori redemtionis Christifidelium sub Paganorum servitute degentium; dictus vero Michael

Preces Commissarii Generalis.

Commissarius, & Procurator Generalis Conventus hujusmodi in novam dicti Ordinis Provinciam adinstar aliarum ipsius Ordinis Provinciarum a Nobis erigi plurimum desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsius Michaelis Commissarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratos Conventus in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Superiore Provinciali, aliisque officialibus juxta Constitutiones ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatas eligendis, & assumendis regi, & gubernari debeat, itaut ipsa nova Provincia, illiusque Superior Provincialis, cæterique officiales, & Fratres pro tempore existentes, omnibus, & singulis privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & Indultis, quibus alia dicti Ordinis Provincia tam de Jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

Erectio prædicta.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLV.

Statuitur, ut nemo Testamentum conficere in partibus Indiarum valeat, quin aliquam eleemosynam applicandam Monti erecto pro animabus Purgatorii relinquat.

Alia hujus Const. ed. 1727. Mar. 11. P. 4. confirmata fuere privilegia, & Indulgentiæ personis Terræ Sanctæ concessa.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Aug. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Refertur erectio, & progressus prædicti montis.

§. 1. Alias nomine Charissimi in Christo Filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici Nobis exposito quod cum in oppido Matriti Toletan. Diœcesis quidam Mons Pietatis pro Animabus in Purgatorio existentibus, cui ipse Philippus Rex pro illius stabilitate, & augmento nonnullas gratias concesserat, erectum fuisset, eique Dilectus Filius Franciscus Pigner tunc illius Capellanus, dictique Montis administrator generalis magnam utilitatem, quæ a tam pia erectione proveniebat, retulisset, verum enim anno 1723. octoginta millia circiter, & sequenti anno septuaginta millia ducatorum monetæ illarum partium distributa essent & ex eadem Montis erectione centum triginta septem mille centum viginti tres Missæ pro earumdem Animarum purgantium suffragio celebratæ, ipse Philippus Rex hoc sanctum opus in dies augeri exoptans, ut in Testamentis, aut in ultimis voluntatibus incolarum istorum Regnorum Indiarum aliquod subsidium pro dicto Monte relinqui deberet cum concessione, etiam alicujus Indulgentiæ, pro illis, qui subsidium hujusmodi Testamento, aut ultima voluntate legassent, & aliquam eleemosynam in hoc opus contulissent a Nobis injungi desiderabat.

Preces Philippi Regis Hispaniarum.

Aliæ hac de re ab hoc Pontifice expeditæ Literæ.

§. 2. Nos Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum Occidentalium, ut Populos sibi subjectos excitarent ad devotionem relinquendi in suis Testamentis aliquid sibi benevisum favore supradicti Montis, ut de suffragiis, quæ cum dictis eleemosynis celebrabantur, participare possent, auctoritate Apostolica insinuavimus, quo vero ad petitas Indulgentias negotium ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Reliquiis, & Indulgentiis præpositorum remisimus, & alias prout in nostris literis desu-

per in simili forma Brevis die prima Februarii anni proxime præteriti expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Repetitæ preces ejusdem Philippi Regis.

§. 3. Cum autem sicut pro parte dicti Philippi Regis Nobis denuo expositum fuit ipse personis secularibus, ne ullum Testamentum in illis partibus fieri valeat, quin aliqua eleemosyna pro dicto Monte relinquatur, præcipere possit, & in facultate Episcoporum sit Ecclesiasticas personas abhortari, ut id ipsum pro sua devotione faciant, si velint, ideoque dictus Philippus Rex præceptum tam Laicis, quam Ecclesiasticis pro eleemosyna in eorum Testamentis relinquenda, & prædicto Monti applicanda ad hoc, ut illi, qui ex illis partibus venerint non parum sublevamen in necessitatibus suis percipiantur, quemadmodum in partibus Hispaniæ pro locis Terræ Sanctæ, & Captivorum Redemtione fieri memoratur. Nobis propterea dictus Philippus Rex humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur piis ejusdem Philippi Regis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum Dilecti Filii Nostri Ludovici S. R. E. Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati ad ejusmodi negotium examinandum ab eadem Congregatione deputati attenderunt consilio, ut nullum Testamentum in partibus Indiarum confici valeat, sive Testator sit Laicus, sive Ecclesiasticus, quin per ipsos aliqua eleemosyna pro eorum arbitrio, & devotione prædicto Monti applican. relinquatur, dicta auctoritate tenore præsentium præcipimus, & ordinamus.

Præceptum prædictum.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis nostris literis concessionis non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctã Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLVI.

Conceduntur nonnulla, & confirmantur quædam alia, Abbati Montis Casini, Ordinis Sancti Benedicti, ejusque Ecclesiæ, & Monasterio.

De privilegiis Monasterii & Abbatis Montis Casini vid. aliam hujus ed. 1725. Aug. 4. P. 2.

Dilecto Filio Sebastiano Gadaletæ Abbati Montis Casini Ordinis Sancti Benedicti.

Dat. 17. Aug. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilecte Fili Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Prœmium Literæ in forma Brevis.

Qui prosperum fecit Nobis iter Deus salutarium nostrorum, cum ad visitandam Beneventanam nostram Metropolim, Deoque dicandam Ecclesiam in B. Philippi Neri honorem a Nobis ibi extructam accessimus: Gaudio nostro cumulum adjecit, cum ad hanc Almam Urbem regredientibus dedit, ut instante tua filiali pietate, solemni ritu consecraremus Templum istud Religione, & Sanctitate celeberrimum. Quod enim Sanctissimus Patriarcha Benedictus, Ethnicæ superstitioni ereptum, Christiani sacris expiaverat, tum Zacharias anno 748. post Langobardicam vastitatem, post Saracenicum incendium anno 1081. Alexander II. Prædecessores nostri, clarissima vestri Ordinis lumina, renovatis cæremoniis inauguraverant, vehementer angebamur, novis quidem temporum injuriis labefactum, terræque motu dejectum, sed magnificentius nostra ætate instauratum, ac restitutum, cum externam vetustæ molis majestatem vinceret, mystica amissæ consecrationis dignitate carere. Voti tamen jam compotes, illud studiis nostris superesse intelligebamus, ut eorumdem Prædecessorum nostrorum exempla prosequentes, susceptam lætitiam perenni Pontificiæ liberalitatis monumento consignaremus, novisque benevolentiæ argumentis testatum faceremus amorem nostrum erga Casinense Monasterium totius inclyti Ordinis Caput, quod iterum, & tertio invisimus, jucunda veteris Sanctimoniæ recordatione, & suavissimo florentis inter vos disciplinæ odore illecti, præcipuæque Religionis stimulis excitati.

Templum Monasterii Montis Casini ab hoc Pontifice Romam Benevento repetente consecratum.

§. 1. Libenti proinde lætoque animo complexi sumus opportunitatem oblatam per demissas preces, quas tuo nomine Nobis exposuit Dilectus Filius Seraphinus Tansius istius Congregationis Procurator Generalis, prudentiæ laude, & virtutis meritis charitati nostræ imprimis acceptus. Postulationibus igitur tuis annuentes, cupientesque, ut celebritas Dedicationis tum Ecclesiæ, tum Aræ maximæ, a Nobis perpetuo privilegio pro animabus defunctorum locupletatæ, quam die 19. Mensis Maji peregimus, atque in diem primam Mensis Octobris quotannis recolendum transtulimus, solemniori memoria renovetur, proprias in Officio Lectiones Secundi Nocturni jam rite probatas, ab universo Clero Sæculari, & Regulari totius Diœcesis Casinensis, eadem illa die prima Octobris recitandas esse decernimus, qua nimirum Diœcesani Clerici de more conveniunt ad præstandam Abbati, seu Monasterii Præfecto obedientiam in Ecclesia Cathedrali, seu quasi Cathedrali Montis Casini. Officium præterea Sancti Victoris III. Prædecessoris nostri qui generis origine Civitatem, & Metropolim nostram Beneventanam, Abbatiali dignitate, ac regimine Monasterium, & Congregationem istam, hanc denique Sanctam Sedem vitæ sanctitate, rebusque gestis illustravit, libenter concedimus, ut die 16. Mensis Septembris a Monachis istic degentibus celebretur.

Decernitur recitandas esse lectiones proprias dedicationis Ecclesiæ prædictæ ab universo Clero Diœcesis Cassinensis die prima Octobris.

Necnon conceditur celebrari posse Officium S. Victoris III. PP. ex dicta Congregatione a Monachis Montis Casini die 16. Septembris.

§. 2. Ad hæc, omnes jurisdicendi facultates, & jurisdictionis actus a Prædecessoribus nostris concessos Abbatibus, & ex antiqua, & immemorabili consuetudine exerceri solitos, ut sunt, congregare Synodum, concursum ad conferenda Beneficia Ecclesiastica curata, etiam in mensibus Apostolicis, instituere, Œconomos deputare, Commissiones Apostolicas, etiam quoad dispensationes matrimoniales exequi; Sacrum Chrisma a Catholico Episcopo consecratum, confirmando ministrare, suos subditos ad primam Tonsuram, & ad Minores Ordines promovere, illisque etiam per suos Vicarios ad eosdem, & ad majores Ordines suscipiendos literas dimissorias concedere, Altaria tam fixa, quam portatilia, Calices, & sacra Vasa consecrare, & alia peragere, quæ Jurisdictionis quasi Episcopalis a nostris Prædecessoribus concessa sunt, ut prædiximus, & ab immemorabili per Abbates pro tempore exercentur, confirmamus, & quatenus opus sit, de integro concedimus. Quemadmodum etiam singula Privilegia a Romanis Pontificibus, Imperatoribus, Regibus, & a quibusvis aliis, sive Ecclesiastica, sive sæculari dignitate præditis tuo Monasterio collata, firma esse

Confirmantur quæcumque jurisdictionis facultates Abbatibus concessæ quasi Episcopalis.

Necnon omnia privilegia Monasterio elargita.

volu-

volumus; & si aliqua subsit novæ concessionis necessitas, iterum concedimus, & elargimur.

Enumerantur Loca, in quibus Abbati pro tempore licebit prædictos jurisdictionis actus exercere.

§. 3. Enumeratos autem jurisdictionis actus exercere licebit Abbati pro tempore, in omnibus locis, & territoriis memoratæ Diœcesis Casinensis, quæ sunt, uti asseris Loca -- Civitatis Sancti Germani, Casalis Sancti Basilii de Caira, Sancti Eliæ, Cerbarii, Sancti Victoris, Sancti Petri in fine, Rocchæ Euandri, Sancti Salvatoris de Cucurrutio, Sancti Angeli in Theodoice, Pignatarii, Sancti Apollinaris, Sancti Andreæ, Sancti Ambrosii, Sancti Georgii, Vallis Frigidæ, Castrinovi, Sancti Petri in Curulis, Bellimontis, Vallis rotundæ, Saracenischi, Sancti Secundini, Sorbelli, Sancti Vincentii, Castelloni, Rochettæ, Scapuli, Collis, alterius Castrinovi, Aquævivæ, Fornellii, Pizzonis, Sanctæ Mariæ de Oliveto, & Cerri cum suis Casalibus. In Samnio -- Cellini, Vallis regiæ, seu Barreæ, Civitellæ, Villettæ, Sancti Petri de Avellana, Pesculi Constantii, Serræ Monacceschæ, Faræ filiorum Petri, Ripæ Corbariæ, & Villæ Oliveti. In Calabria -- Cetrarii, & Casalis Sancti Angeli: Et Castra Incolis destituta, videlicet Sanctus Petrus in Monasterio, seu Casinus, Plumbariola, Sanctus Stephanus, Mortula, Bantra, Junctura, Sanctus Gregorius, Teroculus, Cardetus, Teramus, Cerasolus, Vallis Porcina, Collis Stephani, Tensenusius, Licinosus, Pantanus, Spina, Sanctus Vitus, Quercus cuppa Roccha Sicca, & Sanctus Blasius de Capite fluminis. In Samnio-Rocca Tramontis, Sanctus Martinus, Cantalupus, Pomarium, Sanctus Angelus, Sanctus Petrus Monialium, Polegra, & Carceres. In Calabria -- Fella.

Confirmantur aut conceduntur Abbatibus prædictis aliæ facultates.

§. 4. Facultates etiam, quas Antecessor Noster fel. rec. Gregorius XIII. Episcopis tribuerat in rebus ad Ecclesiasticam immunitatem spectantibus, ita Abbatibus Casinensibus confirmamus, aut concedimus, ut easdem ad casus etiam expressos, & comprehensos in Apostolicis literis nostris nuper editis, & in Appendice Concilii Romani adjectis, liberaliter extendamus.

Confessariis duobus prædictæ Ecclesiæ facultates conceduntur.

§. 5. Denique Christifidelium ad Sacram Ædem istam confluentium pietati, ac Religioni salubriter obsecundare, & prospicere volentes, duobus Sacerdotibus ad audiendas Confessiones a Casinensi Abbate pro tempore existenti eligendis, quos etiam removere possit facultates omnes elargimus, quæ Pœnitentiariis Sacræ Ædis Lauretanæ concessæ sunt.

Clausula Literæ in forma Brevis.

§. 6. Futurum autem certo confidimus, ut Studia nostra ad augendam in vestri nominis dignitatem, claritatemque Monasterii tam insignis intenta, redundare sentiamus ad Monasticæ disciplinæ incrementum, atque ad luculentius testimonium paternæ benignitatis, qua præclare animati sumus erga Casinensem S. Patris Benedicti familiam de Christi Ecclesia egregie meritam, & universum Benedictinum Ordinem, unde tot illustria extiterunt per omnes ætates documenta virtutum. Dum vero Cœlorum Dominum obsecramus, ut rata sint vota nostra, Tibi, Dilecte Fili, Apostolicam Benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLVII.

Confirmantur Privilegia Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis de Observantia in Regnis Hispaniarum.

De privilegiis dictæ Congregationis vid. Clem. VIII. Const. ed. 1594. Maji 24. P. 2. quæ hic laudatur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 28. Aug. 1727. An. 4.

Exordium.

AD Pastorale fastigium meritis licet imparibus, divina dispositione evecti ea, quæ de Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & Apostolicæ Sedis benignitate in favorem Monasticarum Congregationum in Ecclesia Dei pie, sancteque erectarum, & institutarum, ac personarum in eis Altissimo jugiter famulantium processerunt, Apostolici muniminis nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

A Clem. VIII. alia privilegia d. Congregationis confirmata per quasdam Literas in forma Brevis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Generalis, aliique Abbates, & Monachi Congregationis de Observantia nuncupati in Regnis Hispaniarum Ordinis Sancti Benedicti, quod dudum felic. recor. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster omnia, & singula privilegia, donationes, immunitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, gratias, & Indulta eidem Congregationi, ejusque Generali, & aliis Abbatibus, Diffinitoribus, Visitatoribus, Prioribus, Monachis, Monialibus, cæterisque personis, necnon singulis Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, Domibus, Universitatibus, collegiis, & Locis dictæ Congregationis per quosvis Romanos Pontifices Prædecessores suos, & Sedem prædictam concessa, communicata, extensa, confirmata, approbata, & innovata, auctoritate Apostolica perpetuo approbavit, & confirmavit, & alias, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis die 24. Maji 1594. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Preces Abbatum, & Monachorum pro confirmatione.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora, atque stabiliora sint ea, quibus sæpius Apostolicæ Sedis prædictæ accedit auctoritas, cupiantque propterea iidem Generalis, aliique Abbates, & Monachi præfatas Clementis Prædecessoris Literas Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio roborari, Nos ipsorum Generalis, aliorumque Abbatum, & Monachorum votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,

Confirmatio prædictarum Clementis Literarum.

Clementis Prædecessoris literas præfatas, omniave, & singula in eis contenta, quatenus tamen sint in usu, ac Decretis Concilii Tridentini non adversentur, nec sint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes illa, necnon præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane,

si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Clemens in supradictis literis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLVIII.

Confirmantur Literæ Apostolicæ in forma Brevis super separatione trium Conventuum cum Residentia a Provincia S. Andreæ; eorumque unione Provinciæ Flandriæ Ordinis Minorum de Observ. Recollectorum.

Laudatæ literæ ab eodem Pontifice editæ fuerunt 1726. Oct. 12. P. 3.

Dat. 30. Aug. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Plurimi Conventus inter Bellorum tumultus a Provincia Flandriæ dismembrati; & Provinciis S. Antonii in Artesia, & S. Andreæ uniti.

§. 1. Alias pro parte Dilecti Filii Guilielmi Jodoque Ministri Provincialis Provinciæ Flandriæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nuncupatorum Nobis exposito, quod cum inter novissimos bellorum in Belgicis ditionibus sævientium tumultus, ultra viginti septem Monasteria Monialium, plures Fratrum Ordinis præfati Conventus Audomarem scilicet Biezen., Rentinen., Avestren., Gueten., & Barbarisonien. a dicta Provincia dismembrati, & avulsi, tresque priores S. Antonii in Artesia, ac tres reliqui Conventus ejusmodi cum residentia Insulen. Sancti Andreæ respective Provinciis ejusdem ordinis uniti, & incorporati fuissent, unde prædicta Provincia Flandriæ grave detrimentum, ac diminutionem acceperat. Fratres vero præfatæ Provinciæ S. Andreæ Conventus Monten., Bichien., & Tornacen. cum residentia de Pott a Canaffe nuncupata sub ditione charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi consistentes possiderent, qui nullum Ministrum Provincialem tunc agnoscebant, ac corpus ab eadem Provincia S. Andreæ segregatum, & divisum constituebant; ipse Guilielmo tum in compensationem memoratorum Monasteriorum, & Conventuum e sua Provincia Flandriæ dismembratorum, ut præfertur, tum pro salubri horum trium Conventuum cum ejusmodi residentia regimine, illos eidem Provinciæ Flandriæ uniri, & incorporari: Et quia in ipsa Provincia Flandriæ inter Fratres natione Leodienses, qui novem tantum Conventus in ea obtinebant, ac Flandros, seu aliunde oriundos, quibus dicta Provincia constabat octodecim Conventus, quatenus tres præfati illi unirentur, habituros, occasione distributionis officiorum multiplices turbæ, & discordiæ enasci consueverunt, aliquam pro perpetua dictæ Provinciæ quiete, æquam inter Fratres Leodienses, & Flandros prædictos Alternativam in officiis præfatis præscribi, atque stabiliri plurimum desiderabat.

Provinciæ S. Andreæ quidam conventus erant cum Residentia, qui quoddam corpus ab eadem Provincia divisum constituebant.

Hinc petitiones Ministri Provinciæ Flandriæ, pro unione suæ Provinciæ horum Conventuum.

Proque Alternativa stabilienda inter Fratres Leodienses, & Flandros dictæ Provinciæ.

Hinc ab hoc Pontifice prædicta separatio, & respective

§. 2. Nos supplicationibus ipsius Guilielmi nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac præmissis, aliisque justis ex causis Nobis notis adducti, supradictos tres Conventus Monten., Bichien., & Tonracen. cum præfata residentia de Pott a Canaffe a memorata Provincia S. Andreæ separavimus, & dismembravimus, illosque sic separatos, & dismembratos dictæ Provinciæ Flandriæ univimus, annexuimus, & incorporavimus. Ad hæc, quod bis consecutive Minister, ac tres Definitores ejusdem Provinciæ Flandriæ ex Fratribus Flandris, seu aliunde oriundis, ac tunc Custos cum uno Definitore ex Leodiensibus eligerentur, altera autem, seu tertia vice Minister cum uno Definitore esset ex Leodiensibus, Custos vero cum tribus Diffinitoribus ex Flandris, vel aliunde oriundis, sicque deinceps reliqua etiam officia dictæ Provinciæ æqualiter juxta numerum Conventuum utriusque Nationis distribuerentur, statuimus, atque præcepimus, & mandavimus, & alias, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 12. Octobris 1725. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. Ac subinde tunc existens Minister Generalis Ordinis prædicti per suas patentes literas die 23. Novembris ejusdem anni vigore facultatis sibi per Nos attributæ, editas, omnibus, & singulis Fratribus præfatorum trium Conventuum, ac residentiæ Filiis, seu in eis degentibus potestatem fecit sese, si vellent dictæ Provinciæ Flandriæ pariter uniendi, & incorporandi, eosque ex tunc, ac perpetuo unitos, & incorporatos a die suscepti per eos habitus regularis declaravit, voluitque, ut perinde, & absque ulla differentia haberentur, ac si in eadem Provincia Flandriæ educati, ac professi fuissent.

unio confecta fuit.

Necnon Alternativa constituta per quasdam suas in forma Brevis Literas.

Causæ præsentis confirmations, & preces prædicti Ministri Provincialis pro ea obtinenda.

§. 3. Cum autem sicut supradictus Guilielmus Nobis denuo nuper exponi fecit, antequam enarratæ literæ nostræ emanarent, lis inter utramque Provinciam ejusmodi super dismembratione, & incorporatione dictorum trium Conventuum ac tam præfata de Pott a Canaffe, quam alterius residentiarum de Petteghem, etiam nuncupat. eidem Provinciæ Flandriæ facienda, mota, Congregationi particularium trium ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, ut per eos componeretur per Nos remissa fuisset, ipsique Cardinales nihil hac in re innovandum censuissent, & decrevissent, atque inscio Guilielmo prædicto, tunc existente Minister Provincialis, ac Fratres dictæ Provinciæ S. Andreæ eorumdem Cardinalium sententiam, seu Decretum per quasdam nostras sub Plumbo editas literas approbari, & confirmari obtinuissent, nulla vero de lite, Decreto, illiusque confirmatione, ac expeditis literis hujusmodi in primodictis literis nostris in forma Brevis mentio facta fuerit, ac proinde de illarum indeque secutorum validitate dubitari possit; Cumque primodictæ literæ nostræ nec memoratam residentiam de Petteghem, nec Monasteria Monialium, quæ a tribus Conventibus, ac residentia dictæ Provinciæ Flandriæ sic unitis, & incorporatis dependent, & in Dominio ejusdem Caroli Regis pariter consistunt, comprehendant; Nobis propterea dictus Guilielmus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur ipsum Guilielmum amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam dicti Ministri Generalis patentium, quam nostrarum sub Plumbo literarum prædictarum tenores, & alia

quæ-

quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus itidem pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras in pari forma Brevis, dictique Ministri Generalis patentes literas, ac separationem, & dismembrationem trium Conventuum Monten., Binchien., & Tornacen. cum residentia de Pott a Canaffe a Provincia S. Andreæ, illorumque, ac eorum Fratrum unionem, & incorporationem Provinciæ Flandriæ dicti Ordinis, aliave quæcumque inde cæteroqui legitime secuta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & validamus ac valere, validaque, & efficacia existere, & fore, decernimus in omnibus, & per omnia perinde ac si in eisdem nostris in forma Brevis literis, de illis sub Plumbo antea emanatis, necnon præfatis lite, & Decreto Congregationis particularis Cardinalium specifica, & individua mentio facta, ipsisque literis sub Plumbo sufficienter derogatum fuissent.

Confirmatio prædictarum Literarum in forma Brevis pro d. separatione Conventuum, & respective unione.

§. 5. Præterea residentiam de Petteghem, necnon Monasteria Monialium a dictis tribus Conventibus, ac eadem, & altera de Pott a Canaffe residentiis dependentia, in Dominio tamen ipsius Caroli Regis sita, a dicta Provincia S. Andreæ similiter dismembramus, ac memoratæ Provinciæ Flandriæ unimus, & incorporamus, necnon facultatem, quæ dictorum trium Conventuum, & Residentia de Pott a Canaffe Fratribus sese eidem Provinciæ Flandriæ uniendi, & incorporandi a memorato Ministro Generali in suis patentibus literis præfatis, attributa fuit, sicut præmittitur, ad omnes, & singulos itidem Fratres istius residentiæ de Petteghem eadem auctoritate, harum serie extendimus, eisque pariformiter tribuimus, & impertimur, firma tamen, ac in suo robore remanente in reliquis, & præsertim quoad Alternativam inter Fratres Flandros, seu aliunde oriundos, ac Leodienses in distributione officiorum dictæ Provinciæ Flandriæ earumdem nostrarum in forma Brevis literarum dispositiones.

Uniuntur insuper præfatæ Provinciæ Flandriæ Residentia quædam, ac nonnulla Monialium Monasteria.

§. 6. Decernentes quoque ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, Conventuum, Residentiarum, & Monasteriorum prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLIX.

Permittitur Minoribus Provinciæ Reformatæ Vallis de Mazzara Ordinis S. Francisci de Observantia, ut eleemosynas pecuniarias pro Missis celebrandis procurare, & recipere possint.

Alias hoc prohibitum fuerat iisdem ab Urbano VIII. Const. ed. 1642. Maji 28. P. 20.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 20. Sept. 1727. An. 4.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Dudum per felic. record. Urbanum Papam VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod in Provincia reformata Vallis de Mazzara nuncupat. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupat. semper servatum fuerat, ut nullæ pro celebrandis Missis pecuniæ reciperentur, sed Missæ gratis pro Benefactoribus juxta intentionem Superioris applicarentur; nonnulli vero laudabilem usum, & observantiam hujusmodi immutare, & invertere nitebantur, idem Urbanus Prædecessor turpis quæstus materiam ab illis, qui perfectam vitam profitebantur, in re præsertim adeo sacra e medio tollere pro pastorali sua sollicitudine volens ne de cætero perpetuis futuris temporibus in provincia prædicta nullæ omnino pecuniæ pro Missis celebrandis exigerentur, ac etiam sponte oblatæ reciperentur, sed Missæ gratis, ut consueverat, celebrarentur, sub vocis activæ, & passivæ, ac quoad Superiores etiam suorum Officiorum privationis pœna eo ipso absque alia declaratione incurrenda, auctoritate Apostolica interdixit, & prohibuit, & alias prout in memorati Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 28. Maji 1642. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Ab Urbano VIII. interdictum ne in prædicta Provincia ullæ omnino pecuniæ pro Missis celebrandis reciperentur.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Minister Provincialis dictæ Provinciæ Nobis nuper exponi fecit, propter imminutam Populorum illarum partium erga ejus Institutum devotionem, numerumque Religiosorum auctum ad ejusmodi eleemosynas pecuniarias modis tamen licitis, & a Constitutionibus Ordinis prædicti præscriptis conquirere necesse fuerit, ac ita a nonnullis lustris usque in præsens piæ Urbani Prædecessoris literæ in usu amplius non sint, neque observentur, ex hac vero illarum antiqua inobservantia in Religiosorum conscientiis aliqua perturbatio, seu inquietudo exorta sit, ideoque dictus Minister Provincialis ad eas tranquillandas opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desideret.

Causæ antiquæ inobservantiæ Urbani VIII. Literarum, & preces Ministri Provincialis pro obtinenda præd. permissione.

§. 3. Nos ipsius Ministri Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum dumtaxat præsentium consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut de cætero per Fratres Provinciæ hujusmodi Eleemosynæ quantumvis pecuniariæ modis tamen per Sedem Apostolicam, & ab ejusdem Ordinis Constitutionibus approbatis, procurari, & recipi possint, quemadmodum a toto Fratrum Reformatorum Ordine procuratas, & respective receptas fuisse

Permissio prædicta.

memoratur, dicta auctoritate, tenore præsentium permittimus.

§. 4. Non obstantibus supradicti Urbani Prædecessoris, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLX.

Statuitur juxta quasdam Urbani VIII. literas, ut quisque Frater Ordinis Eremitarum S. Augustini per duo triennia continua quibusdam officiis functus, in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio eorundem officiorum absolutus, Deo, & Animæ suæ vacare teneatur.

Laudata Urbani VIII. Constitutio hic inserta edita est 1635. Maji 18. P. 12. de eadem re vid. Clem. XII. Const. ed. 1733. Feb. 5. P. 3.

Dat. 27. Sept. 1727. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ab Urbano VIII. præd. Statutum jam antea id fuerat pro Eremitis S. Augustini Congregationis Discalceatorum per quasdam suas in forma Brevis Literas.

§. 1. Dudum per fel. rec. Urbanum PP. VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Fratres tunc existentes Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Administrationibus, aliisque spiritualibus exercitiis uberes in Vinea Domini fructus afferebant, idem Urbanus Prædecessor, ut Congregatio præfata felicioribus in dies proficeret incrementis providere volens, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione suis, ut quicumque per duo triennia continua Vicarii Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, & Visitatorum Generalium, Provincialis, aut Prioris Officia exercuisset, in tertio triennio immediate subsequenti ab omni exercitio nominatorum Officiorum absolutus Deo, & animæ suæ vacare teneretur, statuit, & ordinavit, & alias prout uberius continetur in ipsis Urbani Prædecessoris literis in forma Brevis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Prædictæ Urbani VIII. Literæ.

§. 2. Urbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontificis providentia personarum sub suavi Religionis jugo Divini numinis obsequiis mancipatarum præcipuam gerens solicitudinem ea statuit, & ordinat, quæ felici earumdem personarum statui dignoscuntur profutura, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit salubriter in Domino expedire. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti filii Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Congregationis Discalceatorum nuncupatorum assiduis verbi Dei prædicationibus, & Sacramentorum Administrationibus, aliisque spiritualibus exercitiis uberes in vinea Domini fructus afferant; Nos, ut Congregatio prædicta felicioribus in dies proficiat incrementis opportune providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut qui spatio temporis, quo quatuor immediate antecedentia Capitula Generalia celebrata fuere ad quæcumque Officia Religionis, tam Generalia, seu Generalis, Procuratoris Generalis, Definitorum, vel Visitatorum Generalium, quam etiam Provincialia, seu Conventualia, Provincialatus nimirum, vel Prioratus, aut aliquod eorum electus fuerit, dictaque officia, vel aliquod eorum successive, etiamsi non unum semper, & continuo, sed diversa illorum, vel plura etiam diverso tempore per dictum spatium exercuerit, & administraverit, non possit in Capitulo Generali propediem celebrando; nec subinde per triennium immediate subsequens ad aliquod ex præfatis officiis eligi, sed quoad ea omnia, & singula voce passiva dicto tempore careat, ac Deo, & animæ suæ vacet; in posterum vero, qui spatio duorum Capitulorum Generalium successive ad præfata Officia, vel eorum aliquod electus fuerit, in tertio Capitulo Generali, ac per biennium immediate subsequens ad nullum ex eisdem Officiis, vel aliquod illorum eligi possit, sed voce passiva dicto tempore, quoad ea omnia careat, ac Deo pariter, & animæ suæ vacet.

Statutum prædictum motu proprio editum

Clausulæ.

§. 3. Decernentes omnes, & singulos, qui Officia hujusmodi, ut præfertur, exercuerint ad illa, vel eorum aliquod contra præsentium tenorem assequenda, & exercenda inhabiles esse, & fore, sicque & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis, & aliis arbitrio nostro infligendis pœnis omnibus, & singulis dictæ Congregationis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, ne eos, qui dicta officia, ut præfertur, gesserint, & exercuerint, ad illa de novo contra earumdem præsentium formam & tenorem eligere, iis vero, quos sic eligi contigerit officia prædicta acceptare, vel in eis quoquo modo sese immiscere audeant, & præsumant. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis præfatorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Ordini, & Congregationi hujusmodi, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas Generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes; illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVIII. Maji MDCXXXV. Pontificatus nostri Anno XII.

§. 4. Cum

Causæ præsentis Constitutionis, & preces Commissarii, ac Procuratoris Generalis.

§. 4. Cum autem sicut Dilectus Filius Joannes Jacobus a Sancto Adalberto Commissarius, ac Procurator Generalis Congregationis Italiæ, & Germaniæ ejusdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, successu temporis quidam inquieti, & ambitiosi Religiosi, eo quia forsan, quod ad Officia assumpti non fuerint, sub mentita zeli specie contra Superiores suos litigando, & communem pacem dictæ Congregationis turbando easdem Urbani Prædecessoris literas ad alia etiam Officia in illis minime expressa a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, extendi procuraverint, & amodo in dies majorem, & majorem literarum extensionem novis litigiis, quærere non desistant cum gravissimo præjudicio supradictæ suæ Congregationis, quæ attenta tam ampla extensione vacantiæ ad officia, ob tantam multitudinem Religiosorum vacantium, necessario imperitos, incapaces, & indignos in Superiores eligere cogatur, prædictus vero Joannes Jacobus Procurator, & Commissarius Generalis deplorabilem memoratæ suæ Congregationis ruinam prævidens, ac vi officii sui impedire cupiens, prædictas quidem literas per nos confirmari, præterea, ne ullus in posterum sub quocumque colore, aut prætextu extensionem ad alia quæcumque sive per deputationem, sive per electionem, seu quocumque alio titulo venientia, ultra illa, quæ in literis hujusmodi exprimuntur, officia attentare, aut quomodolibet procurare præsumat, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum prohiberi, ac demum extensiones quascumque contra expressum earumdem literarum tenorem jam factas an nullari, dictasque literas ad primævam suam observantiam reduci plurimum desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 5. Nos igitur ipsum Joannem Jacobum Procuratorem, & Commissarium Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodo libet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audita super præmissis relatione, per dilectum Filium Secretarium ejusdem Congregationis, una cum voto dilecti Filii nostri Josephi Renati ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Imperialis nuncupati prædicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris nobis facta, ac etiam motu, scientia, ac matura deliberatione similibus præinsertas Urbani Prædecessoris literas, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac alia officia præter illa, quæ in supradictis præinsertis literis exprimuntur, nullo modo vacantiæ subjacere debere, quæcumque illa sint, sive per deputationem, sive per electionem, seu quocumque alio titulo venientia, exceptis tamen Definitoribus Provincialibus Provinciarum Italiæ juxta Decretum prædictæ Congregationis Cardinalium Anno 1704. emanat. harum serie declaramus. Volentes, ut quæcumque derogatio harum nostrarum literarum in amplissima forma extendenda nullam vim, ac robur habeat, nisi in casu, quod ad petitionem Capituli Generalis obtenta fuerit.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernent quomodolibet in futurum cujusvis status, gradus, ordinis, & conditionis existant, inviolabiliter, & inconcusse observari, necnon de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse haben. consensus, aliove quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Urbanus Prædecessor in suis literis præinsertis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum pariter volumus, ut earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXVII. Sept. MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXI.

Conceditur facultas Generali, & Deffinitorio Fratrum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemt. Capt., erigendi unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex Conventibus, qui in Italia reperiuntur, vel eorum aliquibus.

De erectione alterius Provinciæ pro iisdem Fratribus vid. aliam Const. hujus ed. 1726. Aug. 14. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Sept. 1727. Ann. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Alias olim tres Conventus ab Innocentio XI. petiverunt Congregationi Hispaniæ uniri.

§. 1. Alias felic. record. Clementi Papæ XI. Prædecessori Nostro pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Provinciæ Italiæ Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum exposito, quod cum alias tunc pariter existentes Fratres Discalceati trium Conventuum Italiæ dicti Ordinis ob defectum Regularis observantiæ, aliisque injustis, & rationabilibus de causis in Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita probatis, & justificatis, proprias obligationes nequaquam adimplere, minusque aliquot sive in spiritualibus, seu in temporalibus Religiosos progressus facere valuissent, seque proinde Congregationi Hispaniæ eorumdem Fratrum Discalceatorum uniri petiissent, & successive Superiores dictæ Congregationis consensum suum unioni hujusmodi præstitissent, ac deinde iidem Fratres Discalceati Provinciæ prædictæ supplicem libellum piæ mem. Innocentio Papæ XI. pariter Prædecessori Nostro pro ejusmodi unione obtinenda porrexissent, iisque ab ipso Innocentio Prædecessore ad

dictam Cardinalium Congregationem, & ab ista ad bo. mem. Alderanum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Cybo nuncupatum dicti Ordinis dum vixit, apud eumdem Innocentium Prædecessorem; & Sedem Apostolicam Protectorem remissus fuisset, dictus Alderanus Cardinalis, & Protector suum pro dicta unione votum justis de causis cum eo relatis prædictæ Congregationi Cardinalium exhibuerat; necnon cum die 6. Maji 1690. causa in ipsa Cardinalium Congregatione proposita fuisset, dilato circa dictam unionem negotio, emanaverat ab eadem Congregatione Decretum, quo pro tunc ex tribus Conventibus prædictis constituta fuerat separatio supradicta, nempe Italiæ Provincia, quorum Conventuum Religiosi sub obedientia Ministri Generalis dicti Ordinis juxta formam tamen in quibusdam rec. mem. Urbani Papæ VIII. itidem Prædecessoris Nostri Literis in simili forma Brevis die 12. Septembris 1629. expeditis præscriptam permanerent.

Verum per Congregationis Episc. & Regularium decretum ex tribus Conventibus eisdem constituta fuit separata Provincia Italiæ.

§. 2. Et in eadem Expositione subjuncto, quod dicti Religiosi observantiam Constitutionum dictæ Congregationis in solemni eorum regulari professione expresse promiserant, adeoque eas observare tenebantur, illæ vero ipsos ad subjectionem pro tempore similiter existenti Ministro Generali ejusdem Congregationis Hispaniæ omnino obligabant, ipsique proinde quo facilius vota sua Altissimo reddere, & propria Instituta Regularia adimplere valuissent, memoratæ unionis gratiam expectabant, idem Clemens Prædecessor de nonnullorum ex etiam tunc existentibus Venerabilibus Fratribus tunc suis dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus super causa unionis hujusmodi dictæ scilicet Provinciæ Italiæ, omniumque ejus Religiosorum prædictæ Congregationi Hispaniæ inter dictum Procuratorem Generalem ex una, & alium Procuratorem Generalem dicti Ordinis ex altera Partibus controversa a prædicto Clemente Prædecessore specialiter deputatorum, qui utrumque Procuratorem Generalem tam ore, quam in scriptis informantes audiverant, negotioque mature perpenso, unionem prædictam fieri posse censuerant, consilio, prædictam Provinciam Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ auctoritate Apostolica univit, annexuit, & incorporavit, ac tunc, & pariter existenti Ministro Generali ejusdem Ordinis subjecit, & alias prout in prædictis memorati Clementis Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 20. Novembris 1705. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

A Clemente XI. postea prædicta Provincia Italiæ dictæ Congregationi Hispaniæ unita.

§. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Michael a Sancto Josepho Commissarius pro Italia, & in Romana Curia Procurator Generalis Ordinis prædicti Nobis nuper exponi fecit, Superiores Generales ejusdem Congregationis laudabili zelo, multisque expensis plures alios Conventus superioribus annis intra Italiam ut pio Religiosissimæ Italicæ Nationis desiderio satisfacerent, & in eadem Regione Institutum Redemptionis Captivorum promoverent, erigere curaverint, novosque Conventus hujusmodi ad paucitatem Religiosorum Italorum per Hispanos Religiosos magna ex parte manutenere studuerint; ipse vero Michael Commissarius, & Procurator Generalis ad confirmationem, & meliorem formam dictorum Conventuum expediens, ac necessarium existimet, si Ministro, & Deffinitorio committatur, ut ex dictis tribus Conventibus, nempe Taurini, Liburni, & Falconii, & ex aliis, quos Religio habet Mediolani, Alexandriæ, Pelestrinæ, Forolivii, Prænestæ, & Cotronæ ex his omnibus, vel eorum aliquibus, prout dicti Minister Generalis, & Deffinitorium magis in Domino expedire judicaverint, una quasi de novo Provincia erigatur, quæ tamen titulum Sancti Joannis de Matha, & antiquitatem a tempore suæ primævæ erectionis conservet, fruaturque, & gaudeat omnibus, & singulis gratiis, præeminentiis, Indultis, & privilegiis, quibus aliæ similes Provinciæ fruuntur, & gaudent. Nobis propterea supradictus Michael Commissarius, & Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & alias ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis pro dicta Facultate obtinenda.

§. 4. Nos igitur ipsius Michaelis Commissarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, prædicto Ministro Generali una cum Diffinitorio ex antedictis tribus Conventibus Taurini, Liburni, & Falconii, unam quasi de novo Provinciam Italiæ ex supra sex aliis specificatis Conventibus, vel ex eorum aliquibus cum titulo, & antiquitate primævæ suæ erectionis, ac gratiis, præeminentiis, indultis, & privilegiis supradictis erigendi plenam, & amplam facultatem, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & impartimur, & quod sic in Italiæ Provinciam erecta in omnibus, & per omnia ad formam novissimarum Constitutionum per Nos confirmatarum pro Provincia Sancti Joachimi, aliisque Provinciis in posterum erigendis gubernetur. Præterea eo quia exiguus admodum est numerus Religiosorum Italorum, ut in electionibus faciendis requisita a Constitutionibus generalibus Ordinis quoad graduationem ex Officiis provenientem præscripta, habita tamen ratione probitatis, & doctrinæ eligendorum minime serventur, ad sexennium dumtaxat auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Concessio facultatis prædictæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ idem Clemens Prædecessor in suis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoriæ.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium habeatur, tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXII.

Conceditur Ministro Generali Minorum Capuccinorum facultas restituendi Discretos conventuales in Provinciis Hispaniarum.

Hac de re vid. Innoc. XII. Constitutionem ed. 1693. Mart. 29. P. 2. & aliam ed. 1693. Septemb. 12. P. 3. ubi dicti discreti abrogati fuerunt.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Sept. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Dudum pro parte clar. mem. Caroli II., dum vixit Hispaniarum Regis Catholici, fel. rec. Innocentio Papæ XII. Prædecessori Nostro exposito, quod alias ad tollenda damna, & incommoda, quæ Fratres Provinciarum Regno-

Ab Innocentio XII. Discreti præd. in Hispaniarum Provinciis abrogati fuerant.

rum utriusque Castellæ veteris scilicet, & novæ nuncupatarum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum ex electione discretorum, qui a Conventibus ad effectum suffragia in Capitulis Provincialibus ferendi eligi consueverant, in religiosæ pacis, & concordiæ, ac regularis disciplinæ præjudicium passi fuerant, idem Innocentius Prædecessor per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 29. Martii 1693. expeditas Literas discretos prædictos in dictis Provinciis sustulit, ac removit, & subinde inter alia remotionem, & abolitionem discretorum hujusmodi expeditasque desuper literas prædictas ad Provincias Bethicæ, & Navarræ per alias suas itidem in simili forma Brevis Literas die 12. Septembris ejusdem anni emanatas auctoritate Apostolica extendit, & ampliavit, & alias prout in dictis Innocentii Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Preces Ministri Generalis præfati pro restitutione eorundem Discretorum.

§. 1. Cum autem, sicut dilectus filius Hartmannus Brixiven Minister Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, propter Discretorum hujusmodi abolitionem, licet ad bonum finem petita fuerit, nihilominus maximum tamen detrimentum, ac præjudicium regulari observantiæ allatum fuerit, & adhuc de præsenti afferatur, ideoque idem Hartmannus Minister Generalis electionem eorumdem Discretorum omnibus Hispaniarum Provinciis restitui summopere desideret, quemadmodum recol. mem. Clemente XI. Belgii, & Innocentio XIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus pariter nostris Sardiniæ respective Provinciis Ordinis prædicti concessum fuisse memoratur. Nobis propterea dictus Hartmannus Minister Generalis tendentibus etiam in id Clarissimi in Christo Filii nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici votis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio facultatis prædictæ.

§. 2. Nos igitur ipsum Hartmannum Ministrum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati prædicto Hartmanno Ministro Generali serio, prudenter, ac diligenter examinata, omnibus, & singulis Hispaniarum Provinciis de cætero electionem Discretorum hujusmodi, si id divinæ gloriæ, publicæ tranquillitati, ac regularis observantiæ incremento in Domino expedire judicaverit, restituendi facultatem, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Derogatoria.

§. 3. Non obstantibus prædictis Innocentii Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provinciarum, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXVII. Pontificatus nostri Anno IV.

CLXIII.

Interdicitur Clericis Regularibus Congregationis Scholarum Piarum prædicatio, ut Scholarum exercitio incumbere valeat, ademta etiam Superioribus facultate super hoc dispensandi.

De Privilegiis hujus Congregationis vid. Inn. XI. Const. ed. 1686. Sept. 3. P. 10. & Alex. VIII. Const. ed. 1691. Jan. 23. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 3. Oct. 1727. An. 4

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Adolphus a S. Georgio Præpositus Generalis Congregationis Clericorum Regularium Scholarum Piarum nuncupat., quod hujus Congregationis Institutor, prævidens quam grave damnum Scholarum Piarum hujusmodi exercitio conciones, Adventus, & Quadragesimæ tempore extra Ecclesias præfatæ Congregationis habendæ, allaturæ essent, in suis Constitutionibus, auctoritate Apostolica confirmatis, tertia parte, *cap. 7.* de Concionatoribus, expresse cavet in hæc verba: *Nemo publice prædicabit, nisi a Generali, vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus, & Quadragesimæ extra nostras Ecclesias nemo nostrorum prædicabit, & extra id tempus, nonnisi ex urgentissima causa, & de Provincialis consensu.* Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tametsi successu temporis a variis Capitulis Generalibus declaratum fuerit, esse penes Præpositum Generalem concedere facultatem concionandi extra easdem Ecclesias tempore Adventus, & Quadragesimæ, ut præfertur, ac subinde variæ cautelæ, ut insurgenti olim præviso malo occurreretur, adjectæ fuerint; nihilominus experientia magistra dictus Adolphus Præpositus Generalis edoctus, per conciones prædictas ministerio hujusmodi Scholarum tristissimam eversionem imminere, eo quod Verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra Domos memoratæ Congregationis commorantes Scholis adjici nequeant, imo sæpe hoc prætextu etiam eas subterfugiant; Nobis propterea dictus Adolphus Præpositus Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

A Congregationis prædictæ Institutore cautum fuit, ne quisquam publice prædicari valeret, nisi de licentia Generalis, vel Provincialis.

Causæ præsentis Constitutionis, & preces Præpositi Generalis.

§. 2. Nos igitur ea, quæ per præinsertam Constitutionum particulam disposita sunt, imposterum firmiter, ac inviolabiliter servari, & ne ullo modo convelli, vel labefactari possint, providere, ac ejusdem Adolphi Præpositi Generalis Votis hac in re, quantum in Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertam particulam ex Constitutionibus memoratæ Congregationis Scholarum Piarum exceptam (ut præfertur) auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnia, & singula per eam disposita inconcusse observari mandamus, & præcipimus, & eidem Adolpho, & pro tempore existenti Præposito Generali facultatem super præmissis dispensandi, auctoritate, & tenore prædictis adimimus.

Confirmatur relatum statutum Institutoris Congregationis, & super eo dispensandi facultas Generali adimitur.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas sem-

per

per firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari: ſicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his, a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & quatenus opus ſit, dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides habenda tranſumtis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno IV.

CLXIV.

Confirmatur Alternativa Officiorum Provinciæ Bethicæ Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum inter Fratres dictæ Provinciæ, & eos della Manca.

De alternativa Officiorum in Regnis Luſitaniæ, & Algarbiæ ſervanda vide Clem. XI. Conſt. ed. 1716. Oct. 26. Et alia hujus Conſt. ed. 1727. Sept. 29. P. 4. determinatum fuit tempus vacationis ab officiis pro illis qui in dicto ordine per duo triennia aliquod obtinuerunt.

Dat. 3. Oct. 1727. Ann. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

In Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ Alternativa præfata inſtituta fuit.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Fratres Provinciæ Bethicæ, Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Diſcalceatorum nuncupat., quod in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ die 10. Menſis Maji proxime præteriti in Collegio Sanctiſſimi Sacramenti Villæ de Almagro Præſidente Dilecto Filio Joanne a Sancta Tereſia Lectore Jubilato Tribunalis Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem in Regnis Hiſpaniarum auctoritate Apoſtolica inſtitutis, & Vicario Generali Congregationis Hiſpaniarum, & Indiarum d. Ordinis celebrato aſſiſtentibus omnibus Vocalibus, quibus Capitulum prædictum conſtabat, ipſi Vocales ſic legitime congregati prævia matura deliberatione conſervationi, ac paci, quieti, & tranquillitati Provinciæ prædictæ conſulere cupientes, Alternativam Officiorum inter eoſdem Exponentes, & Fratres della Manca, ſeu Mancia nuncupat. inſtituendam decreverunt, eamque dicto Capitulo ſtabiliverunt in hunc modum, tenoris, qui ſequitur videlicet.

Modus Alternativæ prædictæ.

§. 2. *Fra Giovan di Gieſu Lettore Giubilato, e Secretario della Provincia d'Andaluzia dell' Ordine Diſcalceato di S. Agoſtino fo fede, e certifico qualmente tra gli Decreti, & ſtabilimenti, che furon fatti nel Capitolo Provinciale proſſimo paſſato, che fù celebrato nel Collegio del Santiſſimo Sagramento della Villa d'Almagro di detta Provincia, che cominciò alli 10. di Maggio del corrente anno 1726., nel quale fù preſente il Molto Reverendo Fra. Gio. di S. Tereſa Lettore Giubilato qualificatore della ſuprema, e Vicario Generale della Congregazione di Spagna, e Indie dell' Ordine Scalzo di S. Agoſtino, quale confermò tutto quello ſi ſtabilì in detto Capitolo vi è un Decreto, e Statuto, che è ad imina ſettima fol. 89. del libro di detta Provincia, nel quale ſi ſcrivono gli Capitoli, che in eſſa ſi celebrano, & è del tenore ſeguente -- Item per quanto queſta noſtra Provincia d'Andaluzia comprende nelli ſuoi termini tanto la detta parte d'Andaluzia, come anche la parte, e Territorio della Manchia, ò Mancia, e tra gli Religioſi dell' uno, e l'altro paeſe per eſſere differenti nel genio, di che ſono nate varie emulazioni, e contraſti, lamentandoſi alcuni circa la diviſione ineguale delli poſti, & Officj de' Padri, che governavano detta Provincia ſenza poterli riparare, il zelantiſſimo, e religioſo fervore delli prelati Superiori: per tanto ſtabilì, e determinò queſto preſente Capitolo aſſiſtendo ad eſſo tutti gli Vocali, nemine dempto, che ſi ſupplichi, e preghi al S. Pontefice, ſi degni concedere Bolla d' Alternativa, in queſta forma, che ſi giudica aſſai conveniente, cioè, che nel Capitolo Provinciale proſſimo venturo ſi ſceglia, e nomini Priore Provinciale di queſta detta Provincia un Religioſo, che ſia dell'altra parte, di dove ſia il Prior Provinciale eletto nel preſente Capitolo, di modo, che ſe nel preſente Capitolo ſarà eletto in Provinciale un Religioſo d'Andaluzia, in queſt' altro proſſimo Capitolo ſia della Manchia, ò Mancia, quello che ſi dovrà eleggere in Provinciale, e così vadino alternative in queſto Officio gli Religioſi dell' uno, e dell' altro Territorio, e ſe accadeſſe mancare qualche triennio il Provinciale eletto, o ſia per renuncia, o ſia per morte naturale, o civile, ſia obligo del venerabile Difinitorio Generale, che a queſto tocca provedere detta mancanza a eleggere in Rettore Provinciale, che concluda il triennio, o un Religioſo, che ſia del medeſimo Territorio, che era quello, che mancò, e in caſo di non fare detto Diſinitorio Generale la ſudetta elezione, in tal caſo ſubentrerà a concludere detto Territorio il Provinciale aſſoluto più immediato del medemo Territorio di dove fù il Provinciale, che mancò, oſſervandoſi in queſto proportionabiliter le noſtre ſacre Leggi, e Coſtituzioni.*

§. 3. *Che gli quattro Definitori di detta Provincia, che in tutti gli Capitoli, ſi elegeranno, cominciando dal futuro Capitolo, debbano eſſere, e ſiano due ſogetti d'Andaluzia, e due della Mancia, e per ſoſtituire detti Officj, quando vacaranno, ſecondo ſtabiliſcono le noſtre Sacre Coſtituzioni debbano eſſere, e ſiano addetti delli due Definitori d'Andaluzia quelli ſoggetti, che del medemo Territorio averanno più voti, & il ſimile ſi debba pratticare delli due Definitori della Mancia, che doveranno ſoſtituirſi quelli, che averanno più voti in quelli del ſuo Territorio, di modo tale che ſempre il Definitorio di queſta Provincia coſti di due ſoggetti d'Andaluzia, e due della Mancia, al qual effetto, ſi ſcriveranno quelli, che tanto dall' una, quanto dall' altra parte averanno più voti. Che gl' altri Officiali di queſta detta Provincia, cioè Priori, Secretario, e Maeſtro di Novizj, ſi debbano dividere, e provedere in modo, che tanti ſiano dell'una, quanti dell' altra parte avendo il Prelato a chi ſecondo le noſtre Coſtituzioni tocca, & appartiene provedere le vacanze di detti Officj obligazione di conferirli, e diſtribuirli alli ſoggetti naturali di quel Territorio, da dove erano gl' Officiali, che mancheranno, accioche così ſi conſervi l' equilibrio, e diſtribuzione giuſta, & eguale di detti Officj. Che li due Definitori Generali, e li due Diſcreti, che ſi nominano, & eleggono nel Capitolo Provinciale, accioche concorrano a nome della detta Provincia all' elezione del Vicario Generale*

ſiano

siano respettivamente due d' ogni parte, cioè un Definitore, & un Discreto del Territorio della Mancia, e gl' altri due d' Andaluzia, provedendosi parimente le vacanze di qualsivoglia di detti quattro nella forma già detta nelle altre vacanze. E acciocbe non naschino sconcerti, & ambiguità tra gli soggetti, che dovranno essere Offiziali, e non restino esclusi, quelli, che non sono nè d'Andaluzia, nè della Mancia, come sono li Castigliani, Estremegni &c., si determina siano appartenenti alla Mancia quelli, che son naturali delli Porti de Sierramorena verso Madrid, quelli, che sono naturali delli Porti di Sierramorena guardando verso Siviglia, e Granata.

Preces Fratrum d. Provinciæ.

§. 4. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, Exponentes prædicti, præmissa quo firmius subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti super præmissis eisdem Cardinalibus factam, viderunt consilio, præinsertam Alternativæ concordiam, omniaque, & singula in ea contenta, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio relatæ Alternativæ.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die III. Octobris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXV.

Confirmatur Decretum Congregationis super disciplina regulari, qua decernitur, ut oppositores vitæ communis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo strictæ observantiæ Provinciæ S. Alberti in Sicilia, omnino acquiescerent.

Alia hujus Const. ed. 1724. Jul. 27. P. 1. instituta fuit reformatio dictæ Provinciæ S. Alberti.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 15. Oct. 1727. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. NUper pro parte Dilecti Filii Petri a Jesu, & Maria Procuratoris Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo strictæ observantiæ Provinciæ Sancti Alberti in Sicilia Nobis exposito, quod cum in dicta Provincia perfecta regularis observantia eorum Regulæ mitigatæ, & vita communis cum pluribus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. Romanæ Ecclesiæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari deputatæ; decretis literis Apostolicis, & oraculo nostro stabilita fuisset, post multas contradictiones nonnullorum ejusdem Provinciæ Religiosorum illis discussis, ac examinatis, & tandem uti insubsistentibus ab eadem Congregatione rejectis, iidem Religiosi oppositores a tardanda operis tam sancti pace minime cessaverat; ideoque dictus Petrus Procurator intellexerat, quod illi ab eorum instantiis a prædicta Congregatione declinantes mentem Nostram molestia afficerent, idipsum Exponentes, quod per sex annorum cursum matura consideratione a prædicta Congregatione examinatum, & in ea ab illis iteratum, & subinde pro insubsistenti, & pro pura æmulationis opera recognitum fuerat, ac proinde Nobis supplicato, ut perpetuum silentium a Nobis super hujusmodi oppositionibus tam Dei gloriæ, ac paci, & quieti Provinciæ prædictæ ejusque Religiosorum præjudicialibus imponeretur. Nos supplicem libellum Nobis super præmissis porrectum ad eamdem Congregationem remisimus, quæ quidem Congregatio edidit suum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum prædictum.

§. 2. *Sacra Congregatio super disciplina Regulari, attentis narratis, & auditis Archiepiscopo Messanen. Episcopo Syracusano, & Vicario Capitulari Catanensi, referente Eminentissimo Spinula, decrevit, quod partes omnino acquiescant. Romæ 18. Julii 1727. Joseph Renatus Cardinalis Imperialis Præfectus - F. Episcopus Elusin. Secretarius.*

Preces Procuratoris dd Fratrum.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Petrus Procurator Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia, & observatione Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Petrum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spe-

ctabit pleniſſime ſuffragari, & ab illis reſpective inviolabiliter obſervari: Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit prædictorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & ſingulis illorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die XV. Decembris MDCCXXVII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

CLXVI. Confirmatur Decretum Epiſcoporum, & Regularium approbans acta quædam Capitularia Eremitarum S. Auguſtini Provinciæ Caſtellæ.

De Confirmatione cujuſdam Decreti Capituli Generalis d. Ordinis ſuper numero 36. Magiſtrorum Provinciæ Aragoniæ, vide aliam hujus ed. 1727. Jun. 27. P. 4., & de confirmatione omnium privilegiorum dicti Ord. vide ſequentem Conſt.

Dat. 22. Dec. 1727. Ann. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expoſitio.

NUper pro parte dilectorum filiorum Prioris Provincialis, & Diffinitorii Provinciæ Caſtellæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitæ expoſito, quod in noviſſimo eorum Capitulo Provinciali die 4. Maji currentis anni in Conventu Matricalenſi dictæ Provinciæ celebrato, multa Statuta, ſeu acta Capitularia pro regularis diſciplinæ obſervantia condita fuerant, inter quæ dilectus etiam filius Fulgentius Bellelli Prior Generalis ejuſdem Ordinis de Aſſiſtentium ſuorum conſilio confirmaverat, & approbaverat ſequentia videlicet.

Acta Capitularia prædict. de Procuratore hujus Provinciæ Romæ habendo.

§. 1. Propoſitum fuit in Diffinitorio an expediret Romæ habere Procuratorem hujus Provinciæ pro Cauſa Venerabilis Croſco, & pro eo, quod huic Provinciæ occurri valeat in Romana Curia.- Determinatum fuit, quod ibi habeatur Religioſus hujus Provinciæ quemadmodum ab aliis Religionibus practicatur in ſimilibus Cauſis, & ne pecuniæ deſtinatæ pro Cauſa Venerabilis patiantur notabilem diminutionem, data fuit admodum Reverendo Patri Provinciali facultas arbitrandi media ſuaviora Provinciæ, quin gravetur Conventus novis pecuniarum exactionibus. Diffinitorium dedit facultatem noſtro admodum Reverendo Patri Provinciali, ad hoc, ut caſu, quo noſter Procurator Romanæ Curiæ abſit ab ea poſſit alium nominare, qui ſit filius hujus dictæ Provinciæ.

De exequutioni mandandis Decretis quibuſdam.

Diffinitorium commendat admodum Reverendo Patri Provinciali, ut curet, & faciat obſervari acta 31. & 32., (quæ in ſuo compendio ſunt 29., & 30.) anno 1718., conformia Decreto, quod Illuſtriſſimus Dominus Aldovrandi, dum eſſet in his Regnis Hiſpaniarum Nuncius Sanctitatis Suæ publicari mandavit, & publicatum fuit die 13. Septembris 1717.; in quo ordinatur, quod nullus Religioſus exeat a Domo ſolus, & declaratur, in hoc ordine univerſali (excepto Procuratore Generali) non ſolum includi Conventuales, & Collegiales noſtrarum Communitatum Sancti Philippi, & Conventus Matritenſis, in quibus Pater Rector aſſignabit Patri Adminiſtratori ſocium ſibi beneviſum, prout etiam Prior Sancti Philippi Officialibus ſuis; verum etiam omnes exteros hujus Provinciæ, & aliarum in Curia exiſtentes, qui debent incedere cum Sociis Religioſis, non ita tamen cum Donatis, qui incipiunt introduci, & nunquam fuerunt in uſu in hac Provincia ad ſociandum, quapropter Definitorium decrevit, quod non permittantur Donati, niſi ii, quos Provincia habuerit pro ejus ſervitio, qui nullum Religioſum extra Domum aſſocient.

De veſtibus geſtandis a Religioſis, quum domo exeunt.

§. 2. Pariter mandat Diffinitorium, quod nullus Religioſus hujus Provinciæ, neque extraneus (excepto Patre Procuratore Generali) exeat a Domo cum Cappa ſine manicis longis, vel protenſis, cum clamyde, vel Pallio, & galero, neque Miſſam celebret extra Conventum, neque reſideat, multoque minus pernoctet extra eum. Et quoniam ex admiſſione Exterorum ignoratis diligentiis, ratione quarum veniunt, & ex ignorantia ſtatus illarum ſequuntur nonnulla inconvenientia, Diffinitorium ideo mandat Patri Priori pro tempore exiſtenti Regii Conventus Sancti Philippi, quod juxta praxim Romanæ Curiæ expreſſam in noſtris Sacris Conſtitutionibus 3. parte Cap. 6. n. 2., & 4. cum aſſiſtentia Patris Procuratoris Generalis Provinciæ examinent motivum, propter quod Religioſus venit ad Curiam, ut prædictus Pater Procurator Generalis notum faciat illud noſtro Admodum Reverendo Patri Magiſtro Provinciali, & cum ejus approbatione permittatur illi reſidere Matriti, & terminatis diligentiis compellatur reverti in ſuam Provinciam, vel Conventum, & Patribus Priori, & Rectori Collegii, qui permiſerit contraventionem hujus, ſeu præcedentis Acti, quæ tantum ad Religioſam obſervantiam, & bonum exemplum imponitur pœna privationis Officii, quam Pater Provincialis ſtatim mandet executioni, abſque ulla diſpenſatione.

De exteris examinandis cur ad Curiam accedant.

Preces Capituli ad Reverendiſſ. Procuratorem Generalem pro relatorum actu approbatione.

§. 3. Hæc ſunt, Reverendiſſime Pater, Capituli noſtri electiones, & acta, pro quorum approbatione, & confirmatione ad pedes Paternitatis veſtræ ſubmiſſi provolvimur humillime obſecrantes, ut iiſdem favoribus, ac paterni amoris affectibus, quibus ſemper Nos proſequitur, Deus optimus maximus Paternitatem veſtram Reverendiſſimo Eremitico Ordini diu ſervet incolumem. Datum in hoc Conventu Sancti Patris noſtri Auguſtini Matricalenſi die 7. Maji anno Domini 1727.

Frater Franciſcus de Legano Præſidens.
Frater Petrus Portocarrero Exaſſiſtens Generalis.
Frater Mathias Teran Diffinitor.
Frater Petrus Manſo Provincialis abſolutus.
Frater Barnabas Barcina Diffinitor.
Frater Joannes Taxardo Diffinitor.
Frater Joannes Can Viſitator.
Frater Franciſcus de Aviles Provincialis.
Frater Julianus Orenſe Diffinitor.
Frater Franciſcus de Rio Viſitator.
Fratri Fulgentio Bellelli Buccinenſi Sacræ Theologiæ Magiſtro totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Priori Generali.

Approbatio Procuratoris Generalis.

§. 4. Inſpectis retroſcriptis Actis Capituli Provincialis hoc anno 1727. in noſtra Caſtellæ Provincia celebrati, omnes, & ſingulas actiones, electiones, ac determinationes in actis ipſis inſertas, & deſcriptas, harum ſerie, noſtrique mu-

neris

neris auctoritate, necnon de consilio admodum RR. PP. Nobis Assistentium, confirmamus, & approbamus, illasque ratas, & firmas esse, & haberi volumus, & mandamus. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen. Datum in Conventu Nostro S. Patris Augustini de Urbe die 23. Junii 1727. -- Frater Fulgentius Bellelli Generalis: Nostri muneris sigillo -- Magister Frater Angelus Guilelmus Rochensis Ordinis Secretarius -- Registrat. lib. 2.

§. 5. Et in eadem Expositione subjuncto, quod Prior, ad Diffinitorium hujusmodi, Statuta, seu Acta Capitularia prædicta, ut exactius serventur, auctoritate quoque dictæ Congregationis Cardinalium confirmari plurimum desiderabat. Emanavit ad eorum supplicationem ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attenta relatione hujusmodi Domini Cardinalis Imperialis prædicti Ordinis apud Sanctam Sedem Protectoris, Acta Capitularia superius expressa confirmata, & approbata a Patre Generali, præsenti Decreto itidem approbat, atque confirmat. Romæ 3. Octobris 1727. -- Cardinalis Franciscus Barberinus -- P. A. Archiepiscopus Larissæ Secretarius.*

Decretum præfatum eadem acta approbans.

§. 6. Cum autem, sicut dilectus pariter filius Hieronymus Flores frater expresse professus dicti Ordinis, & Procurator præfatæ Provinciæ Castellæ Nobis subinde exponi fecit ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Hieronymum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris dictæ Provinciæ.

Confirmatio relati Decreti.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Provinciæ, & Ordinis prædictorum etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Decembris MDCCXXVII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXVII.

Indicitur Jubilæum pro Christifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Insularum adjacentium, divinam opem implorantibus pro existentibus necessitatibus.

Ab hoc Pontifice indictum fuit Jubilæum Anni Sancti 1725. Const. ed. 1724. Jun. 26. P. 1. Et Clem. XII. Const. ed. 1730. Sept. 9. P. 1. indicitur Jubilæum universale pro initio sui Pontificatus.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 2. Jan. 1728. An. 4.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Cum justus, ac misericors Dominus assiduis hominum flagitiis lacessitus, iracundiæ, ac ultionis suæ flagella per nuperos terræ motus, quibus plurima Status Nostri Ecclesiastici Loca, Civitates, Terræ, & Oppida graviter concussa fuerunt, atque Aquarum inundationes, tempestates, ac spiritus procellarum, & etiamnum per continuas pluvias, quæ Agrorum vastitatem, aliaque publica detrimenta minantur, non obscure ostenderit; Nos Dominici gregis curæ Nostræ cælitus crediti calamitatibus, ac terroribus tenerrimo paternæ charitatis affectu compatientes, manus Nostras ad Deum totius consolationis extollimus, ab illoque in amaritudine Animæ Nostræ deprecamur, ne effundat super populum suum indignationem furoris sui, sed superexaltet misericordia judicium, & qui longanimi patientia homines ad pœnitentiam vocat, det eis benignus salutarium lacrymarum fontem, quo peccata sua multa, & gravia abluant eique reconciliati per viam mandatorum suorum ambulent. Hoc igitur acceptabili ineuntis anni tempore, expurgantes vetus fermentum, novumque induentes hominem, unanimes adeamus cum fiducia ad Thronum Gratiæ, ac obsecrationibus, jejuniis, & eleemosynis, aliisque piis operibus Divinam iram adversus Nos concitatam placare studeamus, suppliciterque a Deo petamus, ut flagella, quibus Nos corripit, ac deterret ad emendationem, clementer a Nobis avertat, & qui castigat Nos propter scelera nostra, ipse salvet Nos per misericordiam suam.

Exordium a publicis calamitatibus ductum.

§. 1. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris, & Magistræ more, cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei Nostræ commisit Divina dignatio aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit: Universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe Nostra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra decursum proximæ, quæ erat prima Mensis Januarii currentis, vel immediate subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam,

Conceditur Indulgentia plenaria iis, qui præscripta omnia exequuti non mandaverint; tum pro Romæ degentibus,

prout unicuique suggeret devotio, erogaverint; Cæteris vero in universa Italia, & Insulis illi adjacentibus degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ Nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designata per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Tum in Italia & Insulis adjacentibus.

§. 2. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia susceperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali Loci eorum Domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis, quam Ecclesiasticis Sæcularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, & captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in alium proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Pro navigantibus, & iter agentibus.

Pro Regularibus, aliisque in Claustris degentibus.

Et in carcere, & captivitate existentibus, vel alia re impeditis.

§. 3. Insuper præfatis omnibus, & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis sæcularibus, & Regularibus, cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe, quam in universa Italia, & Insulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere quemcumque Presbyterum Confessarium tam sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris a jure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus, & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedis Apostolicæ, etiam in Literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Nostras, & Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare valeant, & insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

Conceditur Confessariis amplissima facultas absolvendi a quibuscumque peccatis, necnon vota dispensandi.

§. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum Italiæ, & insularum ei adjacentium hujusmodi, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terra, & Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, sive Ecclesias visitandas designent.

Præcipitur publicatio harum Literarum.

§. 5. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contractis dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & Censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut coram partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse, aut debere.

Declarantur quædam nullo modo dispensari posse, nec absolv.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus, ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis adinstar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutionum regularium, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac forma in eis tradita observata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatoria.

§. 7. Ut autem præsentes Nostræ Literæ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die secunda Jan. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri anno quarto.

CLXVIII.

Confirmatur Indultum, seu Determinatio Provinciæ Philippinarum Ordinis Eremitarum S. Augustini; ut Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis dictæ Provinciæ suffragium ferre possint in Capitulis Provincialibus.

De

De voto Fratrum Consanguineorum in Capitulis ejusdem Ord. vide Inn. XIII. Const. ed. 1723. Sept. 20. P. 3.

Dat. 26. Jan. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Prior Provincialis, & Diffinitorium Provinciæ Philippinarum Ordinis fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod ab immemorabili tempore, & forsan a primæva dictæ Provinciæ fundatione, attenta Religiosorum Vocalium paucitate, & ratione alicujus Indulti, seu ipsius Provinciæ determinatione, cautum reperitur, quod Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis præcipui, & Principalis in dicta Provincia vocem, & votum habeant in Capitulis Provincialibus, cujus tamen Indulti, seu determinationis memoria minime reperitur. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, in Provincia hujusmodi Religiosi ad Missiones & munera Parochialia deputandi sint, multaque alia Officia distribui debeant, paucique existant Priores, & nullus adsit Magister, qui vocem habeant in Capitulis, ipsi Exponentes ad majorem Indulti, seu determinationis hujusmodi validitatem, & conscientiæ quietem illa per Nos approbari, & confirmari summopere desiderent. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Fratrum Provinciæ prædictæ.

§. 1. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Indultum, seu determinationem, per quæ Procurator Generalis, & Superior Conventus Manilensis prædicti vocem, & Votum habent in Capitulis Provincialibus, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus; itaut iidem Procurator Generalis, & superior eorumque in prædictis muneribus successores in perpetuum in memoratis Capitulis Provincialibus prædictæ Provinciæ Philippinarum suffragium ferre possint, & valeant.

Confirmatio Indulti, seu determinationis præfatæ.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac iisdem exponentibus, aliisque, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit prædictorum Conventus, Provinciæ, & Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Jan. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri anno IV.

CLXIX.

Præcipitur universis Fratribus Discalceatis Beatæ Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum, ut Cantum Gregorianum dumtaxat in Choro adhibeant.

De uniformitate in Cantu Gregoriano servanda a Fratribus Eremitis S. Augustini quarumdam Provinciarum vide aliam hujus ed. 1726. Jan. 22. P. 2.

Dat. 28. Jan. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. CUm sicut accepimus Provincia Siciliæ, & Italiæ, ac totus Ordo Fratrum Discalceatorum Reformatorum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum multum detrimenti patiantur ex causa Cantus in Choro, quippe qui sine notis, & concentu adhibetur, & valde laboriosam, molestamque admirationem ita inducit, ut nonnulli Religiosi ab assistentia Chori sese abstineant. Hinc est, quod Nos hisce inordinationibus pro Pastoralis Officii nostri debito remedium afferre volentes Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine dilectis filiis Ministro Generali, Provincialibus, Prioribus, & universis Fratribus Discalceatis dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede nunc, & pro tempore existentibus, ut ipsi de cætero Cantum Gregorianum tantum in Choro omnino adhibere teneantur, tenore præsentium præcipimus, & mandamus.

Præceptum prædictum motu proprio emanatum.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, alioque quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci posse, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis,

etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Januarii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXX.

Extenduntur Privilegia Tertiariorum Ordinis S. Francisci ad Tertiarios Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemtionis Captivorum.

De Privilegiis Tertiariorum Ordinis S. Francisci vide aliam hujus ed. 1725. Dec. 10. P. 2., & Const. ed. 1726. Jul. 9. P. 3.

Dat. 26. Febr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Gabriel Barbastro Magister Generalis, & Alexander Illomæi Procurator Generalis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, quod cum in dicto Ordine usque ab ejus origine, prout ex illius Constitutionibus auctoritate Apostolica confirmatis distinct. 4. cap. 1. constare asseritur, Tertius Ordo utriusque sexus personas constituens florescat, aliæque ex eis emittunt, aliæ vero vota simplicia observant, & reliquæ observantiæ regulari propositi religiosi sese addicunt, & inter has aliquæ reperiuntur, quæ separatim regulas in dictis Constitutionibus præscriptas custodiunt, illisque felic. record. Innocentius Papa XI. Prædecessor Noster nonnullas Indulgentias juxta earum diversum vivendi modum concessit, ut in Literis Apostolicis die octava Augusti 1681., & in aliis die 12. ejusdem Mensis, & anni respective expeditis plenius dicitur contineri.

Preces Magistri, & Procuratoris Generalis d. Ordinis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat pro majori Dei servitio, observantia, & ejusdem Tertii Ordinis augmento illa præscriptio, privilegiorumque concessio, quæ ab hac Sancta Sede Tertiariis Ordinis Sancti Francisci impertita fuerunt maxime consentanea sit, ad hoc, ut magis animarum devotio accendatur, similisque Instituti honesta disciplina augeatur, iidem exponentes privilegia hujusmodi Tertiariis secundo dicti Ordinis concessa, ad Tertiarios utriusque sexus sui Ordinis per Nos extendi summopere desiderant; eo magis, quia Ordo primodictus non solum per communicationem, aut participationem, sed etiam ob individuam, & specialem concessionem omnibus privilegiis Ordinum Mendicantium fruitur, & vigore concessionis, & declarationis a recol. memor. Alexandro Papa VIII. pariter Prædecessore Nostro factæ, ac specialis Nostri Indulti verus Ordo Mendicans declaratur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegia Tertiariis secundo dicti Ordinis S. Francisci, ut præfertur, concessa, ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Extensio prædicta.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes; illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXI.

Conceditur facultas Capitulo Generali, & post eum Definitorio Generali Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis redemptionis Captivorum decreta, & statuta condendi.

Alia hujus Const. ed. 1724. Sept. 27. P. 1. facta fuit facultas Capitulo Generali earumdem nominandi judices Conservatores in Provinciis Castellæ, Legionis, Navarræ &c.

Dat. 26. Febr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ ad impellendum Pontificem.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ildefonsus a Jesu Maria Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum quod cum Deo dante prædicta Religio jam sit valde extensa, & quotidie plus per Orbem extendatur, eaque de causa maxima difficultas inveniatur in statuendo regimine universali, attentis aliquibus paragraphis Regulæ, & Constitutionum suarum in rebus ad gubernium Provinciarum, & ad Capitulorum Generalium, & Provincialium celebrationem spectantibus, siquidem ibi præscripta videntur fuisse tantum pro tribus Provinciis Hispaniæ decreta, & determinata, & consequenter alibi ad praxim reduci minime posse, Superiores majores ipsius Congregationis novas Constitutiones ad uniforme omnium Provinciarum gubernium, tam hactenus intra, & extra Hispaniarum Regna, & dominia erectarum, quam ubicumque in posterum erigendarum, & spectantes etiam ad Capitulorum Generalium, & Provincialium hujusmodi celebrationem condere posse summopere desiderant. Nobis propterea dictus Ildefonsus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Nos igitur ipsum Ildefonsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommu-

nica-

nicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Capitulo Generali ejusdem Congregationis proxime celebrando, & post ipsius Capituli celebrationem Definitorio Generali, ut ad effectum prædictum nova Statuta, & Leges universales habendo præ oculis ad hanc efformationem quasdam nostras Literas desuper in simili forma Brevis die 4. Augusti anni proxime præteriti pro regimine Provinciæ Sancti Joachimi in Regno Poloniæ expeditas, itaut easdem Literas explicare, & extendere, moderari, & accommodare possint, condere libere, & licite valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & impertimur, dummodo tamen omnia nova Decreta in vim facultatis hujusmodi condenda, & facienda, ab hac Sancta Sede prius approbari debeant.

Concessio facultatis præd.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Februarii MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quarto.

CLXXII.

Confirmatur Canonicis Regularibus Præmonstraten. Decretum Congregationis Rituum; quo conceditur eisdem facultas recitandi in posterum officia nonnullorum Sanctorum ejusdem Ordinis.

De Confirmatione similis Decreti in gratiam eorumdem vide aliam hujus ed. 1725. Jun. 18. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 8. Mart. 1728. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Emanavit nuper a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum ad supplicationem dilecti filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Canonicorum Regularium Præmonstraten. decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Cum ex parte Patris Norberti Mattens Ordinis Canonicorum Regularium Præmonstraten. Procuratoris Generalis pro continuatione in posterum recitandi in universo suo Ordine Officia Sanctorum, seu Beatorum ejusdem Ordinis, scilicet Beati Godefridi Confessoris, Sancti Gilberti Abbatis, Beati Friderici Abbatis, Beati Hermanni, Joseph Confessoris, Sancti Gerlaci Eremitæ, & Confessoris, Beatæ Gertrudis Virginis, & Sancti Siardi Confessoris, quæ a multo tempore in communi, & antiquo dicti Ordinis Breviario, prout asseritur, inserta reperiuntur, necnon pro sanatione omnium, & singulorum defectuum in prædicta insertione forsan incursorum Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIII. humillime supplicatum fuerit, Sanctitas Sua quibuscumque Constitutionibus, Ordinationibus, & Decretis in contrarium quomodolibet disponentibus minime obstantibus Oratoris Instantiis juxta petita benigne annuit. Die 22. Januarii 1728. N. Cardinalis Coscia -- N. M. Thedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacrorum Rituum Congregationis Secretarius --*

Decretum prædictum.

§. 2. Cum autem, sicut dictus Norbertus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos specialem ipsi Norberto gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Preces Procuratoris Generalis.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Martii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXIII.

Instituuntur quinque Consiliarii sive Socii, ac Secretarii Generales, ex diversis Nationibus eligendi pro Ordine Carmelitarum.

De quatuor Assistentibus Generalibus ejusdem Ord. vid. Inn. XII. Const. ed. 1698. Aug. 30. P. 8.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 5. Apr. 1728. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii, quod auctore Domino, gerimus solicitudo postulat, ut felici, prospereque Christifidelium sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, providere jugiter satagamus.

§. 1. Ad præclarum itaque Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Ordinem, quem peculiari Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu, paternæ dirigentes considerationis intui-

tum, simulque attendentes salubri ejusdem Ordinis, illiusque Fratrum directioni, regularisque inibi disciplinæ conservationi conducibile fore, si in dicto Ordine, ubi non ita pridem Assistentium generalium munera auctoritate Apostolica abolita, ac suppressa fuerunt Consiliarii juxta morem in inclyto, quem profitemur, Fratrum Prædicatorum Ordine laudabiliter vigentem constituerentur, ac stabilirentur; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in supradicto Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Consilium ad instar ipsius Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod ex quinque Religiosis, morum gravitate, ac rerum usu præstantibus, & totidem diversis Nationibus, Italica scilicet, Germanica, Gallica, Hispanica, & Lusitana coalescere debeat, harum serie perpetuo instituimus. Volentes, ut quinque Consiliarii hujusmodi, ac eorum quilibet gaudeant titulo Socii, ac Secretariæ generalis primodicti Ordinis, cujus singulare, unique Religioso hactenus demandari solitum officium ex nunc itidem perpetuo supprimimus, nec unquam Assistentium generalium nomine utantur, ipsis autem Consiliariis, sive Sociis, ac Secretariis generalibus unaquæque eorum respective Natio de victu, & vestitu, aliisque necessariis sumptibus honeste provideat, ita quod illi singulis mensibus provisio, seu domestici sumptus procuratori, necnon Fratri, qui eis ab Epistolis erunt, impensas persolvere teneantur.

Institutio prædicta motu proprio.

§. 2. Porro iidem Consiliarii, sive Socii, ac Secretarii generales voce activa, & passiva in Capitulis Generalibus prædicti Ordinis gaudeant, sintque discreti nati Conventuum Sanctæ Mariæ Transpontinæ, & Sancti Martini ad Montes nuncupatorum de Urbe ejusdem Ordinis cum voto consultivo, non vero decisivo, præterquam quoad ea, quæ Decreta Romanorum Pontificum immutationes Constitutionum dicti Ordinis, ac Statuta illius Capitulorum Generalium spectant, in quibus semper habebunt votum decisivum, Officium suum saltem per triennium exerceant, quo elapso, libere a Priore Generali ipsius Ordinis pro tempore existente amoveri possint, re tamen prius cum Protectore ipsius Ordinis communicata, in omnibus eidem Priori Generali subsint, & ut aliis Fratribus bonum præbeant exemplum Choro, & Divinis Officiis Diurnis, ac nocturnis, aliisque piis, & Religiosis exercitiis interesse debeant, ubique suavem Christi odorem præseferentes.

De munere, auctoritate dd. Consiliariorum.

§. 3. Ad hæc de infrascriptorum Fratrum expresse professorum Ordinis prædicti fide, prudentia, integritate, charitate, vigilantia, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus dilectos filios Josephum Solari Italum, Alphonsum a Sancto Claudio Gallum, Josephum Fuentes Hispanum, & Laurentium Correa Gama Lusitanum Fratres Ordinis præfati expresse professos pro quatuor nationibus hujusmodi in Consiliarios ejusdem Ordinis ad triennium proximum a data præsentium computandum, cum omnibus, & singulis prærogativis, facultatibus, privilegiis, ac honoribus, & oneribus prædictis tenore præsentium facimus, creamus, constituimus, & deputamus, necnon dilecto Filio moderno Priori Generali Ordinis prædicti similem Consiliarium enarratis qualitatibus prædictum juxta datam sibi a Domino prudentiam pro natione Germana similiter creandi, & constituendi, illique moderno, & pro tempore existenti Priori Generali, si aliquis ex quatuor Consiliariis a Nobis sicut præmittitur, deputatis officium hujusmodi obire recusaverit, vel nequiverit, alium in ejus locum substituendi, ac subrogandi; successivis vero, ac perpetuis futuris temporibus, postquam hi quinque Consiliarii tempus suum absolverint, alios e dictis Nationibus Consiliarios eligendi, ac nominandi facultatem tribuimus, & impertimur.

Deputantur prima vice a Pontifice prædicti Consiliarii, & a quibus deinceps eligendi statuitur.

§. 4. Decernentes ipsas easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, supradicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXIV.

Conceditur Præfecto Generali Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus jus convocandi Vocales ad Capitulum Generale, & in eo præsidendi.

Alia hujus Const. ed. 1725. Maij 4. P. 1. confirmatæ fuerunt quædam resolutiones Capituli Generalis ejusdem Congregationis, & Const. ed. 1728. Sept. 13. P. 5. nonnulla decernuntur in favorem præfatæ Congregationis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 9. April 1728. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Cum sicut Dilecti Filii Definitores Generales Ordinis Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus Nobis nuper exponi fecerunt, in Constitutionibus ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatis, nulla expressa mentio fiat, quod Præfectus Generalis Ordinis hujusmodi facultatem convocandi Capitula Generalia, & in eis præsidendi habeat; ac proinde ipsi Exponentes opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri summopere desiderent; Nos ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis su-

Expositio facti.

per

Concessio prædicti Indulti.

per hoc humiliter porrectis inclinati, ut tam dilectus Filius modernus Præfectus Generalis dicti Ordinis, quam cæteri illius Successores proxime ab Officio expirantes; seu ad ultimum annum novennii sui Generalatus accedentes, perpetuum jus habeant convocandi Vocales ad Capitulum Generale pro novennio immediate sequenti, ac etiam præsidendi in eodem Capitulo Generali.

Provisiones nonnullæ hac super re.

§. 1. Si vero intra Officii Generalatus novennium e vita decesserint, tunc Vicariatus Generalis spectet ad Præfectum, qui tunc temporis confirmatus existeret, & in actuali gubernio Hospitalis de Guatimala reperiretur; & casu quo Præfectus iste cum causa, vel sine causa de eo tempore confirmationem non obtinuisset, Vicariatus Generalis præfatus transeat ad Assistentes Generales, & alios respective Vocales, qui sequuntur, servata semper eorum antianitate juxta dispositionem quarumdam nostrarum literarum desuper in simili forma Brevis die 4. Maji 1725. expeditarum, & Constitutiones prædicti Ordinis; Quatenus vero idem Præfectus Generalis ab humanis decedat in Regno Peruano, & electio fieri debeat in nova Hispania, tunc, & eo casu Assistens antiquior Peruanus Vocales tantum ejusmodi Regni Peruani convocet, ad hoc, ut sic facilius ad Capituli Generalis celebrationem faciendam in nova Hispania, intra unius anni terminum, ad formam earumdem Constitutionum concurrere possint; At decedente eodem Præfecto Generali in prædicta nova Hispania, tunc, & eo casu Capitulum Generale hujusmodi actualis Præfectus de Guatimala convocet, ac in eo præsideat auctoritate Apostolica tenore præsentium, concedimus, & indulgemus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes, & præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque, in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXV.

Confirmatur Decretum Congregationis Rituum pro concessione Recitandi in universo Ordine Præmonstratensi Officia Trium Sanctorum ejusdem Ordinis.

De Confirmatione similis Decreti pro iisdem vide aliam hujus ed. 1728. Mar. 8. P. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 12. Apri. 1728. An. 4.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Emanavit nuper ad supplicationem Dilecti Filii Norberti Mattens Procuratoris Generalis Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraten. a Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet - *Ad humillimas preces Patris Norberti Mattens Procuratoris Generalis Ordinis Præmonstraten. Sacræ Rituum Congregationi porrectas pro extensione Officiorum Sanctorum Evemodi, Isfridi Episcoporum, ac Ludolphi Episcopi, & Martyris ejusdem Ordinis ad universum suum Ordinem, illasque relatas, Sacra eadem Rituum Congregatio, inhærendo concessioni sub die 18. Octobris 1727. a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. Monasterio Stinagiensi, ejusque Ecclesiæ filiali Namburgensi factæ, prædictorum Sanctorum Officia cum lectionibus secundi Nocturni propriis in universo præfato Ordine in posterum recitari posse benigne indulsit, atque concessit, Die 20. Martii 1728.* -- *N. Cardinalis Coscia. N. M. Thedeschi Archiepiscopus Apamenus Sacræ Rituum Congregationis Secretarius.*

Decr. prædi

Preces Procuratoris Gen.

§. 2. Cum autem, sicut dictus Norbertus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Norbertum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXVI. Conceditur Indulgentia plenaria perpetua pro Monialibus Monasteriorum S. Ursulæ in die renovationis votorum.

Alia hujus Const. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. concessa fuit Indulgentia plen. perpet omnibus Monialibus die earum relationis, benedictionis, & consecrationis.

Dat. 17. Apr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. CUM sicut accepimus, Moniales Monasteriorum Monialium S. Ursulæ ex laudabili eorum Instituto, seu Regula tria vota post completum earum susceptionis habitus quinquagesimum annum solemniter renovare teneantur.

Concessio prædictæ Indulgentiæ. §. 2. Nos, ut opus tam pium majori cum fructu fiat, & ad augendam earumdem Monialium devotionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Monialibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, quæ vota sua præfata post completum quinquagesimum annum susceptionis habitus hujusmodi solemniter renovaverit, ut præfertur, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides habenda transumptis. §. 3. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXVII. Confirmatur Constitutio quædam S. Pii V. super præcedentia Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis in Processionibus; pro Congregatione omnium Sanctorum Olomucen.

Laudata Pii V. Constitutio huic inserta ed. est anno 1570. Dec. 21. P. 5. quæ alias ab hoc Pontifice confirmata fuit pro aliis omnibus generatim Canonicis Lateranensibus Const. ed. 1727. Jun. 21. P. 4.

Dat. 27. Apr. 1728. An. 4.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. MIlitantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, divina dispositione præsidentes ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum providentia, ad insignium Congregationum Regularium antiquitatis, aliaque multiplici laude in Ecclesia Dei fulgentium favorem non minus prudenter, quam liberaliter emanasse noscuntur, ut firma semper, & inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur libenter constabilimus.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster Canonicos Regulares Congregationis Lateranen. Ordinis Sancti Augustini ubicumque locorum existentes in Processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, statim Clerum sæcularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedebant, dum vero præcedendo præcedebant, illum immediate sequi debere declaravit, & alias prout uberius continetur in ejusdem Pii Prædecessoris literis desuper sub plumbo expeditis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutio præfata Pii V. §. 2. *Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.* Cum ex Ordinum universitate, qui in Dei Ecclesia reperiuntur, illa castrorum acie comparetur, illius autem gubernium Romano Pontifici Beati Petri vero Successori sit demandatum, mirum nemini videri debet, si ille curæ sibi divinitus commissæ invigilans, cuilibet quod suum est benigne concedendo, & quæ clara etiam sui ipsorum natura sunt, ne in recidivæ contentionis scrupulum relabantur, opportunæ delarationis, ac novæ concessionis remedio consolidat, ut quibusvis sublatis obstaculis, quilibet pacis amœnitate frui libere possit, ac scandalorum occasio penitus tollatur. Cum itaque, sicut accepimus, dilecti Filii universi Canonici Regulares Ordinis Sancti Augustini Congregationis Lateranensis, qui ab Apostolis originem traxerunt, quique ab eodem Sancto Augustino eorum reformatore, iterum per reformationis viam Mundo geniti, merito prætendere possunt, se omnes alias personas Ecclesiasticas, tam Sæculares, quam Regulares, in processionibus, & aliis actibus publicis præcedere debere. Cum tamen non liceat membra a Capite separare, sed tamen eis debitum locum assignare, ipsorumque indemnitati, ut sine populi scandalo in publicum prodire, exemploque potius cæteris Christifidelibus esse possint, consulere volentes, ac omnium, & singulorum litium, quæ forsan super præmissis exortæ sint, aut exoriri quoquomodo possint, status, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Canonicorum, vel alicujus alterius pro eis super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulos Canonicos prædictos, ubicumque locorum existentes, quos deinde processionibus, & aliis actibus publicis, vel privatis, interesse contigerit, statim ipsum Clerum sæcularem non exemptum subsequi, dum ipsi subsequendo præcedent, dum vero præcedendo præcedunt, illum immediate subsequi debere, auctoritate Apostolica per præsentes declaramus. Ac insuper in omnibus locis, in quibus talis viget consuetudo, in processionibus, ut dicti Clerici non exempti, præcipue quando Canonici alicujus Ecclesiæ Cathedralis, paramenta Ecclesiastica induunt, ut cultus divinus magis vigeat, ac ut Sanctissimum, Corpus Christi, seu aliæ Reliquiæ, quæ processionaliter deferuntur, decentius, & honorificentius associentur, ut quando hoc ipsius Ordinarii mandato continget, ipsi Canonici similiter ac illi, Pluvialia, Planetas, Tunicellas, & alia paramenta super eorum clericalem habitum deferre, necnon pro Cruce associanda quæcumque luminaria ferre, libere, & licite possint, statuimus, & ordinamus. (Conceditur præfata præcedentia.)

Clausulæ. §. 3. Districtius inhibentes quibusvis locorum Ordinariis, etiamsi Patriarchali, Primatiali, Archiepiscopali, aut alia dignitate perfulgeant, sub excommunicationis majoris, & indignationis nostræ pœna, ne eosdem Canonicos, seu aliquem eorum molestare, aut præmissa quovis modo declarare, vel impetrare audeant. Decernentes præsentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis

vitio,

vitio, aut intentionis Nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod Locorum Ordinarii, aut alii forsan interesse habentes vocati non fuerint, aut nullitate notari, imputari, invalidari, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controversiam vocari, causamque, vel causas, quare præmissa a Nobis emanaverint, verificandum nullatenus teneri, nec ob id viribus carere, minusque sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, sustentationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, ac plenarie reintegratas, etiam sub data per ipsos Canonicos eligenda esse, sicque ab omnibus censeri. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & ipsosmet Ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputatio exequutorum.

§. 4. Quocirca Dilectis Filiis dictæ Congregationis Protectori, seu ejus Viceprotectori, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac Vicario Venerabilis Fratris nostri Episcopi Lauden. in spiritualibus generali, per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes Literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Canonicorum prædictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eosdem Canonicos, illorumque singulos, præmissis omnibus, & singulis in præsentium, continentia, & tenore pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu eorum aliquem desuper per quoscumque indebite molestari, perturbari, & inquietari, Contradictores quoslibet, & Rebelles, ac præmissis non parentes, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris remedia appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras, & pœnas ipsas incurrisse declarando, necnon eas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii Sæcularis.

Derogatoriæ speciales.

§. 5. Non obstantibus felic. record. Papæ Bonifacii Prædecessoris nostri, etiam qua caveatur, ne quis extra Civitatem, vel Diœcesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam diætam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati, extra Civitatem, vel Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, ac de duabus diætis in Concilio Generali edita, dummodo ultra tres diætas quis vigore præsentium ad Judicium non trahatur, ac aliis Apostolicis in Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis specialiter, vel generaliter, Constitutionibus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, quibusvis Ecclesiis, Congregationibus, Capitulis, Collegiis, Monasteriis, & aliis locis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis, motu, scientia, & potestate similibus, etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, eisdem præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Pœna in contravenientes.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, Statuti, Ordinationis, Inhibitionis, Decreti, Mandati, & Derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo 10. Kalendas Januarii Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Preces Præpositi Conventus Olomucen. ejusdem Congregat.

§. 7. Cum autem, sicut Dilectus Filius Alexander Maximilianus Kibosch Canonicus Regularis expresse professus, ac Præpositus Conventus omnium Sanctorum Civitatis Olemucen. ejusdem Congregationis Lateranen. Nobis nuper exponi fecit, licet præfatæ Pii Prædecessoris Literæ in viridi sint observantia, nihilominus ipse Alexander Maximilianus illas quo firmius subsistant Apostolicæ quoque nostræ confirmationis præsidio communiri summopere desideret: Nos specialem eidem Alexandro Maximiliano gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pii Prædecessoris literas cum omnibus & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Confirmatio relatæ Const.

Clausulæ.

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Pii Prædecessoris Literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CLXXVIII Erigitur Motu proprio Terra Roncilionis in Civitatem.

Alia hujus Const. ed. 1725. Jul. 16. P. 2. erectum fuit Oppidum Montis Curvi in Civitatem.

Dat. 28. Maii 1728. An. 4

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Militantis Ecclesiæ solio meritis licet imparibus per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam constituti, ad ea propensis studiis intendimus, per quæ Terrarum temporalis S. R. E. ditionis decor amplietur.

Preces Universitatis Terræ prædictæ.

§. 1. Cum itaque, sicut Dilecti Filii Priores, Consilium, ac Universitas, & Homines Terræ nostræ Roncilionis Sutrinæ Diœcesis Nobis nuper exponi fecerunt, dicta Terra Gubernatorem cum titulo Judicis, & novem loca, nempe Caprarolam, Canepinam, Valleranum, Fabricam, Crocchianum, Castrum S. Eliæ, Burghettum, Insulam Farnesianam, & Vicum eidem Judici subjecta habeat, necnon quinque mille, & sexcentos circiter Incolas, & habitatores contineat, ac in ea Sæcularis, & Collegiata Ecclesia, cum Archipresbytero, & viginti uno Canonicis, Parochiali Ecclesia, quatuor Ordinum Regularium Conventus, & Collegium Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ, Tertiariorum Ordinis Sancti Francisci Conservatorium, septem Confraternitatum Oratoria, tria Hospitalia, unum pro Infirmis, & alterum pro Convalescentibus, & reliquum pro Peregrinis reperiantur, ipsi Exponentes pro eorum, ac Terræ hujusmodi, necnon singulorum Incolarum, & habitatorum decore Terram ipsam Civitatis nomine insigniri summopere desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Erectio ejusdem in Civitatem.

§. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Terram Roncilionis prædictam Civitatem Roncilionis nuncupandam, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus; Ac Terram prædictam Incolas, & habitatores prædictos Civium nomine decoramus, ita tamen, ut nunc, & pro tempore existens Episcopus Sutrin. in ea residere minime teneatur, sed Terra hujusmodi in Civitatem sic erecta, Cathedrali Ecclesiæ Sutrinen., ut prius subjecta remaneat.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quicumque in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque Causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia, quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili, individuamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Camerarium, ac alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoscumque quavis præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit Terræ præfatæ, aliisve quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVIII. Maji MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno IV.

CLXXIX Damnantur, & prohibentur Folia quædam Gallico idiomate impressa, quorum titulus -- *Consultation de Messieurs les Avocats du Parlement de Paris au sujet du jugement rendu à Ambrun contre Monsieur l'Evêque de Senez.*

Clem. XI. Const. ed. 1713. Sept. 8. P. 13. damnatæ fuerunt quamplures propositiones ex lib. sub tit. Nouveau Testament, &c., *& alia hujus Const. ed. 1728. Jun. 25. P. 5. damnantur duo libri Gallici.*

Dat. 9. Junii 1728. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. NUper ad Apostolatus nostri notitiam, non sine maximo animi nostri dolo-

re,

re, pervenit, Laicos quosdam simulantes loqui pacem, & veritatem cum proximo suo, mala autem in cordibus suis cogitantes, ut incautos in errorem inducant, juxta iter scandalum Fidelibus posuisse, atque ea, quæ fidei certa sunt in controversiam vocare, Ecclesiastica judicia nedum retractare, sed etiam subvertere; & cum Oves sint, Pastores ipsos ducere, & redarguere præsumentes, folia quædam æternæ salutis immemores, evulgasse, typis Gallico idiomate edita absque tempore, ac loco impressionis, & nomine impressoris, quorum titulus -- *Consultation de Messieurs les Avocats du Parlement de Paris au sujet du Jugement rendu à Ambrun contre Monsieur l'Evêque de Senez.*

Damnatio, & prohibitio præd. foliorum sub pœna excommunicationis.

§. 2. Hinc est, quod Nos pro commissa Nobis Divinitus Gregis Dominici cura, Animarum periculis, atque detrimentis, quæ ex præfatorum foliorum lectione, & usu provenire possent, Pastorali vigilantia, ac sollicitudine, quantum in Domino possumus occurrere volentes: de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine folia prædicta, utpote continentia propositiones scandalosas, temerarias, seditiosas, perniciosas, contumeliosas, Apostolicæ Sedis, & Episcoporum auctoritati contrarias, & injuriosas, atque hæresi faventes, necnon schismaticas respective, & hæreticas, suo supra expresso, aliove quocumque titulo, & idiomate, seu quavis editione, & versione ubicumque hactenus typis impressa, ac etiam manu scripta, aut (quod absit) deinceps imprimenda, & describenda, tenore præsentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo, a quoquam præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis Articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorundem.

§. 3. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis inquisitoribus tradere atque consignare teneantur. Hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

Decernitur publicatio harum literarum.

§. 4. Ut autem eædem presentes literæ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campifloræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent, utque ipsarum præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IX. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CLXXX.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, quo responsum est Laicos, seu Conversos, Donatos nuncupatos ejusdem Ordinis, teneri una cum Religiosis Choristis ad omnia humilitatis officia. Cum Declaratione.

Hac de re vide etiam Clem. XII. Const. ed. 1731. Mart. 8. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 22. Junii 1728. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

A Donatis prædictis lis intentata est coram Congregatione Episc. & Reg.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius modernus Præpositus Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod Laici, seu Conversi communiter Donati nuncupati dictæ Congregationis, cibos Mensæ imponere, & promiscue una cum Religiosis Choristis ad omnia alia humilitatis Officia Domus Regularis operam conferre sese minime teneri prætendentes, litem coram Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita intentarunt, & in ea iterato Causa præposita, emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis, juxta instructiones, exquireretur, & interim dictos Donatos teneri ad arbitrium Superioris; lectisque proinde, & per Capitulares instructionibus hujusmodi auditis, ipsi Decretum ediderunt, tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Ex actis Capituli nostri generalis celebrati in Conventu nostro S. Caroli Mediolani die 16. Aprilis 1728. sessione 15. matutina die 23. Aprilis. Cum de mandato Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium teneatur Capitulum generale dare suum votum in causa Fratrum Donatorum. Propositum fuit RR. PP. Capitularibus in Capitulo Generali Congregatis, an ex vi nostrarum legum censeant teneri Fratres Donatos exercere officia humilitatis, Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ, sicuti exercent cæteri Religiosi Choristæ etiam Sacerdotes.* Responsum fuit -- *Affirmative per secreta suffragia cum 50. ex 57. votis -- Philippus a Sancto Nicolao Præpositus Generalis. Fr. Philippus a Sancta Teresia Capituli Secretarius --*

A qua emanavit resolutio, ut votum Capituli Generalis exquireretur.

A qua responsum fuit *affirmative* per præsens Decr.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Præpositus Generalis præmissa, quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, & perpetuum eisdem Donatis silentium imponi, ac scandalosam hujusmodi litem finiri summopere desideret. Nos eamdem litem penitus, & omnino tollere, ipsumque Præpositum Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Donatis super præmissis silentium imponimus, ipsosque Donatos non esse amplius audiendos harum serie eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere,

Clausulæ peculiares.

& fore,

& fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, & illis respective suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXII. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Quibus ita peractis a Donatis citata est adversa pars pro aperitione oris.

§. 5. Fidem facio per præsentes ego Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, ac Illustrissimi, & Reverendissimi D. Auditoris Sanctissimi Notarius publicus infrascriptus, qualiter unus Curior retulit in scriptis se die 19. Julii 1728. pro parte, & ad instantiam Fratrum Conversorum, seu Donatorum Provinciæ Venetæ Principalium, sive &c. coram eodem Illustrissimo, & Reverendissimo D. Auditore Sanctissimi per acta mei &c. citasse D. Gulielmum Ricca exadverso Procuratorem ass. Reverendissimi P. Præpositi Generalis, ac RR. PP. Choristarum Carmelitarum Discalceatorum Provinciæ Venetæ exadverso Principalium ad dicendum contra Memoriale cum rescripto Sanctissimi, & videndum prævia oris aperitione adversus Breve Apostolicum ex adverso, ut asseritur, impetratum die 22. Junii proximi præteriti, seu &c. remitti Causam super abstersione scutellarum, servitio Mensæ, aliisque actibus humilitatis remitti ad Sac. Congregationem Episcoporum, & Regularium, coram qua eadem Causa pendet indecisa, & interim viden. sibi inhiberi, ne sub pœnis attentatorum, excommunicationis, aliisque arbitrio &c. audeat, seu præsumat quidquam attentare, seu innovare, aut attentare, vel innovari facere, quatenus opus sit, capi quamcumque provisionem Illustrissimo, & Reverendissimo D. benevisam, & decretum quodcumque desuper necessarium, & opportunum fieri, ac interponi ad p. d. Die 21. Julii 1728. Relatione facta comparuit D. Liborius de Petrantoniis Procurator petiit, ut supra. Ex tunc Illustrissimus D. habuit terminum pro servato, Procuratore exadverso præsente &c., & latius prout in eisdem actis mei &c. ad quæ &c. In fidem &c. Datum Romæ hac die 3. Septembris 1728.

Ita est Salvator Paparozzius A. C. Notarius.

Intus -- Beatissimo Padre.

Tenor memorialis porrecti pro parte Donatorum Sanctissimo D. N.

§. 6. Si degnò la S. V. ad istanza del P. Generale de' Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia di confermare con suo Breve sotto li 22 Giugno 1728. il Voto fatto dal Capitolo Generale celebrato in Milano nel prossimo passato Aprile, in cui si decretò che li Conversi di d. Religione Oratori umilissimi della S. V. siano obligati a fare gl'officj ebdomadarj, di servire alla mensa, lavar piatti, ed altri officj d'umiltà sin ad ora eseguiti da' soli Coristi, imponendo anche perpetuo silenzio agli Oratori. E benche paresse a questi di restar pregiudicati da d. Breve, e di potere esperimentare le loro ragioni in Congregazione de' Vescovi, e Regolari, avanti la quale pende ancora il ricorso fattovi per questa causa de' Conversi della Provincia di Venezia. Contuttociò in venerazione de' Santissimi ordini della S. V. sono disposti a soccombere a qualsivoglia gravame, tuttoche da essi non professato, che sia per imporsi loro della S. V.

Ma perche il calore dell' impegno potrebbe trasportare il moderno P. Generale, ed altri suoi parziali a pretendere in vigore di d. Breve d'obligare all'esecuzione de'predetti officj ebdomadarj anche quelli delli Oratori, quali esercitano nella Religione officj fissi. E per altra parte non e stata mai mente del la S. V. (quale ha la piena compensione delle materie claustrali) d'obligare a doppio gravame gli Oratori; Questi sulla fiducia della paterna clemenza della S. V. ad effetto di schivare le liti fra Religiosi, umilmente la supplicano a voler ordinare, che si dichiari, che l'accennato Breve non comprende quelli delli Oratori, a' quali sarà nella Religione assegnato uno de' seguenti officj, cioè di Vestiario, altrimenti detto Robbiero, di Canavaro, di Spenditore, di Ministro del Refettorio, d'Ortolano, o sia Sovrintendente di Campagna, e di Cercante d'elemosine, di Speziale, o sia Infermiero, di Cuoco, di Sottosagrestano, e Portinaro. Che della grazia &c.

Foris -- Alla Santità di Nostro Signore Papa Benedetto XIII.

Per

Li Conversi Carmelitani Scalzi della Congregazione d'Italia, detti Donati.

DECLARATIO BREVIS.

Die 3. Septembris 1728, Ex Audientia Sanctiss.

Tenor Declarationis.

§. 7. Facta per me relatione, Sanctitas Sua declaravit, Breve concessum, & expeditum die 22. Junii 1728. confirmatorium Voti editi per Capitulum Generale celebratum Mediolani die 16. præcedentis mensis Aprilis super obligatione Fratrum Donatorum Oratorum ad exercenda officia Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ non comprehendere Fratres Donatos exercentes officia, nimirum, Quæstoris eleemosynarum, Coqui, Vestiarii, Sacristæ, Janitoris, Hortulani, Emptoris, Ministri Cellæ Vinariæ, Infirmarii, Ministri Refectorii, & similia, eosdemque propterea Officiales non teneri, nec obligatos esse ad exercenda munera prædicta, Tersoris scutellarum, & Servitoris primæ Mensæ, non obstante quacumque contraria dispositione Constitutionum Ordinis, Voti, & Brevis prædicti, quibus omnibus, quatenus opus sit, Sanctitas Sua in hac parte, & ad præmissum effectum dumtaxat, expresse, & plenissime derogavit.

J. Archiepisc. Episcopus Imolen. Auditor.

Loco ✠ Sigili.

CLXXXI. Damnantur, & prohibentur Libri duo Gallico idiomate impressi.

De alia prohibitione quorumdam foliorum Gallico etiam idiomate impressorum vid. aliam hujus ed. 1728. Jun. 9. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Jun. 1728. An. 5.

Ad perpetuam rei memoriam.

F Facti expositio.

§. 1. Cum, sicut accepimus, in lucem prodierint duo Libri Gallico idiomate absque nomine Auctoris, seu Auctorum typis editi, uterque in duos Tomos divisus, unus quidem sub titulo infrascripto videlicet-

-- *Dissertation sur la Validité des Ordinations des Anglois, & sur la Succession des Evêques de l'Eglise Anglicane, avec les Preuves justificatives des faits avancés dans cet Ouvrage. Premiere Partie. A Bruxelles chez Simon T'Serstevens Libraire, près les RR. PP. Dominicains,* 1723. --, & altera Pars eodem titulo inscripta -- *Seconde Partie* --, alius vero, cui titulus -- *Défense de la Dissertation sur la Validité des Ordinations des Anglois, contre les différentes Réponses qui y ont été faites, avec les Preuves justificatives des faits avancés dans cet Ouvrage, par l'Auteur de la Dissertation, Tome II. Partie I. &c. à Bruxelles chez Simon T'Serstevens Libraire, près les RR. PP. Dominicains,* 1724. -- & altera Pars hoc itidem postremo titulo inscripta -- *Tome II. Part. II.* --

Damnatio, & prohibitio prædictorum librorum sub pœna excommunicationis.

§. 2. Nos pro commissa Nobis ab æterno Pastore gregis sui cura, Dominicas Oves, quantum Nobis ex alto conceditur, a noxiis præservare cupientes, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, qui librorum hujusmodi relationem, & censuram audiverunt, remque mature, & diligenter discusserunt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, libros supradictos, & eorum quemlibet, uti continentes propositiones falsas, temerarias, seditiosas, scandalosas, perniciosas, piarum aurium offensivas, Sanctæ Sedis, & Conciliorum auctoritati injuriosas, & contumeliosas, schismaticas, erroneas, Sacrarum Ordinationum, aliorumque Ecclesiæ Sacramentorum eversivas, & hæreticas respective, sub superius expressis, aliisve quibuscumque titulis, ubicumque, & quocumque alio idiomate, seu quavis editione, & versione hucusque impressos, ac manu descriptos, aut (quod absit) imprimendos, & describendos, tenore præsentium damnamus, reprobamus, ac legi, & retineri prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto, absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus.

Prohibetur retentio eorumdem.

§. 3. Volentes, & Auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque Libros prædictos, vel aliquem illorum penes se habuerint, illos, seu illum statim atque præsentes litteræ eis innotuerint, Locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; Hi vero exemplaria sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Decernitur publicatio harum litterarum.

§. 4. Ut autem eædem præsentes litteræ ad omnium notitiam facilius perducantur, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon Curiæ generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent; Utque ipsarum præsentium litterarum transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique Locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Junii MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CLXXXII.

Applicantur, & uniuntur Capitalia quædam Seminario Civitatis Plebis.

Alia hujus Const. ed. 1725. Maii 30. P. 1. statuta fuerunt nonnulla pro augendis redditibus Seminarii Ecclesiastici Cæsenaten., & Clem. XII. Const. ed. 1731. Nov. 6. P. 1. Statuuntur nonnulla pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hispaniarum.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Junii 1728. An. 5.

Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Procemium.

MOTU proprio &c. Inter multiplices curas, quæ mentem nostram undequaque sollicitant, illi summa ope jam pridem incumbendum Nobis esse statuimus, ut Seminaria, ubi jam repriuntur erecta, sed congruis redditibus ad Alumnorum, Magistrorumque substentationem necessariis non sunt sufficienter dotata, de iis opportune provideantur, quo magis Adolescentes Ecclesiasticæ Militiæ addicti ad pietatem, morum candorem, literarumque scientiam informentur.

Preces Episc. copi prædict. Civitatis pro suppeditanda Seminario congrua substentatione.

§. 1. Quapropter auditis sensibus Episcopi Civitatis Plebis, quod ob redditum Mensæ Episcopalis, cæterorumque, tam dictæ Civitatis, quam Diœcesis Beneficiorum tenuitatem, subsidiariam responsionem pro illius Seminarii congrua substentatione, nec Mensa, nec sibi subjecti Ecclesiarum, & Beneficiorum Titulares, explere valeant, volentes, quantum in Nobis est, tam necessariæ Clericorum institutioni sedulo prospicere, receptam Sacri Concilii dispositionem *cap.* 18. *sess.* 23. *de Reformat.*, & respective *cap. Tua nobis de Testament.*, ducimus esse sequendum.

Recensentur quædam Legata relicta a qu. Ludovico Manni Communitati præfatæ Civitatis variis piis operibus applicanda.

§. 2. Exposuit siquidem idem Episcopus ex parte sui Seminarii in supplici libello Nobis porrecto, quondam Ludovicum Manni de dicta Civitate inter vivos donasse illi Communitati scuta 2100. ad effectum illa reinvestiendi in tot Censibus annui redditus scutorum 150., quorum 100. essent applicanda pro alendis binis Juvenibus de eadem Civitate oriundis in certis pro eorum libito Civitatibus, Legalibus, vel Theologicis disciplinis operam dantibus; Reliqua vero scuta 50. pro dotatione Puellarum, quodque priores dictorum Capitalium fructus in summa scutorum 300. investirentur in similibus Censibus annui redditus scutorum 22. 50. quolibet anno impenden. in tribus diversis Anniversariis pro ejusdem Donatoris suffragio, & statuta elargitione pro Magistratu; Et similiter eundem Ludovicum Manni donasse alia scuta mille pariformiter investien. in tot Censibus, ex quorum fructibus constitueretur aliud Capitale in summa scutorum 300., ita ut efformaretur Patrimonium scutorum 1300., & ex istius redditibus subministrarentur duobus Capellanis scuta 40. pro quolibet, quodque reliqui fructus remanerent beneficio primæ donationis, onere injuncto eisdem Capellanis nonnullas Missas celebrandi, fructusque enunciatorum Capitalium exigendi, exactosque consignandi Depositario, ad hoc specialiter deputato, lege Depositario præscripta de non solvendo iisdem stipendium, sive eleemosynam, nisi ad rationem exacti, & non aliter.

Applicantur præfato Seminario donationes omnes prædicti Ludovici sub quibusdam oneribus juxta Testatoris mentem.

§. 3. Cumque ex dictorum Capellanorum, Depositariique redditione rationis novissime a Congregatione Concilii eidem Episcopo demandata compertum sit, pias hujusmodi dispositiones fuisse hucusque subversas, non adimpletas, & fere ab initio pia opera male fuisse administrata; Hinc est quod procliviores facti sumus ad applican-

applicandum, uniendum, & incorporandum favore prædicti Seminarii pleno dominio, & possessione omnes, & singulos Census, & Capitalia quæcumque utriusque donationis una cum fructibus prædictorum Censuum, & redditibus Capitalium, tam exactis, quam inposterum contra quoslibet Debitores exigen. Transferentes omnia jura, & actiones, quavis causa, & titulo contra quoscumque quomodolibet competen., prout ex nostræ Potestatis plenitudine, parique Motu applicamus, unimus, incorporamus, & assignamus eidem Seminario pro recto, felicique ejusdem regimine sub onere alendi, & educandi, nedum binos Juvenes a Donatore volitos, atque prælatos, verum etiam alios duos, tresve Juvenes nominan. a generali, & publico Consilio Civitatis antedictæ cum approbatione Episcopi pro tempore; Onere quoque adjecto dicto Seminario exsolvendi quolibet anno scuta 50. Puellis pro earum subsidio dotali, pariter ab ipso Fundatore contemplat. nominan. a dicto generali Consilio, Episcopo tamen approbante: Superaddito subsidio dotali annuorum scutorum 25. pro alia Puella per Episcopum præligen.; Si vero contingat, favente Deo, quod istud Patrimonium adaugeatur prævia recuperatione aliorum Capitalium, & fructuum ex incuria, malaque administratione in præsentiarum deperdit., & de pecuniis existentibus in manibus Depositarii, teneatur idem Seminarium constituere multiplicum usque ad productionem fructuum sufficientium pro assignanda mercede alicui utriusque Juris Professoris, qui (si Episcopo videbitur expedire) simili studio incumbere volentes in Civitate edoceat. Item Seminarium prædictum ex omnibus prænunciatis proventibus, fructibus, atque redditibus curet, ut legata a dicto Donatore præfinita omnino impleantur; ac satisfiat, eleemosynas pro Anniversariis ab eodem taxatas persolvat, una cum solita muneris elargitione desuper Magistratui juxta volitum a Fundatore subministrans.

Deputatur prædictus Episcopus Exequutor harum Literarum.

§. 4. Quo circa dictæ Civitatis Episcopo nunc, & pro tempore existent. per hæc Apostolica scripta committimus, quatenus universa, & singula contenta in hoc nostro Motu proprio executioni mandet, & pro hujusmodi effectu jure delegato facultatem, & Jurisdictionem eidem impertimur procedendi contra contumaces, & inobedientes, omnesque Administratores quoscumque. Derogantes cuivis substitutioni, fideicommisso, supraintendentiæ, administrationi, devolutioni, cæterisque, tam in dictis donationibus, quam in alia quacumque ejusdem Donatoris voluntate dispositis, atque comprehensis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis; Voluntatem dicti Donatoris in iis, quæ huic unioni, & incorporationi adversantur, commutantes; Non obstantibus regulis de Jure quæsito non tollendo, consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Inhibitio prioribus administratoribus.

§. 5. Inhibentes præfatis Cappellanis, Depositario, cæterisque Administratoribus, & quomodolibet interesse haben., ne de cætero unquam in præmissorum administratione, quavis causa, titulo, ingenio, prætextu, sive quæsito colore, sese ingerere, dictumque Seminarium directe, vel indirecte molestare, vexare, perturbare, & impedire audeant, sive præsumant.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes omnia, & singula præmissa executa, & quæcumque exequenda valida, & efficacia fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter ab omnibus observari debere. Sicque, prævia avocatione Causæ, & Causarum hujusmodi a quacumque Congregatione, & Tribunali per quoscumque Judices, & præfatam Congregationem Concilii, sublata eis quavis aliter judicandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere. Decernentes, unionem, incorporationem, applicationes, Indultum, inhibitionem, ac præceptum prædicta præsentesque litteras, nullo unquam tempore, etiam ex quacumque, & inexcogitata causa, etiam sub prætextu, quod in forma Juris facta non fuerit, revocari, alterari, limitari, modificari, aut ad terminos Juris reduci, vel quempiam adversus illa in integrum restitui, seu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut quovis defectu notari, vel impugnari posse. Volentes insuper, quod præsens noster Motus proprius, licet non admissus, nec registratus in Camera, vigore Bullæ Pii IV. nostri Prædecessoris de Registrandis, valeat, & habeat suum plenarium effectum, & executionem in vim nostræ simplicis Signaturæ, & non obstantibus quibuscumque aliis in contrarium facientibus. Quibus omnibus, & singulis pro expressis habentes, & de verbo ad verbum insertis pro hac vice dumtaxat, & pro hujusmodi effectu specialiter derogamus. Pro plene &c.

Datum Romæ apud S. Petrum sexto Kalendas Julii MDCCXXVIII.

Placeat Motu proprio V. M.

CLXXXIII.

Confirmatur Instrumentum quoddam Emphyteuticum super Abbatia S. Clementis in Piscaria, nullius Diœcesis, Provinciæ Theatinæ; inter Eminentissimum & Reverendissimum Cardinalem Finy, & Congregationem Cælestinorum, & pro ea, Abbatem, & Monachos Monasterii S. Spiritus de Murrone, ejusdem Congregationis confectum.

Hæc Abbatia S. Clementis nono Ecclesiæ sæculo a Ludovico Pio Imp. fundata, ab omni Episcoporum quorumcumque jurisdictione immunis declarata fuit ab Hadriano IV. & Alexandro III. Et Cælestinus III. soli Romanæ Ecclesiæ subjectam, *atque* ab omnium Ecclesiarum seu personarum jugo liberam *esse decrevit ubi præter Abbatem nullus alius exercere possit jurisdictionem. Horum Pontificum, & aliorum similes Constitutiones collectæ reperiuntur inter* Rerum Italicarum scriptores *Tom. 2. part. 2. De aliis jurisdictionibus Abbatiæ S. Spiritus de Murrone, cui hæc S. Clem. unitur* tanquam si radicitus in ejus Abbate fundata fuisset, *vide S. Cælestini V. Const. ed. 1294. Nov. 13. P. 1. Urb. V. Const. ed. 1363. Feb. 23. P. 1., Eugen. IV. Const. ed. 1434. Octob. 28. P. 4. &c.*

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 30. Aug. 1728. An. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Exposuit nobis nuper dilectus filius noster Franciscus Antonius S. R. E. Presbyter Cardinalis Finy nuncupatus, quod ipse, ut suam, ac Monasterii Abbatiæ nuncupati Sancti Clementis in Piscaria nullius Diœcesis Provinciæ Theatinæ Sancti Benedicti, seu alterius ordinis, quod in commendam ad sui victum ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinet, conditionem efficeret meliorem, prævia opportuna facultate, & licentia sibi a Nobis die duodecima Mensis Januarii proximi præteriti per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum ad id attributa omnia, & singula bona, res, & Jura ad prædictum Monasterium quomodolibet spectantia cum Jurisdictione tam spirituali, quam temporali ab eo quomodolibet dependente Con-

grega-

gregationi Monachorum Cælestinorum dicti Ordinis Sancti Benedicti, ac pro ea dilectis Filiis Modernis, & pro tempore existentibus Abbati, & Monachis Montis Sancti Spiritus de Murrone in viciniis Civitatis Sulmonen. siti, quod caput, & præcipuum Monasterium præfatæ Congregationis Monachorum existit, & in quo Abbas Generalis ejusdem Congregationis Monachorum residere consuevit, & in Emphyteusim perpetuam sub annuo Canone quadringentorum sexaginta trium scutorum monetæ Romanæ præter, & ultra alia octoginta septem scuta paris monetæ, quæ ex locis Montium Cameræ nostræ Apostolicæ non vacabilium in Alma Urbe nostra consistentium ad supradictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pertinentibus quotannis retrahuntur, ipsique Francisco Antonio Cardinali ejusque in Monasterio hujusmodi successoribus perpetuo remanere debent, ac simul cum prædictis quadringentis sexaginta tribus scutis annuam summam quingentorum quinquaginta scutorum hujusmodi in totum constituunt, cum diversis pactis, & conditionibus concessit per solemne, ac publicum die v. Mensis Aprilis novissime elapsi desuper stipulatum Instrumentum, quod subinde nempe die VIII. Mensis Maji subsequentis a Capitulo Generali totius Congregationis eorumdem Monachorum, tunc temporis in memorato Monasterio Sancti Spiritus de Murrone congregato per aliud simile confectum Instrumentum in omnibus, & per omnia ratificatum, acceptatum, & approbatum fuit, & alias prout uberius continetur in binis Instrumentis hujusmodi tenorum qui sequuntur primi &c.

Instrumentum prædictum.

§. 2. In nomine Domini Amen. Præsenti publico Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & sit notum, quod anno a salutifera SSmi Domini Nostri Jesu Christi MDCCXXVIII. Indictione sexta, die vero quinta Mensis Aprilis tempore Pontificatus Sanctissimi in eodem Domino Nostro Jesu Christo, Patris, & Domini Nostri Domini Benedicti divina providentia Papæ XIII. Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus D. Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy mihi &c. cognitus agens infrascripta omnia, & singula uti Modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ Sancti Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Diœcesis, & vigore benignæ permissionis, & licentiæ desuper obtentæ a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. feliciter regnante per medium Sacræ Congregationis EE. & RR. DD S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum prout ex rescripto in calce precum prælibato Sanctissimo Domino per Eminentiam suam, priusquam ad dignitatem Cardinalitiam promoveretur porrectarum extenso, atque per Eminentissimum, & Reverendissimum D. Cardinalem Curtium Origo ejusdem Sacræ Congregationis Præfectum subscripto sub die duodecima elapsi Januarii, quod ad effectum in præsenti Instrumento inserendi mihi &c. originaliter traditur tenoris inferius registrandi sponte &c., ac alias omni modo meliori &c. supradictam S. Clementis in Piscaria Abbatiam cum Territorio separato, ac jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Alanni nempe, Pietranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in dicta Terra Bolognani; Ecclesiamque, Palatium, & bona quæcumque tam mobilia, quam stabilia semoventia, omniaque alia cujusvis generis, & speciei ad eamdem Abbatiam quomodolibet, & sub quovis nomine, & titulo spectantia, & in ea illiusque Territorio ac alias ubilibet posita, & existen., usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus decursis, pendentibus, & maturatis a die prima Januarii proximi, necnon privilegiis, & facultatibus ad libitum administrandi, & meliorandi bona ejusdem Abbatiæ intentandi, prosequendi, & terminandi Lites pro recuperandis ejusdem Abbatiæ bonis, & juribus a quopiam forte occupatis, & usurpatis, & cum libero exercitio dictæ jurisdictionis laicalis in prædicta Terra Bolognani, & cujusvis alterius jurisdictionis civilis cujuscumque generis, quas dicta Abbatia de præsenti habet, aut in futurum habere poterit, atque cum omnibus Privilegiis, exemptionibus, & prærogativis, quibus gaudet, & potitur Abbas Commendatarius dictæ Abbatiæ S. Clementis retinendis, fruendis, & exercendis per Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen. pro tempore cum omnimoda, & totali independentia non solum ab eodem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, sed, & cæteris Abbatibus Commendatariis pro tempore ejusdem Abbatiæ, absque eo quod a quopiam possit sub quovis prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. prætendi, peti, & obtineri recursum aliquod adversus Abbatem Murronem pro tempore super rebus concernentibus interesse dictæ Abbatiæ, guberuium Ecclesiæ, & exercitium dictæ jurisdictionis, quæ poterit, & debebit per D. Patrem Abbatem Murronen. haberi, retineri, & exerceri, perinde ac si omnimoda jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso P. Abbate Muronensi radicitus fundata, eo modo, & forma, quibus residet in eodem Eminentissimo Abbate Commendatario, atque cum omnibus, & singulis aliis facultatibus necessariis, & opportunis, nihilo penitus excluso, neque excepto, & reservatis tantummodo ad ipsius Eminentissimi D. Moderni Abbatis Commendatarii, aliorumque ejus in dicta Abbatia successorum, Locis montium hic in Urbe ad eamdem Abbatiam spectan., quæ in præsenti concessione non comprehendantur, nec comprehensa esse intelligantur, & non alias &c. ad corpus, & corpora non autem ad mensuram; & pro tantis, quanta eadem bona sunt; in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, & valituram, etiam quoad omnes in dicta Abbatia pro tempore Abbates successores omni meliori modo &c. locavit; atque concessit &c. Reverendissimo P. Abbati, & RR. Monachis Cælestinis Venerabilis Monasterii Murronensis, vulgo nuncupati la Badia di S. Spirito in viciniis Sulmonæ; quod Monasterium est Caput Venerabilis Congregationis Cælestinorum; & in eo tamquam Abbas residet Reverendissimus Pater Abbas Generalis ejusdem Venerabilis Congregationis, licet absentibus pro eis præsente Reverendissimo P. Abbate D. Cælestino Galliano tamquam Procuratore Generali ejusdem Venerabilis Congregationis Cælestinorum; sicuti constat ex Literis Patentibus ad ejus favorem expeditis quarum copia collationata præsentibus inseritur; tenoris inferius registrand., pro eadem Venerabili Congregatione ad effectum; de quo infra, nihilominus ad abundantiorem cautelam de rato in forma; & de faciendo cuncta infrascripta ratificare in proximo Capitulo Generali ejusdem Venerabilis Congregationis; & dictæ ratificationis Instrumentum in actis mei &c. existendo promittente libere &c. ita prædictæ alias &c. Resque uti Procuratore ad hunc effectum specialiter; atque capitulariter constituto per DD. Reverendissimum P. Abbatem, & RR. Monachos Murronen. ex Instrumento rogato per D. Paulum de Amicis Notarium publicum a Pratulis rogatum sub die 12. Januarii proximi; cujus copia publica interisque legalitatis munita mihi &c. tradita præsentibus inferenda tenoris inferius registrandi; & in vim dictæ præinsertæ Pontificiæ licentiæ acceptandi,

& una me cum Notario legitimam stipulante: Et ex causa, & titulo concessionis hujusmodi in Emphyteusim dictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius præsens pro se, & successoribus in eadem Abbatia virtute dictæ Pontificiæ licentiæ, ut supra obtentæ cessit quoque, & renunciavit &c. favore dicti Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, ut supra absente stipulante prædicta interventione omnia, & singula jura &c. nullo jure &c. nisi directo dominio, & proprietate bonorum ejusdem Abbatiæ, atque infrascripto anno perpetuo Canone, pactisque, Capitulis, conventionibus, promissionibus, caducitatibus, & aliis inferius exprimendis, & non alias aliter, nec alio modo &c. de quo &c., ita quod &c., ad habendum &c. ponens &c. dans &c. constituens &c. & donec &c. constituit &c. omni &c. Hanc autem in Emphyteusim perpetuam concessionem supradictus Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Franciscus Antonius Finy, quo supra nomine, & vigore supradictæ Pontificiæ licentiæ fecit, facereque dixit, & declaravit &c. erga, & ad favorem dicti Reverendissimi Patris Abbatis, & RR. Monachorum Cælestinorum Monasterii Murronen., ut supra absen. stipulante prædicta interventa pro annuo perpetuo Canone scutorum quadringentorum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto solvend., & exbursan., prout idem Reverendissimus Pater Abbas D. Cælestinus Galliano Procurator Generalis prædictus nedum vice, & nomine dicti Venerabilis Monasterii Congregationis Cælestinorum, omniumque, & singulorum ejus Monasteriorum insolidum, animo tamen respectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monasteria habendi relevationem a prædicto Venerabili Monasterio Murronensi in casu &c. solvere, & exbursare promisit, seque obligavit &c. dicto Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Francisco Antonio Finy moderno Abbati Commendatario ejusque in dicta Abbatia successoribus pro seipso, & eis dicto Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy præsente &c. in duabus solutionibus æqualibus, prima nempe in festivitate Sancti Joannis Baptistæ mense Junii, & altera in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ mense Decembris currentis, & deinde cujuslibet anni ab hodie in posterum decurren. hic Romæ libere &c. alias &c. de quibus &c. cum infrascriptis tamen pactis, Capitulis, conditionibus, caducitatibus, & aliis inter ipsas partes amicabiliter conventis, & concordatis, inviolabiliterque observandis, & materno sermone appositis, videlicet.

Pacta quædam conventa inter ipsas partes.

§. 3. *E primieramente si conviene come si è detto di sopra, che nella presente concessione non s'intendino ne siano comprese li sudetti luoghi di Monte di Roma spettanti a detta Abbazia, ma que li di qualunque erezzione, denominazione, qualità, e quantità siano, restino, e debbano restare a comodo di detto moderno Eminentissimo Abbate, & altri Successori in detta Abbazia, senzache detti Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi sopra, e per causa di essi possano pretendere, domandare, o conseguire cosa alcuna perche così &c. Secondo si conviene per patto espresso, che oltre il sudetto annuo perpetuo Canone da pagarsi come sopra debbono restare a carico, e peso di detto Venerabile Monastero Morronese tutte le spese del mantenimento di due Cappellani della solita adoga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, e della spesa per le due feste solite in ciascun anno delle suppellettili Sagre, e del mantenimento di Fabriche della Chiesa, ed altri Edifizii, ed ogni altra qualsivoglia spesa tanto ordinaria, quanto straordinaria per il mantenimento, e miglioramento de' beni di detta Badia, perche così &c. Terzo si conviene per patto espresso, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi, e detta Venerabile Congregazione de' Celestini, e ciaschedun Monastero della medema* in solidum *sempre*, & in perpetuum *siano tenuti, & obligati conforme detto Reverendissimo Padre Procuratore Generale ne' nomi sudetti promette, e s'obbliga a detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinale Fini Abbate Commendatario sudetto come sopra presente, & altri Successori in detta Abbazia il sopradetto annuo perpetuo Canone di scudi quattrocento sessanta tre moneta come sopra convenuto, non ostanti le sudette spese, e non ostante, che detti Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi non cavassero utile alcuno da detta Badia, e suoi Beni, e non ostante anche i Terremoti, Guerre, Peste, Sterilità, Grandine, Incendio, Siccità, Inondazione, Tempestà, Carestia, Grilli, Sorci, che Iddio non voglia, e finalmente in qualsivoglia altro Caso benche fortuito, solito, & insolito, pensato, e non pensato quì non espresso, e dal quale fosse necessario farne special menzione, & anco non ostanti qualsivoglia Dazi, Gabbelle, Tasse, imposizioni, & altri pesi imposti, e da imporsi da qualsivoglia persona d'autorità per sussidio, o per altre cause, ed occasioni, alli quali, ed altri casi benche venissero reiteratamente, e più volte in un anno, detto Reverendissimo Padre Procuratore Generale in nome come sopra espressamente rinuncia, e prende tutti sopra detti Venerabile Monastero Morronese, e sua Venerabile Congregazione de' Celestini tante volte, quanto accadessero, senza potere domandare defalco, ristoro, o compensazione di sorte alcuna del detto annuo perpetuo Canone, che dovrà pagarsi intieramente, e senza diminuzione, & eccezzione alcuna perche così &c. Et all'incontro detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno, ed altri qualsivoglia Abbati Commendatarii Successori in detta Badia non possono mai in alcun tempo per qualsivoglia pretesto, e Causa benche affatto nuova, impensata, & insperata pretendere, domandare, o conseguire alcun augumento di detto annuo Canone anco per titolo della maggiore rendita di detti beni, e de miglioramenti in essi fatti, e da farsi benche considerabili, e considerabilissimi in modo che il detto annuo perpetuo Canone debba sempre, & in perpetuo essere inalterabile, ed immutabile per ciascheduna delle parti non ostante qualsivoglia eventualità, o favorevole, o contraria come sopra, perche così &c. Quarto si conviene per patto espresso, che in evento, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi, e sua Venerabile Congregazione delli Celestini fossero morosi, e negligenti, ò in qualsivoglia modo mancassero di pagare a detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno, & altri Abbati commendatarii* pro tempore *di detta Badia il sopradetto annuo perpetuo Canone per due termini, e paghe continue, benche non ne fossero ricercati, overo in caso, che per qualsivoglia causa vendessero, dassero, o permutassero, & in qualsivoglia modo alienassero, prendendo il vocabolo d'alienazione in largo modo li beni, e ragioni di detta Badia, e ciascheduno di essi, overo i miglioramenti fatti, e da farsi in essi, e sue ragioni, o pure sopra di essi imponessero censi, o speciali ipoteche, o qualsivoglia altra servitù senza espressa licenza, e consenso di detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini moderno o altro Abbate Commendatario* pro tempore, *e senza beneplacito Apostolico espresso, i detti beni sue ragioni e miglioramenti in essi fatti di qualsivoglia qualità, quantità, e valore, ancorche fosse notabilissimo devolvano, e ricadino, e si intendono divoluti, e ricaduti all'Abbate Commendatario* pro tempore, *e sia lecito al medemo pigliarne il vero reale, & attual possesso di propria autorità, e di fatto senza Decreto* di *Giudice, vizio di spoglio, nullità, & attentati, e senza speranza, che detto Venerabile Monastero, e RR. Monaci Morronesi possano in modo alcuno purgare la mora, benche minima,* etiam de æqui-

tate

tate Canonica, *perche così &c. Finalmente si conviene per patto espresso, che per maggior validità, ed osservanza del presente Istromento, e cose in esso convenute, e perche non possa mai impugnarsi ne in tutto, ne in parte da qualsivoglia Abbate Commendatario pro tempore di detta Badia sotto qualsivoglia pretesto, ma il medemo Istromento assieme con tutte le cose in esso contenute, & espresse debba sempre, & in perpetuo inviolabilmente osservarsi, e non controverter si, che detto Eminentissimo, e Reverendissimo Signor Cardinal Fini debba, conforme promette tra sei mesi prossimo ottenere a proprie spese la conferma del medemo Istromento, mediante Breve, o altro Diploma Pontificio con l'Inserzione del presente Istromento per la di lui perpetua validità, ed osservanza con tutte le clausole, e deroghe necessarie, ed opportune perche così &c.* Promittens antedictus Eminentissimus, & Reverendissimus D. Cardinalis Finy Abbas Commendatarius prædictus bona, jura, facultates, Jurisdictiones, exemptiones, & privilegia, ut supra concessa, & ad dictum Abbatem Sancti Clementis spectasse, & pertinuisse, spectareque, & pertinere, neminique alteri fuisse, & esse cessa, concessa, vel assignata, nec aliud quicquam de eis, vel aliqua eorum parte fuisse, nec esse factum, aut in futurum factum apparebit in præjudicium hujusmodi perpetuæ concessionis, quam promisit esse, ac semper, & perpetuo fore bonam, validam, & legitimam, beneque, valide, & legitime factam, sibique nomine, pacto, & vigore dictæ præinsertæ Pontificiæ permissionis facere, licuisset, & licere, & pro tali, ac tamquam talem omni futuro tempore, etiam per Abbates Commendatarios Successores, attendere, manutenere, & inviolabiliter observare, habereque ratam, gratam, validam, & firmam, contraque non facere, dicere, excipere, opponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. Et in eam facere, consentire omnes, & singulos Abbates Commendatarios successores in dicta Abbatia, & alias quasvis personas jus, aut interesse aliquod desuper haben., vel habere quomodolibet præten. ad omnem solam, simplicem, & extrajudicialem requisitionem dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium libere &c. ita quod alias &c. litemque aliquam desuper non inferre nec inferri facere, aut inferenti modo aliquo consentire, imo omnem litem, & molestiam si quæ &c. in quovis judicio petitorio, possessorio, summario, summariissimo, sive mixto articulo, Salviani, ac eorum quolibet in solidum in prima, & aliis ulterioribus instantiis avocata, vel non avocata possessione in se ipsum uti Abbatem Commendatarium præ dictum, & alias in eadem Abbatia Successores suscipere susceptamque prosequi, mediare, terminare, pariter & finire omnibus suis sumptibus, & expensis, etiam Procuratoris, & Advocati, absque ulla cura, opera, impensa, vel labore dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, quos semper, & perpetuo manutenere, & conservare promisit &c. in quieta, & pacifica possessione, liberaque fruitione bonorum Jurium, & aliorum, ut supra concessorum, easque eximere, defendere, & liberare ab omnibus lite, molestia, & molestante persona, alias in eventum contrarii, contraventionis, nullitatis, invaliditatis, aut rescissionis præsentis contractus ex quocumque capite resultante ultra præcisam, & inviolabilem observantiam ad quam &c. teneri etiam ipsum, & alios Successores Abbates voluit de omni, & quacumque dictorum bonorum, jurium, & aliorum, ut supra concessorum, & cujuslibet eorum evictione, jurisque, & facti defensione universali, generali, & particulari in forma juris valida, atque in Urbe solita, & consueta, necnon ad omnia, & singula damna &c. de quibus &c. quæ omnia &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. Dictus Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Cardinalis Finy quo supra nomine seipsum, & cæteros in dicta Abbatia Successores, bonaque omnia, & Jura quæcumque ejusdem Abbatiæ. Dictus vero Reverendissimus Pater Abbas Procurator Generalis bona omnia, & Jura quælibet dictorum Venerabilis Monasterii, & RR. Monachorum Murronensium, & totius Venerabilis Congregationis Cælestinorum, cunctorumque ejus Monasteriorum in solidum in ampliori R. C. Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. citra &c. virtute supradictæ præinsertæ licentiæ respective obligarunt more &c. jurarunt &c. super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum vel plura publicum, seu publica, Instrumentum, & Instrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requisitus. Actum Romæ in Palatio Vaticano, & mansionibus solitæ Residentiæ dicti Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis Finy juxta &c. præsentibus, audientibus, & intelligentibus his videlicet, Illustrissimis DD. Co. Xaverio Canali fil. bo. m. Co. Joannis Mariæ Iteramnen., & Canonico Donato Antonio Murgini fil. D. Laurentii de Gravina testibus ad prædicta omnia, & singula adhibitis, vocatis specialiter atque rogatis.

§. 4. Tenor supradictæ Pontificiæ licentiæ talis est videlicet. *Beatissimo Padre. Francesco Antonio Fini Arcivescovo di Damasco moderno Abbate di S. Clemente in Pescara prostrato à Santissimi piedi di V. S. umilmente l'espone come la detta Badia situata nella Provincia di Chieti Nullius con Territorio separato, o giurisdizione quasi Vescovile sopra cinque Terre, che sono Alanno, Pietranico, Castiglione, Torre de' Passeri, e Bolognano, nella quale ultima Terra possiede, & esercita ancora la Giurisdizione Laicale civile, fù dalla B. Memoria del Cardinal Fabbroni suo immediato antecessore data in affitto in varj tempi, che egli l'ha posseduta in diversi prezzi or più, or meno tra li sei in settecento ducati di moneta di Regno, e l'ultimo fitto fatto dal medemo è stato di ducati parimenti di Regno seicento quaranta coll'andare a conto dell'istesso Abbate tutte le seguenti spese, cioè il mantenimento di due Cappellani, che importavano ducati sessanta l'anno, l'Adoga di ducati sette, e grana sessanta al Banco della Nunziata di Napoli, per le due feste in ciaschedun anno ducati nove, e di più andavano a conto del medemo il mantenimento si della Fabbrica della Chiesa, e della Sagra suppellettile, come pure quello d'altre fabbriche della stessa Badia, di maniera che le sudette spese un anno per l'altro ascendevano a ducati cento in circa, la qual somma deducendosi da quella dell'ultimo fitto di ducati seicento quaranta, resta che il frutto del suo antecessore ritrattone sia stato in moneta di Regno ducati cinquecento quaranta in circa l'anno, ed in moneta Romana (supponendo il cambio non più che al trentacinque per cento) scudi quattro cento. Doppo che l'Oratore è stato proveduto della stessa Badia dalla S. V. ha egli pratticato tutte le diligenze possibili per migliorarla, ed accrescerne le rendite, ma ha sperimentato inutile ogni diligenza anzi nel fitto procuratone anche coll'accensione della Candela la magior offerta è stata di ducati di Regno quattrocento cinquanta con dovere andare anche a conto suo tutte le sudette spese forzose, in modo che per esso, secondo tale offerta non verrebbero à costare netti che ducati di Regno trecento cinquanta, che in moneta Romana non fan più, che scudi duecento settanta in circa, è ciò deriva, perchè colla lontananza degli Abbati i beni della Badia posti in luoghi alpestri, e fuor di mano in potere de' Fittuarii, & amministratori alla giornata sempre più deteriorano oltre a sudetti beni, e rendite, che sono tutte nel Regno di Napoli, possiede*

Supplex libellus porrectus SS. suæ à prædicto Cardinali pro obtinenda licentia relatum Instrumentum conficiendi.

in Roma la stessa Badia ottanta sette scudi Romani annui in tanti luoghi di Monti, che si esiggono immediatamente a drittura dall' Abbate non compresi nel fitto, che si fa in partibus di tutto il remanente della Badia. In questo stato di cose a maggiore utilità della Badia medema, e degli Abbati pro tempore, crede l'Oratore essere espediente di darla a locazione, o sia Enfiteusi perpetuo a Monaci Celestini del Monastero Morronese volgarmente chiamata la Badia di S. Spirito nelle vicinanze di Solmona, che è capo della loro Congregazione, e vi risiede per Abbate il Padre Generale della medema, e farne la concessione per l'annuo Canone di scudi Romani quattrocento sessanta trè, che offeriscono li medemi pagare ciascun'anno in Roma bipartitamente in due Semestri, cioè la metà in S. Gio. Battista di Giugno, e l'altra metà in S. Gio. Apostolo, e Evangelista di Natale netti, e franchi da qualunque spesa all' Abbate presente, come anche a futuri Abbati pro tempore in perpetuum. *Con andare a conto de' medemi PP. Celestini tutte le sudette spese forzose riferite di sopra, ed altre straordinarie, che per il mantenimento, e miglioramento de' Beni della Badia potessero occorrere, obligando per tal pagamento, oltre i Beni di detto Monastero Morronese tutti gli altri, che in Roma, e fuor di Roma possiede la loro Congregazione, e col patto di non alienare, ne donare, ne ipotecare, ne in tutto, ne in parte i beni della stessa Badia di S. Clemente sotto pena della caducità e devoluzione, anche in mancanz.a degli annui pagamenti, e con altri patti, e condizioni solite a pratticarsi in simili contratti, sovra de' quali se ne dovrà stipulare qui in Roma solenne Istromento in forma, col concedere viceversa a PP. Celestini del sudetto Monastero pienissima p.testà di amministrare a loro arbitrio, e di migliorare i beni della stessa Badia di S. Clemente, d'intentar liti, e proseguirle per ricuperare i Beni della medema in caso trovassero esserne stati da chi che sia usurpati col libero esercizio à medemi PP. Celestini dell' accennato Monastero di Morrone, e senza alcuna dipendenza dagli Abbati* pro tempore *della Giurisdizione civile Lai ale nella Terra di Bolognano, e di ogni altra Giurisdizione civile di qualunque genere, che la medema Badia si abbia, e che col tempo possa aversi, con espressa dichiarazione, che riuscendo a sudetti Monaci di migliorare i Beni di ess. Badia di S. Clemente; e di accrescerne le rendite, in niun tempo dagli Abbati sotto qualunque pretesto, o motivo possa pretendersi maggior cenzo di quello ora concordato, e stabilito di scudi Romani quatrocento sessanta trè di giulii dieci l'uno, sicchè uniti a questi gli altri sovracennati scudi ottanta sei de' luoghi de' Monti, che si esigeranno immediatamente dall' Oratore, e dagli Abbati suoi Successori in Roma, viene ad assicurarsi il frutto certo annuo in perpetuo della Badia della somma di scudi Romani cinquecento cinquanta, che difficilmente potrà aversi, non che fermarsi, & accettarsi ogn' anno in qualunque circostanza di tempo. Avendo quivi effetto, mediante il Beneplacito, e consenso della S. V., il sudetto contratto si stima per utile alla medema Badia di S. Clemente, ed alle Terre, che sono sotto la sua quasi Vescovile Giurisdizione, che questa stessa giurisdizione spirituale sopra le medeme cinque Terre riferite di sopra si faccia amministrare in perpetuo dal sudetto Monistero Morronef°, ed Abbate di esso, perche dimorando questi quasi sulla faccia del luogo, e non più che dieci miglia lontano da S. Clemente potrà con magior profitto di quell' anime esercitarla. Ma acciochè col progresso del tempo non siano per tal giurisdizione li sudetti Monaci inquietati, e molestati da liti viene umilmente la S. V. supplicata, nel conferire ad essi Monaci tal giurisdizione, di comunicare ad esso Monistero, ed Abbate Morronese tutti i privilegii, esenzioni, e prerogative, che gode l'Abbate di S. Clemente, col dichiarare, che tal giurisdizione si debba esercitare dal sudetto Abbate Morronese, con totale independenza non solo dall' Abbate presente, ma anche da futuri in perpetuo, senza che mai per qualunque pretesto possa a medemi Abbati farsi ricorso alcuno per cose concernenti interessi della Badia, governo della Chiesa, ed esercizio di detta Giurisdizione, la quale dovrà da detto Padre Abbate Morronese esercitarsi* perinde, ac si omnimoda Jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso Abbate Murronen. radicitus fundata *nella maniera, che ella trovasi nello stesso Abbate di S. Clemente. Somigliante contratto, siccome riuscirà di grandissimo utile alla sudetta Badia di S. Clemente, e degli Abbati si* pro tempore, *così pure sara profittevole all' anime, che sono sotto la Giurisdizione della medema, senza che sia per essere svantaggioso al Monastero Morronese, i di cui Monaci con la loro presenza, ed attenzione potranno migliorare i Beni di quella Badia, e ritrarne maggior frutto di quello, che possono mai ricavarne gli Abbati, che per lo più a breve tempo, e da lontano per mezzo d'altri lo amministrano, e perciò l'Oratore supplica umilmente la S. V. volergliene concedere il solito beneplacito Apostolico, con la facoltà a Monaci sudetti di obligarsi nella maniera espressa di sopra, e stipularne colle dovute solennità l'Istromento, che il tutto &c.*

Tenor pe… m'ssionis, licentiæ ol… tentæ à Pc… tifice.

§. 5. Die duodecima Januar. MDCCXXVIII. Sanctissimus Dominus Noster Oratoris precibus benigne annuens, facultatem ineundi supradictum perpetuum contractum cum omnibus, & singulis pactis, & conventionibus supra expressis juxta petita eidem Oratori, ac supradictis Monachis Cælestinis impertitus est. C. Cardinalis Origus Præfectus. P. Archiepiscopus Episcopus Anconæ Secretarius. Loco † Sigilli. Gratis etiam quoad Scripturam.

Tenor Li… rarum Pate… talium Ger… ralis Cong… gationis C… lestii orum… Cælesti…un Galliani,… quo prædictum Instri… me…rum co… fectum fui… quibus illei… totius Cor… gregationi… Procurator… Generalis d… claratur.

§. 6. Tenor autem prædictarum literarum Patentalium est infrascriptus videlicet. D. Theodorus Carli Abbas S. Spiritus de Murrone ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti. Dilecto Nobis in Christo Fratri Cælestino Galliani Abbati nostri Collegii Cælestini Urbani, ac Parochialis Ecclesiæ Sanctæ Mariæ in Posterulis de Urbe, salutem in Domino, & in commissis fidelem diligentemque executorum Antiqua, & approbata Patrum nostræ Congregationi consuetudine per nostras Constitutiones sancitum reperitur, ut aliquis ejusdem Congregationis probatæ vitæ, sufficientis scientiæ, congruæ experientiæ, & diligentis prudentiæ Monachus ad Jura Congregationum tuenda, bona conservanda, augenda, & recuperanda, eamque, & ejus Monasteria, castra, loca, & membra, Personas, & Vassallos ab injuriis defendendos apud Romanam Curiam, & S. Apostolicam Sede n in Generalem totius Nostræ Congregationis Procuratorem eligatur, pariter, & constituatur. Cum igitur tu talis repertus, talique officio dignus in præsenti Generali Capitulo fueris electus, & constitutus, prout in actis ejusdem Generalis Capituli plene continetur. Nos una cum Diffinitorialis nostri Capituli Patribus de tuis prudentia, fide, legalitate, bonitate, sufficientia, rerum experientia, atque erga nostram Congregationem zelo, & pietate ac experimento confisi. Te prædictum dilectum Fratrem nostrum D. Cælestinum Galliani Abbatem, ut supra Generalem Procuratorem, specialemque Nuncium totius nostræ Congregationis apud Sanctissimum Dominum, S. Sedem Apostolicam, & Romanam Curiam, ubique existentem, tenore præsentium nominatum, electum, creatum, & constitutum declaramus, & ad omnium ad quos spectat notitiam deducimus. Dantes, & concedentes Tibi omnimodam, plenamque auctoritatem, potestatem, ac facultatem, tam in spiritualibus, quam in temporalibus pro dicta nostra Congregatione, ejusque locis, membris, Personis, Vassallis, & quomodocumque subjectis annexis participantibus, & connexis procurandi tamquam vero, & legitimo Generali to-

tius Congregationis nostræ Provinciæ, Nuncio, & Economo ad causas omnes, & singulas, ac loca, & Personas ut supra quomodocumque pertinentes peragendas destinato; Comparendi quoque coram quocumque Judice, & Tribunali tam Ecclesiastico, quam Sæculari, & coram quibuscumque personis tam publicis, quam privatis cujuscumque status, gradus, dignitatis, & conditionis existant apud dictam Romanam Curiam & S. Apostolicam Sedem pro causis, & negotiis omnibus Civilibus, & Criminalibus, & mixtis ad Congregationem prædictam, ejusque loca, & personas, ut supra spectantes, eaque tractandi, & terminandi. Agendi insuper cum iisdem Judicibus, Tribunalibus, & personis quæcumque de Jure, vel consuetudine in favorem dictæ nostræ Congregationis, ejusque locorum, & personarum, ut supra contra quascumque personas erunt peragenda, citandi, accusandi, denunciandi, litem movendi, motas contestandi, agendi, prosequendi, componendi, & terminandi, Peculium Congregationis quod Romam de nostro mandato pro tempore mittitur recipiendi, easdem pecunias, & alias omnes ad dictam nostram Congregationem, ejusque loca, & personas, ut supra quomodocumque spectantes a quibusvis personis eas detinentibus a publicis Banchis exigendi, & recipiendi. Exigendi quoque redditus, seu fructus quoslibet sive censuum, sive locationum, sive locorum Montium, tam decursos, quam in futurum suis loco, & tempore decurrendos, sive quorumcumque aliorum effectuum quomodolibet spectantium tam ad Monachos dictæ nostræ Congregationis, aliaque loca, & personas Nobis subditas, & subjectas, & de rescriptis quod ipsas quietantiæ juxta morem, & usum faciendi. Defendendi quoque omnia, & singula nostra Monasteria, loca, Personas, Vassallos, & quomodocumque subjectos, ipsorumque Jura, & Jurisdictiones tuendi, bona quæcumque earumdem conservandi, manutenendi, & augendi, ac tandem omnia, & singula faciendi, agendi, exequendi, & terminandi, quæ ad dicti Procuratoratus generalis officium de Jure, vel consuetudine quomodocumque spectare dignoscuntur juxta procurationis mandatum, & per Nos ipsos si personaliter ad Congregationis negotia pertractanda, & terminanda adessemus fieri, & perfici possent. Nos enim pro prædictorum omnium, & singulorum executione, concedimus tibi omnem necessariam, & opportunam auctoritatem, & nostræ Congregationis nomine totum nostrum posse etiam Vices, & Voces, ratum, gratum, & firmum ex nunc pro tunc quidquid a te pro præfatorum omnium, & singulorum executione, ac inde quomodocumque emergentium, annexorum, & connexorum, actum, gestum, factum, & terminatum fuit quod licentes, & habentes. In quorum fidem has præsentes fieri jussimus nostra subscriptione firmas nostrique Sigilli impressione munitas, & roboratas. Datum ex prædicta nostra Regali Abbatia Murronensi die XV. Maii MDCCXXV. D. Theodorus Abbas Generalis -- D. Cælestinus Brancia Secretarius -- Loco † Sigilli.

Instrumentum aliud, quo à Capitulo Generali totius Congregationis Cælestinorū in Monasterio S Spiritus de Murrone congregato, relatū prius ii strumentum approbatum fuit.

§. 7. Tenor tandem supradicti Instrumenti mandati Procuræ est sequens videlicet. In nomine Domini Amen. Anno millesimo septingentesimo vigesimo octavo, die vero decima secunda Mensis Januarii in Regali, & Venerabili Monasterio S. Spiritus de Murrone &c. Capitulariter congregati, & in unum ad sonum campanulæ claustralis, ut moris coadunati omnes infrascripti Reverendissimus Pater Abbas, & RR. Monachi Venerabilis Monasterii Murronensis Congregationis Cælestinorum vulgo nuncupata la Badia di S. Spirito in Viciniis Sulmone in loco infrascripto ubi pro rebus, & negotiis dicti eorum Monasterii peragendis, & pertractandis congregari, & coadunari solent videlicet. Reverendissimus D. Theodorus Carli Abbas hujus Monasterii, ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum. P. D. Hyacinthus Cotinelli Abbas S. Joannis in Pano, & Prior hujus Abbatiæ. D. Cælestinus Rolli Secretarius Reverendissimi Patris Generalis. D. Justinus Valignani Socius Reverendissimi Prioris Generalis. D. Mutius de Carolis Decanus. D. Horatius Cimaglia Procurator, & Vicarius Castrorum. D. Fridericus de Judice Lector Philosophiæ, & Cancellarius. D. Joseph Calenzali Archipresbyter, & Vicarius Forensis. D. Fabritius Noja Lector Moralis. D. Benedictus Valletta Depositarius. D. Matthæus Venditta Archivista. D. Carolus Gandlosi Sacrista, Archivista, & Depositarius. D. Octavius Tomachelli. D. Beda S. Coloma. D. Philippus Bancore. D. Leopoldus Cialli. D. Placidus Ciembrui. D. Joannes Girardus Zanchi. D. Aloysius de Judice. D. Fortunatus Capri. D. Vuolfangus Piscopus, & D. Albinus de Angora asserentes, & mediante &c. affirmantes ipsos, & majorem, & saniorem partem, ac ultra duas ex tribus partibus vocem, & votum in Capitulo habentes, totumque, & integrum Capitulum repræsentantes nihilominus pro absentibus, & infirmis, si qui sint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. sponte &c. omnique meliori modo &c. fecerunt, & constituerunt &c. eorum dictique eorum Venerabilis Monasterii Procuratorem P. D. Cælestinum Galliano Procuratorem Generalem ejusdem Venerabilis Congregationis licet absentem, & in alma Urbe commorantem, sed tamquam præsentem &c. specialiter & expresse ad ipsorum R. D. Monachorum Constituentium, dictique eorum Venerabilis Monasterii nominibus, & pro eis prævia tamen necessaria, & opportuna facultate Apostolica, debitaque permissione concessionem in locationem, seu Emphyteusim perpetuam duraturam; & quæ afficere etiam debeat Abbates Commendatarios Successores Abbatiæ S. Clementis in Piscaria nullius Diœcesis cum Territorio separato, & Jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Allani nempe, Petranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum Jurisdictione laicali civili in dicta postrema Terra Bolognani, omniumque, & singulorum ejusdem Abbatiæ S. Clementis bonorum mobilium, stabilium, semoventium, & aliorum quorumcumque ad ea quomodolibet spectantia, & pertinentia, & in ea ubique locorum existentia, Jurium quoque, membrorum, pertinentiarum, adjacentiarum, usuum, & commoditatum universarum etiam ad effectum recuperandi bona ejusdem Abbatiæ casu quo reperientur a quopiam usurpata, & occupata, nihilo penitus excepto, neque excluso, & solum non comprehensis locis Montium in alma Urbe ad dictum Abbatem spectan. per Eminentissimum, & Reverendissimum Dominum Franciscum Antonium S. R. E. Cardinalem Finy ejusdem Abbatiæ modernum Abbatem Commendatarium favore eorum Venerabilis Monasterii modo quo supra faciendam, cum amplissima quoque facultate tribuenda eorum Venerabili Monasterio semper, & in perpetuo dico, & perpetuo administrandi pro libero arbitrio RR. Monachorum pro tempore, & meliorandi bona ejusdem Abbatiæ, lites, & causas instruendi, & prosequendi, & terminandi, aliaque necessaria, & opportuna ad eorum libitum agendi, & exercendi absque ulla dependentia a dicto Eminentissimo D. Abbate Commendatario, & aliis in ea pro tempore successoribus, etiam quoad jurisdictionem civilem cujusvis generis nunc, & pro tempore ad eamdem Abbatiam competere, & com-

petituram, & quam eadem Abbatia habet, seu in futurum habere posset, & cum communicatione eorum Venerabili Monasterio Murronensi illius Reverendissimo Patri Abbati pro tempore omnium, & singulorum privilegiorum, exemptionum, & prærogativarum dicti Eminentissimi Domini Abbatis Commendatarii, & aliorum pro tempore in eadem Abbatia successorum haben., & exercen. per eorum Reverendissimum P. Abbatem cum totali independentia ab eodem moderno Eminentissimo D. Abbate Commendatario illiusque pro tempore successoribus in eadem Abbatia in perpetuum absque eo quod sub quovis prætextu adversus Reverendissimum P. Abbatem ejusdem Venerabilis Monasterii pro tempore haberi, & fieri possit quicumque recursus quoad res concernentes interesse ejusdem Abbatiæ gubernium Ecclesiæ, & exercitium dictæ jurisdictionis per eundem Reverendissimum Patrem Abbatem Murronen. omni futuro tempore habendæ, fruendæ, & exercendæ, perinde, ac si omnimoda jurisdictio quasi Episcopalis esset in ipso Reverendissimo Patre Abbate Murronensi pro tempore radicitus fundata, eoque modo, & forma quibus ad præsens residet in eodem Eminentissimo D. Abbate Commendatario, & non alias &c. acceptandum &c. eamdemque Abbatiam cum suis præfatis bonis, & juribus, modisque, & formis superius expressis in eamdem locationem, & Emphyteusim perpetuam, observandamque etiam per quoscumque Abbates Commendatarios successores cum solitis, & consuetis clausuris conducendum &c. pro annuo perpetuo canone scutorum quatuor centum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto, eumdemque annuum perpetuum canonem in alma Urbe solvere, & exbursare duabus solutionibus æqualibus prima nempe in festivitate S. Joannis Baptistæ mense Junii, secunda vero in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ mense Decembris singulo anno perpetuis futuris temporibus dicto moderno Eminentissimo D. Abbati Commendatario, aliisque futuris Abbatibus promittendum, seque obligandum &c. atque insuper de subeundo ultra dictum Annuum perpetuum canonem omnes, & quascumque expensas tam ordinarias, quam extraordinarias occurrentes, & necessarias pro manutentione Ecclesiæ, & bonorum ejusdem Abbatiæ faciendum, & in forma valida emittendum. Ulterius vero conveniendum, & cum dicto Eminentissimo, & Reverendiss. D. Abbate Commendatario concordandum quod solutio supra præfati annui perpetui canonis scutorum quatuor centum sexaginta trium monetæ Romanæ ut supra facienda eidem Eminentissimo D. Abbati Commendatario ejusque successoribus in perpetuum sit, esseque semper, & perpetuo debeat integra, & intacta in eadem supra præfata summa quatuor centum sexaginta trium scut. pro Abbate Commendatario, quodque nullatenus minui possit, etiamsi dictum Venerabile Monasterium tantam redditaum quantitatem ex dicta Abbatia ejusque bonis non perciperet, & non obstantibus quoque bello, peste, glacie, sterilitate, grandine, incendio, siccitate, inundatione, tempestate, penuria, fame, grillis, surcis (quod Deus avertat,) & tandem non obstantibus quocumque alio casu licet fortuito solito, & insolito, cogitato, & incogitato, hicque non expresso, & necessario forsan exprimen., & non obstante etiam quibuscumque Datiis, Gabellis, Taxis, impositionibus, & aliis oneribus impositis, & imponendis quacumque auctoritate ob subsidia, vel alias quascumque causas, etiam si reiterato acciderent, e converso autem idem canon nullo unquam tempore augeri possit, nec prætendi valeat aliquod illius augmentum ab Abbatibus Commendatariis pro tempore, sive aliis, ex causa meliorationis dictorum bonorum, seu ingentis, & ingentissimi redditus, qui perciperetur ab eodem Venerabili Monasterio, & ex alia quavis causa etiam prorsus nova, incogitata, & insperata in modum, ut dictus Canon semper persolvi, & respective exigi debeat in dicta sola, & immutabili summa scutorum quatuorcentum sexaginta trium monetæ Romanæ non obstantibus omnibus supradictis casibus, aliisque quibuscumque eventualitatibus, quibus inde habeatur pro renunciato. Item conveniendum, quod nullatenus liceat dicto Venerabili Monasterio ejusque RR. Prioribus Abbatibus pro tempore bona, & jura dictæ Abbatiæ, neque in toto, neque in parte licet minima, vendere, donare, permutare, dare in solutum, vel partem soluti, censuare, hypothecare, vel alias, quomodolibet alienare, alienationis vocabulo latissime sumpto sub pœna caducitatis, & devolutionis ipso facto incurrendæ, & isto casu omnia bona præfata cum suis melioramentis licet considerabilibus, & præmaximis revertantur ad eamdem Abbatiam ejusque D D. Abbates Commendatarios absque eo quod ab eorum Venerabili Monasterio prætendi possit, necnon etiam eadem caducitas, & devolutio incurratur in casu morositatis in solvendo canone per tempus a præfato Reverendissimo Patre Procuratore, ut supra constituto concordandum, & stabiliendum absque eo quod peti, nec prætendi possit admissio ad beneficium purgationis moræ, etiam de æquitate Canonica, quinimo eidem beneficio etiam mediato renunciandum &c. omniaque alia, & singula pacta, Capitula, conditiones, & conventiones ex nostra contractus apponenda, & apponendis eidemque Reverendissimo Patri Procuratori, ut supra constituto melius placitas, & bene visas concordandum, firmandum, & stipulandum obligationemque per dictum Eminentissimum D. Abbatem Commendatarium faciendam, & successores, etiam comprehendentem de manutenendo dictum eorum Venerabile Monasterium in quieta, & pacifica possessione bonorum, & jurium dictæ Abbatiæ, & de illorum evictione, jurisque, & facti defensione universali, generali, & particulari in forma juris valida amplissime, & latissime extendi, acceptan. Quatenus vero pro adimplemento promittendorum in dicta concessione eorum Venerabilis congregatio, se obligat de ea sæpius fuerit relevando, atque ab omnibus damno, expensa, & interesse liberando, obligatione in forma amplissima faciendum, & emittendum &c. Et præmissorum causa, & occasione quodcumque instrumentum, & instrumenta cum quibusvis pactis, & capitulis, conditionalibus, promissionibus, clausulis, & cautelis in similibus apponi solitis, & consuetis, eidemque Reverendissimo Patri Procuratori, ut supra constituto melius placitis, & benevisis, atque per eum arbitrandis, per acta cujusvis publici Notarii fieri, recipi, rogari, & stipulari, faciendum, illiusque, & eorum adstipulationi interveniendum &c. & pro illorum, & in eis promittendum observantia, & inviolabili adimplemento bona omnia, & jura quæcumque dicti eorum Venerabilis Monasterii in quavis validiori, & de jure strictiori etiam R. E. Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. obligandum &c., & hypothecandum &c. obligationesque Instrumento, & alio quovis robore valendum &c., & generaliter in præmissis omnibus, & singulis gerendum ea omnia, & singula, quæ facere, & gerere possent ipsi Reverendissimus Pater Abbas, & RR. Monachi si præsentes, & personaliter interessent, etiamsi talia forent, quæ magis speciale, & individuum pro-

curæ

curæ mandatum, quam præsentibus est expressum requirerent, cum dicta alter ego, itaut defectus mandati procuræ prætendi, opponi, & allegari nequeat, non solum isto, sed & omni &c. promittentes &c. relevantes &c. super quibus &c. omnibus observandis &c., & ut &c. prædicti constituentes obligarunt seipsos, posteros, & successores, ac bona omnia mobilia, & stabilia, præsentia, & futura &c. cum potestate &c. constituentes &c., & renunciaverunt &c., & juraverunt &c. unde &c. laus Deo &c. præsentibus opportunis &c. -- Extracta est præsens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratulis Apostolica per totum Orbem auctoritate Notarius, Judex Ordinarius in Archivio Romanæ Curiæ descriptus, & meo solito sigillo requisitus signavi &c. laus Deo &c. Loco ✠ sigilli de Amicis -- Testor ego infrascriptus supra fatum Paulum de Amicis a Pratulis esse talem, qualem se facit ejusque privatis, ac publicis scripturis omnem esse fidem habendam &c. in cujus rei testimonium &c. Datum ex Regali Abbatia Murronensi prope Sulmonem hac die decima tertia Januarii 1728. D. Theodorus Carli Abbas Generalis Cælestinorum, ac Ordinarius Terræ Pratularum. Ego Dominus Fridiricus de Judice Cancellarius. Loco ✠ Sigilli. Ita est pro D. Petro Nicolao de Cantarellis Curiæ Capitolii Notario de prædicto Instrumento rogatus fui. Ego Sebastianus de Bernardinis Romanus Civis Dei gratia, & Apostolica authoritate Notarius publicus ejusdem Curiæ Capitolii præsens Instrumentum subscripsi, & publicavi, meoque solito signo signavi requisitus &c. Locus ✠ signi.

Instrumentum alterum ejusdem tenoris.

§. 28. Alterius vero in Dei nomine Amen Die octava mensis Maji anno millesimo septingentesimo vigesimo octavo in Regali, ac Venerabili Abbatia S. Spiritus de Murrone, & prope &c. Reg. &c. Nos &c. Capitulariter congregati, & in unum ad sonum Campanæ, & præmissis solitis cæremoniis, ut moris, in Capitulo Generali coadunati omnes infrascripti Reverendissimi PP. Præsidens Generalis Abbates, & Vocales Venerabilis Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti in loco infrascripto, ubi pro habendo, & tenendo Capitulo Generali congregari, & coadunari solent videlicet Reverendissimus Pater D. Theodorus Carli Abbas hujus Abbatiæ, ac Præsidens Generalis totius Congregationis Cælestinorum. R. P. Coabbas D. Bernardus Paglioni Abbas S. Eusebii de Urbe, ac Vicarius Generalis. R. P. Coabbas D. Matthæus Vecchi Abbas S. Mariæ de Casaluce. P. D. Hiacyntus Cotinelli Abbas S. Joannis in Plano, & Prior hujus regalis Abbatiæ. P. D. Dionysius Cimboli Abbas S. Benedicti de Nursia, ac visitator primus. P. D. Hieronymus Marini Abbas S. Mariæ de Pedemontio, ac Visitator secundus. P. D. Cælestinus Cortese Abbas Sanctissimæ Annuntiatæ de Tarento, ac Visitator tertius. P. D. Franciscus Righi Abbas Sanctissimæ Trinitatis de Faventia ac Visitator quartus. Pater D. Maurus Torlini Abbas S. Onuphrii de Cumiplo ac Definitor primus. P. D. Gaspar Cotinelli Abbas S. Joannis Baptistæ de Bononia, ac Definitor secundus. P. D. Bernardus Sassi Abbas S. Joannis Baptistæ de Uria ac Definitor tertius. P. D. Gaspar Maggioni Abbas S. Mariæ de Magenta, ac Definitor quartus. P. D. Cælestinus Galliano Abbas S. Mariæ in Posterula, ac Procurator Generalis in Romana Curia. P. D. Cælestinus de Jorio Abbas S. Mariæ Collismadii de Aquila. P. D. Silvester Calenzali Abbas S. Spiritus de Magella. P. D. Fortunatus Palumbo Abbas S. Petri ad Magellam de Neapoli. Pater D. Joseph de Castro Abbas S. Bartholomæi de Luceria. P. D. Andreas de Stephanis Abbas S. Catharinæ de Terra nova. P. D. Ramirus Delmatis Abbas S. Petri Cælestini de Mediolano. P. D. Ambrosius Biancolella Abbas S. Gregorii de Novo. P. D. Petrus Hieronymus Barcellini Abbas S. Michaelis de Florentia. P. D. Cælestinus Cornice Abbas Sanctissimæ Trinitatis de S. Severo. P. D. Cælestinus de Lecto Abbas Sancti Angeli de Celano. P. D. Joseph Amati Abbas S. Petri ad Magellam de Aversa. P. D. Ludovicus de Leon Abbas S. Benedicti de Monte Gargano. P. D. Beda de Mari Abbas S. Mariæ Civitatis Theatinæ. P. D. Aloysius Mattiolis Abbas S. Mariæ ad Magellam de Capua. Pater D. Ramirus Tabbassi Abbas S. Nicolai de Bergamo. P. D. Theophilus Galeucci Abbas Sanctissimæ Annunciatæ de Gesvaldo. P. D. Bonifacius Pepe Abbas Sanctissimæ Trinitatis de Barulo. P. D. Antonius Meroni Abbas S. Mariæ Mejulanæ de Corropolo. P. D. Antonius Sgarzi Abbas S. Hieronymi de Cæsena. P. D. Cælestinus Paladini Abbas S. Jacobi de Salerno. P. D. Maurus Zaccagna Abbas S. Stephani de Bononia. P. D. Maurus Trojani Abbas S. Mariæ de Messapia. P. D. Zaccarias de Ellectis Abbas S. Petri Cælestini de Siponto. P. D. Joannes Baptista Talleoni Abbas S. Nicolai de Arimino. Pater D. Benedictus Rossi Abbas S. Catharinæ de Benevent. P. D. Hieronymus Cohicci Abbas Titularis, Prior Vici Æquensis, ex Brevi speciali Summi Pontificis Regnantis &c. Asserentes, & mediante Juramento &c. affirmantes ipsos omnes habere votum, & vocem in eorum Capitulo Generali, illudque integraliter, valide, & legitime constituere, repræsentare, nihilominus pro vocalibus infirmis, & absentibus si qui sint de rato in forma promittentes libere &c. ita quod &c. alias &c. asserentes quoque, & similis juramenti affirmantes ipsos habere plenam notitiam, certam scientiam, & informationem de Instrumento rogato per acta D. Cantarelli Curiæ Capitolii in alma Urbe Notarii sub die quinto mox elapsi Aprilis, quo mediante Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus Dominus Franciscus Antonius S. R. E. Cardinalis Finy uti modernus Abbas Commendatarius Abbatiæ S. Clementis in Piscaria sita in Provincia Theatina nullius Diœcesis vigore benignæ permissionis, & licentiæ in forma specifica obtentæ a Sanctissimo Domino Nostro Papa Benedicto XIII. concessit in Emphyteusim perpetuam, & perpetuo duraturam, etiam quoad alios Abbates Commendatarios successores Venerabili Monasterio, & Reverendissimo P. Abbati pro tempore, ac RR. Monachis S. Spiritus de Murrone eorum Venerabili Congregationi in viciniis Sulmonis supradictam Abbatiam S. Clementis in Piscaria cum Territorio separato, & jurisdictione fere Episcopali super quinque Terris, Alanni nempe, Petranici, Castiglionis, Turris Passerum, & Bolognani, & cum jure, possessione, & exercitio etiam jurisdictionis laicalis civilis in eadem Terra Bolognani, Ecclesiamque, Palatium, & bona quæcumque ejusdem Abbatiæ, una cum omnibus, & singulis suis juribus, membris, pertinentiis, adjacentiis, usibus, commoditatibus, fructibus, redditibus, & proventibus, decursibus, pendentibus & maturis a die prima Januarii proximi, privilegiis quoque, facultatibus, & jurisdictionibus universis pro annuo perpetuo canone scutorum quadringentorum sexaginta trium monetæ Romanæ de juliis decem pro quolibet scuto immutabiliter, & absque ulla diminutione solvendo, & exbursando eidem Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Finy moderno, & aliis Abbatibus Commendatariis in perpetuum duabus solutionibus æqualibus in Urbe faciendis, prima nempe in festivitate Sancti Joannis Baptistæ Mense Junii, & altera in festivitate Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistæ Mense Decembris nunc currentis, & deinde cujusli-

bet anni in posterum decurrentis, & pro qua solutione annui perpetui canonis Reverendissimus P. Abbas D. Cælestinus Galliani tunc in Romana Curia Procurator Generalis obligavit totam eorum Venerabilem Congregationem omniaque, & singula Monasteria, cunctaque bona, & jura insolidum animo tamen respectu ad dictam Venerabilem Congregationem, & cætera ejus Monasteria habendi, & consequendi relevationem adversus dictum Venerabile Monasterium Murronense ejusque bona in casu &c. & cum promissione per dictum Reverendissimum Patrem Procuratorem Generalem emissa de faciendo omnia per gesta ratificari in præsenti Capitulo Generali, ac de omnibus, & singulis pactis, Capitulis, conditionibus, promissionibus, obligationibus, caducitatibus, clausulis, & cautelis in eodem Instrumento concessionis, in Emphyteusim, ut supra rogato contentis, & expressis, & nihilominus in abundantiorem cautelam melius per me certiorati mediante lectura ejusdem Instrumenti, mihi &c. in publicam formam ad hunc effectum exhibito, omniumque, & singulorum in eo contentorum præsentibus RR. DD. de verbo ad verbum, & a prima usque ad ultimam syllabam facta intelligibili, & clara voce quibus per eosdem RR. PP. auditis, & bene, ut dixerunt; & mediante &c. affirmarunt intellectis sponte &c. in vim supra expressæ Pontificiæ licentiæ, & alias omni meliori modo &c. idem supradictum Instrumentum concessionis in emphyteusim perpetuam, ut supra factam pro dicto annuo perpetuo canone scutorum quadringentorum sexaginta trium monetæ Romanæ, cum obligatione dictæ Venerabilis Congregationis, cunctorumque illius Monasteriorum ut dictum est in Urbe solvendorum, omniaque, & singula in eodem Instrumento contenta, & expressa a primo ad ultimum, nihilo penitus excluso neque excepto, sed singula singulis congrue referendo acceptarunt, ratificarunt, approbarunt, & confirmarunt, & pro plenissime acceptatis, ratificatis, approbatis, & confirmatis haberi voluerunt, & volunt non solum isto sed omni &c. quam quidem acceptationem &c. supradicti RR. PP. in Capitulo Generali, ut præmittitur congregati promiserunt &c. se seque obligarunt &c. semper, & perpetuo habere ratam, gratam, & firmam, & pro tali, ac tamquam talem attendere, manutenere, & inviolabiliter observare, contraque non facere, dicere, excipere, apponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore &c. alias &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. totam eorum Venerabilem Congregationem cunctaque illius Monasteria, bona &c. jura &c. in ampliori Reverendæ Cameræ Apostolicæ forma solitis cum clausulis &c. citra &c. in solidum obligarunt &c. appellationi &c. renunciantes &c. consentientes &c. unica &c. & tactis pectoribus de more &c. jurarunt &c. super quibus &c. Præsentibus opportunis &c. licet aliena manu &c. extracta est præsens copia ab actis mei Pauli de Amicis a Pratulis utraque auctoritate Notarii, & facta collatione, concordat, meliori semper salva &c. & meo solito signo requisitus signavi &c. laus Deo &c. Loco ✠ signi. De Amicis.

Preces Cardinalis, & Monachorum prædictorum, pro relatorum confirmatione.

§. 9. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, idem Franciscus Antonius Cardinalis præmissa omnia, & singula pro perpetua eorum validitate inviolabili robore, efficacia, exactiorique observantia Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio etiam juxta pactum in primo, & præinsertis Instrumentis inter partes conventum communiri summopere desideret. Nobis propterea d. Franciscus Antonius Cardinalis tam suo, quam modernorum Abbatis, & Monachorum dicti Monasterii Sancti Spiritus de Murrone, totiusque Congregationis Monachorum Cælestinorum præfatorum nomine humiliter supplicavit, ut sibi, & eisdem Abbati, Monachis, & Congregationi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmatio prædictorum omnium.

§. 10. Nos igitur ipsos Franciscum Antonium Cardinalem Abbatem, Monachos, & Congregationem specialis favore gratiæ prosequi volentes, dictorumque Abbatis, Monachorum, & Congregationis singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, concessionem omnium, & singulorum bonorum, rerum, ac jurium supradicti Monasterii S. Clementis in Piscaria cum jurisdictione spirituali, & temporali ab eo dependente eidem Congregationi Monachorum Cælestinorum, & pro ea Abbati, & Monachis Monasterii S. Spiritus de Murrone in Emphyteusim perpetuam a memorato Francisco Antonio Cardinale factam, & per Capitulum Generale ejusdem Congregationis Monachorum ratificatam, ut præfertur confectaque desuper bina Instrumenta præinserta, cum omnibus, & singulis pactis, & conditionibus, & aliis quibuscumque in eis respective contentis, & expressis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti, ac solemnitatum quarumcumque tum ex juris communis, & constitutionum Apostolicarum præsertim super alienationibus bonorum Ecclesiæ editarum, tum ex præfatorum Monasteriorum, illorumque Congregationis, & ordinis, & aliorum quorumvis statutorum, consuetudinum, usuum, & privilegiorum Apostolicorum, quorumcumque præscripto, seu alias de stylo in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet etiam quantumvis formulas, naturales, & substantiales, ac incogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis seu eorum aliquo principaliter, vel accessorie, seu alias quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi quovis modo possent plenissime, & amplissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, perimimus, & abolemus.

Clausulæ.

§. 11. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet illi in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, nec causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, occasione, colore, prætextu, & capite etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac individuam expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu proprio concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, vali-

das,

das, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective, inviolabiliter, & inconcusse observari, & adimpleri: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque preæminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 12. Non obstantibus fel. rec. Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon dictorum Monasteriorum Congregationis, & Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, aut forma in illis tradita, observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut finita, seu quomodolibet deficiente concessione Emphyteutica prædicta bona, res, & jura sub illa comprehensa cum suis membris, & pertinentiis universis, necnon melioramentis desuper pro tempore factis ad dictum Monasterium Sancti Clementis in Piscaria pleno jure, atque omnino libere revertantur, illique cedant absque eo quod renovatio concessionis hujusmodi a quoquam sub quovis prætextu, seu ex quacumque causa peti, vel prætendi possit.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CLXXXIV.

Subjiciuntur Tertiarii Ordinis Carmelitarum jurisdictioni, & Regimini Magistri Generalis ejusdem Ordinis.

De Commissario Tertii Ordinis Carmelitarum Provinciæ Fluminis Januarii vide aliam hujus Const. ed. 1726. Jul. 24. P. 3.

Dat. 30. Aug. 1728. Ann. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, quod cum ipse longa experientia comprobaverit nonnullas molestias, ac vexationes utriusque sexus ejusdem Ordinis Tertiariis illatas ab illis locorum Ordinariis, qui ejusmodi Tertiarios ad eorum subjectionem, seu superioritatem adigere volunt, exoriri, idque eisdem Tertiariis animi perturbationem, spiritusque dispersionem, atque supradicti Ordinis Superioribus non modicam sollicitudinem afferre, dictus Procurator Generalis; quo similibus in Ordinationibus occurratur, literas nostras sub plumbo desuper ad perpetuam rei memoriam, Anno Incarnationis Dominicæ 1725. quarto Idus Decembris Pontificatus Nostri Anno Secundo expeditas, per quas inter alia Tertiarii Ordinis Sancti Francisci a jurisdictione, & Superioritate Ordinariorum eximuntur; ad Tertiarios primodicti Ordinis per Nos summopere extendi, & ampliari desiderat. Nobis propterea præfatus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras præfatas, per quas Tertiarii secundo dicti Ordinis omnimodæ jurisdictioni, & regimini eorum Ministri Generalis subjiciuntur ad Tertiarios utriusque sexus primodicti Ordinis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus; itaut illi, Priori Generali pro tempore existenti hujus Ordinis curæ, & superioritati subjecti omnino sint.

Subjectio prædictorum Tertiariorum.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primodicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXX. Aug. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CLXXXV.

Statuuntur, & confirmantur nonnulla favore Congregationis Fratrum Bethlehemitarum in Indiis Occidentalibus.

De aliis privilegiis iisdem concessis vide aliam hujus Const. ed. 1728. Apr. 9. P. 4. & Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

Dat. 13. Sept. 1728. Ann. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Quum nonnulla decreta a Capitulo Generali prædictæ Congreg. Constitutionibus plan. contraria edita fuissent: habito a nonnullis recursu ad S. Sedem.

§. 1. Alias pro parte tunc existentium Præfecti Generalis, & Vocalium Capituli Generalis Congregationis Fratrum Betlemitarum nuncupatorum in Indiis Occidentalibus, quæ in veram Religionem auctoritate Apostolica erecta reperitur, Nobis exposito, quod cum in præcedenti Capitulo Generali ejusdem Congregationis Anno 1724. celebrato, contra formam Constitutionum ipsius Congregationis auctoritate Apostolica confirmatarum, statutum fuisset Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis perpetuum, sive ad Vitam Electi esse debere, ac nonnulla alia Decreta præfatis Constitutionibus plane contraria edita essent, adversus quæ plurium Hospitalium, sive Domorum dictæ Congregationis nomine habito ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem nostrum recursu, ac rei cognitione Congregationi tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ per eumdem Clementem Prædecessorem demandata, & ab hac tribus ipsius Congregationis Cardinalibus ad id specialiter deputatis remissa, prodiisset a Congregatione particulari dictorum trium Cardinalium die 12. Aprilis 1709. Decretum tenoris sequentis videlicet -- *Revocatis Decretis asserti Capituli Generalis in ea parte, in qua sunt contraria Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis, serventur omnino eadem Constitutiones, & Archiepiscopo Limano pro executione, & convocatione Capituli, cui præsideat per se sive per alium cum omnibus facultatibus Sacræ Congregationis, & quatenus tunc temporis Archiepiscopus obierit, exequatur, & præsideat Vicarius Capitularis.* --

Emanavit præsens Decret. Congregationis Particularis, quo revocata fuere prædicta Decreta Constitutionibus contraria.

Aliis deinde instantiis coram eadem Congregatione propositis, ab ea emanavit Decretum pro convocatione Capituli Generalis; in quo discuterentur, & resolverentur puncta in præfatis instantiis proposita.

§. 2. Subinde vero coram eadem Congregatione particulari Cardinalium nonnullæ aliæ Instantiæ per tunc pariter existentes in Alma Urbe dictæ Congregationis Fratrum Procuratores propositæ essent, quas ipsa Congregatio particularis Cardinalium die 31. Januarii 1710. admittere noluerat, sed Votum proximi Capituli Generalis desuper exquiri mandaverat, iterumque ad trutinam in dicta Congregatione particulari Cardinalium revocata resolutione, ab eadem die 12. Aprilis capta, reque die 5. Februarii 1714. accurate discussa, emanasset ab ea Decretum, quo persistendo in Decisis quoad revocationem Decretorum in Capitulo Generali anni 1704. ut præfertur editorum, & Convocationem dicti Capituli Generalis injunctum fuerat per vota secreta in hoc proximo Capitulo generali exquiri, an expediret Officium Præfecti generalis dictæ Congregationis Fratrum in posterum fore ad sexennium, seu potius ad novennium, exclusa omnino illius perpetuitate. Quamobrem cum in Capitulo Generali hujusmodi in Civitate Limana celebrato, illique præsidente Venerabili Fratre Archiepiscopo Limano, post peractam electionem dicti Præfecti generalis, discussa in eo, & resoluta fuissent puncta in præfatis Instantiis proposita, ac successive a Nobis eorum confirmatio, & approbatio expetita fuisset, Nosque eorundem examen supradictæ Congregationi Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ commisissemus, eadem Congregatio Cardinalium post auditam desuper relationem dilecti Filii nostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Pici nuncupati præfatæ Congregationis Fratrum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, visaque jura distributa, & auditum Votum bon. mem. Caroli Augustini, dum viveret ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Fabroni nuncupati Causæ Ponentis, ejusmodi resolutiones in Capitulo Generali præfato unanimiter captas die 20. Aprilis 1725. mature examinaverat, atque in hunc, qui sequitur, modum reformaverat, & approbaverat, nimirum.

Uti factum est.

Resolutiones in Capitulo Generali captæ; verum a Cardinali Fabrono, Causæ Ponente, reformatæ, & approbatæ.

De quibusdam officiis ad novenium duraturis.

De permittendo Religiosis Sacerdotio. Cum nonnullis tamen conditionibus.

§. 3. *PRIMO.* Officium Præfecti generalis, ac omnia Officia illorum, qui in Capitulo Generali eliguntur, prout sunt Assistentes generales, aliique Assistentes particulares utriusque Regni, durare debere ad novennium, servatis tamen quoad electiones Superiorum Localium Constitutionibus Ordinis præcipientibus, quod istæ fiant de triennio in triennium. *SECUNDO.* Expedire permittere Religiosis, ut promoveri possint ad Sacerdotium, cum sequentibus tamen conditionibus videlicet. *Prima*, dummodo nullus promoveatur, nisi post elapsum decennium a die ingressus in Religionem. *Secunda*, quod ad effectum se promovendi ad Sacerdotium, nullus directe, vel indirecte uti possit mediatione alterius Personæ pro obtinenda licentia a Patre Generali, & Assistentibus generalibus, sed proponi præfato Generali debeat, a Vice-Præfecto Generali, & Assistentibus, si sit de Regno, ubi residet idem Vice-Præfectus Generalis; Si vero sit de Regno, ubi residet Præfectus Generalis, ipsi proponatur a Superiore, & a Capitulo Conventuali Domus, quæ sit de Sacerdote providenda, debeantque præfati Vice-Præfectus, & Assistentes, Superior, & Capitulum Patri Generali, ejusque Definitorio illas Personas significare, quas hujusmodi Dignitates promereri posse crediderint. *Tertia*, si aliter quispiam ad Sacerdotium fuerit promotus, *ipso facto* incurrat in suspensionem a Divinis, a qua nonnisi per Summum Pontificem absolvi possit. *Quarta*, ad Sacerdotium promoti teneantur celebrare, & applicare Sacrificium juxta intentionem Præfecti Localis, & juxta obligationes Communitatis illius Domus, & quod si pro celebratione aliquam Eleemosynam receperint, teneantur illam tradere in manibus ipsius Præfecti Localis, ubi Missæ celebrantur, vel cujus Subditus fuerit ille, qui extra Conventum celebraverit, sub pœnis contra Proprietarios inflictis. *Quinta*, in quolibet Conventu non adsint, nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ sunt Matrices, tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis Conventibus. *Sexta*, casu vero quo de licentia, etiam Patris Generalis, & Assistentium aliqui ultra numerum præfixum promoverentur, si id ex propria Promotorum culpa contigerit, isti celebrare non possint, nisi supervenerit Vacatio alicujus Loci per obitum alterius Sacerdotis. Superiores autem qui licentiam dederunt, expleto novennio, voce activa, & passiva remaneant privati. *Septima*, Sacerdotes, ut supra promoti, debent in omnibus sequi Vitam Regularem, & deferre Coronam Clericalem ad instar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei, & nunquam, nec etiam per breve temporis spatium possint esse Præfecti generales, nec ullam Prælaturam in Religione habere supremam, seu ordinariam, nec ex dispensatione Patris Generalis, nec Definitorii Generalis, nec cujuscunque alterius Superioris, sed solummodo possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ. *Octava*, denique, si aliquis Sacerdos Sæcularis ægrotus in Hospitalibus degens pro sua devotione peteret ad habitum Religionis, antequam obiret, admitti, possint Pater Generalis, & Definitorium pro hujusmodi admissione alicui de Præfectis Localibus licentiam concedere, ac cedente tamen consensu illius Communitatis, non obstante, quod in eodem Conventu alii duo adsint Sacerdotes, ut supra.

§. 4. *TERTIO*, neque Præfectus Generalis, neque alius quicunque Superior illos possit in

De non suscipiendis in Religionem

Religionem

qui Religioni inserviunt, vulgo *Donados*.

Religionem suscipere, qui eidem Religioni inservierunt, vel fuerint, ut vulgo dicitur, *Donados*, quod si secus factum fuerit, admissio per ejusmodi emissa, nullius sit roboris, vel momenti, reservata tamen Capitulo Generali facultate *Donados* ad habitum admittendi, quatenus expedire censuerit. *QUARTO.* In casu obitus Præfecti generalis, quando ad eum spectaret convocare Capitulum, seu Vicarii generalis, vel in casum gravis infirmitatis, seu cujuscumque alterius legitimæ causæ eos legitime impedientis, jus convocandi Capitulum generale, & in eo præsidendi pertineat ad Assistentem generalem antiquiorem, seu etiam eo impedito, ad alios Assistentes, juxta eorum antianitatem, vel ad alios Vocales, qui sequuntur, attenta semper eorum antianitate.

Qui præsidere debeat Capitulo generali, & illud convocare.

QUINTO. Demum defunctis Vice-Præfectis generalibus Limæ, aut Messici, seu Præfecto cujuscumque alterius Provinciæ, Præfectus noviter electus, una cum Assistentibus illius Regni, ea omnia gerere possit, quæ a Constitutionibus Ordinis Vice-Præfectis generalibus conceduntur, donec adveniat ejus confirmatio ab iisdem Constitutionibus præscripta; Et si justis de Causis denegata fuerit, adhuc omnia per ipsum gesta, valida sint, & plenarium suum effectum consequi debeant, dummodo ea aliunde Sacris Canonibus, & Constitutionibus ejusdem Ordinis contraria non sint.

De Vice-Præfectis.

§. 5. Et in eadem expositione subjuncto, quod ipsi Præfectus generalis, aliique Vocales præmissa Apostolicæ Confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderarent: Nos supplicationibus, eorum nomine, nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas Capituli generalis resolutiones auctoritate Apostolica approbavimus, & confirmavimus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 4. Maii ejusdem anni 1725. expeditis literis, uberius continetur.

Quæ resolutiones alias a Pontifice confirmatæ fuere.

§. 6. Et postmodum pro parte Dilectorum Filiorum modernorum Præfecti, & Assistentium Generalium dictæ Congregationis Fratrum Nobis exposito, quod aucto Hospitalium, seu Domorum ipsius Congregationis Fratrum numero, quem semper magis in dies, benedicente, ac incrementum dante Domino, ad Dei gloriam, Pauperumque ægrotantium levamen, auctum iri sperabant, eadem Congregatio Fratrum nonnullis gratiis, & prærogativis, illius vero Constitutiones a Sede Apostolica confirmatæ aliquot declarationibus, & reformationibus præsenti Religionis statui accommodatis indigebant, atque tam istas, quam novam breviorem in ultimo Capitulo Generali confectam Professionis Regularis emittendæ formulam per Nos approbari, & præscribi summopere cupiebant, precibusque Nobis super hoc exhibitis, ad memoratam Congregationem Cardinalium, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, jussu nostro, similiter remissis, dicta Congregatio Cardinalium, auditis prius ipsius Ludovici Cardinalis, & Protectoris, necnon Dilecti pariter Filii nostri Ludovici dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga, & Moncada nuncupati, Ponentis, relationibus sibi desuper factis, negotioque mature expenso, die 12. Julii 1726., & 21. Novembris 1727., eisdem precibus annuendum censuit ut infra.

Verum postea justis de causis aliquot declarationes & reformationes a prædictis Fratribus in ultimo Capitulo Generali editæ fuere, preces addentes, ut ab Apostolica Sede confirmarentur.

§. 7. Nempe. *PRIMO.* Firma, & valida permanente Professionem illorum Religiosorum, qui hactenus sub veteri formula professi fuerunt, approbandam fore novam breviorem formulam in Capitulo Generali exaratam, sub qua Solemnis Professio per Religiosos in posterum professuros emitti debeat, quæ quidem formula est tenoris sequentis, videlicet -- *In nomine Sanctissimæ, & Individuæ Trinitatis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; Ego N. N. libera, & spontanea voluntate solemniter voveo, & promitto Omnipotenti Deo, juxta Regulam Sancti Patris Augustini, & Constitutiones Ordinis Hospitalitatis sub titulo de Bethlehem, in manibus R. V. observare obedientiam Sanctissimo P.N.S. Pontifici N.N. ejusque Successoribus, & R. P. nostro Præfecto Generali, aliisque meis Superioribus, eorumque Successoribus, ac insuper voveo, & promitto paupertatem, castitatem, & exercere Hospitalitatem usque ad mortem erga pauperes, infirmos, etiam infideles, licet contagiosa infirmitate afficiantur. Et ego N.N. facultate mihi concessa a R. P. Præfecto Generali, & nomine meæ Religionis, tuam Professionem accepto, ratamque habeo, & siquidem usque ad mortem Vota tua Domino reddideris, & promissa tua, adjuvante gratia, adimpleveris, nomine ejusdem Omnipotentis Dei, Patris, Filii, & Spiritus Sancti vitam tibi æternam, atque immortalem gloriam tibi promitto.*

Reformatio Professionis in posterum emittendæ.

FORMULA PROFESSIONIS.

Acceptatio Superioris.

SECUNDO. Qui Præfecti generalis munus expleverunt, in Capitulo Generali perpetuum tam activum, quam passivum Votum habeant, ultimus vero Præfectus Generalis post expletum sui Generalatus Officium, in Capitulo Generali immediate sequenti voce passiva careat, ita ut pro Novennio immediate sequenti in eodem Officio nec confirmari, nec eligi valeat.

Declarationes nonnullæ prædictæ. Quod voce activa, & passiva gaudere debeant Præfecti generales, præter ultimum, qui tantum activa.

TERTIO. Quia aliquando contingere solet, quod in scrutandis materiis, & controversiis bonum Regimen, ac gubernium Religionis concernentibus, sive in Definitorio Generali, sive in particulari suffragia Vocalium reperiantur æqualia, ne ob ejusmodi æqualitatem materiæ remaneant indecisæ, per novum Præfecti Generalis ibidem præsidentis suffragium, quæcunque materia, seu discordia in suffragiorum æqualitate posita, & constituta dirimatur, & decidatur.

Suffragium Præfecti Generalis decidere debet suffragiorum æqualitatem.

QUARTO. Cum præcipuum, imo unicum hujus Religionis Institutum sit Hospitalia retinere, in eisque omnes recipere Infirmos quacunque infirmitate etiam epidemica laborantes, Capellani, sive Sæculares a Superioribus Bethlehemiticis electi, sive Sacerdotes ex eadem Religione Bethlehemitica, vel ex quacunque alia assumendi tam illis, qui ipsis Infirmis, & Convalescentibus inserviunt, quam omnibus aliis Hospitalium servitio addictis, etiam in Paschate, Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ Unctionis Sacramenta possint, & valeant administrare, dummodo præfati Capellani pro Pœnitentiæ Sacramento administrando, Mortis articulo excepto, ab Ordinario loci, qui actu suam Ecclesiam gubernet, licentiam Confessiones excipiendi habeant.

De Sacramentis ab iis, qui Hospitalibus Bethlehemiticis inserviunt, quocumque tempore administrandis.

§. 8. *QUINTO.* Quamvis autem in Constitutionibus ejusdem Ordinis *Cap. 6. §. 3.* ita statutum sit -- *Non debet excludi ab Hospitalibus nostris ullum genus Personarum, ad omnes debent extendi, omnes debent amplecti charitatis ulnæ Liberos, Servos, Mauros, Nigros, & Gentiles* -- Nihilominus in iisdem excipiuntur Mulieres, quæ nec ut curentur, nec ad invisendos Infirmos in Hospitalibus debent admitti. Quia vero nonnullæ Civitates, & Loca Religiosos Bethlehemitas, ad erigendum in ipsis Hospitalia vocarunt, vel admiserunt, & quamplures ea lege Hospitalia fundarunt, vel Eleemosynas contribuerunt, ut in ipsis sub cura Mulierum, & in ædibus separatis ab illis Virorum, pauperes Mulieres infirmæ excipi, & curari possint, compertumque experientia sit in maximum id Proximi cedere auxilium, ideo firma remanente præfata Constitutione quoad Hospitalia Virorum, approbanda esse Hospitalia, seu Domus, ut supra erecta, aliaque posse in futurum erigi, ac fundari, in quibus Mulieres infirmæ recipi, & curari valeant, dummodo hujusmodi Hospitalia, seu Domus ab Hospitalibus, & Domibus Virorum, nedum sint separata, verum etiam nulla ex parte eisdem sint immediate contigua,

De Hospitalibus pro mulieribus infirmis.

ac dummodo in Hospitalibus, vel Domibus Mulierum, nonnisi Religiosus sexagenarius pro Rectore, & unus, vel duo Sacerdotes ætate provecti pro administrandis Sacramentis, constitui valeant, quin alius Religiosus commorari ibi possint; ita, & taliter quod, si alio modo fiat in aliqua Domo, vel Hospitali, eo casu eadem Domus; vel Hospitale *ipso facto* subjectum sit, & remaneat Visitationi Episcopi, & Ordinarii loci. *SEXTO.* Cumque necesse sit, quod Religiosi Bethlehemitici, & Capellani continuo moram trahant in Hospitalibus, ne detur casus, quod aliquis infirmus repentino accidente correptus absque Sacramentis, debitaque assistentia decedat, declarandum, & quatenus opus de novo concedendum fore, quod tam præfati omnes Religiosi Ordinis Bethlehemitici, quam Præsbyteri Sæculares, vel Regulares alterius cujusque Religionis, qui per Superiores præfati Ordinis in Capellanos assumpti sunt, & inposterum assumi contigerit, sint exempti a quocumque onere Processionum publicarum, vel functionum Ecclesiasticarum, ob quas teneantur abesse etiam pro modico tempore ab Hospitalibus, ad instar Religiosorum Sancti Joannis de Deo.

De Cappellanis prædictorum Hospitalium a quovis onere eximendis.

§. 9. Cum autem sicut iidem Præfectus, & Assistentes Generales Nobis denuo nuper exponi fecerunt ipsi præfatas declarationes, reformationes, & novas Constitutiones ab ipsa Congregatione Cardinalium conditas, seu approbatas, quo firmius subsistant, ac serventur exactius Apostolicæ quoque nostræ Confirmationis præsidio roborari maxime desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati de eorundem Venerabilium Fratrum nostrorum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, declarationes, reformationes, & novas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, itidem, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in eis quomodolibet intervenerint, supplemus, atque tam illas, quam præinsertas quoque resolutiones in supradicto Capitulo Generali captas, & a Nobis per literas nostras præfatas similiter approbatas, & confirmatas, sicut præmittitur, in praxim, & usum redigi, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit religiose, & inconcusse servari præcipimus, & mandamus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Preces Præfecti, & Assistentium generalium.

Confirmatio Declarationum, & Constitutionum relatarum.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, quos concernunt, & pro tempore concernent, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicæ Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quoad ea, quæ præsentibus adversantur, dictæ Congregationis Fratrum, illiusque Provinciarum, Domorum, seu Hospitalium, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Sept. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CLXXXV.

Statuuntur nonnulla motu proprio in Gabellarum fraudatores.

Similia Statuta a Romanis Pontificibus, aliisque judicibus inferioribus Urbis confecta hic confirmantur, præsertim illa a Sixto V. contra pulsos in exilium, & contra fraudatores vectigalium emanata Const. ed. 1585. Jul. 1. P. 1. & 1588. Nov. 17. P. 4. & ab Inn. XII. Const. ed. 1700. Jun. 19. P. 9. & Clem. XI. Const. ed. 1717. Jun. 12. P. 17.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 17. Sept. 1728. Ann. ...

MOTU PROPRIO &c.

Benche da molti Sommi Pontefici nostri Predecessori con diverse loro Costituzioni, e dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e nostri *pro tempore* Tesorieri Generali con le loro Ordinazioni, Editti, e Bandi publicati in diversi tempi sia stato più volte proibito espressamente a tutte, e singole Persone di qualsivoglia stato, grado, e condizione, anche Ecclesiastiche, Secolari, e Regolari di qualunque Ordine, e Congregazione il commettere Contrabandi, e Fraudi di qualunque cosa, benchè in tenue quantità in pregiudizio delle Gabelle, Dazj, ed imposizioni dovute alla nostra Camera, tanto in questa nostra Città, quanto nelle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, ed immediatamente soggetti a questa Santa Sede, sotto gravissime pene pecuniarie, corporali, ed anche spirituali espresse in dette Costituzioni, Editti, e Bandi da incorrersi, ed applicarsi respettivamente nella forma, che in essi è disposto; E sebbene avendo Noi inteso sin dal principio del nostro Pontificato, che da molti con poco timore, e rispetto delle Costituzioni, Ordinazioni, e Bandi sudetti, e con tanto pregiudizio della nostra Camera, e suoi Appaltatori si continuano l' istessi contrabandi, e fraudi, procurassimo far' innovare tal proibizione, mediante un' Editto fatto publicare dal nostro Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato, ed ordinassimo altre provisioni, che stimassimo espedienti per evitare tali pregiudizi:

A multis Summis Pontificibus in Vectigalium fraudatores Constitutiones editæ fuere.

§. 1. Con tutto ciò essendoci nuovamente pervenuto a notizia con grave molestia dell'animo

Causæ hujus Constitutionis.

mo nostro, che da molti senza verun timore delle pene sudette, anche con sofferenza, o almeno dissimulazione de' Baroni, e Feudatarj de' predetti Luoghi si fabricano robbe soggette a dette Gabelle, e susseguentemente si comprano, e vendono, con audacia de' Contrabandieri uniti, ed armati si trasportano in questa Città, ed altri Luoghi del nostro Stato per esitarle, in gravissimo, ed evidente pregiudizio di detta nostra Camera, e suoi Appaltatori, e che per rimediare a tali disordini non è giovata la spedizione fatta in diverse occasioni, de' Commissarj, con grave dispendio di detta nostra Camera, ed Appaltatori, mentre detti Contrabandieri così uniti, ed armati hanno incusso timore agl' Officiali, e Ministri di Giustizia, con resistergli arditamente, ed offenderli, anche nelle Persone, fino al termine di ucciderli, restando poi i Delinquenti impuniti per la difficoltà di poterli avere in potere della Giustizia, e ricovrandosi ne' Luoghi Immuni per salvar non solo le proprie Persone, ma insieme le robbe di contrabando, per ivi contrattarle, e venderle con maggior franchezza, e libertà.

Confirmantur Constitutiones quædam Summorum Pontificum, & Edicta in latrones publicarum viarum, & vectigalium fraudatores emanata.

§. 2. Volendo perciò Noi con ogni possibil mezzo reprimere in ogni conto la temerità di detti Contrabandieri, che così uniti, ed armati, turbano anche la quiete del nostro Stato, e rendono altresì poco sicure le publiche strade, e così provedere all'Indennità della nostra Camera, e suoi Appaltatori, & insieme alla sicurezza de' nostri Sudditi, e respettivamente degl'Officiali, e Ministri di Giustizia, e rimuovere affato ogni occasione di disturbo, abbiamo determinato di rinovare, ampliare, e dichiarare le sudette Costituzioni, Ordinazioni, Editti, e Bandi, acciò da tutti siano inviolabilmente osservati nella forma, come in appresso. Avendo per tanto nella presente Cedola di nostro Moto proprio per inserto, e di parola in parola registrato l'intiero tenore delle Costituzioni publicate dalla felice memoria di Sisto V. nostro Predecessore, una cioè contro i Banditi, e malviventi spedita il primo Luglio 1585., che comincia -- *Hæc nostri Pontificatus initia* -- e l'altra contro i Contrabandieri del Sale per suo Moto proprio spedito li 17. Novembre 1588., de' Chirografi della felice memor. d'Innocenzo XII. segnato li 19. Giugno 1700. diretto al nostro Monsignor Tesoriere Generale, e della felice memoria di Clemente XI. segnato li 12. Giugno 1717. diretto al Reverendissimo Cardinal Camerlengo, de' Bandi Generali della Congregazione della nostra Consulta, del Bando Generale del Governo di questa nostra Città, degl' Editti, e Bandi in diversi tempi publicati dal nostro Segretario di Stato, dal Reverendissimo Cardinal Camerlengo, e dal nostro Tesoriere Generale, e specialmente di quelli publicati sotto li 23. Agosto 1664., 17. Luglio 1707., e 2. Aprile 1727., di tutto, e singole pene in essi comminate, imposte, & ingionte, de' premj promessi, degl'ordini, e regole respettivamente dati, e prescritte, & ogn' altra cosa, quantosivoglia necessaria ad esprimersi, di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà, confermiamo, approviamo, e rinoviamo tutte le sudette Costituzioni, Editti, e Bandi, e specificamente tutte, si singole proibizioni in essi espresse, pene ingionte, e premj promessi, e salvo le seguenti dichiarazioni, restrizioni, & ampliazioni, vogliamo, che in tutto, e per tutto, & in tutte le loro parti debbano inviolabilmente osservarsi, ed eseguirsi da qualunque Persona, anche Ecclesiastica, Secolare, e Regolare, di qualunque stato, grado, e condizione, comprese anche le undici Congregazioni, l'Ordine Gerosolimitano, e qualunque altra, che per comprenderla si ricercasse speciale, & individua menzione, sotto le medesime pene, non ostante qualunque preteso Privilegio, ed Esenzione, anche risultante da qualunque Costituzione Apostolica nostra, e de' nostri Predecessori, quali tutte in questa parte, e per l' effetto sudetto rivochiamo, annulliamo, & aboliamo, e vogliamo, che s'abbino per rivocate, annullate, & abolite.

Declarationes nonnullæ prædictarum Constitut., & Edictorum.

§. 3. E se bene nella sudetta Bolla di Sisto V. dell' anno 1585., ne' Bandi generali della Congregazione della nostra Consulta *al Cap.* 33.; e nell'Editto del Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato venghi proibita la Coadunazione, e Conventicole di più Persone armate, dichiarandosi, che per Conventicola, e Coadunazione quella, quando saranno trovate insieme più di sei Persone armate, e più di dieci senz'armi, e nel Bando altresì del Governo di questa nostra Città di Roma, proibendosi *al Cap.* 82. le medesime Coadunanze, e Conventicole, si diachiari esser Conventicola, quando saranno ritrovate più di quattro Persone armate, e più di sette senz'armi, tuttavia confermando, e rinovando Noi con il presente nostro Moto proprio per quanto faccia di bisogno le proibizioni, come sopra fatte nella sudetta Bolla del detto nostro Predecessore Sisto V., e Bandi successivamente sopra di ciò emanati, come se qui il tenore di ciascun di essi fosse stato di parola in parola registrato, vogliamo, e dichiariamo, che quando la coadunazione di tali Persone armate sarà fatta a fine di far Contrabandi tanto di Sale, quanto di Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, o altra qualunque cosa soggetta al pagamento delle sudette Gabelle, portando le Persone coadunate seco qualche quantità di dette robbe di Contrabando, s'abbia ad intendere, e sia tenuta per Conventicola quella, che comporrà il numero di sole tre Persone, al qual numero, nel caso solo di detti Contrabandieri riduchiamo, e restringiamo tali Conventicole, e Coadunazioni, volendo, che le sudette tre Persone armate, & unite, come sopra per il fine sudetto s'intendano subito incorse, e soggette a tutte le pene ingionte, ed espresse nella sudetta Bolla, ed Editto del Reverendissimo Cardinal Segretario di Stato, benchè in essi, e nell'altri Bandi suddetti sia prescritto diverso, e maggior numero di Persone: E vogliamo inoltre, che dette tre sole Persone armate portando seco qualche quantità di ciascuna di dette Robbe di contrabando siano riputate, e tenute, come Ribelli del nostro Stato, e che tanto gl'Esecutori, e Ministri di Giustizia, quanto altre qualunque Persone private, anche senza mandato di Giudice, possano arrestarle, carcerarle, ed ucciderle impunemente secondo alla dispositione di detta Bolla, Bando, ed Editto, e che se il Contrabandiere arrestato, carcerato, overo ucciso, fosse anche Bandito di Vita, o di Galera, possano gl'Arrestanti, Carceranti, o pure Uccisori conseguire, oltre la suddetta nomina, anche l'altra, che gli si deve unitamente con la Taglia, a tenore dell'Editto contro i Banditi, e Facinorosi.

Extensiones earundem.

§. 4. Proibendosi espressamente nel sudetto Moto proprio della felice memoria di Sisto V. dell'anno 1588. sotto diverse pene li Contrabandi del Sale, Noi per l'effetto sudetto estendiamo la detta proibizione, anche alli Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, e di qualunque altra cosa sogetta alle Gabelle, e Dazj sudetti, dichiarando, che sotto le pene in esso imposte per le fraudi della Gabella del Sale, s'intendano comprese anche le Fraudi, e Contrabandi della Polvere, Tabacco, Vitriolo, Cera, Carta, & altre robbe sudette, come se tutte fossero specialmente, ed espressamente comprese, e specificate in detto Moto proprio. Avendo la felice memoria d'Innocen-

zo XII. nell' accennato suo Chirografo de' 19. Giugno 1700. concesso a Monsignor Tesoriere Generale pro tempore la facoltà di poter per invenire Fraudi, e Contrabandi perquirere non solo nei Molini, Case, Collegj, Conventi, ed altri Luoghi Immuni, ma ancora nelle Chiese de' sopradetti Ecclesiastici, ed Ordini Militari, anche de' Gierosolimitani, ove da' Defraudatori, e Contrabandieri fossero state ascose, trafugate, e custodite robbe, per le quali si dovesse pagare la Gabella alla nostra Camera, e di far ivi tutti gl'atti, che avesse stimato necessarj, senza licenza degl'Ordinarj, Protettori, e loro Giudici privativi, con l'intervento però, ed assistenza d'una Persona Ecclesiastica da deputarsi da esso Monsignor Tesoriere Generale, e di venire anche all'estrazione di dette robbe di Contrabando, con facoltà di potersene servire per corpo di delitto nel Giudizio Criminale. Noi per estirpare in ogni modo questi Contrabandieri sì pregiudiziali tanto alla nostra Camera, e suoi Appaltatori, quanto alla publica quiete, ampliamo, ed estendiamo le sudette facoltà, anche rispetto alle Persone de' Contrabandieri, e dichiariamo, che quando questi saranno trovati ne' sudetti Luoghi Immuni, e che ivi ritenessero robbe di Contrabando, sia lecito agl'Officiali, e Ministri di Giustizia, ed altre Persone, anche private di proter liberamente, impunemente, con l'assistenza però di detta Persona Ecclesiastica, da deputarsi da d. Monsignor Tesoriere Generale, arrestare, ed estraere, da detti Luoghi Immuni non solo le robbe di Contrabando, secondo la disposizione del sudetto Chirografo, ma insieme le Persone delli stessi Contrabandieri; Volendo, ed ordinando, che a questi, ritenendo appresso di se in detti Luoghi Immuni robbe di Contrabando, e così abusandosi de' Luoghi Sagri, non vaglia, nè suffraghi alcun beneficio d'Immunità Ecclesiastica, non ostante, che nel sudetto Chirografo sia ristretta tal facoltà alle sole robbe di Contrabando, come sopra.

Præcipitur publicatio harum literarum.

§. 5. Et affinchè queste nostre Ordinazioni, Provisioni, e dichiarazioni abbino la dovuta, ed inviolabile osservanza, ed esecuzione senza veruno ostacolo, ed impedimento, incarichiamo in virtù di santa ubbidienza alli Reverendissimi Cardinali, anche Legati a latere, Arcivescovi, Vescovi, e loro Vicarj, che per l'effetto sudetto debbano far publicare la presente nostra Ordinazione nelle Chiese Cattedrali, e Collegiate delle loro Diocesi, acciò venga a notizia di tutti, e specialmente degl'Ecclesiastici, inculcandone a medesimi la piena esecuzione, ed osservanza, ed al medesimo effetto, comandiamo, come sopra, a tutti i Provinciali, Visitatori, Guardiani, Priori, e Rettori de' Regolari di qualunque Ordine, comprese anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gierosolimitani, che debbano invigilare, affinchè da' loro Religiosi, e Ministri non si comprino, vendano, o ritengano le sudette robbe di contrabando, o in qualunque modo si presti ajuto, e favore a detti Contrabandieri, sotto pena della privazione della voce attiva, e passiva, & altre a nostro arbitrio.

Statuuntur nonnulla ad hanc Vectigalium fraudem evitandam, ad eorum fraudatores facilius comprehendendos, & puniendos.

§. 6. Comandiamo in oltre in virtù di santa Ubbidienza, come sopra a tutte, e singole Persone a Noi mediatamente, & immediatamente soggette di qualunque stato, grado, condizione, e qualità, Vescovi, Arcivescovi, Patriarchi, Duchi, Prencipi, Marchesi, Conti, e di qualsisia altra Dignità, e Preeminenza, così Ecclesiastica, che Secolare, e Regolare, comprese anche le undici Congregazioni, e Cavalieri Gerosolimitani, e li Reverendissimi Cardinali di Santa Chiesa, siccome altresì a Governatori, Castellani, Capitani, & altri Officiali sì di Fortezze, e Torri, che di Galere, e Milizie di Soldati, che sotto qualsivoglia pretesto, causa, o quesito colore in qualunque modo non ardiscano, o presumano, o alcun di loro ardisca, o presuma fabricare, ricevere, ritenere, comprare, vendere, donare, distribuire, o in qualsivoglia altro modo contrattare, nè respettivamente permettere, che nelle Città, Terre, Castelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri, ed altri Luoghi ad essi in qualunque modo soggetti si fabrichino, ricevano, ritengano, vendano, comprino, donino, distribuiscano, o in qualsisia modo contrattino robbe di qualsivoglia sorte, ancorchè di minima quantità, e valore, soggette alle Gabelle, e Dazj spettanti, e dovuti alla nostra Camera in pregiudizio delle sue Dogane generali, e respettivamente degl'Appaltatori, volendo, che i Baroni, e Feudatarj predetti, Governatori, Luogotenenti, e qualunque Officiale delle Città, Terre, e Luoghi sudetti, come anche i Castellani, Capitani, ed altri Officiali delle Fortezze, Torri, Galere, e Milizie di Soldati non ardiscano, nè presumano in modo alcuno pretendere, ed allegare alcun privilegio, ed esenzione, e con tal titolo contrattare alcuna annua risposta, o ricognizione cogl'Appaltatori Camerali, sotto pena in quanto ai Baroni, e Feudatarj della nostra Indignazione, di scudi 500. d'oro, ed altre, anche più gravi a nostro arbitrio, oltre le pene contenute nella predetta Costituzione, e Moto proprio di Sisto V. de' 17. Novembre 1588., da Noi, come sopra confermato, ed ampliato, quale vogliamo, che s'abbia qui per inserto, e repetito di parola in parola, ed inquanto agl'Appaltatori, parimente della nostra Indignazione, ed altre a nostro arbitrio, nè in verun modo impedire, che i Commissarj, Ministri, ed Officiali della nostra Camera, e degl'Appaltatori, e Conduttori sudetti, che *pro tempore* saranno deputati sopra tali Fraudi, non possano liberamente *perquirere*, ed esercitare il loro officio nelle loro Città, Terre, Castelli, Fortezze, Torri, Galere, Quartieri di Soldati, Case di Persone particolari, ed altri luoghi, ancorchè fossero tali, che godessero l'Immunità Ecclesiastica, alla quale intendiamo di derogare in questa parte, come abbiamo sopra disposto, e far' altre diligenze, che stimeremo necessarie, anche all'improviso, senza notificarlo precedentemente agl'Officiali, e Ministri di Giustizia, purchè adempito il loro Officio, faccino a quelli costare delle loro facoltà; Anzi essendo li Governatori dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali subalterni delle Milizie, richiesti dagl'Officiali, e Ministri di Giustizia, tanto esplicitamente col chiamarli, o farli chiamare in loro ajùto, quanto implicitamente con il suono; che d'ordine di quelli si farà, della Campana all'Armi, vogliamo, che li medesimi debbano prestare a detti Officiali, e Ministri di Giustizia ogni ajuto, favore e braccio, accorrendo subito con i loro Soldati armati, a prestare l'effettivo ajuto, braccio, ed assistenza, alli sudetti Ministri di Giustizia, che vorranno apprendere, arrestare, o uccidere li Delinquenti sudetti, ovvero a quelli levare, e togliere le robbe di contrabando, che seco portano; sotto pena in caso di contravenzione, non solo della perdita, e privazione irremissibile delle Cariche, ed altre respettivamente espresse nelle sudette Costituzioni, Editti, e Bandi, ma anche della refezione di tutti i danni, che li detti Ministri di Giustizia, e nostri Appaltatori Camerali patissero, o avessero potuto patire dal non aver potuto ridurre in mano della Giustizia, tanto li Delinquenti sudetti, che le dette Robbe di contrabando, intorno al valore delle quali, a fine di condannare al pagamento, e reintegrazione

di esse

di esse li detti Governatori dell'Armi, Sargenti Maggiori, Capitani, ed altri Officiali subalterni di Milizie, a favore di detti Ministri di Giustizia, ed Appaltatori Camerali, basterà, che costi dal detto di due Testimonj, che averanno vedute le dette robbe di contrabando, e che daranno il loro giudizio, secondo la loro credulità, del valore di dette robbe, ovvero, che in questa parte s'abbi a prestar tutta la fede all'istessi Esecutori di Giustizia.

Committitur ampla hac super re facultas Cardinali præcipue S.R.E. Camerario.

§. 7. Ordiniamo pertanto al Reverendissimo Cardinal Cammerlengo, al nostro Tesoriere Generale, a Reverendissimi Cardinali Legati, Vice-Legati, Presidenti, Governatori, Rettori, Luogotenenti, ed altri Giudici Ordinarj delle Città, Terre, e Luoghi mediatamente, ed immediatamente a Noi soggetti, e particolarmente de' Luoghi marittimi, e de' Confini del nostro Stato, siccome anche agl'Arcivescovi, Vescovi, e loro Vicarj, Giudici, ed Officiali, che debbano esattamente invigilare per la piena, & inviolabile osservanza di quanto da Noi è stato come sopra prescritto, ed in caso di Contravenzione procedere contro i Delinquenti, Trasgressori, e Inubbidienti all'esecuzione delle pene sudette, e ad altri rimedj, che di ragione stimeranno opportuni, eccettuate però le Persone costituite in Dignità Ecclesiastica, e quelli, che sono decorati di Titoli temporali, quali sottoponiamo, e soggettiamo, e vogliamo, che restino sottoposti, e soggetti privativamente alla giurisdizione del Reverendissimo Cardinale Camerlengo, e del nostro Tesoriere Generale, alli quali riserviamo anche la facoltà di prender altre provisioni, e publicar novi Editti, e Bandi, per la pronta, ed esatta esecuzione di quanto da Noi è stato come sopra ordinato, per esser così mente, e volontà nostra espressa.

Clausulæ.

§. 8. Volendo, e decretando, che alla presente Cedola di nostro Moto proprio, ammettendosi, e registrandosi in Camera, e ne' suoi libri, secondo la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *de Registrandis*, non possa mandarsi, nè opporsi di surrezione, orrezione, nè di alcun altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri pretesti possa esser impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba sempre giudicarsi, definirsi, e interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati a Latere, dalli predetti Reverendissimo Cardinal Camerlengo di S. Chiesa, e nostro Tesoriere Generale, della piena Camera, e suoi Chierici, Presidenti, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà, e Giurisdizione di definire, e interpretare diversamente; E dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente, nullo, irrito, e invalido tutto ciò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato contro la forma, e disposizione della presente Cedola di nostro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, essecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati quelli, che in qualunque modo vi avessero, o pretendessero avervi Interesse, ancorchè fossero Persone Ecclesiastiche, privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero speciale, & individua menzione, non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente qualunque Indulto, Privilegio, Esenzione, e licenza contro le cose predette da Noi, e dà nostri Predecessori, dalla nostra Camera in qualsivoglia tempo e per qualunque causa, e titolo a favore di qualsisiano Persone, tanto publiche, quanto private, Ecclesiastiche, Secolari, e Regolari in qualsivoglia modo concesse, confermate, approvate, ed innovate, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, e ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Prædecessori, benchè Concistoriali, e munite di qualsivoglia clausole, e forme, anche Derogatorie delle Derogatorie; ed altre più efficaci, effrenate, ed insolite, e con Decreti irritanti, quali vogliamo, che qui s'abbino, come se di parola in parola fossero registrate, la Disposizione de' Concilj Generali, Provinciali, e Sinodali, le Resoluzioni, e Decreti della nostra Congregazione dell'Immunità Ecclesiastica, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti anche confermati da questa S. Sede, Riforme, stili, usi, consuetudini anche immemorabili, delle quali se ne ricercasse una special menzione, e specificazione, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore quì per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi con la pienezza della nostra potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena, e total' esecuzione, ed effetto di quanto si esprime nella presente Cedola di nostro Moto proprio, ampiamente, ed espressamente deroghiamo.

Fides habenda transumptis.

§. 9. Decretando inoltre, che questa nostra Cedola affissa, e publicata nei Luoghi soliti di questa nostra Città, lighi, ed astringa ogn' uno, come se fosse stata a tutti personalmente intimata, e che alli transunti impressi di essa, muniti col sigillo del detto Reverendissimo Cardinal Camerlengo, o del predetto nostro Monsignor Tesoriere Generale, e sottoscritti da uno de' Segretarj della nostra Camera, si presti l'istessa fede in giudicio, e fuori di esso, come se fosse esibita, e presentata l'istessa Cedola originale.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo di XVII. Settembre MDCCXXVIII.

CLXXXVII.

Prohibetur Monialibus S. Radegundis Mediolanen. Musicos concentus figuratos in usu habere.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 19. Sept. 1728. An. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Facti expositi, & causæ hujus Constitutionis.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Julius Aresius Abbas Monasterii Sancti Simpliciani Civitatis Mediolanen., ac Præsidens Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod cum in antiquis Constitutionibus a Monachis dictæ Congregationis jussu fel. rec. Leonis X. editis, & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum approbatione munitis, Musica instrumenta, & Cantus, quem vocant figuratum, eis interdicantur, ut vix in Ecclesiis ejusdem Congregationis organa permittantur; quod adeò sanctè, & constanter receptum est, ut eamdem prohibitionem, seu interdictum in recentioribus Constitutionum Congregationis hujusmodi editionibus repetere superfluum fuerit; Moniales vero S. Radegundis Civitatis prædictæ, tametsi eximia cum laude, & ingenti Monasticæ disciplinæ commendatione, regulam ejusdem Sancti Benedicti juxta ritus, & consuetudines prædictæ Congregationis sub cura, & regimine pro tempore existentis Abbatis primodicti Monasterii profiteantur, nihilominus aliquæ ex illis neglecto Cantu Gregoriano, quem Monachi ejusmodi Congregationis hereditariò veluti Jure a Sancto Gregorio Magno, & aliis acceperunt, nonnullis abhinc annis consue-

consueverunt, & de præsenti etiam festis diebus, & præcipue solemnioribus, dum sacra peraguntur, & Vespertinæ horæ decantantur, Musico concentu figurato uti, & præter organa, varii generis instrumenta sæcularem levitatem redolentia pulsare solent, & quia in cantu, & sono addiscendo, vel docendo integros fere dies impendunt, cæteras Moniales, quæ silentio, orationi, aliisque regularibus operibus pie vacant, summopere distrahunt, & perturbant; Sed quod caput malorum est, Moniales illæ, qui artem Musicam perfecte callent, non semel Magnatum, & nobilium personarum, quæ in dictam Civitatem se conferunt, Officiosis deprecationibus devictæ in locutoriis Musica oblectamenta illis exhibere coguntur, frustra Superioribus reclamantibus, & contranitentibus, qui a piæ mem. Innocentio XI. & Clemente XI. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris rescripta has cantilenas, & Symphonias sub certis pœnis interdicentia impetrarunt.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, longa experientia compertum sit, ejusmodi remedia malum hoc ad breve dumtaxat tempus avertisse; ut autem idem abusus radicitus evellatur, & hæc licentia, ex qua gravia scandala exoriri posse, ne dum timendum est, sed etiam dolendum, coerceatur, dictus Julius Abbas, & Præsidens opportune in præmissis a Nobis provideri plurimum desiderat. Nos pro commisso Nobis Cælitus Pastorali munere, Monialium secundo dicti Monasterii, quæ oblitæ domum Patris sui, totas se Jesu Christi Domini Nostri earum Sponsi obsequiis devoverunt, quieti, peculiari studio jugiter consulere, ejusdemque Julii Abbatis, & Præsidentis votis, hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Monasterii S. Radegundis Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, & quibusvis aliis Puellis in illo educationis causa de Sedis Apostolicæ licentia degentibus, ne de cætero quæquam ex dictis Monialibus, & Puellis nunc, & pro tempore existentibus sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, & occasione Musicos concentus figuratos in usu habere, & Musicis instrumentis in Ecclesia, & Choro uti audeat, seu præsumat sub pœna interdicti Ecclesiæ; In locutoriis vero, & Cratibus sub excommunicationis latæ sententiæ, a qua nisi a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituta, absolutionis beneficium obtinere possit, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo interdicimus, & prohibemus.

Prohibitio prædicta.

§. 3. Præterea, ut præsentes Nostræ literæ debitæ executioni mandentur, eidem Julio Abbati, & Præsidenti harum serie committimus, & mandamus, ut præsentes literas, seu illarum tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplum in formam autenticam redactum, in secundo dicto Monasterio, Sacristia, Choro, & locutoriis, in loco conspicuo, ubi ab omnibus cerni, & legi possit, constitui, & collocari curet.

Deputatio executoris.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos, & quas spectat, seu pro tempore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit secundo dicti Monasterii, Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIX. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CLXXXVIII

Declarantur nulla quædam acta per Ordines Regni Poloniæ emanata adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eo Regno libertatem, & Pontificum auctoritatem.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 14. P. 2. declarata fuerunt nulla gesta per sæcularem potestatem in Ducem Sabaudiæ adversus Monasterium S. Bernardi Ord. Canonic. Reg. S. Augustini, & Const. ed. 1729. Decem. 19. P. 6. declarantur nulla edicta sæcularium contra extensionem Officii S. Gregorii VII.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Sept. 1728. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti, nostra, & hujus Sanctæ Sedis Jura, Ecclesiasticamque libertatem ex commissi Nobis cælitus Pastoralis Officii debito sarta tecta tueri, & si ea pravis quorumcumque ausibus violata esse novimus, ab ejusmodi violationibus asserere, & vindicare tenemur, sicut omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, æquitati & Justitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

Ab Ordinibus Regni Poloniæ in Comitiis Grodnensibus novella quædam Lex, seu Constitutio lata fuit adversus Nunciaturæ Apostolicæ in eodem regno tribunal, & Ecclesiasticam libertatem.

§. 1. Alias siquidem per Nos accepto, quod Ordines Regni Poloniæ in eorum diæta, sive Comitiis Grodnensibus mense Octobri 1726. habitis quamdam novellam legem, seu Constitutionem, non minus adversus bo. me. Vincentii, dum viveret, Archiepiscopi Trapezuntin. Nostri & Apostolicæ Sedis apud Charissimum in Christo filium Nostrum Augustum Poloniæ Regem Illustrem tunc temporis Nuncii personam, ac dignitatem, & Nunciaturæ Apostolicæ in eodem Regno Tribunal, quam adversus Ecclesiasticam libertatem, nostramque, & dictæ Sedis auctoritatem, & Jurisdictionem tulerant, atque promulgaverant, ac subinde, nempe die 26. Mensis Novembris immediate subsequentis quinque articulos, quos gradus executionis dictæ novellæ legis, seu Constitutionis vocant, ediderant, quibus inter alia sub Carcerum, executionis militaris, aliisque atrocibus pœnis, & multis etiam pecuniariis

Necnon quinque articuli pro dictæ Legis exemptione editi.

districte

districte inhibebatur omnibus, & singulis Causidicis, & Advocatis, ne de cætero coram eodem Vincentio Archiepiscopo, & Nuncio, ac in Nunciaturæ præfatæ Tribunali Causas, & lites, ut moris erat, defendere, & actitare, aut ab eis aliqua gratiæ, vel justitiæ remedia, negotiorumve expeditiones obtinere auderent. Parochi autem, & Vicarii, ac Superiores Monasteriorum, & Conventuum Censuras Ecclesiasticas, quæ a dicta Nunciatura Apostolica emanarent, in suis respective Ecclesiis publicare sub pœna sequestri bonorum, quæ possidebant, prohibebantur, ac insuper ut in Domibus prope Nunciaturam prædictam Milites statuerentur, qui nedum Causidicos, & Procuratores hujusmodi, sed etiam alios quoscumque ad eamdem Nunciaturam recurrere volentes, inde arcerent, & amandarent, expedire decernebatur, aliaque in maximum Ecclesiasticæ, & Pontificiæ potestatis contemptum, & injuriam præscribebantur, perinde acsi inclytæ nationi Poloniæ ob cultum, pietatis, & constantem in Romanos Pontifices, & hanc Sanctam Sedem devotionem per omnes ætates summopere commendatæ, ignotæ fuissent gravissimæ per Sacros Canones irrogatæ pœnæ, ac censuræ in eos, qui Arcam Dei sic attingere, sacraque Ecclesiæ Jura conterere non exhorrent.

Qua super re a Pontifice tum ad Episcopos, & proceres Regni Poloniæ transmissæ sunt literæ.

§. 2. Nos præmissa omnia in amaritudine cordis Nostri serio considerantes, tum paternis Nostris literis, quas ad memoratum Augustum Regem, necnon Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos, & Proceres Regni Poloniæ conscripsimus, tum aliis adhibitis mediis arguimus, obsecravimus, increpavimus, instantes opportune, & importune in omni patientia, ut enarrati excessus debita actorum rescissione, congruaque tantorum gravaminum reparatione sarcirentur: Charitati interea Nostræ diuturniori longanimitate indulgentes, ut qui illa admirantur, ita eam, a qua tam longe aberraverant justitiæ viam, tandem redirent; quæ dum præstolabamur, non sine novo animi nostri mœrore ad novellæ legis seu Constitutionis, ac quinque articulorum hujusmodi executionem per intimationem, atque denunciationem, tum Cancellario dictæ Nunciaturæ, ne aliquem actum jurisdictionis ab ea dependentis exerceret, tum Causidicis, & Advocatis præfatis, ne inibi ad Causas, ac negotia procuranda comparerent, factam, processum fuisse ex Epistolis ejusdem Vincentii Archiepiscopi, & Nuncii cognovimus, licetque subinde, postquam videlicet literæ nostræ prædictæ in Regnum Poloniæ pervenerant, inhibitio Cancellario, Causidicis, & Advocatis hujusmodi, sicut præmittitur, denunciata relaxata fuerit, non tamen ad novellæ legis, seu Constitutionis cum quinque articulis prædictis, uti par erat, futurumque sperabamus, abolitionem deventum est.

Necnon extraordinarius Nuncius adlegatus.

§. 3. Quamobrem paterna nostra officia, & monita interponere denuo non defuimus, ac demum Venerabilem Fratrem Camillum Archiepiscopum Iconien. ad eumdem Augustum Regem, Polonamque Rempublicam Nostrum, & dictæ Sedis Nuncium extraordinarium adlegavimus, ei specialiter injungendo, ut omni studio, ac animi contentione novellam legem, seu Constitutionem prædictam antiquari & abrogari, hancque a Nobis molestiam, & a nomine Polono labem depellere curaret. Cum autem, sicut nuper accepimus, pravis illorum prævalentibus consiliis, qui ad tutelam, & amplificationem sæcularis potestatis pertinere arbitrantur Ecclesiasticam authoritatem modis omnibus impetere, quæcumque Nos hac in re, charitate suadente, hucusque peregimus, dictusque Camillus Archiepiscopus, & Nuncius jussu Nostro sedulo præstitit parandæ optatæ quieti adeo non profuerunt, ut iis penitus neglectis perpetuam, ac perintolerabilem injuriam actorum rescissio hactenus teneri nequiverit.

Verum frustra.

Declaratio nullitatis novellæ Legis prædictæ, seu Constitutionis; necnon quinque articulorum pro illius exequutione editorum.

§. 4. Hinc est quod Nos ne in tam aperta Apostolicæ authoritatis, atque Ecclesiasticæ Immunitatis oppugnatione torpescere videamur; tametsi notorii, & explorati Juris sit, ea omnia, quæ in præjudicium Sedis Apostolicæ, ac Ecclesiæ, earumque Jurium quovis modo attentantur, nullius prorsus roboris esse, & momenti, quinimo felic. record. Urbanus Papa VIII. Prædecessor noster dictæ Sedis, Romanæque, & aliarum inferiorum Ecclesiarum, ac Personarum Ecclesiasticarum Jura quæcumque a præjudicialibus hujusmodi per quandam suam Constitutionem die 5. Junii 1641. editam amplissimè præservaverit; Nunc tamen Ecclesiæ, & ipsius Sedis Apostolicæ jurium indemnitati peramplius providere volentes, ac omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo decreta, jussa, ordinata, acta, & gesta fuerunt, seriem, causas, & circumstantias, etiam aggravantes, ac personarum quarumcumque in eisdem præmissis quomodolibet culpabilium qualitates, dignitates, nomina, & cognomina, aliave quæcumque, etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes: Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, novellam legem, sive Constitutionem, & quinque Articulos gradus executionis nuncupatos, ac quæcumque in eis contenta, necnon alia quælibet in præmissis, seu eorum occasione in dictis Comitiis Grodnensibus in præjudicium libertatis, immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticæ, atque auctoritatis Apostolicæ respective quovis modo emanata, edita, acta, gesta, & perpetrata cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, irrita, invalida, injusta, damnata, reprobata, inania, & a non habente potestatem damnabiliter attentata, & de facto præsumpta, nullius plane roboris, & momenti, vel efficaciæ esse, & ab initio fuisse ac perpetuo fore, neminemque ad illorum observantiam teneri, imo nec ea a quopiam observari posse, vel potuisse, nec ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum etiam coloratum, aut possidendi, seu quasi possidendi vel præscribendi causam acquisitam, vel acquisitum fuisse, vel esse, aut quandocumque acquiri, vel competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè acsi nunquam emanassent, facta fuissent pro non extantibus, & non factis perpetuo itidem haberi debere tenore præsentium declaramus; & nihilominus ad majorem, & abundantiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie damnamus, reprobamus, revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro damnatis, reprobatis, revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, juribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus.

Declaratur itidem censuras a sacris Canonibus inflictas incurrisse eos, qui prædictis omnibus operam suam præstiterunt.

§. 5. Ad hæc omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, Ordinis, præeminentiæ, & dignitatis Ecclesiasticæ, & sæcularis fuerint, qui novellæ legi, seu Constitutioni, ac quinque articulis hujusmodi subscripserunt, sive illorum executionem, publicationem, intimationem, ac denunciationem mandarunt, & ordinarunt, illosve executi sunt, publicarunt, intimarunt,

 & denun-

& denunciarunt, vel in eis consilium, auxilium, favorem, vel quamvis aliam damnabilem operam præstiterunt, censuras omnes Ecclesiasticas a Sacris Canonibus generalium Conciliorum Decretis, ac Apostolicis Constitutionibus, contra similia perpetrantes latas, & inflictas, Archiepiscopos vero, & Episcopos in præmissis quomodolibet culpabiles suspensionis a Divinis, exercitio Pontificalium, eorumque jurisdictionis, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ pœnas eo ipso incurrisse, nec eos a censuris, & pœnis hujusmodi post debitam, & condignam Ecclesiæ realiter, & cum effectu præstitam satisfactionem a quoquam, nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (præterquam in mortis articulo, & tunc cum reincidentia in easdem Censuras, & pœnas eo ipso quo convaluerint) absolvi, & liberari posse, aut valere harum serie statuimus, ac itidem declaramus.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod præfati, & alii quicumque in præmissis, sive eorum aliquo Jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, Ordinis, præminentiæ, & dignitatis existant, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse: sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; & irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus præmissis ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac usibus, & stilis etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibuscumque personis etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis Decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus; seu ad quarumcumque personarum etiam Imperiali, Regali, aliaque qualibet mundana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, vel earum contemplationem, seu alias quomodolibet in genere, vel in specie etiam consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, & quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Septemb. MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CLXXXIX.

Conceditur Cœnobium Carmelitarum Oppidi Medicinæ Bononien. Diœcesis in Grangiam alterius Collegii Carmelitarum eorundem Bononiæ instruendi.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 3. P. 3. quoddam Conservatorium erectum fuit in Conventu Tertiariorum ejusdem Ordinis.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Dat. 1. Dec. 1728. An. 5.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Religiosi Ordines divinarum literarum scientia præstantes Summo Pontifici, atque toti Ecclesiæ perutiles.

IN Apostolici Ministerii fastigio, disponente Domino, constituti, dum sæpe recolimus quanta ad gregem Dominicum, nostræ sollicitudini commendatum recte dirigendum, religiosi ordines, ingenuis artibus, & divinarum literarum scientia præstantes, conferant, hac ipsa cura, nobis commissa, rem dignam nos facere existimamus, si eosdem ordines ad Ecclesiastica studia vehementer accendimus, quorum esse observantia regularis in viris Deo dicatis augetur, & egregiis moribus, tutisque & probis sententiis, ad summi Dei gloriam & Reipublicæ bonum sedulo promovendum animi imbuuntur, qui postea virtutibus vere Christianis per sacros, & doctos viros ornati, & contra ingruentium errorum insidias muniti, atque optime instructi, cæteros quoque, per vias Domini secum recte ambulantes, veluti manu ducunt.

Ordo Carmelitarum de instituendo

§. 1. Hos animi nostri sensus dum erga omnes ordines regulares pro singulari nostra erga

eos

Bononiæ Collegio studiorum consilium init.

eos dilectione patefacere cupimus, dilectus filius Antonius Josephus Amabilis Feideau Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ Virginis a Monte Carmelo Prior generalis, sacrarum doctrinarum cultum, suæque familiæ decus in suis cœnobiis instaurandi avidus, libello supplici nobis exposuit, se una cum præcipuis ejusdem sui ordinis sociis, in cœnobio Sanctæ Mariæ Transpontinæ hujus almæ Urbis degentibus, consilium iniisse, ut in nostra Civitate Bononiæ, ubi omnium disciplinarum studia florere consueverunt generale Collegium, & Gymnasium pro suæ Regulæ Alumnis, in cœnobio Beatæ Mariæ Gratiarum optimis facultatibus sedulo informandis, auctoritate nostra institueret, quemadmodum aliorum etiam Ordinum Fratres, & præsertim nostri Prædicatorum, & Minorum Conventualium, sua Collegia, seu Gymnasia ibidem instituerunt, ex parvulis Conventibus in earum partium tractu speciatim dispersis, quosdam redditus, & proventus novis Collegiis ab se conditis, Apostolica auctoritate adjungentes: quod sane nos ipsi in Civitate nostra Beneventana a Monachis Congregationis Sancti Petri Cælestini fieri quoque concessimus.

Cænobii Carmelitarum Oppidi Medicinæ reditus novo eorum Collegio Bononiæ erigendo, incorporandi Consilium exponitur.

§. 2. Quo vero in hoc novo Fratrum Carmelitarum Collegio, & Gymnasio instituendo omnia rite, & recte procederent, nobis propositum est, ut Conventum Beatæ Mariæ ejusdem Ordinis, & Provinciæ situm in Oppido Medicinæ Diœcesis Bononiensis, in Grangiam, & prædium memorati Cœnobii Bononiensis converteremus, redditusque ejusdem Cænobii Medicinensis, non quidem Civium eleemosynis, sed ære quatuor Priorum Generalium, ipsius Cœnobii filiorum, maxima ex parte acquisitos, qui ad duo millia scutorum argenteorum adscendere dicuntur novo Collegio Bononiæ erigendo incorporantes applicaremus. Nos autem hujusmodi postulationibus, quæ virtutis cultum, & incrementum respiciunt, accurate perpensis, ac Dei gloriæ, & Ecclesiæ utilitati respondere compertis, huic operi conficiendo Apostolicæ firmitatis robur adjicere constituimus, quoniam rei, locorum, morum, & temporum qualitate considerata, id in Domino salubriter expedire undequaque arbitramur.

Cænobium Medicinense fit Grangia, & prædium Collegii Carmelitarum Bononiæ instituendi, servatis tamen Constitutionibus Innocentii X. Pont. Max.

§. 3. Atque eumdem Antonium Josephum Amabilem cum suis sociis à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ejus supplicationibus annuentes, & specialem gratiam ei facere volentes, Cœnobium, & Conventum Carmelitarum Oppidi Medicinæ Diœcesis Bononiensis ut dictum est in Grangiam, & Prædium Conventus Bononiensis Beatæ Mariæ Gratiarum ejusdem Ordinis, auctoritate nostra Apostolica convertimus, ejusque redditus duorum millium scutorum, cum quibuscumque rebus mobilibus, & Bibliotheca ibidem servata, Generali Collegio uti diximus, ibidem instituendo de plenitudine potestatis tenore præsentium perpetuo incorporamus, & incorporatos esse volumus, ut ejusdem Cœnobii, & Collegii Bononiensis Fratres his beneficiis cumulati ad pietatem, & graviora studia excolenda alacrius incumbant, nec mendicando, & ostiatim sibi victum quærendo bonas horas in posterum terant; Constitutionibus tamen inhærentes felicis recordationis Antecessoris nostri Innocentii Papæ X. quæ incipiunt, *Instaurandæ*, atque, *ut in parvis*, quarum plenæ, & viridi observantiæ, pro nostri Pastoralis Officii debito gravissimis de causis, quas idem Antecessor noster præ oculis habuit, maxime invigilamus, omnino volumus, & mandamus, ut perpetuis futuris temporibus a Conventu Bononiensi Beatæ Mariæ Gratiarum sex Fratres Presbyteri cum tribus laicis probatæ vitæ, & regulam Carmelitarum exacte professis, alantur in Conventu Medicinensi, ejusdem Ecclesiæ jugi obsequio, ac famulatui mancipati, atque incolarum spiritualibus necessitatibus sedulo inservituri. Nec tamen Bononiensis Conventus novos alumnos ejusdem loci filios futuros prius instituat, quam Provinciale Capitulum Ordinis certum numerum prælectorum, seu professorum, ac pariter filiorum, semper deinceps ibidem servandum, ante præfinierit.

Filii Conventus Medicinensis, filii sint Conventus Bononiensis.

§. 4. Omnes filii Conventus Medicinensis, hactenus legitime electi, in posterum habeantur, & sint veri, & reales filii Conventus Bononiensis; quibus tamen si triginta annos religiosæ professionis impleverint, liberum sit in alterutro Cœnobio, & Conventu nimirum Medicinensi, vel Bononiensi pro arbitrio suo commorari.

Modus regendi deinceps Cœnobium Medicinense præscribitur.

§. 5. In Conventu Medicinensi nullus Prior amplius instituatur; neque ullæ omnino electiones habeantur, sed Capitulum Conventuale Bononiense singulis bienniis Vicarium eligat, qui ceteris Fratribus in Conventu Medicinensi degentibus præsit, quique ibi sit œconomus pro Conventu Bononiensi. Hic idem Vicarius singulis trimestribus evolutis, coram Priore, & clavariis Conventus Bononiensis exactam accepti, & expensi rationem reddere debeat, atque ubi in suæ villicationis Officio administrando minus fidelis compertus fuerit, statim sine ulla forma processus judicialis deponi, & pro culpæ gravitate puniri possit.

Bononiensis Conventus fabrica perficiatur, & duo Anniversaria in eo celebrentur.

§. 6. Prior, & clavarii Conventus Bononiensis alteram ejusdem sui Conventus Fabricæ partem, recipiendis prælectoribus, & Religiosis Alumnis, ibidem studio literarum operam daturis mox ædificandam curabunt; quæ una cum valetudinario, & Hospitalibus mansionibus pernecessaria reputatur. Istic etiam in æde Beatæ Mariæ Gratiarum quotannis pro animabus Fratrum Conventus Medicinensis duo Anniversaria, & Missæ privatæ a Fratribus celebrabuntur.

Hæ literæ perpetuum robur obtineant.

§. 7. His ergo stabilitis, atque hac nostra Constitutione, Motu propro, ex certa scientia, deliberatione, & voluntate nostra firmatis, decernimus, easdem præsentes semper, & perpetuo validas esse, & fore, suumque plenarium effectum, & robur habere: nullo eas tempore, nulla occasione, & causa, quantumvis legitima, & juridica, irritas, invalidas, obreptitias, & subreptitias dici unquam posse, etiamsi Fratres Conventus, hominesque Oppidi Medicinensis, seu quicumque alii cujuscumque dignitatis, gradus, conditionis, & præeminentiæ, in præmissis omnibus, & singulis, & circa eos quomodolibet, & quavis ex causa, ratione, actione vel occasione jus vel rem habentes, vel se habere putantes, ad id nequaquam vocati essent, neque illis consensissent. Etiamsi causæ, ob quas hæ nostræ literæ prodiissent, adductæ aut comprobatæ non haberentur; vel intentionis nostræ aut jus, & rem habentium consensus deesset, aut quidlibet aliud, quantumvis magnum, non excogitatum, neque excogitabile, ac specialem, propriamque mentionem, & expressionem requirens; etiam propterea quod in præmissis, eorumve aliquo solemnitates, & quævis alia servanda atque adimplenda, servata, & adimpleta revera non essent. Aut denique, ex quocumque alio capite, a jure, vel facto, statuto aut consuetudine aliqua procedente, sive etiam enormis, maximæque læsionis colore, prætextu, ratione vel causa, in ipso etiam corpore juris expressa, licet justa, rationabili, legitima, juridica, pia, ex privilegio orta, ac etiamsi talis esset, quæ ad robur, & vim præmissorum om-

nino

nino exprimi necessario deberet, fortasse propterea quod de voluntate nostra, cæterisque superius enarratis nusquam appareret, aut nihil probari posset, has nostras literas notari, impugnari, invalidas reddi, retractari, in jus vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris vel facti, aut gratiæ vel justitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet, etiam motu simili concesso, vel impetrato, aut edito uti, seu se juvare in judicio, vel extra unquam posse, decernimus, & jubemus; universis litibus, & controversiis hac de re, si quæ fortasse sunt, aut fuerunt, perpetuum silentium imponentes.

Hæ literæ nullis revocationibus, & limitationibus subsint, & Bononiensem Archiepiscopum executorem habeant.

§. 8. Has easdem literas nostras sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, & per Sedem Apostolicam motu pari, scientia, & plenitudine potestatis, consistorii decreto ex quibuslibet causis, & sub quocumque verborum tenore, & forma, ac cum quibusvis clausulis, & decretis: licet in eis de his nostris literis, eorumque toto tenore, & data specialis mentio fieret, pro tempore factis, & concessis, ac faciendis, & concedendis, non posse aut debere comprehendi statuimus. Sed eas, tamquam ad majus bonum tendentes, semper, & omnino ab illis excipi, & quoties illæ prodierint, toties in pristinum, & validissimum, atque in eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie integratas, ac denuo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda, concessas esse, & fore: sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ejusdemque Sedis Nuncios, & alios quoscumque, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet, qualibet facultate, & auctoritate aliter judicandi, & interpretandi in quocumque foro, & judicio, & in quacumque instantia judicari, & definiri debere: sicque secus, ac Nos sancimus, super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, hoc totum irritum, & inane habendum esse decernimus. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiscopo Bononiensi, nunc, & pro tempore existenti, motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dicti Antonii Josephi Amabilis requisitus fuerit, solemniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus inviolabiliter observari, eumque illis pacifice frui, & gaudere, non permittens eumdem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradicentes quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, servataque forma Concilii Tridentini, sententias, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, ac etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit brachii sæcularis auxilio.

Nullæ exceptiones his literis obsint.

§. 9. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula, de jure quæsito non tollendo, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis vel edendis Constitutionibus, Conciliis, aliisque, ordinationibus quoque Apostolicis, vel statutis, quavis firmitate roboratis, eorumque reformationibus, novis additamentis, stylo, usu, consuetudinibus, quamvis immemorabilibus; Privilegiis quoque, indultis, literis Apostolicis, quæ iisdem Fratribus Conventus atque hominibus oppidi Medicinensis, eorumque majoribus concessæ fuissent; seu personis, ac locis quibuscumque; licet speciali, & expressa mentione dignis, sub quocumque tenore, forma, & quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis generatim, vel speciatim, motu quoque, huic simili, & in consistorio, aut alias quomodolibet, & sæpe etiam, in contrarium præmissorum concessis, adprobatis, confirmatis, & renovatis, quamvis diserte in eis caveretur, ne iisdem his nostris literis Apostolicis per quascumque alias, motu quoque simili pro tempore editas, etiam derogatoriarum derogatorias in se continentes, derogari unquam possit, vel iis censeatur his derogatum.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 10. Quibus omnibus, & singulis, quamvis de illis, & eorum tenore, specialis, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut quælibet alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum omnium, & singulorum tenorem, formam, & causas quascumque, pias, & ex privilegio deductas, his nostris literis pro plene, & sufficienter insertis, ac de verbo ad verbum, nullo prorsus omisso, expressis habentes, illis in suo robore alias permansuris, ad præmissorum omnium, & singulorum validissimam vim, & effectum tantum, hac vice dumtaxat, latissime, plenissime, ac sufficienter, necnon speciatim, & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, redditaum, & proventuum incorporationis, & applicationis, Collegii, & Gymnasii institutionis, & erectionis, sanctionis, concessionis, Indulti, Decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo vigesimo octavo Kalendis Decembris, Pontificatus nostri Anno quinto.

CXC.

Eximitur Terra, vulgò -*Vetralla*-, a Jurisdictione Præsulis Gubernatoris Viterbiensis in quibuscumque Causis.

Alia hujus Const. ed. 1728. Nov. 15. P. 5. erecta fuit Terra Fabriani in Civitatem, & Constit. ed. 1726. Sept. 18. P. 3. nonnulla statuuntur pro Civitate Ravennæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 7. Dec. 1728. An. 5

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 1. Volendo Noi rimostrare alla nostra Terra di Vetralla la nostra beneficenza, non meno in riguardo alla spesa di circa trenta mila scudi fatta da quella Communità nell'Erezione d'una Chiesa Collegiata ad onore del Glorioso Apostolo S. Andrea, ma anche per

il merito fattosi presso di Noi, e nostri Predecessori in diverse contingenze; perciò, e per gl'accertati rincontri avuti, che la Terra sudetta, oltre ad essersi resa copiosa in se stessa d'Abitatori, abbia anche un Contado numeroso di circa trecento Casali abitati, con speranza, mediante il Divino ajuto, che possa andar sempre più crescendo in avvenire.

Declaratio prædictæ exemptionis.

§. 2. Di qui è, che noi di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Autorità, per decorazione maggiore di detta Terra, vogliamo, che in avvenire in perpetuo sia indipendente, ed esente, conforme Noi l'esentiamo, e dichiariamo affatto libera, separata, ed indipendente dalla Podestà, e Giurisdizione del Governatore pro tempore della Città di Viterbo, e nostra Provincia del Patrimonio in tutte, e singole cause Civili, Criminali, mere, o miste in prima, seconda, e qualunque altra istanza; Volendo Noi, che tutte le Cause de' Cittadini, o Abitanti di Vetralla sudetta, e suo Contado attive, e passive spettanti al Foro Secolare, dalla data del presente nostro Moto proprio, si debbano incominciare, proseguire, e terminare in prima istanza dal Governatore presente, e pro tempore di detta Terra di Vetralla, che vogliamo sia in avvenire, & in perpetuo eletto per Breve da noi, e nostri Successori; E che da Decreti diffinitivi, o Sentenze del Governatore sudetto si possa domandare, ed avere il ricorso, o appellazione a' Giudici ordinarii della nostra Città di Roma, che hanno giurisdizione anche nel Distretto.

Causæ omnes deinceps dijudicandæ a Gubernatore in eadem Terra præsente.

§. 3. Ordiniamo perciò espressamente in virtù di Sant' Obbedienza al Governatore di Viterbo, e Provincia del Patrimonio presente, e pro tempore, e sotto le pene arbitrarie a Noi, e nostri Successori, ai loro Luogotenenti, e Ministri di qualunque titolo, che dalla data del presente nostro Moto proprio, sotto qualunque pretesto, o privilegio conceduto gli anche da Noi, e nostri Predecessori, non presumano d'ingerirsi anche ad istanza, e col consenso dell'istesse Parti, nelle Cause Civili, Communitative, Criminali, mere, o miste de' Cittadini, ed Abitanti di Vetralla, e suo Contado sudetto; Ma solamente possano proseguir quelle, che si trovano già introdotte legittimamente avanti di loro, ed anche queste debbano averle intieramente decise, e terminate come crederanno di raggione per tutto il Mese d'Aprile dell'entrante Anno 1729.; Volendo Noi, che spirato tal termine, sia spirata affatto la loro giurisdizione nelle Cause già introdotte come sopra, e che le Cause sudette non terminate, nello stato, e termine, in cui allora si troveranno, s'intendano onninamente, e pienamente devolute a sudetti Giudici ordinarii della nostra Città di Roma, che hanno giurisdizione anche nel Distretto di essa.

InhibitioGubernatori Viterbii hac super re.

§. 4. Per le Cause poi Criminali il sudetto Governatore di Vetralla dovrà unicamente, ed immediatamente dipendere dalla Consulta; e per le Cause di quella Communità, Economia, e buona Amministrazione di essa, suoi effetti, e proventi, dovrà parimente dipendere unicamente, ed immediatamente dalla Congregazione del buon Governo, all' arbitrio della quale rimettiamo il tassare, e stabilire un convenente salario, o provisione da pagarsi mestrualmente dalla stessa Communità tanto al Governatore perchè possa vivere con onesto decoro, quanto al Barigello da eleggersi conforme il solito dalla Consulta col peso di tenere continuamente quel numero de Birri, che si stimeranno necessarii al buon servizio della Giustizia, ed alla custodia in oltre della Selva comunitativa.

Quoad Causas Criminales quomodo novusGubernator in prædicta Terra se gerere debet.

§. 5. Volendo, e decretando, che il presente nostro Moto proprio, benchè non ammesso, ne registrato in Camera, e ne' suoi libri, abbia in perpetuo il suo pieno effetto, vigore, ed esecuzione; E contro di esso non si possa in alcun tempo opporre di orrezione, e surrezione, mancanza della nostra volontà, ed intenzione; ne qualsivoglia difetto, benche degno d'espressa, speciale, & individua menzione. E che non si possa diversamente interpretare, giudicare, o diffinire anche dalle sudette, ed altre Congregazioni de' Reverendissimi Cardinali; Dichiarando Noi nullo, ed irrito tutto ciò, che si facesse, o si attentasse in contrario. Non ostante quanto a tutte, e singole cose premesse, che non visiano stati citati, chiamati, o sentiti, il sudetto Governatore di Viterbo, e suoi Ministri, il nostro Fiscale Generale, il Commissario della nostra Camera, anche per l'interesse, che vi potesse avere a titolo dell'Affitto delle Cancellarie di detta Provincia, ed ogn'altra persona, che vi avesse, o potesse avere interesse; La regola della nostra Cancellaria de Jure quæsito non tollendo, le facoltà, prerogative, e privilegii conceduti a tutti li sopradetti, ed ogni, e qualunque altra ordinazione, o Costituzione Apostolica nostra, e de' nostri Predecessori; Leggi civili, e Canoniche, usi, stili, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendo il loro tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, per questa volta sola ampiamente deroghiamo, perchè tale è la nostra certa, espressa, e determinata volontà.

Clausulæ.

Dato in Roma dal nostro Palazzo Apostolico in Vaticano il dì 7. Decembre 1728.

Dat. 10. Dec. 1728 An. V.

Confirmantur Motu proprio provisiones, & conventiones initæ inter Religionem Dominicanam, & Ministros Cameræ Apostolicæ super exemtione a Gabellis, Collectis, & Datiis.

Hac de re vide aliam hujus editam 1728. *Sept.* 28. *P.* 5. *& Const.* Pretiosus *quæ hic laudatur, ed.* 1727. *Maii* 26. *P.* 3.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio &c.

§. 1. Godendo pacificamente la nostra Religione Domenicana tanto in qusta nostra Città di Roma, quanto in tutto il nostro Stato Ecclesiastico in virtù sì del dritto comune, che in vigore di varii particolari Privilegii, concessigli anche forse a titolo oneroso da diversi Pontefici nostri Predecessori, e specialmente dalla gloriosa memoria di S. Pio V., ed ultimamente da Noi nella nostra Costituzione -- *Pretiosus* -- data in Sezze li 26. Maggio 1727., l'esenzione da tutti, e singoli Dazii, Gabelle, Collette, Imposizioni, ed altri qualunque pesi, si Camerali, che Comunitativi, alcuni de' quali specialmente del Macinato ne' tempi passati da detta Religione sono stati pagati, non ostante detta esenzione, ed essendo nondimeno in sorte alcune controversie tra detta Religione, e li Ministri della nostra Camera, sopra la liquidazione, e tassa di dette esenzioni da Noi benignamente ampliate, ed accordate nell'accennata Costituzione -- *Pretiosus* --, fattosi perciò a Noi ricorso dal P. Procuratore Generale di esso Ordine, che da Ministri di detta Camera:

Ab Ordine Prædicatorum variæ obtinebant exemptiones a Gabellis.

Hinc ortæ controversiæ inter ipsum & Ministros Cameræ Apostolicæ.

§. 2. Noi a fine di assicurare con ogni modo più facile l'esenzione a detta nostra Religione, ed insieme provedere all'indennità di essa nostra Camera, con levare ogni sospetto, ed apertura alle frodi, e pregiudizii, e così porre fine a qualunque controversia, che potesse insorgere in avvenire, rimettessimo l'esame di tal affare al Reverendissimo Cardinale Accoramboni già

Quæ a Sanctissimo remissæ sunt Auditori suo examinandæ; quique auditis partibus ad SS. referret.

nostro Uditore, a fine, che sentite le parti, quanto alli predetti pesi Camerali solamente, eccettuatene però li beni di prima Erezione de' Conventi, Monasterii, e Collegii fondati in detto nostro Stato Ecclesiastico, ed eccettuati ancora li Pesi, Dazii, Gabelle, ed altre qualunque imposizioni meramente, e solamente Comunitative, anche imposte con autorità Apostolica, dalle quali volemo onninamente in tutto, e per tutto esente detto nostro Ordine, a tenore del dritto comune di detta nostra Bolla -- *Pretiosus* --, ed altre Costituzioni Apostoliche, e delle precise dichiarazioni di nostra Mente sopra ciò fatte per mezzo del nostro Reverendissimo Segretario di Stato, particolarmente sotto li 20. Novembre 1727., riferisse a Noi tutte le controversie sopra ciò inserte, e le ragioni, che dall'una, e dall'altra parte si fossero addotte, per potere poi prendere quelle risoluzioni, che si fossero stimate adequate per l'indennità d'ambe le parti: ed avendoci susseguentemente esso Reverendissimo Cardinale riferito, che doppo essersi tenuti avanti di lui diversi Congressi, con l'intervento di Monsignor Commissario di detta nostra Camera, del suo Sostituto, e del P. Maestro Fr. Giovanni Domenico Agnani compagno del detto P. Procuratore Generale, intervenuto anche per parte, ed a nome del P. Maestro Generale dell'Ordine, e dello stesso Procuratore Generale, e del Computista del nostro Convento della Minerva, per l'interesse tanto del medesimo P. Generale, e suo Ospizio, e de' Conventi, e Collegii di Roma, quanto di tutti gl'altri Conventi dello Stato Ecclesiastico, e de' Monasterii di Monache, e Collegii di Terziarie sì di Roma, che dello stesso Stato, che vivono sotto l'ubbidienza, e regola Domenicana, ed in essi Congressi, esaminate maturamente tutte l'Esenzioni concedute da Sommi Pontefici, si generalmente alla Religione Domenicana, dell'uno, e l'altro Sesso, che alli Conventi particolari del detto Ordine, specialmente della Minerva di Roma, come pure la quantità delle Gabelle, che da' medesimi si pagavano, e delle altre, delle quali indipendentemente dalla sudetta nostra Bolla -- *Pretiosus* -- ed avanti, che questa emanasse attualmente, e realmente, senza contrasto godevano l'esenzione per il vitto, vestito, mantenimento di Chiesa, e tutt'altro che occorreva per servizio de' Religiosi, Conventi, e loro Chiese, fosse finalmente nel Congresso tenutosi nel dì 25. Aprile prossimo passato, di comun consenso, con riserva però della nostra approvazione, stabilito nel modo seguente, cioè:

Uti factum est.

Provisiones, & conventiones prædictæ. Quibus in rebus prædictus Ordo exemtione a Gabellis deinceps gaudebit.

§. 3. Primo, che in avvenire, come si dirà in appresso, tanto il Convento della Minerva, ed il P. Generale colli Religiosi del suo Ospizio; e tutti gl'altri Conventi, e Religiosi di Roma, compresovi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de' Perfetti, S. Sisto, S. Clemente, e S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religiosi dello Stato Ecclesiastico, Monasterii di Monache, e Collegii di Terziarie, sì di Roma, che dello Stato sudetto, che vivono sotto l'ubbidienza immediata, e Regola dell' Ordine de' Predicatori debbano pagare (a riserva però de' beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'Esenzione nell'istesso modo, e forma, che l'han godute per il passato, e le godano presentemente, e di qualunque peso Comunitativo, come sopra) tutte, e qualsisiano Gabelle, Dazi, Pesi, Risposte, ed Imposizioni, tanto per ragione di vitto, e vestito, quanto per ragione de' Beni, sì in Roma, che nello Stato Ecclesiastico sudetto, alle Dogane Generali, Tesorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a quali spettassero dette Gabelle, e pesi come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna esenzione, a guisa de' quali colle riserve sudette dovranno tenersi, riputarsi, e regolarsi. Secondo, che a tale effetto, e colle riserve, ed eccettuazione delli sopradetti Beni, e Pesi, debbano i sudetti Padri, Monache, e Collegii di Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del detto nostro Stato, mediante il Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o Suo Compagno rinunziare a tutte le Costituzioni, Brevi, Chirografi, e Privilegi, per quello però riguarda solamente l'Esenzioni sudette, e non altrimenti sin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benche fossero quelli stati conceduti col titolo oneroso, con dichiarare di non volersene per detto effetto valere in avenire, e che s'abbino a considerare di niuna forza, e valore, appunto come se non gli fossero mai state concedute.

Renunciandum omnibus Constitutionibus Apostolicis, & Privilegiis quoad exemptiones prædictas.

§. 4. Terzo, che all'incontro, ed incorrespettività della sudetta rinunzia, come sopra da farsi da detti Padri, e Monache Domenicane sì di Roma, che di detto nostro Stato, mediante il detto Padre Procuratore Generale dell'Ordine, o suo Compagno, e non altrimenti, la nostra Camera sia tenuta ed obligata di pagare annualmente per tutte l'Esenzioni godute, e concedute fino al presente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Ospizio del P. Generale, in tutto scudi quattrocento sessanta annui, regolandosi l'Esenzione, a ragione di scudi due per ciascun Religioso di detto Convento, ed Ospizio, cioè per il detto Convento per bocche numero 150., così fissate, e stabilite, per altre bocche 80. per l'Ospizio del detto Padre Generale, e così in tutto per bocche numero 230., altri scudi dodici annui al Convento di Monte Mario per numero sei Religiosi, altri scudi sedici Annui al Collegio della Penitenzieria per numero 8. bocche, altri scudi sedici similmente Annui per numero 8. bocche nell'Ospizio di S. Quirico, altri scudi settantotto annui per numero 39. bocche nelli Conventi di S. Sabina, e di S. Nicolò de' Perfetti, ed altri scudi quaranta parimenti annui per numero 20. bocche nelli Conventi de' Santi Sisto, e Clemente, che in tutto sono scudi seicento ventiquattro, che dovranno pagarsi per li Conventi, e Religiosi di Roma. Quarto, che essendosi stabilite, e fissate nelli Conventi esistenti nello Stato Ecclesiastico bocche numero 976., sia tenuta la nostra Camera in correspettività, come sopra di detta renunzia di pagare per i detti Conventi, e loro Religiosi annui scudi novecento settantasei, regolando per questi l'Esenzione a ragione di uno scudo per boccha. Quinto, che quanto alli Monasteri, e Monache di Roma, e dello Stato Ecclesiastico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, soggetti immediatamente all'Ordine sudetto, e non ad altri, de' quali Monasteri, e del numero delle loro Monache, e Terziarie respettivamente, si dovrà dar nota distinta dal P. Procuratore Generale, debbasi dalla nostra Camera pagare per tutte l'Esenzioni competenti, e pretese, come sopra, rispetto alli Monasteri, e Monache di Roma, a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li Monasteri, e Monache dello Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna a ragione di giulii cinque per ciascheduna di esse annualmente, come sopra.

A Camera Apostolica quantum pecuniæ annuatim solvendum prædicto Ordini pro renunciatione præfata.

§. 5. Sesto, che dalla nostra Camera di sei in sei mesi, da principiare come si dirà in appresso, debbano farsi i sudetti pagamenti in mano del Procuratore Generale pro tempore di detto Ordine, al dicui carico, e peso dovrà restare di farne il dovuto ripartimento a ciaschedun Convento, Monastero, e Collegio sì di Roma, che dello Stato Ecclesiastico, senza verun peso, cura, e risico della nostra Camera. Settimo, che

In cujus manu facienda prædicta solutio.

De Sale, ut antea largiendo.

che la detta nostra Camera debba dare il sale nel modo, e forma, e nella quantità, che si è praticato fin' al presente.

§. 6. E riflettendo Noi, che le sopra espresse provisioni, e risoluzioni ridondano in evidente utilità di essa nostra Camera, attesa la generalità di dette Esenzioni, e respettivamente riescono di molta quiete a' detti nostri Religiosi, e che in tal forma viene tolta l'occasione d'ogni litigio, ci siamo determinati di confermarle, ed approvarle, affinchè in perpetuo abbino la dovuta esecuzione, come in appresso. Quindi è, che con la presente nostra Cedola di Moto proprio, in cui abbiamo per espresso, e di parola inserto l'intiero tenore di tutti i Brevi, Chirografi, e costituzioni Apostoliche, e particolarmente della nostra sopra accennata Costituzione-- *Pretiosus*--, e di tutti, e singoli altri Privilegi da questa Santa Sede in qualunque tempo conceduti alla detta nostra Religione Domenicana dell'uno, e l'altro Sesso per l'Esenzione del pagamento delle Gabelle, Dazi, ed altre imposizioni spettanti alla nostra Camera, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, inerendo alle sopra registrate provisioni, e risoluzioni, quali in tutto, e per tutto confermiamo, ed approviamo, per l'esecuzione di esse, di nostro Moto proprio, certa scienzà, e pienezza della nostra suprema, ed Apostolica potestà, dichiariamo, decretiamo, e vogliamo, che in avvenire dall' infrascritto giorno, tanto il detto Convento della Minerva di Roma, ed il Padre Generale colli Religiosi del suo Ospizio, e tutti gl'altri Conventi, e Religiosi di Roma, compresivi quelli di Monte Mario, S. Sabina, S. Nicolò de' Perfetti, S. Sisto, S. Clemente, e di S. Quirico, quanto ancora tutti gl'altri Conventi, e Religiosi dello Stato Ecclesiastico, Monasteri di Monache, e Collegi di Terziarie, sì di Roma, che dello Stato sudetto, che vivono sotto l'ubbidienza immediate, e regola dell'Ordine de' Predicatori, debbano pagare, conforme Noi efficacemente l'obblighiamo a pagare (a riserva però de' beni di prima Erezione, per i quali dovranno godere l'esenzione nell'istesso modo e forma, che l'hanno goduta per il passato, e la godevano presentemente, e di qualunque peso Comunitativo, come sopra), tutte, e qualsisiano Gabelle, Dazi, Pesi, risposte, ed imposizioni Camerali, tanto per ragione di vitto, e vestito, quanto per raggione de' beni, sì in Roma, che in detto Stato Ecclesiastico alle Dogane Generali, Tesorieri, Appaltatori Camerali, ed altri, a' quali dette Gabelle, e pesi spettassero, come appunto pagano i Secolari Laici, che non godano veruna esenzione, a' guisa de' quali colle riserve sudette, vogliamo, che in avvenire siano tenuti, e reputati: al quale effetto, Noi in nome, e per li sudetti Padri, Monache, e Terziarie del detto Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del detto nostro Stato, colle riserve, ed eccettuazioni delli sopradetti beni di prima Erezione, e Pesi Comunitativi, e non altrimenti colla nostra suprema autorità cediamo, ed espressamente rinunziamo a' tutte le Costituzioni, Brevi, Chirographi, e Privilegi, per quello però riguarda solamente l'esenzioni sudette, e non altrimenti fin'ora loro concedute da' Sommi Pontefici, e particolarmente da Noi, benchè queste fossero state concedute col titolo oneroso, dichiarando, volendo, ed ordinando Noi, che non possano per detto effetto valersene in avvenire, e che s'abbiano da considerare di niuna forza, e valore, come se appunto non gli fossero state mai concordate.

Confirmatio relatarum conventionum.

Statuitur, ut deinceps Gabellarum solutioni in omnibus (quibusdam exceptis) Prædic. torum Ordo teneatur.

Fit à SS. nomine omnium renunciatio omnibus Constitutionibus, & privilegiis hac super re.

§. 7. Ed all'incontro in correspettività della rinunzia, che abbiamo come sopra fatta per li detti Padri, Monache, e Terziarie Domenicane, sì di Roma, che del detto nostro Stato; vogliamo, ed ordiniamo, che detta nostra Camera sia tenuta, ed obligata, conforme Noi efficacemente, e validamente l'obblighiamo a dovere pagare annualmente per tutte l'Esenzioni godute, e concedute fino al presente al detto Convento, e Padri della Minerva di Roma, ed Ospizio del P. Generale in tutto scudi quattrocento sessanta annui, regolandosi l'Esenzione a ragione di scudi due per ciascun Religioso di detto Convento, ed Ospizio, cioè rispetto a detto Convento per bocche numero 150., così fissate, e stabilite, e per altre bocche 80. per l'Ospizio del detto P. Generale, che in tutto sono bocche numero 230., altri scudi dodici annui al Convento di Monte Mario per numero 6. Religiosi, altri scudi dodici annui, al Collegio della Penitenziaria per numero 8. bocche, altri scudi sedici annui all'Ospizio di S. Quirico, parimente per numero 8. bocche altri scudi settantotto anni alli Conventi di S. Sabina, e di S. Nicolò de' Perfetti per bocche numero 39., ed altri scudi quaranta parimente annui alli Conventi di S. Sisto, e di S. Clemente, che in tutto fanno la somma di scudi seicento ventiquattro, da pagarsi per li Conventi, e Religiosi di Roma, e quanto alli Conventi esistenti in detto nostro Stato Ecclesiastico, essendosi stabilite, e fissate bocche numero 976., e per queste essendosi regolata, e stabilita l'Esenzione a ragione di scudo uno per boccha; Vogliamo, che la nostra Camera in correspettività della sudetta rinunzia sia tenuta, e obligata, conforme Noi parimente l'obblighiamo a pagare per li detti Conventi, e loro Religiosi annui scudi novecento settanta sei; Rispetto poi alli Monasteri, e Monache di Roma, e dello Stato Ecclesiastico, e Collegi delle Terziarie della detta nostra Città di Bologna soggetti immediatamente all'Ordine sudetto, e non ad altro, de' quali Monasteri, e del numero delle loro Monache, e Terziarie respettivamente, si dovrà dare nota distinta dal Padre Procuratore Generale, dovrà esser tenuta detta nostra Camera, come Noi, come sopra l'obblighiamo a pagare per tutte l'Esenzioni sudette rispetto alli Monasteri, e Monache di Roma a ragione di scudo uno per ciascheduna, e per li Monasteri, e Monache dello Stato, e Terziarie di Bologna a ragione di giuli cinque per ciascheduna di esse annualmente come sopra, e tali pagamenti vogliamo, che dalla nostra Camera siano prontamente effettuati, ed adempiti, e di sei in sei Mesi, da principiare dalla data della presente Cedola di Moto proprio, e che debbano farsi in mano del Procuratore Generale pro tempore del detto Ordine, a di cui Carico, e peso dovrà restare il farne il dovuto repartimento a ciaschedun Convento, Collegio, e Monasterio, sì di Roma, che dello Stato Ecclesiastico, senza che la nostra Camera abbia ad averne, e sentirne cura, peso, e rifico alcuno, ordinando Noi per tale effetto al nostro Monsignor Tesoriere Generale, che in adempimento di ciò ne dirigga i suoi ordini a' suoi debiti tempi, al Depositario generale della nostra Camera, e ch'egli ne accetti, e bonifichi in appresso li pagamenti ne' detti suoi conti, e tutto ciò senza verun pregiudizio della limosina del Sale, solita darsi dalla nostra Camera alli Conventi, e Collegi sudetti, quale vogliamo, che debba continuarsi anche in avvenire, nel modo, e forma, e nella quantità, come si è praticato fin ora.

Præscribitur ita Rev. Camera Apostolica annuatim prædicta solutio erogetur singulis Romæ, & ditionis Ecclesiæ conventibus.

§. 8. Volendo, dichiarando, e decretando Noi con la pienezza della Nostra Potestà Pontificia, che tutto, e quanto e stato da Noi come sopra disposto, ed ordinato per il buon regolamento di detta esenzione, debba perpetuamente, ed inviolabilmente osservarsi, ed eseguirsi, tanto

Clausulæ.

tanto per parte della Camera, quanto de' Conventi de' Religiosi, e Monasteri di Monache Domenicane, sì di Roma, che del nostro Stato Ecclesiastico, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e che abbia forza di contratto giurato, ed a riguardo della sudetta rinunzia, si reputi, come fatto a titolo oneroso, ed appunto, come se vi fosse intervenuto il positivo consenso, obligo, e giuramento d'ambe le parti, senza che veruna di essa possa in verun modo, ed in alcun futuro tempo sotto qualunque pretesto, e causa benchè inopinata, ed incognita, reclamare da quanto abbiamo di sopra disposto, e stabilito imponendo loro, ed a ciascuna di esse perpetuo silenzio, e vogliamo, che per la perpetua osservanza ed esecuzione delle cose premesse, e ciascuna di esse restino perpetuamente obligati, conforme Noi colla nostra suprema autorità validamente, ed efficacemente obblighiamo la detta nostra Camera, e respettivamente i detti Conventi, e Monasteri dell'Ordine de' Predicatori, sì di Roma, che del nostro Stato, e Collegio delle Terziarie di Bologna, e qualsisiano respettivamente loro beni, effetti, rendite, e ragioni nella più ampla forma di detta nostra Camera, essendo tale la Mente, e volontà nostra precisa.

Derogatoriæ peculiares.

§. 9. Volendo, e decretando, che alla presente nostra Cedola di Moto proprio d'ammettersi, e registrarsi in Camera secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. nostro Prædecessore de Registrandis, non possa mai in alcun futuro tempo opporsi di surrezione, orrezione, ne' di alcun' altro vizio, e difetto della nostra volontà, ed intenzione, che mai sotto tali, o altri pretesti possa essere impugnata, moderata, o rivocata, e che così, e non altrimente debba giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi dal Reverendissimo Cardinale Camerlengo, da' Tesorieri Generali, e da qualsivoglia altro Giudice, e Tribunale, benchè Collegiale, e da qualsivoglia Congregazione, ancorchè composta de' Reverendissimi Cardinali, e da questi ancorchè Legati a Latere, e da qualunque altro, togliendo loro ed a ciascuno di essi ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretare diversamente, dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente, nullo, irrito, ed invalido tutto, e quanto da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, o si tentasse di giudicare, contro la forma, e disposizione della presente nostra Cedola di Moto proprio, quale vogliamo che vaglia, e debba sempre avere il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore, colla semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, ne citati Monsignore Commissario della nostra Camera, ed i Conventi, Monasteri, e Collegi sudetti, tanto di Roma, quanto di detto nostro Stato, ed i loro Superiori, Sindici, e Deputati, ed ogn'altro che vi avesse, o pretendesse avervi interesse non ostante qualsisiano Brevi, Chirografi, e Costituzioni de' Nostri Predecessori, anche la nostra sopraccennata - *Pretiosus*- sopra la concessione sì generalmente, che particolarmente fatte alli Conventi, Monasteri, e Collegi del detto Ordine Domenicano, e quantunque a titolo oneroso, e per quanto facci bisogno, anche le Bolle di Paolo II., e Paolo IV. e del detto Pio IV. *De rebus Ecclesiæ & Cameræ non alienandis &c.*, la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Usi, Stili, Consuetudini, e qualunque altra cosa che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo Noi colla pienezza della nostra Suprema Potestà ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, questa volta sola, e per l'effetto sudetto ampiamente, ed espressamente deroghiamo, anche con amplissima Derogatoria delle Derogatorie più insolite, ed effrenate.

Fides habenda transumptis.

§. 10. Decretando in oltre che alle Copie impresse di questa nostra Cedola munita col Sigillo di Persona costituita in Dignità Ecclesiastica, e sottoscritte da qualunque Notaro publico si presti l'istessa fede in giudizio, e fuori di esso, come se fosse esibita, e presentata l'istessa Cedola Originale.

Dato dal Nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì X. Decembre MDCCXXVIII.

CXCII.

Declarantur inhabiles ad Officia, & dignitates Religiosi S. Basilii Magni sibi procurantes Archiepiscopatus, & Episcopatus, aliasque dignitates.

Consimilem proibitionem contra ambitum officiorum sive intra, sive extra Religionem obtinendorum, habent fere omnes Religiones.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 16. Dec. 1728. An. [illegible]

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujus Constitutionis, & preces Procuratoris Generalis nomine totius Ordinis.

§. 1. Cum sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis Ordinis Sancti Basilii Magni tam suo, quam ejusdem Ordinis nomine Nobis nuper exponi fecit, juxta consuetudinem hactenus servatam in Ecclesia, & ritu Græco unito ad Archiepiscopatus, & Episcopatus Religiosi Basiliani assumantur, sæpe vero contingat, quod aliqui prædictas Dignitates per commendationes Magnatum, non sine præfati Ordinis perturbatione sibi procurent, dictus Procurator Generalis, quo ambitiosis via præcludatur opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desideret.

Declarat inhabilitatem prædictæ.

§. 2. Nos ejusdem Procuratoris Generalis votis, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ad officia, & dignitates Monachos omnes memorati Ordinis, qui sine expresso Superioris Generalis seu Protoarchimandritæ pro tempore existentis, & memorati Ordinis consensu sibi Archiepiscopatus, Episcopatus, Archimandrias, aut quascumque alias Dignitates procurarent, eo ipso ad illas inhabiles, auctoritate Apostolica, tenore præsentium declaramus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dicti Ordinis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia robora-

tis,

tis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CXCIII. Erigitur Custodia Alsatiæ Minorum Capuccinorum in novam Provinciam Alsaticam nuncupandam.

De divisione Provinciæ Insulen. eorumdem Fratrum, vide Clem. XI. Const. ed. 1721. Jan. 11. P. 21., & hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. agitur de alternaria Officialium Provinciæ Brixien.

Dat. 16. Dec. 1728. An. V.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officii, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Terrarum orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, solicitudo Nos admonet, ut felici, prosperoque Religiosorum Virorum divinis obsequiis sub austerioris vitæ disciplina mancipatorum, suavique Christi odore de bona conversatione fragrantium statui, regimini, & progressui, interdum etiam per novarum Provinciarum institutionem, providere studeamus, sicut sublimium Principum de Ecclesia Dei optime meritorum vota postulant, ac rerum, temporum, locorum, & personarum qualitatibus mature perpensis, ad Omnipotentis Dei Gloriam, & Religionis incrementum, atque animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

Quibusdam de causis Cōventus Alsatiæ, olim de Provincia Helvetia, ab ea segregati, & in Custodiam quandam erecti.

§. 1. Nomine siquidem Charissimi in Christo Filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, quod cum Provincia Helvetica Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quæ Conventibus in variis ditionibus sitis constabat, inter alios Conventus hujusmodi, etiam illos complecteretur, qui in Alsatia Dominio ejusdem Ludovici Regis Christianissimi subsunt, multipliciaque incommoda, ac detrimenta præfatis Conventibus Alsatiæ, eorumque Fratribus inde enata fuissent, ac proinde dicti Fratres Diffinitorio Capituli Generalis ipsius Ordinis in alma Urbe nostra novissime celebrati exposuissent nullum aliud efficacius hujusmodi damnis sarciendis, aliisque in posterum avertendis remedium suppetere, quam quod prædicti eorum Conventus Alsatiæ non modo ab Helveticis plane segregarentur, sed etiam in novam Provinciam erigerentur, Diffinitorium Capituli Generalis prædicti die 25. Junii 1725. censuit, atque decrevit, ut dicti Conventus Alsatiæ ab ipsa Provincia Helvetica penitus, & totaliter separarentur, ac tanquam Custodia a præfata Provincia Helvetica in posterum independens, pro tunc donec sufficientem, ac necessarium Fratrum, & Conventuum numerum haberet, soli Ministro Generali ejusdem Ordinis immediate subjacerent, & alias, prout in Decreto Diffinitorii Capituli Generalis hujusmodi desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso haberi volumus, uberius continetur.

Causæ eosdem Conventus in Provinciam erigendi.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, per enarratam provisionem a Diffinitorio dicti Capituli Generalis, sicut præmittitur, captam, minime statui, ac Religiosæ tranquillitati præfatorum Fratrum, & Conventuum Alsatiæ usquequaque consultum sit; prædicta vero custodia undecim ad præsens Conventus, & quatuor Hospitia, necnon singuli Conventus Religiosos regulari observantiæ, & disciplinæ numero sufficientes habeant, ac in Ordine præfato plures reperiantur Provinciæ, quarum aliquæ minori, aliæ pari, & nonnullæ non multo majori, quam præfato Conventuum numero constituuntur, duoque ex dictis Hospitiis, utpote in quibus satis, & Religiosorum in Conventus formales facile erigi valeant, & si Fratres Helvetii eam curam præfatorum Conventuum in ditione ejusdem Ludovici Regis Christianissimi existentium, ac in Helvetia positorum gessissent, etiam antehac erigi potuissent, hisque accedat, quod in custodia præfata ultra Novitiatum, ubi quatuordecim Novitii continuo retinentur, ae quorum numerus augeretur, si per Ministrum Provincialem regeretur Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ studia vigeant; quodque intra dictæ Custodiæ limites illius Fratres ad victum, & vestitum necessaria abunde, nec magno labore ex quæstuatione, ac Fidelium liberalitate parent, & inveniant.

Preces Galliarum Regis.

§. 3. Quibus, aliisque gravibus rationibus consideratis plurimum expedire videtur, Custodiam præfatam in Provinciam erigi: Nobis propterea ejusdem Ludovici Regis nomine fuit humiliter supplicatum, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur pro ipsius Ludovici Regis desiderio hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, ac firmiori, solidiorique memoratorum Conventuum in Alsatia prædicti Ludovici Regis dominio subjecta, ut præfertur consistentium, statui, & quieti, prosperoque regimini salubriter prospicere cupientes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præfatam Custodiam in novam Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum Provinciam Alsaticam nuncupandam, quæ a propriis Ministro Provinciali, ac Definitoribus, cæterisque Superioribus juxta ejusdem Ordinis Statuta eligendis, nominandis, & deputandis regi, & gubernari debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, & instituimus, ac ipsi novæ Provinciæ sic erectæ, & institutæ, illiusque Conventibus, Hospitiis, Domibus, ac Ministro Provinciali, & Definitoribus, cæterisque Superioribus pro tempore existentibus, Fratribusque, & personis quibuslibet, ut omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogativis, præeminentiis, Indulgentiis, & Indultis, quibus aliæ ejusdem Ordinis Provinciæ, illarumque Conventus, Hospitia, Domos, Superiores, & Fratres aliæque personæ tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum, pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, eadem auctoritate harum serie similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Erectio præfata.

Clausula.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Custodiæ, & Provinciæ, ac Ordinis præfatorum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CXCIV. Præcipitur, ut serventur Constitutiones Generales Ordinis Minorum de Observantia Reformatorum; & Breve Urbani VIII. super præcedentia eorumdem in Provincia Romana.

Hac de re vide Urbani VIII. Const. ed. 1642. Dec. 22. P. 20., & Alex. VIII. Const. ed. 1665. Dec. 23. P. 11. quæ hic laudantur.

Dat. 16. Dec. 1728. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Ordo præcedentiæ a Generalibus Ordinis Constitutionibus præscriptus, & ab Urbano VIII. approbatus fuit.

§. 1. Cum, sicut accepimus, alias postquam jussu fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris nostri quædam pro salubri regimine, & gubernio dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Familiæ Cismontanæ, generales Constitutiones in ipso primordio institutionis Provinciarum in eodem Ordine editæ, & promulgatæ fuerant, per quas inter alia modus, seu ordo præcedendi inter ipsos Fratres sub gravibus pœnis præscriptus, & ab ipso Urbano Prædecessore per suas in simili forma Brevis die 22. Decembris 1642. expeditas literas, quarum initium est: *Alias &c.* approbatus fuit, quem Fratres Provinciæ Romanæ dicti Ordinis exacte servarunt, donec instantibus Ministro Provinciali, Definitorio, Ministris Exprovincialibus, & aliis Fratribus graduatis ejusdem Provinciæ Romanæ, re. me. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor noster per suas in pari forma Brevis die 23. Decembris 1665. emanatas literas incipien. *Pastoralis &c.* formam ejusmodi præcedendi moderando statuit, quod in eadem Provincia Romana nulli Fratrum Jus præcedendi, sive honoratioris loci competeret, nisi Ministro, Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministro, Commissario, & Vicario Provincialibus, Custodi, Commissario, Visitatori, Guardianis, Præsidenti, seu Commissario, & Vicariis localibus, qui tamen expletis eorum officiis ad locum, & præcedentiam Ordinis redirent tam illis, qui ad habitum per dictos Fratres gestari solitum susceperant, ac de cætero susciperent, quam ii, qui se a Fratribus de Observantia, ad Fratres Reformatos Provinciæ præfatæ canonice transtulerant, & transferrent, exceptis tamen eis, qui Ministri Generalis, seu Commissarii Generalis ejusdem Cismontanæ Familiæ officio functi erant, & functuri essent, qui post Superiores actuales immediate locum haberent, & alias prout in ipsis Alexandri Prædecessoris literis uberius continetur.

Postmodum vero ab Alexandro VII; prædict. præcedendi formam moderando, alias statutum fuit.

Hinc orta dissidia.

§. 2. Difinitores actuales dictæ Provinciæ, ubi primum hæ Alexandri Prædecessoris literæ prodierunt, se in earum dispositione minime comprehendi prætenderent, idque die 3. Martii 1666. a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum hujus Almæ Urbis auctoritate Apostolica Deputatorum, tametsi non sine altercatione decerni obtinuerint, prout etiam Secretarii Generales actuales, Exprocuratores, & Exdefinitores Generales, quantumvis proculdubio in memoratis Alexandri Prædecessoris literis comprehensi; præcedentia juxta supradictas generales Ordinis Constitutiones, & Urbani Prædecessoris literas, non tamen absque querimoniis gavisi fuerint, & ad sedanda dissidia subinde enata, eamdem præcedentiam sub nomine, ac titulo loci commoditatis, nunc Secretariis Curiæ, Provinciæ Visitatorum, nunc Scriptoribus, Lectoribus, Exprovincialibus, aliisque Fratribus graduatis dictæ Provinciæ cum non medioeri illius perturbatione, concedere opus fuerit.

Pro quibus sedandis multum operæ datum est; sed frustra.

§. 3. Quamobrem, ut his malis aliquod remedium adhiberetur, anno 1705. institutum fuit pro moderatione præfatarum Alexandri Prædecessoris literarum, sed cum Congregatio tunc similiter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita demandasset exquiri desuper votum proximi Capituli Generalis dicti Ordinis, & animadversum fuisset, quod præter dilationem celebrationis ejusdem Capituli Generalis in eo vix tractari, ac discuti soleant res ad universum Ordinem præfatum spectantes, non autem privative unius Provinciæ contentiones; Demum ad deputationem Congregationis particularis nonnullorum eorumdem S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum pro negotio hujusmodi examinando deventum fuit; verum quia nonnulli Fratres Missionarii dictæ Provinciæ per Decretum Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum in possessione, seu quasi possessione præcedentiæ, qua fruebantur manuteneri obtinuerant, pro parte sese huic rei opponentium habito adversus ejusmodi Decretum ad fel. rec. Clementem PP. XI. Prædecessorem pariter nostrum recursu, ipse Clemens Prædecessor per tunc quoque existentem Auditorem suum mandavit, nihilominus innovandum esse, neque dictum Decretum executioni demandandum fore, donec, & quousque controversia per præfatam Congregationem particularem Cardinalium, & Prælatorum ab eo deputatam resolveretur, ac, interim servari debere in omnibus, & per omnia supradictas Alexandri Prædecessoris literas. Cumque, sicut Nobis quoque innotuit cura, & studio graviorum dictæ Provinciæ Religiosorum, qui concitatos illius fratrum animos placare, & ne ejusmodi lis, & quæstio in publicum efferretur impedire adnixi sunt, Congregatio particularis Cardinalium, & Prælatorum ad illam cognoscendam, & decidendam deputato, prout præmittitur, hactenus minime habita fuerit.

Causæ hujus Constitutionis.

§. 4. Hinc est, quod Nos attendentes nihil magis spiritui humilitatis, quem Fratres Ordinis præfati in primis profitentur, adversari, quam similes super præcedentia inter eos agitari contentiones, & æmulationes, quæ religiosæ, & fraternæ quoque invicem charitatis serenitatem obnubilare consueverunt, simulque considerantes rationi, ac recto ordini consentaneum esse, ut Fratres dictæ Provinciæ Romanæ unam, eamdemque præcedendi formam per enarratas generales totius Ordinis Constitutiones, ac Ur-

bani Prædecessoris literas præscriptam, quam tenent fere omnes reliquæ ipsius Familiæ Cismontanæ Provinciæ observent, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione, nostris, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine litem, & Causam super eadem præcedentia in memorata Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum, seu alibi ubicumque pendentem (illius statum, ac merita, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes) in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperitur ab eadem Congregatione particulari Cardinalium, & Prælatorum ac quibuscumque aliis Judicibus, & Tribunalibus ad Nos harum serie avocamus, illamque perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac perpetuum desuper silentium imponimus. — Avocatio causæ.

§. 5. Præterea generales Constitutiones quoad præcedentiam pro Fratribus ejusdem Ordinis editas, ut præfertur, emanatasque desuper supradictas Urbani Prædecessoris literas, quarum initium est: *Alias &c.* in præfata Provincia Romana ab omnibus, & singulis illius Fratribus deinceps exacte, & inconcusse servari, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tenore præsentium præcipimus, & mandamus. — Præcipitur, ut serventur Constitutiones Generales quoad præcedentiam editas, & ab Urbano VIII. approbatas.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos Juris reduci, in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo unquam posse: Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. — Clausulæ.

§. 7. Non obstantibus supradictis Alexandri Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Provinciæ, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. — Derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XVI. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CXCV.

Conceditur facultas Definitorio Generali Congregationis Hispaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraten. creandi unum vocalem in quolibet Capitulo Generali.

De habitu, Missale, & Breviario Præmonstratensium d. Congregationis Hispaniarum vid. Clem. XI. Const. ed. 1705. Maji 30. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 17. Dec. 1728. An. 5

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii moderni Definitores generales Congregationis Hispaniarum Canonicorum Regularium Ordinis Præmonstraten., quod cum in dicta Congregatione multoties reperiantur aliqui Canonici Regulares titulo, seu gradu Prædicatorum generalium insigniti, & alii virtute, ac meritis præstantes, qui progressus in literarum studiis facere, dictæque Congregationis decus, ac dignitatem augere adnituntur; in Capitulo vero generali ejusdem Congregationis pauci vocales adesse consueverunt, ipsi Exponentes, quo Religiosi, ac literarii ejusmodi Canonicorum Regularium labores aliquo condigno præmio donentur, Definitorio Generali ejusdem Congregationis unum ex prædictis Canonicis Regularibus in singulis Capitulis Generalibus, vocalem creandi, ac constituendi facultatem tribui plurimum desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. — Causæ hujus concessionis.

§. 2. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem modernis, & pro tempore existentibus Definitoribus generalibus dictæ Congregationis Hispaniarum, ut ipsi in quolibet Capitulo Generali dictæ Congregationis unum ex præfatis Canonicis Regularibus, qui titulo, seu gradu Prædicatoris generalis insignitus reperiatur, aut alias doctrina, & meritis refulgeat, vocalem ejusdem Capituli Generalis cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, honoribus, & oneribus, quibus alii vocales hujusmodi utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, creare, constituere, & declarare libere, & valide possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. — Concessio prædictæ Facultatis.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Ordinis prædictorum, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. — Derogatoriæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XVII. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus nostri anno Quinto.

CXCVI. Confirmatur Chirographum, quo denuo Gubernium Castri Gandulphi unitum fuit Præfecturæ Palatii Apostolici, cum nonnullis declarationibus, & facultatibus.

De jurisdictione & facultatibus Præfecti Palatii Apostolici vide aliam hujus Const. ed. 1728. Sept. 24. P. 5.

Dat. 20. Dec. 1728. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Æquitatis, ac justitiæ ratio, ac præclara Venerabilis Fratris Camilli Patriarchæ Constantinopolitani Palatii Nostri Apostolici Præfecti in Nos, & Apostolicam Sedem Fidei, & devotionis, aliaque multiplicia merita, assiduis, quos pro Nobis, & eadem Sede indefesse sustinet, laboribus conjuncta postulant, ut non solum ea, quæ ad ejus, suorumque in Præfectura Palatii Apostolici hujusmodi Successorum favorem a Nobis prodierunt, quo inconcussa juxta mentem, & intentionem Nostram firmiter subsistant, Apostolicæ confirmationis præsidio roboremus, sed etiam uberioribus illum in dies favoribus, & gratiis prosequamur.

Alias per Chirographũ denuo gubernium Castri Gandulphi Præfecturæ Palatii Apostolici unitum.

§. 1. Cum itaque alias postquam dilectus filius Noster Annibal Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Albanus nuncupatus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius gubernium Terræ nostræ Castri Gandulphi Albanen. Diœcesis, quod per aliquot annos exercuerat, & antea Præfecturæ ipsius Palatii Apostolici cum plenaria Jurisdictione, ac independenter a quocumque alio Tribunali, annexum esse consueverat, sponte in manibus Nostris dimisisset: Nos volentes, ut hujusmodi Gubernium Præfecturæ præfatæ eidem modo, & forma, quibus olim reperiebatur, tametsi hoc medio tempore, quo ab eadem Præfectura separatum fuerat, quædam in illo innovationes quoad exercitium Jurisdictionis factæ fuissent, de cætero quoque annexum remaneret, per Chirographum manu nostra subscriptum, & eidem Camillo Patriarchæ, & Præfecto directum, Gubernium dictæ Terræ Præfecturæ præfatæ cum omnibus, & singulis privilegiis, honoribus, prærogativis, ac plenaria, & privativa Jurisdictione in negotiis, & Causis Civilibus, & Criminalibus Præfecti ejusdem Palatii pro tempore existentis, independenter a quocumque alio Tribunali, ac nonnisi Nobis, & pro tempore itidem existenti Romano Pontifici immediate subjectum denuo univimus, & annexuimus, statuentes quidquid dicto tempore intermedio in contrarium præmissorum actum fuisset, nullum statum in præjudicium ipsius Præfecturæ facere, seu fecisse, ac quatenus opus esset, revocantes, & annullantes quodcumque Indultum, Mandatum, & Chirographum adversus præmissa quomodolibet emanatum; Et insuper memorato Camillo Patriarchæ, & Præfecto, ut ratione Gubernii hujusmodi negotiis, & Causis Criminalibus præfatis se immiscere, ac in eis consilium, mandata, & jussiones tam verbo, quam in scriptis dare, & debitæ executioni demandare, seu demandari facere, etiamsi sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, seu etiam mors inde sequeretur, libere & licite, ac absque ullo irregularitatis, aut censuræ Ecclesiasticæ incursu posset, & valeret, dummodo tamen a Sententia in Causa Sanguinis per se ipsum ferenda abstineret, indulsimus, & alias prout uberius continetur in dicto Chirographo, tenoris, qui sequitur videlicet --

Chirographum prædictum Camillo Cybo, tunc Palatii Apostolici Præfecto directum.

§. 2. Monsignor Camillo Cybo Patriarca di Costantinopoli, e Maggiordomo del Nostro Palazzo Apostolico, Avendo il Reverendissimo Cardinale Annibale Albani dimesso nelle Nostre mani il Governo di Castel Gandolfo dal medesimo esercitato per il passato, e che per prima era stato sempre unito alla Prefettura del Nostro Palazzo Apostolico con piena giurisdizione, independentemente da qualsivoglia altro Tribunale; Volendo riunire il sudetto Governo nello stato, modo, e forma, che prima si ritrovava non ostante, che in questo tempo intermedio fossero seguite delle innovazioni in ordine al medesimo nell' esercizio della sua Giurisdizione di Nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della Nostra Potestà, riuniamo il sudetto Governo alla Prefettura del Palazzo Apostolico, con tutti, e singoli Privileggi, Onori, Prerogative, e con plenaria, e privativa Giurisdizione, tanto nelle materie civili, quanto che nelle Criminali del Nostro Maggiordomo pro tempore *independentemente da qualsivoglia altro Tribunale, e solo a Noi immediatamente soggetto; Volendo, che tutto ciò, che si fosse praticato in contrario nel tempo intermedio, non abbia da fare alcun stato in pregiudizio di detta Prefettura, rivocando anche, ed annullando, quando faccia di bisogno ogn' altro Indulto, Ordine, e Chirografo, che vi potesse esser in contrario, ancorchè richiedessero speciale, & individua menzione, il tenore de' quali si abbia qui per espresso di parola in parola, essendo così mente, e volontà Nostra, & affinchè detta riunione di Governo nello stato, e forma di prima, ed esercizio di plenaria, e privativa Giurisdizione di ogn' altro Tribunale, eccetto che da Noi independente abbiano il loro pieno effetto, concediamo a Voi con la Nostra Apostolica Potestà le libertà, quando però ne abbiate di bisogno, e quando le facoltà ordinarie della Prefettura del Nostro Palazzo non si stendessero anche al detto Governo di potervi lecitamente ingerire in qualunque negozio, e Causa Criminale per conto del medemo Governo, quante volte vi occorrerà, con dare, eseguire, o far esseguire qualunque consiglio, Ordine, e Mandato in voce, o in scritto ancorche ne seguisse effusione di sangue, mutilazione di membri, ed anche la morte, senza che perciò incorriate in veruna irregolarità, o Censura Ecclesiastica, purchè vi asteniate dal proferire per Voi stesso, Sentenza di Sangue; Volendo, e decretando, che il presente Nostro Chirografo ammettendosi, e registrandosi in Camera, e ne' suoi Libri a tenor della Bolla di Pio IV. Nostro Predecessore* de registrandis *vaglia, ed abbia forza, e vigore non ostante qualsivoglia altra Costituzione, ed Ordinazione Apostolica Nostra, e de' Nostri Predecessori, Leggi, Statuti, Riforme, Usi, Stili, Consuetudini, e qualsivoglia altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone quì il tenore per espresso, e di parola in parola inserto per questa volta sola, ed all' effetto sudetto pienamente deroghiamo. Dato dal Nostro Palazzo Apostolico in Vaticano questo dì 17. Aprile 1728.*

BENEDICTUS PP. XIII.

Admissio in Camera prædicti Chirographi.

§. 3. Die 19. Aprilis 1728. supradictum Chirographum Sanctissimi in plena Camera exhibitum, & præsentatum fuit, illudque Commissum Illustrissimo, & Reverendissimo D. Passarino Cameræ Apostolicæ Clerico, & in Camera Consistoriali diei 24. ejusdem mensis ad relationem præfati Illustrissimi, & Reverendissimi Domini Passarini, citato Illustrissimo, & Reverendissimo Domino Nicolao Lana dictæ Reverendæ Cameræ Commissario Generali admissum, & registratum fuit in Libro Signaturarum Sanctissimi sub folio 120. -- Ita est Antonius Petruccius Cameræ Apostolicæ Secretarius --

§. 4. Nunc autem Nos considerantes validiora, & stabiliora esse illa, quæ Apostolici muniminis fulciuntur patrocinio, ac proinde præmissorum firmiori robori, & efficaciæ peramplius prospectum esse cupientes, simulque eidem

Camillo Patriarchæ, & Præfecto rem gratam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdici, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Motu proprio, non ad ipsius Camilli Patriarchæ, & Præfecti, vel cujuscumque alterius pro eo Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertum Chirographum, omniaque, & singula in eo contenta, & in executionem Chirographi hujusmodi facta, & gesta, ac inde secuta, & secutura quæcumque, tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, ac inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, efficaciam, & validitatem adjungimus, ac omnes, & singulos tam Juris, quam facti, & solemnitatum quarumcumque, quantumvis formalium & substantialium, & de Jure, Statuto, Stylo, seu consuetudine, sive ex Constitutionum, & Ordinationum Apostolicarum, etiam Consistorialium præscripto, & alias quovis modo etiam de necessitate in similibus observandam, & requisitam, & alios quoscumque etiam inexcogitatos, & inexcogitabiles defectus, si qui in præmissis quomodocumque, & qualitercumque intervenerint, aut intervenisse dici, censeri, intelligi, vel prætendi unquam possent, plenissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omnino tollimus, removemus, & abolemus.

Confirmatio relati Chirographi.

Declarationes quædam.

§. 5. Præterea attenta connexione, & dependentia, quas Gubernium dictæ Terræ habet cum Præfectura ejusdem Palatii Apostolici, ne aliqua progressu temporis dubitandi oriatur occasio, præfatam plenariam, ac privativam, & a quocumque Tribunali independentem Jurisdictionem in Causis, & negotiis Civilibus, & Criminalibus dictæ Terræ eidem Camillo Patriarchæ moderno, seu pro tempore existenti Præfecto Palatii Apostolici, sicut præmittitur, competentem, ejusdem plane naturæ, extensionis, & qualitatis esse, & censeri debere, ac illam, quam ipsi Præfecto Palatii Apostolici quoad Causas familiarium Nostrorum, seu Romani Pontificis hujusmodi per alias Nostras desuper in simili forma Brevis die 24. Mensis Septembris proxime præteriti expeditas literas, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, prout etiam ad Causas mixtas, dictæque Terræ Comitatum, & districtum extendi, ac illas, & illos comprehendere harum serie statuimus, & declaramus.

Facultates nonnullæ.

§. 6. Porro eumdem Camillum Patriarcham modernum, ac pro tempore existentem dicti Palatii Apostolici Præfectum, utpote Nostris, seu Romani Pontificis prædicti obsequiis continuo addictum, in præfata Terra Castri Gandulfi ejusve Comitatu, & districtu residere non posse, attendentes, quo præmissa plenius, faciliusque suum sortiantur effectum, eidem Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore existenti Præfecto hujusmodi, ut etiam in Alma Urbe, & Romana Curia omnimodam jurisdictionem præfatam in negotiis, & Causis Civilibus, & Criminalibus, ac mixtis, quæ ad illum in Terra, Comitatu, & Districtu prædictis, ut præfertur, spectat, per se ipsum, seu Auditorem, aut Locumtenentem suum in omnibus, & per omnia ac in quavis Instantia, etiam restitutionis in integrum, & recursuum, perinde ac si in ejusmodi Terra, Comitatu, & Districtu personaliter resideret, & inibi Causas præfatas cognosceret, & terminaret, seu cognosci, & terminari faceret, exercere libere, & licite possit, & valeat, & quibusvis Judicibus quacumque auctoritate, dignitate, & præeminentia Ecclesiastica; vel Sæculari etiam in ipsa Curia præfulgentibus inhibendi, ne in causis, quæ ad suam omnimodam Jurisdictionem hujusmodi pertinent, se intromittant, sed illas ad se, seu Auditorem, vel Locumtenentem suum; ut præfertur, remittant, omniaque, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, plenam, & liberam facultatem, & licentiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie concedimus; & impartimur; ita tamen quod propterea non liceat præfatis Camillo Patriarchæ Moderno, & pro tempore existenti Præfecto, seu Auditori, vel Locumtenenti suo ratione gubernii prædicti carcerari facere in eadem Urbe aliquem etiam ex Terra, Comitatu, & Districtu, neque aliquam executionem personalem, realem, vel mixtam extra Terram; Comitatum, & Districtum prædictum facere.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes ipsas præsentes Literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, vel quocumque alio defectu, seu nullitate impugnari non posse, sed semper validas, & efficaces fore; & esse; Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinalem, etiam Camerarium, necnon Cameræ Apostolicæ præsidentes Clericos, & quosvis alios quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Regula Nostra de Jure quæsito non tollendo, necnon felic. rec. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itaut præsentes Literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac stylo, & usu Urbis, & Curiæ hujusmodi, & tam ejusdem Urbis, quam Terræ, Comitatus, & Districtus præfatorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & novis additionibus, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis quibusvis personis, & Judicibus sub quavis forma concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum, & quorumcumque aliorum hic forsan exprimendorum, & inferendorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XX. Decembris MDCCXXVIII. Pontificatus Nostri Anno V.

CXCVII.

Confirmatur Decretum, de prohibitione Libri, cui Titulus, *Istoria delle Guerre di Europa del Marchese Francesco Maria Ottieri.*

Const. ed. 1728. *Jun.* 15. *P.* 5. *damnati fuere alii duo Libri Gallico idiomate scripti, & Const. ed.* 1729. *Oct.* 8. *P.* 6. *annullantur quædam folia eo-*

d m idiomate exarata contra recitationem Officii S. Greg. VII.

Dat. 17. Janu. 1729. An. 5.

DECRETUM

Sacræ Congregationis Eminentissimorum, & Reverendissimorum DD. S. R. E. Cardinalium a Sanctissimo D. N. BENEDICTO PAPA XIII., Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Republica Christiana specialiter deputatorum ubique publicandum.

Decretum prædictum Sacræ Congregationis Indicis quo prædictus Liber prohibitus fuit.

§. 1. Sacræ Indicis Congregationis Decreto damnatus, & prohibitus fuit ubicunque, & quocunque Idiomate impressus, imprimendusve Liber cui titulus : *Istoria delle Guerre avvenute in Europa, e particolarmente in Italia per la successione alla Monarchia delle Spagne dall' anno 1696. all' anno 1725. scritta dal Conte, e Marchese Francesco Maria Ottieri Accademico della Crusca, Roma MDCCXXVIII.* tanquam continens expressiones offensivas, & injuriosas Principibus, necnon aliquibus Nationibus, atque Viris Sanguine, Dignitate, ac Principum Ministeriis conspicuis, & narrationes rerum minime subsistentium. Nemo itaque cujuscunque gradus, & conditionis prædictum Librum in posterum, vel imprimat, vel legat, vel retineat. Si quis interim habuerit, Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis a præsentis Decreti notitia tradat sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Approbatio relati Decreti.

§. 2. Quibus per me infrascriptum Secretarium Sanctissimo D. N. BENEDICTO XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & executioni mandari jussit. In quorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis De Via supradictæ Sacræ Congregationis Præfecti præsens Decretum signatum, & munitum.

Romæ in Palatio Apostolico Vaticano die XVII. Januarii MDCCXXIX.

CXCVIII.

Conceditur Indulgentia Plenaria visitantibus die 11. Februarii aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum B. M. V. ubicumque existen.

Aliæ Indulgentiæ iisdem Ecclesiis concessæ fuerunt a Clem. XI. Const. ed. 1704. Jun. 11. P. 4. pro tertia Dominica Septembris.

Dat. 19. Janu. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio præfatæ Indulgentiæ plenariæ ad septennium tantum.

§. 1. Ad augen. Fidelium Religionem, & Animarum salutem Cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sac. Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis ubicumque existen. die undecima mensis Februarii a primis Vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus ad septennium tantum valituris.

§. 2. Volumus autem, ut si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, utque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CXCIX.

Confirmantur Privilegia omnia Sacro Ordini Cisterciensi adhuc concessa.

Similis confirmatio facta fuit a Sixto V. Const. ed. 1586. Maji 17. P. 2. quæ hic inseritur, & confirmatur.

Dat. 25. Janu. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In Apostolicæ Dignitatis fastigio per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, Privilegia, gratias, & Indulta Religiosis Ordinibus, quos tanquam fertilia Agri Dominici cultorum plantaria Sapiens Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Pietas instituit, ac sinceræ Apostolicæ dilectionis prosequimur affectu, provide concessa, ut firma semper, & illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter roboramus.

Ordo Cisterciensis pluribus privilegiis tum a Romanis Pontificibus tum ab aliis Principibus ornatus extitit.

§. 1. Nuper siquidem pro parte dilecti filii Andochii Pernot Abbatis Generalis totius Ordinis Cisterciensis Nobis expositum fuit, quod idem Sacer, & inclytus Ordo a S. Roberto primo illius Abbate fundatus, & abinde mirifice propagatus, atque a D. Bernardo Ecclesiæ Doctore Mellifluo illustratus, ita Alumnorum suorum Sanctimonia præfulsit, omnigenæ virtutis floribus vernavit, ac uberrimis redundavit fructibus, ut illius Odor, sicut agri pleni suavitas, cui Dominus benedixit, totam repleverit Ecclesiam, & veluti fons Hortorum irriguus, cæteros Religiosos Ordines fœcundaverit, unde Deo, & hominibus acceptus multis Privilegiis, & Indultis nedum a Romanis Pontificibus Predecessoribus nostris, verum etiam ab Imperatoribus, Regibusque, & aliis sublimibus Principalibus, quo Ordo prædictus, illiusque Monachi liberius divinis Officiis vacare, & adversus quoscumque ausus, ac noxios incursus sese tueri possent, muniri, ac donari promeruerit, quæ novissime a fel. rec. Sixto Papa V. Prædecessore nostro confirmata, ac innovata fuerunt per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 17. Maji 1586. expeditas litteras tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutio Sixti V. qua privilegia prædicta confirmata, & innovata fuere.

§. 2. Sixtus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Pontifex Romanus primarias Christi Dei, & Domini Nostri in terris gerens vices, sicut totius Dominici gregis pascendi curam, & onus sustinere dignoscitur, ita in eos quos gravius laborare, & suo præcipuo auxilio indigere perspexerint, propensius, & favorabilius incumbere debet; cum primis vero Religiosorum Monachorum, qui mundanis abjectis illecebris in Spiritu humilitatis Altissimo famulantur, paternam curam gerere, nutantemque illorum statum (quantum ex alto conceditur) celeri, ac salubri munimine fulcire. Sane sicut pro parte dilecti Filii Edmundi a Cruce Abbatis Monasterii Cistercii Cabilonensis Diœcesis totius Ordinis Cisterciensis Generalis, necnon dicti Ordinis Capituli Generalis Nobis fuit expositum, quod Cisterciensium Monachorum Ordo a Divo Roberto institutus, & a Divo Bernardo illustratus, cæterisque coram Successoribus propagatus,

multorum Virorum Sanctimonia præcellens, tam a Prædecessoribus Nostris Romanis Pontificibus, quam etiam ab Imperatoribus, Regibus, Ducibus, & aliis Principibus tot, & tantis Privilegiis, gratiis, & favoribus meruit decorari, ut nullo quovis temerario ausu, nullaque temporis diuturnitate, Privilegia, exemptiones, gratias hujusmodi a quoquam violari, aut modo aliquo infringi posse viderentur: Sed tamen ea est quorundam hominum improbitas, talisque rerum humanarum conditio, ut nisi sæpius eadem iterentur, & legum pœnis fulciantur, hujusmodi hominum audacia, & temporum injuria optimæ leges, & Privilegia conculcentur; quo factum est, ut quemadmodum eadem expositio subjungebat, multi piæ mem. Prædecessores nostri, præcipue vero Paschalis II. Calixtus etiam II. Eugenius III. Alexander III., Lucius similiter III. Honorius etiam III. Gregorius IX. Innocentius IV. Alexander etiam IV., Urbanus IV., Clemens IV. Gregorius X. Nicolaus IV. Bonifacius VIII., Clemens V. Joannes XXII. Benedictus XII. Clemens VI., Urbanus V. Joannes XXIII., Martinus V. Eugenius IV. Nicolaus V. Calixtus III. Pius II., Sixtus IV., Innocentius VIII. Leo X. Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Romani Pontifices, Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, & alias gratias Monasterio, seu Abbatiæ Cistercii, necnon Firgitatis, Pontigniaci, Claravallis, & Morimundi Cabilonensis, Autissidorensis, & Lingonensis respective Diœcesum quatuor ipsius Monasterii Cistercii Filiabus appellatis, totique Ordini Cisterciensi, & Capitulo Generali ejusdem concesserit, & indulserit.

Enarrantur privilegia quædam peculiaria dicto Ordini a quibusdam Pontificibus concessa.

§. 3. Inter cætera vero Gregorius IX. ne ullus Episcopus, aut quælibet alia Persona cujuscumque dignitatis, & præeminentiæ existat, regularem electionem Abbatum ipsius Ordinis impedire, aut in ea se quomodolibet ingerere; Innocentius IV. eisdem Episcopis, ne Monachos, & Abbates Religionis ejusdem, etiam ratione cujuscumque delicti (causa fidei dumtaxat excepta) ad sua Iudicia, & Tribunalia trahere; Sixtus IV. Commendatarius Monachorum numeri taxationem, & Novitiorum receptionem, & benedictionem in Monasteriis commendatis prohibuit, atque ejus rei curam penes Abbates, aliosque Ordinis Superiores remanere voluit; Innocentius VIII. ne quisquam ex Abbatibus, & Monachis ipsius Ordinis in habitu, & vivendi ritu longo usu passim recepto se ab aliis difformare præsumerent: Pius IV. Pius V., & Gregorius XIII. Commendatariis eisdem, eorumque Ministris, cæterisque Personis Sæcularibus quovis titulo ipsius Ordinis Monasteriorum fructus, atque proventus, percipientibus, ne Templa, & alia loca Regularia, & ad Monachorum usum destinata Abbatiarum hujusmodi, & Monasteriorum quomodolibet occuparent, aut profanarent, neve in illis Mulieres, cujuscumque conditionis introducerent, nec sese in bonis per Monachos pro tempore decedentes relictis, illorumve spoliis quomodolibet intromitterent, aut bona ipsa sibi appropriarent, respective statuerunt, mandarunt, & districtius præcipiendo vetarunt, ac etiam alii Romani Pontifices Prædecessores nostri alias, & aliter in favorem Ordinis ejusdem statuerunt, ordinarunt, concesserunt, indulserunt, prohibuerunt, & inhibuerunt, prout in singulis tam prædictorum, quam aliorum quorumcumque Prædecessorum nostrorum litteris sub quacumque forma, & data respective (quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis) expeditis, & emanatis latius dicitur contineri.

§. 4. Quare ipsius Ordinis Cisterciensis afflicto Statui paterno affectu, & ex Pastoralis officii Nobis ex alto injuncti munere providere volentes, Motu proprio, non ad Abbatis Cistercii ipsius Ordinis Generalis, nec alterius cujuscumque pro eo, sive toto Ordine ipso Nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera, & spontanea voluntate, & certa Scientia; ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, prædicta omnia, & singula Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, Indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias Cistercii, & quatuor filiarum nuncupatorum prædictis Monasteriis, & Ordini Universo, ejusque Capitulo Generali, Diffinitoribus, & aliis Superioribus quibuscumque per supradictos, & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & innovata, concessasque, & innovatas, præsertim vero ipsas literas Gregorii IX. Sixti IV. Innocentii VIII., Pii IV. Pii V., Gregorii XIII., per quarum ausu temerario, contemptam a multis observationem ejusdem Ordinis convellitur immunitas, Regularis status periclitatur, uniformitas decoloratur, confirmamus, roboramus, & approbamus, illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, & de novo, (quatenus opus sit) concedimus, vetamus, prohibemus, & inhibemus, ac etiam solemnitatum, etiam substantialium, & quoscumque alios defectus, si qui in singulis Privilegiis, indultis, & literis Apostolicis prædictis, vel aliis quibuscumque quomodolibet intervenerint, motu, & scientia similibus eodem præsentium tenore supplemus.

Confirmatio prædictorum privilegiorum per Sixtum V. ut dicimus.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes omnia, & singula in ipsis Privilegiis, & indultis, ac præsentibus nostris contenta, & comprehensa, quatenus sint in usu, & Sacris Canonibus, & præcipue vero Concilii Tridentini decretis non adversentur, perpetuo valida, & efficacia, ac firma, & stabilia fore, & esse, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos tangunt, seu tangere poterunt quomodolibet in futurum inviolabiliter observari debere, ac præsentes nostras etiam ex quavis causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, & alias quomodolibet infringi, vel retractari nullatenus unquam posse, sed eas semper perpetuo valere, & tenere, ac viribus subsistere, necnon eis quos, vel quorum favorem concernunt, & concernent, omnino suffragari. Sicque per quoscumque Judices, etiam Causarum Sacri nostri Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam Legatos de Latere, & quacumque potestate, & dignitate fulgentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debere; irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca omnibus nostris, & dictæ Sedis Legatis, & Nuntiis ubicumque existentibus, ac quorumcumque locorum Ordinariis, necnon Ordinis prædicti Conservatoribus, ac dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ipsorumque singulis, per Apostolica scripta mandamus, quatenus præsentes, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Patris Generalis, Abbatum, Procuratoris Generalis, Vicariorum, Visitatorum, & aliorum præfatorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, ipsisque efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, & alios prædictos confirmatione, approbatione, adjectione, sup-

pletione, concessione, statuto, ordinatione, innovatione, præcepto, interdicto, revocatione, abolitione, ac sui generalis voluntatis mandatis, Decretis nostris, aliisque præmissis pacifice frui, & gaudere, ac præsentes literas ab omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter, & inconcusse observari, non permittentes Patrem Generalem, Abbates, Procuratorem Generalem, Vicarios, Visitatores, Superiores, ac alios prædictos desuper contra literarum earumdem, præsentiumque tenorem quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet, & rebelles per prædictas, ac alias Sententias, censuras, & pœnas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia (appellatione postposita) compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus præmissis, & sanctæ memoriæ Bonifacii Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, declarationibus, inhibitionibus, & decretis; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, Legatis, Nunciis, & Ordinariis prædictis, ac aliis quibusvis Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu simili, etiam Consistorialiter, aut alias quomodolibet concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum veriores tenores, formas, datas, & decreta in eis apposita, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, necnon omnibus illis, quæ in Litteris Pii IV., Pii V., & Gregorii XIII., ac aliorum Prædecessorum prædictorum expressum fuit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque; aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Cæterum quia difficile foret easdem præsentes ad diversa loca, Provinciasque circumferre, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod illarum Transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus publici Notarii subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis, aut alicujus ex aliis Superioribus Ordinis hujusmodi munitis, plena, & indubia, ac ea prorsus fides ubique, etiam in Judicio adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XVII. Maji MDLXXXVI. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat idem Andochius Abbas Generalis experientia ipsa edoctus, eam esse rerum humanarum vicissitudinem, ut optimæ etiam leges, & privilegia facile hominum, temporumve injuria infringantur, atque sensim labefactentur, nisi novis præsidiis sæpius fulciantur, præmissa, quo firmius subsistant, serventurque exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ robore constabiliri plurimum desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui prædictum Ordinem Cisterciensem præclaris in Ecclesia Dei meritorum decoribus, ac laudum præconiis eximie, ac longe, lateque fulgentem in visceribus paternæ gerimus charitatis, ipsius Andochii Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Sixti V. Prædecessoris literas, ac omnia, & singula in eis contenta, necnon Privilegia, prærogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, indulta, & alias gratias universo Ordini præfato, ejusque Monasteriis, Capitulo Generali, Definitoribus, Superioribus, Monachis, & Personis quibuscumque per memoratos, & alios quoslibet Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & innovata (quatenus tamen non fuerint revocata, aut sub aliqua revocatione comprehensa, & alias juxta easdem Sixti V. Prædecessoris literas) tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus, necnon, quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie innovamus, seu de novo concedimus, & indulgemus.

Confirmatio relatæ Constitutionis Sixti V., omniumque privilegiorum præfato Ordini Cisterciensium concessorū.

Clausulæ cum derogatoriis.

§. 7. Decernentes pariter easdem præsentes literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, argui, vel impugnari nullatenus posse: Sed semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & quandocumque spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ in præinsertis Sixti V. Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus quoque, ut præsentium literarum Transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Abbatis Generalis, alteriusve ex Superioribus Ordinis hujusmodi muni-

tis,

tis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CC.

Mandatur publicari Decretum Canonizationis B. Joannis Nepomuceni.

Alia hujus Const. ed. 1726. Dec. 31. P. 3. publicata fuit Canonizatio B. Stanislai Kotskæ.

Dat. 16. Feb. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Decretum Pragen. Canonizationis B. Joannis Nepomuceni Canonici Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ.

Refertur Decretum prædictum.

§. 1. Cum a Sanctissimo D.N. Benedicto XIII. die XI. Januarii Anni currentis 1729. coacta coram se fuerit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum, in eaque per Reverendissimum D. Cardinalem de Althan Ponentem, seu Relatorem proposita Causa Pragen. Canonizationis *B. Joannis Nepomuceni* Ecclesiæ Metropolitanæ Pragæ Canonici super Dubio -- *An, & de quibus Miraculis constet in casu, & ad effectum de quo agitur* -- Sanctitas vero sua auditis tunc votis DD. Consultorum, & Reverendissimorum DD. Cardinalium, post fusas ad Deum preces die 18. ejusdem Mensis Cathedræ Romanæ Divi Petri Sacra, ex propositis Miraculis, sequentia approbaverit, nimirum primum, *Perennis Incorruptionis Linguæ Beati Joannis in secundo genere*, secundum in actu recognitionis ejusdem Linguæ coram Pragensi Archiepiscopo, aliisque Judicibus a Sede Apostolica Delegatis, pluribusque de Clero, & Populo Nobilibusque Viris patratum videlicet, *Repentinæ intumescentiæ, & mutationis coloris prædictæ linguæ, item in secundo genere*: Quartum, *Instantaneæ sanationis Annæ Teresiæ Cretsin a paralysi in brachio sinistro in tertio genere; Et* Sextum, *præservationis a submersione Rosaliæ Hodanchianæ, quæ in Flumen deciderat; similiter in tertio genere*:

Miracula in prima Congregatione Sacrorum Rituum approbata.

Conficitur in altera Congregatione Decretum pro Canonizatione.

§. 2. Tandem ad instantiam R. P. D. Joannis Rodulphi Sporck Episcopi Adratensis electi, Canonici Metropolitanæ Pragæ, & Postulatoris habita fuit die 15. Februarii ejusdem Anni coram prædicto Sanctissimo Domino Nostro alia Congregatio Generalis eorumdem Sacrorum Rituum; Propositoque per memoratum Reverendissimum Dominum Cardinalem ab Althan; altero, quod supererat in eadem Causa, Dubio -- An scilicet, *stante approbatione quatuor Miraculorum tuto quandocumque procedi possit ad solemnem Canonizationem ipsius Beati, in casu &c.* Omnibusque unanimi sententia *Affirmative* respondentibus, idem Sanctissimus Dominus Noster accitis postmodum coram se R. P. D. Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippen. Fidei Promotore, & me infrascripto Sacræ Congregationis Secretario, præsens Canonizationis B Joannis Nepomuceni quandocumque faciendæ Decretum expediri, & publicari mandavit die XVI. ejusdem Mensis Febr., & Anni MDCCXXIX.

CCI.

Mandatur peculiari Chirographo erectio Collegii Cerasoli Nationis Bergomen., ejusque unio Collegio Urbis Nobilium vulgo *Nazareno*.

Alia hujus Const. ed. 1728. Jun. 26. P. 5. quædam Capitalia applicata fuere Seminario Civitatis Plebis, & Clem. XII. Const. ed. 1731. Nov. 6. P. 2. confirmantur nonnulla Statuta pro bono regimine quorumdam Seminariorum Hispaniæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Feb. 1729. An. 5.

Dirigitur Chirographum Auditori ejusdem Pontificis.

Jam inde ab anno 1640. Flaminius Cerasola testamento legavit, ut ex fructibus suorum bonorum quædam investirentur in multiplicum, donec ex eo Collegium prædictum erigi posset.

§. 1. Monsignor Francesco Maria Pitoni Vescovo d'Imeria nostro Uditore. Ci è stato rappresentato per parte del Conte Girolamo Cerasola di Bergamo, che il fu Flaminio Cerasola nel di lui Testamento rogato per gl' Atti del Salvetti Notaro di questa nostra Città li 10. Novembre 1640. istituì sopra tutti i suoi Beni, che possedeva in Roma, una perpetua Primogenitura, e Fideicommisso a favore del fu Girolamo Cerasola Seniore, e de' di lui Descendenti sì maschi, che femmine in infinito con ordine di Primogenitura, col peso però che de' frutti di detti suoi Beni si dovessero investire ogn'anno scudi 300., e sempre moltiplicarsi per fino a tanto che con questi si fosse costituito un Capitale sufficiente per l'erezione, e mantenimento perpetuo di un Collegio in questa stessa Città, quale dovesse chiamarsi il Collegio Cerasola, capace di sei Alunni Bergamaschi sotto la direzione di un Rettore, e d'un Pedante nella maniera, e forma, e coll'istessi ordini, regole, e statuti, co' quali si trovava già di quel tempo eretto il Collegio Mattei; E perchè il detto Girolamo Cerasola suo primo Erede istituito si trovava fuori di Roma, e che perciò non poteva assistere all' adempimento di questa sua volontà, nominò, e dichiarò suoi Essecutori Testamentarj, ed Amministratori perpetui di detta sua Eredità li Guardiani pro tempore della Compagnia de' SS. Bartolomeo, & Alessandro della Nazione Bergamasca, incaricando a questi il peso di fare detto Investimento, e moltiplico, e di adempire con ogni possibile sollecitudine l'Erezione di detto Collegio; Et affinche questi non ricusassero tale Amministrazione lasciò alla stessa Compagnia un Legato di scudi 100. annui da detraersi, e ritenersi prima d'ogn'altra cosa dalli frutti delli stessi Beni Primogeniali, col solo peso in perpetuo d'una Messa quotidiana, e d'un Anniversario, dando insieme alli stessi Guardiani la facoltà di nominare li sei Alunni, seguita che fosse l'Erezione di detto Collegio, unitamente col total governo del medesimo, e sostituendo in oltre detto Collegio alla successione dell'intiera Eredità in caso di mancanza delle linee masculine, e femminine dell'Erede istituito.

Ad quæ exequutioni mandanda exequutores testamentarios designavit.

Verum rebus neglgenter ab exequutoribus administratis, variæ ortæ sunt lites, eis ab hæredibus substitutis intentatæ.

§. 2. E che sin dell' anno 1641. li predetti Guardiani Essecutori Testamentarj entrarono in possesso dell' Amministrazione di tutti i Beni di detta Primogenitura, e da detto tempo fin' all'anno 1708., dopo il decorso d'anni 68., non poterono gl'Eredi istituiti, e sostituiti goder verun frutto di detta Primogenitura, poiche l'Entrate di esse amministrate da' detti Essecutori Testamentarj con poca diligenza, ed economia appena erano sufficienti alla sodisfazzione del Legato, ed adempimento del moltiplico, ed altri pesi, e Legati Pii ordinati dal Testatore; E che dopo la morte del sudetto Girolamo Cerasola Seniore primo Erede istituito portatosi a Roma il Conte Gerardo Cerasola di lui Figlio, Padre di esso supplicante l'anno 1662., e nuovamente l'anno 1704., bramando godere una volta qualche beneficio di detta Primogenitura, intentò giudizio contro detti Guardiani Essecutori Testamentarj, per l'immissione al possesso de' Beni di detta Primogenitura, ed alla totale amministrazione di essi, attesa la sua attual permanenza in Roma, e dopo una lunga, e dispendiosa lite sostenuta nel Tribunale della nostra Rota, gli riuscì ottenere con due sentenze conformi l'immissione al possesso de' Capitali spettanti alla Primogenitura, impugnatali pertinacemente da' detti Guardiani, quali poi rinunciarono alla lite, con restare a loro peso la continuazione del Moltipli-

co co' frutti de' Capitali già fino a quel tempo investiti, e moltiplicati; Alla qual lite si aggiunse anche l'altra non meno strepitosa, e dispendiosa, proseguita anche dallo stesso supplicante dopo la morte di detto Conte Gerardo suo Padre fino al presente avanti ad una Congregazione particolare di Prelati deputata dalla fel. me. di Clemente XI. nostro Predecessore, sopra il rendimento de' conti dell'amministrazione fatta da detta Compagnia, e suoi Guardiani pro tempore, e sopra l'effettiva aperizione di detto Collegio, nella qual Congregazione venuta a causa anche la Fabrica di S. Pietro per il ritardato adempimento di detta Opera Pia, dopo varie Perizie giudiziali, fù da detta Congregazione riconosciuto apertamente con quanta negligenza fossero state amministrate dette rendite, poiche sotto li 17. Febraro 1726. fù da detta Congregazione particolare condannata la Compagnia sudetta a dover reintegrare il moltiplico destinato per il Collegio Cerasola nella quantità di Luoghi 74. di Monti per l'importo di scudi 8510. non investiti a suo debito tempo, abilitando insieme la medema a poter per detta somma crearne un Censo a favore di detto Moltiplico, & a pagarne i frutti alla ragione de' Luoghi de' Monti, e ordinando, che il Collegio dovesse aprirsi in principio dell'anno 1727., per quale aperizione Noi con nostro Breve spedito li 30. Settembre di detto anno 1726. gli prorogassimo il termine ad altri tre anni, permettendogli, durante detta Proroga, il libero godimento de' frutti di detto Moltiplico in beneficio di detta Compagnia; E proseguitasi da esso supplicante la causa in detta Congregazione particolare sì per detto rendimento de' Conti; che per lo stabilimento de' Capitali necessarj per l'erezione, e mantenimento di detto Collegio, poichè trovandosi questi ascendere al valore di sc. 36956. 40. credeva esso Supplicante, che fossero esuberanti per tal mantenimento, e che perciò come Primogenito, e Cessionario di detta Fabrica gli si dovesse con tutta giustizia assegnare, ed applicare tutto il sopravanzo di detti Capitali, non ostanti le valide ragioni dedotte in detta Congregazione particolare, questa con suo Rescritto de' 30. Settembre 1728. dichiarò, che si dovesse onninamente aprire detto Collegio in principio dell'anno 1730., in cui terminava la detta nostra Proroga, coll'assegnamento di tutte l'entrate di detto Moltiplico, e con facoltà di erogare la somma di scudi 600. de' Capitali di esso in provista delle necessarie supellettili per detta aperizione, tassando anche la pigione di Casa, dove si dovesse aprire il Collegio, che non eccedesse annui scudi 180., e condannata inoltre la Compagnia a dover pagare ad esso Supplicante la somma di scudi mille per doverli erogare in estinzione de' proprj Debiti, l'assolvè da detto rendimento de' conti, dichiarando che questi fossero stati legitimamente resi, e confermando insieme la precedente risoluzione sopra l'imposizione del Censo per il valore de' sudetti Luoghi 74. de' Monti non investiti.

Quibus litibus hæredes prædicti pene facultatibus omnibus consumti sunt.

§. 3. E che per sostenere egli lungo tempo tante dispendiose liti, gl'è convenuto per pura necessità di supplir alle gravi spese di esse, e al proprio mantenimento gravarsi di varj debiti, e in particolare d'un Censo in sorte di scudi 1500. imposto l'anno 1720. a favore dell' Abbadia di San Gregorio di Roma, con obbligo de' Beni di detta Primogenitura in vigore d'Indulto impetrato dalla fel. me. di Clemente XI. nostro Predecessore, e per esser continuate anche susseguentemente le spese di dette liti, non avendo perciò egli potuto corrispondere al pagamento de' frutti di detto Censo, e molto meno dell'annuo Legato di scudi 100. dovuto a detta Compagnia de' Bergamaschi, si trova per tal causa sequestrate da molto tempo le sue Entrate, dalle quali per sola pietà de' Giudici gl'è stata assegnata la tenue somministrazione di scudi cinque il Mese insufficienti al proprio necessario mantenimento; Vedendosi perciò ridotto in stato sì deplorabile, molto ripugnante alla propria condizione, e così inabilitato a poter passare allo stato Matrimoniale per propagare l'agnazione artificiale voluta dal Testatore nell' istituzione di detta Primogenitura; e che nella lunga serie d'Anni 89. ancora non si è adempita l'erezione di detto Collegio con tanto pregiudizio della propria Patria, benchè dal Testatore si ordinasse l'adempimento più presto, che si fosse potuto:

Hinc preces ultimi hæredis, ut Collegium prædictum erigendum unıretur Collegio nobilium Urbis, vulgo Nazareno, sub quibusdam conditionibus, quæ inter ipsum, & Rectorem d. Collegii convenerant.

§. 4. Egli sì per veder effettuata con stabilità, e profitto l'Opera Pia, che per dar qualche sollievo alle sue estreme necessità, ha implorato la nostra Clemenza, supplicandoci, che vogliamo con la nostra suprema autorità unire, ed aggregare detto nuovo Collegio Cerasola al Collegio Nazareno di questa Città, e ordinarne in esso l'erezione, e benignamente permettere ad esso supplicante, che come moderno Possessore di detta Primogenitura possa farne l'effettiva erezione, & aggregazione, ed assegnare a detto Collegio Nazareno tanti capitali del sudetto moltiplico, quanti siano sufficienti per il mantenimento non solo de' sei Giovani Nazionali secondo la mente del Testatore a nomina perpetua de' predetti Esecutori Testamentarj, e nella forma prescritta in detto Testamento, ma insieme di altrj due Giovani, quali egli brama aggiungere, a nomina però dello stesso Supplicante, e degl altri Primogeniti Possessori pro tempore, nella forma, e con le condizioni espresse in varj Capitoli concordati col Rettore di detto Collegio, tra quali si conviene, che per memoria perpetua del Testatore, e di detto nuovo Collegio sopra una Porta di detto Collegio Nazareno situata in Strada publica, visibile agli occhi di tutti si debba porre l'Iscrizione -- *Collegium Cerasoli* -- o altra consimile, come da detti Capitoli sottoscritti da detto Rettore li 21. Gennaro prossimo passato del tenore seguente, cioè --

Capitula quædam, quibus prædictæ conditiones continentur.

§. 5. *Io infrascritto Rettore del Collegio Nobile detto il Nazareno di Roma mi esibisco, ed accetto di prendere li sei Alunni del Collegio Cerasoli da erigersi, e respettivamente gl'altri due, che si vogliono aggiungere, con li seguenti patti però, e condizioni. Primo saranno li sudetti Alunni nel predetto Collegio ammaestrati non solo in tutto ciò, che concerne il santo timor di Dio, la civiltà, ed il buon costume, ma ancora in tutte le scienze, cominciando da i primi rudimenti della Gramatica fino a tutta la Teologia; E di più nella Geometria, Geografia, e ogn' altra scienza Mattematica; E tutti questi Studj gl'averanno in Collegio senza alcuna loro spesa, e con tutta comodità senza andare fuori di Casa. Secondo, li sudetti otto Alunni saranno distribuiti secondo la loro età nelle Camerate de' Signori Convittori Nobili di detto Collegio, da' quali non dovranno esser differenti nell'esatta osservanza della Disciplina del Collegio medesimo, siccome ne meno nella qualità degli Abiti tanto in Casa, quanto fuori da provedersi a proprie spese, essendo tale la mente del Testatore. Terzo, la nomina de' medesimi Alunni restarà sempre libera appresso quelli, che ha ordinato il Testatore, e respettivamente a chi sarà dovuta, o riservata dalla Santità di Nostro Signore, li quali però non potranno eleggere alcuno, che sia minore d'anni nove, o maggiore d'anni 16. rendendosi a questi difficile la disciplina del Collegio, e nel caso, che avessero maggiore età d'anni 16., resterà in arbitrio del Rettore di esso Collegio di riceverli secondo l'informazioni favorevoli, che ne averà; Parimente non potranno eleggere, se non chi è nato Nobile in conformità della mente del Testatore, il quale vuole, che i suoi Alunni si eleggano a tenore delle Costituzioni del Collegio de' Signori Mattei di*

*Roma, e diversamente eleggendosi, il Collegio sudetto non sarà obligato ad accettarli. Quarto se mai accadesse, che alcuno de' predetti Alunni fosse insofferente ostinatamente, & inosservante delle leggi sostanziali del Collegio, o commettesse qualche grave colpa, per cui meritasse di esserne licenziato, in tal caso sarà libero al Rettore del Collegio poterlo licenziare, acciò non resti tutto il Convitto pregiudicato dalla malizia di un solo; Dovrà però prima passarne parola, con chi averà la nomina de' medesimi per buona convenienza, ad acciò possino sostituire altro soggetto. Quinto, per gl' Alimenti de' sudetti Alunni si contenterà il Collegio, che gli si dia un fisco perpetuo assegnamento annuo, da pagarsi tre mesi per tre mesi anticipatamente, e da concordarsi fra li Superiori del medesimo Collegio, ed il Signor Conte Girolamo Cerasola odierno Erede del Pio Benefattore: E siccome il Collegio si obbligga a tenere otto Luoghi perpetuamente addetti al servizio, & educazione de' predetti Alunni, senza poterne disporre a favore di altri Convittori, che se gli presentassero, così non intende, che il predetto assegnamento annuo debba cessare in caso da' Signori, a i quali appartiene, si trascurasse la nomina di alcuno de' sudetti Alunni e si lasciasse vacante alcuno degl' otto predetti Luoghi; Ma dovrà correre continuatamente lo stesso annuo assegnamento. Sesto, quando però si stimasse meglio di assegnare al Collegio un fondo, o sia Capitale certo, sicuro, e non fallibile in Roma, che dia il medesimo annuo frutto da concordarsi, come sopra, il Collegio l'accetterà, a condizione però che resti obligata l'Eredità all'evizione di tal fondo, o capitale per tutti gl'accidenti, che potessero occorrere, eccetto però se saranno Luoghi de' Monti Camerali, e non vacabili. Settimo, acciò poi resti perpetua la memoria del Testatore, e del Collegio Cerasoli si porrà sopra una Porta del sopradetto Collegio Nazareno situata in una publica Strada visibile agl'occhi di tutti una Iscrizione con le parole sequenti, o altre simili--*Collegium Cerasoli. *Ottavo succedendo il caso di qualche lite, che da chiunque potesse muoversi ne' tempi presenti, e successivi per causa dell'aggregazione delli sudetti Alunni al Collegio Nazareno, espressamente si dichiara, che il medesimo Collegio non intende, ne vuole essere obligato ad alcuna molestia di lite, ma che debba qualunque molestia, e lite assumersi dal sopradetto Erede e suoi Successori. E così mi esibisco, obbligo, ed accetto come sopra, e nel nome sudetto, avendo sottoscritto la presente di proprio pugno, e corroborata con il solito sigillo del Collegio, questo dì 21. Gennaro 1729. Paolino di S. Giuseppe Rettore del predetto Collegio Nazareno &c. Loco ✠ Sigilli--*

Idem supradictus hæres se obligavit duos Alumnos præter ex a testatore præscriptos in prædicto Collegio esse auctum.

§. 6. Facendo ancora il sudetto accrescimento delli due Giovani, a motivo di essersi dal sopradetto Testatore ordinato, che seguita l'erezione per detti sei, e crescendo in avvenire l'entrata, dovesse accrescersi maggior numero di Giovani, benchè quest'accrescimento mai sarebbe stato sperabile, o almeno assai difficile dall'amministrazione de' Guardiani della Compagnia de' Bergamaschi, che per il passato si sono sempre opposti alla detta erezione, pretendendo non essere le rendite del moltiplico nè pur sufficienti alla medesima erezione di soli sei, per voler erogare largamente una gran parte di esse rendite nell' altre spese necessarie per l'istessa formale erezione; E che fatto il sudetto assegnamento, ed accettato dal Collegio Nazareno, e suo Rettore sudetto, vogliamo applicare tutto il sopravanzo de' Capitali di detto moltiplico, libero, ed esente da qualunque vincolo, e peso a beneficio di esso supplicante, affinchè col prezzo di esso possa intieramente soddisfare a' suoi Creditori, e così liberare i beni della Primogenitura da' predetti sequestri, e insieme sovvenire ad altre proprie urgentissime necessità.

Causæ præsentis Chirographi.

§. 7. E Noi riflettendo, che in tal forma vien perfettamente adempita la mente del Testatore fin'ora trascurata, e che questa riuscirà non solo stabile, e permanente colla memoria del Collegio Cerasoli bramata dall'Istitutore, attesa l'accordata Iscrizione, ma insieme di molto maggior vantaggio della Nazione Bergamasca per l'instantaneo accrescimento degli altri due Giovani, oltre li sei prefissi dal Testatore, e di considerabilissimo profitto di quei, che saranno eletti, poichè col buon esempio, e direzione si de' Religiosi di detto Collegio Nazareno, che degl'altri Giovani, che in esso in gran numero continuamente si ritengono, e col comodo della moltiplicità delle Scuole, che ivi si esercitano, potranno con maggior facilità, e beneficio apprendere le virtù Cristiane, ed ogni qualità di scienze, il che non si potrebbe verisimilmente sperare in un piccol Collegio distinto in Casa privata, composto di soli sei Giovani sotto la direzione, e cura di un sol Rettore, ed un Pedante secondo l'ordinazione del Testatore, senza comodo di Scuole in Casa, e che non si reca verun pregiudizio alla Compagnia de' Bergamaschi, e Guardiani di essa, alli quali si riserva l'istessa facoltà di nominare perpetuamente i sei Giovani Studenti, non dovendosi avere in considerazione l'amministrazione, e governo del Collegio riservatagli dal Testatore; perchè in una Compagnia composta di tanti Soggetti, attesa la solita annual mutazione, e variazione de' Guardiani pro tempore destinati Esecutori, & Amministratori, non può perfettamente adempirsi tal peso con profitto del Collegio, e risguardando altresì al presente stato infelice del Supplicante Possessore di detta Primogenitura, al quale come Descendente dal pio Testatore, mediante la presente grazia, si dà con giustizia, e con equità qualche sollievo col sopravanzo del moltiplico, proveniente dalle rendite della stessa Primogenitura, senza verun pregiudizio dell'Opera Pia, siamo volentieri condescesi a fargliene la grazia nella forma, come in appresso.

Brevis Epilogus omnium, quæ ante dicta sunt.

§. 8. Avendo pertanto nel presente nostro Chirografo per inserto, e di parola in parola registrato l'intiero tenore del Testamento del sudetto Flaminio Cerasoli, come sopra rogato; Dell'ordinazione di detto Moltiplico da farsi dalli Guardiani pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Alessandro de' Bergamaschi deputati perpetui Esecutori Testamentarj; Dell'obbligo di eriggere detto Collegio Cerasolo, colla prefissione di sei Giovani della Nazione di Bergamo sotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma, ordini, e Statuti, co' quali si trovava già eretto il Collegio Mattei, e coll'amministrazione, e governo di detti Esecutori Testamentarj, ed altre condizioni, obblighi, dichiarazioni, pesi, ed altro in esso prescritto; De' Decreti, Risoluzioni, e Sentenze di detta Congregazione Particolare; Della Proroga di tre anni da Noi concessa a detta Compagnia ad eriggere detto Collegio, ed applicazione in tanto dell'entrate di detto Moltiplico a beneficio della medesima per le cause espresse nell'accennato Breve; Del preciso stato, capacità, Regole, e Costituzioni di detto Collegio Nazareno; Della precisa quantità: e qualità de' Capitali di detto Moltiplico, e loro annua rendita; De' Debiti, de' quali esso Supplicante si trova come sopra, gravato, ed ogn'altra cosa quantosivoglia necessaria d'esprimersi.

Mandatur prædicto Auditori Pontificio, ut nonnulla exequtioni mandet ad prædictam unionem conficiendam.

§. 9. Di nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà vi ordiniamo, che in nome nostro diate, e concediate, siccome Noi diamo, e concediamo al predetto Conte Girolamo Cerasoli Supplicante, ampla, ed assoluta facoltà di poter liberamente e non ostante le riserve, e dichiarazioni fatte dal predetto Testatore a favore de' Guardiani pro

pro tempore di detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Aleſſandro de' Bergamaſchi sì riſpetto all' erezione, che all' amminiſtrazione, e governo del Collegio erigendo, e qualunque altro oſtacolo riſultante dalla diſpoſizione del ſudetto Flaminio Ceraſoli, e non oſtante le Riſoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e Proroga, come ſopra, da noi conceſſa, alle quali coſe tutte colla pienezza della noſtra Poteſtà motu proprio deroghiamo, iſtituire, ed eriggere, e reſpettivamente unire, e aggregare detto nuovo Collegio Ceraſoli dentro lo ſteſſo Collegio Nazareno ne' modi, e forme ſtabilite, e concordate ne' ſopra inſerti Capitoli, colla deſtinazione in perpetuo de' ſei Giovani della ſteſſa Nazione da eleggerſi ſempre da' Guardiani della detta Compagnia de' Bergamaſchi nel modo prefiſſo in detto Teſtamento, e con l'augumento di altri due Giovani della medeſima Nazione, quando ci ſiano, ed in mancanza di queſti anche di qualunque altro Luogo, e Nazione, da nominarſi però da eſſo Supplicante, ed altri Poſſeſſori pro tempore di detta Primogenitura, e nell' atto di detta Erezione, aſſegnare, cedere, e rinunziare irrevocabilmente, ed in perpetuo a detto Collegio Nazareno l'entrante rata de' Capitali fruttiferi di detto Moltiplico, come ſopra, terminato, quanta ſia ſufficiente per il mantenimento perpetuo di detti otto Giovani nel modo, che ſi concordarà con li Superiori di detto Collegio, con far trasferire detta rata di Capitali in credito del medeſimo.

Unitur prædictum Collegium, ut ſupra: ac præſcribitur ad quos ſpectet Alumnos nominare.

§. 10. È ſeguita per iſtromento publico detta Erezione, ed aſſegna, Noi unimo, ed aggreghiamo detto Collegio Ceraſolo a detto Collegio Nazareno, e lo ſoggettiamo a tutte le Coſtituzioni, Leggi, Statuti, e Regole di eſſo Collegio, ed adeſſo, e per quando ſarà ſeguita la ſtipulazione dell' Iſtromento, conſegniamo, ed approviamo detta Erezione, ed aggregazione, dichiarandola valida, e legittima, e che con queſta ſia ſtata pienamente, e intieramente adempita la mente del ſud. Flaminio Ceraſoli Teſtatore, come ſe così, e in queſta preciſa forma foſſe dal medeſimo ordinato, e preſcritto, ſanando ogni vizio, e difetto sì di ragione, che di fatto, che da qualunque Perſona ſotto qualunque preteſto, e cauſa ſi poteſſe in qualunque tempo allegare, e dedurre contro detta Erezione, e aggregazione, con trasferire al Collegio aggregato, e per eſſo al detto Collegio Nazareno tutti, e ſingoli peſi, e prerogative volute, e ordinate dal ſudetto Teſtatore, ſicome ſe foſſe ſeguita l'effettiva, e formale Erezione del Collegio Ceraſola. Et affinchè queſta abbia ſenza verun ritardo la pronta eſecuzione, e che detta Nazione Bergamaſca non venga defraudata del beneficio di detta Erezione, e l'Opera Pia non reſti in alcun tempo infruttuoſa, vogliamo, e decretiamo, che detta Compagnia, e ſuoi pro tempore Guardiani interpellati giudizialmente dell' Erezione, ed Aggregazione di detto Collegio debbano, ſecondo la facoltà conceſſali dal Teſtatore, nominare, ed eleggere li ſei Giovani Bergamaſchi, che dovranno entrare per Alunni in detto Collegio, e mancando quelli di nominare, o li Giovani nominati di accettar la nomina, col portarſi effettivamente al poſſeſſo de' Luoghi deſtinati in detto Collegio, paſſati che ſaranno quattro Meſi dal giorno dell' Interpellazione, vogliamo, che tal nomina per queſta ſola volta ſi devolva, e ſpetti a detto Signor Conte Girolamo Ceraſola Supplicante, e che l'iſteſſo debba ſervarſi in tutte l'altre future vacanze di qualche Luogo di detti Alunni, con la prefiſſione però del termine d'un ſol Meſe dal giorno della vacanza, con che però detto Supplicante, ed altri Primogeniti Succeſſori pro tempore debbano nominare Giovani dell'iſteſſa Nazione, ne' quali concorrano ſempre li Requiſiti preſcritti dal Teſtatore.

Præſcribuntur quædam alia exequutioni mandanda favore ultimi hæredis ſupplicantis.

§. 11. E ſeguita l'aſſegna, come ſopra, de' Capitali, che ſi concorderanno, vi ordiniamo, che tutto il ſopravanzo di eſſi Capitali del Moltiplico (detratta però prima l'entrante rata del valore de' frutti di tutti i Capitali dell'intiero moltiplico da noi applicati a detta Compagnia nel ſoprariferito noſtro Breve a tutto il corrente anno 1729. non eſatti dalla detta Compagnia de' Bergamaſchi, alla qual applicazione Noi non intendiamo in alcun modo pregiudicare) l'applichiate, rilaſciate, e condoniate liberamente, conforme Noi l'applichiamo, rilaſciamo, e condoniamo, allo ſteſſo Conte Girolamo Ceraſola Supplicante libero, ed eſente da qualunque vincolo, ed obbligo, col peſo però di far qualche pia elemoſina a ſuo arbitrio a favore della Chieſa di S. Biagio chiamata de' Matarazzari, che nuovamente ſi fabrica per ordine noſtro., affinchè con detto ſopravanzo di Moltiplico poſſa eſſo Supplicante ſodisfare i ſuoi Creditori, e ricuperar l'entrate della Primogenitura, come ſopra, ſequeſtrate, ed inſieme ſupplire ad altre ſue premuroſe urgenze, ed a tal fine eſimerete, e liberarete il ſopravanzo di detti Capitali da tutti li peſi, e vincoli di eſſo moltiplico, erezionè, e dotazione di detto Collegio Ceraſoli, e da qualunque altro, a quali ſi trovano preſentemente ſogetti detti Capitali, ed in queſta forma, ſenza far precedere alcuna citazione, o altro atto giudiziale, e ſenza attendere qualunque inibizione, nihil tranſeat, o altro impedimento di qualſivoglia Giudice appoſto, o che ſi poteſſe apporre ſopra detti Capitali di moltiplico, ne pronunciarete Decreti, concederete le opportune facoltà, darete gl'ordini opportuni, e tanto per l'aſſegna, e ceſſione dell'entrante rata di detti Capitali, quanto per la caſſazione, e delezione de' Vincoli dal ſopravanzo di detto moltiplico, e libera conſegna a favore di detto ſupplicante gliene concederete, e farete ſpedire i neceſſari mandati, e farete tutt'altro, che per il totale adempimento, e perpetua fermezza, e ſoſſiſtenza di queſta noſtra grazia ſtimarete in qualunque modo eſſer neceſſario, per eſſer così mente, e volontà noſtra preciſa, ed eſpreſſa.

Clauſulæ ampliſſimæ cum derogatoriis.

§. 12. Volendo, e decretando che al preſente noſtro Chirografo, benchè non ammeſſo, nè regiſtrato in piena Camera; non poſſa mai darſi, nè opporſi di ſurrezione, orrezione, nè di alcun' altro vizio, o difetto della noſtra volontà, ed intenzione, ne che mai ſotto tali, o altri qualunque preteſti, ed eccezioni, benchè valide, e legittime anche di Jus quæſito al terzo, e pregiudizio di eſſo, poſſa eſſere impugnato, moderato, rivocato, o ridotto ad viam Juris, proibendo anco ogni aperizione oris, e che così, e non altrimente in adempimento della noſtra preciſa volontà debba ſempre giudicarſi, difinirſi, ed interpretarſi da qualunque Giudice, e Tribunale, Congregazioni anche di Reverendiſſimi Cardinali, Legati a Latere, Camerlengo di S. Chieſa, Teſoriere, Preſidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, Giudici della Fabrica di S. Pietro, e qualunque altro Tribunale, togliendo loro ogni facoltà, e giuriſdizione di definire, e d'interpretare diverſamente, e dichiarando Noi ſin d'adeſſo preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciaſcheduno di eſſi con qualſivoglia autorità ſcientemente, o ignorantemente foſſe in qualunque tempo giudicato, o che ſi tentaſſe di giudicare contro la forma, e diſpoſizione del preſente noſtro Chirografo, quale vogliamo che vaglia, e debba aver ſempre il ſuo pieno effetto, eſecuzione, e vigore con la ſem-

plice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati detta Compagnia de' SS. Bartolomeo, ed Alessandro de' Bergamaschi, e suoi moderni Guardiani, Agenti, e Procuratori, gl'ulteriori Sostituti a detta Primogenitura, ed altre qualsisiano Persone, ancorchè privilegiate, e privilegiatissime, che ricercassero speciale, ed individua menzione, quali in qualunque tempo vi avessero, o pretendessero avervi qualunque interesse, non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente la disposizione del sudetto Flaminio Cerasoli, l'obbligo imposto a detta Compagnia, e suoi Guardiani pro tempore d'eriger detto Collegio sotto la cura di un Rettore, ed un Pedante, e nel modo, e forma, e con le regole, e Statuti del Collegio Mattei, e con l'amministrazione, e governo perpetuo di detti Guardiani Esecutori Testamentari, ed altri obblighi, pesi, dichiarazioni, ed altro risultante dal sopra riferito suo Testamento, le risoluzioni, Decreti, e Sentenze di detta Congregazione Particolare, e per quanto facci bisogno l'accennato nostro Breve di Proroga, ed applicazione, li privilegi competenti alla Fabrica di S. Pietro, benchè risultanti da Costituzioni Apostoliche, la Bolla di Pio IV. nostro Predecessore *de Registrandis*, la regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, Decreti Camerali, e Concistoriali, la Costituzione sopra la riforma de' Tribunali di questa Città da noi pubblicata l'anno 1728., e qualsisiano altre Costituzioni, ed ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, benchè munite di forme, e clausole anche derogatorie, ed altre più efficaci, effrenate, insolite, inusitate, ed irritanti, delle quali se ne ricercasse speciale individuazione, quali vogliamo, che si abbiano qui per registrate di parola in parola, la disposizione de' Concilii generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Usi, Consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi con la pienezza della nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto, quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire, e per questa volta sola, e per la piena, e totale esecuzione, ed effetto si esprime nel presente nostro Chirografo, ampiamente, ed espressamente deroghiamo.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì XVIII. Febraro MDCCXXIX.

CCII.

Statuitur Alternativa in electione Provincialis, & Definitorum Provinciæ Brixien. ex duabus Custodiis Brixien. & Bergomen. facienda, Ordinis Capuccinorum.

Alia hujus Const. ed. 1728. Decemb. 16. P. 5. erecta fuit Custodia Alsatiæ Min. Capuccinorum in Provinciam Alsaticam nuncupandam.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 21. Febr. 1729. An. 5.

Prooemium.

Pastoralis Officii Nobis divinitus commissi cura animum nostrum solicitat ad ea peculiari paternæ charitatis studio statuenda, per quæ Religiosorum Virorum, qui spretis Mundi illecebris Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris vitæ jugo devoverunt, quieti, & felici regimini opportunis rationibus salubriter consulatur.

Facti expositio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Joannes Maria a Venetiis Frater expresse professus, & Definitor, & Custos Provinciæ Venetæ, necnon Commissarius Visitator generalis Provinciæ Brixien. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod cum dicta Provincia Brixien. constet duabus Custodiis, seu nationibus, nempe Brixien., quæ viginti, & Bergomen., quæ tredecim Conventus habet: Fratres Bergomenses utpote votorum sive suffragiorum numero inferiores passim excluduntur ab honore Provincialatus, ac etiam a præcipuis Guardianatibus, in quibus Fratres Brixien. quandoque per sexennium continuum perdurant, unde & ambitus confovetur, & Justitia distributiva læditur, ac vitiosa personarum acceptio inducitur, inter quas duas Custodias, seu Nationes præfatas graves contentiones, odia, & scandala frequenter, & præsertim occasione celebrationis Capitulorum dictæ Provinciæ oriuntur, non sine notabili Religiosæ Disciplinæ, & fraternæ charitatis detrimento.

Preces Visitatoris d. Provinciæ, ut præfata Alternativa institueretur.

§. 2. Ideo ipse Joannes Maria, qui occasione Visitationis ejusdem Provinciæ has turbas, & inordinationes animadvertit animi sui sensum protulit ad occurrendum ejusmodi aliisque incommodis exinde provenientibus plane expedire, quod alternativa in Provincialatu præfatæ Provinciæ stabiliatur, ita ut bis Minister Provincialis ex Custodia Brixien., quæ plures habet Conventus, ac semel ex Custodia Bergomen. eligatur; & quia Custodia Brixien. decem abhinc annis Provincialatum hujusmodi obtinet, idem Minister Provincialis in Capitulo Provinciali proxime celebrando ex Custodia Bergomen. assumatur, Definitorium vero Provinciæ præfatæ duo ex singulis Custodiis hujusmodi esse debeant, Guardiani ultra triennium juxta laudabilem multarum aliarum Provinciarum ipsius Ordinis consuetudinem in eorum muneribus perdurare nequeant, ne nimirum regimini, & superioritati assuescant, quodque Guardianatibus unius Custodiæ indiscriminatim præficiantur Fratres alterius Custodiæ, ac familiis Conventuum dictæ Provinciæ Fratres utriusque Custodiæ promiscue adscribantur. Quare dictus Joannes Maria Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Statuitur prædicta Alternativa ex duabus Custodiis Brixien, & Bergomen.

§. 3. Nos igitur ipsius Joannis Mariæ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum in præfata Provincia Brixien. supra memorata Alternativa in illius Provincialatu exacte servetur, ita quod duobus trienniis Minister Provincialis ex Fratribus Custodiæ Brixien. altero vero triennio ex Fratribus Custodiæ Bergomen. eligatur, & in proximo Capitulo Provinciali dictus Minister Provincialis ex eadem Custodia Bergomen. assumatur, utque ex singulis Custodiis præfatis duo Definitores Provinciales semper esse debeant, & Guardiani ultra triennium in ejusmodi muneribus durare non possint, Guardianatus autem unius Custodiæ absque ullo discrimine conferantur Fratribus alterius Custodiæ atque in Conventibus Provinciæ præfatæ Fratres utriusque Custodiæ de familia promiscue, ac insimul collocentur, & convivant, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fo-

re, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, Custodiarum, & Conventuum præfatorum, aliisque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Februarii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCIII. Mandatur publicari Decretum Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Ordinis Capuccinorum.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. habetur Beatificatio ejusdem.

Dat.24.Febr. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

DECRETUM

Constantinen., seu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, sive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, Primi ex Missionariis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide ab Hæreticis in odium Fidei interempti.

Refertur Decretum præd.

§. 1. Habita fuit Congregatio Generalis Sacrorum Rituum coram Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. die 15. Februarii currentis anni 1729., in qua per Reverendissimum D. Cardinalem Cienfuegos Ponentem, seu Relatorem, ad Instantiam P. Fr. Maximiliani a Wanghena Postulatoris proposita fuit Causa Constantien., seu Curien. Beatificationis, & Canonizationis, sive Declarationis Martyrii Ven. Servi Dei Fr. Fidelis a Sigmaringa Sacerdotis Professi Ordinis S. Francisci Capuccinorum, super Dubio -- *An constet de Martyrio, & Causa Martyrii, necnon de Signis seu Miraculis in casu, de quo agitur* -- In eam autem Sanctitas Sua, auditis tum DD. Consultorum, tum Reverendissimorum Cardinalium Suffragiis, nil tunc decernere, sed Resolutionem differre voluit, ut prius de more tum suis, tum aliorum precibus Cælestis luminis, & auxilii uberiorem copiam imploraret. Quibus abunde impletis, infrascripta die Divo Matthiæ Apostolo sacra, postquam in Ecclesia S. Sixti Ordinis Prædicatorum novissime electum Adratensem Episcopum consecrasset, super proposito Dubio sequens Responsum, sive Decretum edidit, videlicet -- *Constare de Martyrio, & Causa Martyrii, necnon de Miraculis*, Primo *Extinctionis Incendii Arcis Majenfeldæ statim post invocatam Servi Dei opem secutæ.* Quarto *subitæ Sanationis Dexteræ Mammillæ Sororis Cæciliæ Munsingerin ab Inflammatione, & acutis Doloribus.* Quinto *Instantaneæ Sanationis Oculi infantis Pauli Francisci Papussin.* Et Septimo *Repentinæ Sanationis Gasparis Stiber a diuturno Dorsi dolore cum læsione motus*, tamquam Miraculis tertii generis.

Primo Decretum constare de Martyrio necnon de Miraculis.

§. 2. Præsensque Beatificationis Ven. Servi Dei Fidelis a Sigmaringa per Literas Apostolicas in forma Brevis cum consuetis Indultis in Basilica Lateranensi quandocumque facienda Decretum expediri, & publicari mandavit. Die XXIV. Februarii MDCCXXIX.

Postea confectum Decretum de Beatificatione, ac mandatum, ut illud publicaretur.

CCIV. Prohibetur, ne Conventus quorumvis Ordinum Mendicantium denuo erigerentur in Hispaniis intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus jam erectis Ordinis Minorum.

Hac de re primo actum fuit a Clem. VIII. in Const. ed. 1601. Jul. 11. P. 9. quæ Constitutio confirmata deinde fuit ab aliis Romanis Pontificibus.

Dat.7.Martii 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolici Officii, quo, auctore Domino, fungimur, solicitudo Nos admonet, ut paternam Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in religiosæ vitæ portum confugerunt, ac in humilitatis, & paupertatis Spiritu Altissimi obsequiis sese sub suavi arctioris regulæ jugo mancipa-runt, curam gerentes, felici illorum statui, & tranquillitati quantum Nobis ex alto conceditur, consulere satagamus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis in Domino expedire arbitramur.

A Clemente VIII. hoc idem, quod hac Constitutione sancitur statutum fuit pro Provin. Carthaginen.

§. 1. Dudum siquidem felic. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor Noster provide considerans in Provincia Carthaginen. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum eam Conventuum prædicti Ordinis multitudinem jam existere, ut si alii ibidem de novo erigentur, illorum Religiosi Christifidelibus oneri admodum forent, & a puritate Regulæ, quam profitebantur, desciscere cogerentur, quo sibi eleemosynas ad vitæ sustentationem pararent, his, aliisque rationibus adductus, de voto Congregationis tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ per quasdam suas in simili forma Brevis die 11. Julii 1601. expeditas Literas perpetuo statuit, & ordinavit, ut deinceps intra quinque aut quatuor leucas a Conventibus Provinciæ, & Ordinis prædictorum jam ædificatis nullus Fratrum ejusdem Ordinis Recollectorum, & Discalceatorum etiam nuncupatorum Conventus eximfisset. Et subinde ad tollenda gravia dissidia, quæ inter fratres Ordinum Mendicantium in diversis partibus Hispaniarum super fundatione novorum Conventuum non sine maximo regularis disciplinæ detrimento, ac populorum scandalo in dies oriebatur, rec. mem. Alexander VII. pluresque alii Romani Pontifices prædecessores nostri memoratas Clementis Prædecessoris literas, prævii Decretis dictæ Congregationis Cardinalium etiam in contradictorio Judicio emanatis, ne dum ad alias Ordinis præfati in Regnis Hispaniarum Provincias, sed etiam ad omnes Fratres Ordinum Mendicantium hujusmodi per diversas eorum in pari forma Brevis literas extenderunt, & ampliarunt, & alias prout in præfatis Clementis, & Alexandri, aliorumque Prædecessorum literis,

Necnon ab Alex. VII. aliisque Pontificibus Literæ Clementis VIII. ampliatæ fuere.

quarum

quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis, frequentes nempe Conventuum erectiones in veterum damnum.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, processu temporis varia hac in re ab eadem Congregatione Cardinalium prodierint Decreta quibus præfatas Alexandri, aliorumque Prædecessorum Literas enarratam Clementis Prædecessoris dispositionem, quæ ad Fratres recollectos, & discalceatos hujusmodi limitata fuerat, ad omnes Ordines Mendicantes, ut præfertur, extendentes, & ampliantes, tum servandas fore, tum e contrario aliquot ex eisdem Ordinibus Mendicantibus minime obstare resolutum fuit, licetque plures saluberrimæ Constitutiones certos modum, & formam in fundatione, & erectione novorum Conventuum Regularium omnino observandos præscribentes a Sede Apostolica, & præsertim ab ipso Clemente VIII. ac piæ mem. Urbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus itidem nostris severaliter promulgatæ fuerint, quia tamen nonnulli ex Ordinibus Regularibus ab eadem Sede novos ubique locorum Conventus de sola Ordinarii licentia fundandi specialem facultatem sibi concedi obtinuerunt, tot in dictis Regnis Hispaniarum erecti fuerint, ac in dies erigantur novi Conventus, ut fratres antiquorum Conventuum prope necessaria careant sustentatione, ac plerasque lites ad impendendam novorum Conventuum hujusmodi Institutionem coram Locorum Ordinariis, ac dilecto filio nostro, & dictæ Sedis in eisdem Regnis Hispaniarum Nuncio, & forma stabili sustinere cogantur; hæcque incommoda in primis sentiant fratres supradicti Ordinis Minorum sancti Francisci de observantia, utpote qui aliam paupertatem profitentes ob temporum calamitatem, & multiplicitatem novorum Conventuum hujusmodi passim excrescentem necessariam alimoniam vix consequi, minusque præfatarum litium expensas subire valent.

§. 3. Hinc est, quod Nos ejusdem Ordinis Fratrum Minorum sancti Francisci de observantia indemnitati, & quieti, simulque antiquorum Conventuum conservationi in dictis Hispaniarum Regnis, quantum cum Domino possumus, salubriter providere cupientes, ac

Pontifex lites hac super re pendentes ad se avocat.

lites, & causas inter eosdem Fratres Minores, & alios Ordinum Mendicantium præfatorum super erectione novorum Conventuum hujusmodi coram Ordinariis locorum, Nunciove præfatis, aliisque Judicibus, & Tribunalibus quibuscumque occasione diversitatis Decretorum a dicta Congregatione Cardinalium emanatorum, seu facultatum novos Conventus prædictos erigendi concessarum, ut præfertur, vel alias quomodolibet exactas, & pendentes (quarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collitigantium quorumvis etiam speciali mentione dignorum, ac alia etiam de necessitate exprimenda præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis haberi volumus, Locorum Ordinariis, & Nuncio, aliisque Judicibus, & Tribunalibus hujusmodi harum serie ad Nos avocantes, illasque penitus, omnino extinguentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne ullus in posterum quorumvis Ordinum Mendicantium, etiam ejusmodi Fratrum Minorum de observantia in Regnis Hispaniarum Conventus, sive Domus, aut locus regularis vigore quorumcumque privilegiorum, & facultatum a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris, seu etiam a Nobis hactenus concessorum, seu confirmatorum, salva tamen, & firma remanente, quoad Ordinem Fratrum Prædicatorum Literarum nostrarum sub

Prohibitio prædicta super novorum Conventuum erectione.

Exigitur Ordo Prædicat.

plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1727. septimo Kalendas Junii Pontificatus nostri anno tertio expeditarum, quibus per præsentes nullatenus derogare intendimus, forma, & dispositione, aut in vim Decretorum a memorata Congregatione Cardinalium editorum, seu alio quovis prætextu, vel causa, intra quinque, aut saltem quatuor Leucas a Conventibus dicti Ordinis Fratrum Minorum de observantia, seu Recollectorum, Discalceatorum, aliove quocumque nomine nuncupatorum jam erectis, sine speciali, & expressa hujus Sanctæ Sedis licentia de novo erigi, fundari, seu alias quomodolibet institui, vel inceptus, seu incepta perfici, & absolvi possit, & valeat, tenore præsentium statuimus, & prohibemus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas, etiam ex eo, quod quicumque etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint sufficienter adductæ, specificatæ, & verificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, aut obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in Judicio, & extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective observari: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, ac rec. mem. Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris Nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quorumcumque Ordinum mendicantium, etiam Juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, etiam motu, & potestatis plenitudine similibus, aut alias quomodolibet per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores Nostros in contrarium eorumdem præmissorum

concessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissime expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, & gentium tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno V.

CCV.

Declaratur, illos qui a S. R. E. Communione Ecclesiastica separati reperiuntur non esse participes Indulgentiæ Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium Gratiarum.

Hoc Jubilæum pro Civitate, & Diœcesi Parisiensi indictum fuerat ad hoc Pontifice Const. ed. 1728. Nov. 13. P. 5.

Dat. 8. Mart. 1729. An. 5

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias ab hoc eodem Pontifice emanaverunt Literæ in forma Brevis pro Civitate, & Diœcesi Parisiensi, indulgentias anni Jubilæi, aliasque spirituales gratias concedentes.

§. 1. Nuper Nos attendentes, Christifideles in Civitate, & Diœcesi Parisiensi diversis impedimentis detentos ad hanc Almam Urbem nostram pro cælestibus Thesauris Anni Jubilæi a Nobis indicti consequendis accedere non potuisse, & propterea illorum spirituali consolationi, & animæ saluti providere volentes, supplicationibus dilecti Filii nostri Ludovici Antonii S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Noailles nuncupati, Metropolitanæ Ecclesiæ Parisiensis ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulis, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, per alias nostras desuper in simili forma Brevis die 13. Mensis Novembris proxime præteriti expeditas literas, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus Civitatis, & Diœcesis hujusmodi vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, quatuor Ecclesias, vel Cappellas, aut loca Pia per Ordinarium Parisiensem arbitrio suo semel tantum deputandas, per quindecim dies continuos, vel interpolatos, quos pro Personis infirmis, senibus, prægnantibus, virginibus, viduis, & aliis quovis alio legitimo impedimento detentis, ac Capitulis, Congregationibus tam Secularium, quam Regularium, Sodalitatibus, Universitatibus, Confraternitatibus, Ecclesias vel Cappellas, aut loca pia hujusmodi processionaliter visitantibus, atque ob alias causas prout ipsi Ordinario videretur, ad minorem numerum arbitrio pariter suo reduci posse voluimus, devote, & reverenter visitantibus, & ibi quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam pro peccatorum suorum remissione, ac Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, atque Ecclesiæ necessitatibus pie ad Deum orando recitantibus, ut plenariam ejusdem anni Jubilæi omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem semel tantum consequerentur, perinde ac si quatuor Ecclesias dictæ Almæ Urbis pro consequendo Jubilæo ejusmodi deputatas statutis ad id diebus personaliter visitassent, & alia ad hoc requisita adimplevissent; Et ad hunc effectum illis, ut Confessarios, quos prædictus Ordinarius Jubilæi hujusmodi causa in statutis Ecclesiis deputasset, sibi eligere valerent Presbyteros Seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, qui, Confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, ac delictis etiam quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, ac in literis, quæ die Cœnæ Domini legi consueverunt, contentis, necnon Censuris, & pœnis Ecclesiasticis ad effectum ipsius Jubilæi consequendum tantum, injuncta eis pœnitentia salutari, absolvere possent; Necnon ut illi, qui forsan Romam venerant, ac Jubilæum ipsum consecuti erant, denuo etiam illud juxta dictarum literarum nostrarum tenorem consequi possent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulsimus. Præterea eidem Odinario, ut cujusvis Ordinis Monialibus, ac Orphanorum, aliarumque Mulierum in communi viventium Congregationibus ad Jubilæum intra Monasteria, domosve suas consequendum conditiones, modum, & tempus præscribere, & denique in præmissis omnibus, & singulis ejus arbitrio facere, ordinare, providere, & quæcumque sibi bene visa remedia adhibere posset, prout animarum saluti expedire judicaret, facultatem tribuimus, & alias prout in literis nostris prædictis, ad bimestre tantum a die illarum publicationis valituris, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Causa præsentis Constitutionis.

§. 2. Cum autem Nos probe agnoscentes, pastoralem nostram curam, & solicitudinem in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, unitate atque integritate retinenda, & custodienda præcipue sitam esse, ac propterea licet animo fuerimus maxime alieni, ut illi, qui a S. R. E. communione Ecclesiastica separati reperiuntur, Indulgentiæ ejusmodi Anni Jubilæi, aliarumque spiritualium gratiarum in enarratis nostris literis concessarum participes fierent, ac satis superque nostrum erga eos animum occasione alterius Indulgentiæ ad Divinam opem initio Apostolici nostri Regiminis implorandam per Nos indictæ explicaverimus; Nihilominus omnem etiam in præmissis dubitandi occasionem removere, mentemque, & voluntatem nostras certiores reddere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, palamque, & notum facimus nostræ intentionis nullatenus esse, aut fuisse præfatas literas nostras, ac Indulgentiam Anni Jubilæi, gratiasque spirituales præfatas, ac alia in eisdem literis concessa, & contenta quæcumque iis suffragari posse, aut debere, qui per Romanos Pontifices Prædecessores nostros ab ejusdem S. R. E. charitate segregati fuerunt, ac cum quibus proinde nulla Nobis, & ipsi Romanæ Ecclesiæ communio Ecclesiastica existit; Quandoquidem Nos Decretis, & Constitutionibus eorumdem Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum adversus illos editis firmissime insistentes, sicuti hactenus constanter adhæsimus, ac semper benedicente Domino inhæsuri sumus, eos, nisi resipuerint, a communis societatis charitate prorsus alienos ab omnibus haberi, ac censeri volumus, & intendimus.

Declaratio prædicta.

Clausulæ.

§. 3. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causa-

rum

rum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, seu functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, literis nostris prædictis, ac quibusvis Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCVI.

Dispensantur & absolvuntur a voto Magistratus, & Electi Civitatis Pampilonensis; quo sese adstrinxerant scenicas operas, & Comœdias nullo unquam tempore permissuri.

De Commutatione prædicti voti cum alio opere vide alias hujus Const. ed. 1725. Mart. 9. P. 1. & 1726. Apr. 28. P. 2.

Dat. 17. Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Voto prædicto sese adstrinxerunt Magistratus Civitatis prædictæ, ut a Contagio liberarentur.

§. 1. Motu proprio &c. Exponi nuper Nobis fecerunt Magistratus, seu Electi publici repræsentantes Civitatis Pampilonen, quod cum ipsi de anno 1721., ut a Contagio, seu Pestilentiæ imminenti flagello liberarentur, cum approbatione, & consensu Vicarii Generalis, etiam nomine Civium, & incolarum prædictæ Civitatis, illorum tamen consensu præcedenter non requisito Voto perpetuo sese adstrinxerint nullo unquam tempore Scenicas Operas seu Comœdias facere, nec illas fieri permittere, neque cætus Comœdorum, seu Histrionum admittere; Et subinde paucos post annos Voti prompte servati, teste experientia agnoverint illius observantiam potius ad destructionem, quam ad publicam ædificationem esse versuram, non solum quia Cives, & Incolæ dum prius Comœdiis honestis detinebantur, prout summa cum honestate semper illæ expletæ fuerunt, ad alia minus honesta oblectamenta, Choreas, Tripudia, aliasque privatas recreationes sese divertebant, sed etiam quia pia Domus Orphanorum, & Superiorum prædictæ Civitatis cujus est Theatrum, in quo prædictæ Comœdiæ recitabantur redditibus, & proventibus, qui ex dd. Comœdiis non modice exigebantur, ex quibus prædicti Orphani, & Spurii alebantur, privata prorsus remansit.

Causæ, quibus impulsi dem dispensationem ab lo petiverunt.

§. 2. Hinc ne pia Domus prædicta perpetuo Subsidio diutius orbata remaneret, ac ut Cives, & Incolæ præfatæ Civitatis Gratiæ receptæ memoriam perpetuo conservarent, mediante aliqua pia actione publica, seu Sacra Functione singulis annis in Gratiarum actionem explenda, iidem Oratores Votum prædictum prævia dispensatione in utroque Foro in obligationem publice exponendi solemni Ritu, & pompa Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum per tres continuos dies a Reverendissimo Episcopo Civitatis prædictæ præscribendos, quorum ultimo post solemne Sacrificium, Hymnum Te Deum laudamus pro Gratiarum actione, musicis modulis cantare facere, & in Festo Purificationis Beatæ Mariæ Virginis pariter singulis annis solemnem supplicationem indicere tenerentur, per Nos commutari obtinuerunt per litteras Apostolicas in forma Brevis nostræ Pœnitentiariæ, de illius consultatione, & de mandato nostro expeditas sub datum septimo Idus Martii, Pontificatus Nostri anno primo, directas eidem Reverendissimo Episcopo Pampilonen. vel ejus Vicario Generali.

Et re vera obtinuerunt commutari in aliud pium opus annuum prævia tamen iisdem dispensatione.

Rursus quibusdam de causis, loco supradictæ annuæ commutationis, aliud pietatis opus pro unica vice tantum præscriptum eisdem fuit.

§. 3. Cumque super hujusmodi commutationis executione non leves ortæ fuerint difficultates, & præsertim, quia pro tridua expositione Sanctissimi Venerabilis annuatim facienda cum Missa solemni, & Musica, ac Processione pariter Ritu solemni peragenda visum fuit, quod omnino dos congrua perpetuo assignanda foret, ne contingeret aliquando ob hujusmodi defectum tales solemnes, & votivas functiones præteriri, & pro tali certa dote constituenda coarctari deberent omnes de gremio dictæ Civitatis ad certam contributionem, quæ non ita de facili habenda prævisa fuit, citra censuram, quod ea, quæ pietatis intuitu præscribi contingeret, extorsioni imputarentur; Ideo ad hæc evitanda, ac pro majori conscientiarum quiete, habito per ipsos noviter ad Nos recursu, supplicando, ut loco supradictæ annuæ commutationis aliquod aliud pietatis opus, non tamen perpetuum, sed pro unica vice tantum præscribere dignaremur. Nos, attentis expositis, prædictam voti commutationem confirmantes, illud in eleemosynam scutorum quingentorum monetæ solvendorum fabricæ Ecclesiæ Fratrum Carmelitarum Calceatorum de Tudela in Hispaniis in utroque foro commutavimus, dummodo vere constare Nobis fecissent de effectiva solutione enunciatæ eleemosynæ pro unica dumtaxat vice, prout ex consimili Brevi nostræ Pœnitentiariæ sub Dat. 6. Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno II.

Quod quum executioni mandavissent ab observantia hujusmodi emissi voti soluti declarati sunt.

§. 4. In cujus nostri Brevis executionem cum iidem exponentes plene constare Nobis fecissent de reali solutione superius memoratæ eleemosynæ per autenticam quietantiam, seu attestationem Prioris, & Fratrum ejusdem conventus in eadem nostra Pœnitentiaria exhibitam; Nos benigne declaravimus prædictam Civitatem Pampilonen., ejusque Magistratum, Cives, & Incolas de cætero ab observantia hujusmodi emissi voti in utroque foro solutos esse, ac remanere ut prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungente, & quovis intuitu, & prætextu eadem opera, & scenicæ recreationes imposterum impediri possent, prout ex alio consimili Brevi ejusdem nostræ Pœnitentiariæ de simili mandato expedito 12. Kal. Aprilis Pontificatus Nostri Anno III.

Lites hac super re inter Ordinarium, & eosdem exortæ; quibus factum est ut a Pontifice votum præd. ad pristinam observantiam restitutum fuit.

§. 5. In cujus pariter executionem cum ipsi Oratores, obtenta prius debita licentia ab Officiali principali Ordinarii Pampilonensis, cœperunt comœdias parare, & assuetam Comicorum Societatem instruere, paratisque omnibus ad recitandum, Ordinarius prædictus, nemine instante, aut reclamante, diffinitivam promulgavit Sententiam, in qua sine præjudicio prædictorum Brevium, declaravit sæpedictum votum validum, legitimum, ac obligatorium, & omnibus interdixit recitationem comœdiarum sub pœnis pecuniariis, & Censuris Ecclesiasticis, & occasione hujusmodi Sententiæ plures recursus hinc inde habiti fuere ad Reverendissimum No-

ſtrum in Hiſpaniis Nuncium, aliaque Tribunalia; Ac expoſito ſubinde Nobis ex parte Proviſoris, ſeu Vicarii Generalis ejuſdem Civitatis, a veritate alienum eſſe quidquid per Oratores pro obtinenda relata commutatione fuerat præcedenter Nobis narratum, quæ propterea exequutioni nullatenus demandari, ſed immo penitus revocari debebat, veluti ſubreptionis, aut obreptionis vitio laborans, nedum circa expoſita minime verificata, verum etiam quoad realem qualitatem Comœdiarum, & Hiſtrionum, ex quorum obſcenis artibus Animarum pericula oriri ſolent, attento quoque, quod enunciata ſc. 500. in eleemoſynam, ut ſupra ſoluta extracta fuiſſent, ut ipſe aſſerebat, ab Hoſpitalibus dd. Orphanorum, & Expoſitorum, non vero erogata de proprio, prout ab Oratoribus aſſertum fuerat, Nos, mutato in melius conſilio, ſupra enunciatas litteras in forma Brevis editas pro commutatione prælaudati voti revocare non dubitavimus, prout illas revocavimus, ac pro revocatis haberi voluimus, ac ſi nunquam editæ fuiſſent; Votum hujuſmodi propterea per Nos ſubreptitie commutatum ad priſtinam, & plenam obſervantiam reſtituimus, ex novo ejuſdem Pœnitentiariæ Brevi ſub Dat. 10. Kal. Januarii Pontificatus Noſtri Anno IV.

Preces prædictorum Magiſtratuū pro revocatione hujus poſtremi Brevis.

§. 6. De quo habita per exponentes notitia, & de rationibus ſubreptionis, & obreptionis per Vicarium prædictum Nobis deductis, iidem Oratores ſentientes ſeſe valde læſos tam propter expreſſionem, quod comœdiæ ſint inhoneſtæ, & obſcenæ, quando in oppoſitum tam opera, quam recitationes omni honeſtate repræſentantur, & a Catholico Rege permittuntur, quam ex cauſa ſolutionis enunciatæ eleemoſynæ per ipſos de proprio adimpletæ, non autem ex effectibus ejuſdem Hoſpitalis, Nobis idcirco iterum ſupplicarunt, ut prævia confirmatione priorum Brevium, ad Nos avocando, & extinguendo quamcumque litem deſuper quomodolibet, & ad cujuſvis inſtantiam exortam, ac ſublato de medio quocumque alio poſteriori Brevi in contrarium ut ſupra obtento, benigne declarare dignaremur, Magiſtratum Oratorum, & Populum prædictæ Civitatis haberi, & reputari pro liberis, & abſolutis a quocumque voto, & ligamine vigore enunciatorum Brevium in utroque Foro diſpenſato. Nos itaque, habita prius in præmiſſis relatione tam præfati Reverendiſſimi noſtri Nuncii, quam plurium Religioſorum ejuſdem Regni Hiſpaniarum, attenta ſolutione memoratæ eleemoſynæ de proprio adimpletæ, & in eadem noſtra Pœnitentiaria legitime juſtificatæ, Juſtitiæ quoque cauſa publicæ, ne præjudicium ullo modo afferatur Hoſpitali prædicto Orphanorum, & Projectorum, & quod juxta relationes prædictas comœdiæ, & opera ſcenica ibidem ea qua decet honeſtate exponi, & repræſentari aſſolent, pro ipſorum, & Populi prædicti conſcientiarum quiete, attento præſertim Civium, & Incolarum diſſenſu, qui in expoſitione memorati voti vocati, neque requiſiti ullatenus fuerunt, prout Nobis ſufficienter conſtare curarunt, eorum precibus annuere, prout infra decrevimus.

Confirmantur, & approbantur Brevia ſupra judicata favore dd Oratorū expedita pro commutatione, & diſpenſatione præd. voti.

§. 7. Motu igitur proprio, certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ Poteſtatis plenitudine, verum, & integrum tenorem omnium ſupra relatorum Brevium tam diſpenſationis, & communicationis enunciati voti, quam illorum revocationis, ac ſtatum, & merita cauſæ ſuper illorum executione, ac obſervatione reſpective prædicti voti quomodolibet introductæ, & adhuc forſan penden. in eadem Curia Epiſcopali Pampilonen., & coram eodem Nuncio Apoſtolico Hiſpaniarum, & alio quocumque Judice, & Tribunali præſentibus pro expreſſis habentes, lites prædictas ad Nos avocantes, illas penitus extinguimus, & abolemus, ac Procuratori Fiſcali dictæ Curiæ Epiſcopalis, & aliis quibuſcumque ad cauſam quomodolibet admiſſis, & intereſſe quomodolibet habere prætendentibus, perpetuum ſilentium imponimus, ac prævia revocatione, annullatione, & abolitione noviſſimi Brevis revocatorii ad inſtantiam prædicti Proviſoris, ſeu Vicarii Generalis Pampilonen. tanquam ſubreptitie, ſeu obreptie obtenti, quod nullius roboris, & efficaciæ declaramus, ac ſi nunquam emanaſſet, ſupra relata priora Brevia favore dictorum Oratorum expedita pro commutatione, & diſpenſatione voti ſignanter annis 1525. & 1527. cum omnibus in eis contentis ſpecialiter expreſſe, & ampliſſime confirmamus, approbamus, renovamus, & reconvalidamus, ac totali, & omnimodæ exequutioni demandari decernimus, & mandamus.

Denuo iidē abſoluti a ſæpedicto voto declarantur.

§. 8. Necnon quatenus opus ſit, attenta ſolutione prædictorum ſcutorum quingentorum per Oratores expleta, prout per Nos in ſecundo Brevi injunctum extitit, de qua plene, & per authenticam quietantiam, ſeu atteſtationem Prioris, & Patrum Conventus prædicti conſtare fecerunt, iterum declaramus prædictam Civitatem Pampilonenſem, ejuſque Magiſtratum, Cives, & Incolas ab obſervantia hujuſmodi emiſſi voti in utroque foro ſolutos eſſe, ac remanere, prout prius antequam illud emitteretur, ita quod a nemine quavis auctoritate fungatur, & quovis ſub prætextu, cauſa, vel quæſito colore eadem opera, ac ſcenicæ recreationes impoſterum perpetuo impediri poſſint.

Clauſulæ.

§. 9. Decernentes præſenti noſtro motui proprio, licet non admiſſo, neque in Camera Noſtra regiſtrato non poſſe ullo unquam tempore opponi de ſubreptione, obreptione, vel altero quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis noſtræ, etiam ex eo quod prædictus Proviſor, ſeu Vicarius Generalis, vel ejus Procurator Fiſcalis, & alii forſan intereſſe habentes ad hoc vocati non fuerint, vel ex quavis alia cauſa quantumvis legitima, urgenti, & juridica, etiam neceſſario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos Juris reduci, & in Jus, ac controverſiam revocari, aut adverſus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, ſicque, & non aliter per quoſcumque Judices Ordinarios, Commiſſarios, vel Delegatos, & Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam a Latere Legatos, Nunciosque Apoſtolicos judicari, & definiri debere, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliuſque roboris, & efficaciæ, quidquid ſecus ſuper iis, & circa ea, quavis auctoritate etiam a Nobis, aut Succeſſoribus Noſtris pro tempore exiſtentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 10. Non obſtantibus præmiſſis, ac noviſſimo Brevi revocatorio ſupra relato, Conſtitutione Pii IV. Prædeceſſoris Noſtri de regiſtrandis, Regula Cancellariæ noſtræ de jure quæſito non tollendo, Conſtitutionibus conciliaribus, generalibus, & ſpecialibus, ac quibuſvis aliis legibus, ſtatutis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, conſuetudinibus, reformationibus, decretis, Conſtitutionibus, Ordinationibus, privilegiis, & Indultis Apoſtolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros ſub quibuſvis tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis etiam motu ſimili conceſſis, confirmatis, approbatis, ſeu innovatis, quibus omnibus, & ſingulis, ac omnibus aliis hic non expreſſis, quæ forſan præſenti Gratiæ obeſſe poſſent, etiamſi de illis ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, & certa forma ſervanda foret, illorum tenores præſentibus pro ex-

preſſis

pressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XVII. Martii MDCCXXIX.

CCVII.

Confirmatur Summarium Indulgentiarum concessarum Crucibus, Rosariis, Numismatibus, & Coronis benedictis ab Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis S. Benedicti.

Alia hujus Const. ed. 1726. Aug. 19. P. 3. actum fuit de modo electionis Abbatis dicti Monasterii.

Dat 21 Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Piis Orthodoxorum Principum de Ecclesia Dei multis nominibus optime meritorum studiis paterna charitate libenter obsecundamus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, bonorumque operum incrementum, & Christifidelium devotionem ad pietatis opera incitandam, & confovendam salubriter in Domino expedire arbitramur.

Summarium præd. a Congregatione Indulgentiarum recognitum, & approbatum fuit.

§. 1. Pro parte siquidem Charissimi in Christo Filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ Elisabethæ earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Conjugum Nobis nuper expositum fuit, quod alias Summarium Indulgentiarum Crucibus, numismatibus, Rosariis, & Coronis a pro tempore existente Abbate Monasterii Montis Serrati Congregationis Vallisoletanæ Ordinis Sancti Benedicti in Cathalaunia benedictis concessarum de mandato Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Indulgentiis, & Sacris Reliquiis præpositorum per sex Consultores ad id specialiter deputatos confectum, & ab eadem Congregatione Cardinalium recognitum, & approbatum fuit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Refertur pfummet summarium.

§. 2. Sommario dell'Indulgenze date alle Croci, Rosarj, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monastero della Madonna di Monserrato in Spagna.

La Santità di Nostro Signore Papa Benedetto XIII., doppo aver'udito il voto de la Sagra Congregazione dell'Indulgenze, e Reliquie, concede alle Croci, Rosarj, e Medaglie benedette dall'Abbate del Monastero della Madonna di Monserrato le seguenti Indulgenze.

I.

Chi sarà solito dire una volta la settimana la Corona del Signore, o della Madonna, o il Rosario, la terza parte, o l'uffizio divino, o il piccolo della Madonna, o de' Morti, overo i Sette Salmi Penitenziali, o Graduali, overò averà per usanza d'insegnare la Dottrina Christiana, o visitare i Carcerati, o gl'Infermi di qualche Spedale, o di sovvenire i Poveri, o d'intervenire alla Messa, o dirla essendo Sacerdote, se veramente pentito, e confessatosi da Confessore approvato dall'Ordinario si communicarà in qualsivoglia degl'infrascritti giorni, cioè Natale del Signore, Epifania, Resurrezione, Ascenzione, Pentecoste, Feste della Santissima Trinità, e Corpus Domini, Feste della Purificazione, Concezione, Annunziazione, Assunzione, e Natività della Beatissima Vergine, nel dì primo di Novembre Festa di tutti i Santi, e nel giorno Festivo di S. Benedetto, e divotamente pregherà Dio per l'estirpazione dell'Eresie, e degli Scismi, per l'augumento della Fede Cattolica, per la pace, e concordia de' Prencipi Cristiani, e per l'altri bisogni di S. Chiesa, in esso giorno acquista la remissione di tutti i suoi peccati, e l'Indulgenza Plenaria.

II.

Chi farà le stesse cose nell'altre Feste del Signore, della Beatissima Vergine, nelle Feste de'Santi Apostoli, di San Giuseppe, e di Santi Mauro, e Placido, Scolastica, e Geltrude dell'Ordine di S. Benedetto, in ciascuno di detti giorni conseguirà sette anni, ed altretante quarantene d'Indulgenza.

III.

Chi sarà solito dire una, o più volte il giorno benedetta sia la purissima, ed Immacolata Concezione, guadagni per una volta il giorno quaranta giorni d'Indulgenza.

IV.

Ciascuno, che dirà il Rosario, corona della Madonna in onore della sua Purissima, ed Immacolata Concezione, pregandola, che interceda appresso il suo Divino Figliolo, acciò viva, e muoja senza peccato mortale, consegua sette anni d'Indulgenza.

V.

Chi farà ogni giorno orazione per l'estirpazione dell'Eresie, consegua ogni settimana vent'anni d'Indulgenza.

VI.

Ciascuno, che la sera prima di andare a dormire farà l'essame della sua Coscenza, e dirà cinque volte *Pater Noster*, e l'*Ave Maria* con proposito di confessarsi, consegua un'anno d'Indulgenza, ed essendo confessato, e comunicato in quel giorno ne consegua dieci anni.

VII.

Ciascuno, che mosso dalla devozione, che porta a S. Giuseppe, S. Benedetto, San Mauro, S. Scolastica, e S. Geltrude dirà il Salmo *Miserere mei Deus &c.*, o cinque volte il *Pater Noster*, & *Ave Maria*, dicendo che Dio Signor Nostro, per la loro intercessione, conservi la sua Chiesa, ed a lui dia buona morte, consegua cento giorni d'Indulgenza.

VIII.

Chi sarà solito una volta almeno la Settimana dire la Corona, o il Rosario, o l'Ufficio della Madonna, o de' Morti, o i Vesperi, ed un Notturno almeno colle Laudi, o sette Salmi Penitenziali colle Litanie, e sue Preci, o per divozione del Santissimo Nome di Gesù, o delle cinque Piaghe dirà cinque volte il *Pater Noster*, o per divozione del Nome della Madonna cinque volte l'*Ave Maria*, o l'Antifona *Sub tuum præsidium &c.* con qualsivoglia orazione approvata della Madonna, guadagni in quel giorno che ciò dirà cento giorni d'Indulgenza.

IX.

Chi farà qualunque sorte d'orazione preparatoria avanti di celebrare la Messa o comunicarsi, o di recitare l'Offizio del Signore, o della Beata Vergine, conseguisca ogni volta cinquanta giorni d'Indulgenza.

X.

Chi visitarà i Carcerati, o gl'Infermi degli Spedali, ajutandoli con qualche opera pia, ovvero in Chiesa insegnando la Dottrina Cristiana, o in Casa a proprj Figli, Parenti, o Servitori, oltre l'Indulgenze perciò concedute da altri Sommi Pontefici, guadagni ogni volta ducento giorni d'Indulgenza.

XI.

Chi nel giorno di Venerdì penſarà divotamente alla Passione, e Morte di Gesù Cristo Signor Nostro, e dirà tre volte il *Pater* e l'*Ave Maria*, in quel giorno guadagni cento giorni d'Indulgenza.

XII.

Chi accompagnerà divotamente il Santissimo Sagramento, quando è portato per Viatico agl' Infermi, oltre l'Indulgenze, che per opera così pia hanno date altri Sommi Pontefici, acquisti sett'anni d'Indulgenza.

XIII.

Chi per devozione della Passione di Gesù Cristo Signor Nostro digiunerà li Venerdì dell'anno, o per divozione della Madonna li Sabati, guadagnerà per ogn'uno de' sudetti giorni Indulgenza di sette anni, e sette quarantene, e quei, che confessati, e comunicati averanno esercitato per tutto l'anno la predetta devozione, l'Indulgenza Plenaria, quale goderanno quelli, che morendo dentro l'anno, averanno avuta intenzione di compirla.

XIV.

Chi dirà tre volte il *Pater Noster*, e l'*Ave Maria* per li Fedeli, che sono in transito conseguirà quaranta giorni d'Indulgenza.

XV.

Chi col suo esempio, o consiglio ridurrà a penitenza qualche Peccatore, consegua il perdono della terza parte delle pene dovute a suoi peccati.

XVI.

Chi si confesserà, e comunicarà nelli giorni di Giovedì Santo, e Pasqua, e pregarà sua Divina Maestà per l'esaltazione della Santa Madre Chiesa, e conservazione del Sommo Pontefice, consegua l'Indulgenza, che Sua Santità concede in detti giorni nella Benedizione, che dà publicamente al Popolo.

XVII.

Chi udirà, o sentirà la Santa Messa, e se è Sacerdote, pregarà per la prosperità de' Prencipi Cristiani, e per la tranquillità de' Stati loro, guadagni l'Indulgenza di sett'anni, e sette quarantene.

XVIII.

Chi pregarà per la conservazione, & augumento della Religione di S. Benedetto, farà partecipe di tutte quelle opere buone, che si faranno in essa Religione.

XIX.

Qualsivoglia, che per infermità, o altro impedimento legittimo non potrà sentire, o dir Messa, e recitare l'Ufficio divino, o di Nostra Signora, o fare altri esercizj di virtù prescritti, per conseguire le sudette Indulgenze, le conseguirà dicendo in luogo di esse tre *Pater Noster*, e tre *Ave Maria*, ed una *Salve Regina*, ed al fine d'essa dirà, Benedetta sia la Santissima Trinità, e lodato sia il Santissimo Sagramento, e la Purissima Concezione della Santissima Vergine Maria concepita senza peccato originale, con condizione però, che sia confessato, e comunicato, o almeno sia contrito nel cuore, con proponimento di confessarsi.

XX.

Qualunque nell'articolo di Morte, avendo ricevuti li Sagramenti, o non avendoli ricevuti per alcun' impedimento, sarà contrito, dicendo Gesù, e Maria col Cuore, non potendo colla bocca, guadagni Indulgenza plenaria di tutti i suoi peccati.

XXI.

Tutte le Indulgenze dette di sopra può ciaschuno guadagnarle per se, o pure applicarle per l'Anime del Purgatorio.

Declarationes Sanctitatis Suæ, & prohibitiones hac super re.

§. 3. Commanda Sua Santità, che nella distribuzione, ed uso di queste Medaglie, Corone &c. si osservi il Decreto della felice memoria di Alesandro VII. stampato sotto li 6. Febraro 1659., cioè, che le Medaglie, Corone &c. benedette colle sopradette Indulgenze non passino la persona di quelli, a quali saranno concedute, o a quali da questi saranno distribuite per la prima volta, e che non possino prestarsi ad altri, o darsi precariamente, altrimenti perdano l'Indulgenza, che hanno, e che perdendosene una, non se ne possa sostituire in suo luogo un'altra, non ostante qualunque concessione, o privilegio in contrario.

In oltre dichiara, che se qualcheduna delle sudette Croci, Corone, Rosarii, o Medaglie si perdesse, non se ne possa sostituire un'altra, che non sia stata benedetta dall'Abbate di Monserrato.

Proibisce di più, che per queste Croci, Corone, Rosarii, e Medaglie non si possa prendere qualunque minima cosa, sotto pena della perdita di tutte l'Indulgenze, ed altre pene Canoniche da darsi da' Vescovi, o dall'Inquisitori della Fede a' Questori, o altri che rendono venali le cose sagre.

Dichiara ancora la Santità di Nostro Signore, che tutte le altre Indulgenze, e Grazie, che si asseriscono concedute a dette Medaglie, Croci, e Corone, le quali non sono contenute espressamente nel presente Sommario, siano nulle, e dalla Santità Sua espressamente revocate. Dato li due Gennaro 1727.

L. Cardinalis Pico Præfectus.

Raffaello Coscino Girolami Segretario.

Preces Regis, & Reginæ Hispaniarum.

§. 4. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat dicti Philippus Rex, & Elisabetha Regina, Summarium hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent, Nos laudabilia eorumdem Philippi Regis, & Elisabethæ Reginæ erga res sacras studia plurimum in Domino commendantes, piisque eorum precibus favorabiliter annuere paterna benignitate cupientes, de memoratorum Cardinalium consilio, præinsertum Summarium Indulgentiarum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea hunc, & pro tempore existenti Præsidenti, seu Superiori prædicti Monasterii, absente, vel impedito illius Abbate Cruces, Rosaria, Numismata, & Coronas hujusmodi benedicendi facultatem, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Summarii.

Clausulæ.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumtis.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus literis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Con-

CCVIII.

Confirmatur Constitutio Innocentii XIII. super prohibitione Mercaturæ rerum novarum Judæis tum in Statu, tum extra Statum Ecclesiasticum degentibus.

Laudata Const. edita fuit 1724. Jan. 14. P. 3.

Dat.21.Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Constitutio præd. Innoc. XIII. qua Judæis rerum novarum mercaturam prohibuit; Clementis VIII. vestigiis insistens, cujus Constitutionem refert, & confirmat.

Alias emanarunt a rec. me. Innocentio XIII. Prædecessore Nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet --

§. 1. Ad futuram rei memoriam. Ex injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad gentis Judæorum Christiano nomini jugiter infensæ perfidiam, & cupiditatem coercendam provido consilio emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter constabilimus, ac alias desuper opportune providemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem per felic. record. Clementem Papam VIII. Prædecessorem nostrum accepto, quod Judæi quarumdam super confirmatione Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri, per quam inter cætera sanciebatur, ut iidem Judæi in Urbe, & reliquis S. R. E. Civitatibus, Terris, & locis degentes sola arte stracciariæ, seu Genciariæ, ut vulgo dicitur contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usus humanos necessariarum facere nequirent, a sa. mem. Pio Papa V. Prædecessore nostro editarum literarum observantiam aliqualiter relaxare præsertim in locis ab eadem Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu nostris, tunc suis Venaissini in desuetudinem trahere dignoscebantur; Idem Clemens Prædecessor literas, & Constitutionem prædictas, ut par erat, inviolate observari volens, illas auctoritate Apostolica confirmavit, ac omnibus, & singulis, quos literæ, & Constitutio hujusmodi concernebant sub pœnis in eis contentis injunxit, ut illas, & in eis disposita observarent, & observari curarent; ac nihilominus suis, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, & Ministris signanter in Civitate Avenionen., & Comitatu Venaissini prædictis pro tempore existentibus districte præcipiendo mandavit, ut literas, & Constitutionem præfatam in Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque, præsertim dicti Comitatus, & Legationis Avenionen. omnino observari facerent, & inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres vendere, & mercari præsumerent, expresse prohiberent, in contravenientes pœnas in Literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo, & alias, prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis cum eorumdem Pii, & Pauli Prædecessorum literarum, & Constitutionis prædictarum insertione desuper expeditis tenoris qui sequitur, videlicet --

A Clem. VIII. idem statutum, & mandatum fuit.

Constitutio præd. Clem. VIII. cum insertione literarum Pii V. & Pauli IV. eadem super re.

§. 2. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Cum semper accidere possit, ut vel temporum injuria, vel hominum negligentia, aut alias ea, quæ a Romanis Pontificibus provide sanciuntur, paulatim in desuetudinem abeant, ideo expedit quandoque eorum memoriam adhibito confirmationis, & innovationis remedio per eosdem Romanos Pontifices revocari, ut illa perpetuo firmiora persistant. Dudum siquidem a fel. rec. Pio Papa V. Prædecessore nostro emanarunt literæ confirmatoriæ Constitutionis piæ mem. Pauli Papæ IV. similiter Prædecessoris nostri contra Judæos editæ tenoris subsequentis, videlicet --

Literæ Apostolicæ d. Pii V. confirmatoriæ Constitutionis Pauli IV. de eadem re emanatæ.

§. 3. Pius Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam -- Romanus Pontifex Christi Vicarius in terris nonnunquam ea, quæ pro zelo Religionis a cæteris Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis concessa dicuntur, ut illibata persistant, approbat, & confirmat, prout in Domino conspicit salubriter expedire. Dudum fel. rec. Paulus Papa IV. Prædecessor noster zelo Fidei Christianæ motus, certum modum vivendi, & habitandi Judæis præscripserit, prout in quadam ejus Constitutione, cujus tenor sequitur, & est talis, videlicet --

Constitutio Pauli IV. præfati.

§. 4. Paulus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. -- Cum nimis absurdum, & inconveniens existat, ut Judæi, quos propria culpa perpetuæ servituti submisit, sub prætextu, quod pietas Christiana illos receptet, & eorum cohabitationem sustineat Christianis adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent dominatum vindicare procurent. Nos ne quorum notitiam nuper pervenit eosdem Judæos in alma Urbe nostra, & nonnullis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & Locis in id insolentiæ prorupisse, ut non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias, nulla intercedente habitus distinctione cohabitare; verum etiam Domos in melioribus Civitatibus Terrarum, & Locorum, in quibus degunt Vicis, & Plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac Nutrices, & Ancillas, aliosque servientes Christianos mercenarios habere, & diversa alia in ignominiam, & contemtum Christiani Nominis perpetrare præsumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Judæos tolerare in testimonium veræ Fidei Christianæ; & ad hoc, ut ipsi Sedis Apostolicæ pietate, & benignitate allecti errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, & quandiu in eorum erroribus persistunt, effectu operis recognoscant se servos, Christianos vero liberos per Jesum Christum Deum, & Dominum Nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filii Liberæ, filiis famulentur Ancillæ, volentes in præmissis quantum cum Domino possumus, salubriter providere, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus tam in dicta Urbe, quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesiæ Civitatibus, Terris, & locis Judæi omnes in uno, & eodem, ac si ille capax non fuerit in duobus, vel tribus, aut tot, quot satis sint contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus sejunctis per Nos in Urbe, & per Magistratus Nostros in aliis Civitatibus, Terris, & Locis prædictis designandis Vicis, ad quos unicus tantum ingressus patet, & quibus solum unicus exitus detur, omnino habitent, & in singulis Civitatibus, Terris, & Locis in quibus habitaverint unicam tantum Synagogam in loco solito habeant, nec aliam denuo construere, aut bona immobilia possidere possint, quinimmo omnes eorum Synagogas præter unam tantum demolire, & devastare, ac bona immobilia, quæ ad præsens possident infra tempus eis per ipsos Magistratus præfigendum Christianis vendere.

Sancitur, ut Judæi a Christianorum domibus penitus sint sejuncti.

Præcipitur, ut Judæus quisque signum quoddam adferat, ut dignoscatur.

§. 5. Et ad hoc, ut pro Judæis ubique dignoscantur Masculi birretum, Fœminæ vero aliud signum patens, itaut nullo modo celari, aut abscondi possit glauci coloris palam deferre teneantur, & adstricti sint, nec super non delatione birreti, aut alterius signi hujusmodi prætextu cujusvis eorum gradus, vel præeminentiæ excusari, aut per ejusdem Ecclesiæ Camerarium

vel Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes Personas, aut Sedis Apostolicæ Legatos, vel eorum Vicelegatos quovis modo dispensari, aut absolvi possint; Nutrices quoque, seu Ancillas, aut alias utriusque sexus servientes Christianos habere, vel eorum Infantes per Mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere, seu Dominicis, vel aliis de præcepto Ecclesiæ festis diebus in publico laborare, aut laborari facere, seu Christianos quoquomodo gravare, aut contractus fictos, vel simulatos celebrare, seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedere, vel familiaritatem, seu conversationem habere nullatenus præsumant, nec in libris rationum, & computorum, quæ cum Christianis pro tempore habent aliis quam latinis literis, & alio quam vulgari italico sermone uti possint, & si utantur, libri hujusmodi contra Christianos nullam fidem faciant.

Prohibentur eisdem quædam alia.

Statuuntur nonnulla super eorundem mercatura.

§. 6. Judæi quoque præfati sola arte *Stracciariæ, seu Cenciariæ*, ut vulgo dicitur contenti aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessariarum facere, & qui ex eis Medici fuerint etiam vocati, & rogati ad curam Christianorum, accedere, aut illi interesse nequeant, nec se a Pauperibus Christianis dominos vocari patiantur. Et menses in eorum rationibus, & Computis ex triginta diebus completis omnino conficiant: & dies, qui ad numerum triginta non ascendunt, non pro Mensibus integris, sed solum pro tot diebus, quot in effectu fuerint computentur, & juxta ipsorum dierum numerum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant, ac pignora eis pro conventione pecuniarum suarum pro tempore consignata, nisi transactis prius a die, quo illa eis datæ fuerunt decem & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam Menses prædicti effluxerint, si ipsi Judæi pignora hujusmodi vendiderint, omnem pecuniam, quæ eorum credito superfuerit Domino pignorum consignare; Et Statuta Civitatum, Terrarum, & Locorum, in quibus pro tempore habitaverint, favorem Christianorum concernentia inviolabiliter observare etiam teneantur, & si circa præmissa in aliquo quomodolibet defecerint, juxta qualitatem delicti in Urbe per Nos, seu Vicarium nostrum, aut alias a Nobis deputandos in Civitatibus, Terris, & Locis prædictis per eosdem Magistratus, & tanquam rebelles, & criminis læsæ Majestatis rei, ac toto Populo Christiano diffidati nostro, ac ipsorum Vicarii, ac deputandorum, & Magistratuum arbitrio puniri possint.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantiis, seu privilegiis, & Indultis Apostolicis eisdem Judæis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, aut illius Legatos, vel ipsius Romanæ Ecclesiæ Camerarios, & Cameræ Apostolicæ Clericos, seu alios illi præsidentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam motu proprio, ac ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, & etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis facientibus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ sanctionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto pridie Idus Julii Anno Primo.

Confirmatio relatæ Const. Pauli IV. per Pium V.

§. 8. Nos igitur cupientes, ut Constitutio, Statuta, & Ordinationes hujusmodi perpetuis futuris temporibus observentur, motu proprio, & ex certa nostra scientia, & non ad alicujus alterius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione Constitutionem, Statuta, & Ordinationes hujusmodi, & prout illa concernunt, omnia, & singula in dicti Prædecessoris literis contenta, & inde secuta quæcumque auctoritate Apostolica præsentium tenore approbamus, innovamus, & confirmamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decernimus, ac volumus sub interminatione Divini Judicii & præcipimus ea omnia in posterum observari firmiter non solum in Terris, & Dominiis Nobis subjectis, sed etiam ubique Locorum, & ad omnes circa colorem birreti per masculos, & signi per fœminas deferendum hujusmodi submovendam hæsitationem declaramus dictum colorem esse, qui vulgo *giallo* dicitur.

Mandatur omnibus, ut prædicta ubique exequutioni mandent.

§. 9. Mandantes in virtute Sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis Venerabilibus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis quatenus in Civitatibus, & Diœcesibus propriis præsentes nostras literas publicari, & observari faciant, & omnes Principes Seculares, alios Dominos, Magistratus temporales rogamus, & obsecramus, per viscera Misericordiæ Jesu Christi eisdem in remissionem peccatorum nihilominus injungentes, quod in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, & Primatibus Archiepiscopis, & Episcopis assistant, & suum favorem, & auxilium præstent, & contrafacientes pœnis etiam temporalibus afficiant.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 10. Non obstantibus omnibus, quæ idem Paulus Prædecessor in supradictis literis voluit non obstare; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis per rec. mem. Pium IV. Romanum Pontificem Prædecessorem nostrum, & Sedem Apostolicam, etiam forsan consistorialiter, ac per viam generalis legis, & Statuti, ac in vim stipulati contractus ex quavis etiam urgentissima, & onerosa causa, ac motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, etiamsi in eis disponeretur, & caveretur expresse; quod ad celationem birreti glauci coloris hujusmodi in itinere, ac quod non, ut præmittitur, in loco clauso habitare teneantur, & quod bona stabilia usque ad certam summam acquirere, ac societatem cum Christianis super rebus ad Annonam spectantibus inire, ac conversationem cum eisdem Christifidelibus habere, ac pignora alias quam præscripto modo distrahere, ac plures Synagogas retinere possent, indulserit, aut alias quomodolibet eis dictas literas Pauli Prædecessoris in favorem Hebræorum prædictorum limitaverit; quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, & alia exquisita forma servanda foret,

da foret, & in eis caveatur, quod nullatenus derogari possit, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, necnon modos, formas adservandas, pro individuo servatis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, ac literas ejusdem Pauli Prædecessoris, & omnia in eis contenta observari in omnibus, & per omnia mandamus, perinde ac si literæ Pii similiter Prædecessoris nostri non emanassent, aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod præsentes literæ in Cancellaria, & acie Campi Floræ publicentur, & inter Constitutiones, & Extravagantes perpetuo valituras conscribantur. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæque loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod earum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus Prælati munitis, eadem prorsus fides ubicumque adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innovationis, confirmationis, Decreti, præcepti, mandati, requisitionis, obsecrationis, injunctionis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, tertio decimo Kalendas Maji, Pontificatus nostri anno Primo.

C. Glorierius.

Confirmatio relatarum Constitutionum Pii V. Pauli IV. per Clementem VIII.

§. 11. Cum autem, ut liquido apparet, præinsertam literarum observationem ipsi Judæi aliqualiter relaxare præsertim in locis ab Urbe remotis, & nominatim in Civitate Avenionensi, & Comitatu nostris Venaissini, & in desuetudinem trahere dignoscantur; Nos volentes literas, & Constitutionem prædictas, ac omnia, & quæcumque perpetuo, ut par est inviolate observari debere, easdem Literas, & Constitutionem perpetuo confirmantes, & approbantes, nostræque Apostolicæ Confirmationis perpetuæ munimine roborantes auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis, quos Literæ, & Constitutio prædictæ concernunt sub pœnis in eis contentis, ut ea omnia, & singula inviolabiliter perpetuo observent, ac observari curent, & faciant, & nihilominus dilectis Filiis nostro, & Apostolicæ Sedis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Officialibus, & Ministris quibuscumque nominatim in Civitate Avenionen., & Comitatu nostris Venaissini prædictis nunc, & pro tempore existentibus districte præcipiendo mandamus, ut literas, & Constitutionem prædictas in Civitatibus, Terris, & locis quibuscumque præsertim Comitatus prædicti, & seu Legationis Avenionen. omnino observari faciant, ac inter alia Judæis ibidem degentibus, ne merces rerum novarum, sed tantummodo ipsas res veteres, ut in ipsis literis, disponitur vendere, aut mercari præsumant expresse prohibeant in contravenientes pœnas in literis, & Constitutione hujusmodi comminatas irremissibiliter exequendo. Et ita in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Legatos, seu Vicelegatos, ac alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus omnibus, quæ in ipsis literis expressum est non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Februarii 1592. Pontificatus nostri Anno Primo.

Causæ quibus Innoc. XIII. Constitutionem suam edidit pro confirmatione Constitutionis Clem. VIII. prædicti.

§. 12. Cum autem, sicut ex dilectorum filiorum Mercatorum Civitatis Avenionen., & Comitatus Venaissini prædictorum ad Apostolatum nostrum delatis querelis accepimus, adeo creverit Judæorum in illis partibus degentium temeritas, ut non minus in manifestum præinsertarum literarum, eisque adjectarum prohibitionum, & pœnarum spretum, quam in grave eorumdem Mercatorum detrimentum, bombycinos folliculos, vulgo Cocconi, o bocci a Christianis emere, & mercari, ac sericum texere, pannosque sericos conficere non ita pridem præsumpserint, & etiamnum præsumant: Nos

Confirmatio relatæ Const. Clem. VIII. per Innocen. XIII.

ipsorum Mercatorum indemnitati prospicere, simulque effrænatam dictorum Judæorum licentiam cohibere volentes, præinsertas Clementis Prædecessoris literas, quibus inter alia Judæis præfatis quodvis rerum novarum mercimonium prohibetur, iisque solum permittitur artis strazzariæ, seu cenciariæ exercitium sicut præmittitur, ac in eisdem literis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quatenus opus sit illa omnia, & singula innovamus, ac exacte, & inconcusse in Civitatibus, præsertim Terris, & Locis Legationis Avenionen., & Comitatus Venaissini præfatorum perpetuo servari mandamus, & præcipimus;

Ejusque declaratio, & extensio.

Præterea sub enarrata novarum rerum mercimonii prohibitionem tam texturam, & confectionem serici cujuscumque generis, vel speciei, quam emptionem, & venditionem etiam indirectam novi serici, sive contexti, sive non contexti, ac folliculorum Bombycinorum, quos Gallico idiomate *Cocon*, Italice vero *Coccone*, seu *Boccio* appellant comprehendi, & comprehensas esse auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Clausulæ.

§. 13. Volentes, & eadem auctoritate pariter decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; sicque in præmissis per ejusdem Civitatis, & Comitatus Vicelegatos, & alios quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in iisdem Clementis Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1724. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Causæ præsentis novissimæ Confirmationis Benedicti XIII.

§. 14. Cum autem, sicut dilecti filii Mercatores Civitatis, & Comitatus Avenionen. exponi Nobis nuper fecerunt, ipsi præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos specialem ipsis Mercatoribus gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore

Confirmatio præi. fertæ Constit. Innoc. XIII. per Benedictum XIII.

fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati præinsertas Innocentii Prædecessoris literas, cum omnibus, & singulis in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Clausulæ.

§. 15. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. etiam de Latere Legatos, Civitatisque, & Comitatus præfatorum Vicelegatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis, quæ idem Innocentius Prædecessor in præinsertis literis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCIX. Conceduntur nonnulla Privilegia quibusdam Familiaribus Sanctitatis Suæ.

Ab eodem Pontifice Const. ed. 1724. Dec. 15. P. 1. concessa fuerunt Privilegia omnibus Familiaribus, & a Clem. XII. conceduntur Const. ed. 1731. Jul. 25. P. 2.

Dat. 22. Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Diriguntur præsentes literæ Familiaribus iis, quibus privilegi, conceduntur.

Venerabilibus Fratribus Francisco Burghesio Archiepiscopo Trajanopolitano, Cubiculi nostri Præfecto, Francisco Mariæ Pitonio Episcopo Himetien. Auditori nostro, Angelo Mariæ Errico Beneventan. Capellano Secreto, Joanni Baptistæ Calsamilia Januen. Magistro Domus nostræ, Joanni Capobianco Clerico Capellæ nostræ Secretæ, & Carolo Antonio Fiorillo itidem Beneventan. respective Civitatum, vel Diœcesum, Cubiculi nostri Adjutori, familiaribus continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procemium.

Circumspecta Romani Pontificis Gratiarum dispensatoris providentia devotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt; ac quos ad id alias propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare; & ornare, necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solent, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Privilegia prædicta, quæ prædd. conceduntur exponuntur.

§. 1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ Vos, qui etiam continui Commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impenditis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari præcipimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, Vosque, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostri, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, Vos, & quemlibet vestrum respective in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate, tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, & Nobiles Romani, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque, & singularum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectorum Cives, cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii, & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Creantur Notarii Sedis Apostolicæ, Sac. Pal., Aulæ Lateranensis Comites, atque Auratæ Militiæ Equites, & Cives Nobiles quarumcumque Civitatum Ecclesiasticæ ditionis.

§. 2. Vobisque, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis juxta Decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus Domicilium habueritis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & Indultis, quibus cæteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & nobiles (citra tamen) exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, & gradus promovendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis, & Comitibus præfatis prætensa; itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum, & inane existat quidquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit, necnon Cives originarii, etiam in Dignitatum, Beneficiorum, & Officiorum Ecclesiasticorum, ac Sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum vacantium assecutione, & exercitio tam in urbe, quam in omnibus, & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conventuum utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, acsi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, Instrumentis, & scripturis publicis, & privatis deinceps nomine vestro conficiendis Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliorum Civitatum, & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere, & illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iisdem subscriptionibus subreptitium, vel obreptitium, aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur; necnon honoris causa insignia gentis nostræ sive cum vestris cum respective composita gestare possitis, prout Vobis placuerit, concedimus.

Privilegiis prædictorum omnium eidem Familiaribus frui concessit.

§. 3. Et

Eximuntur quibusvis lecimis, & ectigalibus.

§. 3. Et insuper vos, vestraque Beneficia, & Officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque illorum fructus, res, & jura ubicumque locorum, Regnorum, & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris, & Locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjectis consistentia, prædia, Domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac semoventia, necnon actiones, & jura præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & proventus hujusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque a Vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum usibus emenda ab omnibus, & quibuscumque Decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus tam Urbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionis mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium seu Provinciam Terra, Mari, & Flumine, necnon Equorum mortuorum, stabulationum Militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi, & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omnino horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu Vectigalium, & tributorum hujusmodi Redemptores, conductores, & Exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam, ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis nostris institueritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Conceditur luralitas beneficiorum, necnon a residentia eximuntur.

§. 4. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam major, & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel Officium fuerit, ad dignitatem, personatum, administrationem, vel Officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum, si aliquis vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere, necnon etiam quamdiu Nobis inservietis tantum in Beneficiis Ecclesiasticis etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum) per Vos pro tempore respective obtentis etiam de jure statuto, fundatione, vel privilegio, personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inviti compelli possitis, omnesque, & singulos nihilominus vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos percipietis, si in eisdem Ecclesiis, sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & levare; ac interim, vel post modum, si volueritis in Romana Curia, vel extra eam a quocumque quem malueritis, Catholico Antistite, gratiam, & communionem ejusdem sedis habente, quem duxeritis eligendum ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus Ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a Jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & beneficia obtinueritis, leges, & jura civilia etiam publice in Scholis, & Universitatibus Studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesserit, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promoveri facere, ipsaque jura etiam publice docere atque Judicis, & Advocati, & Procuratoris Officium in Causis Ecclesiasticis, & civilibus tantum exercere libere, & licite possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de speciali dono gratiæ dispensamus.

Indulgetur isdem, ut

possint ad Sacros Ordines promoveri a quocumque Antistite.

Permittitur eisdem electio cujuscumque in proprium Confessorem, cui amplæ facultates conceduntur.

§. 5. Liceat quoque Vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cujusvis Ordinis Regularem in vestrum eligere Confessorem qui vita cujuslibet vestrum comite Vos, & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reservata existat, & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii vel favoris ad id præstationibus, jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Divinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; In reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus, semel in anno, Confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & Vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem; necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, Castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indulgetur eisdem reservatio, & assignatio fructuum quorumcumque Beneficiorum, & pensionum.

§. 6. Vobisque ulterius, & cujuscumque loci Ordinariis, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respective coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super Mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercum-

que qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta Vobis, nunc, & pro tempore assignata, & reservata, ac reservanda pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul, vel successive in toto, vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo, cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, ac emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam, & quantitatem prædictam uni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu clericali charactere insigniri volentes, etiam eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma, quibus vobis assignatæ, & reservatæ, seu assignata, & concessa fuerint respective, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas, vel illa alias cassari, & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis, ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi, etiam pluries cassatæ, & de novo assignata fuerint usque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus, & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi contentis, & concessis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas; servata tamen forma Constitutionis felic. record. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris nostri super transactionibus pensionum editæ, reservare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Conceditur facultas testandi, & disponendi post eorum obitum de fructibus beneficiorum ad certam usque summam.

§. 7. Necnon etiam vobis, ut de omnibus, & singulis Domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac Jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus, cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, & alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditaum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & proventibus vobis reservatorum & assignatorum, ac reservandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cujuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & undecumque, licite tamen requisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & Officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos perventis, & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & Jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam ubique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiam talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & singillatim exprimerentur, & denominarentur, & pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium Ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis, & debendis (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulative, cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum Consanguineorum, & Affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem, & usum, ac alias pro arbitrio, & voluntate vestris, & cujuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solemni, coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itaut quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & servari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, & legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Consulitur eorum consanguineis, & hæredibus, si iidem ab intestato decesserint.

§. 8. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditaum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam tam continua, quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias undecumque provenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, seu hæredes ve-

stri

ſtri ſanguinis integre deveniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaveritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra ſcriptura etiam minus ſolemni ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alii Judices, ſeu Executores omnino exequi, & adimplere, illique ſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia forſan a vobis, etiam nulla, vel minus ſufficienti facultate ſuffultis de hujuſmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in favorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta cum omnibus inde ſecutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta ſumma ſex millium Ducatorum approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos juris, & facti ac ſolemnitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui intervenerint, aut intervenerunt in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus.

Clauſulæ ampliſſimæ, & peculiares.

§. 9. Diſtrictius inhibentes quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæteriſque cujuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam quavis auctoritate, & poteſtate fungentibus, ſub excommunicationis majoris, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ne Univerſitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & perſonas, necnon teſtamentorum, voluntatum, & ordinationum hujuſmodi executores prædictos directe, vel indirecte quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare audeant quoquo modo, vel perturbare. Ac decernentes prædicta omnia, & ſingula, præſenteſque literas, & teſtamenta, donationes, Codicillos, fideicommiſſa, legata, ordinationes, derogationes, diſpoſitiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmiſſis facta ſunt, atque fieri contigerit tam vigore præſentis, quam etiam aliarum conceſſionum vobis factarum, & deinceps in genere, & in ſpecie faciendarum cum inde ſecutis, & ſecuturis, etiamſi vos intra Curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra Eccleſias, & beneficia perſonalem reſidentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro veſtra ſola voluntate, & nulla ſubſiſtente cauſa non reſidendi, ab humanis decedere contigerit, ſub literis recol. mem. Pii Papæ IV. Prædeceſſoris pariter noſtri contra quoſcumque Epiſcopos, Archiepiſcopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Eccleſiarum Rectores, cæteroſque reſidentiæ perſonali prædictæ adſtrictos, extra illam quomodocumque decedentes ſeptimo Kalendas Decembris Pontificatus ſui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & ſub quibuſcumque aliis Conſtitutionibus, aut revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apoſtolicis, Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis ex quibuſcumque cauſis quantumcumque maximis, urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem fidei, & divini cultus augmentum, ac conſiſtorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, ſed ſemper, ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in priſtinum, & validum ſtatum, & etiam ſub poſteriori data, etiam cum derogationibus, & clauſulis; etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibuſque, & aliis Decretis per vos eligenda apponendis, & latiſſime ſpecificandis repoſita; reſtituta, & plenarie reintegrata; ac de novo conceſſa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate ſubſiſtere, ſuoſque plenarios, & omnes effectus, quos de Jure, ſtylo, conſuetudine, aut alias quomodocumque ſortiri potuerunt, ac vim veri, legitimi, jurati, ſtipulati, validi, & efficacis contractus inter vivos ex una, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere; ac etiam per promotionem ad Eccleſiam Cathedralem; etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam ſtatus, & perſonæ veſtræ mutationem ceſſare, nec per ſimiles, vel diſſimiles gratias vobis conceſſas, & concedendas confundi; ſed ipſis cumulative in omnibus, & per omnia uti; & ſi quid in una ex facultatibus hujuſmodi defecerit, per aliam ſuppleri debere, nec hæredes; legatarios, ac loca, ad quos, ſeu quæ bona, jura, & actiones hujuſmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, ſeu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibuſvis aliis quantumlibet piis uſibus ſolvendum, ac cum iis deſuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam ſive indultum, aut confirmationem præſentium a Nobis, vel ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia ſimili gratia, ſeu confirmatione illius vobis quomodocumque concedendi, de præſenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ab ulla unquam neceſſitate cogi poſſe; Et ſic in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, necnon pro tempore exiſtentes dictæ Cameræ Camerarium, Præſidentes, & Clericos in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Deputantur executores, & aſſertores hujus Conſtitutionis.

§. 10. Quocirca Venerabilibus Fratribus Noſtris Oſtien. & Portuen. Cardinalibus Epiſcopis, & dilecto Filio Curiæ Cauſarum Apoſtolicæ generali Auditori, per Apoſtolica ſcripta mandamus motu ſimili, quatenus ipſi, vel duo, aut unus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte veſtra deſuper fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, vobiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra eaſdem præſentes literas, & in eis contenta hujuſmodi firmiter obſervari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoſcumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præſentium tenorem quomodolibet indebite moleſtari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoſlibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo, ac legitimis ſuper his habendis ſervatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus, aggravando; invocato etiam ad hoc ſi opus fuerit auxilio Brachii ſæcularis.

Derogatoriæ ampliſſimæ, & ſpecificæ.

§. 11. Non obſtantibus præmiſſis, ac piæ mem. Bonifacii Papæ VIII. Prædeceſſoris etiam noſtri

nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diætis, dummodo ultra tres diætas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per nos alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato, ac recol. mem. Alexandri Papæ VI. pariter Prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pii Papæ IV. Prædecessoris etiam Nostri de gratiis qualecunque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tum expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini, ac similis record. Urbani Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri de pensionibus alias translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Urbis, quam aliarum Civitatum, & locorum, in quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis utendo nos per vos, vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Universitatibus aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam Nos, & sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum & aliorum Principum Instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caveatur expresse, vel tacite, quod Urbis honores nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitaverint; seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint, quodque stabilimentis, & privilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus; Quodque vos primum non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios Urbis, ut supra facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem Fidei juxta articulos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini; quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ in Judicio, & extra adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 13. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quorum respective etiam Familiares continui commensales erant, concessæ fuerunt præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXII. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCX.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Prædicatorum super suppressione Congregationis Angelorum in Provincia Galloprovinciæ alias erectæ.

De Confirmatione erectionis Congregationis prædictæ vide Alex. VII. Const. ed. 1665. Jun. 30. P. 3.

Dat.27.Mart. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Congregatio prædicta Angelorum jam inde ab anno 1660. erecta & Auct. Ap. confirmata fuit.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Sicard Frater expresse Professus Provinciæ Galloprovinciæ Ordinis Prædicatorum nomine dilecti etiam filii Joannis Josephi Robert Prioris Provincialis dictæ Provinciæ, quod alias nempe die 8. Martii 1660. a quodam Joanne Baptista Marini tunc temporis Magistro Generali præfati Ordinis, Congregatio Angelorum nuncupata ex nonnullis Conventibus Provinciæ ejusmodi erecta, ac subinde die 19. Julii 1664. sua, ac etiam Apostolica auctoritate confirmata fuit, cum juribus, ac privilegiis alteri Congregationi Brittanicæ ejusdem Ordinis concessis, ea tamen expressa lege, & conditione in patentibus literis ipsius Joannis Baptistæ Magistri Generalis desuper editis adjecta, quod scilicet in dicta Congregatione Angelorum, ejusque Conventibus regularis observantia secundum tenorem Constitutionum præscriptarum exacte, & accurate servaretur; itaut a præfatis privilegiis ipso facto excideret, & excidisse censeretur, statim atque a regulari observantia hujusmodi descivisse constaret.

Deinceps emanato Dubio, an supradicta Congr. dissoluta fuisset, ab Alex. VII. iterum confirmata fuit.

§. 2. Enatoque postmodum Dubio, an per quædam Decreta die 28. Septembris ejusdem anni 1664. emanata a Congregatione tum existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, quibus inter alia electiones in Capitulo Provinciali Provinciæ præfatæ confirmabantur, supradicta Congregatio Angelorum dissoluta fuisset, reque ad fel. record. Alexandrum Papam VII. Prædecessorem nostrum ab eodem Joanne Baptista Magistro Generali delata, idem Alexander Prædecessor de dictorum Cardinalium consilio, memoratam Congregationem Angelorum, in qua tunc vigebat regularis observantia, ac disciplina, in suo statu, & privilegiis auctoritate Apostolica confirmavit, & manuteneri mandavit, voluitque Vicarium præfatæ Congregationis vocem habere in Capitulis Provincialibus ejusdem Provinciæ deinceps celebrandis, prout habebat Vicarius alterius Congregationis Britanicæ, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis in simili forma Brevis die 30. Junii 1665. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Denique in Capitulo Generali Bononien. justis ex causis suppressa fuit; & Decretum hac super re emanatum.

§. 3. Verum cum in nupero Capitulo Generali prædicti Ordinis in Civitate nostra Bononien. habito, in vim, seu executionem quarumdam nostrarum in pari forma Brevis literarum, quas die 8. Aprilis 1725. super ejusmodi Congregationibus Provinciarum d. Ordinis in universum acceptis ad idem Capitulum Generale in Civitate præfata congregatum dedimus, post maturam rei discussionem statutum, atque ordinatum fuisset, tanquam conducibile ad Regularis disciplinæ instaurationem, qualscumque Congregationes ab hac Sancta Sede non erectas, nec confirmatas, sed sola facultate ordinaria Religionis institutas, neque a suis Provinciis respective sejunctas, quotiescumque non custodirent veterem observantiam eorum, quæ in primævo erectionis fervore præscripta fuere, suis Provinciis omnino reuniendas esse, facta potestate per d. Capitulum Generale dilecto Filio Thomæ Ripoll moderno Magistro Generali Ordinis præfati, habita de singulis Congregationibus hujusmodi pleniore ratione, eas supprimendi, & reuniendi originalibus Provinciis, quas a suo laudabili fine decidisse reperisset; atque compertum fuisset quinque Conventus, quibus supradicta Congregatio Angelorum constabat, ob Fratrum penuriam, temporum injuriam, rerumque vicissitudinem, ac inopiam; aliasque calamitates a primæva regulari observantia defecisse, nec illis suppetere, unde suorum Religiosorum necessitatibus subvenire possent; ac insuper ad duplicem contributionem, unam quidem Priori Provinciali dictæ Provinciæ; alteram vero ejusdem Congregationis Vicario pro rebus ad illam spectantibus faciendam teneri, & obligatos existere dilecti filii Ludovicus Mauche Vicarius ultimo electus, & Hyacinthus Dantrechauz Exvicarius, aliique Alumni d. Congregationis enarratæ ordinationi Capituli Generalis inhærentes ab eodem Thoma Magistro Generali petierunt atque obtinuerunt prædictam Congregationem Angelorum dissolvi, & supprimi, illiusque Conventus memoratæ Provinciæ restitui, ac reuniri, & alias prout continetur in Decreto ipsius Thomæ Magistri Generalis ea super re die 5. Junii 1728. edito, tenoris qui sequitur, videlicet --

Decretum præd. super Congr. præf. suppressione, & Conventuum reunione.

§. 4. *Nos Fr. Thomas Ripoll Sacr. Theologiæ Professor totius Ordinis Fratrum Prædicatorum Magister Generalis, & Servus. Quo primum ad supremum Ordinis regimen, meritis licet imparibus, evecti fuimus, ab omnibus totius Capituli Generalis Bononiæ celebrati Patribus, specialiter Nobis commissum est, ut allaboraremus ad reunionem Conventuum cum Provinciis, e quarum sinu prodierunt, ubi certo constare poterit Congregationes e talium Conventuum selectu formatas ex primævo erectionis suæ fervore decessisse, quocumque tandem eventu, vel casu labefactata disciplina proveniat. Cum itaque non sine mœrore didicerimus Congregationem nostram Angelorum in Provincia nostra Galloprovinciæ erectam, ut ibi adamussim, ad rigorem exactioris observantiæ viveretur, tamen ob varias injurias temporum, diversasque calamitates, ita a præscriptis severioribus statutis excessisse, & unus idemque sit vivendi modus a cæteris Provinciæ ejusdem Conventibus non satis absimilis, quo subsistere possit præfixa separatio, & duorum Superiorum, vel capitum institutio, maxime cum ex præfatæ Congregationis instituta literis patentibus expresse notetur die 19. Julii 1664. ipsi concessa, vel concedenda privilegia ea dumtaxat lege, & conditione valere, vel valitura, & non aliter, ut in ejus Conventibus regularis observantia secundum tenorem Constitutionum nostrarum exacte, & accurate servetur, adeout a prædictis privilegiis, concessionibus, & gratiis excedat ipso facto, & excessisse censeatur statim atque a regulari observantia excessisse constiterit. His, aliisque adducti momentis, votisque petitioni, ac precibus tum recens electi in Vicarium, tum Exvicarii, ac plurium ejusdem Congregationis Alumnorum inclinati harum serie, nostrique auctoritate Officii, ac de mandato Nobis a præfato Capitulo Generali facultate, prædictam Congregationem Angelorum dissolvimus, & annullamus, & tenore præsentium suppressam, ac solutam declaramus, omnesque Conventus illius Congregationis unimus, & restituimus Provinciæ nostræ Galloprovinciæ unitosque denunciamus. Hinc annuentes precibus Admodum Reverendi Patris Magistri Ludovici Mauche in Vicarium nuper electi, & a Nobis, ad maturam rei discussionem confirmati, ipsum ab onere Vicarii Generalis eximimus, & exemptum acceptata ejus renunciatione declaramus, dantes Admodum Rev. Patri Magistro Provinciali moderno, ejusque Successoribus om*

nem in & super dd. Conventus, personasque ad ipsos quomodolibet spectantes authoritatem, & potestatem, quam erga cæteros ejusdem Provinciæ Conventus, & personas exercere solet, & debet ex sui officii Provincialis, & confirmationis a Nobis emanatæ die 21. Maji transacti; præcipientes in virtute Spiritus Sancti, & sanctæ obedientiæ, necnon sub formali præcepto omnibus Fratribus ad d. Congregationem antea spectantibus, ut prædicto Rev. Patri Magistro Provinciali Provinciæ nostræ Galloprovinciæ subsint, & pareant, ipsumque velut legitimum Caput, & unicum Superiorem habeant, venerentur, & agnoscant, quem etiam plurimum in Domino, & paternis visceribus hortamur ne quidam detur, vel contendatur ad molliorem disciplinam aditus, & singulis in Cœnobiis dictæ Provinciæ, vitam regularem uniformiter erigat, lapsam restituat, & ubicumque viget intactam conservet. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, non obstantibus in contrarium quibuscumque. Datum Romæ in Conventu nostro Sanctæ Mariæ super Minervam die 5. Junii anni 1727. -- Frater Thomas Ripoll Magister Ordinis -- Frater Joannes Sicard Magister, & Secretarius -- Loco † Sigilli -- registr fol. 90.

Preces pro confirmatione.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet suppressio d. Congregationis, illiusque Conventuum restitutio Provinciæ præfatæ sic factæ optatum habeant successum, ipsorumque Conventuum fratres sub uno eodemque Provinciæ præfatæ capite quietius, & felicius regulari observantiæ insistant, majorique animorum concordia Altissimi obsequiis famulentur, nihilominus quia dicta Congregatio etiam auctoritate Apostolica erecta, & præsertim per supradictas Alexandri Prædecessoris literas confirmata fuerat, ipse Joannes Josephus Prior Provincialis vereatur, ne id validitati suppressionis, & unionis hujusmodi obstet, illasque aliquando in dubium revocari contingat. Quare præfatus Joannes Exponens supradicti Joannis Josephi Prioris Provincialis nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos igitur ipsorum Joannis Exponentis, ac Joannis Josephi Prioris Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, suppressionem Congregationis Angelorum Provinciæ Galloprovinciæ, illiusque Conventuum reunionem eidem Provinciæ per dictum Thomam Magistrum Generalem Ordinis Fratrum Prædicatorum, sicut præmittitur, factæ, expeditumque desuper ejusdem Thomæ Magistri Generalis decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, ac inde cæteroquin legitime secutis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabilier observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 7. Non obstantibus prædicti Alexandri Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis Provinciæ, & Conventuum prædictorum, ac quibusvis aliis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXI.

Statuuntur, & ordinantur nonnulla pro stabilienda Reformatione juxta Constitutiones Urbani VIII., & Innocentii X. in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo.

Hac de re vid. Const. Innoc. XI. ed. 1687. Mart. 27. P. 2., & Clem. XI. Const. ed. 1715. Oct. 26. P. 15.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Mart. 1729. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Apostolatus Officium infirmitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, divinitus commissum, salubriter exequi satagentes, exorta inter Religiosos viros, quos vota sua Altissimo in Sanctitate, & justitia, paceque fraterna reddere decet, dissidia opportunis rationibus dirimere, ac felici, prosperoque illorum regimini, quantum cum Domino possumus, consulere studemus, sicut omnibus mature consideratis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire arbitramur.

Jam inde ab an. 1647. prædicta reformatio primum in præfatam Provinciam introducta fuit cum quibusdam præservationibus.

§. 1. Alias siquidem postquam Anno 1647., seu alio veriori tempore in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo reformatio introducta fuerat sub observantia Constitutionum a fel. rec. Urbano VIII. ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis editarum, quæ tamen in Provincia prædicta non aliter tunc acceptæ erant, quam cum præservatione quorumdam Decretorum, quæ Leges municipales appellabant, ac consuetudinum, & Statutorum particularium, ac subinde anno 1650., vel circiter, altera magis exacta, sive secunda reformatio sub enarratis Constitutionibus pure, simpliciter, & ad literam observandis cum renunciatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium hujusmodi in eamdem Provinciam invecta fuerat; rec. vero mem. Innocentius Papa XI. etiam Prædecessor noster hanc secundam reformationem per totam Provinciam præfatam promovere, & paulatim extendere desiderans sub certis modo, & forma tunc expressis in primis statuerat, ut singulis trienniis sine cujuscumque consensu tribus dictæ Provinciæ Conventibus ejusmodi reforma-

Postmodum secunda exacta reformatio in eamdem invecta fuit.

Post qua extendenda, & promovenda primum ab Innoc. XI., deinde a Clem. XI. elaboratum est

tioni tum deputatis, unus aliorum ejusdem Provinciæ Conventuum adjungeretur, quo tandem tota, & integra Provinciæ prædictæ sensim exacte reformaretur, pluraque alia decreverat, & ordinaverat pro salubri istius secundæ reformationis progressu, & directione per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Martii 1687. expeditas literas, quæ postmodum a piæ mem. Clemente Papa XI. Prædecessore quoque nostro cum omnibus, & singulis in eis contentis per ipsius in pari forma Brevis literas die 26. Octobris 1715. desuper editas confirmata, & approbata, & innovata fuerunt, per Nos accepto, quod secundo dicta reformatio primum in Conventibus Astensi, Dolianen., & Clarascen. ejusdem Provinciæ ad præscriptum præfatarum Innocentii XI. Prædecessoris Literarum introducta, ac successive ad Conventus Taurinen., & Vinovi extensa, & propagata, inimico homine superseminante zizania, iisque in dies succrescentibus non solum optatum, felicemque successum non habuerat, sed exortis inter utriusque mox recensitæ reformationis Alumnis simultatibus, dissidiis, & contentionibus regularis disciplina non modicum in præfata Provincia detrimentum acceperat; quin imo sub specie, ac prætextu pacis, & unionis initæ inter aliquos ex dictis Alumnis, qui omnium utriusque reformationis Alumnorum nomen, seu partes assumpserant, diversis Congregationibus, Capitulationibus, & Conventionibus per eos propria etiam, & privata auctoritate factis, atque a quampluribus dictæ Provinciæ Fratribus executioni quoque cum mutatione habitus regularis demandatis; ac quodam asserto Capitulo Provinciali Taurinen. nulliter celebrato; ipsa Provincia ab aliquot annis ex causa ejusmodi unionis ab una parte impugnatæ, & ab alia propugnatæ in deteriorem statum quoad spiritualia, & temporalia prolapsa dignoscebatur.

Eandem reformationem nunquam optatum successum habuisse narratur.

§. 2. Quibus a Nobis sedulo, ut par erat, perpensis, Venerabili Fratri Gaspari Pizzolanti Episcopo Cervien. tunc ejusdem Ordinis Priori Generali dedimus in mandatis, ut universam Provinciam præfatam visitaret, attributa illi alium sibi ad hoc munus explendum subdelegandi facultate. Cum ex actis visitationis a dilecto filio Joanne Dominico Berardo Presbytero Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii per memoratum Gasparem Episcopum tunc Priorem Generalem vigore d. facultatis ei per Nos concessæ deputato cum duobus Fratribus expresse professis ejusdem Provinciæ rite, & accurate, ac laudabiliter peractæ totum d. Provinciæ statum perspectum, exploratumque habuerimus, ac illi prompto, & salutari remedio subveniendum esse agnoverimus, longeque gratissimum Nobis fuerit audire, omnes pene Provinciæ reformationis Alumnos sincero, ut decet, animo sese submittere iis, quæ a Nobis, & hac Sancta Sede etiam pro amplectenda secunda reformatione præscriberentur.

Hinc factum est, ut ab eodem-met Pontifice Priori Gen. Ordinis, totius Provinciæ præfatæ visitatio demandaretur.

§. 3. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra cura, & solicitudine ejusdem Provinciæ, illiusque Fratrum tranquillitati, & salubri directioni prospicere, ac exactam enarratarum Constitutionum observantiam, quæ huc usque ob rerum, temporumque vicissitudinis statim restitui nequivit, nunc, benedicente Domino, expedite, ac unico contextu in universa Provincia præfata constabilire cupientes, ut pinguius, & uberius pia ejusdem Innocentii XI. Prædecessoris mens, & intentio adimpleatur, propositaque sibi secundo dicta reformatio plenarium suum sortiatur effectum, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, qui jussu nostro ejusmodi negotium sedulo examinarunt, consilio, congruum, & opportunum duximus in hunc finem ea, quæ infra sequuntur, auctoritate Apostolica statuere, decernere, & ordinare.

Ex cujus visitationis actis toto d. Provinciæ statu perspecto, ad præsentes Ordinationes emittendas devenntum est.

§. 4. Primo itaque annullamus, cassamus, & irritamus omnes propositiones, pactiones, capitulationes, ac conventiones utriusque partis prædictæ super unione primæ, & secundæ reformationis hujusmodi factas in Congregatione habita in Conventu Vinovi, necnon in Capitulo Provinciali celebrato in Conventu Pini Mense Majo 1724. prout etiam tam in Congressu, ut vocant, quam in Congregatione Taurinen. Mensis Januarii 1727., similiter nullum, irritumque declaramus assertum Capitulum Provinciale Taurinen. peractum mense Majo ejusdem anni 1727. cum omnibus inde secutis. Secundo. Pro faciliori tamen unionis, & reformationis totius Provinciæ præfatæ effectu obtinendo omnia ab assertis Priore Provinciali, aliisque Officialibus, & Prioribus in dicto Capitulo Provinciali Taurinen. electis, seu deputatis acta, & gesta usque ad tempus publicationis præsentium nostrarum literarum dumtaxat, & non ultra, quoad utrumque forum de benignitate Apostolica sanamus, & convalidamus. Tertio. Facultatem tribuimus infra dicendo Executori præsentium literarum hujusmodi in utroque pariter foro omnes, & singulos dictæ Provinciæ Fratres tam primæ, quam secundæ reformationis, a censuris, & pœnis Ecclesiasticis, si quas quomodolibet incurrerunt, ac cum eis dispensandi super irregularitate, quam contrahere potuerunt, vel ex dispositione Juris, & Constitutionum Apostolicarum, vel ex Superiorum sententia, & declaratione, occasione tractatus, seu executionis enarratæ unionis, celebrationis, Congregationum, & Capitulorum, vel usurpatæ Jurisdictionis, sive ex transitu de secunda ad primam reformationem sine Sedis Apostolicæ licentia; Cum ipsorum reintegratione ad vocem activam, & passivam, & restitutione in pristinum statum, perinde ac si præmissa facta non fuissent, quam tamen facultatem limitamus, ad eos dumtaxat Fratres Provinciæ prædictæ, qui harum nostrarum literarum dispositione in omnibus, & per omnia debita, promptaque obedientia parebunt, & acquiescent, & non alias, dictusque Executor eamdem facultatem uni, vel pluribus committere, & delegare valeat.

Ordinationes prædictæ. Irritæ declarantur pactiones quædam initæ inter partes primæ, & secundæ reformationis.

Tribuitur facultas Executori præsentium Literarum absolvendi a Censuris, & pœnis Ecclesiasticis Fratres d. Provinciæ.

§. 5. Quarto. Ad hæc, prævia suppressione, & abolitione primæ reformationis in dicta Provincia Pedemontana anno 1647., seu alio veriori tempore cum præservatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium inductæ, & acceptatæ, sicut præmittitur, statuimus, & declaramus totam, ac universam Provinciam præfatam sub Constitutionibus editis ab Urbano VIII., & Innocentio X. Prædecessoribus prædictis reformatam esse, ac regi debere, itaut deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis ejusdem Provinciæ Conventibus d. Constitutiones inviolabiliter, ac pure, simpliciter, & ad literam serventur, non obstante, nec attento quocumque alio usu, vel abusu in aliis Provinciis reformatis ipsius Ordinis nunc, vel pro tempore vigente, necnon abrogatis, ac prorsus sublatis quibuscumque Decretis, legibus municipalibus, consuetudinibus, & statutis particularibus in eadem Provincia Pedemontana quomodolibet conditis, introductis, seu condendis, & introducendis ex quacumque etiam Superiorum, & Capitulorum generalium auctoritate, etiam sub obtentu, quod non sint, neque dicantur contraria observantiæ, & disciplinæ regulari, atque Constitutionibus præfatis; quæ omnia tanquam abusum, & corruptelam declaramus. Quinto. Districte præcipimus, & mandamus, quod habitus, & vestes tam internæ, quam externæ pari forma, colore, & materia ab omnibus Fra-

Aboletur prima reformatio in d. Provinciam cum quibusdam præservationibus inducta, & statuitur, præd. Provinciam sub Constitutionibus Urbani VIII. & Innoc X. regi debere.

tri-

tribus Provinciæ sic reformatæ omni sublata inter eos differentia deferantur. Cumque in ipsorum Conventibus minus clare, & expresse sit dispositum quoad materiam dictarum vestium ex illis verbis: Vestimenta Fratrum lanea sint ex grossiori, & viliori panno: adeout antehac plures subortæ fuerint controversiæ, num deberent esse ex vero panno? & diversæ super hoc prodierunt resolutiones, sive provisiones; hinc quo in posterum in Provincia præfata omnis dissentionum, & interpretationum super materia habitus regularis hujusmodi causa, & occasione removeatur, volumus, ut vestimenta interiora, tibialia scilicet, sint lanea, vel linea; thoraces autem, & femoralia æstivo tempore ex cannabe, vel lino duro; aliis vero anni temporibus ex pellibus, seu vili panno albi semper, vel grisei, ut ajunt, coloris; materia porro Capparum, & tunicarum esse debeat ex panno, qui vulgariter dicitur *Saglia*, sive *Saja*, viliori, & grossiori, non tamen ab ea, qua communiter universa Religio non reformata utitur, notabiliter diversa, & proinde prædicto Executori injungimus, ut qualitatem ejusmodi panni *Saglia*, sive *Saja* nuncupati dilucidius pro iis, quibus pollet, zelo, & prudentia explicet, ac definiat: Quod autem attinet ad formam vestium externarum Nos mensuras in Constitutionibus pro iisdem reformatis præscriptas districtius declarantes decernimus, quod Tunica competentis sit amplitudinis, & usque ad talos descendat, atque a pectore, & infra omnino sit consuta, & manicas bene largas habeat non nucleatas; Scapulare tunica ipsa paulo brevius existat, & in latitudine utrumque humerum non excedat; Cappa vero sit satis ampla, & modice sinuosa, talisque longitudinis, ut brevior etiam aliquantulum sit tunica superiore: Quoad Caputium tandem ex ea parte, quæ caput tegit, rotundum esse debeat, & latum, ipsiusque latitudo scapulare hinc inde pertingat; in reliquo autem ante pectus brachiorum juncturam non transeat, & pars posterior justa sua proportione acuminata cinctorium cooperiat. Quæ omnia intra mensem ab omnibus dictæ Provinciæ Fratribus tam primæ, quam secundæ reformationis professis, & deinceps professuris omnino executioni mandari debeant cum vera, & reali assumptione, & delatione habitus tam interni, quam externi, prout supra injunctum reperitur, neque deinde formam, & materiam habitus hujusmodi dimittere, vel immutare præsumant, quovis prætextu sub pœna excommunicationis per contravenientes ipso facto incurrenda, cujus absolutionem Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris reservamus.

De præeminentiis, & privilegiis in præfata Provincia quibus conditionibus assequendis.

§. 6. Sexto. Quo vero Fratres primodictæ reformationis hujus reformationis jugum lubentius subeant, concedimus Exprioribus, Provincialibus, aliisque Fratribus, qui reperiuntur in possessione, seu quasi possessione graduum, præeminentiarum, præcedentiarum, & Definitoriatus perpetui, ut ipsi vita eorum naturali durante in eadem possessione, seu quasi possessione remanere, & continuare possint, sublatis cæteroquin omnibus aliis præeminentiis privilegiis quibuscumque; ita quod nullus deinceps in dicta reformatione ullum gradum suscipere, & assequi possit, nisi servatis modo, & forma, & adimpletis conditionibus, ac cæteris omnibus, quæ in præfatis Constitutionibus præscripta reperiuntur. Septimo. Mandamus quoque Executori prædicto, ut post earumdem præsentium literarum promulgationem Fratres Provinciæ præfatæ in prima reformatione professos, vel ad illam de licentia hujus Sanctæ Sedis translatos enixe moneat, quod juxta præsentium literarum seriem enarratas Constitutiones jurejurando acceptent, ac promittant, se illas ad literam amplecti, & divina favente gratia, fideliter observaturos; idemque juramentum præstabunt omnes, qui in posterum professionem regularem in illa Provincia emittant; secus vero ejusmodi monitioni obsequentes, qui in hac reformatione permanebunt, benigne, ac peculari charitate tractentur a Superioribus, sicuti etiam in dictis Constitutionibus quoad Infirmos cavetur. Etsi qui ex Fratribus primæ Reformationis forsan (quod absit) acquiescere, seu parere noluerint, facultatem tribuimus eidem Executori licentiam eis concedendi, transeundi ad aliam Provinciam dicti Ordinis, sive etiam ad alium Ordinem ex mendicantibus, dummodo prius benevolos receptores invenerint.

De Fratribus præfatæ Provinciæ in prima Reformatione professis monendis, ut Constitutiones prædd jurejurando acceptent; sin minus conceditur facultas transeundi ad alium Ordinem ex Mendicantibus.

De Fratribus in secunda reformatione professis.

§. 7. Octavo. Alii Fratres in secunda reformatione professi, vel ad eam legitime translati, quatenus illam deseruerint, ad primam reformationem quacumque ex causa, vel colore sine d. Sedis licentia transierint, a memorato Executore etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis compellantur, ad observandum alias ab eis præstitutum, & renovandum juramentum de dictis Constitutionibus Reformatorum pure, simpliciter, & ad literam, ut supra servandis. Nono. Et quia ejusmodi Provincia Pedemontana veluti unitum corpus sub uno Capite Priore scilicet Provinciali juxta præfatas Constitutiones in futurum regi, & gubernari debet, Nos Vicarii Provincialis, aliorumque Ministrorum Officia supprimentes, mandamus eligi in Capitulis Provincialibus Priorem Provincialem cum Assistente, & quatuor Definitoribus, ac aliis Officialibus juxta Statuta, seu Constitutiones dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, atque attenta nullitate supradicti Capituli Provincialis Taurinen. committimus præfato Executori, ut eos Fratres, qui in Epistola Secretariæ nostræ Status ei directa designantur in Priorem Provincialem, Assistentem quatuor Definitores, & Magistrum Novitiorum pro residuo tempore currentis triennii Mense Majo anni proximi 1730. terminandi constituat, ac deputet, quin ipse Executor Epistolam hujusmodi producere, aut exhibere teneatur, sed simplici ejus assertioni standum sit, ac omnino fides habeatur, dictique Officiales per eum sic deputati auctoritate nostra Apostolica constituti censeantur; necnon idem Executor pro reliquo tempore dicti triennii juxta datam sibi a Domino prudentiam Priores eligat, & familias disponat, & ordinet in singulis Conventibus Provinciæ præfatæ usque ad novum Capitulum Provinciale anno proximo, ut præfertur, celebrandum.

Statuitur ut præd. Provincia a Priore Provinciali juxta præfatas Const. gubernetur.

Præscribitur, ut unicus dumtaxat constituatur Novitiatus pro tota Provincia.

§. 8. Decimo. Demum Executor prædictus unicum constituat Novitiatum pro tota Provincia præfata in Conventu Astensi, ubi de præsenti habetur, necnon designet, & statuat professorium in Conventu, quem magis ad id opportunum in Domino judicaverit, & in quo ea concurrant, quæ per dictas Constitutiones requiruntur. Cæterum de memorati Joannis Dominici Berardi Presbyteri Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii fide, prudentia, dexteritate, doctrina, charitate, integritate, vigilantia, ac Religionis zelo plurimum in Domino confisi, eumdem Joannem Dominicum in Executorem præsentium literarum, & Commissarium Apostolicum in universa Provincia Pedemontana hujusmodi usque ad futurum Capitulum Provinciale, necnon in Præsidentem ipsius Capituli Provincialis cum ampla facultate, & potestate, nedum perficiendi, & omnimodæ executioni demandandi omnia, & singula in ipsis literis nostris contenta, sed etiam ut post earum executionem regularis disciplina juxta supradictas Constitutiones re ipsa inducatur, observetur, ac firmius stabiliatur, adversus delinquentes inquirendi, querelas, & recursus audien., quascumque provisiones opportunas

Deputatur Exequutor præd. cum amplissimis facultatibus.

capien., abusus tollen., Fratres in Conventibus constituen., Priores mutan., aliaque in præmissis, & circa ea quoquo modo necessaria, & opportuna facien., geren., dicen., mandan., ordinan., ac itidem exequen., atque ad hunc effectum Cancellarium, aliosque Ministros sibi benevisos assumen., prout quoque contra Inobedientes Juris, & Facti remediis ad pœnas tam corporales, quam spirituales summarie, de plano, sine strepitu, & figura Judicii, quacumque appellatione, & recursu sublatis procedendi, auctoritate præfata, tenore præsentium constituimus, sancimus, ac deputamus. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & Personis, aliisque, ad quos spectat, ut ipsum Joannem Dominicum in Executorem, Commissarium Apostolicum in eadem Provincia, ac Præsidentem, sicut præmittitur, a Nobis deputatum reverenter suscipientes, & recognoscentes, illi in omnibus, & singulis præmissis prompte pareant, & obsequantur, ejusque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententias, sive pœnas, quas rite tulerit in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Derogato-

§. 9. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, prædictis Innocentii XI., & Clementis XI. literis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon præfatorum Ordinis, Provinciæ, & Conventuum, aliisque etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Capitulorum generalium, & Provincialium Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, ac illorum Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXII. Reintegratur *Motu proprio* Ecclesia S. Leonis Civitatis Feretranæ ad Cathedralitatem Episcopi, Capituli, & Canonicorum juxta primævum statum.

Hac de re vide Greg. XIII. Const. ed. 1572. Maji 25. P. 1. & hujus Pontificis Const. ed. 1728. Nov. 15. Collegiata Terræ Fabriani erecta fuit in Cathedralem, ac Terra prædicta in Civitatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat.26.Mart. 1729. An 5.

MOTU PROPRIO &c.

Cathedralem Ecclesiam Civitatis præd. erectam fuisse ab antiquissimo tempore in Ecclesia S. Leonis ejusd. Civitatis, refertur.

§. 1. Nuper Nobis innotuit, quod Ecclesia Cathedralis Civitatis Feretranæ ab antiquissimo tempore erecta fuit in Ecclesia Sancti Leonis ejusdem Civitatis, ibique per plura secula continuit cum non interrupta Episcoporum residentia, ex eo tamen, quod temporum progressu illius Dominium transivit in Duces Urbini, qui illam non tam arte, quam natura munitissimam multo Militum Præsidio urgentibus Bellorum calamitatibus custodire satagebant, qua de causa Episcopo, & Canonicis ejusdem Cathedralis tutus, ac liber, ut decebat, non patebat accessus, ibique a sacris celebrandis, divinisque Officiis decantandis in maximum divini cultus detrimentum retrahebantur. Idcirco ad tollendas Canonicis excusationes Residentiæ non præstitæ felicis record. Gregorius XIII. Prædecessor noster inhærendo deliberationibus S. Pii V. pariter Prædecessoris, per suas literas incipien. - *Rationi congruit* - expedit. sub datum Romæ apud S. Petrum octavo Kalendas Junii 1572. prædictam Cathedralem Feretranam cum Episcopo, & integro Capitulo composito de unico Præposito, & sex Canonicis transtulit ad Ecclesiam Collegiatam S. Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diœcesis, declarando, quod liceret Episcopo, & Canonicis in prædicta Ecclesia S. Bartholomæi residere, & inibi Divina Officia cum illius Canonicis decantare, hoc insuper addito, quod prædictæ duæ Ecclesiæ Sancti Leonis, & S. Batholomæi non amplius duæ Ecclesiæ una scilicet Cathedralis, & altera Collegiata nuncuparentur, sed unica tantum Ecclesia Cathedralis existeret, quodque in Ecclesia S. Leonis Cathedralitatis insignia remanerent, & dies festus ejusdem S. Titularis ibidem celebrari quotannis non desineret, & quia Præposito prædicta cura incumbebat Animarum deputato prius Vicario ad nutum ammovibili, & segregatis deinde nonnullis stabilibus ex eadem præpositura per Constitutionem similis record. Innocentii XI. pariter Prædecessoris expeditam sub Datum 5. idus Novembris 1682. Archipresbyteratus cum actuali cura Animarum tanquam vera, & propria Parochia erecta fuit.

A Greg. XIII tamen Cathedralem Feretranam justis de causis ad Ecclesiam Collegiatam Sancti Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diœcesis translatam esse pariter narratur.

Cur cessatis causis translationis præd. Ecclesiæ Sancti Leonis ad pristinum statum reducta non sit.

§. 2. Et quamvis per obitum ultimi Ducis Urbini devoluto integro statu ad Sedem Apostolicam, cessatis proinde anno 1645. bellorum turbinibus, amoto ingenti Militum Præsidio, eoque ad modicum numerum redacto, non solum Civitas prædicta, sed & tota Feretrana Provincia in præfata Ecclesia ad pristinum reduceretur statum, & cultum, enixe exoptaverit, ob defectum tamen Episcopalis Palatii, ex quo antiquum, aut prolapsum, aut inhabitabile redactum fuerat, eorum vota ad Sedem Apostolicam exponere non valuerunt; sed obtenta postmodum ad hujusmodi effectum a Camera nostra Investitura Palatii olim de juribus Ducum Urbini per Chirografum similis record. Clementis X. pariter Prædecessoris, in quo summopere commendatur Episcopalis residentia apud Ecclesiam Leonis, causa nihilominus remissa, & deinde proposita in nostra Concilii Congregatione Resolutio dictæ Civitati prorsus contraria emanavit, & ratione dispendii in hujusmodi propositione passi, causa prædicta ulteriorem progressum non habuit.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 3. Nos autem serio considerantes nulla penitus culpa tunc temporis Civium multoque minus modernorum hujusmodi translationem expletam fuisse, sed ex mero rerum, ac temporum accidentali eventu, Bellisque tunc irruentibus, quorum ratione tale Præsidium ibi residebat, quodque illius de causa prædicti Prædecessores translationem hujusmodi demandarunt; Causis proinde cessatis, æquum etiam esse cessare quoque debere earum effectus, cum Civitas prædicta non amplius sub Extraneorum, sed nostræ Apostolicæ Sedis pacifico, & quieto Dominio gubernetur, & (Deo favente) absque ullo Bellorum metu, Præsidium ad modicum Militum, & bene regulatum numerum redactum existat, attendentes, quod introitus, & redditus, quibus Canonici sic translati potiuntur, pro Cultu ejusdem Ecclesiæ Sancti Leonis fuerant assignati, quodque Canonicis prædictis antiquæ eorum Ecclesiæ restitutis, Ecclesia nihilominus Pinnæ Billorum suo debito defraudata non remaneret obsequio, cum adhuc penes eam superessent binæ dignitates, octo, & ultra Canonici, ac quatuor, & ultra Ministri Mansionarii nuncupati, ac tandem Animo revolventes Cultui Divino congruum, nec Animarum saluti proficuum fore, quod amplius Ministris, & quidem propriis destituta remaneat Ecclesia prædicta mirabilis structuræ in duodecimo nostræ salutis sæculo constructa, capax adhuc de præsenti, ut non solum ab antiquo, sed a Majori Ministrorum numero ei inserviatur, & in ea Divina Officia decantentur. Nos qui jura Ecclesiarum omni cura tueri, custodire, & reintegrare studemus, audita prius relatione, & Voto Reverendissimi Archiepiscopi Urbinatensis præmissis providere, prout infra decrevimus.

Statum, & merita Causæ introductæ in Congr. Concilii super restitutione in integrum d. Ecclesiæ Sancti Leonis, Pontifex ad se avocat.

§. 4. Literas itaque prædictas fel. rec. Gregorii XIII. Prædecessoris, Decreta S. Pii V., ac Innocentii XI. rescripta, & resolutiones prædictæ Congregationis Concilii, statum, & merita Causæ coram ea introductæ, & olim ibidem pendentis, modernum statum, tam ejusdem Ecclesiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, Pinnæ Billorum in præmissis pro expressis, ac respective de verbo ad verbum insertis habentes, Causam hujusmodi cum omnibus suis emergentibus, dependentibus, annexis, & quibuscumque connexis in statu, & terminis in quibus reperitur ad Nos avocantes illam penitus cassamus, & abolemus, & extinguimus, ac pariter perpetuum silentium imponimus.

Reintegratio ad Cathedralitatem præd. Ecclesiæ Sancti Leonis, cum quibusdam ordinationibus.

§. 5. Ac Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis porrectæ petitionis instantiam, sed ex nostra certa scientia, mera deliberatione, ac de Apostolicæ Potestatis plenitudine, Ecclesiam prædictam S. Leonis Civitatis Feretranæ ad actualem Episcopatum, & Cathedralitatem Episcopi, & Capituli, & Canonicorum residentiam juxta primævum, & antiquum statum in omnibus, & per omnia reintegramus, & reponimus, mandantes Præposito, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ S. Leonis antiquas possidentibus præbendas, quibus eorum Prædecessores ante dictam translationem fruebantur, ut ad eamdem Ecclesiam accedere, penes eam residere, ibique more aliarum Cathedralium Divina recitare Officia, & sacra peragere, quam citius debeant, ac teneantur, ac si eorum translatio ad eamdem Ecclesiam S. Bartholomæi peracta nunquam foret, prædictamque Ecclesiam Pinnæ Billorum cum suis Dignitatibus, & Canonicis etiam post translationem superadditis ad eumdem statum Collegialitatis, in quo ante translationem prædictam constituta reperiebatur reponimus, & reducimus, & ad magis occurrendum decenti manutentioni prædictorum Capituli, & Canonicorum S. Leonis mandamus, & præcipimus Communitati ejusdem nostræ Civitatis, & Confratribus Societatis Sanctissimi Sacramenti in eadem Ecclesia erectæ, ut singulis annis in perpetuum Præposito, & Canonicis sic restitutis persolvere, ac exbursare debeant scuta sexaginta monetæ Romanæ pro medietate nempe a Communitate, & pro altera medietate a Societate prædicta sic æqualiter dividen. in augmentum earum præbendarum, quæ ipsis authoritate nostra assignamus, & in uberiorem supplementum cujusvis summæ, quam forsan amitterent per hujusmodi segregationem a Dignitatibus, & Canonicis Ecclesiæ Pinnæ Billorum ipsisque quomodolibet usque modo obventæ, tam ex dispositione supradictæ Constitutionis Gregorii XIII., & S. Pii V. seu alias quomodolibet, statuimus itidem, & mandamus, ut firmo remanente moderno Archipresbytero, seu Parocho dictæ Ecclesiæ Sancti Leonis, ejus vita naturali durante, post illius obitum cura Animarum prædicta a moderno statu Parochi ad Præposituram revertatur, illique, ut prius, incorporetur, restitutis etiam bonis pro Præbenda Parochi segregatis, & applicatis, & ad hoc, ut magis in dies Divinus Cultus augeatur, Communitatem prædictam, ac Cives, & districtuales in Domino hortamur, ut per erectionem novarum præbendarum satagant quam primum sacrorum Ministrorum numerum augere, idemque explere studeant, etiam Ministri Locorum Piorum, si commode fieri valeat, eorum institutis, oneribus, & laudabilibus consuetudinibus semper salvis.

Clausulæ peculiares.

§. 6. Declarantes præsentes nostras Literas in foris prædictarum Ecclesiarum S. Leonis Civitatis Feretranæ, & S. Bartholomæi Pinnæ Billorum affixas, & publicatas quemlibet afficere, & adstringere, ac si omnibus personaliter forent intimatæ, & ne hujusmodi nostræ dispositionis plenarius effectus ullatenus retardetur in Executorem eligimus, & deputamus dilectum Filium Abbatem Joannem Petrum de Rubeis Clericum Vaden. J. U. D., ac Locumtenentem Civitatis nostræ Pisauri ejusque pro tempore in eo de munere Locumtenentes Successores Clericali tamen Charactere insignitos, quatenus opportunis juris remediis etiam suspensionis, excommunicationis, ac privationis Præbendarum, & successive declarationis, earum devolutionis ad Nos, & Datariam nostram præfixo Brevi, & competenti termino præfatis Præposito, & Canonicis ad nostris hisce mandatis parendum eos ad omnia, & singula præmissa exequenda cogat, & compellat, & alia desuper necessaria expellat, quacumque appellatione, & recursu penitus remotis, resolutiones itidem quascumque per dictam Communitatem Feretranam faciendas quoad expensas in præmissis necessarias cujusvis alterius licentia, & assensu minime requisitis pro ejus arbitrio confirmet, & approbet. Decernentes præsentibus nostris Literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis, non posse ullo unquam tempore opponi de subreptione, obreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ etiam ex eo, quod modernus Episcopus Feretranus, ejusque Procurator Fiscalis, ac Dignitates, & Canonici tam Ecclesiæ S. Leonis, quam alterius S. Bartholomæi, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica, etiam necessario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & a Latere

Legatos

Legatos Nuncios Apostolicos Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate; ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis authoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

[...]erogato-

§. 7. Non obstantibus supra dictis Decretis S. Pii V. Constitutionibus Clementis VIII., & Innocentii XI. lite olim pendente in Congregatione Concilii, ac etiam constitutione fel. pariter rec. Pii IV. Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsito non tollen., Conciliaribus etiam Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis, & approbatis, aut innovatis legibus, statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus. Quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, & de quibus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia forma ad hæc servanda foret illorum tenorem præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex Palatio nostro Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

[...]CCXIII.

Declaratur facultas Nuncio Neapolitano concessa procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos, favore Monachorum Congregationis Montis Virginis; idque *Motu proprio*.

Exempti fuerunt dicti Monachi a facultate Nuncii ab Urb. IV. Const. ed. 1264. Jan. 13. P. 2. subjecti vero postmodum a Clem. VIII. Const. ed. 1592. Jun. 19. P. 1., & Const. ed. 1601. Aug. 22. P. 10.

[...]at. 29. Mar. [...]729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Motu proprio, &c.

[...] Monachos [...]rædd. in Mo[...]afteriis de[...]entes, licet [...]xtra Clau[...]ra delique[...]nt, exem[...]tos esse a ju[...]sdictione [...]ræd. Nuncii [...]emonstra[...]ur.

§. 1. EXponi nuper Nobis fecerunt Don Gallus Gallucci Abbas Generalis, & Abbas Don Ramirus Girardus Procurator Generalis Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Montis Virginis, quod licet Monachi omnes ejusdem Ordinis degentes in Monasteriis sub obedientia Abbatis cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum statutis, etiamsi deliquerint extra Claustra, juxta Privilegia ipsis concessa per fel. rec. Urbanum Papam IV. Prædecessorem nostrum in Literis Apostolicis expeditis sub datum Idibus Januarii 1264., & dispositionem ejusdem Concilii cap. 14. sess. 25. de Regularibus, sint prorsus immunes, & exempti a Jurisdictione nostri in Regno Neapolitano Reverendissimi Nuncii, & subjecti privative tantummodo eorum Superioribus Regularibus, prout ita quoque declaravit Cameræ nostræ Generalis Auditor per Sententiam diffinitivam in contradictorio Judicio promulgatam contra Curiam Nunciaturæ die 27. Novembris 1671. novas nihilominus modernus Nuncius excitavit prætensiones procedendi contra eosdem Regulares sic exemptos vigore facultatum sibi concessarum per fel. rec. Clementem Papam VIII. nostrum pariter Prædecessorem in literis Apostolicis in forma brevis expeditis diebus 19. Junii 1592., & 22. Augusti 1601. sub inani etiam supposito, quod hujusmodi facultas ipsi delegata quoque appareat per idem Concilium Tridentinum in supra relato cap. 14. ac ex observantia approbata per fel. rec. Clementem XI. nostrum similiter Prædecessorem, non attenta remissione hujusmodi controversiæ præcedenter facta ad nostram ejusdem Concilii Tridentini Congregationem, & alteram particularem specialiter delegatam, subortis proinde variis casibus, & remissa illarum cognitione eidem Nuncio causa propterea in eadem Congregatione Concilii, nec in altera particulari priori loco, ut supra, delegata, discussa, neque proposita extitit, agnoscentes modo ipsi Oratores non leve sibi inferri præjudicium per continuationem Jurisdictionis prædicti Reverendissimi Nuncii in detrimentum eorum exemptionis prædictæ, preces Nobis humiliter porrexerunt, ut pro majori eorum tranquillitate controversiam hujusmodi ad Nos avocare, & Privilegia prædicta juxta sensum dicti Concilii Tridentini, & literarum Apostolicarum interpretari, ac declarare, & sic ab ulterioribus vexationibus desuper usquemodo passis eximere, liberare, & alias opportune, prout juris fuerit Apostolica auctoritate providere dignaremur.

Prætensiones tamen a Nuncio præd. excitatas esse procedendi contra eosd. refertur.

Hinc preces eorumd. pro declaratione præd.

§. 2. Nosque, ut dissensiones, & jurgia inter Ecclesiasticos omni celeritate dirimantur, & ad hoc, ut Privilegia per Romanos Pontifices concessa contrario sensu non explicentur, auditis prius per Reverendissimum Episcopum Himeriensem nostrum modernum Auditorem de speciali nostro mandato Partibus prædictis, earumque Procuratoribus, & Defensoribus, tam in voce, quam in scriptis, visisque, & consideratis omnibus de jure videndis, & considerandis juxta illius sensum Nobis relatum, & cum illius voto Privilegia prædicta, & exemptionem respective declarare, litesque hujusmodi terminare, prout infra decernimus. Literas itaque Apostolicas Urbani Papæ IV. favore dictæ Congregationis Montis Virginis, & respective Clementis VIII. favore prædicti Reverendissimi Nuncii Privilegia, & facultate in eis, aliisque posterioribus literis etiam Clementis XI. concessas, & expressas, dispositionem quoque prædicti Concilii Tridentini in enunciato cap. 14., & alia quæcumque decreta in præmissis, & circa ea quomodolibet edita, & acta desuper gesta, totumque, ac integrum statum, & merita causæ in eadem Congregatione Concilii; altera particulari Congregatione, & alio quocumque Judice, & Tribunali pendente, rationes itidem utrique parti competentes singulariter, præsentibus pro expressis de verbo ad verbum habentes, causam, & litem prædictam in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperitur cum omnibus, & singulis illius emergentibus, dependentibus, annexis, & connexis, & cum clausula, quam, & quas &c. ad Nos avocantes, illam penitus extinguimus, & abolemus, ac partibus prædictis perpetuum silentium imponimus, & authoritate nostra Apostolica declaramus, & decernimus Privilegia concessa dicto Reverendissimo Nuncio in Regno Neapolitano per eundem Clementem VIII. non aliter intelligi posse, & debere, quam de facultate procedendi contra cujuscumque Ordinis Regulares exemptos, qui tamen sint devii, & errantes, & extra Claustra in delicto deprehenduntur; nullam propterea ipsi competiisse, neque competere facultatem procedendi priva-

Lis inter Monachos præfatos & prædictum Nuncium exorta aboletur.

Declaratio præd. facultatis Nuncio Neapolitano concessæ procedendi contra cujuscumque Ordinis Religiosos.

tive, neque cumulative contra Monachos, & Regulares degentes in Conventibus, & Monasteriis sub obedientia Abbatum, aliorumque Superiorum, & cum aliis requisitis per Concilium Tridentinum præscriptis, respectu enim istorum totam Jurisdictionem privative spectare ad Superiores Regulares, etiamsi Monachi, seu Regulares extra Claustra, ita notorie deliquerint, ut Populo scandalum publice oriatur juxta dispositionem Concilii Tridentini in suprarelato Capitulo, & in casu negligentiæ Superiorum Regularium esse locum præfixioni termini sicut ab Episcopo, ita etiam a Reverendissimo Nuncio, ut eo transacto, jurisdictio ad ipsum devolvatur juxta censuram Concilii prædicti; Verba autem illa in primo dicto Privilegio Clementis VIII. -- *ut iidem Regulares sciant se præter eorum Superiorum correctionem, nostram etiam animadversionem incursuros* -- intelligi semper debere de Regularibus deviis, & errantibus, ac extra Claustra vitam degentibus, non obstante quacumque asserta contraria observantia.

Literæ Apostolicæ Urbani IV. quibus prædd. Monachi exempti fuere a jurisdictione præfat. Nuncii, necnon sententia ab A. C. eorundem favore lata confirmatur.

§. 3. Literas Apostolicas proinde ejusdem Urbani IV., & exemptiones ibidem concessas eidem Congregationi Montis Virginis, ac sententiam per eundem Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem in criminalibus latam prædicta die 27. Novembris 1671. in qua pronunciatum extitit, Reverendissimo Nuncio nullum jus competiisse, & competere cognoscendi causas civiles, criminales, & mixtas prædictorum Monachorum Congregationis Montis Virginis intra Claustra cum requisitis Concilii degentibus etiam extra ea delinquentium, & in delicto deprehensorum, esseque privative subjectos eorum Superioribus Regularibus juxta exemptionem ipsorum favore concessam in præcitatis literis Urbani IV., & Concilio Tridentino prædicto in omnibus, & per omnia confirmamus, approbamus, convalidamus, & renovamus, suumque debitum sortiri effectum, ac omnimodæ executioni perpetuis temporibus demandari Apostolica auctoritate statuimus.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes præsentibus nostris literis, licet non admissis, neque in Camera nostra registratis nullo umquam tempore opponi de subreptione, vel alio quovis vitio, aut defectu voluntatis, vel intentionis nostræ ex eo, quod modernus Nuncius in Regno Neapolitano, ejusque Promotor Fiscalis, & alii quicumque in præmissis forsan interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes ad hoc vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis valida, legitima, urgenti, & juridica etiam necessario exprimenda, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, ac in jus, & controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, & facti vel gratiæ remedium impetrari posse; sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, Commissarios, Delegatos, Tribunalia, Collegialia, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationem particularem, ut supra deputatam, a Latere Legatos, Nuncios Apostolicos, Causarum Palatii Apostolici Auditores, & alios quavis auctoritate fungentes, semper judicari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ac ex nunc irritum, & inane, nulliusque roboris, & efficaciæ declarantes quidquid secus super iis, & circa ea quavis auctoritate etiam a Nobis, vel Successoribus nostris pro tempore existentibus contigerit attentari.

Derogatoriæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, necnon dictis Constitutionibus Clementis VIII., ut supra editis, ac quacumque asserta contraria observantia, altera Constitutione fel. rec. Pii IV. pariter Prædecessoris nostri de registrandis, Regula Cancellariæ nostræ Apostolicæ de jure quæsito non tollendo, conciliaribus etiam Universalibus, & Provincialibus, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis Decretis in genere, & in specie, etiam iteratis vicibus, & motu simili concessis, approbatis, aut innovatis, legibus, statutis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, reformationibus, consuetudinibus, cæterisque aliis in contrarium quomodolibet disponentibus, quibus omnibus, & singulis, ac omnibus aliis hic non expressis, de quibus specialis, specifica, individua, expressa &c. ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia specificatio habenda, vel aliqua alia forma ad hæc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat earum serie, motu, & scientia similibus specialiter, & expresse derogamus, ac plene, & sufficienter derogatum esse decernimus, & declaramus.

Datum Romæ ex nostro Palatio Apostolico Vaticano hac die XXVI. Martii MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCXIV.

Revocatur Concessio Sacelli S. Michaelis Archangeli in Ecclesia Collegiata S. Eustachii, facta favore Collegii Procuratorum Urbis; ac prædicta Ecclesia in pristinam possessionem dicti Sacelli reintegratur.

Alia hujus Const. ed. 1726. Feb. 17. P. 2. suppressa fuit Parochialis Ecclesia B. Greg. ad Pontem quatuor Capitum de Urbe, ejusque fructus, & jura unita Ecclesiæ S. Angeli in foro Piscium.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 29. M[...] 1729. An. [...]

Motu proprio, &c.

A Capitulo & Canonicis dictæ Ecclesiæ jam in ab anno 1502. præf. tum Sacellum S. Michaelis Collegio Procuratorum Urbis concessum fuisse narratur.

§. 1. Essendo pervenuto a nostra notizia per le diligenze da Noi usate in occasione d'aver visitata la Chiesa Collegiata di S. Eustachio di questa nostra Città, che nell'anno 1502. il Capitolo, e Canonici di detta Chiesa con la presenza, ed intervento del Procuratore del fu Cardinal Piccolomini di quel tempo Titolare di detta Chiesa concedessero, e donassero imprudentemente, e con gran disturbo della Chiesa al Collegio de' Procuratori l'uso della Cappella di S. Michel' Archangelo esistente nella loro antica Chiesa, acciò in essa potessero detti Procuratori esercitare le loro Opere di pietà, e celebrarvi la Festa di detto Santo per loro particolar divozione col peso della tenuissima ricognizione di soli due ducati annui di Camera, e che con tale concessione detti Canonici perderono la libertà di potere in detta Cappella far quelle Sagre Funzioni, che spettano o al Sagro Ministerio di essi Canonici, o alla celebrazione de' Divini Offizj, poiche ne' tempi passati detto Collegio de' Procuratori col fondamento di detta Concessione pretese di poter chiudere detta antica Cappella con Ferrata, e di quella ritenere appresso di loro la Chiave, per il che l'anno 1514. convenne stabilir nuove Convenzioni, e con tutto ciò essendo insorte susseguentemente nuove controversie, e quelle dedotte giudizialmente anche nella nostra Rota, ottennero detti Procuratori con Decreto de' 28. Giugno 1630. il mandato de manutenendo nel possesso di detta Cappella, e di ritener la Chiave di essa, mediante

Ex qua concessione va[...] riæ ortæ li[...] tes, dum Procuratores ejusd. Sacel absolutum dominium sibi arrogarent.

diante

diante il loro Cappellano privativamente a detti Canonici, e quello spedito, ne pigliorono anche l'attual possesso, ma ciò non ostante, detti Canonici hanno sempre continuato a celebrarvi le Messe, ed esercitarvi altre Sagre Funzioni ad ogni loro arbitrio, e che essendosi negl'anni scorsi data l'occasione di rifabricare, ed ampliare detta Chiesa con i Capitali lasciati à tal fine da un pio Benefattore, conforme fù eseguito nella forma nobile, che ora si vede, detto Collegio de' Procuratori si oppose al proseguimento di detta Fabrica, e n'intentò nuovo litigio, dal quale trovandosi molto alieni detti Canonici, sotto il dì 4. Marzo 1716. con la mediazione, e presenza del Reverendissimo Cardinal Corradini vennero ad una Transazione, nella quale, preservate ad ambi le Parti le loro ragioni, detto Collegio de' Procuratori pagò in contanti a detto Capitolo per rifabricar detta Cappella la somma di scudi 150., ed altra somma si obligò di pagare, con aver rilassato quello, che non era suo, cioè a commodo della nuova Cappella tutti i Cementi, ed alcune Colonne, che si trovavano nell'antica Cappella, col peso però a detti Canonici di dover fare un'ordine di Banchi, dove potessero risiedere detti Procuratori in occasione di celebrar la Festa di S. Michel' Arcangelo, e nelle funzioni de' Funerali de' Procuratori defonti, ma che con tutto ciò non sono stati mai pagati detti scudi 150. residuali, e se ne ritarda il pagamento sempre con nove Liti, e Controversie, e specialmente, che sebbene essi Canonici hanno rinuovata detta Cappella nella nuova nobil forma, che al presente si vede con spesa di circa scudi 2000., pretendono non di meno essi Procuratori, che detti Canonici non possino ritenere in essa Sepultura già ivi fabricata per i Bambini, ed altri Defonti della Parochia di detta loro Chiesa; ed in oltre, che si debba chiudere over murare una Porta ivi esistente, per cui si va al Campanile, la qual da Noi attentamente riconosciuta, non solo non rende alcuna deformità alla Cappella, per trovarsi con buona struttura addossata al muro, ma secondo il sito dell'antica Cappella si vede situata nel suolo della Chiesa, anzi che non potendosi andare al Campanile per altra parte, converrebbe con molta indecenza uscir dalla Chiesa, e con grandissimo incommodo, e considerabile spesa privarsi d'un sito, o commodo di Casa per far'altrove detta Porta, pretendendo di più impedire, che detti Canonici non possano in detta Cappella ritenere il Tabernacolo, farvi l'Esposizione del Venerabile, collocarvi il S. Sepolcro nella Settimana Santa, farvi le SS. Communioni nel tempo della Santa Pasqua, ed in altre Solennità, ed altre Sagre Funzioni, che vi sono state sempre esercitate da tempo antichissimo, e che quantunque detti Canonici per esimersi da tali vessazioni con ogni possibil celerità, e sottrarsi da grave dispendio delle Liti sofferte per il passato avessero ricorso alla nostra Congregazione della Visita per veder con una sollecita risolutione terminato ogni litigio, e ne fosse a tal fine deputato anche il Ponente, ne fù da detti Procuratori impedita la proposizione, con aver fatto dichiarare, che la cognizione di queste Controversie, attesa l'antica pendenza, dovesse spettare a detta nostra Rota.

...t præcipue ...vissime, ...um prædi- ...a Ecclesi... ædificare- r.

Quædam ...ia præter ...quum, & ...ltum Pro- ...ratores ...rædict sibi ...ncedi po- ...labant.

Causæ præ- ...entis Consti- ...utionis.

§. 2. Ed avendo Noi fatta matura riflessione all'ingiustizia di tali pretensioni, come fondate tutte dall'antica concessione fatta incautamente da detti Canonici senza veruno Assenso di Superiore Ecclesiastico per la sola tenue prestazione di due Ducati annui, avendo somma premura di difendere, conservare, è reintegrare i Dritti delle Chiese, e togliere tutti i motivi, che possano in qualunque modo apportar dispendio a dette Chiese, e distraere gli Ecclesiastici dalla dovuta attenzione del servizio di Dio, e dall' Esercizio delle Sagre Funzioni, e riflettendo altresì all'esorbitanza delle pretensioni di detti Procuratori in presumere un'assoluto dominio in detta Cappella nuovamente rifabricata, ed adornata a spese di essa Chiesa con molta distinzione dell'altre Cappelle di essa, ed impedire a detti Canonici la retenzione in essa del Tabernacolo, amministrazione de' Sagramenti, Esercizio d'altre Sagre Funzioni, Sepoltura, e commodo di passare al Campanile tanto necessario a detta Chiesa, dopo aver riconosciuto, e fatto anche riconoscere da Persone Legali il tenore dell' Istrumenti di Concessione, Transazione, ed altri Atti seguiti tra dette Parti, e ben ponderate le ragioni competenti a ciascuna di esse, ci siamo determinati con la nostra Suprema Autorità per toglier un continuo fomite di Liti tanto passate, quanto future la pace alla Chiesa, levar la causa produttiva di tante inquietudini, e spese di Liti in pregiudizio della Chiesa, escludendo da essa detti Procuratori, e perciò abbiamo di avocare a Noi tutte le Liti sopra le cose premesse pendenti tra dette Parte, e quelle terminare, ed estinguere, con imporre alle dette Parti perpetuo silenzio, e reintegrar detta Chiesa nel libero, ed antico possesso di detta Cappella, con la rivocazione, e rescissione della sudetta Concessione, ed altri Contratti susseguiti, mediante però la restituzione della somma pagata da detti Procuratori nell'ultimo Istrumento di Transazione, come in appresso.

§. 3. Avendo per tanto nella presente Cedola di nostro Moto proprio per espresso, inserito, e di parola in parola registrato l'intiero tenore dell'Istrumento di Donazione, e Concessione perpetua dell'accennata Cappella di S. Michel' Arcangelo esistente in detta Chiesa di S. Eustachio fatta dalli predetti Canonici di detta Chiesa a favore del Collegio de' Procuratori di questa nostra Città col peso, ed obligo de' medesimi di pagare ogn'anno a' detti Canonici, quando però questi intervengono alla Messa solenne da cantarsi ogn'anno nel giorno della Festa due Ducati d'oro di Camera, con li patti, che a detti Procuratori sia lecito di fabricare in essa una Sepultura per loro servizio, e che li Canonici siano obligati dare al di loro Cappellano il Commodo della Sagrestia di detta loro Chiesa per ivi ritenere una Cassa per conservazione de' Paramenti, Vestiti, ed altri Ornamenti di detta Cappella ad arbitrio di detti Procuratori, e con altri, e capitoli, dichiarazioni, e convenzioni espresse nell'Istrumento sopra di ciò rogato li 5. Decembre 15[illegible]., delle Capitolazioni tra dette Parti seguite, accordate, e stipolate in altro Istrumento rogato per gl'Atti del Vannucci Notaro publico di questa Città li 2. Agosto 1514. dell' Istrumento di Transazione stipulato tra dd. parti li 4. Marzo 1716. per gl'atti del Neri, ed Angelici Notari Capitolini, della Pianta in essa inserta, e di tutti li patti, condizioni, ed oblighi in esso stipolati, de' giuramenti in essi respettivamente prestati; del Decreto di manutenzione emanato in detta nostra Rota li 28. Giugno 1630., degli atti susseguentemente fatti in detta nostra Rota, del preciso stato presente di detta Chiesa, e Cappella, delle ragioni, che sopra di essa assistono a ciascheduna di dette parti, ed ogn'altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi, non ad istanza, o richiesta di detti Canonici, ne di verun'altra Persona, ma di nostro Moto proprio, certa scienza, e con la pienezza della nostra Suprema Potestà, avocando primieramente a noi da detta nostra Rota, e da qualunque altro Tribunale tutte le liti, e cause per qualunque capo, e titolo tanto antico, quanto moderno, introdotte, e pendenti tra detto Capitolo, e Canonici di S. Eustachio, ed il Colle-

De prædd. omnibus exortas lites ad se Pontifex avocat.

gio di detti Procuratori sopra il dominio, ed uso di detta Cappella in vigor de' sudetti Istrumenti di Donazione, concessione, ed altre capitolazioni, e Transazioni stipolate tra dette Parti, e respettivamente in vigore del sudetto mandato de manutenendo ottenuto da detta Rota, e per qualunque altro titolo, causa, e ragione, con tutte le loro emergenze, dipendenze, annessi, e connessi, nello stato, e termini, ne' quali presentemente si trovano, quelle tutte espressamente, ed universalmente estinguiamo, ed aboliamo ed imponiamo a dette parti perpetuo silenzio.

Revocatur Concessio prædicta facta favore Collegii Procurat r. Urbis.

§. 4. E con la pienezza dalla nostra Suprema autorità cassiamo, rivochiamo, annulliamo, ed in tutto, e per tutto rescindiamo il suddetto Istrumento di Donazione, e Concessione di detta Cappella, come sopra fatta da detto Capitolo, e Canonici a favore di detto Collegio de' Procuratori detto giorno 5. Decembre 1502., e tutte le altre Capitolazioni, e Transazioni seguite, e stipolate tra dette Parti in qualunque tempo, concernenti detta Cappella, come se detti contratti non fossero mai stati stipolati, e dichiariamo, e decretiamo, che a detti Procuratori non competa, ne possa competere in avvenire alcuna ragione, ed azione sopra detta Cappella, quale liberiamo, ed esentiamo da qualunque peso, e servitù, e che come tale spetta, ed appartiene liberamente, privativamente, ed assolutamente a detta Chiesa di San Eustachio, e suo Capitolo, e Canonici, libera, ed esente da qualunque peso, e servitù con l'assolita esclusione, e rimozione di detti Procuratori, e loro Cappellano suddetto in perpetuo, e che perciò sia lecito a detti Canonici di esercitare in essa tutte le Sagre Funzioni Ecclesiastiche ad ogni loro libero arbitrio independentemente da detto Collegio de' Procuratori, e da qualunque altra Persona.

Capitulum, & Canonici prædd. rei ntegrantur in pristinam possessionem dicti Sacelli.

§. 5. Riponendo noi detto Capitolo, e Canonici nel primiero ed antico dominio, e libero possesso di detta Cappella nello stesso modo, e forma, in cui si trovavano, e che gli competeva prima della stipolazione dell'antico Istrumento di concessione, non ostante li sopra riferiti Istrumenti di Donazione, concessione, Capitolazioni, Transazioni, da noi come sopra rescissi, annullati, e rivocati, quali vogliamo, che s'abbino quì inserti, e ripetiti, ancorchè dette Concessioni fossero state confermate con beneplacito di questa Santa Sede, o de' Cardinali Titolari, o che questi per il lasso del tempo si potessero presumere confermati, e non ostante li sudetti Decreti di manutenzione, e lite come sopra pendente, assolvendo noi pienamente tanto detto Capitolo, e Canonici, quanto detto Collegio de' Procuratori, e ciascun di loro universalmente, e singolarmente da tutti gl'obblighi, e promesse stipolate ne' suddetti Istrumenti, e respettivamente dai giuramenti in essi prestati, e particolarmente detti Procuratori dal pagamento degl'annui due ducati d'oro di Camera promessi nel sudetto Istrumento di Concessione, e respettivamente delli residuali scudi 150. parimente convenuti, e promessi nell' ultimo sopra riferito Istrumento di Transazione, dichiarando con la nostra Suprema autorità, che dette Parti per l'avvenire, ed in perpetuo non siano in verun modo tenute all' osservanza, mantenimento, ed esecuzione di quanto in essi hanno anche con giuramento promesso; Ed affinchè detti Procuratori non abbino a ricevere alcun pregiudizio da questa nostra determinazione, vogliamo, ed ordiniamo, che detto Capitolo, e Canonici dentro due mesi dal la data del nostro Moto proprio siano tenuti, ed obbligati a restituir liberamente a detto Collegio de' Procuratori li sc. 150. da essi pagati nella stipolazione di detto Istrumento di Transazione seguita l'anno 1716. in occasione della nuova costruzione di detta Cappella, per esser così mente, e volontà nostra precisa, ed espressa.

Clausulæ.

§. 6. Volendo, e decretando, che alla presente Cedola di nostro Moto proprio, benche non ammessa, nè registrata in Camera, non possa mai darsi, nè opporsi di surrezione, orrezione, nè d'alcun' altro vizio, o difetto della nostra volontà, ed intenzione, nè che mai sotto tali, o altri qualunque pretesti quanto si voglia validi, legitimi, giuridichi, anche di lesione, re judicata, *Jus quæsito*, o altra più potente ragione racchiusa nel corpo della legge, e qui non espressi, e che necessariamente dovessero esprimersi, e benchè le cose sopra espresse in tutto, o in parte non si verificassero, possa essere impugnata, moderata, o rivocata, o concedersi contro di essa qualsisia rimedio di ragione, di fatto, o di grazia, o qualunque aperizione *Oris* e che così, e non altrimenti, debba sempre, ed in perpetuo giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice, e Tribunale Ordinario, Commissario, Delegato, o altro benchè Collegiale, Congregazioni anche de' Reverendissimi Cardinali, Legati a latere, Visitatori Apostolici, Camerlengo di Santa Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, che per comprenderlo vi si ricercasse specifica espressione, togliendo loro ogni facoltà, e giurisdizione di definire, ed interpretar diversamente, e dichiarando noi sin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità, scientemente, o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato, definito, ed interpretato contro la forma, e disposizione della presente Cedola di nostro Moto proprio, quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore con la semplice nostra sottoscrizione, benchè non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati li Procuratori di detto Collegio, e quali si siano altre persone quanto si voglia privilegiate, e privilegiatissime, che in qualunque modo, e per qualsivoglia titolo vi avessero, o pretendessero avervi interesse.

Derogatoria.

§. 7. Non ostanti tutte, e singole cose premesse, e specialmente l'Istumento di Concessione, e Donazione di detta Cappella fatta da detto Capitolo, e Canonici a favore di detti Procuratori, e loro Collegio suddetto, Capitolazioni, e Transazioni susseguentemente stipolate, anche munite d'obbligo Camerale, giuramenti in essi prestati, obblighi, patti, condizioni, dichiarazioni, ed altro in essi respettivamente stipolato, Decreti ottenuti, atti fatti, e lite pendente in detta nostra Rota, ed altro qualunque Tribunale, la Bolla di Pio Quarto nostro Predecessore *de Registrandis*, la Regola della nostra Cancellaria *de jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni, ed Ordinazioni Apostoliche, nostre, e de' nostri Predecessori, benche munite di derogatorie delle derogatorie, Decreti irritanti, ed altre clausule più efficaci, effrenate, ed insolite, la disposizione de' Concilii Generali, e Provinciali, Leggi Civili, e Canoniche, statuti, riforme, stili, usi, consuetudini, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte, e singole avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo noi colla pienezza della nostra Potestà Pontificia ad ogni vizio, e difetto quantunque sostanziale, e formale, che vi potesse intervenire per questa volta sola, e per la piena, e tota l'esecuzione, ed effetto di quanto s'esprime nella presente cedola di nostro Moto proprio, ampiamente ed espressamente deroghiamo.

Dato

Dato dal nostro Palazzo Apostolico Vaticano questo dì XXVI. Marzo MDCCXXIX.

BENEDICTUS PP. XIII.

CCXV. Conceditur Indulgentia Monachis; & Monialibus Ordinis Carthusianorum ad instar visitantium septem Ecclesias Urbis.

Alia hujus Const. ed. 1728. Apr. 6. P. 4. concessa fuit Indulgentia plenaria perpetua Monialibus totius Orbis in die earum velationis, benedictionis, & consecrationis.

Dat. 27. Apr. 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dilectis Filiis Monachis, ac dilectis in Christo Filiabus Monialibus, Novitiis, Conversis, & Donatis Ordinis Carthusianorum, ubicumque existentium, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Concessio praedictae Indulg.

§. 1. AD augendam vestram devotionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti vobis omnibus, & singulis vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui, & quæ semel in hebdomada decies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam in Oratorio vestri Domicilii devote recitaveritis, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderitis, qua vice prædictarum id egeritis, ut eas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac si septem Almæ Urbis nostræ intra, & extra illius muros Ecclesias ad id designatas personaliter, & devote visitaretis, tenore præsentium misericorditer in Domino concedimus, & indulgemus.

Clausulae.

§. 2. Non obstante regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar cæterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus ad decennium tantum valituris. Volumus autem quod si pro impetratione, præsentatione, admissione seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur præsentes nullæ sint, quodque præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die XXVII. Aprilis MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXVI. Confirmantur quædam Constitutiones Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia.

Alia hujus Const. ed. 1717. Jun. 20. P. 4. confirmatur quoddam Decr. Min. Generalis eorumdem Fratrum, & Const. ed. 1730. Jan. 29. P. 6. confirmantur quædam Decreta Capituli Generalis.

Dat. 2. Maji 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD Pastoralis dignitatis fastigium meritis licet imparibus, divina dispositione evecti illa, quæ pro felici, prosperoque Religiosorum Ordinum uberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei assidue proferre satagentium gubernio, & progressu provide constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, Apostolici muniminis Nostri patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Nonnullas Constitutiones in Capit. Gen. novissime Romæ celebrato emanasse refertur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus Filius Josephus Maria ab Ebora Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia nuncupatorum, quod pro salubri totius Ordinis hujusmodi illiusque Fratrum Regimine; & directione diversæ Constitutiones in Capitulo Generali ipsius Ordinis novissime videlicet anno 1723. in hac Alma Urbe celebrato, cui felic. record. Innocentius Papa XIII. Prædecessor Noster præsedit, editæ, ac subinde jussu Nostro a Venerabili Fratre Nostro Laurentio Episcopo Tusculano Corsino Ordinis præfati apud nostram Sedem Apostolicam Protectore, & bon. mem. Laurentio, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Cozza nuncupatis revisæ, ac per eos in meliorem, clarioremque formam redactæ fuerunt.

Preces Procuratoris Generalis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem Expositio subjungebat, prædictus Josephus Maria Procurator Generalis illas pro firmiori earum subsistentia exactiorique observatione Apostolicæ Confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Josephi Mariæ Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Constitutiones prædictas in iis tantum, quæ Sacris Canonibus, Concilii Tridentini Decretis, Constitutionibusque, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim Reformationem dicti Ordinis, illiusque Fratres Reformatos, seu Recollectos, vel Discalceatos nuncupatos quomodolibet concernentibus, & quandocumque editis non adversantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; omnesque, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus. Confirmatio Constitutionum praedd.

Clausulae.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas, ac Constitutiones, ut præfertur, editas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstan. quibuscumque.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die II. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

CCXVII. Confirmatur Constitutio Urbani VIII. super prohibitione deferendi habitus Ordinis Minorum de Observantia.

Laudata Urb. VIII. Const. hic inserta edita est 1638. Oct. 5. P. 16.

Dat. 16. Maji 1729. An. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias emanarunt a felic. record. Urbano Papa VIII. Prædecessore Nostro literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet:

Constit. præs. Urb. VIII.

§. 1. Urbanus PP. VIII. ad futuram rei memoriam -- Cum sicut dilectus Filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum regularis observantiæ Sancti Francisci Nobis nuper exponi fecit, quamplures abutentes habitu Fratrum Tertiariorum Ordinis ejusdem Sancti Francisci, vel simplicem Tunicam oblongam cum Mantello, vel sine eo absque Superiorum prædictæ Religionis licentia deferant, vel etiam eis Caputium, aut Tunicæ adjunctum, aut ipsi Mantello consutum superaddant, eorumque nonnulli extra Claustra degentes tum scandalose, & inopportune sub specie peregrinationis, aut alterius emendicati prætextus divagentur, tum etiam aliquas Ecclesias, seu Capellas adscito sibi Eremitarum nomine incolant, exindeque maximi apud sæculares scandali materia, & pravæ opinionis erga prædictam Religionem ingeratur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut tot incommodis, & scandalis opportunum aliquod remedium adhibere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eumdem Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis Locorum Ordinariis, ac Nostris, & Sedis Apostolicæ Nunciis ubivis Terrarum constitutis, & degentibus, tenore præsentium districte præcipiendo mandamus, ne de cætero quempiam prædictam Tunicam oblongam, cum, vel sine Mantello, absque Superiorum prædictæ Religionis Minorum de observantia, & cujusvis Instituti, seu Congregationis Ordinis ejusdem Sancti Francisci licentia in scriptis obtenta quoquomodo deferre permittant, utque, si aliquem præmissorum transgressorem repererint, illum Carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrariis pœnis mulctandum irremissibiliter curent, & propterea nemini licitum faciant, etiamsi prædictæ Religionis Minorum de Observantia, & cujus Instituti, seu Congregationis Universi Ordinis hujusmodi Superiorum scriptæ, seu quovis alio prætextu roborata licentia desuper accesserit, ut habitum hujusmodi cum prædicto Caputio, vel Tunica, seu Mantello, ut præfertur, consuto deferant, sublata ejusdem Ordinis Superioribus, ipsisque Locorum Ordinariis, ac Nunciis Apostolicis, & eorum cuilibet quavis auctoritate licentias hujusmodi cuiquam concedendi, ac demum earumdem tenore præsentium volumus, & ordinamus; ut si quispiam tale deferens Caputium vel cum licentia, vel sine ea inventus fuerit, Carceris detentione, habitus privatione, & aliis arbitrariis pœnis ab eisdem Ordinariis, & Nunciis omnino puniatur.

Prohibitio prædict. deferendi habitus Ordinis Minorum.

Derogatoriæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes nostræ literæ ad omnium, quos illæ concernunt notitiam facilius deveniant, volumus, quod illarum transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem ubique fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die V. Octobris MDCXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Decimo Sexto.

Causæ præsentis Confirmationis.

§. 4. Cum autem, sicut dilectus Filius modernus Procurator Generalis ejusdem Ordinis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli præsertim Eremitæ contra præfatarum Urbani Prædecessoris literarum tenorem, ac dispositionem ipsorum Fratrum habitum cum Caputio non sine eorumdem Ordinis, ac Fratrum dedecore, & perturbatione deferre præsumant, indeque plurima scandala antehac orta fuerint, ac in dies oriantur; Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Proc. Gen.

§. 5. Nos igitur ejusdem Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui Dilectum Filium Ministrum Generalem Ordinis prædicti desuper audiverunt, ac narrata attenderunt, consilio, præinsertas Urbani Prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea memoratis Eremitis sub pœnis in eisdem Urbani prædecessoris literis expressis præcipimus, ut pro majori faciliorique eorum a Fratribus dicti Ordinis discrimine, de cætero ultra barbam gestent etiam Tunicam breviorem, solitumque scapulare longius pallio, seu mantello ad differentiam Tertiariorum commensalium.

Confirmat. relatæ Const. Urb. VIII.

§. 6. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in præinsertis Urbani Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus quoque, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica

Fides habenda transumptis.

dignitate

dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur tam in Judicio, quam extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Beneventi sub Annulo Piscatoris die XVI. Maji MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno V.

CCXVIII. Conceditur Indulgentia plenaria perpetua Visitantibus aliquam Ecclesiam Canonicorum Regularium, vel Monialium Ordinis Præmonstraten. ubicumque locorum quibusdam anni temporibus.

Alia Indulgentia plenar. perpetua iisdem concessa fuit a Paulo V. Const. ed. 1606. Oct. 19., quæ postmodum confirmata reperitur ab Innoc. XII. Const. ed. 1697. Apr. 20. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 11. Julii 1729. An. 6.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium. INjunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Cælestium munerum thesauros dispensationi nostræ a Domino creditos fideliter erogemus, cum id ad augendam fidelium religionem, & Animarum salutem speramus in Domino profuturum.

§. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Canonicorum Regularium, quam Monasteriorum Ordinis Præmonstraten. tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque Locorum existentibus in decima sexta Januarii, tertia, ac vigesima nona Martii, septima Aprilis, decima quinta Junii, nona Julii, decima tertia Augusti, & decima septima Novembris Mensium diebus si non sint impediti, si vero sint impediti die immediate sequenti respective non impedito, ac feria secunda infra Octavam Ascensionis Domini nostri Jesu Christi a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex prædictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. (Conceditur præfata Indulgentia.)

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. (Fides habenda transumptis.)

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XI. Julii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXIX. Conceditur universo Ordini S. Francisci, necnon Civitati, & Diœcesi Asculanæ facultas recitandi Officium sub ritu duplici, & celebrandi Missam B. Seraphini de Asculo.

Similis concessio ab eodem Pontifice Const. ed. 1728. April. 12. P. 4. facta fuit Canonicis Regularibus Præmonstratensibus pro recitatione officii trium Sanctorum sui Ordinis.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Julii 1729. An. 6.

§. 1. CUm attenta approbatione publici Cultus vigore Indultorum Apostolicorum B. Seraphino de Asculo Ordinis Minorum Cappuccinorum præstiti, seu casus excepti a Decretis san. mem. Urbani PP. VIII., facta in Congregatione Sacrorum Rituum sub die 11. Martii 1719., annuente postmodum die 19. Aprilis dicti Anni san. mem. Clemente PP. XI., ex parte, & ad instantiam Marchionis Joannis Baptistæ Caucci d. Causæ Postulatoris, Sanctissimo Domino nostro Benedicto PP. XIII. supplicatum fuerit, quatenus concedere dignaretur, ut in posterum, singulis annis, in honorem prædicti Beati die 12. Octobris Anniversaria illius obdormitionis in Domino, tam *in toto Seraphico Ordine Minorum S. Francisci*, quam etiam *in Civitate, & Diœcesi Asculana*, ubi Sacrum ejusdem B. Corpus requiescit, & colitur, ac *in Terra Montis Granarii* Firmanæ Diœcesis, ubi natus fuit, recitari posset Officium, & celebrari Missa de Communi Confessoris non Pontificis sub ritu duplici ab omnibus tam Sæcularibus, quam Regularibus utriusque sexus, qui ad horas Canonicas tenentur. (Preces hac de re porrectæ Sanctissimo.)

§. 2. Sanctitas Sua, cum prius recognosci, ac perpendi fecerit a Reverendissimo Carolo Alberto Cavalchino Archiepiscopo Philippen. Fidei Promotore supplicem libellum eidem Sanctitati Suæ porrectum, ac scripturas omnes super hujusmodi instantia jampridem exaratas, & impressas, cum animadversionibus Eminentissimi, & Reverendissimi D. Cardinalis Lambertini tunc Fidei Promotoris, ac responsionibus ad eas per Postulatores datis, & nihil in illis a dicto Archiepiscopo Philippen. inventum fuerit, quod hujusmodi Instantiæ obstare posset, Officium & Missam in honorem *B. Seraphini* prædicti pro die 12. Octobris, juxta petita, servatis tamen Rubricis Breviarii, & Missalis Romani, benigne indulsit, atque concessit die XVIII. Mensis Julii MDCCXXIX. (Concessio præd.)

CCXX. Confirmatur Congregationis Indicis Decretum quo damnantur nonnulli Libri Latino, Gallico &c. Idiomate impressi.

De alia prohibitione duorum librorum Gallico Idiomate impressorum vide aliam hujus Const. ed. 1728. Jun. 25. P. 5.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 18. Julii 1729. An. 6.

Decretum Sacræ Congregationis Eminorum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium a Sanctissimo D. N. Benedicto PP. XIII., Sanctaque Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemque prohibitionem, expurgationem, & permissionem in universa Republica Christiana specialiter deputatorum ubique publicandum.

§. 1. SAcræ Indicis Congregationis Decreto damnati, prohibiti, ac respective suspensi fuerunt infrascripti Libri ubicumque, & quocumque Idiomate, & inscriptione qualibet impressi, imprimendive, quorum Tituli. (Decret. præd.)

§. 2. *Animadversiones Justi Henningii Bohemerii in Institutiones Juris Ecclesiastici Claudii Fleury, cum Latina versione Joannis Danielis Graber.* 1724. (Tituli prædd. librorum, qui damnati fuere.)

Casimiri Ordini Commentarius, & de Scriptoribus Ecclesiæ, antiquis illorumque scriptis &c. Lipsiæ MDCCXXII. Tom. I., II., & III.

Censura Sacræ Facultatis Theologiæ Duacensis in quasdam propositiones de gratia deprompta ex di-

ctatis philosophicis Dominorum Lengrand, & Marechal &c. accedit Appendix ad Causam professorum primariorum Collegii Regii. Item Mantissa continens Censuram in Epistolam scriptam ab Er. Domino Pierart Sac. Theologiæ Licentiato &c. Typis edita annis 1722. 1724. donec corrigatur.

Discours contre la persecution, Traduit de l'Anglois, Liege 1725.

Epistolica Dissertatio Scoti Thomisticæ super facti quæstione, utrum Doctor Angelicus revera docuerit pluribus in Locis B. Virginem fuisse immunem a peccato originali? Cui denuo accessit duplex dissertatio Dogmatica scilicet, & Historica circa B. Virginis Conceptionem. Stephani Chiesa labore concinnatum. Taurisii MDCCXVI. Donec corrigatur.

Histoire des Chevaliers Hospitaliers de S. Jean de Jerusalem appellez depuis Chevaliers de Rhodes, & aujourd'hui Chevaliers de Malte. Par Monsieur l'Abbé de Vertot MDCCXXVI. T. 1. 2. 3. 4., & 5.

Joannis Gasparis Suicen Thesaurus Ecclesiasticus ex PP. Græcis ordine alphabetico concinnatus, Amstelodami MDCLXXXII.

Joannis Georgei Walchy Commentarium Concilii Lateranensis a Benedicto XIII. celebrati Anno 1725. Lipsiæ 1727.

Joannis Marini Oconensis Theologia speculativa, & Moralis, Venetiis 1720. Tomus Tertius.

Nouveau Voyage d'Italie, avec un memoire contenant des avis utiles à ceux qui voudront faire le même Voyage, par Monsieur Misson. Haye 1717.

Remarques sur divers endroits d'Italie par Monsieur Addison, pour servir au Voyage de Monsieur Misson, Paris 1722.

The spiritual Director forthose vuho have nove translated out of Franch Pinted in the yeaer. 1703. --hoc est-- Spiritualis Director pro his, qui nullum habent, ex Gallico translatus.

Traité des Loix Civiles & Ecclesiastiques contre les Heretiques par les Papes, les Empereurs, les Rois, & les Conciles Generaux, & Provinciaux approuvez par l'Eglise de Rome, Liege 1725.

Triumphus Misericordiæ, idest Sacrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Institutum redemptio Captivorum, cum adjuncto Kalendario Ecclesiastico Historico universi Ordinis, Authore Joanne a Sancto Felice, Viennæ Austriæ 1704.

Prohibitio prædictorum librorum.

§. 3. Nemo itaque cujuscumque gradus, & conditionis prædictos libros in posterum vel imprimat, vel legat, vel retineat, si quos interim habuerit Inquisitoribus, seu Locorum Ordinariis a præsentis Decreti notitia tradat sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis.

Confirmatio relati Decreti.

§. 4. Quibus per me infrascriptum Secretarium Sanctissimo Domino nostro Benedicto Papa XIII. relatis, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit, & exequutioni mandari jussit.

In quorum fidem manu, & sigillo Eminentissimi, & Reverendissimi Domini Cardinalis De Via Præfecti, præsens Decretum signatum, & munitum fuit Romæ in Palatio Apostolico Vaticano die XVIII. Julii MDCCXXIX.

CCXXI.

Confirmantur Decreta Capituli Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti circa Abbates Titulares.

De Abbatibus Titularibus dictæ Congregationis vide Clem. XI. Const. ed. 1713. Apr. 12. P. 13.

Dat. 6. Sept. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis divinitus pastoralis Officii debito illa, quæ a Congregationibus Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub suavi vitæ Monasticæ jugo mancipatorum pro felici, prosperoque earum in spiritualibus, & temporalibus regimine, & gubernio provide facta esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolabilia persistant, libenter cum id a Nobis petitur Apostolici muniminis nostri præsidio roboramus.

Causa edendi hujusmodi decreta, nempe abusus quidam Abbatum Titularium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Ordinis S. Benedicti, quod cum tunc existens Abbas Generalis una cum Definitorio ejusdem Congregationis animadvertisset ex modo, & ratione vivendi nonnullorum Abbatum titularium d. Congregationis tam de numero, quam supra numerum diversos in eandem Congregationem sensim obrepere abusus, qui non minus in Regularis observantiæ, & disciplinæ relaxationem, ac detrimentum, quam in Monasteriorum ipsius Congregationis gravamen, & dispendium tendebant, contra dispositionem quarumdam literarum fe. re. Clementis PP. X. Prædecessoris nostri alias nempe die 27. Februarii 1671. editarum, quibus diserte cautum fuerat, quod ejusmodi Abbates Titulares nullam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monasteriis præfatis onerosa foret, prætendere valerent, atque in Ecclesia saltem diebus festivis Missæ Conventuali, & Vesperis, ac diebus singulis mane orationi mentali interesse tenerentur, simulque istis abusibus, & incommodis exinde dictæ Congregationi provenientibus occurrendi, efficaxque remedium adhibendi necessitatem agnovisset in Capitulo Generali ejusdem Congregationis novissime celebrato post rem diligenter, ac mature ibidem discussam, atque inhærendo tum præfati Clementis Prædecessoris literis, tum Constitutionibus dictæ Congregationis per Sedem Apostolicam confirmatis quædam circa eosdem Abbates Titulares Decreta, seu Ordinationes salubriter edita, & facta fuerunt.

Decreta prædicti Capituli Gener. ad prædd. abusus tollendos.

§. 2. Ut scilicet in posterum ejusmodi Abbates Titulares præsentes, & futuri Abbati Locali in omnibus subjaceant, nec eis liceat nominatim a Monasterio, seu Domo egredi absque licentia, & benedictione ipsius Abbatis localis, quo tamen absente non teneantur se personaliter existere coram Vicario, aliisque Monasterii Officialibus, sed id facere, ac supplere possint per Socium, seu Conversum sibi destinatum, qui singulis vicibus tam egressus, quam reditus ad Monasterium, seu Domum, se coram illis omnino repræsentare debebit, Choro sicuti alii Monachi assistant, ac præsertim intersint orationi mentali quolibet mane, Missæ Conventuali, ac Vesperis canendis saltem diebus festivis ad præscriptum supradictarum Clementis Prædecessoris literarum, necnon etiam Missis absque cantu celebrandis, prout Superior localis injunxerit, & ordinaverit, excepto dumtaxat casu infirmitatis, aut alicujus particularis necessitatis per eumdem Superiorem localem recognoscendæ intervenire debeant in Refectorio primæ mensæ cum aliis Monachis. Vestiarium eis subministrandum, illud Vicarii Monasterii hujusmodi pro tempore non excedat, neque ipsis licitum sit quamcumque personam, quæ illis inserviat, etsi Monasterio nullatenus oneri foret ad sui libitum eligere, sed contenti sint servitio personæ, quæ eis a Superiore locali præfato assignabitur a familia Monasterii ejusdem Superioris localis arbitrio, & sine publici servitii detrimento assumendæ. Occasione visitationum simul cum aliis Religiosis intervenire debeant publicæ receptioni Visitatorum, ad fores Ecclesiæ fieri solitæ, necnon in Capitulo intimationi ejusmodi Visitationum, quibus etiam subjecti existant, huicque Ordinationi Visitatores secluso insistant, sua ad hoc, si opus fuerit, utendo auctoritate: onerata pro enarratorum Decretorum executione, & implemento ipsorum Abbatum Titularium, ac Superiorum Localium conscientia.

§. 3. Cum

Preces Procuratoris Gen. pro confirmatione.

§. 3. Cum autem ficut eadem expofitio fubjungebat, prædictus Procurator Generalis præmiffa, utpote, quæ in Divini cultus augmentum, ac ejufdem Congregationis utilitatem, & levamen cedere dignofcuntur, quo folidius fubfiftant, & ferventur exactius, Apoftolicæ Confirmationis noftræ patrocinio communiri plurimum defideret. Nos ipfum Procuratorem Generalem fpecialibus favoribus, & gratiis profequi volentes, & a quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & Interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatus exiftit ad effectum præfentium dumtaxat confequendum harum ferie abfolventes, & abfolutum fore cenfentes, hujufmodi fupplicationibus inclinati, & attenta relatione dilecti filii noftri Nicolai S. R. E. Presbyteri Cardinalis Spinulæ nuncupati dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apoftolicam Protectoris Nobis fuper præmiffis facta, omnia, & fingula Decreta fupradicta, feu Ordinationes in memorato Capitulo Generali edita, ficut præmittitur, auctoritate Apoftolica tenore præfentium confirmamus, & approbamus, illifque inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & fingulos Juris, & facti defectus, fi qui defuper quomodolibet intervenerint fupplemus, necnon illa exacte, & inconcuffe obfervari, & adimpleri fub pœnis quoad ipfos Abbates Titulares privationis fuorum privilegiorum, vocifque activæ, & paffivæ ipfo facto incurrendis, quo vero ad Abbates, feu Superiores locales, qui in eis debitæ executioni demandandis, & fervari faciendis negligentes, ac culpabiles fuerint Definitorii Generalis, vel Superiorum Generalium d. Congregationis arbitrio pro modo culpæ infligendis auctoritate, & tenore prædictis præcipimus, & mandamus.

Confirmatio relatorum decret.

Præcipitur eadem obfervari fub quibufdam pœnis.

Claufulæ.

§. 4. Decernentes ipfas præfentes literas femper firmas, validas, & efficaces exiftere, & fore, fuofque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos fpectat, & pro tempore quandocumque fpectabit in omnibus, & per omnia pleniffime fuffragari. Sicque, & non aliter in præmiffis per quofcumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caufarum Palatii Apoftolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane fi fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obftantibus Conftitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, necnon quatenus opus fit, Congregationis Ordinis, & Monafteriorum prædictorum, aliifve quibufvis etiam Juramento, confirmatione Apoftolica, aut quavis firmitate alia roboratis, ftatutis, & confuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoftolicis in contrarium præmifforum quomodolibet conceffis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & fingulis, illorum tenores præfentibus pro plene, & fufficienter expreffis, ac ad verbum infertis habentes illis alias in fuo robore permanfuris, ad præmifforum effectum hac vice dumtaxat, fpecialiter, & expreffe derogamus, cæterifque contrariis quibufcumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum fub annulo Pifcatoris die VI. Septemb. MDCCXXIX. Pontificatus noftri Anno Sexto.

CCXXII. Erigitur Primaria Congregatio vulgo nuncupat. *la Buona Morte* in Ecclefia Domus Profeffæ Soc. Jefu, cum Indulgentiis per modum fuffragii applicandis.

Alia hujus Conftit. ed. 1727. Apr. 1. P. 3. erecta fuit Archiconfraternitas Concept. B. M. V. in Ecclefia de Aracœli de Urbe.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 23. Sept. 1729. An. 6.

Prooemium cum caufa indictiva Indulgentiarum infrafcriptarum.

Redemptoris noftri Jefu Chrifti pro falute humani Generis in ara Crucis immolati vices, licet immeriti gerentes in terris, dum attendimus ad uberes fructus, quos ubique terrarum in Militanti Ecclefia Venerabilis Societas JESU verbo, doctrina, & exemplis in dies copiofius affert, ad illam peculiarem curam profpicimus, qua Chriftifideles pretiofo tanti Holocaufti Sanguine redemptos, ex hujufmodi memoria ad pia, & falutaria opera ferventer excitat; Apoftolici muneris noftri effe reputamus, fpiritualium largitionum abundantiam defuper effundere, ut ipforum fidelium fanctis hujufmodi operibus vacantium Religio, & devotio continuum fufcipiat incrementum, hifque votiva falus proveniat animarum.

Primordia Congregationis Bonæ Mortis.

§. 1. Exhibita fiquidem Nobis nuper pro parte dilecti Filii Michaelis Angeli Tamburrini moderni Præpofiti Generalis Societatis JESU petitio continebat, quod a feptuaginta annis, & ultra in Ecclefia Domus Profeffæ ejufdem Societatis JESU de Urbe feria fexta (alias non impedita) cujuslibet hebdomadæ, inibi vefpere Sanctiffimum Euchariftiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur duo ex Presbyteris Regularibus d. Societatis ad infrafcripta fpecialiter deputati piæ Fidelium contemplationi acerbiffima mortis Domini Noftri Jefu Chrifti in Cruce pendentis, ejufque Genitricis B. Mariæ Virginis ad Crucem adftantis dolorum, & lacrymarum monumenta variis colloquiis, precumque recitationibus devote refpective repræfentant, ac verbum Dei falubres ad bene moriendum meditationes excitando in virtute etiam refpective edocent, unde nonnulli Chriftifideles piorum, & falutarium operum hujufmodi Inftituto moti fe invicem in dicta Ecclefia congregari cœperant, & circa præmiffa vacantes abinde citra Chriftifidelium Congregatio fub titulo, & denominatione Domini Noftri Jefu Chrifti in Cruce moribundi, ac Beatiffimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis dolorofæ *della Buona Morte* nuncupari cœpit, & nuncupatur ad præfens; eidemque Congregationi quædam propterea Indulgentia etiam per modum fuffragii applicanda cum nonnullis relaxationibus a fel. rec. Alexandro Papa VII. Prædeceffore noftro fub certis modo, & forma tunc expreffis fucceffive conceffa fuit prout in literis Apoftolicis ejufdem Alexandri Prædeceffloris in forma Brevis fub Annulo Pifcatoris defuper fub dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die vigefima prima Menfis Augufti anni Domini millefimi fexcentefimi quinquagefimi quinti, Pontificatus præfati Alexandri Prædecefforis Anno primo expeditis plenius continetur.

Inftitutum Bonæ Mortis in Ecclefiis Societatis ubique terrarum exercetur.

§. 2. Cum autem, ficut eadem petitio fubjungebat in diverfis mundi partibus, & præfertim infignibus Europæ Civitatibus dictæ Societatis Domus profeffæ, Collegia, & Refidentiæ refpective fundata exiftant, & in eorum refpective Ecclefiis (ut plurimum diebus Dominicis) fimiliter non impeditis, dum in eis Sanctiffimum Euchariftiæ Sacramentum publicæ venerationi exponitur, uno ex Presbyteris Regularibus dictæ Societatis præmiffa, ut præfertur, repræfentante, edocente, Inftitutum hujufmodi ad Dei gloriam, ac publicam falutem, & fpiritualem confolationem, cum multiplici fructu exinde prove-

niente

niente jugiter exerceatur: ac operæ pretium it, ut in primo dicta Ecclesia eorumdem Fidelium Primaria Congregatio, sub titulo, ac denominatione præfatis, ad laudabile eorum in piis operibus, & officiis hujusmodi studium nostris beneficiis, & Indulgentiarum præmiis conservandum, & augendum stabiliatur, & instituatur.

Primariæ Congregationis præd. Institutio.

§. 3. Quare pro parte dicti Michaelis Angeli Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus ei in præmissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur salutiferum opus hujusmodi plurimum in Domino commendantes, ac præmissis, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ipsumque Michaelem Angelum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon Alexandri Prædecessoris literarum præfatarum, tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in primodicta Ecclesia unam utriusque sexus Christifidelium primariam Congregationem sub invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce moribundi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ ejus Genitricis dolorosæ, vulgo -- *della Buona Morte* nuncupatam; quæ per præfatum Michaelem Angelum, & pro tempore existentem Præpositum Generalem dictæ Societatis, seu illo defuncto, donec alius ad officium Præpositi Generalis hujusmodi canonice assumatur per Vicarium etiam Generalem ejusdem Societatis dirigi debeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo sine tamen ipsius Societatis præjudico, erigimus, & instituimus.

Concessio Indulgentiæ plen. pro Sodalibus in ingressu.

§. 4. Ut autem primaria Congregatio hujusmodi pro gratiarum, & munerum cælestium largitione devotionis, ac pietatis jugiter proficiat incrementis de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; omnibus, & singulis utriusque sexus christifidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui deinceps in Sodales ejusdem Primariæ Congregationis recipientur, die prima illorum receptionis hujusmodi, si Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in primodicta Ecclesia, aut ubicumque potuerint, ac in mortis articulo eo die sumpserint.

§. 5. Ac ipsis, & pro tempore existentibus dictæ Primariæ Congregationis sodalibus ubilibet degentibus similiter vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione, si id commode fieri poterit, refectis, vel saltem contritis in eorum mortis articulo pium nomen Jesu corde, si ore nequiverint, devote invocantibus, aut aliquod pœnitentiæ signum facientibus.

Et in una ex sextis Feriis hebdomadæ, seu una ex diebus Dominicis cujuslibet Mensis.

§. 6. Insuper eisdem sodalibus qui etiam vere pœnitentes, & confessi semel quolibet mense in una ex sextis feriis hebdomadæ, seu in una ex diebus Dominicis cujuslibet mensis per eos ad sui libitum respective eligenda, prout expositio Sanctissimi Sacramenti vespere in qualibet ex dictis sextis Feriis, seu diebus Dominicis fiet:

Necnon festis Domini, ac B. M. V. Sanctorum Apostolorum S. Josephi, & aliorum &c.

§. 7. Necnon in Nativitatis, Resurrectionis, & Ascensionis Domini nostri Jesu Christi, ac Epiphaniæ, & Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, ac Corporis Christi, necnon in Purificationis, Annunciationis, Assumptionis, Conceptionis, & Nativitatis B. M. Virginis, ac Nativitatis S. Joannis Baptistæ, & singulorum Sanctorum Apostolorum, videlicet Petri, Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi, Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis, Judæ, & Mathiæ, necnon S. Josephi, & Commemorationis omnium Sanctorum Festis diebus præfatum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in primodicta Ecclesia sumpserint, ac inibi pias ad Deum preces, prout unicuique sugeret devotio, pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, hæreticorum, & infidelium conversione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, ac nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis prosperitate devote effuderint, quo die singulorum festorum dierum hujusmodi id pro tempore fecerint, plenariam omnium peccatorum suorum veniam, & remissionem, Apostolica auctoritate misericorditer in Domino earumdem tenore præsentium etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

Indulgentia 7. annorum pariter conceditur iis, qui expositioni Venerabilis interfuerint, aut disciplinam fecerin. qualibet feria 6 xta, seu die Dominica.

§. 8. Iis vero, qui expositioni Sanctissimi Sacramenti Vespere, in qualibet ex dictis sextis feriis, seu in qualibet ex dictis diebus Dominicis, ut præfertur faciendæ devote interfuerint, & ut præfertur oraverint, aut corpus suum flagellaverint, seu ut vulgo dicitur disciplinam fecerint; septem annos, & totidem quadragenas.

Indulgentia alia unius anni, toties quoties corpora Defunctorum associaverint, aut alia pia opera exercuerint &c.

§. 9. Illis autem, qui de eorumdem Sodalium numero existentium, vel aliorum Christifidelium defunctorum corpora ad sepulturam Ecclesiasticam associaverint, aut Infirmi, vel impediti audito signo campanæ genuflexi, si per infirmitatem licebit, orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro salute animæ defuncti, vel corporis infirmi recitaverint; quique Congregationibus tam publicis, quam privatis, ac Divinis Officiis, spiritualibusque colloquiis, exhortationibus, & aliis Piis Officiis, etiam in sodalis, seu aliorum Christifidelium defunctorum suffragium per præfatam Primariam Congregationem ordinandis, & ab ipo Michaele Angelo, seu pro tempore existente Præposito, seu Vicario Generali approbandis ac diebus feriatis Missæ Sacrificio interfuerint, aut Vespertino tempore, antequam cubent, conscientiam suam diligenter examinaverint, seu pauperes infirmos, tam Sodales, quam alios in Hospitalibus, vel privatis Domibus, necnon Carceratos visitaverint, quoties horum quodvis fecerint unum annum de eis injunctis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis Apostolica auctoritate, & tenore similibus, etiam misericorditer in Domino relaxamus.

Sodales ubivis locorum possunt consequi præfatas indulgentias.

§. 10. Insuper ne præfati Sodales, si aliquando eos ab ipsa Urbe abesse, vel alibi commorari contingat, hujusmodi Indulgentiarum, & aliarum gratiarum spiritualium effectu, & fructu frustrati remaneant, eisdem Sodalibus extra Urbem locorum pro tempore commorantibus, ut in locis, ubi eos pro tempore residere, seu morari contigerit, opera prædicta, quæ ipsi Sodales in Urbe præsentes pro singularum Indulgentiarum, remissionum, & relaxationum hujusmodi consequutione observare deberent; apud Ecclesias eorumdem locorum, aut alibi, prius poterunt, observando, & exequendo; omnes easdem Indulgentias, remissiones, & relaxationes habeant, & illæ eis pariter suffragentur.

Indulgenti. Stationum, Urbis visitantibus Eccle-

§. 11. Necnon tam in Urbe præsentes, quam alibi ubivis locorum commorantes Sodales Primariæ Congregationis hujusmodi, qui

qui singulis Quadragesimalibus, & aliis anni temporibus a diebus Stationum Ecclesiarum dictæ Urbis, & extra illius muros, quæ a Christifidelibus pro consequendis Indulgentiis, & remissionibus visitari solent; dictæ Societatis, si ibi fuerit, alioquin aliam Ecclesiam, seu Cappellam, in locis, ubi eos pro tempore residere, seu morari contigerit, ut præfertur, devote visitaverint, & ibi septies orationem Dominicam, & septies salutationem Angelicam recitaverint; tot & easdem Indulgentias consequantur, quas consequerentur, si iisdem temporibus, & diebus singulas Ecclesias dictæ Urbis, & extra illius muros hujusmodi pro iisdem Stationibus, & Indulgentiis consequendis deputatas personaliter visitarent, ac omnia, & singula, quæ pro hujusmodi gratiarum exequutione quomodolibet requiruntur, plene adimplerent.

Facultas pro Præposito seu Vicario Gen. alias Congregationes aggregandi.

§. 12. Præterea eidem Michaeli Angelo, ac pro tempore existenti dictæ Societatis Præposito, seu Vicario Generali, ut in quibusvis aliis dictæ Societatis Domorum professarum, & Residentiarum extra Urbem prædictam per universum Orbem nunc, & pro tempore existentibus Ecclesiis, pro eorumdem piorum operum incremento, quascumque alias aliorum utriusque sexus Christifidelium Congregationes sub titulo, & denominatione præfatis, quæ ab ipsa Primaria Congregatione, tanquam membra a capite dependeant, auctoritate nostra sine tamen Societatis, aut Domorum professarum, Collegiorum, & residentiarum Ecclesiarum hujusmodi præjudicio erigere, & instituere, illasque eidem Primariæ Congregationi aggregare, ac eis sic erectis, institutis, & aggregatis, earumque Sodalibus prædictas, ac omnes, & quascumque alias Indulgentias, peccatorum remissiones, relaxationes, gratias, & facultates tam spirituales, quam temporales a Nobis dictaque Sede Primariæ Congregationi hujusmodi de cætero concedendas, itaut Sodales aliarum Congregationum hujusmodi observantes, & exequentes ea, quæ ipsius Primariæ Congregationis Sodales pro Indulgentiis, & remissionibus, & relaxationibus hujusmodi consequendis observare, & exequi debent, easdem Indulgentias, peccatorum remissiones, & relaxationes pariter consequantur (facultate aggregandi, & gratias hujusmodi aliis concedendi dumtaxat excepta) communicare.

Congregationes visitandi.

§. 13. Necnon tam Primariam, quam omnes, & singulas ei aggregandas Congregationes hujusmodi per se, vel alium, seu alios ejusdem Societatis Presbyteros Regulares idoneos ad id ab eo deputandos visitare.

Statuta condendi.

§. 14. Et pro earum felici statu, regimine, & directione quæcumque Statuta, Constitutiones, & Decreta, licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Concilii Tridentini Decretis non contraria, necnon ab ipso Michaele Angelo, & pro tempore existente dictæ Societatis Præposito, seu Vicario Generali, si per alium, vel alios deputandos hujusmodi fiant, examinanda, & approbanda edere, ac postquam edita fuerint, quoties pro eorum, & temporum qualitate, aut alias expediens ei videbitur immutare, corrigere, moderari, & reformare, aut alia ex integro condere libere, & licite valeat; eisdem auctoritate Apostolica, & tenore similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Præsentes literas non comprehendi sub quibusvis etiam Cruciatæ Sanctæ concessionum revocationibus.

§. 15. Decernentes Statuta, Constitutiones, & Decreta hujusmodi, postquam edita, immutata, correcta, moderata, reformata, & condita fuerint ab omnibus Sodalibus prædictis inviolabiliter observari debere, ac præsentes literas sub quibuscumque similium, vel dissimilium Indulgentiarum, & aliarum gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam in favore Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, seu Cruciatæ Sanctæ, aut alias per Nos, & alios Romanos Pontifices Successores nostros, aut dictam Sedem, etiam motu proprio, & consistorialiter, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, seu ad quorumvis etiam Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam pro tempore quomodolibet factis, minime comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse, & censeri, necnon omnibus quoslibet concernunt, suffragari debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatur.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de Indulgentiis, etiam ad instar non concedendis, & clausulis in illis ponendis; aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis alia expressio habenda, seu qualibet alia exquisita, & insolita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus etiam pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque: Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Prædictæ Indulgentiæ per modum suffragii applicari possunt.

§. 17. Volumus autem, quod præfati Sodales dictæ Primariæ Congregationis omnes, & singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, & relaxationes hujusmodi ab ipsis, ut præfertur consequendas, etiam per modum suffragii pro animabus Christifidelium Defunctorum, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint.

Transumptis adhibeatur fides.

§. 18. Præterea etiam volumus, quod earumdem præsentium transumptis etiam impressis Procuratoris Generalis ipsius Societatis, vel Notarii publici manu, & Personæ alicujus in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel pro tempore existentis Præpositi, aut Vicarii Generalis ejusdem Societatis Sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique locorum in Judicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 19. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, erectionis institutionis, concessionis, elargitionis, relaxationis, Indulti, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXIX. Nono Kalendas Octobris Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Confir-

CCXXIII. Confirmatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis Minorum, quod Vocales Indiarum Occidentalium d. Ordinis, qui Discalceati nuncupantur frui debeant præmio, & præeminentiis statutis per Constitutiones, etsi nonnullæ eis desint qualitates.

De confirmatione aliorum Decretorum Capituli Generalis eorumdem Fratrum vide aliam hujus Const. ed. 1730. Jan. 19. Pont. 6., & Inn. XIII. Const. ed. 1723. Jun. 3. Pont. 3. con firmatum fuit Decretum alterius Capituli Gen. eorumdem in perenne grati animi erga S. S. argumentum emanatum.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio, & causa; cur a prædicto Capitulo Decretum præfatum emanaverit.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Emmanuel de Vicuna Definitor, & prominister Provincialis Provinciæ S. Didaci in Regno Mexican. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum tam suo, quam aliorum Vocalium, qui ex Indiis Occidentalibus ad Capitulum Generale dicti Ordinis in Civitate Mediolanen. novissime celebratum convenerunt, nomine, quod cum Fratribus Ordinis eorumdem Minorum S. Francisci de Observantia etiam nuncupatorum, ex Indiis hujusmodi ad Capitula Generalia, quæ in Europa peraguntur, accedentibus per Constitutiones ipsius Ordinis privilegia, & exemptiones, quibus de jure, & consuetudine Patres Provinciæ in eodem Ordine gaudent, tametsi aliquæ qualitates ad hoc, a dictis Constitutionibus requisitæ eis cæteroquin deessent ob longi itineris labores, ac discrimina, quæ subire debent concessa reperiantur; Ipseque Emmanuel una cum cæteris Vocalibus prædictis considerans se quoque, & Fratres Discalceatos eisdem incommodis, ac difficultatibus, quibus illi de Observantia subjacent in accessu ad Capitula Generalia hujusmodi obnoxios esse, ne diverso ab eis jure, ubi par ratio militat, censerentur, deteriorisque, ac illis forent conditionis preces novissimo Capitulo Generali præfato porrexisset, ad hoc, ut præmium Fratribus de Observantia ex Indiis ad Capitula Generalia venientibus per dictas Constitutiones statutum tunc, ac deinceps ad ipsos Fratres Discalceatos extenderetur, iisque rationi consonis repertis, emanavit a dicto Capitulo Generali Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præd. Capituli Gen.

§. 2. Convocato Definitorio Generali die 11. Junii, pendentibus adhuc actis Capitularibus, & propositis in eo laboribus, & periculis, quibus PP. Vocales Indiarum in tam longo, & arduo itinere subjecti fuerunt, idem Definitorium statuit, & decrevit, ut omnes præfati PP. Vocales, etsi nonnullæ deficiant qualitates pro consequendo præmio statuto a Constitutionibus Ordinis venientibus ad Capitulum Generale præsertim Cismontanum, tali præmio, ac præeminentiis frui debere. Datum Mediolani die 12. Augusti 1729.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat dictus Emmanuel præmissa quo firmius subsistant, ac serventur exactius Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri & alias opportune desuper a Nobis provideri summopere desideret; Nos eumdem Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus, quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus, ac cæterorum Vocalium supradictorum nomine Nobis, super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint supplemus, necnon privilegia, & gratias, quibus prædicti Fratres de Observantia ad Capitula Generalia exinde venientes juxta dicti Ordinis Constitutiones fruuntur, seu frui possunt, ad eosdem Fratres Discalceatos, qui deinceps futuris temporibus ex Indiis, & Capitula Generalia hujusmodi accederet, auctoritate, & tenore præfatis extendimus, & ampliamus.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, illiusque Provinciarum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXX. Sept. MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXXIV. Confirmatur Decretum Episc., & Regular. super concessione facultatis Præfecto, & Definitorio Generalibus Ordinis Fratrum Bethlehemitarum nuncupatorum admittendi aliquos Presbyteros Sæculares ad Habitum, & Professionem.

De aliis facultatibus ab eodem Pontifice iisdem factis vid. Const. ed. 1728. Septemb. 13. Pont. 5.

Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ expositæ a prædictis Præfecto, & Ass.

§. 1. NUper pro parte dilectorum Filiorum Modernorum Præfecti, & Assistentium Generalium Ordinis Fratrum

Bethlehe-

Bethlehemitarum nuncupatorum Congregationi Venerabil. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod, licet in Constitutionibus dicti Ordinis a Sede Apostolica confirmatis cap. 2. §. 8. expresse dispositum fuisset, ut non possit admitti in ejusmodi Religionem ullus, qui sit in ordine Sacro constitutus, nec Capellani, nec ullo alio titulo, neque ullus frater ex tunc admissis, & in posterum admittendis ordinari, quia statui Sacerdotali non conveniunt manualia Ministeria, in quibus exercere se debent Fratres prædicti, nihilominus in Capitulo Generali ejusdem Ordinis celebrato anno 1721. in Civitate Liman. resolutum fuerat per communia suffragia, quod expediret habere in præfato Ordine Religiosos, qui deinceps ad Sacerdotium promoverentur sub quibusdam tamen conditionibus quarum quinta erat, quod in quolibet Conventu non adessent nisi duo Sacerdotes, & in Domibus, quæ Matrices existunt tres, ad effectum supplendi in casum obitus in aliis Conventibus, hæcque, & aliæ resolutiones capto in ejusmodi Capitulo Generali a Nobis confirmatæ, & approbatæ fuerant per binas alias nostras in simili forma Brevis die 4. Maji 1725., & die 8. Septembris 1728. desuper expeditas literas, & in eadem expositione subjuncto, quod ob exiguum numerum Religiosorum, qui sint habiles ascendendi ad Sacerdotium, ac propter ingentem numerum infirmorum existentium in Hospitalibus, & Conventibus præfati Ordinis contingere posset, quod prædicti infirmi absque Sacramentis decederent, ac proinde ipsorum Exponentium nomine eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut pro opportuno remedio indulgere, ac impertiri vellet perpetuam facultatem Præfecto, & Definitorio generalibus pro tempore existen. dicti Ordinis admittendi imposterum ad habitum, & professionem quoscumque Presbyteros Seculares, & ad sacros Ordines in Seculo promotos, qui ad hoc idonei censerentur, dummodo tamen non excederent numerum præfixum in præcitata quinta conditione cum potestate etiam subdelegandi in Casibus necessariis istam facultatem omnibus Superioribus localibus dicti Ordinis degentibus in Regnis Peruano, & Mexicano, & cum expressa derogatione supradicti Cap. 2. n. 7. Constitutionum, ubi expresse cavetur, ne Presbyteri Seculares, & in Ordinibus sacris constituti in Religionem præfatam admittantur; Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris qui sequitur videlicet:

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, referente Eminentissimo Cardinali Belluga censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore benigne rescribit -- Pro gratia, ut petitur Romæ die 30. Septembris 1729. J. Franciscus Cardinalis Lercari. A. Archiepiscopus Penen. Secretarius. Loco ✠ Sigilli.

§. 3. Cum autem sicut prædicti Præfectus, & Assistentes Generales Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & exactius servetur, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illarumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Confirmatio relati Decreti.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præmissis, aliisque dicti Ordinis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXXV.

Extenduntur Literæ Apostolicæ Sanctitatis Suæ, alias editæ circa Tertiariorum de Pœnitentia, Ordinis S. Francisci, subjectionem Generali, & Superioribus Regularibus Minorum de Observantia; ad Tertiarios etiam Sæculares dicti Tertii Ordinis.

Dictæ literæ editæ fuerunt 1725. Dec. 10. P. 2.

BENEDICTUS PAPA XIII. Dat. 30. Sept. 1729. An. 6.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Bonaventura Gervasi Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis S. Francisci, quod cum Ministro Generali pro tempore existenti ejusdem Ordinis in vim Regulæ *cap.* 2. necnon binarum Apostolicarum, unius scilicet fel. rec. Clementis VII., quæ incipit: *Dum uberes fructus &c.* Idibus Martii 1526. & alterius re. mem. Pauli III. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, cujus initium est: *Ad fructus uberes &c.* Quinto nonas Julii 1547. sub plumbo emanatarum, facultas competat per se, aliosve Superiores subalternos recipiendi in eumdem Ordinem Tertiarios, etiam Seculares, sive in propriis Domibus degentes, sive collegialiter viventes, quorum aliqui, etiam num reperiuntur, qui ab ipsius Ministri generalis directione dependent; idem Bonaventura ad tollendas quascumque molestias, & vexationes, quas non minus Tertiarii Seculares hujusmodi, quam Minister Generalis, aliique Superiores Exponuntur causæ, ob quas prædicta extensio fieri debeat.

subalterni præfati sibi inferri posse verentur ab iis locorum Ordinariis, qui dictos Tertiarios Seculares suæ obedientiæ subjicere vellent, literas nostras itidem sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1725. Quarto idus Decembris Pontificatus nostri Anno Secundo editas per quas inter alia Tertiarii de Pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Ministri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de observantia subjiciuntur seu subjecti declarantur, ad Tertiarios ejusdem Tertii Ordinis per Nos extendi plurimum desiderat, quemadmodum ad Tertiarios Fratrum etiam Minorum ejusdem S. Francisci Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, aliorumque Ordinum Regularium jam extendimus, præsertim quia dictus Tertius Ordo admissus fuit a memoratis Clemente, & Paulo Prædecessoribus in enarratis eorum Constitutionibus ad participationem privilegiorum quatuor Ordinibus Mendicantibus, & nominatim Ordini Fratrum Minorum S. Francisci ab hac Sancta Sede concessorum, Nosque ejusmodi participationem in Literis nostris præfatis confirmavimus, & ad majorem cautelam denuo concessimus: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsius Bonaventuræ votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere eumque specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac literarum nostrarum præfatarum tenores, & alia quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & specificatis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, literas nostras prædictas, quibus inter alia Tertiarii de pœnitentia nuncupati directioni, curæ, & regimini Ministri Generalis, ac Superiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum subjiciuntur, seu subjecti declarantur, sicut præmittitur ad Tertiarios, etiam Seculares Tertii Ordinis directioni, curæ, & regimini pariter subjaceant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo extendimus, & ampliamus.

Extensio præfata Literarum ejusdem Sanctitatis Suæ ad prædictos Tertiarios d. Tertii Ordinis.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dictorum Ordinum, aliisve quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Septembris MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno VI.

CCXXVI. Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis Gallico idiomate sub titulo -- *Mandement de Monseigneur l'Evêque* (de Metz) *qui défend de reciter l'Office imprimé sur une feuille volante &c.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

Similis revocatio, & annullatio quarumdam ordinationum Episcopi Antissiodunensis facta fuit alia hujus Const. ed. 1729. Sept. 17. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 8. Oct. 1729. An.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Cum ad Apostolatus nostri notitiam pervenisset in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo -- *Mandement de Monseigneur l'Evêque* (de Metz) *qui défend de reciter l'Office imprimé sur une feuille volante, qui commence par ces mots.* Die 25. Maji in Festo Sancti Gregorii VII. Papæ, & Confess. *Donné à Frescati, le Seiziéme du Mois d'Août Mil-sept-cens-vingt-neuf* -- Nos quamplures ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore, tenore præsentium declaramus.

Ordinationes, in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§. 2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manu scripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium prohibemus, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus, etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a quo nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus tradere, atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Eorum retentio interdicitur.

§. 3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Mandatum publicationis harum literarum.

§. 4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides habenda transumptis.

Datum

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Octob. MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXXVII. Revocantur, & annullantur Ordinationes contentæ in quibusdam foliis Gallico idiomate impressis sub titulo -- *Mandement de Monseigneur l'Evêque de Montpellier, portant condamnation d'une feuille imprimée contenant un prétendu Office pour la Fête de Gregoire VII. &c.* Cum prohibitione eorumdem Foliorum.

De revocatione similium ordinationum super eadem re ab Episcopo Metensi factarum, vide praecedentem.

Dat.6.Dec. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ordinationes in præfatis foliis contentæ, irritæ declarantur.

§. 1. CUM Nobis innotuisset in vulgus circumferri quædam folia Gallico idiomate typis impressa sub titulo -- *Mandement de Monseigneur l'Evêque de Montpellier, portant Condamnatiom d'une feuille imprimée contenant un prétendu Office pour la Fête de Gregoire VII. Donné à Montpellier le 30. Juillet 1729.* quam plures ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliosque in Sacra Theologia Magistros ad illorum examen delegimus, qui post maturam eorumdem foliorum discussionem, quid sibi ea super re videretur, Nobis retulerunt. Auditis itaque memoratorum Cardinalium, & in Sacra Theologia Magistrorum Sententiis, de Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordinationes in præfatis foliis contentas, nullas, inanes, invalidas, irritas, attentatas, nulliusque omnino roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore præsentium declaramus.

Eorum retentio interdicitur.

§. 2. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, harum serie revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus, & mandamus; folia vero prædicta tam impressa, quam etiam manuscripta legi, seu retineri tenore pariter præsentium, illorumque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus, & singulis Christifidelibus etiam specifica, & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam, præterquam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino quoque interdicimus. Volentes, & auctoritate Apostolica mandantes, ut quicumque folia hujusmodi penes se habuerint, illa statim, atque præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, tradere, atque consignare teneantur; hi vero ea sibi sic tradita illico flammis aboleri curent; In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandatur publicatio earum literarum.

§. 3. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illorum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & auctoritate præfata decernimus, ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fides habenda transumptis.

§. 4. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die VI. Decembris MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXXVIII. Prohibetur Fratribus Ordinis S. Joannis Dei procurare, vel admittere favores extra eumdem Ordinem pro consecutione Dignitatum, & officiorum &c.

Alia hujus Const. ed. 1725. Sept. 7. P. 2. nonnulla statuta fuerunt pro bono ejusdem Ordinis regimine, & Clem. XII. Const. ed. 1732. Oct. 1. P. 3. revocantur nonnulla privilegia personalia iisdem Fratribus alias concessa.

Dat.12.Dec. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti, & causæ ad hanc Constitutionem edendam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Prior Generalis Fratrum Ordinis S. Joannis Dei, quod licet tam per ejusdem Ordinis, Apostolicasque Constitutiones, quam per alias nostras in simili forma Brevis pro bono ipsius Ordinis regimine die 17. Septemb. 1725. expeditas literas Fratribus prædictis quoscumque extra eundem ordinem favores pro Dignitatibus, & Officiis in eo assequendis procurare, vel admittere sub gravissimis etiam excommunicationis latæ sententiæ pœnis prohibitum fuerit, nihilominus ipse Prior Generalis veretur, ne occasione proximi Capituli generalis ejusdem Ordinis aliqui ex dictis fratribus æternæ suæ salutis immemores, ac cæca ambitione honorumque cupiditate obrepti ad ejusmodi vetitos favores recurrere præsumant, unde libertas prædicti capituli Generalis, ac religiosa ipsius ordinis tranquillitas, providumque gubernium non mediocre acciperet detrimentum. Quare dictus Prior Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Prohibitio prædicta.

§. 2. Nos igitur ipsius Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus nunc, & pro tempore existentibus, ne occasione proximi, seu alterius deinceps celebrandi Capituli generalis, ejusdem Ordinis, electionumque in eo faciendarum, favores, preces, vel commendationes extra ordinem præfatum pro consecutione alicujus Dignitatis, seu Officii quoque modo procurare, deferre, vel recipere, & admittere audeant, seu præsumant sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ necnon voti, sive suffragii, quod in eodem Capitulo Generali habebent, eo ipso absque alia declaratione per contravenientes incurrenda præter, & ultra alias

pœnas adversus similia perpetrantes in memoratis Ordinis, & Apostolicis Constitutionibus, nostrisque literis contentas, & expressas, quas salvas, & firmas esse volumus, auctoritate Apostolica harum serie prohibemus, & interdicimus. Dantes Definitorio ejusdem Capituli generalis plenam, ac liberam facultatem excludendi ab ejusmodi voto, sive suffragio in ipso Capitulo Generali ferendo quotquot hanc nostram prohibitionem quomodolibet transgressos fuisse compererit.

Clausulæ.

§. 3. Ac decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XII. Decembris MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno Sexto.

CCXXIX. Declarantur nulla Edicta, aliaque gesta per Magistratus, seu Officiales, & Ministros seculares adversus Decretum extensionis S. Gregorii Papæ VII. ad universos Christifideles, qui ad horas Canonicas tenentur a SS. D. N. Benedicto XIII. nuper editum, cum illorum omnium revocatione, cassatione, & abolitione.

Alias hujus Const. ed. 1729. Dec. 6. P. 6. revocatæ fuerunt & annullatæ quædam ordinationes super eadem re Episcopi Montispessulani.

Dat. 19. Dec. 1729. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nonnulla Edicta a Ministris sæcularibus adversus prædictũ Decretum emanata narrantur.

§. 1. Cum ad aures nostras pervenerit, nonnullos Magistratus, seu Officiales, & Ministros seculares quibusdam Edictis, Decretis, Senatusconsultis, Præceptis, Mandatis, aut id genus, aliisve quocumque nomine nuncupatis ordinationibus, seu Provisionibus adversus decretum extensionis ad universos Christifideles, qui ad horas canonicas tenentur, officii S. Gregorii Papæ VII. quod prius ex Indultis fe. re. Pauli V. Clementis X., Alexandri VIII. & Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum in pluribus jam Christiani Orbis Ecclesiis passim recitabatur, atque publice, & solemniter celebrabatur, a Nobis ad augendum cultum *S. Pontificis & Confessoris*, qui in extirpandis erroribus, Ecclesiastica disciplina restituenda, & instauranda, corruptisque moribus reformandis strenue, ac indefesse elaboravit, novissime editum, insurrexisse.

§. 2. Hinc est, quod nos ex debito Pastoralis officii, quod humilitati nostræ, meritis licet, & viribus longe impari, commisit divina dignatio, nostram, & Ecclesiasticam auctoritatem a perniciosis hujusmodi laicorum conatibus illæsam, & illibatam tueri, & conservare volentes, necnon omnium, & singulorum, quæ in præmissis, seu eorum occasione quovis modo, acta, & gesta fuerunt, seriem, aliave quæcumque etiam specificam, & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis habentes, de quamplurium venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, Edicta, Decreta, Senatusconsulta, Præcepta, mandata, & quasvis alias quocumque nomine nuncupatas ordinationes, sive provisiones per Magistratus, etiam supremos, seu officiales, & Ministros Seculares aut alias a quacumque laicali potestate, ejusque nomine adversus Decretum extensionis Officii ejusdem S. Gregorii Papæ VII. per Nos sicut præmittitur, editum quomodocumque, & ubicumque, promulgata, & promulgatas, ac quævis alia in præmissis, seu eorum occasione quomodolibet acta, gesta, & ordinata, cum omnibus, & singulis inde secutis, & forsan quandocumque secuturis penitus, & omnino nulla, inania, invalida, irrita, & de facto præsumpta, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse, & perpetuo fore, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

Declaratio nullitatis prædictorum

Abolitio, & revocatio eorumdem.

§. 3. Et nihilominus ad majorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocatis, cassatis, irritis, nullis, invalidis, & abolitis, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuis semper haberi volumus: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Mandatur publicatio harum Literarum.

§. 4. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus, ac pariter decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, curiæque generalis in Monte Citatorio, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, & sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Fides habenda transumtis.

§. 5. Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud, ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Decemb. MDCCXXIX. Pontificatus nostri anno Sexto.

CCXXX.

Indicitur Beatificatio Servi Dei Petri Forerii *de Matainćuria* Sacerdotis Lotharingi, Reformatoris Congregationis *Salvatoris nostri* nuncupatæ, Ordinis Canon. Reg. S. Aug.

Alia hujus Const. ed. 1729. Mart. 12. P. 5. indicta fuit Beatificatio Servi Dei Fidelis a Sigmaringa.

Dat. 10. Janu. 1730. An. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

LAudemus viros gloriosos, qui in conversatione gentis, non secundum carnem ambulantes sed spiritu facta Carnis mortificantes non solum semetipsos, ac voluntatem suam cum omnibus terrenis desideriis abnegarunt, atque sub suavi regularis disciplinæ jugo obtulerunt Deo in holocaustum, verum diffusa in cordibus suis charitate, non minus de aliena, quam de propria salute soliciti, viam mandatorum Domini, ac Christianæ perfectionis semitam in qua direxerant gressus suos Christi fideles verbo, & exemplo, saluberrimisque præceptis, & institutis constanter sectari, ac tuto decurrere edocuerunt, feliciterque confecto mortalis hujus ævi stadio æternam repromissionem, ac Justitiæ Coronam in Cælestis Hierusalem stabilitate accipere meruerunt.

Laudes præ-dicti Servi Dei.

§. 1. Quos inter cum longe, lateque refulserit Dei servus *Petrus Forerius de Matainćuria* Sacerdos, Lotharingus, Præpositus generalis, & Reformator Congregationis Salvatoris nostri nuncupatæ, Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, necnon Institutor Monialium Congregationis sub titulo Dominæ nostræ, ac Regula ejusdem S. Augustini, digna tanti Parentis sobole, quæ quasi arcus refulgens inter nebulas, & quasi flos Rosarum in diebus vernis, Ecclesiam nominis sui celebritate ac spiritualium aromatum odore implevit Apostolici Ministerii, quod viribus licet & meritis longe impares divina dignatione gerimus, ratio postulat, ut illius vultui, & venerationi in terris ad Dei laudem, ipsius Ecclesiæ decus, spiritualemque Populi Christiani ædificationem, potestate Nobis a Domino tradita consulamus.

A Congregatione Rituum d illius Beatificationem devenire posse de more decretum fuit.

§. 2. Quum itaque mature diligenterque discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus Præpositorum Processibus, de Apostolicæ Sedis licentia rite, & recte confectis, super vitæ sanctitate, & virtutibus heroicis, quibus idem Servus Dei *Petrus Forerius* multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad ejus intercessionem, & ad manifestandam hominibus illius Sanctitatem a Deo patrata fuisse asserebantur, & subinde auditis per nos de more eorundem Cardinalium, ac etiam hujus Congregationis Consultorum suffragiis, assiduisque, ac humilibus precibus implorato prius superni luminis auxilio alias decreverimus prædictum servum Dei Beatum cum solitis indultis declarare.

Preces Imperatoris, & Ducis Lotharingiæ.

§. 3. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, & Romanorum Regis in Imperatorem electi, ac dilecti filii nobis Juvenis Francisci Lotharingiæ, & Barri Ducis, & Dilectæ pariter in Christo Filiæ nobilis Mulieris Carolæ Elisabethæ a Francia Lotharingiæ itidem, & Barri Ducissæ Viduæ, necnon Venerabilium Fratrum Episcoporum Tullensis, & Virduensis, dilectorumque filiorum totius Cleri, & Populi Ducatuum Lotharingiæ, & Barri hujusmodi, ac universi Ordinis Canonicorum Regularium S. Augustini, præcipue vero dictæ Congregationis Salvatoris nostri, ac insuper Monialium memoratæ Congregationis sub titulo Dominæ nostræ supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium in

Indulgentur quædam ad ejusdem cultum.

dulgemus, ut idem Servus Dei *Petrus Forerius* in posterum *Beati* nomine nuncupetur, ejusque corpus, & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore non Pontifice singulis annis juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani, die VII. Julii cum dies IX. Decembris, qua ipse Servus Dei Spiritum Creatori reddidit, & aliæ plures illam subsequentes, ut notum est, impeditæ reperiantur. Porro recitationem Officii, ac Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in Locis dumtaxat infrascriptis; videlicet in Oppido Miræ Curiæ Tullonensis Diœcesis, in quo dictus Servus Dei natus est in Monasterio, seu Abbatia de Calmufiaco, Callice, Chaumouseii, ubi habitum præfati Ordinis Canonicorum Regularium suscepit, professionemque Regularem emisit in Oppidis Matainćuriæ ejusdem Tullensis Diœcesis in quo Curam Animarum obivit, ejusque Venerabile Corpus requiescit, seu depositum reperitur, & Gratii in Comitatu Burgundiæ, unde ad Cælos evolavit, & ubi Corillius asservatur, ac Lunævillæ, ubi prima susceptæ reformationis fundamenta jecit, ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus tam sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, necnon in universa Congregatione Salvatoris nostri, ac Ecclesiis, sive Capellis, vel Oratoriis Congregationis Monialium sub Tit. Dominæ nostræ, quas idem Dei Servus reformavit, ac respective instituit, sicut præmittitur, & quantum ad Missas attinet etiam ab omnibus Presbyteris, ad Ecclesias, in quibus Festum peragetur, confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quo ad Indias a die, quo eædem literæ illuc pervenerint inchoando, in Ecclesiis Oppidorum Monasterii, seu Abbatiæ, ac utriusque Congregationis hujusmodi solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei, cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis gratiam, & Communionem Sedis Apostolicæ habentibus respective constituta postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia; pro qua re diem XXIX. currentis Mensis Januarii assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Solemnia Beatificationis indicuntur.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides habenda transumptis.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu Secretarii supradictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti, seu Pro-Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die decima Januarii MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

CCXXXI.

Confirmatur Decretum Congregationis Episc., & Regul. super augmento vocalium Provinciæ S. Didaci Mexican. Ord. Min. S. Francisci de Observantia Discalceatorum.

Alia hujus Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6. confirmatum fuit quoddam decretum in favorem Vocalium Indiarum Occidentalium.

Dat. 13. Janu. 1730. Ann. 6

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti, & causæ, cur Congregatio prædicta præfatum decretum ediderit.

§. 1. Nuper pro parte dilectorum Filiorum Josephi de Messa, & Emmanuelis de Vicunna Fratrum expresse professorum, ac Procuratorum Provinciæ Sanctæ Didaci Mexican. Ordinum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum exposito, quod alias considerata exiguitate numeri Guardianorum dictæ Provinciæ, ne propter paucitatem illius vocalium, ac divisionem, & alternativam in ea vigentem officiorum inter duas Nationes Hispaniarum, & Indicam, quibus eadem Provincia constat, libertas in electionibus coarctata foret, vigore facultatis condendi propria, & particularia Statuta Fratribus præfatæ Provinciæ a Sede Apostolica attributæ, per quandam Constitutionem ejusdem Provinciæ *cap. 9. §. 11. num. 11.* ordinatum fuerat, quod in Capitulis Provincialibus præter, & ultra Vocales Definitorii, & Guardianos votum, sive suffragium haberent, qui fuerat Custos in ultimo Capitulo Generali dicti Ordinis, ac præsidentes Conventum S. Didaci Mexican., Sanctæ Barbaræ de la Puebla, Sanctæ Mariæ de Ocholoposco, Secretarius ipsius Provinciæ, si Guardianatu perfunctus fuisset, Concionatores Conventuales præfatorum Mexican., & dela Puebla, aliorumque dictæ Provinciæ Conventuum S. Francisci de Oaxaca, ejusdem Sancti Francisci de Pachuca, & Sancti Antonii Oppidi Civitatis nuncupat. de Queretaro, ac demum Lector, qui Lecturam quindecim annorum in Capitulo Provinciali pro tempore celebrando explevisset, pro illa vice tantum, & alias prout in dicta Constitutione uberius dicebatur contineri, & in eadem expositione subjuncto, quod Fratres Provinciæ præfatæ tam enarratam Constitutionem, quam facultatem, quam habebant, quæque in viridi observantia erat, concedendi, ac tribuendi votum, seu suffragium hujusmodi quibusdam ipsius Provinciæ Officiis, ubi id necessitas, aut utilitas dictæ Provinciæ exigeret, illudque revocandi, quoties aucto Guardianorum prædictorum numero, cessaret ratio talis concessionis, voti, seu suffragii per Sedem Apostolicam confirmari cuperent; quandoquidem causa finalis augmenti Vocalium non alia foret, quam libertas electionis, quæ deesset si electio ad paucos Vocales restringeretur, cum juxta alias dictæ Provinciæ Constitutiones Definitores Provinciales eligendi sint ex gremio ipsius Capituli Provincialis, eo quod electio fieri debeat alternative inter duas memoratas Nationes, inter quas officia, ac vota servata debita proportione divisa reperiuntur, ita ut quo amplior esset numerus Capitularium, ex quorum gremio, seu corpore electiones faciendæ veniebant, eo major foret libertas electionum, eoque facilius apti, & idonei officiales deligi, & assumi valerent: Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum præfatæ Congregationis.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster instantiam remisit, audita relatione P. Procuratoris Generalis, & attento suffragio Eminentissimi Corsini ejusdem Ordinis Oratoris apud S. Sedem Protectoris, referente Eminentissimo Belluga Ponente censuit rescribendum, prout præsentis Decreti vigore rescribit, & decernit, ut inposterum in Capitulis Provincialibus Provinciæ Oratricis, juxta Constitutiones Provinciæ, ultra Definitorium, & Guardianos habeant Jus interveniendi, ac suffragium ferendi Custos, qui fuit in immediato Capitulo Generali, Præsidentes Conventuum S. Didaci Mexici, S. Barbaræ dela Puebla, S. Mariæ de Ocholaposco, Secretarius Provinciæ, qui aliquam Guardianiam exercuit, necnon Concionator Conventualis Mexici, dela Puebla, S. Francisci de Oaxaca, S. Francisci de Pachuca, S. Antonii Gueretatis, necnon Lector, qui in eo Capitulo complevit quindecim annos Lecturæ, sed pro ea vice tantum; Ita tamen, ut Provincia hæc numerum Vocalium sub prætextu cujuslibet facultatis augere non possit, & quoties novi Conventus in ea Provincia fundentur juxta numerum quo fundentur, supra relatis novis Vocalibus demantur suffragia, incipiendo a Præsidentibus Conventuum, & deinde a Prædicatoribus, servato inter ipsos Ordine inferioritatis. Romæ 30. Septembris 1729. F. Cardinalis Lercari. Loco † Sigilli. A. Archiepiscopus Pehen Secretarius.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut prædicti Josephus, & Emmanuel Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent. Nos ipsos Josephum, & Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatio relati Decreti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis, Provinciæ, & Conventuum præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIII. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno VI.

Con-

CCXXXII. Confirmantur Decreta duo Capituli Generalis Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia super Moderatione Brevis Clementis XI. circa præmium conferendum Lectoribus Linguæ Hebraicæ, & Controversiarum Familiæ Cismontanæ.

De Confirmatione alterius Decreti ejusdem Capituli pro prærogativis vocalium Indiarum Occidentalium vide aliam hujus Const. ed. 1729. Sept. 30. P. 6.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 19. Janu. 1730. An. 6.

Ad futuram rei memoriam.

Facti expositio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Josephus Maria ab Ebora expresse professus, ac Commissarius Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod in Capitulo Generali ejusdem Ordinis novissime celebrato duo decreta super moderatione præmii conferendi Lectoribus Linguæ Hebraicæ, & Controversiarum familiæ Cismontanæ dicti Ordinis edita, ac subinde per Nos approbata fuerunt, tenoris, qui sequitur videlicet,

Decreta prædicta.

§. 2. In nupero Capitulo Generali Mediolani celebrato die 4. Junii 1729. inter alia, quæ ibi pro Cismontana Familia statuta sunt, & deinde Romæ a Sanctissimo Domino Nostro Benedicto Papa XIII. confirmata inveniuntur duo Decreta sub numero 31., & 32. tenoris sequentis -- Proposita ex facultate Sanctissimi Domini Nostri moderatione Brevis Clementis XI. super præmio conferendo Lectoribus linguæ Hebraicæ, Difinitorium Generale censuit, si Sanctitatis Suæ placuerit, quod si hujusmodi Lectores jam acquisierint graduationem inter ex-Definitores, connumerentur completo octavo anno inter ex-Custodes. Si autem alia graduatione non gaudeant, solum inter Exdefinitores locum habeant. -- Quantum ad Lectores controversiarum Difinitorium Generale censuit si Sanctissimo placuerit, quod si non fuerint Lectores Jubilati, legant per duodennium, eoque completo, gaudeant privilegio Lectorum Jubilatorum, si vero fuerint Jubilati, legant per sexennium, & postea connumerentur inter Patres Provinciæ, seu inter Lectores Jubilatos de numero, quoad præcedentiam dumtaxat sine Jure subrogandi.

Preces pro confirmatione.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Josephus Maria, quo præmissa firmius subsistant, & exactius serventur, opportune a Nobis provideri plurimum desideret. Nos eumdem Josephum Mariam specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta jam per Nos approbata, ut præfertur, auctoritate nostra Apostolica tenore præsentium denuo approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint dicta auctoritate supplemus.

Confirmatio relator. Decretor.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Fides habenda transumptis.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIX. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Confirmantur quædam literæ, sive Constitutiones Apostolicæ pro statu, & bono regimine Provinciæ Mexicanæ S. Didaci Strictioris regularis observantiæ Discalceatorum S. Francisci in Indiis Occidentalibus. CCXXXIII

Prædictæ literæ sunt Pauli V. Const. ed. 1618. Apr. 19. Urb. VIII. Const. ed. 1642. Sept. 22. Clem. X. Const. ed. 1674. Jun. 19., Clem. XI. Const. ed. 1701. Nov. 24. Et alia hujus Const. ed. 1730. Jan. 13. P. 6. confirmatum fuit quoddam Decretum Capituli Generalis pro augmento Vocalium Fratrum ejusdem Provinciæ.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 25. Janu. 1730. An. 6.

Ad perpetuam rei memoriam.

DEbitum Pastoralis officii, quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur, Nos admonet, ut paternam Christifidelium divinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo mancipatorum curam gerentes, ea quæ pro felici, prosperoque eorum statu, & Regimine a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris provide constituta esse noscuntur, ut firma, & illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter cum id a Nobis petitur roboremus. Procemium.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti Filii Josephus de Massa, & Emmanuel de Vicunna Fratres expresse professi, ac Procuratores Provinciæ Sancti Didaci Mexican., in Indiis, sive nova Hispania Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Excalceatorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt plures literæ, sive Constitutiones Apostolicæ diversis temporibus pro salubri præfatorum Ordinis, & Provinciæ directione emanaverint, nempe binæ felicis recordationis Pauli V. die 19. Aprilis 1618., quarum initium est: *Alias a fel. rec. &c.* & *Dudum a fel. rec. &c.* super erectione dictæ Provinciæ, ac respective privilegiis, & statutis Fratrum dicti Ordinis: altera Urbani VIII. die 22. Septembris 1642., incipien. *Alias pro felici &c.*, quibus ejusmodi privilegia confirmantur, & statuta Facti expositio.

declarantur, necnon aliæ Clementis X. die19. Junii 1674., quæ incipiunt: *Nuper in Congregatione &c.*, ac reliqui Clementis XI. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum die 24. Novembris 1702., quarum pariter initium est: *Alias a fel. rec. &c.* circa quasdam super præcedentia, aliasque controversias editæ; Fratres ejusdem Provinciæ magnam difficultatem agnoscentes recurrendi ad hanc Sanctam Sedem, ubi aliqua indicta Provincia quæstio, aut controversia incidit, aliave occurrit necessitas, propter nimiam Regni Mexican. a Curia Romana distantiam, simulque exactiorem ejusmodi literarum, sive Constitutionum Apostolicarum observantiam enixe exoptantes, ad hoc etiam, ut in posterum tollatur quælibet occasio litium, ac perturbationis in dicta Provincia, quæ Regularem disciplinam evertere, mutuamque charitatem inter illius Fratres diminuere, ac fervorem spiritus restinguere sæpe solent, literas, seu Constitutiones præfatas Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent; Nobis propterea prædicti Josephus, & Emmanuel humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causæ præsentis Constitutionis.

§. 2. Nos igitur ipsos Josephum, & Emmanuelem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem dicti Ordinis, necnon Venerabilis Fratris nostri Laurentii Episcopi Tusculan. ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Corsini nuncupati ejusdem Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris suffragium desuper audierunt, & ad relationem dilecti Filii Nostri Ludovici pariter Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardin. Belluga & Moncada nuncupati ejusdem Cardinalibus factam rem universam mature discusserunt consilio, memoratas literas, seu Constitutiones Pauli V. Urbani VIII. Clementis X., Clementis XI. Prædecessorum nostrorum sicut præmittitur, emanatas, omniaque, & singula in eis contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adjungimus.

Confirmatio prædictarum Literarum, seu Constitutionum Apostolicarum.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Provinciæ, illiusque Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Provinciæ, & Conventibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXV. Januarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

CCXXXIV.

Abrogatur Decretum nuperi Capituli Generalis Ordinis B. M. de Monte Carmelo; ac mandatur observatio Ordinationum aliorum Capitulorum Generalium, & Statutorum Provinciæ Castellæ circa Doctrinam Angelici pro d. Provincia.

De laudibus Doctrinæ SS. Augustini, & Doctoris Angelici D. Thomæ Aquinatis vide aliam hujus Const. ed. 1724. Nov. 6. P. 1.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Febr. 1730. An. 6.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Franciscus Montiel de Fuentenobilla, & Julianus Berocal Fratres expresse professi, ac Expriores Provinciales Provinciæ Castellæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo in Sacra Theologia Magistri, necnon Officii Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem in Regnis Hispaniarum Apostolica Auctoritate instituti Qualificatores, quod in Congregatione Definitorii Capituli Generalis ejusdem Ordinis novissime scilicet anno 1728. in Civitate nostra Ferrarien. celebrati, emanavit ad instantiam tunc existentis Prioris Provincialis dictæ Provinciæ quoddam Decretum, quo declaratur, licitum fore Fratribus ipsius Provinciæ Castellæ sententiam sequi cujuslibet approbati Doctoris, præsertim vero qu. Joannis de Baccone dum viveret, Fratris expresse pariter professi Ordinis præfati, & alias prout in d. Decreto, cujus tenorem præsentibus pro expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius dicitur contineri.

Facti expositio.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat Decretum hujusmodi non solum adversetur generalibus, & communibus universi Ordinis prædicti Constitutionibus in favorem Doctrinæ Angelici Doctoris S. Thomæ Aquinatis dudum antea editis, tum in illius Capitulo Generali Anno 1593. in Civitate Cremonen. habito, in quo Cap. 10. n. 10. diserte injungitur Regentibus Studiorum ipsius Ordinis, ut Doctrinam, ac methodum ejusdem D. Thomæ tam in Philosophia, quam in Theologia profiteri debeant, tum in aliis Comitiis Generalibus dicti Ordinis in alma Urbe nostra anno 1704. peractis, ubi nova sanctione, cui Apostolicæ etiam confirmationis pondus accessit, iterum cautum fuit, quod Alumni memorati Ordinis eamdem D. Thomæ Doctrinam amplecterentur, verum etiam averteret, atque convelleret proprias, ac peculiares Constitutiones, & ordinationes præfatæ Provinciæ Castellæ, quibus anno 1595. tunc in humanis agens Joannes Stephanus de Chissola Prior Generalis dicti Ordinis in actu visitationis Provinciarum Hispaniarum ejusdem Ordinis non tam sua ordinaria, quam Apostolica auctoritate, & a fel. re. Clemente PP. VIII. Prædecessore nostro concessa Regentibus Studiorum ipsius Provinciæ Castellæ doctrinam, & methodum ejusmodi sectari expresse mandavit, ac insuper plane destrueret particulare d. Pro-

Causæ abrogandi præfat. Decreti.

vinciæ Castellæ statutum in Capitulo Provinciali anno 1688. in Civitate Abulen. coacto non minus mature, quam solemniter desuper conditum, cum nimirum Fratres Provinciæ Castellæ præfatæ insimul congregati, secumque animo reputantes dissidia, & contentiones, quæ ex diversitate doctrinæ, ac varietate opinionum passim oriebantur, quo Religionis suæ honori, studiorumque ipsius Provinciæ Castellæ utilitati consultum foret, post rem diu, diligenterque discussam, & auditis circa unius doctrinæ præ alia delectum ejusdem Provinciæ in Sacra Theologia Magistris ad eum gradum in universitatibus Studiorum generalium Salmanticen., Complutem., & Vallisoletan. promotis, Cathedrasque ibidem regentibus, unanimi omnium assensu, nemineque contradicente, aut reclamante, sed uno ore, ac corde decreverunt, ut omnes Lectores, & Magistri sive intra Collegia d. Provinciæ, sive extra in Universitatibus Studiorum generalium hujusmodi sub pœna privationis lecturæ, aut Cathedræ irremissibiliter ipso facto incurrenda, non aliam, quam ipsius Angelici Præceptoris, & communis Magistri Divi Thomæ Doctrinam docerent, & defenderent. Hisque accedat, quod ampla illa, liberaque sentiendi, & opinandi facultas, quæ per enarratum Diffinitorii nuperi Capituli Generalis Decretum Alumni d. Provinciæ Castellæ tribuitur, plurima eidem Provinciæ damna afferret, multiplicesque inter illius Fratres turbas, ac dissensiones excitaret, & vel maxime studiosis, rectoque studiorum ipsorum Ordinis noxia, & perniciosa foret, quandoquidem exinde Alumni præfati ad desideria sua coacervare sibi Magistros, ac omni vento doctrinæ circumferri libere possent, sicque in varias obeuntes sententias invicem discreparent, atque non sine mutuæ Charitatis detrimento jugiter decertarent, facileque evenire posset, quod ipsi Studentes contrariam in S. Theologia, quam in Philosophia addiscenda apprehenderant opinionem edocerentur, quinimo in una, eademque scientia juxta diversam Magistrorum pro tempore edocentium doctrinam in varias quoque opiniones traherentur, Exponentes prædicti hæc, & alia non minora mala ex ejusmodi Decreto proventura considerantes, ut ejusdem Provinciæ Castellæ quieti, tranquillitati, ac decori ipsius Fratrum, & præcipue Studentium concordiæ, & progressui prospectum sit, sublato ejusmodi Decreto, unam, certamque ejusdem Angelici Doctoris, clarissimi Ecclesiæ Dei luminis constanti Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum testimonio, laudumque præconio tantopere commendatam Doctrinam in universa Provincia præfata constanter retineri, doceri, ac propugnari plurimum desiderant, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur eorumdem Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; supradictum Decretum Definitorii Generalis liberam facultatem Fratribus præfatæ Provinciæ Castellæ cujuslibet approbati Doctoris sententiam sequendi, sicut præmittitur, attribuens, auctoritate Apostolica tenore præsentium revocamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuamus, ac pro revocato, nullo, & abolito, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuo haberi volumus, omnibusque, & singulis ipsius Provinciæ Castellæ Fratribus, Lectoribus, & Magistris nunc, & pro tempore existentibus Constitutiones generales Ordinis præfati, dictæque Provinciæ Castellæ Ordinationes, & Statuta, quibus prælaudatam Doctrinam D. Thomæ profiteri, amplecti, docere, & defendere jubentur, ut præfertur, deinceps perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & inconcusse observari eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus.

§. 4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis alios qualibet auctoritate fungentes, seu functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque. Clausulæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus nostri Anno Sexto.

Reducitur Alternativa electionis Vicarii Generalis Congregationis Hispaniæ, & Indiarum Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini ad tres tantum Hispaniæ Provincias. CCXXXV.

Hac de re vide Alexandri VII. Const. ed. 1660. Februarii 23. P. 8.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 14. Feb. 1730. An. 6.

Ad futuram rei memoriam.

EA, quæ pro felici personarum Regularium statu in Capitulis Generalibus interdum sancita, & auctoritate Apostolica comprobata fuerunt cum incommodum afferre, ac earumdem personarum tranquillitati obesse noscuntur nostri muneris est provide moderari, & immutare, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Proœmium.

§. 1. Dudum siquidem pro parte tunc existentis Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ, & Indiarum Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini fe. re. Alexandri Papæ VII. Prædecessori nostro exposito, quod in ejusdem Congregationis Capitulo Generali in Oppido Civitate nuncupato de Calatajud in Aragonia novissime tunc celebrato determinatum fuerat pro majori quiete electionis Vicarii Generalis dictæ Congregationis, & ut unusquisque ad inserviendum Religioni magis animaretur, ipsi Alexandro Prædecessori supplicandum fore, ut concederet electionem Vicarii Generalis Congregationis hujusmodi, servata inter B. M. Virginis in Columna Aragoniæ, & S. Augustini Castellæ novæ, & veteris, necnon Sancti Thomæ de Villanova Bæticæ superioris, & inferioris, ac S. Nicolai Tolentinatis respective nuncupatas Insularum Philippinarum in Indiis Provincias Congregationis prædictæ alternativa, sicut in Congregatione Italiæ Fratrum Discalceatorum ejusdem Ordinis observabatur; incipiendo a memorata Provincia Aragoniæ, fieri debere, itaut eveniente casu, quo Vocales Indiarum Capitulo pro tempore celebrando tempori adesse non valerent, tunc unus Fratrum Provinciæ subsequentis juxta ordinem supra expressum in Vicarium Generalem primodictæ Congregationis

Olim d. Alternativa præscripta fuit per Decretum Capituli Generalis, quod etiam ab Alexandro VII. approbatum fuit, inter tres Hispaniæ Provincias, aliaque Insularum Philippinarum.

eligi

eligi deberet, idem Alexander Prædecessor, supplicationibus sibi per dictum Procuratorem Generalem nomine Fratrum Provinciarum prædictarum super hoc humiliter porrectis inclinatus, prænarratam Alternativam electionem Vicarii Generalis Congregationis hujusmodi tanquam Religiosorum tranquillitati, & bono regimini prædictarum Provinciarum proficuam, & consentaneam modo, & forma superius expressis, quatenus (ut asserebatur) in Capitulo Generali sic novissime celebrato legitime fuisset obtenta, auctoritate Apostolica approbavit, & confirmavit, ac juxta prædicti Capituli Decretum fieri, & observari mandavit, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 23. Februarii 1660. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro expresso, & ad verbum inserto haberi volumus uberius continetur.

Causæ præsentis Constitutionis: gravia nempe incommoda ob nimiam locorum distantiam ex Indiis in Hispaniam.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii tam modernus Vicarius Generalis, quam universi Fratres Definitorii trium Provinciarum Hispaniæ dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecerunt, memorata Alternativa electio Vicarii Generalis executioni demandari nusquam potuerit, propterea quod supradictæ Provinciæ S. Nicolai Tolentinatis in Insulis Philippinis quatuor numero Fratres, seu vocales, quemadmodum per Constitutiones ejusdem Congregationis auctoritate prædicta confirmatas requiritur, ex Indiis in Hispaniam, ubi Capitulum Generale ipsius Congregationis celebrari consuevit trajicere nequeunt, tum ob nimiam locorum distantiam, tum quia eis non permittitur libera ex iisdem Indiis arbitrio suo discedendi facultas, quamobrem dilectus filius Josephus a solitudine assertus Procurator istius Provinciæ anno 1726. petierat Constitutionibus prædictis in hac parte per Nos derogari, ut scilicet attenta difficultate, quam dictæ Provinciæ Fratres, seu Vocales experiebantur ad interveniendum eidem Capitulo Generali numero quaternos per dictas Constitutiones præscripto, statueremus, quod si unus, aut duo, vel tres ex Fratribus, seu vocalibus ipsius Provinciæ Capitulo Generali interessent, is, seu alter eorum necessario eligi deberet in ejusmodi Vicarium generalem, sed audita per Nos ea super re dilecti filii nostri, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncii relatione, huic petitioni minime annuendum duximus: Et revera alternativa electio Vicarii Generalis quatenus ad effectum perduci vellet; multiplices turbas, aliaque gravia incommoda, quæ cum stabilita, & determinata fuit minus perpensa fuerunt, toti Congregationi, ac omnibus quatuor Provinciis præfatis allatura foret, nam ultra gravia dispendia, quæ dicta Provincia S. Nicolai Tolentinatis in Insulis Philippinis in quatuor ipsius Fratribus, seu Vocalibus ad Capitulum Generale hujusmodi mittendis, facere deberet, ac longæ Navigationis discrimina, quæ istis subeunda forent, Sacrarumque Missionum, quibus in illis Partibus pro conversione Infidelium ad Catholicæ Religionis veritatem assidue vacare tenentur detrimentum, si Vicarium Generalem, qui foret de dicta Provincia ab humanis decedere, vel ægrotare contingeret, diu nimis ob locorum intervalla expectandum foret, antequam Vicarius Generalis in Defuncti, vel Ægroti locum subrogari posset, ac interim præfata Congregatio sine Capite, ac Superiore remaneret, ipsi Exponentes, quo his, aliisque diversis malis, & perturbationibus ex dicta Alternativa electione proventuris occurratur, simulque salubri, ac tranquillo ejusdem Congregationis regimini prospectum sit, ipsam electionem Vicarii Generalis in pristinum, ac eum in quo ante Decretum supradicti Capituli Generalis erat, statum scilicet inter tres Provincias Hispaniæ tantum reduci plurimum desiderant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces pro reductione.

§. 3. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus inclinati, supradictam alternativam electionem Vicarii Generalis inter quatuor Provincias Aragoniæ, Castellæ, Bæticæ, & Insularum Philippinarum Congregationis prædictæ, sicut præmittitur, constitutam, expeditasque desuper Alexandri Prædecessoris literas præfatas, ad solas dictas tres Aragoniæ, Castellæ, & Bæticæ Provincias eadem auctoritate tenore præsentium reducimus, illamque deinceps inter easdem tres Provincias dumtaxat, prout ante Decretum, & literas ejusmodi servari, ac fieri statuimus, & ordinamus.

Reductio prædictæ Alternativæ ad tres tantum Hispaniæ provincias.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac d. Sedis Nuncios judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictarum Ordinis, Congregationis, aliisque quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XIV. Februarii MDCCXXX. Pontificatus Nostri Anno Sexto.

INDEX
RERUM NOTABILIUM,

Quæ in hoc Tomo XIII. continentur, Alphabetico ordine digestus.

CARMELITÆ DISCALCEATI.

CARTHUSIANI.

CASINENSES.

CASTRUM GANDULPHI.

S. CATHARINA A BONONIA.

CATHECUMENI.

CENSURÆ ECCLESIASTICÆ.

CINGULUM.

CISTERCIENSES.

CIVITAS PLEBIS.

CLERICI BENEFICIATI.

CLERICI REGULARES.

CLERICI REGULARES MINORES.

COADJUTORIÆ.

COLLEGIUM CERASOLI NATIONIS BERGOMEN.

COLLEGIUM JURISCONSULTORUM RAVENNÆ.

COLLEGIUM NOBILIUM Vulgo -- NAZARENO --

CONSTITUTIONES APOST. ABROGATÆ, SEU MODERATÆ.

CONSTITUTIONES APOSTOLICÆ CONFIRMATÆ, SEU EXTENSÆ.

CORNELIUS BERCKMAN.

CORNELIUS STEENOVEN.

CORONA SEPTEM DOLORUM B. M. V.

CRUCESIGNATI.

CURIÆ ECCLESIÆ.

D.

DAPIFERI.

DECANATUS COLLEGII CARDINALIUM.

DECRETA CONGREGATIONUM S. R. E. CARDINALIUM.

DECRETA CONGREGATIONIS DISCIPLINÆ REGULARIS.

DECRETA CONGREGATIONIS EPISC. ET REGULAR.

DECRETA CONGREGATIONIS IMMUNITATIS.

DECRETA CONGREGATIONIS INDICIS.

DECRETA CONGREGATIONIS S. OFFICII.

DECRETA CONGREGATIONIS RITUUM.

DECRETA CONGREGATIONIS CONCILII.

DECRETA CONGREGATIONIS SUPER DISCIPLINA REGULARI.

DECRETA ORDINUM REGULARIUM.

DECRETA REGULARIUM.

DISCIPLINA ECCLESIASTICA.

HOSPI-

HOSPITALE S. JOANNIS HIEROSOLYMITANI.

HOSPITALE S. GALLICANI.

I.

INDULGENTIÆ.

S. JOANNES à CAPISTRANO.

B. JOANNES NEPOMUCENUS.

JUBILÆUM.

JUDÆI.

L.

LATERANENSES.

LEGATIO ROMANDIOLÆ.

LIBRI PROHIBITI.

LOCUMTENENS LEGATIONIS ROMANDIOLÆ.

LUCANA ECCLESIA.

LUCERNÆ SENATUS.

M.

MENSA S. SPIRITUS.

MILITES THEUTONICI.

MINORES IN GENERE.

MINORES CAPUCCINI.

MINORES CONVENTUALES.

MINORES DE OBSERVANTIA.

MINORES DISCALCEATI.

MINORES RECOLLECTI.

MINORES REFORMATI.

MINORES TERTII ORDINIS.

MISSIONARII.

MONACHI ORDINIS S. BASILII MAGNI.

MONACHI ORD. S. BENEDICTI CONG. BENEDICTINÆ AUGUSTANÆ.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS CASSINENSIS.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS MONTIS OLIVETI.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS MONTIS VIRGINIS.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS DE OBSERVANTIA.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS VALLISOLETANÆ.

MONACHI ORD. S. BENEDICTI CONG. PORTUGALLIÆ.

MONACHI ORDINIS S. BENEDICTI CONGREGATIONIS SS. VITONI, ET HIDULPHI.

MONACHI ORDINIS CARTHUSIEN.

MONACHI ORDINIS CISTERCIENSIS.

MONACHI ORDINIS S. HIERONYMI.

MONIALES S. URSULÆ.

MONIALES S. RADEGUNDIS.

MONS PURGATORII.

N.

NEOPHYTI.

NUNCIUS APOSTOLICUS.

FINIS Indicis Rerum Notabilium.

INDEX
VOCABULORUM PRÆCIPUORUM,

Quæ in præcedenti Indice referuntur.

Finis Tomi Decimi - Tertii.

MAGNUM BULLARIUM ROMANUM,

SEU EJUSDEM

CONTINUATIO,

Quæ SUPPLEMENTI loco ſit, tum huicce, tum aliis quæ præceſſerunt EDITIONIBUS, ROMANÆ, & LUGDUNENSI.

CUM RUBRICIS, SUMMARIIS, SCHOLIIS, ET INDICIBUS.

TOMUS DECIMUS-QUARTUS,

Complectens Conſtitutiones CLEMENTIS XII. ab Anno I. uſque ad IV.

Juxta Exemplar ROMÆ; Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ *editum* 1738.

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliopol. & Typograph.

M D C C X L.

NERIO
S. EUSTACHII
SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIÆ DIACONO
CARDINALI CORSINIO.

HIERONYMUS MAINARDUS
S. P. D.

QUOD mihi libraria in Arte diu multumque verſato licuit animadvertere, CARDINALIS AMPLISSIME, illud eſt Librariorum in more poſitum, quum Volumina ſuis impreſſa formis vulgare cogitant, ut eadem magnorum Princi-

pum ſplendentia nomine in lucem edant. Quin etiam cur tantum ſplendoris comparatum iis velint, deprehendi. Id faciunt ſcilicet, aut grati animi ergo, eo quod maximis ſint cumulati beneficiis; aut ſapienti ducti conſilio, ut Principem demereantur; aut denique neceſſitate coacti, quod operis natura ipſa Virum Principem ſpectet. Unoquoque horum capitum me moveri, ut Tibi, CARDINALIS AMPLISSIME, hanc Sacrarum Legum Collectionem nuncupem, diffiteri non poſſum, nec debeo. At enimvero quæ & quanta tum publica tum privata in me beneficia contuliſti? Utinam moderatione tua ſumma non prohiberer numerando recenſere, quorum pro ea, quam Tibi natura indidit, animi magnitudine es oblitus? Tuum vero maximum patrocinium ut aſſequar, periclitandas mihi eſſe omnes vires intelligo, mecumque omnes perinde æſtimant, quicumque adeo clara adeoque illuſtria ea virtutum ornamenta ſuſpiciunt, quibus inclyto Tuo generi non inſuetum Sacræ Purpuræ decus acceſſit. Cæterum tametſi utraque movear ratione, nullo tamen pacto eas comparari poſſe puto cum illa potiſſima, quæ ex hujus Operis natura petitur.

Sacrarum hæc legum Collectio, EMINENTISSIME CARDINALIS, ad Te, veluti ad ſuum Dominum optimo, meritoque jure convolat: Tua quippe eſt. Quidni enim? Sanctiſſimus D. N. CLEMENS XII., quem Tibi conjunctio ſanguinis Patruum dedit, Catholica autem Eccleſia Patrem eſſe voluit, Tuo potiſſimum uſus conſilio ex his quamplurimas

tulit:

tulit : nonnullas Tuo commiſit examini : multiſque Tu ipſe cauſam, in Apoſtolicæ ſollicitudinis partem vocatus, dediſti. Quamobrem dum eaſdem ex meis Typis prodeuntes Tibi dedico, æqui partes impleo, Tibi reddens quod tuum eſt.

Nec vero hoc uno Volumine latæ omnes a Sanctiſſimo Patre leges comprehenduntur : diverſæ enim temporum difficultates & multas numero, & harum nonnullas pluribus tractandas pepererunt. Primam itaque partem nunc evulgo, eas nimirum Conſtitutiones, quas primis quatuor Pontificiæ ſuæ adminiſtrationis annis Princeps Optimus ſanxit : reliquas editurus quum primum ſatis otii nactus ero ab iis, quæ me in diverſa diſtrahunt, negotiis. Atque utinam Deus Optimus Maximus CLEMENTEM XII. *Eccleſiæ ſuæ bono diutiſſime ſervet, ut ingentem Voluminum copiam ex ſanctiſſime ab eo latis, ferendiſque legibus poſſim conficere. Laboribus, impenſiſque non parcam: quamvis tamen iis potiſſimum decretis, quibus obrepentia propè diem vitia coercentur, deſiderari velim occaſionem. Sed quæ uſquam urbs virtutibus clara, vitiis inacceſſa? Virtutis expertes turmas hominum permultas inveniemus: ab omni vitiorum ſorde puras nullas prorſus.*

Hanc itaque animi mei ſignificationem, quantula illa eſt, qua ſoles benignitate, CARDINALIS AMPLISSIME, *accipere ne dedigneris: ac ſi eam tarde quidem promo, hoc non deſidia, ſeu voluntariæ protelationis contumacia; ſed quampluribus gravibuſque, ac non felicibus*

artis

artis meæ, temporumque circumstantiis, factum precor existimes: nihil enim mihi fuit antiquius, quam hoc officii debitum Patrono beneficentissimo persolvere. Interim ego salutem, & fausta quæque precatus, Sacram Purpuram Tuam humiliter exosculor. Vale. Dabam Romæ Kal. Martii An. S. MDCCXXXVIII.

AD LEC-

AD LECTOREM BENEVOLUM BIBLIOPOLÆ.

ACTENUS emiſſas à Summis Pontificibus Conſtitutiones, Bullaſque omnes, eâ, quâ par fuit, curâ, promiſſâque fide, typis mandavimus, Amice Lector, noſtramque in Editione MAGNI BULLARII, promulgato hujus Decimo-quarto Volumine, operam eſſe exhauſtam putabamus, & ecce nova laboris ex ante-acto labore ratio exurgit.

Editor quippè Romanus, cùm ultimo ſuo *Bullarii Romani* Tomo, eas duntaxat, uti in anteriori declarat, quam ad ampliſſimum Cardinalem CORSINIUM ſcripſit, Epiſtolâ, Conſtitutiones Apoſtolicas complexus ſit, quas primis quatuor Pontificii Regiminis ſui annis edixit CLEMENS XII. quem magno Eccleſiæ bono & propriæ ipſius gloriæ incremento DEUS OPT. MAX. diu præſtitit incolumem; ſuperſunt adhuc ejuſdem Summi Pontificis Conſtitutiones, & numero benè multæ, & ob ingruentium quotidiè negotiorum momenta graves, quas ſe editurum quàm primùm idem promittit Librarius: iſtæ autem, ubi in lucem prodierint, Decimo-quinto Magni noſtri Bullarii Volumini materiam ſuppeditabunt.

Verùm, quia ultimæ Conſtitutiones iſtæ ad convenientem forsàn Tomi amplitudinem non ſatis erunt, iis ſupplebunt Bullæ in ſuperioribus Tomis, ſi quæ ſint, omiſſæ, aut etiam in Editione Romana ob quamlibet cauſam ſuppreſſæ. Id ipſum tamen pro certo habeas, Lector Amice, non in his ultimis promulgandis, non quidquam eſſe immutaturos, aut depravaturos, ſed omnes à nobis accuratè ac fideliter fore tranſcribendas, ex autographis è Romanâ Cancellariâ depromptis, aut aliundè, uti jam anteà fecimus, non ſine magno noſtro ſumtu conquiſitis.

Ea te monitum eſſe voluimus tanquam certum diligentiæ, fideique noſtræ teſtimonium, ſimulque ſtudii, quo ſumus incenſi, ne quid in operibus noſtris deſideres, quod ad tuum poſſit conferre proventum, nobiſque tuam promereri benevolentiam. Noſtrâ itaque utere induſtriâ. Vale.

PRIVILEGIUM

SACRÆ CÆSAREÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS.

AROLUS SEXTUS, Divinâ favente Clementiâ Electus Romanorum IMPERATOR semper Augustus, ac Germaniæ, Hispaniarum, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Sclavoniæ &c. REX; ARCHIDUX Austriæ; DUX Burgundiæ, Styriæ, Carinthiæ, Carniolæ, & Würtenbergæ; COMES Tyrolis &c. Agnoscimus & notum facimus tenore præsentium universis, quod, cùm Nobis Noster Sacrique Imperii fidelis dilectus ANDREAS CHEVALIER *Typographus* LUXEMBURGENSIS, humillimè supplicârit, ut Privilegium Impressorium super *BULLARIO MAGNO ROMANO Novissimo, a Beato LEONE MAGNO, usque ad PONTIFICEM nunc Regnantem, cum suis Supplementis, in Folio & Novem Tomis* sibi impertitum, ad alios Decem Annos extendere clementissimè dignaremur. Nos submissis pariter ac æquis ejus precibus annuendum censuerimus: Ac proinde Authoritate Nostra Cæsarea omnibus & singulis Bibliopolis, Bibliopegis, Typographis, & aliis quibuscumque rem Librariam seu negotiationem exercentibus, firmiter inhibemus, vetamus, & interdicimus, ne quis supra nominatum *BULLARIUM MAGNUM ROMANUM*, sub hoc aliove titulo aut forma per decem Annorum spatium ab hodierno die computandum, intra Sacri Romani Imperii, & Regnorum Ditionumque Nostrarum Hæreditariarum fines recudere, vel aliis recudendum dare, aliorsumve impressum apportare, citra præfati impetrantis, ejusdemque Hæredum ac Successorum voluntatem in scriptis obtentam, ausit vel præsumat. Si quis verò secùs faciendo Privilegium hoc Nostrum seu Interdictum violare, contemnereque præsumpserit, cum non solùm ejusmodi Exemplaribus, ubicunque locorum repertis, perperam quippe recusis, seu apportatis (quæ dictus ANDREAS CHEVALIER, sive propria auctoritate, sive Magistratus illius loci auxilio, sibi vindicare poterit) de facto privandum, sed & decem Marcarum auri puri pœna Ærario seu Fisco Nostro Cæsareo & Parti læsæ ex æquo pendenda, omni spe veniæ sublata, mulctandum decernimus, dummodo tenor hujus Nostri Privilegii in fronte libri impressus reperiatur, & consueta quinque Exemplaria Consilio Nostro Imperiali Aulico exhibeantur. Mandamus itaque omnibus & singulis Nostris & Sacri Romani Imperii, Regnorumque & Dominiorum Nostrorum Hæreditariorum Subditis, & fidelibus dilectis, tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus, cujuscunque status, gradus, dignitatis, aut ordinis fuerint, præsertim verò iis, qui in Magistratu existentes, vel suo vel Superiorum suorum loco jus justitiamque administrant, ne quemquam Privilegium hoc Nostrum Cæsareum violare, spernere, aut transgredi patiantur: Sed si quos contumaces compererint, constituta à Nobis mulcta eos puniri, & quibuscunque modis idoneis coërceri curent, quatenus & ipsi gravissimam Nostram indignationem prædictamque pœnam evitare voluerint. Harum testimonio literarum manu Nostra subscriptarum, & Sigilli Nostri Cæsarei appressione munitarum, quæ dabantur Laxenburgi vigesima prima Maii anno millesimo septingentesimo trigesimo septimo, Regnorum Nostrorum, Romani vigesimo sexto, Hispanicorum trigesimo quarto, Hungarici & Bohemici verò vigesimo septimo, &c.

CAROLUS.

(L.S.)

UT JO. AD. COMES DE METSCH.

Ad Mandatum Sac. Cæs. Majestatis proprium.
J. J. HAYECK de Waldstätten.

Et memoratus CHEVALIER *suprascriptum Sac. Cæs. Majest. Privilegium ex integro concessit* HENRICO-ALBERTO GOSSE & SOC. *ex Conventione factâ inter eos Quarto Nonas Martii Anni* 1738.

INDEX

INDEX

RUBRICARUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

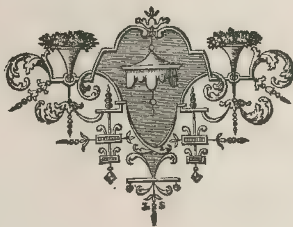
Quæ in hoc Tomo XIV. continentur.

ANNO PRIMO.

ANNO SECUNDO.

ANNO TERTIO.

ANNO QUARTO.

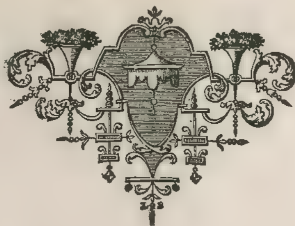
INDEX

VOCABULORUM INITIALIUM OMNIUM CONSTITUTIONUM,

Quæ in hoc Tomo XIV. continentur.

Nuper

Finis Indicis Vocabulorum initialium.

BULLARIUM ROMANUM.

TOMUS DECIMUS-QUARTUS,

SIVE

CONTINUATIONIS PARS VIII.

CLEMENS XII.

PONTIFEX CCL.

ANNO CHRISTI MDCCXXX.

NNO 1730. Sanctissimus D. N. CLEMENS PP. XII. antea Laurentius S. R. E. Cardinalis Corsinus Episcopus Tusculanus, patria Florentinus, creatus Summus Pontifex die 12. Julii, ac quintam post diem coronatus anno 1730. Creavit Cardinales septem & viginti. Octavum jam sui Pontificatus annum agit, quem Deus, Ecclesiæ suæ bono diutissime tueatur. ANNO 1730.

I. Regulæ, Ordinationes, & Constitutiones Cancellariæ Apostolicæ SS. D. N. Clem. PP. XII.

ancitæ die . Julii. plic. 24. sdem 1730. 1.

Hujusmodi Regulæ, Pontificum, qui Clementi X. præcessere, Constitutionibus similes omnino cum fuerint repertæ, atque hac de causa in tota Magni Bullarii continuatione omissæ; hasce SS. D. N. reponendas duximus, ut Curialium commodo inserviremus.

ANCTISSIMUS in Christo Pater, & Dominus noster Dominus CLEMENS Divina Providentia PP. XII., suorum Prædecessorum vestigiis inhærendo, normam & ordinem rebus gerendis dare volens, in crastinum suæ assumptionis ad Summi Apostolatus apicem, videlicet die 13. mensis Julii anno ab Incarnatione Domini millesimo septingentesimo trigesimo, Reservationes, Constitutiones, & Regulas infrascriptas fecit; quas etiam ex tunc, licet nondum publicatas, & suo tempore duraturas observari voluit; ac quas Nos Petrus Sancti Laurentii in Damaso Cardinalis Othobonus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellarius die 24. mensis Julii in Cancellaria Apostolica publicari fecimus.

Reservationes generales, & speciales.

1. In primis fecit easdem reservationes, quæ in Constitutione fe. re. Benedicti PP. XII. quæ incipit: *Ad regimen*: continentur, & illas innovavit, ac locum habere voluit, etiamsi Officiales, in eadem Constitutione expressi, Apostolicæ Sedis Officiales ante obitum eorum esse desierint, quoad Beneficia, quæ tempore, quo Officiales erant, obtinebant. Declarans nihilominus Beneficia, quæ dictæ Sedis Officiales, qui ratione Officiorum suorum hujusmodi ejusdem Sedis Notarii erant, etiam dimissis ipsis Officiis, & quandocumque assecuti fuerint, sub hujusmodi reservationibus comprehendi, ac reservavit Beneficia, quæ per Constitutionem piæ mem. Joannis PP. XXII., quæ incipit: *Execrabilis*: vacant, vel vacare contigerint. Quam Constitutionem, & reservationem Sanctitas Sua tam ad Beneficia obtenta, quam alia quæcumque, de quibus Ordinarii, & alii Collatores contra Concilii Tridentini Decreta disposuerunt, & disponent in futurum, extendit & ampliavit; & ea etiam Beneficia omnia dispositioni suæ reservavit, de quibus per dictos Ordinarios, aut alios Collatores contra ejusdem Concilii Decretorum formam dispositum fuerit. Decernens irritum &c.

Reservatio Cathedralium Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac de tempore vacationis Episcopatuum, vacaturorum Beneficiorum.

2. Item reservavit generaliter omnes Ecclesias Patriarchales, Primatiales, Archiepiscopales, Episcopales, necnon omnia Monasteria Virorum, valorem annuum ducentorum florenorum auri communi æstimatione excedentia, nunc quomodocumque vacantia, & in posterum vacatura. Et voluit, quod excessus hujusmodi in literis exprimatur. Ac etiam reservavit Dignitates, & Beneficia omnia ad collationem, præsentationem, electionem, & quamcumque aliam dispositionem Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, necnon Abbatum, ac aliorum quorumcumque Collatorum, & Collatricum Sæcula-

rium, & Regularium quomodolibet (non tamen ad collationem cum alio, vel aliis, aut etiam ad alterius præsentationem, vel electionem pertinentia) quæ post illorum obitum, aut Ecclesiarum, seu Monasteriorum, vel aliarum Dignitatum suarum dimissionem, seu amissionem, vel privationem, seu translationem, vel alias quomodocumque vacaverint, usque ad provisionem Successorum ad easdem Ecclesias, aut Monasteria, vel Dignitates Apostolica auctoritate faciendam, & adeptam ab eisdem Successoribus pacificam illorum possessionem, quomodocumque vacaverint, & vacabunt in futurum. Decernens irritum &c.

Extensio reservationis Beneficiorum per assecutionem pacificam vacaturorum.

3. Item, si qui de Beneficiis Ecclesiasticis, præsertim Curam animarum habentibus, seu alias personalem residentiam requirentibus, dum pro tempore vacant, Apostolica auctoritate provisi, seu providendi, ante illorum assecutionem alia cum eisdem incompatibilia Beneficia Ecclesiastica per eos tunc obtenta, in fraudem reservationis suæ resignarent, seu dimitterent, voluit, decrevit, & declaravit, quod si imposterum quibusvis personis de aliquibus Beneficiis Ecclesiasticis tunc vacantibus, seu vacaturis, per Sanctitatem Suam, aut ejus auctoritate provideri, ipsosque providendos intra vacationis, & provisionis, seu assecutionis eorumdem Beneficiorum tempora, quæcumque alia cum illis incompatibilia Beneficia Ecclesiastica sæcularia, vel quorumvis Ordinum, ac etiam Hospitalium, Regularia per eos tunc obtenta, nulla speciali & expressa de eisdem in provisionibus prædictis facta mentione, simpliciter, vel causa permutationis, ac alias quomodolibet, sive in Sanctitatis Suæ, vel alterius Romani Pontificis pro tempore existentis, aut Legatorum, vel Nunciorum dictæ Sedis, sive Ordinariorum, vel aliorum Collatorum quorumcumque manibus resignare, seu dimittere, aut juribus sibi in illis, vel ad illa competentibus cedere contigerit, omnes & singulæ concessiones, collationes, provisiones, & quævis aliæ dispositiones de Beneficiis, seu juribus sic resignandis, dimittendis, & cedendis pro tempore faciendæ cum inde secutis quibuscumque, cassæ & irritæ, nulliusque roboris vel momenti existant, nec cuiquam suffragentur; sed beneficia & jura, ut præfertur, resignata, dimissa, & cessa eo ipso vacent, ac sub reservatione prædicta, quam Sanctitas Sua etiam quoad hoc extendit, & ampliavit, comprehensa censeantur. Ita, quod de illis per alium, quam per eamdem Sanctitatem Suam, vel pro tempore existentem Romanum Pontificem, nullatenus disponi possit in omnibus & per omnia, perinde acsi per pacificam assecutionem Beneficiorum aliorum hujusmodi vere ac realiter vacavissent. Ac ulterius voluit Beneficium, de quo Resignans fuerit auctoritate Apostolica provisus, ac per cujus assecutionem Beneficia vacare debebant, ut prius vacare, perinde acsi collatio favore Resignantis facta non fuisset, salvis tamen quibuscumque juribus competentibus alteri parti, ad cujus favorem facta esset Resignatio, etiam ex causa permutationis, summarie simpliciter & appellatione remota exercendis. Decernens irritum &c. Attentari.

Reservatio Dignitatum, nec non suorum, & S.R.E. Cardinalium familiarium, Beneficiorum.

4. Item reservavit generaliter dispositioni suæ omnes Dignitates majores post Pontificales in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus, necnon valorem decem florenorum auri communi æstimatione excedentes Principales in Collegiatis Ecclesiis. Reservavit etiam Prioratus, Præposituras, Præpositatus, ac alias Dignitates Conventuales, & Præceptorias generales ordinum quorumcumque (sed non Militiarum) ac quæcumque Beneficia, quæ sui, etiam dum Cardinalatus fungebatur honore, existentes, ac S. R. E. viventium nunc, & qui erunt pro tempore, Cardinalium Familiares, continui Commensales obtinent, & in posterum obtinebunt eorum familiaritate durante, ac in quibus, seu ad quæ jus eis competit, aut competierit, etiamsi ab ipsa familiaritate per obitum Cardinalium eorumdem, vel alias recesserint. Declarans Dignitates, quæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis post Pontificales non majores existunt, & quæ ex Apostolicæ Sedis Indulgentia, vel Ordinaria auctoritate, aut consuetudine præscripta, vel alias quovis modo in quibuscumque Collegiatis Ecclesiis principalem præeminentiam habere noscuntur, sub reservatione prædicta comprehendi debere. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum.

5. Item reservavit generaliter omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcumque Collectorum, & unicorum in quacumque Civitate, vel Diœcesi, qui suo tempore officia exercuerint Subcollectorum fructuum & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum, illa videlicet Beneficia dumtaxat, quæ durante eorum officio obtinebant, & in quibus, seu ad quæ jus eis competebat. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.

6. Item reservavit omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica quorumcumque Curialium, quos, dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam sequendo decedere contigerit in quovis loco, quantumcumque etiam a dicta Curia remoto. Decernens irritum &c.

Reservatio Beneficiorum Cubiculariorum, & Cursorum.

7. Item reservavit generaliter idem D. N. PP. dispositioni suæ omnia Beneficia Cubiculariorum, etiam honoris nuncupatorum, ac Cursorum suorum, declarans in Prædecessorum suorum Rom. Pontificum Constitutionibus, & Regulis Beneficiorum Cubiculariorum, etiam Cubicularios honoris nuncupatos, etiam a die earum editionis, & publicationis intelligi, & comprehendi, ac comprehensos fuisse, & esse; irritumque &c. attentari, decernens &c.

Reservatio Beneficiorum Ecclesiarum Sancti Joannis Lateranen., & Sancti Petri, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe, & Beneficiorum titulorum Cardinalium a Curia absentium.

8. Item reservavit dispositioni suæ generaliter quoscumque Canonicatus, & Præbendas, ac Dignitates, Personatus, & Officia in S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum, ac Beatæ Mariæ Majoris de Urbe Ecclesiis, necnon ad collationem, provisionem, & præsentationem, seu quamvis aliam dispositionem S. R. E. Cardinalium a Romana Curia absentium, ratione suorum Episcopatuum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium Titulorum, & Diaconorum spectantia, quamdiu absentia hujusmodi duraverit, Canonicatus, & Præ-

bendas,

bendas, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, cæteraque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura vacantia, ac in antea vacatura tam in eadem Urbe, quam in Ecclesiis, Civitatibus, ac Diœcesibus dictorum Episcopatuum consistentia; ac decrevit irritum &c.

Reservatio Mensium Apostolicorum, & Alternativa pro Episcopis residentibus.

9. Item cupiens SS. D. N. PP. pauperibus Clericis & aliis benemeritis personis providere, omnia Beneficia Ecclesiastica cum cura & sine cura, Sæcularia, & quorumvis Ordinum Regularia, qualitercumque qualificata, & ubicumque existentia, in singulis Januarii, Februarii, Aprilis, Maji, Julii, Augusti, Octobris, & Novembris mensibus, usque ad suæ voluntatis beneplacitum extra Romanam Curiam, alias quam per resignationem quocumque modo vacatura, ad collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem quorumcumque Collatorum, & Collatricum Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen S. R. E. Cardinalium, aut aliorum sub concordatis inter Sedem Apostolicam & quoscumque alios initis, & per eos, qui illa acceptare, & observare debuerant, acceptatis, & observatis, quæ lædere non intendit, comprehensorum) quomodolibet pertinentia dispositioni suæ generaliter reservavit. Volens in supplicationibus, seu concessionibus gratiarum, quæ de dictis Beneficiis tunc vacantibus etiam Motu Proprio fient de mense, in quo vacaverint dispositive mentionem fieri, alioquin gratias nullas esse; ac consuetudines, etiam immemorabiles optandi majores, & pinguiores Præbendas, nec non Privilegia etiam in limine erectionis concessa, & Indulta Apostolica circa ea, ac etiam disponendi de hujusmodi Beneficiis, aut quod illa sub hujusmodi reservationibus nunquam comprehendantur, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores pro expressis haberi, & latissime extendi voluit, quibusvis personis, & Collegiis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus quomodolibet concessa, adversus reservationem hujusmodi minime suffragari. Insuper Sanctitas Sua ad gratificandum Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis intenta, ipsis quamdiu apud Ecclesias, aut Diæceses suas vere & personaliter resederint dumtaxat, de omnibus, & quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis cum cura & sine cura Sæcularibus, & Regularibus, (ad liberam ipsorum dumtaxat, non autem aliorum cum eis dispositionem, seu præsentationem, vel electionem, nec etiam cum consilio, vel consensu, seu interventu Capitulorum, vel aliorum, aut alias pertinentibus) quæ in antea in mensibus Februarii, Apriliis, Junii, Augusti, Octobris, & Decembris extra Curiam ipsam vacare contigerit (dummodo alias dispositioni Apostolicæ reservata, vel affecta non fuerint) libere disponendi facultatem tempore sui Pontificatus tantum duraturam concessit. Ac etiam voluit, ut si ipsi in collatione, aut alia dispositione beneficiorum in aliis sex mensibus, videlicet Januarii, Martii, Maji, Julii, Septembris, & Novembris vacaturorum (quæ etiam dispositioni suæ, ut præfertur, reservavit) seu etiam aliorum dispositioni suæ, & dictæ Sedis alias quomodolibet reservatorum, vel affectorum, sese intromiserint, aut quominus provisiones, gratiæ Sanctitatis Suæ de illis debitum effectum consequantur, impedimentum quoquo modo præstiterint, usu & beneficio prædictæ facultatis eo ipso privati existant; ac collationes & aliæ dispositiones de Beneficiis illius prætextu deinceps faciendæ, nullius sint roboris vel momenti. Illi vero, qui gratiam Alternativæ prædictæ acceptare voluerint, acceptationem hujusmodi per patentes literas manu propria subscriptas suoque sigillo munitas, & in sua quisque Civitate vel Diæcesi datas declarare; & literas ipsas sive ad Datarium Sanctitatis Suæ transmittere teneantur, quibus ab eo receptis, & recognitis, ac in libro ad id deputato registratis, tunc demum, & non antea, uti incipiant gratia supradicta. Insuper declaravit, quod si idem Episcopus pluribus Ecclesiis, quomodocumque unitis ex Apostolica concessione & dispensatione, quomodocumque præsit, teneatur hujusmodi Alternativæ gratiam, quatenus ea potiri velit, utriusque Ecclesiæ nomine explicite acceptare, alias illi non suffragetur. Et post factam acceptationem, & admissionem in Dataria, neutri parti liceat nisi concordi consensu ab ea recedere. Declarans præterea, exceptionem positam in Regula favore Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Indultum conferendi Beneficia reservata concessum Cardinali Episcopo, non suffragari Capitulo ratione communionis, & consortii juxta declarationem fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris sui, editam die decima Septembris Anno millesimo sexcentesimo vigesimo sexto, quam Sanctitas Sua in omnibus & per omnia approbat. Decernens sic in præmissis omnibus per quoscumque &c. judicari debere; ac irritum &c.

De Literis in forma: Rationi congruit: expediendis.

10. Item voluit idem D. N. PP., quod concessa per fel. rec. Innocentium Decimum tertium Prædecessorem Suum, & de ejus mandato expediantur in forma: *Rationi congruit &c.* sub die Coronationis Suæ, ut moris est, & idem quoad concessa per piæ mem. Clementem XI. etiam Prædecessorem Suum ad sex menses dumtaxat ab ipso die Coronationis incipiendos observari voluit.

Declaratio reservationis Ecclesiarum, & Beneficiorum per Prædecessores reservatorum.

11. Item declaravit omnium, & singularum Ecclesiarum Cathedralium, & Monasteriorum provisiones, quas prædicti Prædecessores sui ordinationi & dispositioni eorum, necnon omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ dicti Prædecessores etiam prædictæ dispositioni cum interpositione Decreti reservaverant (quæ quidem Ecclesiæ, Monasteria necnon sic reservata Beneficia tempore obitus eorumdem Prædecessorum vacabant, aut Ecclesiæ ipsæ, vel Monasteria hujusmodi si Commendata, vel eis Administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent) remansisse, & remanere per hujusmodi reservationem & Decretum affecta, nullumque de illis præter Romanum Pontificem ea vice se intromittere, vel disponere potuisse, sive posse quoquo modo. Decernens irritum & inane, si secus super his attentatum forsan erat tunc, vel imposterum contigerit attentari.

Revalidatio Literarum Prædecessoris Gratiæ, & Justitiæ infra annum concessorum.

12. Item prædictus D. N. omnes, & singulas ab Innocentio XIII. Romano Pontifice Præde-

Prædecessore Suo infra annum ante diem ejus obitus concessas Gratiæ, vel Justitiæ, literis temporibus debitis earum Executoribus seu Judicibus non præsentatis, omnino revalidavit, & in statum pristinum, in quo videlicet antea fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenarie restituit; ac decrevit per Executores seu Judices prædictos, vel ab eis subdelegandos, ad expeditionem negotiorum in eis contentorum procedi posse, & debere juxta illarum formam.

Revocatio Unionum.

13. Item rationabilibus suadentibus causis ipse Dominus Noster, omnes uniones, annexiones, incorporationes, suppressiones, extinctiones, applicationes, & dismembrationes, etiam perpetuas de quibusvis Cathedralibus, necnon aliis Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis, eorumve Domibus, Prædiis, & Locis per cessum, vel decessum, aut aliam quamvis dimissionem, vel amissionem, qualiacumque fuerint invicem, vel aliis Ecclesiis, Monasteriis, & Mensis, etiam Capitularibus, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Beneficiis, ac Piis & aliis Locis, Universitatibus etiam Studiorum generalium, & Collegiis, etiam in favorem S. R. E. Cardinalium, seu Ecclesiis, Monasteriis, & Beneficiis per eos obtentis, quomodolibet Apostolica, vel alia quavis (non tamen Concilii Tridentini auctoritate, necnon pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conservatione Collegiorum, & aliorum piorum & Religiosorum locorum ad Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumque artium cultum institutorum) factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum: Ac quascumque concessiones & mandata super unionibus, annexionibus, incorporationibus, & aliis præmissis taliter faciendis revocavit, cassavit, & irritavit, nulliusque decrevit existere firmitatis. Nec alicui quascumque clausulas, vel adjectiones, aut Decreta, quæ Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit in quibusvis Apostolicis, etiam quæ Motu Proprio, aut ex certa scientia, & Consistorialiter processerunt, & emanarunt, literis, etiamsi in eis decretum esset, illas ex tunc effectum sortitas esse, aut jus quæsitum fore, quomodolibet contentæ adversus revocationem & irritationem hujusmodi voluit aliquatenus suffragari. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum quibusvis concessarum.

14. Item revocavit quascumque facultates concessas quibusvis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Personis, ac Prælatis, etiam utriusque Signaturæ Referendariis, nec non Apostolicæ Sedis Nuntiis, ac fructuum & proventuum Cameræ Apostolicæ debitorum Collectoribus, de dispensando cum quibusvis personis super Matrimonio contracto vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium & ætatis defectibus, & de incompatibilibus Beneficiis Ecclesiasticis insimul retinendis; necnon de Notariis publicis creandis, ac de disponendo quomodolibet de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis, & alias a præmissis officia ipsorum Nunciorum & Collectorum directe non concernentes; etiamsi in literis desuper confectis sint clausulæ restitutoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expressis haberi voluit quoad omnia, in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiamsi Nunciis eisdem dictæ Sedis Legatis de Latere competens sit concessa potestas. Decernens irritum &c.

Revocatio facultatum conferendi Beneficia reservata.

15. Item revocavit quascumque facultates, & literas desuper confectas, per quas quicumque sui Prædecessores Romani Pontifices quibusvis personis Ordinariam Collationem, seu aliam dispositionem Beneficiorum Ecclesiasticorum de jure vel consuetudine habentibus, & quavis etiam Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia Dignitate, vel alio (non tamen Cardinalatus) honore fulgentibus, quavis consideratione vel intuitu, etiam Motu Proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, ac irritantibus, & aliis Decretis, quorum tenores haberi voluit pro expressis, concesserant, ut quamdiu viverent, vel suis Ecclesiis, seu Monasteriis præessent, aut ad aliud tempus de Beneficiis Ecclesiasticis generaliter reservatis, seu affectis ad eorum collationem, provisionem, præsentationem, electionem, & quamvis aliam dispositionem communiter vel divisim spectantibus, disponere libere & licite valerent, aut etiam ad id per eosdem Prædecessores Vicarii perpetui, vel ad tempus constituti forent. Decernens irritum & inane &c.

De dictionibus numeralibus.

16. Item, ut in Apostolicis literis committendi crimen falsi per amplius tollatur occasio, voluit & ordinavit, quod dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Nonas, Idus, & Kalendas immediate poni consueverunt, per literas & syllabas extense describantur, & illæ ex prædictis literis, in quibus hujusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad Bullariam nullatenus mittantur &c.

De concurrentibus in Data.

17. Item voluit, quod de concurrentibus in Data ejusdem diei super vacantibus seu certo modo vacaturis Beneficiis, illi, quibus gratiæ, Motu Proprio conceduntur, cæteris simili modo gratias non habentibus: alias graduati non graduatis: aut inter graduatos magis graduato: necnon colorato titulo possessores non possessoribus: ac inter personas alias in Curia præsentes absentibus ab ea: ac inter præsentes non Beneficiati Beneficiatis: & similiter inter absentes, cæteris paribus, oriundi non oriundo, & Diœcesanus non Diœcesano; In reliquis vero singuli, qui prius Apostolicas desuper literas eorum executoribus præsentaverint, aliis in ipsorum, de quibus agi contigerit, Beneficiorum assecutione præferantur.

De non tollendo jus quæsitum.

18. Item ne per varias, quæ pro Commissionibus, seu Mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque fiunt suggestiones, justitia postponatur; Idem Dominus Noster decrevit & declaravit suæ intentionis fore, quod deinceps per quamcumque Signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas Apostolicas pro Commissionibus, seu Mandatis, aut declarationibus hujusmodi, etiamsi Motu Proprio, & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem, a Sanctitate Sua emanaverint, vel de ejus mandato faciendas, nulli jus sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

Regula de Viginti.

19. Item voluit, quod si quis in infirmitate constitutus resignaverit, sive in Romana Curia, sive extra illam aliquod Beneficium, sive simpliciter, sive ex causa permutationis, vel alias dimiserit, aut illius Commendæ cesserit, seu ipsius Beneficii unionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatæ, & postea infra viginti dies a die per ipsum Resignantem præstandi consensus computandos, de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum Beneficium quavis auctoritate conferatur per resignationem sic factam, collatio hujusmodi sit nulla, ipsumque Beneficium nihilominus per obitum censeatur vacare.

De Idiomate.

20. Item voluit, quod si contingat tam in Curia, quam extra, alicui Personæ de Parochiali Ecclesia, vel quovis alio Beneficio exercitium Curæ Animarum Parochianorum quomodolibet habente, provideri, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idiomate loci, ubi Ecclesia, vel Beneficium hujusmodi consistit, provisio, seu Mandatum, & gratia, desuper quoad Parochialem Ecclesiam, vel Beneficium hujusmodi, nullius sint roboris vel momenti, Decernens irritum &c.

De non impetrando Beneficium per obitum viventis.

21. Item si quis supplicaverit sibi de Beneficio quocumque tanquam per obitum alicujus, licet tunc viventis, vacante provideri, & postea per obitum ejus vacet, provisio & quævis dispositio, etiam vigore alterius novæ supplicationis vel gratiæ dicto Supplicanti per obitum hujusmodi denuo faciendæ, nullius sint roboris vel momenti.

De unionibus, & unionum confirmatione.

22. Item voluit, quod petens Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, teneatur exprimere verum annuum valorem secundum communem æstimationem tam Beneficii uniendi, quam illius, cui uniri petitur; alioquin unio non valeat, & semper in unionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest. Et idem voluit observari in quibusvis suppressionibus perpetuis, concessionibus, dismembrationibus, & applicationibus, etiam de quibuscumque fructibus & Bonis Ecclesiasticis, ac etiam in confirmationibus unionum, singularumque dispositionum hujusmodi.

De Mendicantibus transferendis.

23. Item de Mendicantibus transferendis, qui ad alios Ordines transierint pro tempore, voluit Constitutionem fe. re. Martini PP. V. Prædecessoris sui desuper factam, & in Libro Cancellariæ Apostolicæ descriptam, quæ incipit: *Viam ambitiosæ cupiditatis &c.* firmiter observari.

De male promotis.

24. Item de Clericis extra tempora a jure statuta, sive ante ætatem legitimam, aut absque dimissoriis literis, ad Sacros Ordines se promoveri facientibus pro tempore, etiam voluit Constitutionem piæ me. Pii II. similiter Prædecessoris sui desuper editam, & in dictæ Cancellariæ Apostolicæ Libro descriptam, quæ incipit: *Cum ex Sacrorum Ordinum &c.* pari modo observari.

De Moneta.

25. Item declaravit idem Dominus Noster, quod libra Turonensium parvorum, & florenus auri de Camera pro æquali valore in concernentibus literas & Cameram Apostolicam computari & extimari debeant.

De Beneficiis vacaturis per promotionem ad Ecclesias, & Monasteria.

26. Item prædictus D. N. Papa voluit, decrevit, & ordinavit, quod quæcumque concessiones, gratiæ, & mandata, etiam Motu proprio, & cum derogatione hujus Constitutionis, quæ ab eo pro quibusvis personis emanaverint de providendo eis de quibusvis Beneficiis vacaturis per promotionem quorumcumque ad Ecclesiarum, & Monasteriorum regimina, si hujusmodi concessiones, & mandata diem promotionis promovendorum ipsorum præcesserint; necnon quæcumque collationes, provisiones, & dispositiones pro tempore faciendæ de præmissis, & quibusvis aliis Beneficiis Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus, quæ per promovendos, vel assumendos ad quascumque Prælaturas inter illarum vacationis, & hujusmodi promotionis, vel assumptionis tempora simpliciter, vel ex causa permutationis ubicumque resignari, vel alias dimitti contigerit cum inde sequutis pro tempore, sint cassæ, & irritæ, nulliusque roboris vel momenti.

De non judicando juxta formam Supplicationum, sed literarum expeditarum.

27. Item cum ante confectionem literarum gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit & ordinavit idem D. N., quod Judices in Romana Curia & extra eam pro tempore existentes, etiamsi sint S. R. E. Cardinales, Causarum Palatii Apostolici Auditores, vel quicumque alii, non juxta supplicationum signatarum super quibusvis impetrationibus (nisi in dicta Curia dumtaxat sint Commissiones justitiam concernentes per placet, vel per S. R. E. Vice-Cancellarium juxta facultatem super hoc sibi concessam signatæ) sed juxta literarum super eisdem impetrationibus & concessionibus confectarum tenores, & formas judicare debeant. Decernens irritum &c. Et si literæ ipsæ per præoccupationem, vel alias minus bene expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum interest, instantiam, ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt per ejus Officiales, quibus hujusmodi tenores & formas restringere convenit, ad formas debitas reducendæ.

De Regulis Cancellariæ producendis.

28. Item attendens D. N. Papa, quod super habendis de Cancellaria Apostolica Regulis, & Constitutionibus inibi descriptis faciliter per eos, qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quod super earumdem Regularum & Constitutionum (quæ juxta varietatem concurrentium Causarum, & negotiorum aliquoties immutari convenit) probando tenore vel effectu testium, plerumque tenacem desuper memoriam non habentium, depositionibus stari deberet, voluit, statuit, & ordinavit, quod deinceps quilibet ex Auditoribus Causarum Palatii Apostolici, & aliis (etiamsi S. R. E. sint Cardinales) in ipsa Curia pro tempore depu-

tatis auctoritate Apostolica Judicibus, etiam in causis actu pendentibus super hujusmodi tenore vel effectu probando dumtaxat stet, fidemque adhibeat Cedulæ, seu Scripturæ desuper a duobus majoris præsidentiæ, quod danda sit, a tergo signatæ, & etiam a duobus aliis literarum Apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & Vice-Cancellarii seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptæ, ut moris est; quidquid autem secus fieri contigerit nullius sit roboris vel momenti.

De subrogandis Collitigantibus.

29. Item Dominus Noster cupiens litium succidere anfractus, & ne novi Collitigantibus Adversarii dentur, providere, voluit, statuit, & ordinavit, quod quoties deinceps aliquem super quovis Beneficio Ecclesiastico Collitigantem in jure, vel ad jus, si quod forsan ejus Adversario in dicto Beneficio competierit, subrogari contigerit (dummodo prædictus Collitigans in dicto Beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum Adversarium, postquam illud per triennium pacifice possederit, lis tunc mota fuerit) aliorum quorumlibet de præmisso jure, sive tunc vacet, vel cum vacaverit impetrationes, vel concessiones etiam Motu proprio infra mensem ante concessionem hujusmodi factæ nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus cupiens eorum fraudibus obviare, qui viventium Beneficia, illorum præsertim, quibus aut propter senium, aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetrant, ut illis decedentibus tanquam Collitigantes in eorum juribus facilius subrogentur; Voluit, ut deinceps nullus in jure, vel ad jus in Beneficio Defuncti, quod illo vivente in casibus præmissis, vel similibus impetraverit, aliquo modo subrogetur, & subrogatio vel gratia, si neutri, si nulli, seu novæ provisionis, aut perinde valere, taliter Impetranti nullatenus suffragetur, quod etiam strictissime observari mandavit in impetrationibus Beneficiorum per privationem, & amotionem ex quibusvis criminibus, & excessibus forsan perpetratis, etiamsi usque ad definitivam Sententiam, quæ tamen in rem non transierit judicatam, processum foret.

De verisimili notitia.

30. Item voluit, & ordinavit, quod omnes gratiæ, quas de quibusvis Beneficiis Ecclesiasticis cum Cura, vel sine Cura, Secularibus, vel Regularibus per obitum quarumcumque personarum vacantibus, in antea fecerit, nullius roboris vel momenti sint, nisi post obitum ante, & datam gratiarum hujusmodi tantum tempus effluxerit, quod interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam ejusdem SS. D. N. verisimiliter potuerint pervenire.

Non valeant Commissiones Causarum, nisi literis expeditis.

31. Item quod omnes & singulæ Commissiones Causarum quas in antea fieri contigerit, obtentæ, vel occasione concessionum dumtaxat Apostolicarum de Beneficiis Ecclesiasticis gratiarum, super quibus literæ Apostolicæ confectæ non fuerint, ac processus desuper habendi, nullius sint roboris vel momenti.

De Impetrantibus Beneficia per obitum Familiarium Cardinalium.

32. Item voluit, quod impetrans Beneficium vacans per obitum Familiaris alicujus Cardinalis, teneatur exprimere nomen & titulum ipsius Cardinalis, si ille in Curia fuerit, ipsius ad id accedat assensus, alias desuper gratia sit nulla; & idem servari voluit, si Cardinales quomodolibet ab ipsa Curia absentes, & ubilibet etiam in locis infra duas dietas vicinis degentes, familiamque & lares in eadem Curia retinentes ab ipsa Curia recesserint, ad eamdem illico reversuri, & infra decem vel ad summum quindecim dies vere & personaliter reversi fuerint. Ita quod Cardinalibus, alias quam, ut præfertur, ex quacumque causa quantumlibet necessaria, & hic necessario exprimenda absentibus, facultas præstandi consensum hujusmodi non competat, sed Beneficia hujusmodi ad liberam Sanctitatis Suæ, & Sedis Apostolicæ provisionem, & dispositionem pertineant. Declarans Regulas, & Constitutiones suorum Prædecessorum, etiam a die earum editionis, & publicationis super assensu hujusmodi præstando sic intellectas & intelligendas fuisse; irritumque &c. attentari, decernens. Quodque si prædicti Familiares, eorumdem Cardinalium Familiares esse desierint, seu ad aliorum Cardinalium familiaritatem similem transierint, quoad Beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinuerint, & in quibus vel ad quæ priori ipsa familiaritate durante jus eis competierit, Cardinales, quorum prius Familiares fuerint, suum habeant adhibere consensum. Declarans præsentem Constitutionem locum non habere in illis Beneficiis, quæ Familiares ipsi tempore obitus eorum in dicta Curia vel extra eam obtinerent, aut anteà obtinuissent, & ratione officiorum per eos obtentorum dictæ dispositioni generaliter reservata, vel affecta fuisse apparerent. Necnon illos quoad effectum dictæ Constitutionis Familiares eorumdem Cardinalium censeri, qui ipsorum Cardinalium Familiares continui Commensales ad minus per quatuor menses, computato etiam tempore ante promotionem ad Cardinalatum, fuisse probarentur. Decernens irritum &c.

Super eadem Familiaritate.

33. Item Dominus Noster ad evitandas lites & contentiones, quæ ex præcedenti sua Constitutione exoriri possent, vestigiis Prædecessorum suorum inhærendo, voluit, statuit, & ordinavit, quod si Beneficia, quæ per obitum Familiarium continuo Commensalium eorumdem Cardinalium in futurum vacabunt, cessantibus Apostolicis reservationibus ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti Constitutione non comprehendantur quo ad hoc, ut in provisionibus talium Beneficiorum super expeditione literarum illius Cardinalis, cujus Familiaris defunctus ille extitit, consensus requiri debeat; Sed Beneficia hujusmodi ad Collationem, seu quamvis dispositionem Cardinalis Ordinarii Collatoris, ut præfertur, libere spectare censeantur; Et si apud Sedem Apostolicam Beneficia hujusmodi per obitum dictorum Familiarium vacaverint, tunc in provisione talium Beneficiorum super expeditione literarum, illius Cardinalis exigatur consensus, si in Romana Curia præsens fuerit, ad quem eorumdem collatio & dispositio, ut præfertur pertinere deberet, itaut Cardinalis Ordinarius Collator in concursu cum Cardinali Patrono semper præferri debeat, salvis tamen semper Indultis concessis & concedendis eisdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus. Decernens irritum &c.

Signatura

Signatura per fiat præfertur alteri per concessum.

34. Item voluit idem Dominus Noster, quod concurrentibus eadem die super quocumque Beneficio per fiat, & concessum, Signaturam ex ejus per fiat, etiam ut petitur, habens, alteri per concessum, etiam Motu Proprio habenti præferatur, etiam in illa per concessum prægnantiores, & quantumlibet privilegiativæ essent clausulæ.

De Annali Possessore.

35. Item SS. D. N. ut improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit, & ordinavit, quod quicumque Beneficium Ecclesiasticum, tunc per annum immediate præcedentem pacifice possessum, & quod certo modo vacare prætenditur, deinceps impetraverit nomen, gradum, & nobilitatem possessoris ejusdem, & quotannis ipse illud possederit, ac specificam, & determinatam, ex qua clare poterit constare, quod nullum ipsi possessori in dicto Beneficio jus competat, causam in hujusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad judicium evocari facere, causamque ex tunc desuper infra annum usque ad Sententiam diffinitivam inclusive prosequi debeat & teneatur; alioquin impetratio prædicta, & quæcumque inde sequutæ nullius existant firmitatis. Et item impetrans, de damnis & interesse possessorem prædictum propterea contingentibus ei satisfacere; & si possessorem ipsum injuste, frivole, & indebite molestare repertus extiterit, quinquaginta florenos auri persolvere Cameræ Apostolicæ sit adstrictus, nec alius, quam præmissæ vacationis modus etiam per literas: si neutri, aut subrogationis, aut alias sibi quoad hoc, ut Beneficium hujusmodi ea vice consequi aut obtinere valeat; quomodolibet suffragetur, illudque nullatenus in antea litigiosum propterea censeatur. Quod etiam extendi voluit ad impetrantes Beneficia Ecclesiastica cujuscumque qualitatis per privationem, & amotionem, vel alias propter commissa, excessus, & crimina vacantia vel vacatura, & similiter ad impetrantes Beneficia tanquam vacantia per devolutionem.

De Triennali.

36. Item statuit & ordinavit idem Dominus Noster, quod si quis quæcumque Beneficia Ecclesiastica, qualiacumque sint, absque simoniaco ingressu ex quovis titulo, Apostolica, vel Ordinaria collatione, aut electione, & electionis hujusmodi confirmatione, seu præsentatione, & institutione illorum, ad quos Beneficiorum hujusmodi collatio, provisio, electio, & præsentatio, seu quævis alia dispositio pertinet, per triennium pacifice possederit (dummodo in Beneficiis hujusmodi, si dispositioni Apostolicæ ex reservatione generali in corpore juris clausa reservata fuerint, se non intruserit) super eisdem Beneficiis taliter possessis molestari nequeat; necnon impetrationes quaslibet de Beneficiis ipsis sic possessis factas, irritas, & inanes censeri debere decrevit, antiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

De non appellando ante Sententiam diffinitivam.

37. Item idem D. N., ut finis litibus celerius imponatur, & Litigantium parcatur sumptibus & expensis, suorum Prædecessorum Constitutionibus & Statutis inhærendo, statuit & ordinavit, quod in Causis pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante diffinitivam Sententiam liceat appellare; nec appellatio, si fuerit emissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoria, quæ vim habeat diffinitivæ, vel a gravamine minime concernente negotium principale, quod non possit per appellationem a diffinitiva Sententia reparari, nullæque Causæ appellationum committantur, nisi in Commissione exprimatur, quod interlocutoria vim diffinitivæ habeat, vel gravamen sit tale, quod in appellatione a diffinitiva non valeat reparari. Alioquin Appellationes & Commissiones imposterum, & quidquid inde sequutum fuerit, nullius sint roboris vel momenti; Commissionibus Appellationum jam in Judicibus præsentatis & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem Sententiis, secundo vel ulterius ab eis non liceat appellare. Appellantes vero, & appellationes etiam ab interlocutoriis, & gravaminibus hujusmodi, suo, vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint ultra expensas, & damna, ad quæ reficienda de jure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœna mulctetur.

Non stetur Commissioni post Conclusionem.

38. Item statuit, & ordinavit, quod in Commissionibus de justitia, seu Mandatis etiam Consistorialibus per eum, seu de ejus mandato, vel auctoritate in causis, in quibus conclusum existat, imposterum concedendis, etiamsi in eis de Conclusione hujusmodi implicite vel explicite mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem hujusmodi Commissionis, eidem conclusioni, ac præsenti Regulæ derogetur expresse.

De Literis Religiosorum expediendis.

39. Item voluit & ordinavit, quod si aliqui Religiosi petunt aliquod Beneficium ad nutum amovibile cum clausula, quod exinde pro solo nutu Abbatis, vel Superioris amoveri non possint, literæ quoad ipsam clausulam nullatenus expediantur, nisi idem Dominus Noster ponat in Signatura, quod non possit amoveri, vel ad partem clausulam ipsam concedat.

De Clausula ponenda in literis permutationis Beneficiorum.

40. Item si committatur alicui Beneficii resignationis receptio, ponatur clausula: *Attente quoque provideas &c.* Et si ex causa permutationis resignationes fiant, ponatur clausula: *Quod neuter permutantium jus acquirat, &c.*, nisi quilibet ipsorum jus habuerit in Beneficio per ipsum resignato.

De supplendis defectibus.

41. Voluit, quod si petatur suppleri defectus in genere, nullatenus literæ desuper concedantur, nisi in petitione desuper hujusmodi defectus exprimantur: vel per *Fiat, ut petitur*, supplicatio signata fuerit.

De Derogatione Jurispatronatus.

42. Item voluit, quod desuper quovis Beneficio Ecclesiastico de Jurepatronatus Laicorum non expediantur literæ, nisi ponatur

expresse, quod tale Beneficium tanto tempore vacavit, quod ejus collatio ad Sedem Apostolicam legitime est devoluta, vel quia tempus Patronis Laicis ad præsentandum a jure præfixum lapsum existat, aut ad id Patronorum ipsorum accedat assensus. Et si per ipsum Juripatronatus hujusmodi derogari contigerit, Jurispatronatus hujusmodi mentio, dispositive, ac specifice, & determinate, non autem conditionaliter fiat, si illud ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat. Et si de hoc in literis provisionis, vel mandato de providendo, de dicto Beneficio, similis mentio facta non fuerit, non censeatur quomodolibet derogatum.

De Commendis.

43. Item voluit, quod nulli Sæculari de Regulari, nec Religioso de Sæculari Beneficiis Commenda detur, nisi in Signatura per clausulam ad partem super petitione Commendæ hujusmodi, de Commenda ipsa mentio fiat.

De Reformationibus.

44. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod super quibuscumque Reformationibus signatis super Impetrationibus quorumcumque Beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ super prima Data expediri possint, si ex hujusmodi expeditione sub tali Data cuiquam videatur posse fieri præjudicium, literæ hujusmodi sub ipsa prima Data nullatenus expediantur, nisi Reformationes hujusmodi per fiat sub prima Data signatæ fuerint.

De consensu in Resignationibus, & Pensionibus.

45. Item voluit, & ordinavit, quod super Resignatione cujuscumque Beneficii Ecclesiastici, seu cessione juris in eo, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit, Apostolicæ literæ nullatenus expediantur, nisi Resignans, vel Cedens, si præsens in Romana Curia fuerit personaliter, alioquin per Procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter constitutum, expeditioni hujusmodi in eadem Cancellaria expresse consenserit, & juraverit, ut moris est. Et si ipsum Resignantem seu Cedentem pluries super uno & eodem Beneficio in favorem diversarum personarum successive consentire contigerit; voluit Sanctitas Sua, quod primus consensus tenere debeat, & alii posteriores consensus, ac literæ eorum prætextu, etiam sub priori Data expeditæ pro tempore, nullius sint roboris vel momenti; nec literæ reservationis vel assignationis, etiam Motu Proprio, cujusvis pensionis annuæ super alicujus Beneficii fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc debebit.

De ingressu Religionis.

46. Item non dentur literæ super Beneficiis vacaturis per ingressum Religionis, nisi professio præcesserit Datam desuper petitionis.

Non valet impetratio facta per modum in Cancellaria exprimendum.

47. Item voluit, quod si petatur aliquod Beneficium vacans per modum in Cancellaria Apostolica exprimendum, talis impetratio non valeat, nec literæ desuper expediantur.

De executione facienda.

48. Item voluit, statuit, & ordinavit, quod quotiescumque per Signaturam suam, vel de ejus Mandato factam super exequendis aliquibus cum adjectione proprii nominis, vel Dignitatis cujusvis, Judex datur, literæ desuper expediantur cum expressione, quod idem Judex executionem faciat per se ipsum.

De dispensationibus in gradibus Consanguinitatis.

49. Voluit, quod in literis dispensationum super aliquo gradu Consanguinitatis vel Affinitatis, aut alias prohibito, ponatur clausula, *Si Mulier rapta non fuerit.* Et si scienter, ponatur clausula in quaterno,

Super defectu Natalium.

50. Voluit, quod in dispensationibus super defectu Natalium, quod possint succedere in bonis temporalibus, ponatur clausula: *Quod non prejudicetur illis*, ad quos successio bonorum ab intestato pertinere debeat.

Super Dispensationibus.

51. Item, quod per quamcumque Signaturam in quavis gratia nullatenus dispensatio veniat, nisi specialiter exprimatur, vel dicta gratia totaliter effectum hujusmodi dispensationis concernat, vel alias nihil conferat, aut operetur.

Nulli suffragetur dispensatio, nisi literis confectis.

52. Item cum concessiones super gratiis dispensationum quarumcumque quibusvis per ipsum Dominum Nostrum concessarum vel concedendarum per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, sint provide limitatæ, licet aliquando in petitionibus super hujusmodi concessionibus oblatis multa sint petita, ne quis talium concessionum prætextu, id dispensative tenere, aut facere præsumat, ad quod concessiones hujusmodi se non extendant; voluit idem Dominus Noster, quod nulla talis dispensatio cuiquam in Judicio vel extra suffragetur, antequam super ea literæ Apostolicæ sint confectæ.

De Clausulis ponendis in literis Indulgentiarum.

53. Item voluit, quod in literis Indulgentiarum ponatur, quod si Ecclesiæ, vel Cappellæ, aut alias aliqua Indulgentia fuerit concessa, de qua inibi specialis mentio facta non fit, hujusmodi literæ sint nullæ.

De Indulgentiis concessis ad instar.

54. Item voluit Dominus Noster, quod literæ super Indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificentur.

De exprimendo valore Beneficiorum in impetrationibus.

55. Item voluit, quod in gratiis, quas quibusvis personis de Beneficiis vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis fuerit provisum, vel concessum,

aut

aut mandatum provideri, verus annuus valor per marchas argenti, aut sterlinguorum, vel libras turonen. parvorum, seu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam secundum communem aestimationem exprimatur, nisi personae praedictae Beneficia, quae tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quae jus eis competit juxta ipsarum oblationes, aut alias dimittere teneantur, alioquin gratiae praedictae sint nullae. Et idem servetur in gratiis, quas a Sanctitate Sua Motu proprio emanare contigerit; quoad Beneficia tamen, de quibus per Sanctitatem Suam pro tempore providetur, seu provideri mandatur, aut alias disponitur, ac literis per quas pro tempore ad Ecclesiam Patriarchalium, & Cathedralium, ac Monasteriorum regimina promotis conceditur, ut Monasteria, & alia Beneficia Ecclesiastica Saecularia, & Regularia per eos obtenta, & in quibus, & ad quae jus eis competit, retinere possint.

De Clausulis in Beneficiis vacantibus ponendis.

56. Voluit & ordinavit, quod quando providet, seu mandat provideri alicui de Beneficio Ecclesiastico vacante, tunc dari poterunt clausulae, si petantur, etiamsi illud quovis *modo &c.* seu per Constitutionem *Execrabilis* vacet & specialiter reservatum inter aliquos litigiosum sit, & ejus collatio devoluta fuerit, & si pro collitigante vel subrogationem, *aut si neutri vel si nulli &c.* petente, si tunc lis specifice exprimatur, nec detur aliqua generalis reservatio dispositive, nisi desuper in concessione specialis & expressa, ac parte, & non sub conditione mentio fiat, & tunc reliquae Reservationes ibi contentae veniant. Si vero tempore expeditionis inde literarum generalis reservatio hujusmodi probari non possit, aut in novis provisionibus, seu pro collitigantibus, *Si neutri vel si nulli &c.* sit expressum, quod ab aliquibus asseritur, illum, cujus Beneficium conceditur, Collectorem vel unicum Subcollectorem, Abbreviatorem, vel Familiarem, Notarium, aut dictae Sedis Officialem fuisse, clausula ponatur etiamsi dictum Beneficium ex eo, quod talis Collector vel unicus Subcollector, Abbreviator, vel Familiaris, Notarius, aut dictae Sedis Officialis fuit, dispositioni Apostolicae generaliter reservatum existat, dummodo non sit in eo alicui specialiter jus quaesitum. In reliquis vero nulla clausula detur, unde reservatio generalis elici possit, nisi desuper Signatura per duplex fiat signata sit, aut reservatio vel alias specialiter habeatur.

De expressione qualitatum Beneficiorum in impetrationibus.

57. Item voluit, quod super Beneficiis Ecclesiasticis de qualitatibus illorum videlicet an Dignitates, Personatus, vel officia sint, eique immineat Cura Animarum, & ad illa consueverint, qui per electionem assumi, mentio fiat; alias gratiae desuper factae sint nullae. Et si qualitates hujusmodi affirmative vel conditionaliter non exprimantur, negativa expresse desuper fiat in Beneficiis, quae tales qualitates, vel ex eis aliquas consueverint habere.

De Beneficiis vacantibus per contractum Matrimonii.

58. Item si reservetur Beneficium per contractum Matrimonii, non dentur alii modi vacationum de futuro, nec censeatur Beneficium reservatum specialiter vel affectum, nisi sequatur Matrimonium; sed in Beneficiis per promotionem, aut ingressum Religionis; vel assecutionem vacaturis ponatur clausula, etiamsi non petatur, cum Beneficia hujusmodi praemisso, vel alias quovis modo &c. praeterquam per obitum obtinentis, vacare contigerit, etiamsi vacent. Decernens irritum &c.

De clausulis ponendis in literis Religiosorum.

59. Item voluit, quod si petatur aliquem Religiorum recipi, & sibi de quovis Beneficio Ecclesiastico provideri per simplicem signaturam Fiat, receptio hujusmodi dumtaxat detur, adjecto, si petens idoneus sit, aut alium Canonicum non obsistat; & exprimatur, si certus numerus Regularium sit, sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expresse concedatur, & si numerus iste non existat, ponatur; Dummodo receptionis locus hujusmodi nimium propterea non gravetur. Possintque Executores provisionis hujusmodi ad receptionem emissionis professionis non expectato probationis anno procedere.

De translatione Religiosorum.

60. Item si Regularis petat sibi de Beneficio ab aliquo Monasterio, vel alio Regulari loco dependente provideri, & appareat ex petitione hujusmodi, quod alterius Monasterii, vel loci Religiosus sit, licet ibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clausulis : Si est ita.

61. Item quod in literis super Beneficiis per Constitutionem *Execrabilis* vacantibus, ponatur clausula : *Si est ita*; similiter de quibuscumque narratis informationem facti requirentibus.

Petenti provideri de vacaturo, dentur literae de vacanti.

62. Item petenti sibi provideri de vacaturo, dentur literae de vacanti, prout expedierit impetranti.

Revocatio Decimarum, & aliarum impositionum.

63. Item revocavit quascumque Decimarum, nec non subsidiorum, vigesimae, & aliorum onerum impositiones ex quavis causa emanatas (non tamen Decimarum, subsidiorum, & onerum impositorum ex quavis causa & occasione expeditionis contra Turcas, & Orthodoxae Fidei hostes), & quascumque facultates super Decimarum, vigesimae, & onerum hujusmodi exactione quibusvis fructuum, & proventuum Camerae Apostolicae debitorum Collectoribus, & Apostolicae Sedis Nunciis ab eisdem Praedecessoribus concessas. Suspendit quoque ad Suae Sanctitatis & Sedis Apostolicae beneplacitum quascumque plenarias Indulgentias ab eisdem Praedecessoribus ex quavis causa etiam expeditionis hujusmodi, si quae per Nuncios, vel Quaestores deferebantur concessas, nec non deputandi, & eligendi Confessores, qui plenarie absolvant, & alia faciant ad earumdem Indulgentiarum suspensarum effectum, reliquasque facultates ipsas Indulgentias quomodolibet concernentes, praeterquam quoad ea in quibus Indulgentiae, & facultates in aliqua sui parte sint

sortitae

fortitæ effectum. Itaut illis, qui implentes injuncta eis in literis Indulgentiarum hujusmodi jam consequuti sunt facultatem eligendi Confessores, qui absolvant eos plenarie in mortis articulo, per hujusmodi suspensionem non præjudicetur, quin facultate ipsa uti possint in futurum: Decrevit quoque irritum, & inane quidquid facultatum revocatarum earumdem prætextu imposterum contigerit attentari.

Revocatio facultatum percipiendi pretium Officiorum.

64. Item revocavit, cassavit & annullavit, ac irritas declaravit quascumque facultates percipiendi pretium Officiorum Romanæ Curiæ pro tempore vacantium in toto vel in parte, & quasvis concessiones & collationes, aliasque dispositiones per fel. rec. Innocentium XIII., aliosque Prædecessores de dictis Officiis, etiam ex die collationum, concessionum & dispositionum earumdem in antea vacaturis in favorem quarumcumque Personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Piorum locorum, Collegiorum, seu eorum Mensarum, etiam perpetuo, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, & sub quavis alia verborum forma, quam, & præmissorum tenores pro expressis haberi voluit, concessas, & factas quoad Officia, quæ post obitum dictorum Prædecessorum vacarunt, & in posterum quomodolibet vacabunt. Item revocavit quoque, cassavit & annullavit ac irritas declaravit quascumque Infeudationes, Investituras, gratias, concessiones quoquo modo, etiam in Emphyteusim ad tempus seu in perpetuum, etiam Motu proprio, & de plenitudine potestatis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis (extra tamen Consistorium, & sine Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & consensu,) a die Constitutionis fe. re. Pii Papæ V. Prædecessoris sui super prohibitione alienandi & infeudandi civitates, & loca Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sub datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, quarto Kal. Aprilis, Pontificatus sui anno secundo, usque in præsentem diem, per quoscumque Romanos Pontifices suos Prædecessores, aut mandato, vel auctoritate eorum quomodocumque & qualitercumque & quovis colore factas & concessas de Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus, & locis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sanctæ Sedi Apostolicæ, & tam mediate, quam immediate subjectis, tunc videlicet de tempore dictarum Infeudationum, Investiturarum, gratiarum, & concessionum nondum devolutis, necnon quascumque prorogationes, & extensiones quarumcumque Infeudationum, Investiturarum, gratiarum, & concessionum de dictis Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Arcibus & locis, tunc videlicet de tempore dictarum prorogationum, & extensionum nondum finitarum quibusvis personis cujuscumque gradus, status, conditionis & præeminentiæ, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, aut alia quavis præfulgeant dignitate, etiam in vim contractus, & ex quocumque titulo, etiam oneroso, & per quascumque tam sub Plumbo, quam in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, aut etiam alias quomodocumque, & qualitercumque expeditas literas, ac sub quavis verborum forma, quam, & præmissorum omnium tenores Sanctitas Sua pro expressis haberi voluit, latissime extendendos.

Quod fructus in tertia parte augeri possint vigore clausulæ.

65. Item, cùm nonnulli in impetrationibus Beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorum, asserendo illorum fructus &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquam obtineant a Sanctitate Sua, ut hujusmodi valorem annuum augere possint, ut verius possint in confectione literarum super hujusmodi impetrationibus summa aut valor annuus exprimi, aliter desuper non specificato, ne de veritate hujusmodi concessionis imposterum hæsitari contingat, declaravit prætextu concessionis hujusmodi valorem ipsum usque ad tertiam partem valoris expressi, & in prima, quæ desuper fiet literarum expeditione, dumtaxat augeri posse, & eas, quas literis jam expeditis cum expressione valoris specificati, aut non integro augmento prædicto, denuo desuper expediri contigerit literas cum aliquo augmento valoris hujusmodi, nullius esse roboris vel momenti, etiamsi Motu proprio beneficiales gratiæ & dispositiones quæcumque a Sanctitate Sua emanaverint.

De insordescentibus.

66. Item ne personis, pro quibus literæ Suæ Sanctitatis emanabunt ob generalem absolutionem a Censuris Ecclesiasticis, quibus ligati forent, ad eorum effectum indifferenter concedi, & in literis Apostolicis apponi solita, præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & insordescendi in illis, statuit & ordinavit hujusmodi absolutionem, & clausulam in literis, quas in futurum cum illa concedi contingent, non suffragari non parentibus rei judicatæ, Incendiariis, Violatoribus Ecclesiarum, Falsificatoribus, & falsificari procurantibus literas, & supplicationes Apostolicas, & illis utentibus, Receptatoribus, & Fautoribus eorum, ac res vetitas ad Infideles deferentibus, Violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, via facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus, & Nuncios, vel Executores Apostolicæ Sedis, & ejus Officialium, ejus commissa exequentes, impedientibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicati a jure vel ab homine per quatuor menses scienter excommunicationis sententiam hujusmodi substinuerint. Et generaliter quibuscumque aliis, qui Censuris aliquibus etiam alias quam, ut præfertur, quomodolibet ligati in illis per annum continuum insorduerint.

Officiales nihil exigant ultra debitum.

67. Item idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas Sua non sine displicentia plerumque fieri intellexit per Officiales Romanæ Curiæ, qui constitutis sibi emolumentis pro exercitio officiorum, quæ obtinent, non contenti, ultra a prosequentibus negotiorum quorumdam expeditionem in eadem Curia exigere non verentur, obviare volens, districte præcipiendo inhibuit omnibus & singulis quævis officia in eadem Curia obtinentibus, ne de cætero quidquam prætextu officiorum, quæ obtinerent, quovis colore, etiam celerioris expeditionis, ultra emolumenta hujusmodi exigere, seu ad hunc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt; malitiose differre sub excommunicationis, & præter illam suspensionis a perceptione emolumentorum hujusmodi pro prima ad semestre, & pro

secunda

secunda ad annum, & pro tertia vicibus, quibus sic excederent, privationis officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excessserint, pœnis. Ac voluit, quod S. R. E. Vice-Cancellarius & Camerarius excedentes ipsos respective prout eis subsunt, per subtractionem emolumentorum eorumdem, ac alias, ut præfertur, compellant ab hujusmodi illicitis exactionibus abstinere, ac contra eos per prædictas pœnas, & alias prout melius expedire viderint, procedant.

Reservatio Beneficiorum vacantium Sede Apostolica vacante.

68. Item S. D. N. provide considerans consuevisse quandoque Romanos Pontifices Prædecessores suos Beneficia, quæ vacante Sede Apostolica vacare contigerant, dispositioni suæ reservare, intendens de Beneficiis hujusmodi tam Conclavistis, quam pauperibus Clericis, & aliis benemeritis personis providere, omnia & singula Beneficia per Regulas Cancellariæ Apostolicæ, aut quaslibet alias Apostolicas Constitutiones temporales Romani Pontificis pro tempore existentis dispositioni quomodolibet, & ex quavis causa reservari solita, quæ a die obitus fe. re. Benedicti XIII. Prædecessoris sui usque ad diem duodecimam Julii currentis vacaverunt, & de quibus per quoscumque Ordinarios Collatores tunc dispositum non fuerat, seu minus valide dispositum fuerat, suæ provisioni, ac dispositioni reservavit. Decernens irritum &c.

Revocatio Indultorum superviventiæ.

69. Item, quia ad opportunam nonnullorum suggestionem quandoque contigit, Prædecessores suos Romanos Pontifices pro tempore existentes, sub contractorum debitorum, vel diversis aliis prætextibus concessisse, & indulsisse Beneficiatis, ut fructus suorum Beneficiorum, aut partem eorum anticipatis solutionibus ad tempus elocare, vel erga creditores, aut quascumque alias personas obligare vel hypothecare, in solutum dare, aut alias quomodolibet de eis disponere liceret, ad tempus minime restrictum, ad vitam supplicantium cum gravi Successorum præjudicio, & Ecclesiarum detrimento. Ideo indemnitati Ecclesiarum, & Successorum in Beneficiis hujusmodi salubriter consulere volens, revocavit, cassavit & annullavit omnia & singula indulta & facultates in ea parte, qua nec dum vere & realiter suum sortita sunt effectum, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos hactenus ad favorem quarumcumque personarum concessas, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causa vel prætextu permittitur fructus certos vel incertos, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet Beneficiorum per eos obtentorum, anticipatis solutionibus ultra unicum annum elocare, arrendare ad firmam, vel responsionem concedere, vel eos ad favorem quarumcumque personarum quomodolibet obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet & ex quavis causa disponere pro tempore, ad vitam Beneficiatorum, & tempus, quo Beneficia hujusmodi obtinuerint minime restricto, & coarctato, illorum tenores &c. Decernens irritum &c.

Quod Cardinales non comprehendantur sub Regulis faciendis.

70. Item, cum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales SS. D. N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogativis & privilegiis gaudere, idem D. N. statuit, ordinavit, decrevit & declaravit, quod in quibuscumque Constitutionibus & Regulis per Sanctitatem Suam edendis non comprehendantur, neque comprehensi censeantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant; vel Constitutiones edendæ de eorumdem Cardinalium, vel majoris partis eorum consilio editæ fuerint, seu in eisdem Regulis & Constitutionibus facta fuerit ipsorum Cardinalium expressa mentio.

Quod Regulæ Cancellariæ non comprehendantur sub generalibus derogationibus.

71. Item Sanctitas Sua statuit & declaravit, quod præmissis, & quibusvis aliis Regulis Cancellariæ suo tempore edendis & publicandis nunquam censeatur derogatum in quibuscumque Constitutionibus, Literis, Brevibus, Indultis, & aliis ordinationibus Apostolicis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia emanatis, per quæcumque verba & Decreta derogatoria, irritantia, universalia, & amplissima, & clausulas quantumvis efficacissimas, etiam derogatoriarum derogatorias, atque specialis & individuæ expressionis vim habentes, & habentia, nisi facta fuerit de illis expressa mentio; & non aliter, nec alio modo.

De potestate Rmi D. Vice-Cancellarii, & Cancellariam Regentis.

72. Primo, quod possit committere absolutionem illorum, qui ignoranter in supplicationibus vel in literis Apostolicis aliquid scriberent, corrigerent vel delerent.

Item, quod possit corrigere Nomina & Cognomina Personarum (non tamen eorum, quibus gratia & concessiones fiunt, ac Beneficiorum, dum tamen de corpore constet.

Item, quod possit omnes causas Beneficiales, etiam non devolutas committere in Curia, cum potestate citandi ad partes.

Item, quod Processus Apostolica auctoritate decretos aggravare possit cum invocatione Brachii sæcularis, & sententias executioni demandari facere contra intrusos & intrudendos, per literas Apostolicas desuper conficiendas, & non alias.

Item, quod possit signare supplicationes manibus duorum Referendariorum signatas de Beneficiis Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus dispositioni Apostolicæ generaliter non reservatis, quorum cujuslibet valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem librarum Turonen. parvorum, seu totidem in alia moneta secundum communem æstimationem, valorem annuum non excedet.

Item, quod possit signare supplicationes, etiam duorum Referendariorum manibus signatas, de novis provisionibus, si neutri, & subrogationibus pro collitigantibus, in quibus non detur clausula generalem reservationem importans.

Item, quod possit ad Ordines suscipiendos arctatis prærogare terminos de dictis suscipiendis Ordinibus, usque ad proxima tunc a jure statuta tempora, in quibus sic arctati successive ad ipsos ordines promoveantur.

Placet,

Placet, publicentur, & describantur L.

Lectæ & publicatæ fuerunt supradictæ Regulæ, Ordinationes & Constitutiones in Cancellaria Apostolica ab uno ex RR. PP. DD. majoris Præsidentiæ Abbreviatoribus Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, die vero 24. mensis Julii, Pontificatus prælibati SS. D. N. CLEMENTIS XII. Anno Primo.

Joseph Maria Minicotius Procustos.

II. Gratiæ & Privilegia Conclavistis postremi Conclavis conceduntur.

Eadem Privilegia concessere singuli Romani Pontifices post Clementem VIII. Constit. Æquitati consentaneum &c. *Dat. anno* 1592. *Morem vero hujusmodi antiquiorem fuisse Antecessoribus ibidem fatetur Cherubinus.*

Dat. 16. Julii 1730. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

URBIS.

Motu proprio, &c.

Causa concessionis.

§. 1. NOs volentes dilectos filios Conclavistas, qui Conclavi, in quo Nos Divina favente clementia ad summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus uti familiares continui Commensales inservientes, interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis & privilegiis pro cujusque meritis exornare, ipsosque Conclavistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu divisione subscripto, seu subscripta per Venerabilem fratrem Nostrum Antonium Franciscum de Valentibus Archiepiscopum Theodosien. nuncupatum Datarium Nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro stamparum ex pretio tot Officiorum Vacabilium ad Nos spectantium gratiose donavimus, in veros, indubitatos & non fictos familiares continuos Commensales Nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres præfatæ S. R. E. Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quam alios Conclavistas singulos, qui singulatim ab iisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatii, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, & tam illos, quam omnes, etiam quoscumque alios Conclavistas indistincte, qui Nobiles non sunt, Nobiles quique Urbis, vel alicujus alterius ex Civitatibus temporali dominio eidem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectis, cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives, & ad instar, & sine ulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros originarios, & antiquissimos, etiam Nobiles, & participantes Cives ipsius Urbis, vel Civitatis, itaut ipsum jus Civilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus & deputamus, ac Nobilitatis & Civilitatis titulo honore & insigniis decoramus, aliorumque familiarium & continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inservientium, ac in illius Tinello comedentium & bibentium, ac Nostrorum, & Sedis præfatæ Notariorum Palatii, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Civium hujusmodi originariorum numero & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis & non fictis Familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis Nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Civibus deinceps haberi volumus, & reputari mandamus; eisque ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis tam gratiam, quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus se Familiares, continuos Commensales, nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Cives etiam Originarios nominare possint, nec propterea impetrationes, concessiones & literæ hujusmodi subreptionis vitio subjaceant. Sed validæ & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationibus, prærogativis, privilegiis, libertatibus, immunitatibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ præfatorum Comites, Milites, Nobiles, etiam originarii, ac antiquissimi Cives ejusdem Urbis, vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quique ex utroque parente vere Nobili, & Cive originario & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assequutionem quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, frui, potiri & gaudere, libere & licite valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia, etiamsi in Urbe & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde acsi de vere Nobili genere, & ex utroque Parente Nobili Originario, ac antiquissimo Cive procreati forent, & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, Indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus, & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis & originariæ aliis competant, pro eisdem Conclavistis in specie emanassent seu emanarent, & eis naturaliter de jure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate & tenore similibus indulgemus.

Donat eis scut. aurea.
Ex iisdem Laicos in Familiares,
Clericos in Notarios,
Omnes in Comites S. Palatii,
Ac Nobiles creat.
Ac privilegiis iisdem frui concedit, quibus cæteri Palatini Comites, & Familiares fruuntur.

§. 2. Ac Conclavistas præfatos a solutione & exactione quarumcumque Decimarum, non tamen Decimarum, subsidiorum & onerum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes impositarum & impositorum, & cujuscumque pedagii, & subsidii, gabellæ, & cujuscumque oneris, ordinarii, & extraordinarii ubique locorum, & ex quacumque quantumvis urgentissima & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetæ, & aliorum quorumcumque

Exemptio a solutione Decimarum, & impositionum &c.

Principum

Principum impositorum & imponendorum pro tempore ex nunc, prout ex tunc, & e contra; & postquam casus hujusmodi impositionis & solutionis evenerit, liberamus & eximimus, liberosque & exemptos fore & esse decernimus, districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus ejusdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Cameræ nostræ Apostolicæ, ac Executoribus Decimarum, præterquam Decimarum, Subsidiorum & onerum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei hostes, ut præfertur, impositarum & impositorum; necnon cujuscumque pedagii, subsidii, gabellæ, & aliorum, ut præfertur, impositorum onerum hujusmodi, ac aliis personis cujuscumque Ecclesiasticæ vel Sæcularis Dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere seu compellere, aut super præmissis, eorumque usu, possessione, vel quasi directe vel indirecte quovis quæsito colore vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præsumant; necnon eisdem Conclavistis, quod bona quæcumque ad ipsos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine, Sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum, atque Hospitalium quorumcumque Regularium; necnon Canonicatuum, & Præbendarum, ac Dignitatum quorumlibet per eos alias obtentorum & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore vel ingenio seu eorum industria, legitime tamen, & alias licite acquisita & acquirenda, etiam in dicta Urbe, ejusque districtu, ac ubique existentia, spoliis minime subjaceant.

[Fa]cultas te[s]-[t]andi etiamsi [Rel]igioni ali-[cui] aut Mili-[tiæ] nomen [ded]erint, [exc]epta Mi-[litia] S. Joan-[nis] Hierosolymitani.

§. 3. Sed Conclavistæ præfati etiamsi Religioni alicujus Militiæ (non tamen S. Joannis Hierosolymitani) adscripti, & in ea expresse professi fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari vel alias disponere, iisque ab intestato decedentibus, legitimi eorum hæredes quicumque succedere libere & licite valeant, simili modo concedimus & indulgemus: Præcipientes & mandantes eisdem præfatæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, & quibusvis aliis spoliorum hujusmodi Collectoribus & Sub-collectoribus, ac Militiarum (non tamen dicti Sancti Joannis Hierosolymitani) prædictarum Receptoribus, Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis tam Sæcularibus, quam Regularibus, etiam cujusvis Militiæ, & cujusvis gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant; ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclavistarum desuper molestare audeant, seu præsumant; ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti & Codicillorum per ipsos Conclavistas de eorum bonis hujusmodi faciendas; semper & perpetuo validas & efficaces fore.

[D]ispensatio [cir]ca delatio-[ne]m Habitus [&] Tonsuræ [pr]o habenti-[bu]s pensio-[ne]s, vel pen-[sio]nes 200. [du]cat. auri [cu]juscumque [ge]neris illa, [ve]l illæ sint.

§. 4. Ac cum eisdem Conclavistis etiam in Militia Sancti Joannis Hierosolymitani, & in quavis alia Militia expresse professis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac etiam Mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, Abbatialium, nec non Dignitatum quarumcumque, ac Monasteriorum, etiam per ejusdem S. R. E. Cardinales ad præsens obtentorum, & imposterum quomodolibet obtinendorum, fructibus &c. ac etiam distributionibus quotidianis, non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera, pro quolibet eorum nunc & pro tempore reservatarum & assignatarum, ac reservandarum & assignandarum, habitum & tonsuram Clericalem gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem & honestum, ac per Milites præfatos gestari solitum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas Sententias, Censuras, nec etiam privationis seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones usque ad præfatam summam ducentorum ducatorum hujusmodi ascendentes, & reservatas, & imposterum reservandas, ut præfertur, etiamsi matrimonium quoad Milites alicujus Militiæ, videlicet cum Militia compatibile, jam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint cum unica & virgine tantum, recipere, & quoad vixerint, & quilibet eorum respective vixerit, retinere libere & licite valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

§. 5. Et insuper Conclavistis præfatis, & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Urbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam, ad id per eos & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis & eorum singulis super quibuscumque fructibus &c. juribus, obventionibus, & emolumentis universis certis & incertis quarumcumque Mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis, etiam ratione servitii & mercedis, Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium (non tamen per S. R. E. Cardinales obtentorum) reservatas seu reservandas, seu fructus &c. hujusmodi beneficiorum reservatos seu reservandos, etiamsi semel vel pluries translatæ seu translati fuerint; usque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto vel in parte, ac in una seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus &c. hujusmodi usque ad summam præfatam centum ducatorum uni vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam Clericali charactere tunc temporis nondum insignitis, cum clausula tamen ex tunc; prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint, seu alias pensionum seu fructuum hujusmodi capacibus per eosdem Conclavistas & illorum singulos nominandos, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus & expectantibus; similiter eis quoad vixerint; vel eorum Procuratoribus legitimis, eisdem modo & forma, quibus eisdem Conclavistis reservatæ seu reservati erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas, & per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & levandas, aut percipiendos, exigendos, & levandos, reservare, constituere, concedere & assignare possint, itaut præfati Translatarii in quasi possessione pensiones seu fructus &c. hujusmodi exigendi, in qua ipsi Conclavistæ tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus & per omnia subrogati

Facultas resignandi pensiones ad summam 100. ducat.

esse censeantur, concedimus & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Privilegiorum Conclavistarum, quam ex quocumque alio indulto & privilegio, quorum effectum per hanc novam gratiam & concessionem impedire nolumus, sed cumulative concessam & concessas esse volumus, itaut quilibet eorum cumulative & ampliative præfatis facultatibus præsentibus & præteritis privilegiis hac in re concessis uti, frui, & potiri possint. Decernentes novas reservationes, constitutiones, concessiones, assignationes, & translationes pensionum ac fructuum &c. hujusmodi, ut præfertur, faciendas, ex nunc, prout postquam facta fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsaque Beneficia, super quorum fructibus &c. aliisque hujusmodi reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis, seu alterius Militiæ.

§. 6. Necnon Conclavistis præfatis, qui Sancti Joannis Hierosolymitani, seu cujusvis alterius Militiæ Regularis, etiam expresse professi sunt, ut etiamsi ab eorum Conventu absentes existant, dummodo tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in Conventu fecerint, & consueta servitia præstiterint, quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, ac quarumvis pensionum, & Commendarum eorum Militiæ, seu Religionis capaces existant, perinde acsi in eadem Militia, seu Religione antianitatem de justitia consequuti fuissent, similiter indulgemus.

Legitimatio illegitimorum, & ad Ecclesiastica Beneficia habilitatio.

§. 7. Præterea eosdem Conclavistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamsi ex nobilibus parentibus, & vilibus fæminis procreati existant, etiamsi alias legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam sive notam abstergimus & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis & maternis ac aliorum consanguineorum seu cognatorum vel aliorum quorumcumque, sine tamen præjudicio venientium ab intestato vel fideicommisso, seu alias de jure, valida dispositione, & præterquam in Bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia provenientibus, succedere, & illa donationis vel alio quovis titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates, restituendo realiter & cum effectu ac ad dignitates, honores & quæcumque alia officia sæcularia publica vel privata etiam assumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acsi de legitimo Matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obstet impedimentum, ut Clericali Charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, si nondum ad illos promoti sint promoveri, ac postmodum Charactere, & Ordinibus hujusmodi, ac illorum privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, & quæcumque, & qualiacumque cum cura & sine cura Beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus administrationes & officia etiam curata, & electiva in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, ac Dignitates, non tamen Majores post Pontificalem in Cathedralibus, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint, si eis alias canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere & licite valeant, similiter dispensamus.

Dispensatio a defect bus, qui in collationibus, vel acquisitione Beneficiorum, Pensionum &c. præter Simoniam incesserint.

§. 8. Ac omnes & quoscumque defectus, si qui forsan sint, in omnibus & quibuscumque provisionibus ac permutationibus Beneficiorum quorumcumque eorumdem Conclavistarum, tam ob multiplicitatem Titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, etiam irregularitatis, & similiter in expeditionibus literarum Apostolicarum super illis, quam alias ex quavis causa provenientes, quoad præteritum tantum, ac sine præjudicio juris alicui quæsiti, & dummodo non intercesserit simoniæ labes, nec aliqua lis desuper pendeat, sanamus: ac provisiones hujusmodi vigore præsentium in utroque Foro, perinde acsi novas provisiones hujusmodi obtinuissent, revalidamus, & quatenus opus sit, omnibus & singulis Dignitatibus, & aliis cum cura & sine cura Beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis & nuncupatis, etiam cujusvis Ordinis Regularibus, per eos respective obtentis, de novo etiam respective providemus: ac omnes & singulas pensiones eis & eorum singulis, super quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum & nuncupatorum, etiam alicujus Ordinis Regularium, fructibus &c. ac etiam distributionibus quotidianis respective reservatas, similiter de novo reservamus; ipsisque Conclavistis eorumque singulis quoscumque fructus &c. Ecclesiasticos occasione quarumcumque Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque, & quarumcumque pensionum annuarum, ipsis & eorum cuilibet respective collatorum & reservatorum, tam ex antedictis quam ex aliis defectibus & occasionibus, etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum, vel eorum non promotionis ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, vel non susceptionis gradus Doctoratus indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus & condonamus; ac cum eis super inhabilitate & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod Censuris hujusmodi ligati Missas & alia Divina Officia (dummodo tamen non in contemptum Clavium) celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint: quodque illa & præmissis eisdem non obstantibus, ad omnes, etiam Sacros & Presbyteratus Ordines alias rite, & dummodo nullum aliud alicui eorum obstet Canonicum impedimentum, promoveri, & in illis & in susceptis per eos alias rite Ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare libere & licite valeant, dispensamus.

Condonat. fructuum Ecclesiast. male vel indebite perceptorum.

Literæ Apostolicæ pro Beneficiis, Pensionibus &c. gratis eis dandæ.

§. 9. Quodque omnes & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ provisionum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum hujusmodi, prout nostris Familiaribus continuis Commensalibus, eisdem Conclavistis & eorum cuilibet gratis dentur, concedantur & expediantur: ac etiam literæ ipsæ in forma Brevis tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quam alias uti illis super provisionibus quorumvis Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur concedantur & expediantur, ac dari, concedi & expediri omnino debeant, etiam præcipimus & mandamus.

Validatio horum Pri-

§. 10. Ac eisdem Conclavistis & eorum cuilibet, ut alia similia vel dissimilia indulta

privile-

privilegia, facultates, & gratias, hactenus eis & eorum cuilibet per Nos & Romanos Pontifices praedecessores nostros & Sedem praefatam concessa, in suo robore & firmitate cum praesentibus stare, ac illorum omnium & singulorum tenores, perinde acsi de verbo ad verbum inserti forent, praesentibus haberi volumus pro expressis, quam imposterum concedenda specialia vel generalia, quibus per praesentes ac praesentibus per illa minime in aliquo praejudicare intendimus; itaut quodcumque & qualiacumque fuerint, unum alteri derogare non censeantur, sed eos & eorum quemlibet illis simul ac cum praesentibus praedictis cumulative vel singulariter, prout eisdem Conclavistis & eorum cuilibet magis expediens videbitur, frui & gaudere posse decernimus (dummodo tamen praesentibus non adversentur) similiter concedimus & indulgemus.

§. 11. Postremo eosdem Conclavistas eorumque aliquem ad praesentem Motum proprium, seu literas super praesentibus, si videbitur, conficiendas, in dicta Camera insinuandum, aut admitti & registrari petendum minime teneri; nec illum seu illas, etiamsi Motus proprius & literae hujusmodi infra legitimum tempus insinuatus admissus & registratus non fuerit, seu illae insinuatae admissae seu registratae non fuerint, propterea minus validum seu validas censeri; sed suos plenarios effectus sortiri debere, ac Motum proprium & literas hujusmodi & in eis contenta quaecumque, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, Decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quae eas limitarent vel moderarentur, quae a Nobis & dicta Sede pro tempore & ex quibusvis causis, etiam urgentissimis, etiam in favorem Fidei, ac Divini Cultus augmentum, etiam Consistorialiter, vel alia quavis auctoritate hactenus vel imposterum emanaverint, minime comprehensum & comprehensas esse; & quoties illae emanabunt, toties eum & eas in pristinum statum restitutum, repositum & plenarie reintegratum, & restitutas, repositas & plenarie reintegratas, seu restituendum, reponendum & plenarie reintegrandum, & restituendas, reponendas & plenarie reintegrandas esse censeri.

§. 12. Et insuper cum dilectus filius Josephus Ferrettus Romanus literarum Apostolicarum Expeditor, tanquam dictorum Conclavistarum Procurator, in praemissis sedulam pro eis operam navaverit, propterea & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis & dictae Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus favoribus & gratiis prosequi, eidem Josepho, licet ipse in Conclavi praedicto non intervenerit, nihilominus omnibus & singulis supradictis gratiis, privilegiis & facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, praerogativis, praeeminentiis, indultis, exemptionibus, caeterisque praemissis (non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri hujusmodi per Nos, ut supradictis Conclavistis donatorum, & inter eos, ut praefertur, distributorum, seu distribuendorum) tanquam Conclavista frui & gaudere libere & licite possit & valeat, perinde ac Conclavi hujusmodi vere & realiter interfuisset: Constitutionibus, Ordinationibus, caeterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus, motu, scientia, & auctoritate similibus, de speciali gratia indulgemus; Sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet in quavis instantia aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 13. Et insuper dilecto filio Nostro Petro Sancti Laurentii in Damaso nuncupati praedictae S. R. E. Cardinali Otthobono nuncupato, ejusdem S. R. E. Vice-Cancellario; & literarum Apostolicarum Summatori, ac dilectis filiis Camerae Apostolicae Ministris loco Secretariorum Apostolicorum suppressorum, Praesidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum praefatarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat & pertinet, sub poena indignationis nostrae Motu simili & ex certa scientia ac de Apostolicae potestatis plenitudine paribus, etiam mandamus, ut praefatas literas super praedictis omnibus & singulis, tam conjunctim quam separatim pro singulis, quibus concessa fuerunt, ac seorsim & separatim, cum omnibus & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis, gratis, etiam quoad compositionem in Dataria Nostra, & per eamdem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant. Expeditio gratiosa per viam secretam.

§. 14. Insuper omnia & singula privilegia, gratias, & concessiones, eisdem Conclavistis & eorum cuilibet a diversis Summis Romanis Pontificibus praedecessoribus Nostris hucusque concessa, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus & approbamus, ac de novo liberalissime concedimus. Non obstantibus praemissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, ac Nostra & Cancellariae Apostolicae Regula de praestando consensu in pensionibus, & fe. re. Pii PP. IV. de similibus & dissimilibus gratiis in dicta Camera infra tres menses praesentandis & registrandis, ac Pii V., Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum, contra illegitimos, necnon Pictaven. Concilii, ac Nostris & Cancellariae praefatae Regulis, etiam in crastinum dictae assumptionis Nostrae ad Summi Apostolatus apicem editis & in dicta Cancellaria publicatis, ac etiam in Universalibus, & Provincialibus Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac Ecclesiarum Monasteriorum Ordinum, etiam S. Joannis Hierosolymitani, ac etiam Urbis Romae ac aliarum Civitatum Oppidorum & Terrarum Camerae praedictae, & quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, naturis, decretis, & novis reformationibus, etiam legibus tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, & Sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus & Personis ac locis quibuscumque in genere vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis; irritantibusque & aliis decretis, etiam vim contractus & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac aliàs in contrarium concessis, confirmatis, approbatis & innovatis: Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque tenores, acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, exprimerentur & insererentur, iisdem praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse motu pari derogamus: Caeterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis. Derogatio contrariorum.

Fiat Motu proprio L.

Derogatio quoque Regularum Cancellariæ, Constitut. Apostolicarum &c.

Et cum absolutione a Censuris ad effectum &c., & quod obstantiæ etiam Beneficiales Conclavistarum, & ab eis subrogatæ hujusmodi, ac dispensationes, ac Indulta habeantur pro expressis, seu in toto vel parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescentibus, cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo jure quæsito derogatione: & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, & stabilimentorum, usuum, naturarum, Constitutionum Synodalium, Statutorum, & Privilegiorum Populi Romani, & Cluniacen., Cistercien., Sancti Benedicti, Sancti Augustini, & aliorum Ordinum & Militiarum, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, & Ecclesiis & Monasteriis, Civitatibus & locis & personis & dominiis temporalibus, sub quibuscumque verborum formis, & cum quibusvis efficacioribus & efficacissimis & insolitis clausulis & decretis, etiam Consistorialibus, etiam contra alienigenas & alias personas, certis modis non qualificatas, aut alias quomodolibet concessis: quorum tenores præsentibus pro plene sufficienter & latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclavistis magis placuerit, exprimi possint, etiam cum suspensione quarumcumque gratiarum, indultorum quibusvis Ordinariis Collatoribus conferendi Beneficia Ecclesiastica etiam reservata, ad eorum collationem &c. pertinentia, & in omnibus aut certis expressis causis, quomodolibet concessis, latissime extendendis, itaut omnia tollantur: Et quod sola præsentis Motus proprii nostri Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in Judicio & extra, Regula quacumque contraria non obstante: Et quod præmissorum omnium & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, & derogationum major & verior specificatio & expressio fieri possit in literis, si videbitur, in quibus singulorum Conclavistarum nomina & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœcesis, Patriæ, & cætera requisita exprimi & describi, seu pro expressis & descriptis haberi possint:

Extensio gratiarum hujusmodi favore Sacristæ, Magistri Cæremoniarum, & Secretarii S. C.

inter eos Sacrista & Magistri Cœremoniarum Cappellæ nostræ, necnon Secretarius Collegii eorumdem Cardinalium, & cæteri alii in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta & descripta adnotati & descripti (si alias ad pensiones & Beneficia hujusmodi habiles & capaces fuerint) comprehendantur & adnotentur, simul vel ad partem, etiam in una non facta mentione de alia vel aliis, prout videbitur, expedien.

Transumptorum fides.

§. 15. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprii nostri transumptis, impressis & sigillo ac manu alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis & etiam subscriptis, eadem fides tam in Judicio quam extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio nostro Originali adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ, aut exhibitus vel ostensus foret.

Smi D. N. subscriptio.

FIAT L.

Datum Romæ apud S. Petrum decimo septimo Kal. Augusti Anno Primo.

Nihil, quia factum Principis.

Dominus Mantuanus.

Reg. lib. 1. *Secretorum fol.* 101.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

Reverendissimus D. Joannes Baptista Gamburucci Romanus, Archiepiscopus Amasenus, Basilicæ S. Mariæ Majoris de Urbe Canonicus, & Apostolicarum Cæremoniarum Præfectus.

Reverendissimus D. Fr. Augustinus Nicolaus de Abbatibus Oliverius Pisaurensis, Episcopus Porphirien., Basilicæ S. Joannis in Laterano de Urbe Canonicus, Sacrista.

R. P. D. Dominicus Rivera Urbinas, Protonotarius Apostolicus de numero Participantium Supranumerarius, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Canonicus, ac Sacri Collegii Secretarius.

R. P. D. Ignatius Reali Romanus, utriusque Signaturæ Referendarius, ac ejusdem Basilicæ Canonicus.

Venantius Philippus Piersanti Presbyter Camerinen. laudatæ Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Placidus Eustachius Ghezzius Presbyter Romanus, ejusdem Basilicæ Clericus Beneficiatus.

Nuntius Sperandio Presbyter Aquilanus præfatæ Basilicæ perpetuus Beneficiatus.

Franciscus Diversinus Presbyter Romanus.

Joannes Philippus Farnia Presbyter, e Civitate Plebis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Beneficiatus Coadjutor.

Joannes Lucca Subdiaconus Romanus ejusdem Basilicæ Clericus Beneficiatus: Magistri Cæremoniarum.

Abbas Marcellus Passari Presbyter Patritius Arianensis. Joseph Maria Cardoni Laicus Lucan. Joannes Giandotti Laicus Romanus: Nostri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Jacobus Collez Clericus Leodien. Simon Ruggieri Presbyter Neapolitanæ Diœcesis. Angelus Antonius Mattioli Laicus Spoletanæ Diœcesis: Francisci Episcopi Portuen., Pignatelli.

Franciscus Velli Presbyter Prænestinus, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus. Petrus Cheller Clericus Amburgensis: Francisci Episcopi Ostiensis Barberini.

Abbas Martinus Xaverius Viscardi Presbyter Aretin. Diœcesis. Joannes Baptista Scarselli Sacræ Theologiæ Doctor Presbyter Bononien. Marcus Mittarelli Civis Bononien. Clericus Conjugatus: Jacobi Episcopi Albanen., Boncompagni.

Joannes Cæsar Pelucchius Clericus Romanus J. U. D. Propertius Galeotti Presbyter Nepesinus. Jacobus Cæsari Laicus Recanaten. Diœc., ac Dominicus Mandelli Clericus Conjugatus Romanus subrogatus præfato Galeotti, qui exivit e Conclavi infirmus: Petri Episcopi Sabinen., Otthoboni.

Bartholomæus Catenacci Eques Hierosolymitanus, Presbyter Amerinus. Canonicus Philippus Zuffi Presbyter Ferrarien. Joannes Baptista Angelici Clericus Cæsenaten. Thomæ Episcopi Prænestini, Ruffi: Ven. Fratrum Nostrorum Episcoporum S. R. E. Cardinalium.

Abbas Lucas Nicolaus Recchi Clericus Ripanus. Joannes Argenti Laicus Romanus: Josephi Renati Tit. S. Laurentii in Lucina, Imperialis.

Abbas Petrus Polidorus Presbyter Auxanen. Franciscus Bacci Laicus Urbevetanus: Annibalis Tituli Sancti Clementis, Albani.

Joseph Castellucci Presbyter Potentinus. Joseph Maria Cardini Laicus Aretinus. Joannes Baptista de Innocentibus Clericus Sabinen. Diœcesis: Ludovici Tit. S. Praxedis, Pici.

Antonius Leprotti Physicæ & Medicinæ Doctor, Laicus Mutinen. Diœcesis. Joannes Andreas Stacchini Laicus Januen. Diœcesis. Antonius Maria Preti Presbyter Bononien. Joannis Antonii Tit. S. Petri in Vincula, De Via.

Maria-

Marianus Soccinus Clericus Senen. Abbas Angelus Ginannesky Presbyter Clusinæ Diœcesis: Antonii Felicis Tit. S. Balbinæ, Zondadarii.

Thomas de Ceccottis Clericus Reatinus, Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe. Franciscus Maria Lucca Laicus Romanus: Petri Marcellini Tit. Sanctæ Mariæ Transtyberim, Corradini.

Michael Neel Presbyter Bajocen. Sacræ Facultatis Parisiensis Doctor, Socius Sorbonicus, & Abbas Commendatarius B. M. V. de Lungo Vado. Basilius Laurentius Barbier Clericus Parisien. Abbas Commendatarius S. Joannis Baptistæ Monasterii Novi. Franciscus Soldini Laicus Florentinus: Armandi Gastonis Tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio, de Rohan.

Ubaldus Monacelli Presbyter Eugubinus, Canonicus Insignis Collegiatæ S. Eustachii de Urbe. Carolus Gessi Laicus Urbinaten. Curtii Tituli Sancti Eustachii, Orighi.

Alexander Flavianus de Taulignan. Subdiaconus Carpentoraten, Joannes Hugo de Morgues de Saint Germain Presbyter Anicien. Archidiaconus Major Ecclesiæ Metropolitanæ Cameracen. Franciscus Bassius Laicus Camerinen. Melchioris Tituli S. Mariæ Angelorum de Thermis, de Polignac.

Abbas Antonius Sartoni Clericus, Patritius Ariminen. Cajetanus Bononi Laicus Comen. Benedicti Tituli SS. Duodecim Apostolorum, Odescalchi.

Georgius Udalricus Kellerman. Presbyter Bambergen. Sacræ Theologiæ Doctor. Bernardus Pirlò Laicus Mechlinien. Josephus Kramer Laicus Badensis: Damiani Hugonis Tit. S. Mariæ de Pace, Schonborn.

Abbas Guidus de Guerapin de Vaureal Presbyter Meldensis, Doctor Sorbonicus, Abbas Sanctæ Mariæ de Molesmeu, Magister Oratorii Regis Christianissimi. Georgius Lasarus Berger de Charancy Presbyter Æduus, Doctor Sorbonicus, Archidiaconus & Canonicus Melden. Franciscus Rivet Laicus Parisien. Henrici Tituli Sanctorum Quirici & Julitæ, de Bissy.

Jacobus Verdè Presbyter Albinganen. Diœcesis. Bernardinus Benedetti Clericus Conjugatus Spoletanus, Jo. Angiolini Laicus Alexandrinus: Innici Tit. S. Thomæ in Parione, Carraccioli.

Comes Joannes Fabius de Braschis, Juris Utriusque Doctor, Clericus Cæsenaten. Ludovicus Mosconi Clericus Conjugatus Perusinæ Diœcesis. Nicolai Tituli Sanctorum Nerei & Achillei, Spinulæ.

Abbas Cæsar Vicecomes de Aragonia, Presbyter ac Patritius Mediolanen. J. U. D. Angelus Dominicus Federici Presbyter Novarien. Sacræ Theologiæ Doctor, Præpositus S. Julii in Insula ejusdem S. Julii. Franciscus Montius Laicus Mediolanen. Giberti Tituli S. Alexii, Borromei.

Baro Georgius de Redegeltt Clericus e Dania. Petrus Silva Laicus Fulginas: Julii Tit. S. Chrysogoni, Alberoni.

Franciscus Polioni Presbyter Diœcesis Civitatis Castellanæ. Vincentius Sansoni Laicus Ariminen. Georgii Tituli S. Agnetis extra Mœnia, Spinulæ.

Abbas Didacus Mauri Clericus Neapolitanus, in Romana Curia Advocatus. Cajetanus Tesori Clericus Conjugatus Diœcesis Alatrinæ. Prosper Beretta Laicus Romanus: Cornelii Tit. S. Ceciliæ, Bentivoli.

Cosma Torretti Presbyter Senen. Diœcesis. Joannes Baptista Lucatti Clericus Conjugatus Senen. Ludovici Tit. Sanctæ Priscæ, Belluga.

Antonius Thomas Lazzaretti Presbyter Senen. Canonicus Ecclesiæ Cathedralis Grossetanæ. Joannes Georgius Grau Laicus Hungarus: Michaelis Friderici Tituli S. Sabinæ, de Althan.

Abbas Joannes dell'Aquila Clericus Beneventanus. Abbas Franciscus Galante Presbyter Toletanæ Diœcesis, Archidiaconus Major Ecclesiæ Metropolitanæ Montis Regalis. Hieronymus Ramonelli Laicus Gerunden. Diœcesis: Alvari Tit. S. Bartholomæi in Insula, Cienfuegos.

Angelus Pattumi Presbyter Senen. Franciscus Maria de Fabiis Laicus Romanus. Bernardinus Tarotius Laicus Romanus: D. Bernardi Mariæ Tituli S. Bernardi ad Thermas, de Comitibus.

Abbas Faustus Cosatti Presbyter Senen. Dominicus Cencianus Laicus Florentinus: Joannis Baptistæ Tit. S. Matthæi in Merulana, de Alteriis.

Abbas Sanctes Lanucci Presbyter ex Oppido Mondavii Fanen. Diœcesis, J. U. D., & in Romanæ Sapientiæ Archigymnasio pub. Sac. Canonum & Legum Professor. Stephanus Felici Clericus Spoletan. Vincentii Tit. S. Honuphrii, Petra.

Abbas Carolus Guezzugli Clericus Camerinen. Diœcesis. Severinus Vagnarolus Presbyter Sancti Severini, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe Clericus Beneficiatus: Prosperi Tituli Sancti Silvestri in Capite, Marefuschi.

Abbas Cæsar Maria Testa Presbyter Neapolitanus. Bernardus Liguori Presbyter Beneventanus. Antonius Garavina Laicus Faventin. Nicolai Tit. S. Mariæ in Domnica, Coscia.

Abbas Antonius Sambuco Presbyter Brixien. Joannes Antonius Ceccarinus Laicus Pisauren. D. Angeli Tituli Sancti Marci, Quirini.

Abbas Cornelius Ercolani Clericus Forolivien. Felix Molini Presbyter Romanus: Nicolai Mariæ Tituli Sanctorum Joannis & Pauli, Lercarii.

Abbas Joannes Jacobus ex Marchionibus Millo, Presbyter ac Patritius Casalen. Antonius Pace Laicus Forosempronien. Prosperi Tituli Sanctæ Crucis in Hierusalem, Lambertini.

Abbas Ægidius Isabelli Presbyter Potentinus, Michael Seraphini Laicus Bituntinus: Francisci Antonii Tituli Sancti Sixti, Finy.

Joannes Baptista Ruele Presbyter Tridentinæ Diœcesis. Franciscus Antonius Giovanelli Laicus Jerspurgen. S. R. I. Eques. Joseph Pigler Laicus Bavarus: Sigismundi Cardinalis de Kollonitz.

Leopoldus ex Baronibus Pilati, Clericus Viennen. in Austria, Canonicus Cathedralium Tridentin. & Jaurien., ac Præpositus Sancti Adalberti. Felix Lasena Caramici Clericus Conjugatus Romanus. Henricus Premsel Laicus Prussianus: Philippi Ludovici Cardinalis de Sinzendorf.

Joannes Pelagalli Clericus Firmanus. Jacobus Philippus Lazzari Laicus Bononien. Fr. Vincentii Ludovici Tituli S. Pancratii, Gotti.

Joannes Baptista Masi Presbyter Ravennaten. Dominicus Cappia Presbyter Aquilejen. D. Leandri Tituli Sancti Calixti, de Porzia.

Victorius de Martinis Clericus Pistoriensis, in Romana Curia Advocatus. Canonicus Bernardus Sitelli Presbyter Soranus: Petri Aloysii Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna, Carafa.

Abbas Franciscus Cotogni Clericus Neapolitanus. Ubertus Limburgo Laicus Leodien. Josephi Tit. Sanctæ Mariæ Transpontinæ, Accoramboni.

Abbas Joannes Sotii Presbyter Romanus. Ferdinandus Pasqualini Laicus Mantuanus: Camilli Tit. S. Stephani in Monte Cælio, Cybo.

Comes Cæsar Merendi Clericus Forolivien. Joannes Petrus Salvetti Laicus Comen. Francisci Tituli S. Petri in Monte Aureo, Burghesii.

Comes Joannes Baptista Corderius, Clericus Montis Regalis Provinciæ Taurinen. Franciscus Spondonarius Laicus Alexandrin. ac Petrus Martini Laicus Nicien. subrogatus præfato Spondonario, qui exivit e Conclavi infirmus: Fr. Vincentii Tituli S. Mariæ in Via, Ferrerii.

Paulus Antonius Frescobaldi Clericus Florentinus, in Romana Curia Advocatus. Abbas Franciscus Taddei Clericus Urbeveten. Thomas Dardini Laicus Florentinus, ac Joannes Nicolaus Checconi Presbyter Florentinus J. U. D. subrogatus præfato Taddei, qui exivit e Conclavi infirmus: Alamani Cardinalis Salviati: Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Andreas Jannese Laicus Prænestinus. Aloysius Rossi Laicus Bononien. Laurentii S. Agathæ in Suburra, de Alteriis.

Abbas Christophorus Venturelli Clericus Amerinus. Joannes Labusiera Laicus Romanus: Caroli Sancti Angeli in Foro Piscium, Columna.

Darius Guicciardi Presbyter Comen. Diœcesis, Canonicus Insignis Collegiatæ Sancti Sirii J. U. D. Urbanus Bizzarri Clericus Romanus: Fabii SS. Viti & Modesti, Oliverii.

Abbas Thomas Barbucchelli Clericus Ravennaten. Philippus Cassi Laicus Romanus: Caroli S. Mariæ in Aquiro, de Marinis.

Abbas Franciscus Justiniani Clericus Januensis. Antonius Baldani Clericus Romanus, Canonicus Insignis Collegiatæ Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe: Alexandri S. Mariæ in Cosmedin, Albani.

Livius Guarinus Laicus Forolivien. Philippus Rubbioli Laicus Romanus. Hieronymus Scalzi Laicus Romanus, ac Vincentius Raymundus Cappelletti Laicus Lucan. Diœcesis, subrogatus præfato Rubbioli, qui exivit e Conclavi infirmus: Alexandri S. Mariæ de Scala, Falconerii.

Abbas Dominicus Volpi Clericus Barensis. Nicolaus Passerini Laicus Auximanus. Dominicus Georgii Laicus Pisanus: Nicolai S. Mariæ ad Martyres, Judice.

Abbas Laurentius Pius Bonsius Clericus Florentinus. Franciscus Maria Strisciamonti Laicus Pistorien. Antonii S. Nicolai in Carcere Tulliano, Bancherii.

Abbas Michael Angelus Giacomelli Presbyter Pistorien. Nicolaus Pacini Presbyter Pistorien. Joseph Bazzi Laicus Romanus: Caroli S. Mariæ in Porticu, Collicola: Diaconorum S. R. E. Cardinalium.

P. Gaspar Cerati Parmensis, Presbyter Congregationis Oratorii de Urbe.

Fr. Magister Fridericus Amadeus Lucanus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Subsacrista.

Vincentius Telonus Laicus Viterbiensis, Physicæ & Medicinæ Doctor, Custos Fontium & Aquarum Conclavis.

Joannes Baptista Lizzani Presbyter Romanus, Sacræ Theologiæ Doctor, cum præfato Rm̄o Archiepiscopo Amaseno Cæremoniarum Præfecto.

Joannes Franciscus Valentini Presbyter Verulanus, Pontificiæ Cappellæ Ceroferarius, cum dicto Rm̄o Episcopo Porphyriensi Sacrista.

Joseph ex Comitibus Livizzani Clericus Mutinen. cum prædicto R. P. D. Rivera Sacri Collegii Secretario.

Franciscus Fracassi Presbyter Romanus Sacri Collegii Pro-Ratiocinator cum eodem R. P. D. Rivera.

Jacobus Curtius Laicus Urbinas cum dicto Fr. Magistro Amadeo Subsacrista.

Alexander Pascoli Perusinus, Franciscus Soldati Romanus: Medici Physici.

Victorius Massinus Florentinus.

Jacobus Mansuetus Romanus, Aromatarius. Jacobus Antonius Bassius Mantuanus. Patritius de Henricis Arpinas: ejus Auxiliatores. Nicolaus Maria Bassi Eugubin. Diœcesis, subrogatus prædicto de Henricis, qui exivit e Conclavi infirmus.

Joannes Dominicus Barili Romanus Clericus Conjugatus. Dominicus Arduiti Urbinas. Jacobus Poleti Parmesan. Mattheus Diottallevi Urbinas: eorum Auxiliatores.

Albertus Peppoli, Faber Lignarius. Mattheus Mili, Faber Cæmentarius.

Franciscus Moisius a Morbegno Novocomen. Diœcesis, Famulus Magistrorum Cæremoniarum.

Franciscus Contiliani. Franciscus Ridolphi. Joseph Bazzotti. Isidorus Guardi. Joannes Ferrini. Petrus Rossi. Petrus Valfre. Prosper Lippi. Philippus Mezzarota. Joseph Albonetti. Franciscus Fusi. Carolus Galli. Joannes Montanari. Joannes Pianeto. Joseph Cavillas. Joannes Moretti. Joannes Ranieri. Bernardinus Ponzani. Joseph Morgani. Thomas Melchiorre. Antonius Cannettoli. Joseph Majocchi. Paulus Bettoli. Dominicus Canobi. Joseph Passi. Jacobus Lozzi. Joseph Marini. Joseph Giusti. Jacobus Ceccherini. Franciscus Maria Almerigi. Georgeus Remigius de Bernardo. Leonardus Galli. Sebastianus Fritelli. Alexius Dragoni. Simon Savellini. Carolus Pozzi. Gregorius Ulyssi. Thomas Raggi: Scopatores Conclavis.

III. Privilegia, Exemptiones, & Indulta concessa Dapiferis, qui in Conclavi suæ Assumptionis S. R. E. Cardinalibus inservierunt.

Hæc quoque Privilegia a Summis Pontificibus recens creatis concedi solent.

CLEMENS PAPA XII.

URBIS.

Dat. 16. Jul. 1730. An. 1.

Exordium.

MOtu Proprio &c. Romanum decet Pontificem, divinarum ac humanarum rerum dispensatorum, summa dispositione illius, qui dat gratiam & largitur præmia, constitutum in terris, æqua lance illarum perpendere merita Personarum, quæ se Apostolicæ Sedi obsequentiores exhibuerunt, easque potioribus prosequi favoribus, ac majoribus decorare prærogativis, ut sciant, quam liberali benignæque Matri earum assiduas vigilias, & indefessos impenderint labores: ac in favoribus & prærogativis sic eis elargitis Matris venerentur liberalitatem.

Dapiferos hujusmodi familiares suos.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes dilectos filios, nostros dum Cardinalatus honore fungebamur, ac Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Dapiferos, qui Conclavi, in quo Divina favente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inservierunt, quique ea de causa labores, vigilias & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum hujusmodi, favoribus, gratiis & privilegiis pro cujuscumque meritis exornare: ac eosdem Dapiferos & eorum singulos Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum vel alterius pro ipsis, Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos & non fictos Familiares continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu Militiæ Clericali adscri-

adscribi desiderant, quousque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet Ordine antiquiores, gradu, nobilitate & aliis meritis dignos tali dignitate judicaverint, in nostros & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præjudicio dilectorum filiorum de numero Participantium, tenore præsentium recipimus: & tam illos quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatii & Aulæ Lateranen. Comites & Milites: ac tam illos quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles quoque Urbis & alicujus alterius ex Civitatibus temporali Dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectis cives esse voluerint, singulos in ea ipsa Civitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Cives adinstar & nulla prorsus differentia inter eos & singulos alios veros originarios & antiquissimos, & Nobiles participantes Cives ipsius Urbis vel Civitatis:

§. 2. Itaut ipsum jus Civilitatis ad quoscumque eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus & deputamus, ac Nobilitatis & Civilitatis titulo & honore & insigniis decoramus: aliorumque Familiarium continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico servientium, & in illius Tinello comedentium & bibentium, nostrorum & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Civium hujusmodi originariorum numero & consortio favorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis & non fictis Familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Civibus deinceps haberi & reputari volumus & mandamus: eisque in quibuscumque impetrationibus ac concessionibus & literis tam gratiam quam justitiam separatim, seu utramque mixtim concernentibus se Familiares continuos Commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Cives, & Originarios nominari; nec propterea impetrationes, concessiones & literæ ipsæ subreptionis vitio subjaceant, sed validæ & efficaces existant, ac ex nunc deinceps & in perpetuum omnibus & quibuscumque prorsus similibus antelationibus, antelationum prærogativis, privilegiis, libertatibus, Immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, favoribus, gratiis, privilegiis, indultis, ac juribus, quibus alii nostri Familiares tempore dictæ assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alii ejusdem Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum & rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ præfatæ Comites, & Milites, ac Nobiles originarii, & antiquissimi Cives ejusdem Urbis vel Civitatis, quam, ut præfertur, elegerint, quicumque ex utroque Parente vere Nobili, ac Cive Originario & antiquissimo procreati de jure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali privilegio, seu alias etiam per quascumque literas seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possint & poterunt quomodolibet in futurum, ubique locorum in judicio & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero Participantium præjudicio uti, frui, potiri, & gaudere libere & licite valeant realiter & integre in omnibus & per omnia, etiamsi in Urbe, & Civitate hujusmodi non habitaverint, perinde ac si de vero Nobili genere ex utroque Parente originario & antiquissimo Cive procreati forent: & hujusmodi prærogativæ, privilegia, exemptiones, gratiæ, favores, concessiones, indulta, & jura, quæ pro aliis Nobilibus & Civibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Civilitatis naturalis & originariæ aliis competunt, pro eisdem Dapiferis in specie emanassent seu emanarent, & eis naturaliter de jure, usu, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, vigore præsentium indulgemus.

A solutione Decimarum eximit.

§. 3. Ac singulos Dapiferos præfatos a solutione & exactione Decimarum Ecclesiasticarum ubique locorum & ex quacumque quantumvis urgentissima & inexcogitabili causa & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcumque aliorum Principum impositarum, & pro tempore imponendarum (non tamen Decimarum, Subsidiorum & Onerum impositorum in subsidium expeditionis contra Turcas, & Orthodoxæ Fidei Hostes) liberamus & eximimus, liberosque & exemptos fore & esse decernimus.

Exceptis decimis & subsidiis pro expeditionibus contra Heterodoxos.

Proventus Ecclesiasticos quavis occasione male perceptos eis remittit.

§. 4. Necnon ipsis Dapiferis eorumque singulis quoscumque fructus & proventus Ecclesiasticos, tam occasione Pensionum annuatim ipsis vel eorum alicui reservatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebite perceptos, cujuscumque quantitatis fuerint, gratiose remittimus & condonamus: ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris ligati Missas & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebraverint, aut alias in Divinis se immiscuerint, ut illa & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus Ordines, alias tamen rite, promoveri, & in illis etiam susceptis alias rite per eos Ordinibus, & in Altaris Ministerio ministrare, etiam libere & licite valeant, dispensamus.

Ac super inhabilitatibus dispensat.

Illegitimos legitimis restituit natalibus.

§. 5. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum natalium patiuntur ex quocumque damnato & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis Parentibus, ac vilibus Fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati alias existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ hujusmodi maculam sive notam abstergimus & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus: ac cum eorum singulis, ut in quibuscumque bonis paternis & maternis & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcumque (non tamen feudalibus & emphiteuticis aut Ecclesiasticis vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præjudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu alias de jure valida dispositione) succedere, & illa donationis seu alio quovis titulo consequi & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia jura legitima, & successiones ex testamento vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo & reintegrando realiter & cum effectu: necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica vel privata etiam assumi, illaque gerere & exercere in omnibus & per omnia, acsi de legitimo matrimonio procreati forent: ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac Clericali Caractere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros & Presbyteratus Ordines, si ad illud nondum promoti sunt, promoveri, & postmodum Caractere & Ordinibus hujusmodi, illorumque privilegiis uti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque & qualitercumque cum cura & sine cura Beneficia

Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata & electiva in Cathedralibus & Metropolitanis vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel eorum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus & Præbendæ (non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem majores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi fuerint) si sibi aliàs canonice conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodo plures simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere libere & licite valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem Literarum Apostolicarum pro iis gratis fieri mandat.

§. 6. Quodque omnes & quæcumque gratiæ, provisiones, commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Brevis pro illis expediendis, gratis ubique expediantur; non tamen de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in favorem literarum Apostolicarum, ubi illis super provisionibus quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout in nostris Familiaribus & continuis Commensalibus etiam gratis dantur ac conceduntur, ac dari & concedi debent, præcipimus & mandamus.

Facultatem concedit resignandi pensiones usque ad sum. 100. ducat.

§. 7. Ac Dapiferis præfatis & eorum singulis, ut quicumque loci Ordinarii vel Canonici Metropolitanarum aut aliarum insignium Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in Romana Curia quam extra eam, ad id per eos & eorum singulos eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones omnes eis eorumque singulis super fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, certis & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcumque Mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, & Dignitatum, Canonicatuum & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum (non tamen per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum) cum cura & sine cura sæcularium aut quorumcumque Ordinum Regularium, seu fructus, redditus & proventus, aliaque emolumenta, & distributiones hujusmodi reservatas seu reservatos, ac reservandas seu reservandos, etiamsi aliàs semel vel pluries translata seu translati fuerint, usque ad summam centum ducatorum in toto vel in parte, ac etiam in mortis articulo, cassare & extinguere, ac postquam cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & proventus, & alia emolumenta, & distributiones hujusmodi usque ad summam prædictam uni vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, per eosdem Dapiferos & eorum singulos nominandis, quotcumque, quæcumque & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus & expectantibus, alias tamen pensionum hujusmodi capacibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo & forma, quibus eisdem Dapiferis reservatæ seu reservati erant, etiam absque Beneficia hujusmodi obtinentium consensu, integre persolvendas seu persolvendos, & per eos percipiendas, exigendas, levandas, ac percipiendos, exigendos, levandos, reservare, constituere & assignare valeant: ipsique translatarii in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus & indulgemus, etiamsi similem gratiam a Prædecessoribus Nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, cujus effectu cumulative eos gaudere & potiri volumus; decernentes ipsas translationes, & novas reservationes, constitutiones & assignationes pensionum, seu fructuum, redditum, proventuum, aliorumque hujusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque Beneficia, super quarum fructibus, redditibus, & proventibus reservatæ fuerint, obtinentes ad illas persolvendas efficaciter obligatos fore.

Cum eis super delatione habitus Clericalis dispensat.

§. 8. Ac eisdem Dapiferis, ut ratione quarumcumque Pensionum eis & eorum cuilibet super quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, ut præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, (non tamen ultra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc & pro tempore reservatarum & reservandarum) habitum & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo ipsi habitum decentem & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam cogi seu compelli: minusque aliquas sententias aut censuras, etiam privationis seu cessationis ipsarum pensionum incurrere possint: ipsasque pensiones ad præfatam summam ducentorum ducatorum ascendentes & reservatas, ut præfertur, etiamsi Matrimonium contraxerint cum unica tantum virgine, recipere & retinere.

Eorum bona a Spoliis exempta fore declarat.

§. 9. Postremo, quod Bona quæcumque ad dictos Dapiferos & eorum quemlibet spectantia, & per eos, etiam ratione quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & Præbendarum, & Dignitatum quarumcumque per eos alias obtentorum & obtinendorum, aut alias quomodolibet & quovis quæsito colore vel ingenio seu eorum industria, legitime tamen & licite acquisita & acquirenda, etiam in Urbe ejusque districtu, & ubicumque existentia, Spoliis minime subjaceant; sed ipsi Dapiferi, etiamsi Religioni alicujus Militiæ, non tamen Sancti Joannis Hierosolymitani, adscripti fuerint, de illis in favorem quarumcumque personarum, de jure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere libere & licite valeant, simili modo concedimus & indulgemus: præcipientes & mandantes dilectis Filiis, nunc & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ Nostræ Apostolicæ, ac quibuscumque aliis Spoliorum hujusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in hujusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam testamenti & codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis hujusmodi, servatis de jure servandis, faciendas, semper & perpetuo validas & efficaces fore: nec eosdem Dapiferos eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti & registrari faciendum teneri; nec illas, etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in ea contenta quæcumque sub quibusvis limitationibus, revocationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, constitutionibus Apostolicis similium gratiarum revocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ Nobis & dicta Sede pro tempore & de quibusvis causis etiam urgentissi-

mis etiam in Divini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus vel imposterum emanaverint, minime comprehendi; sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas & reintegratas esse & censeri; sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa & instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionem horum, quarum cumque literarum eorum vere gratis fieri mandat.

§. 10. Et insuper dilectis Filiis Rescribendario, & Computatori Collegii Scriptorum literarum Apostolicarum, aliisque, ad quos earumdem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ & sub pœna indignationis nostræ, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, ut easdem præsentes, & forsan alias literas, super præmissis omnibus tam conjunctim quam divisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, Decretis, & clausulis in eis contentis gratis de mandato Nostro ubique in omnibus Officiis, etiam Abbreviatorum, Sollicitatorum, Secretariorum, seu illorum Suppressorum loco Ministrorum Cameræ Apostolicæ Plumbi, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facien. omni contradictione & dilatione cessantibus, signent, expediant & expediri faciant.

Clausulæ rogatoriæ.

§. 11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deventum, quibus alias per præsentes non intendimus derogare: ac Regula nostra de præstando consensu in pensionibus: ac felicis record. Pii PP. IV. Prædecessoris Nostri de similibus vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis ac registrandis, ac ven. me. Sancti Pii PP. V. etiam Prædecessoris Nostri contra illegitimos; ac Pictavien. Concilii, & aliis Apostolicis, ac etiam in Universalibus, Provincialibusque Conciliis, editis specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus: & Monasteriorum, Ecclesiarum Ordinum, ac etiam Urbis Romæ, & aliarum Civitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ præfatæ, ac quarumvis Universitatum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, usibus, & Decretis, ac etiam novis reformationibus, ac etiam legibus tam Pontificiis quam Imperialibus, Regiis & Ducalibus, etiam Sacris Canonibus, Privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis, Superioribus & personis & locis quibuscumque in genere vel in specie sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibus & aliis Decretis, etiam vim contractus & statuti perpetui continentibus, etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter alias forsan in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis & innovatis, inter alia disponentibus, quod Beneficia Urbis, non nisi personis certis modo & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarium expresse professis conferri & commendari soleant; Quibus omnibus etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse, harum serie, motu pari derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio L.

Et cum absolutione a censuris ad effectum &c.; & in casibus Regulæ de insordescentibus, cum opportuna illius, necnon alterius Regulæ de non tollendo jure quæsito, aliisque necessariis & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod Indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium & singulorum major & verior specificatio & expressio fieri posset in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina & cognomina, Ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi & describi, seu pro expressis & descriptis haberi possint, juxta notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam, simul vel ad partem, etiam in una non facta mentione de alia vel aliis, prout videbitur expedire & expedien. &c.

Transumptorum fides.

§. 12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis & sigillo & manu alicujus personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis & subscriptis, eadem fides tam in judicio quam extra illud exhibeatur, quam originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Volumus præterea, quod sola præsentatio Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

FIAT L.

Dat. die 16. Julii anno Domini 1730. Pontif. An. 1.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Decimo Septimo Kal. Augusti Anno Primo.

Reg. lib. 1. Sec. fol. 41.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur:

LAURENTIUS CORSINUS *nunc* CLEMENS XII. *Florentinus.*

Alexander Gregorius Marchio Capponus Romanus.

EPISCOPI V.

Franciscus Episcopus Portuensis Sacri Collegii Decanus Cardinalis Pignatellus Archiepiscopus Neapolitanus.

Abbas Joannes Baptista Zolla Patritius Brixien. Præpositus Cathedralis Brixiensis.

Franciscus Episcopus Ostiensis, & Veliternensis S. R. E. Cardinalis Barberinus, Romanus.

Pompejus Compagnoni Clericus Maceratensis.

Jacobus Episcopus Albanensis S. R. E. Cardinalis Boncompagnus Archiepiscopus Bononiensis.

Julius Gabriellius Romanus.

Petrus Episcopus Sabinensis S. R. E. Cardinalis Ottbobonus S. R. E. Vice-Cancellarius, Venetus.

Joannes Carolus Marchio Molinari Mediolanensis. Abbas S. Mariæ de Claravalle, & Sancti Dominici de Garugate Mediolanensis.

Thomas Episcopus Prænestinus S. R. E. Cardinalis Ruffus Episcopus Ferrarien., Neapolitanus.

Carolus Antonius Comes Longini Civitatis Castelli.

PRES-

PRESBYTERI XL.

Joseph Renatus Tituli Sancti Laurentii in Lucina S. R. Eccl. Cardinalis Imperialis, Januensis.

Dominicus Georgius Rhodiginus Abbas S. Mariæ de Sacco Longo.

Annibal Tituli S. Clementis S. R. E. Cardinalis Albanus S. R. E. Camerarius, Urbinas.

Comes Hieronymus Bonarelli de Columna Patritius Anconitanus.

Ludovicus Tituli S. Praxedis S. R. E. Cardinalis Picus de Mirandula.

Comes Antonius Barberi Nobilis Vicentinus.

Joannes Antonius Tituli S. Petri ad Vincula S. R. E. Cardinalis de Via, Bononiensis.

Abbas Fabius Buccelli Montis Politianensis.

Antonius Felix Tituli S. Balbinæ S. R. E. Cardinalis Zondadarius, Senensis.

Pompeius Tomasi Nobilis Cortonensis, Eques & Commendator Ordinis Sancti Stephani PP.

Petrus Marcellinus Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim S. R. E. Cardinalis Corradinus, Setinus.

Comes Aloysius Hubertus Radicati de Cocconato.

Armandus Gasto Tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Cardinalis de Rohan de Soubize Episcopus Argentinensis, Gallus.

Claudius de S. Simon Parisiensis Abbas S. Petri Gemmeticensis.

Curtius Tituli S. Eustachii S. R. E. Card. Origus, Romanus.

Franciscus Maria Renzoli Nobilis Viterbien. Archipresbyter Cathedralis Viterbiensis.

Melchior Tituli Sanctæ Mariæ Angelorum ad Thermas S. R. E. Cardinalis de Polignac, Gallus.

Dionisius de Blond Gallus Abbas S. Romani de Blaja.

Benedictus Tituli Sanctorum XII. Apostolorum S. R. E. Cardinalis Odescalcus Mediolanensis Archiepiscopus, Mediolanensis.

Comes Joseph Maria Castelli Mediolanensis.

Damianus Hugo Tituli Sanctæ Mariæ de Pace S. R. E. Cardinalis de Schonborn Buchaim, Germanus, Episcopus Spirensis.

Philippus Ernestus de Bruggen ex liberis Nobilibus Curlandiæ.

Henricus Tituli SS. Chirici, & Julittæ S. R. E. Card. de Thiard de Bissy Episcopus Meldensis, Gallus.

Gilbertus de Drée de la Serrée Burgundus.

Innicus Tituli S. Thomæ in Parione S. R. E. Card. Caracciolus Episcopus Aversanus, Neapolitanus.

Abbas Franciscus Florellus Romanus.

Nicolaus Cajetanus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Card. Spinula, Januensis.

Comes Valentinus Canale Nobilis Interamnensis.

Gilbertus Tituli S. Alexii S. R. E. Cardinalis Borromeus Episcopus Novariensis, Mediolanensis.

Abbas Camillus Rasponi Nobilis Ravennatensis.

Julius Tituli S. Chrysogoni S. R. E. Card. Alberonus, Placentinus.

Marchio Xaverius Matteucci Nobilis Firmanus.

Georgius Tituli S. Agnetis extra Mœnia S. R. E. Card. Spinula, Januensis.

Emanuel Callesa y Tapia Nobilis Burgensis, Canonicus Ecclesiæ Metropolitanæ Burgensis.

Cornelius Tituli S. Ceciliæ S. R. E. Card. Bentivolus, Ferrariensis.

Philippus Ascevolinus Romanus.

Ludovicus Tituli S. Priscæ S. R. E. Card. Belluga & Moncada, Hispanus.

Abbas Carolus Guido Forti Eques Ordinis S. Stephani PP. Piscienfis.

Michael Fridericus Tituli Sanctæ Sabinæ S. R. E. Card. de Althan. Episcopus Vaciensis, Germanus.

Abbas Adrianus Vincenti Mareri ex Comitibus de Ascrea Reatinus.

Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula S. R. E. Cardinalis Cienfuegos Archiepiscopus Montis Regalis, Hispanus.

Joseph Saturnius Gonzales de Sepulveda y Pichinoti Nobilis Aragonensis Civitatis Cæsaraugustanæ.

D. Bernardus Maria Tituli Sancti Bernardi ad Thermas S. R. E. Card. de Comitibus, Romanus.

Joseph Isidorus Ferranti Clericus Æsinus.

Joannes Baptista Tit. S. Matthæi S. R. E. Card. de Alteriis, Romanus.

Joannes Vitellius Marchio Vitelleschi Nob. Fulginatensis.

Vincentius Tituli S. Onuphrii S. R. E. Card. Petra, Neapolitanus.

Comes Franciscus Maria Negroni Romanus.

Prosper Tituli Sancti Silvestri in Capite S. R. E. Cardinalis Marefuscus, Maceratensis.

Comes Gabriel Simonettus Nobilis Auximanus & Anconitanus.

Nicolaus Tituli Sanctæ Mariæ in Domnica S. R. E. Card. Coscia Beneventanus Archiepiscopus, Beneventanus.

Angelus Antonius Abbas Puppius Romanus.

D. Angelus Maria Tit. S. Marci S. R. E. Cardinalis Quirinus Episcopus Brixiensis, Venetus.

Comes Marcus Torre Patritius Veronensis.

Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Cardinalis Lercarius, Januensis.

Claudius de S. Simon Parisiensis Eques S. Joannis Hierosolymitani.

Prosper Tituli S. Crucis in Jerusalem S. R. E. Card. Lambertinus Bononien. Episcopus Anconitanus.

Joseph Maria Puoti Abbas Sanctorum Stephani & Viti Patritius Argentinus J. U. D.

Franciscus Antonius Tit. S. Sixti S. R. E. Card. Finy, Minerbinensis.

Abbas Cosmus Bernardinus Patritius Lucensis.

Sigismundus Tituli ...... S. R. E. Cardinalis de Kollonitz Archiepiscopus Viennensis in Austria Germanus.

Joseph Christianus Salliet Nobilis Suecus Sacræ Theologiæ Doctor, & Canonicus.

Philippus Ludovicus Tituli .... S. R. E. Cardinalis de Sinzendorff Episcopus Jaurinensis, Germanus.

Antonius Raurador Nobilis Barchinonensis.

Frater Vincentius Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Cardinalis Gotti, Bononiensis.

Carolus Franciscus Mattei Romanus.

D. Leander Tituli Sancti Calixti S. R. E. Cardinalis Porzia Episcopus Bergomensis, de Friulo.

Abbas Hieronymus Comes Leoni Nobilis Cenetensis ex antiquis Dominis Roccæ de Ferro.

Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S. R. E. Card. Caraffa, Neapolitanus.

Abbas Philippus de Amato Patritius Civitatis Amarteæ.

Joseph Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinæ S. R. E. Card. Accorambonus Episcopus Imolensis, Spoletanus.

Michael de Aste Patritius Romanus Commendator Ordinis SS. Mauritii & Lazari Sabaudiæ.

Camillus Tituli Sancti Stephani in Monte Celio S. R. E. Cardinalis Cybo, de Massa Carrariæ.

Philip-

Philippus Marchio Vecchiarelli Nobilis Romanus.

Franciscus Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Cardinalis Burghesius, Romanus.

Æneas Silvius Piccolomineus e Dominis Ponona Patritius Senensis.

Frater Vincentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via S. R. E. Card. Ferrerius Episcopus Vercellensis, Niciensis.

Carolus Franciscus Comes de Villanova Taurinensis.

Alamanus Tituli .... S. R. E. Cardinalis Salviatus, Florentinus.

Chiappinus Vitelli Florentinus.

DIACONI IX.

Laurentius Tituli Sanctæ Agathæ in Suburra S. R. E. Cardinalis de Alteriis, Romanus.

Hieronymus Asdrubal Fagnani.

Carolus Tituli S. Angeli in Foro Piscium S. R. E. Card. Columna, Romanus.

Comes Bruttus Marcellus Porta Comensis.

Fabius Tit. SS. Viti & Modesti S. R. E. Cardinalis de Abbatibus Oliverius, Pisaurensis.

Abbas Alexander Baviera Senogalliensis.

Carolus Tituli Sanctæ Mariæ in Aquiro S. R. E. Card. de Marinis, Januensis.

Guidobaldus Comes Juliani Bononiensis, Abbas S. Nicolai de Mantua.

Alexander Tituli Sanctæ Mariæ in Cosmedin S. R. E. Cardinalis Albanus, Urbinas.

Abbas Franciscus Dominicus Clementi Romanus.

Alexander Tituli S. Mariæ in Scala S. R. E. Card. Falconerius, Romanus.

Oratius Falconerius Nobilis Romanus.

Nicolaus Tituli Sanctæ Mariæ ad Martyres S. R. E. Cardinalis de Judice, Neapolitanus.

Antonius David Abbas Porro Nobilis Mediolanensis.

Antonius Tituli Sancti Nicolai in Carcere S. R. E. Cardinalis Bancherius, Pistoriensis.

D. Michael Benedet & Luessia Nobilis Oscen. J. U. D.

Carolus Tituli S. Mariæ in Portico S. R. E. Card. Collicola, Spoletanus.

Marchio Gaspar Orsinus de Cavaleriis Patritius Romanus.

V.

Confirmatio Decreti Congregationis Rituum pro Ordine Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum circa recitationem Officii B. M. V. sub titulo de Remedio.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 29. Julii 1730. P. An. 1.

§. 1. EManavit nuper a Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur; videlicet: Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum. Cum sub die 12. Julii 1727. Sacra Rituum Congregatio ad instantiam Patrum Calceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum indulserit, ut ab ipsis quotannis Dominica secunda Octobris recitari possit Officium Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Remedio cum antiphonis & lectionibus, ut in Festo S. Mariæ ad Nives, sumptis ex Breviario Romano lectionibus secundi Nocturni, cumque ratione concessionis prædicti Officii, tum approbationis Lectionum propriarum secundi Nocturni, quæ a Patribus Trinitariis prætendebatur, variæ contentiones & lites exortæ fuerint inter ipsos Trinitarios & Patres Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum; habitoque per Patrem Magistrum Fratrem Alexandrum Illomei prædicti Ordinis de Mercede Procuratorem Generalem ad eamdem Sac. Rituum Congregationem recursu, accedentibus etiam particularibus instantiis Patris Procuratoris Generalis Ordinis Prædicatorum, necnon Patris Procuratoris Generalis Ordinis Carmelitarum, Emus & Rmus Dominus Card. Belluga in Ponentem, seu Relatorem deputatus infrascriptum Dubium inter Partes concordatum examinandum proposuit, videlicet -- An sit revocandum Decretum diei 12. Julii 1727. concedens Patribus Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Officium Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Remedio, uti Patronæ minus principalis in casu &c. Et Sacra eadem Congregatio, utraque parte tam in scriptis quam in voce informante audita, discussisque juribus hinc inde deductis, variisque circumstantiis consideratis, rescribendum censuit -- Affirmative die 21. Januarii 1730. factaque de his per me Secretarium Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. relatione, Sanctitas Sua Decretum Sacræ Congregationis approbavit; necnon PP. Trinitariis quoad prædictum Officium Beatæ Mariæ Virginis de Remedio perpetuum silentium imposuit die 23. ejusdem mensis; & anni 1730. N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus Secretarius. Loco ✠ sigilli.

Tenor Decreti S. Congreg. Rituum.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilecti filii Josephi Mezquia Procuratoris Generalis prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret.

Procuratoris Ord. B. Mariæ Redempt. Capt. postulatio pro confirmatione hujusmodi Decreti

§. 3. Nos specialem ipsi Josepho gratiam facere volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti; aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes; & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Quæ præmissis solitis absolutionibus &c. ei conceditur.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat; & pro tempore spectabit in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Validatio præsentium Literarum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 29. Julii 1730. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

Circa

V.

Circa continuationem Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum & Locorum Piorum Urbis.

Visitationem hujusmodi indixit Innoc. PP. XII. anno 1693. Constit. Agrum universalis Ecclesiæ &c. *Sequentes vero Pontifices Clemens XI. an. 1701. Innocentius XIII. anno 1721., ac Benedictus XIII. anno 1724. eam persequi suis Constitutionibus mandarunt.*

Dat. die 2. Augusti 1730. P. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Visitatio ab Innocen. XII. instituta.

§. 1. Cum fe. re. Innocentius Papa XII. prædecessor Noster circa Pontificatus sui primordia pastoralem Cleri Romani omniumque almæ hujus Urbis Ecclesiarum, piorumque Locorum & operum Visitationem instituerit, eamque ipsemet in Patriarchalibus ejusdem Urbis Ecclesiis inchoaverit, ac sibi in eo munere adjutores nonnullos ex Sacro Venerabilium Fratrum Nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium Collegio delegerit & assumpserit, eisque quosdam Romanæ Curiæ Prælatos, & alios subinde Cardinales adjunxerit, qui Visitationem ipsam peragerent, & negotia illam concernentia expedirent, ac Secretarium, Judicem, Cancellarium, seu Actuarium Commissarium, & Fiscalem, aliosque forsan Officiales & Ministros Sacræ Visitationis hujusmodi deputaverit, variasque eisdem Cardinalibus, ac eorum & dictorum Prælatorum Congregationi, necnon Officialibus & Ministris prædictis facultates, præeminentias, & indulta concesserit & impartitus fuerit, & alias prout in diversis ipsius Innocentii prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur; & sicut accepimus, memorati quidem Cardinales Visitatores una cum Prælatis Coadjutoribus, etiam piæ mem. Clementis XI., Innocentii XIII., ac Benedicti etiam XIII. Romanorum Pontificum prædecessorum pariter Nostrorum jussu, Visitationem hujusmodi tam in eisdem Patriarchalibus quam in aliis Collegiatis, & fere omnibus Parochialibus Ecclesiis, ac in multis Monasteriis Regularium tam Virorum quam Mulierum, necnon Collegiis, Hospitalibus, Confraternitatibus & aliis Locis piis dictæ Urbis postea prosecuti fuerint, salutaribusque monitis & decretis, ubi opus fuerit, providerint;

A Successoribus confirmata, & continuata.

Nondum tamen in integrum peracta.

§. 2. Visitatio tamen ipsa in omnibus Ecclesiis, ac Locis & operibus piis prædictis nondum sit peracta, sed multa negotia eam concernentia adhuc pendeant indecisa; Hinc est, quod Nos pastorali studio considerantes quantopere Visitatio hujusmodi utilis & necessaria sit non modo ad tollendos abusus, sed etiam ad præcavendum, ne deinceps introducantur, quantumcumque boni ex illa hactenus provenerit, & benedicente Domino proventurum sit, si Visitatio ipsa continuetur & absolvatur, ac in ea, quæ ad Dei cultum & gloriam, animarumque salutem opportuna & conducibilia sunt, sicut hactenus factum est, imposterum quoque pie prudenterque statuantur:

Quam necessaria ad tollendos, & præoccupandos abusus.

Continuari præcipitur.

§. 3. Motu proprio & ex certa scientia & mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, memoratam Visitationem continuari absolvi: causasque indecisas in Congregatione prædicta pendentes, prout æquitatis atque justitiæ ratio suaserit, terminari: Visitationes particularium Ecclesiarum, ac Locorum & operum piorum jam inchoatas absolvi: necnon Ecclesias, ac Loca & opera pia tam hucusque visitata, quæ iteratam Visitationem exposcere videbuntur, quam nondum visitata, visitari: cæteraque omnia & singula Visitationem hujusmodi concernentia fieri, geri, statui, & ordinari, ac executioni demandari debere, tenore præsentium decernimus & mandamus.

Singula privilegia Congregationem Visitationis componentibus confirmat, & renovat.

§. 4. Ac omnes & singulas facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta quæcumque prædictis Cardinalibus & Prælatis, eorumque Congregationi, necnon omnibus, & singulis Officialibus & Ministris supradictis à memoratis Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., ac Benedicto etiam XIII. prædecessoribus per suas respective literas desuper emanatas, quovis modo respective concessa & attributa, per obitum eorumdem Prædecessorum minime cessasse, nec cessare, sed in suis robore & firmitate permanere, omnibus, & singulis prædictis respective adhuc competere & suffragari debere, decernimus pariter & declaramus; & quatenus opus sit facultates, privilegia, gratias, præeminentias, prærogativas, & indulta hujusmodi eisdem Cardinalibus & Prælatis, eorumque Congregationi, ac Officialibus & Ministris prædictis in omnibus & per omnia, prout eis respective a supradictis Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., ac Benedicto XIII. Prædecessoribus concessa & attributa fuerunt, motu, scientia, deliberatione & potestatis plenitudine paribus denuo concedimus, tribuimus & impartimur.

Legalitas præsentium literarum.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujuscumque gradus, ordinis, præeminentiæ & dignitatis existant, etiam Cardinalatus honore fulgentes, aut aliàs specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis justa, pia & privilegiata causa, colore, prætextu & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali ac individuam expressionem requirente, defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam revocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam &c. Causarum Palatii Apostolici Auditores; necnon ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eo-

rum

rum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

[...]erogatio [...]trario[...]n. §. 6. Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ memoratus Innocentius XII. prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

[...]ansumpto[...]n fides. §. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Augusti 1730. Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

VI.

Confirmatio Indulti & usus celebrandi Missas & Officia Sanctorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini pro Congregatione S. Antonii Viennen. ejusdem Ordinis.

Facultatem celebrandi Festa nonnullorum Sanctorum sui Ordinis Canonicis Regularibus Sancti Augustini Congregationis Lateranen. concessit Pius PP. V. anno 1570. *Constit.* Licet Ecclesia Dei &c.

CLEMENS PAPA XII.

[...]at. die 12. [...]ug. 1730. [...]ont. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

[...]ocuratoris [...]eneralis S. [...]ntonii [...]ennen. po[...]ulatio. §. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Josephus Depluvii Procurator Generalis Congregationis S. Antonii Viennen. Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini, quod ipsa Congregatio vigore Indulti ei aliàs a Sede Apostolica concessi, quod (ut asseritur) in viridi observantia existit, reperitur in possessione seu quasi possessione recitandi ac celebrandi Missas & Officia Sanctorum dicti Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini ad instar similis concessionis dudum a san. mem. Pio PP. V. prædecessore nostro per suas in simili forma Brevis die 18. Decembris 1570. expeditas literas, quarum initium est: Licet Ecclesia &c. Congregationi Lateranen. ejusdem Ordinis factæ, quæ subinde ad alias passim Ordinis prædicti Congregationes, & nominatim S. Salvatoris in Italia, Sanctæ Genovefæ in Gallia, ac Reformatam a B. Petro Fourier in Lotharingia, Apostolica auctoritate extensa seu ampliata fuit.

[...]oncessio [...]às a San[...] Pio V. [...]ta; de qua [...]ra.

[...]am confir[...]at etiam [...]o Con[...]eg. Sancti [...]ntonii [...]ennen. §. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Josephus, præmissa quo firmius subsistant & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos eumdem Josephum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, memoratum Indultum ipsi Congregationi S. Antonii Viennen. a Sede præfata concessum, ac usum in ea vigentem recitandi & celebrandi Missas & Officia Sanctorum Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini ad instar enarratæ concessionis ab eodem Pio Prædecessore dictæ Congregationi Lateranen. factæ, ac ad alias supradicti Ordinis Congregationes extensæ & ampliatæ, sicut præmittitur, auctoritate præfata tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas, firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & dictæ Sedis Nuncios judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Præsentium Literarum auctoritas.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis S. Antonii Viennen. ac Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariorum derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Augusti 1730. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. mensis Aug. Tass. 16.

VII.

Confirmatio quorumdam Decretorum anno 1725. a SS. Domino Nostro uti ejusdem Ord. Protectore, & a Benedicto XIII. specialiter ad hoc Delegato, editorum pro bono Ordinis S. Francisci Provinciæ Romanæ, illiusque Fratrum regimine.

Alia nonnulla statuta edidit Benedictus XIII. anno 1724. *die* 16. *Novembris Constit.* Universalis Ecclesiæ &c.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 31. Aug. 1730. Pont. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs dum Cardinalatus honore fungebamur, emanarunt a Nobis uti tunc Tertii Ordinis S. Francisci apud Sedem Apostolicam Protectore, & a fe. re. Benedicto XIII. Prædecessore Nostro ad hoc specialiter delegato, nonnulla Decreta pro salubri ejusdem Ordinis, illiusque Fratrum gubernio ac directione, tenoris, qui sequitur, videlicet: SS. D. Noster in minoribus cum esset, Tertii Ordinis S. Francisci Protector.

§. 1. Laurentius Tit. S. Petri ad Vincula S. R. E. Presbyter Cardinalis Corsinus, Tertii Ordinis S. Francisci apud S. Sedem Protector, & ad infrascripta per SS. D. N. Benedictum Divina providentia Papam XIII. specialiter delegatus - Visis supplicibus libellis P. Magistri Ludovici Patriarchæ SS. D. Nostro porrectis, rimatisque statutis generalibus Fratrum Tertii Ordinis anno 1549. compilatis, & per cl. me. Series Decretorum ab eodem tunc temporis emanatorum.

Cardinalem Carpensem dicti Ordinis Protectorem approbatis, necnon Constitutionibus san. me. Urbani VIII. anno 1639. emanatis, ac Brevi sa. me. Innocentii XII. anni 1693., & pluries tam in voce quam in scriptis audito super tenore dictorum supplicum libellorum P. Procuratore Generali dicti Ordinis, utendo facultatibus desuper per eumdem SS. D. Nostrum nobis tributis & communicatis, per hunc infrascriptum modum decernimus, declaramus, & per capita separata sententiamus.

De electione Procuratoris Generalis Ordinis à Definitorio Generali, vel Capitulo intermedio.

§. 2. Et signanter quoad electionem Procuratoris Generalis Ordinis decernimus ac declaramus, imposterum faciendam esse juxta formam dicti Brevis sa. me. Innocentii XII., nimirum a Deffinitorio Generali tam Capituli Generalis quam Capituli Intermedii, ita tamen ut in electione servetur etiam dispositio Cap. 1. n. 23. Statutorum generalium anno 1549. emanatorum, in quo præcipitur, ne quisquam ultra triennium eodem fungatur officio, nisi uno nimirum anno ab eodem vacaverit; adeoque in futuris electionibus ille Religiosus, qui functus fuerit officio Procuratoris Generalis per triennium, nequeat ad idem Officium iterum eligi vel confirmari, nisi per annum vacaverit; non obstante Cap. 5. de Elect. Const. Urban., in quo permittitur P. Generali quod confirmare possit ultra triennium Procuratorem Generalem, quod plane Cap. 5. revocatum fuisse & esse per dictum Breve sa. me. Innocentii XII. decernimus & declaramus.

De hujusmodi officio ultra triennium non prorogando.

De Procuratore hujusmodi non eligendo ex Provincia ex qua sit Generalis Actualis, aut fuerit antecessor.

§. 3. Et ad effectum, ut in hujusmodi electione debitæ justitiæ distributivæ servetur ratio, præcipimus & mandamus, quod Procurator Generalis prædictus non solum eligi nequeat pro toto sexennio ex illa Provincia, ex qua sit Generalis actualis, prout disposuit prædictum Breve sa. me. Innocentii XII., sed neque in primo cujuslibet sexennii triennio eligi valeat ex illa Provincia, ex qua sit Generalis immediate Antecessor.

Prior, qui per tres annos officio Prioris functus fuerit, in Priorem, aut Præsidentem alicujus Conventus nonnisi transacto anno eligi possit. Præsidens vero, qui fuerit, nonnisi ad biennium eligi possit in Priorem.

§. 4. Ut autem d. Cap. 1. n. 23. Statutorum generalium servetur etiam quoad electionem Priorum, ad eliminandum abusum introductum eligendi Religiosum illum, qui tribus annis officium Prioris exercuit, in Præsidentem ejusdem vel alterius Conventus, decernimus & declaramus, quod Prior ille, qui per tres annos officio prædicto functus est, eligi non valeat neque in priorem neque in Præsidentem, nisi transacto anno, ille vero qui Præsidens fuit alicujus Conventus pro majori parte anni, non possit ad officium Prioris eligi nisi ad biennium, itaut tempus Præsidentatus prædicti supra annum in triennio computetur ad effectum vacationis.

Ad officia quæcumque nonnisi filii illius Provinciæ admittendi.

§. 5. Ad abolendum pariter alterum abusum, quo filii unius Provinciæ eliguntur in Priores, Deffinitores, & aliquando etiam in Provinciales alterius Provinciæ, decernimus, declaramus & sententiamus, quod in futurum quacumque prætensa consuetudine non obstante, quod ad officia quæcumque cujuslibet Provinciæ admittantur filii ejusdem Provinciæ tantum sub pœna nullitatis electionis: In casu vero deficientiæ Religiosorum in Provinciis parvis, servandum esse Cap. 5. de elect. Constitutionum Urbanarum, quo decernitur, quod in sitis Provinciis parvis, si necessitas urgeat, Deffinitores & Discreti Provinciales admitti possint etiam ad alia officia Provinciæ.

Casus derogationis.

Provincialis Provinciæ Romanæ singulis annis vel pluries Cænobium SS Cosmæ, & Damiani visitare teneatur.

§. 6. Declaramus insuper & decernimus, quod Provincialis Provinciæ Romanæ in executionem Cap. 4. Statutorum generalium ultra Visitationem Patris Generalis semel in anno vel sæpius pro rei necessitate possit & debeat auctoritate sua Provinciali visitare Cænobium SS. Cosmæ & Damiani Urbis. Volumus tamen, quod per præsens Decretum nullum inferatur præjudicium prætensis juribus P. Generalis quoad pertinentiam dicti Cænobii, quæ jura unicuique ex partibus salva esse decernimus.

Salvo tamen quocumque jure.

Quod visitatio alicujus Conventus extra Urbem Procuratori Generali committi non possit.

§. 7. Quamvis autem P. Generalis in casu quo fuerit aliis occupationibus detentus, curam Visitationis Provinciarum possit alteri demandare; attamen Visitationem alicujus Provinciæ vel Conventus extra Urbem Romanam P. Procuratori Generali committere non posse decernimus & declaramus, attenta incompatibilitate inter unum & alterum officium; ac ita imposterum servari præcipimus.

De electione Discreti Conventualis.

§. 8. Quo vero ad electionem Discreti Conventualis decernimus ac mandamus, ut in proximo futuro Capitulo Generali proponatur omnibus Vocalibus, num expediat demandare, quod imposterum P. Generalis pro tempore nequeat præesse & interesse hujusmodi electionibus, vel saltem remanere debeat in arbitrio vel voluntate Capitulorum Conventualium, tempus, quoad electionem Discreti devenire placeat, itaut P. Generalis inhibire non possit, ut electio non perficiatur, nisi adveniente tempore suæ Visitationis; præfatoque Capitulo Generali committimus & demandamus, ut Decreta & remedia super his juxta sensum majoris partis Vocalium conficiat ac exhibeat.

De compilatione omnium Decretorum a Capitulis Generalibus, vel aliis Capitulis editorum.

§. 9. Cui quidem Capitulo Generali, ut præfertur, proxime futuro pariter committimus & demandamus, quod examinare debeat & definire, an expediat devenire ad compilationem omnium Decretorum usque modo a Capitulis Generalibus & Congregationibus intermediis confectorum; & quatenus major pars in partem devenerit affirmativam, deputandos esse per dictum Capitulum unum vel plures Patres ad prædictam compilationem perficiendam intra determinatum tempus ab eodem Capitulo præfiniendum; Si vero compilationem prædictam non esse faciendam Capitulum decreverit, imprimendas esse Constitutiones Urbanas decernimus & mandamus, sumptibus omnium Provinciarum intra terminum trium mensium post expletum Capitulum Generale.

Pro Magistris admittendis in Definitorio Generali nihil innovandum.

§. 10. Verum circa reliqua exposita & prætensa per Patrem Ludovicum Patriarcham quantum ad Magistros admittendos in Definitorio Provinciali, & ad prætensa vota Magistrorum Provinciæ Romanæ in Capitulis Provincialibus, & Ex-Provincialium in Congregationibus intermediis, nihil innovandum, & respective servandas esse Constitutiones Urbanas, statuta generalia, & Breve Innocentii XII. decernimus & mandamus.

Quod in Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciæ Romanæ ex exteris summodo Patris Generalis actualis votum decisivum & consultivum habere debeat.

§. 11. Attamen quia ex interessentia plurium Superiorum & Officialium Generalium in Congregationibus & Capitulis Provincialibus Provinciæ Romanæ maximum ex multiplicitate extraneorum suffragiorum oritur eidem Provinciæ præjudicium, ex specialibus causis in hac Provincia concurrentibus, demandamus & præcipimus, quod, quibuscumque non obstantibus, in Capitulis & Congregationibus præfatæ Provinciæ Votum decisivum & consuetivum habere possit & debeat dumtaxat P. Generalis actualis exclusis aliis Superioribus & Officialibus generalibus, cujuscumque Provinciæ sint, & qualitatis; & ita præcipimus, mandamus & respective declaramus non solum isto, sed omni &c. Datum ex nostris ædibus hac die 29. Martii 1725. L. Cardinalis Corsinus Protector & Delegatus Apostolicus - Loco ✠ Sigilli.

Hujusmodi Decretorum confirmatio per SS. D.

§. 12. Cum autem sicut pro parte dilecti Filii Josephi Mariæ Ruccioli Fratris, expresse Professi, ac Ministri Provincialis Provinciæ Romanæ dicti Ordinis Nobis nuper expositum fuit, ipse, Decreta hujusmodi quo firmius subsistant, & ser-

ventur

ventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri plurimum desideret: Nos ipsius Josephi Mariæ votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur, vim & efficaciam adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, qui desuper quomodolibet intervenisse dici, prætendi vel censeri possunt, amplissime supplemus & sanamus.

Præsentium literarum firmitas & observantia.

§. 13. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium contrariorum derogatio.

§. 14. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 31. Augusti 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

VIII.

Jubileum Universale ad implorandum Divinum Auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

Dat. die 9. Sept. 1730. Pont. An. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Exordium a præsenti universalis Ecclesiæ statu petitum.

Lamentat. Hab. etc.

UBi primum supernæ Vocis humilitatem Nostram ad Beati Petri Cathedram regendam evocantis sonitus auribus nostris intonuit, timor & tremor venerunt super Nos, & contexerunt Nos tenebræ, meritoque ad Dominum cum Propheta exclamavimus: Audivi auditum tuum & timui: consideravi opera tua & expavi: cum non ignoremus & muneris magnitudinem & virium nostrarum imbecillitatem, animoque prospiceremus miseram temporum conditionem & undique circumstantes difficultates angustias ac pericula; & (quod Nos maxime angebat) Sancta Dei Ecclesia tot hæresibus & in Religione dissidiis lacera; multorumque filiorum suorum, a salutari Christi norma graviter deviantium vitiis fæda oculis nostris obversaretur, facta quasi vidua plorans in nocte, & lacrymæ ejus in Maxillis ejus; ut illud jure conqueri possemus: quomodo obscuratum est aurum, mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides Sanctuarii in capite omnium platearum. Quæ in amaritudine animæ nostræ cogitantes; non aliter delatam Apostolicæ servitutis sarcinam, quam ut increbrescentis Divinæ vocis imperio, quemadmodum par erat, humiliter obsequeremur dolentes suscepimus. Cœlesti autem monito edocti, quod sicuti nemo de sua justitia præsumere, ita de Dei misericordia diffidere nemo debet, Patrem totius consolationis assidue deprecamur, ut qui tanti fuit Nobis honoris auctor, fore non dedignetur administrationis adjutor; ac ne sub oneris gravitate succumbamus, supponat manus suas; & virtutem largiatur, qui contulit dignitatem. Idipsum & vos, quibus pastoralem curam impendere cœpimus, & deinceps, quamdiu divinæ Bonitati placuerit, impensuri sumus; conjunctis Nobiscum precibus agatis.

Jerem.

Adhortatio ad Christifideles, ut sanctis operibus S. S. suffragentur.

§. 1. Deposito itaque per veram pœnitentiam peccatorum pondere, precibus, jejuniis, aliisque pietatis operibus auxilium ex alto sinceris concordibusque suffragiis imploremus, ut a quo omne datum optimum, & omne donum perfectum descendit, det Nobis Spiritum Consilii & fortitudinis, quo commissum Nobis Dominicum Gregem feliciter regere, ac cum illo ad æternæ vitæ gloriam pervenire mereamur. Et quia præcipuæ pastorales muneris nostri partes sunt, omnibus Ecclesiis, quarum Nobis divinitus injuncta est sollicitudo, idoneos Præsules constituere, precemur æternum Pastorem, ut qui Vicariam suam in terris Potestatem humilitati Nostræ concedere dignatus est, tales Nobis tribuat, Ecclesiis universis Pastores præficere, qui & ipsi facti forma gregis populum curæ suæ creditum non solum doctrina verbi, sed etiam exemplo boni operis prospere dirigant & Ecclesias sibi commissas uberius pietatis incrementis locupletent.

Quam necessarium idoneos Præsules minoribus Ecclesiis constituere.

§. 2. Antistites vero Catholici, in partem sollicitudinis nostræ vocati, in hoc serio incumbant, ut eos deligant Ordinis Ecclesiastici ministros, præsertim animarum Rectores, qui munia sua digne impleant, & vivos lapides in ædificium Cœlestis Jerusalem præparare adnitantur. Religiosi quoque & Sanctimoniales vota sua Domino in Sanctitate & Justitia reddant, ut suavis Christi odor de bona eorum conversatione fragrans Sanctam Matrem Ecclesiam recreat, ac omnes demum fideles, abjicientes opera tenebrarum, & induentes arma lucis, ita dirigant in conspectu Domini vias & gressus suos, ut Fidei, quam profitentur, finem & repromissionem, salutem scilicet animarum suarum, reportare valeant, jugiter memores, oportere Nos, quotquot & qualescumque tandem sumus, post emensum hujus mortalis ævi stadium, manifestari ante Tribunal Christi, ut referat unusquisque, prout gessit, sive bonum sive malum. Oremus unanimiter, ut Deus pacis, qui Reges in thronos collocat, dies nostros in sua pace disponat, ac Principum Christianorum Animos vinciat in vinculo charitatis, Turcarum aliorumque Infidelium vires & consilia conterat. A magno Patrefamilias supplices petamus, ut vineam suam,

Quodque ipsis incumbat munus selectos sibi ministros comparare.

quam plantavit, electam custodiat; Hæreticos & Schismaticos ad Catholicæ fidei veritatem Ecclesiæque unitatem reducat: populumque suum protegat, & ab iracundiæ suæ flagellis ac terroribus misericorditer liberet. Hæc vero ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu fiant, priscum ac laudabilem Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum morem secuti, cælestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit divina dignatio, proferre, & liberali manu erogare decrevimus.

Indictio prædicti Jubilæi.

§. 3. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit, universis & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui solemni processioni, quam Dominica tertiâ currentis mensis Septembris ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam de eadem Urbe una cum Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque & Officialibus ejusdem Curiæ, universoque Clero & Populo benedicente Domino de more agemus, devote interfuerint; vel Sancti Joannis in Laterano Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris dictæ Urbis Ecclesias seu Basilicas, vel earum aliquam, intra spatium illius vel alterius proxime subsequentis hebdomadæ, saltem semel devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces, ut supra effuderint; ac quarta & sexta feria & Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint & peccata sua confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac Pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggerit devotio, erogaverint.

Conditiones requisitæ ad consecutionem hujusmodi Indulgentiarum.

Existentibus extra Urbem, quo pacto Indulgentias hasce assequi possint.

§. 4. Cæteris verò extra Urbem prædictam ubicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum vel eorum Vicariis seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam Animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios vel eorum Vicarios seu Officiales vel alios, ut præfertur, faciendæ decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique ut supra, oraverint, ac quarta & sexta feriis ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam, Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, sicut in anno Jubilei visitantibus certas Ecclesias intra & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur. Navigantes vero & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali vel majori aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint & valeant.

Pro Navigantibus.

Pro Regularibus in Claustris degentibus;

§. 5. Regularibus autem personis utriusque sexus etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in Carcere aut in captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pænitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus.

Cæterisque legitime impeditis.

De Confessario eligendo, ejusque facultate.

§. 6. Insuper omnibus & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis Sæcularibus & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe præfata quàm extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis & aliis Ecclesiasticis sententiis & censuris, a jure vel ab homine quavis causa latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam locorum Ordinariis; sive Nobis & Sedi Apostolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque Nostras aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (Religionis & Castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

De hujusmodi Jubilæi ubique publicando.

§. 7. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam Animarum exercent; non tamen, qui per dictos Prædecessores a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Communione quomodolibet separati fuerint, ut cum præsentium literarum transumpta aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione vel impedimento per suas Ecclesias & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent.

De casibus reservatis.

§. 8. Non intendimus autem, per præsentes super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate seu inhabilitate, quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi seu habilitandi & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ; neque pariter easdem præsentes iis, qui etiam eorum nomine specіatim non expresso a communione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ut præfertur, segregati, seu a Nobis & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato vel Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in Sententias & Censuras incidisse declarati vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum Partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus

facultas

facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles Indulgentiarum & Facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum & Congregationum sive Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus & Institutis illorumque personis, quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter nominatim & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumpto-rum fides.

§. 10. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Septembris 1730. Pontificatus Nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

IX.

Confirmatio Statutorum & Decretorum pro Congregatione Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, in Capitulo & Diffinitorio Generalibus dictæ Congregationis factorum.

Alia non absimilia Statuta pro regimine Provinciarum hujusce Congregationis, ac præcipue pro Congregatione Sancti Joachimi Polon. Confirmavit Benedictus XIII. Constit. Militantis Ecclesiæ &c. *num. CLIII. Constit.* vero Exponi Nobis &c. *num. CLXXI. Capitulo ac Diffinitorio Generalibus facultatem concessit Decreta & Statuta condendi pro regimine omnium Provinciarum suæ Congregationis; quæ hic a Sanctissimo Domino Nostro confirmantur.*

Dat. die 11. Septemb. An. 1730. P. 1.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii, quod authore Deo gerimus, solicitudo Nos urget, ut paternam Christifidelium Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ regularis Instituto mancipatorum curam peculiari charitate gerentes ea, quæ pro felici prosperoque illorum regimine & gubernio provide constituta esse noscuntur, quo firma semper atque stabilia permaneant, Apostolici muniminis præsidio roboremus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus Filius modernus Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod alias postquam fel. rec. Benedictus Papa XIII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 4. Augusti 1727. expeditas literas, quædam Decreta Definitorii Generalis ejusdem Congregationis pro salubri Provinciæ Sancti Joachimi, non ita pridem in Regno Poloniæ institutæ, potissimum edita approbaverat, ac per alias suas in pari forma Brevis literas die 26. Februarii 1728. postmodum emanatas Capitulo Generali Congregationis præfatæ tunc proxime celebrando, ac deinde eidem Definitorio Generali facultatem concesserat novas condendi leges seu constitutiones ad uniforme gubernium, in omnibus ipsius Congregationis Provinciis, tam eatenus intra & extra Hispaniarum Regna & dominio erectis, quam ubicumque imposterum erigendis, stabiliendum; necnon ad Capitulorum Generalium & Provincialium celebrationem spectantes, habendo tamen præ oculis decreta Definitorii Generalis pro dicta Provincia Sancti Joachimi, sic, ut præmittitur, edita & approbata, quæ nihilominus explicare, extendere, moderari, & ad uniformitatem dicti Gubernii accommodare possent, itaut novæ leges seu constitutiones sic condendæ ab hac Sancta Sede approbarentur, & alias, prout in binis memorati Benedicti prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, plenius continetur; Nuperum Capitulum ac successive Deffinitorium generalia prædicta, facultati & literis præfatis inhærendo, diversa statuta ac nova Decreta pro uniformi omnium Provinciarum dicti Ordinis regimine ediderunt, & ad hanc Sanctam Sedem transmitti curarunt, ut nostro & ejusdem Sedis patrocinio munirentur.

Juxta facultatem Congregationi huic a Bened. XIII. (*de qua superius*) concessam.

Edita Decreta pro universi Ordinis Provinciis.

Confirmantur.

§. 2. Nos vero eadem statuta & nova decreta Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositis discutienda commisimus, qui audita desuper dilecti filii nostri Ludovici ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Bellugæ & Muncada nuncupati, ad ejusmodi negotium examinandum a dictis Cardinalibus deputati, relatione, illa per eumdem Ludovicum Cardinalem corrigi, ac modificari mandarunt, prout re ipsa ab ipso Ludovico Cardinale correcta, modificata, ac in unum volumen redacta fuerunt tenoris, qui sequitur videlicet.

Statuta ac Decreta a Capitulo generali, ac generali Diffinitorio Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum stabilita ac ordinata pro uniformi gubernio omnium Provinciarum tam hactenus intra & extra Hispaniarum Regna erectarum, quam ubicumque imposterum erigendarum.

Benedict. XIII. pro hujusmodi Decretorum confectione concessiones.

§. 3. Sanctissimus Dominus Noster fel. rec. Benedictus XIII. per suas literas sub forma Brevis expeditas die 4. Augusti anni 1727. auctoritate Apostolica approbavit & confirmavit omnia & singula decreta, quæ Diffinitorium generale Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniæ statuerat pro bono regimine Provinciæ Sancti Joachimi auctoritate Apostolica in Regno Poloniæ erectæ, & per alias literas etiam in forma Brevis expeditas die 26. Februarii anni 1728. Sanctitas Sua benigne indulsit, & amplam facultatem concessit Capitulo generali tunc proxime eodem anno celebrando & post ipsius Capituli

celebrationem Diffinitorio generali tunc futuro & nunc existenti, ad effectum statuendi uniforme gubernium omnium Provinciarum tam hactenus intra & extra Hispaniarum Regna erectarum, quam ubicumque in posterum erigendarum, ac condendi & statuendi novas leges & ordinationes non solum pro dicto uniformi regimine, sed spectantes etiam ad Capitulorum generalium & provincialium celebrationem, habendo tamen prae oculis prædictas literas pro regimine Provinciæ Sancti Joachimi expeditas, quas similiter concessit posse explicari, extendi, moderari, & accommodari ad prædictum regimen uniforme; ideoque prædictum Capitulum generale, proxime præteritum, & post ipsum subsequens, præsensque Diffinitorium generale, supradictis facultatibus & concessionibus innitendo, sequentia decreta, & ad uniforme omnium Provinciarum Ordinis statuta ordinarunt & statuerunt.

Quod Breve Bened. XIII. pro Provincia S. Joachimi in Polonia extendatur ad reliquas totius Ordinis Provincias.

§. 4. Primo, quod prædictum Breve pro bono regimine Provinciæ Sancti Joachimi, & in eo gubernium illius Provinciæ Sanctissimo Domino Nostro fel. rec. Benedicto XIII. confirmatum, extendatur ad omnes totius Religionis Provincias modo erectas, & imposterum erigendas tenore sequenti, quo Decreta illa explicata, extensa, & accommodata sunt vi facultatis Capitulo & Diffinitorio generali concessæ per literas supracitatas, & ultimo expeditas ab eodem Sanctissimo Domino: scilicet quod Capitulum Provinciale in singulis Ordinis Provinciis celebretur de triennio in triennium sabbato, si fieri possit, ante quartam Dominicam post Pascha, itaut in duabus Provinciis, vel in tribus, si creverit numerus Provinciarum cujuscumque familiæ, celebretur anno præcedenti ad Capitulum generale; in alia aut aliis Provinciis anno post Capitulum generale, nisi justa de causa Superior generalis ex familia assumptus aliquod Capitulum anteponat vel postponat, quod facere poterit per tres tantum menses; tunc enim celebrabitur tempore & die designando ab ipso Superiore generali, & semper extra Curias Principum in Domo ad arbitrium prædicti Superioris, consulto tamen Diffinitorio Provinciali, destinanda.

De tempore celebrandi Capitula Provincialia.

Quod Diffinitores Provinciales jurisdictionem suam exercere possint post confirmationem Apostol. &c.

§. 5. Secundo, quod Diffinitores Provinciales, quos pro efformatione Provinciarum Diffinitorium generale vi prædictarum facultatum elegit, post Capitulum generale proxime præteritum, quatuor scilicet pro unaquaque Provincia, quique modo nullam jurisdictionem exercent ex defectu confirmationis Apostolicæ, immediate post confirmationem prædictæ Sedis Diffinitoria celebrare, aliaque sui muneris facere possint.

Quod Vocales a Diffinitorio electi pro unaquaque Provincia vocem activam habeant in Capit. Provincialibus suarum Provinciarum.

§. 6. Tertio, quod cæteri Vocales similiter electi a Diffinitorio generali juxta prædictam facultatem, ipsique Diffinitores Provinciales vocem activam habeant, & exercere possint in Capitulo Provinciali suæ respective Provinciæ, & respective in suo Diffinitorio ipsi Diffinitores, si ante primum Capitulum aliquo Diffinitorio competat electio.

De concurrentia Capituli Provincialis cum Generali.

§. 7. Quarto, quod ut futuris temporibus nullum Capitulum Provinciale concurrat ipso die & anno cum Capitulo generali, ad quod concurrere debent Provinciales, omnia Capitula sex Provinciarum, quæ prima & immediata erunt, celebrentur a sabbato ante quartam Dominicam post Pascha anni proxime venturi 1731. usque ad Sabbatum quartam Dominicam post Pascha anni immediate sequentis 1732. tempore & diebus intra prædictum annum, designandis a Diffinitorio generali pro commodiore cujuscumque Capituli celebratione.

De tempore celebrandi sequentia Capitula Provincialia post primum Generale.

§. 8. Quinto, quod sequentia Capitula Provincialia, quæ secunda erunt cujuscumque Provinciæ, celebrentur ante & post Capitulum generale modo supradicto, itaut in Provinciis, in quibus hæc priora Capitula prius celebrata fuerint, secunda celebrentur Sabbato ante quartam Dominicam post Pascha anni 1735., & in aliis in quibus posterius hæc prima celebrata fuerint eodem Sabbato celebrentur anni 1736., sic enim futuris temporibus de triennio in triennium sine concurrentia Capituli generalis celebrabuntur.

De convocatione Gremialium ad Capitula Provincialia & Literis convocatoriis.

§. 9. Sexto, quod ad Capitulum Provinciale Superior provincialis per suas literas convocet Gremiales juxta instructionem Superioris generalis, qui per sex menses ante Capitulum tenebitur illi notam facere designationem Domus, temporisque & diei, ut ea omnia denunciet in literis convocatoriis eis, qui concurrere debent & possunt. De his autem convocatoriis idem intelligatur, quod dictum est circa Capitulum generale Ordinis, ut earum vi Gremiales reputentur vocati. At vero de illis Superior Provincialis certiorem faciat Præsidem Capituli illico ac in Domum Capitularem accedat Præses.

De Præside Capituli Provincialis.

§. 10. Septimo, quod in quocumque Capitulo Provinciali cujuscumque familiæ, scilicet intra & extra Hispaniam, Præses erit Superior generalis Ordinis, si adfuerit intra illam; si vero extra illam fuerit, Præses erit, in altera familia Superior generalis illius, sive sit Commissarius sive Vice-Commissarius sit: In propria vero familia Superioris generalis Ordinis, si prædictus Superior generalis fuerit extra illam, Præses erit ille, quem pro tempore suæ absentiæ elegerit in Præsidem totius familiæ; Si autem ob justas causas, vel quia duo Capitula eodem anno concurrant in Provinciis longe inter se distantibus, Superior generalis, nisi magno labore ad aliquod Capitulum Provinciale concurrere nequeat, tunc & eo casu poterit designare Præsidem pro Capitulo Provinciali, cujus præsidentiam pro se non selegerit; Cæterum semper tenebitur eligere Præsidem ex Provincia, intra quam celebrabitur Capitulum, & nisi instante Diffinitorio Provinciali concurrentibusque omnibus suffragiis præter unum, designare non poterit, Præsidem ex altera ejusdem familiæ Provincia assumptum.

De modo eligendi Præsidem Capitulorum Provincialium, quæ primum Generale præcesserint.

§. 11. Octavo, quod in his primis Capitulis Provincialibus præcedentibus Capitulum generale, in quo Ministri generalis electio inciderit, cujuscumque Capituli Provincialis Præses sit Minister generalis, vel Diffinitor generalis filius illius Provinciæ, vel quem ipse Minister generalis ex eadem Provincia designet in Præsidem; quod intelligendum est intra & extra Hispaniam, & quatenus contingat fieri divisionem Familiarum in futuris Capitulis generalibus cum confirmatione Sanctæ Sedis ad instar illius divisionis, quæ habetur in Religione Sancti Francisci, tunc præsidentia vel Præsidis designatio fiet a Commissario generali respectu Provinciarum illius Familiæ, quam Commissarius generalis gubernabit.

De iis qui ad Capitula Provincialia concurrere debent etiam sub pœna utriusque vocis.

§. 12. Nono, quod ad Capitulum Provinciale, nisi detenti fuerint infirmitate vel impedimento inevitabili, concurrere debent sub pœna privationis vocis activæ & passivæ in perpetuum Superior Provincialis, Diffinitores Provinciales, duo Ministri socii Redemptor Captivorum, & Procurator Provinciæ; itaut si in aliqua familia fuerit aliquis Procurator plurium Provinciarum in alicujus Principis communi Curia, hic suffragium habere debeat in Capitulo suæ Provinciæ, de qua assumptus fuerit; & in eo casu licet sit alius Procurator particularis ejusdem Provinciæ, hic non

habeat

habeat suffragium. Deinde suffragium habere possint, quin cogantur adesse Capitulo, qui aliquando fuerint Superiores generales aut Diffinitores generales Ordinis, vel Familiæ ex ea Provincia assumpti, vel qui fuerint Provinciales illius; demum ad Capitulum, & extra Domum Capitularem sub prædicta pœna privationis accedere tenentur duo socii in defectum.

De præcedentiis.

§. 13. Decimo, quod in aula Capitulari & extra illam tempore Capituli sedeant, præcedant & præsideant Capitulares eo modo & forma, quibus dictum est de vocalibus Capituli generalis. Monemus autem Patres Diffinitores generales actuales, ut tempore hujusmodi Capituli extra Domum Capitularem in alio Conventu commorentur, nisi actuali infirmitate impediantur a prædicta Domo Capitulari ad alium Conventum pergere, vel nisi aliquis ipsorum sit Præses Capituli.

Diffinitores generales tempore Capituli Provincialis extra Domum Capitularem commorari debent.

§. 14. Undecimo, quod Capitulares solum ingredi poterunt Domum Capitularem feria quinta immediate ante celebrationem Capituli, exceptis illis, qui excipiuntur respectu Capituli generalis, & ademptis sociis secundis, qui nisi vocati, accedere non poterunt. Studentes autem, qui examinandi fuerint post electiones, accedere poterunt. De cætero autem circa præambula ante electiones similiter observanda sunt omnia, quæ statuta sunt circa Capitulum generale in Constitutionibus Ordinis; eligibilitatis vero scrutinia pariter fiant, hoc nimirum modo: Eadem feria quinta Præses Capituli omnibus Gremialibus manifestet catalogum, a Diffinitorio provinciali ipsi traditum, omnium Religiosorum, qui intra Provinciam juxta nostras Constitutiones, inspectis graduatione & interstitiis, apti sint, ut ex illis fiat eligibilitatis scrutinium.

Quo tempore Capitulares Domum Capitularem ingredi debeant.

De modo faciendi scrutinia eligibilitatis.

§. 15. Duodecimo, quod feria sexta congregentur in aula Capitulari, ut ex aptis juxta catalogum illis creditum a Præside ad officium Provincialis, unusquisque gremialium in schedula una scribat nomina quinque eorum, quos juxta suam conscientiam selegerit inter omnes ad tale munus. Postea omnium schedulæ extrahantur ab urna aut vase destinato, & a Præside duobusque immediate Vocalibus secrete regulentur, itaut selectis illis, qui plures voces habuerint, juxta dicta de hoc scrutinio in Capitulo generali faciendo, eorum nomina scribantur ab uno trium, & facto juxta ibidem dicta scrutinio usque ad numerum quintum eligibilium, eligibiles declarentur & publicentur, ut Gremialibus omnibus constet ipsos eligibiles esse, ut ex illis suo tempore eligant in Provincialem illum, quem omnibus inspectis quisque judicet eligendum.

De modo eligendi Provincialem per Gremiales.

§. 16. Tertiodecimo, quod post hoc scrutinium fiat secundum ad Diffinitorum Provincialium selectionem; & quia inter Diffinitores nulla inæqualitas est officii, quisque Gremialium in sua schedula nominare debet octo ex aptis ad munus Diffinitoris, & scrutinium fieri debet octo ex illis, qui plures voces habeant, itaut solum nominentur proxime eligiles in Diffinitores octo ex omnibus aptis, ut ex eis tempore suo eligant Vocales quatuor Diffinitores Provinciæ. Similiter tertium fiat scrutinium ad Ministrorum selectionem, & ad illud ex aptis, ut dictum est, unusquisque Vocalium in sua schedula scribat talem numerum Religiosorum aptorum, ut in medietate excedat numerum Domorum Provinciæ, pro quibus eligendi sunt Ministri: Hoc enim more fit inter Carmelitas Excalceatos: & facto scrutinio, regulatisque vocibus modo dicto, seligantur eligibiles in Ministros usque ad ministeriorum duplicatum numerum, ut ex his omnibus Ministri eligi possint, quin Vocales teneantur eligere in Ministrum alicujus Domus unum ex duobus determinate sumptis, sed valeant eligere, quem maluerint ex contentis in supradicto numero: Denique ad Sociorum omnium selectionem fiat scrutinium, sicuti ad seligibilitatem Diffinitorum.

De electione similiter Diffinitorum Provincialium per Gremiales.

§. 17. Quartodecimo, quod Præses Capituli manifestet Vocalibus graduationem Domorum a se factam præcise ad eligendos Ministros pro illis ut habetur in Clementinis Constitutionibus Nostris, & statim separentur Capitulares a Diffinitorio, quod solum deputare debet dictos Vocales ad legendas epistolas missas ad Capitulum juxta dicta de Capitulo generali.

De Domorum graduatione ad Ministros eligendos, a Capituli Præside facienda & publicanda.

§. 18. Quintodecimo, quod sequenti die sabbato, nempe factis omnibus, quæ fieri debent in Capitulo generali, congregentur in aula Capitulari, & facta a Præside exhortatione lingua omnibus communi fiant absolutio, electorum juramentum, electio Secretarii Capituli, Scrutatorum, Secretarii Scrutinii, & Pronunciatoris, eadem forma eisdemque factis juramentis, sicut dictum est de Capitulo generali in Constitutionibus Ordinis, & his omnibus finitis ad electiones procedant Vocales.

De juramento a Vocalibus præstando.

§. 19. Decimo-sexto, quod ante prandium fiat semper, & sola fiat electio Ministri Provincialis; qua facta, omnes Vocales præter Præsidem & Superiorem Provincialem, cujus officium expirat, pergant processionaliter in Ecclesiam cantantes Hymnum *Te Deum &c.* & ibi ab eo benedictionem accipiant eo modo & forma, quibus juxta nostras Constitutiones Clementinas fit in electione Ministri generalis. Vespere autem congregetur Capitulum, & si Provincialis electus præsens fuerit, sedeat immediate ad Præsidis sinistram; non tamen præsideat aliis Vocalibus, quamvis eos præcedat, nec officium exerceat, usquequo finiatur Capitulum, nec si absens sit, illum Capitulum expectet, sed prosequatur, & fiant electiones quatuor Diffinitorum Provincialium, quorum præcedentia post confirmationem juxta Ordinem electionis regulanda erit.

De præliminaribus ad electionem Provincialis.

§. 20. Decimo septimo, quod sequentibus diebus, qui omnes pro celebratione Capituli ad summum erunt novem, fiant electiones Ministrorum Conventualium, secundum graduationem Domorum antea dictam, & post omnium Prælatorum electiones eligantur canonice duo Socii ex Ministris noviter electis, qui ad Capitulum Provinciale futurum concurrere debeant, ut Socii primi. Præterea eligantur alii duo, qui fuerint aliquando Ministri, quamvis in eo Capitulo in Ministros non sint electi, ut ad Capitulum futurum accedant vocati tanquam Socii secundi, quorum primus, deficiente aliquo gremiali, cui concurrere non sit liberum, suffragium habeat pro eo, & secundus suffragium habeat, si deficiat alter, quique ambo in loco proximo extra Domum Capitularem manere debent tempore Capituli, ut præsto sint concurrere, si vocentur; non autem eligi poterit in Socium primum aut secundum, qui in eo Capitulo Socius fuerit, quamvis in eo eligatur in Ministrum.

De electione Ministrorum Conventualium, Vocalium pro futuro Capitulo Generali, &c.

§. 21. Decimo-octavo, quod in casu, quo post trinum scrutinium adhuc non fuerit electio canonica secuta, tunc omissis scrutiniis, eo ipso habeatur tanquam legitime electus vi hujus Constitutionis ille, pro quo fuerit major numerus suffragiorum, quam pro alio aut aliis: Si vero pro duobus fuerit æqualis numerus suffragiorum major, quam pro aliis, tunc antiquior in professione reputabitur & habebitur tanquam legitime electus.

§. 22. Decimo-nono, quod si per mor-

tem, aut aliam quamvis causam Socius aliquis pro suo munere non possit accedere ad Capitulum, tunc Diffinitorium Provinciale tempore apto eligat Socium loco illius.

§. 23. Vigesimo, quod si aliquis Prælatus vel particularis Religiosus aliquid animadvertendum vel nota dignum habuerit, id credat Provinciali suo, vel alicui Socio ex primis suæ Provinciæ, ut ipse tradat destinatis a Diffinitorio Provinciali ad legendum epistolas.

Facultas Capitulis Provincialibus condendi novas Ordinationes ad regimen suæ Provinciæ.

§. 24. Vigesimo primo, quod factis canonice electionibus fiant omnia, ut habentur in Constitutionibus nostris Clementinis numero 16. fol. 168. usque ad verbum Captivorum; & postea addatur Capitulum Provinciale, quamvis non possit novas Constitutiones statuere, poterit ordinationes facere ad melius regimen suæ Provinciæ, dummodo nihilo sint contrariæ ordinationibus factis a Capitulis generalibus, vel generalibus Diffinitoriis.

De examine Studentium ad gradum Lectoris promovendorũ.

§. 25. Vigesimo secundo, quod Ordinationibus factis, extra Aulam Capitularem fiat examen Studentium, qui concurrere debent, ut ex illis eligantur Lectores juxta dicta de Capitulo generali.

Sex graviores Patres eligendi Provinciali a consiliis in causis examinandis.

§. 26. Vigesimo tertio, quod Capitulum eligat sex Patres ex gravioribus Provinciæ, quorum consilio & assensu Pater Provincialis, quando casus occurrerit, ejiciat ab Ordine aliquem instructo processu, & plene probatis causis expulsionis, servatisque Decretis Congregationum, & Summorum Pontificum; & præterea eligat ad eumdem effectum alios quatuor vel sex Patres subrogando ordine suæ electionis in defectum alicujus vel aliquorum ex sex prius electis.

§. 27. Vigesimo quarto, quod his factis legantur coram toto Capitulo decreta Sacræ Romanæ & generalis Inquisitionis; & Præses Capituli hortetur Gremiales ad strictam observantiam illorum.

§. 28. Vigesimo quinto, quod decretis lectis, Præses Capituli imponat præceptum, ut habetur in nostris Constitutionibus Clementinis numero 19. fol. 170., & si aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Præsidem Capituli & Diffinitorium cum suo Provinciali spectet judicium; nullo autem invento, vel si inventum fuerit, judicio facto, Capitulum albis nigrisque lapillis eligat Redemptorem Captivorum pro sua Provincia, & Procuratorem Provinciæ pro ea: Quod si in aliqua Familia fuerit Curia communis plurium Provinciarum Ordinis & Provinciæ alternatim elegerint Procuratorem omnium illarum, Provincia illa, cui secundam dictam alternativam competit electio hujusmodi Procuratoris, prius eligat illum in suo Capitulo Provinciali, & postea eligat Procuratorem particularem ejusdem Provinciæ.

De electione Redemptoris Captivorum pro unaquaque Provincia; Et Procuratoris Provinciæ.

De confirmatione electionum.

§. 29. Vigesimo sexto, quod totum Capitulum confirmet electionem Patris Provincialis; Præsesque, necnon Provincialis, cujus officium expirat; ac Diffinitorium Provinciale confirmet omnes alias electiones.

De legendo Catalogo Mortuorum.

§. 30. Vigesimo septimo, quod his omnibus expeditis, Socius primus surgat, & coram Capitulo legat Catalogum Religiosorum, qui in illo triennio decesserunt in sua Provincia. Deinde si aliqui Religiosi petierint aliquod sublevamen propter ipsorum fractam valetudinem, aut aliam justam ac rationabilem causam, Capitulum tale sublevamen indulgeat quatuor vel quinque magis indigentibus: Ac demum surgat Secretarius Capituli, & legat electiones omnes, statuta, cæteraque omnia acta & disposita in ipso Capitulo, quæ cuncta & scribenda & subscribenda sunt, sicuti dicitur de Capitulo generali in Constitutionibus nostris num. 20. fol. 71. & statim dissolvatur Capitulum.

Levamine valetudinariis præstando:

Ac Capituli Decretis subscribendis.

De examinandis moribus Provincialis, & Diffinitorum Provincialium.

§. 31. Vigesimo octavo, quod postea immediate Præses Capituli imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra 24. horas coram ipso manifestent, quidquid notarunt circa mores, regimen, & observantiam durante triennio in Patre Provinciali præterito; necnon circa regimen, & suorum officiorum executionem in Diffinitoribus Provincialibus antecedentibus (Diffinitorum enim Visitatio circa mores in quacumque Visitatione Provinciæ facta supponitur, quia a Visitatore visitari debent etiam Diffinitores Provinciæ) Visitatione conclusa si aliquid dignum pœna vel reprehensione fuerit inventum, Præses ipse, si Superior sit, reos puniat vel reprehendat; Si autem non fuerit Superior, Visitationem mittat Superiori generali familiæ, ut ipse judicet reum aut reos.

Missa solemnis de Requiem pro Fratribus, ac Benefactoribus dicenda ultimo Capituli die.

§. 32. Vigesimo nono, quod die sequenti ultimoque Capituli Missa solemnis *de Requiem* pro Religiosis Nostris defunctis & Benefactoribus Nostris, concioque & solemne Responsorium habeatur, qua functione peracta, Capitulares fraterna charitate amplexentur, & in suos Conventus proficiscantur.

Facultas pro hac vice tantum reeligendi Diffinitores, Sociosque, quamvis ex defectu confirmationis Apostolicæ officium nondũ exercuerint.

§. 33. Trigesimo, quod pro hac unica prima vice Capitulum Provinciale cujuscumque Provinciæ possit reeligere & providere in eisdem officiis Diffinitorum Provincialium Sociorumque, prout melius expedire ipsi videatur, illos, qui ex defectu confirmationis Apostolicæ, quamvis electi fuerint, sua officia non exercuerint.

De suffragio Ministri Domus Capitularis.

§. 34. Trigesimo primo, quod in casu, quo Minister generalis designet in Præsidem Capituli Provincialis aliquem ex alio quovis titulo Vocalem, tunc Minister Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali; & si ipse Minister fuerit Socius actualis, suffragium habeat Socius primus in defectum.

De Congregando super singula semestria Diffinitorio Generali.

§. 35. Trigesimo secundo, quod Diffinitorium Provinciale congregetur immediate post Capitulum Provinciale, & postea de semestre in semestre in Domo, quam designabit de una in aliam Congregationem, quodque congregetur etiam quoties Provinciali benevisum fuerit.

De facultatibus Diffinitorii Provincialis.

§. 36. Trigesimo tertio, quod Diffinitorium Provinciale consurgere debet ex Patre Provinciali uti Præsidente, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qui omnes decisivum suffragium habebunt, & insimul poterunt admittere renunciationes, eligere Diffinitores novosque Ministros, Redemptores & Procuratores suæ Provinciæ, quotiescumque vacaverint, eorum officia quocumque titulo vacent; poterunt etiam eligere Chronistam Provinciæ: necnon præbere consensum, ut libri typis mandentur, & cum informatione Patris Provincialis concedere juxta nostras Constitutiones Religiosis eas prævias licentias audiendi confessiones mulierum, cum quibus præsentari se debeant ordinariis locorum, ut ab eis approbationem obtineant: & facere ordinationes ad melius esse suæ Provinciæ: aliaque faciendi facultatem exercere, quæ per delegationem Diffinitorii generalis, vel per novas constitutiones ad universale regimen Ordinis spectantes, pertineant ad ipsum.

Præterea ad ipsum pertinet de consensu Superioris generalis seligere studentem Theologiæ, ut nominetur & sit collega nostri Collegii Romani.

§. 37. Trigesimo quarto, quod in casu discordiæ suffragiorum observetur in Diffinitorio, quod stabilitum est pro Capitulo.

Facultas quoque eligen. Provinciale quocumque titulo eo vacante offici

§. 38. Trigesimo quinto, quod si Provincialis deficiat, & illius officium quocumque titulo vacet, Diffinitorium Provinciale (Præside designando vel potius designato, pro casu a Superiore generali) & Socii actuales novum

eligant

eligant Superiorem Provinciæ, qui Minister Provincialis nominetur, & illius officium solum duret usque ad immediatum Capitulum Provinciale.

...loco Diffinitoribus Provincialibus compe...ti.

§. 39. Trigesimo sexto, quod Diffinitores Provinciales habitent in Conventibus suæ Provinciæ a Provincialibus designatis; nunquam tamen poterunt esse plures, quam duo in eodem Conventu vel Collegio, nisi per breve tempus; & ubicumque fuerint, sedeant post Ministrum, nisi præsens fuerit Diffinitor generalis, qui eisdem Diffinitoribus Provincialibus præsidere debet.

§. 40. Trigesimo septimo, quod si in Conventu non fuerit Minister, fuerit tamen Præses designatus per Superiorem generalem, vel ejus Diffinitorium, ipse Præses omnes Diffinitores præcedere debet, sicut Minister; neuter tamen præsidere eisdem Diffinitoribus.

§. 41. Trigesimo octavo, quod prædicti Diffinitores Provinciales nunquam se intromittant in regimine Domus, nisi absentibus Ministro, Præside jam dicto, & Vicario; tunc enim quamvis ibidem sit aliquis Diffinitor generalis, Præsides erunt Domus Diffinitores Provinciales, sed Diffinitorem generalem non præcedent, nec in actibus, quibus ipse adfuerit illi præsidentiam habebunt.

...ribus sub...ti esse de...ant.

§. 42. Trigesimo nono, quod ubicumque fuerint Diffinitores Provinciales, immediate subjiciantur Superiori Provinciæ seu Provinciali, non vero præcedant Ministrum Domus, nec Præsidem numero 37. dictum, nisi tempore actualis Diffinitorii Provincialis.

§. 43. Quadragesimo, quod in aliis Domibus, in quibus Provincialis non fuerit, Diffinitores Provinciales licentiam & benedictionem accipiant a Diffinitore generali in eisdem existenti ad exeundum a Domo, & a Patre Ministro Socium petant, non tamen ipsi sed Socii tantum benedictionem accipiant a Ministro, aut a Præside per Superiorem generalem aut per Diffinitorium generale designato.

§. 44. Quadragesimo primo, quod si Diffinitor generalis non fuerit Domi, ipsi Diffinitores Provinciales petant Patri Ministro licentiam ad exeundum e Domo, ab eodemque Ministro socium & benedictionem accipiant.

§. 45. Quadragesimo secundo, quod liceat Diffinitoribus Provincialibus sine alicujus etiam Superioris impedimento aut examine scribere, aut recipere Epistolas ad illos missas, & similiter alloqui quascumque personas, dummodo observent Regulam & Constitutiones quoad loca & tempora.

...suffragiis.

§. 46. Quadragesimo tertio, quod in faciendis Suffragiis pro Religiosis & Superioribus observetur regimen totius Religionis.

...e filiatio...bus.

§. 47. Quadragesimo quarto, quod ut possint obtinere officia Provinciæ, reputentur filii illius omnes in ea professi, & etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem intra eamdem functi fuerunt aliquo officio, aut fuerant Conventuales in illa, necnon illi quos Superior generalis incorporaverit, juxta nostras Constitutiones.

...e electio...ibus in Ca...ulis Pro...incialibus ...ctis a Ge...rali non iterandis.

§. 48. Quadragesimo quinto, quod cum omnes electiones, quæ fieri debent in prædictis Capitulis Provincialibus, antea factæ fuerint in Capitulis generalibus, deinceps Capitulum generale nullam ex his electionibus faciat.

...e Capitulo ...nerali Mi...stri Gene...lis electi... quolibet ...sennio fa...endo.

§. 49. Quadragesimo sexto, quod cum inter Capitula generalia alia huc usque fuerint intermedia, scilicet post triennium electionis Ministri generalis, & alia hujusmodi Capitula fuerint electiva Ministri generalis, deinceps futuris temporibus universus Ordo, omnesque Provinciæ unice congregentur ad Capitulum generale electivum Ministri generalis, quod juxta nostram regulam celebrari debet de sexennio in sexennium.

Pari modo Diffinitorum Generalium facienda electio.

§. 50. Quadragesimo septimo, quod in prædicto Capitulo generali simul cum Ministro generali eligantur Diffinitores generales Ordinis de sexennio in sexennium, & quod ut in futuris temporibus id ita fiat, præsentes Diffinitores generales Ordinis, qui in Capitulo generali Ministri generalis electivo electi fuerunt, unus videlicet de qualibet ex sex Ordinis Provinciis, confirmentur & prorogentur usque ad Capitulum generale Ordinis electivum Ministri generalis, sicut Capitulum generale præcedens sibi statuit vi facultatis prædicti Brevis Apostolici ultimo expediti, ultimoque antea expressi.

§. 51. Hæc statuta & determinata sunt, quædam a Capitulo generali, alia vero a Diffinitorio generali post Capitulum, quod per annum integrum in discutiendis, & his determinandis studio quotidiano, omnique meditatione incumbens, hæc proponenda Sanctissimo Domino pro tempore, & illorum confirmationem petendam decrevit, ordinando, imo & præcipiendo Procuratori generali pro tempore, ut quamprimum confirmanda procuret. In quorum fidem præsentes fieri jussimus manu nostra, & Secretarii nostri Chirographo subscriptas, sigilloque nostri Diffinitorii impressione munitas in hoc nostro Matritensi Conventu die 27. mensis Maji anno Domini 1730. Fr. Alexander a Conceptione Minister Generalis -- Loco ✠ sigilli -- De mandato P. N. Ministri Generalis. Fr. Bernardinus a Conceptione Secretarius.

Confirmatio Statutorum hujusmodi per SS. D.N.

§. 52. Quare prædictus Procurator generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut statuta & decreta hujusmodi Apostolicæ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Procuratoris generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui rem universam mature per binas vices discusserunt, consilio, statuta & decreta præinserta, ac omnia & singula in eis contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 53. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in con-

trarium

trarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 54. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1730. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

X.

Confirmatio Brevis Urbani VIII. super subjectione Provinciæ Romanæ Ordinis Min. S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum pro tempore existentibus Ministro Generali, & in ejus absentia Procuratori & Commissario generali ejusdem Ordinis.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 10. Octobris 1730. P. An. I.

Dudum a fe. re. Urbano PP. VIII. prædecessore Nostro ad favorem tunc existentium Ministri Generalis, & Procuratoris, ac Commissarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum emanarunt literæ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Breve Urbani VIII.

Exordium.

§. 1. URBANUS PP. VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Injuncti Nobis a Domino Apostolici muneris ratio postulat, ut Religiosorum virorum, qui spretis hujus sæculi vanitatibus divini Numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo, & strictioris observantiæ regulis se mancipatunt, paternam curam gerentes, in his ejusdem muneris partes sedulo intendamus, per quæ prospero felicique eorum statui & directioni opportune consulatur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Provinciam Romanam Ministro Generali, eoque absente Procuratori Generali subjicit.

§. 2. Hinc est, quod Nos quo difficultates, quæ, ut accepimus, Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum aliquid molestiæ adferunt, e medio tollantur, quantum cum Domino possumus, providere volentes, Ministrum Provincialem Provinciæ Romanæ dicti Ordinis, ipsamque Provinciam cum omnibus & singulis ejus Domibus, locisque Regularibus, & Conventibus, dilectis filiis modernis & pro tempore existentibus Ministro Generali, & Procuratori Generali ejusdem Ordinis, dum hic vices ipsius Ministri Generalis sustinet, Commissariusque Generalis appellatur & est, iis legibus eoque modo, quo cæteræ Provinciæ cæterique Ministri Provinciales Ordinis hujusmodi juxta ejus Constitutiones Apostolica authoritate confirmatas subjectæ & subjecti sunt, Apostolica auctoritate tenore præsentium subjicimus, ac præsentibus nostris literis alias a nobis die 16. Martii anno 1626. emanatas minime obstare, nosque per secundo dictas literas auctoritate Commissarii generalis dicti Ordinis, cui Minister Provincialis Romanæ Provinciæ prædictæ, ipsaque Provincia more cæterarum Provinciarum, cæterorumque Ordinum parere debent, eo maxime tempore, quo dictus Minister generalis

Declaratio super hoc capite Litera-

transmarinas & ultramarinas Provincias incolit, invisitque, noluisse nec intendisse derogare declaramus.

rum alias; eodem PP. ...manataru...

Provinciali, Officialibus, ac singulis Fratribus ejusdem Provinciæ subjectionem h... j. (modi p... cipit sub p... na privati... ...s utriusq... vocis &c.

§. 3. Mandantes propterea dilecto filio moderno & pro tempore existenti Ministro Provinciali, aliisque Officialibus & Fratribus dictæ Provinciæ Romanæ quomodolibet nuncupatis, nunc & pro tempore existen. in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub suspensionis & irregularitatis, depositionisque ab eorum officiis & muneribus, perpetuæque privationis vocis activæ, & passivæ ipso facto incurren., aliisque arbitrio dilecti filii nostri Antonii videlicet Sancti Petri ad Vincula Presbyteri Cardinalis Sancti Onuphrii nuncupati, nostri secundum carnem fratris germani, moderni, & pro tempore existentis Ordinis prædicti apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris pœnis, ut Ministrum Generalem ac Procuratorem Generalem, dum vices ipsius Ministri Generalis sustinet, estque Commissarius generalis præfatorum, in suos Superiores recipiant & agnoscant, eorumque salubria monita & jussa suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, prædictis nostris literis, ac quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordini & Provinciæ, ac Ministro Provinciali, aliisque Fratribus prædictis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio & ex certa scientia & de Apostolicæ potestatis plenitudine, in genere vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 13. Maji 1639. Pontificatus nostri anno decimo sexto. M. A. Maraldus.

Dat. die 13. Maji An. Domini 1639. Pontif. Urbani XVI.

Procuratoris Generalis pro hujusmodi concessionis confirmatione preces.

§. 5. Cum autem, sicut modernus Procurator & Commissarius Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, ipse ad tollenda quæcumque impedimenta & dubia, quæ super præmissis oriri possent, præmissa, quo firmius subsistant & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quæ eidem a SS. D. N. benigne indulgetur.

§. 6. Nos igitur ipsius Procuratoris & Commissarii Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præinsertas Urbani prædecessoris literas cum omni-

bus & singulis in eis contentis & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac illas ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & in futurum quandocumque spectabit, exacte & accurate observari præcipimus & mandamus.

Præsentium literarum validatio.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et contrariorum quorumcumque derogatio.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, præinsertis literis, necnon omnibus & singulis illis, quæ dictus Urbanus Prædecessor in illis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 10. Octobris 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XI.

Confirmatio Constitutionum Ordinis Monachorum Sancti Hieronymi in Hispania.

Dat. die 11. Octob. 1730. Pont. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis abundantiam præsidentes, ea, quæ pro felici prosperoque Monasticorum Ordinum, in Ecclesia Dei pie sancteque institutorum, ac bonorum operum fructus assidue proferre satagentium, statu ac gubernio provide prudenterque constituta & ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistant, & sub illorum directione Christifideles, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati, vota sua Altissimo in sanctitate & justitia reddere, populumque Christianum bono vitæ suæ exemplo fructuosius ædificare, & spiritualium aromatum odore perfundere valeant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Procuratoris postulatio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Reinoso Monachus expresse professus Ordinis Sancti Hieronymi in Hispania, Sacræ Theologiæ Magister, ac Beatæ Mariæ de Guadalupe, Sancti Laurentii de Escorial, nonnullorumque aliorum dicti Ordinis Monasteriorum in Romana Curia Procurator: quod diversæ Constitutiones ac leges, quas Extravagantes appellant, cum earum Prologo pro salubri ejusdem Ordinis illiusque Monasteriorum ac Monachorum regimine gubernio & progressu, de mandato Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, per dilectum filium Nostrum Vincentium Tituli Sancti Onuphrii ejusdem S. R. E. Presbyterum Cardinalem Petra nuncupat. compilatæ, ac in unum Volumen redactæ fuerunt, tenoris, qui sequitur, videlicet -

Incipiunt Constitutiones Monachorum Ordinis Sancti Patris Hieronymi Ecclesiæ Doctoris.

PROLOGUS.

Constitutiones Ordinis.

§. 2. Ad laudem & gloriam Omnipotentis Dei, Patris & Filii & Spiritus Sancti, qui est unus in essentia, trinus in personis, Alpha & Omega, principium & finis omnium: & ad salutem universorum & singulorum modernorum futurorumque Ordinis Sancti Patris Hieronymi Monachorum, ac bonum statum & firmam dicti Ordinis conservationem. Infrascriptæ sunt Constitutiones & leges Extravagantes, quæ ab universis & singulis præfati Ordinis Monachis perpetuo, inviolabiliter & religiose observari debent: Ordinationibus & usibus quibuscumque quorumlibet Monasteriorum in contrarium penitus abrogatis. Ex hujusmodi tamen Constitutionibus & legibus Extravagantibus, aut ex quibuscumque aliis, quæ in posterum fuerint legitime ordinatæ & promulgatæ, etiamsi Monachi universi Ordinis, vel eorum aliqui ignorantia, negligentia, vel ex certa scientia, seu quavis alia causa ipsis non obtemperaverint, vel contravenerint in totum vel in parte, nullum peccatum mortale seu veniale, vel culpam aliquam, animam pertingentem, incurrant; sed tantummodo pœnæ corporali subjiciantur, si quæ propter præmissam inobservantiam vel contraventionem fuerit cuiquam imposita; nisi expresse in aliqua, vel aliquibus Constitutionibus & legibus Extravagantibus aliter caveatur.

Quod inobservantes has Extravagantes nullum peccatum incurrant.

§. 3. Antequam vero singulæ exponantur Constitutiones & leges Extravagantes, plurimum ad posterorum eruditionem conferet, breviter explicasse Constitutionum ipsarum & legum Extravagantium nomen & originem; Deinde compilationum seriem, atque tandem hujusce modernæ sive postremæ compilationis causam, maturitatem, & auctoritatem.

Quæ sint Constitutiones, earumque origo.

§. 4. Quæ Constitutiones dicuntur, sunt antiquæ leges fundamentales, cum quibus Ordo Sancti P. Hieronymi a Gregorio XI. S. M. institutus, Deo bene juvante, adolevit, & prima rudimenta habuit. Quantæ igitur sint auctoritatis & venerationis, ipsa antiquitatis reverenda dignitas, quæ immota & firma in tot sæculorum revolutionibus stetit; primorum Patrum sapientia & prudentia, quæ in ipsis Constitutionibus & in singulis earum apicibus elucet; ac tutissimum Ordinis experimentum, suadet & comprobat. Hujusmodi primitivæ Constitutiones ordinari & disponi cœperunt anno a Nativitate Salvatoris Nostri 1415., quæ deinde in Capitulis Generalibus Ordinis, celebratis in Monasterio S. Bartholomæi de Lupiana, jugibus, laboribus & vigiliis discussæ & examinatæ, tandem anno decurrente 1434. in uno Codice promulgatæ fuerunt; quilibet Constitutionum Monachorum Ordinis Sanctissimi Patris Hieronymi nuncupabatur.

§. 5. Quoniam vero humanarum rerum singulares vicissitudines, & ea suis innumeri, nec prævideri, neque provideri universim possunt ab hominibus, quantavis sapientia & prudentia præditis; temporum successu necesse fuit, alias in Capitulis Generalibus perpetuas condere leges juxta methodum & formam præscriptam in antiqua Constitutione VIII., & Ordinis stylum & morem: quæ posteriores leges, ne divisæ dispersæque in foliis a Monachorum manu & memoria facile exciderent, in uno collectæ libro Constitutionum fuerunt insertæ; ut quisque faciliter nosceret, quo jure uti, quibusque legibus vivere in Ordine oporteret. Ab earum origine sub nomine

Extra-

Constitut. Extravagantium historia, earumque nominis origo.

Extravagantium hæ posteriores leges nuncupari cæperunt eo, quia extra corpus antiquarum Constitutionum vagarentur: quod proinde nomen distinctionem ab antiquis ipsis Constitutionibus indicat; nihil vero legislativæ auctoritatis imminuit: Cum ipsæ Extravagantes leges sint Ordinis perpetuæ & obligatoriæ. Harum Extravagantium Compilationes plures editæ fuerunt, sicuti necessitas & utilitas postulavit, vel ex earum numero, qui augebatur, vel ex ordinis sive dispositionis perfectiori methodo; nam in fine libri antiquarum Constitutionum quondam inserebantur, deinde in calce singularum Constitutionum juxta propriam materiam divisæ & applicatæ fuerunt. Prima igitur Extravagantium Compilatio ordinata & edita habetur in Capitulo Generali anni 1480. Secunda prodiit anno 1513. Tertia supervenit anno 1582. Quarta accessit anno 1597. Quinta successit anno 1613. Sexta tandem in lucem venit anno 1716.

§. 6. Collatis Monachorum studiis in hac Compilatione anni 1716., non eadem omnium fuit opinio, neque idem judicium; cum tamen omnium eadem esset voluntas, idemque zelus erga Ordinis decorem & utilitatem. Etenim aliqua Religionis insignia Monasteria eorumque Monachi Compilationem anni 1613. propugnantia, hanc Compilationem 1716. impugnare cæperunt: alia vero non minus digna Monasteria, illorumque Monachi e converso pro eadem ultima Compilatione insurrexerunt adversus antiquam anni 1613. In hujusmodi opinionum non animorum dissentione & conflictu, Monasteria illa, Compilationem ultimam impugnantia, ad Tribunal Legationis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum processerunt; gravemque hujusmodi controversiam in Capitulo Generali anni 1726., cui præesse Nuncius Apostolicus debebat, examinari, resolvi, & omnino extingui suppliciter postularunt.

Demandato Nuncii Apost. in Hispan. facta compilatio Extravag.

§. 7. Apostolicus Nuncius, quo omnibus maturius & consultius provideret, in dicto Generali Capitulo, cui præfuit, quatuor Monachos ex qualibet parte, scientia, prudentia, Ordinisque Constitutionum & Legum cognitione pollentes, eodem assistente Generali Capitulo, deputavit & designavit, ipsis injungens, ut intra sex mensium spatium congregati utramque Compilationem mature examinarent, omniaque dubia & difficultates summo studio inter se conferrent, ut eorum relatione audita, omnibusque rationibus utrinque perpensis, ipse Nuncius Apostolicus, quid in Domino justum & expediens sibi videretur, resolvere & definire posset.

Ab eodem recepta Compilatio an. 1613.

§. 8. Collationibus inter se factis, Monachi deputati in contrarias iverunt sententias: quatuor antiquam anni 1613., quatuor modernam anni 1716. Compilationem propugnantes tam verbo quam scriptis coram eodem Nuncio Apostolico; qui tandem omnibus utrinque circumspectis, sub die 17. Octobris 1726. definitive pronunciavit, ut abrogata Compilatione anni 1716., observarentur in Ordine Leges, Constitutiones, & Extravagantes in Compilatione anni 1613., exceptis iis, quæ Sac. Concilio Tridentino, decretis S. M. Clementis VIII., & aliis Constitutionibus Apostolicis, necnon resolutionibus Sacræ Congregationis forent contrariæ; præterea observaverunt decem & novem Capitula, nempe Extravagantes, quæ in Generali abrogatione aliarum reservatæ fuerunt in Capitulis Generalibus anni 1705. 1708. & 1711.: tandem servarentur aliæ omnes Extravagantes, quæ ab anno 1613. legitime & canonice in nostro Ordine editæ & promulgatæ fuerunt.

Appellatum hinc ad S. Sedem.

§. 9. Decreto Nuncii Apostolici Partes non acquieverunt, sed appellatione interposita ad Sanctam Sedem, controversia cum omnibus actis delata fuit ad Sacram Congregationem EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præpositam. Itaque in supremo eodem Tribunali diu inter Partes concertatum fuit; sed tandem informationibus tam voce quam scriptis auditis, pleneque discussis; Ponente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Vincentio Tituli Sancti Onuphrii Cardinali Petra, sub die 7. Aprilis 1729. hæc fuit Eminentiss. & Reverendiss. Patrum resolutio -- *Dilata, & ad mentem Eminentissimi Ponentis; ac interim servetur Decretum Nuncii Apostolici.* Mens est, ut fiat nova Compilatio Constitutionum per Eminentissimum Ponentem juxta ipsius votum in sequenti modo expressum. In nova Compilatione ponantur Constitutiones omnes fundamentales, quæ non sint revocatæ, sive oppositæ Sac. Conc. Trid., Constitutionibus Apostolicis, & Resolutionibus Sac. Congregationis; Quæ vero sunt revocatæ, ita noviter suppleantur, quatenus revocatio sit in aliqua particula, seu parte, addendo vel minuendo emendetur; quatenus vero revocatio destruat integram Constitutionem, enunciative fiat mentio antiquarum legum in his tantum, quæ sunt decoris Ordinis, sive Monasteriorum; dispositive autem circa eandem materiam fiat Constitutio observanda: Apponantur Extravagantes, quæ continentur in Compilatione anni 1613. in suis locis, dummodo non sint revocatæ. Addantur Extravagantes post dictam Compilationem usque ad moderna tempora in locis opportunis, dummodo non sint revocatæ, ut supra: Adjungantur etiam in suis locis opportunis Capitula 19. publicata sub anno 1705., dummodo non sint contraria Sac. Conc. Trid., & Apostolicis Constitutionibus: Ex Capitulis, Privatis, Rotulis, Actis, aliisque, quæ habentur in annotationibus Compilationis 1613., & in ordinationibus compilationis anni 1716. sumantur aliquæ leges, quatenus necessariæ, sive plurimum utiles videantur pro recto gubernio Ordinis, in minori tamen numero possibili juxta arbitrium Eminentissimi Ponentis, & suis locis collocentur; reliquæ vero Annotationes, Rotuli, sive Ordinationes, ut supra, separentur a Codice Constitutionum, & quatenus Capitulum Generale expediens judicaverit, Typis imprimantur in Codice particulari, sub titulo eidem beneviso; cum expressa tamen declaratione, in principio libri, quod in eodem contenta vim legis obligativam non habent, sed tantum instructivam & doctrinalem; dummodo tamen non sint contraria Sac. Conc. Trid., Sac. Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, resolutionibus Sac. Congregationis, & Legibus contentis in novissima hac Compilatione: Post factam vero novam Compilationem ipsa referatur in Sacra Congregatione.

Decretum Sac. Congreg. Episc. & Regular.

Nova fac... Compilatio...

§. 10. Mandatis igitur Sac. Congregationis obsequendo, grande hujusmodi opus novæ Compilationis assumptum fuit ab prælaudato Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Petra; atque singulis fere apicibus antiquæ Compilationis anni 1613., alteriusque novæ anni 1716. jugi contentoque studio examinatis & discussis, duobus Monachis Hispanis, qui utrinque jura propugnaturi ad Urbem accesserant, pluries pleneque auditis, atque difficultatibus non paucis ad regulam juris & rationis examinatis; hæc novissima prodiit Compilatio Constitutionum & legum Extravagantium.

§. 11. In

Quid de Extravagantibus actum.

§. 11. In hac Compilatione, ut numeris omnibus consurgeret absolutissimum opus, consilium fuit, circa aliquas præsertim Extravagantes, declinandi & respective declarandi in sensu vel in verbis implexam obscuritatem, supervacuam similitudinem, molestam prolixitatem, apparentem contrarietatem, paucis additis vel respective sublatis. Ordo sive locatio Constitutionum, prout in antiquis Compilationibus disponebatur, servatus fuit; Leges vero Extravagantes, ut potuit, juxta, materias sub ipsis Constitutionibus contentas collocatæ fuerunt ex antiquo more. Et quidem antiquæ Constitutiones desumptæ fuerunt ex prima latina editione anni 1437., ut ex textu originali Monachi audirent vocem primorum Patrum, qua cum ipsis locuti sunt; Leges vero Extravagantes ex actis idiomate Hispanico juxta latinam translationem, Partium consensu approbatam, expositæ fuerunt.

Nova Compilatio a dicta S.Congr. approbata.

§. 12. Hæc igitur novissima Compilatio, quæ ex privato studio ejusdem Eminentissimi & Reverendissimi Domini Cardinalis Petra processit; deinde eodem referente sedulo examinata & plene approbata fuit a Sacra Congregatione sub die 16. Decembris 1729. cum hoc sequenti Decreto -- Sac. Congregatio EE. & RR. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, Ponente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Vincentio Petra Tituli Sancti Honuphrii, censuit & decrevit: Supplicandum Sanctissimo Domino Nostro pro expeditione literarum in forma Brevis super approbatione Apostolica Compilationis Constitutionum Ordinis Sancti Hieronymi cum suo Prologo, factæ ab Eminentissimo & Reverendissimo Cardinali Petra Ponente de mandato Sacræ Congregationis; itaut Capitulum Generale ipsum Prologum, Constitutiones Extravagantes, aliaque contenta & disposita in eadem Compilatione, mature corrigere & derogare non valeat -- Cæterum ad omnem ambiguitatem tollendam, tam Constitutiones quam leges Extravagantes cum omnibus additionibus & correctionibus suis, sicuti in præsenti Compilatione, pro originalibus habeantur; etiamsi non concordent cum aliis Compilationibus vel actis Ordinis, ex quibus desumptæ fuerunt; proindeque ad perpetuam rei memoriam hæc ipsa Compilatio in Archivio Religionis reponatur & caute custodiatur -- Cæteræ autem omnes & singulæ Compilationes usque nunc factæ nullius imposterum sint auctoritatis legislativæ.

Omnes igitur præclari Ordinis S. P. Hieronymi Monachi enixe animum intendant ad observantiam Constitutionum & Legum Extravagantium, quæ in hujusmodi opere tam provide quam salubriter sunt compilatæ; ut per bona opera certam eorum vocationem faciant, atque Deo propitio, Ordo ipse, ne dum incolumis in Spiritualibus & Temporalibus servetur, sed in melius semper usque in finem Sæculorum procedat.

CONSTITUTIO I.

De electione Patris Generalis Nostri Ordinis, & ad quos dicta Electio pertineat.

§. 13. Antiqua statutum erat Constitutione, ut Prior pro tempore Monasterii Sancti Bartholomæi de Lupiana, Ordinis Nostri Prior, Major, Generalis, & Caput totius Ordinis esset; ejusque Electio ad Monachos Capitulares prædicti Monasterii, & non ad aliquos alios, in solidum, & solummodo pertineret; atque in eodem Monasterio continuo ipse Pater Generalis residentiam teneret, propterea quod jam dictum Monasterium primum olim fuit, in quo Ordo initium habuit; exindeque propagatus fuit, & quasi in medio aliorum Monasteriorum constitutum erat. Confirmatores autem Electionis prædictæ nequaquam consentirent eligi in Priorem majorem Monasterii Sancti Bartholomæi, qui infra duos menses non posset in eodem Monasterio personaliter interesse, & suo uti officio; itaut aliter facta Electio statim per eos cassaretur, & ad alterius Electionem procederetur.

Quoniam vero Procuratore Generali totius Ordinis, necnon Monasterio prædicto Sancti Bartholomæi de Lupiana auditis, ex Decretis a Sac. Congregatione EE. S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, editis, & deinde confirmatis in forma specifica a Ven. Innocentio XI. cum literis Apostolicis in forma Brevis, præ cæteris definitum & resolutum est: ut imposterum Electio Patris Generalis sit facienda a tota Religione, non vero a solo Monasterio Sancti Bartholomæi Lupianæ: quodque idem Monasterium possit tantum in Electione concurrere cum ejusdem Priore & Procuratore, sicut concurrunt cætera alia Ordinis Monasteria. Idem autem Prior Sancti Bartholomæi, a Vocalibus ejusdem Monasterii juxta Generale Ordinis statutum eligendus, Definitor sit perpetuus cum præcedentia supra cæteros alios, & vacante Generalatu Vicarius Generalis usque ad novam P. Generalis Electionem remaneat. Præterea, attenta renunciatione a prædicto Monasterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex rationabilibus causis facta, & a Capitulo intermedio acceptata, etiam ex auctoritate Capituli Generalis Ordinis, super residentia Superioris Generalis in eodem Monasterio Sancti Bartholomæi, imposterum idem Pater Generalis in Collegio Abulensi ejusdem Ordinis resideat, ubi nimirum a Capitulo Generali anno 1684. ejus residentia statuta fuit; prout latius in prædictis literis Apostolicis in forma Brevis continetur.

Quæ Generalis esse debeat residentia.

Non eligendus Generalis, nisi qui ad duos menses inMonasterio suæ residentiæ commorari possit.

§. 14. Hinc veteri penitus abrogata Constitutione, perpetuis futuris temporibus exequi & observari inviolabiliter præcipimus & mandamus omnia & singula, quæ in dicto Brevi Apostolico disponuntur. Superior autem Generalis nostri Ordinis non eligatur, nisi talis, de quo verisimiliter præsumatur, quod intra duos menses haberi poterit ejus in Monasterio suæ Residentiæ præsentia personalis ad residendum ibidem, & suo utendum Officio. Aliter vero facta electio statim cassetur, & ad electionem aliam procedatur.

Qui non cogendi ad acceptandam sui electionem.

Electus vero canonice in Generalem nostri Ordinis, quicumque Prior vel Monachus ad acceptandum Officium Generalatus per Definitores possit compelli, de speciali tamen gratia libere ac irrevocabiliter cuilibet Priori Domus de Guadalupe, suorum immensitate arduorum negotiorum attenta, concedimus, quod si forte idem Prior in Generalem eligatur, ad acceptandum nullatenus compellatur.

Extravagans I.

Vacante Generalatu non elapso triennio, ad quos Pro-Generalis spectet electio.

§. 15. Obsequendo, ut par est Decretis a Sac. Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum & Regularium negotiis præposita, editis, & deinde in forma specifica confirmatis a sam. mem. Innocentio XII. in literis Apostolicis in forma Brevis, statuimus & ordinamus: in casu vacationis Officii Patris Generalis durante triennio, quod inter unum & alterum Capitulum Generale intercedere debet, pro Electione novi

Superioris Generalis Capitulum Generale hoc tempore intermedio non convocetur ; sed solum sexdecim Monachi ex octo designatis Monasteriis dicti Ordinis, Prior nempe & Procurator cujuslibet eorum, dictum novum Superiorem Generalem, qui vacantis Generalatus Officii tempus, quod usque ad proximum secuturum Capitulum Generale superest, compleat, uti Vocales seu Electores, ad id specialiter deputati, eligant ; quodque jus eligendi hujusmodi, rursus eveniente alia simili vacatione, ad alios sexdecim Monachos, Priores pariter & Procuratores respective aliorum octo Monasteriorum Nostri Ordinis spectet : itaut quandocumque similis vacatio contingat, ista alternatio inter Priores & Procuratores quadraginta octo Monasteriorum, quibus noster Ordo constat, per statas vices seu turnos, in hujusmodi Electione intermedia servetur. Turni autem ita perpetuo constituantur.

Turnus Primus.

S. Bartholomæus de Lupiana.
S. Hieronymus Cordubæ.
S. Catharina de Monte Curban.
S. Hieronymus Hispalis.
S. Maria de Prado Vallis Oleti.
S. Maria Murtæ Barcinonæ.
S. Hieronymus Matriti.
S. Maria della Esperanza.

Turnus Secundus.

S. Maria de Guadalupe.
S. Hieronymus Vallis Hebron.
S. Maria de la Estrella.
S. Michael Regum.
S. Hieronymus Granatæ.
S. Maria Lucis.
S. Maria Victoriæ Salmanticæ.
S. Maria Pietatis de Benavente.

Turnus Tertius.

S. Laurentius Regius.
S. Hieronymus de Cotalva.
S. Maria de Frex del Val.
S. Anna de Tendilla.
S. Engratia Cæsaraugustæ.
S. Maria Rosarii de Bornos.
S. Isidorus del Campo.
S. Maria de Valdebusto.

Turnus Quartus.

S. Maria de la Sisla.
S. Blasius de Villavitiosa.
S. Hieronymus de Yuste.
S. Maria de la Murta Valentiæ.
S. Maria del Parral Segobiæ.
S. Maria Pietatis de Baza.
S. Maria Vallis de Ezya.
S. Hieronymus de Caravaca.

Turnus Quintus.

S. Hieronymus de Guisando.
S. Maria de la Mexorada.
S. Hieronymus de Espexa.
S. Hieronymus de Zamora.
S. Michael de Monte.
S. Antonius de Porta Cœli.
Collegium Salmanticense.
S. Petrus de la Nora.

Turnus Sextus.

S. Catharina de Talabera.
S. Maria de Armedilla.
S. Joannes de Ortega.
S. Leonardus de Alba.
S. Maria Remediorum de Barrameda.
S. Michael Angelorum de Alpechin.
S. Maria Gratiarum de Carmona.
S. Hieronymus a Jesu Abulæ.

§. 16. Pro hujusmodi vero Turnorum principio, & successiva serie ad regulam dirigenda : Primus Turnus incipiat a Capitulo Generali anni 1690. usque ad immediate sequens Generale Capitulum anni 1693., quo quidem tempore, cum forma Electionis intermediæ alterata fuerit ; Secundus Turnus nequaquam ab ipso anno 1693. incipiat ; sed quidem eodem triennio intermisso, a Capitulo Generali anni 1696., quo iterum reassumpta & confirmata eadem forma intermediæ Electionis extitit, usque ad Generale Capitulum anni 1699. ; deinceps vero a Tertio Turno de triennio in triennium successive ordine perpetuo Turni prædicti sequantur : absolutis vero omnibus sex Turnis, iterum incipiat primus, & succedant quolibet triennio, ut præfertur, sequentes ordine circulari. Quod si in triennio, quod pertinet ad aliquod ex prædictis sex Turnis, non succedat vacatio Generalatus, & Capitulum Electionis intermediæ, nihilominus tamen pro triennio immediato hujusmodi jus eligendi pertranseat ad Turnum sequentem. Quod si vero vacatio Generalatus duplex succedat in unico triennio, tunc in prima vacatione procedat Turnus juxta ordinem, in altera vero succedat sequens Turnus ; itaut unicus Turnus duplicem electionem intermediam nunquam faciat in eodem triennio.

Quid de M[o]nasterio [de] Caravaca.

§. 17. Quoniam vero ex Generalium Capitulorum Decretis Monasterium S. Hieronymi de Caravaca, quod in quarto Turno comprehenditur, fuit redactum in Vicariam absolutam absque Priore, proindeque in eodem dicto Turno, deficiente Priore & Procuratore prædicti Monasterii, sexdecim vocales concurrere ad electionem non possunt, ut in Brevi Apostolico statuitur, sed tantum quatuordecim ex septem reliquis Monasteriis Vocales, duo nempe pro unoquoque, ut supra; obsequendo Decretis Sacræ Congregationis cum oraculo Sanctissimi Domini Nostri præcipimus & mandamus, quod in eodem quarto Turno electio intermedia fiat ex quatuordecim vocalibus septem Monasteriorum, donec & quousque idem Monasterium S. Hieronymi de Caravaca ad pristinum statum restituatur cum Priore.

Extravagans II.

Quid ag[en]dum, cu[m] Vocales i[n] electionib[us] inter se di[ffi]dere cont[in]gat.

§. 18. Si contingat Vocales in electione Patris Generalis, tam in generali quam in dicto intermedio Capitulo celebranda, inter se diffidere, aut electionem minus canonicam fieri, Electio hujusmodi ad sex dumtaxat scrutinia reducatur, hac forma videlicet, ut sit in primo, secundo, tertio, quarto & quinto scrutiniis hujusmodi Electio Canonica sequuta non fuerit, duo Monachi, qui plura quam cæteri suffragia sortiti erunt, eligantur, in quos Vocales in sexto scrutinio sua suffragia omnino dirigere teneantur. Quod si nec in hoc sexto & ultimo scrutinio ob paritatem suffragiorum Electio Canonica peracta fuerit ; eorum duorum alter, qui prius ad habitum Regularem admissus fuerit, electus intelligi & declarari debet. Attamen si in quinto scrutinio suffragia in diversas personas collata fuerint, pluresque paria suffragia obtinuerint ; tunc quoque duo, qui prius similiter quam cæteri ad habitum Regularem admissi fuerint, ex his eligantur. At si quis in hoc quinto superior, alii pares suffragiis extiterint ; superiori suffragiis ex his, qui pares sunt, is pariter, qui priusquam cæteri ad habitum prædictum ad-

Inæqualit[as] suffragior[um] præferendus, qui antiquior Ordine.

missus

missus fuerit, adjungatur: ut deinde in sexto scrutinio, primo quidem casu in duos ex iis, qui paria suffragia obtinuerunt, sicut præmittitur eligendos; Secundo vero in superiorem suffragiis, illique, ut præmissum est adjungendum, omnia electorum suffragia restringi & conferri debeant. Quæ pariter ab eadem Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium approbata, & successivo Brevi Apostolico prædicto confirmata sunt.

Extravagans III.

[Generalatus officium post triennium expiret, quo absoluto non reeligi possit.]

§. 19. P. Generalis per triennium tantum duret in officio a tempore ejusdem electionis, ejusque expiret officium, statim ac electi & nominati fuerint Definitores in Capitulo Generali Præterea ordinamus, quod Generalis absolutus immediate & successive reeligi non possit, nisi post novennium vacationis ab eodem officio absoluto; etiamsi electus fuerit inter Capitulum & Capitulum, & quolibet brevi tempore Generalis fuerit: Quæ dispositiones ex auctoritate Apostolica firmitatem & robur habent.

Extravagans IV.

[Non immediate successive Generales ex eodem Monasterio eligendi.]

§. 20. Non possit eligi in Generalem Monachus aliquis professus ejusdem Monasterii cujus erat professus Generalis immediate absolutus & vacans, nisi intercesserit novennium inter hujusmodi vacationem & dictam electionem: Quod etiam auctoritate Apostolica confirmatum est.

Extravagans V.

[Assistentes Scrutiniis, qui sint eligendi.]

§. 21. In scrutinio ad regulanda suffragia electionis P. Generalis in Capitulo Generali simul cum PP. Definitoribus assistant tanquam scrutatores, singuli ex Visitatoribus Generalibus cujuscumque Territorii antiquiores habitu, & in horum absentia alter socius Convisitator. At vero in Capitulo intermedio duo scrutatores ex Vocalibus dicti Capituli eligantur, qui simul cum Patribus, privati Capituli Deputatis, scrutinio, & regulationi suffragiorum intersint, quorum antiquior electionem factam publicare debeat.

Extravagans VI.

[Qui Præsides Capitulis intermediis.]

§. 22. Patres, privati Capituli Deputati, conveniant ad præsidendum simul per modum unius cum P. Vicario Generali Capitulis Generalibus intermediis cum jurisdictione Præsidum; absque tamen suffragio approbandi vel reprobandi, & quin ob dictum Præsidum titulum vocem activam habeant in dictis Capitulis.

Extravagans VII.

[De electione Patris absentis in Generalem.]

§. 23. In casu, quo eligatur in dicto Capitulo intermedio Generalis professus Monasterii valde distantis, Electores non discedant a Monasterio Sancti Bartholomæi vel ejus circuitu, ultra sex leucarum distantiam: Donec compulsoria transmissa ad Electum citandum per Deputatos privati Capituli, habeatur notitia authentica, dictum Electum suum electioni præstitisse consensum. Qua habita, poterunt Electores ad propria Monasteria redire, ibidem dumtaxat permanentibus dd. privati Capituli Deputatis, ut ad debitum effectum electionem factam perducant, & obedientiam nomine totius Religionis noviter electo Generali præsentialiter præstent. Si tamen electus non acceptaverit, impotensve fuerit pro dicto officio Generalis exercendo, procedant dicti Electores ad novam electionem modo & forma debitis.

Extravagans VIII.

[Prior S. Laurentii Regalis si fuerit electus, ad acceptandum compelli nequeat.]

§. 24. De gratia speciali libere concedimus Priori pro tempore existenti Monasterii Sancti Laurentii Regalis, suarum magnitudine occupationum attenta, quod si fuerit electus in Generalem nostri Ordinis, ad acceptandum nullatenus compelli possit.

Extravagans IX.

[De Vicario Generali.]

§. 25. Adsit Vicarius Generalis, qui deficiente persona Patris Generalis per mortem, seu aliter, Ordini nostro præsideat; & hic Vicarius Generalis sit in posterum, non Vicarius (ut hactenus) sed Prior pro tempore existens Monasterii Sancti Bartholomæi de Lupiana: quod decrevit & declaravit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium, & Apostolica auctoritate est confirmatum.

Extravagans X.

§. 26. Sac. Congregatio S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita statuit & decrevit: quod si contingat Prioratum Monasterii Sancti Bartholomæi quomodolibet vacare, dum Prior ipsius Monasterii, vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet; tunc præsideat Ordini Deputatus Capituli privati, qui loco & sessione ceteros Deputatos præcedit, cum jurisdictione Vicarii Generalis, donec sit facta & confirmata electio Prioris Monasterii S. Bartholomæi, qui munus Vicarii Generalis exercere debet.

Extravagans XI.

[De facultatibus Vicarii Generalis Sede Vacante.]

§. 27. Pater Vicarius Generalis, Sede Vacante, habeat jurisdictionem & facultatem in negotiis ordinariis Ordinis: videlicet nominandi Confirmatores pro Electionibus, aliisque rebus executivis, ex quarum dilatione oriri potest aliquod damnum aut præjudicium; Et denique omnem facultatem Patris Generalis pro Religionis gubernio in negotiis, Sede Vacante, occurrentibus, eo modo, quo illam habet idem Pater Generalis: Excepto tamen, quod non possit dispensare in Constitutionibus, Mandatis, & Ordinationibus Capituli Generalis, nec contravenire mandatis aut præceptis factis a Patre Generali.

Extravagans XII.

§. 28. Si Pater Generalis mortuus fuerit, aliterve vacaverit tribus mensibus ante lapsum triennii; pro adeo brevi tempore Generalis non eligatur, sed Ordini præsideat Generalis Vicarius dictis tribus mensibus juxta formam & limitationes in immediata Extravaganti determinatas & statutas.

Extravagans XIII.

§. 29. P. Vicarius Generalis teneatur convocare & citare Monasteria illius Turni, ad quem spectat electio intermedia P. Generalis, quatenus concurrant ad Capitulum intermedium, electionemque novi Generalis in eo celebrandam infra duos menses a die vacationis Generalatus; ipso tamen Vicario Generali citatione hujusmodi omittente vel renuente, possit & debeat omnino fieri a PP. Deputatis Capituli privati, vel a quolibet illorum in solidum; Qui si fuerint etiam negligentes, fiat dicta convocatio a Priore, vel Vicario Monasterii Villæ Deliciosæ, ut ordinatur in Constitutione 70. Excepto tamen, si Generalatus vacaverit tribus mensibus ante lapsum triennii, quibus præsidere debet Ordini idem Pater Vicarius Generalis, juxta Extravagantem supra immediate positam.

Extravagans XIV.

§. 30. Eo ipso, quod aliquis Monachus acceptat Episcopatum, vacet Officium Generalatus, aut aliud quodcumque Officium, quod habeat in Ordine.

CONSTITUTIO II.

De tempore, quo durare debent Priores in eorum Officiis.

§. 31. In Officio suorum Prioratuum durent dumtaxat per triennium a tempore confirmationis suæ electionis computandum omnes Priores Monasteriorum nostri Ordinis juxta literas Apostolicas san. mem. Gregorii Papæ XI. nostri Ordinis Fundatoris; ita quod triennio cujuslibet Prioris transacto, ipso facto expiret ejus Officium, & fiat nova electio, prout Monachis illius Monasterii videbitur expedire, ordinationibus, statutis, seu consuetudinibus cujuscumque Monasterii nostri Ordinis, etiam juramento seu quacumque alia munitione etiam Apostolica vallatis, in contrarium editis, factis, vel servatis, non obstantibus quibuscumque.

Extravagans I.

Non reeligendus Prior immediate post transactū primum triennium.

§. 32. De cætero perpetuis futuris temporibus nullus Prior nostri Ordinis possit reeligi immediate in eodem Prioratu, quem terminat: quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Et idem intelligatur de Priorissis Monasteriorum Monialium nostri Ordinis.

Extravagans II.

§. 33. Priores Monasteriorum novorum, quæ non habent electionem, vacent in Capitulo Generali, & provideantur a Patre Generali & a Patribus Definitoribus per schedulas secretas datas a Secretario. Non tamen ipsi Priores immediate reeligi possint in eodem Prioratu. Quando vero vacaverint Prioratus Monasteriorum novorum inter Capitulum & Capitulum, provideantur a Patre Generali; Cæterum semper hujusmodi Prioratus conferantur Monachis prudentia & experientia præditis, qui honori & disciplinæ Ordinis Nostri, ut necesse est, in ipsis Monasteriis novis consulant.

Qui sint eligendi.

Extravagans III.

Monasterium de Caravaca sine Priore.

§. 34. Monasterium de Caravaca non habeat Priorem, nec vocem in Capitulo Generali; sed sit Vicaria absoluta.

Extravagans IV.

§. 35. Priores novarum Domorum, qui in Capitulo Generali eliguntur & providentur, durent in suis Prioratibus usque ad proxime futurum Capitulum Generale, in quo vacent: etiamsi propter mobilitatem Dominicæ tertiæ post Sanctissimum Pascha, in qua celebratur dictum Capitulum Generale, naturale triennium tunc finitum sit, sive adhuc tunc non expiraverit; sicut in Generalatus dignitate fieri solet: Quod auctoritate Apostolica est confirmatum, & observari mandatum.

CONSTITUTIO III.

Ubi, & quando celebrari debet nostrum Capitulum Generale.

Capitulum Generale cogendum in Monasterio S. Bartholomæi de Lupiana.

§. 36. Generale Capitulum Nostri Ordinis in dicto Monasterio Sancti Bartholomæi de triennio in triennium perpetuo celebretur, quod teneri incipiat in tertia Dominica post Festum Resurrectionis Dominicæ computanda. Ob aliquam tamen legitimam & rationabilem causam, puta famem, bellum, pestem, vel aliam magnam manifestamque causam; possit alibi prædictum Generale Capitulum celebrari ad dispositionem Capituli Generalis; si eodem durante Capitulo, causa hujusmodi pateat, vel rationabiliter præsumatur. Sed si inter Capitulum & Capitulum aliqua de prædictis causis contigerit, vel verisimiliter timeatur, tunc Pater Generalis, & Personæ ad tenendum privatum Capitulum assignatæ, quas dictus Pater Generalis ad se ob hoc faciat congregari, prædictam possint facere Generalis Capituli mutationem in aliud Monasterium ejusdem Ordinis ad illud per eos assignandum. Aut si forsan sibi melius videatur, dilatetur per eos dictum Generale Capitulum ad annum sequentem, vel aliud triennium, prout negotiorum necessitas vel utilitas eos adduxerit ordinandum. Non tamen fiat talis dilatio, nisi consentiant quatuor ex his, qui concurrunt in ipso privato Capitulo. Cum vero hujusmodi mutatio seu dilatio facta fuerit, notificetur per eosdem dilatantes Prioribus & Conventibus nostri Ordinis tempore opportuno: Quæ Constitutio est approbata auctoritate Apostolica quantum ad locum celebrationis Capituli Generalis.

De dilatione hujusmodi Capituli.

Extravagans I.

Missa Spiritus Sancti celebranda in omnibus Monasterio & Collecta dicenda.

§. 37. In quolibet nostrorum Monasteriorum celebretur Missa Spiritus Sancti ipsa die, qua celebratur in Monasterio Sancti Bartholomæi pro electione Patris Generalis, & Patrum Definitorum; necnon pro negotiis Ordinis in dicto Capitulo ordinandis. Et durante Capitulo generali saltem fiat in Missa collecta & deprecatio post elevationem cum orationibus competentibus, nisi fuerit Festum duplex.

Extravagans II.

Officia durent usque novum Capitulum Generale.

§. 38. Tam dignitas & officium Patris Generalis, quam Priores novarum Domorum, Visitatores, cæteraque alia officia & munera, quæ in Capitulis Generalibus providentur, & eligi solent, durent in suis officiis usque ad novi Capituli Generalis celebrationem, quantumcumque dictum Capitulum Generale ex causa pestis, famis, belli, vel similium, ut in hac Constitutione, prolongetur: Quod auctoritate Apostolica confirmatum, & observari mandatum fuit.

Extravagans III.

Quo tempore quis Vocalium e Monasterio exire debeat ad Capitulum Gener. accessurus.

§. 39. Priores & Procuratores Monasteriorum magis distantium a Monasterio S. Bartholomæi ad Capitulum Generale venturi a propriis Monasteriis non exeant ante tertium diem Paschæ Resurrectionis Dominicæ; ut reperiantur in suis Monasteriis pro Hebdomada majori & sanctissimo Paschate celebrandis: Propinquiores vero prælibato Monasterio ita moderate accipiant dies pro itinere necessarios, ut sine vagatione ad dictum Capitulum Generale accedant; nec euntes aut revertentes per Curiam Regiam transitum faciant sine licentia speciali Patris Generalis.

Extravagans IV.

§. 40. Si contingat Capitulum Generale in aliud tempus cum quatuor Deputatorum privati Capituli consensu prolongari ob causas in hac Constitutione expressas, si istæ, cujuslibet dictorum quatuor Deputatorum judicio, cessave-

cessaverint tempore opportuno & sufficienti ad convocandum & congregandum Generale Capitulum, debeat & teneatur Pater Generalis ab ipsis, vel quolibet illorum requisitus, prolongatione facta non obstante, convocare & congregare dictum Generale Capitulum tempore designato in Constitutione celebrandum; Quod si renuerit vel omiserit, a dicti privati Capituli Deputatis possit & debeat convocari, ut tempore præscripto celebretur, ut in Constitutione disponitur.

Extravagans V.

§. 41. Si contingat Generalatum vacare, existente aliqua ex causis in hac Constitutione præscriptis ad dilatandum Capitulum Generale, aut eam ipsius vacationis tempore taliter accidere, quod duæ saltem ex tribus partibus Electorum pro Capitulo intermedio designatorum, eidem interesse debentium, citari & convocari, ad dictumque Capitulum vel per se, vel per suos Procuratores commode accedere nequeant; Pater Vicarius Generalis possit Capitulum privatum congregare, & dictum Capitulum intermedium cum quatuor illius Deputatorum consensu in aliud tempus prorogare valeat. Verum si duæ prædictæ Electorum partes ex tribus, personaliter vel per suos Procuratores commode ad dictum Capitulum accedere possint, prædicta causa non obstante, Capitulum intermedium omnino convocetur, & per Electores præsentes die præfixo ad electionem Patris Generalis debite procedatur.

Extravagans VI.

quibus ... endæ sint ... ensæ Ca... li Gene...

§. 42. Expensæ necessariæ ad celebrandum Capitulum Generale subministrari debeant a Monasterio Sancti Bartholomæi de Lupiana ex redditibus Præstimonii de Utrera, quod ad hunc effectum clar. memor. Cardinalis Ostiensis cum Brevi san. mem. Nicolai V. Ordini nostro aggregavit. Si autem ad hujusmodi expensas ministrandas d. Præstimonii reditus insufficientes fuerint, ab omnibus Ordinis Monasteriis pro rata suppleantur, computando expensam diuturnam cujuscumque Monachi Capitularis cum famulo & equitatu octo regales cum dimidio monetæ Castellæ, sicut decretum & mandatum est a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium.

CONSTITUTIO IV.

De electione & officio Procuratoris Capituli Generalis.

§. 43. Singuli Priores Monasteriorum nostri Ordinis cum singulis Procuratoribus suorum Conventuum personaliter veniant ad Generale Capitulum celebrandum; hujusmodi autem Procuratorem quilibet Conventus de magis idoneis & discretioribus suæ Domus per viam scrutinii eligendo constituat: ita quod ille, qui plures numero, quam alius, voces habuerit, Procurator illius Monasterii habeatur, licet in eo major pars Capituli non concurrat. Quod si duo vel plures æquali numero voces habuerint, unius eorum per Priorem acceptetur electio, qui secundum suam conscientiam magis idoneus & discretior videatur. Idem autem Procurator socius sit Prioris ad Capitulum venientis; Alioquin nisi Priores a veniendo, & Conventus a mittendo Procuratores hujusmodi legitimo impedimento excusentur, vice illa in Generali Capitulo careant voce sua, nec alteri eam possint committere; & nihilominus ad ejusdem Capituli arbitrium puniantur. Si verò Prior aliquis infirmitate, seu alia justa causa, impediatur venire, causas hujusmodi per suas literas insinuet Capitulo Generali, suumque Procuratorem constituat, qui vicem suam teneat in ipso Capitulo. Similiter etiam Conventus non valens commode Procuratorem de suis Monachis destinare, Procuratorem deputet aliquem Ordinis Monachum. In nullo tamen casu ultra tres Personas, computato Priore, de una & eadem Domo ad Generale Capitulum licebit admittere; nec quisquam ibidem duas possit voces habere, etiamsi plurium Procurator existat; liceat autem sibi unam, quam maluerit prædictarum vocum eligere. Priores autem & Conventus legitime impediti, nisi Procuratores ad Capitulum miserint, ut præfertur, ad arbitrium ejusdem Capituli puniantur. Priores autem, & Procuratores hujusmodi ante Sabbatum, prædictam tertiam Dominicam post Pascha immediate præcedens, S. Bartholomæi Monasterium intrare non debent. Sane ad Capitulum Generale Procurator nullus admittatur, nisi professus & in Sacris Ordinibus constitutus; De cujus utique Procuratoris electione sive constitutione idem Conventus Generali Capitulo fidem faciat per suas patentes literas, nominibus aliquorum Monachorum de eligentibus roboratas, & conventuali sigillo munitas. In quibus quidem literis non est opus hujusmodi potestatem ad longum exprimere; sed sufficit constare Generali Capitulo, quod talis est Procurator talis Conventus ad idem Capitulum destinatus. Tenor quoque hujusmodi potestatis fiat in forma sequenti:

Non ultra tres personas de quolibet Domo liceat in Capitulo admittere.

Noverint Universi, quod in Monasterio N. Diœcesis N. Ordinis Monachorum S. Hieronymi, die N. mense N. anno a Nativitate Domini &c. omnes & singuli Monachi ejusdem Monasterii professi in Sacris constituti constituimus & ordinamus nostrum certum & specialem Procuratorem Patrem N. Presbyterum ipsius Monasterii ad omnia & singula facienda, tractanda, consentienda, firmanda: seu dissentienda, sive revocanda, quæcumque fuerint exponenda, dicenda, tractanda, examinanda seu definienda in Capitulo Generali per Priores & Monachos ejusdem Ordinis, tenendo isto anno præsenti in Monasterio Sancti Bartholomæi dicti Ordinis, quæ Generalem statum seu utilitatem totius Ordinis tangant, seu concernere quomodolibet poterunt; etiam, quoties fuerit opportunum ad substituendum alium Procuratorem nostri Ordinis professum in Sacris constitutum ad omnia & singula supradicta; & quia prædicta vera sunt, rogavimus Monachos infrascriptos in Sacris constitutos, quatenus literas hujusmodi suis nominibus roborarent; quasque sigillo dicti Conventus fecimus sigillari.

Tenor mandati procuræ.

§. 44. Præfati autem Priores & Procuratores nomine & vice suorum Monasteriorum potestatem habeant consentiendi, seu contradicendi quibuscumque in Generali Capitulo dicendis, tractandis, & agendis ad communem statum Ordinis pertinentibus. Nullatenus tamen iidem Procuratores habeant potestatem consentiendi, quod duratio Prioratuum quomodolibet ultra triennium protendatur; quin potius pro expresse prohibitis, immo pro veris contradictoribus habeantur, nisi super hoc eis in suis procuratoriis expressa & specialis fuerit attributa potestas sive facultas. Cæterum Procurator impeditus Generali Capitulo interesse, alium ad illud substituat loco sui, nisi substituendi potestas expresse sibi fuerit in Procuratorio denegata. Quovis etiam casu hi, qui non venient ad Generale Capitulum, per suas patentes literas statum suorum Monasteriorum tam spiritualem quam temporalem ipsi Capitulo intimare non differant; & Priores

Facultates Priorum, & Procuratorum in hujusmodi Capitulis.

Procuratoribus legitime impeditis alium sui loco substituere posse declaratur.

humiliter misericordiam, hoc est, ab onere suorum Prioratuum absolutionem exposcant.

Extravagans I.

Monasteriis Monialium, quilibet locus denegatur.

§. 45. Priorissæ & Monasteria Monialium nostri Ordinis, etiam per Procuratores, voce careant in Capitulo Generali; per Procuratores tamen Monasteriorum Priorum, qui illarum curam habent, negotia, quæ in Capitulis Generalibus agere velint, transmittant.

Extravagans II.

Priores præsentes esse debent electioni Procuratoris Capituli, dandisque ei commissionibus.

§. 46. Priores non habent Votum in electione Procuratoris pro Capitulo Generali; Veruntamen sint præsentes ipsius electioni, ut in Constitutione disponitur; & post factam electionem, ipsi Priores pariter præsentes sint, & audiant commissiones, quas Vocales capitulariter dicto Procuratori imposuerint; quia si contrarium fiat, multa oriri possunt inconvenientia & controversiæ.

Extravagans III.

Pro Monasteriis, in quibus Prioratus vacaverit, nec Vicarius, nec ejus Procurator admittendus.

§. 47. Si in aliquo Monasterio vacaverit Prioratus tempore Capit. Generalis, Vicarius non possit venire, nec mittere alium Procuratorem ad Capitulum Generale, quam illum dumtaxat, quem elegerit Conventus. Idipsum in Capitulo intermedio servari debeat, si aliquod Monasterium Turni, ad quem spectat electio, Priore caruerit tempore ipsius celebrationis.

Extravagans IV.

Vicarius eligi nequeat in Procuratorem Cap. Gen.

§. 48. Vicarius non eligatur in Procuratorem Capituli Generalis.

Extravagans V.

Procuratores Conventuum, nonnisi mandata suorum Capitulorum afferre possint.

§. 49. Procuratores Conventuum, qui venient ad nostrum Capitulum Generale, non proponant nomine suorum Conventuum, quod a Personis particularibus fuerit eis injunctum, & commendatum; & quod a suis Conventibus illis fuerit commissum, afferant in scriptis subscriptum a majori parte dicti Capituli. Poterunt tamen portare Epistolas, & Memorialia Personarum particularium eis mandata & commissa ad Definitores, absque eo, quod necesse sit, ut a suis Prioribus signentur.

Extravagans VI.

Qui possint elig. Procuratores a Prioribus impeditis.

§. 50. Procuratores deputandi a Prioribus impeditis venire ad Gener. Capitulum, vicem & vocem ipsorum in eo habituri, ut in Constitutione disponitur, necessario constituantur, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, vel ex Monachis, qui Priores aut Visitatores Diffinitoresve Generales extiterint, & quorum Monasteria tres Personas & voces pro dicto Generali Capitulo prius deputatas non habeant.

Extravagans VII.

De Exgeneralibus, eorumque privilegiis.

§. 51. Omnes Patres Exgenerales possint personaliter interesse Capitulis tam Generalibus quam intermediis; in eisque votum activum & passivum habere, tam in electione Patris Generalis, quam in reliquis in dictis Capitulis faciendis: Dummodo quoad votum passivum subjecti sint legibus & Extravagantibus, quibus cæteri Monachi nunc subjiciuntur, & imposterum subjecti erunt. Cæterum vox dd. PP. Exgeneralium minime computetur in numero trium, quæ concurrere possunt ad Generale Capitulum ex hac Constitutione; sed præter duos aut tres Monachos, qui ad dicta Capitula Generalia, & intermedia respective concurrere possunt ex quolibet Monasterio; omnes etiam Exgenerales ejusdem Monasterii professi concurrant, & vocem habeant; dummodo personaliter dd. Capitulis interveniant; Quod auctoritate Apostolica est confirmatum.

Extravagans VIII.

Priores, & Procuratores, cujus expensis accedere debeant.

§. 52. Priores & Procuratores, ad Capit. tam Generalia quam intermedia convenientes, veniant & accedant sumptibus & expensis Monasteriorum illorum, quorum voces in dictis Capitulis habent: Patres vero Exgenerales expensis Monasteriorum suæ professionis.

Extravagans IX.

De Procuratoribus Vocalium Capituli intermedii, eorumque facultate[...]bus.

§. 53. Vocales Capituli intermedii, sive Priores sive Procuratores existant, infirmitate seu alia justa de causa impediti, possint Procuratores constituere, suas vices & voces habituros in dicto Capitulo; prout hæc Constitutio disponit de Prioribus & Procuratoribus Capituli Generalis; dummodo causam prædictam per suas literas Capitulo prædicto notificent: Constituantur vero Procuratores Personæ habentes qualitates & conditiones requisitas per suprapositam Extravagantem: Nulliusque Monasterii ultra duas voces admittatur tertia in dicto Capitulo intermedio.

Extravagans X.

Condition[es] requirenda[e] in eligendi[s] in Procuratores Cap. Gen.

§. 54. Monachi eligendi in Procuratores Capituli Generalis Monasteriorum Professionis, & Collegiorum nostrorum, necessario habere debeant licentiam alicujus Ordinarii Diœcesani ad audiendas Confessiones, & etiam viginti annos completos ab Habitus receptione; nisi Lectores Theologiæ Scholasticæ fuerint, qui post decem annos completos ab Habitu recepto, ad habendam in Capitulo vocem requisitos, in tales Procuratores eligi poterunt. Eligendi vero in Procuratores Capituli Generalis novarum Domorum sint præcise vel ex Visitatoribus Generalibus actualibus, non tamen ejusdem Territorii, vel ex PP. Lectoribus Jubilatis, aut Regiæ Majestatis Prædicatoribus, vel ex Monachis, qui prius Priores vel Difinitores, aut Visitatores Generales extiterint.

Extravagans XI.

Tempus e[le]ctionis Pr[o]curat. Ca[p.] Gener.

§. 55. Procuratores Capituli Generalis in Monasteriis electionis juxta morem eligantur mensibus Novembris & Decembris immediatis ante dicti Capituli celebrationem; Ad quorum electiones Priores Monasteriorum eligentium omnes Vocales intra duodecim leucas a suis Monasteriis quomodolibet commorantes, die & hora electionis assignatis, citare debeant; & postquam factæ fuerint electiones, notificare teneantur P. Generali Procuratorem electum, diemque & horam suæ electionis.

Extravagans XII.

Vicarius M[o]nasterii va[ca]cante Prio[ra]tu hacce in electione v[o]cem non h[a]beat.

Habeat v[e]ro si tantum modo Prio[r] sit Abbs.

§. 56. Si contingat tempore electionis Procuratoris Capituli Generalis Prioratum alicujus nostrorum Monasteriorum quomodocumque vacare, illius Vicarius non habeat vocem in dicta electione; illam tamen debeat habere ad eligendum alterum ex duobus, inter quos sint æqualiter divisa Electorum suffragia. At vero non vacante Prioratu, sed absente Priore ab aliquo Monasterio tempore dictæ electionis, Vicarius ex commissione Prioris electionem prædictam celebrans, vocem suam habeat in illa; possitque pariter in æqualitate suffragiorum eligere alterum ex duobus, qui sint pares suffragiis. Quod idem in reliquis actibus

Capitu-

Capitularibus ex commissione Prioris absentis, a Vicariis nostrorum Monasteriorum celebratis, pariformiter observetur.

Extravagans XIII.

Procurator Capit Gener. Collegii Salmant. ex Monachis Monasterii ejusdem eligendus.

§. 57. Ex concordia & concessione totius Ordinis Procurator Capituli Generalis Collegii Salmantini B. Mariæ de Guadalupe debeat eligi necessario ex Monachis professis ipsius Monasterii de Guadalupe: nec dicti Procuratoris vox & Persona computari debeat inter tres Personas & voces, singulis Monasteriis a Constitutione concessas, quas ultra d. Procuratoris vocem prædictum Monasterium insuper habere possit & valeat.

Extravagans XIV.

A Generali vero prima die Capituli eligendi duo qui examinent mandata Procuratorum.

§. 58. P. Generalis prima die Capituli juxta stylum & morem, nominet unum ex Prioribus, alterumque ex Procuratoribus habilioribus & discretioribus, qui omnia mandata Procuratorum ad Capitulum venientium diligenter examinent, illorumque legitimitatem recognoscant, examenque & recognitionem hujusmodi, atque inde sequuta, legitimosque Vocales ad Capitulum concurrentes, in eoque vocem habentes, postea in prima sessione Capituli Generalis exacte & fideliter referant.

CONSTITUTIO V.

De Sede Priorum & Procuratorum in Capitulo Generali.

Procuratores Priorum ceteros Procuratores præcedant.

§. 59. Certam sessionem sive locum in Generali Capit. teneat quilibet Prior vel Monachus Procurator secundum antiquitatem fundationis Monasterii, cujus Prior vel Procurator existat. Volumus tamen, quod Procuratores Priorum cunctos Procuratores Conventuum in sessione præcedant. De gratia tamen speciali multis ex causis rationabilibus statuimus & concedimus, quod Monasterium Sanctæ Mariæ de Guadalupe nostri Ordinis Tolelanæ Diœcesis in omnibus & per omnia prærogativas & libertates, vocem & locum in quibuscumque actibus in Ordine nostro habeat, ac si ante omnia Monasteria ipsum post Monasterium S. Bartholomæi fuisset immediate fundatum.

Excipitur Procurator Monast. de Guadalupe.

Extravagans I.

De officio, & sessione Vicarii, & Hebdomadarii Sancti Bartholomæi.

§. 60. Vicarius S. Bartholomæi, & Hebdomadarius præcedant in Refectorio omnes Procuratores Capituli Generalis; atque absentibus Definitoribus sedeat Vicarius in mensa principali, & signum faciat cum campanula, in Choro vero Hebdomadarius sedeat in sede ad ipsum pertinente; Vicarius autem in diversis sedibus sedeat, attenta qualitate & præcedentia Prælatorum & Personarum ibi præsentium, faciatque signa de more consueto.

Extravagans II.

Cessio Prioris Monast. Sancti Laurentii.

§. 61. Volens nostra Religio gratiis & favoribus, a Rege Nostro Philippo Secundo acceptis, se gratam ostendere, concessit Regio Monasterio Sancti Laurentii a Majestate Sua fundato sedem & antiquitatem immediate post Monasteria Sancti Bartholomæi, & Beatæ Mariæ de Guadalupe; itaut Sedes Prioris Sancti Laurentii sit secunda in Choro ex parte Vicarii post Priorem Sancti Bartholomæi.

Extravagans III.

Præcedentia Prioris Sancti Bartholomæi super ceteros Priores.

§. 62. Ex Sac. Congregationis Episcoporum & Regularium decreto, quod cum Apostolico Brevi est confirmatum, Prior Sancti Bartholomæi præcedat in omni loco omnibus Prioribus Ordinis nostri.

Extravagans IV.

Ordo servandus in sessionibus.

§. 63. In præcedentia & sessionibus Capituli Generalis servetur hic ordo, videlicet: Generalis immediate absolutus & vacans statim post Diffinitores omnibus præcedat in cunctis locis, quibus Ordo fuerit congregatus. Deinde immediate post illum Patres Ex-Generales ante omnes Priores secundum suam in Generalatu antiquitatem. Post Priores actuales, Priores absoluti Monasteriorum Sancti Bartholomæi, Beatæ Mariæ de Guadalupe, & Sancti Laurentii Regalis. Omnes Visitatores Generales secundum cujusque Territorii classem & antiquitatem; Subinde PP. Lectores Jubilati, quibus succedant Procuratores Priorum absentium, & immediate post illos Procurator & Secretarius Generalis ante omnes Monasteriorum Procuratores; prout hactenus de more servatum est.

CONSTITUTIO VI.

Quod Visitatores Generales eant ad Capitulum, & Speciales mittant informationem suam.

§. 64. Visitatores Generales triennii proxime præteriti veniant omnino ad sequens Capitulum Generale. Idem etiam de Visitatoribus particularibus fiat, si specialiter per Patrem Generalem fuerint evocati. Qui quidem omnes Visitatores permittantur interesse Capitulo Generali; nullam tamen vocem in eo habeant, nisi Priores vel Procuratores existant; licet possint loqui quidquid sibi bene videbitur. Visitatores vero particulares, qui non venerint, Diffinitoribus per suas literas plenam suæ Visitationis informationem, quemadmodum Visitatores Generales facere debent præsertim quoad misericordias Priorum, & status, reparationemque Monasteriorum, mittere teneantur.

Extravagans I.

Scrutinium inter Priores & Procuratores prima Capituli die faciendum, ad removendas subornationes &c.

§. 65. Prima die, qua ingrediuntur Capitulares Monasterium S. Bartholomæi, Visitatores Generales Castellæ, unusque ex Deputatis Capituli privati a Patre Generali designandus, faciant scrutinium inter Priores & Procuratores, qui veniunt ad Capitulum, si forte interfuerint subornationes, dona, aut promissiones pro electione Definitorum, & futuri Generalis; & quos delinquentes invenerint, juxta nostras Constitutiones puniant & castigent.

Extravagans II.

§. 66. Eadem die Pater Generalis assignet duos ex Privati Capituli Deputatis, qui post meridiem visitent Visitatores Generales, & audiant querelas, siquæ contra illos proclamatæ, aut inventæ fuerint: Processus vero servetur, tradaturque Definitoribus futuris, ut determinent tantum, & declarent illos habiles aut inhabiles ad electionem Generalis; alia vero, si quæ fuerint, definienda serventur post electum & confirmatum futurum Generalem.

CONSTITUTIO VII.

De electione, & facultate Definitorum.

Prior S. Bartholomæi Definitor perpetuus.

§. 67. Decretis a Sac. Congregatione Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Episcoporum & Regularium negotiis præposita, successive confirmatis Brevi Apostolico, supra Constitutione prima enuntiato, obtemperantes declaramus: Priorem pro tempore Monasterii Sancti Bartholomæi Diffinitorem perpetuum cum præcedentia supra ceteros Priores;

Quamobrem in posterum, non octo, ut antiquitus, sed septem dumtaxat Personæ in Diffinitores Capituli Generalis, quarum tres tantum sint Priores, & quatuor Monachi ex Procuratoribus Monasteriorum in eodem Capitulo existentes, ab illis, qui in eodem Capitulo vocem habent, sine Personarum & Nationum acceptione ante omnia eligantur. De Monasterio autem Sancti Bartholomæi, ultra Priorem & Procuratorem ejusdem Monasterii, poterunt Electores, si velint, eligere Diffinitorem Monachum aliquem professum ipsius Monasterii; dummodo tamen sit Persona notabilis & discreta, in numero dictorum quatuor Monachorum Procuratorum computandum. Quæ quidem electio Diffinitorum fiat hoc modo: Assignentur & dentur in publico per majorem partem Capituli tres Scrutatores, qui prius vota sua, deinde singulorum omnium votum habentium secrete recipiant. Quibus receptis, & facta inter se collatione secreta solius numeri eligentium, Personas quoque eligentes nullatenus tempore aliquo declarando, unus ex eisdem scrutatoribus omnes electos in Diffinitores statim & publice in Generali Capitulo publicet: quorum illi sint Diffinitores, in quos plura eligentium vota, non totius Capituli, sed respectu partium minorum, concurrent. Si tamen in numero pari circa aliquos vota concurrerint Electorum, tunc ille Diffinitor existat, quem Scrutatores ipsi vel duo eorum in Diffinitorem, tamquam magis idoneum, declaraverint assumendum; super quo ipsorum conscientiam oneramus. Causa quoque rationabili nos movente, Nostris Monasteriis infra ditionem Serenissimi Domini Regis Aragonum constitutis de gratia speciali concedimus, quod ex aliquo eorumdem Monasteriorum unus Prior vel Monachus, qui respectu Priorum & Monachorum suæ propriæ Nationis in Diffinitores electorum plures, ut supra præmittitur, voces habuerit, in Diffinitorem quolibet Generali Capitulo eligatur; etiamsi in eum pauciores voces, quam in singulos Priores & Monachos Nationis Castellæ ad officium prædictum electos, concurrant. Hi autem septem Diffinitores (ut præfertur) electi cum Priore Sancti Bartholomæi, qui est de per se, & Pater Generalis una cum ipsis, habeant in negotiis particularibus omnimodam & plenam potestatem ordinandi, statuendi, diffiniendi omnia & singula, quæ secundum Deum, & nostri Ordinis observantiam utiliora esse viderint, in eodem Capitulo, ordinanda, statuenda, diffinienda. Ea vero, quæ per eos vel majorem partem ipsorum fuerint ordinata, statuta, vel diffinita, sine contradictione aliqua inter Personas, quas tangit negotium, inviolabiliter observentur. Nullatenus tamen possint Diffinitores absque consensu ejusdem Capituli Statuta, Constitutiones vel Ordinationes de novo facere, sive jam facta tollere vel mutare; nec aliquam dispensationem perpetuam contra hujusmodi statuta concedere. Cæterum prædicta Diffinitorum potestas, nisi in aliquibus casibus multum arduis, & causa magna, quæ per prius toti Generali Capitulo vel ipsius duabus partibus multum evidens & perutilis videatur, nullatenus possit tolli eisdem.

Modus electionis Diffinitorum faciendæ.

Diffinitorum facultates.

§. 68. Verum finito Generali Capitulo nullo modo prædicta potestate utantur, nisi in aliquibus casibus & certis diebus immediate Capitulum ipsum sequentibus potestas aliqua per idem Capitulum eisdem specialiter concedatur. Generali quoque durante Capitulo, Pater Generalis ampliorem potestatem non habeat, quam habet unus Diffinitorum, nisi in foro conscientiæ; possit tamen aliquid quasi interloquendum dicere in rebus modicis, in quibus nulla videbitur dubitatio. Præterea, dum publica tenebitur Capituli Generalis audientia, Pater Generalis, & Diffinitores, nullo alio inter eos sedente, contigui sedeant, observato inter eos ordine, qui servatur in sessione Capituli Generalis. Verum quidquid fuerit per Patrem Generalem & Diffinitores ordinandum, statuendum, vel definiendum, seu determinandum, ante per aliquem ad hoc designatum in publica audientia totius Generalis Capituli proponantur; nisi talia sint, quæ ibidem non deceat publicari. Quæ autem fuerint per eosdem ordinata, statuta, diffinita, seu determinata, ultima die Capituli in eadem audientia per Patrem Generalem seu per aliquem Diffinitorum, quem ipse assignaverit, perlegantur. Omnia vero, quæ in Capitulo Generali fuerint tractata, dicta, seu determinata, in secreto penitus teneantur, donec ipsum Capitulum sit finitum. Si tamen talia sint, quæ utilitas petit, seu honestas admonet, ut in notitiam multorum non veniant; nullatenus aliquibus temporibus revelentur. Qui autem contrarium fecerit, debite puniatur.

Generalis facultates durante Capitulo expirent.

De publicatione Statutorum per Generalem, & Definitores.

Extravagans I.

§. 69. Non possint eligi in Diffinitores Capituli Generalis, neque Patres Capituli privati immediate præcedentis deputati, neque aliquis omnium Visitatorum Generalium suam Visitationem in dicto Generali Capitulo terminantium; qui similiter non poterunt eligi in Deputatos Capituli privati triennio suæ Visitationis. Nec denique ullus ex Diffinitoribus Capituli Generalis immediate præteriti; ut suorum munerum & officiorum possint residentia subjici, & rationem reddere. Quæ omnia a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium sunt approbata, & observari mandata.

Qui excluduntur ab officio Definitorum.

Extravagans II.

§. 70. Ex Professis unius & ejusdem Monasterii non possit esse, nec eligi, nisi unus solummodo Diffinitor; neque Prior & Procurator unius Monasterii, quamvis diversorum Monasteriorum Professi, in Diffinitores simul eligi pariter valeant. Quoad Monasterium vero Sancti Bartholomæi remaneat in suo vigore & vi, Constitutionis dispositio: nempe quod ultra Priorem & Procuratorem eligi possit in Diffinitorem alter Monachus dicti Monasterii Sancti Bartholomæi, qui sit Persona notabilis & discreta, loco & numero unius Procuratorum in Diffinitores eligendorum; prout in ipsa Constitutione disponitur.

In quolibet Monasterio unus tantum Definitor eligi possit.

Extravagans III.

§. 71. Diffinitores Capituli Generalis non possint in eo eligi in Visitatores Generales, nec exeant a Diffinitorio provisi aliis officiis & muneribus præter illa, quibus gaudebant, quando Definitores electi fuerunt; poterunt tamen eligi in Deputatos Capituli privati. Hoc idem observetur in Capituli privati Deputatis, videlicet, ut de aliquo officio provideri non possint in eodem Capitulo.

Diffinitores Cap. Generalis novo officio eo in Cap. gaudere non possint.

Extravagans IV.

§. 72. Procuratores Definitores habeant votum in electione Priorum Domorum novarum, cum non possint exire a Definitorio aliis officiis provisi, sed dumtaxat cum eisdem, quibus ante electionem perfruebantur.

Extravagans V.

§. 73. In sequenti Sabbato post electum & confirmatum Patrem Generalem, totus Ordo celebret Missam solemnem Defunctorum pro Catholico Rege Philippo II. felicis memoriæ.

Missa pro Philippo II celebranda.

Extra-

Extravagans VI.

Procurator Bartholomæi non necessario Definitor.

§. 74. Procurator Monasterii S. Bartholomæi non sit Diffinitor ex necessitate; sed poterit eligi, si Electoribus id convenire videbitur: sicut declaratum fuit a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium.

Extravagans VII.

Suffragiis, Assistentes electioni Diffinitorum.

§. 75. Ad regulanda suffragia Electionis Diffinitorum sint Scrutatores, & assistant simul cum Præside Capituli Pater Generalis immediate absolutus ac omnes & singuli Visitatores Generales; Aliquo vero vel aliquibus illorum deficientibus, subrogetur vel subrogentur Deputati Capituli privati secundum suorum Monasteriorum antiquitatem. Visitator antiquior Castellæ publicet & nominet Electos in Diffinitores, & in absentia illius Socius Convisitator, & in utriusque defectu, subsequens Visitator antiquior.

Extravagans VIII.

Conditiones requisitæ ad passivam Definitoris electionem.

§. 76. Eligendi in Diffinitores debeant ad minus extitisse vel Priores, vel Visitatores Generales, sive Lectores Jubilati, sive Prædicatores Regiæ Majestatis cum exercitio, vel Deputati privati Capituli.

CONSTITUTIO VIII.

Quæ ordinationes habebunt vim legis in nostro Ordine.

Ordinationes a duobus seqq. Capitulis confirmandæ.

§. 77. Tunc censeantur omnino firma quæcumque ordinationes vel statuta, in Generali Capitulo facta, cum a duobus proxime sequentibus Capitulis expresse revocata non fuerint; interim tamen plenarie observentur. Idem quoque censemus de quacumque dispensatione, ad relaxationem rigoris Ordinis pertinente, alicui Monasteriorum, seu Personæ Ordinis per Capitulum Generale concessa vel concedenda. Tamen libertates & prærogativæ Monasterio Sancti Bartholomæi, in primo Generali Capitulo concessæ, ita inviolabiliter serventur, prout commutatæ & elargitæ ipsi sunt ex Decretis Sacræ Congregationis, successivo Brevi Apostolico confirmatis.

Exceptis iis, quæ fiunt pro Monast. Sancti Bartholomæi.

Extravagans I.

Ac omnino proponendæ.

§. 78. Ut omnis imposterum dubitatio in nostrarum legum creatione & observantia tollatur, Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, statuit & decrevit, quod perpetuis futuris temporibus Pater Generalis & Definitorium teneatur omnino proponere ordinationes vel statuta, quæcumque in nostro Generali Capitulo facta, in duobus aliis proxime sequentibus Capitulis Generalibus; Et nisi, sicut præcipitur, proposita fuerint, hujusmodi statuta & ordinationes vim obligativam amittant.

Si approbentur in tertio in legem Extravag. transeant;

§. 79. Propositione facta, quæ revocata & reprobata fuerint cum majori parte suffragiorum per secretum scrutinium, prorsus extincta remaneant; quæ vero similiter approbata & confirmata fuerint in secundo immediate sequenti Capitulo Generali, sine ulla intermissione observentur; atque iterum proponantur in tertio proxime sequenti Capitulo Generali, in quo si ita pariter approbentur & confirmentur, omnino firmæ sint, & in legem Extravagantem transeant.

§. 80. Si vero Capitulum Generale in secunda vel tertia propositione expediens judicaverit, aliqua statuta & ordinationes, in præcedentibus Capitulis facta, diuturniori tempore esse probanda, ut ad legem Extravagantem eleventur; sive censuerit, quod aliqua statuta vel ordinationes observentur absque eo, quod teneatur in proxime sequentibus Capitulis procedere ad formandam legem Extravagantem; tunc eadem statuta vel ordinationes innovare, seu de novo facere poterit; atque ita noviter facta vim obligativam tantum habeant usque ad proximum sequens Capitulum Generale: atque in actis Capitularibus describantur & publicentur. Nunquam vero in legem Extravagantem transeant, licet pluries fuerint similiter innovata, nisi ulterius approbentur & confirmentur in duobus proxime sequentibus Capitulis Generalibus, ut supra; Atque ita Sacra Congregatio perpetuo & inviolabiliter servari mandavit, quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Si tamen in aliquo ex iis Capitulis secus non fuerit statutum.

Extravagans II.

§. 81. Firmam vim legis tantum habeat, quod disponitur & ordinatur in nostris Constitutionibus, Extravagantibus, & Ordinario: Rotuli vero Capituli Generalis & privati vim obligativam habeant & observentur, quousque publicetur in Monasteriis Rotulus Capituli Generalis proxime sequentis: Literæ vero Visitatorum Generalium usque ad Visitationem Generalem immediate sequentem observari debeant sub pœnis, in illis contentis.

De Rotulis Capit. Gen.

Et Literis Visit. General.

Extravagans III.

§. 82. Declaratio nostri Ordinis legum pertineat ad N. Capitulum Generale, aut ad privatum, vel ad P. Generalem infra triennium inter Generale & Generale Capitulum, qui consuletur, si aliquod dubium occurrat, & interim declaratio Prioris observetur. Nullæ tamen declarationes vel interpretationes nostrarum Constitutionum & Extravagantium, a Capitulo Generali factæ, vim legis Extravagantis habeant & assumant, nisi in duobus proxime sequentibus Capitulis Generalibus, ut supra propositæ, & confirmatæ fuerint.

Extravagans IV.

§. 83. Patribus Generalibus absolutis exemptiones sequentes conceduntur.

Exemptiones PP. Generalium absolut.

Primo. In toto nostro Ordine quilibet Sacerdos duas celebret Missas pro singulis illorum ex hoc sæculo decedentibus; Qui vero Sacerdotes non fuerint, Missarum æquivalentiam, ut dicitur, nempe Vesperas cum Nocturno & Laudes Defunctorum dicere debeant.

Secundo. Liberi sint & exempti ab onere Missarum communitatis, & a quocumque alio officio, præterquam Prioris aut Deputati.

Tertio. Assistere Choro, nisi fuerint Priores, non teneantur.

Quarto. Ad Capitula Generalia & Intermedia possint personaliter convenire, in eisque vocem activam & passivam intervenientes habere.

Quinto. In omnibus locis præcedant quibuslibet Monachis & Prioribus Ordinis, excepto Priore, cui subsunt & Visitatoribus generalibus vel specialibus, Confirmatoribusque in actu visitationis, & confirmationis Monasteriorum, ubi resideant.

Sexto. Possint tam ad prandium, quam ad cœnam in communi Refectorio Conventus, vel in designato pro Infirmis comedere, vel ubi ipsis magis commodum fuerit; & in Refectorio communi in mensa principali sedeant, vel ubi ipsis magis commodum videatur.

Septimo. Ipsis designetur socius in necessariis ministraturus tam in cellis, quam extra Monasterium progredientibus.

Octavo. Eorum cella eodem modo ac cella Prioris sit privilegiata; & insuper ingredi possint in alias cellas cum omnibus associatis.

Nono. Si in propriis suæ Professionis Monasteriis commorentur, in communi Refectorio, sicut Persona Prioris tractari debeant; extra illud vero tam ad prandium quam ad cœnam extraordinarium ipsis tribuatur: Et insuper egressuris a Monasterio socius & mulæ pro ipsis parentur, ut decore & auctoritate debitis a Monasterio egrediantur.

Extravagans V.

Exemptiones Lectorum.

§. 84. Patribus Lectoribus actualiter legentibus, & Jubilatis exemptiones sequentes conceduntur.

Primo. Ad onus Missarum pro Communitate non teneantur.

Secundo. Ad nullum officium in tabellis communibus designentur.

Tertio. Gaudeant, & vocentur titulo Paternitatis.

Quarto. Eorum cellæ sint jubilatæ, & ingredi possint in aliorum Monachorum cellas, horis silentii exceptis; præterea ipsis designetur socius pro assistentia in dictis cellis.

Quinto. Choro assistere non teneantur, nisi in Festis principalioribus, a Priore secundum consuetudinem Monasterii celebrandis; in quibus, primis & secundis Vesperis, Processioni & Missæ intervenire debeant. Ad Matutinum vero primis diebus tribus Natalis, Resurrectionis Domini, & Pentecostes, die Epiphaniæ, Ascensionis, & Corporis Domini, Assumptionis Beatissimæ Virginis, Sancti Patris nostri Hieronymi, omnium Sanctorum, Commemorationis Defunctorum, Patroni vel Titularis Monasterii aut Collegii, & in triduo majoris Hebdomadæ: Præterea Sabbatho Sancto ad Completorium, Vigilia Nativitatis Domini ad Primam, Dominica Pentecostes ad Tertiam, & in die Ascensionis ad Nonam accedant.

Sexto. Actuales Lectores legere non teneantur, nisi usque ad Pentecostem; imposterumque ab illo die pro ipsis legant substituti, qui poterunt esse Passantes.

Septimo. Postquam duodecim annos in lectura Philosophiæ & Theologiæ in nostris Collegiis compleverint, cæteris requisitis observantiæ Religionis & integritatis concurrentibus, Jubilati existant & declarentur; omnibusque supradictis exemptionibus perfruantur; dummodo tamen ex debito officiorum Ordinis, si quæ ipsi habeant, puta Prioris, Vicarii, aut aliorum, assistentiæ Chori & Communitatis non teneantur.

Extravagans VI.

Iisdem privilegiis fruantur Vicarii Generales.

§. 85. PP. Vicarii Generales, qui exercite Ordini, Sede vacante, præfuerunt, iisdem gaudeant exemptionibus, quibus Lectores Jubilati; excepto tamen, quod Missas pro Communitate celebrare teneantur.

Extravagans VII.

Exemptiones pro iis qui quatuor ex his recensitis dignitatibus compleverint.

§. 86. Monachis, qui quatuor munera seu Dignitates obtinuerunt & compleverunt, serventur exemptiones sequentes; nimirum, quod non teneantur accedere ad Matutinum media nocte, nisi in Festis solemnioribus celebrandis a Priore; nec pariter ad aliquam Horam Canonicam diebus ferialibus & simplicibus per totum annum.

§. 87. Munera autem seu Dignitates ad has exemptiones lucrandas sunt: Prioratus Domus erectionis aut Collegii, vel hujus Rectoratus integre completus: Diffinitor Capituli Generalis: Visitator Generalis, qui in Regnis Castellæ duodecim ad minus Monasteria, in Bethicæ Regnis decem, & in Aragoniæ sex exercite visitaverit: Secretarius Generalis: & Procurator Generalis.

Extravagans VIII.

Aliæ pro Monachis 30. annos Habitus habentibus.

§. 88. Monachis, triginta annos a receptione Habitus habentibus, servari debeant exemptiones in singulis Monasteriis consuetudine & praxi introductæ & observatæ; ad quas lucrandas Vicariis, Novitiorum Magistris, & Correctoribus cantus, ultra annos Habitus, superaddantur illi, quibus hæc officia obtinuerunt.

Extravagans IX.

Aliæ pro Prædicatoribus actual. Regis.

§. 89. Patribus Prædicatoribus Regiæ Majestatis, residentibus in Curia in Prædicationis hujusmodi exercitio, serventur sequentes exemptiones.

Primo. Teneantur Monasteria suæ Professionis Vestiarium ipsis tribuere, necnon alimenta juxta taxam in Capitulo Generali præscribendam.

Secundo. Habeant vocem in omnibus electionibus sui Monasterii; atque ad Prioris electionem, etiam extra viginti quinque leucas commorantes, citari debeant.

Tertio. Post quatuordecim annos in hujusmodi exercitio Prædicationis sint Jubilati cum his exemptionibus, nempe: non teneantur ad Chorum, nisi in Festivitatibus majoribus a Priore celebrandis: Ab onere Missarum Communitatis sint omnino liberi: Non legantur nec designentur ad aliquod officium in tabellis: & denique gaudeant titulo Paternitatis.

Prædicatores vero Regiæ Majestatis, qui in propriis Monasteriis residentes, singulis annis tres saltem sermones in Regia Basilica sive ad Suæ Majestatis Consilia, vel alibi prædicant in Curia, post dictos quatuordecim annos omnibus dictis exemptionibus gaudeant.

CONSTITUTIO IX.

De Misericordiis, quæ demandari debent in Capitulo Generali.

§. 90. Misericordiam sibi fieri, antequam ad alia in Generali Capitulo procedatur, Prior Sancti Bartholomæi flexis genibus coram Diffinitoribus in eodem Capitulo publice ac humili verbo petat. Cui primo sedens unus de Diffinitoribus dicat: Quæ est misericordia, quam petitis? Et tunc dictus Prior respondeat: Peto, ut absolvatis me ab onere hujus Prioratus, quem indignus guberno; quia ad illum regendum insufficientem me reputo. Cui respondeat Diffinitor: dante Domino deliberabit Ordo, utrum vestra petitio sit admittenda, vel ne; vobisque imposterum respondebit; Surgatis ergo, & ad vestrum locum redeatis. Per eumdem quoque modum successive faciant alii omnes & singuli Priores in eodem Capitulo consedentes, incipiendo a primo sedentibus, seriatim id petendo; quibus Prior Sancti Bartholomæi sigillatim respondeat, prout sibi fuit responsum. Super hujusmodi autem misericordiis cum Prioribus, ut prædicitur, faciendis, videant Diffinitores, Generali durante Capitulo, cum grandi maturaque deliberatione, præhabitis, si sit opus, veris informationibus. Quas utique misericordias ultima die Capituli faciant, cum quibus viderint expedire, utilitate ac honestate Ordinis & Monasteriorum attentis potius, quam Personarum favore; super quo eorum conscientias oneramus. Itaque prædicta ultima die, an-

tequam aliquid aliud pronuncietur ibidem, cuilibet Priorum absolvendorum per unum de Diffinitoribus Ordine prædicto in scriptis respondeatur publice, sic dicendo: Circa misericordias per Priores petitas Ordo deliberavit & deffinivit modo, qui sequitur, videlicet: N. Priores talis Monasterii Ordo facit misericordiam, quam petiit; ipsosque absolvit a Prioratibus, quos habebant; & sic fiat de aliis Prioribus etiam absentibus quibuscumque, quibus misericordia hujusmodi fuerit facienda: Aliis autem, quibus non fiet misericordia, dicatur, quod suo, sicut ante, utantur officio. Præterea si Pater Generalis & Diffinitores super facienda absolutione alicujus Prioris se in partes æquales diviserint, petant a Generali Capitulo Personam aliquam sibi dari, quæ pro determinatione concordet parti, quam æstimat saniori ratione moveri. Hoc idem etiam observetur in quibuscumque aliis negotiis Generalis Capituli, in quibus similis occurret dissensio. Si autem hoc in Capitulo contingat privato, ipsi de Capitulo hujusmodi Personam sibi eligant, quæ similem (ut præfertur) una cum ipsis habeat potestatem. Præterea dum tractandum fuerit aliquid in speciali de aliquo Priore vel Monacho, aut de Domo, cujus est Prior vel Monachus, hoc tractetur & determinetur ipso, quem vel cujus Domus negotium tangit, absente. Qui vero remanserint, sint Judices in causa illius absentis, vel Domus ejus. Sane qui fuerint a Prioratibus absoluti seu privati, ad eosdem Prioratus illa vacatione nequeant eligi vel assumi.

Extravagans unica.

§. 91. Priores, quibus ex dispositione hujus Constitutionis facienda erit misericordia, & a Prioratibus absolvendi sunt, prius vocati, vel personaliter vel per suos Procuratores in Diffinitorio audiantur; illisque notificentur causæ & rationes ad suam absolutionem & misericordiam faciendam, Diffinitores moventes: Quibus si dicti Priores plene non satisfecerint, Patres Diffinitores ipsos hortentur, ut sponte renuntient, libereque cedant Prioratibus; & si secus fecerint ad misericordiam sine strepitu judiciali procedatur.

CONSTITUTIO X.

Quomodo eligi debeant Deputati Capituli privati, & de eorum facultate, & quomodo removeri poterunt.

Ad habendum Capit. privatum quatuor Professi a P. Generali, & Definitoribus assignandi.

§. 92. Ad tenendum Capitulum privatum, quoties illud intra triennium teneri oporteat, Pater Generalis & Definitores, sua præhabita deliberatione matura, assignent in ultima die quatuor Personas nostri Ordinis, Priores vel Monachos, aut mixtim ex utrisque, discretas, a Monasterio, in quo residet Pater Generalis, non multum remotas. Quod quidem Capitulum teneatur ad dispositionem Patris Generalis, pro negotiis videlicet, quæ sibi multum ardua videantur, aut quæ absque dispendio non patiuntur moram usque in futurum Capitulum Generale. Qui utique Assignati omnino veniant, cum per prædictum Patrem Generalem fuerint evocati. Si tamen vocati, seu eorum aliqui sint infirmi, aut alio justo impedimento detenti, causam hujusmodi prædicto Patri Generali notificent: quo casu ipse loco illius vel illorum, ut prædicitur, impeditorum, alium vel alios eligat, prout viderit expedire. Idem faciat si aliquis vel aliqui eorum vel omnes sint rebus humanis exempti, vel secundum judicium suum sint nimis in remotis locis occupati. Attendat tamen Pater Generalis, quod Visitatores seu Confirmatores generales vel speciales, aut Personas pro Capitulo privato, sive pro quibuslibet aliis negotiis assignatas a Generali Capitulo, non mutet ex eo, quia prædicti assignati mutaverint statum suum; utpote si ille, qui erat tempore Generalis Capituli Prior, postmodum non sit Prior, aut e contrario; sed oportebit, quod alia justa & rationabilis causa ad hujusmodi mutationem, si quam oporteat facere, eum moveat. Præterea quæcumque fuerint ordinata seu definita per jam dictum privatum Capitulum, quoties, ut præmittitur, fuerit congregatum, firma & valida in toto nostro Ordine teneantur. Si quæ vero per idem privatum Capitulum fuerint minus bene ordinata seu definita, per sequens Generale Capitulum debite corrigantur.

Extravagans I.

Ii vero per suffragia secreta.

§. 93. Deputati pro Capitulo privato eligantur per scrutinium & per schedulas secretas a Patre Generali, & octo Definitoribus, itaut electus quinque suffragia ex novem habere debeat.

Extravagans II.

Aliquem vero electorum P. Gener. removere non possit.

§. 94. Pater Generalis non possit removere aliquem ex designatis pro Capitulo privato, sine consilio & consensu Visitatorum Generalium Regnorum Castellæ; super quo stricte eorum conscientiæ onerantur. Neque possit removere Visitatorem Generalem assignatum a Capitulo privato, sine consensu Capituli privati Deputatorum.

Extravagans III.

Nec Visitatores designatos a Capit. Gen.

§. 95. In posterum Pater Generalis non possit removere Visitatores assignatos a Capitulo Generali, sine consensu Capituli privati.

Extravagans IV.

Neque eorum aliquo defuncto successorem per se eligere.

§. 96. Si contingat, quod moriatur, aut impediatur aliquis ex Visitatoribus Generalibus, non possit Pater Generalis nominare, neque in ejus locum eligere Visitatorem sine consensu Capituli privati; nisi solum remaneant visitanda quatuor, quinque, aut sex Monasteria. Verum ne Visitatio incepta in aliquo Monasterio detineatur, si alter Visitatorum graviter ægrotaverit, vel mori contingat, Convisitator ex Monasteriis propinquioribus, socium debita requisita habentem, nominare possit pro Visitatione incepta perficienda & prosequenda in uno, vel duobus aliis Monasteriis. Si tamen infirmitas fuerit diuturna, aut Visitator obierit, statim Convisitator notificet Patri Generali, ut de Visitatore, ut supra, provideat.

Extravagans V.

Nemo inhabilitandus non auditus.

§. 97. Non celebretur Capitulum privatum post congregatum Capitulum Generale in Monasterio Sancti Bartholomæi, nisi urgente gravi & extrema necessitate; & tunc nullus inhabilitetur, quin prius vocetur & audiatur; alias inhabilitatio invalida sit, nullumque habeat effectum.

CONSTITUTIO XI.

De electione & facultate Visitatorum Generalium.

§. 98. Certas Personas in Generales Visitatores Personarum & Domorum nostri Ordinis, constitutas in Sacris, Deum timentes, discretas, & Sanctæ Religionis zelum habentes, Pater Generalis

ralis & Diffinitores, diligenti deliberatione præhabita, in ultima die Capituli Generalis publice in eodem Capitulo nominent & assignent, qui Personas & Monasteria Ordinis eisdem assignata infra triennium visitent, in tertio videlicet anno suæ assignationis; quam utique visitationem faciant secundum formam traditam in quadam nostra Constitutione infrascripta. Cæterum nullus Visitator suum visitet Convisitatorem, sed possit tantum informationes recipere, &, quatenus opus sit, ad Patrem Generalem transmittere, ut provideat. Neque Visitator aliquis visitet Domum, cujus est professus, donec habet facultatem redeundi ad Domum suæ professionis; sed loco illorum, qui, ut præfertur, visitare non debent, assignentur prædicta ultima die & in eodem Capitulo alii Visitatores ad hujusmodi visitationem speciales; habeant autem omnimodam & plenariam potestatem emendandi & corrigendi negligentias & excessus tam Priorum quam Monachorum Ordinis nostri, post visitationem proxime præteritam contingentes. Si autem negligentiæ seu excessus correctione indigentes, qui ante hujusmodi visitationem præteritam contigerunt, Visitatores præteritos latuerunt, tunc Visitatores præsentes possunt & debent talia corrigere, &, prout expedit, emendare. Nullam tamen possunt facere constitutionem seu ordinationem de novo, quæ communem Ordinis statum concernat, nec Monachorum Domus visitare; nisi de Prioris, aut, Priore absente, Vicarii licentia confessiones recipiant, nec prætextu suæ potestatis aliquem a suo Prioratu, nisi de speciali licentia Capituli Generalis vel Patris Generalis, absolvant, nisi in casibus infrascriptis, videlicet: pro hæresi: pro simonia manifesta: pro carnali immundicia: pro dilapidatione bona Monasterii enormiter alienando: pro furto: homicidio: gravi sortilegio: solemni perjurio: pro conspiratione, hoc est cum aliquibus malitiosa concordia ad obviandum Ordinis disciplinæ, aut statutis Capituli Generalis: Si fuerit falsarius literarum Domini Papæ, aut Cardinalium aut Principum aut Episcoporum, vel Priorum nostri Ordinis: Si contra communia nostri Ordinis instituta gratias aut Privilegia impetraverit, vel retinuerit, vel uti præsumpserit. In quibus casibus, facta hujusmodi absolutione, electioni celebrandæ novi Prioris intersint, & ipsam confirment aut infirment. Nullatenus tamen ipsorum Visitatorum aliquis eligi poterit in hoc casu, nec alio quocumque modo vacaverit, nisi morte, vel triennii elapsu; nec dicti Visitatores recipere possint renuntiationem alicujus Prioratus absque speciali potestate Capituli Generalis vel Patris Generalis, sibi ad hoc specialiter concessa; nec ab ipsa Domo discedant, priusquam sit illi de Priore provisum. Sane si Persona electa, ab eodem Monasterio longe distet, & interim prædictos Visitatores ibidem moram trahere, foret nimis damnosum, suæque Visitationis impedimentum, tunc ipsi dent Confirmatores illius electionis non multum remotos, & illi cum fuerint vocati, teneantur ad illam Domum illico pervenire, & ea, quæ ad Confirmatorum pertinent Officium exequi; neque ab illa Domo animo non revertendi recedant, donec illi de Priore provideant. Quod si prædictis Visitatoribus melius & facilius videatur, quod ipsimet ad dictam Domum tempore congruo revertantur, tunc Confirmatores alios non assignent, sed ipsi hujusmodi electionis & confirmationis negotium modo debito exequantur. Ad hæc, quocumque casu viderint expedire, possint præfati Visitatores Priorem suspendere ab officio & administratione Prioratus ad tempus, vel usque ad Capitulum Generale, & hujusmodi absolutionem seu privationem, si quam fecerint, protinus Patri Generali in scriptis notificent, ut idem hujusmodi negotia sciat, &, si oporteat, provideat in eisdem. Præfatam quoque potestatem confirmandi vel infirmandi electiones habeant Generales Visitatores in Prioratibus Domorum suæ visitationis, quas tempore, quo in eisdem Domibus generalem suam Visitationem exercent, etiamsi alias, quam per privationem, vacare contigerit.

Visitatores Constitutionem pro toto Ordine facere nequeant.

Casus, quibus quis Prior per eos deponi potest.

Extravagans I.

§. 99. Officia, quæ providentur a Definitoribus, qualia sunt Visitatorum Generalium, Deputatorum Capituli privati, & Priorum novarum Domorum, conferantur per electionem cum scrutinio, & non per compromissum; Idemque servetur in privato Capitulo.

Officia, quæ providentur a De[finitoribus] per scrutinium confe[renda].

Extravagans II.

§. 100. Mandatum commissionis traditæ Visitatoribus Generalibus sit subscriptum a Patre Generali & ab omnibus Definitoribus, remaneatque & conservetur apud Patrem Generalem, quousque, tempore visitationis adveniente, dictis Visitatoribus cum sigillis ab ipso consignetur.

Mandatu[m] pro Visitat[ori]bus a Ge[]nerali, & Definitoribus subscri[]benda.

Extravagans III.

§. 101. Sex eligantur Visitatores Generales sub hac forma, nimirum: duo pro visitandis Monasteriis in Regnis Castellæ, & Legionis constitutis: duo alii pro existentibus in Provincia Bœticæ visitandis, simul cum Monasteriis Beatæ Mariæ de Guadalupe, Sanctæ Catharinæ Talabricensis, & Sancti Hieronymi de Juste, prout hucusque practicatum fuit: & duo pro Monasteriis Regnorum Aragoniæ una cum Monasterio de la Nora, & Caravaca visitandis; quorum alter Monasteriorum dictorum Aragoniæ Regnorum Professus esse debeat.

Numeru[s] Visitatoru[m]

Extravagans IV.

§. 102. Persona Patris Generalis a Visitatoribus Generalibus Castellæ generaliter visitetur interim, quo celebratur Capitulum Generale, & quidquid resultaverit ex dicta visitatione contra Personam Patris Generalis, consignetur Definitoribus, qui illud pronuncient in Definitione; Quod auctoritate Apostolica confirmatum est.

De visita[]tione perso[]næ Patris G[e]neralis.

Extravagans V.

§. 103. Pater Generalis Visitatoribus Generalibus aliquod Monasterium aut Monasteria suæ visitationis aut designationis non auferat; neque etiam in ipsis Monasteriis casum aut casus aliquos Visitatoribus limitet, nec Personam aut Personas ab eorum generali visitatione reservet.

Visitato[]rum in Vi[si]tatione exemptio [a] P. Genera[li].

Extravagans VI.

§. 104. Patres Visitatores Generales signa faciant consueta Monachis, sero venientibus ad Chorum, eorumque excusationes recipiant, licentiasque concedant inde egressuris; Idemque omnino fiat tarde ad Refectorium accedentibus; alia tamen signa faciant Priores. Quoad vero locum in Choro vel in Refectorio Priores semper præcedant Visitatoribus, atque ita ad gratias servetur.

Priores præcedant Visitatoribus.

Extravagans VII.

Officium Visitationis vacet per acceptationem Prioratus.

§. 105. Ipso facto, quo Visitator Generalis acceptat aliquem Prioratum, absque alia renunciatione vacet officium Visitationis Generalis.

Extravagans VIII.

Visitatores non eligendi Priores nisi in proprio Professionis Monasterio.

§. 106. Visitatores Generales non possint eligi in Priores nec in Procuratores Capituli Generalis in Monasteriis sui Territorii, nisi in proprio suæ Professionis.

Extravagans IX.

§. 107. Visitatores Generales, ne dum Monasteria suæ Professionis visitare non possint, ut Constitutio disponit, verum nec ea, ubi in triennio suæ Visitationis tamquam subditi aut superiores vixerint.

Extravagans X.

Qui possint eligi in Visitatores.

§. 108. Eligendi in Visitatores Generales debeant præcisce Diffinitores Generales, vel Capituli privati Deputati, aut Priores Monasteriorum electionis & Collegiorum, vel Lectores Jubilati, aut Prædicatores Regiæ Majestatis in exercitio, extitisse.

Extravagans XI.

§. 109. Visitatores Generales possint in sua visitatione quemcumque Priorem propter ejus diuturnam infirmitatem actualem vel habitualem, vitam communem sequi, actibusque Communitatis regulariter assistere impotentem, a suo Prioratu absolvere.

Extravagans XII.

Visitatio Generalis a P. Generali fieri non possit.

§. 110. Visitatio Generalis fieri non possit a Patre Generali, sed unice a Visitatoribus Generalibus in Capitulo Generali nominandis, ut in Constitutione disponitur, & hactenus observatum fuit; sicut Capitulum Generale 1696. resolvit ex commissione Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium.

CONSTITUTIO XII.

De assistentia Patris Generalis in Monasterio Sancti Hieronymi a Jesu Abulensi.

P. Generalis non exeat a Monaster. ultra quinque leucas,

§. 111. Non exeat Pater Generalis extra Monasterium Sancti Hieronymi a Jesu de Abula, ubi est assignata ejus residentia a Religione, & confirmata a Ven. Innocentio XI. die 22. Novembris anno 1688., ad locum seu partes aliquas ultra quinque leucas ab eodem distantes; nec etiam intra easdem ad Villam aliquam accedat, nisi in casu multum necessario, in quo, si non iret, maximum damnum Religioni in Personis vel in rebus verisimiliter immineret. Quem utique Patrem Generalem hortamur in Domino, ne etiam infra dictas quinque leucas, extra dictum Monasterium, in quantum poterit commode, exire frequentet, ut in Monasterio pro expediendis negotiis Ordinis facilius valeat inveniri.

Extravagans I.

Nisi de consilio duorum saltem Deputatorum.

§. 112. Justa etiam causa interveniente, P. Generalis non exeat a Monasterio suæ Residentiæ ultra quinque leucas in Constitutione præscriptas, absque consilio Capituli privati Deputatorum, vel saltem duorum ex illis illuc ad id accedere debentium.

Extravagans II.

Ad ejus autem substentationem quodlibet Ordin. Monast. concurrere debeat.

§. 113. Ad congruam substentationem P. Generalis Monachorumque ejus assistentiæ designatorum concurrat Collegium Abulense secundum illius possibilitatem; Reliquum vero a cunctis Ordinis Monasteriis persolvi debeat proportionabiliter per æs & libram, juxta uniuscujusque redditus; prout a Sacra Congregatione Episcoporum & Regularium decretum fuit, & imposterum observari mandatum.

Extravagans III.

Archivium Ordinis in Monast. Abulensi existat, e quo sine Generalis licentia nihil possit extrahi.

§. 114. Archivium nostri Ordinis existat in dicto Collegio Abulensi, ubi residet Pater Generalis, duasque claves habeat, quarum unam Pater Generalis, & Generalatu vacante Prior vel Vicarius Præses dicti Monasterii; alteram Secretarius Generalis, eoque vacante vel absente, Secretarius secundus habeant; a dicto vero Archivio nullatenus possit extrahi aliquod Instrumentum, Bulla, Actorum Liber, Processus, seu quodlibet aliud in ipso archiviatum & custoditum, sine licentia in scriptis dicti Patris Generalis seu Vicarii Generalis, sede vacante, relictaque in eo cautione ab extrahente subscripta super restitutione Instrumenti ab ipso extracti. In dicto autem Archivio serventur omnes Processus criminosorum Monachorum, donec e vivis excesserint, licet delictum tantummodo sit semiplene probatum: post mortem vero Inquisitorum vel Condemnatorum, servetur consuetudo antiqua cremandi Processus omnes criminales respective.

CONSTITUTIO XIII.

De facultate Patris Generalis, & de remedio Monasterii, quod ab illo fuerit gravatum.

§. 115. Habeat Pater Generalis infra triennium, videlicet inter Capitulum & Capitulum Generale, plenariam & omnimodam potestatem, quam habet Capitulum Generale. Nec potestas hujusmodi alteri committatur; nisi in certo aut certis articulis ex aliqua rationabili causa & ad certum tempus, de consensu dicti P. Generalis omniumque Diffinitorum contingat aliter ordinari. Verumtamen statuta per Generale Capitulum facta idem P. Generalis revocare non possit, nec de novo aliqua facere, quæ factum Ordinis commune concernant. Caveat quoque, ne in dispensationibus, circa Constitutiones Ordinis faciendis potestatem sibi concessam excedat, nec eadem potestate ullatenus abutatur; immo Deum semper habendo præ oculis, favore, odio, & quolibet alio impedimento postpositis, se viriliter & virtuose in omnibus exercendo, bonam honestatem & decentem nostræ Religionis observantiam semper & ubique ostendat; alioquin per Generale Capitulum veniet puniendus. Quod si aliqua Domus nostra per eum se sentit intolerabiliter pergravari; supplicet sibi, quod desistat a tali gravamine. Quod si renuerit, Domus, quæ damnum timet, significet hoc pro privato Capitulo deputatis: at illi a die requisitionis usque decem dies, expensis Domus vocantis, ad Monasterium, ubi residet P. Generalis, ad privatum Capitulum tenendum conveniant, & si quod inve-

P. Generalis statuta a Capit. Gener. revocare non possit.

Si quod ab eo gravetur Monast. cognoscendum a Deputat. pro Capitulo privato.

inveneriut gravamen, removeant: Si autem gravamen tolerabile viderint, conquerentes ipsorum arbitrio castigentur. Est enim intentionis nostræ, quod parvum, aut mediocre incommodum propter bonum obedientiæ tolleretur.

Extravagans I.

Generali factus non sit Romam scribendi in rebus ad Ordinem pertinentibus sine consensu Capit. Gen.

§. 116. Pater Generalis non possit Romam scribere in rebus pertinentibus ad totum Ordinem sine consensu Capituli Generalis, aut privati. Et noster Ordo habeat Protectorem & Procuratorem in Curia Romana.

Insuper Monachi, qui necessitatem habuerint scribendi P. Generali, non dicant: Domine; nec: Domine Pater; Sed tam in literis quam in nostris locutionibus dicatur & appelletur noster Pater Generalis, & non Generalis tantum; idemque observetur a Monachis cum suis Prioribus.

Extravagans II.

In rebus præjudicium Ordinis ferentibus quilibet Monachus Deputatis Capit. privati scribere possit.

§. 117. Si contingat (quod Deus avertat) Patrem Generalem facere aut tractare aliqua in præjudicium & damnum Ordinis, quicumque illius Monachus possit libere scribere Deputatis Capituli privati, aut cuilibet illorum, sumptibus Ordinis; sicut in rebus ad proprium Monasterium Sancti Bartholomæi pertinentibus quilibet Monachus illius poterat habere recursum ad Visitatores Generales, juxta nostras Constitutiones antiquas, quando Prior ejusdem Monasterii Sancti Bartholomæi erat simul Generalis totius Ordinis.

Extravagans III.

§. 118. Pater Generalis non possit ponere Præsidentes in Monasteriis Professionis, etiam vacantibus Prioratibus.

Extravagans IV.

Liber Secretariæ efformandus pro registr. Decr. dispensationibus &c.

§. 119. Formetur liber Secretariæ, in quo scribantur omnia decreta, dispensationes, causæ, & justificationes illarum, & Pater Secretarius Generalis teneatur dictum librum præsentare coram Patre Generali & Definitorio subsequenti, ut videatur rectitudo dictarum dispensationum; id ipsum observetur in sententiarum, tam a Paternitate sua quam a Visitatoribus vel Judicibus Ordinis legitime promulgatarum, dispensationibus ab ipso Patre Generali concessis.

Extravagans V.

P. Generalis neminem ab obedientia Priorum, & regulari observantia queat eximere.

§. 120. Pater Generalis nullum possit eximere Monachum ab obedientia immediate suorum Priorum, nec a præceptis & censuris, prout de jure & nostris Constitutionibus, ab ipsis, suis Monachis impositionis, vel in eis dispensare; sive in his, quæ pertinent ad relaxationem regularis observantiæ, & Constitutionum Ordinis sine legitima & justa causa coram illo probanda, quæ constet de manifesto gravamine aut excessu Priorum; neque pariter valeat ad se avocare causas dictorum Monachorum, in prima Instantia a suis Prioribus de jure cognoscendas, nisi in gradu recursus, aut appellationis a diffinitiva, vel interlocutoria, vim diffinitivæ habente. In casu vero manifestæ omissionis & negligentiæ Priorum in causis inchoandis, prosequendis, & definiendis, cum delicta fuerint publica, dictus Pater Generalis Priorem vel Priores de sua omissione & negligentia arguere debeat. Et quatenus opus sit, compellere possit, ut in dictis causis procedant, ipsis designato termino competenti ad illarum definitionem; intra quem si dicti Priores negligentes fuerint, possit ad se avocare causas prædictorum, de illis cognoscere, easque definire per se aut suos Visitatores, dictosque Priores de hujusmodi omissione & negligentia punire.

Extravagans VI.

§. 121. Pater Generalis liberum relinquat Prioribus regimen & gubernium suorum Monasteriorum; quod ad ipsos immediate spectat, reservato tamen in omnibus recursu ad eumdem Patrem Generalem, ut decrevit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium pro Monasterio S. Bartholomæi. Neque Pater Generalis ponere & removere possit Officiales in Monasteriis (exceptis Officialibus in Domibus novis) Quoad vero remotionem, sine prævio ad illum recursu, & causæ cognitione, auditis partibus, præcipere nequeat Prioribus, ut ab officiis removeant Vicarium, Magistrum Novitiorum, Lectores Scripturæ, Procuratores, Depositarios, aliosque Officiales, a dictis Prioribus simul cum suis Capitulis vel Deputatis electos & provisos; quatenus vero ipsi P. Generali, ut supra, constiterit, quod in aliquibus Monasteriis non fuerint debite & legitime Officiales prædicti electi, aut quod officia fuerint provisa de Personis indignis, aut malæ administrationis, tunc poterit cogere Priores, ut provisos removeant, & de Personis dignis provideant; & si Priores non obtemperaverint contra illos procedat cum remediis Facti vel Juris.

Extravagans VII.

§. 122. Pater Generalis rigorose procedat in dispensandis mandatis, & pœnitentiis a Judicibus Ordinis impositis; ne nimia indulgentia, occasio iterandi culpas existat: quare si aliqua dispensatio ab ipso fuerit concedenda, prius a Judicibus informationem accipiat, ut per eam ex ipsis intelligat: An conveniat, vel non, talem dispensationem & misericordiam concedere? itaut dispensationes semper ab ipso fiant cum causæ cognitione.

Extravagans VIII.

§. 123. Servato, ut par est, tenore Motus proprii Gregorii XIV. dictus Pater Generalis non possit dispensare cum illegitimis ad officia Prioris, Vicarii, aliarumque nostri Ordinis dignitatum, nisi cum generali vel privato Capitulo; Excepto tamen, si Capitulum Generale aliquas designaverit Personas, facultate ipsis concessa ad faciendum simul cum Patre Generali hujusmodi dispensationem, ut in dicto Motu proprio statuitur; Declarando insuper ad quamlibet dignitatem Vicarii, Prioris, Visitatoris, aut Diffinitoris, novam requiri gradatim dispensationem in dictis illegitimis.

Extravagans IX.

§. 124. Pater Generalis liberas omnino relinquat electiones nostrorum Monasteriorum, neque impediat a Vocalibus eligi quemlibet Monachum, habentem conditiones & qualitates, a jure & nostris Constitutionibus requisitas.

CONSTI-

CONSTITUTIO XIV.

Quomodo Monachus poterit mutari ad aliud Monasterium.

Ad permutationes Monasteriorum, quæ conditiones requiruntur.

§. 125. Mutare Monachum aliquem invitum ad locum alium, seu Monasterium aliud in perpetuum, nec Pater Generalis intra triennium, nec etiam Diffinitores in Generali Capitulo, neque Visitatores in sua Visitatione valebunt, nisi ejus demerita evidenter hujusmodi mutationem exposcant, super quo eorum conscientias oneramus. Verum tamen propter novi Monasterii fundationem, aut aliam rationabilem causam, possint dictus Pater Generalis inter triennium, aut Diffinitores in Generali Capitulo una cum dicto Generali, talem mutationem facere, dumtaxat usque ad sequens Capitulum generale; observato semper, ne sit mutatio Monacho, aut Domui, cujus est Professus, majus damnum, quam commodum Domui, ad quam mittitur, ex hujusmodi mutatione sequatur. Si autem Monachus aliquis voluerit a Patre Generali licentiam petere ad aliud nostri Ordinis Monasterium transeundi, illud suo prius Priori notificet; Qui quidem Prior informationem vel intentum suum Patri Generali transmittat; ipse autem Pater Generalis, tali informatione vel intento præhabito, ex causa legitima, quæ sibi videbitur, hujusmodi licentiam dare possit.

Extravagans I.

Monachi fugitivi ad nova Monast. non mittendi.

§. 126. Pater Generalis non mittat Monachos fugitivos, vel quibus imposita fuerit pœnitentia, ad Monasteria nova; & si missi fuerint, non habeant vocem in Capitulo.

Extravagans II.

§. 127. Monachi, qui ire ad alia Monasteria ex levitate procurant, disciplinæ Magistri subsint, neque exeant ab eo Monasterio, ad quod mittuntur, usque ad sequens Capitulum Generale, & servent silentium. Illi vero, qui ob suas culpas mittuntur ad talia Monasteria, ultra pœnas eis impositas servent silentium cum omnibus, illis exceptis, quos Prior designaverit.

Extravagans III.

Eadem fere ad num. 125.

§. 128. Pater Generalis justa causa interveniente, & præhabita informatione a Monachis Religionis zelo, morumque honestate optime commendatis, possit, prout ipsi magis expedire videbitur, transferre cum patentibus simplicibus Monachos de uno in aliud Monasterium; dummodo tamen, quoad vocem in electione Prioris Monasterii Professionis habendam, serventur statuta Ordinis cum Monachis sic translatis; Possit vero tam Monachus, quam illius Prior ante exequutionem dictæ simplicis patentis, Patri Generali repræsentare rationes seu causas legitimas, si quas habuerint, ut suspendatur exequutio; Quibus auditis decernat Pater Generalis, prout ipsi magis expedire videbitur, cui obedire omnino teneantur.

Extravagans IV.

De Monachis translatis.

§. 129. Monachi, ita translati de uno Monasterio ad aliud per simplicem patentem Patris Generalis, teneantur facere in scriptis coram Priore Monasterii inventarium omnium supellectilium, & mobilium, quæ secum transferunt; & pariter cum ad propria Monasteria redierint, omnium rerum & utensilium, quæ secum portant.

Extravagans V.

Expensisque ad translationem necessariis.

§. 130. Monacho translato de uno in aliud Monasterium cum debita licentia, ut ipsi inserviat in aliquo ministerio, teneatur dictum Monasterium omnes itineris expensas tam in transitu, quam in reditu ad proprium Monasterium, facere & persolvere, prout ex consuetudine generali Ordinis huc usque servatum fuit.

CONSTITUTIO XV.

Quando tenebitur Prior epistolas suorum Monachorum transmittere ad P. Generalem.

Literæ a Monachis Generali scriptæ Priori ostendendæ.

§. 131. Si proclamatorias literas, seu denunciatorias de Priore suo, vel Conventu, aut de aliquo, seu aliquibus singularibus Personis illius Domus, cujus est Professus, aliquis Monachorum velit mittere Patri Generali, Prior prædicti mittentis, hujusmodi literas, illius Monasterii expensis mittere teneatur, dum tamen mittens Monachus coram aliquibus dicat Priori suo in genere, quod super aliquibus, Visitationem seu aliquod remedium illi Domui utile exigentibus, Patri Generali conscribit, quod si differretur, non modicum damnum sive periculum posset contingere. Quod si Prior prædictus literas præfatas non miserit, ad Patris Generalis sive Visitatorum arbitrium puniatur. In aliis vero casibus Prior, hujusmodi Monachi literas mittere non tenetur. Si tamen absque Monasterii expensis scribere Patri Generali aliquis Monachus voluerit, dummodo suo Priori dicat in genere, quod Patri Generali conscribit, quamvis super quibus scribit, non declaret, scribendi habeat libertatem. In quo casu Priori suo literam clausam ostendat, ut ex ejus superscriptione Generali constet, ipso sciente, literam esse missam. Si contra fecerit, suo Priori litera remittatur, ut sibi pœnitentiam condignam imponat. Nullus etiam Prior, seu Monachus literas, quas Priores vel Monachi Patri Generali, aut quas alicui Priori vel Monacho Pater Generalis transmiserit, quovis modo aperiat, sive legat. Pater vero Generalis super contentis in hujusmodi literis, cum viderit expedire, incunctanter apponat remedium opportunum, & si oportuerit ad illam Domum personas aliquas destinare, illas mittere non retardet cum potestate plenaria super talibus negotiis providendi. Hæ autem Personæ sic missæ, vel Pater Generalis, si Monachos, qui eas vocari procurarunt, non justa causa fuisse motos repererint, graviter eos puniant, ut eorum exemplo alii similia non audeant attentare.

Extravagans I.

Literas aperientes, vel impedientes voce activa & passiva ad quadriennium privantur.

§. 132. Nullus Monachus aperiat, neque impediat malitiose, vel per quamcumque aliam viam epistolas missivas, aut expeditiones, quas transmiserit Pater Generalis, neque ad Patrem Generalem ab aliis transmissas, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Hujusmodi insuper vocis activæ & passivæ privatio durare debeat quadriennio; & si delinquens Prior fuerit, statim passiva, & post finitum Prioratum activa voce privetur usque ad finitum quadriennium.

Extravagans II.

Post ostensa Memorialia.

§. 133. Monachi scribentes epistolas, aut memorialia, quin illa ostendant suo Priori,

vel literas nihil addendum.

aut si post scripta & ostensa, aliqua addiderint, ut dicitur in nostra Regula, forti judicio condemnentur.

Extravagans III.

Non edendi libri a Monachis sine licentia Definitorii, vel Generalis.

§. 134. Nullus Monachus nostri Ordinis possit per se vel per alios edere, & typis mandare libros, sive aliud quodcumque opus, absque licentia in scriptis nostri Definitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum; quibus stricte injungitur, quod operis examen Personis gravibus & doctis nostri Ordinis committant, antequam dictam licentiam concedant; quae simul cum censura & approbatione, & cum debitis licentiis ante impressionem necessario obtinendis, in principio operis imprimantur.

Extravagans IV.

Tituli cuique post absolutum officium dandi.

§. 135. Patri Generali atque Generalibus absolutis detur titulus Magistri, & Paternitatis Reverendissimae; Patribus autem Prioribus actualibus & absolutis Regiorum Monasteriorum Sancti Bartholomaei de Lupiana, Beatae Mariae de Guadalupe, & Sancti Laurentii, Diffinitoribus Generalibus, & Deputatis Capituli privati, dum ea munera exercent, titulus Reverendissimae etiam donetur.

Titulus vero Paternitatis Prioribus actualibus & absolutis Monasteriorum electionis, Lectoribus Jubilatis, & actualibus Visitatoribus, & Confirmatoribus in actu confirmationis, Secretario, & Procuratori Generali, Prioribus Domorum novarum, & Rectoribus Collegiorum, ac demum Vicariis actualibus Monasteriorum Sancti Bartholomaei, Sanctae Mariae de Guadalupe, Sancti Laurentii dell' Escurial, & Abbatiae Parracensis, tantummodo concedatur.

CONSTITUTIO XVI.

Quando Prior debet habere consensum sui Capituli, & consilium cum Deputatis.

§. 136. In quibuscumque casibus consensus Capituli requiratur de jure, Prior cujuslibet Monasterii nostri Ordinis consensum hujusmodi habeat, puta in venditionibus, permutationibus, donationibus, seu per longa tempora arrendationibus, aut quibusvis aliis possessionum alienationibus quarumcumque, necnon & rerum mobilium pretiosarum Monasteriorum, & aliis quibuslibet casibus in jure contentis. Verum si talia sint, in quibus non requiratur de jure consensus Capituli, si casus hujusmodi sint ardui, seu negotia grandia, tunc Prior consilium habeat cum Monachis constitutis in Sacris, ad talia negotia per sui Monasterii Capitulum sibi specialiter deputatis. Deputentur autem quinque ad plus & tres ad minus Monachi in Sacris constituti per viam scrutinii, modo quo Diffinitores in Generali Capitulo eliguntur, ad praedictum consilium Priori tribuendum, quoties fuerit opportunum. Postquam vero Deputati praedicti per Priorem requisiti in hujusmodi negotiis explicaverint, quod sibi videbitur, Prior faciat, quod sibi magis rationabile & proficuum videatur, omni omnino propria affectione atque personarum acceptione remota, exceptis tamen casibus, in quibus Prior tenetur sequi sui Capituli aut sibi Deputatorum consilium. Qui quidem casus in nostris aliis infrascriptis Constitutionibus continentur; alioquin Prior debite puniatur. Hoc autem praecipue semperque in nostro Ordine observetur, quod nullus consilium suum, judicium, seu sententiam, aut alterius, pertinaciter praesumat defendere, ne in loco consilii discordiae oriantur. Caeterum in rebus consuetis & levibus petere consilium ab hujusmodi Deputatis nullam Priori necessitatem imponimus. Ne autem Prior circa temporalia pergravetur, sed spiritualibus frequentius devotiusque intendat, officia Domus commendet talibus personis, quae fideliter & utiliter debita cum diligentia illa ministrent.

Deputandi per scrutinium saltem tres consulendi a Prioribus in particularibus casibus.

Extravagans I.

De consensu Prioris pro actuum validitate.

§. 137. Disponentibus nostris Constitutionibus, quod pro validitate alicujus actus debeant simul concurrere vota majoris partis Conventus & consensus Prioris, in his casibus, quia sunt duo consensus & capita distincta, etiamsi totus Conventus aut major pars illius actum velit, nisi Prior consentiat concurratque cum illis, talis actus est invalidus; Ita e converso, si Prior velit, nisi simul consentiat & concurrat major pars Conventus, fit pariter actus invalidus; veluti in electionibus Vicarii, Procuratoris, in receptione & professione Monachorum, & in alienationibus, & aliis similibus.

Extravagans II.

§. 138. Quando aliquis Monachus dixerit in Capitulo suo Praelato: quomodo vobis placuerit, vestraque erit voluntas; aliudve aequivalens, suum votum conformare intelligatur & judicetur sine aliquo dubio cum voto Prioris; ille autem, qui postea conquestus fuerit, aut murmuraverit, arbitrio dicti Prioris voce capitulari privetur; Et pariter privetur voce capitulari a suo Priore Monachus, qui revelaverit quae capitulariter tractantur & aguntur inter Monachos Vocales Ordinis Sacri, si Prior eos hortatus fuerit, ut secretum servent.

Extravagans III.

Vicarius unus ex Deputatis in Monast.

§. 139. Vicarius sit unus ex Deputatis, qui debent esse in quocumque Monasterio, cum sit secunda Persona Monasterii, & absente Priore, ejusdem habeat auctoritatem.

Extravagans IV.

Requisita venditionibus & contractibus faciendos.

§. 140. In omnibus nostri Ordinis Monasteriis serventur de jure servanda circa alienationem, donationem, permutationem, cambium, censum quorumcumque bonorum immobilium seu mobilium pretiosorum, eorum ultra triennium locationem, seu alium quemlibet alienationis contractum, & praecipue observentur requisita infrascripta: Quod talis venditio, donatio, census, cambium, vel quilibet alius alienationis contractus, cadat in manifestam & evidentem utilitatem Monasterii, informatione de illa praehabita: Quod proponatur deinde, & tractetur per tres vices in Capitulo Conventus, Capitulumque seu illius major pars, accedente simul Prioris consensu, in dicta alienatione seu contractu conveniat: Et quod tandem petatur & obtineatur licentia specialis a Patre Generali, informatione utilitatis, tractatibusque in Capitulo habitis ad illum in forma authentica transmissis, ac specifica facta mentione rei donandae, mutuandae vel alienandae. Idem omnino in locatione bonorum immobilium ultra triennium servari debeat, sub poenis a jure statutis.

Extravagans V.

Procuratores & Depositarii.

§. 141. Procurator temporalium, & Depositarius cujuslibet Monasterii in illius Deputatos

putatos nullatenus eligi possint; Priores vero absoluti suorum Monasteriorum, licet in Deputatos electi non fuerint, ad omnes actus consultivos cum Deputatis simul vocentur; non tamen ad eos, in quibus per nostra Statuta prædicti Deputati votum decisivum habent.

Extravagans VI.

§. 142. Patres Priores ultra sex dies a propriis Monasteriis non exeant nec absint absque licentia in scriptis Patris Generalis, nisi magna necessitas, casusve gravis repente contigerit, quæ prædictam licentiam absque Monasterii detrimento expectare non permittat; Tunc vero Priores casum hujusmodi post illorum absentiam quamprimum dicto Patri Generali notificent; non tamen ad hoc teneantur in illis diebus & absentiis, quas pro visitandis Administrationibus, Granciis, aliisque Monasteriorum possessionibus, dicti Priores consumpserint.

CONSTITUTIO XVII.

Quod nullus Prior nostri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monasterii, nisi Sancti Bartholomæi; & quod Monachus electus in Priorem alterius Monasterii, in eo possit remanere perpetuo.

§. 143. Quicumque Monachus nostri Ordinis, qui per electionem assumptus fuerit, ut fit Prior cujuscumque alterius Monasterii, terminato suo officio possit semper permanere in Monasterio, in quo fuit Prior, aut redire ad Monasterium, a quo fuit assumptus. Verum si in Domo, in qua fuit Prior, elegerit perpetuo remanere, Priori ejusdem Monasterii infra mensem, post confirmationem novi Prioris computandum, suisque successoribus obedientiam repromittere teneatur; alioquin priori Monasterio remaneat obligatus. Cæterum nullus Prior nostri Ordinis eligatur in Priorem alterius Monasterii, etsi fuerit electus, talis electio sit nullius roboris: Excepto tamen Monasterio Sancti Bartholomæi, in quo alter Prior nostri Ordinis eligi poterit, licet ad acceptandum compelli nequibit, nedum ob specialem prærogativam, quam olim obtinuit, ut Caput esset totius Ordinis, sed etiam ob prærogativas, quas adhuc retinet, ut sit Definitor perpetuus cum præcedentia, & Vicarius Generalis totius Ordinis in casu vacationis Generalatus.

Extravagans I.

§. 144. Quando aliquis Prior fuerit postulatus in Priorem Monasterii suæ professionis, Pater Generalis, si viderit adesse causas legitimas, ei poterit dare licentiam pro acceptanda postulatione. Et declaramus, quod in postulationibus intervenire debent duæ partes Electorum; prout in nostro Ordine practicatum fuit.

Extravagans II.

§. 145. Prior absolutus nequeat manere in perpetuum in Monasterio, ubi explet Prioratum, in eoque iterum obedientiam repromittere, nisi præcedat consensus Prioris & Capituli, seu majoris partis dicti Monasterii, infra mensem ab hac Constitutione præscriptum; Quo præcedente, sine alia licentia P. Generalis, aut consensu Prioris & Capituli Monasterii suæ Professionis, possit in Monasterio, ubi fuit Prior, perpetuo permanere; Priorique & successoribus ejus infra dictum mensem obedientiam repromittere.

Extravagans III.

§. 146. Pater Generalis possit nominare aliquos Priores actuales pro electione Monasterii, ubi residet Curia Regia, consideratis qualitatibus ad illum Prioratum requisitis; & similiter pro electione in aliis Monasteriis, quæ proxima sunt conspicuis Civitatibus, sicut etiam in Monasteriis propriæ Professionis; quatenus tamen hujusmodi indulgentiam ipsa Monasteria requisiverint; Rector vero Collegii Salamantini in Priorem Monasterii Beatæ Mariæ de Guadalupe de speciali Religionis concessione eligi valeat.

Extravagans IV.

§. 147. Priores novarum Domorum nequeant promoveri, seu eligi in Priores aliorum Monasteriorum, nisi in propriis suæ Professionis, vel in aliquo casu speciali & valde necessario, & tunc præcedere debeat licentia P. Generalis. Sic vero electus a Prioratu, quem obtinet, nullatenus vacet, donec fuerit confirmatus in Monasterio, ubi fuerit electus.

CONSTITUTIO XVIII.

Ad quem pertineat hæreditas illius, qui est electus in Priorem alterius Monasterii.

§. 148. Si Monachus unius Monasterii per electionem in Priorem alterius Monasterii assumatur, & eidem Priori manenti aliqua donatio, hæreditas, aut legatum deveniat, ad prius Monasterium pertinebit; nisi antequam ei talia obvenirent, vel in brevi obventura verisimiliter crederetur, idem Prior declarasset velle se, sui tempore Prioratus expleto, Monachus ejusdem Monasterii remanere; tunc enim ad secundum Monasterium pertinebunt, in quo casu, tempore sui Prioratus exacto, ibidem manere & profiteri cogetur. Si vero ad hujusmodi Prioratum non fuit per Monachorum electionem assumptus, ad primum Monasterium talis omnino hæreditas, legatum, sive donatio pertinebit.

CONSTITUTIO XIX.

De Officio Vicarii & Sub-Vicarii, ac de eorum auctoritate & facultate.

§. 149. Electio de Monacho aliquo in Vicarium vel Sub-Priorem in quolibet Monasteriorum nostri Ordinis fiat per Priorem & Monachos illius Monasterii in Sacris constitutos, seu eorum partem majorem, vota uniuscujusque eorum sigillatim & in secreto per aliquos de eisdem, ad hoc specialiter deputatos, per prius suscipiendo in scriptis, vel per viam compromissi, quomodo maluerint Electores. Qui postquam fuerit sic electus, eo ipso sit Vicarius, & in absentia Prioris a Monasterio habeat eamdem potestatem, quam Prior solet habere, illaque utatur libere, nisi in casibus, in quibus de jure Capituli consensus requiritur; in quibus quidem casibus nullam habeat potestatem; nisi casus illos aut eorum aliquos sibi specialiter Prior commiserit. Nec etiam prædictus Vicarius habeat aliquam potestatem in aliis casibus, quos ei Prior limitaverit, seu restrinxerit. Et si forte etiam Vicarium a Monasterio abesse contingat, tunc regat Conventum, & præfatam Vicarii exerceat potestatem is, qui per Priorem pro tali absentia fuerit vice Vicarii assignatus. Et si Vicarius in suo officio negligentias vel excessus commiserit, Prior illum poterit corrigere & punire. Officium quoque Vicarii duret quousque sit facta con-

Margin notes: [...]us Monast. [...] illius Deputatos eligi [ne]queant. — Priores nisi [gr]avi de causa ultra sex [di]es a suis [Mo]nast. non [ab]sint. — In Postulationibus duæ partes electorum debent concurrere. — Electio Vicarii a quibus, & quomodo facienda. — Vicarii hujusmodi facultates.

firmatio electionis proximi futuri Prioris. Si tamen Priori cum Deputatorum consensu; aut in Monasterio præsente Priore, soli Capitulo seu ejus parti majori, etiam renuente Priore, videbitur, quod Vicarii officium debeat ante prædictum tempus cessare; postquam hoc Monachi in Sacris constituti; seu eorum major pars, in suo congregati Capitulo declaraverint, ipso facto ejus expiret officium; & alius in Vicarium eligatur. Vacante tamen Prioratu vel suspenso Priore, nec Conventus Vicarium removere, nec ipse Vicarius officium valeat resignare. Vicarius autem in Choro, Capitulo, Refectorio, ac aliis quibuslibet locis præcedat omnes Monachos ad manum sinistram existentes Prioris.

Extravagans I.

Absente Priore a Monast. ab eo non exeat Vicarius.

§. 150. Absente Priore a quocumque nostris Monasteriis, non exeat Vicarius ab eo sine magna & evidenti necessitate; & si dicta necessitate instante exierit, serventur cum Sub-Vicario omnes illæ cærimoniæ & actus, qui cum Vicario observantur.

Extravagans II.

Quæ tunc temporis ejus sint facultates, quæ non.

§. 151. Vicarii, absentibus eorum Prioribus, non possint concedere licentias pro suscipiendis Ordinibus, nec licentias pro obtinenda facultate ab Ordinariis audiendi confessiones, nec faciant ea, nec dent licentias, quæ & quas verisimiliter credent eorum Priores non facturos, nec consueverunt nec voluerunt facere; sed curent conservare Monasteria eo modo & forma, quibus eorum Prælati ea relinquunt, pro eorum pace conservanda.

Extravagans III.

§. 152. Electio Vicarii debeat esse Canonica, & per majorem partem suffragiorum Capituli, cui consensus Prioris debeat etiam accedere & suffragari. Casu vero, quo major Capituli pars in eligendum in Vicarium non consentiat, aut Prior cum dicta majori parte Capituli in acceptanda electione non conveniat; factis decem scrutiniis, electio Vicarii ad Priorem devolvatur, qui in dicto casu Monachum, qui ei magis expedire videbitur, eligat in Vicarium.

Extravagans IV.

Alia requisita ad hoc, ut quis in Vicarium eligi possit.

§. 153. Monachi eligendi in Vicarios in decimo octavo anno completo ab Habitus receptione existere debeant, simulque ab Ordinario Diœcesano ad audiendas Confessiones licentiam obtineant.

Extravagans V.

A quibus deponi queat.

§. 154. Prior cum consensu majoris partis Deputatorum; aut Capitulum seu major illius pars, absque causæ cognitione, & quin teneantur illius rationem reddere, possint rationabilibus de causis Vicarium ab officio suo removere, ut in hac Constitutione ordinatur; Non tamen per hoc impediatur recursus, quem Vicarius ab officio remotus ad Patrem Generalem potest habere.

Extravagans VI.

Aliæ ejus facultates absente Priore.

§. 155. Absente Priore ab actibus Communitatis, Vicarius prostrare & elevare possit quemcumque Monachum, qui in illis aliquam gravem culpam committat; vel ipsi obedire renuat; aut irreverenter se gerat etiam cum aliis Monachis. Teneatur tamen Vicarius reddere Priori quamprimum de hujusmodi facto & ejus causa rationem.

CONSTITUTIO XX.

De modo, quem servare debent Monachi in egrediendo a Monasterio, & quando redeunt ad illud.

Licentia a Priore petenda per Monachos ante exitum a Monasterio.

§. 156. Extra Monasterii metas nullus Monachorum exeat sine Prioris licentia; & si eadem, qua exierit die, non sit ad Monasterium reversurus, benedictionem flexis genibus tam eundo quam redeundo a Priore petat, & reverenter accipiat.

Extravagans I.

§. 157. Nullus Prior, aut Vicarius, aut Præsidens vadat, aut aliquem Monachorum mittat ad Curiam, ad Cancellarias, nec Compostellam, nec Romam, nec ad aliam Peregrinationem, quin conscium faciat Patrem Generalem tam Monachi mittendi quam casus, super quo transmittendus est. Casu vero inopinato urgente; itaut periculum sit in mora, qui mittendus erit, de consilio Deputatorum mittatur.

Extravagans II.

Monachi non teneñt interesse publicis Processionibus.

§. 158. Monachi, aut Monasteria nostra conventualiter non concurrant ad Processiones, seu Rogativas publicas generales vel speciales in Civitatibus aut Villis, dictis nostris Monasteriis finitimis; Prioresque monemus, ex Indulto Apostolico Sancti Pii V. Monasteria nostra ad ipsis interessendum nullatenus posse cogi, aut compelli. Si vero propter communes necessitates aut calamitates celebrentur in dictis Civitatibus aut Villis, vel in toto Regno dictæ Processiones, aut Rogativæ; in nostris Monasteriis eas specialiter celebrari Priores faciant, & præcipiant, Indulti prædicti tenore omnino servato. Nec similiter nostri Monachi conventualiter interveniant Exequiis, Funeralibus, aut Festivitatibus extra nostra Monasteria; neque Monachi particulares callentes musicam ad Ecclesias extra Monasteria cum aliis musicis sæcularibus cantaturi a Prioribus mittantur.

Extravagans III.

De Benedictione accipienda ante exitum, & post reditum ad Monast.

§. 159. Servetur omnino laudabilis Ordinis consuetudo, videlicet, quod Monachi egredientes a Monasterio vel ad illud revertentes; tam in egressu quam in reditu orationem facturi ad Ecclesiam accedant, priusquam a Prælato benedictionem accipiant. Quando vero nostri Monachi ad Villas aut Civitates, ubi Monasterium vel Hospitium nostri Ordinis existat, accedunt, in eis necessario hospitari debeant; nec in Domo genitorum, fratrum, aut consanguineorum, nisi de licentia in scriptis Patris Generalis, pernoctare possint. Si autem a dictis Civitatibus & Oppidis Monasterium per leucam distet, infra duos dies a Priore dicti Monasterii personaliter præsentato benedictionem accipiant, aliàs debite puniantur.

Extravagans IV.

De non vagando per Villas, Oppida &c.

§. 160. Quando nostri Monachi, secundum Monasteriorum consuetudines, recreationis causa in grancias vel campum egrediuntur, nullatenus ad Villas, Oppidave, aut Domos circumvicina absque Prioris expressa licentia divertant, minusque in illa ingrediantur; & qui contra fecerint arbitrio Prioris debite corrigantur. In campum vero exeuntes simul egrediantur, simul incedant, ad Monasteriumque juxta laudabilem consuetu-

tudinem simul revertantur; aliàs a Prioribus contrafacientes dicta recreatione priventur.

CONSTITUTIO XXI.

Quod non loquantur Monachi cum Personis, quæ non sunt ex eorum Monasterio, sine licentia.

§. 161. Post primam salutationem non loquatur aliquis Monachorum sine speciali Prioris licentia cum quibusvis personis, quæ ejusdem Monasterii non sint Monachi. Si tamen inter eamdem domum habitant aliqui familiares ipsius Monasterii, poterit eis loqui breviter in necessariis, in quantum est opus negotio. Monachi tamen, qui eosdem familiares in curam specialem habuerint, poterunt eis super expedientibus rebus loqui liberius. Præterea nullus Monachorum det, mittat, vel recipiat literas, seu aliquid aliud prædictæ personæ, vel ab eis; aut ab aliquibus aliis, sine Prioris licentia.

Item nullus Prior vel Monachus loquatur cum aliquo Monacho alterius Monasterii, ad quod declinaverit, post primam salutationem absque Prioris ejusdem domus licentia. Quæ in Monasterio, ubi residet Pater Generalis, propter Monachorum frequentationem ibidem concurrentium, præmaxime observentur.

CONSTITUTIO XXII.

De Scrutinio, quod facere debent Priores in cellis Monachorum.

Inquisitio in cellis ter in anno a Priore facienda:

§. 162. Inquisitionem seu discussionem tam in cellis quam in dormitoriis & locis aliis, ubi Monachi existunt, seu dormiunt, quilibet Prior in suo Monasterio per se ipsum, vel per alium seu alios, in absentia Monachorum faciat ter in anno; & si quæ, per Priorem non concessa, fuerint reperta teneri, tollantur ab eis, & in manibus tradantur Prioris, qui de rebus ipsis disponat, prout viderit expedire, & Monachum in hoc culpabilem punire non differat.

Extravagans I.

Non ingrediendum in cellam alterius Priore inconsulto:

§. 163. Nullus Monachus, etiam hospes, ingredi possit in cellam alterius sine licentia sui Prælati; Quod auctoritate Apostolica est confirmatum. In horis silentii nulla cella sit jubilata, nisi Prioris.

Extravagans II.

Mobilia profana in cellis non retinenda:

§. 164. Prohibetur Monachis nostri Ordinis habere in eorum cellis mobilia, quæ propter magnum valorem sapiant profanitatem. Si quæ autem hujusmodi Patres Priores aut Visitatores invenerint, ea ab ipsis auferantur, & in commune redigant, eisdem tantum permittendo ornatum, quod nostri status honestati sit consonum.

CONSTITUTIO XXIII.

Quomodo fieri debeat Officium Divinum.

Officium Divinum dicendum in Choro:

§. 165. Officium Divinum in quolibet nostro Monasterio dicatur vel cantetur per Monachos in Choro alta vel remissa voce, spatiose atque punctatim, occupatione sive necessitate qualibet non obstante.

Extravagans I.

In die Annunciat. cum organo.

§. 166. Die Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis pulsentur organa, si celebretur ante Dominicam Passionis.

Extravagans II.

Oratio mentalis die quolibet.

§. 167. In omnibus nostris Monasteriis oratio mentalis ante vel post Vesperas aut Completorium, juxta consuetudines Monasteriorum, per dimidiam horam quotidie habeatur. A Sabbato vero primo Quadragesimæ usque ad hebdomadam Sanctam exclusive præcipue dicta oratio mentalis in Choro non intermittatur, ad quam campana primo pulsetur per spatium psalmi de profundis, & secundo sex aut septem ictibus. Omnes autem Monachi legitime non impediti intervenire teneantur.

Extravagans III.

Non introducenda nova Officia.

§. 168. Non introducantur cantus neque nova Officia, quæ non habet Ordo, exceptis Officiis Sanctorum Titularium, quæ celebrantur in propriis Monasteriis. Præterea permittimus, quod in nostris Choris cantari possit cantus organi in Festis principalibus & solemnioribus de licentia Prælati, & non cum aliis Cantoribus sæcularibus. Credo vero cum organo nullatenus cantetur.

Extravagans IV.

§. 169. Omnes Religiosi portent candelas in processione Corporis Christi.

Extravagans V.

§. 170. Absentibus simul Priore & Vicario, præsit Sub-Vicarius tam in Refectorio quam in Choro, & ab eo petatur licentia inde exeundi: in Sub-Vicarii vero absentia a primo vel secundo Correctore: & illis etiam absentibus ab Hebdomadario.

Extravagans VI.

§. 171. Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis celebretur & fiat duplex majus.

Extravagans VII.

Horæ Canonicæ quibus horis dicendæ:

§. 172. In omnibus nostris Monasteriis, quolibet negotio aut necessitate non obstante, omnes Horæ canonicæ dicantur vel cantentur in Choro horis & temporibus in nostro Ordinario distributis & præscriptis, cum tali spatio & gravitate, quod in illis persolvendis octo adminus horæ quotidie impendantur; pluresque in festivitatibus solemnioribus juxta consuetudinem Monasteriorum expendantur. At vero in Domibus novis, quæ Professionis non sunt, etiam horæ Canonicæ quotidie dicantur in Choro per Priorem & Monachos ibidem residentes sub hac distributione, videlicet: Matutinum ad occasum Solis, & antea Vesperæ & Completorium: Prima, Tertia, Sexta, Nona, statim post ortum Solis. Idem præterea in nostris Collegiis observetur sub hac forma, videlicet: Prima, Tertia, Sexta & Nona; quando juxta consuetudinem Oratio matutina debet haberi: Vesperæ vero & Completorium cum Matutino sequentis diei post Solis occasum.

Extravagans VIII.

De Litaniis B. Virginis.

§. 173. Omnibus Sabbatis cantentur post Completorium Litaniæ Beatissimæ Virginis Mariæ, ut in Sancta ejus Domo Lauretana, congregatis omnibus Monachis in Ecclesia aut in Choro secundum antiquam cujuslibet Monasterii consuetudinem; Ad quas & ad Antiphonam ejusdem Beatissimæ Virginis, qua terminatur quotidie Officium & Completorium, facto campanæ signo, omnes Monachi, etiam exempti, accedere & interesse teneantur.

Extravagans IX.

De Magistro Cœremoniarum.

§. 174. In omnibus nostris Monasteriis nominetur a Priore, prout hactenus, Monachus practicus & intelligens in Cœremoniarum Magistrum; cujus curæ incumbat eas docere, & zelare defectus, qui in earum praxi accidere possunt in Divinis Officiis, & tempore opportuno ita prævenire & cavere, ut nullus error aut defectus in Officio Divino, vel Missarum celebratione contingat.

CONSTITUTIO XXIV.

De Celebratione Missarum, Communione Monachorum, & quomodo sit solemnizanda Festivitas Patris Nostri Sancti Hieronymi.

Missa Conventualis die quolibet.

§. 175. Missa Conventualis cum nota una ad minus, in quantum bono modo fieri poterit, omni die in quolibet nostro Monasterio celebretur. Sacerdotes autem Missas celebrare frequentent, præcipue in diebus Dominicis & Festivis. Cæteri quoque Monachi certis diebus annuatim communicent, videlicet in prima Dominica de Adventu, die Nativitatis, Dominicæ Epiphaniæ, Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ, prima Dominica, & tertia Quadragesimæ, Dominica de Passione, in die Cœnæ Domini, in qua etiam omnes Sacerdotes communicent, die Resurrectionis Dominicæ, Apostolorum Philippi & Jacobi, Dominicæ Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Nativitate Sancti Joannis Baptistæ, festo Sancti Jacobi Zæbedei, festivitate Assumptionis Beatissimæ Dei Genitricis Mariæ, Nativitate ejusdem, festo Patris nostri Beati Hieronymi mensis Septembris; cujus dies per Monachos & Donatos familiares & mercenarios nostri Ordinis ab omni servili opere colatur & observetur; die Sancti Lucæ Evangelistæ, qua quidem die noster Ordo institutus & reformatus extitit & exemptus, festo omnium Sanctorum: In quibus diebus Priores debent, si commode poterunt, celebrare.

Communio Monachorũ solemnioribus.

Dies Festus S. Hieronymi.

Extravagans I.

De Confessoribus.

§. 176. Hortantur omnes Monachi nostri Ordinis, quod sæpe confiteantur cum Priore; atque Prior curet, quod plures sint Confessarii deputati in Monasterio.

Extravagans II.

De Cultu S. Hieronymi.

§. 177. Quandocumque nominatur noster Pater Sanctus Hieronymus tam legendo quam loquendo, dicatur noster Pater Sanctus Hieronymus, & ejus transitus integer & completus legatur in Refectorio, donec terminetur.

Extravagans III.

De Missa Conventuali in Domibus novis.

§. 178. In Domibus novis & Collegiis cantetur Missa Conventualis omnibus Dominicis & diebus festivis; Si vero sufficiens numerus Monachorum non adsit, ut cantari possit cum notis, cum tono saltem cantetur.

Extravagans IV.

A Monachis qualibet die Dominica communicandum.

§. 179. Monachi, qui non fuerint Sacerdotes, & Fratres Laici Sacram Communionem recipiant omnibus diebus Dominicis, nisi in Hebdomada occurrat aliquod festum, in quo communicare debent juxta Constitutionem; quia tunc omittetur Communio Dominicæ eidem festo propinquioris.

Extravagans V.

Ii vero Confessarium privatum qui eos a casibus

§. 180. Obsequendo, ut par est, Motui proprio San. mem. Clementis VIII. Monachi nostri Ordinis, non possint in virtute Bullæ Cruciatæ, nec alterius Privilegii, eligere Confessarios, qui illos a casibus reservatis per eorumdem Superiores absolvere valeant.

CONSTITUTIO XXV.

De tempore & locis silentii.

§. 181. Silentium per nostros Monachos, debitis necessitate ac utilitate exceptis, summo studio observetur intra septa vel metas cujuslibet nostri Monasterii, locis & temporibus infrascriptis, videlicet: omni tempore post ultimum signum factum ad Completorium usque ad secundam pulsationem Primæ sequentis diei perfectam. Et a Resurrectione Domini usque ad festum Exaltationis Sanctæ Crucis statim post primam refectionem usque ad secundum signum factum ad Nonam; in diebus vero jejunii, usque ad signum surgendi de dormitione diurna: In Claustro principali & etiam in Choro continue: In Refectorio tempore refectionis: In Dormitorio tempore dormitionis; In prædictis autem locis & temporibus ex causa rationabili breviter & submissa voce loqui licebit.

Extravagans I.

§. 182. Incumbant Præsidentes, ut in diebus festivis evitetur omnis vagatio & negotiatio, serveturque silentium inter Monachos.

Extravagans II.

§. 183. A festo Sancti Patris nostri Hieronymi usque ad Quinquagesimam non fiat campanæ signum ad dormiendum post Matutinum in nostris Monasteriis, nisi hora tertia jam pulsata; reliquo vero tempore statim post terminatum Matutinum; & nullus Monachus ante signum ad dormiendum accedat sine speciali licentia.

Extravagans III.

§. 184. Quamquam Monachi Choro assistant, horis tamen vacationis a Choro aliisque Communitatis actibus, sese exerceant & occupentur, in scribendo, aut in aliis exercitiis pro obedientia sibi injunctis vel injungendis.

CONSTITUTIO XXVI.

De Habitu Monachorum, & de eo, quem portare debent Donati, & de eorum obligationibus.

§. 185. Habitus noster & Vestes, juxta institutionem felic. record. Domini Gregorii Papæ XI. Institutoris nostri Ordinis, formæ ac pretii sint sequentis, videlicet: Tunicæ sint clausæ & amplæ de panno albo, vili & grosso, aut de illo panno, qui vulgariter dicitur *Calcil*, cum manicis moderate amplis & clausis, atque decentis longitudinis ita, quod cinctæ usque ad talos descendant, & terram non tangant. Mantellus & Scapulare sint de panno griseo seu burello, similiter grosso & vili, nullo præter nativum tincto colore. Sit quoque Mantellus parte anteriore fissus, & unico claudatur ejusdem panni botone. Licet Mantellus non sit de necessitate, sed de Habitus honestate, illum tamen deferre debebimus, cum in publicum procedimus. Scapularis autem longitudo brevior sit tunica per manum unam, & ejus Capuccium in amplo humeros non excedat, ac in longitudine per quatuor saltem digitos distet a zona Mantelli, etiam longitudo per quatuor digitos Tunicæ longitudini non æquetur, ita quod Tunica Mantello, & Mantellus Scapulari sit lon-

gior.

gior. Zona quoque fit de corio nigro latitudinis duorum digitorum, vel quasi, cum fibula ferrea vel ærea absque aliis laminulis vel clavelis. Calceamenta sint sotulares nigri, qui tribus adminus laqueis adstringantur. Vestes, quibus subtus induuntur ad carnem, non sint lineæ vel canabinæ, sed laneæ, femoralibus tamen exceptus; nec in lectis habeant linteamina de lino vel de canabo; poterunt tamen habere pulvinaria sive cervicalia de eisdem. Debilibus tamen seu infirmis ad arbitrium Prioris, quoties opus fuerit, poterunt linteamina seu indumenta canabinea vel linea ministrari. Idem habitus donetur Novitiis hoc superaddito, quod ad Scapularis latera juxta Zonam duæ de eorum panno ligaturæ suantur, *travas* vulgariter nuncupatæ, trium habentes amplitudinem digitorum.

Habitus Donatorum. Donatis vero nostris donetur Tunica & Mantellus, & largum Capuccium de burello, cum cauda longitudinis palmi unius, vel aliæ vestes honestæ. Præfati quoque Donati dicant quotidie pro omnibus Horis quindecim Pater Noster cum Ave Maria; & die, qua in Donatos recipiuntur, obedientiam plene promittant. Idem etiam de Fœminis Donatis fiat præter vestes prædictas, dum tamen desuper induantur burello prædicto, cum honestate omnimoda conversantes. Et Donati & Donatæ nostri Ordinis per Priorem & Capituli majorem partem recipiantur, & non aliter.

Extravagans I.

Donati per annum probandi. §. 186. Non recipiantur ad obedientiam Donati, quin prius per annum probentur. Si vero emisso voto obedientiæ reperti fuerint intractabiles, honestatique Monasteriorum nostrorum non convenientes, a Priore cum Deputatorum consensu possint expelli, voto facto non obstante.

Extravagans II.

§. 187. Donatis nostri Ordinis, quando recipiuntur, & antequam votum obedientiæ emittant, notificetur, quod nisi fuerint tales, quales disponit Extravagans, ejicientur ab Ordine, etiam post Professionem.

Extravagans III.

Ab eis solvendæ decimæ de propriis bonis. §. 188. Donati, qui retinent propria bona, solvant decimas illorum, quia de personalibus non tenentur.

Extravagans IV.

Donatæ cum licentia Generalis recipiendæ. §. 189. Non recipiantur Mulieres Donatæ in nostro Ordine sine licentia Patris Generalis.

Extravagans V.

Vestes laneæ, & modestæ. §. 190. Omnes nostrorum Monachorum interiores vestes, caligis comprehensis, debeant esse laneæ ex panno albo vili, aut staminia, seu ex *cordellate*; & interiores thoraces (vulgo sayos) descendant ultra genua, juxta laudabilem Ordinis consuetudinem, quæ vestes, quotiescumque fiant, & Monachis distribuendæ sint, prius a Prioribus examinentur; nec Monachis permittantur, quæ cum aliqua profanitate, curiositate, aut usu sæculari fuerint factæ. Transgressores vero, qui aliter vestes facere vel gestare præsumpserint, pœna clausuræ sex mensium coerceantur.

Extravagans VI.

Lineis uti non permittendum. §. 191. Caveant omnino Priores, ne suis Monachis licentiam concedant lineis utendi, femoralibus exceptis, nisi ob gravem & manifestam necessitatem, aut habitualem infirmitatem, Medicorum judicio declarandam, & non aliter. Monachis veró, qui absque dicta licentia lineis utuntur, pœna unius anni clausuræ pro prima vice imponatur; si autem reinciderint, pœnæ Superiorum arbitrio aggraventur.

CONSTITUTIO XXVII.

De Culpis levibus.

§. 192. Levis culpa est, si quis ultimo signo ad Horas jam facto, non assistat in Choro: Si quis in Choro male legendo sive cantando, solus vel cum alio offendens, non statim se inclinans pectus suum manu percusserit, genuaque versus Altare flexerit; aut si cum aliis recitans vel cantans offenderit, & prædicta pœnitentiæ signa præter genuflexionem non fecerit: Si quis Divino non intentus Officio levitatem ostendat, vagis oculis perspiciendo, vel motum irreligiosum aliquem faciendo: Si quis in Ecclesia dormierit, vel alio quovis loco aliquid inquietudinis fecerit: Si tempore opportuno lectionem vel cantum non providerit: Si quis legerit, aut cantaverit aliud, quam communiter Monachi cantant vel legunt: Si in cameris privatis quisquam fuerit capite non operto: Si quis dissolute ridendo, sive dicta vel facta ludicra seu irrisoria dicendo, aut faciendo, alios ad risum provocaverit: Si vagos oculos per vias aut plateas, sive loca alia publica vel privata, hinc inde inhoneste duxerit: Si quis benedictionem non receperit a Priore, cum extra metas Monasterii, illa die non reversurus, exierit, aut quando ab extra ad Monasterium venerit: Si dormierit in Choro, dum Officium fit Divinum: Si statutis temporibus audiendæ lectioni non adsit: Si ornamenta Altaris vel Ecclesiæ negligenter tractaverit: Si libros aut aliqua, quæ sibi fuerint pro sui necessitate collata, tempore convenienti non reddiderit: Si liber in Conventu legendus alicujus negligentia ibidem defuerit: Si scutellam, aut quicquam aliud fregerit, seu perdiderit: Si cibum aut vinum effuderit, aut sine benedictione sumpserit: Si ad mensam sedens communem, quicquam cibi seu potus gustaverit, antequam Lector legere incipiat, & fiat signum ad refectionis initium: Si per negligentiam quisquam in principio Capituli, communis refectionis vel collationis præsens non fuerit: Si quis cum juramento quicquam affirmaverit seu negaverit: Si verba vana vel inhonesta protulerit: Si quis in officiis domus sibi commissis negligens reperitur: Si quis silentium non servaverit: Si propter victum vel vestitum, aut rem aliam, murmuraverit. Propter culpas prædictas vel similes, committentibus illas, Prior ad arbitrium suum imponat pœnitentiam, sicut viderit expedire.

CONSTITUTIO XXVIII.

De Culpis gravibus.

§. 193. Gravis culpa est: Si Monachus cum Monacho, vel cum Sæculari in præsentia Sæcularium inhoneste contenderit: Si Monachus cum Monacho jurgia vel rixas quocunque loco habuerit: Si Monacho vel Sæculari inhonestum quid dixerit: Si quis deprehendatur scienter mendacium protulisse: Si quis Monacho præteritam culpam, pro qua satisfecit, improperaverit: Si quemquam increpaverit pro eo, quo de ipso increpante in Capitulo proclamaverit: Si in consuetudine duxerit non tenere silentium: Si in latrinis, seu privatis silentium non servaverit: Si culpam suam, vel alterius cum

superbia

superbia defenderit: Si quis inter Monachos discordias seminaverit: Si proclamando aliquem jurgium seu turbationem fecerit: Si contra aliquem comminatoria, seu opprobriosa vel irreligiosa verba protulerit: Si malitiose de suo Priore, aut de suis Monachis aliqua mala, quæ probare non possit, evomuerit: Si in fœminam oculos fixerit, & hoc in usum habuerit, aut cum ea solus in loco suspecto loquatur: Si sine causa & absque licentia jejunia per Ecclesiam vel Ordinem statuta solverit: Si quis ad aliquem locum missus, ante vel post terminum sibi assignatum, sine rationabili causa redierit. Pro hujusmodi culpis, & his similibus, veniam petens, & non proclamatus, unam in Capitulo substineat disciplinam, prout in proxima sequenti Constitutione describitur, ac uno die in pane & aqua jejunet. Denunciatis vero pœnitentia duplicetur, & ultra hoc imponat illis Prior psalmos & venias, sicut sibi expedire videbitur.

CONSTITUTIO XXIX.

De Culpis gravioribus.

§. 194. Gravior culpa est: Si quis per contumaciam, vel manifestam rebellionem, aut verbis contumeliosis Priori suo per diem integram inobediens extiterit; vel si cum eo intus vel foris proterve persistens in sua duritia saltem per diem, non consentiens veritati, omni reverentia & paterno timore postpositis, quasi de pari contendere ausus fuerit: Si habito cum alio, vel aliis consilio, sive per conjurationem, aut malitiosam concordiam, se manifeste contra suum Priorem erexerit: Si peccatum mortale manifeste commiserit: Si in Ordine perseverando, sui ipsius exemptionem ab obedientia contra Priorem suum procuraverit: Si rem sibi collatam scienter celaverit. Qui culpam aliquam de prædictis voluntarius, vel accusatus de illa, se commisisse confessus fuerit, aut convictus, tot diebus, quot Priori visum fuerit, pœnitentiam substineat subsequentem, videlicet: Exuta superiori tunica, brachio & scapula denudatis, percutiatur cum virgis per manum Prioris in Capitulo vel Refectorio post benedictionem Mensæ in prima refectione cum psamo, quem Prior voluerit, per eum & Monachos ad Choros dicendo. Pœnitentia quoque durante prædicta, sit in Conventu ultimus in loco, ubicumque Conventus fuerit congregatus. Insuper in Refectorio cum aliis ad mensam non sedeat, sed in terra tam in prandio quam in cœna in medio Refectorii super tabulam nudam comedat; de pane grossiori pro cibo, & sola aqua pro potu ministretur eidem, nisi Prior sibi aliquid aliud misericorditer præcipiat dari. Quod autem de ejus cibo & potu superfuerit, non commisceatur cum his, quæ de mensis remanserint aliorum. Dum vero gratiæ post refectionem communem de mane aguntur, jaceat prostratus in terra tensus super faciem suam junctis manibus ante portam Ecclesiæ seu Chori, donec Monachi ipsum pedibus tangendo, intrent & exeant super eum. Sæculares tamen hoc videre non debent, nisi delictum illis fuerit manifestum; tunc enim, si Prior viderit expedire, faciat Sæculares esse præsentes, ut qui fuerint de crimine scandalizati, per hujusmodi pœnitentiam ædificentur. Nullus insuper audeat ad talem pœnitentem accedere, nec sibi quidquam loqui sine Prioris licentia; sed ne in profundum desperationis deveniat, mittat ad eum Prior Monachum, seu Monachos aliquos discretos, qui illum ad pœnitentiam & satisfactionem moveant & inducant. Quod si humilitatem in eo viderint, & etiam alii de Conventu, supplices preces pro eo Priori porrigant, ut cum illo misericorditer se habere dignetur; Quas quidem preces Prior libenter acceptet, præfatam pœnitentiam, prout sibi videbitur expediens, moderando. Verum si forte ipsum in cordis duritia persistentem invenerint, iterum cum disciplinis modis præfatis per Priorem ad ejus arbitrium feriatur, aut per alium de Prioris speciali mandato, si Prior fuerit legitime impeditus. Præterea dum Monachus præfatam pœnitentiam continuaverit, non communicet, nec cum aliis osculum pacis accipiat, nec vocetur seu scribatur, ut in Ecclesia vel alibi aliquod officium faciat, nisi officia servitutis. Officio tamen Divino poterit interesse. Insuper non Habitum Professorum, sed Novitiorum tantummodo portet, quousque plene, prout expedit, ad Prioris arbitrium satisfecerit. Et si forsan talis Monachus Sacerdos Diaconus vel Subdiaconus fuerit, officiis hujusmodi non utatur, donec a Priore utendi eis licentia illi detur. Ultra prædictas etiam pœnas, si quis pravo consilio cum alio seu aliis habito, aut per conjurationem, seu malitiosam concordiam se manifeste contra suum Priorem (ut præfertur) erexerit, nullam vocem in Capitulo eo ipso habeat; donec Prior de consensu Capituli, illam misericorditer sibi restituat. Necnon qui permanendo in Ordine, exemptionem ab obedientia sui Prioris (ut præmittitur) sibi vel aliis procuraverit, præter pœnas jam dictas communio sibi Ordinis denegetur, & talis exemptio, quantum expediens fuerit, impugnetur; seu, ut revocetur, instetur. Cæterum ei, qui proclamatus, culpam aliquam de prædictis confessus protinus fuerit, brevi; illi vero, qui non accusatus, ultro confitebitur, breviori; ei autem, qui de culpa convictus fuerit, longiori tempore supradicta pœnitentia imponatur.

Pœnitentia pro gravioribus culpis imponenda.

Extravagans I.

§. 195. Denegare alicui Monacho Ordinis participationem, ut in hac Constitutione præscribitur, ex antiqua consuetudine Ordinis in eo consistit: quod nec ad Chorum nec ad Refectorium nec ad Capitulum nec ad aliquod Officium vel Beneficium Ordinis admittatur, veluti si membrum Religionis non existat.

Quid sit Ordini non participare.

Extravagans II.

§. 196. Monachus, qui de aliquo falso crimine alium accusaverit, ultra pœnas crimini, de quo falso accusavit, debitas, alias sufferat, arbitrio Visitatorum imponendas.

Pœnæ contra accusantes de falso crimine.

Extravagans III.

§. 197. Caveant Monachi, ne cuicumque Personæ Sæculari, aut Ecclesiasticæ aut Regulari alterius Ordinis, directe vel indirecte, verbo aut scripto, per se aut per alios quomodolibet manifestare aut revelare præsumant culpas graves aut graviores nostrorum Monachorum; vel pœnitentias graves, pœnasque propter eas ipsis impositas, unde gravis infamia & manifestum dedecus nostro Ordini subsequi & imminere possit. Qui contrafecerint: Si fuerint Prælati, suspensionis ab officio per annum pœna mulctentur; Si subditi in Sacris constituti, vocis activæ & passivæ privatione, & clausura intra claustra per annum etiam puniantur; Si vero in Sacris non constituti, Habitum Novitiorum per annum similiter portent;

Monachorum crimina gravia, gravesque pœnitentiæ nemini revelandæ.

Sub statutis hic pœnis.

Si au-

Si autem fuerit ipse reus, prædictæ pœnæ duplicatæ ipsi infligantur.

Extravagans IV.

Contra Monachos famosos libellos imprimentes &c.

§. 198. Nullus nostri Ordinis Monachus per se vel per alios scribere, publicare, & multo minus imprimere, imprimive, aut publicari directe vel indirecte facere audeat libellos, scripta, aut memorialia anonima, vel sub nomine supposito & ficto, quæ in injuriam, dedecus aut infamiam nostri Ordinis, ejus Regiminis, aut alicujus Monasterii, vel Monachi, maximeque Prælatorum quomodolibet cedant vel cedere possint. Contrafacientes de hujusmodi culpa convicti carceri per annum mancipentur, & gravioris culpæ pœna debita puniantur. Eis vero Monachis, ad quorum manus dicti libelli vel memorialia pervenerint, districte præcipimus, ne aliis ipsa communicent, sed vel statim discerpant vel Prioribus tradant; alias graviter puniantur.

Extravagans V.

Vel ludis prophanis ludentes:

§. 199. Nullus Monachus intra septa cujuslibet Monasterii nostri ludere possit, nec cum aliis Monachis nec cum sæcularibus, ludis prophanis & sæcularibus, maxime alearum & taxillorum, aliisque *de Invito* nuncupatis, etiam causa recreationis, infirmitatis, aut alio quovis prætextu, sub pœna culpæ gravioris & proprietariorum pro qualibet vice imponenda. Eadem pœna puniatur, qui extra Monasterium cum Sæcularibus pecuniam in magna quantitate, aut gravi scandalo subsequuto, publice & manifeste quocumque ludo luserit; Super qua pœna, nisi per Capitulum Generale, dispensari non possit.

Extravagans VI.

Aut spectaculis publicis assistentes.

§. 200. Sub pœna unius anni clausuræ intra septa Monasterii nullus Monachus nostri Ordinis agitationi Taurorum in plateis & locis publicis intervenire vel assistere possit; sed si contingat agitari in Civitatibus vel locis, ubi cum debita licentia nostri Monachi existant, hujusmodi diebus, si commode fieri possit ad Monasterium propinquius, si quod fuerit, propter bonum exemplum se conferre teneantur sub eadem pœna.

Extravagans VII.

Comedias prophanas repræsentantes, permittentes, vel audientes.

§. 201. Sub pœna sex mensium suspensionis ab officio Priores, Vicarii & Præsidentes nullatenus permittant, quod in Ecclesiis, Sacristiis vel Choris nostrorum Monasteriorum Comediæ prophanæ repræsententur; nec etiam permittant Monachos suorum Monasteriorum Comedias in Theatris publicis repræsentatas scandalose videre & audire; Sed pœnis debitis in hoc delinquentes puniant & coerceant; super quo eorum conscientiæ valde onerantur.

Extravagans VIII.

Arma offensiva retinentes, vel gestantes.

§. 202. Nullus Monachus intra Monasteria nostri Ordinis habere possit sclopos, aliave arma offensiva cujuscumque generis, vel eadem secum scandalose portare itinerando, aut cum illis in Civitates seu Oppida ingredi etiam sub motivo naturalis defensionis, sub pœna unius anni clausuræ pro prima vice imponenda; & in casu reincidentiæ privationis omnium officiorum, honoris, & administrationis. Monachi vero, quibus incumbit extra Monasteria bonorum temporalium administratio, arma prædicta in suis administrationibus & Grantiis retinere & conservare poterunt propter dictorum bonorum Monasterii defensionem, prædonumque incursionem repellendam.

CONSTITUTIO XXX.

De Culpa gravissima.

§. 203. Gravissima culpa est incorrigibilitas, ejus videlicet, qui non timet culpas committere, & post commissas ferre pœnas recusat; contra quem in Regula nostra dictum est: Si ipse non abcesserit, de vestra societate projiciatur, juxta dictum Apostoli præcipientis, talem hominem ut hæreticum evitari. Et quidem postquam talis fuerit tertio monitus, ut desistat a crimine, ejusque incorrigibilitas extiterit manifesta, veluti peccans peccatum ad mortem, & quasi qui videtur professionem de sui cordis visceribus abjecisse, compellendus est habitum professionis dimittere; Quod utique fiat, si usque ad illam expulsionis horam fuerit sanæ mentis; nam si mentecaptus existat, non decet nec expedit, ablato sibi professionis habitu occasione prædicta, illum sic de societate projicere fraterna. Quæ sit culpa gravissima.

Extravagans I.

§. 204. In omnibus Monasteriis nostri Ordinis carceres existant, in quibus puniri possint Monachi delinquentes; & nullus nostri Ordinis Prior expoliare habitu possit Monachum, quantumvis gravissimum sit ejus delictum: ipsum vero carceratum retineat, usque dum provideatur a Capitulo Generali, sive a Patre Generali. Priores Habitu Monachos expoliandi facultatem non habeant.

Extravagans II.

§. 205. Monachi, qui crimen aliquod jure civili corporali morte plectendum suæ Professionis obliti perpetraverint, a Capitulo Generali aut privato, vel a Visitatoribus Generalibus ad carcerem perpetuum condemnentur.

Extravagans III.

§. 206. Ex indultis a Sancto Pio V. nostro Ordini concessis Pater Generalis per se ipsum, seu ejus Ministros sæculares, vel etiam dicti Ordinis Regulares, etiam Professos Apostolica auctoritate punire & corrigere poterit Monachos quorumcumque criminum & delictorum reos, quantumvis gravia & enormia fuerint; Sed in casibus, in quibus de jure communi pœna mortis locum habere potest & debet, eisdem Monachis taliter delinquentibus carcerem perpetuum, vel ad tempus eadem Apostolica auctoritate dare & assignare, ac illos in carcere hujusmodi detineri facere, aut illos ad triremes etiam perpetuo vel ad tempus condemnare, & relegare; prout etiam habitu expoliare poterit tam in Generali vel in privato Capitulo, quam si solus procedere velit inter Capitulum & Capitulum; dummodo tamen ad id Seniorum gravis & maturi consilii in regimine expertorum accedat assensus: ut latius in Brevibus Apostolicis desuper expeditis continetur. Monachorum judicium penes Generalem Ordinis.

Extravagans IV.

§. 207. In sententia Expulsionis a nostra Religione omnino servetur Breve & Decretum fel. rec. Urbani VIII. omniaque, quæ in eo præscripta sunt, videlicet, quod nullus nostri Ordinis Monachus professus possit in posterum habitu expoliari, ab eoque expelli, quin sit vere incorrigibilis. De incorrigibilibus expellendis, & expulsionis modo.

Incorrigibilis nullatenus judicetur Monachus, nisi concurrant omnia, quæ de jure requi-

runtur,

runtur, ut incorrigibilis præsumatur. Et præterea probetur pœnitentiis & jejuniis per spatium sex mensium in carceribus Monasterii, sicut moderando Decreta Urbani VIII. disposuit Innocentius XII.

Si transacto dicto spatio temporis non resipiscat, induratusque perseveret in sua impœnitentia & incorrigibilitate, possit expelli a Religione tanquam membrum putridum; sed dumtaxat à P. Generali cum consilio & assensu sex Patrum Graviorum Religionis, in singulis Capitulis Generalibus ad id deputandorum & eligendorum; factoque primum & compilato processu, pleneque probatis causis expulsionis, juxta canonicas Sanctiones, stylum & Constitutiones Ordinis.

Expulsus maneat subjectus jurisdictioni & obedientiæ Ordinarii Diœcesani, incedatque in habitu clericali, donec ad Religionem revertatur. Itaque P. Generalis teneatur sententiam expulsionis Ordinario notificare in eodem exequutionis tempore.

Nulli ex prædictis expulsis literæ testimoniales expulsionis concedantur; Sed ad Sanctam Sedem Apostolicam remittantur, vel ipsos hortentur, quod in aliam Religionem ingrediantur.

Expulsi maneant suspensi ab exercitio Ordinum susceptorum toto tempore, quo extra Religionem vixerint: sublata Episcopis & Ordinariis locorum facultate moderandi vel relaxandi dictam suspensionem, licentiamque illis concedendi ad exercitium dictorum Ordinum.

Quæ omnia & singula sub pœnis privationis omnium officiorum, & vocis activæ & passivæ, inhabilitatisque perpetuæ ad illa & alia imposterum obtinenda, cum reservatione dictarum pœnarum Sedi Apostolicæ, prout in dicto Brevi, in posterum observari decernimus; & irritum ac inane & invalidum omne illud, quod contra prædicta fuerit factum, declaramus.

Stylus ergo & praxis in posterum observanda erit, quod Visitatores aut Judices in suis sententiis declarent Monachum delinquentem ob sua delicta habitu expoliandum esse, & a Religione expellendum; atque sententiæ exequutionem remittant ad Patrem Generalem; qui viso & examinato processu, habitoque consilio & consensu dictorum sex Patrum a Capitulo Generali assignandorum confirmet vel infirmet sententiam, prout justum videbitur.

Extravagans V.

Quibuscum de commissis gravibus culpis non sit dispensandum.

§. 208. Nec Pater Generalis nec Diffinitorium Capituli Generalis dispensare possint ad obtinenda aliqua officia electionis aut Magistri Novitiorum, Confessoris, aut Prædicatoris, Monachos, qui commiserint aliquod delictum ex infrascriptis, vel ipsis majus vel simile, videlicet: Peccatum carnale: Furtum de rebus Ecclesiæ vel Sacristiæ, aut triginta ducatorum ex aliis rebus Monasterii: Solemne perjurium: Falsum testimonium contra aliquem in Judicio;

Qui duabus vicibus fugitivus fuerit: Qui aliquem notabili aut enormi percussione vulneraverit: Qui Confessiones manifestaverit: Qui crimen Læsæ Majestatis commiserit, aut hujusmodi criminis fautor fuerit: Qui condemnatus fuerit a Sancto Inquisitionis Officio in rebus fidem concernentibus: Qui in aliqua electione pro se ipso votaverit. Quorum & similium dispensatio ad Capitulum Generale solummodo & insolidum pertineat. Quoad vero delicta sensualia & carnalia etiam post sententiam poterit P. Generalis dispensare; quando ipsi constiterit per relationem suorum Priorum aut Visitatorum, quod reus cum vita religiosa & exemplari per aliquot annos sit emendatus.

CONSTITUTIO XXXI.

Quando Prior in correctionibus sequi debet consilium Deputatorum, aut sui Capituli.

§. 209. Exequi possit quilibet Prior per se ipsum pœnas in dictis Constitutionibus de gravibus & gravioribus culpis taxatas, quando manifeste apparuerit in eas Monachum aliquem incurrisse. Si tamen Monachus, cui hujusmodi culpa impingitur affirmat, illam gravem seu graviorem non esse, aut de hoc dubitatur per Monachos aliquos de Conventu, Prior consilium habeat super hoc cum Monachis sibi per suum Capitulum ad habenda consilia deputatis. Verum in judicando culpas graves & graviores, quæ in prælibatis Constitutionibus non sunt expressæ, sequatur Prior consilium a Deputatis prædictis. Cæterum in imponenda seu remittenda, mutanda, laxanda vel gravanda pæna gravissimæ culpæ, Prior sequi consilium sui Capituli teneatur. Si tamen Priori videatur, quod pœnam culpæ gravis aut gravioris, in Constitutionibus suprascriptis taxatam, oporteat aggravari contra illum, de quo constet culpam hujusmodi incurrisse, ad hoc judicandum Deputatorum sequatur consilium.

CONSTITUTIO XXXII.

Quando poterit Prior per se ipsum dispensare in pœnitentiis.

§. 210. Dispensare in pœna culpæ gravis, & eam mutare, vel laxare, solus Prior possit, quandocumque sibi rationabile videatur; sed super culpa graviore consilium ad præmissa cum Deputatis debet habere. Oneramus etiam conscientias Prioris & Deputatorum, ut in pœnis hujusmodi judicandis, dispensandis, commutandis, laxandis, ac imponendis se discrete exhibeant, præ oculis solum Deum habentes; amore, odio, favore, timore & quolibet alio impedimento postpositis, quatenus justitia compleatur & fructus correctionis & emendationis accrescat. Potius tamen in præmissis pœnis ad misericordiam, quam ad crudelitatem intendant.

CONSTITUTIO XXXIII.

Quomodo imponi debeant pœnitentiæ culparum gravium & graviorum.

§. 211. Graviorum culparum pœnas coram omnibus in Capitulo Prior imponat, nisi in culpis occultis aliter sibi videatur cum Deputatorum consilio faciendum. Si vero culpa non occulta sit talis, quæ merito sit illico punienda, & videatur mora nociva, si spectatur culparum Capitulum, congreget statim Prior suum Capitulum pro judicanda & imponenda pœna hujusmodi gravioris culpæ. Verum pro gravi culpa poterit pœna extra Capitulum judicari, si Priori cum Deputatorum consilio videatur.

CONSTITUTIO XXXIV.

Quomodo se gerere debeat Prior in dando, aut commodando.

§. 212. Panem in grano, vinum, monetam, aut res alias quascumque magni valoris in eleemosinam, seu alias gratiose Prior non donet,

Facultate Prioris in rebus dandis aut commodandis.

donet, nisi quantum consideratis facultatibus Monasterii per eum & Monachos in Sacris constitutos fuerit prætaxatum, quod Prior solus, vel cum Deputatorum consilio dare possit. Poterit tamen de rebus Monasterii mutuare vel commodare, moderate tamen & sic discrete, videlicet: sub talibus pignoribus, aliisque idoneis cautionibus, in convenienti custodia reponendis, id faciat; quod sine difficultate Monasterium mutuata sive commodata recuperet. Si tamen res commodandæ, attentis Monasterii facultatibus, magni valoris extiterint, Deputatorum consilium habere debebit.

Extravagans unica.

Monachis ... non ... bona Monast. absq; licentia Prioris ... commodare.

§. 213. Nullus Monachus, administrationi bonorum temporalium nostrorum Monasteriorum præpositus, ea commodare vel in mutuum dare possit absque expressa licentia Priorum; aliàs in pœnas, proprietariis debitas, juxta quantitatem rei commodatæ vel in mutuum datæ, incurrat.

CONSTITUTIO XXXV.

Quomodo debeat se habere Prior in operibus & in ædificiis.

Reparationes a Prioribus faciendæ. Constructiones vero novæ non sine consensu Capituli.

§. 214. Reparanda necessario tam in Monasterio quam in ejus hæreditatibus, quilibet Prior, prout viderit expedire, faciat reparari. Si tamen reparatio hujusmodi magnas requirat expensas, Monasterii facultatibus super hoc attentis, habeat in hoc Deputatorum Consilium. Præterea si aliqua sint de novo ædificanda, quæ magnas expensas requirunt; non fiant sine consensu Capituli.

Extravagans unica.

Pro Domibus novis Capituli Gener. requirenda approbatio.

§. 215. Priores novarum Domorum non possint in eis nova ædificia quoquomodo construere, quin prius planta ad nostrum Capitulum Generale, vel ad Patrem Generalem infra Capitulum & Capitulum transmittatur: ut ædificii utilitas, convenientia, & expensæ ab illis examinentur, & sine ipsorum licentia & approbatione nullatenus executioni mandentur; quæ vero in Capitulo Generali vel a Patre Generali ordinata fuerint in constructione ædificiorum, omnino Priores observare teneantur.

CONSTITUTIO XXXVI.

De Electione & officio Procuratoris in temporalibus, & de ejus obligatione reddendi rationes.

Procurator a quibus eligendus.

§. 216. Eligatur seu assumatur in Procuratorem cujuslibet Monasterii per Priorem & Capitulum, seu ejus partem majorem, unus de Monachis Professis constitutus in Sacris, qui ad Prioris consilium & mandatum bona temporalia Monasterii recipiat, & fideliter administret. Si tamen videatur expediens, poterit unus de Fratribus Laicis in Procuratorem assumi. Quod si unus Procurator non sufficit, possunt modo prædicto duo aut plures constitui. Procurator autem seu Procuratores hujusmodi teneantur quater in anno Priori, & per eum ad hoc assignatis, in præsentia claves arcæ tenentium, de administratis reddere rationem; & in una de istis quatuor vicibus sint deputati præsentes. Officium vero Procuratoris non de facili sibi tollatur, ex causa tamen legitima poterit illum Prior cum Deputatorum consilio & consensu, vel major & sanior pars Capituli, etiam nolente Priore, ab hujusmodi officio removere.

Quod sit ejus munus, quibusve rationem debeat reddere.

Extravagans I.

§. 217. Quilibet Religiosus, habens officium dandi & recipiendi pecunias, aut administrandi fructus redituum, possessionum, & granciarum, aut Cappellaniarum, & Missarum, quæ celebrantur, teneantur reddere rationem & computa semel in anno, præsentibus Priore, Deputatis, Depositariis & Procuratoribus.

Rationem quoque reddere teneantur, qui pecunias administrat.

Extravagans II.

§. 218. In quocumque nostrorum Monasteriorum habeatur liber, in quo scribantur omnes & singulæ possessiones, hæreditates, funda, & reditus Monasterii: a quonam & quibus conditionibus & oneribus donata sunt; simulque spiritualia Beneficia, quæ pro ipsis in Monasterio aguntur.

Libri proventuum, onerumque quolibet in Monasterio habendi.

Extravagans III.

§. 219. Præsidens Procurator aut Custos absque scrupulo conscientiæ possint moderate & prudenter corrigere verbis vel facto pro eorum arbitrio famulos, servientes, & commensales intra Monasterium.

Præsidentis, & Custodis in famulos auctoritas.

Extravagans IV.

§. 220. Quilibet Monachus in reddendis rationibus & computis deficiens, atque debitor resultans, ipso facto voce activa & passiva privetur, & clausuræ intra Claustra pœnam substineat absque aliqua dispensatione, donec debitum solvat & satisfaciat. Si vero Communitas ob justas causas sibi bene visas dicto Monacho debitum ser. ser. condonet vel remittat; nihilominus tamen voce activa & passiva, ut prius, privatus remaneat, donec & quousque per Capitulum Generale aut privatum, ac præhabita de casu informatione, ab hujusmodi privationis pœna absolvatur -- *Supradicta Extravagans quarta inopinanter ab emanuense prætermissa, superadjuncta fuit sciente Eminentissimo Cardinale Petra Ponente, in quorum fidem &c.*

Pœna contra deficientes in computis.

A. Archiepiscopus Petren. Secret.

Extravagans V.

§. 221. In electione Procuratoris Temporalium concurrere debeat consensus Prioris, & consensus Capituli, seu majoris illius partis. Si tamen casus discordiæ contingat, nempe vel quod major pars in Procuratore eligendo non concordet, vel Prior dictæ majori parti Capituli non assentiatur seu consentiat; decem scrutiniis, infra duos dies perficiendis, sine electione Procuratori transcursis, prædicta electio ad Priorem devolvatur; qui tunc Procuratorem eligat Monachum, qui sibi videbitur magis expedire.

De circumstantiis electionis procuratoris.

Extravagans VI.

§. 222. Omnes Monachi, administrationi bonorum Temporalium a Prioribus præpositi, ad Priorum nutum sint amovibiles. At vero Procurator Temporalium amoveri non possit nisi ex causa legitima, vel a Priore cum consensu Deputatorum, aut majoris partis illorum, vel a majori parte Capituli, ut in hac Constitutione disponitur.

Prioris auctoritas in Monachos temporalium administratoribus.

Extravagans VII.

§. 223. In quolibet nostrorum Monasteriorum adsit in loco publico Tabella, in qua referantur Benefactores Monasterii, obligationesque Deum pro illis orandi; Necnon alia Tabella, in qua Benefactores totius nostri ordinis in communi pariter describantur.

Tabella Benefactorum quolibet in Monast. appendenda.

CONSTITUTIO XXXVII.

Quod in quocumque ex nostris Monasteriis adsit Arca Communitatis cum duabus clavibus. De electione Capserii, & de Arca Depositorum, & Depositario.

§. 224. Arca Communitatis sub duplici clave in quolibet nostri Ordinis Monasterio teneatur, in qua moneta cujusvis materiæ, sive alia quæcumque, in auro, argento seu rebus pretiosis consistentia, reponantur. Quarum clavium unam Prior seu Monachus Deputatus ab eo, alteram teneat alius Monachus ad id per Capitulum assignatus. Poterit tamen, si velit, Capitulum duas claves habere, & pro eis tenendis duos de Monachis assignare.

A quibus duæ tenendæ claves.

Extravagans I.

§. 225. In nostro Ordine non recipiantur deposita, nisi simpliciter absque aliqua cautione neque obligatione. Strictèque defendimus & prohibemus, quod nullus Prior nec Vicarius, neque aliquis alius in eorum absentia, audeat assumere aliquid ex tali Deposito sine Deponentium licentia & consensu; Qui vero contrarium fecerit, a nostris Visitatoribus Generalibus gravissime puniatur.

Deposita non recipienda cum obligatione.

Extravagans II.

§. 226. Si in aliquo necessitatis casu, aut eventu, vel ad aliquam piam causam cuilibet Monacho data fuerit pecunia, eam in Arca Conventus deponat, exindeque non extrahatur sine Prioris licentia. Et reprehendimus Monachos importunè inquietantes Priores suos pro eleemosinis, aut Missis, licentiisque frequentibus ad sua loca & terras eundi, causarum piarum quæsito colore vel prætextu. Insuper Monachi, qui transmittuntur de uno ad aliud Monasterium pecunias ex itinere superstites deponant in Arca Monasterii, ad quod accedunt, ut Monasterio, ad quod pertinent, consignentur.

Monachorum pecunia in Arca Conventus servanda.

Extravagans III.

§. 227. Nullus Monachus procuret præstimonia, aut aliam provisionem Ecclesiasticam, neque acquirat reditus Regios, vulgo *Juros*, absque Patris Generalis licentia; quia si secus fiat, scandalum maximum oritur, malumque exemplum Sæcularibus donatur.

Provisiones Ecclesiast. &c sine Generalis licentia a Monachis non accipiendæ.

Extravagans IV.

§. 228. Prior est confirmator electionis Depositarii, seu claves Arcæ tenentis; quare secundum suam conscientiam potest acceptare vel non acceptare Depositarium, pro clavibus Arcæ tenendis a Capitulo electum. Si tamen vel major pars in eligendo non concordet & conveniat, vel Prior electionem dictæ majoris Partis non acceptet, decem scrutiniis biduo factis, devolvatur electio ad Priorem, qui in tali casu eligat in Depositarium, exclusis Vicario & Deputatis, Monachum, qui ipsi conveniens visus fuerit; Qui tamen, prout reliqui Officiales Bonorum Monasterii, semper ad ejus nutum maneat amovibilis.

Depositarius per priorem amovibilis.

Extravagans V.

§. 229. Monachi, quibus incumbit administratio temporalis Bonorum Monasteriorum, & exigentia redituum ad illa pertinentium, teneantur intra vigintiquatuor horas, ab eorum accessu ad Monasteria computandas, omnem pecuniam, quam secum adduxerint, in Arca Communitatis reponere & consignare; & insuper prohibemus Prioribus, Vicariis, Præsidentibus, & Depositariis, sub pœna suspensionis ab officio per sex menses, aliisque nostrorum Visitatorum arbitrio infligendis, pecuniam quovis titulo ad Monasteria pertinentem extra dictam Arcam Communitatis habere, seu in cellis vel officinis sub eorum potestate, quovis quæsito colore, ullatenus retinere. Si qua vero pecunia propter necessitates Monasterii in mutuum vel commodatum accipiatur, etiam in Arca Communitatis reponatur, & a Depositario claves Arcæ tenente registretur, atque in computatis generalibus illius ratio reddi omnino debeat.

Acceptæ ab administratoribus pecuniæ continuò in Arca reponendæ.

Extravagans VI.

§. 230. In omnibus Monasteriis præter Arcam Communitatis, in qua Monasterii communis pecunia deponitur, alia etiam existat specialis pro Monachorum peculiis cum duabus etiam clavibus, quarum unam Prior, alteram Monachus ab ipso cum Deputatis vel cum suo Capitulo secundum consuetudinem Monasteriorum designandus, habeat; in qua teneantur singuli Monachi omnem pecuniam ipsis ad usum pro suis necessitatibus permissam, seu quomodolibet pertinentem, consignare & deponere; inque nullam quantitatem extrahere possint, nisi de Superioris licentia. Præterea nullus Monachus dictam pecuniam sibi ad usum concessam, excepta ea parva quantitate, cujus consumendæ licentiam a Superiore habeat, vel peculia aliorum Monachorum apud se retinere, vel aliis quibuscumque Personis custodiendam tradere audeat; sed in prædicta Arca peculiorum præcise deponi debeat, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ per triennium.

In quolib. Monasterio alia Arca servanda pro peculiis Monachorum sine Superioris licentia non extrahendis.

Extravagans VII.

§. 231. Nullus Monachus possit opera per se ipsum manufacta vendere; sed si quæ ab aliquo facta fuerint, Prioribus exhibeantur, ut eorum arbitrio de ipsis disponatur; Quod si Monachus opera ab ipso manufacta absque licentia Prioris vendiderit, pœna proprietarii juxta qualitatem culpæ debite puniatur.

A Monachis manufacta non vendenda.

CONSTITUTIO XXXVIII.

Quod non recipiantur plures Monachi, quam illi, qui sustentari possunt cum reditibus Monasterii.

§. 232. Non recipiantur Monachi in majori numero quam possint de Monasterii facultatibus commode sustentari, ne egestatis prætextu mendicantes vagari extra Monasterium compellantur, quod non est nostri Ordinis, immo potius Ordinum mendicantium. Insuper quatenus commode fieri poterit, observetur, quod Monachorum recipiendorum duæ partes ad minus Divino deputentur Officio; Alii vero ad Domus servitia recipiantur in Fratres, laicos apud nos vulgariter nuncupatos. Alioquin receptores debite puniantur.

Quod Monachis non ceat quæstuare.

Extravagans I.

§. 233. Nullatenus possint acquiri bona, nec stabilia, nec mobilia, vel reditus per viam successionis aut hæreditatis ab intestato, quæ pertineat ad aliquem Religiosum in iis Monasteriis, in quibus viget consuetudo non succedendi ab intestato in hæreditatibus. In illis vero Monasteriis, in quibus consuetudo est succedendi ex persona Monachorum, non prohibentur hujusmodi jure successionis uti; semper tamen attendant ad bonum nostri Ordinis nomen, & cum religiosa consideratione ad qualitatem & possibilitatem illarum personarum, ex quibus provenit hæreditas,

De successionibus in bonis, & hæreditatibus.

reditas, & ad paupertatem, necessitatem, & debita consanguineorum; & quatenus expediens judicaverint, in his casibus consilio majoris partis Capituli ab hoc jure succedendo poterunt laudabiliter abstinere; ut declaravit noster Ordo ex facultate S. M. Pauli III., & usu est confirmatum. Si vero aliquis Monachus, sive Monasterium fuerit institutum hæres, aut ipsi relictum aliquod legatum vel donatio tam in Testamento quam alio quocumque modo, Monasteria indistincte, & unumquodque illorum poterunt acceptare tales institutiones, legata, & donationes, & retinere talia bona, etiamsi sint bona stabilia & reditus.

Extravagans II.

Bona immobilia &c. non emenda, nisi de licentia Generalis & de Generalis licentia.

§. 234. Nullum nostrum Monasterium emere possit aliqua bona immobilia, reditus, jura, & alia similia absque licentia Patris Generalis, cui commendatur, ne hujusmodi licentiam faciliter concedat. Ut autem Monasteria in suis reditibus & possessionibus, ut par est, conserventur, illud Monasterium, quod a suis reditibus & possessionibus temporum calamitate defecerit, vel quolibet eventu propria bona perdiderit, compensari & integrari valeat de prædictis bonis & reditibus perditis, acquirendo alia bona & reditus tantæ saltem existimationis, quantæ erant bona & reditus, a quibus defecit. Illa vero Monasteria, quæ dotem & reditus sufficientes non habent, pro decenti & congrua sustentatione Monachorum ipsis designatorum, facultatem habeant acquirendi bona quæcumque mobilia vel immobilia, & reditus, quocumque jure aut titulo ad ipsa quomodolibet pertinentia, usque in quantitatem, illis a Capitulo Generali juxta numerum Monachorum taxatam vel taxandam.

Extravagans III.

Excipiuntur Monasteria Monialium.

§. 235. Sub dispositione præcedentium Extravagantium non comprehendantur Monasteria nostrarum Monialium.

Extravagans IV.

Cappellaniæ vero accipiendæ.

§. 236. Nostra Monasteria possint acceptare, & acceptent quascumque Cappellanias, quas Fideles pro eorum devotione voluerint instituere cum licentia Ordinis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum, cum quocumque numero Missarum, aut aliorum bonorum spiritualium, & retinere bona & reditus, ipsis pro omnibus supradictis donata vel relicta. Si vero pro supradictis eleemosina, aliquave dotatio desuper facta, aut facienda, in numerata pecunia Monasteriis data fuerit, cum tali pecunia ne dum possint, verum debeant & teneantur emere bona stabilia & reditus, illaque retinere & possidere: Ut a Sacra Congregatione Concilii decretum, & inviolabiliter observari mandatum fuit.

CONSTITUTIO XXXIX.

De Examine, quod fieri debet illorum, qui recipi debent pro Monachis, & de eo quod præcedere debet pro Professione.

§. 237. Recipiendus ad Habitum nostri Ordinis, antequam ad illum admittatur, diligenter examinetur per Priorem, si velit, aut per aliquos per eum ad id assignatos: utrum pro statu clericali an laicali sit aptus, & in eo statu, quo sibi visum fuerit, recipiatur. Et si fuerit receptus in Clericum, fiat ei rasura ejusdem quantitatis, quæ fieri consuevit constitutis in Sacris, etiamsi non extiterit ad Clericalem Tonsuram promotus; cujus coronæ capillorum longitudo quantitatem duorum in latitudine digitorum non excedat, nec auris summitatem attingat. Fratres autem pro laicali statu recepti coronam non deferant; & mandamus & ordinamus, quod non possit super hoc dispensari absque Capituli Generalis, vel Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum licentia speciali.

De Tonsura capillorum pro Clericis, & Fratribus.

Extravagans I.

§. 238. Fratres in statu laicali recepti semper & perpetuo, absque aliqua dispensatione permaneant in ea vocatione & statu, in quo a Deo in Religionem vocati sunt; & cum sero ad Chorum accesserint, ponantur ad signum pœnitentiæ sicut Choristæ. Insuper Chorista, qui in Ordine Sacro constitui procuraverit, ipso facto graviter puniatur.

Quisque in ea vocatione qua cum in Religionem ingressus est, maneat.

Extravagans II.

§. 239. Non recipiantur ad nostrum Habitum Religiosi alterius Ordinis, sine licentia Patris Generalis, exceptis Canonicis Regularibus, aut Religiosi Ordinum Militarium.

Religiosi alterius Ordinis non recipiendi.

Extravagans III.

§. 240. Nullus possit recipi in Monachum, vel Fratrem laicum nostri Ordinis, qui ex Neophitis, seu noviter ad nostram Sanctam Fidem conversis, aut a Judæis intra quartum gradum, ortum vel originem ducat, aut descendat, sub pœna excommunicationis majoris ipso facto incurrendæ tam ab eo, qui professus fuerit, scienter tegens hunc defectum, quam ab illis, qui scientes ipsum receperint; & ulterius sit nulla & invalida professio. Quod confirmatum est per Bullam Apostolicam.

Neophiti, & recens conversi non recipiendi.

Extravagans IV.

§. 241. Sub eisdem pœnis non recipiantur in nostri Ordinis Monachos vel Fratres, qui descendunt, & originem ducunt a stirpe Maurorum & Saracenorum, usque ad dictum quartum gradum. Quod pariter est confirmatum per Bullam Apostolicam.

Nec oriundi a Mauris, vel Saracenis.

Extravagans V.

§. 242. Ex inviolabili praxi, & consuetudine antiquissima nostræ Religionis, quæ jam vim legis obtinuit, quandocumque aliquis in nostro Ordine recipi ad Habitum desiderat & petit, infrascripta omnino serventur:

Examen pro recipiendis.

Recipiendus ad Habitum a Priore cum Deputatis omni cura & diligentia de vocatione & intentione, quibus ad nostram Religionem accedit, prudenter examinetur; & in dicto examine discrete & caute spiritum, quo movetur, & in Religione recipi petit, intelligere & detegere dictus Prior & Deputati solicite conentur.

Si bono spiritu perfectaque vocatione moveatur, iterum examinetur de ætate, nomine tam proprio quam Genitorum, Avorumque utriusque lineæ, de Patria, ubi vivunt aut quandoque vixerunt; de officiis, quæ exercent vel antea exercuerunt: si habeant reditus & facultates ad congruam & decentem vitæ substentationem: si sint veteres Christiani

mundi ab omni macula & infectione Judæorum; Saracenorum, recenterve converforum, aut alterius cujufcumque Sectæ reprobatæ: fi fint vel fuerint liberi aut fervi: fi recipiendus fit natus ex matrimonio legitimo: fi matrimonio fit ligatus, illudve contrahere promiferit; aut alterius Ordinis fit Religiofus.

Si eft major fexdecim annorum, iterum examinetur: Si aliquod obtinuit officium vel munus publicæ feu particularis adminiftrationis, cujus computa reddere teneatur? Si ære alieno & debitis gravetur, quæ fuis facultatibus perfolvere omnino non poffit? Si aliqua gravia & enormia delicta commiferit, de quibus ab aliquo Judice fit proceffatus, vel proceffari & damnari timeatur? Si fanus fit corpore, vel habeat aliquam infirmitatem actualem vel habitualem occultam, qua impediri poffit a vita communi Monaftica & Regulari, ejufque afperitatibus tolerandis.

Si hoc examine conftiterit recipiendum habere aliquem defectum ex relatis in prædictis interrogationibus, omnino debeat a Priore, prudenter tamen & difcrete, repelli; nec Conventui proponi fub pœna privationis vocis activæ & paffivæ, omnium Officiorum, graduum, honorum, & dignitatum, & inhabilitatis perpetuæ ad hæc & alia impofterum obtinenda; & fi fuerit facta propofitio, eafdem pœnas incurrant fcienter recipientes, juxta Conftitutionem Sixti V. & moderatorias Gregorii XIV. & Clementis VIII., quæ pro recipiendis in qualibet Religione emanarunt, poftquam prædicta omnia ex noftra diuturna confuetudine jam obfervabantur.

Sin vero recipiendus nullum ex his fe habere defectum dixerit, refponfa illius in Summario fcribantur, moneaturque & certificetur ipfe recipiendus, quod ante profeffionem de omnibus fupradictis fumi debet plenaria informatio, qua fi conftiterit, ipfum fuis refponfis veritatem celaffe, prorfus a noftra Religione debet expelli.

Si recipiendus fateatur, vel aliàs conftet ex legitimo Matrimonio natum non effe, antequam recipiatur, omnino fieri debeat juxta tenorem Conftitutionis Gregorii XIV. & anteriorem Praxim noftri Ordinis informatio plenaria de vita, moribus, indole, ingenio, & virtute recipiendi; quibus defectus Natalium fuppleri poffit & valeat, fperetùrque fore valde proficuum utilemque Religioni. Quo cafu poterit ad noftrum Habitum recipi, profiteri, Sacris Ordinibus initiari, voceque activa & paffiva fuo tempore gaudere; nifi forte illegitimus alicujus Religiofi fuerit filius, quo cafu dictus illegitimus nullatenus poffit vivente Patre recipi in Religione eadem.

Cum autem recipiendus fuerit naturalis Villæ aut Oppidi per fex leucas a Monafterio, in quo recipi debet non diftantis non proponatur Conventui abfque licentia Patris Generalis: qui ipfam non concedat nifi juftis de caufis quæ in utilitatem Monafteriorum cedant; Nifi forte in aliquibus Monafteriis adfit contraria confuetudo, eos abfque dicta licentia recipiendi, quæ toleratur.

Præterea diligenter attendant Prior & Deputati, ne Genitores, Avi, vel Fratres recipiendi exerceant aut antea exercuerint officia aliqua, quæ in æftimatione communi vilia, aut infamiam inducentia reputentur, videlicet: fi fint vel fuerint Hiftriones, Gladiatores, feu cum Hominibus vel beftiis Luctatores, Scænici vel Citharedi in locis publicis ob lucrum, publici Lufores, Carnifices, Laniones, Tibicines, Bajuli, Caupones publici, olei, aceti, comeftibiliumque venditores, Sutores, Lanifices, Calceatores, Coriarii, Hofpitatores, Machinatores, Muliones, Filii publicarum Meretricum, & illarum Genitores, omnefque complices in earum lucro & exercitio, Ufurarii, Falfarii, Proditores, Latrones, Affaffini, qui peccatum contra naturam commiferint, aliaque fimilia, quæ in opinione prudentium in Villis & Oppidis vilia & infamia reputantur; a quibus omnibus, nifi Fratres, Genitores, & Afcendentes ad habitum recipiendi fint prorfus liberi & immunes, non admittantur, & admiffus Novitius expellatur; caute tamen & prudenter, ne ipfi infamia oriatur.

Caveant infuper, quod fimiliter rejiciantur, fi in quocumque gradu, etiam remotiori conftiterit defcendere ex ftirpe Maurorum, Judeorum, aut noviter converforum ad noftram Fidem vel in ea fufpectorum; feu illorum, qui publice pœnitentiati feu reconciliati quandoque fuerint à Sancto Officio Inquifitionis, feu ab alio quocumque Judice publice etiam puniti fuerint pœna infamiam inducente; quia hujufmodi ad Profeffionem non poffunt in noftro Ordine admitti fub pœnis Extravagantis III.

Poftquam in prædicto fine aliquo defectu repertus fuerit recipiendus, procedatur ad examen de fufficientia in Grammatica & Latinitate, de voce, vifus integritate, & cantu firmo, per dd. Priorem & Deputatos fimul cum Magiftro Novitiorum & Correctore cantus; quorum omnium fi eorum judicio omnino capax & idoneus non fuerit rejiciatur. Sin vero aliquam magnam habilitatem in noftris Choris neceffariam obtineat; ut puta, fi Organifta, muficæ Compofitor, vel alicujus inftrumenti peritus extiterit, defectus latinitatis eorum arbitrio & prudentia fuppleri poffit & valeat.

Peracto examine, approbatoque a Priore & Deputatis feu illorum majori parte, recipiendus proponatur Monafterii Capitulo; in quo Examinatores prædicti, antequam ad fuffragia procedatur, de fufficientia, reliquifque partibus & qualitatibus hujufmodi recipiendi in examine expertis plene & fideliter informent. Dum fit hæc informatio, a Capitulo egrediantur confanguinei recipiendi, & ejufdem Patriæ naturales, fi qui in Capitulo adfuerint, ad fuffragandum tamen cum cæteris vocalibus, informatione peracta, reverfuri. De fcrutin[io] & fuffragi[is]

Poftea procedatur ad receptionem per fuffragia fecretà, quæ debet effe canonica & a toto Capitulo, vel faltem a majori illius parte, & fimul a Priore Novitius debet admitti, ut præfcribitur Extravaganti I. ad Conftitut. XVI. Sin vero fuffragia fuerint æqualia, votum Prioris non fufficit, ut admittatur, fed neceffario expelli debeat ob defectum majoris partis Capituli. Huic vero & aliis hujufmodi receptionibus cum Priore affiftant, tamquam Scrutatores, Novitiorum Magifter, & Vicarius, feu, abfente Vicario, alius ex Capituli fenioribus.

Præterea dicta forma fervatà, currente Novitiatus & Probationis anno, aliis tribus vicibus (prout hactenus ex inviolabili noftri Ordinis confuetudine obfervatum fuit) Novitius Capitulo proponatur; ut ab ipfo recipiatur, videlicet: Prima poft quatuor menfes ab Habitus receptione completos: fecunda poft octo: tertia denique poft decem; prout Priori videbitur tempus requiri & fufficere, ut ante expletum probationis annum fieri poffit informatio plenaria de moribus & vita, ftirpis & fanguinis puritate Novitii, fecundum noftra ftatuta & privilegia, & facta informatio examinari approbarique poffit à Priore & Deputatis; ne aliter ultra annum De requifi[tis] ad Prof[ef]fionem.

proba-

probationis expletum Professio Novitio protrahatur. Omnibus tribus dictis propositionibus Novitiorum Magister Capitulum informet secundum Deum & suam conscientiam, præhabitamque de Novitio experientiam, de indole, moribus, humilitate, aliisque qualitatibus Novitii; pariter egredientibus a Capitulo, dum fit hæc informatio, ut in prima præmissum est, Novitii consanguineis, & ejusdem patriæ naturalibus, & post illam completam ad suffragandum cum cæteris similiter revertentibus. Informatione peracta, recipiantur suffragia, & regulentur, ut supra, ita, quod ab omnibus Vocalibus, vel eorum majori parte, & simul a Priore, Novitius admitti debeat, ut supra in prima præmittitur; Sin vero a majori parte Capituli non admittatur, rejici Novitius omnino debeat, nec iterum Capitulo proponi possit.

Quo vero receptiones maturius & liberius fiant, teneantur Priores diem, quo singulæ Novitiorum propositiones fient, per suas literas notificare Vocalibus absentibus, qui commode illis assistere possint, si velint. Primæ vero & ultimæ hujusmodi propositionum dies omnibus Vocalibus intra sex leucas a Monasterio distantibus prius necessario notificent tempore opportuno, ut si velint, dictis receptionibus adsint, & cum reliquis suffragentur; & si notificatio hujusmodi fuerit omissa, receptio sit nulla, quatenus illi, qui notificati non fuerint, reclament. Præterea si aliqui Vocales infirmitate impediti, Capitulo singularum dictarum receptionum interesse non possint, prædicti Scrutatores cum buxula clausa ad id præventa ad recipienda eorum suffragia a Priore transmittantur; quibus reversis, dictorum Infirmorum vota cum reliquis in Capituli buxulis misceantur & incorporentur, antequam omnium fiat regulatio & scrutinium.

De Informationibus antea perquirendis.

Tempore tandem opportuno, Novitioque jam ultimo, ut prædictum est, a Capitulo admisso, Prior cum Deputatorum consilio nominet, & mittat Monachum ejusdem Monasterii Professum, vel si valde distet a Monasterio patria Novitii, alterum ex professis Monasterii dictæ patriæ proximioris, prudentem, discretum, maturæ ætatis, atque peritum pro facienda plenaria informatione de moribus, & vita, sanguinis puritate, officiorumque vilium exemptione; quæ juxta Bullas Apostolicas tam communes quam speciales nostro Ordini concessas, Professionem cujuslibet Novitii præcedere debet, imposita pœna privationis vocis activæ & passivæ, omniumque officiorum, graduum, honorumque & dignitatum, quæ habuerint, & inhabilitatis perpetuæ ad hæc & alia imposterum obtinenda tam Prioribus quam Monachis, Novitium ad Professionem recipientibus, nisi dicta informatio præcedat.

Monachus iste sic nominandus nequeat esse consanguineus, affinis aut aliqualiter propinquus Novitii, nec ejusdem Patriæ oriundus, aut naturalis; sitque præterea liber ab omni suspicione & præsumptione puritatis sanguinis, aut cujusvis affectionis, amoris vel odii, amicitiæ vel inimicitiæ, tam cum Novitio quam cum suis Genitoribus & Consanguineis; omninoque teneatur in ejus executione servare formam in nostro Ordinario descriptam, sub pœna privationis omnium officiorum Ordinis, inhabilitatisque imposterum ad illa obtinenda.

Prior dare debeat suum mandatum & commissionem ad faciendam prædictam informationem simul cum Regio Privilegio nostro Ordini concesso, ut Testes ad testificandum compelli possint; & insuper tradat notulam nominum & cognominum tam Novitii quam suorum Genitorum & Avorum, Villarumque, ubi vivunt vel vixerunt, & officiorum, quæ exercent vel exercuerunt, fideliter extractam ex responsis Novitii in summario notatis, dum examinatus est ad primam receptionem. Juret insuper dictus Monachus, antequam exeat a Monasterio coram Priore & Deputatis in verbo Sacerdotis, se dictam informationem recte & fideliter facturum secundum nostri Ordinis statuta & instructionem. Et cum redierit ad Monasterium ita a se factam informationem coram ipsis Priore & Deputatis similiter juret: vel secundum stylum & instructionem completa informatione ad pedes illius juramentum hujusmodi faciat & subscribat.

Caveat diligenter Monachus deputatus, quod in hujusmodi informatione facienda instructionem solitam & usu receptam ad unguem prorsus servet; & antequam ad publicam procedatur, fiat omnino secreta inter personas antianas, & integræ fidei, nulliusque suspicionis, ut in instructione præscribitur, omni adhibita cura & indagine pro comperienda veritate ab illis, sub sigillo secreti promissione. Si in hac informatione secreta aliquem defectum substantialem repererit, sive in Novitio sive in ejus Descendentibus, duorum Testium omni exceptione majorum juramento comprobatum, ratione cujus Novitius ad Professionem admitti non possit, ad informationem publicam nullatenus procedat; sed secreto ab Oppido vel Villa discedens, illum defectum Priori quamprimum notificet. Prior vero cum cautela possibili & secreto servato Novitium Habitu expoliari, & a Monasterio expelli prudenter curet, ne ejus Familia expulsione diffametur.

Sin vero nullus defectus in secreta informatione a dicto Monacho inventus fuerit, statim procedat ad publicam coram Judice & Notario fideli & legali, quam factam & peractam a Judice petat sibi originaliter consignari, juxta Regium Privilegium ad hoc specialiter Religioni concessum, ne aliquod damnum Testibus immineat, cujus timore a deponenda veritate retrahantur. Consignatam informationem in forma authentica vel secum adducat, vel Priori cum certo Nuntio statim ad Monasterium remittat, ubi a Priore & Deputatis diligenter examinetur, & quatenus de illius legitimitate constet, ab iisdem approbetur, subscribaturque ab omnibus, approbationis Decretum, & ante Professionem Novitii Prior Capitulo notificet, qualiter facta, examinata & approbata fuerit ejus informatio; postea in Archivio Conventus custodienda reponatur, ut in Constitutione Gregoriana ordinatur.

Postquam omnia prædicta fuerint absoluta, annusque probationis terminatus, Novitius ad Professionem solemnem, ut in nostro Ordinario Cap. 11. §. 4. sine dilatione admittatur; & ad majorem cautelam, prout hucusque inviolabiliter observatum fuit, in literis suæ Professionis a Novitio illam emittente fiat sequens Protestatio -- Ego Fr. N. N. attestor & profiteor, quod sum Christianus vetus ex omnibus quatuor lineis, & quod semper ac constiterit contrarium, & me habere aliquam maculam seu infectionem Judeorum, Maurorum, Saracenorum, seu quodvis aliud impedimentum contra Bullas Apostolicas Ordini Sancti Patris Nostri Hieronymi concessas, expelli volo a dicto Ordine, expoliarique illius Habitu, & quod hæc Professio a me facta invalida sit, & nullius effectus -- Subscriburque a Novitio coram Testibus.

Protestatio facienda ante Professionem.

De Magistro Novitiorum.

Insuper quilibet Prior cum Deputatorum consilio eligat in Magistrum Novitiorum Monachum prudentem, expertum, quindecim saltem annos a receptione Habitus habentem, quique de Religionis zelo, morum honestate, vita exemplari, spiritualiumque discretione sit optime commendatus, cujus directioni, correctioni & disciplinæ tam Novitii quam Professi usque ad expletos septem Habitus annos omnino subjiciant; Prioresque dicto Magistro omnem auctoritatem necessariam concedant & committant, ut ab omnibus sub disciplina ejus existentibus obediatur, veneretur & simul timeatur; eosque omnino instruere, educare, & in spiritualibus juxta statuta Ordinis dirigere possit.

Ejus Privilegia.

Nullus præterea Monachus, ad hujusmodi Magistri Novitiorum munus electus, sine legitima causa a Priore approbanda se excusare & eximere possit; & si aliquis sine dicta causa se excusaverit, & acceptare renuerit officium hujusmodi, ad Prioris arbitrium puniatur. Prædicto etiam Magistro nullum detur officium cum proprio munere incompossibile, quodque sive in Novitiatu sive in Choro sive in Refectorio a suo munere impedire aut divertere aliqualiter possit; nec ad aliud in Tabellis deputetur communibus, quam ad hebdomadam, lectionem, pluvialemque pro Celebranti comitando; Totumque tempus, quo dicti Magistri munus exercuerit supra annos a receptione Habitus completos, ad lucrandam exemptionem triginta annorum ipsi pariter computetur.

Officium Magistri Novitiorum.

Caveat autem prædictus Magister, ut in educatione Novitiorum, & sub ejus disciplina existentium, illorumque correctionem, instructionem in nostro ordinario Cap. 11. præscriptam & laudabiles Monasteriorum consuetudines omnino servet. Attendat etiam, ne qui sunt in Novitiatu, ullum commercium, conversationem seu communicationem, nisi præcise in necessariis breviter expediendis, cum Monachis extra existentibus habeant; & si qui in hoc fuerint delinquentes, graviter puniat. Super quo maxime etiam invigilent Priores, Vicarii, & Præsidentes, Monachos extra Novitiatum, qui in prædictis defecerint tale commercium vel communicationem habentes, pariter corrigendo. Eorum nullus ad Novitiatum accedere vel ingredi valeat, nisi de Magistri vel Prioris licentia; Idemque observetur in communi dormitorio, ubi & quando Novitii dormiunt, seu in quolibet alio loco, ubi sub disciplina Magistri existentes fuerint congregati.

Curet proinde, ne in Novitiatu existentibus aliquod consignetur officium, in quantum commode fieri possit quod illis distractionis seu diversionis occasio sit, seu causa esse possit commercii & communicationis cum Monachis extra disciplinam existentibus; multoque minus cum Sæcularibus; & cum recreationis in Hortos vel in Campum sub disciplina ejus existentes egrediuntur, cum ipso Magistro, vel eo impedito, cum alio Monacho de Prioris licentia, simul procedant & permaneant; nec ullus Monachus extra disciplinam ipsis associetur.

Inviolabiliter præterea observet laudabilem diuturnam consuetudinem Ordinis, videlicet, quod singulis feriis sextis anni cum omnibus, qui sub ejus disciplina existant, faciat disciplinam in dormitorio communi sive in alio loco opportuno, ut alii etiam Monachi, si ex devotione velint, hujusmodi exercitio assistere valeant.

De Fratribus Laicis, eorumque numero.

Modo & forma prædictis Fratres Laici etiam ad Habitum & Professionem recipiantur, sub disciplina Magistri per septem annos existant, quibus in observantiis Ordinis & officiis servitutis, ob quæ recepti fuerint, a Magistro instruantur; prorsusque perseverent in statu suæ vocationis. In singulis vero Monasteriis in tali competenti numero admittantur, ut ab officiis servitutis, & temporalibus Monachi omnino liberi cum majori mentis tranquillitate divinis possint vacare.

Quod nec legere, nec Grammaticam possint edifcere.

Priores vero & Magistri maximopere caveant, ne aliquis Frater Laicus post receptionem Habitus legere, & multominus Grammaticam discat, nec illum aliquis Monachus sive Frater legere vel Grammaticam docere audeat; & qui secus fecerint, Novitiorum habitum per annum portent, nisi qui, ipsum docuerit Monachus, in Sacris constitutus existat; quo casu per dictum annum voce Capitulari privetur: In qua pœna nullus Prior dispensare possit.

De eorum officio.

Denique Fratres Laici singulis diebus post prandium & cœnam cum his, qui sub disciplina Magistri existunt, ad mensas Refectorii extergendas intervenire teneantur, donec viginti annos Habitus compleverint; Prioresque non permittant Sacerdotibus eos nimia reverentia & honore tractare; nec alio nomine vocari quam Fratrum: quod ipsum servetur cum aliis, qui Presbyteri non existant.

CONSTITUTIO XL.

De Tempore, quo durare debet Novitiatus, & dispositione bonorum Novitii.

Novitii non admittendi nisi post factam de bonis dispositionem.

§. 243. Nullus Novitius admittatur ad Professionem, nisi de rebus suis antea disponat juxta dispositionem Sacri Concilii Tridentini Cap. 16. sess. 25. de Regular. donando inter vivos Monasterio vel aliis Personis aut locis ad placitum, nihil sibi omnino reservans, ut spiritus ejus Christum sequatur liberius, a terrenis oneribus & eorum fiducia expeditus. Nec recipiatur cujusquam Professio ante annum probationis expletum.

Extravagans I.

De ætate requirenda in recipiendis.

§. 244. Non recipiantur ad Habitum illi, qui non habuerint decem & octo annos completos, quia in ætate minori non possunt cognoscere adeo perfecte statum, quem assumunt. Cum Personis tamen, quæ speciale meritum habent, poterit Prior cum suo Capitulo dispensare, ut ipsæ ad Habitum admittantur ante dictam ætatem; dummodo tamen Professio non recipiatur ante decimum sextum annum expletum, juxta Sacri Concilii Tridentini dispositionem Cap. 15. sess. 25. de Regul.

Extravagans II.

De tempore Novitiatus.

§. 245. Noviter Professi, saltem per septem annos ab Habitus receptione completos, sub disciplina Magistri Novitiorum subjecti perseverent, ut ex inviolabili praxi Ordinis in nostro Ordinario statuitur. Si autem in aliquibus Monasteriis vigeat consuetudo, ut longiori tempore Magistri disciplinæ subjiciantur, penitus observetur. Neque expleto dicto tempore a dicta disciplina liberentur, donec Priores de consilio suorum Magistrorum (absque tamen illorum aliqua hujusmodi liberationis prætensione) ipsis libertas concedatur. Si qui vero a dicta disciplina absolvi directe aut indirecte procuraverint, subjectio sub Magistro illis ipsomet facto ulterius prolongetur.

CONSTITUTIO XLI.

De Præcedentia & ordine sessionum inter Monachos.

§. 246. Præcedant Monachi in Sacris constituti in quibuscumque locis cæteros Monachos suos. Verumtamen inter prædictos constitutos in Sacris Ordo præcedendi minime observetur. Idem quoque inter cæteros Monachos Clericos & Laicos observetur.

Extravagans I.

Locus sessionis Correctoris.

§. 247. Quando Corrector Mensæ fuerit Hebdomadarius, in loco Correctoris sedeat, & aliunde corrigere aut emendare non valeat.

Extravagans II.

Sessiones cæterorum ab antianitate Habitus ordinandæ.

§. 248. Ubicumque Conventus se congregaverit, juxta antiquam Religionis nostræ consuetudinem Monachi sedeant & ordinentur secundum singulorum antiquitatem ab Habitu recepto: Ita tamen, ut Sacerdotes semper Diaconos, & isti Subdiaconos, licet Habitu antiquiores, præcedant: Subdiaconi Choristas: Choristæque Fratres Laicos: & Novitii sint omnium novissimi; Sin vero aliquis Monachus, postquam alii jam fuerint ordinati, adveniat, in loco, quem invenerit vacuum, constitui & sedere debeat.

Extravagans III.

Præcedentia Prioris, & Officialium.

§. 249. Priores absoluti Monasteriorum Professionis omnes alios Monachos præcedant, etiam antiquiores, qui Priores non extiterint, quos pariter præcedere debeant Secretarius & Procurator Generalis Ordinis actuales, quandocumque in nostris Monasteriis interveniant, non vero dictos Priores absolutos.

CONSTITUTIO XLII.

Quando Monachi habere debeant votum in eorum Capitulo.

Ad Actus Capitulares Professi tantumdem admittendi.

§. 250. Ad Capitulares actus non recipiantur, nisi Monachi Professi in Sacris Ordinibus constituti.

Extravagans I.

Votum non nisi in electionibus pro Monasteriis Professionis validum.

§. 251. Monachi propter eorum demerita transmissi ad alia Monasteria, necnon qui sunt Priores in Monasteriis, quæ non sunt eorum Professionis, quamvis sint intra viginti quinque leucas, non habeant vocem in electionibus Monasteriorum, ubi sunt professi; nec Monachus, qui est Vicarius Monasterii, cujus non est professus, habeat votum in electione Prioris illius. Votum tamen habebit in electione Prioris Monasterii suæ Professionis; & si fuerit intra vigintiquinque leucas, etiam ad electionem citari debeat. Itidem Monachi, qui sunt in Monasteriis novis, habeant votum in electione Prioris sui proprii Monasterii, ad eamque citari debeant, si existant intra viginti quinque leucas, nisi forte fuerint pœnitentiati.

Extravagans II.

§. 252. Monachi, qui in aliis Monasteriis obedientiam perpetuam repromittunt, non habeant votum in Capitulo ante quatuor annos completos a die repromissæ obedientiæ: Exceptis Prioribus, qui terminato Prioratu remanent perpetuo in aliis Monasteriis, ubi Priores extiterunt, atque Monachis illis, qui in Domibus novis permansuri obedientiam perpetuam pariter repromittunt.

Extravagans III.

§. 253. In posterum nullus Monachus habeat vocem in Capitulo, donec decem annos ab Habitu recepto compleverit, atque in Ordine Sacro constitutus extiterit. Collegiales tamen in Collegiis existentes, si sint in Sacris constituti, in dictis Collegiis votum habeant post sex annos ab Habitus receptione completos. Vocem in Capitulo nemo habeat, nisi post decem annos Habitus.

Extravagans IV.

§. 254. Monachi illi, qui habitu etiam retento, & cum legitima facultate assistunt eorum Genitoribus, aut alicui Episcopo, sive ex alia quacumque causa, Habitu retento, permanent extra Monasterium, non habeant votum activum neque passivum, etiamsi tempore electionis sint præsentes in proprio Monasterio. Monachi extra Monaster. manentes neutra fruantur voce.

Extravagans V.

§. 255. Monachi, ultra vigintiquinque leucas a propriis Monasteriis cum simplici patente Patris Generalis commorantes, nisi exiliati, aut legitime pœnitentiati existant, votum habeant, tamquam Vocales legitimi, in electione Prioris proprii Monasterii; Ad quam concurrendi atque accedendi licentia ipsis minime denegetur, neque ullatenus impediatur, habita vacationis notitia. Ad prædictam tamen electionem, citari non debeant, nisi Vocales intra vigintiquinque leucas existentes; ut in Constitutione 70. ordinatur: Exceptis tamen PP. Secretario & Procuratore Generalibus, atque Monachis assistentiæ Patris Generalis, Prædicatoribus Regiæ Majestatis, Lectoribus & Passantibus, qui in qualibet distantia prorsus citari debent. Qui vocari debeant ad electionem Prioris sui Monast.

Extravagans VI.

§. 256. Monachi, propter eorum demerita & culpas ad carcerem, seu reclusionem in Cella horis vacativis, etiam in propriis Monasteriis per sententiam diffinitivam condemnati, nullam vocem in Capitulo habeant; & si ad actus Communitatis ex reclusione egrediantur. Monachi vero, inquisiti de aliquo crimine, atque dum compilatur processus; carcere custoditi, vocem activam in Capitulo habere debeant, donec illis auditis, causa diffinitive terminetur; nisi inquisitio fuerit de aliquo delicto facinoroso, vel culpa graviori publica & manifesta, seu alia, cui in nostris Constitutionibus & Extravagantibus privatio vocis Capitularis ipso facto fuerit imposita: quibus casibus omni voce Capituli prorsus careant. Qui vero vocem habere nequeant in Capitulo.

Extravagans VII.

§. 257. Monachi extra propria Monasteria in aliis commorantes, ad electionemque Prioris suorum Monasteriorum accedentes, peracta electione & confirmatione Prioris, redeant ad Monasteria, ubi prius morabantur, nec vocem habeant in aliorum officiorum electione, sicut jam diu in nostra Religione observatum fuit. Monachi extra sua Monast. commorantes non habeant vocem nisi in electione Prioris.

CONSTITUTIO XLIII.

Quod Fugitivi quærantur a suis Prioribus: de facultate illos deprehendendi, & de pœnis pro illis puniendis.

§. 258. Fugitivi Monachi per suos Priores, quam citius commode fieri poterit, perquirantur, & per censuram Ecclesiasticam, vel alias, prout expedire videbitur, ad propria Monasteria redire cogantur, ac eis juxta suorum qualitatem excessuum secundum Constitutiones nostras pœnitentia imponatur; nisi forsan per Generale Capitulum de aliquo Monacho in speciali fuerit aliter ordinatum. Ad hæc: fugitivos censemus quoslibet Monachos, qui sine suorum Prælatorum licentia ultra metas Monasterii, quas Monachi sine licentia hujusmodi exire non debent, cum voluntate fugiendi, seu aliquod maleficium committendi abscesserint: vel qui ad loca aliqua de suorum Priorum licentia missi, exinde sua auctoritate cum intentione ad Monasterium non revertendi, recesserint. Cæterum universis & singulis Prioribus, ac Monachis nostri Ordinis omnes & singulos fugitivos Professos, cujuscumque nostri sint Monasterii, capiendi, & ad Monasteria, quorum sunt Professi, reducendi, plenariam concedimus potestatem; vel saltem fugitivorum Prioribus, expensis illarum Domorum, quarum illi fugitivi capti, Professi extiterint, notificent de hujusmodi captione: quatenus ad reducendum eosdem captos ad sua Monasteria certos Nuncios mittant; Verum, si aliàs apparuerit, aut verisimiliter præsumatur, quod Monachi cum sui Prioris licentia a suo Monasterio discesserint, non procedatur via aliqua contra eos. Præterea omnes Ecclesiarum Prælatos, necnon & quascumque alias Personas, jurisdictionem aliquam Ecclesiasticam quomodolibet obtinentes, aut alias, quæ sequuntur, exercere valentes, quam affectuose possumus, deprecamur in Domino, quatenus ad instantiam seu requisitionem cujuscumque Prioris vel Monachi nostri Ordinis fugitivos hujusmodi capiant, seu capi faciant, & eos Monacho vel Priori requirenti captos tradant, seu illos ad loca vel Personas, quæ vel quas Monachus vel Prior requirentes eisdem capientibus explicaverit, expensis Monasteriorum, quorum Professi sunt, mittant, implorato etiam auxilio super prædictis brachii Sæcularis, quatenus opus sit. Etiam Prælatis & Personis supradictis jurisdictionem habentibus, vel alias præmissa exercere valentibus, auctoritate Apostolica nostro Generali Capitulo concessa, qua fungimur in hac parte, ad universa & singula supradicta specialem potestatem atque licentiam impartimur. Præterea si ad Sacrum Ordinem quis, dum fuerit fugitivus, promotus extiterit, ad executionem hujusmodi Ordinis, aut ad aliquos actus Capitulares sine Capituli Generalis licentia nullatenus admittatur. Fugitivorum autem Monachorum pœna hæc erit: Fugitivus, qui intra quinque dies, a sui recessu numerandos, redierit, per quinque dies statim sequentes pœna gravioris culpæ cum disciplina in Refectorio tempore prandii post Benedictionem mensæ mulctetur, eisdem diebus in carcere retrudendus. Si autem post quinque dies, ante diem tamen quadragesimum redeat, ultra prædictam culpæ gravioris pœnam, decem diebus carceri mancipetur. Si vero post quadraginta, dum tamen ante annum reversus fuerit, præter jam dictam pœnam per dies xi. carcerali reclusioni subjaceat. In quorum singula sexta feria unam in capitulo culparum sustineat disciplinam; sed si post annum, quandocumque redierit, ultra præfatam pœnam carcerem semestri spatio substinebit; in quo singulis sextis feriis in pane & aqua abstineat, & disciplinam in capitulo culparum accipiat: necnon in actibus omnibus tanquam Novitius habeatur, donec per Priorem cum sui consensu Capituli in statum pristinum fuerit restitutus. Circa pœnas autem prædictas gravandi, illas præsertim contra illos, qui revertuntur inviti, & super eisdem dispensandi, præmaxime circa illos, qui voluntarie revertuntur, habeat Prior cum deputatorum consilio, prout eis rationabile visum fuerit, plenariam potestatem. Verum si quisque fuerit secundo fugitivus post debitam reconciliationem per Priorem & Capitulum cum ipso factam, ultra pœnas in hac Constitutione, ut præmittitur, designatas, sit semper ultimus omnium Monachorum tempore sui status Clericalis vel Laicalis, quos tempore sui regressus in Monasterio suo repererit; nec ad Confessoris, Vicarii, seu Prioratus officia possit eligi vel assumi, nisi cum eo per Generale Capitulum, & tunc etiam post tres annos a suæ reconciliationis tempore computandos, super dictis officiis fuerit dispensatum. Præterea, si tertio fuerit fugitivus adhuc per suum Priorem & Capitulum, prout præmittitur, reconciliari valebit: Verumtamen præter pœnas supradictas, voce Capituli perpetuo sit privatus. Insuper ad prædicta Confessoris, Vicarii & Prioratus officia sit intelligibilis ipso facto. Quoad vocem autem Capituli obtinendam, poterit cum eo per Generale Capitulum faciliter dispensari. Cæterum si quarto fugitivus extiterit, ejus reconciliatio ad Generale Capitulum solummodo pertinebit quoad habilitationem, quam tamen idem Capitulum non debet facere, nisi prius sui Prioris & Conventus bonam informationem habuerit super negotio hujusmodi fugitivi; & tunc Generale Capitulum prædictas pœnas, aut etiam alias, prout sibi videbitur, eidem fugitivo imponat, vel eumdem ad Monasterium suum remittat, illas passurum ibidem; quod decentius & expedientius extimatur. Poterit etiam Pater Generalis ipsum ad Ordinem recipere, pœnarum dispensatione Generali Capitulo reservata. Porro, qui ultra vicem quartam aufugerit, perpetuo & indispensabiliter pœnas inhabilitatis prædictas, & nihilominus pœnas alias, si quæ illi fuerint in perpetuum vel ad tempus impositæ, substinebit. Fugitivus pro prima vice a voce Capituli sit ipso facto suspensus; tamen possit eadem vox illi restitui per suum Priorem cum consensu Capituli: Pro secunda autem vice similiter sit suspensus a voce Capituli: quæ quidem non possit ei restitui; nisi per Patrem Generalem: Pro tertia vero vice sit quoque ab eadem voce Capituli suspensus, quæ non valeat sibi restitui nisi dumtaxat per Generale Capitulum.

Qui sint censendi fugitivi.

Et a quibus ad Monasteria reducendi.

Fugitivi si ad Sacros promoveantur Ordines, ad actus Capitulares non admittendi.

Fugitivorum pœnæ.

Extravagans I.

§. 259. Fugitivi, qui ad Monasterium residentiæ Patris Generalis accesserint, & redierint, disciplinam in Refectorio statim sustineant & in terra panem cum aqua comedant, iterum tertio & amplius, prout culpa postulaverit: reliquas vero pœnas in eorum proprio Monasterio, vel in alio, ad quod fuerint transmissi, adimpleant & sustineant. Insuper fugitivus, qui quater ab Ordine discesserit, in carceribus per sex annos recludatur: inde tamen poterit illum Prior ad Chori & Refectorii assi-

Fugitivorum qui ad Monast. residentiæ P. Generalis accesserint, pœna.

Pœna iterum fugitivorum quartum ab Ordine.

stentiam

stentiam extrahere; reliquo vero tempore iterum carceri mancipetur.

Extravagans II.

Priori facultas datur fugitivos comprehensos, vel redeuntes a censuris absolvendi.

§. 260. Quilibet Prior nostri Ordinis, aut Vicarius in Prioris absentia, quemcumque Monachum fugitivum ab illis comprehensum; seu quolibet modo ad suum Monasterium reversum & accedentem, ab excommunicationis censura, quam habitum derelinquens incurrit, & a quibusvis aliis censuris, si quas incurrerit, absolvere; eidemque per se aut per suos Confessarios omnia Sacramenta libere administrare possint & valeant.

Extravagans III.

Habitusque restituendi.

§. 261. Fugitivis, ad nostra Monasteria sine habitu redeuntibus aut venientibus, non possit habitus noster restitui, nisi a suo Priore vel a P. Generali.

Extravagans IV.

Pœna contra propria culpa Capitularem vocem amittentes.

§. 262. Quotiescumque Monachus in Sacris constitutus secundum nostrarum Constitutionum & Extravagantium dispositionem vocem Capitularem amittit, videlicet propter tractatus illicitos de electione habitos, & ob fugam; in his casibus Monacho delinquenti in Sacris non constituto auferatur Corona: Fratri vero Laico nexus ad utrumque Scapularis latus in pœnam annectantur, atque hujusmodi pœnæ eodem tempore durabunt, quo privatio vocis Capitularis Monacho in Sacris imposita durare debet.

Extravagans V.

Fugitivis tempus fugæ ad habitus antiquitatem, & vocem non computandum.

§. 263. Inviolabiliter observetur consuetudo nostri Ordinis, videlicet, quod Monachis primo fugitivis non computetur in habitus antiquitate, neque ad vocem in Capitulo habendam, neque ad præcedentiam, neque ad aliquid aliud totum tempus, quo extra Ordinem fugitivi existant, in quo nullatenus dispensari possint. At vero semel & iterum fugitivi aut a nostra Religione expulsi, seu voluntarie licentia debita egressi, cum ad illam reversi fuerint; aliam antiquitatem non sortiantur, nisi a tempore, quo ad Monasterium revertuntur: itaut sint novissimi omnium Monachorum, quos tempore sui reditus in Monasterio invenerint. Præterea secundo fugitivi, nisi post duodecim annos a tempore sui regressus ad Monasterium completos, ordinari non possint; & si ordinati jam fuerint, ab exercitio Ordinum dicto tempore sint suspensi. Tertio vero fugitivi in perpetuum non ordinentur, vel ab exercitio Ordinum susceptorum perpetuo suspendantur. Sin vero fuerint Fratres Laici, pro secunda fuga duodecim annis; pro tertia vero perpetuo sub disciplina Magistri Novitiorum indispensabiliter existant.

Secundo fugitivi non nisi post 12. annos ordinandi.

Extravagans VI.

Pœnæ contra fugitivos res a Monasteriis asportantes.

§. 264. Monachi fugitivi, qui aliquid pretii aut valoris a Monasterio ablatum secum portaverint, seu fuga durante illud abstulerint a propriis Monasteriis, perpetuo a Capitulo Generali, si expediens videbitur, eliminari possint, atque in Monasteriis, ad quæ missi fuerint, pœna gravioris culpæ per annum indispensabiliter puniantur.

Extravagans VII.

Quinquies fugitivi incorrigibilium pœna puniendi.

§. 265. Monachi, qui habitu dimisso ultra quinque vices fugitivi fuerint, incorrigibilium pœna puniri debeant: Sin vero fugitivi quicumque, antequam a Monasterii septis egressi fuerint, capiantur, in pœnas hujus Constitutionis fugitivis impositas non incurrant; Priorum tamen arbitrio puniri possint.

Extravagans VIII.

De fugitivis præ extu literarum Apostolicarum.

§. 266. Si, prætextu literarum Apostolicarum ab illo obtentarum, ad Villas vel Oppida Monasteriis circumvicinia aliquis Monachus nostri Ordinis fugitivus cum habitu nostræ vel alterius Religionis aut sæculari pervenerit; aut in illis vagari & manere quomodolibet præsumpserit; Priores, Vicarii sive Præsidentes, statim ad Ordinarium dictorum locorum accedant; & nostris Privilegiis utentes ab eo petant, ut fugitivo præcipiat, quod literas Apostolicas coram illo præsentet, præsentatasque examinari curent. Et si in examine legitimas ipse Ordinarius non invenerit, sibi ipsis curent fugitivum consignari. Consignatus vero carceri mancipetur, donec Pater Generalis de illo conscius provideat, quod ipsi magis expediens videatur. Sin autem literæ Apostolicæ legitimæ repertæ fuerint, a dicto Ordinario petant, ut dicto fugitivo præcipiat a circuitu nostrorum Monasteriorum, Villisque & Oppidis ipsis convicinis, recedere, sicut in Privilegiis nostræ Religionis disponitur.

CONSTITUTIO XLIV.

Quod spolietur habitu nostri Ordinis, qui non fuerit Monachus illius.

§. 267. Novitios fugitivos, & quascumque alias personas, quæ, nostri Ordinis non existentes, habitum nostrum portant, quilibet noster Prior vel Monachus, nostro habitu, quo indigne teguntur, expoliare vel expoliari facere possit.

CONSTITUTIO XLV.

De fundatione, unione & destitutione Monasteriorum nostri Ordinis.

Fundari nequeant, uniri, vel destitui Monasteria sine licentia Capit. Gen.

§. 268. Fundari Monasterium aliquod de novo non valeat per ullam personam nostri Ordinis absque Capituli Generalis vel Diffinitorum omnium licentia speciali, & mandato. Et tunc tale Monasterium sufficientem adminus pro Priore & duodecim Monachis debet habere dotem, quoniam in minori numero nequit Religio decenter & commode observari. Hanc fundandi licentiam P. Generalis una cum privato Capitulo intra triennium possunt dare: Sed destitutionem & unionem quorumcumque Monasteriorum nostrorum solummodo Generali Capitulo reservamus.

Extravagans I.

Quæ requirantur ad fundandas novas Domus.

§. 269. Cum valde expediat, quod Domus novæ quæ reditus sufficientes & commodam habitationem pro duodecim Monachis & Priore habent, in Monasteria formalia erigantur; Sacra Congregatio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præposita, Patrem Generalem & Capitulum Generale serio monet, ipsisque injungit, quod invigilent super dicta erectione; Visitatoribus Generalibus committant, ut de statu prædictarum novarum Domorum informationes capiant, erectionem promoveant; & quando requisita sufficientia concurrant, ipsum Capitulum Generale servatis servandis prædictam erectionem faciat; vel etiam, mediante unione unius cum altera novarum Domorum, prout sibi expedire videbitur, provideat; ad quem effectum reditus & proventus dictarum novarum Domorum extra easdem Domus in alias quascumque causas non distrahantur, exceptis taxis ordinariis vel extraordinariis, quæ universo Ordini legitime imponuntur.

Extra-

Extravagans II.

Non recipienda alia Monast. Monialium.

§. 270. Non recipiantur alia Monasteria Monialium, quia ita convenit pro custodia nostræ Sanctæ Religionis.

Extravagans III.

Priores jurisdictionem habeant in Monast. suæ Domui propinquioribus.

§. 271. Priores Monasteriorum propinquorum Monasteriis Monialium nostri Ordinis illarum curam habeant; eamdemque in eas jurisdictionem exerceant, quam habent in Monachos sui Conventus.

Extravagans IV.

In ea vero ingrediendi licentiam dare nequeant, ipsique nisi gravi de causa non ingrediantur.

§. 272. Priores Monasteriorum nostrarum Monialium curam habentes, in ea non ingrediantur, nisi causa gravi aut urgenti necessitate moti, & ab illarum Confessario & duobus Monachis ex senioribus comitati; causaque vel necessitate sui ingressus peracta, statim a clausura exire debeant: Cum vero aliquam Monialem ad habitum vel Professionem recipiunt, hujusmodi receptionem vel professionem per cancellos aut communicatorium peragere teneantur. Nulli præterea personæ cujuscumque status, conditionis, aut sexus existat, licentiam ingrediendi in dicta Monasteria concedant: exceptis Medicis, aliisque necessariis Officialibus, juxta præscriptum in dictis Monialium Constitutionibus.

Extravagans V.

Quid de Monialium Dotibus.

§. 273. Dotes, in ingressu & Professione Monialium receptæ, in communi deposito reponantur, & custodiantur sub tribus clavibus, quarum unam habeat, Prior cui Monasterii cura incumbit, alteram Priorissa, & tertiam Depositaria, nullaque quantitas dictæ pecuniæ inde extrahi possit, nisi ut investiatur in fundis immobilibus vel in censibus tutis & fructiferis. Sin vero, propter gravem evidentemque Monasterii necessitatem, aliquam portionem extrahere & consumere necesse fuerit: nullatenus fieri possit, nisi servatis servandis de consensu Prioris & majoris partis Capituli dictarum Monialium, & præcedente licentia Patris Generalis, priusque data cautione reintegrationis pecuniæ extrahendæ, quam citius fieri possit.

Extravagans VI.

Moniales triennio sub disciplina Magistræ Novitiarum.

§. 274. Moniales nostri Ordinis tribus annis, incluso probationis anno, sub disciplina Magistræ Novitiarum indispensabiliter existant.

Extravagans VII.

Quid de educandis, vel Monacandis.

§. 275. Nulla fœmina in Monasteriis nostrarum Monialium admittatur, sive ad habitum recipienda, sive in iisdem Monasteriis aliquandiu educanda, quin servatis servandis; & præcedat consensus Prioris & majoris partis Capituli earumdem Monialium, per suffragia secreta prorsus præstandus.

CONSTITUTIO XLVI.

Quod non ingrediantur Mulieres in nostra Monasteria.

§. 276. Nulla fœmina stare per magnum spatium ad januam cujuslibet Monasterii nostri, & multo minus intrare in Monasterium, nec intra ejus septa, permittatur. Toleramus tamen consuetudinem nonnullorum Monasteriorum, ubi fœminæ Ecclesiam seu Claustrum principale, dum fiunt Processiones, consueverunt intrare, & non aliter; & in hoc dispensare non possit P. Generalis.

CONSTITUTIO XLVII.

Quomodo se habere debeant Monachi, quando itinerantur.

§. 277. Non incedat Monachus equitans in via sæcularibus ornamentis, sed honestam deferat sellam stapedinis ligni, & habenis canapeis; quæ ad adaquandum ferreas habeant catenulas; sed si casus evenerit opportunus & utilis, in quo prædictum observari non poterit, Priori relinquitur, secum, & cum Monacho itinerante, dispensatio; & absente Priore ipse idem Monachus hoc exercere valebit; Super quod conscientias tam Priorum quam Monachorum oneramus.

Extravagans unica.

§. 278. Observetur consuetudo inviolabilis Ordinis, videlicet: ut nullus Monachus eat in Curiam Regiam, vel in Cancellarias sine licentia in scriptis Patris Generalis, & dumtaxat ad negotia propria, vel ad sua Monasteria pertinentia; & Monachi ita euntes in Monasteriis residere teneantur, & assistere Missæ & Vesperis diebus Dominicis & Festis, & in principalioribus a Priore celebrandis, etiam Matutino. Pariter omnibus dictis diebus a Monasterio non exeant sine expressa licentia Prioris, quæ nullatenus concedatur, quando celebratur agitatio taurorum.

CONSTITUTIO XLVIII.

Quod nullus Monachus eat sine licentia ad Capitulum Generale, aut ad Patrem Generalem.

§. 279. Missus de uno Monasteriorum nostrorum ad aliud propter sua demerita, durante tempore pœnitentiæ sibi injunctæ, ad Capitulum Generale, aut intra triennium ad Patrem Generalem sine mittentis licentia venire nullatenus permittatur; tamen circa ejus negotium, si fuerit Patri Generali, aut Capitulo Generali propositum, intimetur eidem Monacho voluntas ejusdem Capituli, sive Patris Generalis. Si autem venerit, hujusmodi licentia non obtenta, graviter puniatur, necnon ad Monasterium, de quo discesserit, remittatur. Similiter etiam est graviter puniendus, & ad suum Monasterium remittendus quicumque Monachorum, qui sine debita licentia ad Capitulum Generale, seu intra triennium ad prædictum Patrem Generalem venire præsumpserit.

CONSTITUTIO XLIX.

Quis possit dare licentiam, ut transeat Monachus ad aliud Monasterium, aut ad alium Ordinem.

§. 280. Transeundi licentiam de suo Monasterio ad aliud nostri Ordinis, vel ad alium Ordinem strictiorem ob frugem vitæ melioris, cuicumque Monacho sui Conventus quilibet noster Prior cum sui consensu Capituli, causa rationabili apparente, possit conferre cum licentia Patris Generalis, & non aliter. Si vero justa causa Monachum hujusmodi licentiam petentem non moveat, ipsum suus Prior detineat, & a proposito suæ levitatis, illum debite puniendo, compescat.

Extravagans I.

Solus P. Generalis licentiam in scriptis dare potest ut transeat ad aliud Monasterium, vel Ordinem.

§. 281. Juxta tenorem Apostolicorum Privilegiorum, nullus Religiosus Ordinis nostri Professus ad Minorum, & alium quemcumque Ordinem strictiorem, etiam Carthusiensium, etsi bona intentione ductus, sub prætextu quorumcumque Privilegiorum dictis Ordinibus concessorum, & quarumcumque litera-

rum

rum Apostolicarum, quascumque clausulas, etiam derogatorias derogatoriarum in se continentium, nisi in literis ipsis expressus consensus Patris Generalis accesserit; & nisi de licentia ejusdem Patris Generalis, petita & obtenta, se transferri possit; alioquin tam recipientes quam recepti excommunicationis sententiam, a qua nisi a Romano Pontifice vel Patre Generali, præterquam in mortis articulo, absolvi non possunt, eo ipso incurrant, Monacho vero cum debita licentia ad alium Ordinem transeunti, posteaque ad nostrum revertenti (quod omnino spiritus & animi levitas videtur) imponantur pœnitentiæ, quæ Patri Generali videbuntur debitæ, habita informatione sui Prioris & Conventus; præterea ad omnia officia honorifica Ordinis inhabilis maneat; quod si illorum sit incapax, per annum clausuram servet. Qui autem Monachus post Professionem emissam in alio Ordine, ad nostrum redire voluerit, nullatenus recipiatur.

Quæ revertenti infigenda sit pœna.

Extravagans II.

§. 282. Monachus, qui cum justa causa, & debita licentia, in alio nostri Ordinis Monasterio iterum obedientiam promittit, possit ad usum retinere, & ad secundum Monasterium transportare libros, cæteraque supellectilia, quæ vel adduxit secum a sæculo, vel acquisivit in primo Monasterio; cui dominium & proprietas illorum omnino reservatur, & post dicti Monachi mortem restitui debent. Ut autem dicta restitutio fideliter & sine damno neutrius Monasterii fiat, Inventarium de omnibus, quæ de primo ad secundum Monasterium transfert, ante hujusmodi transitum conficiatur, & in utroque Monasterio illius copia conservetur.

Monachi licitè ad aliud transeuntes Monaster. suæ ipse lectilia possit transferre.

Quomodo utriusque Monasterii consulendum indemnitati.

Extravagans III.

§. 283. Si contingat aliquem Monachum exemptionem ab obedientia nostri Ordinis obtinere, & post illius usum ad Ordinem & suum Monasterium iterum redire, & in eo recipi velle, Pater Generalis nequeat eum admittere sine novo consensu Prioris & Capituli Monasterii suæ Professionis. Sic autem receptus in dicto Monasterio, iterum Professionem renovet, aliaque antiquitate non gaudeat, quam a die sui regressus, & secundæ receptionis in dicto Monasterio, neque vocem Capitularem habeat nisi post decem annos completos, a dicta secunda receptione præcise computandos.

Quo pacto ... revertentibus agendum.

CONSTITUTIO L.

Sub cujus obedientia stare debeat Monachus, qui vadit ad aliud Monasterium ad tempus vel in perpetuum.

§. 284. Quicumque de suo Monasterio ad aliud nostri Ordinis per quoscumque, mittendi potestatem habentes, qualibet ex causa missus, debet tempore, quo ibidem manserit, sub obedientia & correctione Prioris illius Monasterii, ad quod mittitur, permanere: exceptis casibus permittentem expressis. Verum si perpetuo missus fuerit, prædicto Priori suisque successoribus perpetuam obedientiam repromittat.

Transeuntes ad aliud Monaster., illius Priori semper subjecti.

Extravagans I.

§. 285. Prædicatores Regiæ Majestatis aliique Monachi nostri Ordinis, residentes Matriti cum Patente aut ordine Patris Generalis, etiam Ex-Generales, sint subjecti Priori Monasterii Sancti Hieronymi Matriti; & pariter Vicarii, Procuratores, seu Œconomi Monasteriorum Monialium, sint subjecti Patri Priori, cui subduntur Monasteria, quorum sunt Vicarii, aut Procuratores, seu Œconomi.

Matriti vero commorantes Priori S. Hieronymi.

Extravagans II.

§. 286. Monachis existentibus in Domibus novis, & Collegiis inclusis Prioribus & Lectoribus, quolibet mense octo regales monetæ Castellæ, pro vestiario solvantur; Monachi vero, aliis Monasteriis cum aliquo ministerio inservientes aut in illis aliter commorantes sive cum Patente sive in exilio, vel a dictis Monasteriis vestiantur, prout proprii filii, vel loco vestiarii dictos octo regales quolibet mense ipsis persolvi debeant; si tamen fuerint carceribus mancipati, aut ita impediti, ut vitam communem cum aliis sequi non valeant, propria Monasteria illi, in quo commorantur, quod a Diffinitorio Generali, vel a Patre Generali inter Capitulum & Capitulum, taxatum fuerit, solvere teneantur. Monachi denique in Monasteriis Regiæ Curiæ, aut Cancellariarum, negotiorum causa residentes, ipsis qualibet die persolvant juxta taxam dicti Diffinitorii Generalis, aut Patris Generalis inter Capitulum & Capitulum.

Quid de vestitu, ejusque impendiis.

CONSTITUTIO LI.

Qomodo se habere debeant Monachi, quando itinerantur, pro recipiendis Sacramentis.

§. 287. Quilibet Monachus nostri Ordinis, cum debita licentia per aliquod ipsius Ordinis Monasterium transiens, possit a Priore vel Vicario ipsius Monasterii, seu aliis Monachis ad audiendum Confessiones inibi deputatis, sive ab eo, qui ad hoc sibi fuerit specialiter designatus, etiamsi hujusmodi designatus ejusdem Monasterii Professus non fuerit, Ecclesiastica recipere Sacramenta. Itinerantes quoque Priores & Monachi Presbyteri, cum debita licentia incedentes, possint aliis Ordinis Monachis, ac sibi invicem ministrare Sacramenta Ecclesiastica. Presbyteris autem alterius Ordinis, aut Sæcularibus, Monachus absque speciali debitaque licentia confiteri non debet, nisi hujusmodi licentiam petere fuerit oblitus. Habens etiam hujusmodi licentiam, si Monachum Ordinis habeat, cui confiteatur, nequaquam confiteri valeat alterius Ordinis Religioso vel Sæculari.

CONSTITUTIO LII.

De examine, quod præcedere debet pro ordinandis Monachis. De electione, & obligationibus Collegialium.

§. 288. Non promoveatur ad Ordinem Sacrum aliquis Monachorum nostrorum, nisi aliqualiter Scripturas Sacras, quas legit, intelligat ad examinationem sui Prioris cum Deputatorum consilio; nec Monachi extra Monasteria Ordinis ad discendum mittantur; circa hoc tamen Pater Generalis poterit ex causa rationabili, prout sibi videbitur, dispensare.

Monachi pro studiis extra Monast Ord. non mittendi.

Extravagans I.

§. 289. Pater Generalis Monacho Monasteriorum nostri Ordinis ad recipiendos Ordines licentiam non concedat, quin prius habeat informationem a Priore & Deputatis Monasterii, cujus dictus Monachus est Professus, de causa, vel causis, quare ipsi ad Ordines suscipiendos licentiam non concedunt.

Non Ordinandi, nisi prævia Prioris Informatione.

Extravagans II.

§. 290. Monachi non promoveantur ad Sacros Ordines, donec quartum annum ab Habitu recepto compleverint; nisi aliter ex gravi causa Priori cum consilio Deputatorum videatur

Nec ante quartum ab ingressu in Ordinem annum.

facien-

faciendum ; ita tamen ad Ordines promoveantur, quod post primam Missam cantatam sub disciplina Magistri perseverent ; aliquo tempore in rebus ad tantum ministerium necessariis instruendi. Quando vero pro Ordinibus suscipiendis extra Monasterium missi fuerint, cum Novitiorum Magistro, vel eo impedito cum altero Monacho gravi ; a Priore designando ; cui in itinere subsint, præcise transmittantur.

Extravagans III.

In singulis Monaster. Lectio S. Scripturæ, & casuum conscientiæ habenda.

§. 191. In singulis nostris Monasteriis lectio Sacræ Scripturæ, aut casuum conscientiæ juxta antiquam nostri Ordinis consuetudinem, præscriptumque Sacrosancti Concilii Tridentini, habeatur, cui assistere debeant omnes Monachi non impediti, viginti annos a receptione Habitus completos non habentes : alias nisi interveniant, culpam in Refectorio vel Capitulo dicere teneantur ; strictèque injungimus Prioribus & nostris Visitatoribus, quod lectionem hujusmodi in Monasteriis sedulo teneri diligenter procurent, eamque omittentes vel negligentes Priores aut Lectores debite coerceant. Prior vero cum Deputatorum consilio pro hac lectione tenenda Monachum habilem designet ; & qui saltem per tres annos in nostris Collegiis Sacræ Theologiæ vacaverit, qui Lector Sacræ Scripturæ nominetur, & a Festo Sancti Patris nostri Hieronymi usque ad natalium S. Joannis singulis diebus non impeditis legere teneatur, ipsique conceditur exemptio a Choro, exceptis diebus, quibus celebrat Prior, vacationibus, aliisque functionibus juxta Monasteriorum consuetudines, & nostras Constitutiones.

Extravagans IV.

De Collegialium electione.

§. 192. In nostris Collegiis & electione Collegialium omnino serventur sequentia, videlicet : Collegiales nullatenus eligantur aut mittantur per favorem, preces, aut supplicationem sæcularium, sed attentis dumtaxat sufficientia, ingenio, & meritis Monachorum.

Qui non eligendi.

Non eligantur in Collegiales, qui quatuor annos ab habitu recepto non compleverint, in quo Pater Generalis absque magna & urgenti necessitate non dispenset.

Pater Generalis nullum Monachum mittat ad Collegium in casu, quo ejus consanguinei Genitores aut propinqui expensas, studii tempore, in Collegio faciendas persolvere velint, nisi præhabita informatione a Priore & Deputatis, si sit habilis & sufficiens ; qualitatibusque ad Collegium requisitis sit ornatus.

Monasteria secundum uniuscujusque possibilitatem ad Collegia Monachos habiles eligere & mittere procurent ; alias P. Generalis, prout sibi expediens visum fuerit, super hoc provideat.

Prius examinandi.

Statim ac Collegiales electi ad Collegium accesserint, ad dispositionem & mandatum Patris Generalis examinentur ; & nisi de eorum sufficientia habilitate & virtute in examine constiterit, non recipiantur, ad suaque Monasteria remittantur.

Toto studiorum tempore Collegiales in Collegiis perseverent, quin ex illis ad Passantias in vacationibus egrediantur ; & pro victu totius anni Monasteria propriæ Professionis nonaginta ducatos monetæ Castellæ pro singulis Collegialibus Collegio solvere teneantur & insuper Collegialibus vestimenta & calceamenta necessaria subministrare expensasque itinerum sive ad ordines suscipiendos sive transitus de uno in aliud Collegium ipsis persolvere debeant.

Si contingat Genitores vel Consanguineos Collegialis expensas tempore studii factas vel faciendas Collegio persolvere, Monasterium cujus dictus Collegialis est Professus quadraginta ducatos monetæ Castellæ ratione Passantiæ ipsi vel Collegio persolvere & satisfacere teneatur, nisi aliter conventum fuerit.

Quolibet anno exami- ni subjicien- di.

Collegiales singulis annis ab Examinatoribus in cujuslibet Collegii Constitutionibus designatis examinentur & approbentur exceptis actuantibus Universitatis Salamantinæ, & hæc examina a die sequenti festum S. P. N. Hieronymi, usque ad festum Sancti Lucæ fiant & compleantur : quique in illis insufficientes & inhabiles reperti fuerint seu inquieti aut in moribus incompositi a dictis Examinatoribus non approbentur.

Pœnæ exp- lorum.

Qui propter eorum demerita a Collegio expelluntur, eoque in examine privantur seu qui justa causa vel necessitate non intervenien-te Collegium renuntiaverint ad eundemmet statum in quo erant, quando ad Collegia missi sunt revertantur & redigantur, itaut si tunc erant sub disciplina Magistri ad eandem redire debeant tempore Residentiæ in Collegiis minimè computato ut ab illa liberentur.

Novitiorum subdendi M- gistro.

In quolibet Collegio designetur a Priore vel Rectore Novitiorum Magister sub cujus disciplina omnes Collegiales tam Philosophi quam Theologi per sex annos ab habitu recepto subesse debeant : Prædictus vero Magister Collegiales ita in actibus Religionis & mortificationis exerceat ; ut quatenus fieri possit observantia Regularis in Collegiis conservetur.

In omnib- Scholis O- dinis leger- dum juxta Doctrinam Thomæ.

In omnibus nostris Collegiis & studiis ex antiqua & inviolabili consuetudine nostri Ordinis tam in Philosophia quam in Theologia Doctrinæ *Sancti Thomæ Aquinatis*, prout huc usque laudabiliter actum fuit, imposterum omnino doceatur & teneatur, neque Lectores defendere, subscribere aut typis mandare Conclusiones, quæ dictæ Doctrinæ non sint conformes aliquo modo audeant, alias a Patre Generali puniantur.

De tempo- Lectionum

In dictis Collegiis (excepto Collegio Sancti Laurentii Regalis) incipiat cursus & lectura a die immediate sequenti festum Sancti Lucæ, termineturque in immediate præcedenti Dominicam Pentecostes. Ab hac vero die usque ad festum Sancti Laurentii quotidie festivis & feriatis diebus exceptis ab hora nona usque ad decimam matutinam Collegiales ad invicem in argumentis & repetitione lectionum se exerceant, & a dicta hora decima usque ad undecimam conferentiam habeant ; cui PP. Lectores Theologiæ quilibet in propria materia alternative præsidere teneantur ; Philosophiæ vero Lectores similiter cum suis unusquisque Discipulis. Sin vero ex aliqua justa causa hujusmodi exercitia de mane habere non possint, vespere peragere teneantur hora assignanda a P. Lectore, qui præsidere tenetur.

Dies feriales, sicut & vacationes ab exercitiis literariis, a die Sancti Laurentii usque ad festum Sancti Lucæ, in Natali Domini, & Bacchanalibus juxta uniuscujusque Collegii Constitutiones, Collegialibus concedantur.

Cursus Pi- losophicus quolibet c- sumandus no.

In nostro Collegio Abulensi legatur cursus artium, dumtaxat per triennium, & in ipso existant & conserventur tres Philosophiæ Lectores ; itaut singulis annis cursus philosophicus incipiat & terminetur, atque Collegiales, qui cursum hujusmodi triennalem peregerint, ad Collegium Salmantinum Theologiam audituri pertranseant. Pariter Lector Theologiæ in Collegio Seguntino superadditus conservetur ; in quo etiam unus existat Monachus

Passans,

Passans, & duo sint in Abulensi Collegio, quibus duobus Lectoribus Monasteria Professionis de Vestiario & necessariis providere teneantur.

Ad Lecturas & Cathedras nostrorum Collegiorum providendas hæc forma servetur, videlicet, per oppositiones provideantur, quæ præcedere debeant tam ad lecturam & cathedram artium, quam ad transitum ad lecturam & cathedram Theologiæ. Qui vero cathedram Theologiæ jam ascenderint absque ulteriori oppositione superioribus gradatim provideantur & gaudeant.

Hujusmodi oppositiones fieri debeant coram Patre Generali, quibus duo Lectores Theologiæ vel actuales vel Jubilati, ab eo designandi, assistant, qui Oppositoribus materiam ad lectionem de more præparare teneantur, hac forma nimirum: Ad lecturam Philosophiæ, ex Logica, Physica, aut Metaphysica: Ad lecturam vero Theologiæ, ex Magistro Sententiarum. Oppositionis Lectio per horam duret, & per alteram argumententur duo ex oppositoribus, quilibet per dimidiam horam. Sin vero Oppositores non adsint in competenti numero, P. Generalis pro sui arbitrio argumenta provideat: Oppositionibusque completis, digniores ad Cathedras eligi debeant.

Pro eligendis etiam Actuantibus in nostro Collegio Salmantino servetur hic ordo, nempe: ut Patres Lectores proponant Rectori dicti Collegii tres aut quatuor Collegiales, ad actus Collegii tenendos habiliores & digniores, ex quibus Pater Rector necessario Actuantes eligere debeat: Pro actibus vero publicis in Universitate tenendis dictus Pater Rector & Lectores ad electionem singulorum Actuantium procedant per suffragia secreta; & qui majorem suffragiorum numerum obtineat, electus in Actuantem declaretur; Sin vero prædicti Electores in æquales partes dividantur, devolvatur electio ad Patrem Generalem, qui, attentis informationibus, secundum ejus conscientiam habiliores & digniores eligat in Actuantes.

Expleto tempore Studii & Collegii, Collegiales tam in propriis Monasteriis quam in alienis eximantur a Laudibus, omnibusque Horis Canonicis dicendis ante prandium, exceptis Missa & Vesperis Festivitatum majorum in Quadragesima per tres annos sequentes egressum a Collegio; intra quod tempus vel saltem infra annum immediate sequentem, coram Ordinario Diœcesano se cum sui Prioris licentia præsentare, & ad audiendas Confessiones ab eo licentiam obtinere teneantur; dicto vero tempore transacto, nulla alia gaudeant exemptione, nisi dierum octo, pro quolibet sermone ab ipsis prædicando concessa.

Recenter a Collegiis & Studiis egressi non possint eligi in Priores, nisi completo sexennio, nec in Vicarios, Procuratores temporalium, aut Magistros Novitiorum, nisi elapso quatriennio: Nec in Procuratores Capituli Generalis, nisi transacto etiam triennio, postquam, completo Studio, a Collegio egressi fuerint. Caveat denique P. Generalis, ut sine gravissimis urgentibusque causis super his non dispensetur.

Extravagans V.

§. 293. Electio Collegialium fiat a Priore & Deputatis per vota decisiva & secreta de Personis habilibus & benemeritis, & canonice concludatur per majorem saltem partem suffragiorum; quod si vota æqualia fuerint, Prior nominet unum ex antiquioribus Monachis Monasterii, qui cum voto suo electionem faciat.

Extravagans VI.

§. 294. Collegiales, durante tempore suorum studiorum in Collegiis, non habeant votum in suis Monasteriis, etsi intra viginti quinque leucas commorentur; & ad majorem abundantiam votum renunciare debeant & teneantur, antequam ad Collegium proficiscantur.

Extravagans VII.

§. 295. Lectores Philosophiæ postquam legerint per tres aut quatuor annos juxta consuetudinem Collegiorum, ipso facto vacent a sua lectura prout etiam Passantes. Ut vero transeat ad lecturam & Cathedram Theologiæ, faciant oppositiones, ut supra ordinatur.

Extravagans VIII.

§. 296. Collegiales nostri Collegii Salmanticensis per quatuor annos studio Theologiæ vacent in dicto Collegio.

Extravagans IX.

§. 297. Collegialibus non dentur licentiæ prædicandi ubique, nisi transactis tribus annis, postquam exierint a Collegiis, id petentibus suis Conventibus, qui prius hoc decernent per suffragia secreta, & præcedente examine de ordine P. Generalis.

CONSTITUTIO LIII.

Quomodo & quando poterunt Monachi nostri Ordinis prædicare, & audire Confessiones.

§. 298. Extra Monasteria & Parochias Ordinis nostri nullus Monachorum audeat absque Capituli Generalis aut Patris Generalis licentia prædicare; nec detur talis licentia nisi illis, qui per Patrem Generalem, vel per Deputatos ab eo, aut a Generali Capitulo examinati fuerint diligenter. Et nihilominus cum tales velint prædicare, debent ad id suorum Priorum licentiam obtinere. Præterea Prior vel Monachus, qui Personarum extra nostrum Ordinem cum legitima facultate Confessiones audierint, debent circa eas taliter se habere, quod Animarum salus & Dei servitium augeatur.

Extravagans I.

§. 299. Nostri Monachi ad prædicandum in Ecclesiis, quæ nostri Ordinis non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum a Constitutione præscriptam, juxta Sacrosancti Concilii Tridentini dispositionem etiam Episcopi licentiam habere teneantur; sine qua in prædictis Ecclesiis, quæ non sunt nostri Ordinis, nullatenus prædicare possint. Ad prædicandum vero in Ecclesiis nostri Ordinis cum sui Prioris licentia, personaliter se coram Episcopis præsentare, ab eisque benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant.

Extravagans II.

§. 300. Pro quolibet sermone prædicando singulis Prædicatoribus concedatur, prout hactenus fuit continua praxis nostri Ordinis, exemptio-

Marginal notes: Quomodo Cathedris Lecturisque quibus de Monachis providendum. — De electione Actuantium in Collegio Salmantino. — Exemptio ab iis, qui studii tempus expleverint, concedendæ. — Collegialium electio a Priore per vota secreta facienda. — Collegiales studiorum tempore voto suis in Monast. careant. — Lectores, & Passantes post tres aut quatuor annos vacent. — Collegialibus prædicandi ubique non danda licentia nisi post tres annos ab egressu a Collegio. — Monachi extra Eccl. Ordinis sine Gener. licentia prædicare nequeant. — Et post habitam ab Ordinario licentiam. — Pro sermone prædicando octo dierum exemptio.

exemptio a Choro per octo dies præcedentes; exceptis Festis, quibus ad Missam & Vesperas, & in solemnioribus celebrandis a Priore ad Matutinum accedere teneantur, nisi eadem die sint prædicaturi; necnon ad Processiones pro Defunctis, Antiphonam Beatæ Mariæ post Completorium, & Litaniam in Sabbatis.

Extravagans III.

De examine Confessariorum.

§. 301. Nullus Monachus possit audire Confessiones aliorum Monachorum nostri Ordinis absque licentia & facultate Prioris Monasterii, ubi residet, exercerique Confessio debet; etiamsi alterius Prioris licentiam ad audiendas Confessiones suorum Monachorum obtineat. Priusquam vero dicta licentia Monacho concedatur, examinetur diligenter per Priorem & Deputatos, seu per alios a Priore deputandos; & nisi post eorum approbationem tam in scientia quam in virtute & prudentia, ad hujusmodi ministerium requisitis, nullatenus concedatur; possitque dictum examen, quoties Priori visum fuerit, reiterari; & Monachis, qui idonei non reperiantur, licentia data suspendi, vel omnino auferri debeat: exceptis Prioribus absolutis, Visitatoribus, Diffinitoribus, Lectoribusque Theologiæ, qui prædicto examini pro obtinenda licentia, subjici non debeant, sed omnino idonei reputentur.

Extravagans IV.

Monachus præsentare se non debeat Episcopo nisi de consensu, & post examen sui Prioris.

§. 302. Nullus Monachus possit Confessiones sæcularium audire, nec per Bullam Sanctæ Cruciatæ ad eas audiendas eligi, quin prius de sui Prioris licentia Episcopo præsentatus, ab eo examinatus, vel aliàs idoneus judicatus, ad Confessiones audiendas in illius Diœcesi licentiam obtineat. Nullus præterea Monachus ad hujusmodi licentiam obtinendam Episcopo se præsentare audeat, quin prius per suum Priorem & Deputatos diligenter examinetur & approbetur, licentiamque in scriptis ad hujusmodi præsentationem a dicto Priore obtineat. Qui vero aliter coram Episcopo seu Ordinario se præsentare, ab eoque licentiam ad Confessiones audiendas obtinere præsumpserint, ejusdem licentiæ usus suspendatur, donec Pater Generalis ea uti concedat. Injungitur vero Visitatoribus Generalibus, quod prædictas licentias in Visitatione Generali videant & examinent, & quas subreptitie obtentas sine prævia Prioris licentia invenerint, rumpant & lacerent; Monachique, a quibus obtentæ fuerint, debite puniantur.

Extravagans V.

Monachi non gaudent privilegiis Cruciatæ pro casibus reservatis.

§. 303. Monachi nostri Ordinis non possint eligere virtute Bullæ Cruciatæ, aut alterius Privilegii, Confessarios, qui illos absolvant a casibus reservatis per suos Superiores; sed necessario & præcise uti debeant altero eorum, qui a dictis Superioribus ipsis fuerint ad id specialiter designati.

CONSTITUTIO LIV.

Quando haberi debet Capitulum culparum.

Qualibet VI. Feria Capit. culparum tenendum.

§. 304. Omnibus sextis Feriis per annum in quolibet Ordinis nostri Monasterio culparum Capitulum teneatur. Ex causa tamen, quæ Priori expediens videatur, poterit ad alium diem differri, aut totaliter dimitti.

Extravagans I.

§. 305. Priores culparum Capitulum, prout ipsis expediens videatur, habere possint, quamvis Visitatores Generales vel speciales in actu Visitationis suorum Monasteriorum existant; dum tamen suis Monachis pœnitentias coram dictis Visitatoribus adimplendas non imponant, quin dictis Visitatoribus ipsas prius notificent.

Extravagans II.

§. 306. Nullus Monachus in culparum Capitulo proclamare, aut zelare aliquid possit, nisi post quindecim aut viginti annos a receptione habitus completos, juxta Monasteriorum consuetudines. Si vero ante prædictum tempus completum ipsos premat conscientia de aliqua re gravi, Capitulo præcise revelanda & manifestanda, loquantur breviter flexis genibus, & non aliter.

CONSTITUTIO LV.

De pœnis impositis contra illos, qui obtinent gratiam aut favorem contra Statuta Ordinis.

§. 307. Gratiam aliquam seu rescriptum contra nostras Ordinationes seu Constitutiones nullus Prior vel Monachus seu Conventus nostri Ordinis, conjunctim vel divisim, a quocumque, sine licentia Generalis Capituli audeat impetrare; qui contra fecerit graviter puniatur. Insuper renunciare tali rescripto vel gratiæ teneatur; necnon eidem, donec renunciet, Ordinis communio denegetur. Et nihilominus ex parte Ordinis notificetur Domino, tale rescriptum vel gratiam concedenti, præjudicium, quod exinde nostro fit Ordini, ut super eo provideatur de remedio opportuno. Salva tamen in præmissis obedientia & reverentia debita Sanctæ Sedi, ejusque Apostolico Legato.

CONSTITUTIO LVI.

De pœnis contra illos, qui extrahunt negotia, & lites Ordinis extra illum.

Particulares Monachorum querelæ extra Ordinem non efferendæ.

§. 308. Quando scandalum, sive dissensiones, vel quælibet querelæ inter Monasteria vel Personas nostri Ordinis oriuntur, extra Ordinem nunquam exeant; sed intra Ordinem, & per Personas Ordinis discrete sopiantur secundum Ordinis unitatem; Qui contra hoc venire, & ad aliam audientiam citare vel appellare præsumpserit, eo ipso communio sibi Ordinis denegetur; donec humiliter satisfecerit ad arbitrium Patris Generalis, aut Capituli Generalis. Recursus tamen ad Sanctam Sedem, sive ad ejus Legatum non intelligimus in hac Constitutione prohiberi.

Extravagans I.

Monasteriorum negotia per Sæculares Procuratores tractanda.

§. 309. Negotia & lites nostrorum Monasteriorum per sæculares Procuratores tractentur & agantur, in quantum melius fieri possit; quoniam causa & occasio magnæ distractionis existit, si secus factum fuerit.

Extravagans II.

A Monachis vero mandata Procuratorum Sæcularium non accipienda.

§. 310. Monachi nostri Ordinis non admittant mandata Procuræ sæcularium pro administrationibus vel contractibus, aliisve negotiis, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ.

CONSTITUTIO LVII.

De pœnis impositis illis, qui appellant a Judicibus Ordinis.

§. 311. Firmiter inhibemus, ne quis Conventus, aut Persona nostri Ordinis ab ordi-

natio-

natione; sive mandato Generalis Capituli, vel privati, Patris Generalis, Confirmatorum electionum, Visitatorum, sive proprii Prioris, aut ejus Vicarii appellare præsumat; quia hoc posset in subversionem totius Ordinis redundare. Qui contrafecerit, si sit constitutus in Sacris, careat per annum voce Capituli, & per triennium ad nullum Ordinis officium possit assumi; à Divinis etiam Officiis, donec ad arbitrium ejus vel eorum, cujus seu quorum mandatum sprevit, humiliter satisfecerit, noverit se suspensum. Si autem Monachus in Monasterii Priorem electus, a præcepto Confirmatorum, ne electioni dissentiat, imo quod ei consentiat, appellare præsumpserit; possint Confirmatores, si viderint expedire, ipsum absolvere, & ad Prioratum habilitare, imposita sibi pro appellatione ad suum arbitrium pœnitentia salutari. Si Laicus, aut in minoribus Ordinibus constitutus, tribus diebus in qualibet hebdomada sit in pane & aqua in Refectorio sedens in terra, donec modo satisfecerit supradicto. Per duos insuper menses catena vinctus teneatur inclusus. Si sit Conventus vel Monasterium, Ecclesiastico interdicto subjaceat; donec ab appellatione cum effectu desistat; quo tamen casu poterunt inculpabiles extra Monasterium celebrare vel audire Divina. Si tamen alicujus Monasterii Conventus, aut major pars, a Confirmatoribus electionum, aut Visitatoribus, se nimium gravari queruntur rationabiliter timent de futuro gravari, voluntque statim infra biduum super hoc scribere Patri Generali; hujusmodi Confirmatores sive Visitatores supersedeant in articulo, super quo querela proponitur, donec acceperint a dicto P. Generali responsum. Eodem modo Conventus Sancti Bartholomæi in casu Visitationis, ad Capitulum privatum poterit habere recursum; quatenus Visitatio successerit tempore, quo Prior ejusdem Conventus fuerit in officio Vicarii Generalis.

Extravagans I.

Quomodo Monachis permittatur appellatio.

§. 312. Declaramus licitam esse nostris Monachis appellationem; dummodo non sit a correctione & disciplina regulari, juxta Regulam & Constitutiones; fiatque gradatim forma a Summis Pontificibus præscripta, videlicet a Priore ad Patrem Generalem; & præterea declaramus, appellationem ad Sanctam Sedem, sive ad Nuncium Apostolicum, in hac Constitutione nullatenus prohiberi.

Extravagans II.

Recursus ad P. Generalem faciendi.

§. 313. Non adsint Judices appellationum: sed omnes recursus fiant ad Patrem Generalem, ut Paternitas sua sententiam ferat cum consilio aliquorum Monachorum discretiorum, Graduatorum Religionis in casibus arduis.

CONSTITUTIO LVIII.

De pœnis contra illos, qui obtinent favorem à Personis potentibus pro obtinendis officiis in Ordine, & pro remissione pœnitentiarum.

§. 314. Qui pro Prioris electione, vel aliqua Monasterii ordinatione Potentes adeunt, & eorum auxilia implorant, a Domibus propriis eliminentur, nonnisi per Generale Capitulum reversuri. Ille vero, pro quo petitio facta fuit, si de ejus consensu emanaverit, in ipsa Domo per electionem aut provisionem ad Prioratum, vel illud officium, pro quo intervenerit petitio, nullatenus assumatur.

Extravagans unica.

§. 315. Nullus Monachus nostri Ordinis audeat procurare favorem, intercessionem aut auxilium a Personis potentibus, nec ab aliquibus aliis extra Ordinem directe vel indirecte; ut eligatur in Priorem, vel sibi remittantur pœnitentiæ impositæ ab Ordine, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ: quod postquam fuit dispositum ab Ordine, & confirmatum per Bullam Apostolicam. Et hujusmodi privatio vocis activæ & passivæ duret per quadriennium.

CONSTITUTIO LIX.

De pœnis contra illos, qui obtinent favores, aut minas in damnum Ordinis.

§. 316. Nullus Ordinis nostri Conventus, aut singularis Persona contra Priorem, Monachum, aut Monachos suæ vel alterius Domus, in derogationem ejusdem Ordinis, aut quodvis impedimentum alicujus nostræ Generalis Constitutionis, seu Ordinationis, seu mandati Generalis Capituli vel privati, Patris Generalis, Visitatorum Generalium vel specialium; vel eorum cujuslibet: vel ad impetrandum vel impediendum in Ordine nostro Prioratus, Vicariatus, vel aliud quodvis officium a Personis Ecclesiasticis vel Sæcularibus, quæ de Ordine nostro non existant; literas, preces, minas, defensionem, auxilium vel favorem per se vel per alium, quocumque quæsito colore audeat impetrare. Qui contravenerit, si sit Conventus, eo ipso Monasterium Ecclesiastico subjaceat interdicto: si sit singularis Persona, eo ipso facto excommunicationis: & si sit in Sacris, etiam ab Ordinibus & officiis suspensionis sententiam se noverit incurrisse; quorum absolutionem, dispensationem, & habilitationem nostris Generali sive privato Capitulis, vel Patri Generali in eorum absentia, reservamus. Si Persona, cui Monachus exponit negotium suum non est talis conditionis, de qua præsumatur evenire aliquod damnum vel molestiam Domui vel Ordini, aut aliis Personis ejusdem, in tali casu possit absolvi per Priorem cum consensu Deputatorum, vel majoris partis eorum. Prior autem in casu prædicto per Vicarium; Vicarius vero, absente Priore, per Confessorem a se electum cum prædictorum assensu, vel majoris partis eorum, absolvi possit. Absentibus autem Deputatis poterit Prior vel Vicarius ad prædicta aliquos de Discretioribus Domus assumere. Cum autem, ut diximus, Monasterium fuerit interdictum, poterunt hi, qui culpabiles non fuerint, extra Monasterium celebrare vel audire Divina.

CONSTITUTIO LX.

De jejuniis & abstinentiis Ordinis.

§. 317. Ultra jejunia per Ecclesiam statuta, celebretur jejunium in Ordine nostrò temporibus infrascriptis, videlicet: In Adventu Domini: In secunda & tertia feria, post quinquagesimam immediate sequentibus: In omni sexta feria. Et si Nativitas Domini occurrat in sexta feria, ab esu carnium abstinere debemus: & in Litaniis ante Ascensionem secunda & quarta feria jejunamus; possumus autem in prædicta secunda feria secundum communem consuetudinem ova & lacticinia manducare. Quarta vero feria supradicta cibis quadragesimalibus reficiamur. Similiter in vigiliis Nativitatis & Purificationis Beatæ Virginis jejunamus. Possit tamen quilibet Prior circa hujusmodi abstinentias ex causa,

Tempora jejunii.

Qui dispensandi, & a quo.

causa, quæ sibi rationabilis videatur, cum Personis debilibus vel infirmis suo arbitrio dispensare; Itinerantes autem, cum sibi visum fuerit expedire, ad horum jejuniorum observantiam non arctentur.

Extravagans I.

Alii jejunii dies.

§. 318. Vigilia nostri Patris S. Hieronymi jejunetur in Vigilia Sancti Michaelis Archangeli, nisi dictum festum S. Michaelis feria sexta occurrat.

Extravagans II.

§. 319. Juxta inviolabilem consuetudinem nostri Ordinis, feria sexta in Parasceve in pane & aqua jejunetur. Præterea vigilia Corporis Domini ob devotionem & magnitudinem tantæ Festivitatis inter jejunia nostri Ordinis computetur & observetur: Prout etiam vigilia Conceptionis Beatissimæ Virginis. Ex eadem etiam consuetudine quarta feria iisdem cibis, quibus Sabbato, & consuetudine Hispaniæ vesci possumus; & similiter die Natalis Domini, cum occurrit feria sexta.

Extravagans III.

§. 320. Monachi non comedant carnes feria quarta sine gravi necessitate, aut de licentia Prioris, quod strictissime monemus servari extra Monasteria ob bonum exemplum sæcularibus exhibendum.

CONSTITUTIO LXI.

Quod Sæculares non manducent in nostris Refectoriis.

§. 321. Ad comedendum in Refectorio cum nostris Monachis non recipiantur Sæculares Personæ, in quantum commode poterit observari. Ad hoc tamen Monasterium de Guadalupe non plus arctetur, quam arctari solebat.

Extravagans I.

§. 322. Non recipiatur aliquis Sæcularis intra Claustra ad dormiendum, neque ad comedendum, salvo tamen in Refectorio.

Extravagans II.

§. 323. Nullus Prior aut Vicarius, nec aliquis alius deducat ad recreationem in Granciis aliquem Sæcularem; nisi cum consilio Deputatorum ob aliquam causam valde justam videatur aliter esse faciendum.

CONSTITUTIO LXII.

De Anniversariis, quæ celebrari debent in quolibet anno.

§. 324. Pro cunctis Monachis nostris Defunctis una Missa *de Requiem* Conventualis cum vigilia trium lectionum in die præcedenti, in singulis nostris Monasteriis celebretur quolibet anno prima die post octavam Natalis Beati Patris nostri Hieronymi; eadem quoque prima die, vel quam cito commode poterunt, omnes Priores & Monachi Presbyteri celebrent singulas Missas *de Requiem*, cæteri autem Monachi Clerici dicant semel perfecte horas defunctorum, Fratres vero Laici dicant quilibet centies Pater Noster & Ave Maria cum Requiem æternam in fine cujuslibet Ave Maria. Si tamen Fratres Laici sciverint, sufficiet eis horas defunctorum dicere.

CONSTITUTIO LXIII.

De Officio; quod fieri debet pro Religiosis Defunctis.

§. 325. Officium autem Defunctorum Priorum & Monachorum nostri Ordinis in singulis nostris Monasteriis fiat modo sequenti, videlicet: die sui transitus & sepulturæ fiant Officium & recommendationes; ac singula alia, ut in nostro Romano Breviario continetur. Item die 7. 30. & fine anni statim post Vesperas diei præcedentis cantetur vigilia trium lectionum cum psalmis assignatis pro die sequenti, in quo quidem die illico post primam celebretur Conventualis Missa de Requiem. A die vero sepulturæ usque ad diem septimum inclusive tam post Conventualem Missam quam post Vesperas cantetur per Conventum unum Responsorium Defunctorum cum Orationibus competentibus, eundo cum Cruce & Aqua Benedicta super sepulchrum Defuncti, exceptis diebus festis colendis, in quibus post primas Vesperas & Missam non cantetur. In die autem 30., & in fine anni unum dumtaxat Responsorium post Missam cantetur cum Orationibus competentibus super ejus tumulum, ut præmittitur, exeundo. Cæterum Monachi Presbyteri dicant singulas Missas de Requiem in quolibet dictorum quatuor dierum. Dicant etiam infra prædictum annum alias quatuor Missas ad placitum cum competenti Collecta Defunctorum. Monachi autem Clerici, qui non sunt Presbyteri, singulis prædictis quatuor diebus dicant unum Nocturnum Defunctorum cum suis Vesperis & Laudibus. Prædictum etiam Nocturnum cum Vesperis & Laudibus dicant quater infra eumdem annum, quando sibi placuerit. Laici vero in die sepulturæ dicant quinquaginta Pater Noster; Item in qualibet die prædictorum, qua celebrabitur Missa Conventualis prædicta, viginti Pater Noster dicant. Item in singulis diebus vigiliarum suprascriptis dicant quindecim Pater Noster. Item loco cujuslibet dictarum octo Missarum per Monachos Presbyteros dicendarum dicant viginti Pater Noster. Præterea in fine cujuslibet Pater Noster omnium prædictorum dicant Ave Maria cum Requiem æternam. Sane omnia & singula supradicta singulis prædictis diebus, aut quam citius commodius poterunt, omnes & singuli Monachi dicant. Verumtamen si Fratres Laici sciverint, & voluerint potius horas Defunctorum, quam prædicta Pater Noster & Ave Maria dicere, dicant eas, quemadmodum Monachi Clerici, ut præmittitur, dicere illas debent. Cum vero aliquis Pater Generalis fuerit defunctus, in quolibet Monasterio nostri Ordinis dicatur pro eo vigilia trium lectionum & Missa Conventualis, & quilibet Presbyter celebret octo Missas. Monachi autem Clerici pro quolibet octo Missarum dicat unum Nocturnum Defunctorum cum suis Vesperis & Laudibus. Laici vero dicant pro vigilia Conventuali quindecies; & pro Missa Conventuali vicesies Pater Noster cum Ave Maria & Requiem æternam. Item pro quolibet Novitio vel Donato defuncto Ordinis nostri fiat ad dispositionem Prioris.

Extravagans I.

§. 326. In quolibet ex nostris Monasteriis assignetur locus specialis, in quo solum Religiosi, & nullæ aliæ Personæ sepeliantur. Sepultura pro Monachis tantum assignanda.

Extravagans II.

Qui de Priore obeunte qui sit Monasterii alterius Professus.

§. 327. Quando aliquis Prior, professus alterius Monasterii, durante suo Prioratu, mortuus fuerit, celebrentur pro eo Missæ & alia suffragia, quæ celebrantur pro Professis ejusdem Monasterii, cujus est Prior; per hoc tamen non amittat sui proprii Monasterii Missas & suffragia, sicuti mandat Constitutio.

Extra-

Extravagans III.

Quid pro Monachis Hospitibus.

§. 328. Juxta usum Ordinis Monachi Hospites in aliis Monasteriis nostri Ordinis extra propria degentes, celebrare teneantur unicam Missam pro singulis Monachis dictorum Monasteriorum, qui e vita decesserint; e converso pariter singuli Monachi dictorum Monasteriorum, ubi Hospites commorantur, singulas Missas celebrare teneantur pro hujusmodi Monachis Hospitibus, quando in dictis Monasteriis e vita migraverint; Si vero non fuerint Sacerdotes ad Missæ æquivalentiam dicendam Monachi teneantur. Præterea in omnibus Monasteriis dicantur omnes Missæ Confraternitatum, quas habent tam cum suis Monachis quam cum aliis Monasteriis, pro Monachis præsentibus & absentibus; itaut Monachi absentes ad nullam Missam celebrandam teneantur, sed a Monasteriis pro dictis absentibus & impeditis suppleantur & celebrentur, juxta Monasteriorum consuetudines. Ne autem hujusmodi suffragia detineantur, cum Monachus aliquis ex hac vita migraverit, Vicarius alterve Monachus de hoc curam gerens, juxta dictam consuetudinem, intra tres dies Monasteriis, Confraternitatem habentibus, per certum nuncium obitum dicti Monachi notificare teneatur.

In Monasteriis suppleniuntur Missarum onera absentium per præsentes.

Extravagans IV.

A Monachis ante Viatici receptionem totalis rerum facienda abnegatio.

§. 329. Quilibet Monachus, Sanctissimum Viaticum in extremis recepturus, omnium eorum, quæ ad proprium usum sibi conceduntur, totalem prius faciat abnegationem jam diu in nostro Ordine consuetam, Clavibus Cellæ Priori, vel, eo absente, Vicario consignatis; Si vero, absente Priore, Monachus e vita migraverit, Vicarius, nisi de licentia Prioris de his, quæ habuerit, nullatenus disponere valeat. Ea vero secundum consuetudinem singulorum Monasteriorum distribuantur.

CONSTITUTIO LXIV.

Quod non acceptetur executio Testamenti sine licentia.

§. 330. Quisquam Prior, seu Monachus aliquis Ordinis nostri nullatenus possit acceptare executionem aliquam cujuslibet Testamenti, vel ultimæ voluntatis absque speciali Generalis Capituli, aut Patris Generalis licentia. Quam quidem licentiam, si contingat eumdem Patrem Generalem importunitate petentium, seu alia ratione, alicui Priori vel Monacho concedere; nihilominus talis Prior vel Monachus executionem hujusmodi non exceptet, nisi verisimiliter crediderit, quod ex hujusmodi exceptatione poterit obsequium Deo præstare, bonumque dare exemplum fidelibus de se ipso. Ipse etiam Pater Generalis similiter executionem hujusmodi non exceptet sine speciali licentia Generalis Capituli vel privati, seu alicujus de pro privato Capitulo assignatis; super quo eorum conscientias oneramus.

CONSTITUTIO LXV.

Quod non acceptetur Commissio, nisi fuerit Apostolica, neque arbitratio inter partes, sine licentia.

§. 331. Aliquis Prior vel Monachus Ordinis nostri Commissionem aliquam a quocumque Prælato vel Principe emanatam, excepto dumtaxat Domino Nostro Papa, non valeat acceptare. Similiter nec Arbitria per compromissum vel alias sine speciali licentia Patris Generalis; nisi talia sint, quæ faciliter & in brevi; atque sine juris aliqua disceptatione, valeant terminari. Illa præsertim valeat absque licentia acceptare, quæ inter pauperes & miserabiles Personas fore contigerit, nec ultra decem dies extra sua Claustra propter hujusmodi arbitria vel arbitrationes aliquatenus demoretur. Idem quoque Pater Generalis hujusmodi Commissiones vel Arbitria non acceptet sine speciali licentia Generalis Capituli, vel alicujus de illis pro privato Capitulo assignatis; nisi in casibus superius exceptis.

CONSTITUTIO LXVI.

Cujus Sumptibus teneri & custodiri debeant Monachi fugitivi.

§. 332. Quilibet Prior vel Conventus Ordinis nostri, qui Monachos nostros aliquos fugitivos ceperint, seu capi fecerint, eos detineant sub diligenti custodia in Monasteriis suis, & quam cito potuerint, id notificent per certum nuntium eorum Prioribus, sumptibus & expensis Monasteriorum, quorum fugitivi hujusmodi sunt professi. Ipsi quoque Priores sine aliqua dilatione mittant pro eis, & faciant illos captos ad Monasteria sua redire. Interim vero in eisdem Monasteriis, ubi sunt carceri mancipati, sub custodia diligenti, ut præmittitur, teneantur, usque dum mittant pro eis & ad propria Monasteria reducantur. Expensas quoque, quas iidem capientes fecerint in captione prædictorum, jam dicti Priores & Domus fugitivorum capientibus eisdem una cum sumptibus nunciorum solvere teneantur.

CONSTITUTIO LXVII.

De Pœna contra illos, qui dixerint verba injuriosa Ministris Ordinis.

§. 333. Nullus Monachus Ordinis nostri in electione seu confirmatione cujuscumque Prioratus cujuslibet Monasterii contra Confirmatores seu Scrutatores electionis ejusdem audeat verba comminatoria vel irreligiosa proferre, ut iidem Confirmatores vel Scrutatores potestatem sibi commissam, aut officium minus libere valeant exercere. Qui contra fecerit, ipso facto careat voce Capituli, donec per Generale Capitulum restituatur, & nihilominus ad Confirmatorum arbitrium puniatur. Eadem quoque pœna puniatur quilibet Scrutator vel Confirmator, qui in prædictis verbis contra quemlibet eligentium excesserit.

CONSTITUTIO LXVIII.

De forma Visitationis Generalis nostrorum Monasteriorum.

§. 334. Ob statum nostri Ordinis in Sancta Religione salubriter conservandum omnia nostra Monasteria semel infra quodlibet triennium generaliter volumus visitari. Porro quia ex eo, quod visitationes nec studiose fiunt, nec bene observantur, magna Ordinis dissolutio sequitur, Visitatoribus districte injungimus, ut in visitationibus soliciti sint & studiosi, & formam sibi de facienda visitatione traditam nulla transgrediantur ex parte; alioquin prout culpa exegerit per Generale Capitulum legitime punientur. Priore igitur & Monachis visitandi Monasterii ad cimbali signum in Capitulo congregatis, præmissa Oratione, quæ in forma seu Capitulo electionis inferius annotatur, unus Visitatorum aliquam de observantia Religionis & de obedientia proprii Pastoris atque reverentia, prout Dominus dederit, exhortationem proponat: lecta deinde præsenti forma

Monasteria quolibet triennio generaliter visitanda.

Quæ Visitationi præmittenda.

visitationis, ipsi Visitatores Priori ac Monachis Dei ac Capituli Generalis auctoritate praecipiant, ut eorum singuli de Priore, & de se ipsis ad invicem, ac de statu Domus, quicquid super his, de quibus interrogati fuerint, accusatione dignum vel emendatione cognoverint, sincere sibi notificent: nullatenus amore vel odio seu timore cujusquam, aliave qualicumque occasione, veritate suppressa; ne si secus egerint, cum grandi etiam suarum periculo animarum gravem incurrant Ordinis disciplinam. Verumtamen in Conventu seu palam nulli crimen imponant, quod probari non possit; ne poena, qua teneretur delatus, si convinceretur de crimine, in probatione deficientes involvat. Eadem quoque Prior eorum sua auctoritate eis praecipiat. Sciendum vero, quod cum fiunt visitationes per Ordinem, in inquisitione sive probatione culparum praeceptum obedientiae pro juramento habetur. Possunt tamen Visitatores, si eis videbitur, in gravibus casibus pro revelanda certius & plenius veritate sub poena excommunicationis praecipere, ac etiam exigere juramentum. Praecipiant quoque ipsis, ne conventicula, congregationes, sive confabulationes super visitationis facto faciant vel pertractent; se videlicet invicem inducendo; quod in ipsius visitationis negotio falsum proferant, aut veritatem subticeant. Deinde carta proxime Visitatorum praecedentium allata; & coram omnibus lecta, Prior & Monachi ad ea, quae unicuique imminent facienda secedant. Porro in visitatione de Monachis, Clericis & Fratribus Conversis, per Monachos, Clericos & Fratres Conversos inquisitio fiat. Possunt tamen Saeculares etiam, si sint idonei, in testimonium recipi, si quid probatione indiget, & per nostros probari non potest. At vero Visitatores non facile credant omni spiritui, nec aliquem ex sola suspicione seu praesumptione condemnent. Summa vero cum diligentia in primis super pactionibus vel promissionibus, quas Priores vel Monachi, visitationem timentes, a Fratribus suis interdum extorquent, secreto singulos perscrutentur; quas factas repererint, solvant; & Prior vel Monachus in tali culpa deprehensus ad ipsorum arbitrium graviter puniatur. Attente quoque inquirant, si visitatio proxime praeterita bene fuerit observata, & quem culpabilem in non servando invenerint, sive sit Praelatus sive subditus, gravi animadversione castigent. Attente etiam & solicite, non obstante aliqua benevolentia, quae in subversionem Ordinis aliquando exhibetur, diligenter de negligentia Priorum inquirant, videlicet: Si sine Personarum acceptione puniunt negligentias & excessus: Si sint carnales vel nimium Saeculares: Si dant exemplum subditis in frequentando Ecclesiam, in abstinentiis, & aliis observantiis Ordinis: Si Statuta Capituli Generalis faciunt observari, per ipsos enim in Monasteriis viget Ordo, vel deficit: Si extra Monasteria solent frequenter exire: Si in regimine Domus tam in spiritualibus quam in temporalibus sint soliciti & discreti; & ea, quae correctione digna perpenderint in sua scriptura secreta conscribant.

De juramentis.

De Testibus.

Quae inquirenda.

Postea interrogent de pace Domus, videlicet, Prioris cum Monachis, & Monachorum ad invicem: Si pacem non esse invenerint, cum omni studio causam inquirant, eaque cognita, qui fuerint in culpa legitime puniantur. Exinde ipsorum quilibet interrogetur, qualiter se Monachi in observantiis Ordinis habent, scilicet: In non habendo proprium: In continentia, & in proprii Pastoris obedientia: In ejusdem suaque ad invicem reverentia: In servando silentio horis & temporibus constitutis: In debitis abstinentiis: In veniendo ad Ecclesiam: Si Presbyteri crebro celebrant: Si sine murmure, quae sibi de Domo ministrantur, accipiunt, eis contenti: Si a petendo inordinatas licentias sibi cavent: Si in mutuis colloquiis, aut cum Hospitibus seu Saecularibus vel aliis Personis quibuslibet Religioni debitam custodiunt honestatem. Demum si curiositatem vitant: Si laudabiliter culpas in Capitulo vel alibi confitentur: Si in reprehensione sunt humiles, & in emendatione tractabiles, est solicite perquirendum. Pro temporalium quoque statum cognoscendo: An Domus gravata sit debitis, & quantum; non tamen cui vel quibus specialiter debeat; nec si quid quantumve in depositis habeat; aut a quibus deposita susceperit, est diligentius inquirendum. Si igitur Domus debitis inveniatur gravata, nulla causa rationabili apparente, quae Priorem excuset, in ipsum culpa redundet. Super omnibus praemissis sigillatim a singulis Monachis, tam de Priore quam de se ipsis ad invicem, est cum omni studio facienda inquisitio. Sed & si quis Monachorum in Priore, vel in aliquo alio de Congregatione crimen, vel aliquid aliud, quod dignum sit emendatione vel accusatione, cognoverit, etiam non interrogatus illud Visitatoribus insinuare tenetur; non tamen in Conventu seu palam, nisi probari queat, & super eo publica laboret infamia. Caeterum ea, quae sibi insinuantur, nec probari possunt, diligenter a remotis inquirant, non nominata Persona, sed de vitio inquirendo; si forte, quod credebatur occultum, possit in publicum propalari; caute tamen, ut ex hujusmodi inquisitione non surgat infamia, ubi prius non erat; vel, si aliqua erat, minime augeatur, juxta illud, quod nostra cavetur in Regula: Si possit forte secretius correctus non innotescere caeteris. Qua inquisitione facta, si quid de Priore, vel de aliquo alio dicitur, quod emendatione aut poena sit dignum; interrogetur, qui dictus est reus, an sit verum quod objicitur ei. Qui confessione sua, vel, si negaverit, facta per testes inquisitione convictus, arbitrio Visitatorum ordinate vel emendetur vel puniatur. Nullus tamen, licet intractabilis seu perversus inveniatur, nec post multas commonitiones sibi factas se corrigens, extra Domum suam pro disciplina mittatur, nisi prope suum Monasterium capitales habeat inimicos; aut propter permanentiam ejus in ipsa Domo, grave ibi scandalum generetur, sed ibidem taliter castigetur, quod alii perpetrare similia pertimescant. Discordes tamen, & ad pacem redire nolentes, a suis Monasteriis segregentur & dividantur sub congrua disciplina; nec Domus, ad quas mittentur, eos valeant recusare. Cum igitur Visitatores, quae noverint notanda, praescripserint, & expedire viderint, aliqua eorum occultari debere; Monachis ipsorum factorum consciis districte monitis vel praeceptis, juramento, excommunicationis sententia, sive corporalium impositione poenarum injungant, ne illa alicui revelare praesumant. Scribant autem in suis scriptis secretis universa & singula, quae per suam inquisitionem correctione ac emendatione indigere perspexerint. Quibus ita conscriptis, illis, quos propria confessione, aut legitima probatione reatuum occultorum, culpabiles esse constiterit, sigillatim & secrete vocatis, ac de suis negligentiis & excessibus specialiter reprehensis, debitam poenitentiam & correctionem imponant. Post haec, considerata diligenter carta Visitatorum praecedentium, quidquid contentorum in ea repererint non fuisse, ut debuit, observatum, in sua carta illic dimittenda una cum aliis, quae ipsi de novo

Poenae Priorum.

De inquisitione secreta.

novo viderint emendanda, sive facienda conscribant, & praecedens litera deleatur. Et super omnia Visitatores diligenter attendant, quod in ipsa carta non scribant culpas, negligentias, vel excessus publicos vel occultos, graves aut leves, ullam Personam in singulari notando, praeterquam illorum, qui reperti fuerint incorrigibiles de negligentiis vel excessibus non occultis, de quibus scandalum, turbatio, aut malum exemplum Monachis sit exortum. Possunt etiam in eadem carta in genere reprehendere culpas leves, non nominando Personas, quae talia commiserunt; ut verbi gratia: Reprehendimus, quod aliqui frangunt silentium: aliqui non sequuntur Chorum, ut debent; quos monemus, ut de caetero se emendent; & sic de similibus; & maxime negligentias & excessus in non servando nostri Ordinis consuetudines & statuta, quamvis non omnes in hoc deliquerint, debent modo praemisso in ipsa carta notare. Possunt tamen in ea Priorem de negligentiis & excessibus manifestis, praesertim si cedunt in sui regiminis damnum seu detrimentum, arguere: & de his, quibus circa suum regimen invigilare debet, in posterum exhortari. Scribant praeterea in carta omnia illa, quae ad conservationem communis status & regiminis Domus ejusdem, & Sacrae Religionis observantiam, pertinere cognoverint. Culpas vero graves, quas per aliquos commissas invenerint, poterunt, si expedire videbitur, in quadam alia litera secreta conscribere, notando in ea sigillatim Personas, quae culpas hujusmodi commiserunt, & poenitentias ipsis injunctas; ut sic sequentibus Visitatoribus constet facilius, an Monachi ipsi prius reperti culpabiles poenitentias praedictas impleverint, & de hujusmodi sint in moribus emendati. Quam utique secretam cartam clausam & sigillatam Priori vel Vicario aut Sacristae commendent; praeceptum in ejus dorso scribentes, ne quis praeter Visitatores sequentes literam ipsam audeat aperire vel legere; & quod per illum, cui custodienda committitur, Visitatoribus tradatur sequentibus. Demum post haec Priore ac Monachis simul in Capitulo congregatis, ante omnia verbo tenus personas culpabiles in casibus seu culpis gravibus & manifestis nominatim in publico reprehendant, eis ad sui arbitrium poenitentias imponendo. Hoc idem possint facere, si expedire viderint, in casibus seu culpis levibus, quas communiter de facili solent Monachi committere, etiamsi casus hujusmodi sint occulti. Insuper tam Priori quam Monachis, prout quemque illorum tanget negotium, districte praecipient, quatenus nullus unquam publice vel occulte, directe vel indirecte de quocumque alio, quem sciverit, aut praesumpserit aliquid contra eum in eadem Visitatione dixisse, vindictam assumat; humanitatem, seu consolationem in communi, solitam caeteris exhiberi, vel pro infirmitatibus debilitate sive languore debitam, subtrahendo: nec sibi unquam ob hoc verbis vel factis molestus existat; ex opposito enim facile sequeretur celatio veritatis, & remanerent excessus & negligentiae impuniti: Statimque coram ipsis praedictam suam cartam publicam legant, seu legi faciant, suisque nominibus roborent, & aliquo sigillo noto communiant; & ipsam Priori vel Sacristae tradant, primis sequentibus Visitatoribus exhibendam. Quae quidem carta in omnium Monachorum praesentia bis in anno legatur, videlicet, Infra Octavas Nativitatis, & Dominicae Resurrectionis. Summopere vero Visitatores provideant, ut in Monasteriis visitatis pacem, salva Ordinis disciplina, pro suo posse relinquant; nec quaestiones, quas suo poterunt terminare judicio, Patri Generali, aut Capitulo Generali reservent. Deinde Monachis valedicturi, quoniam in multiloquio non deest peccatum, totus Conventus dicat: *Confiteor Deo &c.*, & unus Visitatorum absolutionem faciat, & statim recedant. Si tamen post haec aliqua forsan emendanda perspexerint, ante suum recessum illa corrigant & emendent. Adhuc sciendum, Visitatores, durante suae visitationis tempore, triennio videlicet, in quo sunt Deputati, exercendam per se (quam aliis delegare non valent) habere in corrigendis excessibus, & reformandis, quae reformatione indigent, plenam potestatem; qua potestate in suae visitationis Domibus uti possunt, nedum cum eas semel infra dictum triennium visitant, sed etiam dum per aliquam earum, de aliquibus Domibus visitatis ad alias visitandas eundo, aut ad sua Monasteria revertendo, transierint; tunc enim Domos illas, quamvis visitatas, possunt intrare, & per Priorem, aut aliquem ipsius Domus Monachum requisiti, si expediens sibi videbitur, poterunt se super his, quae in sua carta mandaverant, an debite observentur: ac etiam super his, quae post suam visitationem contigerint, summarie, aut per cognitionem plenariam informare, atque ut expedit, providere. Possunt nihilominus uti hujusmodi potestate, triennio durante praedicto, quandocumque per Priorem aut majorem partem Conventus alicujus monasterii super aliquibus negotiis, sive ante inceptam suam generalem Visitationem sive post eam finitam, fuerint evocati; quamvis in Monasteriis suarum habitationum resideant: dum tamen personaliter accedant ad Domum, ad quam, ut praemittitur, convocantur. Alioquin postquam Domum a se visitatam exierint, de ipsius visitatione, vel circa illam, se nullatenus intromittant. Poterunt tamen, quamquam absentes a Monasterio visitato, dubia, si qua super dispositis per eos in sua Visitatione occurrerint, declarare. Expensas vero, quas Visitatores faciunt, a Monasteriis recipiant visitatis, earum scilicet omnia inter dicta Monasteria partiendo; ita, quod unumquodque Monasterium, secundum quod remotius fuerit, amplius in ratione conferat expensarum; nisi aliquorum Monasteriorum paupertas, & aliorum abundantia aliter suadeat, servata tamen modestia, disponendum. Quod utique intelligimus de illis expensis, quas pro victualibus suis, & servientium & jumentorum, ac pro calciamentorum & ferramentorum similiter reparatione, se fecisse in itinere dixerint, vel esse facturos; modestia tamen & honestate ubique servata. Possunt quoque, si velint, pro unoquoque jumento unum florenum de Aragonia in quolibet mense recipere, in recompensatione damni, quod sustinet Domus sua propter jumenti carentiam. Caeterum vestimenta, equitaturas, atque jumentorum stramenta non debent de sumptibus Visitationis habere, nisi contingat casu sine culpa Visitatorum aliquid ex vestibus, jumentis, vel rebus aliis, quas secum de Domibus suis adduxerant, ammissum esse, vel factum inutile. Tunc enim emendo rem aliam tanti pretii, quanti res erat ammissa, eodem pretio a dictis Monasteriis, ut praefertur, exacto, damnum passus servare se valebit indemnem. Caveant autem ne ipsi aut servitores eorum munera, sive munuscula cujuscumque quantitatis aut pretii oblata recipiant, vel exigant non oblata per se interpositamve quacumque dissimulatione Personam: Spiritualia etiam Beneficia exigere non praesumant. Attendant quoque Visitatores, quod qualem cartam apertam in quacumque Domo visitata dimittunt, talem, quam cito commode poterunt, Patri

De culpis levibus.

De gravibus.

De manifestis.

De dimissione Visitationis.

Visitatorum facultates.

Expensae Visitatoribus faciendae a Monasteriis visitatis.

Dona a Visitatoribus nec accipienda, nec exigenda.

Generali expensis Monasterii visitati transmittant. Cartas vero visitationum, quas Pater Generalis receperit, ut præfertur, diligenter conservet, ut si oportuerit Definitoribus Capituli Generalis illas ostendat. Postquam vero alias novas cartas sequentis visitationis receperit, primas cartas præcedentis visitationis discerpat, ita quod ultimæ tantum visitationis cartas retineat. Rursus Visitatores scripturas secretas visitationum suarum clausas & sigillatas in locis secretis atque securis caute custodiant, quas deferant ad Capitulum Generale, non utique ut Diffinitoribus ipsas ostendant, sed ut quam tum necesse fuerit, plenam eis faciant relationem de his, quæ ad faciendas misericordias cum Prioribus, aut ad provisiones sive remedia Domorum aut Personarum suæ visitationis tantummodo pertinebunt. Teneanturque nihilominus tam Pater Generalis quam Diffinitores ac Visitatores præfati, sub secreti sigillo clausa tenere perpetuo cuncta, quæ prætextu suarum diffinitionis, inquisitionis, aut visitationis agnoverint, quæ utilitas exigit, honestasque suadet, aliis minime revelare.

De Cartis Visitationum, earumque usu.

Denique finito Generali Capitulo, teneantur iidem Visitatores sub obedientiæ præcepto, quo eos adstringimus in hoc casu, prædictas scripturas comburere, vel penitus resecare; nec amplius super his, quæ in sua visitatione fecerunt, a quoquam proclamari valeant, aut quomodolibet molestari.

Extravagans I.

Forma faciendæ Visitationis.

§. 335. Monemus nostros Visitatores generales aut speciales, quod in officio suæ visitationis discrete se habeant hac forma, videlicet: quod diligenter animadvertant, ut quando aliquis Monachus de suo Priore aut de suo Fratre aliquid tale dixerit, quod correctionem fraternam servandam prærequirat, ab ipsis interrogetur: an id prius suo Priori charitative manifestaverit: Fratremque suum fraterna correctione emendatum monuerit? Si Frater suus taliter charitative monitus & correctus se emendare neglexerit, an illum Prælato corrigendum & puniendum denunciaverit? Et similiter, an si talem culpam in altera visitatione seu in Capitulo proclamavit aut accusavit, illamque committens pœnitentiam debitam subierit? An etiam potuerit illam culpam in alia priori visitatione dixisse aut proclamasse? Quibus interrogationibus, earumque responsis Visitatores animadvertere poterunt, quo spiritu moveatur & ducatur talem culpam dicens & proclamans; & si prædictam correctionem fraternam debite servaverit. Eos vero, qui hanc correctionis fraternæ formam servandam omiserint, Visitatores prædicti debite puniant. Et notificamus dictis Visitatoribus, quod nisi ita, ut prædicitur, ab illis servatum fuerit, per Generale Capitulum graviter plectentur. Id ipsum etiam omnino servetur a Prioribus in suorum subditorum culpis corrigendis & puniendis.

Extravagans II.

Ea quæ Visitatorum facultatem excedunt.

§. 336. Nostri Visitatores Generales, etsi aliquos Officiales ab eorum officiis rationabilibus de causis in Monasteriis, quæ visitaverint amovere possint, eorum tamen provisionem Prioribus dictorum Monasteriorum liberam relinquant; neque aliqua ædificia in Monasteriis suæ visitationis de novo fieri præcipiant. Præterea caveant, ne multa mandata imponant, ex quibus plus sequitur damni quam utilitatis. Quando vero inhabilitaverint, aut carceri mancipaverint, vel exulaverint aliquem Monachum, hujuscemodi causam Patri Generali notificare non differant; simulque Prioribus Monasteriorum, ad quæ tales Monachos transmittunt, ut sciant, quomodo cum ipsis se gerere debeant.

Extravagans III.

§. 337. Visitatores in suæ visitationis Monasteriis, nec ordinent nec mutent aliqua ad totum Conventum seu statum ejus communem pertinentia, quin prius cum Priore & Deputatis ordinanda vel mutanda consulant; & tali consultatione præhabita, quod eis opportunius videbitur, facere & ordinare possint.

Extravagans IV.

§. 338. Visitatores Monasteriorum Aragoniæ ultra duos dies sumptibus Monasteriorum in Civitate Valentiæ aut Barchinonæ non permaneant vel detineantur, nisi propter infirmitatem; & insuper Visitatores particulares in Domo propria Monasterii visitandi vel visitati Hospitio recipiantur & commorentur.

Extravagans V.

§. 339. Nullus Religiosus recipiat aliquod sub obligatione secreti, quod in damnum vel præjudicium sui Prioris aut Communitatis, alteriusve vergere possit. Sciant vero, & moneantur nostri Monachi, quod hujusmodi præjudicialia secreta omnino suo Prælato revelare tenentur; Alia vero secreta, quæ in Communitatis vel Prioris, proximive detrimentum & damnum non redundant, revelare nullatenus teneantur.

Nihil recipiendum sub secreto, quod alicujus damno sit.

Extravagans VI.

§. 340. Nostri Visitatores non possint eligi in Priores Monasteriorum, ubi privaverunt aliquem Priorem; prout nec eligi possunt Confirmatores in Monasterio suæ confirmationis.

Extravagans VII.

§. 341. Non priventur voto Monachi, nisi in casibus expressis in jure & nostris Constitutionibus, aut in casibus facinorosis; & insuper in illis, in quibus pœnitentia culpæ gravioris imponitur.

Monachi voto non privandi.

Extravagans VIII.

§. 342. In posterum observetur inviolabilis consuetudo nostri Ordinis, nimirum quod Patres Visitatores Generales statim post factam in quolibet Monasterio præsentationem, Tabernaculum, ubi Venerabile & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesia servatur, Sanctos Oleos, Reliquias, reliquaque Ecclesiæ & Sacristiæ ornamenta & suppellectilia visitare teneantur: Nec non Patronatus, Cappellanias, memorias, aliaque pia opera in Monasteriis fundata visitent; eorumque rationes & computa diligenter exigant & assumant; Monachosque, circa illorum administrationes negligentes vel delinquentes inventos, rigorose puniant.

Visitatio a ornamentis Ecclesiæ incipienda.

Extravagans IX.

§. 343. Observetur pariter nostri Ordinis praxis, nempe quod Patres Visitatores Generales in Monasteriis habentibus Jurisdictionem temporalem aut spiritualem in Subditos, aut Vassallos Sæculares, in eorum causis seu querelis audiendis nullatenus se im-

Visitatores in temporalibus Monaster. se non immisceant.

miscean

misceant vel intromittant; sed dumtaxat visitationi Regulari dictorum Monasteriorum & Monachorum suorum vacent & incumbant; dictasque querelas seu gravamina, si quæ ad dictos Visitatores adducta fuerint, Tribunalibus, ad quæ de jure pertinent, prorsus relinquant.

Extravagans X.

§. 344. Quoad expensas Visitatorum Generalium servetur praxis & consuetudo nostri Ordinis; nempe quod singula Monasteria illam quotam & quantitatem, quam in consuetudine praxique habent, Visitatoribus contribuant. Sin vero aliquæ expensæ extraordinariæ a Visitatoribus factæ fuerint, puta in longa infirmitate, sive morte alicujus Jumenti, aliisve similibus, omnia Monasteria suæ visitationis solvere teneantur juxta distributionem, in Capitulo Generali sequenti faciendam secundum singulorum possibilitatem inter illa faciendam.

Extravagans XI.

§. 345. Monentur Visitatores Generales, quod in Monasteriis eorum visitationis tam ad prandium quam ad cœnam, atque ad alios Communitatis actus, quo melius poterunt & eorum officium permittat, accedant: Intra Claustra dormiant, ut silentii custodiam zelent, & unus saltem illorum Matutino interveniat. Curent insuper, ne extra Monasteria discurrant, nisi ex rationabili causa, ut cito visitatio expediatur; atque, ea completa, in Monasteriis vel Granciis non se detineant, ne gravosi ipsis Monasteriis fiant.

CONSTITUTIO LXIX.

De modo Visitationis specialis.

§. 346. Est & alia species Visitationis, quæ fit, quando pro necessitate aliqua post Generale Capitulum emergente, major pars alicujus Monasterii Conventus, vel aliquis Monachus ejus, quia periculosum sibi videtur, aut nimis damnosum usque ad Capitulum Generale differre, quod gravat; duos de Ordine, quam ob causam eos petat insinuans, a Patre Generali eidem Monasterio postulat destinari. Qui quidem P. Generalis unam, aut duas Ordinis Personas idoneas, vel si sibi commodius videatur, Visitatores Generales per proxime præcedens Capitulum assignatos eis destinare non differat, sua, prout expedire viderit, provisuros solicitudine. Et idem possit facere dictus Pater Generalis ex suo proprio officio, ut viderit necessarium seu opportunum; etiamsi non petatur a Conventu, seu ab aliqua ejus Persona; super quo dictus Pater Generalis conscientiam oneramus. Missi autem debent eo proficisci necesse, nisi justa causa impediantur, quam eidem Patri Generali notificent, qui alios ad id ipsorum loco assignet. Si vero hujusmodi destinati absque legitima excusatione, quo jubentur, non iverint, ad sæpe dicti Patris Generalis arbitrium puniantur. Pari quoque forma per eumdem Patrem Generalem puniri decernimus quoscumque Priores, vel Monachos, qui ab ipso pro negotiis, quæ Ordini, aut propriis Monasteriis taliter vocatorum expedire judicaverit, accersiti, sive aliquo ire jussi, ad ipsum venire, seu quo mittuntur ire neglexerint, nisi causa legitima, ut præmittitur, excusentur. Hujusmodi autem speciales Visitatores eam potestatem habeant, quæ Generalibus Visitatoribus concessa est a Capitulo Generali; & eam in negotiis, ob quæ vocati sunt, irrefragabiliter poterunt exercere: nulla tamen transgredientes ex parte formam quam Generalibus Visitatoribus supra descripsimus esse tenendam. Cæterum si Conventus Sancti Bartholomæi, aut aliquis ejus Monachus de suo Priore, quando Vicarius Generalis Ordinis existit, justam se credat habere querelam; possit ad ejusdem Monasterii Visitatores eumdem habere recursum, quem cætera Monasteria Ordinis possunt ad Patrem Generalem habere; In quo casu Visitatores prædicti Monasterii Sancti Bartholomæi, cum per Conventum, aut aliquem Monachum ejusdem fuerint evocati, venire non differant; & in eo casu provideant, sicuti in cæteris suæ Visitationis Domibus in casu simili providerent. Quod si hujusmodi Visitatores facta inquisitione reperiant (quod absit) eumdem Priorem Vicarium Generalem Ordinis a Prioratus Officio fore merito absolvendum, vocent illos, qui per Generale Capitulum fuerunt ad tenendum privatum Capitulum assignati, & illi absolutionem illam facere poterunt, si viderint expedire. Rursus, si aliqua Monasteria nostri Ordinis inter se contingat habere discordiam, Monasterium, quod injuriam patitur, Patri Generali significet, qui destinabit ei unum vel duos Discretos de Ordine, qui plane & sine magna juris solemnitate discordiam terminabunt. Quod si aliquis vel aliqui Priorum aut Monachorum discordantium fuerint contumaces in non servando, quod fuerit diffinitum, ad ipsorum Destinatorum arbitrium animadversione debita castigentur.

De Visitationibus specialibus Monast. S. Bartholomæi.

Extravagans unica.

§. 347. Declaramus disposita in hac Constitutione §. *Cæterum* comprehendere etiam facultatem Capituli privati supra Personam Patris Generalis in simili casu.

Facultas Capituli privati supra personam P. Generalis.

CONSTITUTIO LXX.

De Electionibus, & Confirmationibus.

§. 348. Quandocumque aliquem Prioratum nostri Ordinis vacare contigerit, omnes Monachos illius Domus, cujus Prioratus vacaverit, constitutos in Sacris, qui tunc in ea præsentes extiterint, Vicarius ejusdem Domus faciat capitulariter congregari, quibus obnixe commendet, quatenus devotissime Deum exorent, ut eis juxta suæ beneplacitum voluntatis de bono dignetur providere Pastore. Ad electiones Priorum nostrorum Personæ, quæ de nostro Ordine non existunt, nequaquam vocentur, & si Personæ hujusmodi vacationis tempore in aliqua Domo nostra, cujus Prioratus est vacans, præsentes existant; non debemus cum eis habere consilium, quas Personas, videlicet eligamus. Cæterum electiones fiant omnino infra dies 40. immediate a vacationis tempore computandos. Si qui vero in hoc negligentes vel inobedientes extiterint, legitimo impedimento cessante, in primo Generali Capitulo juxta suum demeritum puniuntur. Præterea priusquam celebretur electio Conventus cujuslibet Domus Regni Castellæ, vacationem hujusmodi, quamcito poterit, Patri Generali notificet, petendo ab eo, ut duas ad vacantem Prioratum Personas discretas & sufficientes transmittat, quæ suæ futuræ electioni præsentes intersint, illique Domui provideant de Priore; quod idem Pater Generalis executare non differat. Quæ quidem Personæ postquam ad illam Domum accesserint, illico Vicarium & Monachos ejusdem Domus faciant congregari, literas dicti Patris Generalis, quibus potestatem ad hujusmodi electionis, confirmationis negotium exequendum sibi concessit, publice ostendentes. Quos quidem Vicarium & Monachos statim commoneant, quatenus talem Personam de eodem Conventu, aut de Ordine nostro eligant,

De modo faciendæ electionis Prioris.

Personæ, quæ de Ordine non sunt ad electiones nullo modo vocandæ.

Pro Monasteriis Castellæ duæ personæ a Generali mittendæ.

Quod debeat esse illarum munus.

gant; quæ sit ætatis legitimæ, honestæ vitæ, ac scientiæ competentis: quique nedum eisdem eligentibus, imo & quibuslibet aliis esse valeat sanctæ conversationis exemplum. Nec ab eadem Domo recedant, donec sit electio facta, & canonice confirmata. Verum si a Domo, cujus est vacans Prioratus, longe distet Electus, & Confirmatores id viderint expedire, poterunt se per dies aliquot absentare; dum tamen tempore opportuno ad confirmandam electionem hujusmodi revertantur. Ex Decreto autem Sac. Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum & Regularium præpositæ, cum Prioratus Monasterii Sancti Bartholomæi per lapsum triennii speretur vacare, quando Prior ipsius Monasterii vacante Generalatu, munus Vicarii Generalis exercet, tunc Prior existens, si autem alias contingat vacatio, tunc Vicarius ejusdem Monasterii, Assignatis ad privatum Capitulum faciendum, hujusmodi vacationem notificet; eosdemque Assignatos, ut ad providendum eidem Monasterio de futuro Priore veniant, convocare non tardet. Præfati quoque Assignati, sic vocati ad Monasterium prædictum accedant, electioni futuri sæpedicti Prioris, qui munus Vicarii Generalis exercere debet, intersint, & illam confirment vel infirment, sicuti expedire perspexerint; ita quod de eodem Monasterio non discedant, donec ibidem provideant de Priore. Quod si quatuor hujusmodi Assignatorum duo pro confirmatione, alii vero duo pro infirmatione steterint, in paritate suffragiorum Prior electus pro confirmato ipso jure habeatur. Si vero aliquis vel aliqui eorum fuerint impediti, vel rebus humanis exempti, ille vel illi, qui venerint, possit vel possint alios vel alium loco eorum vel ejus eligere. Quod si casu quocumque neminem eorum venire contingat, Prior Villæ deliciosæ, aut eo absente, Vicarius cum sui Monasterii deputatis alios eorum loco possit eligere, & per suas literas convocare. Verum cum Prioratus prædicti Monasterii Sancti Bartholomæi, Generalatu non vacante, quomodolibet vacare contingat, tunc Monasterium prædictum ad Patrem Generalem, ut futuræ electionis Confirmatores designet, prout in cæteris nostri Ordinis Monasteriis disponitur, pari modo recurrat. Cæterum cum Prioratus alicujus Domus nostræ vacaverit, protinus Vicarius & Monachi in Sacris constituti verbo concorditerque assignent certum terminum competentem cum continuatione dierum sequentium ad electionem celebrandam futuri Prioris. Qui terminus sit ita competens, quod absentes, qui vocem habent in electionem, ultra 25. leucas ab ipso Monasterio non distantes citari, & venire commode valeant, considerata Personarum & temporis qualitate. Dictos vero absentes congruo tempore de ipsa vacatione, ac ad celebrandam electionem termini præfixione, Vicarius & alii Electores præsentes per suas literas patentes certificent, atque citent, ut die horaque præfixis cum eis collectari conveniant; Certificantes illos, quod si non venerint, ipsorum absentia non obstante, ac eis ulterius non vocatis, etiamsi ad alium terminum fuerit electio prorogata, præsentes procedent ad electionem; & inde ad omnes actus consecutivos, quousque sit electio canonice confirmata. Habita vero relatione fide digna, qualiter hujusmodi literæ fuerint prædictis absentibus publicatæ & lectæ, dictoque termino transacto, & præsentibus Confirmatoribus supradictis, antequam ad tractandum de ipsa electione procedant, Missa solemnis de Spiritu Sancto conventualiter celebretur; in qua quidem Missa, & dum celebratur ipsa, omnes ac singuli præsentes Monachi Deum humiliter deprecentur, quatenus secundum magnam misericordiam suam sic eos dignetur illuminare; atque taliter concordare, quod talem sibi Pastorem eligant, qui in omnibus teneat viam Dei. Prædicta itaque Missa, ut præmittitur, celebrata & in suo Capitulo vel alio decenti loco universis Monachis constitutis in Sacris capitulariter congregatis, ac præsentibus Confirmatoribus sæpedictis, unus Confirmatorum ante omnia incipiat Psalmum, *Ad te levavi*; quem omnes Monachi ad choros perficiant, cum *Gloria Patri*, *Kyrie eleyson*, *Christe eleyson*, *Pater Noster*; deinde prædictus Confirmator dicat, *Et ne nos*: Monachi, *Sed libera*. ℣. *Salvos fac Servos*. ℟. *Deus meus*. ℣. *Mitte nobis Domine*. ℟. *Et de Sion*. ℣. *Nihil proficiat*. ℟. *Et filius iniquitatis*. ℣. *Domine exaudi. Dominus vobiscum. Oremus. Prætende Domine famulis tuis dexteram cœlestis auxilii: ut te toto corde perquirant; & quæ digne postulant, consequi mereantur, per Christum Dominum Nostrum.* Et illico unus de Confirmatoribus, si sibi placuerit, aut viderit expedire, faciat aliquam exhortationem salubrem, interserendo, quomodo electio fieri potest & debet, ut canonice celebretur, & in ejus celebratione ab Electoribus procedatur. Moxque iidem Confirmatores prædictos Electores hortentur in Domino; & etiam si oportuerit, eisdem auctoritate Capituli Generalis præcipiant, ut secundum Deum talem Personam eligant in Priorem, quæ juxta fragilitatem humanam, vita, scientia, & ætate apud omnes digna & idonea reputetur ad Prioratum hujusmodi gubernandum. Serventque omnino Electores de necessitate unam de formis infra in Constitutione sequenti notatis. Talem etiam Personam de se ipsis, aut de Ordine nostro in Priorem eligant, quæ sit Sacerdos, vel in brevi esse possit, & quæ jam in nostro Ordine per triennium ad minus professus extiterit.

Porro si Electores per viam scrutinii, sive per viam mixtam ex compromisso & scrutinio velint in electione procedere, volumus, quod in inquisitione votorum Confirmatores simul cum Scrutatoribus sint præsentes. Quod si iidem Confirmatores viderint, quod electio non debito modo procedit, possint ei libere contradicere; Electoribusque mandare, ut electione illa omissa aliam canonicam celebrent, sicut debent. Celebrata vero electione canonice, mox ex parte Monachorum coram Confirmatoribus electo, si præsens fuerit, supplicetur, ut electioni prædictæ consentiat. Habito autem in Capitulo ad hoc congregato electi consensu, statim electus ad Chorum Monachis, *Te Deum Laudamus* alternatim cantantibus, solemniter pluviali indutus deducatur, & intronizetur in Sede Prioris. Quod si forsan electus renuat consentire, si quidem Domus ipsius professus extiterit, Confirmatores per aliquem vel aliquos Deputatos, eligentium nomine requisiti, possint, si expedire viderint per obedientiæ præceptum, aut excommunicationis sententiam, aut alia remedia opportuna electum compellere, ut suum præstet electioni consensum: Si tamen electus alterius Monasterii sit Professus, possunt Confirmatores hujusmodi electo consentiendi & transeundi liberam tribuere facultatem, nisi talis electus in Monasterio, ubi residet Pater Generalis, Professus existat vel resideat; quia tunc solus dictus Pater Generalis hujusmodi licentiam dare valet. Porro habito electi consensu, & facta, si electus præsens fuerit, inthronizatione prædicta, confestim Confirmatores illis, qui hujusmodi electioni specialiter se opponent, & generaliter aliis quibuscumque, quos ipsum tangit negotium, aut qui sua putaverint interesse, per suas edicti literas

persignent

Marginalia: Quid de vacatione Monasterii Sancti Bartholomæi, vacante Generalatu. — In qualibet Prioratuum vacatione terminus ad novam Prioris electionem assignandus. — Absentes vocandi. — Præmittenda ad Capitulum electionis. — Confirm[a]torum facu[l]tates. — Quæ ele[-]ctionem s[e]qui debeant. — Termin[us] electioni [s]opponenti[-]bus dand[us] & quo pa[cto].

persignent peremptorium terminum competentem ad comparendum coram eis, & opponendum, si volent, contra electionis formam, aut Personas eligentium, vel Electi; monentes eos, quod si non comparuerint (ut præfertur) ad examinationem electionis, & confirmationem seu infirmationem, procedent, in quantum de jure poterunt & debebunt. Quæ utique literæ in præsentia Monachorum tam in Sacris constitutorum, quam etiam Laicorum ejusdem Monasterii prælegantur, & nihilominus in præsentia illorum, qui eidem electioni specialiter se opponunt: deinde in valvis Ecclesiæ seu Claustri ex parte ipsius Ecclesiæ affigantur; ibique affixæ permaneant temporis spatio, ad Confirmatorum arbitrium moderando. Sane termino taliter assignato decurso, si quidem contradictores speciales appareant, ipsos præfati Confirmatores audiant simpliciter & de plano, dilationes superfluas repellendo, & malignantium calumniis obviando; & omni casu, sive speciales oppositores compareant, sive non, electionis merita diligenter examinent, omni odio, favore, amore inordinato, seu quolibet alio justitiæ impedimento semotis: eamdemque confirment aut infirment, prout secundum Deum viderint faciendum. Summa vero cum diligentia Confirmatores attendant, ne electionem insufficientis Personæ ad Prioratum regendum quoquomodo confirment, super quo eorum conscientias oneramus. Et si forte viderint, quod ex culpa sive negligentia Electorum potestas eligendi ad Generale sit Capitulum devoluta, se de confirmando nullatenus intromittant; Sed ipsam devolutionem statim Generali Capitulo vel Patri Generali notificent; in quo casu Pater Generalis provideat illi Domui de competenti Priore, nisi de proximo immineat tenendum Capitulum Generale, quia tunc Capitulum providebit. Tunc autem ad Capitulum Generale seu Patrem Generalem potestas devolvitur eligendi, cum Electores aut eligunt scienter Indignum, aut infra tres menses a die vacationis non eligunt. Caveat autem quicumque Confirmatorum; ne aliquo modo directe vel indirecte ad illum se procuret eligi Prioratum, cujus electionis confirmator fuerit Deputatus: alioquin talis electio per suum Collegam aut Collegas omnino cassetur, & nihilominus Confirmator sic electus graviter puniatur. Præter hæc autem Pater Generalis, si viderit expedire, potest per se electiones Priorum nostri Ordinis confirmando perducere ad effectum, aut eas infirmare, sicut viderit expedire. Attendat tamen, quod in hujusmodi Ordinis statuta custodiat. Tandem quicquid de expensis solvendis & damnis resarciendis, ac donis seu beneficiis non petendis, supra in Capitulo visitationis Visitatoribus descripsimus esse tenendum, suo modo a Confirmatoribus volumus observari.

Quid de confirmatio[ne].

Extravagans I.

Ante electionem secreta rerum electionem spectantium informatio a Confirmatoribus accipienda.

§. 349. Ut electiones fiant magis conformes voluntati Divinæ, nostri Confirmatores ante quamlibet electionem inquisitionem faciant secretam subornationum & concordationum, quæ aliquando in casu electionis intervenire solent; severeque puniant, quos delinquentes invenerint. Attamen Confirmatores aliorum delictorum, quæ electionem non concernunt, nullam cognitionem & informationem assumant. Præterea tam prædictorum Confirmatorum, quam Scrutatorum & Electorum conscientiæ valde onerantur, ut secretissime se habeant in toto negotio electionis.

Extravagans II.

Prior non discedat nisi post electionem novi Prioris.

§. 350. Quando aliquis Monachus fuerit assumptus in Priorem alterius Monasterii, in futura vacatione ejusdem ab illo non discedat usque ad confirmationem novi Prioris, ut iste possit ab illo informari de his, quæ pertinent ad regimen, amboque simul uniti cum Deputatis & Depositariis tam de novo electis, quam absolutis, relinquant propria manu subscriptum statum Monasterii. Postea vero dicto Priori absoluto detur socius; omniaque necessaria, ut ad suum Monasterium redire possit, provideantur; & nimium sunt reprehendendi, qui non bene tractant Prælatos, postquam terminaverint suum officium.

Extravagans III.

In electionibus Monast. quatuor personæ a Generali nominandæ.

§. 351. In electionibus Monasteriorum nominet Pater Generalis saltem quatuor Personas Ordinis extra Monasterium ad effectum faciendi electionem; sed hujusmodi nominatio non intelligatur coactiva, sed tantum directiva.

Extravagans IV.

Pro qualibet elect. decem tantummodo dies insumendi.

§. 352. Ut citius peragatur electionis negotium, & Monachi diu non distrahantur a Religiosa quiete, Sacra approbante Congregatione Episcoporum & Regularium negotiis præposita, quadraginta dies assignati pro electione restringantur, & reducti imposterum censeantur ad terminum & numerum præcisum decem dumtaxat dierum a primo, quo fieri scrutinia incipiunt, computandorum: in quo termino decem dierum fieri debeat electio. Et si per quadraginta scrutinia, in dicto termino celebrata, Electores vel major eorum pars non concordaverint, vel electio canonica non successerit, ipso jure devoluta pertineat ad P. Generalem.

Extravagans V.

Requirenda ad hoc ut quis in Priorem eligi possit.

§. 353. Nullus Monachus possit eligi in Priorem Monasteriorum nostri Ordinis, nisi qui viginti annos ab habitus receptione compleverit, & qui præterea scientia necessaria & sufficienti ad subditorum & Monasteriorum regimen, & gubernium in utroque foro præditus existat. Eam autem sufficientem ad id scientiam judicari decrevit Sacra Congregatio Episcoporum & Regularium negotiis præposita, si Monachus ad ubique prædicandum a Patre Generali, & ad Confessiones audiendas ab Ordinario Diœcesano licentiam jam obtineat.

Extravagans VI.

Qui regularem cum aliis vitam sequi nequeunt in Priores eligi non possint.

§. 354. Monachi, qui propter infirmitates sive actuales sive habituales a Matutino media nocte dispensationem obtinent: & qui propter easdem vitam communem & regularem cum aliis sequi non possunt, in Priores Monasteriorum nullatenus eligi valeant. Sin vero postquam aliquis vel aliqui electi fuerint, diuturna aliqua infirmitate ab exequendis proprii officii muneribus diu impediantur, Prioratum prædictum renuntiare debeant; quod si renuerint, a Patre Generali vel a Visitatoribus Generalibus ad prædictam renunciationem compelli possint.

CON-

CONSTITUTIO LXXI.

De Electionis forma.

§. 555. Forma electionis canonice in antiquis Constitutionibus diserte tradebatur, videlicet: Per inspirationem, scrutinium, compromiſſum, & scrutinium cum compromiſſo mixtum. Sedulo autem, & prudenter ab antiquis Patribus in ipſis Constitutionibus animadvertebatur, formam electionis per Inspirationem, seu per Spiritum Sanctum, ob nostra peccata vix aut ne vix quidem absque periculo nullitatis ſuccedere, providumque consilium eſſe nunquam ad praxim reducere: Formam Scrutinii ex pluribus substantialibus, quæ concurrere debent, eſſe plurimum difficilem, ſed neceſſariam, uno Electorum illam volente, quo in casu alia forma teneri non poteſt: Formam Compromiſſi raro reduci poſſe ad usum, cum difficiliter omnes & singuli Capitulares in ipſa conſentiant: Formam vero Compromiſſi cum Scrutinio mixti, ut cœteris faciliorem & tutiorem aſſumi poſſe utiliter.

Electiones per vota secreta faciendæ.

Quoniam vero ex Sacroſancti Concilii Tridentini Decreto districte præcipitur in electione Superiorum, aliorumque Officialium Regularium quorumcumque, quo omnia recte & sine ulla fraude fiant, per vota secreta procedi debere; itaut singulorum eligentium nomina nunquam publicentur, quibuscumque facultatibus in contrarium abrogatis; hinc hujusmodi Sacri Concilii dispoſitioni obtemperando, formis eligendi per communem Inspirationem & per Compromiſſum absolutum prorsus abrogatis & exclusis in nostris electionibus, vel forma Scrutinii secreti penitus observetur, vel, quatenus nemo Electorum contradicat, per formam Compromiſſi cum secreto Scrutinio mixto ſaltem procedatur. Ut autem secretum adeo a Sacro Concilio injunctum strictius servetur, atque omnes & singuli Electores, omni humano respectu postpoſito, secundum Deum & suam conſcientiam sua suffragia conferant, nullatenus singuli explicent verbaliter, licet secrete, vota sua Scrutatoribus & Confirmatoribus electionis; ſed unice, & dumtaxat per secretas schedulas omnes Capitulares suffragentur; aliter vero factæ electiones irritæ & nullius roboris ipſo jure prorsus existant.

Hæc autem vota per schedulas secretas danda.

Forma in scrutiniis servanda.

Forma igitur secreti Scrutinii cum his requiſitis celebrari debet. Primum: Peractis ad electionem præparatoriis, ſicuti in præcedenti Constitutione dispoſitur, & in aula Capituli convocatis omnibus Capitularibus, qui vocem in electione habent, per omnes Electores aut eorum partem majorem cum schedulis secretis certi deputentur Scrutatores votorum, qui, ut magis convenit, sint tres & de ipſiſmet Electoribus. Secundum: Scrutatores electi Confirmatoribus juncti, & ab aliis ſeparati, in loco opportuno Aulæ Capitularis congregentur; ita quod ab omnibus Electoribus videantur, ſed ab eorum nemine audiantur: & ibidem prius sua, deinde singulorum vota Electorum sigillatim per schedulas ſecretas in Buxulam sive Urnam ad id paratam mittant, & respective recipiant. Tertium: Votum cujuslibet Electoris, ut præmittitur, in schedula ſecreta scriptum, non sit conditionatum, nec alternativum, neque incertum; ſed prorsus certum & determinatum de certa Perſona. V. G. -- *Nomino, & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N.* -- Caveant vero Electores, ne propria nomina ſubſcribant, vel in eadem schedula quocumque

Forma schedulæ.

modo manifesta faciant, ne electio sit nulla. Quartum: Postquam vota omnium & singulorum Electorum fuerint in Urna recepta, coram omnibus a prædictis Scrutatoribus ſimul cum Confirmatoribus præſentibus numerentur; & quatenus unum vel plura vota comparative ad numerum Electorum desint vel exuberent, Scrutinium ab ipſis declaretur nullum, & ad aliud juxta formam prædictam procedatur. Quintum: Correspondentibus votis ad Electorum numerum, ſi duo vel plures fuerint ad Prioratum nominati, fiat collatio a Scrutatoribus ſimul cum Confirmatoribus, numeri dumtaxat ad numerum votorum; & ſi aliquis nominatorum majorem partem votorum respective ad totum Capitulum, nempe ad numerum omnium electorum non habuerit, Electio non est facta, & ad alterum procedi debet Scrutinium. Si vero aliquis nominatorum vota majoris partis Capituli, ut supra reportaverit, Electio est perfecta & absoluta. Sextum: Facta hujusmodi collatione, niſi manifeste apparuerit de insufficientia & inhabilitate nominati a majori parte Capituli, itaut debeat ejus electio infirmari; tunc antiquior tantum Scrutatorum, vel alter, cui a Capitulo data est hujusmodi poteſtas, neceſſario pronunciare debet electionem illius, in quem major pars Capituli conſentit, ſub his vel ſimilibus verbis -- *Ego N. vice & nomine meo, & totius Capituli hic congregati, cum potestate mihi a dicto Capitulo data, nomino & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen* --. Septimum: Convenit tandem, quod electio in scriptis redigatur, ut perpetuis temporibus de ipſa constet, hoc modo: *In nomine Domini: Amen. Ego N. N. vice & nomine meo, & totius Capituli hic congregati &c.* ut supra. Sedulo igitur advertant Electores, ut in gravi electionis negotio procedant juxta prædictam formam ſecretam in Scrutinio, ne electio sit nulla.

Forma publicationis electionis.

Conſentientibus autem omnibus Electoribus, ut in electione procedatur juxta formam Compromiſſi cum Scrutinio ſecreto mixti; Ita procedendum est: Omnes Electores, sive eorum major pars ſecreto eligant non unam, ſed duas vel tres, ut convenit, Perſonas de Capitulo, in quas electionem compromittunt, dantes illis plenariam poteſtatem recipiendi & scrutandi ſigillatim & ſecreto vota eligentium singulorum; ita quod illum, in quem major pars Electorum concordaverit, eligere, & electum publicare omnino teneantur. Compromiſſarii igitur in hac forma Electionis loco scrutatorum sunt; & omnia adamuſſim servare debent in Scrutinio & Collatione votorum, quæ supra præscripta sunt de ipſis Scrutatoribus: neque alium eligere, & electum publicare poſſunt, niſi illum, in quem major pars totius Capituli conſenſerit; Quæ quidem electio, & ejus publicatio fieri debet per unum ſolum Compromiſſariorum vel antiquiorem, vel alterum, cui a Sociis Compromiſſariis specialiter hæc ſit data facultas & poteſtas; Convenitque, & debet fieri in scriptis hac forma, videlicet -- *Ego N. Compromiſſarius vice & nomine meo, & sociorum Compromiſſariorum meorum, virtute compromiſſi in me & Socios meos a toto Capitulo facti, & potestate mihi a dictis sociis Compromiſſariis ad id specialiter conceſſa, nomino & eligo N. N. in Priorem hujus Monasterii N. in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen.* Differentia itaque inter formam ſimplicis Scrutinii, & formam Compromiſſi cum Scrutinio mixti, ea exiſtit, quod in Electione per ſimplex Scrutinium electio ipſa a Scrutatore fit voce, & proprio nomine, &

De modo procedendi juxta formam Compromiſſi cum Scrutinio ſecreto mixti.

totius

totius Capituli, juxta formam supra præmissam; In electione vero per Compromissum Scrutinio mixtum electio & publicatio fit nomine proprio, & Compromissariorum tantum, juxta formam immediate expressam.

Extravagans I.

Secretarius vel Schedulario.

§. 356. In omnibus Electionibus tam Priorum quam aliorum Officiorum electivorum suffragetur per Schedulas secretas, ut disponitur in Constitutione. Secretarius vero, aut Schedularius sit ex Professis ejusdem Monasterii, qui non habent votum; eligaturque vocaliter a Conventu coram Confirmatoribus pro electione Prioris, & pro aliis officiis coram Priore & duobus Antianis, quorum alter sit Vicarius.

Extravagans II.

Quid in suffragiorum paritate.

§. 357. Si contingat in electione Scrutatorum æqualiter dividi Electorum suffragia in diversas Personas, Confirmatores prædictæ electionis secundum suam conscientiam alterum aut duos eorum, qui pares suffragiis extiterint, Scrutatores eligant & nominent. Sin vero Confirmatores in eligendo aut eligendis hujusmodi inter se non conveniant, sed discordent, Ille vel illi declarentur electi, qui in loco & sessione cæteros Capitulares antecedant. In nullo tamen casu Vicarius Monasterii in Scrutatorem eligi possit.

Vicarius Monasterii in Scrutatorem non eligendus.

CONSTITUTIO LXXII.

De pœnis illorum, qui tractant de Electionibus.

De electione Prioris tractantes a voce Capituli suspendendi.

§. 358. Monachi, qui inter se tractaverint de electione futura Prioris, antequam vacet Prioratus Officium, vel post, suspendantur a voce Capituli per Priorem, aut per Vicarium, vacante Prioratu, vel per Confirmatores ejusdem electionis. Si vero non fuerint Ordinis Sacri, injungatur eis, ne deferant tonsuram.

Extravagans I.

Ad quas restitui nequeunt nisi post sex menses ab electione.

§. 359. Monachi privati vocibus Capitularibus non restituantur ad voces sex mensibus immediate præcedentibus electionem Priorum.

Extravagans II.

Quas in pœnas incurrere censeantur, qui de cæterorum Officiorum tractant electionibus.

§. 360. Indebite tractans de electionibus quorumcumque Officiorum nostri Ordinis, scilicet Vicarii, Procuratoris temporalium, & Capituli Generalis, Deputatorum, aut Depositariorum, in pœnas hujus Constitutionis incurrat, quas omnino exequi Visitatores & Priores curent.

Extravagans III.

In subornationibus tres Testes sufficiant.

§. 361. In materia subornationum sufficiant tres Testes singulares ad privationem vocis, subornanti imponendam.

Extravagans IV.

Contra subornatores pœnæ.

§. 362. Monachus, qui subornaverit pactis vel promissionibus, donis, aut minis, sive alio quocumque modo illicito, publice vel secrete, per se vel per alium, pro Generalis, Definitorum, aut Priorum electionibus, privetur voce activa & passiva, quod est confirmatum per Bullam Apostolicam. Hujusmodi vero privatio per quadriennium durare debeat; quod si delinquens fuerit Prior, statim ipso facto sit privatus voce passiva, sed activa a Prioratu terminato usque ad quadriennium, ut supra.

Extravagans V.

§. 363. Nullus Monachus incurrat in pœnas hujus Constitutionis & Extravagantis, nisi per tractatus illicitos, & a jure prohibitos, electioni Prioris & Officiorum quomodolibet præcedentes, aut per licitos & consultivos habitos ante bimestre immediatum electioni Prioris, & ante biduum præcedens aliorum Officiorum electionem.

Declaratio hujus Constitutionis, ejusque Extravagantium.

CONSTITUTIO LXXIII.

De tempore, quo legi debent nostræ Constitutiones.

§. 364. Legantur omnes hæ nostræ Constitutiones & Ordinationes in singulis nostris Monasteriis in omnium Monachorum præsentia bis in anno, videlicet in mensibus Martii & Septembris. Decima nona autem Constitutio cum undecim statim sequentibus inclusive sex vicibus in anno: Semel videlicet in singulis duobus mensibus prælegantur.

Hæ Constitutiones bis in anno legendæ.

Extravagans I.

§. 365. Extravagantes legantur bis quolibet anno, quando leguntur Constitutiones. Et nostrum Ordinarium legatur semel quolibet anno in mense Septembris. Prior vero commendet uni Religioso curam zelandi Constitutiones & Extravagantes, ac Ordinarium, & omnia alia stabilita & mandata ab Ordine.

Pari modo Extravagantes.

Extravagans II.

§. 366. Imposterum observetur continuata praxis Ordinis nostri, videlicet: ut Rotulus Capituli Generalis immediate elapsi tam communis toti Ordini, quam particularis respective cujuslibet Monasterii, bis in quolibet anno legatur coram omnibus Monachis: nempe infra octavas Natalis, & Resurrectionis Domini.

Rotulus quoque immediate elapsi Capituli Gen.

§. 367. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, supradictus Petrus præmissa quo firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos ejusdem Petri votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes; eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Petri nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem ejusdem Vincentii Cardinalis a Congregatione dictorum Cardinalium ad hoc negotium examinandum, & opus ejusmodi compilandum, ut præfertur, deputati, sibi factam audiverunt, consilio, Constitutiones ac Leges præinsertas cum illorum Prologo, & in eis disposita & contenta quæcumque, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Hujusmodi Constitutiones confirmantur.

Capituloque Generali novas condendi Leges facultas adimitur.

§. 368. Cæterum Capitulo Generali ejusdem Ordinis; ne Constitutiones ac Leges cum earum Prologo; aliave in ejusmodi compilatione dispofita vel contenta, mutare, alterare, corrigere, eisve derogare valeat seu præsumat, harum serie interdicimus; permittentes dumtaxat, quod si, & quando ex usu & observantia comperiantur aliqua ex præmissis in praxim minus conducibilia ad bonum statum dicti Ordinis, vel Reformatione indigere, tunc ille in tertio Capitulo Generali dicti Ordinis, suis loco & tempore celebrando, proponantur, atque cum voto ipsius Capituli Generalis, iterum referantur in prædicta Congregatione Cardinalium pro opportuna provisione obtinenda; sin autem nulla in dicto tertio Capitulo Generali facta fuerit propositio hujusmodi, illa deinceps nullo modo fieri possit; ac interim & donec ab ipsa Congregatione Cardinalium fuerit aliter provisum, omnia & singula in hac compilatione contenta omnino & adamussim serventur.

Literarum præsentium validatio.

§. 369. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sedis Apostolicæ Nuntios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum pro executione.

§. 370. Quo circa Venerabili Fratri Archiepiscopo Toletan., & dilectis filiis Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditori Generali, & Apostolicæ Sedis prædictæ in Regnis Hispaniarum Nuntio, necnon Officiali ejusdem Archiepiscopi Toletan. nunc & pro tempore existentibus per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se vel alium seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties illorum aliquis aut aliqui pro parte in præmissis interesse habentium, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, faciant auctoritate nostra ipsas præsentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab illis, ad quos spectat & spectabit quovis modo in futurum, in omnibus & per omnia inconcusse & exacte, ut præfertur, observari, & executioni demandari; contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Contrariorum derogatio.

§. 371. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis & Monasteriorum prædictorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, & indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 372. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris MDCCXXX. Pontificatûs nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XII.

Moderatio quarumdam literarum Benedicti XIII. pro Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 11. Octob. 1730 Pontif. I.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Circumspecta Romani Pontificis providentia, Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ Religiosæ confugerunt, quieti & prosperæ directioni jugiter invigilans, ea, quæ certis rationabilibus ex causis a Prædecessoribus suis constituta fuerunt, si qui inde exoriri deprehendit incommodi, interdum moderatur, ac immutat, sicut æquitatis & justitiæ rationi consentaneum esse in Domino arbitratur.

Bened. XIII. PP. Literæ.

§. 1. Alias siquidem a piæ mem. Benedicto PP. XIII. Prædecessore Nostro emanarunt pro universo Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupatorum, literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet -- BENEDICTUS PP. XIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Universalis Ecclesiæ regimini &c. *cætera legere est in Tomo X. hujus editionis, & quidem pag. 236. Constitut. num. V., quæ brevitati consulentes omittenda censuimus.*

Hujusmodi Literæ a Benedicto PP. datæ, ut regulari disciplinæ, ejusque observantiæ provideret.

Quem finem sortiri cum non possent, idem Pontifex iis sæpius derogavit.

§. 2. Cum autem ex ipso literarum præinsertarum tenore satis superque constet, eumdem Benedictum Prædecessorem nihil aliud per literas hujusmodi, ac in eis disposita, intendisse, quam exactæ Regularis disciplinæ in Ordine prædicto Observantiæ, felicique illius gubernio prospicere; Verum sicut experientia postmodum docuit, non modo exinde, & præsertim in ea parte, in qua dictæ literæ Statutis seu Constitutionibus generalibus pro utraque familia, Cismontana scilicet & Ultramontana ejusdem Ordinis, editis adversantur vel minime consonant, optatus ille & laudabilis finis, quem idem Benedictus Prædecessor sibi proposuerat, nusquam consecutus fuerit; sed majora quam antea prædicto Ordini obvenerint incommoda, atque perturbationes, quod non solum Nobis, qui dum Cardinalatus honore, dictique Ordinis apud hanc Sanctam Sedem Protectoris munere fungebamur, non semel re ipsa perspectum exploratumque fuit, at ipsimet quoque Benedicto Prædecessori causam & occasionem præbuit, literas sic a se conditas quandoque ex parte moderandi, necnon eis derogandi, nonnullisque Fratribus Ordinis prædicti vota perpetua contra expressam earum dispositionem concedendi.

Hinc ex Decr. Capit. Gen. an. 1729 ei supplicatum, ut easdem Literas juxta Ordinis Constitut. servari mandaret.

§. 3. Quamobrem in Capitulo Generali ejusdem Ordinis anno novissime elapso 1729. in Civitate Mediolanen. celebrato post actas memorato Benedicto Prædecessori humiles gratias, quod inter cætera singularis suæ in dictum Ordinem beneficentiæ monumenta, regularem in eo disciplinam per literas suas præinsertas egregie

juvisset, prodiit Decretum, quo pro parte præfati Capituli Generalis eidem Benedicto Prædecessori supplicabatur, quatenus enarratas literas juxta dicti Ordinis Constitutiones ab illius Fratribus servari vellet; Quæ tamen instantia ob secutum paulo post ipsius Benedicti Prædecessoris obitum coram illo deferri ac promoveri nequivit.

Quod a Sanctissimo D. statuitur.

§. 4. Hinc est, quod Nos Ordinis & Fratrum prædictorum, quos peculiari paternæ charitatis semper complexi fuimus, ac etiam num complectimur affectu, salubri regimini, ac religiosæ tranquillitati, quantum cum Domino possumus, providere cupientes, dictique nuperi Capituli Generalis votis benigne in præmissis annuere volentes, motu, scientia, deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine paribus, præinsertas Benedicti Prædecessoris literas, ac in eis sancita, ordinata, & disposita quæcumque, ad formam Statutorum seu Constitutionum generalium ejusdem Ordinis quoad utramque illius familiam prædictam servari, harum serie præcipimus & mandamus ac respective moderamus & reducimus.

Præsentium literarum observantia.

§. 5. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere, & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, præinsertis Benedicti Prædecessoris literis, necnon omnibus & singulis, quæ in eis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Earumque transumptis præstanda fides.

§. 6. Volumus quoque, ut harum literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus ex Secretariis Ministri seu Commissarii Generalis dicti Ordinis, aut Notarii publici subscriptis, & sigillo officii ejusdem Ministri seu Commissarii aut Procuratoris Generalis ipsius Ordinis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Octobris 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XIII.

Declaratio quod Collegium de Ozzier Fratrum Missionariorum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia in Regno Sardiniæ remaneat sub jurisdictione Superioris Generalis totius Ordinis &c.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 16. Octob. 1730. Pontif. I.

Seminarium hujusmodi a prima sui institutione Ministro Generali Ordinis immediate subjectum.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardinus a Sanna Presbyter expresse professus Conventus Castri de Ozzier in Provincia Sardiniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, ac ejusdem Conventus in Curia Romana Procurator, quod erecto ante quadraginta annos dicto Conventu in Collegium sive Seminarium Missionum sub immediata subjectione, dispositione, & regimine tunc & pro tempore existentis Ministri Generalis Ordinis præfati cum facultate eligendi Guardianum, & recipiendi Novitios, ac cum Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus ad præscriptum quarumdam literarum fel. record. Innocentii PP. XI. Prædecessoris Nostri incipien. *Catholicæ Ecclesiæ &c.*

Decretum S. Congreg. de Propaganda Fide, singula Seminaria vel Conventus &c. nonnullis exceptis Ministro Provinciali subjiciens.

§. 2. Novissime nempe die 6. Septembris 1728. prodiit a Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei propositorum, Decretum subinde a ven. mem. Benedicto PP. XIII. Prædecessore etiam nostro per suas in simili forma Brevis literas confirmatum, per quod exceptis Collegiis seu Seminariis Fratrum Missionariorum hujusmodi tam erectis quam erigendis in Regnis Mexicano & Peruano, aliisque Indiarum Provinciis pro conversione Infidelium, ac demptis duobus in Regno Lusitaniæ existentibus, cætera, quæ in Provinciis Hispaniarum sub dominio Regis Catholici, erecta sunt, reducuntur sub obedientia & regimine Ministrorum Provincialium cum iisdem conditionibus præscriptis in alio Decreto Congregationis tunc quoque existentium ipsius S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum die 24. Januarii 1727. emanato, & per memoratum Benedictum Prædecessorem etiam approbato, & aliàs, prout in Decreto primodictæ Congregationis Cardinalium, ac Benedicti Prædecessoris literis prædictis, quorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Juxta aliud Decretum S. Congr. Episcop. & Regular.

Quibus de causis hocce Seminarium in hujusmodi Decretis non comprehendi videatur.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet dictum Collegium Castri de Ozzier Provinciæ Sardiniæ in istiusmodi Decreto, ac literis comprehensum non videatur, quia ultra quod in Provinciis Hispaniarum sub dominio Regis Catholici situm non reperitur, rationum momenta, quæ causam præbuerunt enarratæ reductioni locum sibi non vindicant in Collegio prædicto, utpote in ejus regimine & gubernio Superiores Ordinis prædicti nullam experti sunt difficultatem, neque ulla inconvenientia enata fuerunt in detrimentum salutaris Instituti, quod illius Fratres profitentur, aut debitæ & promissæ obedientiæ aliquid vel minimum detractum aut imminatum extitit; quinimo cum ingenti regularis observantiæ incremento Collegium ac Fratres præfati uberrimos fructus in Sacris Missionibus quotannis obeundis, vitia extirpando, mores reformando, catechismum & Catholicæ Fidei rudimenta edocendo, peccatores ad pœnitentiam, diffidentes ad pacem & concordiam revocando, pietatem in Deum augendo, non sine magna Christifidelium universi Regni Sardiniæ ædificatione in vineæ Dominicæ cultura protulerunt, prout plures Venerabiles Fratres Episcopi, ac dilecti filii locorum Ordinarii ejusdem Regni contestantur.

Ejus Fratres de Religione optime meriti.

Procuratoris preces S. S. porrectæ pro hujusmodi obtinenda declaratione.

§. 4. Nihilominus dictus Bernardinus ad omnem dubitationis, ac quæstionis occasionem, quæ suboriri posset, submovendam, Collegium præfatum in primodictæ Congregationis Decreto, ac Benedicti Prædecessoris literis ejusmodi nequaquam comprehendi, sed sub dispositione priorum literarum Innocentii Prædecessoris remanere in omnibus & per omnia, non minus ac Regni Lusitaniæ, & alia Indiarum

Occidentalium Collegia, sicut præmittitur, excepta, per Nos declarari, & ad majorem cautelam, ac quatenus opus sit, illud in pristinum, ac eum, in quo antequam hujusmodi Decretum, ac literæ Benedicti Prædecessoris emanarent, erat, statum restitui & reintegrari summopere desideret; quum æqui bonique ratio postulet, ea, quæ ab initio provide constituta fuerunt, ubi nihil postmodum contigerit, quod contrarium suadeat, minime immutari; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quod Sanctissimus D. N. de consilio ejusdem S. Congr. de Propag. Fide indulget; hocce Seminarium soli Ministro Generali Ordinis subjectum declarans.

§. 5. Nos igitur ipsius Bernardini votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, prædictis negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, qui relationem dilecti filii nostri Nicolai ipsius S. R. E. Cardinalis Spinulæ nuncupati sibi desuper factam audiverunt, remque mature perpenderunt, consilio, præfatum Collegium sive Seminarium Castri de Ozzier sub jurisdictione, obedientia & regimine Superioris Generalis Ordinis prædicti juxta formam literarum ipsius Innocentii Prædecessoris continuandum esse, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & declaramus: salva tamen semper in præmissis auctoritate primodictæ Congregationis Cardinalium.

Præsentium Literarum observantia.

§. 6. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis, Provinciæ, & Conventus hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 16. Octobris 1730. Pontificatus Nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XIV.

Moderno, & pro tempore existentibus Aretinis Episcopis, Pallii usus, & Crucis prælatio perpetuo conceduntur.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 16 Octob. 173[0] Pontif. I.

Exordium.

INsignes Ecclesias, quas beneficiis amplioribus divina clementia cumulavit, nec temporalis modo honoris titulis, sed religionis potissimum & sanctitatis splendore voluit eminere, par est, ut Apostolica etiam Romani Pontificis liberalitas ad sacræ dignitatis incrementum præcipuis favoribus & privilegiis ornet & augeat.

Causæ co[n]cessionis.

§. 1. Cum itaque Ven. Frater Joannes Antonius modernus Episcopus Aretinus, nostræ secundum carnem Sororis filius, ex Ordine Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum, ob præclaras ejus virtutes ad Ecclesiæ Aretinæ regimen evocatus, & commissæ sibi Sponsæ merita, prout providum decet sponsum, promovere cupiens, Nobis exposuerit, Ecclesiam Aretinam hujusmodi tam conspicuis sacræ antiquitatis, illibatæque Religionis ornamentis, tantaque Diœcesis amplitudine, Cleri Populique & Vassallorum frequentia celebrari, ut inter primarias Hetruriæ non immerito numeretur: Eam nimirum Nobis & Sedi Apostolicæ immediate subjectam, & fide incorrupta, perpetuoque communionis fœdere conjunctam, Beati Satyri primi ejusdem Ecclesiæ Aretinæ Antistitis, successoris ejus Donati, aliorumque sex Sanctorum Episcoporum meritis & virtutibus illustrari: Martyres etiam cœlo dedisse complures, eorumque duo millia & sexcentos una die fuisse pro Christo immolatos, quorum Reliquiis etiam nunc Cathedralis, aliæque Ecclesiæ locupletantur: Diœcesim quoque tam late undique patere atque diffundi, ut undecim finitimis Diœcesibus terminetur, ingentique animarum numero frequentari, in Parochias tercentas & sexaginta distributo:

Ecclesiæ Ar[e]tinæ antiqu[i]tas, ac dign[i]tas.

Diœcesis amplitudo.

Tum, præter Pagos & Vicos supra centum, sinu suo complecti Oppida duodecim sacris Ecclesiis conspicua, quarum nonnullæ insignes Collegiatæ sunt, nitore & cultu præstantes; idque etiam postquam ex ipsius Aretinæ Ecclesiæ Territorio quatuor Diœceses detractæ, sive dismembratæ sunt, aliæque tres non exigua accessione ex ejusdem Territorii partibus accreverunt: Ad ejusdem etiam Ecclesiæ splendorem dignitatemque pertinere, quod e sua Diœcesi tres Romanos Pontifices prædecessores nostros, Pium II., Julium III., Marcellum itidem Secundum ad universalis Ecclesiæ regimen eduxerit: Inter celebres præterea Aretinos Episcopos recenseri Theobaldum Fratrem Bonifacii, olim Marchionis Tusciæ Patris Comitissæ Matildis, egregie de Romana Ecclesia, ac de Aretina etiam meritæ; in cujus Diœcesi tres peramplas, & ad nostra usque tempora superstites ære suo excitavit, opibusque instruxit Ecclesias: Plures itidem magni nominis bo. me. S. R. E. Cardinales, dum vixerunt, Riarium, Ermellinum, Bonuscium nuncupatos, nec ita multo pridem ex nostra Gente Nereum Corsinum Patruum nostrum eidem Ecclesiæ laudabiliter præfuisse: Suam denique Diœcesim gemino Sanctuario ob Beatorum Virorum secessum longe celeberrimo mirifice insigniri, Montis videlicet Alverniæ, ubi Franciscus Ordinis Fratrum Minorum institutor sacris Stigmatibus mira Dei gratia impressus est, necnon Camaldulensium, in quo Romualdus aliquandiu vitam eremiticam duxit, & in quo etiam nunc Aretini Episcopi ob lata fundia, jam pridem a suis Antecessoribus liberaliter illi concessa, præeminentias & jurapatronatus honorifica servant & retinent: Quin etiam in ejusdem Diœcesis sinu olim fuisse conclusam &

Tres Roman[i] Pontifices e[x] antea præ[-] fuere.

Nonnulli ejus Episco[pi] celebriores.

Inter qu[os] Nereus Co[r]sinus Sancti[s]simi D. N. P[a]truus.

In hac Dio[e]cesi duo Sa[n]ctuaria.

Mons Alver[]niæ primum[]

Ac Eremu[s] S. Romual[di] Camaldule[n]sium.

compre-

comprehensam sacram Acconæ Eremum, ubi Beatus Bernardus Ptolomeus fundamenta jecit Congregationis Olivetanæ, cujus Regulam Guido Episcopus Aretinus ex Apostolica facultate probavit, & cui candidum Habitum cum Religionis insignibus impertivit: Ad hæc autem spiritualia ejusdem Ecclesiæ decora accedere non obscuras temporalis juris prærogativas, cum Episcopi Aretini pro tempore existentes Comitatus Cesæ Domini etiam in temporalibus existant; ac olim Romani Imperii Cancellarii fuerint in Tuscia, totiusque amplissimæ Diœcesis temporale etiam dominium habuerint.

§. 2. Quapropter memoratus Joannes Antonius Episcopus, tot tantisque Ecclesiæ suæ Aretinæ meritis subnixus, plurimum cupiat, ut a Nobis per Apostolica munera nostra, ut infra elargienda, tanto meritorum hujusmodi decori claritas augeatur, & honor; Nos propterea ad eximias ejusdem Ecclesiæ dotes animum nostrum advertentes, considerantesque, quod Sedes Apostolica æqua munerum suorum dispensatrix nullas Ecclesias, etsi Primatiali vel Patriarchali aut Metropolitico minime decoratas titulo, multiplici tamen singularium prærogativarum cumulo, celebrique suorum, & ex eis nonnullorum, qui pro tempore fuerunt Beatorum Præsulum illustratas Sanctitate, metropoliticis in eorumdem suorum pro tempore existentium Præsulum persona decorare consuevit insignibus; proindeque Divinam gloriam in dicta Ecclesia Aretina amplificare, & Beatorum cultum, quorum ibi sacra Corpora religiosissime asservantur, præsertim præfati Beati Donati, & Gregorii Papæ X. prædecessoris nostri, quos præcipuos habet & colit Ecclesia illa Patronos, augere: necnon ipsius Ven. Fratris Joannis Antonii Episcopi votis obsecundare: eximioque amori, quo antedictus Cardinalis Nereus Patruus Noster Ecclesiam suam Aretinam complectebatur, respondere: & nostri pariter perenne aliquod monumentum extare volentes, ipsumque Joannem Antonium Episcopum a quibusvis &c. censentes, necnon omnia & singula privilegia & indulta Apostolica, seu quavis alia auctoritate eidem Ecclesiæ Aretin., illiusque Præsuli pro tempore existenti, si quæ sint quomodolibet concessæ, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eidem Joanni Antonio Episcopo & successoribus ejus Aretin. Episcopis pro tempore existentibus, ut ipsi imposterum perpetuis futuris temporibus Pallio, Insigni videlicet plenitudinis Pontificalis officii, ex eorum parte a Nobis & pro tempore existente Romano Pontifice per eorum proprium nuncium ab eis destinandum cum ea, qua decet instantia, postulando, & de Corpore Beati Petri sumendo, sumptumque per unum & alterum Archiepiscopos, seu Episcopos eis sub forma a Nobis & Romano Pontifice pro tempore existen. assignanda, eodemque Pallio intra dictam Ecclesiam Aretinam diebus a Nobis, ut infra assignandis, uti; necnon Crucem in Diœcesi Aretina ferre ad instar Picinen. & Bambergensis Episcoporum libere & licite possint & valeant; Apostolica auctoritate perpetuo ex gratiæ speciali, quæ minime transeat in exemplum, concedimus, & indulgemus.

§. 3. Dies autem, quibus Pallio præfato uti possunt, hi sunt, videlicet: Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, Beatorum Stephani Protomartyris, & Joannis Evangelistæ, Circumcisionis, & Epiphaniæ Domini Festi dies, Dominica Palmarum, Feria quinta majoris Hebdomadæ, Sabbatum Sanctum, Pascha, Feria secunda post Pascha, Ascensio Domini, Pentecostes, ac etiam tria vel quatuor Deiparæ Virginis, Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ, ac omnium Apostolorum, & commemorationis omnium Sanctorum, Dedicationis & Anniversarii Consecrationis, aliaque Ecclesiæ Aretin. præfatæ principalia Festa, dies quoque quibus Clericorum ordinatio habetur.

§. 4. Ut autem signum a Nobis, sicut præfertur, concessum & indultum, non discrepet assignato; sed quod geritur exterius, interius servetur in mente, Joannem Antonium Episcopum & Successores suos Aretinos Episcopos pro tempore existentes præfatos monemus, & hortamur attente, quatenus humilitatem & justitiam dante Domino, qui dat præmia, & munera elargitur, servare studeant, quæ earum servant & promovent servatores; ac eamdem Ecclesiam Aretinam eorum Sponsam curent solicite, authore Domino, spiritualiter & temporaliter augumentare; Et ut concessione & Indulto præfatis pacifice frui valeant, quibusvis Primatibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, usu Pallii & Crucis prælatione præfatis ex Apostolicæ Sedis benignitate gaudentibus, districtius inhibemus in virtute sanctæ obedientiæ, ne Joannem Antonium, & Successores suos Episcopos Aretin. pro tempore existentes præfatos, quovis modo seu prætextu super præmissis audeant quomodolibet molestare, ac usum Pallii hujusmodi, Crucisque prælationem quoquo modo impedire præsumant. Præsentes quoque nostras literas ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod ad id interesse habentes seu habere prætendentes vocati, & causæ, propter quas eædem præsentes desuper emanaverint, verificatæ non fuerint, notari, in jus vel controversiam, seu aliàs revocari non posse; nec per subreptionem vel obreptionem, aut intentionis nostræ hujusmodi defectum, obtentas præsumi, & ob id viribus carere; minusque sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus quantumvis generalibus, ac fortissimis clausulis, & decretis irritantibus roboratis, comprehendi; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum, etiam sub data per Joannem Antonium Episcopum & Successores suos Aretin. Episcopos pro tempore existentes præfatos eligenda, plenarie restitutas esse; sicque & non aliàs per quoscumque Judices Ordinarios & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi ac definiendi forma, judicari & definiri debere; irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, motu simili decernimus & declaramus.

§. 5. Quocirca dilectis filiis, nostro & Sedis Apostolicæ Nuncio in Hetruria commoranti, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditori generali, motu pari per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi aut unus eorum, per se vel alium seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joannis Antonii Episcopi præfati seu Successorum suorum Episcoporum Aretinorum pro tempore existentium hujusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, sibique in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter

Episcopos ad solicitam Ecclesiæ, Gregisque curam adhortatur.

Hujusmodi literarum validatio etiam quoad observantiam.

labiliter observari; non permittentes eos vel eorum aliquem super usu, Pallii & Crucis prælatione hujusmodi quomodolibet molestari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque, super iis habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, ad hoc auxilio brachii sæcularis.

Contrariorum derogatio.

Non obstantibus fe. re. Bonifacii Papæ VIII. similiter prædecessoris Nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, quis vigore præsentium ad judicium non trahatur: ac aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis: &, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo jure quæsito: ac quibusvis aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac quibusvis quarumcumque Primatialium, Patriarchalium, Archiepiscopalium, & Episcopalium Indulto, & concessione similibus respective, suffultarum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam Motu proprio & scientia similibus, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis ac totis eorum tenoribus specialis, specifica, individua & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Seu si aliquibus communiter aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides Transumptorum.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ea ubique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Ac Privilegii hujusce servanda dignitas.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, declarationis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum ejus Petri & Pauli se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, septimo Kal. Novembris, Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XV.

Concessio Privilegiorum pro nonnullis suis Familiaribus.

Similia Privilegia legenda sunt, ab Antecessoribus quoque Pontificibus suis concessa Familiaribus.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 2 Novemb. A. 1730. P. 1.

Venerabilibus Fratribus Sinibaldo de Auria Patracen. cubiculi nostri Præfecto: Carolo Majella Emessen. literarum nostrarum in forma Brevis, quæ ad Principes scribuntur, Secretario: ac Francisco Antonio de Valentibus Theodosien. Archiepiscopis, Datario: Nicolao Augustino de Abbatibus Oliverio Porphyrien. Secretarii nostri Præfecto: & Nicolao Albini Leucen. Episcopis, Eleemosynario Secreto: ac dilectis filiis Marcello Passari Arianen., Auditori: Paulo Folsi Forolivien., Pincernæ: Gregorio Aurelio Perusin. Jacobo Leoni Romano, Vestiario: Dominico Palazzi Mediolanen., Cajetano Lemer Romano, Gaspari Mecoa Pampilonen., Josepho Lavizzani Mutinen., Notarum Arcanarum Secretario: Francisco Landi Placentin. Provinciæ Bononien., Petro Ludovico Jacquet Leodien., Dominico Volpi Baren., Antonio Leprotti Mutinen. Medico Secreto, Cubiculariis intimis seu secretis: & Donato Mariæ Antinori Florentin. Fratri Militi Magnæ Crucis, ac Bajulivo Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitan.: Marchionibus, Alexandro Gregorio Capponi, Forerio Majori: Philippo Astalli, & Andreæ Maidalchini Romanis, itidem Cubiculariis secretis: Francisco Mariæ Spannochi Senen. Subdatario, Angelo Belli Camerinen., Architriclino: Petro Valerii, Romano, Laurentio Sbatti Sabinen., Cajetano Panicci Ugentin., Francisco Cajetano Diversini Romano, Joanni Barba Neapolitan., Thomæ Alexio de Rubeis Neritonen., & Venantio Philippo Piersanti Camerinen. Cappellanis Secretis: Cajetano Cardoni Romano, & Horatio Antonio Battari Veliternen., Clericis Secretis: & Josepho Mariæ Cardoni Lucen., Antonio Civile, Carolo Sciampagna, Joanni Giandotti, Petro Pozzi Romanis, & Joanni Orbicciani Lucen. cubiculi nostri Adjutoribus: necnon Donato Antonio Civitella Beneventan., Magistro Domus nostræ, & Antonio Durani Montisflasconen. respective Civitatum, vel Diœcesum, Clericis seu Presbyteris vel Laicis, Palatii nostri Apostolici, Ratiocinatori, familiaribus continuis commensalibus nostris: salutem & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia devotos & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia jugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris & famæ amplioribus præconiis ac præclaris dignitatum titulis decorare & ornare; necnon specialis benevolentiæ favoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit convenire.

Familiares suos nonnullis exornat Privilegiis.

§. 1. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis; necnon ad vitæ ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia juvari percepimus, condignam rationem habentes; ac propterea easdem personas vestras pecu-

liaris

liaris favore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad vestram vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos & quemlibet vestrum respective in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præjudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatii & Aulæ Lateranen. Comites, necnon Auratæ militiæ Equites, ac nobiles Romanos, & Urbis Romæ, ac Civitatum Avenionen., Bononien., Ferrarien., & Beneventan., omniumque & singularum aliarum Civitatum, Terrarum, & Locorum Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectorum Cives cum omnibus juribus, jurisdictionibus, prærogativis, & insignibus debitis & consuetis creamus & constituimus; ac in numerum & consortium aliorum nostrorum, & ejusdem Sedis Notariorum, necnon Palatii & Aulæ hujusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Civium, Civitatum, & Terrarum prædictarum referimus & conscribimus; Vobisque, etiamsi habitum & Rochettum Notariorum dictæ Sedis juxta decreta Lateranen. Concilii novissime celebrati non deferatis, aut Civitates hujusmodi non incolueritis, nec unquam in eisdem Civitatibus domicilium habueritis, ut omnibus & quibuscumque privilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, favoribus, gratiis, & indultis, quibus cœteri omnes Notarii nostri etiam de numero participantium, ac Comites, Equites & Nobiles, (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itaut nedum quoad criminalia, sed etiam quoad civilia subjaceatis Ordinariis, ac citra facultates legitimandi ad gradus promovendi, Notarios seu Tabelliones creandi, aliaque hujusmodi privilegia a Notariis & Comitibus præfatis prætensa, itaut illis nullibi uti valeatis, ac irritum & inane existat, quidquid secus per vos aut quemlibet vestrum respective attentari contigerit) necnon Cives originarii etiam in Dignitatum, Beneficiorum & Officiorum Ecclesiasticorum & Sæcularium, etiam ex personis Romanorum Civium originariorum, vacantium, assecutione & exercitio tam in Urbe quam in omnibus & singulis Civitatibus prædictis, & alias ubique locorum & gentium, necnon Sessionum, & Conventuum, utuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, potiri & gaudere poterunt quomodolibet in futurum; non solum ad eorum instar, sed pariformiter & æque principaliter, acsi privilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta hujusmodi pro vobis emanassent, uti, potiri & gaudere, ac in omnibus & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis & scripturis publicis & privatis, deinceps nomine vestro conficiendis, Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex utroque parente procreatos; necnon Romanæ & aliarum Civitatum & Terrarum Cives, prout libuerit, vos inscribere & illis subscribere valeatis: ac pro veris & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Civibus habeamini; nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium vel obreptitium aut invalidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur; necnon honoris causa insignia Gentis nostræ, sive integre sive cum vestris respective composita, gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Eos Sedis Apost. Notarios,

Lateranen. Comites, ac Auratæ Militiæ Equites creat;

Et ad quæcumque Officia, atque Beneficia consequenda habiles declarat.

§. 2. Et insuper vos, vestraque Beneficia & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque & qualiacumque; illorum fructus, res & jura, ubicumque Locorum, Regnorum & Provinciarum, necnon in Urbe, Civitatibus, Terris & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia & immobilia ac se moventia, necnon actiones & jura præsentia & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis & naturæ, ac cujusvis etiam annui valoris fructus, redditus, & proventus, hujusmodi sint vel fuerint, ac etiam quæcumque a vobis vendenda, ac pro vestris & familiarum vestrarum usibus emenda, ab omnibus & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitativis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus & contributionibus tam urbanis quam rusticis, ordinariis & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum, mænium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cujuscumque generis, transitus seu passus & vecturæ, etiam in aliud Territorium seu Provinciam terra, mari & flumine; necnon equorum mortuorum stabulationum militum, Institutionis Seminarii Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis gravi & gravissima causa (pro subventione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc & pro tempore impositis; ita quod vos & quilibet vestrum nihil omnino horum aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ aut alios Commissarios, seu vectigalium & tributorum hujusmodi redemptores, conductores & exactores, quocumque privilegio, exemptione & facultate suffultos, alias quam ut præfertur, valeatis coarctari (quamdiu servitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus & liberamus.

Eorum Beneficia a quibusvis eximit oneribus.

§. 3. Ad hæc vobiscum & cum quolibet vestrum respective, ut quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium etiam Metropolitanarum aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi unum ex illis omnibus cum cura, aut Dignitas etiam major & principalis, Canonicatus, & Præbenda, Personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium hujusmodi consueverit quis per electionem assumi, eique cura etiam jurisdictionalis immineat animarum; si alicui vestrum alias canonice conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere; & dummodo illa omnia (uno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis, retinere; necnon etiam quamdiu Nobis inservieritis, tantum in Beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis (non tamen Parochialibus, nec Curatis cura animarum parochianorum) per vos pro tempore respective obtentis, etiam de jure, statuto, fundatione, vel privilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, post Pontificalem majores, ac Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini; nec per locorum Ordinarios aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis, inviti compelli possitis; omnesque & singulos nihilominus vestrorum Beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & proventus, durante servitio prædicto cum ea integritate

Super Beneficiorum pluralitate dispensat;

Ac residentia in eis;

(distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis sive locis personaliter resideretis, percipere, exigere & levare; ac interim vel postmodum, si volueritis, in Romana Curia vel extra eam a quocumque, quem malueritis, Catholico Antistite gratiam & communionem ejusdem Sedis habente, quem duxerit eligendum, ad omnes etiam Sacros & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis vel aliis festivis diebus, etiam extra tempora a jure statuta, proprii Ordinarii, aut cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, si alias ad id idonei reperti fueritis, (super quo Antistitis conscientiam oneramus) promoveri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare; necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates & officia obtinueritis, leges & jura civilia etiam publice in Scholis & Universitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire; & si habiles & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in hujusmodi facultate vos promovere facere, ipsaque jura etiam publice docere, atque Judicis, Advocati & Procuratoris officio in causis Ecclesiasticis & Civilibus tantum exercere libere & licite possitis & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de speciali dono gratiæ dispensamus.

Nec non super receptione Ordinum, quoad tempora, & Ordinarium.

Eisdem privilegium eligendi sibi Confessariū elargitur, cui peramplas S. Sua concedit facultates.

§. 4. Liceat quoque vobis & cuilibet vestrum, aliquem idoneum & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem vel cujusvis Ordinis regularem in vestrum eligere confessorem, qui vita cujuslibet vestrum comite vos & quemlibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter vel generaliter reservata existat: & quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus: homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas, etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos vel alios Superiores Prælatos) de præterito injectionibus, seu consilii vel favoris ad id præstationibus: jejuniorum omissionibus (non tamen recitationis Horarum canonicarum, aliorumque divinorum Officiorum): & denique ab omnibus & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta merito consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita & mortis articulo; in reliquis vero dictæ Sedi quomodocumque reservatis, aliisque quibusvis casibus, semel in anno confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicujus præjudicio) auctoritate Apostolica absolvere, & vobis pro commissis pœnitentiam injungere salutarem: necnon vota quæcumque (ultramarino, visitationis liminum Beatorum Petri & Pauli Apostolorum, castitatisque & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Pensionum translationē ad sum. 300. ducat. ab eis fieri quocumque tempore, ac quibuscumque personis concedit.

§. 5. Vobisque ulterius, & cuicumque vestrum respective, ut quicumque loci Ordinarii vel Canonici Metropolitanarum seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, ad id per vos respective coram Notario & testibus fide dignis eligendi seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super Mensarum Abbatialium seu Capitularium ac Episcopalium & Archiepiscopalium ac quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura Sæcularium, & quorumvis Ordinum & Militiarum Regularium, etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quomodocumque & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta vobis nunc & pro tempore assignata & reservata, ac assignanda & reservanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrum, quandocumque alicui vestrum respective placuerit, simul vel successive, in toto vel in parte, etiam in cujuslibet vestrum mortis articulo cassare & extinguere; ac postquam cassatæ & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & distributionibus, & emolumentis, seu illarum loco fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, distributiones, & emolumenta hujusmodi usque ad summam & quantitatem prædictam, uni vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus & expectantibus, Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, etiam eis, quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus, ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo & forma, quibus vobis assignatæ & reservatæ, seu assignata & concessa fuerint respective, etiam absque consensu easdem pensiones solvere debentium, etiamsi illas vel illa alias cassari & reservari de novo faciendi facultatem non habueritis; ac pensiones, & fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, ac distributiones, & emolumenta hujusmodi etiam pluries cassata & de novo assignata fuerint usque ad summam & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reservationibus & assignationibus hujusmodi non confectis, ac alias cum omnibus & quibuscumque exemptionibus, privilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reservationibus hujusmodi concessis & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris juribus, etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integre persolvendas, servata tamen forma Constitutionis fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris Nostri super translationibus pensionum editæ, reservare, constituere & assignare valeant, auctoritate & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Necnon facultatem testandi de fructibus Beneficiorum.

§. 6. Necnon etiam vobis, ut de omnibus & singulis Domibus, Prædiis, Possessionibus, Terris & locis, ac jurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris seu Altarium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum Divino cultui, seu usui deputata, seque moventibus cujuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretii, & conditionis existentibus, ac juribus & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium & Metropolitanarum, quibus vos forsan præesse contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura & sine cura, Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus & dispensationibus Apostolicis in Titulum, Commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis; ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum loco pensionum, ipsarumque pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & pro-

ventibus,

ventibus, vobis reservatorum & assignatorum, ac reservandarum & assignandarum, quos & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum: nec non emolumentorum quorumcumcumque Romanæ Curiæ Officiorum, ac aliàs quomodolibet spectantibus & pertinentibus, ac etiam de dictis proventibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra & cujuslibet vestrum industria & labore quomodolibet & undecumque, licite tamen acquisitis & acquirendis, ac alias etiam de muneribus & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alias quavis occasione vel causa seu contemplatione ad vos perventis & perventuris, etiamsi in pecunia numerata, & jocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia quam extra eam ubique locorum, etiam penes Beneficia ipsa existentibus, (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, acsi specifice & sigillatim exprimerentur & denominarentur, pro sufficienter expressis ac declaratis haberi volumus) usque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera pro unoquoque vestrum, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & proventibus, & pensionibus debitis & debendis, (servata tamen forma Constitutionum Apostolicarum jam editarum, & si quas deinceps edi contigerit, super fructibus inexactis) etiam cumulative cum quibusvis aliis similibus vel dissimilibus facultatibus habitis & habendis, tam pro decentibus & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viventibus servierint, etiam ultra servitii meritum, ac in vestrorum consanguineorum & affinium, ac quorumcumque locorum piorum favorem & usum, ac alias pro arbitrio & voluntate vestris & cujuslibet vestrum absolutis, testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter vivos quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis & titulis, scriptura etiam minus solemni coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta vel subscripta, & alias in omnibus & per omnia prout & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari seu disponere velitis & intendatis, semel atque iterum aut pluries disponere, statuere & ordinare, itaut quidquid statutum, gestum aut ordinatum, seu alias dispositum a vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni alio meliori modo valeat, & servari debeat; ipsaque testamenta, codicillos, & dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum revocare, & alia de novo condere, libere & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam & liberam concedimus facultatem.

Nonnulla [illegible]orum Consanguineorum, vel his deficientibus familiarium favore statuit, si illos ab intestato obire contingat.

§. 7. Et insuper statuimus & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine ulla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditiuum, & proventuum prædictorum dispositione in dicta Curia vel extra eam, tam continua quam interpolata inibi cujuslibet vestrum respective mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ a vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia & singula bona, res, & jura, etiam, ut præfertur, qualificata, necnon spolia cujuscumque quantitatis & valoris existentia, etiam ex prædictis & alias undecumque provenientia, ad Cameram Apostolicam seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deveniant; & illis deficientibus, inter familiares vestros arbitrio personæ seu personarum, quas ad id scripto nominaveritis, distribuantur, nisi de alia dispositione vel intentione vestra scriptura etiam minus solemni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alii Judices, seu executores omnino exequi & adimplere, illique se conformare in omnibus & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque hujusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia, forsan a vobis etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis, de hujusmodi bonis, juribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, jocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in favorem consanguineorum & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra, pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus & confirmamus, omnesque & singulos juris & facti, ac solemnitatum omissarum & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui intervenerint aut intervenerunt in eisdem, etiamsi tales sint vel fuerint, quod specialis, specifica & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus Clericis: ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, & aliis Collectoribus & Subcollectoribus, cæterisque cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate & potestate fungentibus, sub excommunicationis majoris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Universitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum hujusmodi executores prædictos directe vel indirecte quovis quæsito colore vel ingenio molestare audeant quoquomodo, vel perturbare.

Extensio concessionis hujusmodi ad peculiares casus.

§. 8. Ac decernentes, prædicta omnia & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit tam vigore præsentis quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, & deinceps in genere & in specie faciendarum cum inde secutis & secuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia Mundi parte extra Ecclesias & Beneficia, personalem residentiam requirentia, qualitercumque qualificata, per vos nunc & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis rec. me. Pii Papæ IV. prædecessoris pariter nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos, extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kal. Decembris, Pontificatus sui anno Quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ex quibuscumque causis quantumcumque maximis urgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in favorem Fidei, & Divini cultus augumentum, ac consistorialiter, etiam a Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis & editis, minime comprehendi; sed seu per ab illis excepta, & quoties emanata fuerint,

toties

toties in pristinum & validissimum statum, & etiam sub posteriora data, etiam cum derogationibus & clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis, per vos eligenda apponendis, & latissimæ specificandis reposita, restituta, & plenarie reintegrata, ac de novo concessa, validaque & efficacia fore; necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios & omnes effectus, quos de jure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri legitimi jurati stipulati validi & efficacis contractus inter vos ex una, & ac Nos & Cameram prædictam ex altera, partibus habere; nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status & personæ vestræ mutationem cessare, nec per similes vel dissimiles gratias vobis concessas & concedendas confundi, sed ipsis cumulative in omnibus & per omnia, & si quid in una ex facultatibus hujusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos seu quæ bona, jura, & actiones hujusmodi devenerint, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus & donamus, Cameræ, vel Fabricæ, aut Beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis usibus solvendum, ac cum iis desuper componendam, vel vos ad aliam particularem licentiam, sive indultum, aut confirmationem præsentium a Nobis vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendam ullatenus teneri, nec ad id ulla unquam necessitate cogi posse; & sic in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes & Clericos, in quavis causa & instantia, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Deputat speciales Literarum harum Exequutores.

§. 9. Quo circa Ven. Fratribus nostris Ostien., & Portuen. Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas & in eis contenta hujusmodi firmiter observari, ac vos illis omnibus pacifice frui & gaudere; non permittentes, vos per quoscumque quavis auctoritate fulgentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari vel perturbari: Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his haben. servatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravan. invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Contrariis quibuscumque specialiter derogans.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac piæ me. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris etiam nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur; necnon Lateranen. Concilii novissime celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deventum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus: ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & imposterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac stylo in similibus hactenus observato: ac re. me. Alexandri Papæ VI. pariter prædecessoris nostri, tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente; necnon ejusdem Bonifacii Papæ VIII. per quam concessiones, fructus in absentia præcipiendi sine præfinitione temporis, fieri prohibentur: ac Pii Papæ IV. prædecessoris etiam nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis & registrandis; ita quod præsentes in eadem Camera nullo unquam tempore registrari facere teneamini: ac similis re. Urbani Papæ VIII. pariter prædecessoris nostri de pensionibus aliàs translatis iterum non transferendis: ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus; necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus tam Urbis quam aliarum Civitatum & Locorum, quibus Cives originarii creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum; necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum Provinciarum, & Urbis, ac aliarum Civitatum & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis; etiamsi de illis servandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel ab aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis utendo, vos per vos vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos imposterum præstare contigerit juramentum; privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis, dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & locis, aliisque prædictis; ac illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis etiam particularibus; necnon Archiepiscopis, & Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum Redemptoribus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores Nostros, ac etiam Nos & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum Statuti & Constitutionis perpetuorum, ac motu & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis; etiamsi in eis ac statutis & stabilimentis prædictis caveatur expresse

vel

vel tacite, quod Urbis nisi originariis Civibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis conferantur; quodque nonnullarum Ecclesiarum Beneficia nisi per personas illustres vel nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos, obtineri non possint; & nulli in Cives Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione, pensionibus, Clericis Sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reservandis, gravari non possint; quodque stabilimentis & privilegiis prædictis etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatoriis efficaciores & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias literas diversis temporibus cum certis intervallis præsentatas intimatæ, & non alias, necnon alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio, derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores & Appaltatores decimas, pedagia, & onera hujusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem seu contributionem cogere & compellere possint seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, acsi de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere & in specie ad effectum præsentium sufficienter & expresse derogamus, & derogatum esse decernimus; Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis hujusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

De Fidei professione, & Fidelitatis juramento per eosdem emittendis familiares ante creationem in Sedis Ap. Notarios.

§. 11. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra facta, perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem Fidei juxta articulos, pridem a Sede prædicta propositos, expresse emittere, & solitum fidelitatis juramentum præstare omnino teneamini.

Fides Transumptorum &c.

§. 12. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur in judicio & extra, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Cæterum volumus pariter, atque decernimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quorum respective etiam familiares continui commensales erant, concessæ fuerunt præsentes literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Novembris 1730. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XVI.

Creatio XXV. Puerorum honorariorum in Comites Palatinos, & Auratæ Militiæ Equites occasione solemnis equitationis a Vaticano ad Lateranum &c.

Dilecto Filio Equiti Gaspari Patti.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 4. Dec. 1730. Pontif. I.

Exordium.

Dilecte fili salutem &c. Ex Romani Pontificis beneficentia provenire dignum est, ut qui erga illum devotionis & obsequii signa demonstrant, iidem ab ipso Romano Pontifice honoribus & gratiis decorentur.

Creatio hujusmodi ex d. causa.

Cum itaque nuper in solemni equitatione, qua Nos insigni S. R. E. Cardinalium, Antistitum, Procerum, ac Officialium, Ordinumque Romanæ Curiæ comitatu, pompa celebri, & multorum Adolescentulorum nobilium seu puerorum honorariorum ad latus nostrum adstantium corona stipati, lectica e Palatio nostro Vaticano ad Ecclesiam Sancti Joannis Lateranen., ut moris est, processimus, Tu unus ex Adolescentulis seu Pueris honorariis hujusmodi extiteris: Nos propterea, ut aliquod paterni nostri affectus in familia tua extet munimentum, te peculiari benevolentiæ nostræ favore prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia ac mera liberalitate nostris, te Auratæ militiæ Equitem, ac Aulæ Lateranen. & Palatii Apostolici Comitem, auctoritate Apostolica tenore præsentium facimus & creamus, teque aliorum Equitum & Comitum hujusmodi numero & consortio favorabiliter aggregamus, tibique ut Torquem aureum, ac ensem, & aurata calcaria gestare, necnon omnibus & singulis privilegiis, gratiis & indultis, exemptionibus & prærogativis, quibus alii Equites & Comites hujusmodi de jure usu & consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, pari modo (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas) uti, frui & gaudere libere & licite valeas, earumdem tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Cum collatione Privilegiorum, quibus cæteri Palatini Comites fruuntur.

In contrarium non obstantibus &c.

Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Decembris 1730. Pontificatus nostri anno Primo.

Similis pro singulis aliis Pueris honorariis juxta notulam inferius positam. Dat. ut in præcedenti.

F. Card. Oliverius.

Nomina XXV. Puerorum.

Nominati dall' Eminentissimo Camerlengo.

Sig. Cavalier Gasparo Patti.
Sig. Conte Cesare Panimolla.
Sig. Baron Giovanni Puget.
Sig. Marchese Adriano Canale.
Sig. Cristoforo Fonseca.

Dall' Eccellentissimo Primo Conservatore.

Sig. Marchese Innocenzo del Bufalo.
Sig. Marchese Nicola del Bufalo.
Sig. Marchese Curfio Muti.
Sig. Marchese Mario Muti.
Sig. Conte Alessandro Orsini.

Dall'

Dall' Eccellentiſſimo Secondo Conſervatore.

Sig. Conte Ceſare Alfani.
Sig. Franceſco della Vetere.
Sig. Aleſſandro Bonechi.
Sig. Conte Aleſſandro Ferretti.
Sig. Marcheſe Giuſeppe Nunez.

Dall' Eccellentiſſimo Terzo Conſervatore.

Sig. Marcheſe Giuſeppe Maccarani.
Sig. Marcheſe Nicolo Giugni.
Sig. Cavalier Silvio Vicentini.
Sig. Giovanni Carlo Cittadini.
Sig. Marcheſe Emerico Bolognini.

Dal Signore Priore de Caporioni.

Sig. Baron Pompeo Scarlatti.
Sig. Antonio Amadei.
Sig. Conte Franceſco Mei.
Sig. Angelo Fagnani.
Sig. Gaetano Corettini.

XVII. Leges publicæ Scientiarum Academiæ Cervariæ, in Catalonia a Philippo V. Rege Catholico inſtitutæ, auctoritate Apoſtolica confirmantur, conceſſis Academiæ hujuſmodi nonnullis Privilegiis.

Dat. die 4. Dec. 1730. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Studiorum Univerſitates quantum Religioni ſtabiliendæ, propagandæ, & vindicandæ conferant.

IMperſcrutabilis Divinorum Judiciorum altitudo ſtatim atque humilitatem noſtram ad ſublime Apoſtolicæ Dignitatis culmen, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio evexit, inter multiplices, & quæ nobis occurrerunt Apoſtolatus Univerſi curas ad propagandas confovendaſque ſtudiorum generalium Univerſitates, per quas ſpiritualibus Evangelicæ Diſciplinæ armis inviſibiles militantis Eccleſiæ hoſtes triumphali certamine profligantur, peculiari ſolicitudinis ſtudio mentis noſtræ aciem jure optimo convertimus. Hinc ubi operoſa Chriſtianorum Principum, præſertim chariſſimi in Chriſto filii noſtri Philippi V. Hiſpaniarum Regis Catholici, divinam rem in eorum Regnis non ſolum valido temporalium armorum, verum etiam cæleſti Sacrarum literarum clypeo tueri ſatagentium, Religio, ſi quas Univerſitates hujuſmodi ab eorumdem Principum locupleti manu, ad majorem Dei gloriam, eorum Regiæ largitatis laudem, & Populorum ſuorum ornamentum noviter erectas, & approbationis aliiſque Apoſtolicæ noſtræ liberalitatis inſignibus nobis exhibet decorandas, hilari paterni noſtri amoris amplexu eas excipimus, & illuſtria erigentium chariſmata laudantes, eaque æmulantes in Domino æquo animo, & provida manu omnia deſuper impartimur, quæ felici ipſarum Univerſitatum ſucceſſui, & perenni ſuorum fundatorum monumento conſpicimus in eadem Domino ſalubriter expedire.

Academia Cervariæ a Sereniſſ. Philippo V. Hiſpan. Rege erecta, privilegiis munita, ac ſaluberrimis firmata ſtatutis.

§. 1. Cum itaque, ficut accepimus, chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus hoc nomine V. Hiſpaniarum Rex Catholicus, cupiens, prout vere Catholicum decet Regem, ut in ſingulis Regnis & Principatibus Regiæ ſuæ Ditioni ſubjectis, non ſolum temporalis, verum etiam ſpiritualis res, ad Divini nominis gloriam, & eccleſiaſticæ diſciplinæ augmentum efflorefcat in dies; & attendens quantum ad id utilitatis afferre ſoleant approbatæ ſtudiorum generalium Univerſitates, unam ſtudii generalis hujuſmodi Univerſitatem in conſpicuo, & ſibi pergrato oppido Civitate nuncupato CERVARIÆ Celſonen. Diœceſ., quod nobiliſſima amenitate cœli, & ſoli ubertate ſupra collem, qui cognomine fluvio alluitur, ad umbilicum fere Provinciæ Catalauniæ poſitum exiſtit, maximis quibuſque non diſparem, & inter omnes Univerſitates hujuſmodi Europæ in ejus ædificii magnitudine æmulam pro adoleſcentibus, præſertim ex Principatu Catalauniæ oriundis, & ad eam pro inibi juris Canonici, Theologiæ, aliarumque eccleſiaſticarum ſcientiarum, & ingenuarum artium ſtudiis incumbere cupientibus, cum congruo Lectorum, Magiſtrorum, Præceptorum & Doctorum, Jus ac Theologiam, necnon ſcientias & artes præfatas legentium & docentium, illuc introductorum, Bidellorum, aliorumque Miniſtrorum eidem Univerſitati inſervientium numero, propriis regiis ejuſdem Philippi Regis ſumptibus erexerit & fundaverit; eamque ſic erectam & fundatam pro illius, necnon Juvenum, ac Lectorum, Magiſtrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Miniſtrorum inibi inſervientium præfatorum congrua manutentione & ſuſtentatione redditibus Regiis dotaverit, ac etiam ditare voluerit, variiſque privilegiis, immunitatibus, gratiis, & exemptionibus ex ejus Regia liberalitate perpetuo donaverit, & ad ejuſdem Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur erectæ, fundatæ & dotatæ, illiuſque perſonarum, rerum, & Bonorum Spiritualium & temporalium curam, regimen, & adminiſtrationem, ac Juvenum præfatorum pro tempore recipiendorum & admittendorum receptionem, admiſſionem, victum, amictum, inſtructionem, diſciplinam, ſtudiorum directionem, aliaque ad providum ejuſdem Univerſitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, gubernium ſpectantia quomodolibet & pertinentia, infraſcripta Statuta deſuper edi curaverit tenoris ſequentis, videlicet.

Conſtitutiones Academiæ Cervarienſis.

TITULUS PRIMUS.

De Audientia Scholaſtici.

§. 2. Ut Academia Cervarienſis diſciplinarum omnium laude floreſcat, & diligentius exculta, nova ſemper pietatis ac literarum incrementa ſuſcipiat; neve, quaſi anarchiæ genus, turbulenter feratur; ſed certo & in perpetuum valituro jure gubernetur, Scholaſticus ſive Cancellarius, qui univerſam Academiæ Præfecturam obtinet, tanquam Pater præ omnibus ſolertius invigilet, ut Univerſitatis hujus Statuta & Sanctiones, quorum tutela ejus fidei & ſolicitudini concredita eſt, & ſuper quæ conſcientia ejus graviter oneratur, omnino tam a Doctoribus quam a Diſcipulis accurate ſerventur. Interim ſedulo etiam provideat & curam gerat, ut Scholares ſinguli vita & moribus ſpecimen virtutis & probitatis exhibeant; & ſtudio, quo par eſt, in literariis exercitationes incumbant, ac ſi quos deſides & flagitioſos, ſive ludo aut luxui deditos, & aliorum impietate & bonis artibus progreſſui officientes compererit, auctoritate ſua opportune in eos animadvertere non deſiſtat: Contra quos, ſi ſic oportere cenſuerit, ſummarie & de plano procedet.

De Vicario Scholaſtici ejuſque officio.

Poterit vero Scholaſticus ſive Cancellarius idoneum ſuæ juriſdictionis Vicarium conſtituere, qui Clericus quidem ſit, non tamen conjugatus, qui nec in Academia Cathedram obtineat,

nec

nec a Civitate Cervariæ sit oriundus, aut ibidem antea per juge decennium commoratus (quod tamen in Vice-Scholastico deputando non tenebitur observare) quique pro Tribunali jus cuique reddat, & causas tam civiles quam criminales attente discutiat. Præterea una cum Apparitoribus & Bidellis scholas crebro circumeat: Scholares suis etiam in hospitiis, modo ne Professorum convictores sint aut commensales, diu noctuque cum oportuerit invisat: Cui mox ingressuro inquilini domorum januas adaperire debeant: Qui otiosos insuper & male feriatos per plateas & compita intempestive oberrantes cogat in ædes proprias se recipere, ut ubique pacate utiliter & honeste Academicorum vita transigatur.

De modo procedendi in causis civilibus Scholarium.

In causis civilibus Scholarium summarie procedatur; In iis præcipue, quæ modicam summam non excedunt, videlicet mille regalium. Cum vero res ea fuerit, quæ plenariam cognitionem desideret, ut litigantium commodo laborum & impensarum ratio habeatur, quam brevius fieri potest examinanda & definienda erit. Regula autem & norma judicialiter procedendi sit juxta Audientiam Ecclesiasticam Illerdensem.

Ne quid Academia detrimenti capiat, Curia Sæcularis, ab Scholastico ejusve Judice requisita, opem & auxilium, dummodo pro exercenda sive tuenda jurisdictione desideraverint, ipsis impertiri debeat, expensis tamen Academiæ, si ob id ab Urbe longius proficisci contigerit.

De causis criminalibus.

Judex Academicus (in criminalibus præsertim) soli Notario, examen Testium non committat. Si tamen id cogente aliquando necessitate fecerit, personam integram ipsi conjungat; nec ullum pignus ratione debiti civilis ab Scholaribus auferri, aut eorum libros venundari patiatur, nisi adversus eos, quos prope diem de fuga suspectos esse constiterit.

Apparitor Cancellarii mandatum pignoris capiendi non nisi Tabellione præsente exequatur, nec nisi confecto Inventario, juxta quod res hujusmodi hastæ publicæ subjiciantur; neque interim pignora ipse, sed fidus sequester ab Scholastico vel Judice designandus detineat. Scholarium arcas & armaria quovis quæsito prætextu aperire non audeat, nisi Scholastici vel ejus Judicis facultate de scripto ostenderit. Si secus fecerit, prima vice quinquaginta regalibus hospitali adjudicandis mulctetur; secunda in annum ab officio a Scholastico suspendatur.

Officiales omnes a Cancellario destinandi Academiæ foro non gaudeant, quin prius habuerint deputationis ejusdem legitimum documentum, & jurato caverint pecunias a nemine, ultra quod jura sanxerint, accepturos; Quas si aliquando, tametsi sui muneris obeundi obtentu, fraudulenter extorserint, pœna quadrupli coerceantur hospitalis compendio assignanda.

De Visitatione Scholarium quolibet mense per Judicem facienda.

Judex unoquoque mense singula docentium invisat Gymnasia; atque ut commodius suo muneri satisfaciat, aliquis Professorum pro diversitate facultatum eumdem sociabit. Quod etiam, cum opus visum fuerit, Cancellarius ipse præstabit, ut ita in docendis & addiscendis bonarum artium disciplinis majora sint tum Præceptorum tum Discipulorum incitamenta; quos non spes tantum præmiorum alliciat, sed metus quoque pœnarum absterreat, dum tantam a Scholarcha super hisce rebus diligentiam & vigilantiam noverint adhiberi.

Nunquam Judex permittat Pauperes per scholas stipem cogere, sed ad valvas tantum Academiæ subsistere.

Cancellarius per se interfit præcipuis Academiæ functionibus, ut rite & de more peragantur; idque tantum per Vice-Scholasticum a se constituendum præstare possit, si justa de causa e Civitate Cervariæ adfuturus sit, aut si adfuerit, valetudine impediatur.

TITULUS II.

De Concilio Academiæ.

De loco cogendi Concilium.

§. 3. Concilium sive Definitorum, sive plenum, non alio cogi possit, quam in locum Academiæ ad id peculiariter destinatum; nec quin pridie omnes Concilio interfuturi & laturi suffragia ab altero Bidello per schedam Scholastici unam signatam, & rem, quæ in eodem Concilio discutienda sit, continentem, convocentur; nisi secus fieri pro negotiorum qualitate aliquando expediat. Quod si plerique accedere subdole renuerint, vel sub pœna præstiti, vel alio congruenti juris remedio adigantur.

Locorum assignatio professionibus in Aula Conciliari.

In Aula Conciliari sint duæ mensæ, altera ante Scholasticum, supra quam campanula & Statuta Academiæ collocentur; e regione altera, in qua Secretarius habeat binos codices, alterum ad Decreta Academica, alterum ad mandata describenda: Theologi & utriusque Juris Professores promiscue inter se, servato tamen antiquitatis ordine, assideant: Deinde Medici: ac demum postremis subsellis Philosophi; atque ita pariter inter singulos ex singulis harum classium juxta gradus antiquitatem sessio disponatur, præterquam in propugnatione Thesium, ubi antiquior in ea facultate principem locum obtinebit. Caveat omnino Scholasticus, ne in dicendis sententiis ordo prævertatur, neve convicia, offensiones aut jurgia suboriantur.

Bidellus per se, vel si legitime impediatur, per personam idoneam, postquam singulos Concilio accessuros, exhibita præfata scheda, de re agitanda certiores fecerit, eam postmodum sub pœna unius regalis Secretario tradat, qui statim Concilio adsidentibus, eamdem recitet, & transcribat in codicem pro exordio resolutionis Conciliaris mox capiendæ: Quod si præstare neglexerit, duorum regalium mulctam sustinebit.

De numero ad hujusmodi habenda Concilia requisito.

Definitorum Concilium (in quo præsertim de rebus ad annuos Academiæ redditus spectantibus, & Officialium renunciatione agi debet) legitime haberi non possit, nisi tredecim Doctores aut Magistri adfuerint ex Definitorum classe, Concilium vero plenum (in quo de cæteris ad Academiam pertinentibus deliberandum est) viceno Doctorum aut Magistrorum numero, præter Scholasticum constabit.

De suffragiis.

In utroque autem, vel viva voce vel per secretum Scrutinium, si res ita postulet, aut ita fieri Suffragatorum quilibet desideraverit, Doctorum aut Magistrorum suffragia excipiantur.

Si omnes quasi per instinctum & afflatum in eamdem ire velint sententiam, sat erit, Scholasticum palam sciscitari, num quis dissentiat, ut ejus quoque suffragium in acta referatur. Dum vero palam voce feruntur suffragia, suum postremus pronunciet Scholasticus, ne libertati vocalium officiat: mille merapetinos, si secus faxit, ad compendium Hospitalis persolvat.

Si res in Concilio discutienda secreto indigeat, ne quod sancitum decretumve fuerit, quibus par non est, innotescat, Scholasticus cunctos silentii Sacramento obligabit.

Semel decreta nec rescindenda, nec iterum proponenda.

Quæ semel rite per Concilium decreta fuerint, non rescindantur, nec rursus proponantur, nisi tres ex quatuor Concilii partibus rationabiliter id expedire censuerint; nec Scholasticus ipse, quin exequantur, aut impedire aut retardare possit; mulctam alioquin sex mille merapetinorum pro singulis vicibus incursurus,

Hospitali applicandam; & nihil demum, ultra quod præscriptum est in scheda, in ullo cætu agitetur.

De absentium suffragiis.

Nemo (tametsi jus suffragii cæteroquin habeat, vel sit ipse Cancellarius) illi Concilio intersit, in quo de re ad ejus damnum aut commodum manifesto & præcipue pertinente agi debeat; nec absens, quamvis legitime impeditus, suffragium suum uni ex eligentibus demandare possit.

Si quem vero ex iis, qui adsunt, impetrata prius a Cancellario venia, cœtu abire contigerit, dummodo rem, de qua in concilio agitur, probe intellexerit, fas erit illi propriam sententiam Secretario aperire, & ferendi suffragii vicem demandare, ut inter cætera præsentium suffragia recenseatur.

Fores Aulæ Conciliaris Magister silentii circumsistat, ut præsto sit ad campanulæ sonitum Cancellarii vocantis imperio.

De electionibus officiorum.

In rebus gratiosis a Concilio definiendis per albos nigrosve calculos Scrutinium peragatur, illis concessam, his vero negatam gratiam indicantibus. Electio officiorum, distributis per Secretarium tesserulis, & a singulis a Cancellario ad infimi subsellii Doctores in loculos immissis, rite peragatur; mox per Secretarium palam & aperte colligendis & promulgandis: atque is demum habeatur electus, in quem pars Concilii major consenserit. Cæterum si in Scrutinio ita in plures dispertiri suffragia contigerit, ut ad nullum debitus eorumdem numerus perveniat, rursus ineunda erit electio inter eos dumtaxat, in quos major pars suffragiis annuerit.

Conciliis omnibus Cancellarius ipse intersit; ejus tamen locum & vicem, si absens fuerit, Ecclesiasticus antiquior subeat. Si quando res occurrerit digna conciliari consultatione, & convocationis schedulam Scholasticus exhibere detrectaverit, Professores omnes proprietarios apud Antiquiorem convenire licebit; & dummodo e tribus duæ partes consentiant, duo ex ipsis una cum Academiæ Secretario schedam requirent a Cancellario; quam si non impetrent, antiquior Ecclesiasticus schedulam Academico ritu signabit, & Concilio mox cogendo præsidebit.

De peragendis a Secretario.

Secretarius in librum quotannis ad id paratum referat perspicue & diligenter, quæcumque a Concilio fuerint decreta; parique sedulitate singulorum describat suffragia, nulliusque roboris & momenti censeantur ea, quæ in Conciliari codice rite non fuerint consignata. Si vero contigerit, attestationem conciliaris decreti exhiberi oportere, sat erit affirmare, in id majorem Concilii partem consensisse, quin sigillatim fiat suffragiorum recensio. Petenti etiam proprii suffragii, quod in Concilio tulit, attestationem, eam Secretarius ad Cancellarii jussum præstabit.

Quæ contra Constitut. in Conciliis decerni contigerit, irrita declaranda.

Si in Concilio, sive Definitorum, sive pleno, adversus ipsas Academiæ Constitutiones aliquid decernatur, sit ipso jure irritum & inane; Quod proinde in ipso palam consessu Secretarius pronunciabit, ut Syndicus, qui propterea singulis Conciliis interesse tenebitur, Suffragatores obtestetur, ne velint Constitutionibus refragari. Quod si minime impetretur, a Scholastico rogabit, ut irrita Concilii acta declaret. Quod si Secretarius & Syndicus ipse, aut aliquem veriti, aut alio quovis respectu satisfacere muneri suo neglexerint, quilibet e Concilio poterit hoc munus obire; Syndicus vero & Secretarius & officio & salario illius anni priventur.

Ubi Concilium aut juxta Constitutiones aut extra ordinem negotium aliquod Doctoribus vel Magistris conficiendum injunxerit, illud suscipere, & diligenter obire ad præscriptum Concilii obligentur; nec ipsis recusatio, quam major Concilii pars non probaverit, suffragetur.

Salarium Academiæ causa absentibus dandum.

Profecturis autem procul ab Academia intra vel extra Provinciam ejusdem Academiæ causa, sive perpetuam sive temporalem Cathedram obtineant, præterquamquod ex privilegio præsentes censeantur, competens salarium attribuatur, tria videlicet regalia argentea octo juliorum proprietariis extra Cataloniæ Principatum, duo vero cæteris professoribus: Si intra Provinciam, duo regalia proprietariis, cæteris sesqui Regale. In hujusmodi vero personarum electione & causæ statum & personæ industriam singuli, suffragia laturi, accurate perpendant pro majori Academiæ bono.

Nulli præterea demandetur commissio ad eum locum, in quo propria negotia habuerit; neque lectionum tempore Professor proprietarius eligatur, nisi pro utilitate & rei momento ita censuerint duæ ex tribus Concilii partibus.

Tempus tamen absenti præfigendum.

Concilium autem Commissario tempus præfigat negotio transigendo, quod aliqua de causa prorogari poterit. Cæterum si ad Regiam Matritensem sit decernenda legatio, tam licentia quam termini præfixio, ejusdemque prorogatio ad Supremum Regium Concilium pertinebunt omnino.

De negotiis in Civitate obeundis.

Pro negotiis intra Civitatem obeundis explicandisve, præsertim extraordinariis, procuratio alicui a Concilio demandetur. Secretarius postridie mandatum in scriptis tradat Commissariis, qui si id oscitanter præstiterint, vel intra terminum a Concilio præfixum illa non confecerint, negotiorum ejusmodi procuratio ab ipsis ad alios transferatur. Præterea ipse Secretarius diebus, quibus cogi solet Concilium, relegat, quæ data sint mandata ex ipso mandatorum Codice, quem ea propter paratum habeat. Scholasticus vero pro suo jure quibusvis negotiis transigendis adesse poterit.

In negotiorum pluralitate peculiares habendi consessus.

Si plura sint Academiæ negotia, quam ut ordinariis, quæ cogi solent, Conciliis explicari possint, liceat semel in hebdomada Proprietarium Theologiæ Professorem, & duos pariter juris utriusque Proprietarios, Secretario & Syndico præsentibus, convenire, qui mature de re habito Consilio, quod æquum justumque fuerit, decernant; ne si diutius ea de re Concilii sententia expectanda foret, negotiorum opportunitatibus, & Academiæ commodis detrimentum afferatur.

In rebus aliarum facultatum Doctores tangentibus decernendis, horum prius requirenda Sententia.

Cum sæpe contingat, negotia hujusmodi in deliberationem cadere, quæ ita peculiariter ad aliarum facultatum Doctores pertineant, ut cæteri non satis commode illa cognoscere & explicare possint, ea de re Concilium nihil ante decernat, quam illius facultatis Professores, consultatione super articulo proposito maturius habita, audiantur.

De suffragiis, decretisque scribendis.

Ne Secretarius in transcribendis suffragiis, Conciliique decretis, querimoniis (ut contingere facile est) sit obnoxius; Scholasticus & Doctor antiquior diligenter inspiciant, num singula fideliter in acta relata sint, quibus deinde subscribat Antiquior, & infra Secretarius, absoluto statim Conventu antequam Conciliarem Aulam egrediantur. Si vero prolixiori calamo seu scriptione res egeat, id ipsum postridie præstari poterit. Quoties hoc prætermiserit Secretarius, quingentis marapetinis mulctabitur, ærario Academiæ inferendis.

Quæ sine Supremi Concilii Regii approbatione fieri nequeant.

Nulli unquam Commissario poterit delegare Concilium, ut ad Thesaurarium Academiæ solvendi mandatum decernat, aut expediat; nec ipse Scholasticus mandata hujusmodi ad eumdem Thesaurarium per se decernere; alioquin irrita sint omnino & inania; nec eorum ratio usquam habeatur, nisi toto approbasse Concilio per Secretarium & Ratiocinatores

subscri-

subscripta fuerint. Nulla pariter sive Scholastico sive Concilio sit facultas vel salarium creandi vel vetus augendi. Si vero res ita suadeat, & duæ ex tribus Concilii partibus consentiant, utrumque licebit; non tamen prius quam Supremi Regii Consilii & consensus & approbatio accesserit. Si secus fiat, dependant in mulctam singuli Suffragatores duo regalia octo juliorum, quæ Bibliothecæ Universitatis assignentur.

Pro stipe eroganda Definitores in Concilio quantitatem sex regalium octo juliorum non excedant, in quo tamen omnino supplicum indigentiæ, & Academiæ status ratio habeatur.

Caveat omnino Concilium ab impensis injustis decernendis, alioquin de suo Academiæ damna compensare singuli tenebuntur.

TITULUS III.

De Definitoribus.

§. 4. Cathedras perpetuas obtinentes ipso jure Definitores habeantur, necnon & Professores Emeriti seu Jubilati.

[Quæ Cathedræ perpetuæ sint.] Cathedræ vero perpetuæ sunt: nimirum septem; Sacræ Theologiæ primaria, & Vespertina; Decretalium, Decreti Gratiani, Concilii Tridentini: Primaria, & Vespertina Pandectarum, Primaria, & Vespertina Codicis, Primaria & Vespertina Medicinæ, Prognosticorum, Philosophiæ Moralis, Matheseos, Rhetorices.

Professores proprietarii ex hisce antiquiores octo, totidem ex Doctoribus seu Magistris, temporales Cathedras Regentibus, Definitores, & Scholasticus, duos eligere debeant, & ejusmodi electio ita pariter ab octo aliis Proprietariis deinceps singulis bienniis repetatur; nunquam vero eosdem rursus eligere liceat, nisi post aliud biennium, cui tamen sanctioni derogari poterit, ubi id suaserit optime merita de rebus gestis industria personæ, & tres ex quatuor Concilii partibus consenserint.

Biennalis hæc electio fiat postera die ad Festum Sancti Lucæ, nec quidquam aliud eo Concilio agi possit.

Concilium Definitorum, quod pro rerum opportunitate Scholasticus convocari mandaverit, ratum & legitimum non æstimetur, in quo major pars ex Doctoribus seu Magistris, qui sunt ipso jure Definitores, non interfuerit.

TITULUS IV.

De Consiliariis.

[Quæ requiruntur ad hoc ut quis in Consiliarium eligi possit.] *§.* 5. Quatuor Consiliarii ab Scholastico renunciati eligantur, vita, moribus, ingenio probatissimi, qui saltem per annum Academiæ albo fuerint inscripti, nulliusque Doctoris sive alterius famulatui sint addicti. Primus pro Regnis Castellæ, Legionis, & Navarræ: Secundus pro Regnis Aragoniæ, & Valentiæ: Tertius pro Cataloniæ Principatu: Quartus pro exteris, qui Cervariam Studiorum causa confluxerint; Uniuscujusque vero classis cura ad unumquemque ex præfatis Consiliariis pertinebit.

[Consiliarii officium post annum expiret.] Consiliariorum officium post anni lapsum expiret; & penes eosdem sit jus, imposterum singulis annis, Judice tamen Academiæ & Tabellione præsentibus, sibi Successores idoneos, ex Regnis designatis oriundos, præfato ordine eligendi. In hujusmodi autem electionibus convivia, compotationes & alia luxus incitamenta Scholasticus omnino vetabit.

Consiliarii munere semel functus, non nisi post triennium, rursus eligatur. Si vero durante officio ab Academia absfuturus sit, idoneum Proconsiliarium sufficiet, eaque de re Judicem certiorem faciat. Si intra annum redierit, quod reliquum est temporis, per se explebit. Proconsiliarius autem anno proxime sequenti eligi non poterit in Consiliarium, tametsi exiguo tempore Proconsiliarii munus exercuerit.

[Quod sit illorum officium.] Consiliarii, quibus etiam jus ferendi suffragium in Concilio pleno conceditur, postquam electi fuerint, de servandis Academiæ Constitutionibus & Statutis ad suum officium pertinentibus palam jurejurando se obstringant; curentque insuper diligentius, quæ inter Scholares sibi commissos emendatione digna deprehenderint, ad Academiæ Judicem incunctanter deferre; eumque ex officio, quoties noctu compita aut ædes Scholarium inviserit, sociare debebunt. Quod tamen nec crebro, nec sine magna causa Consiliariis Judex injunget. Illos vero nunquam per se dumtaxat hoc munus obire patiatur, ne inconsulta nimis cæteroquin Juventus temere in pericula conjiciatur.

TITULUS V.

De Professoribus Grammaticæ Latinæ, & Græcæ.

§. 6. Discipuli omnes in quatuor Classes distributi, latinam linguam gradatim a primo ad quartum annum a Grammaticæ Præceptoribus doceantur; qui sedulo incumbant, ne quid in his primoribus literarum exercitationibus, & teneriori scientiarum tyrocinio, quod utile visum fuerit, prætermittant; atque ut in docendo non præposterus ordo, sed certa regula adhibeatur; norma Scholarum Societatis Jesu ad amussim servanda præfigitur. [Norma Scholarum S. J. servanda.]

Plerique ex hisce felicioris & præstantioris ingenii, linguæ etiam Græcæ rudimentis imbuantur, qui cæteris ejusdem classis Condiscipulis, literas dumtaxat latinas excolentibus, consessu in Academiæ functionibus præcedant.

Eos dumtaxat Auditores admitti liceat, qui primis literarum elementis, recte legendi scilicet, scribendique regulis sint edocti, & Christianæ Fidei rudimentis congruenter instructi. [Qui sint Auditores admittendi.]

Diffinitorum Concilium personam aliquam idoneam deputabit, cujus munus sit, Pueros nondum scholas ingressos sæpe in vestibulo jurgiis perstrepentes componere, & diligentius inquirere; an Magistri Grammatices ex præscripto Academiæ doceant, servatis rite temporum intervallis; mulctam alioquin subituri, ut reliqui Academiæ professores. Quidquid vero mulctæ nomine deberi contigerit, ex anni salario detrahatur Societatis Jesu Rectori persolvendo. [Persona deputanda, quæ strepitus componat, ac de Magist. Grammaticæ inquirat.]

Primo anno Magister Auditores suos diligenter edoceat ex arte Nebrisensi declinationum conjugationumque Regulas, iisque congruam exercitationem subjungat; Græca vero Grammatica imbuendis; legendi rationem præscribat, & vim divisionemque Græcanicarum literarum, mox articulorum declinationes; & plerasque, alias præsertim faciliores, demonstret usque ad eas, quas Græci contractas appellant. [Cursus Studii Grammaticæ quatuor annis absolvendus quo disponi debeat ordine.]

Anno secundo crebriori præludio Discipulos, in re superioris anniversatos, ad nominum genera, verborumque præterita solerter addiscenda promoveat; & regulas ipsas, quas memoriter callere debent; frequenter construere jubeat. Græcæ autem linguæ studiosis declinationes contractas, eteroclita, pronomina, & primas barytonorum verborum conjugationes, qua par sit, perspicuitate explicabit.

Tam primò autem quam alterò anno Magistri Auditores suos utilioribus tam latinæ quam Græcæ linguæ exercitamentis frequenter acuant, & diligenter informent.

Anno tertiò universam Nebrisensem artem, quæ Orationis partes amplectitur, diligenter Præceptor persequatur, atque perficiat, mox Torrellæ Syntaxim aggressurus. Selectiores autem vel Tullii vel Sancti Hieronymi Epistolas quotidiana exercitatione tractandas interpretabitur, monebitque identidem, qua ratione eas, quas didicerint regulas, tamquam in Archetypo Discipuli facilius deprehendant. Absolvat quoque pro Græcis Conjugationes Barytones. Insuper explanet verba circumflexa, & desinentia in μι, addita quoque alicujus Græci Scriptoris prælectione, & constructione, ut facilius Præceptorum usum, quæ sibi tradita sunt, Discipuli addiscant.

Quarto denique anno majori Auditorum utilitati & profectui omnibus numeris expletam latine Syntaxeos seriem exponat; Qui crebris præludant declamationibus; Oratores quoque & Historicos probatæ latinitatis præ manibus habeant continenter. Extemporales etiam lucubrationes ter saltem in hebdomadam Magistro præscribente contexant: quæ pariter, ut ad Orthographiæ Regulas exacte sint, sedulo curandam erit. Usus autem latino sermone colloquendi sit inter Discipulos & Præceptores in ipsis Gymnasiis assiduus. Non dispari studio Græcæ etiam linguæ studiosi auctores aliquos percurrant diligentius, in quibus Græcanici Sermonis structuram animadvertant; & varias, quas insigniores præsertim scriptis suis dialectos inseruerint, Doricam scilicet, Æolicam, Ionicam, & Atticam, Magistro facem præferente, deprehendant. Pensum aliquod, veluti preces, quæ usu sunt in Ecclesia exercitationis gratia Græco donent Idiomate, aut easdem paraphrastice in latinum vertant, & Luciani Dialogos, vel Sanctorum Chrysostomi, & Basilii fragmenta quædam, ad libitum Præceptoris.

Libri semel præscripti non immutandi.

Libri semel ad docendam tam latinam quam Græcam linguam præscripti non immutentur, quod etiam in illis servabitur, qui ad humaniorum literarum disciplinam pertinent.

De horis Studii, ac vacationibus.

In his quatuor Grammaticæ classibus per annum ultra canicularium dierum intervalla; quæ permittuntur, docendi munus intermittere non liceat; reliquo tamen æstivo tempore erit statas docendi horas decurtari, aut cessationem pomeridianam jubere poterit Cancellarius. In quavis hebdomada, si festus præter Dominicum; non occurrat, die Jovis a Lectionibus vacent. Singulis vero lectionum diebus binas ante, totidemque cum dimidia post meridiem, horas docendo; citius aut serius ad Scholastici nutum pro anni tempore inchoandas.

Examen promovendorum ad superiorem Classem.

Ut Grammatices studiosi a prima ad alteram, & deinceps classem digne ascendant, quod bis vel ter in singulos annos fieri debet, coram Professoribus, altero Sacræ Theologiæ, altero Juris Canonici anniversaria in studiorum instauratione ab Academico Consilio destinandis, examen habeatur, cui pariter Rector Societatis Jesu Collegii Cervariensis intersit, qui jurejurando se obstringant, munus hoc juxta Academiæ sanctiones, & conscientiæ normam expleturos; & diligenter exquirant e re nata Alumnorum progressum, num videlicet possint utiliter ad superiorem classem promoveri.

Qui inhabilis compertus fuerit, in eadem classe detineatur; non ante progressurus, quam satis examinatoribus se profecisse probaverit. Quod si per biennium non profecerit (nisi in causa fuissent vel absentia vel affecta valetudo) & a morum disciplina deflexerit, a scholis expellatur, atque hujusmodi censura præsente Magistro fiat, ad cujus classem cooptandi sunt Scholares.

Qui Grammaticam alibi didicerit; & ad hanc Academiam accedat, unam sive alteram classem aggressurus; eisdem quoque circa examen legibus teneatur; quibus Græcæ etiam linguæ studiosi subjaceant; qui si ob desidiam non excellant; ad alteram classem non admittantur; si ob rudem indolem, ad latinos redeant; eorum jure censendi E tribus præfatis Examinatoribus; duorum suffragia jus faciant, & eisdem quoties hanc præstabunt Academiæ operam, unum regale octo juliorum ex publico ærario persolvatur.

Ante ingressum in Gymnasia Missæ interesse debent Auditores.

Omnes Grammaticæ, Latinæ; & Græcæ linguæ, & humaniorum quoque literarum cultores, priusquam Gymnasia mane ingrediantur, Augusto Missæ Sacrificio; quod in Academiæ Sacello stato tempore peragetur, quotidie intersint, ubi duo saltem ex Præceptoribus præsto esse debeant, qui Puerorum animos ad pietatis normam componant, & in officio Religionis contineant.

Postrema hebdom. die Doctr. Christianam edocendi.

Postrema quoque hebdomadis die Pueros, palæstra pomeridiana functos, singuli Præceptores in ipso Gymnasio Doctrinam Christianam diligenter erudiant, eorum animos optimis lactantes morum institutis, & sensu pietatis.

Ac prima mensis Dominica Sacramento Altaris reficiendi.

Prima singulorum mensium Dominica die omnes Grammaticæ, & literarum humaniorum Alumni Sacramento Pœnitentiæ rite expiati in ipso Academiæ Sacello ad Sacrum Eucharistiæ Mysterium, quo decet, fervore animi accedant. Altera autem Dominica Philosophiæ, & Astronomiæ studiosi: Tertia Medicinæ: Quarta demum Juris utriusque & Theologiæ Auditores; Hanc enim laudabilem consuetudinem ab omnibus Academiæ Scholaribus omnino observari statuitur.

Scholæ Grammatices quater in anno a Scholarcha invisendæ.

Scholarcha, seu ipsius jussu Academiæ Judex, comitante literarum humaniorum Professore, crebro invisat, quater saltem quotannis Grammaticorum Gymnasia, & solerter inquirat, num Constitutiones, & Statuta Academiæ, quæ ad studiorum regimen spectant, retineantur, sua auctoritate, si quid contra Sanctiones irrepserit, emendaturus.

TITULUS VI.

De literarum humaniorum, seu Poetices, & Rhetorices Professore.

A Grammatices studio ad humaniores literas per examen promovendi.

§. 7. Ad humaniores literas gradum facere Scholaribus non concedatur, quin prævio examine perspicue constiterit, eos latinam Grammaticam hic vel alibi probe didicisse: Ut vero majori cum utilitate & progressu earumdem literarum curriculum aggrediantur, norma ipsa examinis in Grammatica mox præscripta rursus præfigitur, idemque feriatum, & lectionis tempus, & ordo, dempta solum semihorula pomeridiana.

Methodus servanda.

Mane igitur præcepta Rhetoricæ ex aliquo probato Auctore doceantur, adhibita ad selectas M. T. Ciceronis orationes quotidiana interpretatione; in quibus Discipuli tropos, figuras, & reliqua artis ornamenta, ad imitationem sedulo animadvertant; pomeridiano autem tempore syllabarum quantitas, ac universa Poeseos suppellex ad Virgilii opus exacta enucleetur.

Unoquoque Sabbato antemeridianæ lectioni ex libris Epigrammatum Martialis aliquid adjungatur, & ex lyricis Horatii post meridiem.

A prima autem die Junii ad decimam quintam Julii, Cæsaris Commentaria, aut Quintus Curtius, aut Valerius Maximus, Cicerone

præter-

prætermiſſo, explicentur. Pro Virgilio, Ovidius in libris Faſtorum, aut Triſtium, vel Claudianus, ſive Horatii Ars Poetica.

Omnibus quoque lectionum diebus præter Sabbatum, Diſcipuli penſum aliquod ſoluta oratione ante meridiem, metricisve adſtrictum numeris poſt meridiem, domi conficiant, Scholam adlaturi; eaque plerumque Magiſter, errata adnotando, recitabit, ut ſic Auditores de optimo ſcribendi genere, de ſermonis nitore, & proprietate promoveantur.

Inſuper ex hujuſmodi penſis ita caſtigatis, quod emendatius Magiſtro videbitur, Sabbato, abſolutis pomeridianis lectionibus, memoriter Alumnus in Gymnaſio palam enunciabit, illuc convenientibus Grammaticæ, & humaniorum literarum cultoribus.

Tyronibus ad hæc nondum idoneis, vel narrationem aliquam Magiſter dictabit, quam ex tempore latine reddent, eamdemque poſtridie cultiori ſermone contexerit, vel ipſis proponet fragmentum aliquod Ciceronis, aut Virgilii; quod verſione alia latina pro ſuo quiſque ingenio & facultate illuſtrabit.

Humaniorum literarum Profeſſor, quotannis poſt dimidium menſis Julii optimos quoſque, & præſtantioris ingenii Alumnos legitime delectos, atque ordine paratos in ipſum Academiæ Theatrum publice producet, ut quantum in Oratoria & Poetica facultate profecerint, re ipſa ex tempore patefaciant; atque ut umbratilem hanc ingeniorum inter ſe velitationem candidati Juvenes alacrius aggrediantur, in hujuſmodi literarii certaminis præmium inſigniorum Oratorum & Poetarum libri iis, qui diligentiores comperti fuerint ad omnium incitamentum proponentur. Hunc autem actum dirimere, & de victoribus judicium præferre ad eos pertinebit, qui pro Grammaticis ad ſuperiores Claſſes promovendis examinatores fuerunt.

Ut autem humaniores literæ, quæ diuturno ſquallore abſoleverant, in hac Cervarienſi Academia revireſcant, duo publici Profeſſores ſingulis Sabbatis, vel quibus libuerit diebus, univerſa diligentius perſcrutentur; & quæ digna animadverſione deprehenderint, ad Scholaſticum deferent.

Ad omnes Grammaticæ, & humaniorum literarum Cathedras Societatis Jeſu Provincialis Profeſſores ex propria Societate, eoſque eruditione, virtute, prudentia eximios ad libitum deſtinabit. Quod ſi quem forte ex his minus idoneum eſſe contigerit, Scholaſticus ea de re Provincialem admonebit, qui ſi opportune huic rei proſpicere neglexerit, Scholaſticus ipſe Regium Conſilium adibit.

Ad Grammaticæ & Rhetorices Cathedras a Provinciali S. J. ex propria Societate deſtinandi.

TITULUS VII.
De Matheſeos Profeſſore.

§. 8. Utiliores pleræque Mathematicæ partes breviori, & magis perſpicua, quam fieri poterit, methodo biennio tradantur.

Anno videlicet primo Geometrica, Perſpectiva, Arithmetica, & Agrimenſura, Euclidis itidem, & Aſtronomia cum Almageſte, ſeu Arte magna Ptolomei, ac deinceps cum Chriſtophoro Clavio. Anno ſecundo Gnomicæ, Coſmographia, Aſtrolabium, Radius Aſtronomicus, Lectio autem ineunda poſtremo tempore pomeridiano ad ſeſquihoræ ſpatium; & Cathedra hæc vacationes, ſeu ferias habeat, ut reliquæ perpetuæ.

Academiæ impenſis Inſtrumenta Mathematica, quæ neceſſaria viſa fuerint, loco ad id comparato, palam exhibeantur, ut oculis ſubjecta fidelibus, quæ auribus exceperint ſtudioſi, ipſo etiam Præceptore docente, certius & exploratius aſſequantur.

Inſtrumenta Mathematica Academ. impenſis comparanda.

Si Milites, Equites, Doctores, ſimileſque Viri, qui aliis facultatibus operam non dent, Matheſeos diſciplinam velint addiſcere, teneatur Profeſſor iis erudiendis horam ante meridiem quotidie impendere; hujuſmodi vero Diſcipuli Sanctionibus circa veſtes Academicas conſtitutis non obligentur.

Hanc Cathedram non valeat obtinere, qui in eadem per biennium Auditor non fuerit; neque ad examen admitti, niſi adeo excellat, ut ex tribus duæ partes Concilii ſuffragentur. Quod ſi nemo oppoſitioni Cathedræ ſubſcripſerit, elapſo menſe Cancellarius Magiſtrum idoneum, ſive ſæcularem ſive regularem exquiret; & Regio Conſilio proponet.

Hanc Cathedram obtinere non poſſit, niſi qui prius per biennium Auditor in Acad. fuerit.

Qui per biennium Mathematicas artes in hac Cervarienſi Academia ſedulo excoluerit, & velit Militiæ nomen dare, impenſi laboris, & habilitatis teſtimonium ab Academia receptum Regiis Secretariis exhibeat: quod ſibi prodeſſe poterit ad aliquod militiæ munus obtinendum.

TITULUS VIII.
De Artium, & Philoſophiæ moralis Profeſſoribus.

§. 9. Qui ſe ad Philoſophiæ ſtudium conferre cupient, non prius Albo ſeu Matriculæ inſcribantur, quam eoſdem probe latinam linguam tenere legitimo documento conſtiterit.

Ad Philoſophiæ ſtudium non admittendi latinæ linguæ ignari.

Probatio hujuſmodi a ſingulis Grammaticæ Profeſſoribus examinetur, qui quotannis jurato ſpondeant ſeſe munus injunctum juſte & fideliter obituros; in codicem referant Probatorum nomina, & pro ſingulis ex ærario Academiæ duo regalia argentea Examinatori perſolvantur; nec aliquod ab examinatis eo nomine recipiatur.

Si vero contigerit, Scholarem aliquem ægre repulſam ferre, rurſus poterit examinis cauſa Rhetorices Profeſſorem adire, qui juratus pariter, quod æquum juſtumque ſibi viſum fuerit, hac de re pronunciabit.

Non liceat, niſi poſt diem decimam quintam menſis Auguſti, & obtenta a Cancellario venia, Summulas etiam privatim legere, quarum Lectorem Scholaribus conceditur ſibi ad libitum deligere.

Quo tempore legendæ Summulæ.

Singulis annis duo Artium Profeſſores, alter pro Sententia Thomiſtarum, pro Jeſuitarum alter, & unoquoque triennio unus pro Sententia Scoti, Philoſophiæ curſum inſtituent, qui ſupervacaneis quæſtionibus reſecatis optima quæque, & utilia maxime deligentes, Auditores ſuos edocebunt. Anno primo Logicen, ſive Dialecticam: Secundo Methaphiſicorum libros: Tertio Phiſicorum Ariſtotelis; Unde etiam rite quæſtiones ad materiam pertinentes elicient, & ſuccincte ac nervoſe diſcutient, non omiſſis peculiaribus tractatibus de Anima, de Ortu & Interitu, de Cœlo & Mundo, & de Meteoris.

Singulis annis bini Artium Profeſſores pro Sententia utraque legentes.

Philoſophiæ moralis Prælector eodem triennio publice ab hora quarta pomeridiana ad quintam, Ethicam, Politicam, & Economicam ad Nicomachum dilucide & breviter explicabit. Cæteræ vero lectiones a Feſto Sancti Lucæ ad Feſtum Dominicæ Reſurrectionis ante meridiem ab hora octava ad decimam habeantur, poſt meridiem a tertia ad quintam; reliquo, quod ſupereſt, tempore ante meridiem ab hora ſeptima ad nonam, poſt meridiem a tertia ad quintam. Hujuſmodi temporum diſtributio & menſura in lectionibus ineundis æque ſervabitur in cæteris Facultatibus.

Tempora lectionum Philoſophiæ Moralis.

Tempus ſibi ad legendum quotidie præſcriptum Profeſſores ita diſpertient, ut Primam horam dictandis exponendiſve lectionibus impendant: Secundam pro exercitationibus, in quibus ſcripta & expoſita plenius diſcutiantur: Semihorula vero tam ante quam pomeridianas lectiones præeunte Scholares omnes, facto inter ſe pariter oppoſitarum Sententiarum Sectatores congreſſu, lectionem memoriter recitent, & argumenta hinc inde ſibi viciſſim objecta diluant. Huic

Horarum diſtributio.

præludio solicite Professores intersint, ut nodos disputationum solvant.

Disputationes qualibet habendæ hebdomada.

Omnes hujusmodi Professores singulis Sabbatis a Festo S. Lucæ ad Quadragesimam ante meridiem ab hora nona ad undecimam, a Quadragesima vero ad anni lectivi finem, post meridiem ab hora quarta ad sextam, Thesim aliquam per Discipulum pro suggestu defendendam, alternatim proponant; ut incipiat Philosophiæ moralis Professor, & reliqui deinceps ordine prosequantur.

Hujusmodi autem Thesibus quatuor saltem oppositæ sententiæ Scholares argumentum pro se quisquam objiciant, ejusve difficultatem Doctores ipsi, seu Magistri augeant, & exacuant unumquodque argumentum per semihorulæ spatium duret, & Præsidenti quatuor regalia dentur, duo vero singulis argumenta proponentibus Magistris.

Hæc perutilis disputationum & controversiarum inter Discipulos exercitatio ab omnibus aliis Professoribus Medicinæ, necnon Theologiæ, in Academia retinebitur: In jure tamen civili & canonico ab iis tantum, qui temporales Cathedras obtinebunt.

Theses ejusmodi, sicuti & reliquas disputationes in carta manuscriptas gratis tribuendas Bidellus a Professore accipiat; & postquam ad Judicem subscribendas attulerit, pridie foribus Gymnasii majoris Artium affigat; neque eas prælo dari, exceptis iis, quæ in octava Conceptionis propugnantur, nec serico unquam uti licebit, etiamsi Theses typis mandari concedatur. Die vero propugnandarum Thesium tempora lectionibus præstituta tantisper diminuantur.

Tempore lectionum nequaquam liceat extraordinarias Theses defendere, nisi venia a Cancellario impetrata.

TITULUS IX.

De Medicinæ Professoribus.

Ad Medicinæ studium admittendi de latina lingua prius examinandi.

§. 10. Quoniam non ascensum, sed ruinam quærere videtur is, qui transiliendis gradibus neglecto ordine, ad superiora nititur, cum sit rudis inferiorum, cavetur, ne Scholares ante ad Medicinæ scientiam admittantur, quam circa latinam linguam a Rhetorices Professore examinati sint & approbati, & Artium Baccalaureatum in hac vel alia Universitate consecuti.

Cursus Medicinæ quatuor complendus annis.

Cursus Medicinæ quadriennio definiatur, ita tamen, ut tres priores annos Candidati theoricis dumtaxat præceptis, quartum autem praxi etiam incumbant, se Doctori alicui, ægris medenti, adjungentes; hanc quinto pariter anno prosequantur vel Cervariæ vel in Civitate Barchinonensi, Tarraconensi, Gerundensi, Ilerdensi, Dertusensi, aut Vicensi. Obligentur præterea ejusdem, apud quem se exercuerint, Doctoris afferre testimonium coram Urbis Prætore suscipiendum. Quarto tamen anno exacto poterunt Baccalaureatu insigniri; sed diploma gradus, nisi quintum praxis annum expleverint, non tradatur.

Medicinæ Professores, statis horis ante vel post meridiem singulis quibusque annis utiliores universæ Medicinæ tractatus, suum quisque propriæ Cathedræ congruentem, publice doceant, & diligenter explicent.

Chirurgiæ Professor, quæ ad hanc partem pertinent, triennio absolvat.

Tam Medicinæ quam Chirurgiæ Professores tractatus ordinem mox præscribendo distribuant, videlicet:

Methodus hocce in cursu servanda.

Primarius Medicinæ Anno primo Commentaria in tres primos libros Galeni de Morbo & Symptomate: Anno secundo de Elementis & humoribus: Anno tertio de Temperamentis: Anno quarto de Facultatibus. Vespertinus Anno primo de caussis Symptomatum in tres posteriores Galeni libros de Morbo & Symptomate: Anno secundo Commentaria in tres libros primos Galeni de Morbo & Symptomate: Anno tertio Commentaria in duos libros Galeni de differentiis Febrium: Anno quarto de Pulsibus, & Urinis. Prognosticorum Anno primo de Curatione febris malignæ, & ejus Symptomate: Secundo de Curatione febrium: Tertio Commentaria in tres priores libros Galeni de morbo & symptomate: Quarto de Curatione effectuum. Methodi Anno primo de Sanguinis missione, & purgatione: Secundo de Methodo medendi: Tertio de morbis Mulierum & Puerorum: Quarto in tres libros priores Galeni de Morbo & Symptomate. Simplicium Anno primo de simplicium Medicamentorum facultatibus, & medicamentorum Compositione, & reliquum, quod pro cæteris annis ipsi præscribetur. Anatomes Anno primo de Ossibus, & Musculis: Secundo de Cavitate animali & Nervis: Tertio de Cavitate vitali & Arteriis: Quarto, quod ipsi assignabitur. Chirurgiæ Anno primo de Tumoribus: Secundo de Ulceribus: Tertio de Vulneribus & operationibus Chirurgicis; quos tractatus latino sermone conficiat, nec ipsi præterea per se nec per alium Tonstrinam facere licebit.

Lectionum tempus.

Harum porro lectionum tempus ita singulis præfiniendum erit, ut videlicet: Primarius ab hora octava ad nonam: Prognosticorum a nona ad decimam: Anatomes a decima ad undecimam ante meridianas. Vespertinus a secunda ad tertiam: Methodi a tertia ad quartam: Chirurgiæ a quarta ad quintam pomeridianas: Simplicium hora sibi præscribenda.

Theses singula proponendæ hebdomada.

Omnes autem ejusmodi Professores opportuna cujuslibet hebdomadis die, qua vacet a lectionibus, Thesim aliquam pro suggestu per Discipulum defendendam proponent, in qua eadem ratio & forma Superiori titulo indicta retinenda erit.

Singulis autem quibusque Kalendis Maji in Artis Medicæ majus Gymnasium una cum Secretario, ut omnia per eumdem in acta referantur, convenient; ubi mature inter se deliberabunt, num fortasse novum aliquem sequiori anno tractatum eorum vice, qui præsentibus Sanctionibus præscribuntur, pro Auditorum utilitate proponere expediat.

Hi omnes Academiæ Nosocomium gratis invisere, & Scholaribus, si qui ægri fuerint, mederi debebunt.

De Anatomicis lectionibus.

Professor Anatomes quotannis in loco Academiæ impensis sibi apte comparato, sex quidem universales, duodecim vero particulares Anatomicas dissectiones sub Scholarium oculis exhibebit; in quibus situm, naturam, usum, & partium corporis officium publice ostendet, docebit & tradet: videlicet particulariter tres oculorum, tres cordis, tres palmorum, tres laringium, quæ in Bovum aut Arietum dissectione fieri poterunt. Universaliter autem Primam, in qua sigillatim ostendat omnes exteriores & interiores abdominis partes, & thoracis cum dissectione capitis, ut inde demonstret quidquid cerebrum continet, ac nervos, qui ab eodem descendunt: Secundam, in qua non dispari cura partes omnes patefaciat ad regionem abdominis, thoracis, capitis, & ad genitalia pertinentes: Tertiam in venis, & arteriis perspicue demonstrabit distensionem omnium ramorum venæ portæ, ramificationum quoque venæ cavæ in partes inferiores & superiores, itidemque cæterarum venarum ramos tam in brachiis quam in cruribus; & demum arteriarum ramificationem: Quartam, in qua musculos pectoris, cervicis, capitis, brachii, & cruris diligenter ostendet: Quintam, in qua singula ossa apta explicatione indicabit, idque exhibito scheletro, ut in eo facilius atque commodius ossium humani

corporis invicem cohærentium universa compactio ob oculos ponatur: Sextam, in qua, canis viventis dissectione facta, cordis motum, usumque nervorum recurrentium, & vocem formantium, palam explanabit; hisque subdet pectoris & abdominis partium explicationem; & aliquando etiam plantis & herbis dissectis, earumdem naturam demonstrabit.

In loco dissectionum ultra scheletrum pro consueta partium demonstratione, statua insuper collocabitur, figuram hominis affabre repræsentans, circa quam Chirurgiæ Professor fasciis ad id paratis semel in hebdomadam Auditores suos rationem obligandi vulnera edoceat. Omnibus Anatomicis dissectionibus, Chirurgiæ non solum, sed etiam Medicinæ cultores intersint.

Præter Civitatis Cervariæ ex eorum cadaveribus, qui in Nosocomio moriuntur, Professori Anatomes tradi jubeat, quæ ad usum dissectionum exposcet: Pro singulis dissectionibus particularibus, quas juxta Sanctiones Professor Anatomes fecerit, binæ monetæ Cataloniæ libræ ex ærario Academiæ pendantur, & quatuor pro singulis universalibus.

Illud quoque curæ sit hujusmodi Professori, tractatus ad suam Cathedram pertinentes ita secernere & ordinare, ut quæcumque ad reliquos Medicinæ & Chirurgiæ Magistros peculiariter spectant, suis non interferat.

TITULUS X.

De Juris Canonici, & Civilis Professoribus.

Ad jura non admittendi nisi prius Logicen didicerint.

§. 11. Nullus ad Juris Civilis, aut Canonici studium admittatur, qui in latinitatis examine probatus non fuerit, & ex Philosophia Dialecticam saltem, seu Logicen non didicerit in hac Cervariensi Universitate, vel alibi.

Cathedras perpetuas in Jure Canonico obtinentes, scilicet Primariam, Vespertinam, Decreti Gratiani, Concilii Tridentini; & temporales Sexti, & Clementinarum, ita lectiones sibi in quadriennium præfixas digerant, ut majori semper discentium utilitati & progressui consulant. Si vero secus fecerint, pœnas condignas incurrant.

Methodus studii Jurium.

Hujusmodi vero Titulos suis tractatibus inscribent: videlicet anno primo Professor primarius de Judiciis, aut Foro competenti: Vespertinus de Officio & potestate Judicis delegati: Decreti Gratiani de Principiis Juris Canonici ad primas distinctiones Decreti: Sexti vero, & Clementinarum Titulos, qui præscribentur.

Anno secundo primarius de Causa possessionis & proprietatis: Vespertinus de Jurejurando: Decreti super aliqua ex causis ejusdem Decreti Sexti, & Clementinarum, ut præscribetur.

Anno tertio Primarius de Præbendis, & Dignitatibus: Vespertinus de Rescriptis, aut Divortiis: Decreti de Pœnitentia: Sexti, & Clementinarum, ut supra.

Anno quarto Primarius de Simonia: Vespertinus de Usuris: Decreti de Consecratione: Sexti, & Clementinarum, ut supra.

De studio Concilii Tridentini.

Professor Tridentini methodum ad seriem Sessionum ejusdem Concilii retinebit, earumdem Sessionum prorogationes leviter attingens; cæteras vero Sessiones, quæ bipartitas de Dogmatica, & de Reformatione Sanctiones continent, fusius atque solertius explanabit, & biennio concludet. A mente Sac. Concilii nunquam recedat, eamque juxta Constitutiones Apostolicas, & Sacræ ejusdem Concilii Congregationis generalia Decreta interpretetur. Hanc Cathedram assecutus, Concilii explanationem ab ea parte prosequatur, ad quam Antecessor devenerat.

Qui temporales Decretalium Cathedras moderantur, libros quinque ipsarum Decretalium viva voce & continua oratione, tempore & forma ab Academia præscriptis, accurata ac perspicua methodo triennio interpretentur.

In ejusmodi autem explicatione non singulas Decretales singillatim persequantur, sed methodice Titulos ad instar Paratitiorum Andreæ Vallensis, Cironii, aut alterius probati Auctoris.

Methodus studii Juris civilis.

Jurium Civilium Professores, Primarius nempe & Vespertinus, Pandectarum Primarius, & Vespertinus Codicis; necnon temporales Cathedras Digesti Veteris, & Voluminis obtinentes, ad quadriennium præscriptos pariter Academiæ Sanctionibus Commentarios distribuent, & Auditoribus explicabunt.

Anno videlicet primo, Primarius Pandectarum ad Titulum de Liberis, & Posthumis: Vespertinus Pandectarum de Acquirenda possessione. Primarius Codicis de Locato, & Conducto: Vespertinus Codicis ad Senatus Consultum Trebellianum: Voluminis de Jure Fisci: Digesti veteris Tit. qui præscribetur.

Anno secundo Primarius Pandectarum de Vulgari & Pupillari substitutionibus: Vespertinus Pandectarum de Rebus Creditis. Primarius Codicis de Contrahenda stipulatione: Vespertinus Codicis, Qui testamenta facere possunt: Voluminis de Excusationibus munerum: Digesti veteris, ut supra.

Anno tertio, Primarius Pandectarum de Acquirenda, vel omittenda hæreditate: Vespertinus Pandectarum de Usucapionibus. Primarius Codicis de In integrum restitutionibus: Vespertinus Codicis ad Legem Falcidiam: Voluminis de Pascuis publicis, & privatis: Digesti veteris, ut supra.

Anno quarto, Primarius Pandectarum de Inofficioso testamento: Vespertinus Pandectarum de Appellationibus. Primarius Codicis de Accusationibus: Vespertinus Codicis de mortis causa Donationibus: Voluminis de Studiis liberalium artium, sive de jure Academico: Digesti veteris, ut supra.

Qui temporales Institutionum Justiniani Cathedras regunt, Institutiones easdem ad singulos Textus seu Paragraphos triennio suis Auditoribus interpretentur, ut prima juris elementa facili & simplici via, mox felicius & utilius addiscant: In quo tempus etiam & forma ab Academia præfinita, nec lente nec remisse, sed naviter & studiose serventur.

Omnes utriusque juris Professores, sive perpetui sive temporales, in primum quadriennium Tractatus suos, & Commentarios, quos in singulos annos de scripto Scholaribus tradere debent, ex albo desument, seu Edicto Academico. In alterum vero ad arbitratum suum, dummodo singulis Cathedris respondeant, deligere poterunt; nec intra illud octo annorum spatium eumdem Tractatum reponant. Ejusmodi Tractatuum delectus habeatur ineunte Majo coram Cancellario in singulos alterius quadriennii annos juxta normam, quæ Theologis præscripta est.

Cuivis in utroque jure Professori liceat Tractatum, a se quotannis cæteroquin edendum, ad proximum, vel ulteriorem etiam annum protrahere, si id ubertas utilitasque materiæ postulaverit: Et e contra plures quoque eodem anno Tractatus proferre, si ita breviter eorumdem materia circumscribi & absolvi possit.

Partitio horarum.

Professores Canonum in contexendis tractatibus quidquid in Sexto, Clementinis, Extravagantibus, Concilio Tridentino, & posterioribus Pontificiis Constitutionibus ex jure antiquo derogatum, correctumque diligenter animadvertant. Pari studio id ipsum præstent Professores Juris Civilis, ut collatione Legum Romanarum cum nostris facta, quid olim, quidve hodie in foro & praxi obtineat, Auditores funditus hauriant, & luculentius perspiciant.

Professores Primarii Canonum, Pandectarum, & Codicis hora nona antemeridiana ad decimam lectiones suas tradent; earumdem classium Vespertini hora secunda pomeridiana ad tertiam: Professores Decreti, & Concilii hora decima antemeridiana ad undecimam: Sexti, & Clementinarum Professores hora, quæ ipsis præfigetur: Professor Voluminis tertia pomeridiana ad quartam: Professor Digesti veteris hora, ut supra statuenda.

Regentes Decretalium singulis lectionibus suis præsint ad sesquihoræ spatium alternis, ab hora secunda ad quintam post meridiem: In tertiam vero sesquihoræ partem viva voce, & continua oratione lectiones propositas explicabunt: Hora, quæ superest, ad Thesim ex visceribus rei, a Præceptore expositæ eductam, enixe disputandam & discutiendam tota impendatur. Unus ex Auditoribus Propugnatorem agat: tres argumenta adjiciant: Professor nodos controversiarum dissolvet & extricabit. Hujusmodi quotidianis exercitationibus Discipuli omnes alternatim vacent. Eidem omnino methodus, & temporis partitio Institutionum Civilium Regentibus adamussim servanda præscribitur; ita tamen, ut omnes incipiant post septimam & horam dimidiam ante meridianam.

Tam Proprietarii, quam Regentes Professores, quæ hactenus censita sunt pro Jure Canonico, & Civili docendo, & addiscendo, diligentissime servent; & provideant, ut a Discipulis observentur; horumque maxime habeatur ratio in cursus literarii probatione, quam nullatenus concedant Auditoribus, qui lectionibus singulis, ut statutis Academiæ præfinitur, non interfuerint. In hoc autem, severitate potius omnium acuant diligentiam, quam indulgentia negligentium foveant desidiam.

Theses proponendæ. Regentes Decretalium, & Institutionum Civilium quibusque Dominicis diebus temporis lectivi pro suggestu Discipulum alternis producant, qui Thesim ex libro, quem eo anno interpretantur decerpendam, hyeme ab hora octava ad decimam, vere a septima ad nonam antemeridianas propugnet.

Adversus illam tam in Canonicis Thesibus, quam in Civilibus, proponant argumenta quatuor Studiosi ex quatuor Jurisprudentiæ classibus: videlicet Primum Studiosus quartæ classis: Secundum tertiæ: Tertium secundæ: Quartum primæ Argumenta proposita suscipiant, & vim difficultatis adaugeant, Primi Proprietarius Canonum vel juris Civilis, Secundi Regens Canonum vel juris Civilis, Tertii Baccalaureus juris Canonici vel Civilis.

Neque Scholaris censeatur cursum annuum legitime peregisse, qui semel Thesim aliquam eo anno non defenderit. Hujusmodi Theses in carta sint manuscripta.

Utriusque Juris proprietariis liceat, etiam tempore lectionum, Theses minores carta tamen non serico impressas, e superiori loco propugnare. Hoc etiam licebit Regentibus absque eo tamen, quod Theses Dominicis diebus præscriptas prætermittant. Cum in propugnatione Thesium minorum Proprietarius Patronum agit, & argumenta Scholares objiciunt, argumentorum vires tantum Proprietarii vel Doctores adaugeant. Juris Canonici Professores Theses Civiles propugnare poterunt, & Canonicas Jurisprudentiæ civilis Interpretes.

TITULUS XI.

De Theologiæ Professoribus.

§. 12. Inter Theologiæ Auditores nomen suum profiteri nemo valeat, quin Philosophiæ triennale curriculum, aut in hac Cervariensi aut in alia Universitate exegerit; idque constet, ac testatum sit sub Academiæ sigillo, in qua se studuisse affirmat.

Theologiæ Professores singulis annis sub primordia mensis Maji coram Scholastico, & Academiæ Scriba pro lectionibus mox suscipiendis eos Tractatus potissimum ad interpretationem Magistri Sententiarum mature deligant, quos Auditoribus utiliores fore censuerint.

Is vero ordo in hoc delectu servetur, ut primi sint ex gradus antiquitate tres Primarii sententiæ Sancti Thomæ, Scoti, & Doctoris Suarez; deinde eodem ordine Vespertini, tum Sacrorum Bibliorum, & moralis Theologiæ Professores; quæ diligenter in acta referet Secretarius in libris ad hæc destinatis.

Delectos vero Tractatus ita conficiant (resecatis omnino inutilibus quæstionibus) ut pleraque eorumdem Theoremata non tantum ratione fulciant, quam Sacrorum Bibliorum, Sanctorum Patrum, & Conciliorum auctoritatibus, tanquam solidioris veritatis fundamento, sustentent, præsertim adversus Hæreseon Septentrionalium, ac Jansenii, & Quesnelli Sectatores.

Tractatus insuper ejusmodi ita quotannis discernant, ut nunquam duo, diversæ licet scholæ, Professores eumdem prælegant; nec ullus, nisi quadriennium effluxerit, valeat iterare.

Scoti Cathedræ Præfectus præcipue caveat, ne in conficiendis ad prælectiones suas Tractatibus, a mente ejusdem Doctoris deflectat.

Sacrorum Bibliorum Professor & Interpres per idem quadriennium congruentes ex Veteri vel Novo Testamento Commentarios, vel decerptos ex Sacris Bibliis tractatus pro commodiori eorumdem interpretatione Scholaribus dictabit, quæstiones Theologiæ, ut vocant, scholasticæ, tanquam a suo scopo alienas non intermiscens. Qui insuper & Hebræam linguam vel ex Grammatica Bellarmini, vel alterius probati Auctoris, docebit, ut Bibliorum sensus arcanos facilius deprehendant; & ex iisdem fontibus quæcumque ad illius linguæ regulas, & sermonis proprietatem pertineant, explicabit.

Theologiæ moralis Professor identidem potiores de Morali doctrina tractatus edet, & Audientibus explanabit.

Singuli Theologiæ Professores, tum in publicis Gymnasiis, tum in privatis ædibus, si opportune visum fuerit, ita suos comparent Auditores, ut ex iisdem Tractatibus, quos consuetis prælectionibus exceperint, crebras dissertationes conficere usu addiscant.

Tres Primarii ab hora nona ad decimam. Theologiæ vero moralis Professor a decima ad undecimam ante meridiem lectiones producant: Vespertini a secunda ad tertiam: tertia vero ad quartam pomeridianas Bibliorum Interpres. Singulis hebdomadis Theses in Theologiæ facultate propugnentur, ut Artium & Medicinæ Professoribus præscriptum est.

TITULUS XII.

De Oppositione ad Cathedras.

§. 13. Quotiescumque Cathedram aliquam ex qualibet causa vacare contigerit, continuo Scholasticus edicta vacationis in scholis affigi, & per quindecim dies publicari mandet; quibus elapsis, si Cathedra fuerit Proprietatis seu perpetua; post triduum; post unam vero diem, si fuerit temporalis, jubeat ab Academiæ Scriba competitores admitti.

Nec interim negligat Substitutum idoneum, & gradu congruenti insignitum, Cathedræ vacanti sufficere, de consilio Professorum, ad quos illa noscitur pertinere.

Substituti munus hujusmodi gratuito exerceant, tam in casu vacationis, quam, si id fieri propter legitimum Professoris impedimentum, contingat; idemque in substitutionibus Ministrorum,

ſtrorum, quæ valetudinis cauſa fient; omnino ſervetur. Salarium vero, dum vacat Cathedra, in Academiæ compendium cedat.

Qui ad oppoſitionem hujuſmodi admitti nequeant.

Competitores omnes, antequam Oppoſitioni Cathedræ vacantis ſubſcribant, vel Licentiæ gradum adeptos eſſe oportebit, ſi Cathedra ſit perpetua, aut Baccalaureatum, ſi fuerit temporalis; dummodo inſuper curriculum ſtudiorum emenſi fuerint, quod requiritur ad Licentiam.

Gradus autem hujuſmodi uniuſcujuſque Cathedræ facultati ſinguli reſpondeant, veluti gradus Juris Canonici pro Cathedris Canonum, Civilis pro Civilibus, Theologiæ pro ejuſdem Cathedris. Veruntamen ad reliqua Juris utriuſque munia exercenda prædicti gradus promiſcue cenſeantur, quos neceſſe erit, vel in hac Cervarienſi Academia eſſe ſuſceptos, vel in eamdem legitime cooptatos.

De prævio orum exaine.

Competitores ſinguli, qui Oppoſitioni ſubſcripſerint, ſi poſtmodum neque valetudine neque alia quavis cauſa legitima præpediti, ſtato tempore lege deſtiterint, a Cathedris primo vacaturis arceantur. Juſta vero de cauſa impeditis poterit ad modicum tempus Scholaſticus indulgere; quod tamen octo dierum ſpatium non excedat.

Lectiones præviæ ad obtinendas Cathedras diebus tantum profeſtis in ipſo Academiæ Theatro, vel ſi opportunius viſum fuerit, in Gymnaſio, ante vel poſt meridiem a Candidatis habeantur, eo tamen ordine, ut poſtremo recitent gradu antiquiores. Scholaſticus in propriis ædibus præſente Academiæ Secretario & duobus Doctoribus antiquioribus, ſingula ſingulis Competitoribus, ad legendum capita aſſignet ex libro, qui remota omni fraude, ſorte ferri cuſpide ipſis inſpectantibus tripartito aperiatur, facta eiſdem optione, quod voluerint, eligendi; & pro hujuſmodi lectione contexenda, quæ in horæ ſpatium continua oratione producenda erit, integer naturalis dies ſingulis concedatur.

Quilibet, poſtquam lectionem abſolverit, ſententiam ſuam adverſus duos ex competitoribus, a Cancellario deſignandos, per ſemihorulæ ſpatium propugnabit; utriuſque tamen Juris Profeſſores hac lege non teneantur.

Si temporali Cathedra vacante, nullus intra tempus legitimum oppoſitioni ſubſcripſerit, Profeſſor, qui eamdem obtinebat, munus ſuum ad alterum uſque vacationis tempus proſequetur, quin peritiæ ſuæ novum periculum facere obligetur.

Præmittenda ad poſſeſſionem Cathedræ capiendam.

Omnibus, quæ ad Cathedrarum oppoſitionem pertinent, rite peractis, ſingulorum Competitorum tituli & merita, ab Academiæ Scriba literis authentice conſignata, Scholaſtici ipſius operâ ad Supremum Regis Conſilium deferantur. Cathedram vero adeptis, non ante, poſſeſſionem inire liceat, quam jura ſive ſtipendia, quæ ad Academiam ſpectant, exſolverint, ſcilicet: Proprietarii quadraginta libras monetæ Cataloniæ: Regentes autem viginti; Ex quibus quadraginta Regalia Secretario, quinque ſingulis Bidellis, totidemque Cæremoniarum Magiſtro attribuantur, reliqua ſumma in ærarium inferatur. Fidei quoque profeſſionem emittant: Cancellario ejuſve Judici jurejurando obedientiam ſpondeant: ſeque in eadem verba Academiæ Sanctiones & mandata ſervaturos, ſuumque munus ſolerter expleturos obſtringant. Neque antequam hæc præſtiterint, ſalario fruantur.

Cathedræ exemptæ.

Cathedræ artis Grammaticæ (ad quas obtinendas nullus gradus requiritur) necnon Humaniorum literarum, Philoſophiæ, Theologiæ, & Sacrorum Bibliorum, quæ conceſſione Regia Profeſſoribus ex Ordine Sancti Dominici, Sancti Franciſci de Aſſiſio, ac Societatis Jeſu in perpetuum addicta ſunt, conſuetis ad Cathedras petendas Academiæ Sanctionibus non ſubjacebunt. Quoties autem ad eas primo aſſumuntur, Cathedris Grammaticæ ac Humaniorum literarum exceptis, prælectionem publice faciant, doctrinæ ſuæ ſpecimen præbituri.

Earumque diſtributio Religioſis Ordinibus.

Cathedræ prædictæ Regularibus deſtinatæ Regio diplomate die 15. Aprilis anno 1724. diſtributæ ſunt, ut infra: Primaria Theologiæ Cathedra Divi Thomæ Doctoris Angelici, & una Artium ex tribus Academiæ pro ejuſdem Sententia, Ordini Sancti Dominici: Primaria Theologiæ Joannis Duns Scoti Doctoris ſubtilis, & una Artium pro ejuſdem Sententia, Seraphico Ordini: Primaria Theologiæ Doctoris Suarez cum una pariter Artium ex tribus Academiæ pro ejuſdem Doctoris Sententia, Societati Jeſu.

Provinciales Sancti Dominici & Societatis Jeſu Lectores ex propria familia ad præfatas Cathedras Regi proponant, & eos undequaque eruditos, politiori doctrina ornatos, & magiſteriis apud propria Collegia cum laude perfunctos. Si gradu convenienti præditi non fuerint, vel illum in Academia ſuſcipiant, vel in eamdem, ſi alibi ſuſceperint, cooptentur.

Quoniam vero vel Generalis Sancti Franciſci vel ejuſdem Commiſſarius jugiter in Hiſpania reſident, alteruter pro tempore eamdem omnino curam & vigilantiam in proponendis ad eaſdem Cathedras ſui Ordinis Magiſtris per ſe adhibeat; quibus gradus, ſi quibus indigeant, gratis conferantur; cum & ipſi gratis id præſtent, eorum vero Cathedræ ſalarium Syndicus Ordinis accipiet, ut inde omne id, quod Regularis Profeſſor indigeat, expendatur; reliquum eleemoſynæ titulo eidem Ordini aſſignetur.

Prædicatorum, & Seraphici Inſtituti Regulares ad reliquas Cathedras aſpirare non valeant. Auditores autem ſæculares, qui Scoti mentem ſecuti fuerint, ad petendas Philoſophiæ & Theologiæ Cathedras tam pro S. Thomæ quam pro ſententia Suarez admitti poterunt.

TITULUS XIII.

De Gymnaſiorum diſtributione, & optione.

§. 14. Gymnaſia, ſeu Scholæ ita ſingulis Academiæ Profeſſoribus diſtribuantur, ut fiat in Claſſes partitio, Grammaticæ, Philoſophiæ, Theologiæ, Medicinæ, & Juris utriuſque juxta aptiorem loci opportunitatem, conceſſo antiquioribus cujuslibet Claſſis Profeſſoribus optionis jure; ita tamen, ut ea de re Scholaſticus certior fiat, qui demum dubia, & controverſias, ſi quæ oboriantur, prout ſuaſerit æquitas & utilitas, arbitrio ſuo judicare poterit.

TITULUS XIV.

De modo, forma, & temporibus Lectionum.

§. 15. Profeſſores Grammaticæ, Humaniorum literarum, Philoſophiæ, Aſtronomiæ, & qui temporales Cathedras Decretalium, & Inſtitutionum in utroque Jure obtinent, viva voce, & continua oratione, materias, ſinguli ad ſuas Cathedras ſpectantes, explicabunt. Adeo vero exactam ſibi præfiniti temporis rationem habebunt, ut ſingula omnino, quæ de ejuſdem diſtributione Academiæ Sanctionibus præſcripta ſunt, ſine fraude conſervent.

Artium Profeſſores, tametſi poſtremum curſus annum attigerint, ad finem uſque menſis Juni, ut cæteri, ſuas lectiones producant.

In Cathedris perpetuis Medicinæ, utriuſque Juris, & Theologiæ integrum horæ ſpatium, itaut nullus prætextus impedire vel interpellare valeat, lectionibus ſuis Profeſſores impendant; Cujus poſtremam partem, quæ quartam non excedat, explicatione eorum, quæ ſcripta Scholares exceperint, viva voce, & perpetua oratione concludant.

Sedulo

Sedulo curent præterea, ut omnes omnino Scholares ab initio ad finem plenas & integras lectiones audiant; nec eas certo tempore inchoandas retardent, dum plerique scholam adventuri moras nectunt; sed ita statutis Magistri adhærebunt, ut nec citius nec serius, quam par est, aut ingredi aut egredi palestram Discipulos patiantur.

Academiæ Judex, qui crebro Gymnasia invisere debebit, omnino caveat, ne lectionum tempora, ordo, & ratio, Scholarium tumultibus, rixis, clamoribus perturbentur; sed singulos in officio contineat, sæpiusque admoneat, & demum in refractarios, ut æquitas tulerit, animadvertat. Eos autem nunquam impunes abire sinet, quos tanta impudentia fuisse noverit, ut ad scholas, otiandi potius aut rixandi causa, quam disputandi & discendi studio, catervatim confluant, vel Professoribus ac Magistris præsertim docentibus negotium facessere non vereantur.

Pœnæ contra lectiones nulla justa causa omittentes.

Si Scholares omnes a primordio lectionum, scilicet a Festo Sancti Lucæ de mense Octobris, usque ad Natalem Domini, quatuor integras lectiones omiserint sine causa, eos Academiæ Judex, ut res ipsa postulat, acriter objurgabit. Si rursus tale aliquid commiserint per dies octo, propriis in ædibus in custodia detineantur. Quod si ter idem ausi fuerint, studiorum cursus hujusmodi, omissionibus intermedius, irritus omnino censeatur.

Præterea, si qui etiam neque ex valetudine neque alia justa de causa per aliquod spatium temporis, veluti in mensem integrum, sponte lectiones non audiverint, in cursuum probatione rejiciantur. Proinde ipsi Professores jurato spondeant, se in hisce probationibus, posthabitis omnibus privatis studiis, ad conscientiæ normam, & Academiæ præscripta cuncta moderaturos. Quod si aliquando in ancipiti hærerent, rem Scholastici judicio dirimendam proponent, qui etiam, ne nimia indulgentia & facilitate Scholarium desidiæ & negligentiæ ansam præbeat, intra æquitatis & justitiæ limites jus suum exercebit.

Lectionum temporibus nemo unquam Officialis docentes ex Cathedra Professores interpellet, neque eos ad Academiæ Concilium evocandi causa, vel ad alium Academiæ functionem, neque pro feriis denunciandis, vel alio prætextu. Duos insuper uno eodemque tempore literarios actus, ejusdem præsertim facultatis, celebrare non liceat. Universa autem lectionum, thesium, disputationum genera, & quidquid ad doctrinam in quavis scientia tradendam vel excolendam pertineat, tum a Præceptoribus tum a Scholaribus latine pertractanda esse statuimus. Si vero res hujusmodi sit, quæ aliquando vernaculum sermonem desideret, Castellano utantur, nec a præscripta docendi norma recedant.

Singuli omnium facultatum Professores in contexendis Tractatibus, ad propriam Cathedram pertinentibus, dabunt sedulam operam, ut nihil ab instituto suo alienum, nihil inutile suis Auditoribus proponant; ne singula singulis temere permisceant, & servandum in disciplinis tradendis ordinem cum discentium jactura pervertant. Hæc autem Cancellarius adamussim servari curabit, vitia, si quæ irrepserint, prout jus fasque fuerit, emendaturus.

TITULUS XV.

De absentia Professorum.

Pœnæ contra Professores eodem modo a lectionibus cessantes.

§. 16. Professor, qui per triginta dies continuos, computatis etiam non profestis in id temporis incidentibus, dummodo non sint ex principalibus, quæ tum æstivo tempore tum solemnibus Natalis, & Dominicæ Resurrectionis conceduntur, vel intermissos, sine causa a lectionibus cessaverit, & abfuerit, ipso facto Cathedra & Magisterio abdicetur. Scholasticus vero & Concilium, sufficiens tempus impeditis, aut rationabili de causa absfuturis impertiatur; non tamen Cathedra destituatur, sed interim absentis vices & locum Substitutus Professor subeat.

Concessionis tempus nulli excedere liceat, ac proinde Bidellus Punctator, eo elapso, Judicem præsente Secretario adeat, ut eo admonito, quid præterea consilii capiendum sit, a Cancellario & Concilio decernatur.

Acad. Officialibus sine licentia Scholastici abesse non liceat.

Academiæ Officiales citra Scholastici veniam abesse non possint, quibus tamen, etiam justa de causa, ultra octiduum lectionum tempore non concedatur, nec ultra mensem tempore feriato. Quod si non impetrata venia abfuerint, mulcta afficiantur; ac etiam duplo, si revocati redire cunctentur; mox etiam officio abdicentur, si moras ulterius nectere ausi fuerint.

TITULUS XVI.

De Repetitionibus Professorum Cathedras perpetuas obtinentium.

Repetitiones quo faciendæ tempore.

§. 17. A festo Dominicæ Resurrectionis ad finem usque cursus literarii, diebus feriatis occurrentibus, omnes Academiæ Professores, qui Cathedras perpetuas moderantur, in majori Universitatis Theatro repetitionem anniversariam, pridie in Gymnasio repetentes publicandam, ex materia, quam unusquisque publice tractat, erutam, in horæ spatium ex præscripto Academico habere teneantur. In eos, qui id prætermiserint, mulctam decem ducatorum Cancellarius irrogabit, quæ Bibliothecæ compendio assignetur.

Series repetitionum.

Theologi hujusmodi repetitiones ineant, nimirum Primarii tres Professores, hac ratione, ut antiquior præferatur: Similiter Vespertini: Sacrorum deinceps Bibliorum Professor, & moralis Theologiæ: Præterea Canonistæ, servato Cathedrarum ordine: mox Juristæ, Medici, Matheseos & Philosophiæ moralis. Literarum vero humaniorum Præceptor, qui ad ejusmodi receptionem non obligatur, orationem pro studiorum instauratione coram Academiæ cætu in festo Sancti Lucæ in semihoram habebit.

Repetentium Comitatus.

Bidelli, & Cœremoniarum Magister, Professores repetentes, ad Domos proprias euntes & redeuntes, ut moris est, in functionibus publicis comitentur. Quod si non præstiterint, ducati dimidium singuli persolvant ad Bibliothecæ compendium. Professoribus repetitiones suas Typis mandatas edere concedatur, quas etiam in Bibliothecam licebit inferre.

TITULUS XVII.

De Tractatibus, seu Materiis Professorum Bibliothecæ inserendis.

§. 18. Lucubrationes, quas pro Magisterii munere Professores de scripto per totum annum Scholaribus proponunt, ab iisdem nomine & anno, sua manu subscriptas, Scholastico, præsente Universitatis Scriba, qui rem in acta referat, die prima mensis Julii exhibeantur, ut in scriniis ipsius Academiæ serventur. Si quis vero ex Professoribus id facere recusaverit, mulctam decem ducatorum subeat, Bibliothecæ compendiis assignandam.

Hoc item præstabunt omnes Proprietarii, excepto Rhetorices Professore. Regentes præterea Sexti, & Clementinarum, Digesti veteris, & Voluminis, Methodi, Simplicium, Anatomes, & Chirurgiæ; Septem vero Professores Artium exacto triennio, sicuti qui Tractatum, seu materiam ultra annum, ut per statuta licet, extenderint, eam non nisi absolutam afferant, quod & Cancellario innotescere, & Secretarius in acta referre debeat.

Cancellarius curam gerat, ut Tractatus ejusmodi Bibliothecæ quamcito inferantur, in iisque

custodien-

custodiendis ordo, ratio, & quidquid pro reliquis Bibliothecæ libris statutum est, omnino servetur.

TITULUS XVIII.

De Salario Professorum Cathedras perpetuas obtinentium.

§. 19. Professores, qui Cathedram perpetuam sint adepti, infra semestre Doctoratus lauream consequi debeant, atque interim Cathedræ salarium ipsis non persolvatur. Quod si hujusmodi tempus elabi patiantur, & gradum, ut præscribitur, suscipere neglexerint, ipsa quoque Cathedra priventur.

Si intra sex menses gradu nondum suscepto, aut e vita excesserint, aut Cathedram alias deseruerint, eorum salarium in Academici Orarii compendium cedat.

Si contigerit, aliquem ex hujusmodi Professoribus, dimidio tamen cursu jam peracto, e vita migrare, ipsi salarium totius anni exolvatur; quemadmodum & Professoribus ob vicennale curriculum emeritis. Iis vero, qui, vel promoti fuerint, vel aliis de causis Cathedra se abdicaverint, ad diem dumtaxat, quo legere per se cessaverint, pro rata salarium dependatur.

TITULUS XIX.

De Professoribus emeritis.

Qui Lecto-[...]s emeriti.

§. 20. Qui viginti annos continuos aut intermissos, aliquam Cathedram ex perpetuis, necnon partim Theologiæ, partim etiam Philosophiæ moralis legitime & laudabiliter juxta sanctiones Academiæ in eadem rexerit, honore Professoris Emeriti decoretur, & salario, quoad vixerit, ut lectores cæteri perfruatur.

Salarium [...] conti-[...]andum.

Qui Jubi-[...]ti[...]nem as-[...] qui ne-[...]eant.

Hanc vacationem Professoris emeriti, vulgo Jubilationem, cæteri lectores Cathedrarum temporalium assequi non possint; neque ille, qui in regenda perpetua vel incuriæ nomine plus cæteris notatus & mulctatus sit, vel suum munus per substitutum obierit, nisi impeditus aut absens Academiæ causa fuisset.

Emeriti [...]acatio a [...]oncilio pe-[...]nda.

Quicumque vicennali cursu peracto Emeriti vacatione cupit honestari, id coram Concilio Definitorum petat. Concilium vero statim Ratiocinatoribus negotium dabit, ut præsente Secretario diligenter exquirant, num Professor vicennale curriculum juxta Academiæ sanctiones rite confecerit; cumque Concilium hoc legitime constare intellexerit, vacationem decernat.

Hujusmodi autem vacationis concedendæ solemnis mos erit, ut in Theatrum majus singuli Academiæ Doctores conveniant, & inaugurati Professoris laudes Collega ejusdem facultatis oratione, ex tempore palam habita, exornet.

Professor obtenta vacatione sacchari sex libras singulis Ratiocinatoribus distribuet, Secretario aureum, sive duplam, & duplæ dimidium Bidello majori erogabit.

Emeriti Ju-[...]um Profes-[...]res nobiles [...]um liberis [...]eclarantur.

Magisterii vacationem adeptus poterit, si ita placuerit, diutius eidem Cathedræ præesse, & salario integro frui, dum probe in omnibus muneri satisfaciat: Juris vel canonici vel civilis Professor vacationem consecutus, quoad ipse vixerit, una cum liberis nobilitate, quam vocant Hidalguia, perfruatur.

TITULUS XX.

De Salario Professoris Emeriti, & eorum, qui ex hac vacatione Cathedras adipiscuntur.

§. 21. Qui Cathedram Professoris Emeriti obtinuerit, hoc superstite, salarium prioris Cathedræ, quam regebat, tantum percipiat: Item, qui secundam, & gradatim reliquas ejusdem classis Cathedras assequatur. Qui vero postremus fuerit, integrum salarium accipiat, cujus tamen tertia pars ex salario Professoris Emeriti deducatur. In Cathedris vero Theologiæ moralis, Philosophiæ moralis, Rhetoricorum, & Astronomiæ, & in iis, quæ Regularibus destinantur, Professoris Emeriti Cathedram adepto integrum exolvatur salarium, videlicet duæ partes ex Universitatis reditibus, altera vero ex salario dicti Professoris.

TITULUS XXI.

De Cathedrarum temporalium Curriculo.

§. 22. Septem cathedræ Artium & Chirurgiæ, tres Institutionum civilium, & tres Decretalium, triennio terminentur. Methodi vero Simplicium & Anatomes, Digesti veteris, Voluminis, Sexti, & Clementinarum, quadriennio. Lapsis igitur triennio vel quadriennio, statim vacantes Edicto publicentur juxta Academiæ sanctiones. Quod si cathedræ Artium vacaverint triennio nondum exacto, qui suffectus fuerit, eas tantummodo tempore, quod superest, obtineat.

Non perinde vero fiat in plerisque aliis; nam expleto tempore, quod prædecessoris curriculo deest, novum atque integrum, & sanctionibus Academiæ præfinitum docendi cursum Successores instituent.

In Grammaticæ Cathedris, quod pro eisdem peculiariter statutum est, observetur.

TITULUS XXII.

De Scholaribus albo inscribendis, & Cursuum probatione.

§. 23. Scholares omnes a Grammatica ad Theologiam, Academiæ albo seu matriculæ inscribantur; quod accurate præstabit Secretarius singulas seorsim describens facultates, & in qualibet singulorum nomina, & patriam, una cum die, mense, & anno; alioquin nec Foro gaudeant, nec privilegiis Academiæ, nec ratus eorum Cursus, nisi a die, qua Matriculæ inscripti fuerint, censeatur: Idque fiat infra dies quindecim post festum Sancti Lucæ, ut integro studiorum curriculo: vel infra quindecim post Natalem Domini, ut dimidiato satisfaciant; alioquin tempus a die Matriculæ dumtaxat æstimandum suffragetur. Matriculæ autem pro una scientia alteri accommodari non possit, adeout Civilis candidati cum expleto anno secundo Juris civilis Canonicum simul aggrediuntur, peculiari etiam Matricula Canonistarum indigeant. Matriculæ defectum supplere Cancellarius non valebit, nec hujusmodi lege Scholares solvere, neque ab altera facultate ad alteram transferre; & si quid hujusmodi contigerit, irritum censeatur, nisi id Tabellionis errore factum fuisset. Quod vero ad Fori privilegium attinet, ultra triennium non porrigatur, a postrema Matricula computandum.

De Matriculæ necessitate, distinctione quoad diversos Cursus &c.

A Baccalaureis, & in aliqua dignitate constitutis, pro matricula octo denarios Catalanos Secretarius exigat, a cæteris quarumcumque facultatum Scholaribus sex, a Grammaticis quatuor, a Professorum vero filiis nihil eo nomine accipiatur. Si Secretarius Matriculæ diem fraudulenter in actis aut postposuisse aut prætulisse compertus fuerit, citra spem veniæ privetur officio.

Quid pro Matricula dandum Secretario.

In Cursuum testimoniis peculiarem & distinctam cujuslibet Matriculæ, ante ab unoque susceptæ, mentionem faciat: Quod si prætermiserit, quadraginta regalibus prima vice, & imposterum octoginta, Bibliothecæ assignandis, mulctetur.

Si ex Matricula, testimonio Cursus inserta constiterit, Scholarem integre cursum non perfecisse, ad gradus examen non admittatur, nisi proxime sequenti anno, quod cursui deest, expleverit. Quod si ad tertiam anni lectivi partem sine causa a lectionibus abfuerit, ipsius cursus plane irritus judicetur. Hujusmodi supplementum cuilibet, qui cursum intermiserit, permittatur; Verum si hoc ex valetudine contigerit, cursus legitime inceptus pro confecto habebitur.

Omnes

Juramentum ab Officialibus & Professoribus quot annis præstandum.

Omnes præterea Universitatis Ministri seu Officiales, qui ab Academia quemadmodum Professores salarium accipiunt; singulis annis ad festum Sancti Lucæ de mense Octobris Matriculæ inscribantur; quo die omnes pariter, qui in præsenti Academia Cathedras perpetuas vel temporales regunt, post emissam fidei professionem jurare obedientiam Scholastico ejusve Judici debeant; necnon se, omnes & singulas, quæ ad eos spectent, Academiæ sanctiones servaturos, & quidquid sibi, quod æquum justumque sit, Universitatis nomine injunctum fuerit, executuros.

De judicio Cursuum Scholarium.

Singulis annis post octavam Corporis Christi omnium Scholarium cursus, num rati num irriti censendi sint, diligenti examine, Academiæ Judici & Tabellione præsentibus, probentur.

Quid Judices debeant ad hoc examinare.

Omnes jurejurando promittant ad juris & conscientiæ regulas, & juxta Academiæ Sanctiones sententiam dicturos; & illud præcipue animadvertant, num Scholares singuli in singulas hebdomadas pro suggestu Theses defenderint, ac omnibus, ad quas obligantur, lectionibus interfuerint: videlicet, tam illis, quæ dictantur, quam quæ viva Magistri voce excipiuntur, ut in Cathedris Decretalium, & Institutionum Civilium.

Probationes Cursuum a Theologis initium capiant: mox ad utriusque Juris Professores: deinde ad Medicos, & Artium lectores gradum facient.

Hujusmodi probationibus quilibet Scholaris per se ipse intersit, nisi aut valetudinis, aut alia justa absentiæ causa impediatur; quam tamen Cancellarius cognoscat, ut eam non nisi urgente necessitate admittat. Cursus eodem anno, quo perfectus est, probetur: Non nisi exacto anno probatio valeat, nec in proxime sequentem annum differri possit.

Pro Cursus probatione Artium cultores quatuor denarios Catalanos persolvant Secretario: Cæteri sex: Professorum filii gratis probentur.

Quod improbati cursus a nemine comprobari possint.

Improbatos & irritos Cursus nec ipse Cancellarius comprobare, nec privilegio aliquo confirmare possit, nisi manifesta injuria gravatos compererit.

Cursus vero alibi peracti ab Academia possint admitti.

Cursus licet in alia, quam in hac Cervariensi Academia peracti, admitti poterunt, dummodo legitime, & Academico more confectos fuisse constiterit. Quod tamen, inscio Scholastico, Academiæ Secretario non licebit. Idemque obtinebit pro Collegiis, Seminariis, vel Regularibus domibus Cataloniæ, ubi Artes & Theologia legitime doceantur. Caveat tamen Cancellarius, ne sub hoc obtentu non legitimi Cursus subrepant.

TITULUS XXIII.

De Regula ab Scholaribus, dum vacant Studiis, observanda.

Qua conditione Cursus legitimus, & completus censendus sit.

§. 24. Cujuscumque facultatis Auditores cursum in quavis scientia legitimum peregisse non censeantur, nisi in Philosophia per triennium, in Medicina vero, Jurisprudentia, & Theologia quadriennium diligenter statis horis tam ante quam post meridiem lectionibus tam ordinariis quam extraordinariis, necnon Thesibus propugnandis, & quibuslibet aliis consuetis literariis actibus interfuerint, prout singulis Academiæ leges præscribunt.

A quolibet Auditore semel in anno defendenda aliqua Thesis.

Omnes Philosophiæ, Medicinæ, Jurisprudentiæ, & Theologiæ Auditores quotannis semel Thesim aliquam in propria facultate ex iis, quæ ad singulas hebdomadas ex suggestu proponi solent, sub Magistri præsidio defendere parati sint, & ad ejusdem nutum defendant; nisi legitime impediantur.

Diligenter vero Scholasticus inquirat, an id ipsi præstiterint, præsertim cum pro Baccalaureatus examine veniam ab eodem Scholares petierint.

Tempus post Baccalaureatum cæteris vacandi studiis

Curriculo ad Baccalaureatum legitime peracto, Philosophiæ, Medicinæ, & Theologiæ Studiosi in annum; in biennium vero utriusque Juris ad Academiæ placitum suæ unusquisque facultati diligenter incumbat; priusquam ipsis pro Licentiæ gradu examen subire concedatur.

Grammaticæ Latinæ & Græcæ, Humaniorum literarum, & Matheseos Candidati annorum rationem & numerum eisdem Academiæ Sanctionibus præscriptos observent. Artium quoque cultores Summulis, Logicæ, Metaphysicæ, Physicæ triennio dent operam, ut pariter Academicis legibus statuitur.

Medicinæ Auditores Anno Primo lectionibus Cathedrarum primariæ, Prognosticorum, & Anatomes horis antemeridianis intersint; post meridiem vero lectionibus Cathedræ Vespertinæ, & Methodi; Anno Secundo primariæ Prognosticorum & Anatomes ante meridiem; Methodi & Chirurgiæ post meridiem: Anno Tertio Primariæ & Anatomes ante meridiem; Methodi & Chirurgiæ post meridiem; Anno Quarto Primariæ Prognosticorum & Anatomes ante meridiem; Vespertinæ & Chirurgiæ post meridiem. Lectiones quoque simplicium, ut ipsis injungitur, non omittant.

Jurisprudentiæ Studiosi audiant Anno Primo ante meridiem Institutiones Civiles, ut in titulo decimo statuitur: Itidem Cathedræ Pandectarum Primariæ intersint: Mox accedant ad lectiones extraordinarias Institutionum primi & secundi libri; post meridiem Vespertinam Juris Canonici Cathedram adeant, tum in privatis exercitationibus sint frequentes: Anno Secundo ante meridiem Institutiones Civiles, ut in titulo decimo Cathedram Primariam Canonum, & lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti audiant; post meridiem Pandectarum Cathedram Vespertinam, & in exercitationibus privatis intersint: Anno Tertio ante meridiem Institutiones Civiles, ut titulo X. Cathedram Codicis primariam; & lectiones extraordinarias libri primi & secundi Institutionum Civilium; post meridiem Cathedram Vespertinam Codicis, & easdem privatas exercitationes obeant: Anno Quarto ante meridiem lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti, & Cathedram Decreti; post meridiem Cathedram Voluminis, & privatis pariter exercitationibus vacent. Cathedras Digesti veteris etiam audiant, ut ipsis præscribetur.

Qui Juri Canonico student, exacto prius in Jurisprudentia Civili biennio, id est anno tertio; audiant ante meridiem Institutiones civiles, ut titulo X., insuper & lectiones extraordinarias Institutionum civilium libri primi & secundi, & Cathedram Decreti; post meridiem audiant lectiones Decretalium, ut eodem titulo X.: Anno quarto ante meridiem lectiones extraordinarias Institutionum Civilium libri tertii & quarti, & Cathedram Concilii Tridentini; post meridiem Decretales, ut præfato titulo. Audiant quoque Cathedras Sexti, & Clementinarum horis sibi assignandis.

Porro Præceptores sedulo curabunt, ut Juris utriusque Studiosi quæcumque hac super re ipsis injuncta & præcepta fuerint, diligentissime præstent. In hoc idem non disparem diligentiam Cancellarius adhibebit, qui lectionum extraordinariarum distributionem ad Institutiones civiles antemeridianis horis explicandas, prout ipse utilius censuerit, temperabit.

Juris civilis Studiosi, si Juris hujusmodi quadriennio annuum Juris Canonici cursum adjunxerint, Juris utriusque Baccalaureatum consequi poterunt; idque vicissim pro Canonistis valeat.

Theologi

Theologi in quadriennium tam ad Primariam quam ad Vespertinam ejusdem, quam sequuntur, sententiæ Cathedras assidui esse teneantur. Scotistæ autem ad Primariam propriæ sententiæ, & ad Vespertinam Doctoris Suarez. Verum omnes pariter Anno primo Philosophiæ morali, secundo, tertio, & quarto Cathedræ Sacrorum Bibliorum, & Theologiæ morali operam dabunt.

Scholaribus a Grammatica ad Theologiam nonnisi semel liceat exactum anni curriculum in eadem facultate repetere, nisi ob affectam valetudinem secus facere cogantur.

Qui legitime Cursum ad Baccalaureatum peregerit, ut postmodum ad Licentiæ gradum promoveatur, iterum se exercere, & novum, ut in quavis facultate præscribitur, sui periculum facere obligetur.

TITULUS XXIV.

De Chirurgiæ Studiosis.

§. 25. Ad Chirurgiæ studium se conferre volentes, congruenter in latino sermone, & Philosophia versati sint; qua de re, ut in Academia moris est, non aliter, quam prævio examine & approbatione admittantur. Præcipuos hujus artis Tractatus a Prælectore triennio excipient de Scripto. Quadriennium insuper experimentis Chirurgicis diligenter impendent in hac vel alia Civitate, in qua sit Collegium Chirurgorum, donec Magisterii honorem assequantur: quem non ante obtinebunt, quam lectionem ex Guidonis Tractatu de Vulneribus, Ulceribus, & Tumoribus sorte ducendam in semihoræ spatium habeant, & in tres continuas horas a Medicinæ & Chirurgiæ Professoribus examinentur & approbentur; nec non stipendia, quæ jure, & ex Academiæ præscripto pendi solent, persolvant: triginta videlicet libras monetæ Catalanæ, ex quibus viginti quatuor distribuantur inter Examinatores & Cancellarium, cui tamen duplex portio debetur; reliquum inter Secretarium & Ministros.

Gradum ejusmodi consequutus pro toto Cataloniæ Principatu Chirurgiæ Magister censeatur, nec aliam sive Archiatri sive Collegii probationem aut licentiam desideret.

Qui Chirurgiæ triennium in hac Universitate legitime confecerit, ad Magisterium vel ex Collegio Barchinonensi, vel ex Archiatro obtinendum, dimidium solum persolvat distributionum, quas cæteri dependere obligantur. Eo præterea peculiari beneficio & privilegio gaudeat, ut pro suo jure in quavis Principatus parte Chirurgiam facere possit. Collegium vero Barchinonense nulli Magisterium demandare valeat, qui testimonium Academiæ Secretarii non exhibuerit, quo legitime constet, triennale curriculum rite & ex Academiæ Sanctionibus peregisse.

Chirurgiæ Studiosi uti veste Academica non astringantur, dummodo decenter alioquin incedant.

TITULUS XXV.

De stipendiis, sive pecuniæ distributionibus, ad gradus suscipiendos persolvendis.

§. 26. Qui gradum Baccalaureatus, Licentiæ, Doctoratus, sive Magisterii in qualibet facultate suscepturus sit, consuetam in hac Universitate apud Academiæ Secretarium pecuniæ summam deponat; alioquin eum nequaquam ad examen Cancellarius admittat. Ejusmodi vero pecunia partim in Academiæ compendium cedet, partim in Scholasticum, Doctores, & Ministros, qui hujusmodi actis ex officio interfuerint, distribuetur:

Videlicet: Pro Baccalaureatu cujuscumque facultatis sex libræ monetæ Cataloniæ, ex quibus duodecim regalia Cancellario, sex Examinatoribus singulis, tria Bidellis singulis, unum singulis Apparitoribus, duo Cæremoniarum Magistro, decem Secretario, decem ærario Academiæ attribuantur.

gradu sit summa. Pro Baccalaureatu sex libræ monet. Catal.

Pro Licentiæ gradu in Jure canonico vel civili, octoginta libræ solvantur, quarum dimidia summa tribuatur ærario; ex altera vero Cancellario sex libræ: Patrono quatuor: tres singulis Examinatoribus: Secretario quatuor: Bidellis tres: una singulis Apparitoribus: una Cæremoniarum Magistro.

Pro Licentia in Jure 80. lib.

Pro Doctoratu in Jure canonico vel civili libræ centum & viginti quatuor; ex quibus quadraginta quatuor ærarium sibi vindicet, ex reliquis octoginta Cancellarius duodecim; sex Patronus, singuli Juris canonici vel civilis Doctores tres, cæteri aliarum facultatum Doctores vel Magistri, singuli singulas, Secretarius sex, singulas singuli Bidelli, singuli Apparitores singulas, unam Magister Cæremoniarum.

Pro Doctoratu in eodem 124. lib.

Pro Licentiæ gradu in Theologia, & Medicina libras sexaginta, ex quibus triginta sex ærario. Ex reliquis viginti quatuor Cancellario quatuor: Patrono duæ: singulæ singulis Examinatoribus: Secretario duæ: Bidellis, Apparitoribus, & Cæremoniarum Magistro singulæ dependantur.

Pro Licentia in Theolog. & Medic. 60. lib.

Pro Doctoratu in Theologia, & Medicina nonaginta quatuor libræ; ex quibus triginta quatuor ærario; ex reliquis sexaginta Cancellario octo: Patrono quatuor: duæ Medicinæ Doctoribus: Septem regalia cæteris Doctoribus, seu Magistris: singulis Bidellis sesqui libræ: singulis Apparitoribus singulæ: libra una Magistro Cæremoniarum.

Pro Doctoratu in eisdem 94. lib.

Pro Licentiæ gradu in Artibus quinquaginta libræ; ex quibus triginta ærario; ex viginti reliquis Cancellario tres: Patrono duæ: singulis Examinatoribus singulæ: Secretario duæ: Bidellis quatuordecim regalia: duodecim Apparitoribus: sex Magistro Cæremoniarum.

Pro Licentia in Artibus 50. lib.

Pro Magisterio in Artibus quinquaginta quatuor libræ; ex quibus viginti quatuor ærario; ex reliquis triginta Cancellario duæ: una Patrono: singulæ singulis Artium Magistris: cæteris Doctoribus septem solidi: Secretario duæ libræ: singulis Bidellis quinque regalia: singulis Apparitoribus quinque: & quinque Magistro Cæremoniarum.

Pro Magisterio in iis 50. lib.

Si quid ex pecuniarum summis ad distribuendas propinas assignatis supersit, in ærarium inferatur; si quid vero defuerit, ex eodem depromere liceat.

Quod superest ex assignatis in ærarium inferendum.

Ex summis, sive portionibus pecuniarum, quæ pro licentiis Canonum, Legum, Theologiæ, Medicinæ, & Artium, Academiæ ærario solvuntur, poterit pro arbitrio Cancellarii decerpi & erogari, quidquid pro impensis, ex more Academico fieri solitis, in licentiæ functionibus opus fuerit: videlicet triginta sex libræ in Licentiis utriusque Juris: Viginti quinque libræ in Licentiis Theologiæ, & Medicinæ: Viginti libræ in Licentiis Artium: ac demum pro Doctoratus seu Magisterii solemniis in quavis facultate duodecim libræ, quæ pro singulorum Doctoratuum, seu Magisteriorum collatione ex summa pariter ad Ærarium pertinente deducentur. Hæc autem impensa augeri non possit, tametsi plures eodem tempore Doctoratum seu Magisterium suscipiant.

Si quis Baccalaureatum, aut Licentiæ honorem petens, ab Examinatoribus repulsam patiatur, vel quia præfinitum legendi tempus non expleverit, vel quia dignum pro gradu suscipiendo peritiæ specimen non exhibuerit, pecunia ad id deposita non secus, acsi gradus confer-

Ad gradus non admissi pecunias amittant.

conferretur, distribuenda erit. Candidato autem hujusmodi rursus examinando vel annum vel brevius etiam, si ita æquum videbitur, temporis spatium statuetur, addito tamen onere consuetas iterum impensas faciendi; quod si in altero examine defecerit, deinceps non admittatur.

In Anniversario Conceptionis B. Mariæ Virginis Theses propugnantibus Baccalaureatus gratis dandus.

Scholaribus, qui in Anniversario & solemni Octiduo juxta laudabilem præsentis Universitatis consuetudinem, Conceptioni B. Virginis Mariæ consecrato, Theses literias pro Academia propugnaverint, Baccalaureatus gratis, non tamen absque examine, conferatur.

Prætor Cervariæ, aut quicumque alius Magistratus, nocturnis horis, quibus in Academia pro Licentiis examen haberi solet, Doctorum seu Magistrorum famulos venientes & abeuntes nec impediat, nec remoretur.

Ceremoniæ in gradibus conferendis observandæ.

Dum in Academia Doctoratus & Magisteria solemniter conferuntur, Doctores seu Magistri, suæ quisque facultatis insignibus exornatus, huic celebritati intersint, ad quam ab ædibus Cancellarium deducent, quem a sinistris comitabitur Candidatus sola ornatus Epomide seu Almutio, a dextris autem Patronus; rursumque omnes, collatione gradus peracta, ab Academia ad easdem Cancellarii ædes rite & de more progredientur, ita tamen, ut Patronus, & recens Laurea insignitus locum, unusquisque proprio gradui destinatum, obtineat.

TITULUS XXVI.

De Examine ad Gradus promovendorum.

Ad gradus promovendi se cursus rite confecisse probare teneantur.

§. 27. Cum par æquumque sit, ut qui ad Academicos gradus adspirant, ingenium pariter omni solertia excolere, & doctrina cumulare satagant, jure optimo statuitur, ut Sholares omnes, qui pro quovis gradu ad examen vocandi fuerint, legitimis antea documentis Scholastico ostendant & probent, se cursus ex præscripto Academico constitutos, vel in hac ipsa Universitate vel alia, rite confecisse, atque ita, ut tempus præstitutum, & legitime computatum singulis gradibus respondeat;

Videlicet pro Artium Baccalaureatus tres ejusdem facultatis integros cursus confecisse oportet; tamen, ut nullum præfatis cursibus, vel Medicinæ, vel Theologiæ simul impendere liceat: Pro Medicina, post adeptum Artium Baccalaureatum, quadriennium: Pro utroque Jure, præter confectum Dialecticæ curriculum, quadriennium pariter juxta Sanctiones Academiæ: Pro Theologia quadriennium etiam absolvisse, ac insuper acquisivisse in Artibus Baccalaureatum, vel saltem peregisse ad eumdem obtinendum legitimos cursus.

Examen quod esse debeat.

Qui Baccalaureatum in quacumque facultate obtinere velit, prælectionem ex tempore in semihoræ spatium habere debeat. Postmodum vero tres Doctores seu Magistri, vel perpetuam vel temporalem ejusdem facultatis Cathedram obtinentes, quibus dumtaxat in omni gradu jus examinandi tribuitur, ejusdem in illa Arte peritiam variis hinc inde quæsitis ad horam integram experimento severiori scrutentur & explorent.

Hoc autem tempus, ut etiam in Licentiæ gradibus, nec ipse Cancellarius contrahere, potius vero ut ad sesquihoram porrigatur, mandare possit. Candidatus tametsi quavis dignitate excellat, vel sit filius Magnatis Hispaniæ, stans & detecto capite ab antiquiori Doctore Baccalaureatum petat, nec ipsum tunc Bidelli comitentur.

Cancellarius post Festum Sancti Lucæ tres antiquiores ex unaquaque facultate Doctores, & singulis deinceps annis eodem ordine reliquos, destinabit, qui in eum annum ad Baccalaureatum promovendus rite examinent. Hi vero caveant, ne collusorie cum Candidatis agant, eosque de proponendis examinis punctis, & argumentorum solutionibus ex composito præmoneant, aut suffragium suum de eorumdem approbatione illis patefaciant. Proinde jurato spondeant, injunctum sibi munus, qua par est diligentia, ad Academiæ præscriptum tam pro Baccalaureatu, quam pro Licentiæ gradu, obituros; seque nullatenus commissuros, ut examinis severitas labefactetur. Hujusmodi examina Secretarius in acta referet Codice ad id parato; quod si præstare neglexerit, decem ducata in Hospitalis compendium dependet.

Juramen[tum] ab Exami[na]toribus p[ræ]standum.

De Suffra[giis] approbati[o]nis, vel [re]probatio[nis].

Suffragia approbationis & reprobationis per tesserulas seu globulos literulis A & R signatos in Urnam cautim ab Examinatoribus conjicientur, servato inter se antiquitatis ordine. Patronus autem in licentiis primum in ferendis suffragiis locum obtinebit, quæ Secretarius excipiat, & mox palam proferet, ut omnibus innotescant. Publicato semel Scrutinio, fas non sit, suffragia rursum accipere; neque etiam sub obtentu, quod aliquis imprudenter vel A pro R, vel R pro A, in Urnam injecisset.

Juramen[tum] ab admissi[s] præstandu[m].

Candidati rite examinati, priusquam Baccalaureatus honore decorentur, quod etiam in Licentiis & Magisteriis obtinebit, fidei, ut moris est, professione præmissa, in verba ex Academiæ formula præscripta jurabunt, se Immaculatam B. V. hujus Academiæ Patronæ Conceptionem, & Constitutionem Unigenitus san. me. Clementis XI. strenue propugnaturos. Privilegia insuper, prærogativas, & jurisdictionem præsentis Universitatis nunquam a se oppugnatum iri; & non solum ejusmodi gradum in alia Academia non suscepturos, sed neque subituros examen.

Ad Baccalaureatus Medicinæ, Juris utriusque, & Theologiæ examen Cancellarius aptum & certum temporis spatium præscribet, a Pentecoste ad Festum Sancti Joannis de mense Junii. Tres Examinatores, postquam uniuscujusque facultatis candidatos rite probarint, seorsim præterea illos diligentiori examine explorent, ac præmisso de justitia & æquitate retinenda jurejurando, inter singulos juxta eorumdem majus vel minus meritum & peritiam prælationis ordinem constituent. Secretarius rem in acta referet, & quem cuique obtigerit prælationis locum, in Baccalaureatus diplomate adscribet, simulque Candidatorum numerum recensebit; quod si vel hoc prætermiserit, vel prælationis seriem & ordinem inverterit, officio privetur.

Porro singuli post primum deinceps Baccalaurei præter stipendia jam præscripta pro singulis quibusque gradibus, quibus a primo Baccalaureo distant, bina insuper regalia pendent: Videlicet secundus in ordine regalia duo: Tertius quatuor: Quartus sex, & sic deinceps. In publicis Academiæ functionibus unicuique juxta Prælationis ordinem ipsis constitutum locus aut gradus, sive in incessu sive in sessionibus, aut dignior, aut inferior assignabitur.

Qua condi[tione] Lice[n]tia in artibu[s] danda.

Ad Licentiam in Artibus obtinendam Candidatus Philosophiæ Morali in Anno dare operam, atque ita se in illis ipsis artibus, quas triennio addiscit, exercere debebit, ut bis Thesibus propugnandis præsit, extraordinarias lectiones per tres menses habeat, & interpretationem ex tempore inter Competitores ad Cathedram Artium vacantem instituat.

Qua Medi[cinæ].

Ad Licentiam Medicinæ annus quintus experimentis practicis diligenter impensus exigitur, ut Academiæ Sanctiones præscribunt.

Qua Juri[s] utriusque.

Ad Juris utriusque Licentiam biennio Candidatus exercitationi, quam vulgò *Passantiam* dicunt, vacasse oportebit, exacto prius legitime

qua-

quadriennio: ad Baccalaureatus Juris civilis cultores explicent Anno primo Institutionum Justiniani Libros primum & secundum: tertium & quartum Anno secundo. Thesibus praeterea ex materia Civili pro arbitrio deligenda pro suggestu defendendis unoquoque anno praesideant, quibus Juris utriusque Professores intersint. Argumenta Scholares proponant, quorum primum quidem confirmabit & corroborabit Licentiatus, reliqua Baccalaurei. Juris Canonici Studiosi Institutiones Justiniani, ut Juristis praescribitur, explicabunt, & non secus propugnandis Thesibus praeerunt, quae tamen ex controversiis Canonum depromantur. Decretales etiam Libri quinti Anno primo audient.

Ita pariter Juris utriusque Candidati in Academiae Gymnasiis super hisque Institutionibus, quae biennio explicantur, se exerceant, easque dumtaxat vacationes habeant, quae a Cancellario solemnibus praesertim diebus indicuntur. Commentationes autem hujusmodi in privatis quoque aedibus haberi poterunt, prout Cancellario visum fuerit, qui pro sua prudentia & arbitrio aptiorem & utiliorem harum Juris exercitationum distributionem, ordinem, & formam dispensabit.

Qua Theologiae.

Ad Licentiam Theologiae consequendam, emenso prius legitime quadriennio, singuli Candidati ex Tractatibus, quos a Professoribus exceperint, binos publice Tyronibus in annum exponant, & decerpta ex illis Themata pro suggestu propugnanda suscipiant.

Qua demum singula facultate.

Ad obtinendum cujuslibet Licentiae gradum praelectio in horam integram instituatur. Mox per tres horas argumenta a tribus Doctoribus seu Magistris recentioribus contra expositam doctrinam proposita Licentiandus refutabit. Quo demum peracto, Doctores, qui saltem quinque praeter Patronum pro hujusmodi examine interesse debent, antiquitatis ordine inter ipsos servato, in duas continuas horas, quas maluerint difficultates ad universam ejus, qui laureandus est, facultatem pertinentes, objicient, quas ipse statim dissolvet atque explanabit.

Praeter argumenta a tribus Magistris junioribus proponenda, alius deinceps ab illis Doctor quartum instruat, quod tamen horae quadrantem non excedat; proposita vero difficultati ipsemet arguens, non autem Candidatus, satisfaciat.

In Artium examine qui Professores locum habeant.

In Artium examine earumdem Professores, necnon Philosophiae Moralis, Matheseos, & Rhetorices tantummodo locum habeant. In Medicina ejusdem facultatis Professores, & Chirurgiae, dummodo Magisterium in Artibus jam obtinuerit; quod etiam in utroque Jure & Theologia servabitur; adeout Examinatoris nunquam fungi possit, qui simul Cathedram & Doctoratum non obtineat.

Examinatorum numerus Academiae Sanctionibus praescriptus in hujusmodi unoquoque examine observetur. Caeterum si contigerit non constare numerum ex Professoribus, vel quod absint, vel quia Doctoratu aut Magisterio insigniti non sint, adsciscatur Doctor seu Magister antiquior ex iis, qui Cathedrarum oppositiones, substitutiones, aliasque literarias Academiae exercitationes frequentare solent.

Cancellarius, praeterquam necessitate urgente, neminem ex iis Professoribus, qui ad Licentiae examen, seu probationem convenerunt, e Sacello egredi, nisi post absolutum examen, patiatur. Occlusae Januae Claves junior Doctor asservabit. Ad lectionem, argumenta, & quaestiones rite instituendas & peragendas Cancellarius, ut moris est, certi temporis intervalla constituet, & pro singulis dispensabit; nunquam vero patiatur, Licentiae Scrutinium in horas antemeridianas & pomeridianas dividi, sed totum Scrutinium post meridiem celebrabitur, citius vel serius pro temporum varietate, ut Cancellario placuerit inchoandum.

Postridie ejus diei, quo Licentiae examen habitum fuerit, Primarii facultatis illius Professores vacationem antemeridianam a lectionibus habeant.

Si post Licentiae Scrutinium paria inter se tam approbationis quam reprobationis Doctorum suffragia fuisse contigerit, Cancellarius parti, quae videbitur aequior, adhaerebit; sique Cancellarius suffragiis approbationis accesserit, id Secretarius in acta referet, ac in ipso gradus diplomate, quod Candidato tradetur, innuere etiam, & exprimere debebit.

Quotiescumque Licentiae Doctoratus seu Magisterii Scrutinium sive examen primo quoque tempore habendum erit, Cancellarius sex dies ante indici & publicari mandet, ut quisque suum praelationis ordine locum obtinere possit; nec unquam eodem die duplex pro Licentia habeatur examen.

Qui in hac Universitate Licentiam consecutus fuerit, jurato spondeat, nequaquam se ejusdem facultatis Doctoratum seu Magisterium in alia Regni Aragoniae Universitate suscepturum.

Tam in Licentiae quam in Doctoratus & Magisterii insignibus recipiendis Patronum agat Doctor antiquior. In Licentiis vero & Magisteriis Regularium antiquior ex ipsa familia Doctor vel Magister eligi poterit a Regulari Candidato.

In Licentiis Patroni dumtaxat munus erit, argumenta & quaestiones Candidato propositas dilucidare, & si quando oportuerit, eisdem per se respondere.

Puncta ad praelectionem assignanda.

Textus seu puncta, ad praelectionem assignanda, qualitati gradus suscipiendi respondeant, scilicet in Artibus ex Logica Aristotelis ad Baccalaureatum, ex Physicis ad Licentiam, in Medicina ex Hyppocratis Aphorismis, ad utrumque gradum. In Jure Civili ex Institutionibus Justiniani ad Baccalaureatum: ex Pandectis ad Licentiam. In Jure Canonico ex Decretalibus ad Baccalaureatum: ex Decreto Gratiani ad Licentiam. Pro Theologia ex Magistro Sententiarum ad utrumque gradum. Ut autem fraus omnino absit, Tituli seu Capita sorte ducantur coram Scholastico una cum Tabellione, qui rem actis consignet, & tribus recentioribus Magistris, si examen fuerit pro Licentia, cum duobus vero, si pro Baccalaureato.

Laureandus, praesertim in Licentia, ex tripartita sortitione Titulum vel caput eligat, unde Doctores Textum ad praelectionem designent. Tempus vero pro illa contexenda viginti quatuor horarum in minori gradu, & triginta sex in majori assignetur.

Candidati intra horam a tempore condictionis, punctum, ex quo lectionem conficere debebunt, singulis Examinatoribus praesentandum curent.

In Doctoratus seu Magisterii collatione, praeter consuetum de more Academico celebritatis apparatum, Laureandus, ex subjecta quisque propriae facultatis materia, orationem in horae quadrantem instituet. Philosophus videlicet ex Ethicis Aristotelis, Medicus ex Aphorismis Hippocratis, Jurista ex tribus posterioribus libris Justiniani Codicis, Canonista ex Detreto Gratiani, Theologus ex Sacris Bibliis.

Dum Magisteria seu Doctoratus solemni ritu in Academia conferuntur, qui duplici Magisterio seu Doctoratu est praeditus, cujus maluerit, facultatis caetui se adjungere poterit. Si vero Cathedram obtinuerit, se inter Professores facultatis ejusdem Cathedrae pro Doctoratu vel Magisterio in ea conferendo exhibebit; Quod non dispari jure in reliquis Academiae functionibus servandum erit. Distributiones vero,

vulgo propinæ, ipsi conferantur ex qualitate gradus, quem ea occasione præseferet. Nemo, quamvis Cathedram Proprietatis obtineat, nisi idem Doctorali seu Magistrali Laurea insignitus sit, hujusmodi functionibus interesse possit.

TITULUS XXVII.

De Repetitionibus Licentiandorum.

§. 28. Cum compertum sit, neminem Magisterii honore merito decorari posse, nisi convenienti temporis intervallo praeclare se in illa ipsa disciplina exercuerit, quam profiteri debet, & satis luculenta industriæ suæ argumenta præbuerit, hoc legitime sancitur, ut videlicet;

Quid præstandum a Baccalaureis anteLicentiæ examen.

Omnes Baccalaurei, cujuscumque facultatis fuerint, antequam ad examen Licentiæ recipiantur, lectionem in horam integram instituant, & palam enuncient super aliquo propriæ facultatis Textu, qui sibi opportunior & gratior visus fuerit, ad doctrinæ suæ specimen exhibendum. Huic solemni præludio intersint Patronus, & plerique facultatis Doctores seu Magistri, qui Baccalaureum a propriis ædibus ad Academiam comitentur, præeuntibus ex more Bidellis & Cœremoniarum Magistro, qui muneri rite in omnibus satisfaciat. Prælectione vero peracta, duo ex Baccalaureis pro ingenii viribus in semihorulæ spatium argumenta instruent, quæ ab ipso Candidato erudita interpretatione, quæ tamen quadrantem horæ non excedat, illustranda erunt. Mox Humaniorum Literarum Alumnus accurante Præceptore, pro re nata coronidem in Academiæ laudes imponet.

Candidatus repetitionem aggressurus, prius veniam a Cancellario impetrabit, qui diem horamque reliquis etiam Academiæ functionibus opportunam præstituet.

Hujusmodi repetitionis tempus quatuor dies ante in Gymnasio una cum Theoremate propugnando publicetur, illamque insuper Candidatus ipse octo ante diesPatrono approbandum subjiciet.

Nemini liceat repetitionem ante promulgare, quam distributiones, vulgo propinas, pro licentiæ Scrutinio, simulque quadraginta quinque Regalia saltem intra quindecim a repetitione dies penes Academiæ Secretarium deposuerit, nisi vel ægritudine vel justo alio, quod Cancellarius noverit, impedimento retardatus; ex illis vero decem sibi vindicet ærarium, decem Patronus accipiat, sex Professor Rhetorices, duo singuli Baccalaurei argumenta proponentes, tria Bidellus minor, totidemque Cæremoniarum Magister, septem Bidellus major, qui repetitionis Gymnasium ex Academiæ suppellectili, ut moris est exornabit, adeout aliunde quæsitam superinducere non liceat; Sicuti nec sumptus ultra hic præscriptos augere, quod diligenter in omnibus Academiæ functionibus caveat Cancellarius; si secus fiat, repetitio irrita & inanis censeatur.

TITULUS XXVIII.

De Gradibus in Academiam cooptandis.

Gradus in aliis Academiis suscepti non cooptandi nisi prævio examine.

§. 29. Gradus in aliis Academiis rite suscepti, nisi prævio examine, & persoluta dimidia stipendiorum parte, quæ persolvi consuevit, in hanc Cervariensem aggregari, seu cooptari non possint. Hæc autem stipendiorum portio inter eosdem distribuetur, inter quos in collationibus graduum integre distribuitur.

Baccalaureatus alibi susceptus in hanc Universitatem non cooptetur, nisi præter examen modo præscriptum, illum insuper certo collatum, ac tot cursus a Candidato rite confectos esse, quot in hac Cervariensi Academia requiruntur, legitimis documentis ostendatur.

Si quis autem non modo Baccalaureatum, sed & licentiam in alia Universitate assecutus, huic aggregari velit, non ad ipsius quidem Baccalaureatus, verum ad Licentiæ dumtaxat obligetur examen. Quod etiam pro obtinendo insuper Doctoratu ipsi suffragetur.

Laudatis his Universitatibus excepti...

Quod si legitimo documento constiterit, hujusmodi gradus in Academia Salmantina, Complutensi, Vallisolitana, & Oscensi susceptos esse, tum ab examine tum ab hac solutione immunes erunt, præterquam a decem Regalibus, quæ pro hujusmodi cooptationis testimonio Secretario persolvuntur.

Qui Rhetoricæ, sive Matheseos in hac Universitate Cathedram obtinuerunt, & Magisterium in Artibus alibi etiam, quam in Academia Salmanticensi, Complutensi, Vallisoletana, aut Oscensi consecuti fuissent, gradus illius incorporationem sine examine consequi poterunt; Stipendia tamen non secus, ac si examen intercesserit, iis, ad quos pertineat, distribuenda persolvent.

Quid præstandum in cooptandis Doctoratibus.

In Doctoratibus cooptandis ea tantum fit celebritas, ut Doctores seu Magistri in locum Academiæ consuetum conveniant, & novus Collega palam ab omnibus rite admittatur, cui sessio in hac Universitate concessa intelligatur a die non suscepti, sed cooptati gradus.

Qui nec gradum in hac Universitate receperint, nec alibi susceptum in eamdem legitime cooptarint, ad regendas Cathedras, & plerasque Academicas functiones, ut in Statutis præscribitur, pro munere obeundas non admittantur.

TITULUS XXIX.

De Doctorum, seu Magistrorum consessu, & præcedentia.

§. 30. In quovis Doctorum seu Magistrorum congressu ita sessionis ordo digeratur, ut inter Theologos & Jurisconsultos, qui promiscue assidere debent, gradu antiquior præferatur: quos deinceps Medici excipiant: & postremo loco Philosophi, prout in titulo secundo sancitum est. Hic ordo pro omnium graduum & Professionum classe etiam inter Scholares, cum occasio tulerit, observabitur.

Cum singularum facultatum peculiares congressus habentur, antiquior ex Doctoribus, qui convenerunt, dummodo sit Professor ordinarius, primum in subselliis; si vero alienæ facultatis Doctores interfuerint, proximum ab eo locum obtineant.

Cum Cancellarius Aulam ingreditur, ut assertionibus publicis, aliisque actibus pro munere intersit, Candidatus paulisper subsistat, brevem narrationem eorum, quæ tunc tractantur, atterat, veniamque urbana, ut moris est, salutatione ab eodem petat. Hunc vero honorem tam ipse quam arguentes Cancellario tantum, præterea nemini, exhibeant.

TITULUS XXX.

De loco Exteris in Academia concedendo.

§. 31. In publicis & solemnibus Doctorum seu Magistrorum Conventibus, nemini liceat, excepto Conservatore, inter Doctores eisdem assidere. In cæteris vero plerisque functionibus poterunt ad Scholastici arbitratum exteri Doctores admitti, ac Viri etiam præclari, aut in aliqua dignitate constituti; ut & Prætor Cervariæ, quibus post antiquiorem locus assignetur.

Cum Cervariæ Civitas Academicis actibus intererit, post antiquiorem Prætor assidebit, a quo deinceps decuriones; idemque obtineat, si quando Civitatis Commissarios ad Academiæ Conventum rite & solemniter congregatum, verba facere oportebit.

Cum

Cum Cancellarius, & Doctores seu Magistri de more convenientes propugnationi Thesium intersunt, idem sessionis ordo inter eosdem servetur, ac in publicis Conventus Academici functionibus; neque Facultas praecedet, sed antiquior Concilii Doctor, ut moris est, principem locum obtinebit.

In literaria Palestra exercitationibus, aut Thesibus pro suggestu defendendis locus, ut Statuta praescribunt, exteris Doctoribus a Cancellario assignetur. Verum si Doctor aliquis Salmanticensis fuerit, hospitis quidem sede recipiatur, primo tamen arguendi honore donetur.

TITULUS XXXI.

De Academiae Conservatore.

ex Cervariae Magistratu Procer Academiae Conservator eligendus. Quod ejus sit munus, locus, Privilegia.

§. 32. Cervariae Civitati unum e sui Magistratus Proceribus eligere conceditur, qui Academiae Conservatoris titulo & munere decoretur, eoque nomine, foro & privilegiis Academiae ubivis locorum gaudeat. Inter Doctores post antiquiorem, locum obtineat, & distributionum in solemnibus Academiae functionibus fieri solitis particeps sit. Quoties autem ejusmodi renunciatio fiet, Civitas ipsa certiorem ea de re faciat Academiae Protectorem.

Conservator solemnioribus Academiae functionibus publice interesse debebit; sique Matriti, vel alio principi loco commorari contigerit, ubi legatione Professor aliquis Academiae nomine perfungatur, se illi socium adjunget.

TITULUS XXXII.

De eligendis Academiae Officialibus.

Academiae Officiales a Definitorum Concilio eligendi.

§. 33. Definitorum Concilium eos eligat Academiae Officiales, quos ad obeunda proprii Ministerii munera magis idoneos censuerit, & Academiae Protectorem, electionis hujusmodi certiorem faciat.

Rite electus poterit quidem justa de causa, quae etiam ad Protectorem Academiae deferatur, ab officio suspendi, non tamen removeri sine legitima & judiciali notione. Haec autem ad Officiales audientiae Scholastici, quos solus renunciat Cancellarius, non pertinent.

Si vacet officium ipsius anni decursu propter Possessoris obitum, aut remotionem ex delicto, sive ob quamlibet aliam causam, Concilio legitime coacto fiat electio; atque interim, si res ita exegerit, aliquem sufficiat Cancellarius.

Cum quis ejusmodi delictum aut scelus patraverit, aut vel in ordinariam privationis officii poenam ipso jure inciderit, sive per sententiam Judicis juxta Academias Sanctiones, vel ex juris communis dispositione puniendus sit, tota causae cognitio ad Cancellarium spectet.

Secretarius, Cappellanus major, & duo Bidelli a Rege nominandi.

Secretarius, Cappellanus major, & duo Bidelli, qui quoad vixerint, officium in Academia retinebunt, a Rege in praesentiarum nominandi sunt, cui Concilium Definitorum, Protectoris Academiae opera, personas idoneas, per ternas, ut, aiunt, proponet.

Juramentum ab electoribus praestandum.

Magistri & Doctores, ad Concilium pro electione accedentes, jurent se, remota omni fraude, nihil in hujusmodi electionibus prae oculis habituros, nisi justitiam & aequitatem, nec quod dederint, suffragium indicaturos.

Nullus autem eligi possit, qui alicui ex Professoribus intra quartum cognationis gradum conjunctus sit.

Officiales singuli, priusquam munus aggrediantur, emissa fidei Professione, obedientiam Cancellario, ejusque Judici jurati spondeant, atque omni fide & integritate officio satisfacturos; quod quamdiu praestare neglexerint, tandiu salario carebunt.

TITULUS XXXIII.

De Officiorum imcompatibilitate.

§. 34. Ut Cervariensis hujus Academiae utilitati & splendori consulatur, duo officia vel salaria neminem aut consequi aut percipere posse statuitur; nec qui Civitatis Ministerio fungatur, ad Academiae munera deligi, nisi Eligentibus constet, utrique posse probe & fideliter satisfacere.

TITULUS XXXIV.

De Academiae Secretario.

§. 35. Academiae Secretarius, qui nullibi praeterea hujusmodi officio fungi poterit, sedulam rebus omnibus curam impendat, ac munus suum accurate ac solerter impleat, nihilque eorum, quae pro Academiae bono ejus fidei commissa sunt, negligat, aut parvi pendat.

Libros omnes seu Codices ad officium suum spectantes diligenter referat, digerat, & obsignet, ut singula suis locis apte disposita, nihilque in regestis Academiae praeposterum aut inconcinnum reperiatur.

Collationibus graduum Baccalaureatus intersit, quas (Codice ad id peculiariter destinato) actis ipse consignet, ab antiquiore Examinatore subscriptas; si haec in alienum Codicem retulerit, quatuor regalibus Hospitali assignandis mulctetur. Singulos insuper Codices pro unaquaque facultate paratos habeat ad cursuum probationes. Hos autem alibi exactos per se ipse non admittat, quin Cancellarius ea de re consulatur, ut Titulo XXII. praescribitur. Si secus fecerit, octo regalium mulctam subeat.

Qua par est, cura & assiduitate Archivum Universitatis custodiat, & Diplomata, Instrumenta authentica, idque genus alia, quae penes Academiam sunt, sive in Archivo, sive in Secretaria diligenter asservet. Horum omnium conficiat repertorium, & singula, cum occasio tulerit, sarcta tecta exhibere teneatur; idemque de caetera Universitatis supellectili, ipsi vel aliis concredita, definitur.

Duabus Archivum clavibus obseretur, quarum altera sit penes Secretarium, altera penes juniorem Ratiocinatorem proprietarium; nec usquam aperiatur, nisi simul conveniant Archivista & Secretarius.

Illuc asservandae inferantur Bullae Pontificiae, Diplomata Regia, Constitutiones Academiae, & id genus documenta alia. Horum autem exemplaria ex Archetypis authentice transcripta in Secretariae Scriniis ad opportuniorem usum collocentur; necnon quotannis libri omnes, in quibus decreta Academica, Matriculae, visitationes, & Decreta Regia continentur.

Si oportuerit documentum aliquod ex Archivo educi seu efferri, notula ibidem, ejusmodi eductionem indicans, reponenda erit. Curabit tamen Scholasticus, ut quod deductum, exportatumve fuerit, ocius in Archivum referatur.

Singulis quoque semestribus Archivi Visitatorem Academia deputabit, qui sedulo inquirat, num, quae de eodem sancita sunt, legitime impleantur; & si quod animadversione dignum compererit, Scholastico indicabit, ut pro rei opportunitate utilius remedium incommodo afferatur. Quolibet semestri Archivi Visitator deputandus.

Secretarius in repertorium, quod universae supellectilis sive mobilium Academiae conficiet, si quid etiam ejusmodi praeterea Academia comparaverit, referre debeat; aliàs Cancellarius nec pretii solvendi mandatum decernat, nec illud subscribat; ejusque sit solicite curare, ut haec a Secretario juxta normam hic praescriptam observentur. Munia Secretarii.

Literas ex Academici Concilii decreto conscribendas, non nisi diligenter inspectas, Secretarius subsignabit, quas si decreto Conciliari dissentientes comperiet, Cancellarium illico admonebit, ut ad mentem Concilii, quod scriptum est, conformari imperet, quod etiam in consultationibus aut relationibus ab Academia faciendis præstandum erit.

Laureatis intra biduum vel citius, si mox discessuri sint; Diploma gradus tradet: Baccalaureis quidem minori obsignatum Academiæ sigillo: majori vero cum appenso Plumbo ex sericis funiculis, facultatis stemmati concoloribus, Licentiatis & Doctoribus, seu Magistris.

In titulis præterea sive privilegiis cujuscumque gradus, comparatis rite suffragiis, Laureati approbationem consuetis formulis exprimere debeat, videlicet: An nemine discrepante: an majori parte consentiente, Scrutinium seu probatio peracta fuerit. Quod si prætermiserit, prima vice viginti libras; altera quadraginta subsidio Hospitalis persolvet; tertia vero res hujusmodi ad Academiæ Protectorem deferenda erit.

Si Laureatus Diploma gradus deperdat, illud rursum edere Secretarius teneatur, & septem dumtaxat regalia hujusce laboris nomine exiget.

Præscriptam quoque regulam, sive rationarium stipendiorum, quæ ipsi officii nomine debentur, palam & præsto habeat, ut quantum solvi oporteat, omnibus innotescat.

Stipendia in omni Scripturarum genere Secretario assignata.

§. 36. Pro Matricula, quod Titulo XXII. præscribitur.

Pro incorporando unius vel plurium cursuum Testimonio, Regalia duo.

Pro Testimonio Matriculæ uniuscujusque anni, Regale unum.

Pro Testimonio uniuscujusque cursus in qualibet facultate, sesqui-Regale.

Pro Testimonio uniuscujusque lecturæ propugnationis thesium, aut præsidentiæ, & substitutionis Cathedræ, Regalia duo.

Pro singulis Titulis impressis, quos subscriptione munierit, Regalis dimidium.

Pro testimonio possessionis Cathedræ, Regalia quatuor.

Pro Testimonio gradus Baccalaurei, Licentiati, Doctoris, aut incorporationis in qualibet facultate, Regalia quatuor.

Pro Testimonio praxis biennalis Medicinæ, Regalia octo.

Pro Testimonio alicujus concessionis, aut privilegii Universitatis, Regalia triginta, vel plus minusve, ratione laboris impendendi.

Pro Testimonio alicujus Statuti Academiæ; Regalia quatuor.

Pro reliquis autem scripturis, quæ in hisce Constitutionibus memorantur, quod ubique præscribitur, persolvetur. Pro illis vero, pro quibus, quia vel raro vel extra ordinem tradi continget, certa regula definiri non potest, veluti pro Testimonii, vel Decreti Concilii Academici, vel partis ejusdem aut brevioris aut prolixioris, sive rationem redditarum, & id genus similium, stipendium ejusmodi Secretarius exiget, quod, ratione habita laboris impensi, æquum & justum ad conscientiæ normam æstimabit. Sique aliquis pro hisce rebus nimio se cogi dispendio putabit, Cancellarium adeat, ad cujus cognitionem & fidem pertinebit providere, ut exigendi modum Secretarius non excedat.

TITULUS XXXV.

De Oeconomo, seu redditaum Academiæ Administratore.

§. 37. Definitorum Concilium, idoneum bonorum Academiæ Administratorem creabit, qui eadem sarta tecta conservare diligenter curet, ac redditus, proventus, & fructus ad eamdem pertinentes sedulo ac fideliter colligere debeat. Cautionem tamen fidejussoriam ab eodem postulabit, nec nisi diligenti inquisitione comprobatam admittat. Deinde vero tanquam legitimus Oeconomus exigendi munus ipse suscipiat; dabitque operam, nihil incuria sua pereat, nihil inexactum supersit, quod etiam legitimis documentis ostendere teneatur. Accepti quoque tabulas in promptu habeant Ratiocinatores, ut quantum in bonis sit Academiæ, aut cesserit in Ærarium, constet.

Administrator quotannis suæ administrationis rationem reddat, ac si quid de exactis Academiæ redditibus apud eum supererit, intra dies octo in Academiæ compendium deponat; quod si cunctetur, in eum executive procedatur. Pars etiam pro rata dierum dilatæ solutionis in ejusdem salario deducatur in mulctam, & si quo efficaciori remedio opus sit, illud Academia mature adhibere non prætermittat. Rationibus demum subductis accepti & expensi, tabulæ Protectori exhibeantur.

Legitime solvisse Administrator non censeatur; nisi per schedam a Secretario, Scholastico, & duobus Ratiocinatoribus, ab Academia destinatis, subscriptam.

Statis temporibus juxta Sanctiones Academiæ, annua Professoribus, & Ministris salaria persolvat; qua in re normam sequatur omnino sibi a Ratiocinatoribus præscribendam, & a Secretario subsignandam, in cujus calce singuli Professores & Ministri acceptilationem adscribent.

Inter cæteras vero conditiones & pactiones, ad quas obligetur, illa præcipua sit, ut debitam & convenientem pecuniam Nosocomio, & Academiæ Sacello sive anticipet, sive ad certam diem repræsentet.

Oeconomo in publicis Academiæ functionibus, quibus Ministros interesse moris est, proximus a Secretario locus destinetur.

TITULUS XXXVI.

De Syndico.

§. 38. In primo Concilio, quod a Festo Sancti Lucæ convocabitur, Syndicus ad certum tempus pro rei opportunitate præfiniendum, eligatur, qui Professor quidem in Academia non sit, Doctoratus tamen Lauream in Jure Civili obtinuerit. Hic vero in primis legitimam præstare cautionem omnino teneatur; & illud sui præcipui muneris esse noverit, ut Universitatis Constitutiones, & Statuta sarta tecta serventur, nec unquam contra eadem vel a Diffinitorum vel a Concilio pleno aliquid decernatur, ut Titulo secundo præscribitur.

Cavere etiam, & satagere debebit, ne quid ex consuetis Academiæ redditibus vel minimum detrahatur; atque debitores, si ita oportuerit, stimulare & compellere, ne culpabili ipsius cunctatione pendendæ pecuniæ summa augescat, & postmodum solvendo non sint; quod si fiat, ipse de suo Academiæ damna compensare teneatur. Lites proinde omnes & controversias apud competentes Judices terminandas quamprimum, & expediendas curabit, sique ea propter ab Urbe proficisci ipsi necesse sit, regalia quindecim singulis diebus attribuantur. Quod si non legitime impeditus proficisci detractaverit, Academia Syndici ipsius impensis hujusmodi negotia personæ alicui idoneæ demandabit.

Præterea mulctas Hospitali, Orario, vel Bibliothecæ assignatas, in Codicem seu librum referat, quas exigat diligenter; ideoque sæpius, quot quot indictæ sint, a Scholastici Notario

percun-

percunctentur, qui easdem pariter in Codice descriptas habeat, ut Syndico manifestet.

Scholastici Alguasilius nullum ante educat e carcere, cui mulcta aut ad Hospitalis aut ad Bibliothecæ compendium fuerit indicta, quin prius, quod debeat, persolverit, ac per Syndici apocam legitime de solutione constiterit. Quod si secus fecerit, mulctam eamdem Alguasilius incurrat. Qui ne forte præsentis Sanctionis ignoratione se excuset, cum eumdem Scholasticus officio præficiet, hac de re certiorem fieri mandavit.

Exactas mulctas in locum ad id destinatum post triduum deponere Syndicus præsente Secretario teneatur, dupli pœnam, si id præstare neglexerit, subiturus.

Mulctæ ex Academiæ Sanctionibus irrogatæ, prout in ipsis præscribitur, attribuantur. Ubi vero, cui attribuendæ sint, non constiterit, in tres partes distribuentur: quarum una Judici: Delatori altera: tertia vel Orario, vel Bibliothecæ, vel Hospitali Academiæ adjudicetur.

Si Judicis aut Delatoris partes desiderentur in solidum, vel Orario, vel Bibliothecæ, vel Hospitali adscribantur.

TITULUS XXXVII.

De Bidellis, & Bibliotheca.

A Bidellis munus per se explendum.

§. 39. Duo Bidelli prævio diligenti examine destinentur, quorum alter seu major Gymnasiis, alter seu minor Bibliothecæ vigilem curam impendat, & suum quisque munus per se non per substitutum exerceat, nisi valetudo interpellet, aut Cancellarii venia accesserit.

Ad hæc officia nullus Doctor eligendus.

Ejusmodi officia nullus Doctor aut Magister obtinere possit; Si vero ipsi, qui obtinent, vel ad Doctoratum vel ad Magisterium promoveri voluerint, hujusmodi munere se abdicabunt.

Majoris Bidelli munus.

Bidellus major tam ante quam post meridiem quamdiu Professores Academiæ lectionibus & aliis literariis exercitationibus vacant, in ipsa Universitate continenter adsit, & diligenter observet, num eamdem rationem, formam, & tempus, ab Academia sancitum & ordinatum, in docendo Professores adimpleant.

Ut vero perspicue & fideliter hæc exequatur, librum privatim apud se habeat tot libellis lectivorum dierum compactum, quot sint Professores. In singulis singulorum nomina, cathedram, tempus, & quidquid prætereà opus sit, distinctim referat, & digerat, ibidemque quotidianos singulorum defectus, vel dimidii horæ quadrantis, describat, ut inde postmodum tanquam ex Autographo, addito tamen ipsius Bidelli juramento, mulctarum pro rata salarii persolvendi ratio ineatur.

Quotannis Tabellas lectivorum dierum Academiæ sumptibus typis impressas a Typographo accipiet, & singulis Professoribus distribuet.

Bidellus vel in ipsis Academiæ ædibus habitet, vel prope Academiam, ut facilius suo muneri & promptius satisfaciat; si valetudine impediatur, Bidellus minor ejus vicem suppleat, cui proinde mulctarum liber seu codex commendetur, ne tanti momenti res memoriæ tantum concredatur.

Minoris Bidelli, seu Bibliothecarii partes.

Bidellus minor aperiendis & claudendis opportuno tempore Gymnasiis præerit, quæ munda, & farcta tecta curabit; & quoties res flagitaverit, Præfectum Fabricæ ea de re admonebit. Bibliothecæ insuper custodiendæ onus suscipiat, confecto prius Inventario, & data legitima cautione; quam si præstare renuerit, officium alteri deferatur.

Singulis profestis diebus ad lectionum horas ante & pomeridianas in Bibliotheca præsto aderit, ut quicumque seu ex Professoribus, seu Scholaribus eo convenerit, quos libuerit libros evolvere possit. Quoties vero hæc prætermiserit, nisi legitime fuerit impeditus, Cancellarius eumdem duobus regalibus in ipsius Bibliothecæ compendium mulctabit.

Libros a Bibliotheca nunquam exportari aut extrahi, Bidellus patiatur, ad quod etiam in præstanda cautione obligabitur. Si secus fecerit, ad Protectorem Academiæ res deferatur; qui de hac re admonitus, quid facto opus sit, præcipiat.

Cancellarius adscitis Magistro Theologiæ, Juris utriusque Doctore, Professore Rhetorices, & Medicinæ vel Artium Doctore, aut Magistro, qui primo post Festum Sancti Lucæ Concilio deligendi erunt, Bibliothecam quotannis inviset; atque omnes solerter inquirant ex ejus Inventario, num quid ex libris desit, & an propriorum vice alieni repositi sint, vel singuli suis locis ante dispositi, & quidquid prætera ad Bibliothecæ utilitatem noverint pertinere. Singulis Visitatoribus Regalia quatuor, Cancellario octo pendantur qui curet omnino ejusmodi anniversariam Bibliothecæ inquisitionem stato tempore renovari. — Singulis annis a Cancellario visitanda Bibliotheca.

Deffinitorum Concilium Professorem, vel perpetuam vel temporalem Cathedram obtinentem, Bibliothecæ Præfectum ad nutum destinabit, qui Bibliothecam crebro adire, & solicite curare debeat, ut muneri suo Bidellus satisfaciat, ut Librorum usus omnibus expedite pateat, & quæ hac de re constituta sunt, omnino retineantur. Visitationi anniversariæ ipse quoque Bibliothecarius intererit; necnon stipendium, quod cæteris penditur, percipiet, præter tres libras eidem in singulos annos attributas. — De Bibliothecæ Præfecto.

Singulis annis usque ad vigesimum Academiæ libris coemendis centum libras, deinceps vero unoquoque anno viginti libras expendet. Ut autem, qui comparandi sunt libri, singulis Universitatis facultatibus congruenter respondeant, Cancellarius singulos uniuscujusque facultatis Doctores seu Magistros hac de re consulere debebit. — Pecunia in coemendis libris insumenda.

TITULUS XXXVIII.

De Cæremoniarum Magistro.

§. 40. Concilium Definitorum, accurato Competitorum examine præmisso, eum eligat Magistrum Cæremoniarum, qui non illiberali opificio, nec Civitatis, aut alterius personæ famulatui sit addictus, sed qui Academiæ mores, ritus, consuetudines apprime noverit, & solerter percalluerit; ut probe per se ipse, non per Substitutum, nisi quando legitime impediatur, officium suum adimplere possit. — Quis in Cæremoniarum Magistrum eligendus.

In omnibus præterea publicis Academiæ Functionibus, sive literariis, sive quibuscumque, adesse teneatur, virgam manu gestans aureo Universitatis stemmate insignitam, ut singulæ ipsius ductu rite & de more peragantur; Ne in consessibus Academiæ præstitutus sessionis ordo confundatur, neve in conferendi Doctoratus solemniis, aut ejusmodi aliis, ullus ex Doctoribus seu Magistris, nisi Doctorali sive Magistrali veste intersit, neque inter Doctores extranei admittantur, exceptis Hispaniæ Magnatibus, & Proceribus. — Et quod illius sit officium.

In consuetis Academiæ celebritatibus, quibus singillatim Doctores intersunt, veluti cum ad vacantes Cathedras publicæ lectiones habentur ex tempore, Doctores eosdem a Theatri janua ad subsellia usque comitetur, qui pariter una cum Magistro silentii eodem obsequio Cancellarium prosequetur, quotiescumque ille ad Academicos hujusmodi actus præsentia sua accesserit.

Si quando Personam aliquam Regia Dignitate præcellentem Cervariam adventare contigerit,

tota Academia eodem Ordine, quo in Doctoratuum solemnitatibus incedit, debitam illis honoris & officii reverentiam exhibeat.

Academia ad invisendas Personas in excellenti aliqua Dignitate constitutas certos ex Professoribus Commissarios allegabit: videlicet ad Magnates Hispaniæ quatuor: duos vero ad Præfectos Militiæ Generales aut Regios Senatores, vel ad alios, quos eodem honoris officio dignos censuerit.

Ad Eminentissimos S. R. E. Cardinales octo: ad Archiepiscopos sex: ad Episcopos quatuor: duos ad Præfectos Generales Regularium Ordinum.

Cancellarius in Concilio Academico Professores allegandos deligat, quos duo Bidelli, Cœremoniarum Magister, & reliqui Academiæ Officiales, ut moris est, comitentur.

TITULUS XXXIX.

De Magistro silentii.

Quid a silentii Magistro sit præstandum.

§. 41. Magister silentii singulis Academiæ profestis diebus ab initio Lectionum, vestibula, & atria Gymnasiorum circumeat, rixantes Scholares deterreat, & in officio contineat, & vociferantes, qui Legentibus obstrepunt, componat aut coerceat, ut res Literaria, qua par est, tranquillitate pertractetur; quod si quis eidem monenti & imperanti resistere ausus fuerit, ab Academiæ Judice puniendus erit. Reliquis etiam solemnioribus Academiæ actibus idem intererit, ut quoties & ubicumque oportuerit, ministerio suo fungatur.

Si quæ sui sunt muneris non accurate præstiterit, ea de re Cœremoniarum Magister Cancellarium admoneat, qui illius incuriam cognoscet, & in eumdem animadvertet. Porro autem quemadmodum hic a Definitorum Concilio eligendus erit, ita ejusdem Concilii placito ab officio removeri poterit.

TITULUS XL.

De Horologii Academiæ Custode.

Quid a Custode Horologii.

§. 42. Minister idoneus ad Horologii custodiam a Definitorum Concilio constituatur, qui illud diluculo & post meridiem diebus singulis invisat, ut paribus intervallis horas indicet, & ad campanæ sonitum designet, cujus regulam sibi proponant Professores, ut præfinitum ab Academia docendi tempus legitime metiantur.

Horologii Custos campanam pulset pro solemniis in Academiæ Sacello celebrandis. Sedem locumque, ubi illud situm est sartum tectum curet, & quoties opus fuerit, ea de re Fabricæ Præfectum admoneat. Si muneri suo satis non fecerit, Fabricæ Præfectus ad Definitorum Concilium deferat.

TITULUS XLI.

De Scholarum Scopatorio.

§. 43. Definitorum Concilium aliquem destinandum curet, qui mundandis & verrendis Scholis incumbat, quod quidem semel in hebdomadam præstabit tempore lectivo, semel vero in mensem tempore feriato, ne situ fœda aut obsoleta sordescant; quique etiam tam ante quam post meridiem ante lectionum tempus Gymnasia & Cathedras circumspiciat, ne quod offendiculum mox lecturos moretur aut præpediat. Si negligenter munus suum agat, Bidellus alter rem Cancellario denunciet, qui pro incuria mulctam irrogabit.

TITULUS XLII.

De Academico Sacello.

Ad majorem Cappellaniam Sacelli Academici Presbyter a Rege, ad caeteras cæteras ab Universitatis Concilio destinandi.

§. 44. Ex quatuor Cappellaniis Academiæ Sacelli, quartam, quæ major est, Presbytero ad arbitratum suum Rex destinabit; Ad tres autem reliquas obtinendas idonei Presbyteri ab Universitatis Concilio ex ipsis, si fieri possit, Academiæ Scholaribus deligantur, quibus ex ejusdem Universitatis redditibus congruens annuum salarium attribuatur; videlicet, centum quinquaginta libræ Cappellano majori, reliquis tribus centum libræ singulis; nec poterunt nisi ex causa legitime removeri.

De Sacrarii Æderituo, ejus officio, & mercede.

Alter ex Cappellanis Sacrarii Ædituus constituatur, qui cautione præstita, & addito de iis, quæ ad officium suum pertinent rite peragendis juramento, Vasa Sacra, Vestes, & reliquam Sacrarii Supellectilem Inventario descriptam, par sit, decentia & munditia curandam & custodiendam suscipiat, & singula, quæ Missis celebrandis necessaria sunt, præparet ac disponat. Huic etiam ex Academiæ proventibus congrua merces assignabitur, triginta nimirum libræ die Natali Domini, totidemque die Natali Sancti Joannis Baptistæ.

De Cæreis eorumq; impensis.

Cærei ad Sacelli solemnia necessarii ex Academiæ censu, non Sacristæ impensis, comparentur. Hi vero sumptus ad Protectoris Academiæ voluntatem faciendi & moderandi erunt, fietque solutio per mandatum ab ordinario Sacelli Visitatore subscribendum.

Sacrista Clericum præficiet, qui Missis celebrandis ministret, & Sacrario inserviat, cui, præter vestem ministerio congruentem cum superpelliceo, quinquaginta regalia in Natali Domini, totidemque in festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ erogentur.

Missæ quotidie celebrandæ.

Presbyteri Cappellanias præfatas obtinentes quotidie Missas in Academiæ Sacello celebrare teneantur, horis pro majori opportunitate Professorum & Scholarium a Cancellario præfigendis.

Pro quibus applicandæ.

Missæ applicentur pro Rege ejusque in Regno Successoribus, pro Academiæ Benefactoribus, ejusdemque incremento, & in saniori doctrina; omnibus rejectis erroribus, firmitate; reservata intentione ipsis Presbyteris duobus tantum ad libitum diebus in singulas hebdomadas. In eo tamen Missarum numero computentur illæ, quas in Professorum & Doctorum funere celebrari sancitum est.

Anniversaria pro Rege Philippo V.

Justa Anniversaria Serenissimo Hispaniarum Regi Philippo V. Cervariensis hujus Universitatis Parenti, & Fundatori præclarissimo, maxima, ut par est, celebritate perpetuo impposterum in Academiæ Sacello persolvantur.

Cappellanorum onera.

Cappellani solemnibus, quæ in Sacello Academiæ celebrantur, quibuscumque Festis intersint: videlicet, in die Sancti Lucæ: in commemoratione Anniversaria pro Academicis defunctis: in solemni octava Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ: in Festo Corporis Christi: & aliis pro tempore indicendis; atque illis proinde ultra Salarium annuum quinquaginta regalia in Natali Domini, & totidem in Festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ dependantur.

Tabella ad Sacristiam affixa tam Cappellanos, quam Sacristam & Clericos, quid & quo tempore pro munere præstare debeant, descripto palam admonebit.

Antiquior Theologiæ Professor Sacelli Ordinarius Visitator.

Antiquior Theologiæ Professor singulis mensibus Academiæ Sacellum invisat, solerter inquisiturus, num Cappellani & Sacrista, quod suum est, accurate perficiant; eaque de re, si opus fuerit, Cancellarium admoneat, qui una cum Theologo Visitatore, & utriusque Juris Professore perpetuo semel quotannis Sacellum adeat, universaque & singula, quæ illud spectant, diligentiori examine perquirat.

Magistro Theologiæ, Visitatori ordinario, in Festo Nativitatis Domini gallinæ duodecim attribuentur.

TITULUS XLIII.

De Primicerio.

A quibus eandus Primicerius.

§. 45. Definitorum Concilium, quod post Festum Sancti Lucæ convocabitur, Sacris ante in Academiæ Sacello de implorando Divini Spiritus numine rite peractis, primum ex Theologorum Collegio, tum reliquis deinceps annis Juristarum, Medicorum, Philosophorum, Primicerium creabit, qui secundus a Cancellario solemnibus, quæ in ipso Academiæ Sacello celebrantur, Festis præsit; atque provideat, ut accurate & juxta ritum Universitatis peragantur, quique pecuniæ ea de causa expendendæ rationem habeat, quæ præsentibus distribui solet: duo nempe Regalia singulis Doctoribus, singula singulis Ministris, Primicerio, & Cancellario quatuor, dummodo præsentes fuerint: dispertiendam curet, ut nihil inde detrimenti Ærarium Academiæ patiatur.

Si res ejusmodi emerserit in negotiis a Primicerio transigendis, quam ipse Academiæ consultatione dignam censeat, a Cancellario Definitorum Concilium (in quo etiam post Cancellarium sedem habeat) congregari exposcat, ut, quod ratio suggesserit, decernatur.

Solvendi mandata pro expensis ad solemnia faciendis, præterquam ab aliis, ut cautum fuit, a Primicerio etiam subscribantur. Quod si aliter ea ab Oeconomo in reddendis rationibus exhibita fuerint, tanquam illegitima apud Ratiocinatores reprobentur.

TITULUS XLIV.

De Festo Conceptionis B. M. V., & ejus solemni ogdoade.

Quo tempore hujusmodi celebranda Festivitas.

§. 46. Quotannis tempore, Ascensionis Domini & Pentecostes celebritatem intercurrente, vel post octavam Corporis Christi, si ita pro ratione temporis opportunum videatur, tota Academia Festum Conceptionis Beatissimæ Virginis, Universitatis hujus Tutelaris & Titularis, Sacro octo dierum curriculo Academicis plausibus concelebrabit.

Octo illis diebus Theses proponendæ.

Academiæ Concilium a primordio mensis Januarii quatuor Professores, binos videlicet pro Sacris functionibus, binos autem pro Academicis accurate dirigendis, destinabit; singulis autem octavæ diebus omnium scientiarum Academiæ Professores, octo Alumnis ex Academiæ præscripto, qui præcipuum ingenii specimen præsetulerint, ad generales Theses pro suggestu propugnandas omni cura & studio delectis, Patroni assideant; Ex Alumnis autem egeni & pauperes præferantur.

Orationes in laudem Conceptionis M. V. legendæ.

Singulis diebus, priusquam hujusmodi Theses propugnentur, orationes in laudem Immaculati Conceptus Virginis Matris Mariæ a Grammaticæ vel humaniorum literarum cultoribus publice habeantur, ab ipsis vel Grammaticæ vel humaniorum literarum Professoribus elucubrandæ, ex quibus tres latino, quarta Hispano carmine, tres aliæ rursus soluta oratione, & postremo una Græco idiomate.

Quo ordine proponendæ Theses.

Theses in hoc solemni octo dierum spatio Propugnandæ, ex Theologia, Jure Canonico, Jure Civili, Medicina, & Artibus seligantur. Professores ex ordine præsidebunt: Videlicet pro artibus, septem ipsarum Artium Professores, ac Philosophiæ moralis, & Matheseos Prælector: Pro Medicina, sex Medicinæ & Chirurgiæ Professores: Pro Jure Civili, Primarii Pandectarum, & Codicis, & Vespertini Digesti veteris, & Voluminis: Pro Jure Canonico, Primarius & Vespertinus Decretalium, Decreti, Concilii Tridentini, Sexti, & Clementinarum: Pro Theologia ejusdem facultatis Professores. Singulis Octavæ diebus hic ordo servandus erit: nimirum tribus prioribus diebus tres Theologiæ Professores, videlicet primus ex Schola Sancti Thomæ, secundus ex Doctrina Scoti, tertius ex Sententia Doctoris Suarez; Sed tertio quoque anno loco Professoris Theologiæ ex Doctrina Scoti, Professor Artium ejusdem Sententiæ uno ex tribus octavæ postremis diebus, substituatur: Die quarta unus ex Juris Canonici Professoribus: Die quinta ex Juris Civilis: Die sexta unus ex Medicinæ vel Chirurgiæ Professoribus: septima & octava die, vel duo Artium Professores, vel moralis Philosophiæ Professor cum altero Artium. Secundo vero quoque anno cedentibus alternatim Professoribus, altero Artium Sententiæ Sancti Thomæ, altero vero Suarez, alterutrius locum Matheseos Professor obtinebit.

Adversus harum Thesium Propugnatores ii dumtaxat, qui Doctorali seu Magistrali laurea decorati fuerint, argumenta proponent. Verumtamen in utroque Jure postremus arguendi locus temporalibus etiam Professoribus, Doctoratum licet non adeptis, concedi poterit.

Pensiones singulis solvendæ.

Singuli Patroni Regalia viginti: Sex autem argumenta proponentes: Regalia itidem viginti Grammaticæ, & Rhetoricæ Professores accipient: Alumnis autem, qui Panegyrim recitaverint, gratis cursuum probationes, & Matriculæ pro toto studiorum curriculo concedantur.

TITULUS XLV.

De Funere Academicorum.

§. 47. Singulis Professoribus vita defunctis in Sacello Universitatis Sacris solemnibus, Professorum & Doctorum interventu, justa persolvantur, & Missæ insuper viginti quatuor pro uniuscujusque Anima celebrentur. Cancellarii vero funus Parentali etiam oratione, ab oratoriæ Artis Præceptore, cui consuetum honorarium munus attribuetur, elucubranda & enuncianda decorabitur, & omnibus, quæ in Academia moris sunt, supremis officiis. Pro quibuslibet aliis Doctoribus seu Magistris, quos vita functos constiterit, duodecim in eodem Sacello Missæ applicentur.

TITULUS XLVI.

De Nosocomio, sive Hospitali Universitatis.

De Nosocomij Presbytero ejusque officio.

§. 48. Hospitalis regimini Presbyter idoneus ab Academiæ Concilio præficiatur, cui ex Inventario committatur universæ Supellectilis cura, quique sedulo animadvertere debeat, ut Scholares infirmi non aliter, quam Sanctionibus cautum est, recipiantur; ut nimirum testimonium matriculæ & paupertatis exhibeant, eosdemque contagione non laborare Primarius Medicinæ Professor attestetur. Post diem naturalem receptos Sacramentali pœnitentia expiandos curet; Morbo autem ingravescente sui muneris erit, nihil, quod in supremo illo discrimine Christiana Institutio præcipit, ad animarum salutem negligere.

Singulorum nomina, patriam, diemque receptionis in Codicem ad id paratum referat, ibidemque describat, quidquid in veste, vel alia quavis re secum attulerint, ut ipsis pristinam valetudinem adeptis restituatur. Quod si obierint, de re hujusmodi ad Cancellarii placitum, nisi prius id ægroti constituerint, disponatur.

Medico & Chirurgo Infirmos visitantibus Presbyter Hospitalis Præfectus intersit; itidemque, cum cibus ipsis ministratur.

Ex annuo Academiæ censu, centum quinquaginta librarum stipendium ipsi assignabitur; & quidquid præterea pro ægrotis salubrius alendis, curandis, & sustentandis opus fuerit, suppeditetur.

Præte-

DePræfecto, & Visitatore.

Præterea Concilium Academicum quotannis post Festum Sancti Lucæ perpetuum eligat Professorem, qui crebro, aut semel saltem in hebdomadam, Academiæ Nosocomium inviset, ut quæ ad ejusdem regimen ipsius Universitatis legibus comparata sunt, diligentius exequantur. Ipse verò Scholasticus singulis annis cum duobus Medicinæ Professoribus eodem accedat, ut Præfecto pariter & Visitatore præsentibus universa singillatim discutiat, & sedulo exploret.

Præfectus & Visitator personam idoneam, aut duas, si urgeat necessitas, ad Hospitalis ministerium constituant, quæ reficiendis ægrotis cibos præparet, cæteraque hujusmodi munera diligenter adimpleat, a qua Presbyter in dies singulos de expensis rationem repetat, quam ipse in singulas hebdomadas Visitatori reddat, quem etiam præcipue de extraordinariis & non modicis impensis consultet.

De Hospitalis Suppellectili.

Hospitale octo saltem ægrotis commode alendis & sustentandis paratam habeat Suppellectilem, vel etiam duodecim si ita ab Academiæ Consilio decernatur.

Visitatori Hospitalis ordinario in Festo Natalis Domini viginti quatuor gallinæ tribuantur.

TITULUS XLVII.

De Domibus conducendis, & Convictorum regimine.

Domus locandæ per æstimatores a Scholastico eligendos.

§. 49. Qui Studiorum causa ad hanc Cervariensem Academiam adveniunt, Domos Oppidanorum conducere, vel privatis pactionibus, vel certa pensionis lege cum locatoribus convenire non possint, sed res omnino per æstimatores ad id peculiariter destinatos transigatur.

Scholasticus igitur quotannis opportuno tempore duos eligat honestos, & integritate conspicuos Viros ex hac Civitate non oriundos, qui non alicujus gratia, non privato studio vel odio, aut proprii emolumenti cupiditate impulsi, sed justitiæ dumtaxat, & conscientiæ, ac veritatis sibi normam proponentes, domorum situm, magnitudinem, qualitatem rite ac fideliter inspiciant, & de hujusmodi locationibus judicium suum pronuncient, ac per Notarium in acta referendum curent. Quod si discordes in judicio vel æstimatione fuerint, iis adjungatur Rector Collegii Societatis Jesu, vel Guardianus Cappuccinorum, ut hoc moderamine adhibito majoris partis judicium observetur. Si vero vel Locator, vel ejus nomine alius quispiam præter æstimationem modo præscriptam majus aliquod pretium a Conductoribus accepisse deprehendatur quadruplum in usum Hospitalis Academiæ persolvet. Itidem si Conductores damnum aliquod, vitium, aut jacturam ædibus intulerint, præstari ab illis omnino curent æstimatores.

Sine Cancellarii consensu Scholares hospitio non recipiendi.

Nemo sine Cancellarii venia Scholares suas in ædes hospitio excipiat; quod tamen Professoribus Sacerdotibus, omnibusque licebit, qui Scholares intra quartum cognationis gradum sibi conjunctos accipere velint.

Si Academici, & ii, qui foro Academiæ non gaudent, in earumdem ædium conductione concurrant, Academici præferantur.

Singulis quoque annis de mense Augusti iidem Æstimatores coram Cancellario stipendium vel menstruum vel annuum a Scholaribus, qui in privatis Oppidanorum ædibus hospitantur, & victitant, persolvendum judicabunt; hoc vero circumstantiis omnibus rite inspectis & observatis pro diversa Studentium conditione diversimode constituent: Primæ videlicet, secundæ, & tertiæ classis, & ineunte mense Septembris ejusmodi taxa publicanda erit. Quod si Æstimatorum opiniones discrepant, eas dirimet sua sententia Cancellarius.

Æstimatoribus, & Notario quotannis viginti libræ ex Ærario dependantur.

De Baccalaureis Convictores alentibus.

Si quis Academiæ Baccalaureus viginti quinque annorum major, vita, moribus, honestate, ex duorum propriæ facultatis Professorum testimonio probatus, desideret, juxta Collegii consuetudinem & normam, domum suam ad suscipiendos & alendos Convictores instruere & comparare, veniam in scriptis a Cancellario impetrabit; quod fieri poterit a Festo Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ ad totum usque mensem Augusti. Utque securius morum honestati, studiorum progressui, & pietati Convictorum consulatur, quod ea de re Academiæ legibus sancitum est, se omnino servaturum obstringet. Quoniam vero plurimum conducit ad morum disciplinam, ut Scholares non solum publico, sed etiam privato regimine contineantur, assidue apud eumdem Tutorem cibum sument & pernoctabunt, atque ejusdem auctoritati in omnibus subjacebunt.

Baccalaureo plures quam duodecim Convictores non liceat admittere, eosque non diversarum facultatum, sed vel utriusque Juris, vel Theologiæ, sive Medicinæ, aut Artium Studiosos, vel Germanos & ejusdem Familiæ; nec Famula uti, nisi veniam de scripto a Cancellario ejusve Judice impetrarit.

Pro stipendiis etiam a Convictoribus in mensem aut annum Baccalaureo tutori persolvendis Æstimatores a Cancellario destinati taxam conficient.

Baccalaureis Convictores educantibus quid dandum præstita tamen cautione.

Universitatis Oeconomus de mandato Cancellarii per Secretarium subsignato singulis Baccalaureis, qui facultatem de scripto alendi & educandi Convictores obtinuerint, quinquaginta libras pro annona comparanda, impertietur; cautione tamen ab eisdem accepta, se æqualem summam ad præstituta tempora in Ærarium reposituros: videlicet viginti quinque libras ad Natalem Domini, & reliquas viginti quinque libras ad Festum Sancti Joannis de mense Junii.

Cancellarius ejusdemque Judex Convictorum ædes invisent, & solicite incumbent, ut legitime, quod sancitum est, observetur; ac præcipue, ut infra præscriptarum regularum norma ad unguem servanda custodiatur.

Regulæ servandæ a Baccalaureis, ejusque Convictoribus.

I. Baccalaureus singulorum Convictorum, quos receperit hospitio Nomina, Patriam, Parentes, aut ipsorum Curatores in Codicem describat.

II. Convictor initum semel in Baccalaurei ædibus hospitium, nonnisi post confectum annum, relinquet, dummodo causa hujusmodi non intercedat, quam Cancellarius justam comprobarit.

III. Convictores consuetis horis communi mensæ una cum Baccalaureo, valetudine non impedito, accumbent.

IV. Baccalaureo Convictorum tutelam & regimen deserere non liceat, quin duos ante menses hac de re Cancellarium admonuerit, veniamque ab eo petierit; qui, si æquum visum fuerit, petitioni huic indulgebit.

V. Idem nunquam ab hac Civitate sine Cancellarii venia proficiscatur.

VI. A die S. Lucæ usque ad diem primum mensis Martii post horam sextam vespertinam Baccalaureus januam ædium principalem obserari mandabit; Exinde vero usque ad idem S. Lucæ Festum hora nona. Janua semel occlusa per totam illam noctem nunquam reserabitur, nisi repentina & inopinata alicujus ægroti necessitas aliter cogat, vel aliquis ex Convictorum Cognatis ad Cervariæ Civitatem noctu superveniat.

Convictoribus noct[u] ab ædibus [...]

Legem hic præscriptam semel in mense post prandium vel cœnam Convictoribus prælegere

Abesse nulli modo concedendum.

Baccalaureus teneatur. Baccalaureus nonnisi ex rationabili causa, de qua sibi constet, aliquem ex Convictoribus noctu ab ædibus abesse patiatur. Si quis vero per tres noctes absuerit, hac de re Cancellarium certiorem faciat, qui causis absentiæ cognitis, & rigorose discussis, Convictori, prout jus fasque fuerit, vel ignoscet, vel in eumdem animadvertet. Quod si Baccalaureus id neglexerit, prima vice decem libras, secunda viginti Hospitali applicandas in mulctam dependet.

Diligenter idem Baccalaureus observet, num consuetis horis Convictores studio impendant, simulque eos admoneat, ut frequenter & accurate lectionibus Academicis intersint. Nunquam alea aut talis ludere patiatur; semel tamen in Hebdomadam, ac diebus Festis tempore, ad literarium pensum non destinato, alumnos convenienti ludo exerceri permittet.

Suspectæ fœminæ vicinia removendæ.

Fœminas, præsertim suspectas, ab ædibus, ubi Alumni habitant, procul arceat; Si quid vero horum prætermiserit, a Cancellario, prout æquum visum fuerit, punietur.

TITULUS XLVIII.

De Academiæ Domicilio, & ejusdem octoginta Convictoribus.

§. 50. Ædes ad latera frontispicii Academiæ constitutas, alteras Cancellarius, alteras Judex inhabitet. Quæ a tergo ædificii sunt, alteras Alguasilius Scholastici & Magister silentii, alteras Bidelli occupent.

Editior Domicilii pars Gymnasiis Academiæ superimposita, reservato ad Nosocomii usum opportuniori loco, pro octoginta Scholaribus, ipsius Universitatis impensis & cura alendis atque educandis, constituetur.

Convictores quibus locis assumendi.

Hi porro ex toto Cataloniæ Principatu eligendi & assumendi erunt: Decem videlicet ex Archiepiscopatu Tarraconensi, cui Archipresbyteratus Ageren., & quodvis aliud nullius Diœcesis Territorium, pro hujus dumtaxat Sanctionis effectu, annexum censeatur: totidemque ex singulis aliis Episcopatibus: ex denis vero pro quibusque Philosophiæ, Medicinæ, Juris Civilis, Sacrorum Canonum, & Theologiæ Studiis bini assumantur.

Ad quos illorum spectet nominatio.

Archiepiscopus Tarraconensis, Episcopi Barchinonensis, Gerundensis, Ilerdensis, Dertusensis, Urgellensis, Vicensis, & Cælsonensis, aut, Sede vacante, Capitulorum Vicarii Generales decem Scholares nominent, ex sua quisque Diœcesi oriundos, legitimis & honestis Parentibus natos, optimis moribus & indole præditos, quos suis literis Scholastico Academiæ commendabunt, ut in Academiæ Domicilium recipiantur; quo recepti & cooptati, tenue quoddam subsidium persolvant, scilicet viginti libras ad Festum Sancti Lucæ, & totidem ad Festum Dominicæ Resurrectionis, ut sumptus, quos pro iis alendis & sustentandis Academia facit, aliqua saltem ex parte releventur.

A Cancellario vivendi norma illis danda.

Cancellarius de consilio Professorum Primarias Cathedras in Academia regentium, instituti rationem, vivendi normam, modum, & formam, Convictoribus præscribet, quorum regimini aliquis ex Professoribus, qui Clericus sit non conjugatus, præficietur.

Tempus Convictus.

Hujusmodi Convictores spatium temporis præfinitum habeant, quandiu Academiæ hospitio & convictu uti possint: Artium videlicet Cultores in triennium vel in quadriennium, addito nimirum pro eorum libito quarto Philosophiæ Moralis anno, vulgo de Passantia, & ad totum deinceps facultatis, quam elegerint, conficiendum cursum, ac etiam ad Licentiæ Gradum obtinendum: Medici in quadriennium dumtaxat: Juris utriusque Cultores in sexennium: Theologi in quinquennium.

Si Artium Studiosus, post confectum Dialecticæ cursum, ad Jurisprudentiam se conferat, aut post Artium triennium, vel Theologiam, vel Medicinam aggrediatur totum quadriennium pro Artibus sibi concessum confecisse censebitur, adeo ut pro alia facultate addiscenda diutius, quam præscribitur, eo prætextu morari non possit.

Altero e Collegio discedente alter succedat.

Quotiescumque aliquis, qui pro Artium studio inter Convictores adscriptus sit, e Collegio egressus fuerit, alius item pro eadem facultate in ejus locum succedet. Quod & in cæteris facultatibus perpetuo servandum erit, sive quis totum tempus sibi attributum expleverit, sive dimidiatum aut intercisum reliquerit.

Cancellarius, cum Convictoris locus vacaverit, Præsulem, ad quem pertineat, conscium reddat, ut successorem ad annum mox secuturum præmittat.

Si quis in anni spatium ex quavis causa a Convictu absuerit, ipsius locus a successore occupetur.

Qui expellendi.

Qui ad Studium, ut par est, non incubuerit, aut mores suos, ut hos decet Convictores, ad honestatis regulas, & Academiæ præscripta non conformarit, citra spem veniæ expellatur; quod Cancellarius, prout sua fides & conscientia suaserit, rigorose præstabit.

Convictores secundum facultates distribuendi.

Convictores non secundum Diœceses, sed secundum diversas facultates, quibus operam dabunt in diversas classes distribuantur: videlicet, Artium, Medicinæ, Juris Canonici, Juris Civilis, & Theologiæ, ex quarum classium singulis ille, qui cæteris præcellet, earumdem Decanus a Cancellario constituatur.

Ædium divisio.

Professori, Collegii Præfecto, & facultatum Decanis melior & opportunior ædium pars præ cæteris Convictoribus ad incolendum assignabitur.

Convictores ejusmodi Academica veste, qua Scholares cæteri, induantur: Insuper vero Academiæ Stemma ex serico contextum vesti ad pectus affixum gestabunt.

Ex Convictoribus octo seligendi ad defendendas Theses in Octava Conceptionis M. V.

Alternis annis ex octoginta Academiæ Convictoribus octo seligantur, qui in solemni purissimæ Conceptionis B. V. Mariæ Octava Theses publice defendant, & in plerisque aliis Academicis actibus & functionibus inter omnes Universitatis Alumnos primas teneant.

TITULUS XLIX.

De Præfecto, sive Oeconomo Fabricæ Academiæ.

A Concilio Definitorum seligendus Oeconomus.

§. 51. Concilium Definitorum, quod post Festum Sancti Lucæ cogetur, unum ex Professoribus Cathedras perpetuas obtinentibus constituet, qui, quotiescumque oportuerit, per Bidellos admonitus, quidquid in Academiæ sive Gymnasiis sive ædibus reficiendum, reparandum restituendumve fuerit, quam primum opportune perfici curabit. Opifices autem ab eodem Concilio ad hujusmodi Ministerium destinatos adhibebit, quibus nullum salarium præter mercedem laboris impensi assignandum erit.

Mandata solvendi a Præfecto Fabricæ subscribenda.

Præfectus Fabricæ calcem, ligna, & quodlibet cæmenti genus (etiam sub hoc obtentu, ne videlicet sita pereant) citra Definitorum consensum, & legitimam præstitam cautionem, nec commodare nec mutuo dare possit; ac etiam Definitores adire teneatur, si expensæ immodicæ fieri debeant. Mandata solvendi, quæ ad fabricæ Præfecturam spectent, ut rata sint, & legitima, præter obsignationes consuetas & præscriptas, ab ipso Præfecto subscribantur.

Ab eodem Præfecto coram Definitoribus singulis annis reddenda ratio.

In Concilio Definitorum ante festum Sancti Lucæ Præfectus Fabricæ sui muneris rationem reddet; sique eisdem Definitoribus Præfecturæ tempus prorogari utile atque opportunum visum fuerit, proxime cogendo Concilio in eadem Præfectura confirmabitur.

Fabricæ

Fabricæ Præfecto perdices duodecim, & totidem gallinæ in Natali Domini attribuentur.

TITULUS L.

De Veste, & honestate Academicorum.

Scholaribus vestium luxus —

§. 52. Scholares omnes Talari veste vel nigra aut subfusca, nunquam serica aut pretiosa, decenter induantur; nec luxum aut fastum præseferant, sed modeste, ut Academicos decet, ubique se gerant. Mulieres aut inhonestas aut utcumque suspectas nec apud se retineant nec invisant. Prætor autem Cervariæ, si quam impudentem & manifestam deprehenderit, statim a toto suæ Jurisdictionis Territorio exterminabit, idque ad solius Cancellarii requirentis informationem præstare teneatur; Scholaribus nec interdiu nec noctu arma gestare, aut apud se habere liceat.

Et Armorum delatio interdicenda.

Quæ ab eis fugienda.

Hinc cauponas, & popinas non adeant, nec crapulæ ac commessationibus assuefcant, & ab injuriis & contumeliis inferendis, libellis famosis edendis, unde vel persona derisui seu ludibrio exponatur, vel alicujus existimatio aut fama lædi possit, omnino abstineant, super quibus vigilem omnino curam operamque Cancellarius impendat, ut in omnibus futura hujusmodi damna, qua par est diligentia provideat, & caveat. Injurias autem, & contumelias, si forte (quod absit) illatæ fuerint, debitis pœnis coerceat.

Qui Doctoratus Lauream non obtinuerit, Doctoralem vestem adhibere non possit, neque usus ensis, hujus Academiæ gradu decoratis concessus, vel ad artium Magistros, vel ad cujuscumque facultatis Licentiatos extendatur. Scholaribus vero cujuscumque conditionis aut gradus ensem gestare omnino interdictum sit.

Scholaribus usus ensis omnino interdicendus.

Nullatenus Scholaribus Judici sæculari noctu se se comites addere licebit; quod si unquam commiserint, ab Academia ejicientur. Itidem nunquam per plateas & compita larvati incedent: Prima vice decem diebus in Carcere detineantur: Secunda viginti: Tertia ab Urbe expellantur. Cervariæ Prætor larvarum usum nunquam permittat; nec ipse, aut Cancellarius scenicos actus, aut histrionicos, præsertim a festo Sancti Lucæ ad festum Sancti Joannis de mense Junii. Scholaribus non liceat infantes de Baptismo suscipere, nec rhedas, currus, sellas gestatorias, lecticas habere, aut equos alere, sed pedibus iter faciant, quoties ad Academiam ire pergunt. Si secus fecerint, decem librarum mulctam subeant.

De Ludis Scholaribus permittendis.

Per plateas & compita Civitatis a ludis etiam licitis cavebunt Scholares, alioquin per sex dies in carcere detinendi erunt. Festis tamen diebus extra muros, aut alio convenienti loco, se ludo animi causa oblectare poterunt, dummodo ultra regalis dimidium non deponant; ab aleis vero & talis perpetuo abstineant.

Scholaris poterit condictione repetere, quidquid pro ludo præter octo regalia exsolverit; quod si solutio facta non fuerit, creditori actio denegetur.

Nullus Cervariæ Oppidanus aut Incola domum suam pro ludo palam exercendo comparatam exhibeat, mille alioquin regalium mulctam subiturus Academiæ Bibliothecæ assignandam.

Scholarium contractus irriti.

Scholaris, qui vel sit filiusfamilias, vel suo adhuc Curatori subjaceat, vel subjacere possit, tametsi viginti quinque annorum major fuerit; si quid per se vel per alium aut emerit aut mutuo acceperit, irritum & inane censeatur, atque Judicii limine creditor repellatur, nisi contractui ineundo Judicis Academici notio & authoritas intercesserit.

Infamia notati non admittendi.

Cancellarius ejusque Judex nunquam scholis interesse patiantur juris aut facti infamia notatos, sed eos expellant, & ex albo etiam Academiæ expugnent.

Professores vero omnes ita se gerant vita, moribus, incessu, gravitate, virtute, cæterisque animi dotibus, ut ex iis Alumni velut ex uno fonte non tam doctrinæ præcepta, quam probitatis documenta audiant.

TITULUS LI.

De Privilegiis Academicorum.

§. 53. Hujus Academiæ Doctores, Magistri, Licentiati, Baccalaurei, Scholares, Officiarii eisdem gaudeant Regiis privilegiis, honoribus, prærogativis, gratiis, Immunitatibus, quibus in Academia Salmantina, Complutensi, Vallisoletana, & Oscensi hujusmodi personarum classes perfruuntur, & gaudent. Quibus præterea quamdiu in Academia vel doctrinæ vel ministerii causa versantur, quemadmodum Ecclesiastici Cervariæ, & ipsi a vectigalibus, quæ Cives Magistratui, aut Civitati Cervariensi persolvunt, immunes erunt. Verumtamen circa vinum, oleum, cæteraque ad victum & annonam pertinentia, coemenda, eadem lege, qua cæteri, obligentur; dummodo in hisce eodem etiam, quo Ecclesiastici, jure censeantur.

Academici a vectigalibus non secus ac cæteri Ecclesiastici immunes.

TITULUS LII.

De Redditibus Academiæ, Ratiociniis, & Administrationis forma.

§. 54. Omnes redditus, & proventus, bona, census, resque frugiferæ, quæ vel in præsentiarum possidet, vel imposterum Academia possidebit, ordine digesta, in Codicem ad id paratum distincte referantur, ex quo vel locandarum rerum, vel rationum subducendarum regula sit in promptu.

Redditus omnes &c. in Codicem referendi.

Ex redditu autem, qui ære alieno, & oneribus dissolutis annuatim superfit, res stabiles & frugiferæ comparentur. Bona stabilia præsertim alienare Academia proprio jure nequaquam possit. In Concilio Definitorum, quod post festum Sancti Lucæ convocabitur, Doctores quatuor sive Magistri eligantur, ex quibus duo saltem Professores sint, qui perpetuam Cathedram obtineant, duo vero in Canonico vel Civili jure Doctores, quorum officium in biennium duret, ita tamen, ut binis remotis, bini rursus in singulos annos assumantur. Hi vero Doctores seu Magistri quot annis mense Septembris coram Scholastico, Academiæ Scriba interveniente, exhibitam ab Oeconomo, seu Administratore accepti rationem cognoscent, & ponderabunt. Scholasticus, Scriba, & præfati quatuor Ratiocinatores summa sedulitate tanti momenti rem pertractabunt, ne propter eorum negligentiam aliquid Academiæ detrimentum patiatur.

Quatuor eligendi Ratiocinatores ad cognoscendam exhibitam ab Oeconomo rationem.

Inter Cancellarium, Ratiocinatores & Secretarium, absoluto ratiocinio, centum libræ ex æquis partibus distribuantur; duplex tamen portio Cancellario tradatur.

Præmium Ratiocinatorum Cancellarii, & Secretarii.

Academiæ Secretarius alternis mensibus, quidquid in Academiæ compendium vel ex collatione graduum, vel ex Cathedrarum adeptione, aut aliis id genus juribus ad eamdem pertinentibus collegerit, apud eosdem profiteri, & de singulis rationem reddere teneatur.

Secretarius illis rationem reddere debet.

Syndicus pariter senis quibusque mensibus hoc idem de mulctis seu pœnis pecuniariis, sive a Scholastico ejusve Judice, sive per Statuta inflictis a se, vel exactis, aut ex officio exigendis, præstabit. Præterea post redditas ab Oeconomo rationes, quidquid ex redditibus exigendum superfit, prout sui muneris est, quantocius exigere non prætermittat.

Syndicus quibusque senis mensibus.

TITULUS LIII.

De Academica Typographia.

Typographiæ Præfectibus.

§. 55. Alternis annis Definitorum Concilium duos eligat Professores, alterum perpetuum, temporalem alterum, quibus Typographiæ procurandæ onus & cura incumbat, quique diligenter attendant num Typographus, qui vel Universitatis nomine, vel conductionis titulo excudendi munus susceperit, suo muneri probe satisfaciat: accepti & expensi tabulas digerant: & ab eodem Typographo rationes repetant, ut quidquid exigendorum reliqui fiat, quamprimum exigatur: ac censu denique ex præli usu profecti apud Oeconomum, seu redditum Administratorem deponantur.

Solvendi mandata, pro impensis ad Typographiam curandam vel instruendam faciendis, præter subscriptiones Academico jure sancitas, a duobus Commissariis subscribantur. Quod item in reddito ex ipsa Typographia percipiendo, & in ærarium inferendo servetur. In Natali Domini singulis Typographiæ Commissariis perdices duodecim tribuantur.

Typographi privilegia.

Typographus, dum hanc Academiæ officinam rexerit, foro & privilegiis Academicorum perfruatur.

TITULUS LIV.

De Salario Professorum, Cathedras perpetuas obtinentium.

§. 56. Ex tribus primariis Theologiæ Cathedris in annuum salarium accipiant singulæ biscentum libras 200. Lib.

Vespertinæ Cathedræ Theologiæ singulæ	150. Lib.
Cathedra Sac. Bibliorum	150. Lib.
Cathedræ Theologiæ Moralis	150. Lib.
Cathedræ Philosophiæ Moralis	150. Lib.
Cathedræ Primariæ Juris Canonici, & Civilis, singulæ	450. Lib.
Cathedræ Vespertinæ Juris Canonici, & Civilis, singulæ	400. Lib.
Cathedra Decreti	350. Lib.
Cathedra Conc. Trid.	300. Lib.
Cathedra Primaria Medicinæ	380. Lib.
Cathedra Vespertina Medicinæ	300. Lib.
Cathedra Prognosticorum	200. Lib.
Cathedra Matheseos	200. Lib.
Cathedra Rhetorices	200. Lib.

Cum in solvendo, pro rata salariorum, tam Professorum quam Officialium pars aliqua ex hisce, mulctarum nomine deducenda erit, annus Academicus secundum dies utiles, non continuos computetur.

TITULUS LV.

De Salario Professorum, Cathedras Temporales obtinentium.

§. 57. Temporales Cathedræ Decretalium, Sexti, Clementinarum, necnon Institutionum Civilium, & Digesti Veteris singulæ 200. Lib.

Cathedra Methodi	180. Lib.
Cathedra Simplicium	200. Lib.
Cathedra Chirurgiæ	200. Lib.
Septem Cathedræ Artium singulæ	150. Lib.

TITULUS LVI.

De Salario Professorum Grammaticæ Latinæ, & Græcæ.

Salaria Professoribus Linguæ Latinæ, & Græcæ debita Rectori Collegii Sancti Bernardi S. J. persolvenda.

§. 58. Cathedræ Grammaticæ Latinæ, & Græcæ singulæ centum libras, quas Cervariæ Civitas Rectori Societatis Jesu Collegii Sancti Bernardi ejusdem Civitatis, prout in eorumdem Instituto de more cautum est, persolvet: Centum videlicet libras mense Septembri: centum vero mense Decembri: centum mense Martio: & centum mense Junio. Quotannis autem mense Augusto solutionem hanc, Secretario & Oeconomo inspectantibus, legitimis documentis Cancellario probabit, idque Secretarius, ut reliqua Professorum salaria, in Codicem transcribet.

Cancellarius insuper curet solutiones hujusmodi statis temporibus adimpleri, perinde ac in cæteris Professorum salariis.

TITULUS LVII.

De Salario Officialium Academiæ.

Oeconomo Salarium a Definitoribus assignandum.

§. 59. Secretarius 120. Lib.
Œconomus vero salarium, quod ipsi Definitorum Concilium, consulto Academiæ Protectore, assignabit; nec semel statutum augeri poterit, nisi aliter temporum circumstantiæ suaserint, & ejusdem Protectoris placitum accedat.

Syndicus	80. Lib.
Magister Cæremoniarum	100. Lib.
Bidellus Major	150. Lib.
Bidellus Minor	100. Lib.
Magister Silentii	70. Lib.
Bidellus Scholarum Grammatices	60. Lib.
Custos seu Rector Horologii Academiæ	40. Lib.
Scholarum Verruns, qui vulgo Scopator	40. Lib.

TITULUS LVIII.

De Salario Officialium Audientiæ Scholastici.

§. 60. Judex	250. Lib.
Notarius	50. Lib.
Aguafilius	100. Lib.
Fiscalis	50. Lib.
Cursor	20. Lib.
Custos seu Janitor Carceris	30. Lib.

Omnia ejusmodi salaria ex reddito Academiæ, eodemque Professoribus & Ministris tempore persolvantur.

TITULUS LIX.

De Feriis.

§. 61. *October* habet dies feriatos

18. Sancti Lucæ Evangelistæ. Hac die fit solemnis studiorum instauratio. Professores Academiæ juxta Concilium Tridentinum Juramento se obstringunt, & proxima die Lectiones instituunt.
28 Simonis, & Judæ Apostolorum.

November.

1 Festum omnium Sanctorum.
2 Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum.
25 Catharinæ Virg. & Mart.
30 Andreæ Apostoli.

December.

6 Nicolai Episcopi & Confessoris.
7 Ambrosii Episcopi & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
8 Conceptio B. M. V.
13 Luciæ Virg. & Mart.
19 Natalis dies Fundatoris Academiæ, quo etiam prima ejusdem jacta sunt fundamenta.
21. Thomæ Apostoli.
25. Nativitas D. N. Jesu Christi. Reliqui qui supersunt dies sunt feriati.

Januarius.

1 Circumcisio Domini.
6 Epiphaniæ Domini.
7 Raymundi de Pennafort Confessoris.
17 Antonii Abbatis.
20 Fabiani, & Sebastiani Martyrum.
25 Conversio S. Pauli Apostoli.

Februarius.

2 Purificatio B. M. V.
3 Blasii Episcopi & Confessoris.
24 Mathiæ Apostoli.
Feria secunda & tertia post Dominicam Quinquagesimæ, & feria quarta Cinerum Lectiones vacant.

Martius.

1 Angelorum Custodum.
7 Thomæ de Aquino Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
12 Gregorii Papæ & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
19 Joseph Sponsi B. M. V.
20 Joachim Confessoris.
21 Benedicti Abbatis.
25 Annuntiationis B. M. V.
A Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis vacant Lectiones.

Aprilis.

23 Georgii Martyris.
25 Marci Evangelistæ.

Majus.

1 Philippi, & Jacobi Apostolorum.
3 Inventio S. Crucis.
8 Apparitio S. Michaelis Archangeli.
In Ascensione Domini, Dominica Pentecostes, feria secunda & tertia sequentibus, & in Festo Corporis Christi, Lectiones vacant.

Junius.

11 Barnabæ Apostoli.
13 Antonii de Padua Confessoris.
24 Nativitatis S. Joannis Baptistæ.
29 Petri, & Pauli Apostolorum.
Hinc ad Festum Sancti Lucæ Artium, Matheseos, Medicinæ, utriusque Juris, ac Theologiæ Lectiones vacant.

Julius.

2 Visitationis B. M. V.
14 Bonaventuræ Episcopi & Confessoris & Ecclesiæ Doctoris.
Ab hac die usque ad Festum Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis Grammaticæ, & Humaniorum literarum vacant Lectiones.

Augustus.

16 Rocchi Confessoris.
20 Bernardi Abbatis.
24 Bartholomæi Apostoli.
28 Augustini Episcopi & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.

September.

8 Nativitatis B. M. V.
21 Matthæi Apostoli.
29 Dedicationis Sancti Michaelis Archangeli.
30 Hieronymi Patroni, & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris.
Omnibus hebdomadis, quibus præter Dominicam Festum aliud non occurret, feria quinta vacant lectiones: Item & diebus singulis, quibus in Catalonia, & Civitate Cervariæ Festum de præcepto colitur.

Dies intercisi, quibus videlicet Lectiones pomeridianæ vacant.

§. 62. Pervigilium Ascensionis Domini.
Pervigilium Pentecostes.
Pridie solemnitatis Corporis Christi.
Pervigilium S. Joannis Baptistæ.
Pervigilium Nativitatis Domini.
Cæteri, qui supersunt anni dies, sunt lectivi.

Quicumque Professor dimidium temporis, ad lectionem præfiniti, per incuriam omiserit, mulctam subeat pro tota lectione: Pro dimidia vero tantum, si aliquam ejusdem temporis partem dimidia inferiorem non legerit.

Mulctæ Professoribus Lectiones omittentibus pendæ.

Mulctæ pariter, ob negligentiam Professorum infligendæ, secundum dies utiles, ut supradicto titulo LIV. sancitum est, non vero continuos computentur.

L. Card. Picus. Loco ✠ sigilli.
L. Card. Belluga. Loco ✠ sigilli.

Pro parte Regis Catholici porrectæ S. D. N. preces pro confirmatione Academiæ hujusmodi, ejusque statutorum obtinenda.

§. 63. Cum autem, sicut etiam accepimus ex Universitatis a præfato Philippo Rege, sicut præfertur, erectæ, & fundatæ, aliisque præmissis præfatis, idem Philippus Rex firmam spem, fiduciamque habeat in illo, qui bonæ menti occurrit, quod Universitas ab eo sic, ut præfertur, erecta & fundata hujusmodi, gratia adjuvante Domini, qui pie cæptis assiduum suæ benedictionis præbet incrementum, felici temporum successu celebre, & innumerum proborum virorum ad procurandos militanti Ecclesiæ triumphos evasura sit, propugnaculum: Propptereaque, ut illa firmior subsistat, & in dies gratior in conspectu ejusdem Domini appareat, idem Philippus Rex erectionem & fundationem Universitatis præfatæ, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ; necnon Statuta desuper, ut præfertur, edita, benigno Apostolicæ nostræ approbationis & confirmationis robore communiri, eidemque Universitati ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac Scholaribus, necnon Lectoribus, Magistris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque Ministris in ea nunc & pro tempore existentibus præfatis, omnia & singula infrascripta a nobis, ut infra, concedi, indulgeri, elargiri, ac statui, plurimum cupiat.

Eam cum bonis omnibus ac privilegiis, immunit, statuit &c. confirmat.

§. 64. Nos, qui ad Christianorum Principum Religionem in iis, quæ ad animorum eruditionem elevandam per eorum Regiam largitatem studia promovere non desinunt, adjutricem nostræ quoque liberalitatis dexteram, ut præfertur, protendimus, eamque, quantum in Domino possumus, confovemus; Proptereaque laudabilibus, & Regia quidem charitate dignis, dicti Philippi Regis votis annuere, ac Universitatem ab eo, ut præfertur, erectam & fundatam hujusmodi, ut illa per Apostolicæ quoque liberalitatis opem nunc, & perpetuis inde futuris temporibus felici successui, & a præfato Philippo Rege concupitæ coalescat stabilitati, specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, ac Scholasticum, Scholares, Lectores, Magistros, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros Universitatis ab eodem Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes; necnon denominationes, nuncupationes, situationes, statum, & qualitates, Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi, illiusque erectionis & fundationis præ-

fatarum

fatarum tenores, ac bonorum ei applicatorum & appropriatorum quantitates, ac omnia & singula privilegia, gratias, exemptiones, & immunitates, quibus illa a præfato Philippo Rege, ut præfertur, donata extitit & existit de præsenti, pro expressis habentes, de Ven. fratrum nostrorum Ludovici Pico, & Ludovici Belluga & Moncada respective nuncupatorum S. R. E. Cardinalium consilio, quibus a fel. rec. Benedicto Papa XIII. Prædecessore Nostro omnia & singula præmissa, ac infrascripta ab eis examinanda, commissa fuerunt, quæque sic commissa, & per eos examinata, concedenda, sancitum fuit: Motu proprio & ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine, meraque liberalitate nostris erectionem & fundationem Universitatis studii generalis in præfato Oppido, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi cum omnibus & singulis inde secutis, & ab eodem Philippo Rege pro bono ejusdem Universitatis ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi, ac Scholarium, & Præceptorum, Magistrorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum in ea nunc, & pro tempore existentium præfatorum regimine, gubernio, directione, ac morum & disciplinæ laudabili cultu desuper quomodolibet provide dispositis, statutis & decretis; necnon bonorum omnium & singulorum a præfato Philippo Rege eidem Universitati ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, applicatorum & appropriatorum, applicationem & appropriationem, omniaque & singula privilegia, gratias, exemptiones, & immunitates a præfato Philippo Rege eidem Universitati, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, Regia ejus auctoritate quomodolibet, ut præfertur, concessa & elargita, necnon omnia & singula præinserta Statuta desuper edita præfata, eorumque plenum & integrum tenorem de verbo ad verbum, nullo eorum verbo penitus omisso, pœnasque in eis contentas quascumque, in contrafacientes quomodolibet inflictas, Apostolica auctoritate perpetuo confirmamus & approbamus, eisque & eorum quibuslibet Apostolicæ perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos, tam juris quam facti, & solemnitatum, aliosque quantumvis substantiales defectus, si qui in eorum omnibus & singulis præfatis, & eorum quolibet quomodolibet intervenerint, supplemus; præinsertaque, ac desuper edita Statuta præfata per Universitatis, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ hujusmodi, Scholares, Lectores, Præceptores, Magistros, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros & personas in ea nunc, & pro tempore existentes præfatos, ac quoscumque alios, ad quos nunc quomodolibet spectat & pertinet, & pro tempore spectabit & pertinebit, sub pœnis eis desuper inflictis, perinde acsi a nobis emanassent, firmiter & inviolabiliter observari debere, Apostolica auctoritate præfata perpetuo decernimus & statuimus.

Cæteras Principatus Catalauniæ Universitates abstrahens, earum unam Academiæ Cervarien. applicat.

§. 65. Et attendentes, quod in Principatu præfato, una videlicet in Tarraconen., ac alia in Ilerden., ac alia in Vicen., & alia in Gerunden., ac reliqua Studiorum generalium hujusmodi Universitates in Barchinonen. respective Civitatibus, vel Diœcesibus erectæ & fundatæ, necnon unum sub Sanctissimæ Conceptionis B. Mariæ Virginis, ac alterum Sedi Apostolicæ immediate subjectum, Studiorum hujusmodi Collegia sub Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis respective invocationibus seu titulis in præfata Ilerden. Civitate a nonnullis Christifidelibus pro certis alumnis, & quoad secundo dictum Collegium juxta illius fundationem debite qualificatis, utriusque Juris studio vacare cupientibus, & quoad Collegium secundo dictum, ad illud ad nominationem certarum personarum de eorumdem Alumnorum, ut præfertur, qualificatorum personis faciendam introducendis, pie pariter erecta & fundata reperiuntur.

§. 66. Nos ad erigenda ejusdem Philippi Regis erga Universitatis, ab eo, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, ut præfertur, approbatæ hujusmodi, felicem & ab ipso Philippo Rege laudabiliter concupitum successum, vota, ut plures huc illuc emanantes scientiarum rivuli in unum aggregati, copiosum earumdem scientarum illas sitientibus exhibeant fontem, Tarraconen., Ilerden., Vicen., Gerunden., & Barchinonen. Universitates præfatas, & earum quamlibet, abstrahentes, eas sic a nobis abstractas, una cum omnibus & singulis illarum & cujuslibet earum respective bonis, juribus, actionibus, proprietatibus, rebus, bibliothecis, libris, scamnis, Sedibus, aliisque utensilibus quibuscumque, ad earum quamlibet quomodolibet respective spectantibus & pertinentibus, dictæ Universitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, ut præfertur, approbatæ; ita quod ex omnibus & singulis Universitatibus a nobis, ut præfertur, abstractis, & ut infra uniendis, una dumtaxat Studii generalis Universitas in Principatu præfato constituatur, & existat, liceatque infrascripto Universitatis, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, etiam ut præfertur, approbatæ hujusmodi, Scholastico nunc & pro tempore existenti, veram, realem, corporalem, & actualem omnium & singulorum respective bonorum, rerum, proprietatum, jurium & actionum ad Universitates a Nobis, ut præfertur, abstractas hujusmodi, & earum quamlibet respective spectantium & pertinentium, necnon Bibliothecarum, Librorum, scamnorum, sedium, aliorumque utensilium, in eis & earum qualibet respective existentium præfatorum, possessione propria auctoritate ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes, etiam ut præfertur, approbatæ nomine libere apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, necnon omnes & singulos respective omnium & singulorum bonorum, rerum, proprietatum, jurium, & actionum præfatorum respective fructus, redditus, & proventus in quacumque re consistentes, & undecumque provenientes, percipere, erigere, levare, locare, dislocare, eosque, supportatis tamen prius & adimpletis omnibus & singulis bonorum hujusmodi oneribus, si quæ super illis imposita sint, ab eisdem Universitatibus a Nobis, ut præfertur, abstractis, & ab earum qualibet adimpleri debitis, ad quorum omnium adimplementum & supportationem Universitatem, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes, etiam ut præfertur, approbatam hujusmodi, expresse teneri, & obligatam esse volumus; necnon Bibliothecas, Libros, scamna, sedes, aliaque omnia & singula utensilia præfata in Scholarium, ac Lectorum, Magistrorum, & Præceptorum, Doctorum & Bidellorum, aliorumque Ministrorum in ea nunc & pro tempore existentium præfatorum manutentionem, usus, utilitatem, & commodum, cujusvis licentia desuper minime requisita, convertere, motu, scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine præfatis, perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

Quorum possessionem a Scholastico Acad. nomine cupiendam concedit.

§. 67. Necnon unum & alterum Collegia præfata, cum pariter omnibus & singulis illorum respective bonis, rebus, proprietatibus, illorumque funda-

Ei subjicit Collegia duo Ilerdensia etiam re-

huente Episcopo.

fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut fructibus, redditibus, proventibus, juribus, privilegiis, gratiis, indultis, & statutis, quæ omnia & singula; necnon activum nominantium, & passivum nominandarum personarum respective jus, & uni & alteri Collegiis hujusmodi respective incumbentia onera, quæ per unum & alterum Collegia præfata; ut prius adimpleri respective debeant; firma & illæsa remaneant ad Universitatem, a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam hujusmodi; licet Ven. Frater modernus Episcopus Ilerdensis secundo dictum Collegium, ut infra transferri renuat, illiusque bonorum fructus, qui fere omnes ex ejusdem Sedis liberalitate proveniunt, Seminario puerorum Ecclesiastico Ilerdensi applicare prætendat, & seu jam fructus, redditus, & proventus hujusmodi eidem Seminario ordinaria ejus auctoritate, nulliter tamen, & de facto applicaverit & appropriaverit, & quatenus, ut præfertur applicati & appropriati fuerint, ad hoc, ut Universitas a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata hujusmodi, una dumtaxat fæcunda Studiorum & doctissimorum Virorum nutrix existat, & mater, applicationem & appropriationem hujusmodi a præfato Episcopo Ilerdensi, uti nulliter & indebite factas, annullantes & amoventes, Apostolica auctoritate, motuque & scientia præfatis similiter, perpetuo transferimus, eidemque Universitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ subjicimus, & subjecta esse volumus.

Privilegia omnia Universitatis Salamanticen. eidem confirmat.

§. 68. Ac eidem Universitati a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, illiusque Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque personis in ea nunc & pro tempore existentibus, ut ipsi omnibus & quibuscumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, præeminentiis, prærogativis, antelationibus, & honoribus tam Apostolica, Imperiali, Regia, aut Ducali, auctoritatibus, quam aliàs quomodolibet pro tempore concessis, & quibus omnes & singulæ Studiorum generalium hujusmodi; *& præsertim Salamantin.* Universitates, illarumque respective Scholastici, Scholares, Præceptores, Magistri, Lectores, Doctores, Bidelli, aliæque personæ in eis & earum qualibet existentes, quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, non solum ad eorum instar, sed pariformiter & æque principaliter, in omnibus & per omnia, & omnino quoad omnia; dummodo tamen illa sint in usu, nec revocata, nec sub aliqua revocatione comprehensa, ac Sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Concilii Tridentini decretis non adversentur, uti, frui, potiri, & gaudere libere & licite possint & valeant, eadem Apostolica auctoritate concedimus, & indulgemus.

§. 69. Ac insuper Scholastico Universitatis præfatæ a dicto Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, nunc & pro tempore existenti præfato, ut ipse personas ipsas, quas in ipsa Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata, vel etiam alibi in quavis alia Studii generalis Universitate per debitum tempus studuisse, ac scientia & moribus idoneos esse repererit, ad præfatas Jurium, Artium, ac Theologiæ facultates, ac Baccalaureatus, etiam formati, Licentiaturæ, Doctoratusque & Magisterii gradus, servata forma Concilii Viennen., ac aliàs juxta præfatæ Universitatis Salamantin. consuetudines, & præfatâ ipsius a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ Universitatis præinserta statuta hujusmodi promovere, & eorumdem graduum respective insignia ad eosdem gradus sic respective promotis exhibere, & ad dictos gradus sic per illum promoti, postea publice & privatim, etiam in omnibus aliis Studiorum generalium Universitatibus facultates ipsas interpretari, & alios docere, & de eis disputare, actusque gradui seu gradibus hujusmodi convenientes, exercere, ac omnibus pariter privilegiis, prærogativis, gratiis, favoribus, & indultis, quibus alii in aliis Universitatibus hujusmodi juxta illarum Constitutiones & mores ad gradus præfatos promoti de jure, usu, stylo, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere poterunt in futurum in omnibus & per omnia perinde, acsi in aliis Universitatibus hujusmodi gradus ipsos juxta illarum consuetudines & mores vere suscepissent, etiam uti, frui, potiri & gaudere, etiam libere & licite possint & valeant, licentiam tribuimus, & facultatem.

Præceptores, cæterique Academiæ hujus Officiales a residentia in Beneficiis Ecclesiast. dispensat, quocumque fructus præter quotidianas distributiones ab eis percipi concedens.

§. 70. Necnon Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque personis in Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus, ut ipsi & eorum quilibet nunc & perpetuis inde futuris temporibus in Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata hujusmodi, in quacumque facultate licita & honesta, per octo menses continuos, vel interpolatim legendo, aut aliàs literarum Studia hujusmodi, Studio insistendo, omnium & singulorum Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos & eorum quemlibet in quibusvis Ecclesiis, sive locis obtentorum fructus, redditus, & proventus, etiamsi Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, Personatus, administrationes & officia, etiam electiva in Cathedralibus, Metropolitanis & Collegiatis Ecclesiis, & Dignitates ipsæ in Cathedralibus & Metropolitanis post Pontificales majores, & in Collegiatis Ecclesiis hujusmodi principales fuerint, cum omnimoda & ea, qua si in Ecclesiis sive locis hujusmodi personaliter residerent, integritate perciperent, exceptis dumtaxat distributionibus quotidianis, libere percipere, exigere, levare, locare, dislocare, arrendare, ac in eorum usus & utilitatem convertere, & invitos, donec tamen & quousque in ipsa Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes, etiam ut præfertur, approbata, Cathedras moderando, aut studiis vacando moram fecerint, ad residentiam apud easdem Ecclesias ratione Beneficiorum præfatorum per eos, ut præfertur, obtentorum faciendam, a quoquam minime compelli possint.

Eis præcepto Paschali in Cappella Academ. satisfacere indulget.

§. 71. Et ad excitandum, non solum per temporalia, verum etiam per spiritualia privilegia, iter ad earumdem Scientiarum appetitum, eisdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi, Scholastico, Scholaribus, Lectoribus, Magistris, Præceptoribus, Doctoribus, Bidellis, aliisque Ministris nunc & pro tempore existentibus præfatis & eorum cuilibet, ut ipsi in eorum Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ &

præfer-

præfertur, approbatæ hujusmodi, Cappella, seu Oratorio annuo præcepto Paschali satisfacere; cum hoc tamen, quod singulis annis omnium & singulorum Scholastici, Scholarium, Lectorum, Magistrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum præfatorum, qui in Cappella seu Oratorio hujusmodi Præcepto præfato satisfecerint, notula a Scholastico nunc & pro tempore existente præfato, seu ab alio, ad id ab eodem Scholastico deputato, subscripta, unicuique uniuscujusque Parrochialis Ecclesiæ, in cujus Parrochialis Ecclesiæ limitibus Parrochialibus Scholares, Lectores, Magistri, Præceptores, Doctores, Bidelli, aliique Ministri præfati, & eorum quilibet respective extiterint, respective Rectori exhibeatur, similiter libere & licite possint & valeant, eadem Apostolica auctoritate, etiam perpetuo concedimus & indulgemus.

In eaque ...tutis die... vere pœ...entibus, S. Eucha...tiæ Sacra...o. fu... ...us plena...m elargi... Indulgen...m.

§. 72. Ac præterea omnibus & singulis in Universitate a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus præfatis, qui singulis per præinserta statuta hujusmodi statutis diebus, vere pænitentes & confessi, ac Sacra Communione refecti in Cappella, seu Oratorio hujusmodi pias ad Deum pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, hæreticorum & infidelium conversione, Principum Christianorum pace & concordia, ac Romani Pontificis pro tempore existentis salute, preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum veniam & remissionem, eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuo concedimus, & elargimur.

In ejus Ty...graphia ...nclusio...s imprimi ...ncedit.

§. 73. Necnon, ut in dictæ Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, Typographia omnes & singulæ Conclusiones in ea proponendæ & definiendæ, necnon privilegia ei concessa, ac præinserta statuta edita, & pro bono ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ; ac Scholarium, Lectorum, Magistrorum, Præceptorum, Doctorum, Bidellorum, aliorumque Ministrorum hujusmodi regimine pro tempore edenda decreta, absque ullo alio, quam illius Scholastici nunc & pro tempore existentis permissu, edi & prælo dari possint, licentiam impartimur.

...Scholasti... totalem ...cademiæ ...risdictio...em, regi...en &c. de...gat, eum...ue Judicem ...causis ad ...am spectan...ibus consti...uit.

§. 74. Porro, ut salubri & felici Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi regimini consulamus, illius Scholasticum nunc & pro tempore existentem præfatum, in ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ Cancellarium & Rectorem, penes quem universa ipsius Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi cura, regimen, administratio, ac jurisdictio tam civilis quam criminalis, & tam gubernativa, quam Oeconomica, uti verum & legitimum illius Præsulem, Patrem, & Judicem privative quoad quoscumque alios, plene resideat; ita quod liceat Scholastico nunc & pro tempore existenti præfato omnia & singula ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, bona & jura in ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, ac a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, utilitatem & conservationem, nec non augmentum, administrare & defendere, & seu administrari & defendi facere, necnon Studia, Scholas, Scholares, Magistros, Lectores, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros inibi pro tempore existentes, dirigere, visitare, corrigere & punire, necnon quascumque lites & causas tam civiles quam criminales, dictam Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam, tangentes, etiam inter Scholares, Lectores, Magistros, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros præfatos, & eorum quemlibet, ac alias ex una & altera partibus nunc introductas & pendentes, & pro tempore quomodolibet introducendas & movendas in futurum judicare, definire, fineque debito terminare, & sententias desuper latas & ferendas, etiam per censuras, aliasque pœnas ecclesiasticas, uti vero, legitimo & competente Judice exequi; necnon præinserta, & a Nobis per præsentes, ut præfertur, approbata statuta præfata, sub pœnis in contrafacientes & rebelles statutis & inflictis, inviolabiliter observari facere, eaque interpretari; & si rerum & temporum ratio id suaserit, moderari, aliaque de novo, dummodo tamen illa præfati Concilii Tridentini Decretis, Constitutionibus Apostolicis, ac Sacris Canonibus præfatis non adversentur, condere, conditaque similiter, ut præfertur, observari facere; necnon dicere & gerere omnia & singula alia, quæ provido ejusdem Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur approbatæ, regimini, illiusque tranquillo statui pro tempore expedire dignoscuntur, Apostolica auctoritate, motu, scientia & potestatis plenitudine præfatis pariter perpetuo constituimus & deputamus.

Canonicatus nonnullarum Eccles. illius Professoribus conferendos applicat, ac decernit.

§. 75. Cæterum Nos, ut cupientes absconditum in agro literarum studii, acquirere scientiæ Thesaurum, qui suos non solum provehit possessores, & illustrat; verum etiam Domum Dei insignit, & decorat, habiliori ejusdem Thesauri ad eorum cupiditatis satietatem, divini servitii decorem, spirituale animarum subsidium, afficiantur amore, unum & unam ex Tarraconensi, ac unum & unam ex Barchinonensi, ac unum & unam ex Ilerdensi, ac unum & unam ex Gerundensi, ac unum & unam ex Vicensi, ac unum & unam ex Urgellensi, ac unum & unam ex Derthusensi, ac unum & unam respective Canonicatum & Præbendam ex Celsonensi respective Ecclesiarum, & earum cujuslibet respective Canonicatibus & Præbendis, illum & illam videlicet ex eisdem respective Canonicatibus & Præbendis, qui & quæ primum per cessum etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu privationem, aut quamvis aliam dimissionem vel amissionem, illos & illas respective obtinentis, seu respective obtinentium, aut alias quovis modo, etiam in quibuscumque mensibus Nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus, Sedique præfatæ per quascumque Constitutiones Apostolicas, vel nostras & Cancellariæ Apostolicæ regulas editas vel edendas, aut alias quomodolibet reservatis, aut Ordinariis Collatoribus, etiam per Constitutiones & regulas easdem, seu literas alternativarum, aut alia privilegia & indulta, etiam S. R. E. Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, Vicelegatis, dictæque Sedis Nunciis concessa, competentibus respective, vacare contigerit, unicuique ex Clericis, seu Presbyteris Professoribus Academiæ, seu proprietatis, sive regentiæ Cathedram, in Universitate præfata

a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata, obtinentibus, ab Academia, videlicet Collegio Definitorum, vulgo nuncupato, Claustro de *Deputados* -- Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ hujusmodi, cessantibus tamen reservationibus & affectionibus Apostolicis nominandis seu præsentandis, & a pro tempore existente Cancellario præfato, non tamen in Vacationibus Sedi Apostolicæ præfatæ reservatis, instituendis, & cum hoc tamen, quod ipsi, qui pro tempore de Canonicatibus & Præbendis, ut infra per nos affectis, provisi fuerint, post eorumdem respective Canonicatuum & Præbendarum ab eis adeptam possessionem ad personalem residentiam apud eorum respective Ecclesias ratione eorumdem respective Canonicatuum & Præbendarum faciendam, se conferre omnino teneantur, auctoritate ac motu paribus perpetuo afficimus, & ex nunc affectos esse volumus; dictosque Canonicatus & Præbendas, sic affectos & affectas, quoties illos & illas imposterum pariter per cessum, etiam ex causa permutationis, seu decessum aut privationem, vel quamvis aliam dimissionem, aut amissionem, illos & illas pro tempore respective obtinentium, vel alias quovis modo, etiamsi ex illo quævis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa resultet, etiam apud Sedem præfatam, etiam in aliquo ex mensibus, in quibus vacantium Beneficiorum ecclesiasticorum collatio, provisio, & quævis alia dispositio Nobis, & dictæ Sedi etiam per Constitutiones & regulas easdem reservata extiterit, seu Ordinariis Collatoribus etiam per Constitutiones & Regulas præfatas, vel alternativarum literas, aut alia privilegia & indulta hactenus concessa & imposterum concedenda, competentibus, quocumque tempore ex illos & illas pro tempore obtinentium respective personis vacare contigerit, etiamsi illi & illæ alias dispositioni Apostolicæ quomodolibet reservati & reservatæ, seu quacumque affectione, etiam ratione cujuscumque familiaritatis, etiam nostræ, affecti & affectæ extiterint, Clericis seu Presbyteris Professoribus Academiæ, seu Proprietatis sive Regentiæ Cathedram in Universitate præfata a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erecta & fundata, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbata obtinentibus præfatis, omnino conferri debere; alioquin præsentationes, institutiones, collationesque quascumque aliis, quam Professoribus præfatis pro tempore factas, nullas & invalidas nulliusque roboris vel momenti fore & esse, nullique jus aut coloratum titulum possidendi tribui posse.

Præsentium Literarum super hoc validatio.

§. 76. Easdem præsentes nullo unquam tempore ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, vel alibi examinatæ, verificatæ & justificatæ; ac etiamsi Ordinarii, Capitula præfata, seu alii, ad id quomodolibet interesse habentes, vocati non fuerint, neque illis consenserint, aut alio quocumque prætextu de intentionis nostræ, vel alio quovis defectu, notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti vel gratiæ, aut Oris aperitionis remedium, impetrari posse; nec eas sub quibusvis unionum, annexionum, incorporationum, suppressionum, extinctionum, separationum, dismembrationum, applicationum, appropriationum, translationum, affectionum, etiam effectum suum non sortitarum; aliorumque similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per Nos, seu alios Romanos Pontifices successores nostros, aut Sedem eamdem, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis; necnon irritantibus & aliis decretis, pro tempore factis præfatis, etiamsi de eisdem præsentibus, earumque toto tenore, & data specialis, specifica, expressa, & individua mentio fiat, comprehendi; sed tanquam ad fidei Catholicæ, & Divini Cultus favorem, ac publicam utilitatem, & salutem concessas, semper validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere debere, ac quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per Scholasticum, Scholares, Magistros, Lectores, Præceptores, Doctores, Bidellos, aliosque Ministros præfatæ Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, nunc & pro tempore existentes præfatos, ac alios, quos eædem præsentes concernent, quandocumque eligenda, concessas esse.

§. 77. Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac præfatæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate, judicari, definiri & interpretari debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Deputatio Protectorum.

§. 78. Quo circa Ven. Fratribus nostris Archiepiscopo Tarraconensi, & Episcopo Gerundensi, ac dilecto filio Scholastico Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ præfatæ, nunc & pro tempore existentibus, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi & eorum quilibet per se vel alium seu alios, etiamsi sint extra loca, in quibus deputati sunt Conservatores & Judices, ipsis Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, Doctoribus, Magistris, Lectoribus, Scholaribus, Bidellis, aliisque Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, hujusmodi Ministris & personis efficacis defensionis præsidio assistentes, non permittant, eos super libertatibus, privilegiis, indultis, & bonis, rebus, ac juribus, ad ipsas communiter vel divisim spectantibus, a quibusvis indebite molestari, vel eis gravamina, damna, sive injurias irrogari; aut privilegia, concessiones & indulta hujusmodi infringi vel impugnari quoquo modo futuris Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ præfatæ, Doctoribus, Lectoribus, Magistris, Scholaribus, Bidellis, aliisque Universitatis a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectæ & fundatæ, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatæ, hujusmodi Ministris & personis, cum ab eis, vel ipsorum aliquo, aut eorum Procuratoribus, super his requisiti fuerint de prædictis & aliis personis quibuslibet super assignatione, translatione dictorum Collegiorum, a Nobis ad Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam,

tam,

tam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam præfatam, illorumque respective bonorum, ac rerum, & jurium præfatorum, & aliorum eis nunc concessorum, & pro tempore concedendorum observatione; necnon de quibuslibet molestiis, injuriis, atque damnis, cæterisque tam realibus quam personalibus actionibus præsentibus & futuris, in illis videlicet, quæ judicialem requirunt indaginem, summarie, simpliciter & de plano, ac sine strepitu & figura Judicis; in aliis vero, prout qualitas eorum exegerit, Justitiæ complementum, occupatores seu detentores, præsumptores, molestatores, & injuriatores, necnon contradictores quoslibet & rebelles cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis vel conditionis fuerint, quandocumque & quotiescumque expediens fuerit, auctoritate Apostolica per censuras, aliasque pœnas ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Cum hoc tamen, quod in casu controversiarum cum Episcopis, si ad censuras deveniendum sit, sarta tecta esse debeat, & in praxi retineatur dispositio Textus in Capitulo: *Quia Pontificali*: *de Offic. Judic. Deleg. in 6.* alias, ejusdem Textus forma non observata, censuræ ipsæ nullæ sint eo ipso: quodque in omni processura, quæ extra Universitatem a præfato Philippo Rege, ut præfertur, erectam & fundatam, & a Nobis per præsentes etiam, ut præfertur, approbatam præfatam, fieri contigerit, antequam ad cujuscumque mandati executionem procedatur, id Ordinario loci notificetur, quodque demum omnia & singula, quæ a Sacris Canonibus ac Constitutionibus Apostolicis, & a Concilio Tridentino præfato quoad hujusmodi Conservatorum facultates statuta sunt, observentur.

Derogatio [co]ntrario[ru]m.

§. 79. Non obstantibus tám fe. re. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris Nostri, quibus cavetur, ne aliquis extra Civitatem suam vel Diœcesim, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suæ Diœcesis ad judicium evocetur: seu ne Judices & Conservatores, a Sede præfata deputati, extra Civitatem & Diœcesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere; sive alii vel aliis vices suas committere, aut aliquos ultra unam dietam a fine Diœcesis eorumdem trahere præsumant; ac de duabus dietis in Concilio generali, dummodo ultra quatuor dietas aliquis auctoritate præsentium non trahatur: seu quod de aliis, quam de manifestis injuriis, ac de violentiis, & aliis, quæ judicialem requirunt indaginem, pænis, in eas, si secus egerint, & in id procurantes, adjectis, Conservatores se nullatenus intromittant: quam aliis quibuscumque Constitutionibus a Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris tam de Judicibus delegatis & Conservatoribus, quam personis ultra certum numerum ad judicium non vocandis, aut aliis, editis, quæ jurisdictioni a Nobis, ut præfertur, tradita, aut potestati, ejusque libero exercitio quomodolibet possent in hac parte obstare: aliisque Apostolicis, etiam in Provincialibus & Synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Tarraconen., Ilerden., Vicen., Urgellen., Dertusen., Gerunden., Barchinonen., ac Celsonen. Ecclesiarum præfatarum, & Universitatum, ac Collegiorum, ut præfertur, unitarum & translatorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, respective statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, respective eis & earum ac eorum cuilibet, ac eisdem Tarraconen., Ilerden., Vicen., Urgellen., Dertusen., Gerunden., Barchinonen., ac Celsonen. Ecclesiis, illarumque respective Præsulibus nunc & pro tempore existentibus: necnon earum cujuslibet Capitulis, ac quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis: necnon irritantibus, aliisque decretis præfatis, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum Principum instantiam, seu etiam motu pari, etiam Consistorialiter in genere vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus in nostris literis habenda sit mentio specialis, earum tenores eisdem nostris præsentibus, perinde acsi de verbo ad verbum nihil penitus omisso, pro expressis habentes, illis alias eorumque singulis in suo robore permansuris, specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine præfatis Apostolica auctoritate specialiter & expresse, latissime ac plenissime derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto, & earum personis, locis, & ordinibus, ac propriis nominibus mentionem.

Declaratio, quod per Canonicatus sic designatos, & conferendos Datariæ Apostolicæ suis in juribus præjudicium non afferatur.

§. 80. Volumus autem, quod tam in mensibus Sedi præfatæ reservatis, quam aliis reservationibus & affectionibus Apostolicis pro tempore occurrentibus, ad Canonicatus & Præbendas a Nobis per præsentes, ut præfertur, affectos & affectas, hujusmodi nominati, eorumdem Canonicatuum & Præbendarum provisionem a Sede Apostolica præfata impetrare; ac solita jura, Datariæ & Cancellariæ Apostolicis debita, ut antea, solvere omnino teneantur; alias præsentes nostræ literæ quoad effectionem hujusmodi nullæ sint eo ipso.

Fides Transumptorum.

§. 81. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus ubique adhibeatur fides, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 82. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostrarum confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, decreti, statuti, abstractionis, voluntatis, unionis, annexionis, incorporationis, translationis, subjectionis, concessionis, indulti, licentiæ, tributionis, constitutionis, deputationis, affectionis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, Pridie Nonas Decembris, Pontificatus nostri anno Primo.

XVIII.

Generali Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum facultas datur constituendi duos Concionatores in qualibet Provincia, tres vero in Grandioribus.

Benedictus XIII. Constitut. dat. 3. Octobr. 1727. Clericis Congregationis Scholarum Piarum, ut Scholarum exercitio valerent incumbere, eis Prædicationis munus interdixit, ademta etiam Superioribus facultate Patentes hujusmodi concedendi Literas.

Dat. die 14. Dec. 1730. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Alias pro parte dilecti filii Adolphi a S. Georgio, tunc existentis Præpositi Generalis Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupat. fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessori Nostro exposito, quod Ven. Servus Dei dictæ Congregationis Institutor prævidens, quam grave damnum Scholarum Piarum hujusmodi exercitio Conciones, Adventus, & Quadragesimæ tempore extra prædictæ Congregationis Ecclesias habendæ, allaturæ fuissent, in suis Constitutionibus auctoritate Apostolica confirmatis tertia part. Cap. VII. de Concionatoribus cavebatur expresse in hæc verba -- Nemo publice prædicabit, nisi a Generali vel Provinciali licentiam obtinuerit; tempore vero Adventus & Quadragesimæ extra nostras Ecclesias nemo nostrorum prædicabit, & extra id tempus nonnisi ex urgentissima causa, & de Provincialis consensu -- & in eadem expositione subjuncta, tametsi successu temporis extra easdem Ecclesias a variis Capitulis Generalibus declaratum fuisset, esse penes Præpositum Generalem concedere facultatem concionandi; ac subinde variæ cautelæ, ut insurgenti olim prævio malo occurreretur; adjectæ fuissent, nihilominus experientia magistra dictus Adolphus edoctus, per conciones hujusmodi ministerio earumdem Scholarum tristissimam eversionem imminere, & quod verbi Dei Prædicatores majori anni parte extra domos memoratæ Congregationis commorantes, scholis addici nequibant, imo sæpe hoc prætextu etiam eas subterfugiebant; idem Benedictus Prædecessor ea, quæ per præinsertam Constitutionum particulam disposita erant, in posterum firmiter atque inviolabiliter servari, ac ullo modo convelli vel labefactari possent, providere, ac ejusdem Adolpho votis hac in re favorabiliter annuere volens, præinsertam particulam ex Constitutionibus ipsius Congregationis excerptam auctoritate Apostolica perpetuo confirmavit & approbavit: illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjecit: ac omnia & singula per eam disposita inconcusse observari mandavit, & eidem Adolpho, & pro tempore existenti Præposito Generali supradictæ Congregationis facultatem super præmissis dispensandi dicta auctoritate ademit: & alias, prout in ejusdem Benedicti Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 3. Octobris 1727. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur.

Cap. Constitut. de Concionatoribus a Gen. vel Provinc. approbandis.

Cui damno esse soleat Scholis Concionatorum multitudo in Congregatione.

Quid a Benedict. XIII. statutum hac super re: *quod supra explicavimus.*

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Præpositus Generalis Congregationis hujusmodi, Nobis nuper exponi fecit, communis sententia in ea semper fuerit, quod in supradicta Congregatione Religiosi ministerio prædicationis, etiam Adventus & Quadragesimæ tempore, existerent, quemadmodum nonnullis retro abhinc annis in more habuit, ut ex sequentibus Capitulorum Generalium ipsius Congregationis decretis manifeste colligitur, quæ in vim ejusmodi Constitutionum facultatem habent illas mutandi, cum ex sex vocalium partibus, quinque illarum variationi consensum præstent. Primo autem decreto in Capitulo Generali anno 1686. celebrato, ubi nonnulli Religiosi antiani, graduque decorati, observantiæ amantissimi, qui per plures annos dictum Servum Dei Fundatorem agnoverant ac tractaverant, & de illius sancta mente bene instructi erant super Constitutionum hujusmodi puncto circa concionatores, decretum & declaratum fuit omnium suffragiis, esse penes Generalem tribuere facultatem concionandi, etiam tempore Adventus & Quadragesimæ extra Ecclesias memoratæ Congregationis: ac in alio Capitulo Generali anni 1718. leguntur hæc sequentia verba, videlicet: Censuerunt Patres Capitulares suffragiis secretis triginta duobus ex triginta tribus, quod nemo ex nostris a P. Generali dispensetur pro concionibus extra nostras Ecclesias habendis quotidie tempore Adventus & Quadragesimæ, nisi ii, qui non solum scientiarum cursum laudabiliter expleverint, sed etiam in Rethoricæ studiis non mediocriter versati fuerint, & insuper scholas ipsas per octo annos diligenter exercuerint. Antequam vero tale munus publice, ut supra, subeant concionandi, teneantur in principali domo Provinciæ in publico Refectorio vel Ecclesia nostra plures conciones suas Provincialis arbitrio recitare. Attento itaque hoc decreto nonnulli ex prædictis Religiosis tempore Generalatus ipsius Adolphi ad eum recursum habuerunt pro consecutione literarum patentium super facultate concionandi, adducendo, sese octo annorum Scholarum majorum cursum absolvisse; sed quia Institutum, quum omnium instantiis satisfieri vellet, præjudicatum, & ita numerus Magistrorum pro Scholis necessariis diminutus remanebat; & ex alia parte prædictus Adolpus cum a vi commendationum, quæ sibi fiebant, se eximere minime valeret, ejusmodi licentias concedere renuebat; eaque de causa rigorosa earumdem Constitutionum observantia per prædictas Benedicti Prædecessoris literas demandata, eidemque Adolpho facultas super præmissis adempta fuit. Quare dictus modernus Præpositus Generalis, ne Instituto prædicto ullo modo præjudicium afferatur, humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nonnulla Capitulorum Generalium decreta, facultatem Generali pro tempore concedentia, Patentes Concionatoris Literas dandi &c.

Quare a Benedicto his derogatum Decretis.

§. 3. Nos igitur ipsum modernum Præpositum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut in posterum eidem Præposito Generali duos Concionatores in qualibet, tres vero in Provinciis grandioribus, deputare liceat, dummodo tamen concurrant requisita demandata in Capitulo Generali dicti anni 1718. Cum restrictione tamen, quod idem, & pro tempore existens Præpositus Generalis, Concionatores legitime electos ad exercitium Scholarum hujusmodi juxta formam Statuti constituere possit, quatenus necessitas urgeat; auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & mandamus.

SS. D. Nostri Sententia.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas.

§. 5. Non obstantibus prædictis Benedicti Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictæ Congregationis, aliisve

Obstantium derogatio.

quibusvis

quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alias roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Decembris 1730. Pontificatus Nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

Ex lib. mensis Decembris Taff. 16.

XIX.

Extensio Indulgentiæ perpetuæ in diebus Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli pro Ecclesiis Monialium Angelicarum nuncupat. Congregationis Sancti Pauli, Ordinis Sancti Augustini &c. Barnabitarum Mediolanen. Civitatis.

Hujusmodi Indulgentiam Ecclesiis hujusce Congregationis concessit Innocent. XI. anno 1677. die 2. Decembris Constitut. XXIII in Tom. XI. pag. 219. . Cælestium munerum &c. eamque ad Monialium ejusdem Instituti Ecclesias extendit Successor Innocentius XII. anno 1697. die 14. Decembris, quæ in nostro Bullario non reperitur.

Dat. die 22. Dec. 1730. Pont. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COmmissi Nobis cælitus Apostolatus officii ratio exigit, ut paternam sacrarum Virginum, quæ, oblitæ Populum suum & domum Patris sui, Divinis obsequiis se se sub suavi Religionis jugo devoverunt, curam gerentes, illarum religiosæ quieti, & felici progressui, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere jugiter studeamus.

Indulgentia hujusmodi ab Innoc. XI. concessa.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XI. Prædecessor Noster omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Clericorum Regularium Congregationis Sancti Pauli decollati, Barnabitarum nuncupatorum, tam eatenus erectis quam imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Conversionis & Commemorationis ejusdem Sancti Pauli Apostoli festis diebus a primis vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi annis singulis devote visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem perpetuis futuris temporibus misericorditer in Domino concessit.

Ab Innocentio XII. ad Moniales quoque extensa.

§. 2. Ac subinde rec. mem. Innocentius PP. XII. Prædecessor etiam Noster, supplicationibus tunc existentis Procuratoris Generalis dictæ Congregationis, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, plenariam omnium peccatorum Indulgentiam & remissionem a memorato Innocentio XI. Prædecessore concessam; ut præfertur, ad omnes & singulas Ecclesias Monialium ejusdem Congregationis similiter tam erectas quam imposterum erigendas, & ubicumque locorum existentes, in perpetuum extendit & ampliavit, & alias prout in ipsorum Innocentii XI. die 11. Decembris 1677. & Innocentii XII. Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 14. pariter Decembris 1697. respective expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, haberi volumus, uberius continetur.

A. S. Indulgentiarum Congreg. decretum antea, sub hac extensione hocce Monasterium non comprehendi.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus postquam Ecclesia sub titulo ejusdem Sancti Pauli Monasterii Monialium Angelicarum nuncupatarum Congregationis ipsius Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. vigore enarratarum Innocentii XII. Prædecessoris literarum plenaria Indulgentia, & peccatorum remissione, sic per eum extensa, spatio plurium annorum pacifice potita & gavisa fuerat; novissime motum fuisset dubium ab aliquot ex dictis Monialibus: Num ejusmodi extensio Ecclesiam præfati eorum Monasterii comprehenderet; quod postmodum propositum in Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpositorum, per unius dumtaxat voti sive suffragii præponderantiam negative resolutum fuit cum subsecuta approbatione piæ mem. Benedicti XIII. Prædecessoris quoque nostri, qui causam amplius non proponi mandavit; cumque negativa resolutione, aliisque præmissis non obstantibus, adhuc locus esse dubium prædictum ulterius discutiendi, seu ad novam trutinam revocandi: ex hac vero lite seu controversia, non modica animorum dissidia ac perturbationes in Monasterium prædictum invecta fuerint, quæ non modo de præsenti adhuc ibidem vigent, sed si eamdem litem seu controversiam diutius agitari ac perdurare contingeret, progressu temporis facile augeri & ingravescere possent.

Ei itaque a SS. D. N. benigne indulgetur cum omnimoda extensione &c.

§. 4. Hinc est, quod Nos pro pastorali nostra, qua animarum saluti & tranquillitati prospicere tenemur, solicitudine; necnon sincero, quo easdem Moniales Angelicas prosequimur paternæ charitatis affectu, quamcumque ab eis occasionem dissentionum, quæ Divino Cultui summopere perniciosæ forent, ipsisque Monialibus ad apicem perfectionis, ad quam per emissorum ab eis votorum semitam contendere debent, assequendam, impedimento essent, prorsus submovere volentes: præviaque matura deliberatione nostra, litem ac controversiam prædictam, cujus statum & merita, aliaque etiam necessario exprimenda, præsentibus quoque pro plene & sufficienter expressis ac specificatis haberi volumus, a supradicta Congregatione Cardinalium, aliisque Tribunalibus quibuscumque ad Nos harum serie avocantes, ac penitus & omnino extinguentes, Indulgentiam & peccatorum remissionem in diebus festis Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli ad Ecclesias Monialium dictæ Congregationis, ab ipso Innocentio XII. Prædecessore, sicut præmittitur, extensam, ac desuper expeditas ejus literas prædictas, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac, quatenus opus sit, Indulgentiam & peccatorum remissionem, ac Innocentii XII. Prædecessoris literas præfatas, tam ad dictam Ecclesiam Sancti Pauli Civitatis Mediolanen. Monialium, Angelicarum nuncupatarum, Congregationis ejusdem Sancti Pauli Ordinis Sancti Augustini, quam ad alias omnes & singulas Ecclesias hactenus erectas & deinceps erigendas, & ubicumque existentes, Monialium Angelicarum hujusmodi, quæ de præsenti vivunt, ac deinceps vivent sub Regula ipsius Sancti Augustini, ac servant ac servabunt Constitutiones particulares jussu Sancti Caroli Borromæi compilatas, ex seu super Constitutionibus dictorum Clericorum Regularium pro Congregatione Monialium Angelicarum Sancti Pauli sub hoc expresso titulo seu denominatione ab eodem S. Carolo approbatas, ac successive a bon. mem. Federico, dum viveret, S. R. E. præfatæ Cardinali Borromæo nuncupato; hujus Sanctæ Sedis auctoritate confirmatas; itaut omnes & singuli utriusque sexus Christifideles, qui vere similiter pœnitentes & confessi, ac Sacra Com-

munione refecti, aliquam ex Ecclesiis Monialium Angelicarum præfatarum eisdem diebus festis Conversionis & Commemorationis Sancti Pauli Apostoli a primis Vesperis usque ad occasum solis annis singulis devote visitaverint, ibique, ut præfertur, oraverint, eamdem plenariam Indulgentiam & remissionem consequantur, auctoritate & tenore præfatis perpetuo pariter extendimus & ampliamus; seu eisdem fidelibus, diebus supra expressis, præmissa in dictis Ecclesiis Monialium Angelicarum peragentibus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem in perpetuum itidem de novo concedimus.

Literarum harum robur.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 22. Decembris 1730. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XX.

Confirmatio Brevis Leonis X. quo Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Florentinæ in Notarios Sedis Apostolicæ creantur.

Dat die 2. Januar. 1731. Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium, quod Divinæ Sapientiæ altitudo humilitati Nostræ, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio, committere dignata est, salubriter exequi, adspirante superni favoris aura, jugiter satagentes, ea, quæ ex Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum, & hujus Sanctæ Sedis benignitate ad insignium Metropolitanarum Ecclesiarum dignitatem tuendam, personarumque in eis Altissimo assidue famulantium honorem augendum processerunt, confirmationis Nostræ patrocinio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus, prout temporum & locorum ratio postulat, rectoque ordini consentaneum esse in Domino arbitramur.

Leo X. Florentinæ Ecclesiæ Canonicos, Notarios Sedis Apostolicæ creavit, singula cæterorum Notariorum privilegia elargiendo.

§. 1. Dudum siquidem fe. re. Leo Papa X. prædecessor Noster Metropolitanæ Ecclesiæ Florentin., in qua per multos annos, cum in minoribus constitutus esset, Canonicatum & Præbendam obtinuerat, illiusque Capituli & Canonicorum decori ac splendori providere volens, statuit, quod perpetuis futuris temporibus Archidiaconus, & alii in dicta Ecclesia Dignitates habentes, ac Canonici pro tempore existentes, sui & Apostolicæ Sedis Notarii forent & esse censerentur, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu, per ejusdem Sedis Notarios de numero participan. gestari solito, ubi, & quoties eis placuisset, uti possent: Habitumque, Rocchettum & Cappam hujusmodi in Choro Ecclesiæ præfatæ, quando divinis Officiis, ac Processionibus & Funeribus interessent, & aliis quibusvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutiis interesse eatenus consueverant, cum illis similiter placeret, deferre & gestare valerent: ac insuper indulsit, Dignitates, Canonicatus, & Præbendas pro tempore inibi obtinentibus, ac eorum cuilibet, ut omnibus & singulis honoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus cæteri sui, dictæque Sedis Notarii, etiam de numero participan. hujusmodi gaudebant, & gaudere poterant quomodolibet in futurum, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participan. præjudicio, itidem gaudere: ipsis vero Archidiacono & Capitulo Ecclesiæ prædictæ dumtaxat, ut Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices Ordinarios creare, & quoscumque natalium defectum patientes legitimare, respective possent & valerent: necnon Sacerdotibus, in dicta Ecclesia pariter pro tempore residentibus, Missas per horam ante diluculum & usque ad mediam horam post meridiem, quoties eis id pro auditorum consolatione expedire videretur, in præfata Ecclesia tantum celebrandi, licentiam concessit: & alias, prout uberius continetur in ejusdem Leonis prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris qui sequitur videlicet.

Concessit quoque ut in Ecclesia hujusmodi Missæ celebrari possint per horam ante diluculum, & usque ad mediam horam post meridiem.

Tenor Privilegii Leonis X.

§. 2. Dilectis filiis Archidiacono & Capitulo Ecclesiæ Florentin. LEO PAPA X. *Dilecti filii, salutem & Apostolicam Benedictionem.* In supremo militantis Ecclesiæ Solio Divina dispositione locati, ad Ecclesiarum omnium potissime Metropolitanarum insignium statum, salubriter & prospere dirigendum paterno & solicito studio intendentes, prout ex debito pastoralis officii obligamur, illarum profectibus libenter intendimus, & his, quæ pro incremento Divini cultus in illis profutura cognoscimus, ut in eis majestas Altissimi jugiter collaudetur, quantum cum Deo possumus favorem benignum impartimur. Sane cum ad Ecclesiam vestram Florentinam, quæ jam mille annis effluxis sub invocatione Sanctæ Reparatæ fundata, & Cathedralis a centum & quinquaginta annis citra in Metropolitanam sub invocatione Beatæ Mariæ de Flore erecta, illiusque Fabrica opere murorum magno ac sumptuoso inchoata, & per fe. re. Eugenium Papam IV. prædecessorem Nostrum propriis manibus consecrata fuit, & in qua quinque Dignitates, & triginta septem Canonicatus, totidemque Præbendæ, quorum major pars de jurepatronatus laicorum, videlicet dilectorum Consulum Artis Lanæ Civitatis Florentinæ, & aliorum Civium dictæ Civitatis existunt per nobiliores & locupletiores dictæ Civitatis Cives obtineri soliti, ac quinquaginta & ultra perpetuæ Cappellaniæ, seu simplicia Beneficia instituta esse noscuntur, & in qua Nos quoque per multos annos, dum in minoribus essemus, Canonici fuimus, antequam elucescat dies usque ad Vesperas confluat Christifidelium multitudo ad ibi Missas & alia Divina Officia audiendum in numero copioso, & si Missæ inibi per horam ante diem usque ad Vesperas celebrari possent, eorumdem fidelium devotio & concursus cum spirituali consolatione augeretur, ac pro salute animarum, aliorumque tam vivorum quam defunctorum preces ad Deum copiosius effunderentur, aliaque multiplicia bona agerentur; & si præterea statueretur, quod de cætero, fili Archidiacone, tu, & alii inibi Dignitatem pro tempore obtinentes, & Canonici

ejusdem pro tempore existentes, Apostolicæ Sedis Notarii effetis, & habitum, per dictæ Sedis Notarios de numero participantium gestari solitum, in Choro dictæ Ecclesiæ, quando Divinis præsentes estis & Funeralibus & Processionibus, aliisque publicis actibus, in quibus hactenus Cottis linteis & Almutiis consuevistis uti, omnino teneremini; ex hoc profecto dicta Ecclesia suorum membrorum nobiliori & digniori vestitu amicta, & circumdata varietate, se longe pulchriorem, & magis decoram Gloriosissimæ Dei Genitrici, cui est specialiter dedicata, procul dubio exhiberet. Et volentes propterea desuper opportune providere, dilecti quoque filii Nostri Julii Sanctæ Mariæ in Dominica Diaconi Cardinalis de Medicis Nostri secundum carnem fratris Patruelis, qui Florentinæ Ecclesiæ ex dispensatione & concessione Apostolica præesse dignoscitur, respectu Nos inducente, Motu proprio, non ad vestram, aut alicujus vestrum, aut aliorum pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus vos, fili Archidiacone, & alii in dicta Ecclesia pro tempore Dignitates obtinentes, ac illius Canonici pro tempore existentes, Nostri & dictæ Sedis Notarii sitis & esse censeamini, ac Rocchetto, Cappa, & Habitu hujusmodi, ubi & quoties vobis placuerit, uti libere possitis; illumque & Rocchettum & Cappam hujusmodi in Choro dictæ Ecclesiæ, quando Divinis, & Processionibus, ac Funeralibus interfueritis, & aliis quibusvis actibus, in quibus cum Cottis & Almutiis interesse hactenus consuevistis, cum vobis placuerit, deferre & gestare valeatis; necnon vobis & cuilibet vestrum, Dignitates ac Canonicatus & Præbendas pro tempore inibi obtinentes, omnibus & singulis honoribus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus cæteri Nostri & dictæ Sedis Notarii, etiam de dicto participantium numero existentes, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, sine tamen eorumdem de numero participantium existentium Notariorum hujusmodi præjudicio, uti, potiri, & gaudere; quodque vos, filii Archidiacone & Capitulum, dumtaxat Notarios & Tabelliones publicos, ac Judices ordinarios, qui idonei, & sufficientis literaturæ fuerint, recepto prius ab eis de Notariatus & Tabellionatus ac Judicaturæ hujusmodi officiis fideliter exercendis juxta formam præsentibus annotatam solito juramento, creare, & de officiis ipsis per pennam & calamare investire: & naturales spurios, manseres incestuosos, bastardos, & ex quocumque illicito & damnato coitu procreatos, pro tempore præsentes & absentes, vivis sive mortuis eorum parentibus, ad natales legitimos & primæva naturæ jura restituere & reintegrare; & cum eis, solvendo ab ipsis omnem geniture maculam, quod in quibuscumque parentum, agnatorum, ac aliorum bonis tam ex testamento quam ab intestato, absque tamen ab intestato succedere debentium præjudicio, succedere: & ad quævis honores, dignitates, & officia publica & privata recipi & admitti, illaque gerere & exercere, & parentum signis & armis absque ulla differentia uti, & de illorum familia nominari possint, dispensare libere & licite valeatis, indulgemus, plenamque ad præmissa etiam concedimus facultatem. Sacerdotibus vero in dicta Ecclesia pro tempore residentibus, Missas per horam ante diluculum & usque ad mediam horam post meridiem, quoties eis id pro Auditorum consolatione expedire videbitur, in præfata Ecclesia dumtaxat celebrandi, eisdem auctoritate & tenore licentiam elargimur. Non obstan. de certo Apostolicæ Sedis Notariorum numero; cui etiamsi ad illum deventum non sit, per hoc aliàs non intendimus derogare, & aliis Apostolicis, ac in Provincialibus Conciliis editis specialibus vel generalibus Constitutionibus & ordinationibus, & dictæ Ecclesiæ juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Forma autem juramenti, quod dicti Tabelliones creandi præstabunt, hæc est: Ego N, ab hac hora in antea fidelis ero Beatis Apostolis Petro & Paulo, & S. R. E. ac Domino meo D. Leoni Papæ X. suisque Successoribus canonice intrantibus, & non ero in consilio, auxilio, consensu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, vel capiantur mala captione: consilium, quod mihi per se vel literas, aut Nuncium manifestabunt, ad eorum damnum scienter, nemini pandam; Si vero ad mei notitiam aliquid devenire contingat, quod in periculum Romani Pontificis, aut Ecclesiæ Romanæ vergeret, seu grave damnum illud pro posse impediam; & si hoc impedire non possem, procurabo bona fide contra omnes homines id ad notitiam præfati Domini Nostri Papæ perferri: Papatum Romanum, & Regalia Sancti Petri, ac jura ipsius Ecclesiæ specialiter, si qua eadem Ecclesia in Civitate vel Terra, de qua oriundus sum, habeat, adjutor eis ero ad defendendum, retinendum, & recuperandum; contra omnes homines Tabellionatus officium fideliter exercebo: contractus, in quibus exigitur consensus partium, fideliter faciam nil addendo vel minuendo, nisi de consensu partium, quod substantiam contractus immutet. Si vero ad conficiendum aliquod instrumentum unius solius partis sit requirenda voluntas, hoc ipsum faciam, ut scilicet nil addam, vel minuam, quod immutet facti substantiam: de aliquo contractu, in quo sciam intervenire vim vel fraudem, instrumentum non conficiam: Contractus in Protocollum redigam, & postquam in Protocollum redegero, malitiose non differam contra voluntatem illorum, vel illius, quorum, seu cujus est contractus super eo conficere publicum instrumentum, salvo meo justo & consueto salario. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Datum Florentiæ sub Annulo Piscatoris die 8. Januarii 1516. Pontificatus Nostri Anno Tertio. Ja. Sadoletus.

§. 3. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Capituli & Canonicorum prædictæ Ecclesiæ Florentin. Nobis nuper expositum fuit, ipsi præmissa Apostolici muniminis Nostri præsidio roborari plurimum desiderent, Nos, qui memoratam Ecclesiam Florentin. antiquitatis laude multiplicibusque aliis nominibus conspicuam, illiusque Capitulum & Canonicos sincero & præcipuo semper complexi fuimus, ac etiamnum complectimur paternæ charitatis affectu, dictorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, & ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorumdem Exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Leonis Prædecessoris literas, ac in eis contenta (citra tamen exemptionem a Jurisdictione Ordinarii

A SS. D. N. confirmatur.

facultatem Notarios & Judices creandi, ac legitimandi, & absque eo, quod Capitulum & Canonici prædicti aliquod emolumentum a Camera & Palatio Nostris Apostolicis, vel quarumvis literarum Apostolicarum expeditionem gratis, ullo unquam tempore prætendere possint) auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo approbamus & confirmamus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Firmitas præsentium Literarum cum derogatione quorumcumque contrariorum.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere, ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus & ordinationibus, necnon omnibus & singulis illis, quæ in præinsertis Leonis prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Cæterum non intendimus per præsentes supradictas, Juspatronatus in aliquo approbare, neque ullam Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum hujusmodi, aliorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ per dictæ Ecclesiæ Florentin. Canonicos, & inibi Dignitates hujusmodi obtinentes pro tempore possideri, seu in quibus, vel ad quæ jus haberi contigerit, reservationem sive affectionem Nostræ, ac Romanorum Pontificum Successorum Nostrorum, ac Sedi præfatæ collationi & dispositioni inducere.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXI.

Confirmatur concessio a Leone X. anno 1515. facta Notario & Cancellario Nationis Florentinæ de Urbe, ut quæcumque acta judicialia & contentiosa libere & licite conficere possit: quod officium in Urbe restituitur.

Leo PP. X. ut ex subjecta Constitutione Sanctissimi Domini Nostri, aliaque ejusdem Leonis PP. dat. 1519. in Bullar. num. XXXIII. constat, Consuli Nationis Florentinæ facultatem Mercatorum Nationis in Urbe causas cognoscendi, Notariumque sibi, ac Cancellarium eligendi tribuit: Innocentius vero XII. Constit. Ad Radicitus *dat. ann. 1692. 31. Augusti particularia omnia Tribunalia suppressit.*

Dat. die 4. Januar. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Privilegium a Leone X. concessum Consuli Nationis Florentinæ.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Consul, aliique Nationis Florentinæ in Alma Urbe nostra degentes, quod fel. rec. Leo Papa X. Prædecessor Noster per quasdam suas die 12. Junii 1515. Pontificatus sui anno Tertio expeditas literas, inter alia privilegia dictæ Nationi Florentinæ de Urbe per eum concessa, facultatem tribuit illius Consuli, pro tempore existenti, jus dicendi in causis vertentibus inter Mercatores & Nationales Florentinos hujusmodi, & ad hunc effectum deputandi Cancellarium, qui esse debere publicus Notarius Matriculatus, sive descriptus in Archivio Romanæ Curiæ, facta eidem Notario potestate, nedum conficiendi acta, contractus & stipulationes pro Mercatoribus & Nationalibus præfatis, verum etiam cætera omnia peragendi, quæ ad publici Notarii ejusmodi Officium spectabant, & aliàs, prout in supradictis Leonis Prædecessoris literis uberius continetur.

Quo data Cancellario hujusce Nationis facultas conficiendi ea omnia, quæ cæteri Urbis Notarii conficiunt.

Hæc vero concessio ab Innocen. XII. suppressa in suppressione Tribunalium particular.

§. 2. Et exinde usque ad annum 1692., quo rec. mem. Innocentius Papa XII. Prædecessor etiam Noster, dicti Consulis Florentini, aliaque particularia Urbis præfata Tribunalia suppressit, illorumque jurisdictionem abolevit; Notarius & Cancellarius præfatus itidem pro tempore existens non modo omnia acta & contractus inter dictos Mercatores Nationales perficere, sed qua Urbis Notarius testamenta, donationes, aliosque contractus pro quibuscumque personis cujusvis Nationis existen. stipulari consuevit; ac propterea comparebat coram omnibus Judicibus ordinariis aliorum Tribunalium dictæ Urbis pro interpositione decretorum in contractibus minorum & mulierum: per ejus acta citabantur coram Judicibus præfatis interesse habentes in eisdem contractibus: adibantur hæreditates cum Edictis Citatoriis; deputabantur Tutores: reproducebantur interpellationes & disdictæ, ut vocant: fiebant descriptiones & inventaria cum similibus interpellationibus: & alii actus judiciales, sicuti ex longa serie ejusmodi actuum statim a dicto anno 1515. incipientium, qui in officio ipsius consulatus asservantur, constare dicitur.

Ante hujusmodi suppressionem per hunc Notarium omnia judicialia acta pro cujuscumque generis personis fiebant.

Per Innocentii PP. dictam Constit. non læsum hujus Notarii officium.

§. 3. Licetque post suppressionem particularium Tribunalium ab Innocentio Prædecessore factam, ut præmittitur, jurisdictio ejusdem Consulis sublata fuerit; Salvum tamen ac præservatum remansit illius, nonnullorumque aliorum similium Notariorum officium, donec aliter provideretur; quin tamen ulla hactenus desuper capta sit provisio seu resolutio, itaut prædictus Notarius & Cancellarius, quoties postmodum eum agere contingit, ministerio alicujus Judicis ad acta Judicialia exequenda ratione testamentorum aut contractuum pro personis tam præfatæ Florentinæ quam alterius cujuslibet Nationis, sive occasione mandatorum de immittendo in possessionem, delendo vincula, transferendo & resignando loca montium, & officia vacabilia consignando & describendo, aut propter inhibitiones dotales, decreta absolutoria, monitoria, citationes pro interpositione decretorum hujusmodi, edicta ad adeundas hæreditates, disdictas, deputationes Curatorum ad lites, & id genus alia, illa auctoritate diversorum Judicum, ac ut plurimum Locumtenentis in Civilibus, & Auditoris Gubernatoris Urbis præfatæ, ac primi & secundi Collateralium Curiæ Capitolinæ, perfici & expediri curavit; quæ omnia comperta fuerunt dilecto filio nostro Vincentio S. R. E. Presbytero Cardinali Petra nuncupato, qui tanquam Visitator officiorum Notariorum seu Tabellionum Urbis prædictæ a piæ mem. Benedicto XIII. Prædecessore quoque nostro constitutus, illud Consulatus Florentini perinde ac alia perlustravit.

A Ben. XIII. statutum fuit per validitate hujusmod. actorum examen, nominatisque commissum Judicibus.

§. 4. Unde idem Benedictus Prædecessor animum advertens ad præmissa, & ad suppressionem Tribunalium particularium, necnon præservationem officii Notarii Consulatus hujusmodi, ac desuper capiendæ, nec eatenus captæ provisionis; quodque Notarius dicti Consulatus pergebat non solum Testamenta, ac publica Instrumenta rogare, sed acta quoque Judicialia

con-

conficere coram aliquo ex sibi benevisis Judicibus, ejusdem Urbis per diversa illius Tribunalia vagando, quemadmodum ipsi Vincentio Cardinali in Visitatione hujusmodi officii innotuerat: simulque considerans hanc Judicum variationem arbitrio ipsius Notarii, seu partium, minime convenire, in sua successive anno 1728. super reformatione Tribunalium Urbis præfatæ edita Constitutione omnino opportunum judicavit, ut cognosceretur, an ista facultas conficiendi acta Judicialia persistere seu remanere deberet exercenda per dictum Notarium, & in quibus causis, & inter quas personas; & quatenus id ei competeret, coram quo peculiari Judice id permitti valeret; & demum quonam modo consuli posset rationibus ejusdem Notarii: deputavitque Congregationem particularem, quæ constabat tunc extantibus, Auditore suo Decano, Auditore Rotæ Romanæ, Vicesgerente Vicarii Urbis, Primo Locumtenente itidem in Civilibus Auditoris generalis Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ, Auditore Signaturæ Justitiæ, Commissario generali ejusdem Cameræ, necnon primo Collaterali præfatæ Curiæ Capitolinæ; qui auditis Notariis Tribunalium Urbis, prædicta omnia præfata discuterent, ac recognoscerent, quidque super præmissis in futurum servandum foret, eidem Benedicto Prædecessori cum eorum voto referrent, ut ipse, quod hac in re expediens esset, decernere valeret, idque infra sex menses a die promulgationis dictæ Constitutionis fieri voluit, quo termino elapso idem Notarius omnino abstineret a conficiendis actibus Judicialibus coram quocumque Judice sub pœna centum scutorum monetæ, & nullitatis actorum hujusmodi, & aliàs, prout in enarrata Constitutione plenius etiam continetur.

Quo non completo dato ad tempus facultas omnia similia acta conficiendi.

§. 5. Porro expirato termino sex mensium sic assignatorum intra quem dicta Congregatio particularis haberi nequiverat, Consul aliique præfati Nationis Florentinæ, ne prædictus Notarius suspensus remaneret a confectione actorum Judicialium, petierunt a memorato Benedicto Prædecessore prorogationem ejusdem termini ad tempus ei benevisum, remissaque per eum Instantia hujusmodi Auditori suo prædicto, is plures prorogationes concessit, citatis Seniore Causarum Cameræ Apostolicæ ac Capitolinæ Curiarum præfatarum Notariis; sicque continuatum fuit usque ad nostram assumptionem ad Apostolatus officium, postquam ab Auditore nostro novam prorogationem quinque aliorum mensium obtinuerunt.

Reintegratio, & confirmatio hujusce Notariatus per S. D. N. cum omnibus facultatibus &c. ac deputatio Judicis, quo coram omnia Judicialia acta confici debeant.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, difficile admodum sit cogere Congregationem particularem prædictam, tot viris, ratione munerum sibi incumbentium multiplicibus negotiis continuò occupatis, atque distractis, compositam; per Notarios vero Tribunalium Urbis præfatæ jure controverti, ac in dubium revocari nequeat facultas Notarii dicti Consulatus perficiendi quælibet acta judicialia indiscriminatim in quavis causa, & pro quibuscumque personis, ut pote quia lex ipsius Leonis Prædecessoris hanc facultatem illi diserte tribuit, eique suffragetur observantia ex anno 1515. initium desumens, nec usquam interrupta, quandoquidem per dua sæcula & ultra non uti Cancellarius Consulatus Florentini præfati, sed qua publicus Urbis Notarius acta hujusmodi judicialia gessit independenter a jurisdictione ipsius Consulis, & uti talis plurium annorum spatio diversis S. R. E. præfatæ Cardinalibus, ac præsertim Sacri eorumdem Cardinalium Collegii Decanis, in causis & negotiis eorum Monasteriorum, aut Ecclesiarum, ac præcipue Ostien. & Veliternen., ac Nobis ipsis, dum Cardinalatus honore fungebamur, quandiu Ecclesiæ Tusculanæ præfuimus, in rebus eamdem Ecclesiam spectantibus inserviit: Cumque non minus certa sit reservatio providendi officio dicti Notarii in suppressione Tribunalium particularium, sicut præmittitur, facta, exponentes prædicti tametsi præfata Congregatio particularis deputata reperiatur, eidem Notario assignari plurimum desiderent aliquem ex dictis Judicibus Ordinariis Urbis, coram quo omnia acta judicialia & contentiosa conficere valeat: quandoquidem inde ipsi Notario providebitur juxta reservationem hujusmodi, tolleturque libertas vagandi & conveniendi Judices ad sui libitum; sicque dirimentur ac constabilientur, quæ in dicta Congregatione particulari discutienda erant: Nos eorumdem exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus benigne, annuere: necnon indemnitati ac rectæ administrationi officii Notarii hujusmodi prospicere volentes, ipsorumque exponentium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolven. & absolutas fore censentes, ac præfatorum Leonis, Innocentii, ac Benedicti Prædecessorum literarum, Constitutionum, & dispositionum tenores, & alia quæcumque etiam specificam & individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & specificatis habentes: Supplicationibus eorumdem exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno ac pro tempore existenti Notario & Cancellario dicti Consulatus Florentini, ut ipse (salva ac firma remanente suppressione & abolitione Tribunalis ejusdem Consulatus ac jurisdictionis illius Consulis) omnia & quæcumque acta judicialia sive contentiosa deinceps quoque perpetuis futuris temporibus conficere libere, licite & valide possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus; atque Almæ Urbis præfatæ Gubernatorem, seu ejus in Civilibus Locumtenentem, nunc pariter & pro tempore existentem, coram quo ejusmodi acta Judicialia sive contentiosa facere & exequi valeat ac debeat, auctoritate & tenore præfatis constituimus & deputamus.

Præsentium Literarum firmitas.

§. 7. Decernentes ipsas præsentes literas etiam ex eo quod supradicti Notarii & alii quicumque in præmissis jus seu interesse habentes vel habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ vel alio quovis defectu notari, argui vel impugnari nullatenus posse; sed semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac dicto Notario & Cancellario aliisque, ad quos spectat & quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari, sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Cum contrariorum, obstantium &c. derogatione.

§. 8. Non obstantibus omnibus & singulis præmissis: necnon, quatenus opus sit, nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo: necnon recolendæ mem. Pii Papæ IV. similiter Prædecessoris Nostri de gratiis

qualecumque intereſſe Cameræ Apoſtolicæ concernen. in dicta Camera intra certum inibi præſcriptum tempus præſentandis & regiſtrandis, itaut præſentes in ea præſentari & regiſtrari nullo unquam tempore neceſſe ſit: aliiſque Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Urbis & Tribunalium præfatorum, & quibuſvis aliis etiam juramento, confirmatione Apoſtolica vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis: eorumque reformationibus, & novis additionibus, ſtylis, uſibus, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores, acſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata exprimerentur & infererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis & inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub annulo Piſcatoris die 4. Januarii 1731. Pontificatus Noſtri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXII. Conſtitutio, qua prævia confirmatione & innovatione alterius Conſtitutionis ſan. me. Pauli PP. IV. anno 1555. editæ, decernitur, Decanatum S. R. E. Cardinalium Collegii ipſo jure deferendum eſſe Cardinali antiquiori Epiſcopo, qui tempore vacationis ipſius Decanatus in Romana Curia præſens, vel ex cauſa publica, ac Romani Pontificis deſtinatione dumtaxat, non tamen ratione reſidentiæ apud aliam Eccleſiam ſibi commiſſam, a dicta Curia abſens fuerit; aliaque inſuper ſtatuuntur & ordinantur tam circa ejuſmodi Decanatum quam circa ſex Epiſcopatus Suburbicarios, eiſdem Cardinalibus aſſignari ſolitos pro titulo ſui Cardinalatus.

Dat. die 10. Januar. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium. PAſtorale officium, quo Dominici Gregis regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum noſtrorum ſuffragio, præſidemus, exigit, ut inter graviſſimas multipliceſque Apoſtolicæ ſervitutis curas, quibus aſſidue premimur, ad ea, quæ Sacrum Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Collegium, Sedis B. Petri & univerſæ Eccleſiæ Senatum ampliſſimum ſpectant, rite ac recte conſtituenda atque ordinanda, peculiari ſtudio advigilemus.

Paulus IV. Decanat. antiquiori Cardinali Epiſcopo Romæ commoranti adjudicavit.

§. 1. Dudum ſiquidem fel. rec. Paulus PP. IV. Prædeceſſor Noſter, provide conſiderans, eoſdem S. R. E. Cardinales in partem Apoſtolicæ ſolicitudinis vocari, ut pro tempore exiſtenti Romano Pontifici in ipſius univerſalis Eccleſiæ adminiſtratione aſſiſtant, iſque eorum conſilio agenda diſponat, ac partem præcipuam Sacri Corporis, & membra ipſius Romani Pontificis exiſtere: ſimulque attendens, dicti Collegii Cardinalium Decanum ſingulari negotiorum hujus Sanctæ Sedis notitia ac peritia, quæ abſque diutina continuaque in Romana Curia reſidentia vix haberi poteſt, præditum eſſe oportere: habita ſuper his cum tunc exiſtentibus ejuſdem S. R. E. Cardinalibus in Conſiſtorio ſuo ſecreto, matura deliberatione de illorum conſilio, & unanimi aſſenſu ſancivit, quod Decanatus prædicti Sacri Collegii de cætero perpetuis futuris temporibus non niſi ad Epiſcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præſentem, aut ex cauſa publica abſentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem deſtinatum, devenire poſſet, & aliàs, prout in Conſtitutione ipſius Pauli Prædeceſſoris, anno Incarnationis Dominicæ 1555. undecimo Kalendas Septembris Pontificatus ſui anno primo edita uberius continetur.

Clemens PP. XI. declaravit Cardinalibus ad Decanatum obtinendum minime ſuffragari, reſidentiam in Epiſcopatibus vel Archiepiſcopatibus non ſuburbicariis.

§. 2. Cumque poſtmodum ſubortum fuiſſet dubium: An juxta ſenſum iſtius Conſtitutionis Decanatus ejuſmodi deferri deberet Epiſcopis Cardinalibus promotione antiquioribus, qui occurrente dicti Decanatus vacatione ab ipſa quidem Curia abeſſent, ſed apud Metropolitanas ſeu Cathedrales Eccleſias reſiderent, quarum regimen & adminiſtrationem una cum aliqua ex ſex Cathedralibus Eccleſiis Suburbicariis, quæ Cardinalibus antiquioribus pro titulo ſui Cardinalatus aſſignari conſueverunt, ex conceſſione Apoſtolica retinerentur, rec. mem. Clemens Papa XI. Prædeceſſor etiam noſter hujus quæſtionis, quam dirimi volebat, diſcuſſionem commiſit ſeptem ejuſdem Curiæ Prælatis doctrina, prudentia & integritate præſtantibus, qui, re univerſa accuratiſſime, ut par erat, expenſa, unanimiter cenſuerunt, minime ſuffragari ipſis Epiſcopis Cardinalibus antiquioribus ad hujuſmodi Decanatum obtinendum eorum a Romana Curia abſentiam ex cauſa ſuæ reſidentiæ apud Metropolitanas ſeu Cathedrales Eccleſias, quibus ex Apoſtolica diſpenſatione præerant: Quam quidem ſententiam idem Clemens Prædeceſſor non modo probavit, ac perpetuis itidem futuris temporibus inconcuſſe obſervari mandavit; ſed inſuper in ſuo quoque Conſiſtorio Secreto die 3. menſis Martii MDCCXXI. habito palam recitari, & inter acta Conſiſtorialia referri, atque cuſtodiri juſſit.

Contraria declaratio huic Benedicti XIII. Conſtitutio.

§. 3. Quamquam vero piæ mem. Benedictus Papa XIII. Prædeceſſor pariter noſter per quaſdam ſuas ſub plumbo anno item Incarnationis Dominicæ 1724. ſeptimo Idus Septembris Pontificatus ſui anno primo, abſentiam a Curia præfata Epiſcopis Cardinalibus antiquioribus, dummodo apud Metropolitanas ſeu Cathedrales Eccleſias, quas in adminiſtrationem obtinent, perſonaliter reſideant, in aſſecutione ejuſdem Decanatus nullatenus obeſſe; ſed Decanatum hujuſmodi, ipſo jure deferri prædictis Epiſcopis Cardinalibus antiquioribus abſentibus, & apud dictas Metropolitanas ſeu Cathedrales Eccleſias actu reſidentibus, ſtatuere tunc opportunum duxerit, prout in ejus literis præfatis, quarum perinde, ac ſupradictæ Pauli Prædeceſſoris Conſtitutionis tenores, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Quibus de cauſis motu fit SS. D. Noſter Pauli IV. Conſtit. confirmare?

§. 4. Nos tamen ad graviſſima, quibus memorata Pauli Prædeceſſoris ſanctio niti dignoſcitur, rationum momenta, noſtræ dirigentes conſiderationis intuitum, aliiſque juſtis & rationabilibus cauſis animum noſtrum moventibus, adducti, poſt deliberationem, quam ſuper præmiſſis cum pluribus ex Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. prædictæ Cardinalibus habuimus diligentem, de eorum conſilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, hac noſtra perpetua valitura Conſtitutione illam Pauli Prædeceſſoris confirmantes ac innovantes, decernimus & mandamus, ut deinceps quotieſcumque Decanatus prædictus quomodolibet vacaverit, ipſo jure in

Declar. Decanatum hujuſmodi ipſ...

eumdem

eumdem Decanatum succedat Episcopus Cardinalis antiquior, qui tempore illius vacationis in dicta Curia præsens sit, vel qui ex causa publica, & Romani Pontificis destinatione dumtaxat, non tamen ratione, seu ex causa residentiæ in Metropolitana seu Cathedrali Ecclesia, cujus regimen & administrationem ex Indulto Apostolico retineat, ab eadem Curia tunc temporis absens reperiatur.

§. 5. Quod vero attinet ad alteram controversiam, aliàs circa ipsum Decanatum excitatam: Num scilicet in ejus assecutione Cardinalis anterior in ordine Episcopali, sed posterior in Cardinalatu, præferendus esset Cardinali posteriori in ordine Episcopali, sed anteriori in Cardinalatu? Declarationem a Benedicto Prædecessore in literis suis præfatis desuper editam tenore præsentium approbantes, pro majori illius firmitate ac potiori cautela iterum statuimus, antiquitatem inter Episcopos Cardinales in dicta Curia præsentes non esse metiendam sive ducendam a tempore suæ promotionis ad Cardinalatus honorem, sed a tempore eorum ingressus in ordinem Episcopalem, itaut Decanatus ejusdem Sacri Collegii ad antiquiorem in ordine Episcopali, tametsi posteriorem in Cardinalatu, pervenire debeat, & qui prius alicui ex dictis sex Ecclesiis Suburbicariis præfectus fuerit, præferatur in assecutione Decanatus hujusmodi alteri, qui ante ipsum ad Cardinalatus Dignitatem promotus fuisset.

§. 6. Ad hæc sancimus, atque declaramus, non nisi a Cardinalibus, qui fuerint in præfata Curia præsentes tempore ipso vacationis alicujus ex dictis sex Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, pro titulo Cardinalatus assignari solitis, vel ab eadem Curia absentes similiter ex causa publica, & destinatione Romani Pontificis tantum, non tamen ex causa residentiæ apud aliam sibi commissam Ecclesiam, ut præfertur, optari posse Cathedralem Ecclesiam Suburbicariam sic vacantem; nec Cardinales ab ipsa Curia absentes, præterquam in solo casu superius expresso, ad optionem ejusmodi, etiam per Procuratorem ex eodem Collegio specialiter deputatum, admittendos fore; revocantes proinde & cassantes, irritaque prorsus & inania decernentes quælibet Indulta optandi Ecclesias Suburbicarias præfatas in absentia, ac per Procuratorem, ex alia quacumque causa, etiam residentiæ apud alteram Ecclesiam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris hactenus forsan concessa, quæ tamen nondum sint executioni demandata. Licetque Nobis persuasum sit Successores Nostros, ejusmodi Indulta, quæ non modico eisdem Suburbicariis Ecclesiis, earumque Diœcesibus inferre possent detrimentum, minime esse concessuros, sicuti Nos ipsi ab eorum concessione omnino abstinere intendimus; nihilominus si quæ contra hanc nostram dispositionem quandocumque & qualitercumque tribui contigerit, illa subreptitie obtenta censeri debere, nullique propterea, perinde ac si non emanassent, suffragari posse, itidem statuimus.

§. 7. Porro si quando evenerit Cardinales, Patriarchali, Primatiali, Archiepiscopali, vel Cathedrali Ecclesiæ præfectos, in dicta Curia ex legitima causa, aut Sedis Apostolicæ licentia præsentes tum reperiri, cum factus fuerit locus vacationi alicujus ex sex Ecclesiis Suburbicariis hujusmodi, nostræ, ac Romani Pontificis pro tempore existentis, partes erunt animum sedulo advertere & deliberare, dum absolventur a vinculo, quo priori Ecclesiæ tenentur ad effectum optandi & assequendi Ecclesiam vacantem ex dictis Suburbicariis, utrum expediat eis concedere, administrationis seu alio nomine, retentionem alterius Ecclesiæ, cui antea præerant: ac in primis, utrum ambæ sint invicem adeo propinquæ, ut Pastoralem curam utrique commode impendere, suumque ministerium recte implere valeant. Cæterum non possumus non summopere eos commendare; qui, ut omnem curam & studium suum in utilitatem Ecclesiæ jam sibi commissæ conferre pergant, nec de vigilantia ei debita quicquam detrahatur, ultro ab ejusmodi optione abstinent, quemadmodum superioribus temporibus plures Cardinales, memores saluberrimi illius Tridentinorum Patrum moniti (valde nimirum felicem illum esse censendum, cui unam Ecclesiam bene ac fructuose, & cum animarum sibi commissarum salute, regere contigerit) summa cum laude fecerunt.

§. 8. Præterea considerantes, Cardinalibus veteri more facultatem competere optandi aliam ex sex Suburbicariis Ecclesiis, quoties vacaverit, dimissa priore, quæ sibi in titulum assignata fuerat; id vero si frequenter fiat, spirituale incommodum afferre posse Gregibus, quorum Pastores ita crebro mutentur, volumus, ut imposterum Cardinales, qui ab ordine Presbyterorum ad illum Episcopatum ascendentes, unam ex prædictis Ecclesiis Suburbicariis obtinuerint, deinceps ad aliam, priore dimissa, ac Romano Pontifice approbante, semel tantum transire possint: Salva tamen illis semper atque illæsa facultate optandi, prævia dimissione prioris, Ecclesiam Ostien., quæ peculiaribus gaudet prærogativis, ac præsertim illa, quod Cardinalis, qui ei præest, Pontificem Maximum solemni ritu, Pallio etiam adhibito, consecrare soleat.

Statuitur, ut Cardinalibus a Presbyterali ad Episcopalem ordinem ascendentibus, semel tantum ab una ad aliam Ecclesiam transire liceat.

§. 9. Demum, etsi minine dubitemus, quin Venerabiles Fratres nostri ipsius S. R. E. Cardinales, Episcopi sex Cathedralium Ecclesiarum præfatarum, omnibus incumbentis sibi muneris partibus cumulate hactenus satisfecerint, idemque posthac de eis, necnon aliis, qui ejusmodi Ecclesiis præficientur, Nobis merito polliceamur; pro nostra tamen Pastorali solicitudine, quæ nunquam in hoc nimia esse potest, ad eorum memoriam revocandum duximus, teneri ipsos, etiamsi in dicta Curia, ut Romano assistant Pontifici, commorentur, Ecclesias & Diœceses suas ad præscriptum Sacrorum Canonum & Decretorum Concilii Tridentini, visitare per se ipsos, aut si legitime impediti fuerint, per suum Vicarium in Spiritualibus Generalem, aliumve probum, & ad id idoneum virum Ecclesiasticum; necnon relationem status eorumdem Ecclesiarum & Diœcesum, quibus præsunt, ipsi Pontifici, juxta Constitutionem similis mem. Sixti PP. V. Prædecessoris quoque nostri, quæ incipit, *Romanus Pontifex &c.* exhibere; ac cætera, quæ ad Episcopale officium pertinent, diligenter præstare. Qua sane in re maxime decet, eos pro sublimi, quem in Ecclesia Dei tenent, honoris & Dignitatis gradu, aliis omnibus Antistibus exemplo, quod ii sequentur, prælucere.

S. R. E. Cardinales quamvis Summo assistentes Pontifici, per se, nisi legitime fuerint impediti, harum quoque Ecclesiarum Visitationem inire tenentur; & relationem Pontif. exhibere.

§. 10. Decernentes pariter ipsas præsentes literas, & in eis disposita quæcumque, etiam ex eo, quod ejusdem S. R. E. Cardinales in præmissis jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati seu auditi fuerint, sive ex alia quacumque causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aliove quolibet etiam formali & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, vel adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus

Harum Literarum firmitas, & observantia.

concesso vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se juvari posse; sed easdem præsentes literas semper & perpetuo firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere: ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari, & illis respective plenissime suffragari. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosque Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sacrum Collegium, & quosvis alios quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere: ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 11. Non obstantibus præmissis, & præsertim Benedicti Prædecessoris literis, aliisque quibusvis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis etiam Consistorialibus, ac nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis: etiam, quatenus opus sit illa, de jure quæsito non tollendo: & alia, quod Cardinales in Constitutionibus & Regulis per Nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum seu majoris partis eorum Consilio editæ fuerint: necnon decretis Consistorialibus, dictique Sacri Collegii, aliisve etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, facultatibus, indultis, & literis Apostolicis eisdem Collegio & Cardinalibus sub quibusvis verborum tenoribus & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & efficacissimis & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, & alias quomodolibet & ex quavis causa, etiam hic forsan necessario exprimenda, in contrarium præmissorum concessis, emanatis, editis, confirmatis, approbatis, ac pluries & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma adhoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse ac plenissime & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus: cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus quoque, & earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Januarii 1731. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXIII.

Immunitates & exemptiones, quibuscumque & quomodocumque, etiam Ordinibus Regularibus, Societatis Jesu, Ordinis Prædicatorum, & Eremitarum S. Augustini, nuper concessæ in damnum Cameræ Apostolicæ, revocantur, vel ad terminos juris reducuntur, atque alia pro æquo & congruo stabiliuntur.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 1. Januar. Anno 1731. Pont. [illegible]

Exordium.

Romanum Pontificem, videlicet Servum illum, quem constituit Dominus super familiam suam, non solum spiritualium, sed etiam temporalium ejusdem familiæ indemnitati consulere decet, ut sublatis exemptionibus, indigentiæ injuriosis, paterna vigeat charitas, quæ parum æquam filiorum prædilectionem ignorans, singulis onus imponat, quod vires substinere valeant; ac tribuat, quod eorumdem merita exigunt; Quapropter innovans ea, quæ olim ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis pro temporum qualitate sancita fuerunt, alia decernit & statuit, quæ subinde pro diversa rerum, temporum ac personarum conditione, conspicit in Domino salubriter expedire.

Quam gravi damno ut que adeo fuerit Statui Ecclesiastico & Communitatibus tanta exemptionum multiplicitas.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, per quasdam immunitates & exemptiones a vectigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, a nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, & Sede Apostolica, illiusque forsan de latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus & Ministris, ad importunas supplicantium preces, per viam *Motus proprii*, sive aliàs quomodolibet concessa reperiantur, Cameræ prædictæ, ac Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum temporalis S. R. E. ditionis in gravissimis, quibus propter magnos sumptus, antehac in causam publicam factos, multaque onera propterea imposita, premuntur angustiis, maximam redditaum & proventuum suorum diminutionem patiantur, & plurimi Subditi Nostri, ac præcipue pauperiores, in quos ejus, quod cæteris, iisque, ut plurimum locupletioribus per immunitates & exemptiones hujusmodi remittitur, onus derivari necesse est, ingenti damno efficiantur.

Revocatio, & annullatio omnium hujusm. exemptionum.

§. 2. Hinc Nos, Cameræ, Communitatum, & Universitatum, Subditorumque Nostrorum indemnitati & levamini, quantum cum Domino possumus, æque principaliter consulere cupientes, ac fe. re. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Alexandri VII. Clementis X. Alexandri VIII. Innocentii XII. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes: necnon quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, literarumque Apostolicarum sub Plumbo, ac in forma Brevis sub annulo Piscatoris, cedularum *Motus proprii*, & Chirographorum, cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostri manu subscriptorum, ac aliarum literarum & subscripturarum desuper quomodolibet editarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali ac individua expressione dignas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, respective habentes: *Motu proprio*, non ad cujusdam Nobis super hoc oblatæ petitionis

instan-

instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac Nostra perpetuo valitura Constitutione, omnes & quascumque exemptiones ac immunitates a solutione subsidii triennalis, necnon quarti illi adjuncti, Taxarum Equorum, Tallearum, Censuum, Archivii, Fogliettæ, Triremium utensilium, Dohanarum quarumcumque Urbis, Taxæ Portus Anconæ, Quatrenorum, Tractarum, Pedagiorum, Vectigalium, Collectarum, Macinatus tam Urbis quam universi Status tertii julii superadditi, literarum Portus, & quarumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum & extraordinariorum, solitorum & insolitorum, Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, Universitates, directe vel indirecte pro eorumdem onerum Cameralium solutione, publicorumque munerum supportatione, ac pro Viis ac Pontibus construendis, instaurandis, muniendis, & manutenendis, aliisque indigentiis & usibus quibuscumque, tam Cameræ quam Communitatum & Universitatum prædictarum, seu aliàs indicta & imposita, ac exigi solita sunt: necnon ab obligatione recipiendi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Baroncellos, & Executores, aliosque Justitiæ Ministros, eisque utensilia, & alia necessaria subministrandi, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac eamdem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis & Cameræ prædictarum Officiales & Ministros, quacumque auctoritate & potestate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque, etiam speciali nota & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes. Quibusvis Communitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis ditionis temporalis prædictæ S. R. E. ac etiam quibuscumque Feudatariis, Censuariis, Dominis locorum, Familiis Nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cujusvis status, gradus, & conditionis, & præeminentiæ existentibus, ac quavis dignitate, etiam Ecclesiastica, & auctoritate prædictis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui Castra, & jurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis ejusdem S. R. E. possiden., etiam qui nihil ratione Castrorum, & jurisdictionum hujusmodi Sedi prædictæ, seu aliàs, persolvunt, & tam Incolis quam extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum Colonis & Laboratoribus, Factoribus, Ministris, & Famulis, etiam in recompensam laborum, damnorum, expensarum, vel meritorum, sive illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque, quantumvis favorabili aut urgentissima, specialiter exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis & expressionibus, etiamsi in Appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis, quantumvis auctoritate Apostolica confirmatis, permissum & cautum sit, eas observari debere, ac cum quibusvis clausulis & decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam concistorialiter, alias quomodocumque & qualitercumque in genere vel in specie ad vitam vel ad tempus sive in perpetuum concessas & datas, ac pluries & iteratis vicibus confirmatas & approbatas, revalidatas & innovatas, & inde etiam, Judicis auctoritate secuta, quæcumque, necnon quascumque literas, etiam Apostolicas sub Plumbo, vel in prædicta forma Brevis *Motus proprii*, Cedulas, Chirographa, & Scripturas hujusmodi, ex nunc perpetuo revocamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque & effectu penitus & omnino vacuamus: & revocata, cassata, sublata, abrogata, irrita, abolita, annullata, viribusque & effectu vacua esse: nec ulli prorsus in petitorio, aut possessorio etiam summariissimo contra Nostrarum præsentium tenorem & dispositionem, suffragari posse; Sed prædictos omnes exemptos ad omnium & singulorum onerum prædictorum solutionem & supportationem pro rata, eos tangente, imposterum realiter & cum effectu teneri in omnibus & per omnia, perinde ac si hujusmodi exemptiones & immunitates eis & eorum cuilibet nullatenus concessa fuissent: nec literæ, ac cedulæ, *Motus proprii*, Chirographa, & Scripturæ hujusmodi nunquam emanassent, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & ordinamus.

Revocatio ad terminos juris exemptionum Ordinibus Religiosis concessarum.

§. 3. Præterea omnia & quæcumque privilegia & indulta, personis tam sæcularibus quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis, etiam Jesu, Regularibus, etiam Ordinis Prædicatorum super similibus immunitatibus & exemptionibus, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, ad limites juris communis, pro usu proprio personarum Ecclesiasticarum, illorumque victu & vestibus tantum, habito respectu ad numerum personarum, motu, scientia, deliberatione, & tenore paribus reducimus.

Ac etiam Ordinibus Mendicantium, & præcipue editarum super hoc a Bened. XIII. Constitut.

§. 4. Similia pariter & alia quæcumque privilegia, indulta, ac Apostolicæ Constitutiones, per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros hactenus editæ, & præcipue per re. me. Benedictum PP. XIII., pariter Prædecessorem Nostrum, favore Regularium Mendicantium, bona stabilia tam in particulari quam in communi possidentium, & pecuniarum usum retinentium, ad eum statum, in quo Regulares ipsi ante Constitutiones ipsas, & præsertim Prædicatorum ante unam, quæ incipit, *Pretiosus*, sub datum Setiæ Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo septimo, ad eorumdem, necnon Eremitarum S. Augustini Ordinum respective Fratres, ante alteram, quæ incipit, *Libenter*, sub datum eodem Anno Incarnationis Dominicæ 1727. Kalendis Januarii, ad eorumdem Eremitarum respective favorem, ab eodem Benedicto respective editas Constitutiones, reperiebantur, reducimus, & reponimus; Necnon quamdam subinde inter ejusdem Ordinis Prædicatorum Fratres prædictos, & Cameram Apostolicam desuper vigore cujusdam Cedulæ *Motus proprii*, ejusdem Benedicti ipsius manu sub die 10. mensis Decembris Anni Domini 1728. signatæ, initam concordiam, perinde ac si illa nunquam inita fuisset, de medio tollimus, illamque penitus & omnino abrogamus. Ea vero Indulta, Constitutiones Apostolicas, cæteraque concessa per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, Regularibus Mendicantibus, altissimam paupertatem vere profitentibus, nullaque Bona stabilia, ac pecuniarum usum, nec in particulari nec in communi retinentibus, in eodem statu exemptionum, quibus antea gaudebant, juxta eosdem terminos juris communis servari volumus, atque mandamus.

Exemptiones quoque Collegiis Urbis concessas pro solo vestitu, & victu suffragari statuit.

§. 5. Illa vero, quæ nonnullis Collegiis in Alma Urbe Nostra existentibus per dilectos filios Clericos Regulares Societatis Jesu, sive alios quoscumque ministrari consuetis, similiter a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessa fuerunt, & quibus ipsi hactenus gavisi sunt, quoad victum & vestitum dumtaxat, non autem, ut vulgo dicitur a *Fundaco*, & *Magazzeno*, prout antehac observatum fuit, suffragari volumus & decernimus.

§. 6. Ac demum similia privilegia & indulta

Irritatio Indultorum omnium Nepotibus Decessorum Roman. Pontific. concessorum.

Nepotibus & aliis Consanguineis vel Affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum pro tempore viventium, ac illis respective concessa, itidem revocamus & abolemus, ac revocata & abolita esse ac censeri debere volumus & statuimus; declarantes, illa nemini eorumdem Nepotum, sive Consanguineorum, vel Affinium, a die Nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis, suffragari posse & debere, seu potuisse ac debuisse.

Sub hac Constitut. non comprehendi exemptiones Ecclesiasticis de jure competentes; Vel a Camera Apost. Appaltator. concessas.

§. 7. Per præmissa autem non intendimus revocari exemptiones & immunitates, quibuscumque personis Ecclesiasticis tam sæcularibus quam Regularibus de jure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & jurium dictæ Cameræ Nostræ, ab ipsa Camera, vel ab aliis illius nomine in appaltuum & locationum Instrumentis, & illorum ratione, ex contractu, tituloque vere oneroso concessas.

Pront etiam vi contractus, vel ex onerosa causa obtentas, in Camera tamen examinandas.

§. 8. Insuper a revocationibus & aliis supradictis excipimus, & exemptas esse volumus & declaramus, immunitates & exemptiones quibusvis Universitatibus & Personis datas & concessas in vim contractus ex causa vere onerosa, videlicet congrue & effectualis pecuniarum solutionis, & non aliàs, eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitime factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis & approbandis, ut infra, ac etiam declarandis, quas etiam causas onerosas non nisi legitimas & licitas ac honestas, prout de jure, approbare intendimus; Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali, verificare, & in ipsa Camera examinari & admitti facere teneantur; etiamsi concessiones eorumdem immunitatum & exemptionum, ac literæ, Cedulæ *Motus proprii*, Chirographa, & alia Scripturæ desuper emanatæ, & emanata, aliàs in Camera prædicta admissæ & admissa, ac in illa, ejusque libris registratæ & registrata fuerint, & sint; quatenus tamen causæ onerosæ hujusmodi pro vere onerosis & legitimis, ut præfertur, aliàs in eadem Camera verificatæ & approbatæ, ac prævia judiciali discussione non sint legitime habitæ: Quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem, eosdem obtinentes teneri volumus. Interim vero quamdiu non fuerint verificatæ, minime suffragari, & præsentis revocationis effectum retardare non posse declaramus.

Neque Privilegia S. R. E. Cardinalibus, Cameræ Apostol. Clericis, aliisque Cameralibus, Prælatis Domesticis Curiæ Rom. Officialibus, & Familiaribus S.S. concessa.

§. 9. Præterea Nostræ intentionis non est, sub hujusmodi revocationibus, aliisque supradictis comprehendere immunitates & exemptiones, eisdem S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, & Cameræ prædictæ Clericis Præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt & sedent, concedi seu admitti solitas; Nec illas, quibus Prælati & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati Domestici, Cubicularii Secreti, ac Secretarii & Familiares & continui Commensales Nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis, & in Rotulo descripti, gaudent, & gaudere consueverunt, durante vita ejusdem Romani Pontificis, eorumque servitio; Neque illas ob numerum duodecim filiorum, a Prædecessoribus Nostris, & aliis supra expressis, concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis piæ me. Pii PP. IV. Prædecessoris pariter Nostri, quæ incipit: *Licet fe. re. Paulus*, cujus tenore his præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi, illamque exacte & adamussim juxta illius seriem & tenorem ac dispositionem in omnibus & per omnia servari debere volumus: & aliarum Constitutionum Apostolicarum super hujusmodi exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum & pro tempore & personis, ac eo modo & forma, quibus de jure communi illis competunt, & aliàs juxta ipsius juris communis, ac prædictarum & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus; neque aliter, quam ut præfertur, sive in possessorio, sive in petitorio suffragari volumus & decernimus.

De cæteris quibuscumque exemptionibus a Officialibus Cameræ n admittendi

§. 10. Cæterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, Ministris Cameræ prædictæ, ac Communitatum & Universitatum prædictarum, earumdem serie præsentium districte inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem, immunitates & exemptiones, nisi ut præfertur, exceptas, ac eas quas ex causa vere onerosa concessas, in Camera prædicta, ut præfertur admitti contigerit, ullatenus admittant; sique secus fecerint, id nemini eorum in suis computis seu rationibus per eamdem Cameram admitti volumus, sed eorum damno id cessurum esse declaramus.

Avocatio ac omnimo suppressio tium caus hujus. exe ptionum r tarum.

§. 11. Postremo lites quaslibet occasione Privilegiorum & Indultorum, necnon immunitatum & exemptionum hujusmodi, quomodolibet motas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes, illarum omnium & singularum statum & merita, nominaque & cognomina Judicum & Collitigantium quorumvis, & speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, eisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, a quibuscumque Tribunalibus hujusmodi ad Nos earum serie præsentium avocamus; illasque penitus & omnino perpetuo supprimimus & extinguimus, ac pro suppressis & extinctis haberi volumus & declaramus, ac partibus perpetuum super his silentium imponimus.

Præsentiu Literarum firmitas re mota quav seu agen judicandi & occasione, prætextu &

§. 12. Decernentes easdem præsentes, ac omnia & singula in illis contenta, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis, sive eorum aliquo, interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, ac ad ea vocati & auditi, seu causæ, propter quas illæ emanarunt, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam ullatenus justificatæ non fuerint: aut ex alia quantumlibet legitima, pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in corpore juris clausa, etiam enormis, enormissima, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, nullitatis aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantumvis magno & substantiali ac inexcogitato defectu, notari, impugnari, & invalidari, restringi, retractari, in jus vel controversiam revocari, suspendi, limitari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso, quempiam in Judicio vel extra illud, uti, seu se juvare posse; neque easdem præsentes sub quibusvis similium vel dissimilium Constitutionum, ac revocationum & ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus, pro tempore quomodolibet factis, comprehendi aut comprehensas censeri; sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac sub quacumque posteriori data, quatenus opus sit, de novo concessas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere & fore: suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere: ac omnibus, ad quos

spectat,

ſpectat, & quomodocumque ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque, & non aliàs in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & extraordinarios, ac Commiſſarios, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, & ejuſdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & quoſvis earumdem Sedis & Cameræ Officiales & Miniſtros, ac alios quoſcumque, quavis auctoritate & poteſtate fungentes, nunc & pro tempore exiſtentes, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, definiri & interpretari debere: ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

[...]arumdem [...]ſervantia.

§. 13. Quo circa dilectis filiis, Noſtro, ac prædictæ S. R. E. Camerario, ſeu Procamerario, necnon Vicecamerario, Theſaurario, ac Clericis Præſidentibus, Commiſſario, & aliis dictæ Cameræ Officialibus, ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta præcipimus & mandamus, ut eaſdem præſentes, & in eis contenta quæcumque, in omnibus & ſingulis firmiter & inviolabiliter obſervent, & faciant ab aliis obſervari; contradictores quoslibet & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, omni & quacumque appellatione, recurſu, & reclamatione remotis, compeſcendo, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

[O]bſtantium [de]rogatio: [ad]dita non[nu]llarum exemptionum [sp]eciali mentione.

§. 14. Non obſtantibus prædictarum litium pendentia, necnon re. me. Bonifacii PP. VIII. de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo quis ultra tres dietas extra ſuam Civitatem, vel Diœceſim ad Judicium, earumdem vigore præſentium, non trahatur: necnon una ad Ordinis Prædicatorum, ac altera prædicti Benedicti Prædeceſſoris ad Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, reſpective, favorem Ordinis, Conſtitutionibus prædictis: necnon Concordia cum prædicta Camera Noſtra, deſuper, ut præfertur, celebrata, cæteriſque gratiis & exemptionibus favore quarumcumque perſonarum a ſolutione onerum Cameralium, & aliorum quorumcumque, ſive temporaliter & ad vitam per eumdem Benedictum Prædeceſſorem quomodolibet indultis, etiam per Chirographa & Cedulas *Motus proprii* quomodolibet conceſſis, aliiſque omnibus & ſingulis præmiſſis; necnon Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ Regula de jure quæſito non tollendo, ac, quatenus opus ſit, prædicti Pii Prædeceſſoris de gratiis, qualecumque intereſſe dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera præſentandis & regiſtrandis, itaut præſentes in ea præſentari, aut regiſtrari nunquam neceſſe ſit: aliiſque Apoſtolicis, ac in Univerſalibus, vel Provincialibus Conciliis editis generalibus vel ſpecialibus Conſtitutionibus & ordinationibus, necnon Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & aliorum dicti Status tam mediate quam immediate ſubjectorum Locorum, Statutis, etiam confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, conceſſionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, confirmationibus, Chirographis, Cedulis *Motuum propriorum*, & aliis ſcripturis & literis, etiam Apoſtolicis Legatis, Prolegatis, Gubernatoribus, Prætoribus, aliiſque Officialibus prædictis, ac quibuſvis aliis, etiam Communitatibus, Univerſitatibus, Monaſteriis, Hoſpitalibus, etiam S. Joannis Hieroſolymitani, aliiſque piis, & non piis Locis, etiam ſpeciali nota & mentione dignis, etiam motu, ſcientia, & poteſtate paribus, ac etiam Conſiſtorialiter, & de eorumdem Cardinalium conſilio & conſenſu, ſub quibuſcumque verborum formis & tenoribus, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam in vim contractus jurati, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore & cautela firmati, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, editis, factis, & pluries ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis; Quibus omnibus & ſingulis, etiamſi in illis caveatur expreſſe, quod nullo unquam tempore ſub ſimilium vel diſſimilium facultatum, licentiarum, conceſſionum, privilegiorum, & aliarum gratiarum prædictarum revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut aliis quibuſcumque contrariis diſpoſitionibus, pro tempore edendis comprehendantur, ſed ſemper ab illis excepta, & quoties illa emanarent, toties in priſtinum & validiſſimum ſtatum, etiam ſub poſteriori data per eos, quibus conceſſa ſunt, eligenda, reſtituta, repoſita, & plenarie reintegrata, ac de novo conceſſa ſint & eſſe cenſeantur: necnon pro illorum ſufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda foret; tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis habentes, harum ſerie ſpecialiter & expreſſe, ac latiſſime & pleniſſime derogamus, & derogatum eſſe etiam volumus, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Per præſentes autem non intendimus omnibus & ſingulis aliis privilegiis, indultis, & conceſſionibus ab eodem Benedicto Prædeceſſore Prædicatorum, & Eremitarum Sancti Auguſtini, Ordinibus prædictis, & eorum cuilibet, reſpective conceſſis, ac in una ad unius, & altera ejuſdem Benedicti Prædeceſſoris Conſtitutionibus prædictis, ad alterius Ordinum prædictorum reſpective favorem, ut præfertur, editis, quomodolibet contentis & expreſſis, in aliquo præjudicare.

§. 15. Volumus autem, & Apoſtolica auctoritate decernimus, ut præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Noſtræ revocationis, abrogationis, abolitionis, ſtatuti, ordinationis, reductionis, repoſitionis, exceptionis, declarationis, inhibitionis, litium ſuppreſſionis, & extinctionis, ſilentii impoſitionis, decreti, præcepti, mandati, derogationis, intentionis & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus, ſe noverit incurſurum.

Paginæ hujuſce integritas ſervanda &c.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſeptingenteſimo trigeſimo primo, Idibus Januarii, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

A. Card. Pro-Datarius.
F. Card. Oliverius.

Viſa

De Curia I. Archiepiſcopus Ancyranus.
Lucas Martinettus.

Reg. in Sec. Brevium.

XXIV.

Vicario, & Officialibus Generalibus Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupat. indulgetur, ut post vacationem novemdecim, aut viginti circiter mensium ab eorum officiis ad alia eligi possint.

Dat. die 18. Januar. Anno Dom. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expostulatio Procuratoris Cong. Galliarum hujusce Ordinis: Scilicet ex observantia nonnullorum Capit. Constitut. Officiales Generales saepe per quadriennium ineligibiles fieri.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Timotheus a Sancto Francisco Salesio, Procurator generalis Congregationis Galliarum Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod juxta sess. 10. cap. 2. tertiae partis Constitutionum dictae Congregationis illius Vicarius generalis, absoluto suo officio, omnesque Officiales generales, qui per dua Capitula immediate subsequentia & completa ad aliquod officium, cui compecit votum, promoti fuerint, per biennium ineligibiles remanere debeant: ac insuper quod juxta sess. 1. cap. 3. ejusdem tertiae partis Capitulum generale praedictae Congregationis de triennio in triennium feria sexta ante Festum Sancti Michaelis Archangeli celebrari solet: necnon juxta sess. 1. cap. 11. ejusmodi tertiae partis singulae Provinciae singulis bienniis feria sexta ante Dominicam tertiam post Festum Resurrectionis Dominicae Capitulum generale celebrare consueverunt; unde fit, ut, eodem Capitulo generali quatuor circiter mensibus post Capituli generalis celebrationem saepius adveniente, iidem Vicarius generalis, & alii Officiales generales in praedicto Capitulo absoluti juxta primum sess. supradictum in Capitulo Provinciali post viginti circiter menses subsequenti ineligibiles sint, & consequenter per quatuor ferè annos ad omnia officia Provincialia inhabiles remanentes: quod sane bono Provinciarum non mediocriter nocet; sic enim Provinciae hujusmodi auxiliis virorum, quos zelus & experientia in rebus Religionis versatissimos fecerunt, privantur: sic quandoque minus digni ad officia elevantur: & denique bonum spirituale sive temporale earumdem Provinciarum deperit.

Concessio de qua in Summ.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Timotheus Procurator generalis, ut imposterum Vicarius generalis, ac omnes Officiales generales absoluti, in Capitulo generali subsequente Capitulum Provinciale quatuor circiter mensibus in Capitulo Provinciali proxime futuro eligibiles sint, itaut ipsis novemdecim aut viginti circiter mensibus vacasse sufficiat, per Nos statui & ordinari plurimum desideret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Timotheum Procuratorem generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ejusdem Timothei Procuratoris generalis precibus auctoritate Apostolica tenore praesentium benigne indulgemus.

Harum literarum robur.

§. 2. Decernentes easdem praesentes literas semper validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. praemissis, ac Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon dictae Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus & singulis illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum derogatio.

Fides Transumptorum.

§. 3. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud habeatur, quae praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXV.

Votantibus Signaturae Justitiae conceditur usus Mantelli Magni, & Pilei Pontificalis cum illorum ornamentis in solemnibus equitationibus &c.

Eisdem Votantibus Galeri redimiculum, vulgò Cordone, *Violacei coloris concessit Benedictus XIII. Const.* Romani Pontificis &c. *die* 12. *Julii* 1727.

Dat. die 25. Januarii Anno 1731. Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CReditae Nobis divinitus dispensationis ratio postulat, ut illos, qui laudabilem in gravibus Nostris & Apostolicae Sedis ministeriis operam impendunt, peculiari paternae charitatis affectu prosequentes, gratias & privilegia eis in praemium, laborum suorum a Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostris prudenti liberalitate concessa; uberiori benignitate ampliamus, sicut eorum meritis convenire arbitramur.

Usus Cordonis violacei Votantibus Signaturae concessus a Bened. XIII.

§. 1. Aliàs siquidem Benedictus XIII. Praedecessor Noster tunc & pro tempore existentibus Signaturae nostrae Justitiae, tunc suae, Votantibus, ut ipsi Galeri redimiculum, Cordone vulgariter nuncupat. coloris Violacei quibusvis functionibus & actibus publicis ac privatis ubique deferre & gestare libere & licite possent & valerent, concessit & indulsit, & alias prout in ipsius Benedicti Praedecessoris desuper in simili forma Brevis die 12. Julii 1727. expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene & sufficienter expresso ac inserto haberi volumus, uberius continetur.

Eisdem Mantello Magno, caeterisque suprad. uti conceditur.

§. 2. Nunc autem Nos ad praeclara dilectorum filiorum modernorum Votantium Signaturae Justitiae hujusmodi merita paternae dirigentes considerationis intuitum, ac benigne perpendentes, quantum ex eorum Tribunali seu Collegio Romanae Curiae decoris, quantumve ex sedulo illorum labore Ecclesiae Catholicae proveniat utilitatis; eosque proinde, ac illorum Successores, ut eo alacrius fidem, operam, industriamque, atque sedulitatem in hujus Sanctae Sedis

obsequium

obsequium adhibere studeant, amplioris favore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Votantium singulares personas á quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia & mera liberalitate Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictis modernis & pro tempore existentibus Votantibus Signaturæ Justitiæ hujusmodi usum. Mantelli Magni, *Mantellone* vulgariter nuncupato, ac Pilei Pontificalis, ac eorumdem ornamentorum, quibus Cappellani Nostri, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cameræ Apostolicæ Clerici Præsidentes in solemnibus equitationibus utuntur & fruuntur, tenore præsentium concedimus pariter & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quod spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

(…ujusce con…tionis fir…tas.)

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XXVI.

Confirmatur Breve Benedicti XIII. super dismembratione quorumdam Conventuum a Provincia Terræ Laboris Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo, ac erectione Provinciæ Neapolitan.

(…at. die 27. …nuarii Anno 1731. Pont. …I.)

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

(…xordium.)

Ex injuncto Nobis divinitus Pastoralis officii munere illis, quæ pro felici Religiosorum Virorum directione & tranquillitate provide prudenterque ab hac Sancta Sede constituta esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, libenter, cum id a Nobis petitur, Apostolici muniminis Nostri præsidium adjungimus.

(Causæ erectionis Provinciæ Neapolitanæ a Bened. PP. XIII. factæ.)

§. 1. Alias siquidem fe. re. Benedictus PP. XIII. Prædecessor Noster ad sedanda gravia animorum dissidia, quæ inter Religiosos Conventus Carmeli Majoris nuncupati Civitatis Neapolitan. Provinciæ Terræ Laboris Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, ac reliquos Fratres Provinciæ hujusmodi intercedebant, eumdem Conventum Carmeli Majoris cum decem ejus Grangiis, necnon quinque alios Conventus a prædicta Provincia dismembravit, illosque in novam ipsius Ordinis Provinciam Neapolitanam denominandam erexit, facta tunc existenti Procuratori Generali dicti Ordinis potestate novæ Provinciæ sic erectæ incorporandi alium Conventum, Montis Sancti itidem nuncupatum, Civitatis & Ordinis præfatorum, qui dudum Acephalus, ac independens reperiebatur; statuitque, ut electio Prioris Provincialis, cæterorumque Superiorum & Officialium ejusdem novæ Provinciæ ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis, Apostolica auctoritate confirmatarum, quamprimum fieret, & alias, prout uberius continetur in ipsius Benedicti Prædecessoris literis desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur videlicet: BENEDICTUS PP. XIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Inter gravissimas Apostolicæ servitutis curas &c.

Cætera legere est in Constitutione LVI. in Tom. XIII. pag. 165.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Fratrum supradictæ Provinciæ Terræ Laboris Nobis nuper expositum fuit, præfatæ Benedicti Prædecessoris literæ ante quinquennium executioni demandatæ fuerint, ex eo vero tempore dicta Provincia summa quiete & pace religiosa, benedicente Domino, fruatur, non sine modico in ea regularis disciplinæ incremento; ac interim bina ibidem Capitula Provincialia sine ulla vel minima perturbatione celebrata fuerint, ac propterea ipsi Exponentes præmissa pro majori eorum robore & subsistentia, exactioreque observantia, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Benedicti Prædecessoris literas, cum omnibus & singulis in eis contentis, eadem auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

(Ad petitionem Fratrum Provinciæ ejusdem.)

(Literæ Benedicti PP. confirmantur.)

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

(Addita Brevis hujusce validitate, & observantia.)

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ in præinsertis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

(Cum contrariorum derogatione.)

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXVII.

Confirmatur Resolutio nuperi Capituli Generalis Ordinis Carmelitarum Excalceatorum, ac Breve confirmationis Benedicti Papæ XIII. circa nonnulla humilitatis officia per ejusdem Ordinis Donatos exercenda, cum derogatione cujusdam decreti ab Auditore ejusdem

Papæ super hoc editi : additaque declaratione, quod ab eisdem obeundis officiis cæteri Ordinis Fratres exempti non intelligantur.

Laudatas Benedicti XIII. literas datas die 22. Junii 1728.

Dat. die 8. Martii Anno Dom. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Præpositus ac Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quod tametsi in eodem Ordine Donati, sive Conversi, pari obedientiæ voto & vinculo, ac Clerici seu Chorales adstricti sint, licetque Constitutionibus ipsius Ordinis auctoritate Apostolica confirmatis part. 1. cap. 14., ubi agitur de vita communi, caveatur expresse, ut in tabella officiorum humilia quæque etiam Superioribus injungantur, ne quid vel ad charitatem vel ad humilitatem desideretur; necnon in Rubrica dicti Ordinis itidem part. 1. cap. 5. §. 11. de modo scribendi ejusmodi tabellam officiorum diserte statuatur, partes Superioris esse eamdem tabellam quolibet die Sabbati conscribere, ipsaque officia cunctis prudenter distribuere : adjecto tamen, quod quamvis ad officia omnia, maxime humiliationi deservientia, omnes etiam Prælati designandi sint, ministeria tamen, quæ ad Chorum & Altare pertinent, iis tantummodo committantur, qui sciant & possint illa debite explere; nihilominus cum anno 1726. Diffinitorium Provinciale Provinciæ Venetiarum Ordinis prædicti demandasset, ut Fratres Donati illius Provinciæ certis festivis ac feriatis anni diebus primæ mensæ in Refectorio inservire tenerentur, reservata Superioribus localibus auctoritate, debitam sibi obedientiam a dictis Fratribus Donatis, ubi alias eorum opera utendum judicarent, exigendi : utque in domo Novitiatui deputata, & alibi ubicumque Fratres Donati Novitii reperirentur, in communi tabella officiorum ejusmodi, deservitores primæ mensæ, tersores seu lotores scutellarum, & ad munera humilitatis, ut vocant, destinarentur; pro parte Fratrum Donatorum Provinciæ præfatæ lis & causa adversus Superiores ejusdem Provinciæ super hac ordinatione Definitorii Provincialis, ac gravamine sibi exinde, ut prætendebant, irrogato, mota fuit coram Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, quæ die 6. Augusti 1727. jussit desuper exquiri votum Capituli Generalis tunc proxime celebrandi Ordinis præfati, ac interim dictos Fratres Donatos teneri supplere officia humilitatis hujusmodi prudenti Superiorum localium arbitrio; verum iisdem Fratribus Donatis tali decreto provisionali minime acquiescentibus, causaque die 5. mensis Septembris subsequentis reproposita, ipsa Congregatio Cardinalium perstitit in decretis : mandavitque votum dicti Capituli Generalis exquirendum, ad formam instructionis confectæ per S. R. E. præfatæ Cardinalem, qui ad ejusmodi causam eidem Congregationi Cardinalium referendam deputatus fuerat; unde cum in præmissorum executionem die 28. mensis Aprilis 1728. in Capitulo Generali dicti Ordinis tunc celebrato propositum fuisset illius Vocalibus ibidem una congregatis : An ex vi suarum legum censerent teneri Fratres Donatos exercere munera humilitatis tersoris scutellarum, & servitoris primæ mensæ, sicuti exercent cæteri Religiosi chorales, etiam Sacerdotes; a quinquaginta ex quinquaginta septem Vocalibus hujusmodi, affirmative & per secreta suffragia responsum fuit; ac postmodum fel. record. Benedictus Papa XIII. Prædecessor Noster per suas in simili forma Brevis die 22. Junii ejusdem anni 1728. expeditas literas enarratam Capituli Generalis resolutionem, toto illius tenore inserto, confirmavit : dictisque Fratribus Donatis perpetuum super hac quæstione silentium imposuit, nec amplius audiendos decrevit. Porro hisce Benedicti Prædecessoris literis, quoad earum substantiam per ipsos Fratres Donatos acceptatis, humiles eidem Benedicto Prædecessori preces exhiberi curarunt, quibus etsi nihil aliud petiissent, quam ut declarare vellet non comprehendere in ejusmodi literis illos Fratres Donatos, quibus aliquod ex sequentibus officiis, nimirum Vestiarii, Ministri cellæ vinariæ, Præpositi rei rusticæ, Quæstoris eleemosynarum, Coqui, Subsacristæ, & Janitoris assignatum foret, prodiit tamen die 3. Septembris præfati anni 1728. a tunc existente Auditore memorati Benedicti Prædecessoris decretum, quo declaratur, dictas literas non comprehendere Fratres Donatos non solum præfata, sed & alia in ipso decreto expressa, ac etiam illis similia officia exercentes; & insuper illos non teneri, nec obligatos esse gerere munera prædicta tersoris scutellarum, & servitoris primæ mensæ, & alias prout in dicto decreto, cujus perinde, ac præfatarum Benedicti Prædecessoris literarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis & ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Ex Ordinis Constitut. humilia quæque officia Superioribus quoque injungenda :

Chori tamen, Altarisque servitium peritis tantummodo committendum.

Decret. Definitorii Provinciæ Venetæ an. 1726. de dictis humilitatis officiis Donatis imponendis.

Donatorum recursus tamquam a gravamine.

Cognita causa a Congr. Episc. & Regularium.

Votumque Gen. Capituli exquisitum.

Ac responsum, Donatos ad hujusmodi officia teneri :

Quod a Benedicto XIII. confirmatū;

Impositumque iisdem super hoc silentium.

Per ejusdem Pontificis Auditorem excepti ii, quibus aliquod munus foret assignatum.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, declaratio a dicto Auditore Benedicti Prædecessoris sic edita, nimis vaga & ampla dignoscatur, tam quia plures complectitur Officiales, quam per ipsosmet Fratres Donatos petitum fuerat, latumque præbet aditum alios quoque addendi prætextu similium officiorum : tum quia eisdem Officialibus absolute & indefinite absque limitatione temporis exemptionem tribuit, tametsi plura ex dictis officiis nonnisi interpolatam ac minime continuam operam exposcant, nec impediant, quo minus illa gerentes munera humilitatis subire valeant; quibus etiam accedit, quod si istiusmodi declaratio, utpote quæ juxta suum verum sensum omnes Fratres Donatos a dictis muneribus exemptos reddit, cum eorum singulos aliquo in suis Conventibus officio fungi oporteat, locum sibi vindicaret, non modicæ turbæ, ac confusio inveherentur in alias quoque dicti Ordinis Provincias, ubi hoc exemplo exacta supradictarum Constitutionum circa hujusmodi munera humilitatis vigens observantia immutari vellet; ipsi Præpositus & Procurator Generales opportunum in præmissis remedium, quo universi Ordinis prædicti paci & tranquillitati prospiciatur, dictarumque Constitutionum dispositio quoad præfata munera humilitatis in omnibus illius Provinciis æqualiter servetur, a Nobis adhiberi summopere desiderent; Nos eorumdem Præpositi & Procuratoris Generalium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, resolutionem supradicti Capituli Generalis, expeditasque super illius confirmatione Benedicti Prædecessoris literas præfatas cum omnibus & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Decre-

Hæc vero exceptio nimium vaga cum esset;

Capituli Generalis laudata resolutio, Ac Benedicti PP. Literæ confirmātur

tum vero per Auditorem ejusdem Benedicti Prædecessoris editum, sicut præmittitur, revocamus, ac e medio tollimus. Declarantes tamen resolutionem Capituli Generalis, & literas præfatas ita juxta dicti Ordinis Constitutiones accipiendas, atque intelligendas fore, ut omnibus ipsius Ordinis Fratribus communes sint, ac esse censeantur, & tam Chorales cujusvis status, gradus, & conditionis existant, quam Donatos complectantur, atque munere humilitatis exerceri debeant ab iis, quos a suis Superioribus, quacumque pro tempore occurrente necessitate vel occasione, ad illa gerenda deputari, vel in tabella, per Superiorem secundum Rubricam Ordinis prædicti fieri solita, describi contigerit: Ipsisque propterea Superioribus, ac Subprioribus harum serie præcipimus, ut in demandandis ejusmodi muneribus humilitatis, & in conficienda tabella præfata, pari discretione & charitate erga Fratres Donatos utantur, qua utuntur in Clericos seu Chorales: & sicuti his dicta munera injungere, eosve in tabella describere non consueverunt, quando aliis laboriosis ac extraordinariis occupationibus destinentur, ita quoque agant cum Donatis, qui id genus occupationes, sive ratione proprii officii sive alterius negotii, aut ministerii sibi commissi subire debuerunt: volentes & statuentes, quod quemadmodum obligatio omnes tenet, ac æque Clericis quam Donatis imposita reperitur, æqua quoque sit & servetur inter omnes discretionis ratio sine differentia inter Clericos & Donatos hujusmodi. Ac decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse observari, ac eis respective suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 2. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis Ordinis & Provinciarum ejusmodi, illorumque Domorum & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 8. Martii Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXVIII.

Christi Fidelibus Sæcularibus ac Regularibus Hispaniarum conceditur recitatio Officii & Missæ S. Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis secundi & tertii Nocturni.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 17. Martii Anno Dom. 1731. Pontif. I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EXigit Apostolicæ servitutis ministerium, quod imbecillitati nostræ committere voluit divina Dignatio, ut pia sublimiorum Principum Orthodoxæ Fidei tuendæ & propagandæ zelo, aliisque multiplicibus in Ecclesia Dei meritis conspicuorum, vota, quibus Beatorum Martyrum, Cælestis Hierusalem Civium, immarcescibili Gloriæ Corona redimitorum, veneratio in terris promovetur, ad exauditionis gratiam paterna charitate admittamus.

Philippi Hispaniarum Regis preces SS. D. N. porrectæ.

§. 1. Itaque piis charissimi in Christo Filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici precibus, nobis super hoc humiliter porrectis, favorabiliter annuere cupientes de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus propositorum Consilio, ut in omnibus Regnis & Dominiis ipsi Philippo subjectis singulis annis Officium diei Festi Sancti Antolini Martyris cum Oratione & Lectionibus propriis secundi & tertii Nocturni tantum, dummodo reliqua sumantur de communi sub ritu duplici minori, servatis tamen Rubricis, ab omnibus Christi fidelibus Sæcularibus & Regularibus utriusque sexus recitari, & Missa respective celebrari possit, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Recitatio Officii S. Antolini concessa.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Cum obstantium derogatione.

§. 3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 17. Martii 1731. Pontificatus Nostri Anno primo.

F. Card. Oliverius.

XXIX.

Literæ Processus Sanctissimi Domini Nostri Clementis Papæ XII. publicatæ die Cœnæ Domini anno 1731.

CLEMENS EPISCOPUS

Dat. die 22. Martii Anno Dom. 1731. Pontif. I.

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia & solicitudo &c.

Cætera consulto omittuntur cum pluries repetita habeantur in præcedentibus Tomis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo, 11. Kal. Aprilis Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. A. Arch. Theod. Datarius.
F. Card. Oliverius.
Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
N. Stivanus.

Loco ✠ Plumbi.
Registrata in Secretaria Brevium.

Con-

XXX.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, quo cavetur, ne Sacerdotes Ordinis Hospitalarii S. Hippoliti Mexican. Prælaturas Ordinis obtinere possint, aut Provinciæ Assistentes eligi.

Dat. die 19. Aprilis 1731. Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Decr. Congregationis.

Emanavit nuper à Congregatione Vener. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, decretum tenoris, qui sequitur videlicet. Suplicante Generali Ordinis Hospitalarii Sancti Hippoliti Mexici Sacræ Congregationi Episcoporum & Regularium pro facultate habendi in suis Hospitalibus duos Sacerdotes sui Ordinis, non obstantibus &c., & annuente ipsa Sacra Congregatione pro gratia, additis quibusdam conditionibus, & præcipue, quod Sacerdotes prædicti regulares eligi non possint ad Prælaturas Religionis: excepto tamen, quod possint esse Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, ac Provinciæ Assistentes; iterum Orator ipse dedit preces pro deletione prædictæ exceptionis ab enunciato Decreto.

Ne Sacerdotes hujus Ordinis Prælaturas in eo possint obtinere, nonnullis exceptis officiis.

Nova Decreti confirmatio;

§. 1. Sacra idcirco eadem Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, re mature discussa, Referente Eminentissimo Cardinale Belluga Ponente, benigne rescripsit -- Promoti ad Sacros Ordines non possint habere aliquam Prælaturam in Religione, nisi cum Apostolica dispensatione juxta decretum Sacræ Congregationis sub die 30. Septembris, 1729., quod iterum confirmatur: sed tantum esse possint Discreti Conventuum, & Magistri Novitiorum; non vero Provinciæ Assistentes. Romæ die 15. Martii 1731. Card. Franciscus Barberinus Præfectus. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius -- Cum autem, sicut pro parte dilecti filii moderni Prioris Generalis ejusdem Ordinis nobis subinde expositum fuit, ipse decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis &c. excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congreg. Cardinalium.

Addito quod dd. Sacerdotes, nec Provinciæ Assistentes esse queant:

Quæ omnia per SS. confirmantur.

Harum Literarum observantia.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 19. Aprilis 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXI.

Constitutio, qua Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a *Scholis piis* nuncupat. facultas asseritur tradendi prima rudimenta literarum, disciplinasque liberales Latinas & Græcas, atque etiam majores Scientias, adolescentibus, etiam Nobilibus, novaque condendi Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus, ac Regulares Domos, prævio dumtaxat Ordinariorum consensu.

CLEMENS EPISCOPUS

Dat. die 1. Maji Anno 1731. Pontif. I.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Nobis, quibus a Christo Domino totius Ecclesiæ cura commissa est, proba & recta institutio juvenilis in sanctæ Religionis præceptis, honestisque artibus, teneros adolescentium animos imbuens, cordi esse debet; unde ad summi Dei gloriam plurima & maxima bona in Ecclesiam, totamque Rempublicam Christianam, provenire noscuntur. Quare si pios & doctos Viros, in laudando hujusmodi officio laborantes, peculiari charitate complectimur, eos gratiis Apostolicis foveri & ornari satagentes, nos id agere putamus, quod muneri Nostro, Deoque Omnipotenti, cujus honorem præ oculis habemus, maxime convenit.

Causæ editionis hujusce Constitutionis.

§. 1. Quum ergo Nobis innotuerit, varias, interque se discrepantes opiniones, ac voces de proprio officio, præcipuoque Instituto Congregationis dilectorum filiorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, in modo & ratione instituendi adolescentes, illorum curæ commissos, eosdemque in Scholas recipiendi, percrebuisse: deque statutis a fe. re. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro eidem Congregationi Apostolica auctoritate confirmatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam sub Plumbo quam sub Annulo Piscatoris in forma Brevis pro dicta Congregatione editis Apostolicis literis, præcipue vero piæ memoriæ Pauli V. jam dicti Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., ac utriusque Clementis IX. & X. non una sententia audiretur; Nos quascumque controversias & dissentiones, ex hac discrepantia opinionum, dictorumque statutorum, ac literarum vario sensu ortas, & fortasse orituras, pro Nostri Apostolatus munere de medio tollere volentes: & benevolentiam, qua eosdem Clericos Regulares ob assiduos labores & studia, quæ in proximi bonum & utilitatem impendunt, semper prosecuti fuimus, amplius demonstrare cupientes, nuper Motu proprio, ex certa Scientia, & deliberatione Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus fratribus Nostris, Prospero Marefuschio, eorumdem Clericorum Regularium Pro-

A SS. D. N. deputata Congregatio.

tectore

rectore, Leandro de Porzia, & Petro Aloysio Carafa Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ad rem hanc maturo consilio examinandam jussu Nostro delectis, particularem Congregationem instituimus, cui Venerabilem fratrem Archiepiscopum Nazianzenum, Auditorem Nostrum, Secretarium assignavimus.

§. 2. Huic autem Congregationi, præviis facultatibus necessariis instructæ, commisimus & mandavimus, ut de omnibus & singulis tam in forma Brevis quam sub Plumbo, eosdem Clericos Regulares respicientibus, Apostolicis literis & statutis mature perpensis, edocti in subsequentia Capita sedulo inquirerent.

Primo: An prædictis Clericis Regularibus in suis publicis Scholis præter scribendi, legendi, & computandi regulas, atque etiam Grammaticen., Scientias Majores tradere liceat.

Secundo: An Ipsi ad easdem suas Scholas pueros etiam Divites, Nobilesque admittere possint.

Tertio: An in suam curam, & regimen Juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus habere itidem possint.

Quarto quæsitum est: An Privilegium Apostolicum eis concedendum, ut Regulares Domos sine aliorum Regularium consensu condere possint, ubi tamen eis pro numero, a Constitutionibus Apostolicis præfixo, Religiosis alendis sufficientes reditus citra mendicandi & quæstuandi necessitatem aliàs suppetant.

§. 3. Itaque hujusmodi Congregatio Particularis die XIII. Aprilis proxime præteriti habita, dictorum Clericorum Regularium statutis, cæterisque Romanorum Pontificum in forma Brevis, & sub Plumbo, varias ob causas olim confectis Apostolicis literis; quemadmodum præceperamus, diligenter inspectis & ponderatis, nemine discrepante in hanc sententiam uno ore devenit, quam prædictus Auditor Noster Archiepiscopus Nazianzenus die insequenti Nobis exposuit.

Ad *primum*, Clericos Regulares pauperes Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, teneri prima rudimenta Catholicæ Fidei, Grammaticæ, & Computorum regulas tradere Adolescentulis ad formam Constitutionum Ordinis sui: Licere etiam eisdem Scientias Majores in suis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Constitutiones Ordinis quoad Scholas minores serventur.

Ad *secundum*, Eosdem Clericos Regulares teneri admittere pueros Pauperes, & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles.

Ad *tertium*, posse ad formam Capitulorum generalium.

Ad *quartum* pro gratia Privilegii eis concedendi responsum est, ad formam scilicet indulti felicis recordationis Prædecessoris Nostri Clementis PP. IX. Fratribus Excalceatis Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo concessi die 6. Octobris anni 1668.

§. 4. Quare nos prædictos Clericos Regulares specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, illosque, & eorum quemlibet, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisve ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, tam a jure quam ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerent, & ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supradictorum statutorum, & Pauli V. Gregorii XV. Urbani VIII. Alexandri VII., & utriusque Clementis IX. & X. antecessorum Nostrorum Pontificum Romanorum tam sub Plumbo quam in forma Brevis editas Literas, eosdem Clericos Regulares quomodolibet respicientes, & quæcumque in Capitulis Generalibus decreta ab eis condita, illorumque omnium & singulorum tenores, etiam veriores, ac datas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, quascumque contentiones, discordias, & lites, si quæ forsan quomodolibet ubivis locorum super hujusmodi statutorum & literarum Apostolicarum interpretatione, & vero sensu, contra eosdem Clericos Regulares exortæ essent, & coram quibuscumque Judicibus introductæ, & indecisæ pendentes haberentur, aut imposterum oriri unquam possent, ad Nos & Sedem Apostolicam avocantes, ac penitus supprimentes & extinguentes: ac super eis perpetuum silentium imponentes; Motu proprio, ex certa scientia, & deliberatione Nostra, deque Apostolicæ Potestatis plenitudine, de consilio memoratæ Congregationis Particularis, Decreta superius expressa & enunciata, ut deinceps semper, ac perpetuo vigeant, & ubique locorum ab iisdem Clericis Regularibus, illorumque Præposito, & Procuratore Generalibus, cæterisque Superioribus, & personis quibuscumque observentur, Apostolica auctoritate confirmamus & approbamus; illisque Nostræ firmitatis robur adjicimus, & quatenus opus sit, quæ in supradictis decretis continentur, tam scilicet quoad Majorum Scientiarum traditionem, quam quoad admissionem Nobilium, ac Divitum Puerorum ad eorum Scholas, quam denique quoad curam & regimen Collegiorum, Seminariorum, & Convictuum, de novo concedimus, & omni meliori modo; Suprema ac Apostolica Potestate Nostra impertimur, omnes & singulos tam juris quam facti, & circumstantiarum defectus, si qui in eis quomodolibet intervenissent, plene supplentes.

Quascumque lites super his exortas ad se avocans, ac dirimens.

Ac Constitut. & Decr. eosdem Clericos Regulares super hoc respicientibus robur adjiciens SS. D. N.

In supradictis Capitib. contenta per eos præstari posse concedit.

§. 5. Ne vero in posterum quisquam ubivis locorum & gentium contra præmissa novas controversias & dissentiones excitare, eisdemque Clericis Regularibus de his molestiam aliquam inferre audeat, quæ a dicta Congregatione particulari explicata sunt, & a Nobis approbata, ac de novo concessa, decretisque prædictis continentur, statutorum & literarum Apostolicarum tam sub Plumbo quam in forma Brevis hujusmodi, esse verum, germanum, sincerum & indubium sensum; idque omne a quibuscumque etiam speciali nota dignis, & vigore Constitutionum Apostolicarum, nostrarumque, & Cancellariæ Apostolicæ Regularum, specialiter & individue exprimendis, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, locorum Ordinariis, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium & Militarium; necnon etiam Congregationem quorumcumque aliorum Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, & cujusvis alterius Regularis Instituti personis Regularibus, omnino servandum esse, neque eisdem Statutis & Literis Apostolicis, superius expressis, ullam aliam interpretationem tribui posse; neque eisdem Clericis Regularibus Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, ex suis statutis, literisque Apostolicis, iisdem concessis, præsertim Pauli V. incipientibus: *Ad ea*: Scientias Majores profiteri unquam interdictum, & vetitum fuisse; immo etiam in suis publicis Scholis easdem Scientias Majores adolescentibus cujuscumque Ordinis & Conditionis tradere & perlegere licuisse & licere, Apostolica auctoritate nostra decernimus & declaramus.

Et hunc genuinum quarumcumq; Literarum Apostolicar. sensum fuisse & esse declarata, cæteris quibuscumq; sic intelligendum.

§. 6. Demum iisdem Clericis Regularibus pauperibus Matris Dei, qui a *Scholis piis* denominantur, illorumque Præposito Generali, & Superioribus quocumque nomine nuncupatis, concedimus, ut ubique locorum, in suo tamen singulari districtu, Domos & Conventus regulares juxta Concilii Tridentini decreta, pro pueris cujuscumque Ordinis & Conditionis, in quibusvis liberalibus disciplinis Latinis & Græcis, & Scientiis, etiam Majoribus, a se instituendis,

Iisdem Collegia, ac Domos tum Regulares tum ad Juvenes alendos, Majoribusque imbuendos literis erigere prævio Ordinarii tantummodo consensu fundare &c. concedit.

Collegia, Seminaria, & Convictus ex sola licentia Ordinariorum, nulloque aliarum personarum cujusvis Ordinis, etiam Mendicantium, & cujuscumque Congregationis Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, requisito consensu, condere, fundare, & erigere, libere & licite possint & valeant, etiam non servata distantia, quæ ab antecessoribus nostris Romanis Pontificibus ad centum & quadraginta cannas, sive aliud plus minus accuratum spatium ab uno ad aliud Religiosorum hominum Cœnobium seu Conventum, servanda præscribitur; dummodo tamen reditus ad alendum Religiosorum numerum, eis in Constitutionibus Apostolicis præscriptum citra necessitatem mendicandi & quæstuandi, ut præfertur sufficientes eis suppetant, dicta auctoritate nostra præsentium tenore licentiam & facultatem perpetuo impertimur.

Præsentium literarum firmitas, perpetuaque ac inviolabilis observantia.

§. 7. Volumus autem has literas nostras, & in eis contenta quæcumque, semper & perpetuo validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; atque ab omnibus & singulis, ad quos quomodolibet nunc pertinet, & imposterum pertinebit, firmiter & inviolabiliter observari debere; nullove unquam tempore ex quocumque capite vel causa, quantumvis legitima & juridica, etiam ex eo, quod cujuscumque Ordinis Mendicantium, alteriusve Regularis Instituti, etiam individuam & expressam mentionem requirentis, Superiores, vel alii quicumque, in præmissis, & circa ea quomodolibet, & quavis ex causa, vigore privilegiorum eis & eorum cuilibet ab Apostolica Sede concessorum, jus vel interesse habentes, aut se habere prætendentes, illis non consenserint, neque ad id vocati, citati, nec auditi unquam fuerint: & causæ, propter quas hæ nostræ Literæ prodierint, adductæ, forsan comprobatæ & verificatæ non essent, de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, sive intentionis nostræ, aut quolibet alio, quantumvis substantiali inexcogitato, ac specificam & individuam mentionem & expressionem requirente, defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam vocari, vel ad viam & terminos Juris, vel adversus illas restitutionis in integrum, aliudve juris, facti, vel gratiæ quodcumque remedium impetrari, sive etiam motu simili concesso & impetrato, uti vel juvari possint. Neque easdem præsentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, per Nos etiam, ac successores nostros Romanos Pontifices: etiam motu pari, sive etiam Consistorialiter, ac sub quibusvis tenoribus & formis, clausulis & decretis, etiamsi de iisdem præsentibus literis, earumque omni tenore ac data, specialis mentio fieret, pro tempore factis & concessis, ac faciendis & concedendis, comprehendi, decernimus; sed semper eas excipi, & quotiescumque prodierint, in pristinum ac validissimum, inque eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutæ, repositæ, & plenarie reintegratæ censeantur, ac de novo sub quacumque etiam posteriori data per dictos Clericos Regulares Matris Dei, qui a *Scholis Piis* denominantur, quandocumque eligenda, eas concessas esse & fore censeri volumus; sicque, & non alias, in præmissis omnibus & singulis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, & quoslibet alios, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, honore, & privilegio fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere, præcipimus; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obstantium derogatio.

§. 8. Non obstantibus nostris, & Cancellariæ nostræ Regulis de jure quæsito non tollendo, deque gratiis non concedendis *ad instar*; necnon piæ memoriæ Clementis IV. Xisti IV. Julii II. & Clementis VIII. incipientibus: *Quoniam ad Institutum*; ac dicti Gregorii, incipientibus: *Quum alias*, atque Urbani prædicti, incipientibus: *Romanus Pontifex*, aliorumque antecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus & privilegiis, quibus cavetur expresse, ne aliæ Domus Regulares seu Monasteria, Regularibus Fratrum Mendicantium Domibus, Cænobiis, Conventibus, & Monasteriis adjacentia, nisi ad centum & quadraginta cannas, suæ aliud plus minus accuratum spatium, fundari & erigi possint; nec pro hujusmodi fundationibus, & erectionibus, locorum Ordinarii in Civitatibus & locis, suæ Ordinariæ Jurisdictionis subjectis, nisi vocatis & auditis aliorum, in iisdem Civitatibus & locis existentium Conventuum Prioribus, & Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa cognita, servatis servandis, prius constiterit in iisdem Civitatibus & locis novos Conventus erigendos, sine ullo aliorum detrimento, commode sustentari posse, licentiam impertiantur; licet etiam in contrarium præmissorum existerent indulta & literæ Apostolicæ eorumdem Mendicantium, & cujusvis Congregationis Clericorum Regularium, alteriusve Regularis Instituti, etiam specialiter & individue exprimendi, quæ pluries concessæ, approbatæ, & innovatæ essent; necnon ejusdem Congregationis Clericorum Regularium Matris Dei, etiam confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis prædictis & consuetudinibus.

§. 9. Quibus omnibus & singulis, quamvis pro eorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, aut quævis expressio facienda, sive aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum tenores his nostris pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, specialiter & expresse, motu, scientia, & deliberatione, & potestatis plenitudine, ad præmissorum effectum dumtaxat, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis sive exemplis, etiam typis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, vel dictorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, quæ a *Scholis Piis* denominantur, Præpositi Generalis munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ iisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ, adhiberetur.

Solitæ conclusiones.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, decreti, declarationis, concessionis, impartitionis, derogationis, & voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno Primo.

A. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
Lucas Martinettus.

Reg. in Secret. Brevium.

XXII. Benedicti XIII. literæ infirmantur, quibus Conventus Congregationis S. Sabinæ Provinciæ Lombardiæ Ordinis Prædicatorum Priori Provinciali subjiciebantur, data quoque Fratribus facultate ad alios Provinciæ ejusdem Conventus studiorum causa transeundi.

Innocentius XII. Constitut. dat. die 14. Junii 1695. Congregationem hanc erigens, eam Magistro Generali immediate subjectam voluit melioris disciplinæ servandæ causa, ac omnimodam Fratribus ademit facultatem ad alios transeundi Conventus, prout infra.

nt. die 2. ji Anno om 1731. ntif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

xordium.

Romanus Pontifex, ad Sacrarum Religionum & Congregationem salubrem directionem ac felicem progressum ex injuncto sibi Apostolicæ servitutis munere jugiter intendens, ea, quæ certis rationabilibus ex causis desuper a Prædecessoribus suis statuta comperit, ipsa subinde experientia suadente, ac majoribus de causis interdum immutat & revocat: aliasque in eis officii sui partes interponit, prout, rerum ac temporum qualitatibus debite pensatis; in Domino expedire arbitramur.

nnocent. I. erectas a S. Sabinæ Lombardia, ac S. Marci Rom. Provinci's ab ani Priorem Provinalium jurisdictione emit:

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster regularem disciplinam in Provinciis Lombardiæ & Romana Ordinis Fratrum Prædicatorum promovere: utque ad perfectam maturitatis frugem, adspirante superni favoris auxilio; provecta, Ecclesiam Domini uberioribus in dies bonorum operum fructibus lætificaret, Apostolica benignitate excolere cupiens, de tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum super disciplina Regulari ejusmodi deputatorum consilio, per suas in simili forma Brevis die 14. mensis Junii 1695. expeditas literas; diversos in eisdem literis expressos Conventus utriusque Provinciæ prædictæ; illorumque Fratres & personas cum omnibus & singulis eorum juribus; membris; & pertinentiis universis ab omni & quacumque jurisdictione, superioritate; correctione, visitatione, regimine, cura, & gubernio pro tempore existentium Priorum Provincialium Provinciarum Lombardiæ & Romanæ hujusmodi tam in spiritualibus quam in temporalibus perpetuo exemit; & plenarie liberavit: Ipsosque Conventus in duas novas prædicti Ordinis Congregationes, unam scilicet Sanctæ Sabinæ Lombardiæ, & alteram Sancti Marci Romanæ respective Provinciarum nuncupandas; quæ pro tempore quoque existenti Magistro Generali dicti Ordinis immediate subjacere deberent, itidem perpetuo erexit & instituit; in quibus quidem Conventibus; ad istas Congregationes sic erectas & institutas tunc spectantibus; & qui deinceps spectarent, Fratres omnes ad Regulæ; quam professi fuissent; præscriptum vitam instituere & componere; atque illa, quæ communem vitam, victum, & vestitum concernerent, juxta Concil. Trid. & rec. mem. Clementis PP. VIII. Prædecessoris itidem nostri decretorum tenorem fideliter & inviolabiliter observare omnino tenerentur: utrique vero Congregationi præfatæ de idoneo Vicario Generali ex Fratribus alicujus e Conventibus illius Congregationis, cui is præficiendus foret, qui illam adjuvante Domino prospere dirigere valeret, quique in Conventibus ejusmodi saltem per septennium exactæ regularis observantiæ specimen dedisset, &, quantum fieri posset, alicui ex illis præfuisset, ab ipso Magistro Generali de biennio in biennium provideretur; isque eamdem prorsus jurisdictionem & auctoritatem haberet in Conventus, & Fratres suæ Congregationis, quam secundum Apostolicas, ac dicti Ordinis Constitutiones habent Priores Provinciales in suis respective Provinciis: vetuitque, ne Fratribus Congregationum prædictarum facultas transeundi ad alios extra illos Conventus facile concederetur, & alias, prout uberius continetur in ejusdem Innocentii Prædecessoris literis, quæ plenariæ executioni successive demandatæ, & exacte observatæ fuerunt per spatium triginta & octo annorum, inde effluxorum, in utraque Congregatione præfata, quemadmodum in illa Sancti Marci etiam num accurate servantur: ex eo autem tempore satis omnibus notum perspectumque est, quantum antiqua regularis disciplina, quoad ea potissime, quæ communem Religiosorum vitam ab omni vel specie proprietatis plane alienam attinent; in utraque Congregatione hujusmodi cum non minori universi Ordinis prædicti decore, quam fidelium ædificatione, susceperit incrementi ac firmamenti. Postmodum vero piæ mem. Benedictus PP. XIII. etiam Prædecessor Noster, qui dictam Provinciam Lombardiæ, utpote in eorumdem Fratrum Prædicatorum Ordini, dum in minoribus constitutus esset, nomen dederat, ac Religionis moribus & institutis imbutus & enutritus fuerat, grata memoria, animoque prosequebatur, regularem observantiam in præfata Congregatione Sanctæ Sabinæ florere quidem agnoscens, sed per novam illam regiminis formam ab ipso Innocentio Prædecessore inductam, potius intra ejusdem Congregationis fines conclusam, quam ad totius Provinciæ Lombardiæ prætensæ utilitatem amplificatam fuisse reputans, ipsam Regularem observantiam ad universam Provinciam hujusmodi dilatandi desiderio; Conventus dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, eorumque Fratres denuo supposuit jurisdictioni; curæ, & potestati Prioris Provincialis Provinciæ Lombardiæ, ac si præfatæ Innocentii Prædecessoris literæ editæ non fuissent, & sicuti dicta Provincia Lombardiæ in plures Regiones; quas Quartarla appellant, partita reperitur; ac singulis Religionibus Vicarius præficitur, qui absente Priore Provinciali subjectis sibi Conventibus advigilet, prospiciatque; ita novam in eadem Provincia Regionem erigi mandavit, Sanctæ Sabinæ nomen retenturam; in qua Conventus ipsius Congregationis Sanctæ Sabinæ comprehenderentur, eique a dicto Priore Provinciali Vicarius præponeretur, variasque præscripsit Regulas; quas propagationi ejusdem observantiæ in tota Provincia hujusmodi accommodatas fore censuit: & inter alias; quod ubi in dicta nova Regione Sanctæ Sabinæ abundaret numerus Religiosorum studentium; ii in alios Provinciæ prædictæ Conventus literarum studiis destinatos per eumdem Priorem Provincialem mitti valerent, dummodo in hisce Conventibus vigeret observantia; per Congregationem disciplinæ Regulari præpositam approbata: quodque Fratres ipsius novæ Regionis in Priores; Lectores, Concionatores & Magistros Novitiorum in aliis

Designandoque a Magistro Gen. Vicario ex Fratribus e rumdem Congr. subjecit.

Statuta ab Innocentio PP. pro disciplina, ac regimine harum Congr. semper servata:

Ex illorum autem observantia magnum universo Ordini decus, & incrementum.

Bened. XIII. bene sibi visis ex causis Conventus Congregat. Lombardiæ Priori Provinciali subesse voluit.

ejuſdem Provinciæ Conventibus extra illam Regionem eligi, & ad alia ibidem munia aſſumi poſſent, ratus hoc modo priſcæ Regularis obſervantiæ ſpiritum ac cultum facilius per totam Provinciam diffuſum & auctum iri; & alias, prout in ipſius Benedicti Prædeceſſoris literis in pari quoque forma Brevis die 5. Junii 1726. deſuper emanatis, quorum perinde & priorum Innocentii Prædeceſſoris literarum hujuſmodi tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

Quale detrimentum ſtrictiori Congr. hujuſce diſciplinæ afferre poſſit Priorum Provincialium indulgentia.

§. 2. Cum autem, ſicut accepimus, pius ac laudabilis finis, quem unum & eumdem uterque laudatus Prædeceſſor ſibi propoſitum fixumque habuerunt, exactiſſimam nimirum diſciplinam Regularem in dicta Provincia Lombardiæ confovendi & propagandi, melius cumulatiuſque obtineri valeat ex iis, quæ per memoratum Innocentium Prædeceſſorem diſpoſita fuerunt nedum quia illa ejuſdem diſciplinæ augmentum in utraque Congregatione præfata egregie juviſſe, longa experientia edocuit; verum etiam, quia cum Superior commiſſi ſibi Gregis forma eſſe debeat, unde ſubditi normam vivendi ſumant, id ſane ſperari poteſt, ſi dicta Congregatio Sanctæ Sabinæ a Vicario ſuo Generali, qui arctius illius Inſtitutum profeſſus fuerit, prout antehac fiebat, gubernetur; ſecus vero ſi regatur per prædictum Priorem Provincialem, qui mitius Inſtitutum ſequitur, adeoque Religioſis ipſius Regionis Sanctæ Sabinæ aſſiduo ſeverioris vitæ exemplo non valebit prælucere; præterquam quod magis ad progreſſum diſciplinæ conferre dignoſcitur difficultas in permittendo Fratribus dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ egreſſum ex ipſa Congregatione ad formam literarum Innocentii, quam facultas in illis Benedicti Prædeceſſorum præfatorum eiſdem Fratribus attributa, libere tranſeundi ad alios dictæ Provinciæ Conventus pro exercendis ibidem Priorum, Lectorum, & aliis officiis, ubi illi, Reformatorum munere non fungentes, a Religioſis exigere, nec tenere poterunt; ut ſtrictiorem, quam profitentur, obſervantiam quoad vitam communem, abſtinentiam ab eſu carnium, jejunia, ſilentium, & id genus alia amplectantur, quinimo inde eveniret, quod Fratres dictæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, proprias ſui Inſtituti obligationes in alienis Conventibus adimplere non valentes, ab illo ſenſim ſine aliorum utilitate ac profectu deſciſcerent, ſicque cum totius Provinciæ detrimento antiquus diſciplinæ cultorum numerus potius imminueretur, quam augeretur: Quibus etiam accedit, quod enarrata Innocentii Prædeceſſoris diſpoſitio, illiuſque executio magis conformis conſentaneaque videatur menti præfatæ Congregationis, præpoſitæ eidem diſciplinæ Regulari, utpote quæ ad illam inſtaurandam, nullam aptiorem opportunioremque rationem ac methodum invenire potuit, quam deſtinando aliquot Conventus in ſingulis Provinciis Religioſorum Ordinum, in quibus Regulæ puritas, ac vita communis exacte retinerentur & ſervarentur; ac unde Religioſi ad alios Conventus, ubi talis diſciplina non vigeret, tranſire non poſſent; ſicuti ex decretis per ejuſmodi Congregationem, alias ſuper hac re editis, apparet.

Ac præſertim ſi Fratribus liberum ſit ad alios Provinciæ Conventus tranſire.

Benedicti PP. Literæ revocantur.

Hinc eſt, quod Nos præfatæ Congregationis Sanctæ Sabinæ, illiuſque Conventuum ac Fratrum felici proſperoque ſtatui & regimini, religioſæque paci & tranquillitati, quantum cum Domino poſſumus, ſalubriter providere cupientes, dictoſque Fratres ſpecialibus favoribus & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes & abſolutas fore cenſentes, præmiſſis aliiſque juſtis ac rationabilibus cauſis animum noſtrum moventibus; adducti, ac motu proprio & ex certa ſcientia ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſupradictas Benedicti literas cum omnibus & ſingulis in eis contentis, harum ſerie revocamus, viribuſque & effectu penitus & omnino vacuamus, illas vero Innocentii Prædeceſſorum; ac in eis pariter contenta quæcumque, prout eamdem Congregationem Sanctæ Sabinæ concernunt, confirmamus, approbamus, ac innovamus, atque eis inviolabilis & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus; necnon illa ad omnes & ſingulos Conventus, quos dicta Regio Sanctæ Sabinæ de præſenti complectitur & obtinet, & ſi quos alios ab ipſa Congregatione S. Sabinæ in futurum obtineri contigerit, extendimus & ampliamus.

Innocentianæ confi[rmantur], pri[ſtinoque ro]bori reſti[tuuntur].

Statuta i[n] hiſce Sancti[ſſi]mi D. N. Literis per[petuo obſer]vari præcip[iun]tur.

§. 3. Decernentes eaſdem præſentes literas, etiam ex eo, quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cujuſvis ſtatus, gradus, ordinis & dignitatis exiſtant; aliive quilibet, etiam ſpecifica & individua mentione & expreſſione digni, illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque cauſæ, propter quas ipſæ præſentes emanarint, ſufficienter adductæ, verificatæ & juſtificatæ fuerint, aut ex alia quantumvis legitima, juridica & privilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauſo, nullo unquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet etiam quantumvis magno & ſubſtantiali, individuamque expreſſionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controverſiam vocari, ad viam ſeu terminos juris vel Conſtitutionum dicti Ordinis reduci, aut adverſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, ſeu etiam motu, ſcientia & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, ſeu ſe juvare ullo modo poſſe; ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere; ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari, & ab eis reſpective inviolabiliter & inconcuſſe obſervari & adimpleri; ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac dictæ S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet, quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, ſublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quibuſcumque no[n] obſtantibus.

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon omnibus & ſingulis, quæ in eiſdem Innocentii Prædeceſſoris literis conceſſa ſunt, non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Fides Tra[n]ſumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut ipſarum præſentium literarum tranſumptis ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, &

ſigillo

figillo perfonæ in ecclefiaftica dignitate conftitutæ munitis, eadem prorfus fides ubique locorum habeatur, quæ ipfis præfentibus haberetur, fi forent exhibitæ vel oftenfæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub annulo Pifcatoris die 2. Maji 1731. Pontificatus noftri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXIII. Conceduntur Privilegia Cappellanis Communibus Sanctitatis Suæ.

Huic fimiles funt Conftitut. a Prædeceſſoribus Pontificibus editæ, ad fuæ Cappellæ Cappellanos ornandos privilegiis.

Dat. die 18. Maji 1731. Pont. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

GRata familiaritatis obfequia, quæ dilecti filii Francifcus Velli Præneftin. Bafilicæ S. Petri de Urbe Clericus beneficiatus, Philippus Vinciguerra Romanus Sæcularis, & Collegiatæ Ecclefiæ Sancti Angeli in Foro Pifcium etiam de Urbe Canonicus, Joannes Decius Soran., Dominicus Antonius Carlucci Perufin., Francifcus Feliciani pariter Romanus, Francifcus Xaverius Brunetti Senogallien. Civitatis, vel Diœcefis, Presbyteri, moderni Cappellæ Noftræ Pontificiæ Cappellani, familiares Noftri, Nobis & Apoftolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc folicitis ftudiis impendere non defiftunt, necnon vitæ ac morum honeftas, aliaque laudabilia probitatis & virtutum merita, quibus eorum perfonas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum teftimoniis, juvari percipimus, Nos inducunt, ut illis reddamur ad gratiam liberales. Hinc eft, quod Nos volentes illas fpecialibus favoribus & gratiis &c.

Quæ fequuntur lege in laudatis Conftitutionibus.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die 18. Maji 1731. Pontificatus Noftri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXIV. Confirmatur Decretum Magni Magiftri, & Confilii Hofpitalis S. Joannis Hierofolymitani, quo nonnulla ftatuuntur ad abufus tollendos in exmutitione Commendarum ejufdem Ordinis, earumque conceffione.

Dat. die 18. Maji 1731. Pont. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

MIlitantis Ecclefiæ regimini divina difpofitione præfidentes, illa, quæ pro felici, & proficua Dignitatum, & Munerum ecclefiafticorum quorumcumque, & præfertim Ordinum Militarium, egregiam Reipublicæ Chriftianæ operam navantium, provifione, ac præcavendis litibus & controverfiis, quæ fuboriri poffent, provide prudenterque declarata & decreta fuiffe nofcuntur, ut firma atque illibata permaneant, Apoftolici muniminis Noftri præfidio, cum id a Nobis petitur, libenter conftabilimus.

Caufæ editi Decreti a Confilio Hofpitalis &c.

§. 1. Exponi fiquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Magnus Magifter, & Confilium Hofpitalis Sancti Joannis Hierofolymitani, quod ipfi ad tollendos abufus, qui introducti fuerant in provifionibus Dignitatum & Præceptoriarum feu Commendarum dicti Hofpitalis, de quibus aliqui ftatim poft fmutitionem, quæ aliud non eft, quam pura nominatio, fibi jus effe difponendi, feu novam fmutitionem petendi in cafu obitus feu ceffionis, aut refignationis nominatorum, exiftimabant, etiamfi jus ftabile in illis minime acquifiviffent, adeoque ob defectum eorumdem nominatorum ante collationem, feu adjudicationem Dignitatum & Præceptoriarum feu Commendarum hujufmodi, fic fmutitarum, uti vacantes confiderari nequirent, noviffime declarationem & decretum, nemine difcrepante, ediderunt, tenoris fequentis videlicet -- Fr. Dominus Antonius Manuel de Vilhena &c. Magifter &c. Notum facimus & atteftamur; qualiter infrafcriptum Decretum extractum fuit ex libro Conciliorum in Cancellaria Noftra confervat., cujus tenor &c. -- Die 15. menfis Martii 1730. *ab Incarnatione* -- Eminentiffimus & Reverendiffimus D. Magnus Magifter, & Ven. Confilium juftis de caufis moti, ac menti ftatutorum, & ordinationum Capitularium inhærentes; cum fuffragiorum fcrutinio, nemine difcrepante; declaraverunt & decreverunt, ut quotiefcumque in Venerandis Linguis, vel Prioratibus ad exmutitionem alicujus Dignitatis vel Commendæ, favore Fratris Antiani capacis ob concurrentium pluralitatem deventum fuit, ad novam Dignitatis feu Commendæ hujufmodi exmutitionem nullo quæfito colore, ingenio, vel caufa procedi nequeat: Nec aliqui ad illius refignationem ab Eminentia Sua admitti valeat; quin potius alteri ex concurrentibus per Venerandum Concilium adjudicata extiterit; & fubinde per illius ceffum vel deceffum, five privationem vacaverit; tunc enim, adepto fcilicet certo titulo, novam veramque vacationem induci, ac novæ exmutitioni locum effe dixerunt, ficque, & non aliter fervari mandaverunt. -- Et quia ita fe habet veritas &c. Datum Melitæ in Conventu noftro die 15. menfis Martii 1730. Reg. in Cancellaria &c. Bajulivus Frater Emanuel Pinto Vice-Cancellarius -- Loco ✠ figilli magiftralis --. (Decretum Confilii.)

§. 2. Cum autem, ficut eadem expofitio fubjungebat, dicti Exponentes, declarationem & decretum prædicta, quamvis æquiffima, ac infimul etiam valida, & inviolabilia, utpote ftabilimentis & ordinationibus Capitularibus conformia fint, nihilominus illa ad majorem cautelam, vim & fecuritatem ad ejufmodi abufus eradicandos Apoftolicæ confirmationis Noftræ robore communiri fummopere defiderent; Nos Magnum Magiftrum, & Confilium prædictos fpecialibus favoribus & gratiis profequi volentes, & eorum fingulares perfonas a quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & interdicti, aliifque ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occafione vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatæ exiftunt, ad effectum præfentium dumtaxat confequendum, harum ferie abfolventes, & abfolutas fore cenfentes, fupplicationibus eorum nomine Nobis fuper hoc humiliter porrectis inclinati, declarationem & decretum Magni Magiftri, & Confilii prædictorum, facta ut præfertur, cum omnibus & fingulis in eis expreffis, auctoritate Apoftolica tenore præfentium confirmamus & approbamus, illifque inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & fingulos juris & facti defectus, fi qui defuper quomodolibet intervenerint, fupplemus. (Magni Magiftri ac Confilii expoftulatio pro Decr. hujus Apoftolica affequenda confirmatione. — Quæ eis conceditur.)

§. 3. Decernentes eafdem præfentes literas femper firmas, validas, & efficaces exiftere & fore, fuofque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere; ac illis, ad quos fpectat, & pro tempore fpectabit, in omnibus & per omnia pleniffime fuffragari, & ab eis refpective inviolabiliter obfervari; ficque in præmiffis per quofcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caufarum Palatii Apoftolici Auditores, (Sicque femper ubique fervari præcipitur.)

ac Magnum Magistrum, & Consilium, aliaque Tribunalia quæcumque Hospitalis prædicti, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon dictorum Hospitalis Linguarum, & Prioratuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac ordinationibus Capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Maji 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXV.

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis Episcoporum & Regularium, Procuratori Provinciæ Sancti Saturnini Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, concedens Institutionem Collegii Missionariorum ejusdem Ordinis in Conventu Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Ussellen. Diœcesis.

Dat. die 21. Maji 1731 Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Per Provincialem hujusce Provinciæ expostulata Collegii institutionis confirmatio.

NUper pro parte dilecti filii Bonaventuræ a Mirabili, Ministri Provincialis Provinciæ Sancti Saturnini in Sardinia Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, Nobis exposito, quod ipse ex unanimi totius Diffinitorii ejusdem Provinciæ consensu, Conventum Sanctæ Luciæ Oppidi Sancti Gavini Ussellen. Diœcesis signandum decreverat, ut juxtà indulta Apostolica, & normam a fe. re. Innocentio Papa XI. prædecessore Nostro præscriptam, Collegium Missionariorum Fratrum dictæ Provinciæ inibi institueretur, magnum inde sperans animarum fructum & emolumentum; ideoque tam suo, quàm commissæ sibi Provinciæ nomine Nobis supplicato, ut Collegium hujusmodi institutionem permittere, ac desuper beneplacitum Nostrum concedere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos supplicem libellum, Nobis super præmissis porrectum, infrascriptæ Congregationi Cardinalium remisimus; Ipsa vero Congregatio Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster supplices preces benigne remisit, attenta relatione Procuratoris Generalis, ac re undique mature discussa, referente Eminentissimo Cardinali Belluga Ponente, benigne decrevit pro gratia, servatis tamen dispositis in Brevibus Ven. Innocentii XI. super fundatione Collegiorum Missionum, & fa. me. Benedicti XIII. incipien. *Nuper pro parte &c.* die 6. Septembris 1728., & Decreto ipsius Sacræ Congregationis diei 24. Januarii 1727. Romæ die 6. Aprilis 1731. I. A. Card. Davia. A. Archiepiscopus Petren. Secretarius. Loco ✠ sigilli.

Supplex Libellus S. Congregat. Episc & Regul. remissus.

Congregationis Decretum.

§. 1. Cum autem, sicut dictus Bonaventura Minister Provincialis Nobis denuò exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri plurimum desideret, Nos ipsum Bonaventuram Ministrum Provincialem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Confirmatur.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum; etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVI.

Confirmatur Decretum Capituli Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, Excalceatorum nuncupatorum super separatione & dismembratione decem Conventuum a Provincia Romana, illorumque erectione in novam Provinciam Ferrariæ & Piceni nuncupandam, cum omnibus privilegiis &c. ac creatione novi officii Secretarii Diffinitorii, & Capituli Generalis.

Dat. die 21. Maji 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus modernus Procurator Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, Discalceatorum nuncupatorum, quod in proximo præterito Capitulo Generali in hac alma Urbe Nostra sub præsidentia dilecti filii Nostri Josephi Renati S. R. E. Presbyteri Cardinalis Imperiali nuncupati, dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, celebrato, a Diffinitorio Generali ipsius Congregationis ob justas & graves ratio-

nes

nes ad instantiam Prioris Provincialis Provinciæ Romanæ, ejusque Definitorii Provincialis, ab hac Provincia decem Conventus in Ducatu Ferrarien., Piceno, & in Civitate Adriæ positi, qui cum aliis decem in Urbe prædicta, Tuscia, Umbria, & Latio respective sitis, eamdem Provinciam Romanam constituebant, sejuncti & separati, & in unam novam Provinciam Congregationis hujusmodi Ferrariæ & Piceni nuncupandam, quæ omnibus gratiis, facultatibus, & privilegiis, aliis Provinciis prædictæ Congregationis competentibus, frui & gaudere debeat, erecti fuerunt; & insuper in eodem Definitorio Generali decretum fuit, quod imposterum præter octo Officiales Generales memoratæ Congregationis unus novus Officialis Generalis addatur, qui sit Secretarius Definitorii, & Capituli Generalis, assumendus pro hac prima vice a dicta nova Provincia Ferrariæ & Piceni, & subinde successive ab aliis Provinciis: reservato desuper in omnibus Nostro, & hujus S. Sedis beneplacito; & alias, prout plenius continetur in ipsius Definitorii Generalis decreto, tenoris qui sequitur videlicet - Ad humillimas preces Patris Provincialis, ejusque Definitorii Provinciæ Romanæ, petentium ex viginti Conventibus hinc inde dispersis, multumque ad invicem distantibus, quibus ad præsens integratur dicta Provincia Romana, pro feliciori ejusdem regimine, Conventuum minori dispendio, Religiosorumque quiete, aliisque urgentibus causis, disjunctis ac dismembratis decem Conventibus, sitis in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & Civitate Adriæ, aliam institui novam Provinciam, nuncupandam Ferrariæ & Piceni, separatam a dicta Provincia Romana, remanenda ex aliis decem Conventibus, nempe duobus Romanis, tribus in Tuscia, duobus in Umbria, necnon Circuli S. Gregorii, & Frusinonis: Super quibus PP. Definitorii Generalis, mature perpensis adductis rationibus, & consideratis considerandis, Ad majorem Dei gloriam decreverunt, ut infra, reservato tamen super omnibus & singulis beneplacito Apostolico, videlicet: Quod deinceps Conventus Sancti Josephi Ferrariæ, SS. Augustini & Mauri Comacli, S. Joannis Bondeni, S. Laurentii Aquævivæ, S. Mariæ Misericordiarum Firini, Sancti Angeli Custodis Asculi, S. Joseph Maceratæ, S. Nicolai Laureti, S. Augustini Oppidi S. Martini, & Sancti Spiritus Adriæ sint separati, sicut de facto separant & dismembrant a decem Conventibus supra indicatis Provinciæ Romanæ; Et præfati decem Conventus nominatim expressi in Ducatu Ferrariensi, Piceno, & Adriæ erigantur, sicut de facto erigunt, in novam Provinciæ nuncupandam Ferrariæ & Piceni, dismembratam & separatam a prædicta Provincia Romana cum omnibus gratiis, privilegiis, & facultatibus, aliis respective Provinciis competentibus: & præcipue, ut regatur a suo particulari Provinciali contradistincto a Provinciæ Romanæ, eligendo postquam Sanctissimus dignabitur præfatam dismembrationem & institutionem novæ Provinciæ auctoritate Apostolica approbare & confirmare, a Diffinitorio Generali una cum quatuor Definitoribus Provincialibus, septimo Vocali, & Secretario pro hac prima vice duraturis usque ad primum Capitulum Provinciale; Imposterum vero a Capitulo Provinciali, vel Definitorio Provinciali respective. Cui Provinciali pro tempore Ferrariæ & Piceni, competat jus congregandi Capitulum Provinciale in aliquo Conventu suæ Provinciæ, a Definitorio Provinciali deputando: necnon Definitorium Provinciale convocare: ad Capitulum Generale cum duobus discretis Generalibus, in Capitulo Provinciali electis, suffragaturus accedere: aliaque omnia peragendi, quæ aliis Provincialibus competunt. Cæterum PP. Definitorii volunt & declarant, Provinciam Romanam licet segregatam a præfatis decem Conventibus, remanere cum suis privilegiis, juribus, & pertinentiis, sine ullo præjudicio, ac si supradicta separatio facta non fuisset. Et ut pro bono pacis & justitiæ in electione Officiorum Generalium æquitas servetur, reservato pariter beneplacito Apostolico, PP. Definitorii Generalis decernunt, ut in futurum præter octo Officiales Generales Congregationis, videlicet Vicarium Generalem, Procuratorem Generalem, quatuor Diffinitores Generales, & duos Visitatores Generales, alter Officialis Generalis novus superaddatur, qui sit Secretarius Diffinitorii, & Capituli Generalis, cum voto in Capitulo Generali, & loco præcedentiæ ante Secretarium Generalem, & Socium Vicarii Generalis, seu Socii Vicarii Generalis; ita tamen, ut in hac prima electione assumatur ex Provincia noviter erecta Ferrariæ & Piceni, & deinceps ex aliis ad præscriptum Turni renovandi cum inclusione memoratæ novæ Provinciæ: Declarantes tamen, Officiales præsentes, Priores scilicet, Superiores, & cæteros Officiales ad præsens existentes in Conventibus, sæpedictæ novæ Provinciæ assignatis, usque ad primum Capitulum Provinciale post biennium celebrandum in eorum respective Officiis permanere: Tribuentes plenam facultatem prædicto Definitorio Generali annuali celebrando, cætera disponendi & stabiliendi, quæ in Domino judicaverint expedire, ad quamlibet confusionem removendam, tam in assignandis Religiosis sive Sacerdotibus sive Clericis sive Conversis pro utraque Provincia sufficientibus, quam in aliis quibuscumque, quæ ad stabilimentum, & quietem earumdem proficere possint; Quod totum fuit per vota secreta, nemine discrepante, approbatum: Fr. Joseph Maria a S. Paula Vic. Generalis: Fr. Eustachius a S. Martino Secretarius Generalis.

Per Diffinitorium Generale decem Conventus a Provin. Rom. sejuncti:

Novaque Ferrariæ & Piceni Provincia constituta.

Novumque Secret. Definitorii, & Capituli Generalis creatum officiū.

Decret. Diffinitorii Gen.

Conventus novam Provinciam constituentes.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Procurator Generalis præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuentes, eumque specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, separationem & dismembrationem prædictorum decem Conventuum a Provincia Romana, & erectionem in novam Provinciam Ferrariæ & Piceni nuncupandam, a prædicto Capitulo Generali factas, ut præfertur, expeditumque desuper illius decretum præinsertum cum omnibus & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Præterea primo proximo Definitorio Generali, in Conventu Jesus Mariæ de eadem Urbe habendo, pro hac prima vice Priorem Provincialem novæ Provinciæ Ferrariæ & Piceni hujusmodi eligendi, seu præsentem Provincialem Provinciæ Romanæ, ejusque Secretarium Provincialem natione Ferrarienses transferendi; necnon quatuor Definitores Provinciales, & septimum vocalem Definitorii Provincialis pariter eligendi, aliasque dispositiones & ordinationes

Procuratoris ejusdem expostulatio pro Apost. obtinenda confirmatione.

Quæ conceditur.

tiones utiles & necessarias pro stabilienda dictæ novæ Provinciæ quiete, faciendi, plenam & amplam facultatem auctoritate & tenore prædictis concedimus & impartimur;

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ Romanæ ac Congregationis & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 21. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXVII. Confirmatur quædam Constitutio circa publicum Archivum Regiminis Bononien. cum declaratione, quod Ecclesiastici Sæculares & Regulares, ac singuli totius Legationis Notarii, sub eadem comprehendantur.

Dat. die 23. Maji 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Constit. pro bona Archivi directione a Card. de Abdua editum.

ALias pro parte dilectorum filiorum Virorum Reformatorum status libertatis Civitatis nostræ Bononien. fel. rec. Benedicto XIII. Prædecessori Nostro exposito, quod cum dudum bon. mem. Ferdinandus, dum viveret, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis de Abdua, in Civitate & Comitatu Nostris Bononien. Sedis Apostolicæ tunc temporis de Latere Legatus, ad tollendos multiplices abusus, qui in publicum ejusdem Civitatis Archivum irrepserant, novam pro bona ipsius Archivi directione edidisset constitutionem, illi hac in re assentientibus exponentibus prædictis, qui, ut Constitutio hujusmodi omnes & singulas personas, Legationi Bononien. subjectas, arctius ligaret, a rec. mem. Clemente Papa XI. Prædecessore Nostro postulaverant, quatenus illam Apostolicæ confirmationis præsidio roborare dignaretur; verum, quia tali confirmationi se se opposuerat Collegium Tabellionum seu Notariorum publicorum dictæ Civitatis, qui sua privilegia & prærogativas exinde lædi causabantur, memoratus Clemens Prædecessor Congregationem particularem trium dilectorum etiam filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, ut eamdem Constitutionem illiusque tenorem examinarent, ac jura Collegii eorumdem Tabellionum audirent, deputasset: dictique Prælati post nego-

Propugnante Tabellionum Collegio.

Clemens XI. Particularis Congr. commisit examini:

Respondit que Congregatio, approbari posse Constitutionem cum nonnullis modificationibus.

tium mature discussum censuissent; ac ipsi Clementi Prædecessori retulissent, Constitutionem prædictam approbari posse cum certis tamen declarationibus & modificationibus; quæ utpote, ejusdem Constitutionis destructivæ, dictis Exponentibus haud acceptæ probatæque fuerant: interimque enarrati abusus magis in dies invalescerent, propterea quod præfata Constitutio minime observaretur; Ven. Fr. noster Thomas Episcopus Prænestin. dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Ruffus nuncupatus, dum Legati hujusmodi munere in eisdem Civitate & Comitatu Bononien. fungebatur, Constitutionem prædictam ita reformare, moderari, ac temperari studuerat, ut Collegio eorumdem Tabellionum quæcumque quærendi & reclamandi occasio tolleretur, prout re ipsa præstiterat, Constitutionem prædictam subinde approbante, atque per publicum Instrumentum acceptante Collegio dictorum Tabellionum: & in eadem expositione subjuncto, quod, cessante tunc quacumque oppositione & contradictione, supradicti Exponentes Constitutionem hujusmodi Apostolicæ confirmationis robore muniri desiderabant: Ipse Benedictus Prædecessor, supplicationibus eorumdem Exponentium, sibi super hoc humiliter porrectis, inclinatus, per suas in simili forma Brevis die 26. Januarii 1729. expeditas literas prædictam Constitutionem a præfatis Ferdinando editam, & Thoma Episcopo, Cardinalibus & Legatis, reformatam, toto illius tenore in eisdem suis literis inserto, auctoritate Apostolica approbavit & confirmavit, & alias, prout in dictis Benedicti Prædecessoris literis uberius continetur.

Eamdem itaque modificatam.

Bened. XIII. confirmavit.

§. 1. Cum autem, sicut iidem Viri Reformatores nobis nuper exponi fecerunt, per Clerum Sæcularem & Regularem prædictæ Legationis, ac Notarios Curiæ Archiepiscopalis Bononien. varia postmodum circa eorum in ejusmodi Constitutione comprehensionem promota fuissent dubia; dicti vero Exponentes, ut hoc novum impedimentum, quod præfatæ Constitutionis executioni objiciebatur, amoverent, denuo recursum habuerint ad eumdem Benedictum Prædecessorem, a quo ipsi Congregationi particulari Prælatorum committi obtinuerunt, ut citatis prius Clero ejusmodi aliisque oppositoribus, cognoscerent: Num illi sub dicta Constitutione, Apostolica auctoritate, sicut præmittitur, confirmata, comprehenderentur, nec ne? Et quia prædicti Prælati, durante reliquo tempore Pontificatus ejusdem Benedicti Prædecessoris, insimul convenire nequiverant, hujus quæstionis examen per Nos quoque remitti impetrarint dictæ Congregationi Prælatorum, qui post rem accurate discussam animi sui desuper sententiam novissime protulerunt, cupiantque Exponentes prædicti Constitutionem hujusmodi, quam bono publico imprimis necessariam ac utilem arbitrantur, plenariæ tandem executioni demandatum iri: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratæ Congregationis particularis Prælatorum, qui partes tam verbo quam scriptis plene & diligenter audiverunt, consilio prædictam Constitutionem, ut præfertur, confirmatam,

Orta postmodum super ejus observantia dubia,

Idem Pontifex Congregationi commisit examinanda.

Sed nondum expensa iterum SS.D.N. examini subjecit:

Declaratio, quod sub dicta Constitu-

...one Ecclesiastici quicumque, & Notarii comprehendantur.

confirmatam, Ecclesiasticos tam Sæculares quam Regulares dictæ Legationis Bononien., & quoscumque Notarios, etiam Curiæ Archiepiscopalis comprehendere, eadem auctoritate tenore præsentium decernimus & declaramus; ita tamen, ut ad normam resolutionis die 31. Julii 1711. a dicta Congregatione particulari Prælatorum captæ, ubi agitur de personis Ecclesiasticis, ipsi Constitutioni contravenientibus, firma semper remanente nullitate præscripta in ejusmodi Constitutione in casu defectus Archiviationis, Ven. Frater modernus, ac pro tempore existens, Archiepiscopus Bononien. procedat ad alias pœnas, inflictas in prædicta Constitutione, cum hoc, quod applicatio pœnarum fiat semper favore Archivii præfati, prout in eadem Constitutione demandatur, excepta tamen jurisdictione Commissarii in ipsa Constitutione statuta, in qua idem Archiepiscopus se ingerere non possit.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes quoque, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos & quoscumque alios, qualibet præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Jesu, & Institutorum, ac quibuslibet aliis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, ac exemptionibus & immunitatibus, etiam in corpore juris clausis, quibusvis generaliter vel specialiter concessis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 23. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

[L]XXVIII.

Patribus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum Recollectorum, qui saltem per biennium Hispanicam vel Lusitanicam vel Indicam Provincias Vicarii Provincialis munere fungentes gubernarint, conceditur Provinciæ Patres appellari: iisdemque, quibus isti gaudent, frui prærogativis ac præeminentiis.

Quæ hac super re statuerat Urbanus VIII. anno 1633. die 3. Decembris, legere est ex ipso harum Literarum contextu.

Dat. die 29. Maji 1731. Pont. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expostulatio Procuratoris Generalis, seu facti series.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Dufflos, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum & Recollectorum, quod in Provinciis Excalceatorum dicti Ordinis ad Hispaniam, Lusitaniam, & Indicas Nationes pertinentibus, ii, qui Vicarii Provincialis munere functi sunt, titulo & præeminentiis Patrum Provinciæ minime gaudent; ideoque fel. rec. Urbanus PP. VIII. Prædecessor Noster per quasdam suas desuper in simili forma Brevis die 3. Decembris 1633. expeditas literas, quarum initium: *Religiosos viros &c.* nullum in prædictis Provinciis præeminentiis hujusmodi, nisi qui Minister Provincialis fuerit, frui & gaudere declaravit; & antea idem Urbanus Prædecessor per alias pariter suas literas in simili forma Brevis, die 13. Augusti 1625. emanatas, quæ incipiunt: *Creditum humilitatis &c.* facultatem liberam Superioribus Generalibus concessit, ut in casu vacationis Ministeriatus Provincialis in primo anno sui officii, vel iterum convocarent Capitulum pro electione novi Ministri, qui triennium absolveret, vel per Deputatos Vocales Vicarium Provincialem eligi curarent, qui pariter per residuum triennii cum omnibus facultatibus & oneribus Ministri Provincialis, solo nomine deficiente, gubernarent, & hæc secundo dictæ Urbani Prædecessoris literæ ad evitandas expensas necessario faciendas, si intra annum duo Capitula Provincialia celebrarentur, jam regulariter servantur; & alias, prout in binis ejusdem Urbani Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius dicitur contineri. Quare prædicti Vicarii Generales revera onus Ministeriatus portant non secus, ac si essent Ministri aliquando per biennium, quinimo & per fere triennium, ut recens in Provincia Sancti Gabrielis, & in illa Sancti Josephi ejusdem Ordinis accidisse memoratur, decedente in prima Ministro Provinciali infra mensem, & in secunda, Provinciis, infra semestre ab electione respective, quin præmium ob solum nominis defectum reportent.

Urban. VIII. declar. nullum in supradictis Provinciis præeminentiis Provinciæ frui posse nisi fuerit Minister Provincialis. Insuper, ut vacante primo anno sui officii Ministeriatu Provinciali, Vicarius Provinc. per Vocales eligeretur.

Vicarii Generales revera onus portant Ministeriatus.

Expostulatio præsens.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Gildardus, considerans congruum esse, ut qui pares sunt onere, pares sint & honore, nomine etiam dictarum Provinciarum, prædictas Urbani Prædecessoris literas, ut eis non obstantibus, illi tantum Vicarii Provinciales, qui ultra biennium Provinciam gubernarunt, vel imposterum gubernaverint, titulo & præeminentiis Patrum Provinciæ, post eos vero, qui Ministri Provinciales ante vel post eorum Vicariatum fuerint, gaudere debeant per Nos moderari, & concedi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dicti Gildardi votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui referente dilecto filio nostro Ludovico ejusdem S. R. E. Cardinale Belluga nuncupat. rem undique mature discusserunt; consilio, ut Patres, qui saltem per biennium Provinciam uti Vicarii Provinciales gubernarunt, completo officio vocentur, & Patres Provinciæ sint, cum prærogativis, quibus isti gaudent, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & statuimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Concessio per SS. D. N de qua supra

§. 2. De-

Clausulae.

§. 2. Decernentes pariter, ipsas praesentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praedictis Urbani Praedecessoris literis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciarum & Ordinis praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Maji 1731. Pontificatus nostri anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXXIX.

Ducatus Parmae & Placentiae cum utili Dominio ad Sedem Apostolicam cum omnibus juribus, pertinentiis &c. devolutus declaratur, quatenus ex Henrichetta, ejusdem Ducatus Ducissa, masculina proles non nascatur: vel nata, deficere contingat &c.

Dat. die 20. Junii 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Ducatus Parmae & Placentiae Farnesiae Domui in Feudum masculinum datus;

CUm bon. mem. Antonius Farnesius, ultimus, dum viveret, Parmae & Placentiae Dux, nulla relicta prole masculina, sed dilecta in Christo filia Nobili Muliere Henrichetta Estensi conjuge sua, Parmae & Placentiae Ducissa vidua, utero, sicut accepimus, gerente, ab humanis non ita pridem decesserit; incertum autem sit, an ipsa Henri hetta Ducissa virilis sexus prolem, quae in ejusmodi Ducatu Parmae & Placentiae, juxta legem Investiturae de eo, Domui Farnesiae in Feudum masculinum a fel. rec. Paulo Papa III. Praedecessore Nostro, & Sede Apostolica concessae, succedere valeat, in lucem sit editura; Nos ejusdem Sedis juribus ac rationibus pro commissa Nobis coelitus Apostolici ministerii sollicitudine in omnem eventum mature salubriterque prospicere volentes: tametsi, ut omnibus notum ac perspectum est, probe sciamus, quod si proles mascula non nascatur, vel nata postmodum deficiat, praefatus Ducatus Parmae & Placentiae cum omnibus ejus Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, jurisdictionibus, juribus, annexis, connexis, & dependentiis universis, de quibus dicti Antonius Dux & Domus Farnesia ab ipso Paulo III., aliisque Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostris, & hac Sancta Sede, investiti fuerunt, seu illos & illa a Sede praedicta in feudum masculinum hujusmodi tenuerunt & habuerunt, ad eamdem Sedem & Cameram Apostolicam, tum ex forma supradictae Investiturae seu aliarum Apostolicarum concessionum de eis factarum, tum vigore Constitutionum Sancti Pii V. quarto Kalendas Aprilis anno Incarnationis Dominicae MDLXVII. Pontificatus sui anno secundo, aliorumque itidem Praedecessorum Nostrorum successive editarum, eo ipso revertatur & revertantur, ac devolvatur & devolvantur, utileque eorum dominium cum directo consolidetur, etiam absque alia ulteriore pro parte dictae Sedis acceptatione, declaratione, ac possessionis apprehensione, prout disponitur in praefatis Constitutionibus, ad quas in omnibus & per omnia relationem haberi volumus: Nihilominus pro potiori cautela, juraque juribus addendo, ac memoratis Constitutionibus inhaerendo, si, & quando prolem masculinam ejusmodi non nasci, vel natam postmodum deficere contingat, praedictum Ducatum Parmae & Placentiae cum Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, membris, jurisdictionibus, juribus, annexis, connexis, ac dependentiis praefatis, ex nunc prout ex tunc ad eamdem Sedem Apostolicam reversum & reversa, devolutum & devoluta, ac utile eorum Dominium cum directo consolidatum esse auctoritate Apostolica tenore praesentium decernimus & declaramus, ac reversionem, devolutionem, utilisque cum directo Dominio consolidationem ejusmodi acceptamus; Mandantes propterea ex nunc pariter, prout ex tunc, omnibus & singulis dicti Ducatus Parmae & Placentiae Communitatibus, Universitatibus, Gubernatoribus, Praetoribus, Magistratibus, Capitaneis, Castellanis, caeterisque Officialibus, ac universis tam Laicis quam Ecclesiasticis, Saecularibus & Regularibus personis cujuscumque Dignitatis, etiam Episcopalis, ac status, ordinis, & conditionis existentibus, & quavis auctoritate, potestate, aut munere fungentibus, in virtute Sanctae Obedientiae, ac sub indignationis Nostrae, aliisque a jure & Apostolicis Constitutionibus inflictis poenis, ipso facto per transgressores incurrendis, ut eo casu eveniente, neminem alium, quam Nos seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, ac Sedem praefatam, in suum, ac dicti Ducatus Parmae & Placentiae verum legitimum ac absolutum Dominum agnoscant, agnoscereve audeant vel praesumant: Nobisque dumtaxat, seu eidem Pontifici pro tempore existenti, ac Sedi Apostolicae, uti fideles decet subditos, nec cuiquam alteri, pareant & obediant; nullatenus attentis omnibus iis, quae nulliter, injuste, ac de facto in contrarium hactenus attentata fuerunt, & forsan in posterum per quemcumque quomodolibet attentari possent. Quocirca dilecto filio Nostro Georgio Spinulae Tituli Sanctae Agnetis S. R. E. Presbytero Cardinali Sanctae Agnetis nuncupato, moderno, seu pro tempore existenti in Civitate & Comitatu Bononien. Nostro, & dictae Sedis de Latere Legato, ultra facultates, ipsi Georgio Cardinali quoad eumdem Ducatum per Nos alias concessas, quas firmas & salvas esse volumus, & ad pro tempore existentem Legatum hujusmodi tenore praesentium extendimus; harum serie auctoritate praefata committimus atque injungimus; quatenus ipse in eventum hujusmodi, insistendo pro jurium Apostolicorum tuitione ac conservatione eatenus in dicto Ducatu gestis, per se vel per dilectum filium Magistrum Jacobum Oddum Nostrum itidem, & ipsius sedis Notarium Protonotarium nuncupatum de numero participantium, ac in eodem Parmae & Placentiae Ducatu Commissarium, seu alium vel alios ab eis deputandum vel deputandos, pro uberiori similiter cautela, corporalem, realem, & actualem possessionem Ducatus, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, locorum, caeterorumque praefatorum, Nostro, seu Romani Pontificis pro tem-

Ipso jure ad Sedem Apostolicam devolutus, quatenus ex ultimi Ducis Vidua mascula proles non nascatur.

Pro potiori cautela adjecta hujusmodi conditione acceptatur.

Mandatum Ducatus ejusdem Vassallis, ut eo eveniente casu neminem praeter Sedem Apost. in Dominum agnoscant &c.

Commissio Bononien. Legato de possessione capienda.

pore

pore existentis, Sedis, & Cameræ Apostolicæ; ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ nomine absque mora apprehendat, & apprehensam retineat: & quoslibet actus possessorios, necnon in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, aliisque prædictis quamcumque jurisdictionem civilem, criminalem, & mixtam exerceat; Nos enim eidem Georgio Cardinali, seu pro tempore existenti Legato, præmissa, ac alia omnia & singula, quæ ea occasione quoquomodo necessaria & opportuna fore duxerit, etiamsi talia forent, quæ specialem, specificam & expressam requirerent mentionem, faciendi, gerendi, & exequendi, ac in Ducatu, Civitatibus, Oppidis, Terris, locis, & aliis præfatis, ultra illas jam concessas & extensas, ut præfertur, omnibus quoque & singulis facultatibus, gratiis, & indultis, quæ in aliis Status Ecclesiastici Provinciis, seu ditionibus, existentibus dictæ Sedis de Latere Legatis competunt, ac quibus ipsi Legati potiuntur, utendi, plenam liberam ac omnimodam auctoritatem & potestatem impartimur; Reservantes cæteroquin Nobis, & eidem Sedi, ea deinceps circa prædictum Parmæ & Placentiæ Ducatum statuere, quæ adhibita prius cum Venerabilibus Fratribus Nostris ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus desuper deliberatione matura, Sedis præfatæ rationes statuenda postulaverint.

Clausulæ.

§. 1. Non obstantibus rec. mem. Pii Papæ IV. Prædecessoris quoque Nostri de gratiis qualecumque interesse, dictæ Cameræ concernentibus, intra certum tunc expressum tempus in eadem Camera præsentandis, ac registrandis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus; necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Junii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

XL.

Moderato Mandato Benedicti XIII. super Cantu Gregoriano, quo Fratres totius Ordinis Minorum S. Francisci Excalceatorum, & Recollectorum illius vigore uti deberent, Fratribus Provinciæ Hispaniarum, & Indiarum Cantu simplici uti conceditur, dummodo in tota Provincia uniformis sit Cantus.

Dat. die 12. Julii 1731. Pont. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gildardus Dufflos, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Excalceatorum, & Recollectorum nuncupat. Familiæ Ultramontanæ, quod alias, nempe anno 1727. postquam tunc existens Minister Generalis dicti Ordinis per suas Enciclicas ad universum Ordinem directas de consilio fel. re. Benedicti XIII. Prædecessoris Nostri ordinaverat, ut Fratres in omnibus Conventibus & Provinciis totius Ordinis, etiam Fratrum Discalceatorum, Cantu Gregoriano in Divino Officio & Missa Conventuali uterentur; subinde idem Benedictus Prædecessor suo Rescripto, per Secretariam Status tunc expedito, Capitulo Generali ejusdem Ordinis in Civitate Mediolanen. tunc proximo celebrando mandavit, ut prædictum Cantum sub gravibus pœnis intimaret & præciperet, in cujus quidem debitam obedientiam Capitulum generale prædictum, die 4. Junii 1729. celebratum, facta prædicti Apostolici Mandati mentione, id ipsum sub privationis vocis activæ & passivæ pœna, a Guardianis contrafacientibus incurrenda, præcepit. Verum Provinciæ Hispaniarum & Indiarum dicti Ordinis a S. Petro de Alcantara institutæ, ab eo cum cæteris rigidissimis statutis modum canendi humilem & simplicem a musicis notis omnino alienum acceperunt, qui modus canendi humiliter & devote in Statutis earumdem Provinciarum Apostolica auctoritate factis & confirmatis præcipitur, & tum in honorem prædicti Sancti Petri, tum quia eorumdem Discalceatorum strictiori Instituto est conformis, magnamque semper devotionem in populo excitavit, & per duo ac amplius integra sæcula in dictis Provinciis servatus fuit.

Bened. XIII. prædictis Fratribus Cantu Gregor. uti mandavit.

Provinciæ Hispan. & Indiarum a S. Petro de Alcantara modum canendi humilem accepere;

Quem per duo sæcula servaverunt.

Causæ dispensationis.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Religiosi in novo Cantu Gregoriano hujusmodi non levia incommoda & difficultates experiantur ob defectum peritorum, qui aliis præcepta musicæ tradant, ejusque libri pro servitio Chori, & aliorum ad id necessariorum, non nisi magnis expensis comparari possint: ac etiam quia grave nimis sit filiis, institutum tam mirabilis Sancti tanto tempore observatum immutare; Nobis propterea dictus Gildardus tam suo quam plurium ex dictis Provinciis nomine humiliter supplicari fecit, ut de opportuno remedio in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur: Nos igitur ipsum Gildardum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Mandatum, a memorato Benedicto Prædecessore Capitulo Generali super Cantu Gregoriano in Officio Divino & Missa Conventuali factum, & ab eodem Capitulo sub gravibus pœnis Guardianis Conventuum Provinciarum hujusmodi ordinatum & intimatum, ut præfertur, pro iis tantum Provinciis, in quibus totius Definitorii Provincialis consensus accesserit, & in quibus præteritis temporibus fuerit usus, Cantu simplici & non Gregoriano canendi: ita tamen, ut in unaquaque Provincia uniformis sit Cantus in tota Provincia, auctoritate Apostolica tenore præsentium moderamur.

Moderatio Mandati.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis

per

per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum Fides.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XLI.

Dismembratur Oppidum Divionen. a Diœcesi Lingonen., & Civitatis titulo decoratur, ejusque Ecclesia, S. Stephano dicata, Cathedralis constituitur.

Dat. Anno 1731. Pontif. I.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Super specula militantis Ecclesiæ, eo disponente Domino, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, nullis nostris licet suffragantibus meritis, constituti, ad Universas Orbis Ecclesias aciem nostræ meditationis, vigilis more Pastoris, intendimus; quidve locorum insignium felici statui & decori, quid illorum incolarum, & ad illa confluentium animarum saluti congruat, contemplari frequenter reflectimus; ac in locis ipsis, prout eorum necessitas postulat, & salus exigit animarum, sublimiumque Regum de Orthodoxa Religione optime meritorum vota exposcunt, novas Episcopales Sedes, Ecclesiasque pro excellenti Sedis Apostolicæ præeminentia plantamus; ut per novas plantationes hujusmodi, etiam nova Populorum adhæsio eidem militanti Ecclesiæ accrescat, Fideique Catholicæ professio inibi validius effloreat: eademque loca dignoribus titulis illustrentur, & condignis favoribus attollantur, illorumque Incolæ & personæ honorabilium Præsulum assistentia, regimine, & doctrina suffulti, proficiant semper in fidem cum Divini Cultus propagatione, & quod in temporalibus sint adepti, non careant in spiritualibus incremento.

Causæ dismembrationis.
Referuntur Divionensis Oppidi decora tum Sacra tum prophana.

§. 1. Sane, cum sicut ex insinuatione charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum & Navarræ Regis Christianissimi, Nobis nuper facta, accepimus, Oppidum Civitas nuncupatum Divionense Lingonen. Diœcesis satis celebre, & olim ordinaria, Regum prius, & deinde Burgundiæ Ducum Sedes, hodie vero totius Burgundiæ caput, valde insigne existat, & principem inter Gallicas Provincias locum teneat; in eo enim tertio unoquoque anno generalia aguntur Provinciæ Comitia, præter Magistratus suos, eorumque Judicum curas, quarum altera Balliviatus, altera Præsidialis dicitur, præter Tribunum capitalem ad ferendas adversus vagos & facinorosos sententias institutum, & Ærarii Regii, & rationum Regiarum, & monetalium, & aquarum saltuumque, & vectigalium rerum aulas, & qui honos duodecim præcipuarum in Regno Civitatum est supremum amplissimumque Senatum, & in quo Oppido triginta Civium millia recensentur, ultra advenarum multitudinem, quos sua desideria vel litium negotia, aut studia undequaque advocant. Ad loca vero Sacra, quod attinet paucæ apud Gallos Urbes esse noscantur, quæ nobiliora & ornatiora de Religiosis diversorum Ordinum utriusque sexus, & frequentibus familiis cenobia contineant, inter quæ illud Sancti Benigni, cui admirationem non moles sua, licet admiranda, sed tot Sanctorum, qui inibi requiescunt, corpora conciliant: Carthusianorum, ubi marmorea sepulchra visuntur præclara & immensa Domus: splendidum Societatis Jesu Collegium, ubi ad Theologiam usque studia percurruntur, duo, ubi tyrones ad res Sacras instituuntur, Seminaria: amplum Hospitium pro educandis pueris, nutriendis senibus, curandis ægrotis, suscipiendis peregrinis consecratum: & Fesules Monasterium Fontanis juxta Oppidum prædictum Divionis in honorem S. Bernardi tam bene de Christiana Republica deque Sede Apostolica meriti, qui ibi natus est, mirifice extructum: dictumque Oppidum in septem Parochias distribuitur, quarum unaquæque suam ædem habet, aliqua elegantia conspicuam: inibique Cappella Regia nuncupata, eidem Sedi immediate subjecta, existit, quæ cum tot titulis, tot privilegiis gaudeat, hæc omnia vilia habet præsanctissima, & pretiosissima Hostia, quæ tanto Civium, & Peregrinorum concursu colitur, Philippo olim Duci a re. me. Eugenio Papa IV. Prædecessore Nostro dono data: necnon tres Collegiatæ Ecclesiæ, quarum primaria & antiquissima Sancti Stephani, a Sancto Benigno Burgundiæ Apostolo quarto jam sæculo condita, quæ deinde priscorum Burgundiæ, & postea Galliæ Regum liberalitate crevisse dignoscitur, structura insignis; Nuper enim restaurata, vel denuo potius ædificata, nulli ex majoribus Templis aut majestate aut ornamentis cedit, intus Altari, Romanum in morem composito, sumptuosis Cellis opere intestino, & sculptili foris cutri sua, & porta principe, & ipsa, quam respicit, Arca commendatur, singulari dignitate; primi enim Martyris nomine insignita Divionensium Ecclesiarum Mater, multisque ibi asservantur Reliquiis, & Sancti præsertim Medardi Corpore, Venerabilis pro secunda sui Territorii Ecclesia ab Episcopis Lingonen. habita est, cui Abbates præfuerunt ad Episcopos ipsos tam proximi, ut in Divionis, vicinorumque locorum pene multorum Pontificia hactenus exercuerint jura, & etiam ex quo religiosæ disciplinæ Ordines Sancti Augustini Canonicorum Regularium vinculis gravissimas ob causas a pie me. Paulo Papa V., etiam Prædecessore Nostro, liberati sunt, Pastorale & Crucem & Infulam gesserint; & inter illos multi fuere, & suo genere & suis meritis illustres, etiam Sanctæ Romanæ Eccclesiæ Cardinales, e quibus Carolus Borbonicus Antonii Navarræ Regis frater, & Henrici IV. Galliarum Regis patruus: quatuor aliæ itidem dignitates, Decanus videlicet, Cantor, Præpositus, & Thesaurarius, ac duodecim Canonici reperiuntur, divina Officia laudabiliter peragentes; his Musicorum Chorus & Clerici non pauci auxilio sunt: vestes, supellectiles, reliquaque omnia, quæ principes Ecclesias deceant, non desunt, & cum Ecclesia conjungitur splendida Domus commoda, mirumque in modum

S. Stephani Ecclesia, ejusque splendor ac dignitas.

spatiosa

spatiosa pro Antistitis habitatione; Inter has vero innumeras tam dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Stephani, quam Oppidi Divionensis hujusmodi dotes, ea reperiatur amplitudo distantia videlicet duodecim leucarum, quadraginta circiter milliaria Italica constituen. a Civitate Lingonen. per vias ispidas, & loca hyemali tempore glacie, & nivibus consita, per quæ ad Sacros Ordines promovendi ad Episcopatum Lingonen. ire compelluntur, in quarum molestiam & ii incidunt, qui edictis Regiis obtemperantes, in tabulas publicas quidvis referri velint, vel leve aliquod alicujus legis laxamentum ab Episcopo obtinere, sæpe vigentibus negotiis, vel qui, ob lites hoc iter suscipere adstricti, dum itur, redeiturque, quot ærumnas, quot inde incommoda patiantur, haud facile est dictis referre.

Oppidi hujus distantia a Diœces. Episcopo.

§. 2. Quibus malis Nos pro nostro Pastorali officio occurrere cupientes, ac provide considerantes Diœcesim Lingonen. tam in longitudine quam in latitudine amplissimam, regionemque Divionensem Populorum & Incolarum copia valde repletam, a Civitate Lingonen. esse adeo remotam, ut unicus Pastor tantam animarum multitudinem ea, qua par est, diligentia regere minime possit, attentis potissimum precibus ejusdem Ludovici Regis, qui, suorum Subditorum saluti & indemnitati intentus, solum Dei cultum Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem præ oculis habens, aptissimum esse remedium duxit, regionem Divionensem prædictam ab eadem Diœcesi Lingonen. separare, & dismembrare, dictumque Oppidum Divionen. in Civitatem, ac Collegiatam Ecclesiam Sancti Stephani hujusmodi in Cathedralem, ibique Sedem Episcopalem erigere & collocare, præficiendo ei novum Episcopum, qui tum verbo tum exemplo boni operis ejusdem Regionis Incolas & Populos fructuose regere & gubernare non desinat.

Ludovici XV. Regis preces.

§. 3. His igitur, aliisque de causis, animum Nostrum moventibus, re prius in Congregatione Venerabilium fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, rebus Consistorialibus præpositæ, pluries mature discussa, piis ejusdem Ludovici Regis, cujus præclara in Catholicam Fidem, & Sedem Apostolicam, merita in dies augeri conspicimus, desideriis annuere volentes, ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac Ven. etiam Fratrum Nostrorum prædictæ S. R. E. Cardinalium consilio & assensu, dictum Oppidum Divion., necnon districtum & territoria integre Archidiaconatus Divionen. per Ven. fratrem Nostrum Episcopum Eduen. a Ven. etiam Fratre Nostro Archiepiscopo Lugdunen. ad hoc negotium terminandum ab eadem Sede Apostolica in Commissarium electo, Subdelegatum assignatam delineatam cum omnibus suis confinibus & terminis, quæ in latitudinem & longitudinem per septuaginta quinque milliaria Italica se extendunt, & intra quæ ducentum & nonaginta Parochiæ, centum & triginta fidelium millia complectentes, numerantur, ab Ordinaria jurisdictione dicti Episcopi Lingonen., illis tamen sexaginta Parochialibus Ecclesiis, quas prædictus Episcopus Lingonen. in actu sui consensus super hoc sibi expresse reservavit dumtaxat exceptis, quæ sub ejusdem Episcopi Lingonen. jurisdictione & superioritate remanere debeant; de ejus expresso consensu, Apostolica auctoritate separamus, dismembramus, segregamus, & dividimus; illudque, ac ejus Clerum; necnon dilectum filium Archidiaconum Divionen. Archidiaconatusque titulum & dignitatem, de ejusdem moderni Archidiaconi consensu, ab Ecclesia Lingonen. ad infrascriptam Cathedralem Ecclesiam Sancti Stephani Divionen., itaut deinceps infrascripta Diœcesis Divionen., ea auctoritate polleat, iis honoribus, & privilegiis gaudeat, ea munia obeat, easque Ecclesias, prædictis tamen dicto Episcopo Lingonen., ut præfertur, reservatis, similiter dumtaxat exceptis iis, quæ additis, quos olim dictæ Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Stephani Abbas pro tempore existens administrabat, perlustrare & visitare possit & valeat, prout dum in prædicta Ecclesia Lingonen. suam habebat Sedem, perlustrare & visitare solebat & debebat, dicta Apostolica auctoritate transferimus: ipsique locum in ejusdem infrascriptæ Cathedralis Ecclesiæ Capitulo post illius Decanum assignamus, omniaque & singula facultates, honores, jura, & privilegia, quibus singuli dignitates in eadem infrascripta Cathedrali Ecclesia obtinentes, sive conjunctim inter se, sive erga illius Canonicos, fruuntur, potiuntur, & gaudent, quæcumque ea sint, quasi unus ex illis esset, & olim fuisset, eidem communia esse decernimus: & a moderni & pro tempore existentis Episcopi Lingonen. superioritate, jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione, ac quibusvis aliis juribus Episcopalibus prorsus & omnino eximimus & liberamus: ac Oppidum prædictum Civitatis, illiusque Incolas, Civium nomine ac titulo & honore decoramus, illudque in Civitatem Divionensem nuncupan., ac prædictam Collegiatam Sancti Stephani in Cathedralem Ecclesiam sub invocatione ejusdem Sancti Stephani erigimus, pro uno Episcopo Divionensi nuncupando, qui illi præest.

Quæ Divionensis Ecclesiæ esse debeat Diœcesis.

Oppidum Divionense a tota Lingonen. Diœcesi segregatur.

Ecclesia S. Stephani in Cathedralem erigitur.

Idem Oppidum Civitatis nomine decoratur.

§. 4. Necnon Episcopalem Jurisdictionem, auctoritatem, & potestatem, omniaque alia & singula, quæ ordinis, jurisdictionis, & cujusvis alterius muneris Episcopalis sunt, & ad illa, ac Synodi Diœcesanæ convocationem & celebrationem spectant & pertinent, exercere; necnon quæ alii Episcopi in suis Ecclesiis, Civitatibus, & Diœcesibus de jure, usu, consuetudine, aut aliàs quomodolibet facere, & quibus uti solent & possunt, pariformiter & æque principaliter, ac absque ulla prorsus differentia, in suis Ecclesia, Civitate & Diœcesi Divionensi, etiam facere, gerere, & exercere; ac uti, frui, potiri & gaudere libere & licite possit & debeat; ac pro tempore existenti Archiepiscopo Lugdunen. jure Metropolitico, prout ante separationem & dismembrationem suberat, subjaceat, cum Mensa, Sede, aliisque Insignibus Episcopalibus; necnon præeminentiis, honoribus, privilegiis, immunitatibus, gratiis spiritualibus & temporalibus, personalibus, realibus, & mixtis, quibus cæteræ Cathedrales similiter & pariformiter utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, de consilio & potestatis plenitudine similibus erigimus & instituimus.

Episcopatus jura afferuntur.

§. 5. Ac eidem sic erectæ & institutæ Ecclesiæ Divionensi, ipsum Oppidum sic in Civitatem erectum pro Civitate; necnon districtus & Territoria Archidiaconatus Divionen.; ipsumque Archidiaconatum hujusmodi, ut supra a Diœcesi Lingonen. separata, pro Diœcesi; necnon Ecclesias pro Clero, & personas Sæculares pro Populo, de consilio, potestate & auctoritate paribus etiam perpetuo concedimus, attribuimus & assignamus.

Diœcesis termini.

§. 6. Civitatemque, Clerum, & Populum hujusmodi Episcopo Divionen. quoad Episcopalem, & Archiepiscopo Lugdunen. pro tempore existen., quoad Metropoliticam Ordinationem, Jurisdictionem, & Superioritatem, de similibus consilio & plenitudine subjicimus.

Metropolitico Lingonen. Archiepisc. juri subjicitur.

§. 7. Et insuper Abbatia Sæcularis dictæ Collegiatæ Ecclesiæ S. Stephani in Cathedralem, ut supra erectæ, dignitatis inibi principalis existentis;

Dotis assignatio.

necnon Monasterii Sancti Petri Bessuensis Ord. Sancti Benedicti Congregationis Sancti Mauri, dictæ Lingonen. Diœces., ad quæ, Abbatiam videlicet, ac Monasterium hujusmodi, dum pro tempore vacant jus nominandi vigore concordatorum dudum inter Sedem Apostolicam & cla. me. Franciscum Primum, olim eorumdem Francorum Regem, super nominatione personarum, certis inibi expressis modis qualificatarum ad Ecclesias & Monasteria Regni Franciæ privilegio eligendi non suffulta pro tempore vacan. promovendarum per Regem Franciæ pro tempore existen. facien. initorum ad dictum Ludovicum Regem spectat & pertinet, quæque bon. mem. Franciscus de Clermont Episcopus, dum viveret Lingonen. Abbatiam videlicet in titulum, Monasterium vero hujusmodi in Commendam, in quam illud ex concessione Apostolica ad vitam obtineri consuevit, ad ejus vitam respective obtinebat, Commenda hujusmodi per obitum dicti Francisci Episcopi, Abbatiæ ac Monasterii hujusmodi, etiam dum viveret, Abbatis seu & perpetui Commendatarii, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ persolvit, cessante adhuc eo; quo ante Commendam ipsam quoad Monasterium hujusmodi vacabant, modo vacantium titulos collativos Abbatiæ ac Monasterii hujusmodi, ac in Monasterio & Abbatia prædictis nomina & denominationes Abbatum usque ad illa nominandi de ejusdem Ludovici Regis consensu, Apostolica auctoritate prædicta, etiam perpetuo supprimimus & extinguimus, ac Mensas Abbatiales Abbatiæ Sancti Stephani, ac Monasterii Sancti Petri Bassuensis hujusmodi, quarum fructus, Abbatiæ videlicet ad septingentos, Monasterii vero prædictorum ad quadringentos florenos auri in libris Cameræ taxati reperiuntur, in, & ex quibus Abbatiæ videlicet quatuor millia, Monasterii vero hujusmodi duodecim millia librarum Turronen., detractis omnibus respective oneribus, annuatim percipi poterunt, Mensa tamen Conventuali, a Mensa Abbatiali prædicti Monasterii Sancti Petri Bessuensis separata & disjuncta, firma, intacta & illæsa remanente, pariter supprimimus & extinguimus; ac dictarum Mensarum Abbatialium, ut præfertur, vacantium fructus, redditus, & proventus cujusvis quantitatis, qualitatis, naturæ, & speciei existant, prævia Abbatia Sancti Stephani & Monasterii Sancti Petri Bessuensis hujusmodi titulorum collativorum perpetua suppressione & extinctione, pro dote & Mensa Episcopali Ecclesiæ Divionen. simili auctoritate perpetuo unimus, annectimus, applicamus, & appropriamus, ac ad dictam Ecclesiam Sancti Stephani, in Cathedralem, ut præfertur erectam, etiam perpetuo transferimus, eique incorporamus.

Capitulum constituitur.

§. 8. Demum tam Decanatum, quam Cantoriam, Præposituram, & Thesaurariam; necnon duodecim Canonicatus, totidemque Præbendas in dicta Ecclesia Sancti Stephani, in Cathedralem, ut præfertur, erecta, respective obtinentes, Capitulum cum Mensa Capitulari sigillo & arca communibus, aliisque insignibus capitularibus constituant, & apud dictam Ecclesiam Divionensem residere, stallumque in Choro, ac vocem in Capitulo ipsius; necnon in actibus ac functionibus Ecclesiasticis intra & extra illam ubilibet, juxta eorum respective antianitatem receptionis dumtaxat, absque ulla alia cujusvis gradus seu qualitatis distinctione, & in ipsa Ecclesia singulis diebus horas Canonicas tam diurnas quam nocturnas, & Missas, servata Ecclesiastica disciplina, uniformiter celebrare & decantare, illisque interesse, ac alias dictæ Ecclesiæ Divionen. in illis laudabiliter inservire, cæteraque onera injuncta, & pro tempore injungenda, subire & exercere, ac adimplere respective debeant & teneantur, ac tam in Choro, quam Capitulo, processionibus, & aliis actibus & functionibus, habitus, de jure gestari solitos, etiam deferre & gestare libere & licite possint & valeant.

Novo Divionen. Episcopo subjicitur, cui Beneficiorum collatio, etiam illorum, quæ propria sunt expressæ ... per Abbatia... Bessuen., conceditur.

§. 9. Præterea Nos omnimodam jurisdictionem, superioritatem, & auctoritatem in Capitulum, Dignitates, Canonicos, Ministros & Officiales dictæ Ecclesiæ a superioritate & jurisdictione Episcopi Lingonen. exemptos & liberatos, pro tempore existenti Episcopo, & eidem Ecclesiæ Divionen. concedimus & attribuimus; eidemque jus, auctoritatem, & potestatem, quæcumque & qualiacumque cum cura & sine cura Beneficia Ecclesiastica quomodolibet nuncupata & qualificata, in Cathedrali, & aliis Ecclesiis Civitatis Divionen., necnon in tota sua Diœces. Divionen. consistentia, & tam intra quam extra illam ea, quæ a Mensa Abbatiali prædicti Monasterii Sancti Petri Bessuensis dependere dignoscuntur, iisdem modo & forma, quibus eorum collatio ad Abbates Commendatarios pro tempore existentes ejusdem Monasterii Sancti Petri Bessuensis spectabat, occurrentibus quovis modo illorum vacationibus, personis idoneis, dummodo tamen Beneficia hujusmodi super concordatis prædictis non comprehendantur; pleno jure conferendi, & de illis etiam providen. concedimus & impartimur.

De Actibus Capitularibus.

§. 10. Insuper etiam Episcopo, Dignitatibus, Capitulo, & Canonicis prædictis, ut pro dote Ecclesiæ Divionen., ac illius Mensæ Capitularis, Sacristiæ, & fabricæ, eorumque rerum & bonorum, tam spiritualium quam temporalium, prospero & felici statu, regimine, gubernio, & directione, ac onerum illis pro tempore incumbentium supportatione, Missarum, horarum Canonicarum, Divinorumque tam diurnorum, quam nocturnorum Officiorum, processionum, funeralium, Anniversariorum, & aliorum prædictorum celebratione, ac Dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, aliisque Beneficiis Ecclesiasticis pro tempore providendorum receptione, admissione, residentia personali, distributionum, etiam quotidianarum, & emolumentorum quorumcumque divisione, reparatione, & administratione, pœnarum per absentes, & divinis suis loco & tempore non assistentes, seu onera & ministeria eis incumbentia subire negligentes, incurrendarum impositione, singulorum præsentias & absentias notandi, cæremoniis & functionibus in Cathedrali Ecclesia, Choro, Capitulo, processionibus, & aliis actibus, servatis servandis, & Ministris dictæ Ecclesiæ Divionensis necessariis, deputandis & amovendis, salariis & stipendiis eorumque cuilibet assignandis, & quibusvis aliis rebus in præmissis & circa ea quomodolibet necessariis & opportunis, quæcumque Statuta, Ordinationes, Capitula, & Decreta, licita tamen & honesta, & Sacris Canonibus, præsertim vero Concilii Tridentini decretis, Constitutionibus Apostolicis, non contraria, condendi & edendi, ac condita & edita pro temporum & rerum varietate & qualitate mutandi, limitandi, corrigendi, declarandi, interpretandi, & in meliorem formam redigendi, seu alia de novo etiam ex integro condendi & edendi, & per eos, ad quos pro tempore spectabit, sub pœnis in contravenientes statuendis, observari faciendi; plenam liberam & omnimodam facultatem etiam concedimus & impartimur.

Privilegia.

§. 11. Necnon Episcopo, ut præfertur, Dignitates in prædicta Ecclesia Divionen. obtinentibus, ac Capitulo, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ, aliisque Capituli, & Ecclesiæ hujusmodi

modi personis & Ministris pro tempore existentibus, ut omnibus & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, praeeminentiis, praerogativis, concessionibus, facultatibus, indultis, favoribus, & gratiis, quibus alii praedictarum Ecclesiarum Dignitates obtinentes, Capitula, & Canonici, aliaeque Civitates & Dioecesf., ac eorum Cleri, Incolae, habitatores, eorumque res & bona fruuntur, potiuntur, & gaudent, seu uti, frui, potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, etiam quoad habitus delationem, ut praefertur, uti, frui, potiri & gaudere libere & licite possint & valeant, concedimus & indulgemus.

Episcopi nominatio Francorum Regibus ...itur.

§. 12. Ac eidem Ludovico, ejusque successoribus Franciae Regibus, attenta suppressione & extinctione praedictarum Mensarum Abbatialium, & eorum fructuum pro dote d. Episcopatus Divionen. unione Mensae Episcopali Divionen. praedictae de consensu dicti Ludovici Regis, ut supra factis, jus nominan. ad dictam Ecclesiam Divionen. quandocumque & quotiescumque illa Pastoris solatio destituta fuerit, etiam ab hac primaeva erectione, juxta formam & dispositionem concordatorum praedictorum, etiam perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus.

Clausulae.

§. 13. Praesentes quoque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quovis alio defectu, etiam ex eo, quod causae, propter quas praemissa emanarunt, coram Nobis, vel alibi, verificatae ac approbatae, ac quicumque in praemissis interesse haben. seu habere praetenden. ad id vocati, citati & auditi non fuerint, & praemissis non consenserint; aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, seu adversus eas quodcumque aliud gratiae, justitiae, vel facti remedium impetrari, vel sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Constitutiones Apostolicas, aut Cancellariae Apostolicae Regulas; quandocumque etiam in crastinum assumptionis successorum nostrorum Romanorum Pontificum ad Summi Apostolatus apicem, vel aliàs quandocumque editas, vel sub quibusvis formis emanatas, & imposterum edendas & emanandas, nullatenus comprehendi; sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum etiam sub quacumque posteriori data, per pro tempore existen. Episcopum & Dignitates, Capitulum, & Canonicos Divionen. hujusmodi eligenda, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas: semperque validas & efficaces esse & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; necnon Episcopo, Dignitatibus, Capitulo & Canonicis Divionen. hujusmodi pro tempore existentes perpetuo suffragari.

§. 14. Sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, ac honore & praeminentia fulgentes; sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & deffiniri debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

§. 15. Non obstantibus nostris, & Cancellariae Apostolicae praedictae Regulis de gratiis & Indulgentiis ad instar non concedendis, ac de exprimen. vero annuo valore; necnon de jure quaesito non tollendo, ac de unionibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, & Lateranen. Concilii novissime celebrari, uniones perpetuas nisi in casibus a jure permissis fieri prohiben., ac quibusvis Apostolicis, necnon in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus Conciliis editis vel edendis specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, ac Monasterii Sancti Petri Besuensis, & Ordinis praefatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Superioribus & personis sub quibusvis tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis: etiam motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicae potestatis plenitudine praefata: etiam consistorialiter de simili consilio, aut aliàs quomodolibet etiam pluries & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio haben. aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro plene & sufficienter expressis habentes; illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse juxta decretum Congregationis rebus Consistorialibus praepositae, harum serie derogamus contrariis quibuscumque.

§. 16. Praeterea quoad jus praecedentiae dilectorum etiam filiorum Monachorum Sancti Benigni ejusdem Ordinis Sancti Benedicti praedictae Congregationis Sancti Mauri, post dilectos filios Capitulum dictae Ecclesiae Sancti Stephani, in Cathedralem, ut praefertur, erectae, ullum praejudicium iisdem inferre non intendimus, ac etiam per praesentes declaramus. Declaratio, quod ex praecedentia Capituli S. Stephani nullum praejudicium Monachis S. Benigni Divionen. inferri intelligatur.

§. 17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrae separationis, dismembrationis, segregationis, divisionis, exemptionis, liberationis, decorationis, erectionis, institutionis, concessionis, attributionis, assignationis, subjectionis, suppressionis, extinctionis, unionis, annexionis, applicationis, approbationis, translationis, incorporationis, impertitionis, indulti, reservationis, decreti, derogationis, intentionis, & declarationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo septingentesimo trigesimo primo Pontificatus Nostri Anno Primo.

XLII.

Nonnulla statuuntur pro recta Studiorum methodo in Collegiis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupat.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 21. Julii 1731. Pont. An. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis divinitus Pastoralis sollicitudinis munere, sacrarum, bonarumque literarum studia, praesertim inter Christi fideles divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo addictos, opportunis rationibus fovemus & promovemus; ac ut debitus virtuti honor rependatur, libenter providemus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus & incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causæ hujusce Constitutionis.

§. 1. Cum itaque sicut dilecti filii, Vincentius de Comitibus Minister Generalis, & Assistentes Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupat. Nobis nuper exponi fecerunt, ut in eodem Ordine studiorum progressus, & bonum regimen stabiliatur, & Fratres ipsius Ordinis congruis honorum præmiis ad illa amplectenda atque prosequenda alacriores & ferventiores reddantur, ipsi Vincentius Minister Generalis, & Assistentes opportune a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderent; Nos eorumdem Vincentii Ministri Generalis, & Assistentium votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ut nemo, sive Collegialis, aut in Sacra Theologia Magister lecturæ cursum inchoare possit, nisi prius a prædicto, & pro tempore existenti Ministro Generali, prævio tamen rigoroso examine per se ipsum, vel, si aliquo impedimento detentus fuerit, per alium, seu alios ab ipso seligendos, reperiatur idoneus, itaut quilibet se novo examini sistens doctrinæ suæ specimen ac documentum præbeat, & Religio in dies conspicuis Lectoribus florescat.

Quod nemo Lecturæ cursum inchoare possit, nisi prævio rigoroso examine.

§. 2. Præterea lectiones etiam tempore Capituli Generalis nequaquam intermitti, sed usque ad Festum S. Bonaventuræ, quemadmodum in omnibus aliis temporibus servari solet, prosequi debeant:

Quod tempore Capit. Generalis Lectiones non intermittantur.

§. 3. Nullus ex Studentibus, sive sit Baccalaureus Collegialis, ac Seminariorum Lector, & Conventus Baccalaureus, tempore Quadragesimali, quamvis id per Constitutiones Urbanas ejusdem Ordinis in Cap. V. reg. tit. IV. num. XVI. permissum sit, Verbum Dei prædicare valeat.

Nullus ex Student. tempore Quadragesimali Prædicationibus incumbat.

§. 4. Quodque, ut in Studiis generalibus, etiam tempore Quadragesimali hujusmodi, semper lectiones, & solita exercitia scholastica continuentur, remaneat unus Regens, aut Lector Theologiæ Moralis, qui docendo & tradendo easdem materias, prout illi docere & tradere tenerentur, Regentium vices suppleat: alternatim permittendo quandoque uni, quandoque alteri, & aliquando etiam prædicto Lectori ejusdem Moralis Theologiæ, ut ad prædicandum se transferre possit, & aliquando pariter in aliqua particulari necessitate, relinquendo eidem prædicto, & pro tempore existenti Ministro Generali facultatem dispensandi pro ejus arbitrio & conscientia, cum conditione tamen, ut duo menses, decurrendi in Verbi Dei prædicatione, computari nequeant tempori præfixo pro consequendo gradu & dignitate Paternitatis Provinciæ.

Eoque tempore semper aliquis Regens, vel Lector remaneat lectiones daturus.

§. 5. Utque Collegiales prædicti Ordinis pro Conventuum quiete, & Dei servitio, ubique & in omni casu, præterquam in actibus Studiorum, Patribus de Domo nuncupatis, non aliter acsi essent simplices Baccalaurei, præcedentiam cedant, dicta auctoritate harum serie statuimus & ordinamus.

Collegiales præcedentiam Patribus de Domo cedant.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas, & observantia.

§. 7. Non obstantibus prædictis Urbani, ac quibusvis aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Decretis Capitulorum Generalium a Sede Apostolica confirmatis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Ministri Generalis Ordinis hujusmodi subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, vel Procuratoris Generalis Ordinis prædicti munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 21. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

XLIII.

Tres Assistentes Germaniæ, Galliæ, & Poloniæ, in Conventu SS. Duodecim Apostolorum de Urbe eorumdem Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupat. eligendi constituuntur pro negotiis illarum Provinciarum explendis.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 21 Julii Anno 1731. Pont. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Militantis Ecclesiæ Solio, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Clementiæ abundantiam constituti, ad ea, quæ religiosorum Virorum Cætibus, in Ecclesia Dei pie sanctèque Institutis, uberesque bonorum operum fructus, Illo, a quo bona cuncta procedunt, donante, proferre jùgiter satagentibus, ut recte salubriterque in via mandatorum Domini dirigantur, conducibilia fore sperantes, libenter intendimus; & Pastoralis officii Nostri partes propensa charitate desuper interponimus, sicut, rerum temporum & personarum qualitate mature perpensa, salubriter in Domino arbitramur.

Exordium.

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filii, Vincentius de Comitibus Minister Generalis, & Assistentes Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, per Constitutiones Urbanas dicti Ordinis in Cap. 6. reg. tit. 6. expresse statuatur, ut in Conventu SS. Duodecim Apostolorum de Urbe ex quibuscumque tam ultra quam citra Montes Provinciis Patres & Fratres, qui vitæ integritate, morum compositione, ac sapientia inter cæteros conspicui sint, collocentur, ipsi Exponentes pro bono ejusdem Ordinis, & Provinciarum hujusmodi tres novos Assistentes generales instituti, ac propterea opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderant.

Ex Constit. in Convent. SS. Duodecim Apost. de Urbe moribus probatiores collocandi.

§. 2. Nos eorumdem Vincentii Ministri Generalis, & primodictorum Assistentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, eosque, & illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis

Tres Assistentes, ex Germania unus, alter e Gallia, tertius ex Polonia conceduntur eligendi.

occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus, ut de cætero unus Assistens Generalis ex Germania, ab una ex Germaniæ juxta ordinem, quo prædictæ Provinciæ in Constitutionibus Urbanis descriptæ reperiuntur: similiter alter ex Galliæ: & tertius ex Poloniæ respective Provinciis, eligantur, ita quod quælibet Provincia per turnum de sexennio in sexennium tres Patres constitutos in gradu Definitorum perpetuorum, per exactum lecturarum cursum acquisito, nominare debeat, ex quibus prædictus & pro tempore existens Minister Generalis, quem magis idoneum judicaverit, eligere teneatur.

...i singulis ...efinitorum ...n. Privile...s perfruan...

§. 3. Quodque isti novi Assistentes sic electi omnibus privilegiis & prærogativis Definitorum Generalium fruantur & gaudeant, ac omnes alios, qui non sint Definitores Generales præcedere debeant, servata inter ipsos juxta ordinem propriæ antianitatis præcedentia; respectu vero duorum Ordinariorum Assistentium, Socii scilicet, & Secretarii dicti Ordinis, una cum omnibus prærogativis & juribus, quæ sive ex Constitutionibus, sive ex consuetudine proveniunt, semper & omnino eisdem reservata censeantur.

...vero Ge...ralem co...itari de...ant, quo...es ad ali...tam ex di...is Provin...s pergat ...m visitatu...s.

§. 4. Quodque insuper idem, & pro tempore existens Minister Generalis ad visitationem alicujus ex prædictis Provinciis ultra montes existen. profecturus, præter duos ordinarios Assistentes Socium & Secretarium, etiam Assistentem Nationalem assumere debeat.

...e alimenti...is præstan...s, ac Missa...m oneribu...r eosdem ...implendis.

§. 5. Et denique, quod prædictis tribus Assistentibus, eorumque Laicis seu Conversis, dum Romæ morantur, Conventus SS. Duodecim Apostolorum de Urbe alimenta & vestiarium suppeditare teneatur, perinde acsi essent Patres Domus, ita tamen, ut administrationi prædicti Conventus, neque aliis rebus & negotiis, præterquam illis, quæ ad proprias respective Provincias, quorum Assistentes erunt, pertinent, se immiscere nequeant; iidemque tres Assistentes Missas pro adimplendis oneribus ipsius Conventus applicare: & singulæ Nationes seu Provinciæ cuilibet eorum respective Assistenti, quidquid pro illorum honestiori & magis commoda substentatione congruum judicaverint, residuos & reliquos sumptus contribuere debeant.

...e habita...ne ipsis ...ignanda.

§. 6. Quia tamen juxta quasdam literas fe. re. Clementis PP. X. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis die 7. Martii 1674. expeditas, quarum totum tenorem pro inserto & expresso haberi volumus, numerus denarius Patrum in memorato Conventu dumtaxat præfixus reperitur; ideo ne augmento prædictorum trium Assistentium habitatio angusta & incommoda aliis reddatur, numerum denarium Patrum hujusmodi ad septem, ita quod secuta vacatione primorum trium locorum, servato inter ipsos Assistentes hoc ordine, scilicet primum locum, quem vacare contigerit, Assistens Germaniæ, secundum Assistens Galliæ, & tertium Assistens Poloniæ obtineant; qui vero actu in supradicto Conventu Patres supranumerarii pro primo loco vacaturo reperiuntur, tunc locum habere debeant, postquam prædicti tres Assistentes admissi fuerint, auctoritate & tenore prædictis reducimus, ac eisdem nunc & pro tempore existentibus Ministro Generali, & Assistentibus Ordinariis Generalibus super quacumque difficultate, quæ in horum omnium executione exoriri posset, deliberandi facultatem harum serie concedimus.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac dicti Clementis Prædecessoris super numero denario Fratrum supradicti Conventus, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Provinciarum & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XLIV.

Conceduntur consueta Privilegia nonnullis Sanctissimi D. N. Familiaribus.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 25. Julii 1731. Pontif. II.

Venerabilibus Fratribus Lazaro Pallavicino Thebarum, Cubiculi Nostri Præfecto: Antonio Xaverio de Gentilibus Petren. Archiepiscopis, Datario: ac Thomæ Cervioni Episcopo Porphyrien., olim Archiepiscopo Lucan., Sacrarii Nostri Præfecto: & dilecto filio Paulo Antonio de Frescobaldi Florentin., Cubiculario Secreto: Familiaribus continuis commensalibus Nostris, salutem & Apostolicam benedictionem.

Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris providentia &c.

Cætera legi possunt pag. 90. in Constitutione num. XV. huic omnino simili.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 25. Julii 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XLV.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, quo statuitur, ut in Domibus Religiosis Provinciæ S. Gregorii in Insulis Philippinis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum servetur Clausura &c.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 24. Augusti 1731. Pontif. II.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio facti.

Nuper pro parte dilecti filii Josephi a Santanella Congregationis Missionis, & Procuratoris Provinciæ Sancti Gregorii in Insulis Philippinis, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium, nomine dilecti etiam filii moderni Ministri Provincialis

dictæ Provinciæ, exposito, quod eaden Provincia, licet plusquam sexaginta religiosis Domibus constet, sacrasque Missiones in Sinarum Regnis sedulo conservet, trecentorum tamen Fratrum Presbyterorum numerum non excedebat, nec omnino excedere valebat; cùm illius conservatio unice penderet a Fratribus dicti Ordinis, qui zelo Dei & lucri animarum ducti ex Hispania de Superiorum suorum licentia, ac Catholicorum Regum sumptibus, in partes illas remotissimas trajiciunt; indeque fiebat, quod tametsi Domus religiosæ prædictæ haberent amplas Ecclesias, & curam animarum, necnon conversionis Infidelium, qui in iis regionibus, præsertim montanis & locis sylvestribus, adhuc supersunt, & capaces forent sustentandi integram Fratrum familiam; nihilominus ob deficientiam Religiosorum nonnisi quatuor aut quinque, imo quandoque tres, duo, aut etiam unus dumtaxat dictorum Fratrum, quoties nimirum Missionarii Hispani adventum suum diutius remorantur, vel in mari pereunt, uti non semel accidit, in unaquaque ex domibus Religiosis hujusmodi residebant, exceptis dumtaxat domibus Mavilensi, ubi integra, & de Dilao, ubi media familia haberi solent; Fratres vero Provinciæ prædictæ jam inde ab illius institutione ac primordio semper voluerant ac procuraverant, ut in omnibus prædictis Domibus regularis observantia, & alia vitam regularem concernentia, quantum pro numero Fratrum in illis degentium, aliisque rerum circumstantiis fieri possit, custodirentur & retinerentur, non secus ac si essent Conventus formales: Et in eadem expositione subjuncto, quod cum aliquibus in dubium revocaretur, an prædicta regularis Clausura in iisdem Domibus observanda foret: ipsæque Domus privilegiis Conventuum gaudere deberent, idem Josephus pro majori bono dictæ Provinciæ, ac meliori inibi religiosæ disciplinæ conservatione, singulas Domos prædictas, quamvis nonnisi supra expressus Fratrum in eis numerus habeatur, privilegiis Conventuum Ordinis prædicti gaudere, & Clausura regulari hujusmodi, cæterisque oneribus, quæ sufferre possunt, subjacere, concedi ac decerni summopere desiderabat, emanavit à memorata Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster Papa supplices preces remisit, attenta relatione Procuratoris Generalis, referente Eminentissimo Domino Cardinali Belluga Ponente, statuit & decrevit, in Domibus religiosis Patrum Minorum Discalceatorum Sancti Petri de Alcantara Provinciæ Philippinarum S. Gregorii, servandam esse Clausuram, utque gaudeant Privilegiis Conventuum sine præjudicio tamen jurium Episcoporum, Parochorum, & aliorum Regularium; atque Constitutionum Apostolicarum, & particularium Discalceatorum: & quoad accessum Religiosorum præfatarum Domorum ad Capitula Provincialia nihil innovetur, sed solitus & antiquus illius Provinciæ modus servetur, sub pœna nullitatis actorum ac demum in primodictis Insulis Philippinis erigere non possint Patres Excalceati novas Provincias, nisi cum consensu Capituli Generalis. Romæ 20. Julii 1731. Card. Barberinus. A. Archiepiscopus Petren.

Dubium Sac. Congr. propositum.

Decretum.

Confirmatur.

§. 1. Cum autem, sicut d. Josephus Nobis subinde exponi fecit, ipse, Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos eumdem Josephum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Augusti 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XLVI.

Mandatum quoddam Episcopi Montis-Pessulan. cui titulus -- *Ordonnance de Monseigneur de Montpellier contre la deliberation de son Chapitre &c.* -- irritatur, damnatur: addita prohibitione, quominus legi seu retineri possit.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 27. Augusti 1731. Pontif. II.

Episc. Montis-Pessulan. animus ergà Sedem Apostolicam.

Quamvis jamdiu in animæ nostræ amaritudine intellexerimus, Carolum Joachimum Episcopum Montis-Pessulan., animo, sanæ doctrinæ, ac ecclesiasticæ unitati infensissimo, manifeste refragari Constitutioni re. me. Clementis PP. XI. Prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Unigenitus Dei Filius &c.* Anno Incarnationis Dominicæ 1713. sexto Idus Septembris promulgatæ, imò posthabitis, planeque contemptis auctoritate & judicio Apostolicis tam ejusdem Clementis Prædecessoris, quam illius Successorum fe. re. Innocentii XIII., ac Benedicti etiam XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter Nostrorum, qui plura ipsius Caroli Joachimi Episcopi scripta, quibus eamdem Constitutionem Apostolicam multifarias incessere ac impetere nitebatur, condigne perstrinxere censura, novis identidem actis, ac scriptis in publicum sparsis, pertinacis suæ inobedientiæ & erroris, in quo misere versatur, luculenta nimis dedisse testimonia: quæ quidem omnia & singula nobiscum reputantes graviter in corde Nostro improbavimus; Distulimus tamen adversus ea pro pastoralis officii Nostri

solicitudine aliquod palam statuere, ea spe fiduciaque detenti, ut agnita tandem a dicto Carolo Joachimo Episcopo veritate, fractaque animi sui obstinatione, adspirante Domino, possemus, uti Nobis summopere in votis erat, resipiscentem paternæ dilectionis affectu complecti, & eum eo charitatis vinculis rursus conjungi. Verum spem, & patientiam Nostram frustratam elusamque comperimus, quemque anxie expectabamus ad unitatem & veritatem reversurum, magis in pertinacia & errore obduratum experti sumus. Nobis siquidem nuper innotuit, quod cum non ita pridem dilecti filii Capitulum & Canonici, aliæque personæ Ecclesiasticæ Cathedralis Ecclesiæ Montis-Pessulan., Deo corda eorum tangente, in unitatis ac obedientiæ spiritu simul congregati, publico solemnique actu memoratam Constitutionem Apostolicam pure & simpliciter recepissent, ac sese illi submisissent; tantum abfuit, ut dictus Carolus Joachimus Episcopus id probaret, suaque accessione ratum haberet, ut edito contra Mandato eumdem actum, ac si Episcopalis Jurisdictionis & obedientiæ sibi debitæ læsivus esset, proscribere, nullumque declarare: ac insuper, ne quisquam suorum Subditorum se inconsulto prædictam Constitutionem Apostolicam deinceps recipiat, prohibere incredibili ausu præsumpserit, nesciens oves non teneri sequi Pastorem, dum eas ad prærupta deducere, vel pascua venenata ipsis exhibere molitur. Quapropter, ne lenitas ac longanimitas nostra, cui hucusque pacis studio indulsimus, ab æterno ac supremo Judice redarguatur, Apostolici Ministerii Nostri partes adimplere volentes, auditis desuper nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, pluriumque in Sacra Theologia Magistrorum, qui rem mature ac diligenter discusserunt, sententiis, de eorumdem Cardinalium consilio, præfatum Caroli Joachimi Episcopi Montis-Pessulan., mandatum, cui titulus est -- *Ordonnance de Monseigneur de Montpellier contre la deliberation de Son Chapitre &c.* -- penitus & omnino nullum, ac irritum, nulliusque prorsus roboris & momenti esse, ac perpetuo fore, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus; Actum vero, quo Capitulum & Canonici, aliæque personæ Ecclesiasticæ dictæ Cathedralis Ecclesiæ sese memoratæ Constitutioni Apostolicæ submiserunt, ut præfertur, ab eodem Carolo Joachimo Episcopo invalide & inique reprobatum fuisse decernimus. Ad hæc, licet exploratum sit reliqua omnia acta & scripta per ipsum Carolum Joachimum Episcopum, vel ejus nomine adversus prædictam Constitutionem Apostolicam, ac ejus receptionem, præstitamque illi a fidelibus obedientiam, aut aliàs contra Pontificias sanctiones, novissime edita ac evulgata Apostolici itidem censuram judicii promereri, eaque notanda ac perstringenda esse; Nihilominus reservantes Nobis illorum singula damnare, ac debita censura percellere, pro nunc supradictum Mandatum tanquam falsum, temerarium, erroneum, Apostolicis Constitutionibus, Sanctæque Sedi injuriosum, & ad schisma & hæresim tendens; imo aperte Schismaticum, eadem auctoritate harum serie damnamus & reprobamus, ac legi seu retineri prohibemus, illiusque impressionem, descriptionem, lectionem, retentionem, & usum omnibus Christifidelibus, etiam specifica & individua mentione, & expressione dignis, sub pœna excommunicationis per contrafacientes, ipso facto absque alia declaratione incurrenda, a qua nemo a quoquam præterquam a Nobis & Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolutionis beneficium valeat obtinere, omnino interdicimus. Volentes, & auctoritate præfata præcipientes, ut quicumque Mandatum hujusmodi penes se habuerint, illud statim ac præsentes literæ eis innotuerint, locorum Ordinariis, vel hæreticæ pravitatis Inquisitoribus, tradere atque consignare teneantur; hi vero sibi sic traditum illico flammis aboleri curent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

[Margin: Constitutio *Unigenitus* a Capitulo recepta. — Hoc vero ab Episcopo reprobatum suo quodam Mandato: — Quod irritatur; — Hujusmodi irritationis causæ. — A quoquam legi, vel retineri interdicitur:]

§. 1. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius perveniant, nec quisquam illarum ignorantiam allegare possit, volumus etiam, & pari auctoritate decernimus; ut illæ ad Valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque Generalis, in Monte Citatorio, ac in Acie Campi Floræ de Urbe, per aliquem ex Cursoribus Nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur: & sic publicatæ omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ & intimatæ fuissent: utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

[Margin: Hujusmodi irritationis, ac prohibitionis publicatio.]

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Augusti 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

XLVII.

Confirmantur literæ Urbani Papæ VIII. ac successorum, quibus singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque Dei verbum prædicantibus, ut saltem bis in anno Populo Sacrorum locorum Hierusalem necessitates exponant, præcipitur.

CLEMENS PAPA XII.

[Margin: Dat die 12. Sept. 1731. Pontif. II.]

Ad futuram rei memoriam.

Salvatoris & Domini Nostri Jesu Christi, qui pro humani generis Redemptione se exinanivit, factus obediens usque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices gravissimasque Apostolicæ servitutis curas, in eam præcipue Pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, ut tanti & tam salubris misterii monumenta, quæ in Civitate Hierusalem, & Locis circumvicinis sunt, conserventur, & omni, qua fieri poterit, majori honorificentia recolantur. Cum itaque aliàs fel. rec. Urbano Papæ VIII. Prædecessori nostro, exposito, quod Ecclesiæ, & alia Loca Pia in Civitate Hierusalem, & aliis Locis Terræ Sanctæ existentia, fere diruta erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eis Locis conservatione contracto, admodum gravata reperiebantur, idem Urbanus Prædecessor Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Locorum Ordinariis; necnon omnibus & singulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit & mandaverit, ut ad minus duabus vicibus quolibet anno, Adventus & Quadragesimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in suis Sacris Concionibus, quam in actionibus & functionibus publicis, necessitates eorumdem Sacrorum Monumentorum Populo proponi & commendari curarent, & facerent, & aliàs, prout in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Bre-

[Margin: Exordium. — Status Locorum Terræ Sanctæ; — Urbani PP. Decretum;]

vis die tertia Februarii 1634. expeditis, quarum tenorem pro expresso haberi volumus, uberius continetur; & sicut pro parte dilecti filii Emanuelis Fernandez del Rio Lectoris Jubilati, Ex-Secretarii Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, & in Romana Curia Commissarii, & Procuratoris Generalis Terræ Sanctæ, Nobis nuper expositum fuit, ipse, quo præfatæ Urbani Prædecessoris literæ, quæ a rec. mem. Innocentio X., Clemente X., Innocentio XI., Alexandro VIII., Innocentio XII., Clemente XI., Innocentio XIII., & Benedicto XIII. Romanis Pontificibus pariter Prædecessoribus nostris, confirmatæ fuerunt, exactius observentur, illas per Nos etiam confirmari & innovari desideret; Nos eorumdem Sacrorum Monumentorum conservationi & manutentioni consulere volentes, præfatas Urbani Prædecessoris literas Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus pariter & approbamus, illasque innovamus, & observari mandamus. Volumus autem, ut Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status Ecclesiarum suarum, quando visitabunt limina Apostolorum, facienda, referant, se præfatis Urbani Prædecessoris, & præsentibus nostris literis, paruisse: contrariis non obstantibus quibuscumque.

A Successoribus confirmatum iteratur.

Volumus insuper, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Septembris 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

XLVIII.

Nonnulla declarantur ac statuuntur pro regimine Nationis Germano-Belgicæ, annexarumque Provinciarum Ord. Fr. Minor. Sancti Francisci Reg. Observ., nonnullis præterea sublatis, quæ in Benedicti XIII. Constitut. *Flagitantium preces &c.* leguntur.

Dat. die 14. Sept. Anno D. 1731. Pontif. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolici Regiminis cura Nos monet, ut præcipuam de Religiosis Viris, assiduos labores pro æterna animarum salute procuranda suscipientibus, solicitudinem habeamus, ne ipsi ab exercitio bonorum operum per animorum dissensiones amoveantur: Quare, si adhibita diligenti consideratione ea, quæ etiam a Decessoribus nostris prodierunt, eorum tranquillitati aliqua ex parte obesse deprehendimus, moderari non dubitamus: aliaque insuper concedimus, quæ in Domino conspicimus convenire.

Causæ editæ a Bened. XIII Constitut.

§. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Benedictus PP. XIII. Prædecessor noster, animadvertens, quod dilecti filii Fratres Ordinis Sancti Francisci Regularis Observantiæ, Nationis Germano-Belgicæ, passim in tota Germania, Flandria, Hollandia, Anglia, Scotia, & Hibernia existentes, ac Conventus, & Hospitia in hæreticorum regionibus retinentes, magno numero Sacris Missionibus dant operam, proptereaque eorumdem hæreticorum infestationibus frequenter obnoxii, in omnibus, & ad unguem Statutis universi Ordinis prædicti in diversis generalibus Comitiis ejusdem Ordinis conditis, & in commune bonum ipsius Ordinis peractis, ac apud omnes Nationes & Provincias receptis, sese conformare a longo tempore impediebantur; ideoque nonnulla alia peculiaria, ac pro moribus & consuetudinibus dictæ Nationis commodiora Statuta canonice confecta, ac per Ministrum Generalem totius Ordinis anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertio, & rursus per unum Romæ anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, & postremo per alterum Toleti anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, habita, Capitula Generalia dicti Ordinis, favore Fratrum Provinciarum Germaniæ, & Belgii, eisque annexarum solemniter confirmata & approbata, Apostolica authoritate perpetuo & amplissime confirmavit & approbavit; illaque a tunc existentibus, & deinde futuris Fratribus, omnium, quæ tunc Nationem Germano-Belgicam constituebant, aliarumque Provinciarum, quæ deinceps eidem Nationi canonice aggregari contingeret, firmiter & inviolabiliter observanda & adimplenda, etiam perpetuo præcepit & mandavit.

§. 2. Et insuper, ut Provinciæ sæpedictæ Nationis, a Præsule beneviso directæ, perpetua tranquillitate fruerentur, Commissario Generali, Ministris Provincialibus, Custodibus, & Vocalibus dictæ Nationis Germano-Belgicæ pro tempore existentibus, ut ipsi in suis Congregationibus Nationalibus, vel Capitulis Generalibus Ord. congregati, ex tunc in posterum quatuor ex suis Vocalibus, nempe duos ex Germaniæ, & reliquos duos ex Belgii Provinciis, pro munere sui Commissarii Generalis seligere & nominare, illosque pro tempore existenti Ministro Generali Ordinis, qui ex eis unum, & nonnisi servata alternativa inter Germanos & Belgas, facultatibus consuetis, & Commissariis Generalibus Nationalibus, juxta Statuta Nationalia concedendis, illi collatis, in Commissarium Generalem Nationis Germano Belgicæ instituere omnino deberet, præsentare: dictumque Commissarium Generalem sæpedictæ Nationis, ut præfertur, institutum sui officii, expleto triennio, ad aliud triennium dumtaxat, si eidem Ministro Generali confirmare ita visum fuisset, libere & licite possent & valerent: sicut & ipse Minister Generalis alium Commissarium ex integro, & absque ulla præsentatione instituere, si forte ob bella vel alia impedimenta Vocales præfatæ Nationis congregari nequirent pro quatuor prædictorum Patrum; ut ipsi aiunt, præsentatione, atque occurrente obitu ejusdem Commissarii Generalis dictæ Nationis, vel eo in Provincialem Ministrum suæ nativæ Provinciæ electo, durante ipsius munere, statim antiquior Pater ex Provincia defuncti Commissarii in Vice-Commissarium Generalem, qui sigilla retinere, & munia omnia Vice-Commissarii Generalis, donec novus Commissarius Generalis, ut præfertur, electus, & ut supra institueretur, exercere valeret: & tandem, ut quicumque laudabiliter per triennium munus Commissarii Generalis dictæ Nationis sustinuisset, Pater, ut vocant, ejusdem Nationis reputaretur & censeretur, & uti talis Privilegiis concessis plene frueretur, dicta auctoritate etiam perpetuo concessit & indulsit: Demum unius & ejusdem Ordinis indivisi, sub unico & eodem capite, eademque Regula, Domino Famulantium unitati etiam exteriori, quantum in Domino poterat, providere, & propterea quascumque dissensiones & discrepationes exteriores, quæ ipse Benedictus Prædecessor non modicum damnum ejusdem interiori unitati, & fraternæ charitati afferre solere putabat, prorsus amovere cupiens, omnes & singulos Fratres d. Ordinis præfatæ Germano-Belgicæ Nationis, denominatione Recolle-

Provinciæ huic concessus ab eodem Commiss. Generalis;

Ac Vice-Commiss. Generalis.

Huicque Commissario concessa Privilegia.

Toti vero Provinciæ jus-

ctorum,

...sum, ut rejecto Recollectorum nomine, Caputio acuminato &c. cæterisque a Fratrum Minorum more discordibus, Fratrum Regularis Observan nuncupationem, & Habitum ...umerent.

ctorum, & Caputio acuminato, ac Mantellorum ligamentis ligneis sive eburneis, aut aliàs ab universo more Fratrum Minorum de Observantia discordibus, quibus antea utebantur, rejectis, ex tunc in posterum perpetuis futuris temporibus, servatis tamen in reliquis dictis Statutis Nationalibus, in denominatione, & habitus delatione cæteris Fratribus d. Ordinis sese omnino conformare præcepit; & non amplius Recollectos, sed Fratres Ord. Sancti Francisci Regularis Observantiæ nuncupari, & uti tales ab universo Ordine absque alia denominatione censeri debere: Itaut, si Fratres dictæ Nationis denominationem Recollectorum, & Caputium acuminatum, ac Mantellorum ligamenta lignea sive eburnea rejicere, ac Fratrum Regularis Observantiæ nuncupationem, & habitum, ab universo Ordine gestari solitum, assumere detrectarent, illi statim & ipso facto; & absque Judicis ministerio, fruitione literarum per Benedictum Prædecessorem tunc editarum privati, illæque prorsus abrogatæ censeri deberent, authoritate præfata similiter perpetuo voluit, statuit & declaravit: & pro firmiori suæ voluntatis robore, denominationem Recollectorum, & usum Caputii acuminati, & ligamentorum Mantellorum ligneorum, sive eburneorum, aut aliàs ab universo more Fratrum Minorum de Observantia discordium, hujusmodi Motu proprio, deque Apostolicæ potestatis plenitudine perpetuo suppressit & abrogavit: ac alias, prout in eisdem literis Benedicti Prædecessoris incipientibus -- *Flagitantium Preces &c.* -- sub datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo nono, Kalendis Februarii, Pontificatus sui anno sexto, expeditis, plenius & uberius continetur.

Quod cum perturbationem iis in Provinciis induxerit.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus, literæ Benedicti Prædecessoris ea in parte, qua, ut præfertur, dictis Fratribus præfatæ Nationis Germano-Belgicæ, & ei annexarum Provinciarum, denominationem Recollectorum, & usum Caputii acuminati, & ligamentorum ligneorum sive eburneorum præfatorum, rejicere, & Fratrum Regularis Observantiæ nuncupationem, & habitum, ab universo Ordine gestari solitum, sumere præcipiebatur, utilitatem illam, quam memoratus Benedictus futuram sibi proposuerat, non attulerint; sed potius e converso non modicam perturbationem in præfatis Provinciis, & præcipue in partibus Hollandiæ, aliisque plerumque hæreticorum regionibus, ubi mos denominationis, & usus habitus hujusmodi inolevit, induxerint, & in posterum inducere possint; propterea Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, d. Ordinis Protectoris munus per plures annos sustinuimus, & ad S. R. E. Regimen, Deo favente, evecti, illud minime dimittendum putavimus, ejusdem Ordinis, quem peculiari dilectione prosequimur, curam præcipuam habere, & interiorem ab universo Ordine animorum unionem, quæ etiam neglectis aliquibus exterioribus signis foveri potest, necnon eorumdem Fratrum dictæ Nationis, ita ut ipsi, ut antea, consuetis Exercitiis, & Missionibus in hæreticorum regionibus incumbere valeant, tranquillitatem servare, ac aliàs in præmissis opportune providere cupientes: necnon Commissarium Generalem, Ministros Provinciales, & Custodes dictæ Nationis specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, eosque & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium naconsequendum tantum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, dictarumque literarum Benedicti Prædecessoris nostri tenores, etiam veriores, pro plene & sufficienter insertis & expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, literas ejusdem Benedicti Prædecessoris in ea parte tantum, qua dictis Fratribus ejusdem Germano-Belgicæ, illique annexarum Provinciarum, denominationem Recollectorum, & Caputium acuminatum, & Mantellorum ligamenta lignea sive eburnea, aut aliàs ab universo more Fratrum Minorum de Observantia discordia, rejicere: atque in denominatione, & habitus delatione cæteris Fratribus dicti Ordinis sese omnino conformare, & non amplius Recollectos nuncupari præcipitur: eisdemque Fratribus denominationem & ligamenta hujusmodi detrectantibus, literarum hujusmodi, & statim & ipso facto, & absque Judicis ministerio, fruitionis privatio, illarumque abrogatio, ut præfertur, statuitur: & denominatio, & Caputium acuminatum, ac ligamenta præfata, ut præfertur, supprimuntur: Apostolica authoritate præfata perpetuo revocamus, rescindimus & abrogamus.

Benedicti Literis hac in parte revocatis:

A pœnis per easdem inflictis Fratres dictæ Provinciæ absolvuntur.

Eosdem Fratres Nationis Germano-Belgicæ, & ei annexarum Provinciarum adversus denominationis, ac habitus delationis hujusmodi suppressionem, per dictum Benedictum Prædecessorem Motu ejus proprio, ut præfertur, factam: ac privationem & fruitionem earumdem literarum in eventum, in quem Fratres ejusdem Nationis denominationem Recollectorum, & Caputii acuminati, ac ligamentorum hujusmodi usum rejicere detrectavissent, per dictum Benedictum Prædecessorem, ut præfertur, inflictam & incursam, in pristinum, & in eum, in quo ante præmissa erant, statum: Itaut, velut si denominationis, ac delationis habitus hujusmodi abrogatio minime facta, ac privationis fruitionis præfatæ incursus unquam inflictus fuisset, Recollectorum denominatione, atque Caputio acuminato, ac ligamentis ligneis sive eburneis, ut prius, absque incursu cujusvis pœnæ, uti libere & licite possint & valeant, authoritate præfata motu simili restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

§. 4. Ac ad tollendum quamcumque ambiguitatem, & contentionem, quæ super electione Commissarii Generalis tempore procedente exoriri possent; Nos quotiescumque in posterum Minister Generalis dicti Ordinis, facultate sibi, ut præfertur, reservata utens, aliquem Commissarium Generalem dictæ Nationis, sui muneris expleto triennio, ad aliud triennium confirmaverit, per confirmationem hujusmodi, alternativa inter Germanos & Belgas in vim dictarum literarum servanda, nullatenus consumpta & sublata censeatur; sed illa firma & illæsa subsistat, ita quod sive Germanus sive Belga in Commissarii munere præfato instituatur, ad quem institutio ante confirmationem spectavisset, videlicet, si Commissarius Generalis ex Germanis confirmari contigerit post consumptam confirmationem hujusmodi, unus ex duobus nominatis Belgis in munere Commissarii Generalis institui; & ita e converso, favore Germanorum peragi omnino debeat: Quodque insuper Commissarii Generales pro tempore, qui, munere Commissariatus hujusmodi per triennium laudabiliter, ut præfertur, functi fuerint, deinceps Patres Nationis præfatæ, ac uniuscujusque Provinciæ habeantur, & apud Nationem eamdem, & quamlibet etiam respective Provinciam, habita ratione ad gradum & antianitatem cujuslibet, etiam in Nationis præfatæ, & cujuslibet Provinciæ Comitiis, seu Congregationibus, vel Definitoriis respective Nationalibus, Privilegio Paternitatis omnino gaudeant, Apostolica authoritate præfata similiter perpetuo decernimus & declaramus.

Declaratio quod per confirmationem Commissarii ad aliud triennium, damnum alternativæ non inferatur.

Privilegium Paternitatis Commissarii munere functis conceditur.

§. 5. De-

In cæteris articulis laudatæ Benedicti Literæ confirmantur.

§. 5. Demum literas præfatas ejusdem Benedicti Prædecessoris, in omnibus & singulis, in quibus præsentibus minime adversantur, earumque tenores, & in eis contenta quæcumque, authoritate præfata etiam perpetuo confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tam juris quam facti, & solemnitatum, de jure, usu, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodolibet requisitarum, & quosvis alios, quantumvis substantiales, defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus.

Ac perpetuo observari præcipitur quocumque prætextu remoto.

§. 6. Ac literas ejusdem Benedicti Prædecessoris, in eis tamen, quæ præsentibus minime adversantur, ac in eis literis contenta quæcumque, semper & perpetuo validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere: & a Commissario Generali, Ministris Provincialibus, Custodibus, cæterisque Fratribus sæpedictæ Nationis Germano-Belgicæ; aliisque quibuscumque, etiam Ministro, & Curiæ Commissario Generalibus, nunc & pro tempore existentibus, aliisque Officialibus dicti Ordinis, & quibuscumque, ad quos nunc quomodolibet pertinet, & in posterum pertinebit, firmiter & inviolabiliter observari debere, & nullo unquam tempore ex quocumque capite vel causa quantumvis legitima & juridica, etiam ex eo, quod Commissarius Generalis, Ministri Provinciales, & Custodes dictæ Nationis, necnon Minister, & Curiæ Commissarius Generales, & Officiales dicti Ordinis, ac quicumque alii in præmissis interesse habentes, atque illi etiam, qui ex literis prædictis jus sibi forsan acquisitum esse putarent his Nostris non consenserint; neque ad hoc citati, vocati, & auditi unquam fuerint, & causæ, propter quas eædem præsentes prodierint, adductæ, comprobatæ, & verificatæ non fuerint, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vel invaliditatis vitio, sive intentionis nostræ, aut quocumque alio quantumvis substantiali, ac specificam & individuam expressionem requirente defectu, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, vel adversus eas restitutionis in integrum, aliudve juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari: sive etiam motu simili concesso, vel impetrato uti vel juvari unquam posse: Neque easdem præsentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, aut Successores nostros Romanos Pontifices, motu etiam pari, & cum quibusvis clausulis, & decretis faciendis, comprehendi; sed ab illis semper excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, & de novo etiam sub quacumque posteriori data per Commissarium Generalem, Ministros Provinciales, & Custodes, cæterosque Fratres sæpedictæ Nationis pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere: sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios seu delegatos, quavis authoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. dicti Ordinis Protectorem, aliosque Cardinales respective pro tempore existentes, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque Apostolicæ præfatæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate, judicari, definiri & interpretari debere: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Clausulæ.

§. 7. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac dicti Benedicti Prædecessoris in favorem ejusdem Ordinis concessa, quæ incipit -- *Universalis Ecclesiæ* -- aliisque etiam in Synodalibus, Provincialibus, Universalibus, & Generalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus consuetudinibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, etiam in Capitulis Generalibus conditis, etiam juramento, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, & Nationi præfatæ, illorumque Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque tenoribus, specialis & expressa, ac de verbo ad verbum mentio seu quævis alia expressio facienda, ad hoc servanda foret, eorum tenores eisdem præsentibus pro plene expressis habentes, illis aliter in suo robore permansuris, latissime ac plenissime, ac specialiter & expresse, hac vice dumtaxat derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Agentis ejusdem Nationis subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, aut ejusdem Commissarii Nationalis, munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ & ostensæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ absolutionis, revocationis, rescissionis, abrogationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, declarationis, confirmationis, approbationis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo primo, decimo octavo Kalendas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiepiscopus Ancyranus.
Lucas Martinettus.

XLIX.

Approbantur Constitutiones pro Seminariis Ecclesiasticorum in Regno Aragoniæ erectis, & alibi erigendis, sub DD. Episcoporum jurisdictione, ad illorum instructionem, qui in muneribus Apostolicis sint exercendi, & Ecclesiasticæ Disciplinæ incrementum.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 6. Nov. 1731. Pontif. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium

Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis abundantiam præsidentes, pia virorum in sortem Domini vocatorum, ac propriæ alienæque saluti laudabiliter incumbentium instituta, quo uberiores in dies bonorum operum fructus adspirante superni favoris auxilio proferre valeant, paterno affectu libenter

prosequi-

prosequimur; & illis, quæ pro felici eorum directione provide prudenterque constituta ac ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, Apostolici muniminis adjungimus firmitatem.

[...]stitutio Se[...]inariorum [...]e quibus in [...]ubrica.

§. 1. Nuper siquidem pro parte Venerabilium Fratrum Nostrorum, Archiepiscopi Cæsaraugustani, ac Episcoporum Barbastren., Tirasonen., Albaracinen., & Terulen., Nobis expositum fuit, quod aliàs videlicet ingruentibus in Hispaniarum Regnis non sine ingenti Christifidelium in spiritualibus ac temporalibus damno, & præsertim disciplinæ Ecclesiasticæ detrimento, novissimis bellorum motibus, pravisque exinde in omni fere personarum genere sensim pullulantibus moribus, dilectus filius Franciscus Ferrer, ac quinque alii Presbyteri sæculares, divino nomine ducti, hisce malis ac incommodis occurrere, & priscæ disciplinæ Ecclesiasticæ instaurationi, spiritualibusque animarum eorumdem fidelium necessitatibus aliqua opportuna ratione prospicere cupientes, in B. M. Virginis de la Bella nuncupat. Civitatis Barbastren. sanctuarium insimul convenerunt, ibique Divino implorato præsidio post maturam considerationem, ac cum consilio & approbatione tunc existentis Episcopi Barbastren., aliorumque infrascriptorum Diœcesum Ordinariorum licentia & consensu, ad majorem Dei gloriam, animarumque ejusmodi salutem, & Ecclesiasticæ Disciplinæ præfatæ instaurationem, unum in Barbastren., aliud in Tirasonen., duo in Cæsaraugustan. alterum in Albaracinen., unum in Terulen., ac demum alia in aliis Diœcesibus Seminaria pro nonnullis Presbyteris, seu Clericis sæcularibus, Operariis nuncupatis, nullo voto adstrictis, sed solo charitatis vinculo conjunctis; qui sub obedientia pro tempore existentis ipsorum Seminariorum Superioris Præsidis nuncupati, ibidem vivere debeant, Ordinaria auctoritate fundari & erigi curarunt, ac pro bono dictorum Seminariorum regimine quædam Statuta, Constitutiones, & Regulas ab iisdem Ordinariis subinde approbata, in omnibus, & singulis Seminariis hujusmodi jam fundatis & erectis, ac deinceps fundandis & erigendis, exacte servanda condiderunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

[...]tatuta illis [...]ta.

§. 2. Horum Seminariorum finis est gloria Divina, Domini Nostri Jesu Christi imitatio, & non modo proprium profectum, sed Ecclesiasticorum juvamen & perfectionem, ac proximorum omnium salutem procurare. Proprium profectum oratione, mortificatione, mundi despectu, & Christi Domini in omnibus suis virtutibus imitatione: Ecclesiasticorum juvamen & perfectionem, in Ecclesiasticis etiam & Sacerdotibus instituendis, qui dedicari Apostolicis ministeriis desiderent, & in spiritualibus exercitiis nedum Ordinandis, verum etiam Parochis, & quibusvis Ecclesiasticis ministrandis: Proximorum salutem in eorum confessionibus audiendis, in concionibus, exhortationibus, & frequentibus missionibus habendis. Pro quibus omnibus bene rectoque ordine observandis sequentes Regulæ, ex vita ipsius Christi Domini expressæ, sub cujus magisterio vivunt, & quem imitari profitentur hujusmodi Seminariorum Operarii, perpetuo custodiendæ traduntur.

[...]orum insti[...]tionis sco[...]is.

§. 3. Christus Dominus, quum in oratione pernoctasset, vocavit Discipulos, & elegit duodecim ex ipsis, quos Apostolos nominavit, amoris vinculo ac lege eos congregando sub visibili capite, quod fuit Christus, & post eum Sanctus Petrus ejus Vicarius. Ad ipsius imitationem hæc ordinantur Seminaria ex Sacerdotibus & Ecclesiasticis nullo voto; sed solo charitatis vinculo copulatis; sub obedientia Episcoporum, in quorum Diœcesibus Seminaria erecta sint, adhuc & sui immediati Præsidis.

Seminaria [...]æc sub Or[...]inariorum Obedientia.

§. 4. In S. Matthiæ electione totum intervenit Apostolicum collegium, sic in electione Præsidis uniuscujusque Seminarii Sacerdotes omnes, qui per biennium in eo fuerint commorati, & permanenter in eodem vivant, concurrere debeant, & de eorum numero suum Præsidem per suffragia secreta eligant, qui triennii spatio Seminarium regat, & gubernet. Eligendus etiam erit ab iisdem Vice-Præses, qui in Præsidis absentia vices ejusdem gerat, & si iste defecerit, præeat, tamquam Superior, antiquior Seminarii Sacerdos -- Necnon Procurator, qui sedulo, sed sine solicitudine, necessaria opportuno provideat tempore, ordineque distribuat, nihil absque Præsidis nutu mutuando, nec dando, & quotannis integram Congregationi rationem de omnibus reddendo, quam si præfati DD. Episcopi petierint, ipsis continuo danda sit -- Secretarius, qui Seminarii resolutiones in libro ad hoc conficiendo notet, epistolas, aliaque gravia Seminarii negocia scribat -- Director Seminaristarum, qui in ipsorum conferentiis, & exercitiis præsideat, curamque habeat -- Director Sacrarii, qui Seminaristarum, domesticorumque juvamine curet, ut quæcumque ad Ecclesiam, Altaria, & Paramenta pertinent, honesta, purissima, rectoque ordine disposita sint, & collocata -- Director cæremoniarum & cantus, qui Seminaristas, & alios in cantu, sacrisque Ritibus instruat -- Director Tironum, qui Clericos & laicos ad probationem admissos dirigat, & in omnibus eorum vocationi congruentibus erudiat -- Directores Exercitiorum & Missionum, qui extra Seminarium præsideant cæteris Operariis, tamquam Superiores. -- Corrector, qui juxta charitatis legem errantes corripiat -- Minister Infirmorum, qui omnem curam de ipsis habeat, ac de necessariis prompte & charitative provideat, atque solatium omne in corporalibus & spiritualibus ipsis præstet. Et ut omnia supradicta recto dirigantur ordine, ac debitum sortiantur effectum, omnibus in spectantibus ad cujuscumque munia tenebuntur Præsidem consulere, & illi penitus obedire.

Act. I. 15.

De Præsidis,

Vice-Præsidis.

Procuratoris,

Secretarii;

Ac Directorum electione, eorumque officio.

§. 5. Ad eosdem Sacerdotes pertinebit nedum admissio Sacerdotum, seu Ecclesiasticorum, qui in Seminario tamquam Operarii persistere desiderent; verum eorum, qui ad tempus in eo erudiri velint, atque etiam admissio Fratrum laicorum, qui ad temporalia ministeria dedicari possint. Quæ omnia tam officia proxime descripta, quam Sacerdotum seu Ecclesiasticorum admissiones, approbari omnino a D. Episcopo, in cujus Diœcesi Seminarium sit, debeant. Et pariter, si forte contingat, ut aliquem a Seminario expelli conveniat; itaut nulla a Seminario expulsio fieri valeat, nisi consulto prius D. Episcopo, eoque approbante. Nullusque a Seminario expelli possit, nisi gravibus de causis, incorrigibilitate nimirum, aut scandaloso crimine. Nemo vero ob ægritudinem, etsi ineptus ad munia Seminarii efficiatur, poterit unquam excludi.

Totalis Episcopo subordinatio in admittendis, expellendis &c. Operariis, Sacerdotibus &c.

§. 6. Operariorum admissioni Christi Domini sectando exemplum fervidæ sunt orationes præmittendæ. Itaque eorum, qui permanenter in Seminariis vivere quærent, vocationis, virtutum, scientiæ, talenti, indolis, zeli salutis animarum, solicita fiet indagatio. Ut autem hæ qualitates in admittendis necessariæ melius cognoscantur, valde conveniens erit, ut eorum electio, si fieri potest, sit ex his, qui vel in Seminario fint educati, aut in Missionibus cum Operariis versati fuerint. Præfatis ergo prædicti qualitatibus, & Ordine Sacro initiati, seu ad eum proxime dispositi, ad unius anni probatio-

De Alumnis admittendis,

Eorumque tirocinio.

nem; & si in Seminario vel Operariorum comitatu non se exercuerint, duorum annorum, cum majori parte Sacerdotum suffragantium, & Episcopi approbatione admittendi sunt. Quo tempore respective finito, calculis albis & nigris ad electionem vel reprobationem devenietur; isque in Seminarium censebitur admissus, cui calculorum alborum major numerus suffragabitur, & D. Episcopi approbatio: quod si tot albi quot nigri reperiantur, admissio usque ad majorem probationem differatur. Qui autem in aliquo Seminario non perseveraverit, in nullum aliud admittatur, nisi hoc fiat de communi utriusque Seminarii, a quo, & ad quod, consensu, quando ob aliquam rationabilem causam convenire existimetur: consulto tamen & approbante D. Episcopo. Admissio autem eorum Sacerdotum, seu Ecclesiasticorum, qui pro sui ipsorum instructione in Seminario degere ad tempus desiderant, vel in domibus suis viventes in ministeriis instituti Operarios adjuvare, & in iis sese exercere velint, eodem modo per majorem partem Sacerdotum suffragantium fieri debeat, quando prudenti judicio, attentis eorum qualitatibus, scientia, & moribus, profuturi existimentur.

In Seminarium per secretum admittendi scrutinium.

§. 7. Electio omnium officiorum erit ad triennium; quo transacto, in ipsis vel in aliis, prout opportunius judicetur, est repetenda. Nullus tamen honorifica munia ambire præsumat (quod si quis aliter fecerit, inhabilis maneat) neque sub humilitatis specie recusare contendat, sed aliorum sese subjiciens judicio onus humiliter acceptet, non tamquam dominaturus, sed ut charitate, mansuetudine, vigilantia, cæterisque virtutibus, aliis præeat, & omnia sui muneris fortiter suaviterque disponat & dirigat, & omnium vita dirigi per sequentes Regulas debeat.

De Officialium electione.

De iis, quæ pertinent ad communem Seminariorum observantiam.

§. 8. Quum orationi & ministerio verbi Jesus & Apostoli instantes fuerint, scriptumque sit -- *Domus mea Domus orationis vocabitur* -- Operarii illud omnino implere contendent -- *oportet semper orare, & non deficere* --, tum affectuosam Dei præsentiam in ipsis & in aliis promovendo, tum mentali orationi per duas horas in loco destinando congregati vacando, hyemali tempore tam mane quam vespere a quinta usque ad sextam horam: æstate autem a quarta & dimidia usque ad quintam & dimidiam mane, & a quinta usque ad sextam vespere. Oratio quidem matutina finietur cum litaniis majoribus, additis orationibus pro Papa, pro Episcopis, & Congregationibus, pro Rege, & pro aliis necessitatibus occurrentibus, ad Præsidis libitum recitandis. Vespertina vero cum litaniis, antiphona, versu, & oratione B. M. Virginis. Missionum autem tempore unius saltem horæ spatio, quum magis opportunum videbitur, orationi vacabunt, ejusque usum Clericis omnibus efficaciter suadebunt, & ipsi sicut Operarii alios orationem in concionibus edocebunt, & ad illius exercitium hortabuntur: quam etiam in qualibet Parochia tum publice, tum in privatis domibus introduci, augeri, & conservari curabunt, ut sic hæc Seminaria vere Domus orationis ab omnibus gentibus vocari queant.

Matth. XXI. 3. Luc. XVIII. 1.

De Oratione mentali.

§. 9. Cum vocali oratione mentalis semper conjungatur, ne de nobis illud verificetur: *Populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est a me.* Itaque in Rosario B. M. Virginis (quod in Sacello hora congrua vespertina recitandum quotidie erit cum litaniis) ejusdem mysteria consideranda sunt, propriæ necessitates B. Virgini exponendæ, & magna cum fiducia remedium ab ea petendum. Similiter in Divino Officio, statutis horis ab unoquoque persolvendo, attentio ad verum sensum, seu aliquod Christi mysterium, vel ad aliquam aliam veritatem, saluti animæ proficuam, studiose adhibenda est, omnia ad Deum præsentem referendo, & semper curando, ut exterior reverentia interiorem comitetur. Psalmi paulatim atque cum pausa unoquoque in versiculo persolvendi erunt, ac tam mentalis oratio quam vocalis flexis genibus (nisi aliqua inciderit corporis imbecillitas) implenda: præsens semper in omnibus illud habendo. *Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter.*

Matth. XV. 8. Jer. XLVIII. 10.

De Vocali.

Jerem. ibid.

§. 10. Ad exemplum Jesu Christi Domini nostri, cujus opera, verba, & cogitationes, divina cum voluntate conformia semper fuere, omnes in Seminariis commorantes suæ conscientiæ examini generali & particulari ante prandium & cœnam in loco destinando quotidie convenient: & singillatim unusquisque ante quodlibet opus diligenter exquiret, num ex charitate nascatur, & ejus finis sit gloria Divina. Opere vero completo, defectus, eorumque radices penitus evellere curabunt.

De examine conscientiæ bis die quolibet faciendo.

§. 11. Christi Domini, qui Nazarethi Synagogam intrans, *surrexit legere*, exemplum sectantes, omnes hora secunda vespertina per duos quadrantes spirituali incumbant lectioni, & aliquod novi Testamenti semper perlegant caput, ut ita mens illustretur, voluntas moveatur, atque in animo, quidquid ad nostrum aliorumque spiritualem profectum Dominus donaverit, infigatur. Spiritualis etiam lectio qualibet in comestione est habenda, ut quum aliter corpus; anima quoque reficiatur, cui debita adhibeatur attentio.

Luc. IV. 16.

De Lectione spirituali.

§. 12. Christi Domini silentium adhuc Pilato magnam attulit admirationem. Illum imitando, idem silentium perpetuo in Seminario observabitur, (tempore recreationis dumtaxat excepto, tribus videlicet quadrantibus post prandium, duobusque post cœnam, ubi omnes convenient) extra id tempus, nonnisi de speciali aut generali Præsidentis licentia in loco, ad id præfinito, necessitate, charitate, aut urbanitate instante, & quidem voce leni sermones conferentur: quæ quidem circumstantiæ; ut quis alienum ingrediatur cubiculum, quantum fieri possit, observentur.

De Silentio.

§. 13. Quum Christus Dominus extra tempus suæ prædicationis, & quando charitatis officia aliter non postulabant, solitudinem semper quæsierit; Operarii, quando alicui ex suis ministeriis non incumbant, hanc solitudinem omnino curare debeant. Et ut commodius reguletur animi collectio, stricta in Seminario servabitur clausura, itaut nemo absque expressa Præsidis licentia de domo egrediatur, neque sine necessitate aliqua aut utilitate e cubiculo suo discedat, & de hoc veniam prius a Domino Jesu humiliter deprecando. In sensuum vero, potentiarumque recollectione peculiarem ubique curam omnes habeant, discretionis tamen, modestiæ, christianæque urbanitatis regulas in omnibus custodiendo.

De Solitudine, & clausura servanda.

§. 14. Christi Domini, qui in cœna feria quinta, & sequenti in Ara Crucis, atque frequenter se obtulit Æterno Patri, quoad vixit, exemplum sequendo, omnes Seminarii Sacerdotes exacta præparatione, reverentia, devotione, & Ecclesiæ rituum impletione, dum legitime impediti non fuerint, hora, cuique a Præside præscripta, Sacrum quotidie celebrarunt, dimidiæ horæ tempus in celebratione impendendo, tantumdemque temporis in gratiarum actione semper insument, nisi pœnitentium multitudo, aliave justa causa gratiarum actionem breviare cogat. Sacrum vero peragentes, ad Eucharistiam sumendam paratis eam semper ministrabunt.

De Missa quotidie a Sacerdotibus celebranda.

§. 15. Ad

§. 15. Ad majorem autem sacrorum Rituum observantiam, Ritus attente quolibet mense relegant, aliique aliorum Sacrificiis inserviant, & de defectibus, quos notaverint, ipsos discrete admoneant; sed ut majori cum puritate & gratia ad tantum accedant Sacramentum, charitatis fervorem quotidie in se ipsis accurate studeant promovere, & unaquaque hebdomada ut minimum ter, & singulis diebus, si commode fieri potest, sacramentaliter confiteantur, & frequenter cum Confessario, a Præsule ad id specialiter deputato, Laici semel in hebdomada utroque Sacramento reficientur.

§. 16. Jesu Christi vita continua mortificatio semper fuit: ad cujus imitationem omnes in Seminario degentes summam curam, in se interne & externe mortificando, ponere continuo debere sciant. Itaque quoad externam mortificationem omnibus feriis sextis & Sabbatis totius anni (feria autem sexta majoris hebdomadæ pane & aqua contenti) jejunabunt: Qualibet feria quarta & sexta, totoque Adventus & Quadragesimæ tempore, feria etiam secunda, post Rosarium in Sacello congregati, carnem flagellis macerabunt, nisi aliquibus in solemnitatibus, aut alia justa de causa id in aliud Præses commutaverit: de consilio tamen proprii Directoris, congruum erit, alias pro cujusque viribus mortificationes exercere.

§. 17. Tempore vero Missionum Operariorum Directores ministeriorum fatigationes cum ipsorum viribus appendent: & si incompatibiles, aut valde difficiles prædictas mortificationes in se vel in aliis esse repererint, eas, aut aliquam ex iis dispensare cum debito consilio valebunt, ut ita Operarii vires, quas in dispensatis mortificationibus impendere debebant, in proximiorum salutem avidius insumere valeant.

§. 18. Quoad interiorem mortificationem nostrarum omnium passionum, sensuum, potentiarumque frenatio, summopere est servanda, eorum operationes & delectationes, nedum illicitas & periculosas, verum etiam & inutiles depellendo, atque rationi, & divinæ voluntati totaliter subjiciendo. Quam necessaria nobis, qui Jesum imitari contendimus, sit ista mortificatio, ipse expressit, dicens: *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me*; Et Apostolus, dum ait: *Semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris.*

§. 19. Jesu, qui cum Doctoribus in Templo, & cum Discipulis sæpe disseruit, exemplum sectando, Operarii primo cujusque hebdomadæ feriato die ab hora secunda & dimidia post meridiem usque ad tertiam & duos quadrantes super materia, octo ante dies assignata a Præside, tum de morali tum de mystica Theologia conferentias habebunt, ad quas omnes Sacerdotes & Ecclesiastici, tam qui ad tempus in Seminariis pro eorum instructione commorantur, quam qui, in domibus suis viventes, pro eadem instructione Seminaria frequentant, intervenire possint; in omnibus tamen modestia intentioque pura servetur, non disputandi livore, sed scopum veritatis inveniendi, ut verior uniformiorque imbibatur doctrina tam moralis, in Confessionibus audiendis sine relaxatione observanda, quam mystica, in animarum directione omnino secura tenenda. Singulis pariter in hebdomadis feria sexta ab eadem hora secunda cum dimidia usque ad tertiam soli Operarii congregabuntur, ut inter se de iis omnibus conferant, quæ remedio indigere existiment, ut provideatur, quidquid ad Seminarii regimen utilius appareat, & ad Constitutionum rigidiorem observantiam, humilitatemque in omnibus fovendam; quod ut utilius obtineri possit, licitum unicuique sit, & præcipue Correctori supra destinato, summa cum modestia, discretione, & claritate aperire in genere lapsus, quos remedio indigere agnoverint. Et Præses circa omnia, quæ tractata fuerint & exposita, suam brevem hortationem faciet, ut quæ decreta fuerint, accurate serventur. Præfectusque Corrector memor sit sui officii, ut debita cum charitate, discretione, & modestia, tempore opportuno secreto de defectibus, quos observaverit, fratres suos moneat.

De Veste Talari, ejusque materia.

§. 20. Christi Domini, qui talari semper tunica incedebat indutus, in itineribus & cubiculis talarem semper deferant vestem, nihil sericum habentem, sed omni ex parte honestam, & Ecclesiæ statutis, & sæcularibus Sacerdotibus, moderatius viventibus, prorsus conformem. Fratres vero laici breviori utantur indumento.

De Victu, ejusque qualitate.

§. 21. Christum Dominum, qui exemplum temperantiæ semper fuit, quoad fieri possit, imitando, omnes in Seminario viventes temperantiam accurate custodient, ac potum tamquam medelam suo tempore sument, solita qualitate & quantitate contenti, octo videlicet unciarum arietinæ carnis pondo, cum suilla & oleribus juxta temporum varietatem pro meridiana comestione, & sex pro nocturna horis debitis, pro temporum diversitate assignandis. Diebus autem jejuniorum tria calida in prandium fercula ministrentur, & in hoc aliquid addere seu commutare aliqua de causa, cujusdam puta solemnitatis, aut necessitatis, Præses valebit: habituali autem ægritudine laborantes, ni imbecillitas obfuerit, jejunii custodiant formam, & vespertinam, ut jejunantes sumant refectiunculam; in quantitate tamen, ciborumque condimento omnino servetur æqualitas. Quamlibet ante comestionem fiat mensæ benedictio, & postea gratiarum actio; confestimque, B. M. Virginis Canticum alternatim dicentes, Ecclesiam petant, in qua genuflexi Antiphonam *Salve Regina* cum versu & oratione Virginis recitantes gratiarum actioni finem imponent, & ad locum recreationis se conferent. Cum infirmis autem Minister, ad eorum assistentiam supra destinatus, tamquam mater cum filiis se gerat, curam ita de illis habendo, ut nedum nihil ex necessariis illis desit, verum etiam nec quidquam, quod ad eorum solatium proficere possit.

De paupertate spiritus.

§. 22. Christus Dominus, qui Cœli & Terræ habebat imperium, pauperrimam nihilominus vitam duxit; Quem operarii imitando spiritus paupertatem summa procurabunt diligentia; & licet rerum dominium non amittant, ab administratione tamen, quantum possint, abstineant; quam Seminarium nunquam in se recipiat, nec aliud inquirat, quam illud, quod juxta statutum domus existimatum fuerit, unumquemque contribuere posse. Itaque eam plene suis Procuratoribus committere debebant, & reditus ita distribuere, & expendere curent, ut ex ipsis Ecclesiastici omnes sumere exemplum possint.

De morum honestate.

§. 23. Jesus Christus Dominus Noster non tantum perfectissime illibatam servavit puritatem, sed ita in omnibus se gessit, ut neque inimicos ejus, qui tot illi falso calumnias imposuere, minimam in eo notam legatur exprobasse. Quem imitatione prosequendo in Seminario commorantes dum ministeria sua exercebunt in quibus proximorum saluti incumbere debent, quidquid puritatem obumbrare possit, accurate fugere studebunt; & insuper mulierum quantumvis honestarum consortia vitabunt: sensus & potentias ab hujusmodi objectis enixe cohibebunt: otium tota-

liter fugient : cibi potusque, maxime vini, temperantiam perfecte custodient : ac denique a Domino castitatem enixe deprecabuntur.

1. *Philip. II. 7.* De Obedientia.

§. 24. Jesus, *factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis*, hujus magnæ virtutis nobis reliquit exemplum ; quod omnes his in Seminariis degentes adeo imitari curabunt, ut in omnibus, quantumvis difficilioribus rebus, voluntatis promptitudine, judiciique subjectione suis Superioribus, eisum in ipsis considerando, magna ubique obediant alacritate.

Romano Pontif. & Conciliorum Decretis.

§. 25. Et primo Pontifici Maximo, universalis Ecclesiæ Pastori, strictissimam profitebuntur obedientiam, & observantiam Apostolicarum Constitutionum & Conciliarium Decretorum, & signanter eorum, quæ a Sacro Concilio Tridentino edita fuerunt ad morum, & Ecclesiasticorum Disciplinæ reformationem. Quæ omnia solerter scire, promovere, & observare curabunt.

Episcopis, Præsidi, Directori &c. præstanda.

§. 26. DD. Episcopis Diœcesum, in quibus Seminaria erecta sint uti propriis Prælatis & Superioribus reverenter in omnibus obedient ; mox Præsidi Seminarii, eoque absente ejusdem Vicesgerenti, quibus cum gaudio & perseverantia omnes pariter subjicientur. Iis DD. Episcopis, quorum in Territoriis Operarii laboraverint, in spectantibus ad illorum ovium salutem sicut subditi obsequentur ; & unusquisque Directori deputato pro ministeriis, in quibus exercetur, pariter obsecundabit ; ac tandem quisque in attinentibus ad suæ animæ profectum, suo penitus Directori, quem habere omnes debent, obediet.

De Mansuetudine.

§. 27. Præterquam quod tota Jesu Christi vita, passio, & mors, humilitatis & mansuetudinis est viva & efficax exhortatio, ipse propriis verbis nos docet dicens: *Discite a me, quia mitis sum, & humilis corde.* Quibus morantes in his Seminariis obtemperando, has suis in cordibus transcribere virtutes solicite studebunt, ut requiem animabus suis inveniant: in injuriis, persecutionibus, contumeliis gaudere semper curabunt, ut sic veri Christi imitatores efficiantur, illud semper memoria retinentes: *Sed & gloriamur in tribulationibus.*

Matth. II. 29.

De amore erga Proximos curaque eos ad bonam frugem reducendi.

§. 28. Jesus Christus, ab Incarnatione Divinam intuens, totisque viribus diligens Bonitatem, Divinum propagare honorem decrevit, arcana suæ Divinitatis, atque Humanitatis verbo & exemplo hominibus ostendens, ipsisque infinitos gratiæ thesauros lucrifaciens, instituensque Sacramenta, ut homines ea bene dispositi recipientes, vitam habeant, & abundantius habeant. Hujus charitatis præclaro exemplo illuminati ac moti Seminariorum Alumni, a se ipsis, rebusque omnibus imperfectam affectionem arcentes, viribus omnibus appretiative & intensive Dominum Deum ob infinitam ejus bonitatem toto prosequentur amore, zeloque Divini amoris & gloriæ accensi, eum in proximos pro viribus propagare studebunt ; tum sicut Christus dilexit nos, eos diligendo : tum ad perfectam eorum reformationem, utque omnes convertantur & vivant, verbo & exemplo iis persuadendo : tum ut eamdem vitam frequenti ac digna Sacramentorum receptione augeant, & perpetuo conservent : atque ut etiam uberrima & copiosa auxilia a Domino ad hunc finem enixe deprecentur, eos exhortando : tum demum in Seminariis, exercitiis, & ministeriis ita se exercendo, ut omnibus prodesse possint, & ad omnes se extendant, summam in eo curam semper adhibendo, ut omnia a charitate proficiscantur, & cuncta fiant pro Dei gloria, illud in cordibus suis jugiter repetendo : *Soli Deo honor & gloria* ; Et illud ; *Non nobis Domine, sed nomini tuo da gloriam.*

1. *Timoth.* 17.

De mutu[a] charitate.

§. 29. Ut autem Operariorum charitas præemineat, eorumque actiones dirigat, iidemque accendere valeant ignem, quem Christus venit in terram mittere, hoc sese implere, sicut & Sancti Apostoli ; curabunt, id a Deo suppliciter & lacrymose implorando, necnon profunda veneratione, ardentique affectu considerando mutuum & infinitum amorem, quo Tres Divinæ Personæ sese invicem diligunt, pariterque eum amorem, cujus divitias non dedignatæ sunt in homines effundere, ut tot ac tanta beneficia in eos collata testantur ; Quod facientes Operarii, profecto optime cognoscent, qua charitate, quibusve mediis, etsi asperrimis, sese in victimam pro proximorum salute tradere debeant ; Idque ut in se & in proximis consequantur, devotionem erga Deiparam Virginem Mariam, sub cujus protectione vivimus, nedum in cordibus suis, tamquam certissimum medium ad hoc & omnia bona consequenda, firmam perpetuo habebunt ; verum etiam eam in proximorum omnium corde inserere semper curabunt.

De Devoti[one] erga V[ir]ginem De[i]param.

§. 30. Quod si omnes exteros sic diligere debemus, & ut se mutuo diligant, tantam curam adhibere ; quid de mutuo inter Operarios amore dicendum erit, verba hunc exprimentia non suppetunt. Id tantum proferre liceat, quod omnes ita cor paratum habere debent, ut si aliquis infirmatur, cæteri infirmentur ; adeout dicere unusquisque valeat: *Optabam ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis. Non diligamus verbo neque lingua, sed opere & veritate. In hoc cognoscimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit, & nos debemus pro fratribus animas ponere.*

Roman. IX.

De Virtu[ti]bus Morali[]bus.

§. 31. Omnes virtutes morales eminebant in Christo Jesu: Quare cum hujusmodi Seminariorum scopus sit ejus imitatio, omnes in iis commorantes magnopere satagant, illas discere a Divino Magistro : illas in cordibus suis altissime defigere : illas opportune & utiliter exercere : illas demum perficere & custodire tanquam pretiosas margaritas ; ut omnibus virtutibus suffulti & vestiti Operarii benigne aspiciantur a Christo Jesu, eoque adjuvante, in proximis verbo & exemplo easdem facilius inserere possint.

De iis, quæ pertinent ad Ecclesiasticorum Instructionem.

§. 32. Jesus ad Divinam Gloriam propagandam, mundumque convertendum & reformandum, quos Sacerdotio, atque Evangelicæ prædicationi destinavit, ad suam scholam admisit, eos trium annorum spatio doctrina & exemplo illuminans, atque orationis, virtutum & mysteriorum, ad animarum salutem spectantium, praxim efficaciter iisdem ostendens. Cœleste hoc exemplum sequens Seminarium, nedum Ecclesiasticos perpetuo in eo commorantes, sed etiam Sacerdotes & Ecclesiasticos ejus Diœcesis, in qua situm erit, & si locus adsit, aliarum etiam Diœcesum, qui, de D. Episcopi licentia & approbatione, de iis omnibus instrui in ipso velint, quæ in eodem exercentur ; si ornati existimentur qualitatibus illis, de quibus supra omnino amplectetur, ac solertem habebit curam, ut in singulis ministeriis mox exprimendis omnes instituantur.

De Directoris officio.

§. 33. Itaque eorum Directori debita incumbet cura nedum de ipsorum profectu spirituali, verum etiam de eorum instructione in iis omnibus ministeriis, Sacerdotum omnium adeo propriis, ut in eis se omnes exercere deberent. Quo ad eorum profectum curabunt, ut

iidem

iidem quolibet die intersint mentali orationi per horam integram mane, & per tantumdem temporis vespere: Sacræ etiam & spirituali lectioni per dimidiam horam: insuper Missæ celebrandæ vel audiendæ, ac B. M. V. Officio parvo (nisi ad majus teneantur) & ejusdem Rosario: necnon duplici conscientiæ examini. Quoad eorum instructionem Director parem habebit curam, ut tribus diebus in hebdomada, mane una hora cum dimidia, conferentias de materiis moralibus, eas dirigendo, inter se habeant, quas fieri debeant declaratione unius ex propositionibus ab Ecclesia damnatis: itemque conferentias de materiis Misticis duobus diebus vespere per horam, easque concludent declaratione unius capitis Concilii Tridentini. Poteruntque etiam conferentiis de morali & mistica doctrina, tenendis singulis secundis feriis ab Operariis Seminarii, assistere, quibus exercitiis non parum in utraque doctrina instruentur: una etiam die cujuslibet hebdomadæ in cantu & cœremoniis per suum ad id destinatum Directorem exercitabuntur.

...e Exercitiis ...ritualibus ...ibus festis ...plendis.

§. 34. Festis autem diebus recensitæ conferentiæ, atque Officii parvi loco, Divinum Officium omnes in unum collecti persolvent, & Conventuali Missæ modulantes assistent: Pœnitentiæ, & juxta Directoris consilium, Eucharistiæ Sacramenta, nisi in Sacerdotali gradu sint constituti, recipient & ex ipsis, qui ab eorum Directore fuerit assignatus, Christianam in Ecclesia doctrinam explicabit, ad quam simul cum concione, a Directore habenda, & aliquando ab aliquo ex ipsis Sacerdotibus, per duos aut tres quadrantes facienda, omnes attente assistere debebunt: jejunia, flagellationes, & silentium, sicut Operarii Seminarii servabunt.

...e Seminaristarum mores reddendi Episcopo ...otannis ra...

§. 35. Quæ dicta sunt de iis, qui ad tempus in Seminario conviventes instrui desiderant, observari pariter debebunt ab iis, qui foris in domibus suis viventes admissi sint, ut instrui similiter possint, & proportione servata ab iis, qui jam bene instructi sint, & juvare Operarios in muneribus suis velint. At in fine cujuslibet anni (quod est tempus, quo in Seminario mansionem facere primi solent) de vocatione, progressu, indole, & talento uniuscujusque Seminaristæ D. Episcopo fidelis ratio, si ab eo vel ab ipsis petatur, reddenda erit. Et ut prædicta omnia debitum sortiantur effectum, magnopere curabitur, ut Seminaristarum Director & Confessarius sint virtute, scientiis, zelo, & experientia insignes.

...eminaria ...instructio...m accep...ida.

...Matth. XIX.

§. 36. Christus Jesus, qui adultorum educationi adeo invigilavit, parvulorum immemor non fuit, immo eos ad se venire impediri ægre ferens: *Sinite*, inquit, *parvulos venire ad me, & ne prohibueritis eos.* Hoc igitur exemplar sectando, sicut & id quod de Seminariis a Sac. Tridentino Concilio stabilitum habemus, si accidat, ut aliquod puerorum Seminaristarum Ecclesiasticum Collegium pro ejus cura, instructione, & eruditione his nostris Seminariis commendetur, illud ordinante Domino Episcopo admittere non recusetur, ut ita omnibus viis exempla sequentes Magistri nostri Jesu, animarum saluti, & Christianæ disciplinæ, itemque Ecclesiasticæ incremento modis omnibus curemus incumbere.

...e Exercitiis ...ritualibus ...eragendis.

§. 37. Jesus Christus, antequam incoaret suam prædicationem, in desertum se contulit, ibique quadraginta diebus immoratus fuit; adhucque prædicationis tempore frequenter cum Discipulis suis petere solebat solitaria loca; ipsique Discipuli ad Spiritum Sanctum recipiendum, & ad fructuosiorem prædicationem decem diebus in cœnaculo manserunt. Hæc exemplaria sequentes Operarii ad exercitia spiritualia decem dierum ut minimum spatio semel quotannis, & unius diei singulis mensibus sese recipiant.

§. 38. Spiritualia etiam decem dierum exercitia Seminaristis, de quibus supra, Operarii annuatim ministrabunt, postquam ii Seminarium ingressi erunt, & similiter Ordinandis ante singula Ordinum collationis tempora (in quibus qui ad majores Ordines assumendi sunt in cœremoniis etiam horis commodis excitabuntur) itemque Sacerdotibus tam sine cura quam cum cura animarum, tempore a Domino Episcopo assignando; necnon iis Ecclesiasticis, quos D. Episcopus per particulares epistolas remittet, itaut omnes Diœcesis Sacerdotes quolibet triennio semel saltem spiritualibus intersint exercitiis, prout D. Episcopus disposuerit, juxta ordinem & distributionem ab eo faciendam, eorum, qui anno quolibet exercitari debeant: Ac demum cuilibet cujuscumque status personæ extraordinaria poscenti exercitia, etiam pro opportunitate ministrabuntur, & omnes instruentur, ut suis in domibus singulis mensibus unam diem eisdem dedicent exercitiis.

§. 39. In præfatis exercitiis ministrandis illi ex Operariis exercitabuntur, qui ad id specialiter a Domino Episcopo deputati fuerint ex iis, qui a Præside tanquam aptiores ei proponentur. Hi octodecim habebunt conciones per unam horam, binas singulis diebus, quarum octo, quia ad instructionem præcipue tendunt, nuncupantur conferentiæ; sed omnes decem & octo ad Status Ecclesiastici munia, reformationem, animarum suarum directionem, ac Jesu Christi imitationem spectabunt.

§. 40. Spiritualibus exercitiis vacantes ad generalem præparentur confessionem, & interim a Missæ celebratione, si Sacerdotes sint, sese abstineant, conveniens erit. Orationi per duas saltem horas, lectione præcedente (in iis minime computanda) quarum altera mane, altera vero vespere, uniti assistent: lectioni spirituali per tempus ipsis assignandum vacabunt: & Divinum Officium, ac Rosarium B. M. V. cum Litaniis in Ecclesia mediocri voce recitabunt: duplici conscientiæ examine quotidie sedulo exercebuntur: Silentium totis decem diebus servabunt, & ad Dei præsentiam maxime attendent: nonnullis præterea diebus moderatæ fient mortificationes, quæ omnia cum horarum distributione jam sunt ordinata.

De iis, quæ pertinent ad proximorum omnium Salutem.

§. 41. Jesus Christus iter faciebat per Civitates & Castella, prædicans, & evangelizans Regnum Dei, & Duodecim cum illo. Hæc vestigia sequentes Operarii, de D. Episcopi licentia aliquot Sacerdotes ex iis, qui in Seminario fuerint educati, vel actu educentur, aut alios aptos, si oportuerit, secum ducentes, omnes populos, Castella, solitariasque domos Diœcesis in Missionibus peragrabunt. Qui parvis in Oppidis bini manebunt, in majoribus omnes associabuntur; & ex vicinis locis, si opus fuerit, aptiores convocabunt Confessarios, ut ita omnes sani & infirmi majori cum libertate, & animi solatio, generalem confessionem explere valeant.

In vicinis Castellis audiendæ Generales Confessiones.

§. 42. Christianam doctrinam suis in his Missionibus quotidie explicabunt: Fidei Mysteria, Sacramenta, Missæ Sacrificium, Decalogi, & Sanctæ Ecclesiæ præcepta, ac modum Actus Fidei, Spei, & Charitatis eliciendi, dilucide declarabunt; & ea præcipue, quæ ad salutem sunt necessaria necessitate medii, multoties breviter iterabunt: singulis item diebus Apostolica simplicitate, & facili methodo populis prædicabunt, quæ Christus Dominus prædicabat; ut pec-

Primaque Religionis,ac Fidei tradenda rudimenta.

ut peccatores ad pœnitentiam moveret, ac vitam ipsius, ejusque passionem & mortem in concionibus non semel inculcabunt, ac meditationem horum Mysteriorum doctrinæque Evangelicæ praxim enixe persuadebunt: Obligationesque parentum erga filios circa eorum educationem, & filiorum erga parentes quoad illorum obedientiam, frequenter declarabunt: atque omnia cætera, quæ movere ad pœnitentiam ac mutationem vitæ possunt, in suis concionibus, exemplis, & similitudinibus ignito spiritu insinuabunt.

Curandaque Ecclesiarum veneratio.

§. 43. Et quia de eo ab ipso Christo Domino satis edocti sumus, quod maxime offenditur ex neglecto in suis Templis Divini Numinis cultu, ut ostendit, quando de Templo ementes & vendentes ejecit; quum nostris temporibus experiamur, quot irreverentiis multo majoribus Ecclesiæ, ubi ipsummet Christum Dominum præsentem habemus, afficiantur: Operarii unum diem in qualibet Missione assignabunt ad ponderandum, quantum Deus ex hoc læditur, & mala, quæ populis inde obveniunt, & quanto majora timere jure debent, nisi emendentur.

Matth. X. 22.

De modo claudendi Missiones.

§. 44. Et quoniam præcipuus Missionum fructus in perseverantia consistit, dicente Domino: *Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit*: Missionem suam concludent ad hanc perseverantiam fideles exhortando, quam ut consequi a Deo possint, frequentiam Sacramentorum, Deiparæ Virginis devotionem, S. Joseph, S. Michaelis Archangeli, Angeli Custodis, & aliorum Sanctorum, & etiam Animarum purgantium, tanquam tutissimum medium ad eam consequendam, efficaciter persuadebunt; necnon quotidianam Missæ Sacrificio assistentiam debita cum devotione. Alias etiam regulas quotidie observandas illis ministrabunt: Pro Indulgentiis enim consequendis, illis etiam, quas ignorant, & quæ operibus, seu orationibus, in quibus se exercent, sunt adnexæ, ne ipsas ex ignorantia vel negligentia amittant, populis persuadebunt, ut mane saltem singulis diebus generalem intentionem concipiant eas omnes lucrandi, quamquam ignotæ illis sint; & etiam opera, quibus annexæ sunt, applicandi juxta intentionem Romanorum Pontificum, vel Episcoporum, qui eas concesserunt, quam intentionem si quotidie repetant, eas consequentur: Similiter ne pauperes perdant, ut communiter accidit, meritum laborum suorum, tam eorum, quos ratione paupertatis, vel alio ex titulo, seu occasione patiuntur, quam eorum, quos pro alimentis quærendis in terræ cultura, in officiis & exercitiis continuo sustinent, illos de eo instruent, ut singulis diebus multoties, vel saltem mane, ea omnia cum cunctis suis operibus Deo pro ejus amore & gloria, & pro satisfactione suorum peccatorum offerant: Idemque consilium dare fidelibus omnibus in cunctis sermonibus non prætermittant, illud Apostoli repetendo: *Sive ergo manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite*; & illud: *Omnia vestra in charitate fiant.*

1. Corinth. X. 31. XVI. 14.

De audiendis Sacramentalibus Confessionibus &c.

§. 45. Ab ortu diei usque ad meridiem (dempto tempore, ad Missæ Sacrificium, & quatuor minorum horarum divini Officii recitationem necessario) Sacramentales pro viribus confessiones excipient, pœnitentes veluti Dei imagines, Jesu Christi sanguine redemptos, resipiscentes, & ad generalem confessionem, peccatorumque radices aperiendas leniter & charitative disponent, & juvabunt, & præter satisfactorias pœnitentias, pro pœnitentium captu, & necessitate, medicinales etiam adhibebunt; & in oratione mentali eos, quos paratos invenerint, etiam instruent, maximeque eam omnibus commendabunt; & debitum modum vocalis exercendæ, ne fructum ejus perdant, edocebunt: unicuique pro suo captu & statu recte in posterum vivendi formam tradent: an in Christiana Doctrina sint bene instructi pro qualitate confitentium semper explorabunt, & ob ejus imperitiam aliamve causam in dispositis absolutionem different.

§. 46. Populorum discordias conciliare, litesque componere, vel ad arbitros Judices reducere sedulo studebunt; at ex Operariis nemo fiat litium arbiter, Christi verborum memor: *Quis me constituit Judicem inter vos?* Præterea scholam Christi, nempe Congregationem (ex qua uberes fructus ab iis colliguntur, qui eam frequentant) in populosis locis, ubi nondum fundata fuerit, fundari curabunt: & Parochis persuadebunt, ut qualibet in Parochia Rosarium B. M. V. recitandum stabiliant, & si fieri possit pro qualitate locorum, oratio mentalis per horæ dimidium fiat. Si quæ autem sint Parochiæ, in quibus doctrinæ Christianæ, & S. Evangelii declarationem juxta Sac. Conc. Trident. decreta omitti forte invenerint, charitative & discrete Parochum admoneant, ut tanti muneris non sit immemor. Rectores quoque, & Primarios populorum accurate, sed summa cum discretione & dexteritate, hortabuntur, ut scandalis ab origine extinguendis invigilent, bonisque operibus stabilitis perficiendis ipsimet populo præire studeant.

Luc. XII. 14.

De aliis piis operibus.

De mora in Oppidis.

§. 47. Operarii unoquoque in Oppido tanto temporis spatio consistent, quantum ad oppidanorum instructionem, confessiones audiendas, & omnia necessaria explenda necessarium esse cognoverint: & Communione generali peracta, semotaque omni visitatione, præterquam infirmorum, aliò se conferent. Nihil temporale præter necessarium ad communem frugalemque victum, etiamsi sponte oblatum, accipient; nec precibus acquiescentes ultra necessarium tempus in Oppido commorentur, memores Christum simili occasione respondisse: *Aliis civitatibus oportet me evangelizare Regnum Dei, quia ideo missus sum.*

Luc. IV. 43.

De Exercitiis, & Missionibus etiam in aliis Diœcesibus. Matth. XVI. 15.

§. 48. Jesus Christus Judæam & ejus finitima primum lustravit verbo & exemplo; sed quum ejus charitas ad omnes extenderetur, dixit Apostolis: *Euntes in Mundum universum, prædicate Evangelium omni Creaturæ.* Quare ii Mundum peragrantes fundaverunt Ecclesias, suosque in illis Rectores constituerunt, quorum adjutorio regiones fœcundari, & in viam salutis æternæ dirigi melius possent. Sacris igitur his vestigiis inhærentes Operarii primum fœcundare studebunt exercitiis, Missionibus, Clericorumque formatione & directione propriam Diœcesim & Territoria finitima; sed fine eorum præjudicio de D. Episcopi licentia alias quoque Diœceses, præsertim si à DD. Episcopis sint vocati, perlustrabunt, spiritualia decem dierum exercitia ministrando omnibus Sacerdotibus cum cura & sine cura animarum in qualibet regione aliquo in Conventu, seu Sacello; vel in alio ipsius Territorii loco, ab ipsis DD. Episcopis assignando, ad quem suos convocaverint Sacerdotes: finitisque decem Exercitiorum diebus, in loco, ab eisdem describendo, Missionem incipient, & prosequentur, nisi ab eadem incipi DD. Episcopis melius visum fuerit; servatis semper omnibus, quæ supra dicta sunt, ut ita transeant de regione in regionem.

De novis Fundationibus.

§. 49. Ut autem omnia supradicta magis propagentur, si nova Seminaria stabiliantur, per quæ Dei gloria, Disciplina Ecclesiastica, & animarum profectus amplificetur; id apprime animadvertetur juvante Domino, ut in unumquodque Seminarium competens Operariorum numerus admittatur. Itaque de D. Episcopi licentia ad

novas

novas Seminariorum fundationes, si ab aliis DD. Episcopis requirantur, tot mittendi erunt, quot fuerint necessarii, dummodo in proprio Seminario sufficiens Operariorum numerus remaneat; quum ratio, charitas, zelusque animarum exigant, ut Seminaria omnia, quamvis inter se quoad gubernium separata, sibi invicem auxilientur, quò possint ad Diœceses omnes extendi. Fundatores autem, ad novum Seminarium transeuntes, hujus Regulas, & munia ad praxim redigere curabunt; & exinde quandocumque necessitas postulaverit, vel opportunitas sese obtulerit, vel proprii Superioris præceptum accesserit, ad suum Seminarium tamquam ad propriam domum redeant, necesse erit.

[...]i munia Opera[...] obeunda.

§. 50. Ut autem plura in unum colligantur, Operariorum muneris erit, ad omnia suæ vocationi consentanea, a D. Episcopo ordinanda, charitatem extendere; cujusmodi sunt: Clericos correctione indigentes ad Seminarium missos benigne & fraterne suscipere ac dirigere: ad subveniendum alicujus Populi seu familiæ necessitati speciali solerter accurrere: tempore visitationis Diœcesis D. Episcopum sociare, vel ei præire docendo, prædicando, & confessiones audiendo.

[...]uod hæ [...]stitutio[...] obligent à ullum [...]catum.

§. 51. Cæterum, tametsi in his Constitutionibus totum dictorum Seminariorum institutum, ejusque declaratio & observantia concludatur, eaque omnia a Seminariis omnibus sub iisdem regulis fundatis summopere optetur adimpleri; tamen quia multa in iis continentur, quæ non omnia in omnibus æque fieri poterunt, præsertim in principio alicujus fundationis, quando tot non adsunt Operarii, quot sunt necessarii ad ea penitus exequenda: & quia etiam nonnulla in iis continentur, quæ initio ardua videri possunt; idcirco adimendi causa animi anxietates, ac peccandi pericula, declaratur, quod hæ constitutiones obligant citra ullum peccatum. Præses vero maximam adhibeat curam, ut quæcumque per Operarios, qui in Seminario sunt, exerceri possunt, adamussim observentur; qui etiam tenetur contravenientes corrigere, & contumaces ad Seminarium deferre.

§. 52. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, experientia docuerit, præfata Statuta, Constitutiones, & Regulas, ad promovendum Divinam gloriam, Christi imitationem, disciplinamque Ecclesiasticam hujusmodi, & spiritualem animarum progressum maxime juvare; eaque ratione ab Episcopis, in quorum Diœcesibus supradicta Seminaria instituta reperiuntur, approbata jam fuerint, ut præfertur; quia vero salubri eorumdem Seminariorum directioni, & in eis pro tempore degentium paci & tranquillitati, necnon præmissorum firmiori subsistentiæ, & exactiori observantiæ plurimum conferre posset, si illa Apostolicæ confirmationis nostræ munimine roborarentur, ac ab omnibus & singulis in eisdem Seminariis tam fundatis & erectis, quam deinceps fundandis & erigendis, nunc & pro tempore degentibus, inviolabiliter observari debere, per Nos decerneretur; Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis eorumdem Exponentium votis hac in re, quantum cùm Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, qui votum dilecti Filii Nostri Ludovici ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Belluga nuncupati, ad hoc negotium examinandum ab eisdem Cardinalibus deputati, votum perpenderunt, consilio, præinserta Statuta, Constitutiones, & Regulas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Constitutiones hujusmodi confirmantur.

Clausulæ.

§. 53. Decernentes, easdem præsentes literas, ac præinserta Statuta, Constitutiones, & Regulas semper firma, valida, & efficacia existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 54. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hàc vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 55. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 6. Novembris 1731. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Pro D. Card. Oliverio
L. Arch. Thebarum.

L.

Tres Eremi Ordinis Fratrum Servorum B. M. V. pro tempore existentium Provinciæ Romanæ Provincialium jurisdictioni subjiciuntur, etiam quoad Visitationem per eosdem Provinciales in dictis Eremis annis singulis peragendam.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 14. Januarii An. Dom. 1732. Pont. II.

Ad futuram rei memoriam.

Quam utile Regulari disciplinæ sit, ut Conventus singuli a Superioribus sæpius invisantur.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Maria Pieri, Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quod ipse occasione, qua per sexennium munere Prioris Generalis dicti Ordinis perfunctus est, & adhuc de præsenti fungitur, longæva experientia comperiit, nihil esse utilius, ac magis proficuum ad promovendam observantiam & disciplinam

disciplinam Regularem, quam si Superiores erga subditorum Regularium mores, eorumque vitæ rationem, ac in ordine ad instruendam utiliter rectam œconomiam rerum familiarium, ac bonorum administrationem assiduam adhibeant diligentiam, Domusque Regulares frequenter visitent, juxta præscriptum Constitutionum ipsius Ordinis, per quas sub Cap. 32. de Visitationibus expresse demandatur pro tempore existentibus Prioribus Generalibus, ut una vice saltem in sexennio eorum regiminis singulos totius Ordinis Conventus: Prioribus vero Provincialibus quolibet anno singulos Conventus earum respective Provinciarum visitare debeant; a qua quidem salubri sanctione licet non eximantur etiam Eremitæ ejusdem Ordinis, qui de illius corpore existunt, imo eidem obnoxii esse noscantur, ex quo in eorum peculiaribus Statutis sub Cap. 58. demptis in illis specialiter ordinatis, expresse præcipitur, ut reliquæ omnes ejusmodi Ordinis Constitutiones inviolabiliter observentur: excepta tamen Eremo Montis Senarii, quæ adinstar aliorum Conventuum quolibet anno a Priore Provinciali Etruriæ, & quolibet sexennio a Priore Generali hactenus visitari consuevit; in aliis vero tribus Eremis visitatio nunquam peracta fuit, in quibus proinde minus forsitan viget observantia, œconomicumque gubernium utilius constabiliri posset.

Ex Constit. Ordinis FF. Servorum B. M. hujusmodi Visitationem a Priore Generali semel saltem in sexennio, singulis annis a Prioribus Provincialibus faciendam.

In tribus tamen Eremis Eremitarum Ordinis ejusdem peracta cum nondum fuerit.

(Quæ sint Eremi, de quibus quæstio.)

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Petrus Maria Generalis dictam visitationem in prædictis tribus Eremis, scilicet Eremo Sancti Georgii in Lunigiana a prædicto Priore Provinciali Etruriæ, & in Eremis Beatæ Mariæ Virginis Loci Ciboriæ, ac Sancti Bonaventuræ Monterani a Priore Provinciali Provinciæ Romanæ faciendam eodem prorsus modo, qui in Eremo Montis Senarii, etiam in judicando, servari solet, inducere summopere desideret; idque propria authoritate statuere minime audeat, quamvis in vim prædictarum Constitutionum ea se uti posse existimet, veritus, ne prætextu inobservantiæ & contrariæ consuetudinis Eremitæ prædictorum Locorum visitationi, & jurisdictioni sese subjicere renuant; Nobis propterea dictus Petrus Maria Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Petrum Mariam Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps tres Eremi prædictæ, scilicet Sancti Georgii in Lunigiana Etruriæ, & Beatæ Mariæ Virginis Loci Ciboriæ ac Sancti Bonaventuræ Monterani, pro tempore existentium Romanæ Provinciæ respective Priorum Provincialium jurisdictioni subjici, & ab eisdem singulis annis visitari omnino debeant; itaut iidem Provinciales eamdem habeant & exerceant jurisdictionem, etiam in judicando, quam habet & exercet prædictus Provincialis in Eremo Montis Senarii hujusmodi, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & mandamus.

Priori Provinciali Prov. Roman. subjiciuntur, a quo singulis annis debeant visitari.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes pariter, præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & deffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis & Eremitarum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Januarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LI.

Nonnullæ Ordinationes pro restituendo antiquo cultu in Monasterio Sac. Specus prope Sublacum Congregationis Cassinen. Ordinis S. Benedicti.

Præter quamplurima Privilegia Monasterio huic à Summis Pontificibus concessa, quæ referre longum una esset, atque inutile Innoc XI. anno 1676. Nov. 17. statuit ad Abbatem Commendatarium Sublacen. pertinere approbare Confessarios pro E. Sacri Specus: Clemens autem XI. anno 1701. 22. Novemb. ad eum peregrinantibus plenariam Indulgentiam concessit.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 7. Febr. 1732. Pont. An. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

IN Suprema Principis Apostolorum Sede, meritis licet imparibus, divina dispositione constituti, ad ea, per quæ Sanctorum in Cœlis regnantium cultus in terris promoveatur, ac in dies augeatur, juxta creditum Nobis desuper Apostolicæ servitutis officium libenter intendimus, & piis Christifidelium, præsertim divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, id exoptantium, votis favorabiliter annuimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Præsidis Generalis, ac totius Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti, Nobis expositum fuit, quod statim ac ex hac mortali vita ad immarcescibilem gloriam feliciter transiit Divus Benedictus, Parens & Author tam præclari ac antiquissimi Monastici Ordinis, qui a suo nomine Benedictinus dicitur, unde, ut notum est, prodierunt tot Pontifices Maximi, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, Episcopi, aliique vitæ sanctimonia, singulari pietate, ac doctrina incliti Viri, qui Ecclesiam Catholicam mirifice illustrarunt, Orthodoxamque Religionem multipliciter propagarunt, magno in honore ac veneratione a Christifidelibus haberi cæpit Sacer Specus, ubi idem Sanctus Benedictus in aspero Monte sub præcipiti rupe prope Sublacum plures annos solitarius delituit, ac prima Ordinis a se instituti fundamenta jecit. Unde in eo loco extructum fuit Monasterium Monachorum dicti Ordinis sub denominatione

Sacri Specus Sublacensis decora.

Sacri Specus, ac Congregationis Specuensis, in quod exemplo gestorum ab ipso Sancto Benedicto, dum inter homines versabatur, duodecim Monachi cucullati cum eis inservientibus primum introducti sunt; licetque subinde ejusmodi Monasterium ob bella, incendia, barbarorum incursiones, aliasque ingruentes calamitates funditus eversum, ac tametsi multoties instauratum, ac vicissim dirutum fuisset, nihilominus illo rursus ædificato Anno MCC. Romanus, tunc temporis Abbas Monasterii Sanctæ Scholasticæ Sublacen. ejusdem Ordinis, mandavit, ut in dicto Monasterio Sacri Specus continuo resideret unus Præpositus sive Prior Claustralis cum suis Monachis juxta præscriptum Regulæ ipsius Sancti Benedicti, iisque per Monasterium Sanctæ Scholasticæ, non longe inde distitum, necessaria alimenta subministrarentur, ac ægroti deferrentur, illic curandi. Sed quia successu temporis dicti duodecim Monachi forsan sustentari nequibant, quondam Landus, prædicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ itidem Abbas, jussu recolendæ memoriæ Gregorii Papæ IX. Prædecessoris Nostri, qui devotionis causa Sacrum Specum inviserat, ordinavit, sex ibidem Monachos jugiter Deo famulari debere, quibus diversas possessiones pro eorum subsistentia concessit; Sexque Monachi hujusmodi in præfato Monasterio Sacri Specus resederunt usque ad Annum MCCCXX. cum tunc Bartholomæus Abbas videns concursum hospitum peregrinorum, aliorumque piorum fidelium, qui Sacrum eum Locum assidue visitatum ibant, vestigiis, ac Regulæ ejusdem Sancti Benedicti insistendo, denuo decrevit, ut in prædicto Monasterio Sacri Specus duodecim Monachi sub regimine hujus Prioris Claustralis degerent, pro quorum alimonia, ultra varia bona jam a suis Antecessoribus donata, annuos ipsius Monasterii reditus adauxit. Idipsum quoque disposuerunt felicis recordationis Alexander IV., & Gregorius X. Romani Pontifices Prædecessores Nostri, qui ratas habuerunt omnes donationes dicto Monasterio Sacri Specus antea factas: mandantes, quod ibi semper foret unus Prior cum duodecim Monachis, ac duobus Oblatis seu Conversis, quodque Abbas Monasterii Sanctæ Scholasticæ, qui præfati Monasterii Sacri Specus Superior remanebat, sumptus panis & vini tam iis, quam hospitibus adventantibus dietim suppeditaret. Quæ omnia sic ordinata postmodum Anno MCCCLXXV. similis recordationis Gregorius XI. Prædecessor quoque Noster Apostolica auctoritate approbavit & confirmavit. Increbrescente autem exinde fervore Monachorum, qui certatim Sacrum Specum inhabitare cupiebant, usque ab Anno MCCCLXXI. Franciscus Abbas supradicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, pio eorum desiderio satisfacere volens, quasdam in locis eidem Sacro Specui vicinis construxit Ædes ad instar Heremorum, quas incolebant Monachi; qui solitudinem & arctiorem vitam ducere avebant; itaut cum paris memoriæ Pius Papa II. Prædecessor etiam Noster Anno MCCCCLXI. ad Sacrum Specum devenisset, viginti Monachos ibi degentes, ut plurimum senes, viribus tamen valentes ac vegetos, etsi austeriorem vivendi rationem retinerent, non sine peculiari animi sui oblectatione, ac speciali ædificatione invenerit. Quæ quidem laudabilis disciplina a tempore piæ memoriæ Gregorii Papæ IV. Prædecessoris quoque Nostri in dicto Monasterio Sacri Specus duravit usque ad Annum MDXIV. quo idem Monasterium Sanctæ Scholasticæ ipsi Congregationi Cassinensi aggregatum fuit; abinde vero, vel istius Monasterii Abbatum incuria, vel quia illud commendari cæpit, antiquus ille mos ac cultus tantopere commendatus, ac tot decretis Pontificiis munitus, sensim exolevit, dictumque Monasterium Sacri Specus prope desertum jacuit, utpote in quo diu unicus, ac novissime duo Monachi dumtaxat aderant, quamvis populi, ac præsertim peregrinorum non deesset frequentia, donec felicis itidem recordationis Clemens Papa XI. Prædecessor Noster pro sua in Deum pietate, & erga Sacrum Locum, quem pluries ante suam assumptionem ad Summi Apostolatus apicem personaliter visitaverat, devotione, omnibus & singulis Christifidelibus ad Ecclesiam ejusdem Sacri Specus peregrinantibus, vereque pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, illam visitantibus, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, semel in anno per unumquemque lucrifaciendam, concessit; ac successivè ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ attributa fuit duobus Monachis ibidem commorantibus facultas absolvendi dictos fideles a peccatis, censuris, & pœnis reservatis, qua Pœnitentiarii Basilicæ Sancti Petri de Urbe, & Sacræ Domus Lauretanæ ex concessione Apostolica potiuntur: unde factum est, ut populi devotio ac concursus in eum Locum nova in dies susciperent incrementa. Porro dilectus filius modernus Abbas Regularis prædicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, loco vetustæ, quæ difficilis, ac prærupta erat, novam faciliorem viam aperuit, qua fideles eumdem Sacrum Specum ascendere possint; adeout ad instaurandum totaliter opus, universo Ordini Sancti Benedicti optatissimum, nihil aliud nunc superest, quàm augere numerum Monachorum, qui inibi residentes Divina Officia ad tramites Regulæ dicti Ordinis celebrare, Spiritualibusque peregrinorum, aliorumque adventantium, necessitatibus subvenire valeant, quod duo soli Monachi ibi de præsenti existentes præstare nequeunt, minusque pristinam venerationem, qua Sacer ille Locus tot retro sæculis eximie floruit, restituere possunt.

Marginal notes: Monasterii ejus historia. — Privilegia ei collata, & a Roman. Pontificibus confirmata. — Eremi ibidem constructæ. — Clemens XI. ad Ecclesiam S. Specus Visitantibus Indulgentiam concessit. — Donationes ei factæ.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, bonæ memoriæ Ægidius Columna, dum vixit, Monachus expresse professus dicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ, ac Patriarcha Hierosolymitanus, ipsi Monasterio Sacri Specus assignaverit quoddam Capitale octo millium scutorum monetæ, in tot annuis perpetuis ac redimibilibus Censibus investiendum, ut in eo alerentur quatuor alii Monachi præter illos duos, qui a præfato Monasterio Sanctæ Scholasticæ deputari consueverunt, cum uno Priore regiminis: ita quod idem Monasterium Sanctæ Scholasticæ, illiusque Abbas semper retinerent superioritatem in ipso Monasterio Sacri Specus, quodque hoc Monasterium alterius Sanctæ Scholasticæ membrum, ac pertinentia perpetuo foret, & prædicta Congregatio Cassinensis in futurum duos Priores, unum scilicet pro quolibet ex dictis Monasteriis deputare deberet; licetque Ægidii Patriarchæ dispositio effectum suum sortita non fuerit, nihilominus Venerabilis Frater Nicolaus Maria Tedeschi Archiepiscopus Appamiarum, Monachus aliàs expresse professus prædictæ Congregationis Cassinensis, insigni liberalitate non ita pridem applicaverit eidem Monasterio Sacri Specus aliud Capitale conspicuum quatuordecim millium scutorum paris monetæ, in tot similibus Censibus ei a præfata Congregatione Cassinen. debitis consistens, ex quibus annuus fructus trecentorum sexaginta scutorum dictæ monetæ retrahitur ea lege, ut in ejusmodi Monasterio quatuor alii Monachi ultra duos supradictos, necnon alius Conversus seu Oblatus præter binos, qui a præfato Monasterio Sanctæ Scholasticæ jam ibidem sustentantur; & unus Famulus cum alia Mula alerentur: Ac insuper dilectus Filius Josephus Maria Petrucci, Abbas Titularis Congregationis prædictæ, in commodum & utilitatem Sacristiæ

ejusdem Monasterii Sacri Specus cedere, ac pervenire intendat post sui obitum, duo Oliveta, totidemque Domos, quæ Tybure possidet: ac quædam argenta, quæ habet, provenientia ex sua Familia, & donatione sibi a quondam Canonico Petrucci Fratre suo Germano facta, ad effectum de illis disponendi in usus pios, ultra centum scuta similia, quæ sunt in pecunia numerata, in emptionem Censuum hujusmodi, vel bonorum stabilium eroganda, juxta declarationem per ipsum Josephum Mariam desuper confectam, quæ penes dilectum etiam Filium Procuratorem Generalem dictæ Congregationis extat, in Archivio ejusdem Congregationis, quod in Collegio S. Calixti de Urbe habetur, asservandam; cupiantque propterea dicti Exponentes, ex præmissis statui præfati Monasterii Sacri Specus opportune a Nobis provideri, & aliàs, ut infra, indulgeri.

§. 2. Nos piis eorumdem Exponentium votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac singulares eorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes: necnon Nicolai Mariæ Archiepiscopi dispositionis, & Josephi Mariæ declarationis enarratorum tenores, & alia quæcumque, etiam specialem ac individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter specificatis ac insertis habentes, supplicationibus dictorum Exponentium nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus & mandamus, ut deinceps perpetuis futuris temporibus Monasterium Sanctæ Scholasticæ præter & ultra duos Monachos cucullatos, duosque Oblatos seu Conversos, ac unum Famulum cum Equo, seu

De numero Monachorũ ibidem alendorum.

Mula, quos ad usum Monasterii Sacri Specus ad præsens sustentat, duos alios Monachos ejusmodi in ipso Monasterio Sacri Specus retineat: ita quod in posterum quatuor Monachos cucullatos, duos Oblatos seu Conversos, Famulum cum equo vel mula propriis sumptibus alere, ac continuo retinere teneatur; qui quatuor Monachi cum aliis itidem quatuor ex bonis per memoratum Nicolaum Mariam Archiepiscopum applicatis, ut præfatur, numerum constituent octo Monachorum,

De Priore.

e quibus unus sit Prior a dicta Congregatione Cassinen. semper eligendus, qui tamen Cellerarium per Superiores, ut moris est, approbandum, pro administratione proventuum ejusdem Monasterii Sacri Specus deputare valeat; Prior vero, ac omnes Monachi, ac universa Familia hujusmodi Abbatis dicti Monasterii Sanctæ Scholasticæ pro tempore existenti

Monast. hoc Monasterii S. Scholasticæ membrum.

in omnibus & per omnia subsint: atque idem Monasterium Sacri Specus membrum ac pertinentia ipsius Monasterii Sanctæ Scholasticæ sicuti prius remaneat, dictumque Sanctæ Scholasticæ Monasterium pro sustentatione præfatorum quatuor Monachorum, Conversorum, & Famuli cum equo sive mula, summam quingentorum quadraginta quinque scutorum monetæ itidem Romanæ quotannis in duabus solutionibus æqualibus contribuere teneatur, ultra expensas pro manutentione ac reparatione tectorum, & ædificiorum dicti Monasterii Sacri Specus faciendas, cum facultate tamen in diminutionem ac excomputationem præfatæ summæ annuæ sic contribuendæ, subministrandi totum panem, vinum, & oleum necessaria pro alimonia Monachorum, Conversorum, & aliarum personarum, quæ in eodem Monasterio Sacri Specus pro tempore degent; idque ut facilius ejusmodi contributionem facere ac ferre possit. Ad hæc declarationem, a prædicto Josepho Maria, sicut præmittitur, editam, harum serie approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: mandantes proinde, ut Oliveta, Domus, Census, vel Bona stabilia, & argenta supradicta, post illius decessum uniantur, ac incorporentur reditibus ejusdem Monasterii Sacri Specus in beneficium ac utilitatem illius Sacristiæ juxta ipsius Josephi Mariæ voluntatem ac declarationem. Præterea, ut felici prosperoque dicti Monasterii Sacri Specus regimini ac gubernio, spiritualique consolationi & necessitatibus illuc accedentium prospectum ac consultum sit, ea, quæ sequuntur, statuenda, ordinanda, & decernenda duximus.

Monast. Sacri Specus directioni Procur. Gener. Cassinen. subjaceat.

I. Videlicet, quod Monasterium Sacri Specus subjaceat curæ & directioni Procuratoris Generalis pro tempore existentis Congregationis Cassinensis, eisdem modo & forma, quibus subjacent Collegium & Collegiales Urbis ipsius Congregationis, qui tametsi constituti in Monasterio Sancti Pauli prope & extra mœnia Urbis præfatæ totali illius Abbatis pro tempore jurisdictioni subjecti sint, nihilominus quoad destinationem, mutationem, ac recursus Collegialium cuncta diriguntur a dicto Abbate simul cum eodem Procuratore Generali; itaut in futurum in assignandis, retinendis, mutandis, ac regendis Priore, Monachis, ac Oblatis, seu Conversis Monasterii Sacri Specus jus ac omnimoda directio ad Abbatem Monasterii Sanctæ Scholasticæ una cum ipso Procuratore Generali perpetuo pertineant.

Monachis viatica dare non tenetur.

II. Ne Monasterium Sacri Specus crebris Monachorum mutationibus, aut viaticis gravetur, neque idem Monasterium, neque illud Sanctæ Scholasticæ ulla viatica Monachis, e Monasterio Sacri Specus discedentibus, præbere teneantur.

Prior & Cellerarius quibus rationē reddere debeant.

III. Prior & Cellerarius Monasterii Sacri Specus rationes accepti & impensi Decanis, singulis mensibus, Abbati vero Monasterii Sanctæ Scholasticæ, semel quolibet anno, ad formam Statutorum Congregationis Cassinensis reddere debeant. IV. Prior Monasterii Sacri Specus Cellerarium nominare, & Capitulo Generali juxta morem Congregationis Cassinensis præsentare possit.

De Ægrotis curandis.

V. Monachi, ac Oblati seu Conversi, in Monasterio Sacri Specus degentes, ubi ægrotaverint, ibidem curari valeant; Priorque eis de Medico, Chirurgo, ac pharmacis necessariis provideat; sed si pro majori commoditate, utque melius curentur, in Monasterium Sanctæ Scholasticæ transferri maluerint, Abbas illos recipiat, adnotando omnes expensas pro eorum curatione factas, quæ ex annua contributione ab eodem Monasterio, ut supradictum est, præstanda, subducantur.

De audiendis Confessionibus, & Confessariorum facultatibus.

VI. Quatuor e præfatis octo Monachis, quando major Populi frequentia, & duo saltem, quando minor fuerit concursus, hebdomatim per turnum in Confessionali Sede remaneant ad excipiendas Confessiones Peregrinorum, aliorumque Fidelium illuc confluentium, adeout omnes octo Monachi ad hoc obligati sint, alternis ac divisis inter eos hebdomadis, quarum distributio a Priore pendeat; & quò dicti Peregrini ac Fideles a peccatis, pœnis, & censuris reservatis absolvi possint, ipsis Monachis (ad audiendas Confessiones cæteroquin legitime approbatis) easdem facultates quoad absolutionem hujusmodi impartimur, quibus gaudent Pœnitentiarii dictarum Basilicæ Sancti Petri, & Sanctæ

Domus

Domus Lauretanæ, quæque duobus Monachis in eodem Monasterio Sacri Specus ad præsens demorantibus ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ aliàs; ut præfatur, attributæ fuerunt. VII. Quatuor, aut respective sex Monachi diebus, quibus deficiente Populi concursu ab obligatione remanendi in Confessionali Sede liberi reperientur, quotidiè Choro intersint, divinaque peragant Officia, quemadmodum servatur in Monasterio Sanctæ Scholasticæ. VIII. Monachi Choro interessentes incedant processionaliter ad Sacrum Specum, canentes Hymnum: *Laudibus Cives*, cum Antiphona & Oratione Sancti Benedicti; postquam recitaverint primam Horam mane, & Completorium Vespere, sicuti fit in Monte Alverniæ a Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, in laudem ac memoriam ejusdem Sancti Francisci eorum Institutoris: deinde cantent Antiphonam: *Si iniquitates*, cum Psalmo: *De profundis &c.*, & Oratione, quamdiu prædictus Nicolaus Maria Archiepiscopus vixerit, *Fidelium Deus omnium conditor &c.* ipso autem vita functo, altera: *Deus, qui inter Apostolicos Sacerdotes*, in ipsius Animæ suffragium; Unusquisque insuper ex quatuor Monachis, qui ex bonis per eumdem Nicolaum Mariam Archiepiscopum applicatis alentur, duas qualibet hebdomada Missas ad Altare Sancti Gregorii, in supradicta Ecclesia situm, secundum suam intentionem celebret. IX. Prima tamen deputatio Prioris, qui eodem tempore de novo talis creandus erit, ac Monachorum in Monasterium Sacri Specus collocandorum, facienda sit a memorato Præside Congregationis Cassinensis cum consilio ipsius Procuratoris Generalis; firmis de cætero superius dispositis, quoad successivam eorum deputationem ac mutationem, quæ ad Abbatem Monasterii Sanctæ Scholasticæ, & Procuratorem Generalem hujusmodi pertineat, excepto Priore, utpote juxta usum & statuta dictæ Congregationis Cassinensis eligendo.

De Choro.

De legatis.

Prima deputatio Monachorum in Monaster. a Præside Congreg. facienda.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac omnibus & singulis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa dilecto Filio Nostro Petro Marcellino ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali Corradino nuncupato, moderno, ac pro tempore existenti dictæ Congregationis Cassinensis apud Sedem Apostolicam Protectori, auctoritate & tenore præfatis committimus & mandamus; ut præsentes nostras Literas, ac in eis disposita & contenta quæcumque, executioni demandari, ac omnino observari curet & faciat.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis, Congregationis, ac Monasteriorum prædictorum; & quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus; cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 7. Februarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LII.

Revocantur diversæ Facultates, a Romanis Pontificibus per eorum vivæ vocis oraculum, vel rescripta, concessæ.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 12. Febr. 1732. Pontif. An. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, gregis Dominici curæ, sibi divinitus commissæ, more seduli Pastoris jugiter advigilans, nonnulla, quæ a Prædecessoribus suis concessa noscuntur, justis interdum suadentibus causis, quibus præsertim Ecclesiasticæ disciplinæ conservationi, animarum Christifidelium saluti, ac recto rerum ordini consulitur, pro Apostolici muneris sui sollicitudine moderatur, revocat, & immutat, sicuti omnibus debitæ considerationis trutina perpensis conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Itaque de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula infrascripta indulta, facultates, & gratias, quæ tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, vivæ eorum vocis oraculo, vel per rescripta propria illorum, aut de eorum mandato cujusvis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalis, alteriusve ipsorum Prædecessorum, vel Sedis Apostolicæ Officialis & Ministri, manu signata, quibuscumque utriusque sexus personis Sæcularibus & Regularibus cujuslibet status, gradus, conditionis, præeminentiæ, ac dignitatis sive Ecclesiasticæ, sive temporalis existentibus, etiamsi de iis specialis ac individua mentio, & expressio necessario facienda foret; Communitatibus quoque, Universitatibus, Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Conventibus, & Monasteriis cujusvis Ordinis, Congregationis, Militiæ, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, ac Instituti, & Societatis, etiam Jesu, tam Mendicantium quam non Mendicantium, exemptorum & non exemptorum, ac quovis tandem privilegio suffultorum, nullis prorsus exceptis, quandocumque & qualitercumque concessa fuerunt, tenore præsentium revocamus,

Revocatio Indultorum.

vocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, & annullamus, viribusque & effectu penitus & omnino vacuamus: ac revocata, cassata, sublata, abrogata, irrita, & annullata, viribusque & effectu vacua esse, ac perpetuo fore, neque de cætero cuiquam suffragari posse, vel debere, decernimus & declaramus.

Quæ sint indulta.

§. 2. Indulta autem, Facultates, & Gratiæ hujusmodi sunt, quæ sequuntur; videlicet:

Audiendi Confessiones inconsulto Ordinario.

I. Excipiendi Confessiones sive Sæcularium sive Regularium etiam Monialium, aut aliarum quarumvis personarum, in Conventibus, Monasteriis, seu Conservatoriis degentium, absque expressa Ordinariorum ac Superiorum illorum, ad quos pertinet, facultate; necnon eligendi sibi Confessarium, ab iis respective non approbatum.

Absolvendi a casibus reservatis.

II. Absolvendi quoscumque sive Sæculares sive Regulares utriusque sexus a peccatis, pœnis, & censuris, in literis die Cœnæ Domini quotannis legi & publicari consuetis, vel aliàs Sedi Apostolicæ, Locorumve Ordinariis, aut Superioribus Regularibus quoquomodo reservatis: prout quoque eligendi Confessarium etiam ex legitime ad audiendas Confessiones approbatis, qui a peccatis, pœnis, ac censuris sic reservatis absolvat.

Eximendi a Denunciationibus.

III. Eximendi seu absolvendi quemlibet ab obligatione denunciandi in casibus, quibus denunciatio juxta præscriptum Constitutionum Apostolicarum, seu aliàs, fieri debet.

Utendi facultatibus specialibus.

IV. Utendi quibuscumque facultatibus, etiam generaliter concessis, quoad alitercumque dictæ Sedi vel etiam ipsi Romano Pontifici reservata: sive per eos Majori, vel minoribus Pœnitentiariis attributis, durante Jubilæo, vel Missionum, Exercitiorum Spiritualium, Quadragesimæ, Adventus, aut alio quovis anni tempore; sicuti etiam utendi facultatibus, quæ ab Officio Pœnitentiariæ Apostolicæ aliquando impertiri solent.

Relaxandi juramenta.

V. Relaxandi juramenta quælibet, etiamsi de nullo cujusquam agatur damno seu præjudicio.

Dispensandi Vota.

VI. Dispensandi sive commutandi Vota quæcumque, licet simplicia dumtaxat, ac juramento minime confirmata.

Dispensandi super irregularitate:

VII. Dispensandi cum quibusvis personis Sæcularibus pariter vel Regularibus super quaslibet irregularitate, & inhabilitate quomodocumque ex delicto, vel defectu, etiam prorsus occultis, proveniente, tam pro exercendis susceptis, quam pro suscipiendis quibusvis Ordinibus, ac retinendis & assequendis quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis.

Vel impedimento ad Matrimoniũ.

VIII. Dispensandi super quocumque impedimento, quantumvis occulto, Matrimonium dirimente, sive agatur de Matrimonio contrahendo, sive de convalidando jam contracto.

Convalidandi titulos Beneficiorum.

IX. Convalidandi titulos Beneficiorum Ecclesiasticorum simoniace, vel ex alio quovis capite invalide obtentorum: ac condonandi fructus qualitercumque indebite perceptos; aut componendi super iisdem fructibus.

Celebrandi Missam in portatili &c.

X. Celebrandi Missam, itineris, aliave occasione, in quocumque loco super Altari portatili, sive extra tempus ab Ecclesia definitum: vel non servandi omnia & singula ab ipsa Ecclesia præcepta & ordinata circa celebrationem Missæ, & administrationem Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti.

Dispensandi a recitatione Officii.

XI. Officium divinum absque legitima causa non recitandi, illudve commutandi in alias preces, vel opera pia, sive recitandi unum Officium pro alio, aut extra tempus ab Ecclesia statutum: vel super præmissis cum aliis dispensandi.

XII. Indulta quæcumque, a Regularibus utriusque itidem sexus obtenta, votum paupertatis quomodolibet lædentia, aut Regulari observantiæ, Apostolicis Constitutionibus, propriique Ordinis seu Instituti Statutis contraria vel adversantia.

XIII. Facultas Regularibus alloquendi Moniales, etiam consanguineas, aliasque personas intra Clausuram degentes, absque peculiari Superiorum, ad quos quomodocumque spectat, licentia.

XIV. Indulta, Facultates & Gratias mox relata, eorumve aliqua in toto vel in parte, indefinite vel ad tempus, & in casu particulari, seu alio quovis modo aliis communicandi.

§. 3. Quæ quidem omnia & singula, etiamsi sub quibuslibet aliis quantumvis amplis verborum formis & tenoribus concessa, & impetrata fuerint, quoad utrumque forum, ac generaliter, sive res sit de casu occulto, sive de publico, revocata & abrogata esse, ac intelligi & censeri debere, statuimus.

Pœnæ contra iisdem utentes Indultis.

§. 4. Districte propterea prohibemus, ne quisquam deinceps indultis, facultatibus, & gratiis, sic per Nos revocatis & abrogatis, ullatenus uti audeat seu præsumat, sub pœna excommunicationis, ac privationis Officiorum, Dignitatum, & quorumvis Beneficiorum obtentorum, vocis activæ & passivæ; necnon inhabilitatis ad audiendas confessiones, & ad Officia, Dignitates, & Beneficia hujusmodi in futurum obtinenda, ipso facto absque ulla alia declaratione per transgressores respective incurrenda; a qua nonnisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam quoad excommunicationem præfatam in mortis articulo constituti, absolutionis, dispensationis, seu rehabilitationis beneficium valeant obtinere.

§. 5. Noverint insuper Pœnitentes, & alii Fideles, absolutiones, dispensationes, relaxationes, commutationes, convalidationes, compositiones, & alia ejusmodi, si quæ inposterum contra hanc nostram prohibitionem obtinuerint, nulla fore, nulliusque roboris ac momenti.

Quæ Indulta valida censeri debeant.

§. 6. Cæterum per præsentes non intendimus revocare supradicta indulta, facultates, gratias, quæ per quasvis literas Apostolicas, etiam in simili forma Brevis expeditas, vel rescriptas, a Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalium, aut Romanæ Curiæ Prælatorum, aliisve Almæ Urbis Congregationibus edita, & ab eisdem Prædecessoribus approbata; necnon per dictum Officium Pœnitentiariæ Apostolicæ quandocumque concessa fuerint, seu emanaverint: quæ salva ac firma remanere volumus.

Clausulæ.

§. 7. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, in controversiam vocari, aut adversus illas quodcumque juris, gratiæ, vel facti remedium intentari vel impetrari nullatenus posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoslibet quavis præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non

Substantium derogatio.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, quarumlibet Ecclesiarum, Ordinum, Congregationum, Militiarum etiam Sancti Joannis Hierosolymitani, Institutorum, Societatum, etiam Jesu, Communitatum, Universitatum, Capitulorum, Collegiorum, Confraternitatum, Conventuum, & Monasteriorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac Consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis, ac pluries, & quantiscumque vicibus innovatis.

§. 9. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur & insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse, ac plenissime & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Constitutionis hujusce publicatio.

§. 10. Ut autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus illas, seu earum exempla, ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citatorio, & Aciæ Campi Floræ de Urbe præfata, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas & affixas omnes & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare & afficere, ac si unicuique eorum nominatim & personaliter intimatæ fuissent; Utque ipsarum literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 12. Februarii 1732. Pontificatus nostri anno Secundo;

F. Gard. Oliverius.

LIII.

Jubilæum pro Christifidelibus Almæ Urbis, Italiæ, & Insularum adjacentium, Divinam opem implorantibus in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 29. Febr. 1732. Pontif. An. II.

Universis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem & Apostolicam benedictionem.

Prooemium.

E Sublimi Principis Apostolorum Sede, in qua posuit Nos Spiritus Sanctus regere Ecclesiam Dei, veluti e specula, mentis nostræ aciem quaquaversum intendentibus, tristior in dies; semperque luctuosior sese Nobis offert Christianæ Reipublicæ facies; ubique enim terror: ubique malorum impendentium formido: undique percutimur: undique amaritudinibus replemur. Visitavit profecto Nos Dominus, sicut impetus aquarum multarum inundantium & emissarum super Terram: potavit Nos vino compunctionis: ascendit fumus in ira Dei, & ignis a facie ejus exarsit: commota est, & contremuit terra, fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis. Quæ nobiscum animo reputantes, si unquam, certe nunc onerosam curarum Pontificiarum molem experimur, gravemque Domini manum sentimus; unde crebra ex imo corde suspiria, ac uberes ex oculis lachrymas fundere cogimur; nec prætermittimus opportunum ab eo, qui altissimum posuit refugium suum, adversus tot mala remedium quærere, eumque assidue deprecari, ne obliviscatur misereri Deus, aut, contineat in ira sua misericordias suas; sed longe efficacius promptiusque id assequi, ac exaudiri speramus, si ad privatas nostras publicæ quoque Fidelium preces ac obsecrationes adjungantur; potens post enim Oratio Ecclesiæ supplicantis ad Dominum, qui pius est, & misericors, & propitiatur invocantibus eum in veritate. Hoc itaque acceptabili Quadragesimæ tempore, quod sicut Nos ad impensius orandum, ita Dei clementiam ad liberalius indulgendum invitat, adeamus cum fiducia ad Tronum gratiæ; ac ne exprobari Nobis audiamus Propheticum illud: *Percussisti eos, & non doluerunt: attrivisti eos, & renuerunt accipere disciplinam*; scindamus corda nostra, & expiatis per veram pœnitentiam peccatis, cœlestem iracundiam placare, auctisque par jejuniorum labores, ac eleemosynarum largitiones viribus orationis, Divinam opem in præsentibus Ecclesiæ ac Reipublicæ urgentissimis necessitatibus imploremus, ut benignissimus Dominus & Deus noster, cordium contritorum holocausta in odorem suavitatis accipiens, brachio suo excelso, quo dominatur potestati maris, & motum fluctuum ejus mitigat, ostendat potentiam suam, exortas sedet tempestates, statuat procellas in auram, ac nos, nostrasque curas, ac spem, quam in ejus ineffabili bonitate reposuimus, optatæ cumulet lætitia tranquillitatis. Hæc autem ut ferventiori spiritus ardore, uberiorique fructu peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ omnium Matris & Magistræ more, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ commisit Divina dignatio, aperire, & larga manu erogare decrevimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia; ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis & singulis utriusque sexus Christifidelibus in Alma Urbe nostra degentibus, qui Sancti Joannis in Laterano, ejusdem Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Majoris Ecclesias seu Basilicas, vel earum aliquam intra decursum proximæ, quæ erit prima Quadragesimæ, vel immediate subsequentis hebdomadæ, usque ad Dominicam sequentem inclusive, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint: ac quarta, & sexta feria, ac

Jerem. V. 3.

Quæ requiruntur ad Indulgentiarum hujus acquisitionem in Urbe;

Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: Cæteris vero in universa Italia, & Insulis illi adjacentibus, degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decursarum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam & remissionem, sicut in Anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur. Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majori, aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in carcere aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus. Insuper præfatis omnibus & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Urbe quam in universa Italia, & insulis ei adjacentibus prædictis, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti Regularem, ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris, a jure vel ab homine quavis causa latis seu inflictis: necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & aliàs per quascunque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absolvere & liberare valeant: & insuper vota quæcumque (Religionis & castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis. Quapropter tenore præsentium in virtute Sanctæ obedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis Civitatum, & Diœcesum, Oppidorum, & Terrarum, & Locorum Italiæ, & Insularum ei adjacentium hujusmodi, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut cum præsentium literarum transumpta aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca publicent & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate seu inhabilitate quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis, quæ a Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias & censuras incidisse, declarati vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

In universa Italia, & Insulis adjacentibus.

Pro Navigantibus, iter agentibus, & in Claustris degentibus.

Cæterisque legitime impeditis.

De Confessario eligendo:

Ejusque facultatibus.

De Indulgentiæ hujusmodi publicatione.

Casus, qui reservantur.

Clausulæ.

§. 1. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles Indulgentiarum & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant: necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter nominatim & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Ut autem præsentes nostræ literæ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Februarii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

Concessio

Concessio Indulgentiæ, sicut in anno Jubilæi, pro degentibus in Regno Hiberniæ, Deoque precantibus pro Regni ejusdem spiritualibus necessitatibus.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

INter gravissimas Pastoralis Officii nostri curas, quibus assidue urgemur, illa animum nostrum acrius vehementiusque angit sollicitudo, quam de afflictis ac summe turbatis in Regno Hiberniæ Catholicorum rebus, quinimmo de ipsa Catholica Fide extremum ibidem in discrimen adducta, corde jugiter versamus. Hinc a Patre misericordiarum supplici devotaque humilitate postulare minime neglеximus, ut tam graviter vexatos in illis partibus veræ Religionis cultores: inter præsentium ærumnarum sensum, & metum futurarum misere gementes, optata tranquillitate consolari, eisque interea imperterritam in avita Fide, cujus Hiberna Natio tenacissima semper fuit, constantiam elargiri dignetur. Idipsum ut & Fideles ejusdem Regni, quos calamitates hujusmodi propius tangunt, deposita per veram pœnitentiam sarcina peccatorum, auctisque per eleemosynas, atque jejunia viribus orationis, flagrantissimo cordis affectu faciant, eos omnes & singulos paterne adhortandos & monendos, eorumque pietatem erogatis Ecclesiæ thesauris, quorum dispensationem Nobis credidit Deus, incitandam atque fovendam esse censuimus. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit; Universis & singulis utriusque sexus Christifidelibus, in prædicto Hiberniæ Regno, aliisque omnibus & singulis illius Provinciis, degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis Locorum, vel eorum Vicariis seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas; vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios seu Officiales, vel alios, ut præmittitur, faciendæ, decursurarum, saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pro præmissis necessitatibus devote Deum oraverint: ac quarta, & sexta feriis, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, & peccata sua confessi in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eamdem hebdomadam sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certas Ecclesias intra & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus & elargimur: Navigantes vero, & iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel Majore aut Parochiali loci eorum domicilii, eamdem Indulgentiam consequi possint & valeant: Regularibus autem personis utriusque sexus etiam in Claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque tam Laicis quam Ecclesiasticis, Sæcularibus vel Regularibus, etiam in carcere aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis a Locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque injungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus & indulgemus. Insuper omnibus & singulis Christifidelibus utriusque sexus tam Laicis quam Ecclesiast., Sæcular., vel Regularibus cujusvis Ordinis, Congreg., & Instituti, in memoratis Regno & Provinciis, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam Sæcularem, quam cujusvis Ordinis & Instituti Regularem, ex approbatis, ut præmittitur, a Locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris, a jure vel ab homine quavis causa latis seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis gravibus & enormibus, etiam Locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis, contentis, & aliàs per quascunque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis; quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ & hac vice tantum absolvere & liberare valeant. Et insuper vota quæcumque (Religionis & castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis: ac quibuscumque Ordinariis Locorum, in præfatis Regno & Provinciis existentibus, eorumque Vicariis & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut, cum præsentium literarum transumpta aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta, dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ: neque etiam easdem præsentes iis, qui a Nobis & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Judice ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti; seu alias in sententias & censuras incidisse, declarati vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

De Confessario eligendo.

Ejusque facultatibus.

Mandatum super publicatione Indulgentiarum hujusmodi.

Clausulæ.

§. 1. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, præsertim, quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles Indulgentiarum & facultatum hujusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate

alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice specialiter nominatim & expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 2. Ut autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earumdem præsentium transumptis vel exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ubique Locorum & Gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Martii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LV.

Literæ nonnullæ Apostolicæ, Ordinibus Regularibus & Mendicantibus a piæ me. Benedicto XIII. concessæ, prævia moderatione, ad terminos Juris communis, Concilii Tridentini, & Constitutionum Apostolicarum reducuntur.

Dat. die 30. Martii 1732. Pontif. II.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, quem cœlestis Pater familias Vineæ suæ custodiendæ præposuit, diu noctuque Operarios, impigre in ea laborantes, circumspicit, congruam immo amplam mercedem eis largiturus, ut Vinea, probis Agricolis hoc pacto ad eam alacrius excolendam incumbentibus, uberiori proventu fructificare possit.

Ex concessionibus Benedicti Prædecessoris multæ exortæ lites.

§. 1. Sane felicis recordationis Prædecessor Noster Benedictus Papa XIII. strenuas Ordinum Regularium & Mendicantium cohortes, hanc Domini Vineam atque agrum Ecclesiæ, indesinenter colere conspicatus, ac paterno erga eos animo effectus, quo etiam Nos ipsi utique afficimur, plura eis privilegia concessit, ratus ea pari voluntate universim excipienda; quod tamen secus evenisse, Nos ad Supremi Sacerdotii apicem, disponente Domino, evecti, ægre intelleximus; inde nimirum præter omnem expectationem nostram variis litibus & controversiis exortis, ac nisi opportune occurratur, fortasse imposterum exorituris. Quare nonnullis ex hujusmodi literis & Constitutionibus Apostolicis mature perpensis, ad sedandos rumores propterea excitatos, mutuamque & vere christianam inter Episcopos & Regulares familias, ac etiam Sæculares Ordines & Sodalitates, publicasque Universitates, benevolentiam & pacem ubique in Ecclesia servandam, de consilio nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus Nostræ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in hanc sententiam devenimus, ut subsequentibus Literis & Constitutionibus Apostolicis, eodem Pontifice Benedicto Sedente, vulgatis, moderationem aliquam auctoritate Nostra adhibendam esse decerneremus. Literæ vero

A nonnullis S.R.E. Cardinalibus Sanctissimo D.N. consultum, ut hujusmodi concessiones moderaretur.

ipsæ, & Constitutiones, Ordinibus Regularibus pridem concessæ, hæ sunt.

Quæ sint Constitutiones, de quibus quæstio.

Editæ 4. Idus Decembris Anno Domini 1725., quæ incipiunt: *Paterna.*

Aliæ 19. Kal. Junias Anni 1726., quæ incipiunt: *Ratio Apostolici ministerii.*

Aliæ 3. Nonas Julias ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Singularis devotio.*

Aliæ 8. Augusti ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Exponi Nobis nuper fecerunt.*

Aliæ Kal. Septembris ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Vitæ, & morum integritas.*

Aliæ Kalendis Januarii Anni 1727., quæ incipiunt: *Libenter.*

Aliæ 5. Nonas Martias ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Loca Sancta.*

Aliæ Kal. Aprilis ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Ex quo Sedes.*

Aliæ 5. Nonas Aprilis ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Summe decet.*

Aliæ 7. Kal. Junias ejusdem Anni, quæ incipiunt: *Pretiosus*, unà cum declarationibus sub die 28. Septembris 1728. ab eodem Pontifice factis super quibusdam dubiis circa intelligentiam rerum in ipsa Constitutione contentarum exortis.

Aliæ 21. Martii Anni 1729., quæ incipiunt: *Exponi Nobis fecit.*

Aliæ demum 7. Kal. Aprilis ejusdem Anni 1729., quæ incipiunt: *In Sede.*

Quibus rationibus motus sit Prædecessor Benedictus hasce emittendi Constitutiones.

§. 2. Quamvis autem hæc omnia & singula ex ejusdem re. me. Benedicti pia & laudabili erga Regularium familias voluntate profecta fuerint, quos ipse ob eorum zelum de salute animarum, religionis fervorem, doctrinam, & regularis disciplinæ observantiam, magna ac vere paterna dilectione prosequebatur, Nosque ipsi æque prosequimur, concessa, extensa, decreta, confirmata, & declarata fuerint; Nos tamen, qui post varias altercationes & difficultates de iisdem Literis & Constitutionibus excitatas, optatam Sanctæ Dei Ecclesiæ tranquillitatem præ oculis habemus, volentes, ut universis dominici gregis Pastoribus, ac præsertim Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, in partem sollicitudinis Nostræ vocatis, liberum jurium suorum, quæ Summi Dei gloriam, & animarum salutem respiciunt, in illorum Diœcesibus exercitium servetur: quæque illud quomodocumque impedire & lædere fortasse possunt, pro virili nostra penitus amovere cupientes, quemadmodum aliàs Romani Pontifices Antecessores Nostri sæpius egerunt; Nos quoque ad præservandum iisdem Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac quibuscumque aliis Ordinibus, ac cœtibus Ecclesiasticis & Sæcularibus, suorum jurium exercitium & possessionem, amovendamque quarumcumque dissentionum & litium occasionem, ex concessa Nobis divinitus Apostolicæ potestatis plenitudine, eorumdem Antecessorum Nostrorum Pontificum Romanorum vestigiis inhærentes, statuimus & decernimus, de omnibus & singulis prædictis Literis & Constitutionibus, quæ ab eodem Antecessore Nostro Benedicto prodierunt: necnon de omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, indultis, exemptionibus, facultatibus, & declarationibus in iisdem contentis, eam deinceps decisionem ac judicium, etiam in foro conscientiæ, habendum, quod sive ex Jure communi, sive ex Concilio Tridentino, sive ex Decretis & Constitutionibus Apostolicis, sive aliàs legitime habebatur, antequam eædem literæ & declarationes ab eodem Benedicto concessæ fuissent, perinde scilicet ac si illæ non emanassent; ad quam dispositionem, ejusque pristinum statum ac terminum, omnia superius enunciata, omnino reducimus, & reducta esse volumus, itaut imposterum supradicti Ordines Regulares earumdem Literarum & Constitutionum usu,

Episcopalem vero jurisdictionem cum frangant.

Ad terminos juris reducuntur, qual emanatæ non fuerint.

commodo,

commodo, & effectu penitus carere debere intelligantur.

...t quæ ea... ...m vigore ...ita sunt, ir...antur, si ...sic adver...atur redu...ogi.

§. 3. Hinc ad præmissorum effectum pro nullis & infectis haberi volumus omnia Decreta irritantia, prohibitiones, declarationes, mandata, & quæcumque in Literis & Constitutionibus prædictis quomodolibet apposita, atque alia eorumdem occasione facta, huic reductioni, decreto, & voluntati Nostræ quomodocumque adversantia, quibuscumque ea essent concepta formulis, ac præservationibus, declarationibus, modificationibus, restrictionibus, explicationibus, derogatoriarum derogatoriis, aliisque validissimis, efficacissimis, & inviolabilibus clausulis, præsertim quod semper in data cuicumque Constitutioni illarum revocatoriæ, imposterum edendæ, posteriores censeantur; etiam motu proprio, & potestatis pari plenitudine, ac ex certa scientia, etiam consistorialiter, etiam pro conservatione status Regularis, etiam in vim contractus & stipulationis inter Sedem Apostolicam & Ordines prædictos initæ, quam ad hujusmodi effectum rescindimus, & ex nunc rescissam, nulliusque roboris & momenti esse volumus, & decernimus.

...ites vero ...c exortas, adhuc pen...ntes eo...m modo ...cidendas ...cernitur.

§. 4. Ideoque omnes dissentiones, altercationes, & lites coram quibuscumque Judicibus ordinariis, extraordinariis, & commissariis, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditoribus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, etiam de Latere Legatis, necnon quacumque eorumdem Cardinalium Congregatione, prædictarum Literarum & Constitutionum occasione jam motas, nedum decisas aut finitas, vel etiam, quæ jam decisæ essent; si modo tractum habeant successivum, easque rursus imposterum excitari contingat, juxta Juris communis, Concilii Tridentini, Decretorum & Constitutionum Apostolicarum, ac præsentem hanc Nostram dispositionem, nec aliter, decidendas esse præcipimus.

...utura vero ...bia, & difficultates ad ...ost. Sedem ...ferenda.

§. 5. Futura vero dubia & difficultates, ubicumque & quandocumque oriantur, ad Nos & Sedem Apostolicam, ad quam Pontificiarum Constitutionum, atque ecclesiasticarum Sanctionum interpretatio pertinet, referenda esse decernimus.

Clausulæ.

§. 6. Itaque omnia & singula hactenus memorata: necnon præsentes, etiam ex eo, quod causæ, ob quas emanaverint, comprobatæ, expressæ, & verificatæ, aut in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neque eisdem consenserint: vel aliàs ex quocumque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis Nostræ, sive alio quovis defectu, notari, & impugnari, argui, infringi, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad terminos juris reduci, aut contra eas quodvis gratiæ vel justitiæ remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse; sed eas, ac omnia & singula in eis contenta, semper & perpetuo valida, firma, & efficacia esse & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari, omnino statuimus; sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, quavis auctoritate & facultate fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, & definiri, & interpretari debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaratum esse volumus.

§. 7. Non obstantibus præmissis, necnon Nostræ & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, necnon omnibus & singulis prædicti Benedicti decessoris, ac declarationibus super dubiis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon omnium & singulorum Ordinum prædictorum, ac eorum cuilibet, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, etiam mare magnum, vel aliàs quomodolibet nuncupatis, literisque Apostolicis sub quibuscumque tenoribus & formis, cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus, aliisque decretis in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita formâ ad hoc servanda foret, eorum omnium & singulorum tenores iisdem præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque quomodolibet contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut eædem præsentes in Valvis Basilicarum Sancti Joannis in Laterano, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campifloræ, ut moris est, affixæ, quoscumque illæ respiciunt, arctent & afficiant, perinde ac si unicuique coram & personaliter intimatæ fuissent, ut earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis; eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostri statuti, decreti, voluntatis, moderationis, & reductionis infringere, vel ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, 3. Kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

A. Card. Datarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus.
D. Stivanus.

Reg. in Secret. Brevium.

LVI.

Confirmantur Regulæ & Constitutiones Congregationis Montis Libani Monachorum Syrorum Maronitarum Ordinis S. Antonii Abbatis.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 31. Martii 1732. Pont. An. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolatus officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis altitudo humi-

litati Nostræ, meritis licet & viribus longè impari, committere dignata est, salubriter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes, Monasticos Ordines ac Cætus, in Ecclesia Dei pie sanctèque institutos, ac prisca celeberrimàque sanctitatis & religiositatis laude fulgentes, in salutari eorum vivendi norma, regularique observantia confovere atque conservare omni studio connitimur; ac proinde ea, quæ pro felici prosperoque illorum regimine & gubernio provide prudenterque facta ac ordinata esse noscuntur, ut serventur exactius, & perenni soliditate persistant, Apostolici muniminis patrocinio libenter, cum à Nobis petitur, corroboramus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis piorumque Operum incrementum, & animarum salutem in Domino expedire arbitramur.

Institutum horum Monachorum a Clemente XI. in Urbem avocatum.

§. 1. Aliàs siquidem fe. re. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster antiquissimum Monachorum Orientalium Institutum à Divo Antonio Abbate fundatum, ac ab ejus Discipulis in Ægypto, Syria, aliisque Orientis regionibus propagatum, summo semper in honore a Sanctis Patribus, Generalibusque Conciliis habitum, ac perpetuis laudibus celebratum, prope Ecclesiam Sanctorum Petri & Marcellini de Urbe, evocatis ad hoc e Syria ejusdem Instituti Monachis Syris Maronitis, stabiliendum curavit; & quia Monastici illius Ordinis diversa sunt apud ipsos Maronitas Cænobia, nec una eademque in omnibus viget gubernii ratio, utpote quorum aliqua a se invicem non pendent, sed unumquodque Monasterium a proprio ita regitur Abbate, ut nulla inter ejusmodi Abbates mutua connexio aliquave subjectio intercedat: alia vero in Congregationem redacta, ac sub directione unius Abbatis Generalis, qui tamquam Caput præest omnibus ipsius Congregationis Monasteriis, inferiores etiam Abbates habentibus, constitutæ reperiuntur; duplexque in Syria dictorum Monachorum extat Congregatio: altera antiquior ac frequentior, quæ in Monasterio Sancti Elisæi initium sumpsit, ac Montis Libani dicitur: altera recentior, & ad prioris imitationem formata, quæ a Cænobio, ubi cæpit, Sancti Isaiæ nomen trahit, Venerabiles Fratres S. R. E. Cardinales, negotiis Propagandæ Fidei præpositi, probe considerantes ac perspicientes, in Monasterio apud eamdem Ecclesiam SS. Petri & Marcellini subinde extructo vix haberi posse Monachos idoneos & sufficientes ex Cænobiis Syriæ, quæ privato ac singulari jure reguntur, decreverunt, illos ex dicta Congregatione Montis Libani accersendos fore, quippe qui strictiorem profitentes observantiam, ea Chori, studiorum, literarum, sacrarumque Missionum munia, quæ a memorato Clemente Prædecessore præscripta fuerunt, præ cæteris exactius adimplere possunt.

Ejus historia.

Monachi Syri Montis Libani in Ecclesia SS. Petri, & Marcellini constituti.

Petita Regularum a tota Congregatione observandarum confirmatio.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Michael Edenensis, Abbas Generalis ejusdem Congregationis Montis Libani, Nobis nuper exponi fecit, tametsi Congregatio & Ordo hujusmodi suas habeant Regulas & Constitutiones, per Orientis Monasteria sanctissime custoditas, neque unquam a Sede Apostolica improbatas, quinimo peculiari studio commendatas; nihilominus, ut majori firmitate fulciantur, & a calumniis atque obtrectationibus sæpe adversus eas confictis ac sparsis vindicentur: utque aliæ Nationes, quæ per Orientem sive a Fide Catholica sive a disciplina Monastica desciverunt, exemplum ac normam vivendi exinde sumere valeant; Capitulum Generale prædictæ Congregationis Montis Libani ipsum Michaelem Abbatem Generalem ad Romanam Curiam destinaverit atque ablegaverit, ut totius dictæ Congregationis nomine, Regularum & Constitutionum ejusdem Congregationis approbationem & confirmationem ab hac S. Sede impetrare procuraret; Nos Regulas & Constitutiones prædictas Nobis exhibitas, quæ ex arabico idiomate in latinum diligenter versæ fuerunt, dilectis filiis Nostris Nicolao Spinulæ, eorumdem Monachorum Congregationis Montis Libani apud Nos & Sedem prædictam Protectori, ac Vincentio ipsius S. R. E. Cardinalibus Petra nuncupatis, Congregationis supradictorum Venerabilium Fratrum Nostrorum, negotiis Propagandæ Fidei præpositorum Præfecto, expendendas commisimus, qui mandatis Nostris prompto obsequio morem gerentes, illas mature diligenterque examinarunt, cumque nihil in eis repererint, quod Orthodoxæ Fidei, bonis moribus, pietati, exactæque Instituti Monastici observantiæ adversetur, Regulas ac Constitutiones præfatas unanimiter probarunt atque laudarunt, easque in unum volumen redigi curarunt tenoris, qui sequitur, videlicet:

Constitutiones Monachorum Syrorum Maronitarum Ordinis Sancti Antonii Abbatis Congregationis Montis Libani.

PARS PRIMA.

CAP. I.

De Obedientia.

1. Debet Monachus Abbatem suum Christi loco citra omnem disceptationem habere;

2. Eidemque in omnibus, peccato excepto, obedire;

3. Et illum honore & amore tum interno tum externo prosequi;

4. Nihilque eo inconsulto statuere;

5. Neque de illius circa Fratres regimine subtiliter investigare:

6. Omnem propriam conversationem, seu bonam seu minus rectam, illi plane patefacere:

7. Nullas expositiones sive tractatus habere aut scribere, neque concionari aut docere, nisi ipso consulto atque annuente;

8. Nec epistolam mittere aut accipere, quam illi non antea exhibuerit;

9. Nec illo inconsulto depositum aut pignus suscipere;

10. Neque mutuum quidpiam dare aut accipere, neque eleemosynam erogare aut petere, nisi illo annuente: servatis tamen juris solemnitatibus, & accepta a legitimo Superiore facultate.

CAP. II.

De Castitate.

1. Monachum oportet omnes sensus suos diligentissime cohibere;

2. Atque a Fœminarum etiam sibi affinium colloquio & consuetudine abstinere:

3. Omnes item omnino Fœminas ab ingressu sui Monasterii prohibere:

4. Neque cum puero simul habitare. Si quos tamen docere contigerit, extra Monasterii claustra docendi erunt.

5. Omnes denique occasiones Castitati noxias amputare atque amovere.

CAP. III.

De Paupertate.

1. Monachum convenit nihil omnino proprium possidere;

2. Neque aliquid omnino sibi quasi proprium usurpare;

3. Neque suo cordi aut corpori jungere quidpiam ex bonis parentum aut consanguineorum; necessitate autem cogente, sibi id præstari intelligat, non consanguinitatis jure, sed non secus atque cæteris externis.

CAP.

CAP. IV.

De Humilitate.

1. Monachum decet primatum nusquam appetere, sed contra aliis ubique cedere, atque novissimum locum tenere;

2. Omnes actus & mores suos externos ad abjectionem & humilitatem componere, & Fratribus ubique deferre;

3. Fratrem item prævenire verbo: Parce mihi, si rei, quæ agitur, natura istud exigat.

CAP. V.

De Fraterna Charitate.

1. Monachum oportet quamdiligentissime ea omnia procurare, quæ ad communem concordiam & pacem cum reliquis Fratribus conducere intellexerit.

2. Debet itaque reverentiam, urbanitatem, comitatemque verbo & opere exhibere Fratribus, non modo superioribus, sed etiam æqualibus, atque inferioribus, & præcipue illis, qui sibi ista præstare detrectant.

3. Caveat item accuratissime, ne quempiam condemnet aut vituperet, neve sibi verbum gestusve excidat, ex quo audientibus mæstitia aut suspicio quævis oriatur.

4. Satagat præterea, cor habere mundum a quavis appetitione superioris sortis, ne inde livor & invidia subrepat, vitium maxime detestandum, & charitati exitiale.

CAP. VI.

De Patientia.

1. Monachus debet verbo & opere se ad patientiam comparare perfectæ mortificationis studio.

2. Suborta autem tentatione, æstu iracundiæ agitari perturbarive se non sinat; sed longanimitate & silentio omnem sedare perturbationem studeat.

3. Tentationibus, atque difficultatibus pressus, ubique Deo gratias agere assuescat.

CAP. VII.

De Habitu Monachorum.

1. Monachus debet Habitum nigrum habere;

2. Superiorem vestem laneam, interiorem vero lineam, aut bombicinam adhibeat.

3. Zona nigra stricta se cingat; Tyrones vero fune ex pilis caprarum contexta.

4. Zonam non solvat, nec monasticum Cucullum deponat, aut aliam vestem, cubiturus, nisi quæ Zonæ subesse non solet.

5. In habitu, calceamentis, lecto, & stragulis paupertas servetur.

CAP. VIII.

De Mora in Cella.

1. Monachus sine causa Cellam deserere non debet;

2. Neque secum in illa habitare quempiam permittere;

3. Neque Fratris Cellam citra ipsius annutum ingredi.

4. Si quempiam ad eum venire contigerit, illo in Cella præsente Janua pateat, neque occludatur, donec ille abierit.

5. Monachi Cella ita clausa maneat, ut communi, qua reliquæ Fratrum Cellæ, clave reserari valeat.

6. Cellæ munditiem & ordinem curet.

CAP. IX.

De Iter agentibus.

1. Monachus non debet sine Socio extra Claustra abire; Quapropter ante suum e Monasterio egressum comitem ab Abbate petat.

2. Nullum iter suscipiat, nisi de licentia Abbatis.

3. De Monasterio non exeat, nisi tempore ab Abbate constituto.

4. Sine literis Abbatis sui de altero in alterum Monasterium non pergat.

5. Quodcumque Monasterium intraverit, ejus loci Abbati usque ad suum inde discessum omnino pareat.

6. Neve equo aut quovis jumento, nisi Abbate annuente, utatur.

7. Sique fieri potest, jumento contentus esto.

CAP. X.

De Mensa.

1. Mensa Monachi cibo obvio & parabili instruatur.

2. Bis in die dumtaxat cibum sumere, prandium scilicet & cœnam, co[illegible]tentus sit; si quid amplius sumere necesse fuerit, Abbatem consulat.

3. Carnibus abstineat, nec illis nisi ægritudinis causa, vesci fas esto, idque de licentia Abbatis.

4. Hominem sæcularem ad mensam intra Monasterii Claustra non adhibeat.

5. Ad mensam sine Abbatis licentia non sedeat supra Seniorem.

6. Mensæ assidens neminem salutet.

7. Post refectionem fas esto tantisper animum relaxare vel in solitario secessu, vel una cum Fratribus.

CAP. XI.

De opere manuum.

1. Monachum oportet operi seu mentali seu corporali vacare, præsertim si firma corporis valetudine utitur.

2. Opus autem Fratribus utile esto.

3. Illud vero, nisi de licentia Abbatis, non capiat; Sique res ipsa postulat, etiam officinæ, in qua est operaturus, Præfectum consulat, ejusque annutum petat.

CAP. XII.

De Silentio.

1. Monachus debet Silentium discrete observare;

2. Idque tribus præcipue temporibus: a Completorio nimirum ad Tertiam diei sequentis: præterea in Ecclesia, atque ad mensam; Et si quid dicendum fuerit, submissa voce dicatur.

CAP. XIII.

De Oratione mentali.

1. Monachus mane & vespere Orationi mentali ad semihoram vel horam vacabit; idque fiat vel post absolutas Vocales preces, vel ante, ad Abbatis nutum.

2. Oraturus, vel cum aliis Fratribus in Ecclesia conveniat, vel solus in Cella maneat.

3. Hujusmodi autem orandi genus non suscipiant, qui laboriosis ministeriis addicuntur, nisi de licentia Abbatis.

CAP. XIV.

De Oratione vocali.

1. Monachus Septem Orandi tempora observet juxta Monasterii consuetudinem: Primum, vespertinum Officium sub occasum: Deinde, Completorium ante cubitum: Tertio, Officium mediæ noctis sub horam propriam: Quarto Officium matutinum simul cum hora tertia: Postremo, Officium Sextæ simul, & Nonæ.

2. Annectendæ sunt Completorio Litaniæ Deiparæ, quibus succedit conscientiæ examen ad octavam horæ, quod etiam mane fieri debet post Tertiam.

8. Feria quarta & sexta singuli in Cellas suas secedant sub vesperam post conscientiæ examen: & Psalmum quinquagesimum manibus in Crucis figuram extensis recitent quinquies.

4. Pœnitentiales genuflexiones, quas *Metaneas* vocamus, ad Laudes singuli peragant.

CAP. XV.

De Confessione Sacramentali.

1. Monachus peccata sua Sacerdoti ad confessiones excipiendas constituto confiteri debet. Si autem alteri Sacerdoti, Abbatem consulat:

2. Idque semel quavis hebdomada saltem præstet.

3. Sub ingressum in Religionem generali Confessione peccata sua apud Sacerdotem ab Ordinario approbatum deponat; nec recipiatur, nisi exhibita attestatione, quod confessionem Sacramentalem emiserit.

CAP. XVI.

De Sanctorum Mysteriorum Communione.

1. Monachus debet opere & desiderio perpetuò paratum se præbere ad perceptionem Sanctorum Sacramentorum;

2. Eorumque communionem frequentare, eaque suscipere diebus Dominicis, & Festis de præcepto.

3. Si qua in eadem hebdomada plura concurrant Festa, propter Sacramenti reverentiam juxta Abbatis consilium in quibusdam a Communione abstineat.

4. Monachus vero Sacerdos Sacrum non omittat unquam, nisi causa ab Abbate probata.

CAP. XVII.

De Modestia.

1. Monachus è Cella egressurus proprium habitum induat, neque sine eo a quopiam se conspici permittat;

2. Memineritque inclinare Caput Abbatibus, & Sacerdotibus Senioribus, circumstantiis loci atque temporis id exigentibus, juxta traditionem & ordinem atque morem Fratrum.

3. Fratri manum omnino non admoveat, nisi salutationis causa peregre abeunti, aut de longinquo redeunti, & in causa ægritudinis necessitate cogente.

4. Abiturus, aut Cellam subiturus, aut fores patefacturus, aut clausurus aut pulsaturus modestiæ atque silentii memor esto.

5. Charitatem hilaritatemque cum timore Dei conjunctam in familiari cum Fratribus colloquio præseferat.

6. In summa intelligat, in omnibus dictis factisque suis sibi modestiæ gravitatisque leges esse servandas.

CAP. XVIII.

De Ægrotis.

1. Monachus Deo gratias agere debet in statu ægritudinis magis, quam in statu valetudinis, sciens se ad proprium profectum a Domino visitari.

2. Inconsulto Abbate corpus affligere aut vexare non debet.

3. Ægritudinem præsentiens Abbatem moneat.

4. Pharmaca & remedia Abbate inconsulto non adhibeat.

PARS SECUNDA.

CAP. I.

De Novitiis.

1. Liceat Abbati in suo Monasterio Novitios suscipere, atque etiam expellere, de consilio Congregationis Monachorum.

Novitiorum probatio: 2. Novitius non probetur, nisi in Monasterio, in quo plures Monachi degunt, qui & monasticam Regulam observant, & statutis temporibus Canonicas preces, cæterosque ecclesiasticos Ritus peragunt.

Habitatio: 3. Habitent Novitii in loco a cæteris separato; & curabit Abbas Generalis, ut pro Novitiatu designetur Monasterium determinatum, & in eo locus separatus.

Tempus Tirocinii. 4. Novitiatus ad biennium producatur, neque quispiam ante expletum hoc spatium ad Habitum admittatur, nisi ex causa a Congregatione Hegumenorum probata: idque non ante expletum annum. Si vero Novitius expleto biennio ad hoc minus idoneus reperiatur, omnino dimittendus est.

Aetas admittendorum: 5. Novitius ante expletum ætatis annum sextumdecimum non suscipiatur; neque major sit quadragesimo quinto. Pertinet autem ad Congregationem Hegumenorum in hoc casu, si aliunde noverit, illum Ordini profuturum, sive in defectu ætatis sive in excessu dispensare, modo non sit minor annis quatuordecim.

Conditiones. 6. Novitium Primò oportet esse christianis Parentibus natum, atque orthodoxum. Quare si ipse, aut alteruter ejusdem Parentum, Christianus non est, aut Christianam Fidem negavit, vel Neophytus ad illam accessit, aut a Catholica Fide ad sectam hæreticorum transiit, absque licentia Congregationis Generalis a nemine suscipiatur. Qui vero hæreticis aut schismaticis parentibus natus est, ab Abbate Monasterii suscipiendus non est, nisi de licentia Abbatis Generalis.

Secundò, si excommunicatus, interdictus, suspensusve ab exercitio sui Ordinis fuerit, ante absolutionem atque benedictionem proprii Episcopi non recipiatur.

Tertiò, non recipiatur Novitius publice suspectus, vel delatus de criminibus spectantibus ad negotium Fidei orthodoxæ, vel de homicidio, aut enormi in re turpi delicto; neque notorie infamis, nisi certa sinceræ pœnitentiæ signa antea ostenderit, & obtinuerit absolutionem aut dispensationem a legitimo Superiore, prout de jure.

Quartò, nec recipiatur alieno ære obstrictus, neque reddendis de administratione rei alienæ rationibus obnoxius, neque Judicis sententia exilio mulctatus, nisi Creditoribus, & Magistratibus satisfecerit.

Quintò, nec conjugio ligatus; nisi de consensu conjugis, & facta coram Episcopo separatione.

Sextò, nec in ecclesiastica Dignitate constitutus, cui cura animarum annexa sit, nisi in manu sui Prælati illam abdicaverit.

Septimò, nec nothus, neque alio vitio laborans, irregularitatem inducente, & processum ad Sacros Ordines impediente, nisi obtenta ab habente facultatem absolutione seu dispensatione.

Octavò, nec æger corpore, nec morbo cuivis obnoxius, nec insanus, aut mentis minus compos suæ; Sed corpore sanus & integer sit, & interno externove vitio careat, quo ab Ordinibus suscipiendis, aut exhibendo Fratribus ministerio impediatur.

Nonò, nec qui in alio Monasterio aut Ordine professionem emisit, nisi petita a proprio Prælato venia, & nostra generali Congregatione annuente. Monachi vero, qui sua nobis Monasteria Superiorum permissu tradiderint, si Congregationem nostram optaverint, ad annum dumtaxat sunt probandi; quo peracto, rogatis Congregationis Monachorum de more suffragiis, ad professionem admittantur, locum vero post Monachos, quos invenerunt, obtineant. Qui vero Novitius in alio Monasterio aut Ordine fuerit, non recipiatur, nisi de licentia Abbatis Generalis.

7. Abbas Monasterii, antequam Novitium admittat,

mittat, exploret circa omnia prædicta, & examen fiat in Congregatione Monachorum. Si Abbas Novitium post præmissum examen admiserit, deinde vitium in eo deprehenderit, aut impedimentum quodlibet, continuo illum e Monasterio dimittat. Si vero prædictum examen neglexerit, ab Abbate Generali graviter erit puniendus. Qui autem Novitium susceperit, sciens impedimentum aliquod ex prædictis obstare, ex gradu suo excidat, qui id ausus fuerit, sine mora; nec ad ullum deinceps in Religione gradum idoneus dignusve censeatur ipse, & omnes Monachi, qui in Congregatione unà cum illo interfuerint ad triennium: quo expleto a Congregatione Hegumenorum restitutionem obtineant. Novitius vero, eum in modum receptus; si nec dum professionem emiserit, Monasterio expellatur; sin autem professus fuerit, res ad Congregationem Hegumenorum devoluta censeatur, quæ cum Reverendissimo Domino Patriarcha, aut legitimo Superiore, causam definiet.

...œnæ con- ... non ad- ...ttendos ...cipientes.

...Examine.

8. Debet insuper Abbas de Novitii ætate, indole, scientia, valetudine, causa vocationis ad statum religiosum, & cæteris hujusmodi, cognoscere; idque fiat in Congregatione Monachorum.

...æterisque ...emitten-...

9. Postquam ergo Abbas cum Monachorum Congregatione admissionem Novitii probavit, tum vero locum a Fratribus separatum illi assignabit, ibique ad octo saltem dies citra habitus mutationem maneat; atque interea Regulas Ordinis, statuta, & consuetudines examinet. Et primùm quidem Novitius generalem peccatorum Confessionem apud Sacerdotem ad excipiendas sæcularium confessiones ab Episcopo approbatum obeat, atque Sacram Communionem percipiat. Postea, convocatis Monachis, sive Matutino sive Vespertino tempore Abbas Novitium induat Tyronum Habitu juxta Ritum Syriacum.

...dmissionis ...es notanda.

10. In quolibet Monasterio habeatur liber, in quo Abbas describat nomen Novitii, cognomen, patriam, diem, mensem, & annum, quo Habitum Novitii suscepit. Similiter in codice adnotetur dies, in quo professus est, monasticum Habitum suscipiendo. Et prædictus liber in Archivio Monasterii reponatur.

11. Tyrocinii annus supputandus erit a die, quo Habitum Novitii induerit. Et prior tempore potior sit in gradu. At Sacerdos eum, qui Sacerdos non est, præcedit, & Diaconus non Diaconum.

...ihil ab ad- ...ttendis re- ...piendum.

12. Non liceat Abbati, neque aliis, exigere aut accipere a Novitiis quidquam pro ipsorum receptione ad probationem; sed nec pretium vestis, ad probationem necessariæ. Si vero Novitius sponte quidpiam Monasterio obtulerit, id porro palam & in publico conventu fiat, cedatque in communem Monasterii usum.

...ovitiorum ...stes ser- ...ndæ usque ...diem pro- ...ssionis.

13. Novitiorum vestes resque omnes certo in loco reponantur, postquam in codicem singula relata fuerint, ipso Novitio præsente unà cum Fratribus. Nec ulli liceat, inconsulto domino, quidpiam ex illis sibi usurpare, aut Monasterio applicare. Sed nec ipse Novitius de rebus suis disponere valeat, probatione durante, aut aliter eorum usum cedere absque Abbatis consensu. Si Novitius ad sæculum redierit, res suas auferre non prohibetur; illas tamen repetere non poterit, quas sponte, & expresse Monasterio donaverit, aut si professio secuta fuerit.

14. Novitius ante professionem quovis etiam brevissimo temporis spatio potest de rebus & bonis suis pro arbitrio disponere: Post factam vero professionem nullum illi remanet in ea dominium: nec item Abbati; sed illud ad Ordinem statim transire censetur.

Durante probationis tempore ter Fratrum suffragia de eo admittendo ne roganda.

15. Currente probationis tempore, ter de Novitio Fratrum suffragia rogentur: & Primum quidem expleto Tyrocinii anno: Iterum vero post decimum octavum mensem: Postremo post vigesimum quartum, hoc est elapso probationis biennio. Si in postrema Congregatione fuerit approbatus, Habitum suscipiat, quamvis in geminis prioribus Congregationibus reprobatus fuisset; & e contrario, si in tertia reprobatus fuerit, dimittatur; nec priorum duarum Congregationum ulla ratio habenda erit. Qui per annum dumtaxat, ut supra, probatur, de eo Monachorum suffragia rogentur post sextum, nonum, & duodecimum mensem. Qui per annum cum dimidio, post duodecimum, decimum quintum, & decimum octavum mensem.

16. Suffragiis Monachorum approbatus censetur, qui vel unum pro receptione supra medietatem suffragium habet. Si vero suffragia fuerint paria pro receptione & pro reprobatione, iterum rogentur: Sique adhuc paria fuerint, reprobatus censeatur.

Tirocinii tempore in manifestum crimen lapsus ejiciendus.

17. Si forte Novitius Tyrocinii tempore in grave crimen publicum & manifestum prolapsus fuerit, re prius cum Congregatione Monachorum communicata, Abbas illum sine mora ejiciat; ita tamen, ut ejus famæ apud sæculares, quoad fieri poterit, consulatur.

18. Novitius postquam ad suscipiendum Habitum in tertia Congregatione approbatus fuerit, Abbas illi Habitus susceptionem ad triduum differat; quo intervallo jubeat, eumdem de statu suo deliberare: utrum scilicet illi placeat vota emittere, aut contra ad sæculum redire. Si evoluto triduo Novitius statuerit religiosam professionem emittere, & Monachus fieri, ad Ecclesiam adducatur, Fratrum cætu deducente, atque coram Abbate ad Altaris latus assidente genua flectat, duobus saltem Monachis professis præsentibus; Et Abbas de ipsius proposito ac mente illum interroget: Sique habitum petierit, induatur juxta Ritum Syriacum; postquam pronunciaverit hanc votorum formulam.

Forma Juramenti ante susceptionem Habitus emittendi.

Ego N. N. promitto ac voveo Deo omnipotenti, & Reverendissimo Abbati Generali N. N. ejusque successoribus, Obedientiam, Castitatem, & Paupertatem voluntariam usque ad mortem, juxta Regulam & Constitutiones Congregationis nostræ Monasticæ. Item promitto ac voveo, me nullam Dignitatem quæsiturum sive in nostra Congregatione sive extra, nec ambiturum per me ipsum, nec per alios procuraturum, neque subdole aucupaturum, neque etiam acceptaturum, nisi ad id me coegerit imperium Superioris mei, cui teneor obedire.

19. Si Novitius ordinem deseruerit, atque ad sæculum fuerit reversus, seu sponte sua, seu Congregationis Monachorum suffragio dimissus, non erit iterum recipiendus, nisi annuente Congregatione Hegumenorum; Sique horum permissu receptus, sponte sua, aut a Congregatione Monachorum dimissus fuerit, numquam deinceps recipiatur. Qui vero post primam discessionem receptus fuerit, probationis ejus anni a die reditus supputentur, nec prioris tyrocinii ulla ratio habeatur.

20. Si Novitius a proposito resilierit, & ad sæculum fuerit reversus, atque ibi ad Sacros Ordines eumdem promoveri contigerit, sine Congregationis Generalis permissu recipiendus non est.

Ante emittendam Professionem Abbatis Generalis consensus requirendus.

21. Nec Abbas nec Congregatio Monachorum suffragia ferre potest pro admissione Novitii ad professionem absque Abbatis Generalis consensu vel expresso vel tacito, quem ille sine legitima causa negare non debet; & nisi expresse & nominatim negaverit, dare consensum censendus est.

22. Cum tempus probationis Novitius expleverit, & professus fuerit, Abbas ad Generalem Abbatem de eodem referat.

Novitii ad nullum Ecclesiasticum Ordinem admittendi.

23. Non permittenda est Novitio promotio ad ullum Ordinem Ecclesiasticum, neque Abbati liceat eumdem ad Sacram Ordinationem offerre. Qui Novitium ad Sacros Ordines provehi concesserit, a gradu suo excidat, & Novitius ad Habitus susceptionem inhabilis censeatur.

24. Novitius cum Monachis professis suffragium non ferat: neque de rebus ad Ordinem spectantibus interrogetur: neque ullam Dignitatem in Ordine habeat, dum probatur; sed ministeriis tantum Monasterii addici potest. Probationis quoque tempore Novitius a Monasterio, in quo ad Tyrocinium admissus fuerit, ad aliud Monasterium non transferatur fine justa causa; nec fine consilio Congregationis Monasterii, ubi moratur, & Congregationis Monasterii, quo transferendus est, & ex permissione Abbatis Generalis. Sic autem translatus, cum tempus probationis expleverit, pro ejus admissione eorum Monachorum suffragia rogentur, ubi moratur.

25. Novitius habitum gerat ab habitu Monachorum professorum diversum; nec ante professionem habitum illorum induat.

De Frequentia Sacramentorum.

26. Sacramenta Pœnitentiæ & Eucharistiæ Novitius quavis hebdomada semel saltem frequentet; neque a Divinorum Mysteriorum participatione prohibendus est fine consilio Patris Spiritualis, ab Abbate eidem assignati. Et si quidem Sacerdos fuerit, a Sacra Oblatione quotidie peragenda suspendendus non est, nisi ex causa, & consulto Abbate.

27. Si contingat Novitium Clericum Missæ inservire cum altero superioris gradus & loci, sive Professus ille sit, sive Novitius, Epitrachelion, hoc est Clericalem Stolam non induat, nisi Clericus ille, qui loco graduque superior est, illud pariter induerit.

De silentio.

28. Novitium decet, silentium tenere præsentibus Abbate atque Magistro, neque loqui nisi interpellatur, aut ex justa legitimaque causa: neque cum Sæculari, nisi Abbate & Magistro annuentibus, & alio Monacho præsente.

De reverentia Senioribus.

29. Novitius Mensæ non assideat, nisi jussus ab Abbate, aut a Seniore inter Fratres; Si contingat ipso sedente præterire Abbatem aut Sacerdotem, statim assurgat, & junctis in crucis modum supra pectus manibus submissa cervice, oculisque in terram defixis, perstet, donec ille pertransierit. Pari submissione reverentiaque se gerat, Abbate aut alio Sacerdote ipsum alloquente; nec, nisi jussus, assideat.

30. Novitius ab Abbate aut a Magistro reprehensus, statim in genua procidat, tacitusque audiat arguentem; nec, nisi jussus, pro se verba faciat, aut sibi objecta refellat: nec nisi illo jubente assurgat.

CAP. II.

De Magistro Novitiorum.

1. Magister Novitiorum intelligat, rem esse magni momenti sibi commissam; quandoquidem ex prima Novitiorum institutione pendet majori ex parte eorumdem profectus, & spes nostri Ordinis. Curet igitur, ut in dies per studium propriæ perfectionis instrumentum aptius ad eos juvandos reddatur.

2. Amabilem se præstet, & vitæ integritate, ac discretione ita se gerat, ut omnes Novitii ad ipsum in suis tentationibus confidenter confugiant, eique res suas libere aperiant, & ab eo consolationem & auxilium in omnibus sperent.

3. In Domo probationis, Monasterio conjuncta, vel in Monasterio ipso (nam locum Novitiorum separatum esse magis expediret). Refectorium quidem sit commune, sed Mensa aliqua Novitiis designetur post omnes Professos.

4. Magister Novitiorum privatas tantum pœnitentias suis Novitiis imponere poterit, publicas vero nonnisi consulto Abbate.

Facultates Magistri Novitiorum.

5. Habeat hic idem Magister Novitiorum potestatem ordinariam a Prælatis absolvendi a casibus reservatis Novitios suos; nisi Abbati hæc facultas aliqua de causa restringenda videretur, vel alteri concedenda: Sed statutis anni temporibus, saltem bis in anno, extra ordinem Confessarius Novitiis offerendus est.

6. Magistrum Novitiorum versatum esse oportet in lectione librorum spiritualium, ut deceptiones, quæ in spirituali vita accidunt, intelligat; Novitiis vero eos tantum legendos tradet, quos ad eorum profectum conducere judicabit, quique sint orthodoxi, & ab Ecclesia Catholica non reprobati. Semihoræ vero spatio eosdem docebit Orationem mentalem & vocalem, Doctrinam Christianam, & Regulas atque Statuta nostri Ordinis, præsertim qua ratione accedere debeant ad Sacramenta Confessionis & Eucharistiæ, & quomodo horis Canonicis, & Sacræ Liturgiæ interesse eos conveniat; qui autem literas nesciunt, illos statutas preces recitare docebit.

7. Abbatis est, unum ex Sacerdotibus Monasterii, qui sit præ cæteris morum probitate & doctrina commendatus, Magistrum Novitiorum designare. Hunc autem, si negligentem in Novitiis instituendis, aut minus prudentem in eis corrigendis deprehenderit, pro qualitate culpæ puniat; idque coram Professis, non coram Novitiis fiat. Eum vero ab officio removere non poterit, nisi Congregatione Monachorum consulta.

CAP. III.

De Professis.

1. Postquam Novitius professionem emisit, aliquamdiu, Abbatis arbitrio, sive in ministerio Fratrum, sive in studiis literarum exerceatur, ut appareat, an ad Clericorum ordinem promovendus sit, an vero in Laicorum cætu manere debeat; nemo enim in nostra Congregatione ante Novitiatum ad statum Clericorum, sive Laicorum deputatur, sed omnes indifferenter ad quemcumque statum admittuntur; & solum post peractam professionem, postque edita idoneitatis suæ signa, ab Abbate, consulta Monachorum Congregatione, ad clericatum, sive ad statum laicorum designantur. Hac tamen in re conscientia ipsius Abbatis oneratur, ut nimirum & rationem idoneitatis uniuscujusque habeat, & Monasterii necessitatibus de convenienti numero Sacerdotum, Clericorum, & Laicorum consulat.

Monachi non nisi post emissam Professionem ad statum Clericorum vel Laicorum admittendi.

2. Antequam vero Professus ad statum aliquem determinetur, semper maneat sub custodia & cura Vicarii Abbatis, & quantum fieri potest, nullum commercium habeat, vel cum Novitiis, vel cum aliis Monachis, nisi cum paribus & æqualibus suis, aut cum iis, qui in eodem ministerio, aut studiis iisdem versantur.

3. Quamquam autem quis ab Abbate ad statum Clericorum deputatus sit, & Ordinem etiam aliquem Ecclesiasticum acceperit; intelligat tamen ad ulteriorem gradum sibi aditum nequaquam patere, nisi illum bonis moribus, & comparata ex studiis scientia promeruerit. Abbatis igitur, & Congregationis Monachorum arbitrio relinquitur; ut ipsum ab ulteriore Ordine accipiendo ad tempus, vel etiam perpetuo, arceant; idque potissimum de Ordinibus infra Diaconatum intelligendum est; nam qui servatis

servandis

servandis ad Diaconatum promotus est, is a Sacerdotio accipiendo, nisi urgentissima de causa, nequaquam removeatur.

4. Pari ratione, qui diu in ministerio Laicorum deservivit, si idoneus postea repertus fuerit, potest ab Abbate & Monachorum Congregatione ad Ordines etiam majores promoveri; dummodo tamen, postquam ab Abbate ad ministerium laicale addictus est, nec literas didicerit, nec libros legerit, nisi ipso consulto.

CAP. IV.

De Clericis Studentibus, & Magistris.

1. Nemo ad Ordinem ecclesiasticum promoveatur, nisi ætate a Sacris Conciliis præscripta, aut dispensatione a legitimo Superiore obtenta, & de licentia Congregationis Monachorum, atque Abbatis, qui ordinandum cum literis testimonialibus ad Episcopum loci, aut ad Reverendissimum D. Patriarcham mittere debet, tenoris sequentis.

Tenor Testimonialium pro Promovendis.

Reverendissime & Religiosissime Domine N. Episcope Civitatis N., aut Beatissime Patriarcha Noster Domine N.

Nos Abbas, & Monachi Ordinis Sancti Antonii Congregationis Montis Libani Monasterii N. testamur reverendum P. N. Monachum professum nostri Ordinis in legitima ætate constitutum, vel dispensationem ætatis hic annexam habentem, & sufficienti doctrina bonisque moribus praeditum, nulloque impedimento irretitum, dignum esse, qui Ordinem N. a Reverendissima Dominatione tua, vel a Beatitudine tua, accipiat. Quamobrem has ei Literas patentes dedimus, sigillo Monasterii nostri munitas, & subscriptione nostri Abbatis firmatas, die N. mense N. anno N. Loco ✠ sigilli -- N. Abbas Monasterii N.

2. In libro Monasterii adnotabitur nomen Ordinati, & Episcopi Ordinantis, & dies, mensis, & annus.

Nemo ordinandus inconsulto Abbate.

3. Si quis ex Professis permiserit, se ordinari absque licentia Abbatis & Congregationis Monachorum, negotium ejus ad Abbatem Generalem deferatur, qui illum ab exercitio Ordinis suspendat, aliisque pœnis plectat, salva indulgentia, quam ei Reverendissimus D. Patriarcha concesserit.

4. In quolibet Monasterio Clericis ab Abbate Magister deputetur, qui eos doceat; & ipsi literas diligenter excolant, quarum ope Choro deservire valeant, & Sacerdotii onera digne ferre, ejusque munera pro dignitate exequi.

In qualibet Provincia designandum Monasterium excolenda studia.

5. In qualibet Provincia, si fieri potest, unum ex Monasteriis frequentioribus ab Abbate Generali ad excolenda studia designetur, in quo præter Magistrum Grammaticæ sint etiam alii duo Magistri; alter Dialecticæ & Philosophiæ, & alter Theologiæ; vel saltem unus Magister post peractum Grammaticæ Dialecticæ & Philosophiæ curriculum, Sacram Theologiam exponat, & Dogmaticam præsertim, atque Moralem, juxta methodum ab eodem Abbate Generali præscribendam. Præterea constituatur Præfectus Studiorum; cujus cura esse debet, ut tum a Scholaribus tum ab horum Magistris statutus ordo & regula Studiorum servetur; idemque præerit omnibus actibus literariis, & examinationibus Scholarium. Etsi autem Abbatem Generalem spectat, tam Præfectum Studiorum quam Magistros prædictos deputare; in mortis tamen, aut infirmitatis alicujus eorum casu Congregatio Monachorum una cum Abbate illius Monasterii alium in ejus locum subrogare poterit, donec Abbas Generalis consulatur, cujus erit spatium etiam annorum assignare, quo Grammaticæ, Philosophiæ, & Sacræ Theologiæ Studium perficiatur: distributionem quoque temporis tam matutini quam pomeridiani, & vacationes per hebdomadas, & annum; ita tamen, ut neque horarum Canonicarum, & Sacræ Liturgiæ tempora, aliaque Monastica exercitia, a communi Regula & Constitutionibus præscripta, perturbentur; neque vires Studentium aut Magistrorum opprimantur.

6. Quolibet mense Disputatio publica fiat, & bis in anno examen. Diebus autem Dominicis habeantur collationes vel de Sacra Scriptura, vel de casibus conscientiæ, aut controversiis in Oriente vigentibus adversus schismaticos, hæreticos, & infideles juxta directionem Præfecti Studiorum.

7. Præter Syriacam & Arabicam linguam, quas necessario callere debent, curabunt etiam discere Hebraicam, Græcam, & Latinam, ut Sacras Scripturas, & Patres, Doctoresque legere, atque interpretari valeant. Studium linguarum Sacrarum.

8. Omnia ad Studium necessaria subsidia ab Abbate Studentibus procurentur. Studentes vero curent: Primo, ut animi puritatem, & rectam in Studiis intentionem habeant: Secundo, ut fervor Studiorum non extinguat aut minuat amorem solidarum virtutum: Tertio, ut iis facultatibus operam dent, eosque audiant Magistros, quos Abbas destinabit: Quarto, ut horas Studio, tam communi quam privato attributas, diligenter observent: Quinto, ut si Magistros Studiorum causa convenire debent, horam certam ab Abbate destinatam habeant, extra quam illorum Cellas sine peculiari facultate non adeant.

9. In nostra Congregatione nullus gradus aut prærogativa Magistris, aliisve debetur, sed solum Abbati Generali. Hegumenis, & Abbatibus Provinciarum, atque Monasteriorum, donec in ea dignitate fuerint, postea Sacerdotibus professis juxta tempus professionis, deinde Clericis item Professis, ac postremo Laicis. Abbas tamen Generalis curabit, pro laborum & meritorum ratione tam Magistros quam alios quoscumque Sacerdotes Monachos remunerari eos, vel Monasteriis præficiendo, vel ab oneribus, quæ junioribus imponi solent, eximendo. Magistris vero nullam prærogativam concedi.

10. Nemo ex Monachis librum aliquem, aut tractatum, aut orationem, sive concionem scribat, nisi consulto Abbate, qui opus per se legat, aut alicui ex Magistris legendum committat. Illud autem in publicum prodire, aut typis imprimi non licebit, nisi prius ab Abbate Generali, & Episcopo, aut Reverendissimo Domino Patriarcha probatum fuerit. Nihil scribendum, vel publicandum inconsulto Abbate.

CAP. V.

De Sacerdotibus.

1. Quæ de Disciplina religiosa & Instituto nostro servanda omnibus proposita sunt, ea Sacerdotes pro ratione sui gradus sibi præcipue dicta existiment, & observent.

2. Divinum Officium nitantur attente, devote, & opportuno tempore recitare, & ad Chorum cum cæteris convenire statutis horis: cerimonias sacræ Liturgiæ, aliarumque ecclesiasticarum Functionum accurate discant & observent, sintque hac in re uniformes; Patriarchalem sibi Ecclesiam tamquam normam proponentes: Cantus etiam ecclesiasticos calleant. Sic demum in Liturgia, divinisque Officiis celebrandis pronunciationem, cantum, & quamcumque aliam exteriorem actionem moderentur; ut non minus aliorum ædificationi, quam propriæ devotioni serviant.

3. Curam

Animarum cura non accipienda.

3. Curam animarum nemo ex nostris suscipiat: neque in iis, quæ Parochorum aut Episcoporum juris sunt, se immisceat. Si quando autem ab Episcopo aut Reverendissimo Domino Patriarcha jussus fuerit Abbas Monasterii, ut ipse vel aliquis Monachorum in Monasterio aut in vicinis sive remotis locis Populum doceat, vel Confessiones audiat, aut alia quæcumque Sacramenta administret, ab eo facultatem in scriptis habere curet.

De audiendis Sæcularium Confessionibus.

4. Nemo ad Confessiones nostrorum audiendas accedat, nisi ab Abbate deputatus, qui simul intelligat, quam facultatem ad hoc munus habeat. Sæcularium vero confessiones nemo audiat, nisi obtenta Episcopi licentia. Perspectos autem unusquisque habeat casus reservatos tum Reverendissimo Domino Patriarchæ & Episcopo, tum Abbati Generali.

5. In casibus conscientiæ, iisque præsertim, qui ad censuras, restitutiones, & casus reservatos pertinent, se se diligenter exerceant, earumque rerum compendia, & brevem interrogandi methodum, & contra singulorum peccatorum species remedia salutaria, ex sacris præsertim Canonibus comparare studeant, collationesque de prædictis inter se diebus festis habeant.

6. Confessarii ita audiant Pœnitentes, ut mutuum aspectum fugiant. Quod si locus non erit hujusmodi, ut tabula Confessarium a Pœnitente dividat, manu interposita inter faciem propriam, & Pœnitentem, qui ad latus genua flectere debet, id præstabit. In audiendis vero fœminarum confessionibus severos potius, quam familiares se exhibeant, ita tamen, ut paterna quædam & spiritualis gravitas in eis eluceat. Nemini autem petere aut accipere quidquam liceat, sive ab iis, quorum Confessiones audiverit, sive ab aliis, quod in pauperes distribuat, vel alteri satisfactionis nomine restituat, inscio & inconsulto Abbate.

De ministrando infirmis.

7. Qui vocantur ad eos juvandos, qui morti vicini sunt, ea in promptu habeant, quæ eo tempore ad salutem animarum usui esse possint. Caveant autem nequem sermonem de loco sepulturæ in cœmeterio Monasterii eligendo, aut de hæreditate, vel eleemosyna Monachis relinquenda infirmo injiciant.

8. Nemo ex nostris ad ullam Archipresbyteri, Periodeutæ, aut Chorepiscopi dignitatem se promoveri sinat; sed sacro Presbyteratus Ordine contenti sint omnes, etiam Abbates. Si vero Reverendissimus Dominus Patriarcha voluerit, Abbates eam benedictionem recipere poterunt.

CAP. VI.

De Monachis Laicis.

1. Intelligant omnes, primarium vocationis Monasticæ finem esse inservire Divinæ Majestati, & propriam salutem procurare, illudque ministerium obire, quod ex obedientia sibi commissum fuerit. Contenti ergo sint statu Laicali, ad quem ipsos Abbas & Monachorum Congregatio destinaverit; & in præscripto sibi ministerio sic vitam omnem exigant, ut sibi persuadeant se in ea re obsequium præstare Creatori, ob cujus amorem schema monasticum induerunt.

De precibus a Laicis dicendis.

2. Qui Syriace legere & canere norunt, divina Officia in Choro statis horis cum cæteris persolvant. Qui vero Arabice tantum, Horas diurnas & nocturnas ad usum Laicorum compositas legant. Qui autem legere nesciunt, certum precum vel psalmorum numerum, ab Abbate sibi præscriptum, ad singulas horas memoriter recitare discant. Qua in re ministerii uniuscujusque ratio habebitur; ac præsertim eorum, qui in laboriosis exercitationibus occupantur, quique qui vel prima luce Monasterio ad opus egrediuntur, vel usque ad vesperam regredi nequeunt; his enim horarum loco certas precationes Abbas constituet privatim recitandas; omnes tamen, qui legitima causa impediti non sunt, quotidie divinæ Liturgiæ intersint.

3. Postquam sui officii ministeriis satisfecerint, si quid vacui temporis superfuerit, id totum in alias exercitationes spirituales, aut corporales impendant; ejusque rei causa Abbatem adibunt, ut ipsius voluntatem exquirant.

4. Curent peculiari studio erga omnes Clericos, & præcipue in sacris Ordinibus existentes, respectum humilitatemque exhibere: idque multo magis erga sacerdotalem Ordinem; sciantque, quod etiamsi professi sint, in sacris tamen Functionibus cedere debent Clericis, etiam Novitiis, ecclesiastico habitu indutis.

Laici ad omnes dignitates præterquam Abbatis eligibiles.

5. Quia tamen PP. nostri statu Laicali, vel minoribus Ordinibus, aut Diaconatu tantum contenti, Deo serviisse, Fratribusque præfuisse noscuntur; ideo Monachos Laicos vel Clericos aut Diaconos scientia sufficienti præditos, & regimini idoneos, non omnino ab officiis, etiam insignibus, excludimus, sed posse eos tam ab Abbate Generali & Congregatione Hegumenorum, quam ab Abbate & Congregatione Monachorum, atque etiam a Congregatione Generali, eligi in Hegumenos, Oeconomos, Procuratores, & Consultores; & ad alias similes Dignitates promoveri, declaramus: hac tamen salva conditione, ut nunquam in Abbatem Generalem, aut Abbatem Provinciæ, sive Monasterii, qui Sacerdotes esse debent, eligantur. Qui autem eo, quem diximus, modo electus fuerit Hegumenus, intelligat sibi primum post Sacerdotes locum convenire extra Congregationes; in Congregationibus vero post Hegumenos Sacerdotes, & ante omnes alios, etiam Sacerdotes.

6. Caveant Monachi Laici, nequid sibi capiant, aut aliis dent, commodent, mittant, aut quidquam hujusmodi faciant absque expressa licentia Abbatis, aut ejus, qui operi præest.

7. Librum nullum retinere aut legere iis licebit, sine Abbatis licentia, cujus prudentiæ erit, eos illis legendos assignare, qui magis ad spiritualem ipsorum profectum expedire videbuntur.

CAP. VII.

De Ordine domestico, & de Honestate extra Monasterium servanda.

De horarum distributione.

1. In unoquoque Monasterio distributio horarum in tabella describatur, & in loco patente ponatur, in qua secundum anni tempora diligenter notentur horæ Chori, id est Vesperarum, Completorii, Nocturni, Matutini cum Tertia, & Sexta, atque Nona: Item horæ Liturgiarum privatarum & solemnium: Item horæ prandii & cœnæ: Denique hora operis manuum sive ministeriorum, aut studii, & hora, qua Fratres cubitum eunt, usque ad signum, quo excitantur.

Vicarii munia.

2. Ab Abbate constituatur Monachus, sive Vicarius, sive alius quicumque, cujus officium erit, tempore, orationi & reliquis exercitiis assignato, observare, num omnes iis vacent: Item observare omnia, quæ ad honestatem & decentiam externam pertinent, Ecclesiam & Monasterium in locis publicis perlustrando; & si quid inconveniens deprehenderit, ad Abbatem referat.

In Refectorio semper servandum Silentium.

3. Ad mensam habeatur lectio; Silentium autem nunquam ab Abbate dispensetur. Si quem vero extraneum Ecclesiasticum aut Sæcularem contigerit ad Monasterium divertere, ipse Abbas solus, vel adhibito aliquo alio Monacho, pro illius Viri dignitate poterit simul cum illo cibum sumere: idque, si fieri poterit, extra Refectorium: alioquin vel ante vel postquam Monachi in Refectorio cibum sumpserint.

4. Cum

4. Cùm Monachus de Monasterio exire non debeat nisi socio adhibito, quem sibi Abbas assignaverit, advertat Abbas, ut sic socios accommodet, ne sociis graves sint aut molesti, neque nimis familiares aut suspecti.

5. Nisi necessitas coegerit, (quæ tamen ab Abbate erit cognoscenda & probanda) Monachi ad ministeria, sive ad studium intra Monasterium addicti, de Monasterio egredi non permittantur, nisi bis in hebdomada, & cum interpolatione dierum, peractisque prius ministeriis necessariis; idque ita ab Abbate per turnum distribuatur, ut & disciplina Regularis in Monasterio nihil detrimenti capiat, & omnibus per hebdomadam Monachis facultas exeundi e Monasterio æqualiter detur. Diebus autem Dominicis, & Festis majoribus nemo possit veniam exeundi obtinere, nisi celebratis prius Divinis Officiis, aut eo dumtaxat temporis spatio, quod a Divinis Officiis vacuum est.

6. E Monasterio egressi, honestatem & modestiam incessu, manibus, colloquio, oculis exhibeant: loca remotiora, & Ecclesias minus frequentes adeant: personas, vias, ædes, officinas suspectas aut infames devitent: cum sæcularibus non tantum familiaritatis habeant, ut vel secreta Monasterii iis revelent, vel ex frequenti eorum conversatione a Monastica disciplina relaxentur: multoque magis a fœminarum colloquio abstineant, neque eas invisant, aut ad illas scribant, nisi in magna necessitate aut cum spe magni profectus spiritualis, & consulto expresse Abbate.

Contra ambientes.

7. Non permittat Abbas, ut Monachi manuscula offerant Magistratibus, aut eorum aulas frequentent, aut amicitias quocumque modo ambiant; præsertim si deprehenderit eos hac via ad ecclesiasticam Dignitatem vel in Religione gradum prorepere. Si quem vero hujus ambitus reum invenerit, graviter puniat, & ad Abbatem Generalem deferat. Idem de Abbate dicendum, si præter consuetas & necessarias Magnatum visitationes, munerumque oblationes, vel quid novum introducere tentaverit, vel ipse Magnatum amicitias plus æquo captare deprehensus fuerit.

CAP. VIII.

De Fundatione Monasteriorum, & receptione Hospitum, deque vitanda Monachorum vagatione.

Monasteria non recipienda sine expresso Episcopi & Patriarchæ consensu.

1. Nullum Monasterium, nisi accedente consensu & benedictione Episcopi, & Reverendissimi Domini Patriarchæ, & de licentia Abbatis Generalis, atque Hegumenorum, nobis a Fundatoribus aut Patronis oblatum accipere debemus, vel de novo fundare possumus. Quisquis vero Abbas sive propria, sive Congregationis etiam Monachorum auctoritate id fecerit, pœnæ gravioris culpæ subjaceat in Religione, si licentia tantum Abbatis Generalis & Hegumenorum defuerit; & puniatur etiam ab Episcopo, & a Reverendissimo Domino Patriarcha, si absque horum consensu id factum fuerit: omnesque Monachi, Abbati consentientes, eidem pœnæ subjaceant; & actus Monastici ibidem facti, ut Novitiorum admissio, ac professio, irriti & inanes declarantur.

2. Illud vero solum Monasterium fundare vel accipere, ut supra, nobis licet, in quo monastica disciplina observari possit, & sufficiens Monachorum numerus ali: idque vel ex annuis reditibus Monasterio legatis, vel ex terræ fundo; de quo ex labore manuum vivere possint.

Introitus in Monasteria mulieribus interdicendus.

3. Omne Monasterium, quod Monachi nostræ Congregationis inhabitant, honesta clausura muniatur. Sic autem sit clausum, ut mulieribus cujuscumque dignitatis aut ordinis nulla ratione pateat.

De Hospitio, & Hospitibus.

4. Extra ipsius Monasterii Clausuram, vel in loco intra Monasterium ad id destinato, Hospitium erigatur, in quo Hospites ad nos divertentes accipi possint: Et mulieres quidem in loco valde remoto ac prorsus separato a viris & a Monasterio. Neque Abbas, neque Congregatio Monachorum potest alicui, vel Ecclesiastico vel Sæculari Cellam in ipso Monasterio vel ad breve tempus assignare, nisi in Hospitio locus omnino defuerit, aut personæ accipiendæ minime conveniet, ut cum Episcopus aut Reverendissimus Dominus Patriarcha ad nos divertit.

De ære alieno non contrahendo, & Monast. rebus non alienandis &c.

5. Nulli Abbati aut Oeconomo licebit, Monasterium ære alieno gravare absque inevitabili necessitate; nec vendere aut commutare vel quovis modo alienare possessiones, fundos aut annuos census, Monasterio donatos aut acquisitos, sub pœna depositionis ab officio, & inhabilitationis tam Abbatis, quam Oeconomi, & Monachorum, si assensum ad hoc præbuerint, nisi obtenta prius facultate ab iis, ad quos spectat, & consensu Abbatis Generalis.

De reditibus, fundorum Instrument. &c.

6. Pecuniæ exactæ de reditibus Monasterii, aut a Benefactoribus Monasterio donatæ, non retineantur in manu cujusquam, sed in arca statim reponantur sub duplici clave, quarum una sit penes Abbatem, altera penes Oeconomum. Item Instrumenta fundorum Monasterii, vel rerum donatarum, aut Testamentorum clausulæ, aut alia quæcumque documenta, ad res temporales Monasterii spectantia, in publica forma redacta, in Arca vel in Archivio communi reponantur sub duplici clave, ut supra.

Res Monachis quolibet modo provenientes Monasterio applicantur.

7. Quæcumque Monacho Professo donantur, sive ex hæreditate proveniunt, tam mobilia, quam immobilia, omnia Monasterio statim & sine dilatione applicentur; usus tamen aliquarum rerum, ut librorum, ei concedi poterit ex licentia Abbatis: ita tamen, ut ex eo usu paupertas religiosa non lædatur, neque murmuratio aut æmulatio in cæteris Fratribus oriatur.

8. Inventarium bonorum tàm mobilium quam immobilium in omnibus Monasteriis, fideliter & accurate descriptum, in Archivio conservetur, & unum illius exemplar ad Abbatem Generalem mittatur. Item habeatur Inventarium onerum sive obligationum erga Fundatores & Benefactores tam vivos quam defunctos, quibus Abbas satisfieri diligenter curet.

De translatione Monachorum.

9. Monasteria nostra ita sint invicem conjuncta, ut Monachi possint, Abbatis Generalis arbitrio, ex uno in alterum libere transferri, & ubicumque is voluerit, ad tempus vel perpetuo collocari. Ejus tamen prudentiæ erit, ut non temere Monachos sic transferat, sed habita ratione necessitatis Monachorum & Monasteriorum, & consultis prius, si fieri poterit, aut expedire judicaverit, Abbatibus, qui debent ipsum de statu suorum Monachorum ac Monasteriorum certiorem facere. Bona vero mobilia aut immobilia unius Monasterii ad alterum nequaquam transferantur; maxime si a fundatoribus ea fuerint certo loco assignata; Sed quæ Monachorum labore, vel ex hæreditate Consanguineorum, aut donatione Amicorum, cuiquam eorum facta, ad Monasterii reditus accesserint, iis poterit Abbas Generalis necessitatibus Monasteriorum indigentium prudenter subvenire: sic tamen, ut Abbas occasionem inde non arripiant Monasteria sua negligenter administrandi.

10. Si Abbas experimento compererit, quemquam suorum Monachorum vel cœli inclementiam ferre non posse, vel alia quacumque de causa Communitati expedire, ut inde discedat, & ad aliud Monasterium proficiscatur; de consilio Congregationis Monachorum Abbatem Generalem admoneat, qui illum pro sua prudentia ad aliud Monasterium migrare jubebit. Si vero in longinqua regione fuerint, itaut Abbas

Generalis consuli tempore opportuno nequiverit, tunc Abbas de consensu Congregationis Monachorum mittere poterit Monachum cum literis ad Abbatem Generalem, qui illum in quodcumque voluerit Monasterium transferet. Sive autem ob infirmitatem, sive ob pravos mores dimissus fuerit Monachus, omnia, quæ ad iter necessaria erunt, magna charitatis significatione subministrentur ab eo Monasterio, unde dimittitur. Si vero in commodum & utilitatem alterius Monasterii mittitur, illius sumptibus & expensis mittetur. Caveant tamen frequentes Monachorum translationes, ne Monasteriis oneri sint, nec illas sine necessitate fieri permittant.

Nullus in Monasteriis recipiendus nisi scriptam Abbatis licentiam proferat.

11. Quemadmodum nulli Monachorum licet decedere de Monasterio, in quo per Abbatem Generalem collocatus est; ita nulli Abbatum fas erit, advenientem Monachum recipere, nisi licentia proprii Abbatis, aut Abbatis Generalis in scriptis obtenta; alioquin, tam qui recipit, quam qui recipitur, pœnam Monachorum vagorum subeant arbitrio Abbatis Generalis. Si quis vero Monachus a proprio Abbate, vel a Fratribus ejus Monasterii, in quo versatur, se injuriam aut persecutionem pati affirmaverit, volueritque Abbatem Generalem adire; non idcirco ei licebit, inconsulto eodem Abbate Generali, aut saltem Abbate & Congregatione Monachorum sui Monasterii annuente, e Monasterio proficisci; sed debet ad ipsum Abbatem Generalem scribere, & licentiam ab illo primum obtinere: aliàs ab eodem Abbate Generali tamquam vagus puniatur.

De non vagando extra propriam Provinciam.

12. Nullus, etiamsi Abbas fuerit, possit ire extra suam Provinciam quocumque titulo vel prætextu, neque ad parentes, consanguineos, vel affines: neque ullam peregrinationem, etiam sacram, suscipere, absque speciali licentia Abbatis Generalis: neque ex uno Monasterio ad aliud se transferre, etiam pro rebus proprii Monasterii, absque consensu Congregationis Monachorum; nisi Monasterium, ad quod se confert, adeo vicinum sit, ut uno die ire ad illud, & redire ad proprium Monasterium valeat. Si quis Abbas huic Constitutioni contravenerit, ab Abbate Generali puniatur. Cæteri vero Monachi non Abbates, qui sine licentia Abbatum suorum de uno Monasterio in aliud pergunt, vel peregrinationem suscipiunt, in Monasterio includantur arbitrio Abbatis, qui jejunium insuper illis ad tempus præscribat.

De non quæstuando.

13. Nulli tam Monachorum quam Abbatum licebit ostiatim, aut per Pagos, sive per Ecclesias mendicare. Si tamen aliqua necessitas urgens suaserit aliquid petendum ab aliqua persona, id fiat religiose & modeste per Monachos ab Abbate designatos. Si vero per Pagos vel Civitates propter gravem Monasterii necessitatem mendicandum fuerit, id non fiat, nisi ex licentia ab Episcopo, & Reverendissimo Domino Patriarca in scriptis habenda.

CAP. IX.

De subjectione erga Prælatos.

De subjectione Rom. Pontifici:

1. Cum noster Ordo in medio Nationum hæreticarum & infidelium versetur, atque ab universalis Ecclesiæ Capite, marium terrarumque spatiis disjunctus sit, diligentissime curent Abbas Generalis, Hegumeni, & Abbates Monasteriorum atque Provinciarum, eorumque Vicarii, ne aut ex locorum distantia, aut proximarum gentium consuetudine charitas atque devotio Monachorum erga Sanctam Petri Apostolorum Principis Cathedram & Romanos Pontifices, quoquo modo refrigescat; quin sedulo satagant, ut omnes Monachi intelligant, obedientiam & obsequium erga Sedem Apostolicam Romanam esse velut nostræ Religionis fundamentum & characterem, quo a cæteris Orientis nationibus Syri Maronitæ se discerni voluerunt. Pretiosissimum itaque hoc Majorum nostrorum depositum custodire summopere nitantur & omni ope contendant, ut tum verbo, tum opere tales se esse palam & publice fateantur, quales eos esse oportet, qui officii sui, & beneficiorum ab Ecclesia Romana acceptorum haudquaquam immemores sunt. Et quoniam Divino mandato jubemur, proximi etiam nostri salutem curare, diligentissime studeant, antiquorum nostrorum Patrum, ac præsertim Monachorum S. Maronis, qui pro Catholica Religione strenue decertarunt, vestigiis inhærendo, occasiones captare ad Orthodoxæ Fidei propagationem, & ad profectum Nationum ab Ecclesia Catholica dissidentium, inter quas versantur; neve earumdem desperent aut negligant conversionem, sed cum omni charitate & patientia, Divino adjutorio freti, procurare illam opportune importune, arguendo, increpando, obsecrando nitantur.

Patriarchæ Antiocheno.

2. Honorent quoque post Summos Romanos Pontifices matrem suam Antiochenam Ecclesiam, & Reverendissimum Dominum Patriarcham, toti Nationi, Ordinique nostro ab eadem Romana Ecclesia præpositum: cui, tamquam Patri, peculiari affectu & devotione addicti sint, ejusque Decretis & Constitutionibus omnibus, quæ Fidei Catholicæ, aut Romanis Pontificibus non adversantur, pareant & obtemperent. Nomen quoque ejus post Romanum Pontificem tam in Sacra Liturgia quam in divinis Officiis de more commemorent. In rebus dubiis & gravibus, quæ Ordinem nostrum concernunt, illum consulant. Antequam Congregatio Generalis fiat, ejus benedictio ab Abbate Generali petatur; postquam facta est, electi Abbas Generalis & Hegumenii ipsum adeant, benedictionem accepturi. Si opera nostra in rebus ecclesiasticis aut temporalibus, ad Sedem Patriarchalem Antiochenam spectantibus, uti voluerit, paratos se exhibeant. Nullum cum ipso aut reliquis Prælatis dissidium habeat; neque in rebus, ad ejus, sive Prælatorum auctoritatem pertinentibus, se immisceant, sed meminerint, se illius & Prælatorum, in quorum Diœcesibus versantur, obsequentissimos filios esse Si quis huic Regulæ quoquo modo contravenisse compertus fuerit, severissime puniatur.

Et Episcopo loci.

3. Post Reverendissimum Dominum Patriarcham Episcopo loci debitum honorem & obsequium deferant, ejus quoque nomen in sacris Diptychis recitantes. Sacramenta exteris non administrent, neque conciones ad illos habeant, aut catecheses faciant, aut ullum Ministerium sacrum publicum obeant ad populum, sine expressa ejus licentia.

4. Episcopos, Chorepiscopos, Archipresbyteros, & Parochos, omnesque tam Reverendissimi Domini Patriarchæ, quam Episcopi Ordinarii ecclesiasticos Ministros, quo par est, honore prosequantur. In eorum Officiis sese ne immisceant, neve sacram ullam functionem cum sæcularibus, vel erga sæculares exerceant, nisi jussu Episcopi, & beneplacito Parochorum, curam animarum perpetuam Monachi ne gerant, neque etiam ad tempus in Civitatibus sine licentia Reverendissimi Domini Patriarchæ & Episcopi Ordinarii: in pagis vero, ac præsertim in locis Monasterio contiguis, possunt, si Episcopus voluerit, ad tempus supplere absentiam vel defectum Parochorum, Sacramenta necessaria administrando, concionando, & catecheses faciendo.

5. Quomodo autem Monachi cum Principibus & Potestatibus sæculi se gerere debeant monet Apostolus, inquiens: *Omnis anima potestati-*

bus

bus ſublimioribus ſubdita ſit, non ſolum propter iram, ſed etiam propter conſcientiam, nec tantum bonis & modeſtis, ſed etiam diſcolis. Reddere autem jubemur omnibus debita: cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem. Si quis igitur Principum ſæcularium contigerit ad noſtra Monaſteria divertere, maxime ſi fidelis fuerit, omni honore illum proſequantur. In negotiis tamen Magnatum nequaquam ſe ingerent: nemo enim militans Deo, implicat ſe negotiis ſæcularibus: neque eorum aulas frequentent, aut amicitias ambiant; multoque minus eorum opera aut patrocinio adverſus eccleſiaſticas Poteſtates utantur. Si quid vero cum illis circa bona temporalia Monaſteriorum agendum aut tranſigendum erit, id ab Abbate, aut Oeconomo ſic fiat, ut religioſæ humilitatis nunquam obliviſcatur. Curent deinque, quantum fieri poterit, ut Monaſteriorum fundi poſſeſſioneſque a tributis & vectigalibus immunes ſint.

...non im- ...ndo ſe ...negoti s ...atum.

CAP. X.

De iis, quæ obſervari debent in exigenda ab Abbatibus, & reddenda a Monachis ratione conſcientiæ.

1. Cum hujus Regulæ finis ſit ſpirituale auxilium Monachorum, Abbas ſummopere caveat, ne vitio ſuo eadem Fratribus gravis & intoleranda fiat, atque ab ejus obſervatione paulatim avertantur cum magno ſuarum animarum, atque Ordinis detrimento. In hoc proinde caſu, ſe patrem exhibeat, adeout Monachus ad ipſum cum filiali fiducia recurrere aſſueſcat.

...e ſecreto ...ando in ...us con- ...ntiam reſ- ...entibus.

2. Non eſt cogendus Monachus, ut conſcientiam ſuam Abbati aperiat in iis rebus, de quibus confeſſus eſt, aut confiteri debet apud Sacerdotem. Omnia autem, quæ Abbati in hac materia revelantur, intelligat ea ſibi ſub ſecreto naturali dicta; quod tamen de iis dumtaxat intelligendum eſt, quæ quis de ſe ipſo, ſuiſque defectibus, aut tentationibus Abbati aperit; quæ enim de aliis Monachis denunciat, ea ſub ſecretum non cadunt, niſi quoad perſonam denunciantis.

3. Hoc ſecretum Abbas cautiſſime ſervet, nec faciat quidquam ex notitia inde habita quoad res denunciatas, niſi expreſſam ab eodem habuerit facultatem. Si quis vero hujus ſecreti fidem quovis modo fregiſſe convictus fuerit, denuncietur Abbati Generali, qui delinquentem ſevere puniet. Hinc Abbas vel Præfectus rerum ſpiritualium ſatagat, ut Fratres intelligant pœnas impoſitas fractioni prædicti ſigilli, ut inde metum omnem deponant, & ad uſum hujus praxis promptiores reddantur.

4. In domeſticis exhortationibus ab Abbate inculcetur tam ſanctus & laudabilis mos, a ſanctis Patribus noſtris inductus, & Alumnis ſuis maxime commendatus. Item ejus neceſſitas & utilitas non ſolum ad privatum, ſed etiam ad commune bonum ſpirituale oſtendatur.

...e aperien- ...i Abbati ...onſcientia.

5. Unuſquiſque igitur magna cum humilitate ſub ſigillo ſecreti naturalis, aut quacumque ratione ei placuerit, totam animam ſuam Abbati manifeſtam faciat, aperiendo defectus ſuos, eos præſertim quibus magis gravatur. Quos vero in Fratribus ſuis deprehenderit defectus, eidem Abbati revelet, ut congruum remedium aptare poſſit.

6. Capita autem, quibus conſcientiæ propriæ ratio reddenda erit, hæc fere ſunt, ex quibus cum ea retulerit, quæ ad plenam ſui manifeſtationem dicenda putaverit, petat ab Abbate, ut ſe ipſum interrogando juvet ac ſuppleat. Si quid eſſe judicet, quod ad majorem ipſius Monachi profectum opportunum eſſe videatur.

De quibus rebus reddenda ratio.

Primò, An vivat contentus juxta ſuam vocationem: & quomodo ſe habeat circa vota ſubſtantialia Religionis.

Secundò, An ſentiat aliquas animi perturbationes, tentationes moleſtas, & de facilitate ſeu difficultate & modo eis reſiſtendi: & ad quos affectus vel peccata ſit magis propenſus & incitatus; Et quomodo obſervet, quæ ex Conſtitutionibus & Regulis tum communibus, tum officii ſui ad ipſum pertinent.

Tertiò, Quomodo rebus ſpiritualibus ſit affectus: quarum virtutum ſtudio præcipue intentus: quantum temporis orationi tributa, & tum vocali an potius mentali ſuvetur: Num in exercitio rerum ſpiritualium conſolationem habeat, an vero contra, deſolationem & vagationem mentis patiatur: De fructu, quem ex ſacra Communione, Confeſſione, & aliis exercitiis ſpiritualibus percipiat: De mortificationibus, pœnitentiis, & aliis, quæ faciunt ad ſpiritus profectum; & in ſpecie de præparatione ad injurias, & alia moleſta æquo animo ferenda.

Quartò, De Fratribus, & quomodo ex eorum converſatione proficiat in Domino: & an alicui ſit plus familiaris quam aliis: An averſionem animi ſentiat ab aliquo, & an offenſus ſit in aliquo a quopiam: & quomodo ſit affectus erga omnes.

Quintò, Num poſt ultimam rationem conſcientiæ, quam reddidit, majorem aut minorem fructum fecerit.

7. Quod Monachus cum Abbate, idem præſtare debet Abbas cum aliquo ex Monachis circa rationem conſcientiæ propriæ reddendam.

CAP. XI.

De Renovatione Votorum.

Quotannis renovanda vota.

1. Ut firmius Monaſtica diſciplina retineatur, Monachi noſtri in die Feſto Sancti Patris Antonii die 17. menſis Januarii vota ſolemnia quolibet anno renovent, hoc modo:

2. In Congregatione Monachorum una hebdomada ante feſtum Sancti Patris noſtri Antonii Abbas moneat omnes Religioſos de futura votorum renovatione, ut unuſquiſque ſe præparet ad Confeſſionem ſacramentalem in pervigilio Feſti, vel ipſo die faciendam: ubi Communione Fratrum ac Liturgia abſoluta, congregentur omnes in locum a ſæcularibus ſeparatum, in quo Abbas faciat brevem adhortationem de votis mox renovandis: deinde cantatis Litaniis Beatæ Virginis Mariæ, & recitatis ſecreto Oratione Dominica, & Salutatione Angelica, ipſe Abbas flexis genibus coram Altari legat clara voce ſequentem formulam;

Formula, ac cæremoniæ in votorum renovatione.

Ego NN. renovo meam profeſſionem Monaſticam, & promitto Deo omnipotenti, Beatiſſimæ Virgini Mariæ, Sancto Patri noſtro Antonio, & Reverendiſſimo meo Abbati Generali N.N. ejuſque ſucceſſoribus, obedientiam, paupertatem, & caſtitatem uſque ad mortem juxta Regulam & Conſtitutiones noſtras. Item promitto, me nullam Dignitatem, ſive in Ordine noſtro Monaſtico ſive extra, ambiturum, vel poſtulaturum per me ipſum aut per alios, ſeu acceptaturum, niſi juſſu Superiorum.

Si ſit Abbas Generalis, omittat ea verba, *& Reverendiſſimo meo Abbati Generali, ejuſque ſucceſſoribus;* & loco eorum dicat, *& Reverendiſſimo Abbati Generali pro tempore exiſtenti.*

Tum ſurgens Abbas ad latus dexterum Altaris ſedeat: Mox alii Monachi juxta antiquitatem ſuam in profeſſione eamdem formam renovationis Votorum ex chartula, ſive libro in manibus Abbatis exiſtente, genuflexi ante ipſum Abbatem proferant. Quibus finitis, ſurgat Abbas & omnibus aliis genuflexis, faciat Abſolutionem, dicens:

Deus misereatur vestri, & dimittat debita vestra, & condonet peccata vestra, & perducat vos ad vitam æternam.

Respondent. Amen.

Abbas: Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus.

Respondent. Amen.

CAP. XII.

De Monachis infirmis & decedentibus.

Infirmi primo die confiteri debent.

1. Cum Monachus graviter ægrotare cœperit, statim confiteatur Abbati, vel Confessario ab eodem deputato, & Sacra Communione reficiatur, servata ad hoc hora magis conveniente, antequam cibum capiat, nisi infirmitas nimium urgeret. Nec ultra unum à gravi infirmitate diem confessio differri poterit, & si fieri potest, etiam Communio. Et statim præsentibus duobus vel tribus Monachis debet infirmus Abbati vel Oeconomo revelare bona omnia, quorum usum habuit, nec in Inventario descripta sunt; alioquin, si monitus ab Abbate, omnia, quæ supra dicta sunt, facere detrectaverit, atque illum mori contigerit, Ecclesiastica sepultura privetur, & suffragiis divinis. Si vero temporalium bonorum administrationem habuerit, postquam cœperit graviter ægrotare, & maxime si nulla sit spes salutis, Abbas cum duobus aut tribus testibus Monachis omnia illius repositoria visitet, & faciat debitum inventarium. Sique necessitas postulaverit, ejus ministerium alteri tradat, donec infirmus convalescat vel moriatur. Idem de Abbate infirmo dicendum, sive Abbas Monasterii sit, sive Hegumenus, sive etiam Abbas Generalis. Quæcumque autem in cella Monachi post ejus obitum reperta fuerint, Monasterio applicentur.

Ac bona sua omnia Abbati revelare.

De Infirmorum cura.

2. Diligens cura infirmorum habeatur, eisque secundum infirmitatis indigentiam, & secundum Medicorum consilium provideatur de omnibus necessariis. Et aliquis Religiosus, ac pius Monachus non aliunde occupatus, eis specialiter assignetur, qui sciat, possit & debeat ministrare. Cumque Horas canonicas gravati morbo per se ipsos recitare non possint; tunc, si sustinere possunt, dicantur coram eis ab aliquo.

3. In quolibet Monasterio, ubi commode fieri poterit, segregetur locus pro infirmis, etiam cum Oratorio, ubi singulis diebus Missa celebretur, si quis sit infirmus, qui eam audire possit.

4. Item in Ecclesia Monasterii decenter & honeste conservetur Sacrosancta Eucharistia pro Monachis & Familiaribus nostris, in casu necessitatis eis porrigenda.

5. Item Oleo benedicto infirmum ungat Abbas vel ejus Vicarius juxta Ritum Sacræ Lampadis sive Extremæ Unctionis. Et habeantur in quolibet Monasterio libri Rituales tam pro Eucharistiæ administratione, quam pro Extrema Unctione, & pro commendatione Animæ, & Exequiis.

6. Nullus Monachorum permittatur uti scientia Medicinæ tam pro Monachis, quam pro Sæcularibus, nisi in dicta scientia sit sufficienter instructus, & dispensationem a legitimis Superioribus habeat: idque sine periculo & scandalo, & sine mercede, sed ex sola charitate faciat.

Pro Defunctis exequiæ, & Orationes.

7. Abbas Monasterii obitum cujusque Monachi in suo Monasterio decedentis sine dilatione Abbati Generali & Abbatibus cæterorum Monasteriorum denunciet per epistolam encyclicam, ut pro mortuo fiant suffragia: nempe in Monasterio, in quo Monachus obierit, fiant exequiæ more solito, & Missa solemnis, & unusquisque Sacerdos dicat tres Missas, & quilibet non Sacerdos ter psalterium Orationum Dominicarum & Salutationum Angelicarum: item dicatur pro eo Missa solemnis in die quadragesimo obitus & in Anniversario. In reliquis vero Monasteriis una Missa dicatur a quolibet Sacerdote, & unum psalterium Orationum Dominicarum & Salutationum Angelicarum a non Sacerdote. Pro Abbate vero Generali, & unoquoque ex quatuor Hegumenis, idem fiat in toto Ordine, quod fit in Monasterio, in quo Monachus moritur: idque intelligendum est de illis etiam, qui aliquando munere Abbatis Generalis, & Hegumenorum functi sunt, etiamsi tales non fuerint, cum mortui sint. Hunc autem Missarum & orationum numerum, quem supra expressimus, augere vel diminuere poterit Congregatio Generalis pro majori vel minori Monachorum numero.

8. Audita morte Summi Romani Pontificis, vel Reverendissimi Domini Patriarchæ nostri, fiant exequiæ solemnes in singulis Monasteriis, & unusquisque Sacerdos dicat unam Missam, & non Sacerdos centum quinquaginta Pater Noster & Ave Maria, quod est integrum Psalterium precum. Idem fiat pro Episcopo in Monasteriis, quæ in ejus Diœcesi sunt, & pro Benefactoribus insignibus in Monasterio, cui benefecerunt.

Exequiæ pro Rom. Pontif. Patriarcha & Episcopo.

9. In omnibus Cœmeteriis nostris Monachi a sæcularibus semoti sepeliantur in habitu, quem gessere, sive Professorum vel Novitiorum.

Anniversaria.

10. Bis in anno fiat commemoratio pro omnibus Monachis defunctis nostri Ordinis: Bis quoque pro parentibus, affinibus, & amicis Monachorum, & pro omnibus, qui in Cœmeteriis nostri Ordinis sepulti sunt: Et bis pro Benefactoribus, & pro illis, qui literas Fraternitatis Ordinis nostri habuerunt; Semel scilicet mense Novembri, & semel ante initium jejunii Quadragesimalis. In utraque commemoratione dicatur in unoquoque Monasterio Missa solemnis, & quilibet Sacerdos dicat unam Missam, & non Sacerdos Psalterium precum.

CAP. XIII.

De Eremitis & Inclusis.

Vitam eremiticam ducere cuique Professo conceditur.

1. Quoniam Patres nostri non modo Cœnobiticam vitam, sed etiam Eremiticam coluere, nobisque tradidere; ideo vestigiis eorum inhærentes, decernimus, fas esse unicuique Monacho professo, post exactum tamen a Professione monastica quinquennium, & petita prius, obtentaque ab Abbate licentia, in Cellam a communi aliorum Monachorum consortio semotam, Claustro tamen munitam, secedere ad tempus vel in perpetuum, prout ipsi Abbati & Congregationi Monachorum visum fuerit; ubi orationi & spiritualibus exercitationibus vacet, & si firmo corpore fuerit, agellus ei colendus tradatur, vel illud manuum opus exerceat, quod utile fuerit & conveniens. Probet autem Abbas spiritum Monachi, antequam illi dictam licentjam concedat, ne quid diabolicæ fraudis in hujusmodi secessu subrepat.

2. Minus quàm duo non sint apud Monasterium Eremitæ, iique in duabus Cellis separatis: neque plus quam tres in totidem Cellis. Quod si Monasterium frequens sit, & voluerint plures quam tres Monachi vitam Eremiticam colere, tunc bini Eremitæ separatim ab aliis in sua quisque Cella manebunt; Et alter alteri Eremita ministrabit in rebus spiritualibus & temporalibus, eadem omnino ratione, quæ a Regula & Constitutionibus præscribitur Cœnobitis erga socios; Idque, si ambo vel unus eorum Sacerdos fuerit; Nam sacram Liturgiam & Sacramenta Confessionis & Communionis eodem modo

in Oratorio privato frequentabunt, quo frequentantur a Monachis in Ecclesia Monasterii. Si vero ambo non Sacerdotes fuerint, id præstare debebunt in Ecclesia Monasterii, ad quam pro rebus spiritualibus convenient certis horis, certisque diebus, tum ad Cellas suas abibunt. In festo autem Paschatis Resurrectionis, & in Festo Nativitatis Domini, debent omnes Eremitæ tam Sacerdotes quam non Sacerdotes ad Ecclesiam Monasterii accedere, ibique divinum Officium cum Monachis celebrare, & Missam dicere vel audire: tum, si vo luerint, poterunt in communi Refectorio cibum sumere; alioquin peractis divinis Officiis & salutato Abbate, in Cellas suas pergent.

3. Curet Abbas Monasterii, quæ circa illos aguntur, perspecta habere; & invigilet, ne prætextu Eremiticæ vitæ otio se dent, aut aliud faciant, quam quod hujusmodi institutum postulat. Assignet præterea unum ex Monasterio, qui temporibus suis victum, potum, vestitum, & omnia necessaria inclusis, sive Eremitis subministret.

4. Semel in anno per decem aut octo dies tenentur Monachi omnes in Cellas suas a communi aliorum consortio secedere, & spiritualibus exercitationibus vacare: Idque sive ante Nativitatem Domini sive ante Dominicam Palmarum. Provideat autem Abbas, ut secessus hujusmodi inter Monachos sic distribuatur, ut nullum vitæ communi aut necessariis Monasterii ministeriis detrimentum inferatur.

CAP. XIV.

De Monialibus.

Monialium cura penès Abbatem Generalem.

1. Monialium curam Ordo noster non suscipiat, nisi de consensu Reverendissimi Domini Patriarchæ & Episcopi Diœcesani in scriptis habendo; Eoque habito, regimen earum ad Abbatem Generalem immediate pertinebit, qui illarum post Reverendissimum Dominum Patriarcham & Episcopum Visitator Ordinarius erit, & Gubernator, & Director: & ad eum spectabit eis providere de Patribus Spiritualibus seu Confessariis tam Ordinariis quam Extraordinariis: & ipse etiam poterit earum confessiones per se ipsum audire, si voluerit, & Visitatorem aliquem ex Monachis nostræ Congregationis substituere, si impeditus fuerit.

2. Si plura fuerint Monialium Monasteria, nullam ab invicem dependentiam habebunt, nec unius Abbatissa alteri præesse poterit, sed unumquodque a sua Abbatissa administrabitur, & omnibus Abbatissis præerit Abbas Generalis, ut modo dictum est. Poterunt tamen Moniales ex uno Monasterio in aliud ob urgentem necessitatem transferri, modo adsit consensus duarum saltem partium Monialium, ad quas transfertur, & Episcopi illius loci.

3. Nulla Virgo, a parentibus aut aliis coacta vel seducta, recipiatur in Monasterio: nullaque Habitu Monialium induatur absque licentia Abbatis Generalis, & nisi ex consensu seu suffragiis plusquam medietatis Monialium. Habeat autem eas omnes respective conditiones, quæ in Novitiis Monachis juxta Constitutiones nostras requiruntur. Sitque sexdecim annos nata, cum Novitiatum incipit, neque annum ætatis quadragesimum quintum excedat. Profiteri autem non poterit ante completum biennium Novitiatus. Si qua vero Novitia in ætate legitima constituta probationis anno nondum expleto ob infirmitatem ab hoc sæculo migratura, pro consolatione animæ suæ ad Habitum Professarum admitti desideraverit, coram Abbatissa & Monialibus ab Abbate Generali, vel ex ejus commissione ab aliquo Sacerdote Monacho, admitti poterit ad probationem faciendam.

4. Non multiplicentur Novitiæ vel Moniales ultra numerum earum, quæ ex reditibus propriis Monasterii vel ex consuetis eleemosynis commode possint sustentari. Nihil vero pro earum receptione in Novitiatu vel Professione a Monasterio exigatur, excepto vestitu Novitiarum. Et quando vestiendæ erunt Habitu Novitiarum vel Habitu Professarum, id fiat in Ecclesia Monasterii coram Abbatissa & Monialibus in manibus Abbatis Generalis, prævio consensu Episcopi, vel in manibus ipsius Episcopi, monito prius Abbate Generali.

5. Velum consecrationis nulli Monialium detur, nisi ab Episcopo, idque Virginibus quidem anno ætatis quadragesimo. Viduis vero anno sexagesimo; nec nisi expletis saltem quinque annis post emissam Professionem. Sic autem velatæ reliquis non velatis, excepta Abbatissa, præcedant, & veli forma distinguantur.

De Abbatissæ electione.

6. In electione Abbatissæ omniumque Officialium, Moniales Professæ, quæ duos integros post Professionem annos in Monasterio egerunt, suffragia ferant coram Abbate Generali, vel ejus Substituto, & coram eo, cui de jure competit. Et quoad ætatem eligendæ servetur dispositio juris Canonici: eaque debet esse, quæ annos saltem quinque post emissam Professionem in Monasterio laudabiliter vixerit. Reliquæ vero Officiales post exactam a Professione biennium omnium officiorum capaces sunt.

Quodlibet Monialium officium triennium non excedat.

7. Nulla Abbatissa vel Officialis ultra triennium in eadem dignitate vel officio manere potest aut confirmari, nisi a dignitate vel officio per integrum triennium vacaverit, nisi necessitas ad petendam dispensationem a Reverendissimo Domino Patriarcha coegerit: Nullaque Monialis succedere poterit in eodem officio alteri Sorori germanæ: neque in electionibus Officialium præter duas Sorores, tertia vel quarta suffragium habere potest.

8. Moniales omnes vitam communem servent, omni vitio proprietatis penitus ablato. Curet proinde Abbatissa, ut omnibus de necessario victu, vestitu, cæterisque æqualiter & sine ulla distinctione provideatur.

Quoad spiritualia exercitia, ad eadem teneantur Moniales, ad quæ Monachi.

9. Quoad orationem vocalem & mentalem, & Sacramenta Confessionis & Communionis, & quoad Missam audiendam, rationem reddendæ conscientiæ, silentium, lectionem ad mensam, & cæteras regulas sive Constitutiones, omnia observentur a Monialibus, quæ Monachis præscripta sunt: Debeant enim in Choro temporibus suis horas Canonicas cantare, Abbatissa seu Vicaria præsidente: Orationi mentali per semihoram in die vacare: Peccata sua Sacerdoti designato semel quavis hebdomada confiteri: Eucharistiam diebus Dominicis & Festis suscipere: Missam quotidie audire: Feria sexta & quarta post vespertinum Officium in Cellam suam secedentes, manibus in Crucis figuram extensis, Psalmum *Miserere* quinquies recitare: Non tamen Abbatissæ, sed Sacerdoti Confessario rationem conscientiæ suæ reddere; idque satis erit, si semel in hebdomada fiat: Silentium in Ecclesia, in Mensa, & a Completorio ad Tertiam horam diei sequentis diligenter observare: In communi mensa lectionem libri spiritualis recitare: Omnes denique Regulas & Constitutiones observare, quæ earum sexui & statui non repugnant.

10. Operi quoque manuum assuescant, quod nimirum Monasterio & Sororibus utile sit: Officia autem pro Monialium viribus Abbatissa & Sorores in electione Officialium sic distribuant, ut quæ nimium laboriosa sunt, ter vel quater in anno mutare

mutare possint & debeant; alioquin Abbas Generalis, si quæ oriantur contentiones vel murmurationes inter Sorores de gravaminibus officiorum, auctoritate sua providere poterit, omniaque officia præter Abbatissæ solius dignitatem mutare; Abbatissam autem neque Sorores omnes, neque Abbas Generalis ante expletum triennium deponere poterit absque Episcopi aut Reverendissimi Domini Patriarchæ licentia.

De Confessario.

11. Confessarius Monialium eligatur ab Abbate Generali, qui sit Sacerdos gravis, bonæ famæ, & provectæ ætatis; nec audeat ingredi earum Monasterium, nisi urgente necessitate & ob gravem alicujus infirmitatem, & nunquam solus, sed cum socio, viro probo & maturæ ætatis, qui ab ejus latere non recedat, itaut semper alter ab altero videatur; nec ingrediatur, nisi cum stola super habitum Monasticum, nec aliquam Monialem visitet aut alloquatur; Sed ab Abbatissa vel ejus Vicaria unà cum duabus aliis Monialibus ducatur cum socio ad Cellam ejus, quæ peccata sua confiteri, vel Sacramenta Eucharistiæ & Extremæ Unctionis recipere debet. Reliqua Sacramenta a proprio Confessario recipiant in Ecclesia Monasterii; curandumque, ut inducatur receptus mos, ubi nec dum inductus est, ut nimirum Moniales ex patente ad hunc dumtaxat finem fenestella communicent, quæ peracta Communione claudenda erit, clavisque ab Abbatissa custodienda. Confiteantur autem per interpositas crates; Horas vero Canonicas ex Choro decantent cratibus munito.

12. Curabit Abbas Generalis, ut quovis triennio Confessarius Ordinarius mutetur, & alter in ejus locum succedat. Quolibet autem anno ipsis Monialibus extraordinarius Confessarius quater exhibeatur, qui omnium confessiones audire possit.

13. Nisi in Monasterio sint, quæ alias Moniales legere, scribere & Horas canonicas cantare, docere possint; ipse Confessarius, extra ostium Monasterii sedens, id præstare poterit, quatuor saltem Monialibus præsentibus.

Quibus decu sis, ut de Monast. egrediantur permittendum.

14. Et si curandum sit, ut Moniales extra septa Monasterii nunquam egrediantur, quia tamen id ubique commode obtineri non potest, curent saltem, ut ad possessiones Monasterio contiguas, ad quas pro necessitatibus Monasterii exire coguntur, nisi binæ, ternæ, aut quaternæ non procedant; nec ullum virum quovis prætextu ibi versari, vagari, aut illinc transire permittant; Idque Abbas Generalis, & Confessarius ab ipso deputatus, qui in loco a Monialibus prorsus separato, & aliquantulum remoto, domicilium cum socio habebit, apud Episcopum & Reverendissimum Dominum Patriarcham diligenter provideat. Si quid vero in dictis possessionibus, aut etiam intra Monasterium faciendum erit, quod operarum ministerium requirat, id præsente Confessario cum socio, & semotis Monialibus, fiat. Ad visitandas autem vicinas Sæcularium vel Monachorum Ecclesias, vel quaslibet Ecclesiasticas aut sæculares Personas e Monasterio exire nullatenus permittantur, nisi parentes sint, vel affines usque ad tertium gradum, quos graviter decumbere contigerit; ad illos enim, si in vicinia habitent, accedere poterunt, modo tamen sint ternæ vel quaternæ, nec ibi prandeant aut cenent aut pernoctent.

De Visitatione.

15. Semel in anno per se ipsum, vel per substitutum Sacerdotem Monachum, Abbas Generalis visitet Monasterium Monialium, & inquirat de observantia Monastica, deque cæteris, quæ ad Moniales Monasteriumque spectant. Caveat tamen, quoad fieri poterit, ingressum Monasterii, idque nisi urgente causa non ficta; sique fecerit, unum vel duos socios secum testes adhibeat.

16. Nullus ex Monachis, etiamsi Hegumenus vel Abbas fuerit, præter eos, qui ab Abbate Generali ad regimen spirituale Monialium deputati sunt, poterit ad Monasterium earum accedere: vel Missam in earum Ecclesia audire aut celebrare: vel illas alloqui: aut ad eas scribere: sive literas & munera ab iis accipere, sub pœna gravis culpæ; neque Moniales possunt ad quemquam Monachum, præter Abbatem Generalem & Confessarium actualem, literas scribere: aut ad colloquium admittere. Quæcumque in hoc deliquisse deprehensæ fuerint, severe puniantur.

PARS TERTIA.

CAP. I.

De Communi Regula Abbatum & Superiorum.

1. Cum Abbatum, eorumque omnium, qui ad regimen aliquod in nostro Ordine assumuntur, officium sit, commune totius Ordinis bonum procurare, nec vires eorum ad tantum onus ferendum sufficere certum sit; in primis Divinam opem ipsi implorare non desinant, idque potissimum facient cum necessitas occurrerit. Deinde noverint, se ad laborem & solicitudinem magis, quam ad honorem assumptos esse, meminerintque se exemplo bonorum operum debere Fratribus præire. Communes itaque regulas ipsi accurate servent, & particularia in cibo, indumentis, & aliarum rerum usu, quantum fieri potest, devitent.

2. Calleant rationes officii sui, & ex frequenti Constitutionum tam privatarum suarum, quam communium, aliorumque Officialium sibi subjectorum, lectione intelligant, non temere & pro suo arbitrio rem sibi agendam esse, sed ex præscripto Regulæ, Constitutionum, & receptarum consuetudinum regendum Ordinem fratresque gubernandos. Quare receptos mores, & a superioribus vel decessoribus suis approbatos, servent, ac servari faciant; nec mutare vel abrogare valeant, inconsulta superiore potestate; ipsi vero nullos, nisi Superiore approbante, introducant.

3. Caveant, ne familiaritate atque indulgentia cum quibusdam alios offendant, aut occasionem offensionis quoquo modo in hac parte præbeant; Neque alienum ab aliquo animum ostendant, sed erga omnes æqualiter & sine personarum acceptione se gerant.

4. Dent operam, ut omnibus Fratribus cum omni solicitudine invigilent, eosdemque ab iis, quæ nocere possint, domi & foris defendant, tum præveniendo, tum etiam, si quid mali acciderit, remedium adhibendo, itaut in omnibus honori & famæ tum Fratrum singulorum, tum Ordinis totius, consulatur.

5. Efficiant, ut secum, vel cum aliis a se deputatis, de propria conscientia statis temporibus Fratres tractatum habeant; nec spiritualium collationum consuetudinem negligant, sed crebro & magna cum charitatis significatione alloquantur subditos, eorumque necessitatibus non corporis tantum, sed multo etiam magis animæ, paterno affectu prospiciant. Quem vero intelligent gravi aliqua tentatione pulsari, ejus peculiarem curam non solum per se, sed etiam, si necesse fuerit, per alios, gerant; caveantque, ne remedium differendo difficiliorem morbi curationem faciant.

6. Quamvis in virtute obedientiæ jubere possint, nonnisi rarissime & ex gravi urgente causa id faciant.

7. In correctionibus & pœnitentiis injungendis caveant iracundiæ aut alterius pravæ affectionis

speciem ; sed personarum dispositionem considerent, ædificationis universalis & particularis illarum rationem habentes. Nisi autem prudentia, rebus particularibus adhibenda, aliud dictaverit, in correctionibus procedendum erit hoc ordine, ut qui peccant : Primò in charitate & dulcedine admoneantur : Secundò in charitate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio & robur injiciatur : Tertiò amori ea, quæ timorem incutiant, si opus erit, adjiciantur. De publicis vero defectibus publica debet esse pœnitentia.

8. Sic regimini aliorum tum spirituali tum etiam temporali incumbant, ut nihil de virtutum exercitationibus, propriæque salutis cura, remittant. Omnia igitur, quæ ad religiosam perfectionem spectant, Monachisque ergà Abbates & Superiores exercenda præcipiuntur, ut puta reddendæ conscientiæ ratio, recessus a communi aliorum consortio per aliquot dies spiritualium meditationum causa, & cætera hujusmodi ; ea ab ipsis Abbatibus & Superioribus facienda intelliguntur.

C A P. II.

De Regimine, & de Ordine atque Præeminentia Abbatum.

1. Cum dudum, Dei favente gratia, ex plurium Monasteriorum Ordinis Sancti P. N. Antonii unione Congregatio nostra in Domino coaluerit, cumque in omni bene constituto hominum Cætu, necesse sit, esse aliquem vel etiam plures, qui boni universalis curam gerant ; præter eos, qui certis Provinciis & particularibus Monasteriis præsunt, eligendus est Abbas Generalis, qui hunc sibi finem constituat, ut universa Congregatio Monachorum bene gubernetur, conservetur, & augeatur.

2. Quare potestas Abbatis Generalis summa erit, & ad omnes & per omnia pro sacrorum Canonum dispositione, nostrarumque Constitutionum præscripto, extendatur.

Abbas Gen. ad triennium instituendus.

3. Is porro ad triennium instituendus est, quo expleto, nisi a Congregatione Generali ad alterum triennium confirmetur, officium continuo dimittat.

Eligendi quatuor Hegumeni.

4. In subsidium vero regiminis, Generali Abbati in eam, quam diximus, amplitudinem commissi, eligendi erunt in Congregatione Generali quatuor Hegumeni, quorum officium pariter ad triennium durabit, nisi ab eadem Congregatione Generali ad alterum triennium confirmentur.

Abbates Monasteriorum.

5. Singulis autem Provinciis, & Monasteriis, Abbates præficiantur, quorum potestas etiam expleto, ut supra, triennio cessabit.

Quolibet triennio Generalis cogenda Congregatio.

6. Quamobrem quolibet triennio Congregatio Generalis cogenda est, ad quam vocandi ab Abbate Generali erunt, præter quatuor Hegumenos supramemoratos, omnium Provinciarum, & Monasteriorum Abbates, atque Officiales majores, & quotquot officio Generalis, Hegumeni, & Abbatis defuncti sunt, modo non fuerint ob aliquos defectus depositi.

7. Hujus Generalis Congregationis potestas in Ordine nostro suprema est, Generalemque Abbatem & Hegumenos confirmare, atque etiam, si opus fuerit, deponere potest.

8. Congregatio Hegumenorum singulis saltem semestribus ab Abbate Generali & quatuor Hegumenis habeatur, ejusque potestas omnes & omnia contineat, salvis tamen Generalis Congregationis Decretis.

9. Quolibet anno Congregatio Provinciæ ab Abbate ejusdem Provinciæ, & reliquis Abbatibus Monasteriorum subjectorum, ejusque potestas in Provincia summa est, salvis Decretis Abbatis Generalis, & Congregationum supramemoratarum.

10. Quolibet saltem mense Congregatio Monachorum ab Abbate Monasterii, & Sacerdotibus professis, quos Abbas Generalis ei Consultores assignaverit, fiat, ejusque potestas in Monasterio summa est, salvis Decretis Congregationum antedictarum, iisque omnibus, quæ Abbas Generalis, vel Abbas Provinciæ ordinaverint.

11. Præeminentia Abbatis Generalis excedit omnes aliorum Officialium gradus, itaut cæteris omnibus & loco & ordine præcedat. Post hunc quatuor Hegumeni pro sua quisque electionis prioritate, si Presbyteri omnes sint, vel dignitate, si quis eorum Presbyter, & alius non Presbyter sit, primum in consessibus, & suffragiis ferendis locum tenent : Secundum Hegumenos vero Abbates Provinciarum, deinde Abbates Monasteriorum juxta uniuscujusque Monasterii dignitatem : Tum ii, qui officio Abbatum vel Hegumenorum defuncti sunt, eodem ordine, ut supra : Demum Monachi professi, servata inter eos Sacerdotii dignitate, & Professionis prioritate.

12. Si quando autem contigerit, ut eligatur Vicarius Abbatum, aut Hegumenorum, is locum illius tenebit, cujus vicariam potestatem gerit, ut puta Vicarius Abbatis Generalis primum locum ante omnes Hegumenos ; & sic de Vicario Hegumenorum, & Abbatum Provinciarum, atque Monasteriorum. Reliquorum vero officiorum, ut Secretarii Congregationum antedictarum, Socii Abbatum, vel Hegumenorum, Procuratoris Generalis, aut Provinciæ, sive Monasterii & reliquorum, non alia ratio habebitur, quam prioritatis Sacerdotii & Professionis.

C A P. III.

De Abbate Generali.

1. Abbas Generalis cum totius Ordinis curam habere debeat, a toto Ordine in Congregatione Generali eligendus erit. Is autem ex eorum numero esse debet, qui diu in Ordine, & laudabiliter vixisse perspecti sunt ; cui proinde nec desit eximia probitas, nec amor erga Ordinem, nec idonea doctrina, nec ad sustinendum tantum onus animi corporisque firmitas : qui demum nullum ex iis impedimentis habeat, quæ infra Cap. de electionibus recensentur. Abbas Gen. a toto Ordine eligendus.

2. Cum vero canonice electus, & fuerit in sua dignitate legitime confirmatus, omnimodam potestatem habet in Ordine nostro ad normam Regulæ & Constitutionum. Ad ejus itaque auctoritatem pertinet : Primò, Præesse toti Ordini, Hegumenis, Abbatibus, & Monachis omnibus, nisi quando in eadem Congregatione Generali de ipsius causa pertractandum sit, ut infra de depositionibus Abbatum dicetur : Quæ sit ejus Auctoritas.

Secundò, in omni Congregatione, etiam Generali, suffragium Abbatis Generalis habet prærogativam prælationis & præcedentiæ, ubi suffragia fuerint paria.

Tertiò, Per se, vel per alium, potest præsidere omnibus Congregationibus : visitare omnia Monasteria : & quemlibet Monachum de Provincia ad Provinciam, vel de Monasterio ad Monasterium transferre, exceptis Hegumenis & Abbatibus ; omnibusque Officialibus, qui in Congregatione Generali, aut Hegumenorum, instituti sunt, quos ab uno loco in alium transferre non poterit, inconsulta Congregatione Hegumenorum.

Quartò, Per se, vel per Abbates Provinciæ, aut Monasteriorum, ad Habitum recipere potest, qui ad institutum idonei videbuntur : potest etiam eosdem dimittere, si facta probatione minus idonei reperti fuerint.

Quintò, Ab omnibus Abbatibus sive Provinciarum sive Monasteriorum, eorumque Vicariis

aut Procuratoribus, cæterisque Officialibus potest rationes exigere, sibi, vel aliis reddendas, de commisso illis officio, aut regimine tum spirituali tum temporali.

Sextò, Audire potest, ac decidere causas omnium Abbatum aut Monachorum, ad se appellantium a gravamine Superiorum vel æqualium vel inferiorum.

Septimò, Consulta Congregatione Hegumenorum, recipere potest ad Ordinem omnes Monachos fugitivos sive apostatas, & tam cum illis quam cum aliis Monachis, qui contra Regulam sive Constitutiones quocumque modo peccaverint, misericorditer dispensare super pœnitentiis, sive partem pœnitentiæ sive totam etiam remittendo, prout ad eorum salutem conducere in Domino judicaverit; Potest etiam pœnitentias, quæ ad satisfactionem quorumcumque defectuum convenire videbuntur, injungere, habita ratione personarum & aliarum circumstantiarum, quarum consideratio ejus charitati, cum prudentia conjunctæ, committitur, ita ut rectitudinem & severitatem cum benignitate & consuetudine misceat, eo modo se gerendo, ut etiam qui corripiuntur, hoc ipsum agnoscere faterique compellantur.

Octavò, Potest locum & vocem his, qui amiserunt, restituere; & inhabiles habilitare ad officia & gradus, nisi commiserint tales culpas, aut defectus tales haberent, quorum dispensatio per Constitutiones Congregationi Generali & Hegumenorum, aut per sacros Canones Episcopo vel Reverendissimo Domino Patriarchæ, reservetur.

Nonò, Potest Congregationem Generalem, etiam ante præscriptum tempus, convocare ex causa rationabili; vel post exactum terminum differre in aliud tempus usque ad biennium vel triennium, consultis tamen Hegumenis, & habita facultate a Reverendissimo Domino Patriarcha. Idem dicendum de Congregatione Hegumenorum, quam ipse solus convocare potest, quoties de rebus agendum est, illius auctoritatem exigentibus.

Facultas constituendi Procuratorem.

Decimò, potest constituere & destituere, quando videbitur sibi expedire, Procuratorem apud Sedem Apostolicam Romanam, & alterum apud Sedem Antiochenam, qui causas Ordinis nostri nomine ipsius Abbatis Generalis pertractet.

De Vic. Gen. electione, & officio.

Undecimò, potest etiam & debet Vicarium suum Generalem nominare & eligere, qui ipsius e vivis erepti vel legitime impediti vices gerat, tum in regimine totius Ordinis, tum in Congregatione Hegumenorum, aut etiam Generali, usque ad novi Abbatis electionem: Is autem Vicarius semper debet esse primus ex quatuor Hegumenis; Cumque contigerit, Abbatem Generalem, ut supra, e vivis decedere aut legitime impediri, tunc Hegumenis ipsis fas esto, quintum Hegumenum eligendi, qui locum quarti tenebit, cum primus, ut dictum est, tamquam Abbatis Generalis Vicarius habendus sit.

Facult. Abb. Gen., circa res Monasteriorum:

Duodecimò, penes Abbatem Generalem est omnis facultas agendi quosvis contractus emptionis aut venditionis quorumlibet bonorum temporalium tam mobilium quam immobilium omnium Monasteriorum in eorumdem utilitatem & bonum. Item, nova si offerantur Monasteria, acceptare ex consilio Hegumenorum & consensu Episcopi, ac Reverendissimi Domini Patriarchæ. Alienare autem, aut omnino dissolvere Monasteria non poterit, sed tantum ad tempus suspendere, constituto prius Oeconomo, idque de consensu Congregationis Hegumenorum. De iis vero, quæ Ordini nostro relinquuntur, si Dominus certum Monasterium aut determinatum pium opus non designaverit, poterit Abbas Generalis disponere, prout expedire ad communem Ordinis utilitatem judicaverit.

Constitut. interpretandi, dispensandi ab earum observantia.

Decimotertiò, sicut ad Abbatem Generalem pertinet, ut Ordinis Constitutiones ubique servandas curet, ita ad eumdem spectat, non modo easdem Constitutiones interpretari, quando dubium aliquod occurrerit, sed etiam, ubi opus est, in iis, quæ accidunt, ex justa & legitima causa cum aliquibus dispensare, Regulæ finem intuendo, qui alius non est quam majus Dei obsequium, & illorum, qui hoc Institutum susceperunt, utilitas & profectus. Non est autem censendum eum dispensare, nisi expressam Constitutionum mentionem faciat, in quibus dispensat. Non potest tamen Constitutiones in Congregatione Generali jam approbatas omnino abrogare aut irritare.

Absolvendi Monachos a censuris:

Decimoquartò, sicut potest Abbas Generalis nostri Ordinis Monachos ex legitima causa vinculis censurarum ligare, ita plenam facultatem habet eosdem absolvendi ab omnibus censuris, contractis post ingressum Religionis, dummodò casus non sint reservati Episcopo aut Reverendissimo Domino Patriarchæ, quorum notam apud se descriptam habebit, ut sciat limites suæ potestatis tam quoad absolutionem a censuris, quam quoad dispensationem in Irregularitate.

Reservandi sibi casus:

Decimoquintò, potest casus aliquos in toto Ordine sibi, & Abbatibus Provinciarum aut Monasteriorum reservare, a quibus deputati ad audiendas Monachorum confessiones, nisi habita ab ipso aut Abbatibus licentia, absolvere nequeant. Illos tamen debet, in nota expressos, & in Congregatione Hegumenorum approbatos, Monachis significare.

Officia, muniaque distribuendi:

Decimosextò, cum Abbas Generalis talenta hominibus nostri Ordinis donata cognoscere debeat, officia Magistrorum, Prædicatorum, Confessariorum, & alia hujusmodi per se distribuere potest, aut Abbatibus Provinciarum sive Monasteriorum distribuenda committere. Ad hunc autem finem curet, per Abbates Provinciarum & Monasteriorum certior reddi de statu omnium Monachorum bis saltem in anno: item de numero & qualitatibus Monachorum. Et si vero aliis inferioribus Abbatibus suam facultatem communicet, poterit tamen approbare vel rescindere, quod illi fecerint; Et in omnibus, quod videbitur constituere, & semper ei obedientiam ac reverentiam ab omnibus præstari opportebit.

Denique potest Abbas Generalis omnia & singula in toto Ordine facere, quæ Abbates Provinciarum & Manasteriorum in suis Provinciis & Monasteriis: Et insuper omnia illa, quæ ei per Constitutiones reservantur.

Quid per eumdem præstandum.

3. Ut officio suo Abbas Generalis rite fungatur, debet: Primò, statim atque electus sit, literas ad omnia Monasteria mittere, quibus Monachos ad Regulæ Constitutionumque observationem sedulo cohortetur.

Secundò, semel quolibet anno Monasteria omnia, saltem viciniora per se ipsum, remotiora vero per se vel per Vicarium visitet, adjuncto ei uno ex Monachis maxime idoneis, acceptoque prius ab illis juramento de servanda justitia & secreto Visitationis, quam postea subscriptione propria firmatam, sigilloque munitam, ad se transmittant, vel personaliter accedentes exhibeant.

Tertiò, habeat apud se omnia documenta, quæ ad Ordinem spectant. Catalogum itidem omnium Monasteriorum cum suis reditibus & oneribus, & alterum personarum omnium, quæ in quovis Monasterio versantur, ubi eorum nomina & qualitates scribantur, itaut omnia perspecta habeat, tuteque providere possit, quæ ad Gloriam Divinam pertinere judicaverit.

Quartò,

Quartò, rescribere quidem ad Abbatem, qui ordo tenendus sit in singulis negotiis, rebusque dubiis in quovis Monasterio, ad Abbatem Generalem spectat; Sed executionem ordinariis Officialibus demandabit. Intelligat itaque rebus universalibus sibi vacandum esse, quas solus ipse obire potest, ita tamen, ut de gravioribus particularibus certior fieri curet. Non solum autem ad res particulares, ut dictum est, Ministris opus habet, sed etiam ad universales; Quamobrem Hegumenos frequenter consulat, eorumque Congregationem in rebus magni momenti semper convocet. In eo verò Monasterio, in quo residet, curabit habere apud se viros graves, & Instituti peritos, quibuscum conferre de rebus occurrentibus possit.

Quintò, a Congregatione Generali eligendum ērit Monasterium, in quo Abbatis Generalis & Hegumenorum ordinaria sit residentia. Ab illo autem, nisi ex legitima causa, abesse non poterit, nec residentiam in aliud Monasterium transferre, inconsulta Congregatione Hegumenorum. Nullius vero Monasterii ordinarium regimen per se ipsum exercebit Abbas Generalis; sed si contigerit ipsum in aliquo Monasterio moram trahere, quod Abbate Ordinario destitutum sit, illud per substitutum Vicarium regere poterit usque ad novi Abbatis electionem, in Congregatione Hegumenorum vel Generali faciendam. Et sicut ipse non debet Abbates ordinarios a regimine Monasteriorum impedire, aut in illo sese immiscere; ita Abbates ordinarii debent reverentiam & obedientiam Generali Abbati in suis Monasteriis commoranti exhibere, nihilque ipso inconsulto agere.

Sextò, ab omni fastu & pompa abstineat tam intra Monasterii septa, quam extra; nec præter unum aut duos socios secum habeat, cum e Monasterio egreditur, nisi aliud necessitas suadeat.

Septimò, Monachos in suis gravaminibus ad se recurrentes benigne excipiat & patienter audiat. Caveat tamen, ne inde ansam accipiant Superiores contemnendi; sed potius curam omnem adhibeat, ut subditi Superioribus amorem ac reverentiam exhibeant.

Octavò, si contingat aliquid a Summo Pontifice, sive a Reverendissimo Patriarcha decerni circa Monachos nostros, curet illud diligenter promulgari & observari. Utriusque etiam favorem & protectionem Ordini nostro conciliari studeat; Quod idem præstet cum Episcopis locorum ordinariis, atque Magistratibus laicis, in quorum ditione Monasteria nostra sita sunt.

CAP. IV.

De Hegumenis.

1. Hegumeni quatuor in Congregatione Generali eligendi sunt, qui Abbatem Generalem in gubernatione totius Ordinis adjuvent. Ad Hegumenorum vero auctoritatem pertinet: Primo, ut in omni Congregatione & extra Congregationem primum locum post Abbatem Generalem teneant.

Hegumenorum quod sit officium.

Secundò, in omnibus negotiis decidendis ad suam, & ad Generalem Congregationem devolutis, sententiam definitivam post Abbatem Generalem ferunt.

Tertiò, unà cum Abbate Generali omnes Abbates, tum Provinciarum tum Monasteriorum constituunt; &, si opus fuerit, destituunt, vel loco Abbatum defunctorum alios substituunt: Idem dicendum, si quis Hegumenorum obierit; possunt enim ejus loco alium eligere cum Abbate Generali.

Quartò, cum eodem Abbate Generali, aut eo e vivis erepto, vel legitime impedito, soli possunt quintum Hegumenum eligere, qui locum quarti teneat in eo casu, quo primus Hegumenus, tamquam Vicarius, Abbate Generali legitime impedito aut defuncto, toti Ordini præesse debebit usque ad novi Abbatis Generalis electionem; quam, si expedire visum fuerit, possunt etiam differre, donec triennium expleatur, quo generalis Congregatio convocanda erit. Sic etiam possunt Vicarium Hegumeni deputare, si contigerit illum ex legitima causa ab officii sui executione impediri.

Quintò, possunt Generalem Congregationem convocare, quando Abbas Generalis in eos casus inciderit, ob quos de ejus publica reprehensione, aut ab officii suspensione aut etiam depositione agendum esset: modo tamen conveniant suffragia trium aliorum Abbatum, quos in tali casu convocare debent, & tunc suffragia majora prævalebunt.

Sextò, omnia & singula facere possunt, quæ ipsis per Constitutiones reservantur.

Curare debent Hegumeni, ut cum Abbate Generali perfectam concordiam & obedientiam servent: Idque tum factis tum verbis ostendant, auctoritatem ipsius apud omnes non solum conservando, sed omnibus etiam, quibus poterunt, modis augendo. Ipsi vero inter se in sententiis ferendis consentiant, alterque alterum honore præveniant. Si autem contigerit, aliquem eorum in Congregatione singularis esse sententiæ, nemo ab illo ullam aversionem habeat vel ostendat. Quæ vero in Congregatione proposita aut dicta sunt, nemo illorum revelet, aut aliis indicet, sub pœna ad libitum Congregationis Hegumenorum. Quæ demum definientur, ea per Secretarium descripta, sigillisque Abbatis Generalis & uniuscujusque Hegumenorum, manusque eorum subscriptione firmata, cum opus esse judicaverint, promulgabuntur. Exemplar autem eodem modo firmatum & subscriptum in Archivio Ordinis conservabitur.

Eorum residentia.

Ordinaria Hegumenorum residentia, quandocumque fieri potest, unà cum Abbate Generali erit in Monasterio per Congregationem generalem deputando, a quo inconsulta Congregatione Hegumenorum, nemo illorum poterit abesse; neque ordinarium alicujus Monasterii regimen exercere. Quod si contigerit quempiam eorum ex legitima causa, in eadem Hegumenorum Congregatione probanda, ad Monasterii regimen sive visitationem deputari, in quo officio ultra sex menses versari debeat, tunc Vicarius ei ab eadem Hegumenorum Congregatione substituendus erit, qui vices ipsius, & auctoritatem gerat, ut scilicet numerus quatuor Hegumenorum, Abbati Generali Assistentium, nunquam minuatur.

CAP. V.

De Abbate Provinciæ.

1. Abbas Provinciæ in Congregatione Hegumenorum eligatur ab Abbate Generali, & a quatuor Hegumenis, cujus auctoritas terminis suæ Provinciæ includitur. Provinciæ autem, earumque Abbatum residentia in Congregatione generali designetur. Ejusdem Congregationis arbitrio erit hujusmodi Abbates instituere, ubi necessarii sunt; vel destituere, ubi illos supervacaneos esse judicaverit.

Abbatis Provinciæ munus.

2. Singulis annis debet Monasteria Provinciæ suæ visitare per se ipsum, vel, si impedimentum legitimum occurrerit, per Vicarium, ut supra de Abbate Generali dictum est. Et visitationis decreta, sigillo suo, manusque subscriptione firmata, ad Abbatem Generalem transmittere.

3. Bis quolibet anno ad eumdem Abbatem Generalem scribat de statu Monasteriorum suæ Provinciæ, deque numero & qualitate Monachorum.

4. Non potest esse Abbas ordinarius illius Monasterii, neque debet ingerere se in regimine immediato illius Monasterii, ubi residet; sed illud liberum & absolutum proprio Abbati relinquere, qui tamen in omnibus primum locum Abbati Provinciæ deferat, nihilque magni momenti eo inconsulto suscipiat, & præcipienti pareat.

Quæ sint ejus facultates, & quibus terminis circumscriptæ.

5. Potest Monachos de uno Monasterio in aliud ejusdem suæ Provinciæ ex causa rationabili, prout in Domino expedire judicaverit, pro residentia mittere vel transferre, etiam sine consensu Abbatis utriusque Monasterii, ita tamen, ut de hac Monachorum missione vel translatione literas patentes suo sigillo, manusque subscriptione munitas, conficiat. Non potest autem Monachos sibi subjectos ad Monasteria diversæ Provinciæ pro residentia mittere vel transferre, nisi de consensu Abbatis Generalis. Sed pro negotiis, aut necessitatibus Provinciæ suæ, vel alicujus Monasterii sibi subjecti, potest Monachos de sua Provincia ad aliam mittere cum literis testimonialibus, in quibus causam significet, tempusque reversionis limitet.

6. Monachos Provinciæ suæ neque suspendere neque excommunicare potest, aut casum aliquem sibi in confessione reservare sine Abbatis Generalis licentia; sed eos regere & judicare debet ex præscripto Regulæ & Constitutionum, in quibus dispensare nequit, eodem Abbate Generali inconsulto.

CAP. VI.

De Abbate Monasterii.

1. Abbas Monasterii eligitur in Congregatione Hegumenorum ab Abbate Generali, & a quatuor Hegumenis, a quibus etiam non expleto triennio ob legitimam causam ab officio suspendi aut deponi poterit.

2. Antequam officio suo fungatur, literas præfecturæ ostendat Monachis, easque in publico loco legi faciat. Et, si Abbas Provinciæ in eodem Monasterio versetur, illi eas præsentet, vel earum exemplar sigillo Monasterii munitum ad illum mittat, si absens fuerit. Postquam vero literæ Congregationis Hegumenorum lectæ fuerint, Monachi omnes coram eo genuflectant, ejusque tamquam Abbatis benedictionem poscant. Ipse vero a prædecessore suo, vel Vicario ejus Monasterii, sigillum, & inventaria rerum omnium recipiat, præsente Monasterii Congregatione, & in Cellam Abbati destinatam secedat.

Abbatis Monasterii munus.

3. Domestica ministeria statim distribuat, Officiales eligens vel confirmans, quos in Domino idoneos judicaverit (exceptis quibusdam, quorum electio ad Abbatem Generalem pertinet), & suas cuique regulas tradens. Ac primo Vicarium suum constituat: deinde Oeconomum seu Procuratorem Monasterii: Mox alios Officiales juxta indigentiam & consuetudinem Cænobii; Eosque identidem visitet, & prout in Domino visum fuerit convenire, vel in eisdem ministeriis detineat, vel ab eis removeat: Quod de reliquis Officialibus intelligendum est, præter Vicarium & Oeconomum; hos enim removere nequit, nisi ex consilio Congregationis Monachorum. Quia vero officia quædam, ut bene fiant, experientiam requirunt, non facile mutari debebunt: Et in hoc mutationis Officialium negotio vitium inconstantiæ omnino vitandum est.

4. Non potest Monachos de Monasterio, cui præest, in aliud transferre; sed, si necesse fuerit, consulat prius Abbatem Provinciæ, aut Abbatem Generalem. Pro negotiis vero Monasterii sui potest Monachum ad aliud Monasterium mittere cum literis testimonialibus Congregationis Monachorum, in quibus causam significet, & tempus reversionis definiat. Item non potest Monachos Monasterii sui suspendere vel excommunicare, vel casum aliquem in confessione sibi reservare, inconsulto Abbate generali.

5. Semel saltem in anno visitet possessiones & bona Monasterii: Et quolibet mense ab Oeconomo rationem accepti & expensi præsente Vicario exigat, ut totius Monasterii administrationis ratio ipsi constet, quam reddere debet unoquoque anno, semel quidem Abbati Generali, bis autem Abbati Provinciæ. Ut vero nihil ex bonis Monasterii depereat, debet infra sex menses suæ præfecturæ conficere Inventarium authenticum omnium rerum, quæ ad illud Cænobium pertinent, tam mobilium quam immobilium: Ejusque inventarii duo describantur exempla, quorum alterum maneat in Archivio Monasterii sub duabus clavibus, in quo etiam reponantur omnes scripturæ ad idem Monasterium spectantes; alterum transmittatur ad Abbatem Provinciæ, vel ad Abbatem Generalem. Dictæ autem claves sint altera penes ipsum Abbatem aut ejus Vicarium, & altera apud Oeconomum. Sub iisdem clavibus reponantur reditus Monasterii, itaut inde ne possit extrahi, & nihil magni momenti expendi sine Abbatis, seu Vicarii, & Oeconomi notitia.

6. Præter Congregationem Monachorum, quæ saltem unoquoque mense fieri debet, alternis hebdomadis cum suis Consultoribus conveniat (nisi pro re nata aliquid extraordinarie consultandum esset) deque occurrentibus negotiis cum illis agat; & quamquam iis auditis, penes ipsum sit de singulis statuendi facultas, Consultores tamen benigne audiat, & præcipue eum, cui Monitoris officium commissum est.

7. Præcepta, Edicta, & literas Superiorum diligenter legat & exequatur. Habeatque librum, in quo scribantur visitationes Monasterii ab Abbate Generali, aut Provinciæ factæ, & ordinationes illorum alicujus momenti: legat etiam eas, quas Prædecessor suus adnotaverit; distinguat tamen perpetuas ab iis, quæ a tempus datæ fuerunt. Institutum, quod in regimine Monasterii tenere debet, cognoscat tum ex lectione Regularum tam communium quam sui officii, & aliorum, qui sub ejus cura sunt, tum ex observatione consuetudinum receptarum, & executione ordinationum Superiorum, ac demum in rebus dubiis ex recursu ad Superiores.

8. Sit solicitus, ne Vicarius, Oeconomus, & reliqui Officiales suo desint officio. Item curet, ut ordo, pax, unio, & conformitas servetur a Monachis in Cella, in Choro, in Refectorio, & ubicumque locorum. Quare per se ipsum vel per Vicarium visitet Chorum, Officinas, & Monachorum Cellas; Portam Monasterii claudi faciat hora competenti, clavesque sibi vel Vicario tradi: Discursus, & vagationes Monachorum, & maxime juniorum, compescat: Jurgia & contentiones inter eos ortas componat: nec permittat in Monasterio esse arma, vel instrumenta musica, aut libros vanos.

9. Ordinarias tantum pœnitentias delinquentibus imponere debet, quæ in Constitutionibus præscriptæ sunt. Delegare autem poterit Vicario, ut eas ipse præscribat, vel legi in Refectorio præcipiat.

10. In iis, quæ ad victum, vestitum, habitationem, & alia necessaria pertinent, curet, ut quamvis sit, in quo virtus & sui abnegatio probetur; non desit tamen, quo sustentetur natura, habita

ratione

ratione personarum secundum Deum. Ægrotorum habeatur cura magna tam in victus ratione quam in cæteris. Hospites tum sæculares tum Religiosi benigne suscipiantur & pertractentur. Si cui particulari quidpiam, ad potum vel cibum pertinens ab externo aliquo mittatur, id in communem usum accipiatur & dispensetur.

11. Depositum pecuniæ nullum prorsus admittat, aliarum vero rerum nonnisi cautissime; dummodo sine magna offensione id denegari non possit.

12. Lites fugiendæ, nec ullam inconsulto Abbate Generali aut Provinciæ, vel si absentes fuerint, & urgeat necessitas, inconsulta Monachorum Congregatione intentet: aut intentata, respondeat.

13. Si faciendæ sint expensæ extraordinariæ, vel fabrica magni momenti, vel Monasterium ære alieno gravandum est, habita prius Monachorum Congregatione, eorumque potiori parte annuente, rem ad Abbatem Generalem deferat.

14. Etsi proprium Abbatis officium est Monasterium sibi commissum diligenter gubernare, neque is propter aliud quidpiam huic muneri deesse debet; si quando tamen per officii sui occupationem licebit, concionari, & confessiones audire poterit.

15. Tam Abbas quam omnes alii Sacerdotes aliquando intra annum officium vel officia eorum, qui Monasterio inserviunt, ad tempus aliquod obibunt ad exercitium religiosæ humilitatis & mortificationis.

CAP. VII.

De Vicario.

1. Vicarius eligitur ab Abbate Monasterii, ejusque officium tandiu durat, quandiu officium Abbatis; nec ab eo removeri debet, nisi de consensu Congregationis Monachorum. Ejus autem locus sit primus post Abbatem, & post eos, qui Abbatis Generalis vel Hegumenorum officio functi sunt.

2. Munus præcipuum Vicarii est, Abbatem juvare in iis, quæ in genere vel in particulari ei commendabit: nec dispensandi aut mutandi aut quidquam faciendi, nisi ex ejusdem præscripto, facultatem habebit.

3. Absente Abbate omnia facere poterit, quæ ipse Abbas secundum Regulam, Constitutiones, & consuetudines approbatas sui Monasterii. Si vero aliquid extraordinarium acciderit, quod adeo urgeat, ut commode Abbas expectari nequeat, id expedire poterit Vicarius, auditis Consultoribus, statimque redeunti Abbati referat. Præsenti vero Abbate, ea tantum jurisdictione utetur, quæ sibi fuerit commissa.

4. Officiales visitet, quoties opus fuerit, observando, quomodo suum quisque officium exequatur. Frequenter etiam adeat Cellas, & alia loca Monasterii, ut Domus munda sit, & omnia ubique decenter suis locis composita, ac præsertim in iis, quæ ab externis videri solent. Noctibus singulis Portas Monasterii videat, an bene clausæ sint, & Cellas Monachorum visitet, ne quis extra cubiculum vagetur. Observet etiam crebro, num aliquid desit ex necessariis, aut abundet Monachis. Eorumque curam potissimum habeat, qui in corporis cura minorem de se ipsis sollicitudinem gerunt; rationemque de rebus omnibus Monasterii, quas viderit, aut executus fuerit, Abbati, quoties opus fuerit, reddat & referat. Redigatque in memoriam, quæ necessaria Monasterio judicabit, ut de emendis rebus ad victum & vestitum necessariis, & Fratrum nimio aut exiguo labore, de sanitate & similibus.

5. Horis omnibus Divinis nocturnis & diurnis, atque Sacræ Liturgiæ, personaliter intersit, & observet, an omnes adsint, & an die statuto ad Confessionem & Communionem accedant, aut Missam celebrent. Item notet, an constitutis horis in Refectorio conveniant, aut e Monasterio egrediantur, sive ad illud regrediantur, an e lecto surgant, aut cubitum eant. Defectus denique omnes, si quos in Monasterio animadverterit, vel aliunde intellexerit, & quæcumque alia ad bonam gubernationem sibi occurrerint, Abbati referat.

6. Singulis hebdomadis disponat officia Monasterii, tabulasque conficiat. Ministrorum Chori & Ecclesiæ, horasque Missarum inter Sacerdotes distribuat; quam quidem tabulam, ab Abbate approbatam, in loco patenti exponat, aut in Refectorio legendam curet. Ipse vero sibi hebdomadam tam in Choro quam in Missis canendis, sicut & reliquis Fratribus, tribuat.

CAP. VIII.

De Oeconomo, seu Procuratore Monasterii.

1. Oeconomus sive Procurator ab Abbate Monasterii constituitur: Ejusque officium est, res temporales Monasterii curare & administrare, omniaque tempestive providere, quibus Monachi indigent.

2. In primis igitur nosse debet bona omnia Monasterii tam mobilia quam immobilia, Agros, Vineas, Prata, Oliveta, Greges ovium, & his similia: Quorum inventarium penes se habebit, quæque sæpe cum socio visitare debebit, ne quid detrimenti ex ipsius negligentia capiant.

3. Proventus quoscumque Monasterii, & eleemosynas, quas ipsum Abbas exigere jubebit, exigat & recipiat. Syngraphas vero solutionis, quando opus fuerit, ipse dabit subscriptas ab Abbate, aut a se ex illius commissione. Utque id facilius assequatur, proventus omnes & tempora, quibus colligendi sunt, in peculiari libro scribat; Et seorsim etiam quascumque res aut pecunias ex fructibus Monasterii perceperit, addito, a quibus, & quando eæ provenerint: Eleemosynæ autem alio in libro scribantur.

4. Singulis mensibus dati & accepti rationem Abbati reddat: debitaque & credita Monasterii indicabit, quo ipse statum Monasterii prorsus intelligat: nunquam vero Oeconomus debita contrahat sine expressa Abbatis licentia. Vicissim singulis mensibus exigat rationem ab Officialibus Villarum, Prædiorum, Pecorum, & similium.

5. Pecunia, undecumque ea provenerit, si alicujus momenti fuerit, judicio Abbatis in arca reponatur ad id designata. Hujus Abbas clavem unam, & ipse Oeconomus alteram diversam custodiat. In eadem liber asservabitur, in quo scribetur pecuniæ summa, tam ejus, quæ infertur, quam ejus, quæ effertur. Si quando autem cogente aliqua necessitate pecunia in arcam non inferretur, nihilominus accepti & expensi summa in eodem libro statim scribatur. Quotiescumque vero ex arca pecuniam accipiet, ejus summam, & diem in libro suarum rationum adscribat; in alia vero libri parte expensi ratio constet.

6. Diligenti cura asservabit in Archivio, ad hoc designato, Instrumenta originalia, quibus constat de jure eorum, quæ a Monasterio possidentur: Chirographa, Syngraphas, Inventaria, & alia hujusmodi: Et Archivii quidem clavem unam ipse habeat, Abbas vero alteram diversam.

7. Advertat, num ea, quæ a Monasterio possidentur, reparatione indigeant, ut ad Abbatem referat. Si quid autem vendendum videretur, eodem inconsulto ne faciat.

8. Curet,

8. Curet, ut res omnes, præcipue diu duraturæ, tempestive & quamopportune emantur, ne has non perinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare. Caveat etiam, ne, dum nimium pecuniæ parcit, non bonas aut insalubres res emat. Videat autem, num ea, quæ empta sunt, illæsa conserventur; atque animadvertens aliqua non, ut oportet, conservari aut expendi, Abbatem aut Vicarium admoneat.

9. Emptori pecunias ad quotidianos sumptus subministrabit, a quo singulis diebus expensarum exigat rationem ex Codice; summam vero in librum suum ipse referet. Emptor vero, quid empturus sit, ab Abbate seu ejus Vicario intelliget: resque emptas Cellerario tradat, sive in Cellario reponendas, sive Coquo committendas.

10. Cum extraneis contra decentiam status monastici negotiari non præsumat.

11. Curet, ut sæculares tam in Monasterio quam in prædiis ejus servientes, honeste & christiane vivant: Cogat omnes in diebus Festis & Dominicis, Sacræ Liturgiæ & Divinis Officiis intersint, & in Festis solemnioribus sacramenta Confessionis & Communionis frequentet: Mercedem itidem debitam suo tempore iis persolvat: Querelas eorum libenter audiat, casus vero nunquam sine Abbate judicet; neque eos insolitis pœnis & oneribus aggravet, neque plus uni quam alteri eorum faveat. Quando vero aliquis eorum dimittendus sit, id faciat cum omni charitate, & cum plena ejus satisfactione quo ad debitum stipendium.

12. Ita demum Oeconomus rerum temporalium sollicitudinem gerat, ut a Monasticæ vitæ perfectione animum non relaxet. Quare orationem, jejunium, cæterasque religiosi Instituti disciplinas, quoad fieri poterit, non secus atque reliqui Monachi colere debebit; Sæculares vero, quibuscum conversatur, verbo & exemplo ædificare studeat.

13. Sicut ad Abbates Monasteriorum pertinet, res temporales sibi commissas per Oeconomos curare: Ita poterit Abbas Generalis, si id expedire cognoverit, constituere Oeconomum Generalem, qui illum in conservandis bonis temporalibus totius Ordinis opportune adjuvet.

CAP. IX.

De Consultoribus.

1. Abbas suos habeat Consultores tres saltem Monachos senes, & in Religiosa perfectione exercitatos, quorum consilio & relatione adjutus melius & facilius gubernare possit.

2. Qui huic muneri deputabuntur, sint amatores boni communis, illudque in omnibus consultationibus præ oculis habeant.

3. Cum Abbas illis auditis aliquid statuerit, judicium suum illius judicio submittent. Neque extra consultationem, aut quid statutum fuerit, sibi displicere: aut se in alia fuisse sententia, significabunt; sed laudent potius Abbatis consilium apud alios, atque tueantur. Quod si ob rei gravitatem ad Abbatem Generalem id esse deferendum judicarent, re mature considerata, & oratione præmissa, faciant.

4. Si quid tamen in mentem venerit, quod ad commune bonum, vel alicujus personæ particularis utilitatem pertineat, poterunt id Abbati proponere.

5. Si quid circa victum, vestitum, labores, & occupationes Monachorum, aut circa gubernationem Abbatis, moderandum, augendum vel mutandum censerent, illum præmissa oratione admonendum curent: quod per Admonitorem faciant.

6. Si quis cum eis de difficultate aliqua sua aut perturbatione agat, ita eum suis monitis & consilio juvare studeant, ut semper, quantum possint, existimationem Abbatis tueantur.

7. Ita suum munus exequantur, ut nullam gubernationis partem sibi assumant: atque ea submissione se gerant, ut cæteris obedientiæ exemplum præbeant.

8. Singuli Consultores bis in anno ad Abbatem Generalem, aut Provinciæ, de statu Monasterii, & si quid esset corrigendum aut mutandum, eidem exponant; atque hæ literæ, a Seniore inter eos obsignatæ, mittantur.

9. In Monasteriis frequentioribus poterit unus ex Consultoribus designari ab ipso Abbate, qui Admonitoris nomen habebit: Ejusque officium erit, admonere Abbatem de iis, quæ Consultores ei dicenda judicaverint. De aliis vero, quæ sive ipsi in mentem venerint, sive ab aliis Monachis suggerentur, non facile eum admonebit; sed de iis dumtaxat, quæ non levis momenti post orationem esse censuerit, sive ad officium Abbatis pertinebunt; Et quorum Abbatem admonuerit, meminerit, ea tacitus apud se servare.

CAP. X.

De Prædicatoribus.

1. Eligantur ab Abbate Generali, vel ab Abbate Provinciæ, in singulis Monasteriis duo saltem graves, & docti Monachi, qui admittendos ad Prædicationem Verbi Dei, vel ad audiendas confessiones, etiam ipsorum Monachorum, ac Magistros publicos, & promovendos ad quoscumque Ordines, diligenter simul examinent, antequam probentur, & ad hujusmodi ministeria vel Ordines admittantur.

2. Qui ad Prædicationis officium admissi sunt, debent primo Sacram Scripturam semper præ manibus habere, legere, &, quoad fieri poterit, quotidie aliquid memoriæ mandare. Legant etiam expositiones Patrum in utrumque Testamentum, Vitas Sanctorum, Historiam Ecclesiasticam, opera ascetica Patrum, conciones, homilias doctorum Virorum, & alia similia, quibus evolvendis residuum temporis, quod ab Officio Divino, aliisque spiritualibus & corporalibus exercitiis remanserit, impendant. Deinde nunquam sine præparatione concionem faciant, sed illam prius scripturæ commendent, & sedulo memoriæ tradant.

3. Extra Monasterium nemini Monachorum fas erit concionari, aut docere, aut confessiones audire, sine expressa Episcopi Ordinarii licentia. Cum vero ad aliquod Oppidum vocati fuerint, dabunt operam, ut primo Episcopi, Chorepiscopi aut Parochi benevolentiam sibi comparent, deinde caveant discursum per domos, sed in ædes alicujus pii & exemplaris Ecclesiastici se recipiant, ibique paupertatem religiosam in cibo, potu, & cæteris omnibus servent, modestiæ & gravitati conjunctam.

4. Media autem spiritualia, quibus juxta nostrum Institutum, & Abbatis beneplacitum uti poterunt, hæc fere sunt: Ministerium Verbi Dei in prædicationibus, privatisque exhortationibus & colloquiis: Sacramentorum Confessionis & Eucharistiæ administratio: Exercitiorum Spiritualium traditio: Dissidentium reconciliatio: Casuum Conscientiæ & sacrorum Rituum ad Ecclesiasticos privata explicatio: Christianæ Doctrinæ ad Pueros, aliosque rudes publica declaratio.

CAP. XI.

De Præfecto Rerum Spiritualium.

1. In omnibus Monasteriis designandus erit Præfectus rerum Spiritualium, cujus munus sit, confessiones Monachorum excipere, eorumque profectum in spiritu promovere.

2. Cogni-

2. Cognitionem itaque Instituti habeat, & zelum boni progressus Fratrum, quem procurare debet verbo & exemplo. Amabilem præterea se eis exhibeat, ut ad eum omnes confugiant; confidenterque sua omnia detegant, & ab eo consolationem & auxilium sperent in Domino.

3. Instruat Monachos privatim secundum uniuscujusque captum, præsertim, ut puram intentionem divini servitii habeant, & familiaritatem cum Deo in spiritualibus devotionis exercitiis.

4. Petat, quem procedendi modum in oratione habeant: & an contra suos defectus examen particulare observent: & an contra inordinatos affectus propria remedia adhibeant: & in solidis virtutibus acquirendis, præsertim obedientia; amore Dei & proximi, quibus utantur mediis: & de pœnitentiis & aliis pietatis exercitationibus.

5. Versatum eum oportet esse in lectione librorum spiritualium, & unicuique decernat tempus & modum cum fructu eos legendi.

6. Peculiarem curam habeat consolandi afflictos, & tepidos exhortandi, remedia pro cujusque necessitate adhibendo, qualia sunt frequentius Confessionis & Eucharistiæ Sacramenta obire: plus temporis orationi impendere: plus aliquid pœnitentiæ assumere: libros aliquos spirituales legere, & similia. Præcipuam vero curam adhibeat circa Monachos Laicos, novos præsertim & infirmiores, ut quieti sint, & forte Marthæ contenti; dirigatque eos, ubi opus fuerit. Præter eos vero, quos satis instructos Abbas judicaverit, cum unoquoque agere de his ultra mensem non differat. Sæpe vero consideret, quem fructum bonorum operum ex oratione & meditatione, & ex reliquis rebus spiritualibus colligant, ut in dies magis in Domino proficiant.

7. In his omnibus videat, ne ordo unicuique præscriptus impediatur, nisi cum Abbas aliter judicaverit.

8. Curam habeat Novitiorum, si qui in Monasterio fuerint, nisi ab Abbate aliunde prospectum sit: Et erga eos observare studeat, quæ juxta regulas Magistri Novitiorum observari commode poterunt.

9. Confessiones Monachorum audiet: Et si Abbas judicaverit, eidem alium vel alios adjungere poterit; non autem plures quam quatuor, & quidem in frequentioribus Monasteriis tantùm.

CAP. XII.

De Præfectu Ecclesiæ.

1. Præfectus Ecclesiæ ab Abbate constituitur, cujus officium est res Ecclesiæ & Chori custodire & curare, ut Divina Officia suo tempore decenter ac debite fiant.

2. In primis habebit Inventarium rerum omnium, ad Ecclesiam & Chorum spectantium, tam in libris quam in sacris Vestibus & Vasis, aliisque, cujus Inventarii duo exempla erunt, alterum penes ipsum, alterum in Archivio Monasterii, in quo scripturæ & instrumenta asservantur. Et quando novus Ecclesiæ Præfectus instituitur, coram Abbate & Œconomo rationem rerum omnium juxta inventarium exiget a Prædecessore.

3. Librum etiam habeat dati & accepti pro Ecclesiæ expensis, ut rationem Abbati unoquoque mense reddere possit.

4. Eleemosynas quocumque modo obvenientes, & pecunias pro manutentione Ecclesiæ collectas, apud Œconomum deponat, ut in arca reponantur, cujus clavem unam habeat Abbas, alteram ipse Œconomus. Quæ vero pro Missis celebrandis oblatæ fuerint, diligenter describat in tabella Sacristiæ, ut Missæ dicantur secundum intentionem Benefactorum: & notetur in libro, quo die, & a quo Sacerdote earumdem oneri fuerit satisfactum.

5. Satagat, ut necessaria ad divinum cultum non desint, ut Altaria sint munda & bene præparata; atque ut vasa sacra, ornamenta, libri, & cætera omnia in suis locis apte reponantur & conserventur. Panni omnes linei semper mundi serventur, & separatim corporalia & purificatoria laventur. Sæpe etiam res pretiosiores visitet, ne aut lædantur aut amittantur: Templi, paramentorum, librorum, instaurationes curet, sicut ab Abbate fuerit præscriptum. Nihil vero eorum extrahere e Monasterio, aut cuipiam alteri Ecclesiæ vel Monasterio, etiam nostræ Congregationis, commodare poterit sine Congregationis Monachorum licentia.

6. Det operam, ut nullo modo lumen desit ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, neque interdiu neque noctu, ubi illud asservari contigerit. Oleum Sanctum, ut oportet, asservatum, singulis annis renovandum curet: Et Sanctorum Reliquias in Vasculo, ad id deputato, decenter custodiat. Si quando autem devotionis causa ostendendæ erunt, duo cerei accendantur.

7. Curet, ut hostiæ mundæ sint, & in vase decenti repositæ: Item vinum, quod ad Sacrificium paratur, sit bonum & merum, eoque ipso die haustum: Similiter & aqua & ampullæ sint mundæ, & thuribula identidem a fuligine extergat.

8. Qualibet hebdomada Catalogum conficiat, quo dies Festi ac jejuniorum proximæ hebdomadæ describantur; & horæ Missarum inter Sacerdotes distribuantur: Vices quoque Hebdomadariorum Ministrorumque tam in Divinis Officiis quam in Missa solemni celebranda notentur. Eum porro Catalogum, ab Abbate seu ejus Vicario approbatum, in loco patenti affigat, aut in Refectorio recitandum curet in prandio sabbati. Det autem operam, ne plura simul Sacra inchoentur, sed commode omnia suis spatiis distinguantur: Curamque gerat Missarum perpetuarum, quæ pro Benefactoribus annuatim celebrandæ sunt, easque referat in tabellam, quæ appendenda erit in Sacristia; ubi & in alia tabella notari debent Casus Superioribus reservati: Et Indulgentiæ, si quæ sint concessæ.

9. Ante Missas & Psalmodiam Chori, signa ipse pulsabit: Quod etiam faciet, cum primum quis ex Fratribus vita functus fuerit, ut omnes ejus animam commendent: Lumina tam in Choro quam in Dormitorio Fratrum accendet.

10. Per se vel per alium, ab Abbate designatum, promovendos ad Sacerdotium instrui curet, & videat, an omnes observent statutas cœremonias. Si quem defectum animadverterit, ad Abbatem referat, vel ipse emendet. Notet etiam qualibet die nomina Sacerdotum celebrantium, ut id Abbati aut Vicario referat.

11. Externos Sacerdotes ad Sacrum faciendum non admittat, nisi intelligat, eos a legitimis Superioribus habere facultatem: cujus testes Ordinarii literas cum ii exhibuerint, humanissime illos excipiet, & distinctis etiam pro uniuscujusque dignitate paramentis indui curet. Sæculares quoque ad Ecclesiam nostram adventantes benigne tractet.

12. Habeat sibi subjectum æditum Monachum, maxime in frequentioribus Monasteriis, cui vices suas in rebus minoris momenti committet, dum ipse in gravioribus occupatur.

CAP. XIII.

De Præfecto Bibliothecæ.

1. In majoribus Monasteriis designandus erit Monachus Sacerdos, qui librorum curam habeat.

2. Omnium

2. Omnium itaque librorum Monasterii Catalogum describat; utque libri unius Monasterii ab aliis distinguantur, in primo cujusvis libri folio hæc verba notet: *Hic liber est Monasterii N. Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani.*

3. Nullum librum ex Bibliotheca cuipiam Monachorum dabit sine Abbatis licentia, neque externo cuiquam sine licentia Congregationis Monachorum; & advertat, ne quis librum, etiam cum licentia, se inscio accipiat. Fratres autem, quibus librum aliquem tradet, propria manu scribant in Codice, quo die & quem librum acceperint; Cumque illum restituerint, notam deleant, aut e regione restitutio ejus notetur. Quod si externis librum ex licentia, ut supra, dederit, ipse Bibliothecarius in Codice notabit diem, personam, & tempus, quo liber sit restituendus.

4. Monachos ad Bibliothecam non admittat sine licentia; multo minus externos.

5. Abbatem moneat, si quos libros pro Monasterio necesse sit comparare. Nullum autem librum donare, vendere, alienare, vel oppignorare poterit sine expressa Congregationis Monachorum licentia.

6. Curet, ut Bibliotheca munda sit, & composita, quam semel in hebdomada verret, & ex libris pulverem excutiet. Caveat etiam, ne libri humiditate aut alia re lædantur.

7. Semel in anno librorum rationem dabit Abbati juxta Inventarium Bibliothecæ: Quod & præstabit cum alter in ejus locum succedet.

CAP. XIV.

De Socio, & Sigillo Abbatis Generalis, Hegumenorum, & Abbatis Provinciæ, atque Cœnobiarchæ.

1. Abbas Generalis, Hegumeni, & Abbates Provinciæ, ac Monasterii, deligant sibi ex Monachis professis Socium, qui Secretarii munus geret, ipsosque in literis scribendis adjuvet, exeuntesque e Monasterio comitetur.

2. Unusquisque ex dictis Abbatibus & Hegumenis sigillum proprium habeat, quod in Cella sua diligenter custodiat cum Imagine, si fieri potest, Sancti Patris Antonii Magni, aut emblemate Montis Libani, & cum inscriptione officii, quo unusquisque fungitur: videlicet Sigillum Abbatis Generalis Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum primi, vel secundi, vel tertii, vel quarti Hegumeni Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum Provinciæ N. Ordinis Sancti Antonii Congregationis Montis Libani: Sigillum Monasterii N. Ordinis S. Antonii Congregationis Montis Libani. Idque duplex sit, alterum majus, cujus usus erit in rebus magni momenti, & alterum minus, quo in rebus communibus utentur.

3. Nullus Monachus literas suas alio Sigillo firmabit, quam Abbatis Monasterii.

4. Ad officium Socii & Secretarii electus, quæcumque audierit, legerit, aut scripserit, debet profundo silentio celare: nec nisi urgente necessitate a communibus Monasterii officiis vacare.

CAP. XV.

De Infirmario.

1. In singulis Monasteriis constituendus erit Infirmarius, vir pius & patiens, qui curam habebit Infirmorum; quorum ægritudo simul atque ei indicata fuerit, si censuerit rem esse alicujus momenti Abbatem aut Vicarium admoneat.

2. Studeat, ut quæ ægrotanti danda sunt, ea & opportune emantur, & bona sint, & bene præparata ministrentur.

3. Curet, ut Ægrotorum cubicula sint valde munda, & lecti concinne sternantur.

4. Ægrotum consolari & exhilarare studeat verbis spiritualibus & lætis. Habeat etiam libros, quorum lectione Ægroti recreari & juvari in spiritu possint.

5. Quæcumque Ægrotantium usui necessaria esse judicabit, habere curet, & in loco convenienti custodire.

6. A Medico præscripta exacte servet. Dies ægrotationis, & horam febris advertat, tum ut Medicum & Superiorem admoneat, tum ut cibum tempestive præbeat.

7. Si morbus sit contagiosus, supellex separari debet, ne cuiquam noceat.

8. Convalescentes e lecto surgere non permittat, priusquam id Medicus concesserit.

9. Patientiæ & charitatis erga Ægrotos meminerit; Quare curabit, ne debita ministeria Ægrotis desint.

10. Morbo ingravescente, Abbatem moneat, ut Ægrotus antequam judicii usu privetur, omnia Sacramenta accipiat. Quod si Ægrotus diu, licet sine periculo, decumbat, curet, ut octavo quoque die communicet, nisi aliqua ratio, judicio Abbatis, impediat.

11. Instante mortis articulo, sive proximo periculo, Abbatem admoneat, ut orationibus omnium Fratrum valde peculiaribus Infirmum juvari faciat; atque eo magis, quo morti propinquiorem viderit, & ut morienti quo plures poterunt ex Fratribus adsint, qui convenientibus illi articulo auxiliis moribundum juvent. Et cum primum vita functus fuerit, Præfectum Ecclesiæ seu æditur admoneat, ut consuetum signum pulset.

12. Provideat, ut mortuorum Fratrum corpora ad sepulturam præparentur, & ut spatio unius diei naturalis decenter super terram teneantur.

13. Non Infirmis tantum prosit, ut dictum est, sed sanorum etiam curam gerat in iis, quæ ad sanitatem conservandam spectant. Quare ejus munus est observare, num quis ex nimia fatigatione corporis aut spiritus plus æquo laboret, vel alia de causa morbi periculo se exponat; Et si in cibis, aere, frigore, aut alia quapiam in re aliquid probabili ratione animadvertat, quod communi omnium vel alicujus saluti obesse possit, Abbatem admoneat.

CAP. XVI.

De Janitore.

1. Monasterium perpetuo sit clausum, clavisque in porta ne relinquatur; ac propterea Janitor ab Abbate constituatur Monachus mansuetus, humilis, patiens & sedulus, qui Januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Monachorum aperiat, nisi Socium, & exeundi licentiam obtinuerit. Nullus autem e Monasterio egrediatur, nisi cum Socio, licentiaque petita ac impetrata, & benedictione accepta ab Abbate seu ejus Vicario, aut in horum absentia ab antiquiore ex professis.

2. Vocantibus, & Monasterii Januam pulsantibus, cito adsit, & respondeat: Non tamen prius Portam aperiat, quam per fenestram videat qualitatem personæ advenientis: Quod si ejus conditionis fuerit, ut paucis verbis expediatur, quin Porta aperiatur, id faciat cum omni humanitate. Si vero fuerit persona gravis aut religiosa, Portam aperiat, interroget quid velit, ad locum honestum ad id destinatum intromittat, & sine mora significet Abbati.

3. Neminem Monachorum sine facultate Abbatis ad Januam vocet; nec, nisi urgente necessitate, Janitor licentiam pro illo vocando ab Abbate petat, aut Abbas illam det, cum tempus est

Divini

Divini Officii in Choro, Prandii, Cœnæ, Silentii, aut Congregationis. Nec facile idem Abbas licentiam dabit introducendi sæculares in claustra Monasterii, & multo minus in Dormitorium Fratrum, nisi sint magni Viri aut Prælati.

4. Monasterii Portas ante noctem claudat Janitor. Exinde vero eas nullius causa aperiat inconsulto Abbate; & antequam cubitum eat, claves eidem tradens, si quis foris maneat, illi renunciabit. Abbas vero aut Vicarius quandoque de nocte eas observent.

5. Literas omnes & Schedulas, & quæcumque alia Domesticis mittuntur, Abbati reddat, ut ea videat: & ad eos, ad quos diriguntur, si velit, transmittat. Caveat etiam, ne alicujus Domestici literas, aut quid simile, externis det injussu Abbatis.

6. Nihil custodiendum a quopiam externo recipiat, Abbate inconsulto.

7. Si pauperes ad Januam eleemosynæ causa accedere contingat, cum iisdem benigne se habeat, & sedulo quærat, quid eis erogari possit juxta Abbatis arbitrium.

8. Mulieres, si quando ad ostium accedant, paucis verbis dimittat: Aut si pluribus opus esse videretur, in Ecclesiam, si extra Monasterii Claustrum sit, ad Æditum eas mittat, ubi ipsis responderi poterit: aut Æditum, seu Abbatem vocet, ut earum negotia expediant, prout res postulaverit.

9. Si quis eleemosynam ad Januam dabit, eam Oeconomo statim tradet.

10. Loca Portæ vicina munda servet, &, ut juxta Januam omnes submissa voce loquantur, curet.

11. Ut Janitor ad Portam solicitus assistere possit, primo post persolutas Matutinas horas, Sacrificio intersit. Cum autem cibum sumit, aut in aliquo ministerio intra vel extra Monasterium occupatur, alius ab Abbate seu Vicario ad custodiam Portæ destinetur.

CAP. XVII.

De Custode Vestium.

1. Servare debet omnem supellectilem sive lineam sive laneam, & quidquid ad indumenta, &, ubi opus fuerit, etiam ad calceamenta attinet; quæ diligenti cura, ut res Pauperum Christi, custodiet in loco ad id designato.

2. Inventarium rerum, quas ipse custodit, si alicujus momenti sint, in libro habeat: Et seorsim scribat, quæ de novo fiant, ut Abbati sui muneris rationem reddere queat.

3. Vestes ordine dispositas servet; ne corrumpantur, videat; & resarciendas etiam curet. Quas vero non amplius usui Fratrum futuras judicabit, eas Abbati ostendat, ut ille de iis statuat.

4. Quæ singuli Novitii ad Monasteria attulerint, ea alicubi separatim asservet, donec professionem emittant.

5. Singulis mensibus Cellas visitabit, ut ex Abbatis arbitrio, si quid eis desit suppleri possit. Si quid etiam superfluum invenerit, vestes duplices, instrumenta itineris, & similia, in Vestiaria officina custodiantur.

6. Inspiciat etiam, quinam vestibus indigeant, ut Abbati referat: Eo verò inconsulto nihil cuipiam dabit.

7. Linei panni lotori, sive externus ille sit, sive domesticus, scripto numero dentur, & accipiantur.

8. Tunicæ singulorum, quæ staturæ induentium convenire debent, signis particularibus internoscantur, ne eas permisceri contingat.

9. Sabbati vespere linea munda per omnes Cellas distribuat: Dominica vero die mane ex eisdem Cellis immunda colligat; Et an omnia, quæ dederat, recipiat, animadvertat.

CAP. XVIII.

De Cellerario.

1. Custodiendis in Monasterii Cellario Victualibus ab Abbate Cellerarius deputetur, vir sobrius, & non prodigus; Idemque curam habeat omnium eorum, quæ ad cibum & potum spectant, singula in locis suis reposita & clausa servans.

2. In rebus distribuendis jussum Abbatis sequatur; Et quamvis communiter æqualitatem inter omnes servare debet, habeat tamen infirmorum, convalescentium, eorumque, qui laboriosiora opera exercent, rationem, prout ei fuerit ab Abbate præscriptum, sine cujus arbitrio neque jentaculum neque aliud quidpiam ulli concedet.

3. Antequam penitus absumantur victualia, quæ in Monasterio reconduntur, Abbatem admoneat, ut tempestive per Oeconomum providere possit.

4. Curet munditiem tam Cellarii quam Refectorii; eorumque omnium, quæ ejus usibus serviunt, utque mensæ rebus necessariis paratæ sint, cum refectionis signum dabitur.

5. Catalogum habeat rerum, quæ ad Cellarium & ad Refectorium pertinent: Alterum etiam eorum, quæ per hebdomadas aut menses debebit Fratribus ministrare tam in cibo quam in potu: Tertium denique eorum, qui mensæ ministraturi sunt.

6. Quæ ex mensa supersunt, colliget, atque coquo tradet, qui illa conservabit memor paupertatis, ut & domesticis & externis pauperibus usui esse possint juxta præscriptum Abbatis.

CAP. XIX.

De Coquo.

1. In iis omnibus, quæ ad suum munus pertinent, munditiem servet ipse, & ab aliis servandam curet: detque operam, ut omnia recte & opportune parentur, ea præsertim, quæ ad ægrotos pertinent.

2. Semihora, aut saltem quarta horæ parte, antequam in mensa sit sedendum, præparati omnes cibi esse debent.

3. Circa qualitatem & quantitatem, ordinem ab Abbate præscriptum sequatur.

4. Coquere, aut aliud quidpiam pro aliquo particulari parare, Infirmario tantum excepto, neminem sinat; neque ipse faciet sine Abbatis facultate.

5. Scriptum in codice habeat Catalogum rerum, quarum est usus in coquina, quas ipse servare debet.

6. Diligentiam in rebus, quas consumit, adhibebit, ne quid non necessarium insumatur contra paupertatem religiosam.

7. Si quem adjutorem haberet, satagat, ut cum verbo & exemplo ædificet, præsertim Novitios.

CAP. XX.

De Hebdomadario Chori & Mensæ.

1. Præfectus Ecclesiæ singulis hebdomadis duos Catalogos faciet, quorum primo per turnum Sacerdotum notetur Hebdomadarius Chori, altero per turnum Monachorum omnium, qui legere norunt, notetur Hebdomadarius Mensæ.

2. Officium Hebdomadarii Chori est, Divinum Officium & Missam cantare. Officium autem Hebdomadarii Mensæ est libros ad mensam legere: Ab utroque officio eximitur Abbas Monasterii.

3. Hebdomadarius Chori primus ingrediatur Chorum, & ultimus inde exeat; Curetque, ne in Officio Divino tam in Choro quam ad Altare errores aliquos admittat, sed antea prævideat omnia officia, orationes, lectiones, & his similia; nec memoriæ suæ confidat, sed omnia ex codice, quoad fieri poterit, recitet. In dextera Chori parte Abbas ejusque Vicarius præsidebit, in sinistra Hebdomadarius, qui præsente Abbate neque officium inchoabit, neque absolutionem dicet, eo autem absente totum officium inchoabit & terminabit, etiam præsente Abbatis Vicario.

4. Hebdomadarius mensæ libros pro lectione ante mensam apertos habeat; & quando leget, attendat, in quo emendetur ab Abbate aut Vicario: & emendatus, assurgat cum humilitate, & repetat, prout emendatus fuerit. Ad signum Abbatis aut Vicarii finiet lectionem. Libri autem, qui legentur sunt: Sacra Scriptura, Vitæ Sanctorum, Historia Ecclesiastica, & opera ascetica, quæ ab Abbate assignari debent, servato ordine, ut primum legantur aliquot versiculi ex Scriptura, deinde succedat lectio ex Vitis Sanctorum, aut ex Historia Ecclesiastica, & concludatur lectione alicujus tractatus ascetici.

PARS QUARTA.

CAP. I.

De Congregatione Generali.

1. Congregatio Generalis de triennio in triennium celebretur: nisi forte ob aliquam urgentem necessitatem esset anticipandum tempus, aut prorogandum ex decreto Congregationis Hegumenorum, quod debet opportune toti Ordini significari. Casus autem, ob quos Congregatio Generalis prorogari vel anticipari potest, sunt: Primò, mors Abbatis Generalis, aut ejus ad altiorem dignitatem promotio, aut quando de ejusdem depositione, suspensione, vel publica reprehensione agendum sit, ut dictum est supra parte 3. cap 4. num. 2. Deinde publica rerum regionumque perturbatio ob pestem vel bellum, aut propter persecutionem infidelium, vel hæreticorum, & schismaticorum, aut communem totius Ordinis, vel principalium potiorumque Monasteriorum necessitatem, quæ judicio Congregationis Hegumenorum urgens visa fuerit; in quo nihilominus casu significandum id erit Abbatibus Monasteriorum.

Mortuo Abbate ad Hegumenos spectat Congregat. Generalis indictio.

2. Penes Abbatem Generalem est Congregationem indicere, eique præsidere usque ad successoris electionem. Si vero ipse mortuus fuerit, aut promotus, aut de ipsius causa consultandum sit; tunc ad Hegumenos spectabit illam indicere, eique præsidere usque ad novi Abbatis Generalis electionem, aut veteris probatam innocentiam: servata semper Vicarii Generalis inter Hegumenos præeminentia, ut dictum est alibi. Vivente tamen Abbate generali, etiam quando de ipsius causa agendum est, in literis, in quibus ab Hegumenis Congregatio indicetur, nomen ejusdem Abbatis præponatur nominibus Hegumenorum.

De indictione Congreg. Gener.

3. Duobus saltem mensibus ante diem, quo celebranda erit Congregatio, indicatur per encyclias epistolas, ab Abbate generali & Hegumenis subscriptas, & ad omnia nostri Ordinis Monasteria missas. Si quod vero Monasterium longius distet, tot mensibus ante indicenda erit, quot sufficere videbuntur judicio Hegumenorum. Dies autem, Congregationi celebrandæ destinari solita, est Decima Novembris, qua Ordinis nostri Congregatio instituta fuit.

Qui sint vocandi ad Congregat.

4. Ad Congregationem generalem vocandi erunt, eique interesse, & in ea vocem habere poterunt, præter Abbatem Generalem & quatuor Hegumenos eorumque Vicarios, (si qui antea electi fuerant) Abbates omnes tam Provinciarum quam Monasteriorum, & cum unoquoque Abbate Socius a Congregatione Monachorum illius Monasterii electus: Quotquot præterea officio Abbatis Generalis vel Hegumenorum functi sunt, modo non fuerint ob defectus aliquos depositi: Iis autem unumquodque Monasterium de necessario viatico providebit tam in eundo quam in redeundo: ob quem finem a primoribus tum Ecclesiasticis tum Sæcularibus illius Provinciæ, Abbates eleemosynam colligant, & eam secum deferant.

Legitime impediti alium sua vice mittant.

5. Si quis Abbas, vel officio Abbatis Generalis aut Hegumeni defunctus, ob legitimum impedimentum, a Congregatione Monachorum probandum, per se ipsum adesse nequiverit, mittat Monachum idoneum, qui vices suas in Congregatione Generali suppleat, habeatque locum in Congregatione tamquam absentis Procurator. Qui verò propter contumaciam vel inanes causas adesse neglexerit, cognita & declarata ejus causa in Congregatione generali, excommunicetur, & Monachi ab ejus obedientia absolvantur. Socii autem Abbatum, qui in Congregatione Monachorum electi fuerint, neminem possunt sibi substituere, nec suæ electioni renunciare.

Qui vocem in Congregation. habere nequeant.

6. Nemo in Congregatione generali vocem habeat, nisi sex annos in Ordine compleverit, inchoando ab annis probationis, & nisi triginta annos ætatis saltem inchoatos habeat. Item nemo in Monasterium, ad celebrandam Congregationem destinatum, intret, nisi tribus diebus, antequam inchoanda sit Congregatio: Exceptis iis, qui ex longinqua regione per mare veniunt. Qui ad Congregationem venerint sine licentia, per totum tempus, quo Congregatio durabit, detineantur in loco pœnitentiæ: Congregatione autem terminata decernat de eis Congregatio Hegumenorum. Si quis vero querelas habeat ad Congregationem deferendas, mittat eas cum Abbate vel ejus Socio, propria manu suscriptas.

Quæ ab Abbatibus afferenda sint.

7. Unusquisque Abbas ad Congregationem veniens, aut Vicarium suum mittens, debet afferre secum, vel cum Vicario mittere: I. Sigillum Monasterii: II. Catalogum, in quo descriptus sit numerus Monachorum vivorum, & quot defuncti sunt post ultimam Congregationem, & quot recepti: III. Rationem dati & accepti toto regiminis sui tempore. Socius vero Abbatis debet secum afferre: I. Literas Monachorum de sua deputatione: II. Querelas eorumdem, si quæ erunt.

De Oeconomo Congregat. Gen.

8. Abbas Generalis, vel, eo absente, Hegumeni, opportuno tempore provideant de rebus ad celebrandam Congregationem necessariis. Quare I. Abbatem Monasterii, in quo Congregatio celebranda est, vel eo absente Monachum alium constituant, qui Oeconomi Congregationis Generalis nomen gerat; curetque, ut locus Congregationi opportunus præparetur, utque adsint victualia, lecti, & quæcumque ad receptionem Monachorum hospitum necessaria sunt. II. Deputent duos saltem Confessarios cum facultatibus opportunis, necnon unum Scribam Congregationis, qui suffragia notabit, & literas ad Congregationem directas coram omnibus leget; Unum præterea Æditum, qui curam habebit sacelli, ubi Congregatio fiet, & unum Janitorem, qui portas Congregationis observabit. Hi vero omnes, præter Abbatem supradictum, idest, Confessarii, Scriba, Æditus & Janitor, debent esse ex eorum numero, qui suffragia non habent in

Cæterisque Ministris.

Congre-

Congregatione. Reliqua autem Cœnobii ministeria tam in Ecclesia quam in Choro & Refectorio per ejusdem Cœnobii Monachos diligenter obeantur, ne Congregationis prætextu quidquam ex regulari disciplina omittatur.

De suffragiorum Cognitoribus.

9. Cum dies assignata advenerit, non obstante cujuscumque absentia, Congregatio incipiatur. Cognitores autem suffragiorum sunt: I. Abbas Generalis: II. Quatuor Hegumeni: III. Duo ex Monachis Congregationis a communitate Vocalium electi, in quorum tamen electione neque Abbas generalis, neque Hegumeni vocem habebunt.

De tempore durationis Congr. Gen.

10. Congregatio Generalis per septem dies durabit. Singulis autem diebus post cantata Divina Officia, & celebratam sacram Liturgiam, scrutinium fiet, cui præmittitur sermo pareneticus ab Abbate Generali, aut alio quopiam ad conventum Monachorum per semihoram.

Quid eo gendum sit tempore.

11. In primo triduo, Ordinis statum examinent; seduloque explorent, si quid supplendum aut resecandum sit; Singulisque permittitur, quodcumque apud se statuerint, suggerere Abbati generali, aut Hegumenis, qui Monachorum suggestiones in commentarium relatas coram Congregatione recitabunt. Interim Hegumeni jussu Abbatis generalis a Monasteriorum Abbatibus statum & rationes exigant singulorum Monasteriorum: easque, in Tabularium totius Ordinis referendas, eidem Generali Abbati exhibeant. Quarta die proceditur ad electionem Abbatis generalis & Hegumenorum, ut infra; Si autem non ob electionem Superiorum, sed ob aliam causam coacta fuerit Congregatio, de illa tractabitur. Tribus postremis diebus Monachorum causæ finiantur, eorumque postulatis satisfiat: & si quid contra Regulam, Constitutiones, vel consuetudines Ordinis peccatum est, corrigatur.

12. Septimo die, postquam Congregatio terminata est, dato signo à Generali Abbate, aperiatur porta, itaut etiam non vocales adesse possint, & audire. Tum a Scriba Congregationis legatur: I. Tabula novorum Officialium, a tota Congregatione sive ab Abbate Generali & Hegumenis electorum: necnon Monachorum ad Monasteria, quæ idem Abbas generalis designaverit, mittendorum. II. Constitutiones, si quæ fuerint a Congregatione sancitæ. III. Recitentur nomina Monachorum omnium ab ultima Congregatione defunctorum, ut pro iis omnibus una Missa solemnis celebretur. IV. Recenseantur etiam nomina insigniorum Benefactorum, simulque omnes moneantur, ut pro iis Sacerdotes quidem unam Missam celebrent, Laici vero dicant quinquaginta Pater noster & Ave Maria. V. Abbas generalis faciat absolutionem generalem: & sic Congregationem dimittat.

13. Dimissa Congregatione Generali, una cum Hegumenis faciat Congregationem Hegumenorum; & primo quidem eligantur Abbates Provinciarum, & Monasteriorum, singulisque Patentes literæ tradantur, ut ad officia sua abeant.

14. Forma literarum Congregationis Monachorum, cum mittunt ad Congregationem Generalem unà cum Abbate Monasterii, seu Provinciæ, Socium ab ipsis electum.

Reverendissimi PP. Notum facimus vobis, Congregationem nostram, habitam in Monasterio N. die N. mense N. anno N. communi consilio elegisse Reverendissimum Patrem N., ut nomine totius Monasterii vel Provinciæ, una cum nostro Abbate ad Congregationem Generalem accedat. Quo circa tradimus ei potestatem agendi pro Nobis in Congregatione Generali omnia & singula, quæ facere possemus, si præsentes essemus, ratum gratumque habituri, quidquid in eadem Congregatione factum fuerit. Datum in Monasterio N. anno N. mense N. Sigillum ✠ Monasterii. Et subscribent omnes juxta ordinem suum.

15. Forma literarum Abbatis Provinciæ vel Monasterii, cum mittit Vicarium vel Procuratorem ad Congregationem Generalem.

Reverendissimi Patres. Notum facio vobis, me, ob causam N. impeditum, elegisse Reverendum Patrem N., ut tamquam meus Vicarius & Procurator ad Congregationem generalem accedat, eique sigillum & rationes officii mei tradidisse; necnon facultatem in Congregatione generali omnia & singula agendi, quæ ego facere possem, si præsens essem: ratum gratumque habiturus, quidquid in eadem Congregatione factum fuerit. Datum in Monasterio N. anno N. mense N. die N. Sigillum ✠ Officii N. Abbas Provinciæ vel Monasterii N.

CAP. II.

De Electione Abbatis Generalis, & Hegumenorum.

1. Ante electionem legantur Constitutiones de requisitis eligendorum, deque eorum officio.

Requisita, ut quis in Abb. Gen. aut Hegumenum eligi queat.

2. Nemo potest in Abbatem Generalem aut Hegumenum eligi, nisi compleverit annum ætatis trigesimum: & annum in nostro Ordine, octavum quidem Abbas generalis, sextum vero Hegumenus.

Forma electionis.

3. Electio nullo modo fiat per absentium, sed præsentium dumtaxat suffragia; eaque secreta sint, non publicatis eligentium nominibus.

4. In loco pro electione deputato Ædituus Aram maximam, ubi Venerabile Eucharistiæ Sacramentum in Ciborio conditum prostabit, solemniori, quam in primo triduo Congregationis, ritu instruat. Super Altari ante Ciborium alta Crux collocetur, sex hinc inde accensis candelis. A dextris Crucis Evangeliorum Codex pretioso velo coopertus: A sinistris vero Imago, sive Reliquiæ Sancti Patris nostri Antonii, & Codex Regulæ cum Constitutionibus: Infra Altare ad latus dexterum ponatur mensa, juxta quam assidebit Scriba seu Secretarius, qui, data servandi secreti fide, solus ex Patribus non vocalibus in Congregationem introducetur: Super mensam vas seu arcula collocetur, in quam ab Electoribus Schedulæ mittendæ erunt: Sic autem fabricetur, ut demissæ e superiori orificio Schedulæ dilabi aut extrahi nequeant, donec functione peracta, legitime a Cognitoribus suffragiorum referetur: Alterum præterea vas intra cancellos Altaris præparetur aqua oppletum, in quod Schedulæ prædictæ statim projiciantur.

5. Habeatur sermo paræneticus ad Electores per semihoram de eligendo digniori Abbate Generali, dignioribusque Hegumenis: deque votorum renovatione præmittenda ab omnibus.

6. Absoluta paræneſi, Abbas Generalis, & quatuor Hegumeni hinc inde ad dexteram lævamque ipsius, ante partem mediam in genua procident: & pone hos Provinciarum Monasteriorumque Abbates: deinde reliqui Monachi secundum antiquitatem propriæ professionis: postremo Scriba seu Secretarius, & Æditnus, & ad portam Janitor.

7. Sequatur Votorum renovatio, Abbate generali & Hegumenis præeuntibus, deinde reliquis simul prosequentibus de verbo ad verbum & cum pausa, ut supra Part. 2. Cap. 11.

8. Abbas Generalis absoluta Votorum renovatione, Beatissimæ Virginis Mariæ Litanias cum cantu inchoabit: quibus finitis, Fratres admoneat, ut præmisso contritionis actu intentionem pariter rectam habere studeant, simulque omnes domi-

dominicam orationem recitent, & Sanctissimæ Trinitatis opem, necnon Deiparæ, & Sancti Antonii intercessionem implorent. Mox assurgit ipse, & Fratribus in genua adhuc provolutis generalem absolutionem pronunciat: Post universi e Templo egressi, ad ferenda suffragia accedant, si alibi electio facienda est; Si verò in eodem Templo, Ædituo foras egresso, porta clauditur, quam Janitor ab exteriori parte observabit.

De resignatione Officiorum.

9. Antequam ad novi Abbatis Generalis electionem procedatur, debet is, cujus officium expirat, sigillum & officium in manibus Hegumenorum resignare ac deponere, in hæc verba:

Reverendi Patres; In manibus vestris resigno ac depono officium Abbatis generalis, quod mihi indigno Congregatio generalis commisit; simulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commissis.

Hoc idem facere debet unusquisque Hegumenus coram electo Abbate generali, cum ad successoris sui electionem procedendum est, dicens:

Reverendissime Pater; In manibus vestris resigno ac depono officium Hegumeni, quod mihi indigno commissum est, simulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commissis.

Facta tamen resignatione, in suo loco & ordine tamdiu stabit, donec successor declaretur.

Si per obitum, aut promotionem Abbatis generalis, aut aliquod legitimum ejus impedimentum, electus fuerit Vicarius generalis, hic etiam ante electionem novi Abbatis generalis resignabit officium in hæc verba:

Rev. Patres; In manibus vestris resigno & depono officium Vicarii Generalis, quod mihi indigno commissum est &c. Idem dicendum de Vicario Hegumeni.

Suffragiorum ordo.

10. Suffragiorum ordo est: Primus Abbas generalis, ad mensam accedens, suum suffragium in schedula scribat, nomine tantum electi expresso, hoc modo: Eligo Reverendum Patrem N. in Abbatem generalem nostri Ordinis. Tum schedulam propriis manibus complicet, atque in præparatam arcam injiciat. Sequantur ordinatim singuli Hegumeni: postea Abbates Provinciarum & Monasteriorum, postremo reliqui Patres Vocales, habita semper ratione antiquitatis professionis.

Si quis Patrum indigeat opera scribæ, hic suggestum ab illo nomen scribat in schedula, eamque plicatam ipsi reddat, in prædictam arcam ab eodem propria manu statim demittendam.

11. Post lata suffragia in locum suum unusquisque regrediatur; loca autem extra cancellos Altaris disposita erunt. Tum vero Abbas generalis solus cum quatuor Hegumenis, & duobus, a Patrum cœtu ad cognoscenda suffragia electis, Sanctuarium ingressus, schedulas ex arca extrahat, mox numeret; & si Patrum numerum superent, aut minime æquent, electio non constabit, nec aperiendæ erunt schedulæ, sed continuo in vas aqua oppletum immittantur, & nova electio fiat. Si verò suffragiorum numerus bene constet, tunc Abbas generalis singulas schedulas coram Hegumenis, & duobus suffragiorum Cognitoribus aperiat, nomenque electi altiori voce pronunciet, ut Monachi in Templo stantes audiant, & illud a Secretario in charta notetur.

De Scrutinio.

12. Si pars suffragiorum supra dimidium Vocalium major convenite in electione reperiatur, ea censetur facta; Sin autem in duas personas suffragia dividantur, his a ferendo suffragio exclusis, iteretur scrutinium. Si rursus æqualis pro utroque suffragiorum numerus constiterit, præferendus prior tempore professionis; Sin autem professionis tempore æquales fuerint, ætas attendenda, & senior juniori præeligatur.

13. Si vero suffragia in diversas personas distrahantur, itaut in neminem major Congregationis pars conveniat, secundo ac tertio scrutinium repetatur. Quod si etiam tunc nemo habeat majorem suffragiorum partem, contingat autem duos vel tres habere plura suffragia, ita ut singuli quartam saltem partem suffragiorum obtineant, per Abbatem generalem promulgentur his verbis.

Reverendus Pater NN. & Rev. Pater NN. habent plura suffragia, quam reliqui;

Ex his igitur potestis unum eligere in Abbatem generalem totius Ordinis.

Tum illis, qui nominati sunt, exclusis, Vocales reliqui ad electionem modo supradicto procedant, unum ex nominatis eligentes, in quem major pars suffragiorum convenerit.

Publicatio Electi.

14. Finito Scrutinio, electus Abbas Generalis promulgetur a suo Prædecessore, vel si ipse in officio confirmatus fuerit, a primo Hegumenorum, his verbis:

Reverendi Patres: Facta suffragiorum collatione, invenimus, majorem partem Congregationis nostræ convenire in electione Rev. Patris NN. Ideo nomine totius Congregationis nostræ, & potestate per vos omnes mihi concessa, pronuncio & declaro Rev. Patrem NN. electum fuisse, & esse nostrum omnium totiusque Ordinis Nostri Abbatem Generalem.

15. Facta electionis proclamatione, primus Hegumenus, aut dignior inter Vocales, intonat Psalmum xix. reliquis alternatim prosequentibus: Exaudiat te Dominus in die tribulationis: Protegat te nomen Dei Jacob &c.

De sequentibus electionem.

Interea Hegumeni ducunt Electum ad sedem, ad cornu sinistrum Altaris paratam, qui osculatur primum Altare, deinde sedet. Tum a digniori traditur ei liber Regulæ & Constitutionum, ac sigillum officii: qui, retinens sigillum, tradit uni ex Vocalibus, ut legat Caput III. Partis III., quod est de præeminentia & officio Abbatis Generalis. Interim Fratres singuli juxta ordinem suum, ad eum accedentes, genibus flexis manus ejus osculantur. Ipse vero tamdiu in loco suo sedebit, donec Hegumeni quatuor eligantur: nec e sede sua recedit, nisi cum suffragium proprium scripturus est, & in arcam missurus, & suffragia Monachorum, ut supra, cogniturus, electumque proclamaturus: quo statim proclamato ad sedem suam redibit.

16. Si Electus absens fuerit, postquam proclamata est illius electio, cantatur Psalmus xix. ut supra; Quo finito, statim proceditur ad electionem Hegumenorum, quorum primus vices Abbatis generalis geret, donec Abbas ipse Generalis aderit. Quod si adesse possit, antequam Congregatio generalis absolvatur, tunc enthronismus ejus modo supradicto fiat.

Electi offic. nequeant recusare.

17. Neque Abbati generali, neque Hegumenis fas est electionem suam recusare, aut officium abdicare. Si vero contigerit eos, ex legitima causa ab officii executione impediri, in Congregatione Hegumenorum potest Vicarius eis substitui, ut dictum est Part. 3. Cap. 4.

De electione Hegumenorum.

18. Absoluta Abbatis generalis electione, continuo ad electionem quatuor Hegumenorum juxta prædictum ordinem procedent, etiamsi electus Generalis absens fuerit.

Primum Hegumenus in manibus Abbatis generalis, vel, eo absente, in manibus dignioris ex Vocalibus, resignet sigillum & officium, ut supra; Mox suffragia feruntur, & si duo vel tres plura suffragia habere reperiuntur, itaut quartam saltem partem singuli obtineant, Abbas generalis, recens electus, vel, eo absente, dignior ex Vocalibus (exclusis iis, qui nominantur) dicat ad cœtum Monachorum:

RR. PP. NN. & NN. habent plura suffragia, quam reliqui; Ex his igitur potestis eligere unum in Hegumenum.

Finito

Finito ſcrutinio, electus Hegumenus promulgatur ab Abbate generali, aut eo abſente, a digniori ex Vocalibus, in hæc verba:

Reverendi Patres; Facta ſuffragiorum collatione, invenimus majorem partem Congregationis noſtræ convenire in electione Rev. Patris N. Ideo nomine totius Congregationis noſtræ, & poteſtate a vobis mihi conceſſa, pronuncio & declaro Rev. Patrem N. electum fuiſſe, & eſſe Hegumenum.

Addat in fine primum, ſecundum, tertium, vel quartum, juxta uniuſcujuſque Hegumeni locum.

Hegumenus electus Abbati Generali genuflectat, ejuſque manum deoſculatus, ad dexteram ipſius vel ſiniſtram juxta ordinem ſuum ſtabit. Abbas vero generalis illum ad oſculum admittet, eique ſigillum officii tradet. Tum Fratres juxta ordinem ſuum, facta prius Altari, deinde Abbati Generali & Hegumenis antea electis, aut in officio confirmatis, reverentia, coram Hegumeno recens electo genuflectentes, manum ejus oſculantur. Hegumeni vero antea, ut ſupra, electi, collegam ſuum poſt ipſos electum ad pacis oſculum admittant. Si Hegumenus Sacerdos non fuerit, ſola pacis apprecatione, omiſſa genuflexione, honorabitur.

19. Penes Congregationem generalem eſt, Abbatem generalem confirmare, vel novum eligere: Hegumenorum pariter poteſtatem prorogare aut abrogare, ſive quoſdam confirmare, & alios de novo eligere. Nam, omnes ſimul eodemque tempore mutare, minus expedire videtur: ut nimirum novus Hegumenus a veterano rudimenta novi officii capiat. Si vero attentis circumſtantiis, ſecus agendum Electoribus in Domino viſum fuerit, ad omnium etiam Hegumenorum depoſitionem tuto procedent.

20. Secretarius Congregationis tam Generalis Abbatis quam Hegumenorum electionem in Acta referat, quæ, ſubſcriptionibus omnium Vocalium firmata, in Archivio aſſerventur.

Abſoluta quatuor Hegumenorum electione, Divinæ Majeſtati gratiæ agendæ ſunt. Quo circa Abbas generalis cum Hegumenis & omnibus Patribus Vocalibus ante portam mediam Altaris procidat in genua, primus ipſe, deinde quatuor Hegumeni, mox reliqui juxta ordinem ſuum. Tum incipiat Pſalmum 148. reliquis hunc & duos ſequentes Pſalmos alternatim canentibus.

Laudate Dominum de Cœlis: laudate eum in excelſis &c.

Quibus finitis, aſſurgens Abbas Generalis, ſtanſque in porta media, converſus ad Altare Fratribus genuflexis, ſequentem Precationem recitabit:

Gratias agimus tibi Deus noſter, Trinitas Sanctiſſima, Pater, & Fili, & Spiritus Sancte; Quoniam, ſicut ad tuum nos peculiarem famulatum aſſumpſiſti, atque in ſanctis Tabernaculis tuis collocaſti, fratreſque in ſpiritu conjunctos effeciſti, & conſtituiſti in Monte Sion, qui eſt religioſus ſtatus, ponens pacem fines ſuos, muroque circumdatus obedientiæ caſtitatis & voluntariæ paupertatis, quo ſpectaculum fieremus Angelis & hominibus: ita hodie Gratia tua innovaſti vinculum, quo jungimur dilectioni tuæ, noſque in hierarchias & choros in ſimilitudinem Angelorum diſtinxiſti ad officia miniſterii tui in Paradiſo domus tuæ, quem plantaſti nobis, & in quo nos collocaſti, ut ex eodem fructus vitæ perfectæ colligeres, noſque illum operaremur, beneplacitum tuum perficentes, & divinæ Voluntati tuæ obſequentes; & nunc Domine Deus tuere nos, & cuſtodi vineam iſtam, quam plantaſti dextera tua, & domum tuam ædifica, quam virtute tua fundaſti: quia niſi tu Domine ædificaveris Domum, fruſtra vigilant, qui cuſtodiunt eam. Da Domine aſſiſtricem ſedium tuarum Sapientiam iis, quos ad miniſterium Domus tuæ elegiſti. Benefac nobis, & corda noſtra ſanctifica, menteſque noſtras in obſequio confirma: intercedentibus Sancta Dei Genitrice Virgine Maria, & Beatiſſimo Patre noſtro Sancto Antonio Magno, & omnibus Sanctis.

Fratres: Amen.

Deinde Abbas Generalis, facta Altari reverentia, ad eos adhuc genuflexos converſus, facit abſolutionem generalem in hæc verba:

Deus miſereatur veſtri, & dimittat debita veſtra, & tribuat vobis abſolutionem & remiſſionem, omnium peccatorum veſtrorum in Nomine ✠ Patris & ✠ Filii & ✠ Spiritus Sancti.

Fratres: Amen. Et ſurgant, ejuſque manum ordinatim oſculantur: & ad ſuas ſinguli Cellas ſecedunt.

CAP. III.

De Congregatione Hegumenorum, & electione Abbatum Provinciæ, vel Monaſterii.

1. Congregatio Hegumenorum de ſemeſtri in ſemeſtrem ab Abbate generali, & quatuor Hegumenis celebretur, & quoties de rebus agendum eſt aut valde urgentibus, aut poteſtatem ejuſdem Congregationis exigentibus. Tempus Congregat. Hegumenorum:

2. Penes Abbatem Generalem eſt, illam indicere, eique præſidere. Si vero ipſe mortuus fuerit, aut promotus, aut de ipſius cauſa & reatu conſultandum ſit, tunc ad omnes ſimul Hegumenos ſpectabit illam indicere, & prior in Ordine præſidebit, tamquam Vicarius Abbatis Generalis, ut ſupra dictum eſt. A quo indicenda:

3. Per ſeptem dies ea durabit, ſingulis autem diebus, præmiſſa Oratione Dominica, & Litaniis Beatiſſimæ Virginis coram Altari ab Æditui parato, Janitore portam obſervante, & Secretario ad menſam aſſidente, necnon duobus Monachis ſuffragiorum cognitoribus, ſuffragia ferent, ut ſupra dictum eſt de Congregatione generali. Porro Secretarius, Æditus, Janitor, & duo Suffragiorum Cognitores, ab Abbate generali & Hegumenis præeligendi ſunt. Antequam vero prima Congregatio inchoetur, ſermo paræneticus fiat ab idoneo Monacho, quem Abbas Generalis deſignaverit. Quoto tempore durare debeat.

4. Si poſt Congregationem Generalem eligendi ſint Abbates Provinciarum, & Monaſteriorum: primo Congregationis die, ſedentibus in ordine ſuo Abbate generali & Hegumenis, accedunt Abbates, quorum officium expirat, vel eorum Vicarii, unus poſt alium, & genuflexi ſigillum & officium in manibus Abbatis Generalis & Hegumenorum reſignant & deponunt, in hæc verba: De electione Abb. Provinc. & Monaſterio.

Reverendiſſimi PP. In manibus veſtris reſigno & depono officium Abbatis Provinciæ N. vel Monaſterii N. quod mihi indigno commiſſum fuit, ſimulque veniam peto de omnibus culpis, a me in eo commiſſis.

Si Vicarius fuerit, aut Procurator, dicat:

Reverendiſſimi Patres; Nomine ac vice R. Patris N. in manibus veſtris reſigno & depono officium Abbatis Provinciæ N., vel Monaſterii N. quod ipſi commiſſum fuit, ſimulque veniam peto de omnibus culpis, ab ipſo in eodem officio commiſſis.

Facta reſignatione, unuſquiſque extra Congregationem recedet; & clauſo oſtio, legat Secretarius coram Abbate Generali & Hegumenis exceſſus vel defectus, ſi quos dicti Abbates in ſuo officio commiſerint; oblatas adverſus eos Subditorum Monachorum accuſationes; & ſimilia, quæ in ultimo triduo Congregationis Generalis examinata ſunt, & in Acta relata, ut

Cap. 1. hujus partis num. 11. dictum est. Mox Generalis & Hegumeni de iis deliberent; & si quid in Regulam, Constitutiones, consuetudines, vel Monachos peccasse deprehensi fuerint, vocentur sigillatim, introducantur ad Congregationem, ibique reprehendantur, & digna malefactis pœnitentia mulctentur: aliàs omnes simul introducantur, & genuflexi benedicantur ab Abbate generali, & absolvantur, iis verbis:

Deus misereatur vestri &c. ut Cap. superiori circa finem.

Tum extra Congregationem dimittantur, & Abbas generalis cum Hegumenis per suffragia secreta eligat Abbates Provinciarum & Monasteriorum eodem modo, quo supra de electione Generalis & Hegumenorum dictum est.

Suffragium in schedula scribatur sic: Eligo Rev. Patrem N. in Abbatem Provinciæ N. vel Monasterii N.

De extrahendis suffragiis.

Extrahuntur autem suffragia a duobus Monachis eorum cognitoribus, & scribuntur in carta a Secretario; Et unus ex illis duobus, professione antiquior, nomen electi altiori voce pronunciat, ut Generalis & Hegumeni audiant: & qui plura suffragia habuerit, ille Abbas erit, quem proinde Generalis proclamabit in hæc verba:

Nomine Congregationis nostræ pronuncio & declaro Rev. Patrem N. Abbatem Provinciæ, vel Monasterii N.

Finito scrutinio omnes electi Abbates, qui in eo Monasterio præsentes fuerint, vocantur a Congregatione; & cum introducti fuerint, genua flectunt coram Abbate Generali & Hegumenis, manumque eorum deosculantur, & invicem ab his ad osculum pacis admittuntur. Abbas autem Generalis tradat unicuique eorum sigillum officii sui, deinde omnibus præter Hegumenos genuflexis impertitur benedictionem, dicens:

Benedicat vos Omnipotens Deus Pater ✠ & Filius ✠ & Spiritus ✠ Sanctus.

Fratres: Amen; Et procedunt unusquisque ad Cellam suam.

Abbas Generalis & Hegumeni tradunt singulis patentes literas tenoris sequentis:

Venerabilibus Fratribus Ordinis S. Patris nostri Antonii, Congregationis de Monte Libano, Provinciæ N. vel Monasterii N. salutem in Domino, & benedictionem.

Notum facimus vobis, Fratres, Congregationem Hegumenorum, habitam die N. mense N. anno N. communi consilio elegisse Reverendum Patrem N. in Abbatem vestrum proprium & peculiarem, qui carne & spiritu vos gubernet juxta nostras consuetudines, Constitutiones & Regulam. Quo circa mandamus vobis in virtute sanctæ obedientiæ, ut eidem secundum nostræ Libaniticæ Congregationis Regulam pareatis, eumque Abbatem seu Patrem nostrum appelletis, ipsique veluti legitimo Præposito vestro debitam obedientiam, honorem, atque reverentiam exhibeatis. Si quis illi subesse noluerit, noverit se suorum votorum transgressorem fore. Benedictio sit super obedientes. Datum in Monasterio N. die N. mense N. anno N. Congregatio Hegumenorum. Sigillum ✠ Generalis & Hegumenorum.

Cum dictæ literæ ad Monasterium venerint, unus ex Fratribus, reliquis audientibus, in Ecclesia vel in Refectorio Abbate electo præsente, illas legat: finitaque lectione, continuo Abbati electo vel confirmato omnes genuflectant; Abbas vero iis benedicat, dicens: Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater, & Filius ✠, & Spiritus Sanctus.

Et respondent: Amen; Et surgunt, ejusque manum osculantur. Abbas suæ electionis patentes literas apud se custodiat: cumque statuto tempore exauctoratus vel confirmatus fuerit, Abbati generali illas restituet. Secretarius autem Monasterii eas de verbo ad verbum describat, & in Archivio reponat. Sequentibus sex diebus in Congregatione Hegumenorum de rebus, ad universum Ordinem spectantibus, agetur.

5. Si vero Congregatio Hegumenorum non post Congregationem generalem, sed præstitutis temporibus suis fiat, primo die de gravioribus negotiis agendum erit, postmodum reliqua definiantur.

6. Terminata Congregatione, describi curent a Secretario Acta omnia, electiones Officialium, & Constitutiones, si quæ factæ fuerint, sigilloque, & propria Generalis atque Hegumenorum subscriptione firmentur, & in Archivio reponantur. Quæ vero Monachis significanda sunt, ea per encyclicas literas, a Generali & Hegumenis subscriptas, significentur. Exemplum autem literarum omnium, quæ nomine Congregationis hujus mittentur, a Secretario ejusdem Congregationis descriptum maneat in libro Registrorum, qui in Congregatione generali tradatur novo Abbati Generali & novis Hegumenis, in Archivio reponendus.

CAP. IV.

De Congregatione Provinciæ, & Monasteriorum.

Congr. Provinciæ quolibet anno cogenda.

1. Congregatio Provinciæ unoquoque anno per triduum celebretur ab Abbate Provinciæ, & Abbatibus Monasteriorum subjectorum: Congregatio vero Monasteriorum fit quolibet mense per unum diem ab Abbate Monasterii & Monachis omnibus professis. Primam autem indicet Abbas Provinciæ, alteram Abbas Monasterii; & illa quidem uno saltem mense ante constitutum diem significari debebit, hæc vero tribus ante diebus.

2. Quo mense facienda erit Congregatio Provinciæ, præmittenda est opportuno tempore Congregatio uniuscujusque Monasterii, ut in promptu habeat Abbas, si quid ad eam Congregationem referendum fit. Similiter quo anno celebrabitur Congregatio generalis, opportune præmittatur Congregatio Provinciæ.

Qui debeant interesse.

3. Congregationi Provinciæ præter Abbates Monasteriorum, intererit Socius Abbatis uniuscujusque Monasterii a Congregatione Monachorum eligendus. Ejus autem Electio fieri debet tribus saltem diebus, antequam ad Congregationem Provinciæ procedatur, ut sufficiens tempus habeat ad sumendum informationem de statu Monasterii, deque querelis, & causis Monachorum. Idem dicendum de Socio Abbatum ad Congregationem generalem discessum. Omnia autem, quæ Socius Congregationi Generali vel Provinciali, nomine Monachorum præsentabit, debent esse sub sigillo Monasterii clausa; & ab iis subscripta.

4. In utraque Congregatione idem ordo servetur, de quo supra in Congregatione Hegumenorum dictum est num. 3. & 6. Secretarius autem, Æditüus, & Janitor ab Abbate eligantur; duo vero suffragiorum Cognitores a Monachis, ad Congregationem convocatis.

De quibus agendum rebus.

5. Agendum porro erit: Primo de rebus spiritualibus ad profectum Monachorum spectantibus, inquirendumque in mores uniuscujusque, si quid contra Regulam, Constitutiones, & consuetudines peccetur: Secundo de regimine Superiorum & subjectorum obedientia: Tertio de temporalibus Monasteriorum rebus.

6. Abbate ad Congregationem generalem eunte, aut Vicarium mittente, adhuc celebretur Congregatio Monachorum de mense in mensem, cui

cui ipse Abbas vel ejus Vicarius praeerit. Non tamen celebrari poterit Congregatio Provinciæ, nisi de anno in annum, & ipso Abbate præsente.

7. Si Abbas Monasterii decesserit, Vicarius mortem ejus tam Abbati Provinciæ quam Abbati Generali statim significabit; & interim Monasterium administrabit usque ad novi Abbatis electionem, & adventum. Quod si Vicarius in illo Monasterio non fuerit, tunc antiquior professione Vicarius erit, & inter æquales professione antiquior ætate præferatur, & Sacerdos non Sacerdoti. Mortuo autem Abbate Provinciæ, Abbas illius Monasterii, in quo residere solet, ad Abbatem Generalem literas scribat. Nemo tamen in ejus officio se immiscebit, donec Abbas Generalis in Congregatione Hegumenorum de Successore aut Vicario decreverit.

CAP. V.

De Congregatione Hebdomadali.

1. In qualibet hebdomada per omnia Monasteria feria sexta, aut alia die non impedita, debet fieri Congregatio omnium Monachorum.

2. Sedentibus omnibus, & Novitiis, si qui erunt, stantibus, Abbas seu Vicarius aliquid ex libris spiritualibus legat, vel legi faciat ad Monachos.

3. Deinde (Novitii foras dimissis) idem Abbas seu Vicarius faciat brevem exhortationem contra defectus in Monasterio occurrentes, nullam tamen personam nominando.

4. Absoluta exhortatione, Abbas stans, reliquis genuflexis, dicat:

Deus misereatur nostri, & dimittat debita nostra, & tribuat nobis absolutionem & veniam omnium peccatorum nostrorum, In Nomine Patris, & ✠ Filii, & Spiritus Sancti.

Fratres: Amen; Et surgunt, ejusque manum deosculantur, & ad suas unusquisque Cellas abeunt.

CAP. VI.

De Electione in communi.

Quibus non eo omittenda officia.

1. Ab Electione tam activa quam passiva in quolibet officio Ordinis nostri, donec cum eo fuerit dispensatum, specialiter arcetur omnis excommunicatus, suspensus, interdictus, irregularis, non professus, & qui non subest nostræ Congregationi, etiamsi fuerit Monachus professus Ordinis S. Patris nostri Antonii: Item, qui ab Ordine nostro apostataverit, & qui ab illo ad alium Ordinem, etiam cum licentia Superiorum, transivit, nec postea ad nostrum rediit: Item, qui habet impedimentum naturale, ut fatuus, delirus, lunaticus: Item, qui est notorie infamis ob publicum delictum, ut est homicidium, fornicatio, furtum, perjurium, ebrietas: Item subornator, qui prece, pretio, minis, vel quocumque alio modo induxerit eos, qui in Electione vocem activam habent, ut se ipsum vel Monachum aliquem determinatum eligant, singulatim eum nominando: Item, qui per se ipsum vel alium procurat sibi dignitatem aliquam extra Ordinem: Item, qui publice & scandalose Romano Pontifici, aut Patriarchæ vel Ordinario loci detraxerit, aut eorum canonicas sanctiones contempserit. Denique, qui Monachum notorie indignum sciens & prudens aliquando elegerit.

In impedimentis a quibus petenda dispensatio.

2. In iis impedimentis, quæ ex Jure canonico proveniunt, dispensatio petenda est a legitimo Superiore; qualis est Sanctissimus Romanus Pontifex, Reverendissimus Dominus Patriarcha, & Ordinarius loci Episcopus, respective. In aliis vero, quæ ex nostris Constitutionibus inducuntur, Abbas Generalis dispensare poterit, vel eo absente Congregatio Generalis.

3. Nemo eliget, aut eligere poterit in Abbatem Generalem, aut Hegumenum, sive in Abbatem Provinciæ, aut Monasterii, nisi triginta annos saltem inchoatos ætatis habeat; & nisi sex annos in Congregatione nostra compleverit, includendo annos probationis.

4. In Congregationibus Hegumenorum Provinciæ & Monasterii ii tantum vocem activam habent, quorum mentio ibi fit. Vocem vero passivam in Congregatione generali & Hegumenorum habere possunt omnes Monachi professi; In Congregatione vero Provinciæ & Monasteriorum ii tantum Monachi, qui sunt illius Provinciæ & Monasterii.

5. Nemo potest habere plures voces activas, etiamsi habeat plura in Ordine officia; sed unusquisque unam tantum vocem habeat.

6. Omnis Electio fiat per suffragia secreta.

7. Ante Electionem legantur Constitutiones de officio eligendorum, & de electione.

8. Si suffragia fuerint æqualia, aut in diversas personas ita distrahantur, ut in nullum major pars conveniat, id fiat, quod supra Cap. 2. n. 12. & 13. dictum est.

CAP. VII.

De Visitatione.

1. Abbas Generalis semel saltem in triennio visitet omnia Monasteria Ordinis: & Abbas Provinciæ semel quolibet anno Monasteria sibi subjecta, ut dictum est Part. 3. Cap. 3. num. 3. & Cap. 5. n. 2.

2. Si legitime fuerint impediti, substituent Vicarium Visitatorem, cui tempus & auctoritatem per suas literas definiant, eique Socium seu Secretarium adjungent. Nulli autem Vicario Visitatori credatur, nisi literas suæ delegationis antea exhibuerit coram Monachis, in Congregatione convocatis in eo Monasterio, quod visitandum erit; eam vero Monachorum Congregationem Abbas convocabit statim, atque ei exhibitæ fuerint literæ Abbatis Generalis, aut Hegumenorum, aut Abbatis Provinciæ. Si autem Abbas fuerit absens, aut obedire noluerit, tunc ipse Vicarius Visitator eam convocabit. Abbates legitimè impediti Vicarium Visitatorem debent eligere.

Forma literarum Vicarii Visitatoris.

Venerabilibus Fratribus Ordinis S. P. N. Antonii, Congregationis de Monte Libano, Provinciæ N., vel Monasterii N. salutem in Domino & benedictionem.

Notum facimus vobis, Fratres, nos elegisse Rev. Patrem N. in Vicarium nostrum, eique vices nostras commisisse, ut visitet vos & vestrum Monasterium in temporalibus & spiritualibus, & inquirat in omnia, ad vos dictumque Monasterium spectantia, juxta nostras consuetudines, Constitutiones, & Regulam, cum facultate decernendi, quæ decernenda esse, urgens necessitas compulerit, alia vero ad nos deferendi; Non tamen alium in locum suum substituendi; nec Visitationem in quolibet Monasterio ultra triduum prorogandi. Quocirca mandamus vobis in virtute sanctæ obedientiæ, ut Reverendissimum Patrem N. tamquam Vicarium Visitatorem a nobis deputatum recipiatis, eique debitam reverentiam & obedientiam juxta commissum ipsi officium exhibeatis. Si quis illi contradicere ausus fuerit, noverit, se suorum votorum transgressorem fore. Benedictio sit super obedientes. Datum in Monasterio N. die N. mense N. anno N.

Abbas Generalis, vel Hegumeni, vel Abbas Provinciæ N. Loco ✠ sigilli.

3. Lectis in Congregatione literis, statim omnes genuflectent, excepto Vicario Visitatore: deinde surgentes deducunt illum in Ecclesiam, a dextris Abbatis Monasterii procedentem.

Si Abbas Generalis, aut Abbas Provinciæ, personaliter ad visitandum Monasterium veniret,

convocata ab Abbate loci Monachorum Congregatione, significabit breviter, ut præparent se ad reddendam rationem, quam sequenti die exigere incipiet: Deinde procedet unà cum Abbate Monasterii & Monachis ad Ecclesiam, ut supra.

Qua methodo facienda Visitatio.

4. Ante Aram maximam omnibus ordinatim genuflexis, Abbas, seu Vicarius Visitator, item genuflexus, ad portam mediam orabit aliquantulum: deinde intonabit Psalmum 148. *Laudate Dominum de Cœlis &c.* quem unà cum duobus sequentibus Psalmis Monachi alternatim canent: & dicto *Gloria Patri*, surgit Abbas seu Vicarius Visitator, & facta ad Altare reverentia, conversus ad Monachos genuflexos facit absolutionem, dicens:

Deus misereatur vestri, & dimittat debita vestra, & tribuat vobis absolutionem & veniam omnium peccatorum vestrorum. In Nomine Patris ✠ & Filii ✠ & Spiritus Sancti.

Fratres: Amen.; Et surgunt, ejusque manum ordinatim osculantur: & abeunt in Cellas suas.

5. Visitator primum locum tenebit cum Socio suo, qui Secretarii munus geret, etiam ante Abbatem Monasterii. Cum autem officio suo functus fuerit, ipse & Socius locum juxta dignitatem suam, vel antiquitatem professionis habebit.

6. Primo Visitationis die, cantatis Divinis Officiis, ac terminata per Abbatem loci, aut ejus Vicarium, Sacra Liturgia, antequam detur a Celebrante benedictio, omnibus Monachis ordinatim genuflexis, Visitator diligenter visitabit totam Ecclesiam; ac primum Aram maximam, ubi repositum est Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum: deinde reliqua, si quæ erunt, Altaria; an omnia munda sint, & decenter ornata & composita; qua Visitatione absoluta, reversus ad portam mediam, & facta Altari reverentia, dat benedictionem, dicens:

Benedicat vos Omnipotens Deus, Pater ✠ & Filius ✠ & Spiritus ✠ Sanctus.

Fratres: Amen.

Visitator prosequitur hanc admonitionem: Auctoritate Dei, totiusque Ordinis nostri, præcipio vobis in virtute sanctæ obedientiæ, ut cum unusquisque vestrum de omnibus & singulis personis ac rebus, ad hoc Monasterium spectantibus, interrogatus fuerit, debeat secundum conscientiam pure & veraciter revelare, secluso omni odio, favore & affectu: nec ullus vestrum extra Monasterium discedere præsumat sine expressa nostra licentia.

Tum surgunt Fratres, & vadant in Cellas suas. Visitator, deposita stola, in Sacristiam vadit cum Socio, Abbate Monasterii, & Præfecto Ecclesiæ seu Sacrista; eamque diligenter visitat, considerando, an munda & composita sint vasa Sacra, vestes, libri, & omnia utensilia.

Deinde procedit Visitator cum Socio, & Abbate loci ad Cellam ipsius Abbatis, qui: Primò offert Visitatori scripta nomina & officia singulorum Monachorum, & personarum, etiam sæcularium, qui Monasterio inserviunt: Secundò, librum Regulæ & Constitutionum Ordinis: Tertiò, librum secretorum, quæ alii Visitatores ei Monasterio reliquerunt; Quartò, libros proventuum & expensarum Monasterii & Ecclesiæ. Quibus peractis Visitator ad Cellam sibi destinatam, per ipsum Abbatem loci, aut Monachum ab eo designatum, advocabit singulos Monachos, & inquisitionem inchoabit a Junioribus, & definet in ipsum Abbatem, qui de singulis ipsi reddet rationem. Quæ autem a singulis Monachis referuntur, per Socium & Secretarium Visitationis in charta notabuntur, in quorum fine unusquisque nomen suum subscribat, vel, si scribere nescierit, ipse Secretarius ejus nomen subscribat de ipsius mandato.

7. Postridie Visitator cum Secretario lustrabit: Primò, Cellas omnium Fratrum: Secundò, alias Monasterii mansiones, ut Scholam, Bibliothecam, Hospitium, Infirmariam, Vestiariam, Cellarium, Coquinam, & Refectorium, præsentibus Abbate loci, eoque Monacho, qui Cellæ illius curam habebit.

8. Tertiò, & postremo die, convocata totius Monasterii Congregatione in locum ad id paratum, Visitator brevem adhortationem faciet ad procurandam Regulæ & Constitutionum observantiam, & legi faciat per Secretarium monita relicta Monasterio: moneatque omnes & singulos, ut se ad pœnitentiam negligentiarum faciendam disponant: Tum, genuflexis omnibus coram Visitatore, culpas suas dicant ordinatim, incipiendo ab Abbate loci usque ad Juniorem Monachum, & veniam petant a Visitatore, qui singulis cum discretione & charitate pœnam injungat salutarem; mox faciat absolutionem dicens:

Deus misereatur vestri &c. ut supra nu. 4. atque ita cum osculo pacis dimittat Congregationem.

9. Si ipse Generalis, aut Abbas Provinciæ, Visitationem facit, utatur auctoritate sua in correctione Abbatis & Monachorum.

Vicarii Visitatoris, quæ sint facultates.

Si vero fuerit Vicarius, ad substituentem omnia referat; Non tamen Abbatem loci deponere, aut ab officio suspendere poterit, nisi specialem facultatem habuerit a Congregatione Hegumenorum. Quod si necessitas requirat, ut Monachum de illo Monasterio in aliud transferat, id auctoritate sua facere poterit, si Generalis fuerit, aut Abbas Provinciæ.

Si vero delegatus fuerit, consentiente Abbate loci, in quo est, & Abbate Monasterii, ad quod transferendus est Monachus, id faciet; illis autem dissentientibus rem ad Delegantem referet.

10. Hæc fere sunt, de quibus Visitator inquirere debet:

De quibus Visitator debeat inquirere.

An singuli debitam Abbati obedientiam exhibeant;

An Abbas officio suo erga omnes æqualiter utatur;

An inter omnes & singulos pax & concordia servetur;

An sit aliquis proprietarius in Monasterio, vel scandalosus, ebriosus, otiosus, assuetus jurare, vel turpia loqui, notatus de suspecta familiaritate intra vel extra Monasterium, cum scandalo alium non alloquens, rixosus, contumeliosus;

An ab omnibus observetur Regula & Constitutiones quoad Divinum Officium, Confessionem, Communionem, Orationem mentalem, Jejunium, Refectorium, Silentium, aliaque Communitatis officia, & quomodo ritus & cœremoniæ Ecclesiasticæ observentur;

An aliquid desit, vel superfluum sit in victu, potu, vestitu: & quomodo tractentur ab Abbate tam Monachi sani quam infirmi, & hospites;

Quomodo Monachi Juniores instruantur: & qui sint mores sæcularium, qui sunt in Monasterio cœnobii.

11. Acta omnia a Secretario excepta, sigilloque munita, in Archivium Ordinis inferat; & si Vicarius sive Delegatus fuerit, ad Abbatem Generalem, vel Provinciæ referat.

12. Omnem operam adhibeat, ut pacem & concordiam in Monasterio relinquat.

PARS QUINTA.

CAP. I.

De Processu judiciali.

Cum Monachorum causæ a Superioribus eorum judicandæ sint, communis ordo judiciorum servetur.

1. Judex Secretarium præsentem habeat, ab ipso

aut

aut a majori Superiore eligendum, qui examini adsit, & dicta examinandorum excipiat, & sententiam scribat.

2. Judicium introducendum erit vel per accusationem, vel per denunciationem, vel per diffamationem.

In omnibus Judiciis examinandæ accusatoris qualitates.

Si per accusationem Processus inchoetur, certus esse debet accusator, & capita accusationis porrectæ sua manu subscribat. Ante omnia autem examinandus accusator: an sit integræ famæ: an moveatur aliquo odio, aut alio pravo affectu: an quæ proponit, habeant aliqua adminicula vel indicia veritatis, puta, quia accusatus aliàs in eodem genere peccati deliquerit, aut alio modò ejus fama & existimatio laboret. Hæc autem exactius observanda sunt, quando accusatio procedit contra Abbates; Isti enim falsis delationibus & querelis maxime obnoxii sunt; & rursus cum regiminis columina sint, non facile neque ex levibus delationibus in periculum existimationis & famæ vocandi sunt.

Si per denunciationem procedatur, denunciator similiter certus sit, & subscribere se debet denunciationis capitibus, sicut accusator; etsi ipse non teneatur processum prosequi, & objectæ probare.

Si autem per diffamationem procedatur, examinandum primo, an fama aut diffamatio a probis & honestis viris ortum habeat; eaque diffamatio non semel, sed sæpius ad aures Superiorum pervenerit.

De Testium examine.

3. Post accusationem seu denunciationem seu diffamationem, Judex ad Testium examinationem deveniat, a quibus exhibito de veritate dicenda juramento, vel facto iis de veritate dicenda in virtute Sanctæ Obedientiæ præcepto: Primò, si sint extranei, generaliter interrogabit super eorum qualitatibus: Deinde super prædictis capitibus accusationis; annotetque diem, mensem, ac annum, quo singuli Testes fuerint examinati, & quæcumque deposuerint: Demum curabit, ut iidem Testes manu propria subscribant suas depositiones; &, si ipsi literas ignorant apponant sua manu figuram Crucis, & alius ex ipsorum mandato subscribat eorumdem nomina, annotando se illorum jussu subscripsisse.

4. His peractis, Judex accusatum seu denunciatum vel diffamatum citabit, eumque examinabit super prædictis, non semel, sed bis vel ter, cum intervallo tamen, ut si contradictoria dixerit, possit ex sua confessione redargui; Et, si opus fuerit, ad reum convincendum, eumque ad veritatem dicendam inducendum, poterunt coram eo produci Testes, qui ipsum convincant.

Reo communicandæ Testium depositiones.

5. Finito examine, dandum erit ipsi reo exemplar depositionum Testium examinatorum sine eorum nominibus cum termino competenti ad faciendas suas defensiones; &, si delicta sibi objecta non diluat, eaque sint probata sufficienter vel per rei confessionem, aut per Testes reus fuerit convictus, poterit prævia citatione ad sententiam devenire, & reus in pœna, ejus delicto debita, condemnari. Si vero diluerit legitime, erit absolvendus aut declarandus innocens. Si autem de ejus innocentia non plene constiterit, debet absolvi nihilominus, apposita clausula, ex hactenus deductis, quia innocentia Rei non fuit plene probata.

6. Si Abbas Generalis aut Hegumeni, vel Abbas Provinciæ, commiserint alicui, ut causam examinet, & judicium ferat; is debet: Primò, terminos facultatis suæ non excedere, sed intra eos se continere; nimirum si examen tantummodo ipsi commissum fuerit, non debet sententiam ferre: Secundò, confectum ut supra processum judicialem, propriaque manu subscriptum, & sigillo Monasterii signatum, transmittat ad Superiorem.

7. Monachi omnes curare debent: Primò, ut delinquentem charitative moneant juxta sanctum Evangelium, antequam accusetur vel denuncietur: Secundò, ut quantum fieri potest, evitent formam judicii, multoque magis exceptiones, quæ dari solent, vel possunt contra solemnitatem juris in processu facto, & sententia lata; Nam Institutum Monasticum, quod assumpsere, docet eos, non contendere judicio, sed propriæ voluntati renunciare, pœnitentiam agere, & pro Domino pati.

8. Non debet in re levi, vel ex mera suspicione fieri accusatio aut denunciatio; sed in delicto gravi & certo vel quasi certo. Item ab accusatione excluduntur ebriosi, detractores, iracundi, aut similibus vitiis laborantes, qui prius frequenter moniti, emendati non fuerint: Et qui voce activa & passiva privati sunt, iidem non debent a Judice ad testimonium admitti, bene tamen ad informationem. Quando vero ex processu constiterit innocentia accusati, debet a Judice accusator in pœna talionis condemnari.

Voce activa, & passiva privati in Testes non admittendi.

9. Si delictum, de quo quis accusatur aut denunciatur vel inquiratur, non fuerit publicum, curare debet Judex, ne illud evulget; sed secretum servet, quantum fieri potest.

10. Qui pœnitentiam sponte facere recusaverit, compelli poterit per censuras. Quod si istas proterve spreverit, acriora remedia adhibeantur; semper tamen habito respectu circumstantiæ loci, temporis, & personæ.

CAP. II.

De Culpis & Pœnis.

Cum Constitutiones nostri Ordinis non obligent ad culpam, nisi propter contemptum & scandalum; sed solum obligent ad pœnam transgressoribus infligendam, ideo dicendum nunc est de pœnis, quæ ad correptionem culparum imponuntur.

Lenitas à Superioribus adhibenda.

1. In primis Superiores intelligant, sibi cum Fratribus agendum in spiritu lenitatis; nec, nisi causa attente perspecta, ad acriora remedia esse progrediendum. Quare plerumque præmittenda erit admonitio charitativa seu per se seu per alios; itaut subditus doceatur emendationem delictorum a Superiore quæri, non delinquentium ruinam.

2. Intelligant pariter subditi, eadem pia animi præparatione sibi suscipienda esse ista charitatis remedia, cum qua a Superiore illa applicari justum est credere: cum magno scilicet desiderio proprii profectus & emendationis; Neque dandum locum Diabolo, suggerenti futiles querelas adversus Superiores; aut secum ipsis, aut, quod omnino cavendum est, cum aliis, præsertim externis, etiamsi contingat pœnitentias injungi insontibus ex falsa, ut aliquando accidere necesse est, delatione & errore.

3. Præterea Superiores frequenter recogitent, se de suis subditis rationem Deo reddituros; Ac proinde diligenter serioque caveant, ne ex propria indulgentia & remissione regularis disciplina laxetur: Dum nimirum subditi, impunitatem sibi ex Superioris conniventia pollicentes, quodlibet audere paulatim assuescant. Quamobrem caute circumspecteque attendant, ne quis contra Constitutiones abusus quovis prætextu inducatur; Noverintque ex parvis transgressionibus magnam quandoque ruinam disciplinæ regulari imminere; Idque si ipsorum vitio contingat, gravissimæ ipsos noxæ reos fore.

4. In pœnis injungendis Superiores hæc præcipue observent:

Primum, ut aucta gravitate culpæ ex gravitate circumstantiarum, pœna pariter augeatur. Et in iis quidem Monasteriis, in quibus est frequen-

tior

tior Monachorum numerus, ad mensam communem ex schedula, a Superiore vel ejus Vicario scribenda, legatur culpa & pœna, indicato etiam nomine delinquentis ad communem ædificationem; nisi forte ipse reus eodem in loco ex sua devotione velit se ipsum simili modo accusare. Quod etiam Superior, cum id expedire in Domino judicaverit, injungere poterit.

Secundum, ut pœna gravior & gravissima non, nisi cum maturiori consilio Patrum Seniorum, ab Abbate infligatur; eaque in scriptis, & postquam de culpa constiterit per confessionem rei, vel per competentia testimonia; &, si id rei gravitas exposcat, Abbatis etiam Generalis sententia rogetur.

Tertium, ut Fratribus provectæ ætatis quoad aliquas pœnas, ætati minime convenientes, Abbas ita dispenset, ut alias simul magis congruentes injungat. In graviori vero & gravissima culpa taxatam in Constitutionibus pœnam nullatenus mutet, nisi causa commutandi sit legitime probata coram Abbate Generali.

Quartum, ut Abbas, dum alicujus culpam redarguit, aut pœnam ei injungit, caveat summopere, ne id ex ira aut odio aut vehementi animi perturbatione faciat; multoque minus, ne injuriosis verbis, aut contumeliis, sive imprecationibus reum excipiat. Quod si id fecerit, a Seniore Monasterii moneatur semel, bis, & tertio. Sique emendatus non fuerit, ad Abbatem Generalem deferatur, qui ei debitam culpæ pœnam omnino injungat.

De contumacibus.

5. Si quis ex Fratribus injunctam sibi pœnitentiam ex protervia, aut alia animi perturbatione subire detrectaverit, in Cella includi reum jubeat Abbas; & postea mittat ad eum Seniores Patres, qui illum moneant ad pœnitentiam, & inducant ad obedientiam, quam si fecerit, bene erit; si autem adhuc in contumacia perseveraverit, triduo illum includi in Cella jubebit, & pane tantum & aqua vesci. Idque, cum culpa, ob quam pœna injungitur, non sit gravior aut gravissima; Nam in eo casu augenda erit pœnitentia juxta qualitatem delicti, quemadmodum infra dicetur Cap. 14. num 1.

6. Cum culpæ aliæ sint leves, aliæ graves, graviores & gravissimæ; debet Abbas pœnitentias juxta culparum qualitatem injungere, ut infra præscribitur. Pœnas vero commutare, & pro gravibus leves injungere, aut vice versa pro levibus graves imponere, non poterit, sine consilio & Congregatione Monachorum. Quæ autem hic taxatæ non sunt pœnæ, cum consilio eorumdem Monachorum in Domino taxabit.

CAP. III.

De levi Culpa & Pœna.

Levium Culparum non est numerus; Ex his autem, quæ hic apponuntur, de cæteris judicari pronum erit.

Culpa levis, quæ sit.

Levis culpa est: Primo, si quis ad inchoationem Officii, vel Congregationis, vel Collationis spiritualis non adfuerit.

2. Si quis aliquid dixerit vel fecerit, unde Fratres offendantur.

3. Si quis quidpiam utensilium ex desidia fregerit, aut perdiderit, vel cibi potusve aliquid effuderit.

4. Si quis communi Refectioni non interfuerit.

5. Si quis constitutis horis Silentium fregerit.

6. Si quis pro victu, aut vestimentis, vel alia re murmuraverit.

7. Si quis eorum, qui communibus officiis deputati sunt, munus suum in re aliqua neglexerit.

8. Si quis potum vel cibum sine licentia sumpserit.

9. Si officio in tabula assignato defuerit.

10. Si quis in cæremoniis Missæ, Divinorumque Officiorum, minus decenter se gesserit, aut aliquid omiserit, vel de suo addiderit.

11. Si quis oculos vagos ad vanitatem direxerit.

12. Si quis strepitum in Cella vel Monasterio aut Ecclesia, sonitumque fecerit. Quicumque in præfatos & similes defectus inciderit, & de illis proclamatus fuerit, vel ipse se sponte proclamaverit, vel aliunde hoc ipsum constiterit: Abbas injungat peccanti unum Psalmum, vel aliquot orationes Dominicas, vel Psalmos, seu genuflexiones in Refectorio aut in Ecclesia juxta modum, quo excessit, & qualitatem Personæ.

Quæ pœna injungenda.

CAP. IV.

De gravi Culpa, & Pœna.

Gravem Culpam censemus: Primo, si quis Frater cum Fratre, vel externo, intus vel foris rixas habuerit. Si quis Fratri vel Sæculari contumeliam dixerit, vel minas & maledicta in eosdem protulerit.

Quæ sint culpæ graves.

2. Si quis inter Fratres discordiam, dicta unius alteri referendo, vel alio modo seminaverit.

3. Si quis jurare, mentiri, turpia vel scurrilia dicere, ad risum alios ineptis garritionibus provocare, silentium frangere cum offensione præsertim fraterna, in consuetudinem duxerit.

4. Si quis cum fœminis aut pueris colloquendo, attentis circumstantiis loci, temporis, & personarum, suspicionem aliquam vitii ingesserit, aut ingerere potuisse jure præsumptus fuerit.

5. Si quis dormierit sine Tunica & Cucullo.

6. Si quis exiverit sine Socio assignato, aut illum mutaverit, aut extra Monasterium reliquerit, vel solus sine licentia iverit: vel hora, qua in Monasterium redire debet, non redierit.

7. Si quis ex Cella egrediatur, & per Monasterium vagetur tempore dormitionis.

8. Si quis medicinam sumpserit, aut sanguinis minutionem fecerit, sine licentia.

9. Si quis culpam præteritam Fratri, pro qua satisfecit, improperaverit.

10. Si quis jejunium ab Ordine præscriptum fregerit.

11. Si quis Missam, Confessionem, Communionem, aut Officium Divinum in Choro sine licentia omiserit.

Pro supradictis, & similibus culpis injungantur jejunium, & strictum silentium per aliquod tempus: Genuflexiones & prostrationes tempore refectionis communis, aut in Ecclesia: Psalmi etiam & Orationes aliquot Dominicæ secundum discretionem Abbatis.

Et quæ pœnæ injungendæ.

CAP. V.

De graviori Culpa, & Pœna.

Gravior Culpa est: Primo, si quis jejunia Ecclesiæ violaverit.

Quæ culpæ graviores.

2. Si quis peccatum mortale manifeste commiserit contra præcepta Dei vel Ecclesiæ, præter casus infra recensendos, cum de gravissima Culpa sermo erit.

3. Si quis sciens & volens sententiam excommunicationis aut suspensionis incurrerit a jure vel ab homine latam, tam a Prælato Ecclesiastico quam a Superiore Religioso: exceptis item casibus, in quibus ob gravissimam Culpam excommunicatio vel suspensio infligitur.

4. Si quis sciens se esse excommunicatum, aut suspensum, ut supra, celebraverit, vel in suis Ordinibus ministraverit.

5. Si quis calumniam in Fratres struxerit, sive in judicio, sive privatim.

6. Si quis per fas aut nefas procuraverit, ut ipse

vel alter eximatur a poteftate Superioris tam Monafterii quam Provinciæ, aut Abbatis Generalis.

7. Si quis per contumaciam vel manifeftam rebellionem inobediens fuo Superiori fuerit, vel cum eo intus aut foris contenderit.

8. Si quis fecreta Congregationum, Generalis, Hegumenorum, Provinciæ, & Monafteriorum, aliis Monachis five Profeffis five Novitiis, vel etiam externis, temere revelaverit.

9. Si quis Decretis Congregationum antedictarum fefe oppofuerit, aut Superiori præcipienti aliquid in virtute fanctæ Obedientiæ contradixerit.

10. Si quis Prælato Ecclefiaftico aut Principi fæculari in eis, quæ ad illos fpectant, inobediens & contumax extiterit.

Et quæ pro his i fligendæ poenæ.

Pro hujufmodi & fimilibus Culpis injungantur jejunia: Item affignetur ultimus locus: Proftratio ante fores Templi vel Refectorii vel Chori, dum fratres intrant: Sejunctio aut fequeftratio a Fratribus, itaut nullus Fratrum audeat fe illi conjungere, vel aliquod ei mittere, nec vocetur ad aliquod officium in Ecclefia vel in Choro: Menfa ponetur eidem fequeftrata, ne cum aliis commifceatur: Demum privatio vocis activæ & paffivæ in ftricta forma ad aliquot annos injungatur. Ex prædictis autem pœnis Superior cum confilio Seniorum Patrum plura vel pauciora, longius vel brevius, juxta culpam Pœnitenti imponat.

CAP. VI.

De graviffima Culpa & Pœna.

Quæ culpa graviffima:

Graviffima Culpa eft: Primo, fi quis hærefim aut fchifma contra unam Sanctam Catholicam & Apoftolicam Ecclefiam fecutus fuerit, aut a Fide Chriftiana defecerit.

2. Si ab Ordine noftro poft profeffionem apoftataverit, dimiffo vel retento Habitu.

3. Si quis proprietarius fuerit in pecunia, libris, veftibus, aut re alia magni momenti, tam recipiendo, quam dando vel alienando.

4. Si quis graviter Fratrem, vel extraneum quemcumque percufferit, & leviter etiam Superiorem, idque irato animo.

5. Si quis figillum Confeffionis fregerit.

6. Si quis literas nomine Abbatis Generalis, Hegumenorum, Abbatis Provinciæ vel Monafterii, aut Monachi alicujus, vel Monachorum confixerit, five eas figillo officii, aut dignitatis, vel Perfonæ firmaverit, five non: Item qui literas ad Abbatem Generalem, aut Hegumenos directas, interceperit aut aperuerit & legerit.

7. Si quis veneficium, incantationem, fortilegium, necromantiam, aut quamcumque aliam Diaboli invocationem exercuerit.

8. Si quis publicum fcandalum, vel infamiam gravem Ordini fecerit per manifeftum lapfum carnis cujufcumque fpeciei fit.

9. Si quis maligne confpirationem in Superiorem fuum machinatus fuerit.

10. Si quis machinationes & fchifmata ad destructionem vel divifionem Ordinis attentaverit.

11. Si quis a Superiorum fententia ad Tribunalia fæcularia appellare aut confugere aufus fuerit. Quod fi ab Abbate gravari fe prætenderit, ad Abbatem Generalem, aut Congregationem Hegumenorum, vel ad Congregationem Generalem recurrat. Et fi adhuc ab his prætenderit fe gravari, recurrere poterit ad Patriarcham, aut Romanum Pontificem.

12. Si quis Ordinem aliquem Ecclefiafticum fine Superiorum licentia ab Epifcopo acceperit, aut fine licentia Epifcopi Ordinarii aufus fuerit ad Sæculares concionari, eorum confeffiones audire, a cafibus Ordinario refervatis fciens & volens illos abfolvere, aut Sacramenta Baptifmi, Extremæ Unctionis, vel Matrimonii adminiftrare: uno verbo, minifteria Parochi obire.

Et quibus purganda poenis.

Pro talibus criminibus, cum confilio Patrum Seniorum, præter pœnas gravioris culpæ, reus privetur cucullo & corona, & in cellam tamquam in carcerem detrudatur, ab omnium Fratrum confortio fejunctus ad aliquos menfes. Ne tamen hujufmodi pœnitens propter impatientiam fuam in defperationem præceps ruat, mittat ad eum quandoque Superior Patres feniores, qui illum blandis verbis commoneant ad pœnitentiam, & provocent ad patientiam: Foveant per confolationem, & inducant ad emendationem. Recogitet autem Abbas, qualem Deo fit ipfe redditurus rationem, fi forte fua impatientia & imprudenti feveritate Fratrem perdat, pro quo Chriftus mortuus eft; Memineritque, Sanctum Patrem noftrum Antonium folicitum fuiffe dicere: Fratrem, in aquas lapfum, erigendum effe, non ad naufragium impellendum.

CAP. VII.

De Culpis & Pœnis Superiorum.

1. Quæcumque de levi, gravi, graviori, & graviffima culpa & pœna dicta funt, ea de Superioribus refpective intelligantur; Itaut delinquentem Abbatem Monafterii Abbas Generalis puniat: hunc Congregatio Generalis; Idque intelligendum de pœnis fufpenfionis ab officio, depofitionis & privationis vocis, loci, & Coronæ, de quibus infra fermo erit.

Levis Abbatis culpa:

2. Levis Culpa Abbatis eft, fi Cellas Monachorum & officinas per fe vel per Vicarium vifitare neglexerit; Si ad Divinum Officium, & ad communem refectionem fine caufa aliquoties non venerit: Si e Monafterio fine neceffitate exierit: Si cœremonias ecclefiafticas minus decenter exercuerit: Si quid dixerit vel fecerit, unde Fratres offendantur: Si in cibo, potu, & veftimentis Fratres cum indebita parfimonia tractaverit: Si erga aliquem Fratrem plus favoris vel afperitatis exhibuerit: Si quid poculentorum vel efculentorum, in re tamen parvi momenti, extraneis dederit fine caufa legitima. Pro hujufmodi defectibus ab Abbate majore corripiatur, & Pfalmi, vel aliquot orationes Dominicæ, feu genuflexiones ei injungantur.

Gravis:

Gravis Culpa eft: Si Fratri, vel externo verba injuriofa dixerit, maledicta & imprecationes pronunciaverit: Si difcordias inter Fratres feminaverit: Si jurare, mentiri, turpia vel fcurrilia dicere, frequenter deprehenfus fuerit: Si Sæcularium domos fine neceffitate frequentaverit: Si cum Fœminis aut Pueris colloquendo, attentis circumftantiis, fufpicionem aliquam vitii ingefferit: Si dormierit fine Tunica & Cucullo: Si medicinam fine licentia Medici fumpferit: Si culpam præteritam, pro qua fatisfactum fit, alicui exprobaverit: Si fine Socio extra Monafterium iverit: Si jejunium ab Ordine præfcriptum fregerit: Si Miffam, Divinum Officium in Choro fine caufa omiferit: Si abfque eorum culpa Officiales ab officiis maligne removerit. Pro hujufmodi Culpis injungatur jejunium per aliquot dies, item Pfalmi aliquot, & orationes Dominicæ, & genuflexiones.

Gravior:

Gravior Culpa eft: Si peccatum mortale manifefte commiferit contra præceptum Dei vel Ecclefiæ, præter cafus infra recenfendos, cum de graviffima culpa fermo erit: Si fciens & volens fententiam excommunicationis aut fufpenfionis incurrerit: Si, fciens fe effe excommunicatum vel fufpenfum, celebraverit, vel in fuis

Ordini-

Ordinibus ministraverit: Si rationem dati & accepti in libro describere neglexerit: Si quem Novitium admiserit non prævio examine: Si nomina Novitiorum & Professorum non descripserit: Si Abbati Generali, aut Abbati Provinciæ, de statu sui Monasterii aut Provinciæ non scripserit, ut supra suo loco dictum est: Si Monachum de suo Monasterio in aliud sine causa & sine Congregatione Monachorum miserit: Si calumniam in Fratres struxerit: Si procuraverit, ut ipse vel alter eximatur a potestate Superioris, aut in officio confirmetur: Si per contumaciam vel manifestam rebellionem inobediens Superiori fuerit, vel cum eo contenderit: Si secreta Congregationum revelaverit: Si Decretis Congregationum, vel Abbatis Generalis, sese opposuerit: Si Superiori præcipienti aliquid in virtute Sanctæ Obedientiæ non obedierit: Si quid parvi momenti in virtute Sanctæ Obedientiæ Fratribus præcipere consueverit: Si Prælato Ecclesiastico, aut Principi sæculari in eis, quæ ad illos spectant, contradicere culpabiliter ac temere præsumpserit: Si Fratribus, propriæ conscientiæ rationem juxta morem reddentibus, secretum non servaverit. Pro similibus culpis injungatur jejunium per plures dies; Item Psalmi plures, & orationes Dominicæ, & genuflexiones: Aut demum ab officio suspendatur vel removeatur, ex consilio Congregationis Hegumenorum.

Gravissima. Gravissima culpa est: Si hæreticus aut schismaticus fuerit, aut a Christiana Religione defecerit: Si ab Ordine nostro apostataverit: Si graviter Fratrem vel extraneum percusserit, & leviter etiam Superiorem: Si absque Superioris licentia fabricam magni momenti præceperit: Si munus a Fratre acceperit, ut ei officium aliquod committat: Si bona mobilia aut immobilia Monasterii sine Congregatione Monachorum, aut Abbatis Generalis, aut eorum, ad quos spectat, licentia alienaverit: Si Monachum propria auctoritate e Monasterio ejecerit sine licentia Abbatis Generalis: Si sciens & volens Novitium, impedimentum aliquod habentem, admiserit, nec facultatem habuerit, vel a legitimo Superiore obtinuerit: Si sigillum Confessionis fregerit: Si literas nomine Abbatis Generalis, vel Hegumenorum, vel Congregationis Generalis confinxerit, aut nomine Monachorum: Si literas ad Superiores directas interceperit, vel aperuerit & legerit: Si veneficium, incantationem, sortilegium, necromantiam, aut alias hujusmodi diabolicas artes exercuerit: Si legitime convictus fuerit, peccatum carnis admisisse: Si conspirationem in Abbatem Generalem molitus fuerit: Si machinationes & schismata ad destructionem vel divisionem Ordinis attentaverit: Si a Superiorum sententia ad Tribunal Sæcularium appellaverit: Si sine licentia Abbatis Generalis ordinem aliquem Ecclesiasticum acceperit, aut sine licentia Episcopi Ordinarii ausus fuerit concionari ad Sæculares, eorum Confessiones audire, aut reliqua facere, quæ facultatem Ordinarii requirunt. Pro talibus criminibus ex consilio Congregationis Hegumenorum, præter pœnas gravioris culpæ, reus in Cellam ad aliquot menses tamquam in carcerem detrudatur. Præterea voce activa & passiva per quinquennium privetur. Si vero apostata fuerit, vel homicida, aut proprietarius, eam pœnam subeat, quæ infra describetur. Eamdem apostatarum pœnam luent, qui a Sancta Catholica Fide ad hæresim, vel schisma, vel infidelium sectam defecerint.

CAP. VIII.

De Percussoribus.

Pœnæ contra Percussores.

1. Si quis Fratrum vel Abbatum animo irato percussionem alicui comminatus fuerit, pœnam gravioris culpæ per hebdomadam sustinere cogatur: Si vero aliquem Fratrem, aut extraneum manu percusserit, eamdem pœnam luat per quindecim dies, nisi gravis læsio fuerit: Si vero percusserit ligno, aut lapide, vel alia re sine gravi læsione, per mensem eidem graviori pœnæ subjaceat.

2. Propter gravem autem læsionem Fratris vel extranei, sive manu sive quacumque alia re percussio fuerit, vel levem etiam læsionem Superiori factam, percussor pœnam gravissimæ culpæ per duos menses sustineat, & utraque voce per triennium careat, a solo Abbate Generali absolvendus.

3. Si vulnus lethale inferatur, mors tamen non sequatur, eamdem pœnam gravissimæ culpæ per sex menses absque ulla dispensatione sustineat, & per quinquennium voce careat: Si autem (quod Deus avertat) usque ad homicidium aliquis prolaberetur, talis omnino sine ulla dispensatione puniatur pœnis gravissimæ culpæ per decennium, & utraque voce perpetuo careat.

4. Tantum vero prædictis pœnis addatur, quantum Abbati de consilio Patrum Seniorum visum fuerit expedire, attenta qualitate Personæ percutientis, percussæ, percussionis, & scandali magnitudine.

5. Frequentans hoc vitium etiam levi percussione, ad nullum officium eligibilis censeatur.

6. Percussores Superiorum, præter expressas pœnas, voce utraque perpetuo careant cum suis complicibus & fautoribus.

CAP. IX.

De Proprietariis.

Contra Proprietarios.

1. Qui cibum, potum, aut alia parvi momenti sine licentia Superioris receperit, prima vice charitative moneatur a Superiore: Pro secunda gravius reprehendatur: Deinceps vero pœna graviori puniatur pro arbitrio Abbatis.

2. Si pecuniam, aut aliquam rem magni momenti sine licentia a quocumque habuerit, vel alienaverit, non debet a Confessario absolvi, nisi prius ipse pœnitens illud Superiori præsentaverit, aut alienatum, si possibile fuerit, recuperaverit. Deinde, si peccatum proprietatis publicum fuerit, aut a Superiore per indicia vel testes deprehensum, proprietarius præter privationem vocis activæ & passivæ, per mensem gravioris culpæ pœnam luat, quæ augeri & minui poterit juxta qualitatem delicti & quantitatem materiæ. Debet autem a Congregatione Generali determinari quantitas materiæ sufficientis ad culpam gravem proprietatis, ut dicatur res magni momenti, quæ recipitur, vel alienatur, & propter quam incurritur in casum reservatum & in pœnam graviorem; atque eadem notificari.

3. Si post mortem proprietarius quis inventus fuerit sive Subditus sive Abbas, nec in infirmitate peccatum suum confessus fuerit, deque eo doluerit; Sacrificium aut aliquod Officium pro ipsius anima non fiet, & sepultura ecclesiastica privetur; Idque cum consilio Patrum seniorum, nisi forsan ex tali pœna scandalum sæcularibus generaretur.

4. Surripientes aliquid tam ex Monasterio quam ex Cella Fratrum, & ab externis; præter infamiam, duplicata pœna proprietariorum puniantur.

5. Qui

5. Qui non relevat pecunias, aut bona mobilia seu immobilia, acquisita a se, vel ab aliis Fratribus, inter proprietarios recensetur, & pœna proprietariorum plectetur. Eamdem culpam & pœnam incurret Abbas, qui Bona Monasterii in loco abscondito ponit, sine duorum saltem Fratrum notitia.

CAP. X.

De Apostatis.

Contra Apostatas.

1. Monachus quicumque, si post professionem Habitum sponte dimiserit, aut retento Habitu, sed inconsulto Superiore Monasterium deseruerit, cum magna charitate & prudentia a Superiore requiratur, qui proinde per se vel per alios omnem operam impendat, ut ovem errantem ad ovile quamprimum reducat. Redeuntem cum omni charitate & paterni amoris significatione recipiat. Et antequam ad pœnas pœnitenti injungendas procedat, eumdem doceat per se vel per aliquem ex Patribus senioribus, non eas imponi ad ipsius pœnitentis destructionem, sed ad ædificationem & salutem. Cum autem ad suscipiendam correptionem illius animum bene præparatum fuisse compererit, sequentes pœnitentias eidem injungat cum consilio Patrum seniorum.

Quomodo recipiendi.

Primo, ad prælationem per quinquennium inhabilis fiat, & voce tum activa tum passiva privetur, & primo anno ultimum locum teneat: Et per mensem integrum corona & cucullo privetur, si Habitum dimisisset; Secus, si eum retinuisset. Si vero Laicus aut Clericus, in Minoribus Ordinibus constitutus esset, per quinquennium novissimus sedeat; & voce activa & passiva privetur, perque mensem cucullo privetur, si Habitum dimisisset.

Secundo, per aliquos menses in Cellam includatur, & jejunet in pane & aqua.

Tertio, per unam hebdomadam postquam e Cella egressus, & ad consortium Fratrum admissus fuerit, sequestratum locum habeat in Ecclesia, in Choro, & in Mensa.

2. Si secundo vel tertio apostataverit, pœnæ suprapositæ ei multiplicentur ex consilio Patrum seniorum; quod si cum scandalo, relicto Ordine, inhoneste vixerit, aut diutius extra Ordinem permanserit, pœna illi augeatur juxta qualitatem scandali, delictorum, & moræ diuturnitatem; de quo vero non constat, quod Habitum dimiserit, aut ex Ordine fugerit, sed tantum vagus intra vel extra Provinciam, prætextu adeundi Superiorem, in Habitu circumierit, is pœnas graviores culpæ sustineat juxta moram vagationis, & qualitatem delictorum; ita tamen, ut Superior prudenter prospiciat, quid attento præsenti statu pœnitentis in Domino expediat, adhibito etiam seniorum Patrum consilio; ne remedia, quæ in salutem Infirmorum Fratrum excogitata sunt, in eorum ruinam & exitium vertantur.

3. Apostata ab Ordine Monastico vel fugitivus, sive Monachus fuerit sive Abbas, a nullo absolvi potest, nec in Monasterium recipi, præterquam ab Abbate Generali: Ad quem proinde remittendus erit Reus, vel saltem scribendum. Cum autem Abbas Generalis facultatem suam Abbati Monasterii commiserit, tunc, convocata Monachorum Congregatione, genuflexus Reus humiliter culpam suam dicat: Et Abbas intonat Psalmum 51. *Miserere mei Deus*, quem Fratres alternatim prosequuntur: Dictoque *Gloria Patri*, Abbas illum absolvit, dicens:

Deus misereatur tui, & dimittat debita tua: & ego auctoritate ipsius, & Reverendissimi Patris nostri Abbatis Generalis; absolvo te a vinculo excommunicationis, in quam propter apostasiam vel fugam ex Ordine incurristi, & restituo te communioni & unioni Fidelium, & participationi Sanctorum Ecclesiæ Sacramentorum. In Nomine ✠ Patris & Filii & Spiritus Sancti. Amen.

Sed si fuerit Abbas Generalis, dicat: Deus misereatur tui, & dimittat debita tua; & ego auctoritate ipsius absolvo te, &c.

Tunc injungat ei pœnitentiam, ut supra.

4. Tempus apostasiæ vel fugæ non computatur Monacho inter annos Monachatus.

5. Idem dicendum est de apostasia a Fide Christiana vel Catholica ad hæresim, schisma, aut infidelium sectam, quod dictum est de apostasia a Professione Monastica. Ab eo tamen casu absolvi nequit, nisi ab Ordinario competente.

CAP. XI.

De Excommunicatione.

A quo, quibus de causis, & quomodo infligenda excommunicatio.

Solus Abbas Generalis potest pœnam excommunicationis infligere Monachis; Id tamen raro admodum fiat, & ex urgentissima necessitate: Et primo quidem ex consilio & deliberatione Congregationis Hegumenorum: Secundo, ob unam ex culpis gravissimis, quæ supra Cap. 6. & 7. recensentur: Tertio, post factum canonice processum, & præmissa trina monitione canonica cum certis intervallis, utpote unius vel plurium dierum, aut etiam horarum, si periculum sit in mora: Quarto, affigenda erit Sententia excommunicationis Cellæ ejus, qui excommunicatur, aut legenda in Congregatione Monachorum, sive excommunicatus præsens sive absens fuerit: Quinto, vulgandum erit ejus nomen omnibus illius Monasterii & Provinciæ Monachis, ut ab omnibus devitetur.

Sententia vero excommunicationis concipietur in hunc modum:

Ego N. Abbas Generalis, habita Hegumenorum N. N. N. N. Congregatione, per hanc sententiam, quam in scriptis pronuncio, Auctoritate Dei omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Et exigente contumacia Fratris N. N. ob tale delictum (quod debet omnino exprimi) ipsum excommunico, & pro excommunicato haberi declaro: Et tandiu ipsum vitandum denuncio, donec adimpleverit, quod mandatur.

Si Abbas Monasterii vel Visitator ex commissione Abbatis Generalis sententiam excommunicationis pronunciet, dicat:

Ego N. Abbas Monasterii N. vel Visitator Monasterii aut Provinciæ N. specialiter ab Abbate Generali & Hegumenis deputatus, per hanc sententiam, quam in scriptis pronuncio &c.

Cum erit absolvendus, utatur Abbas formula, quæ supra descripta est Cap. 10.

Omnis excommunicatus quacumque excommunicatione, sive a Canone sive ab homine, tam a Prælato Ecclesiastico quam ab Abbate Generali, non ingrediatur Ecclesiam vel Chorum: neque ad communem cum Fratribus mensam admittatur: neque officio ullo, aut dignitate fungatur in Monasterio: neque vocem activam aut passivam habeat in Electionibus; Quinimo, quandiu sic steterit, ab omnibus evitetur, donec resipiscat, & a legitimo Superiore absolvatur, postquam id, quod præceptum est, adimpleverit.

CAP. XII.

De Privatione vocis, loci, Cuculli & Coronæ.

Explicatio hujusmodi Privationum.

1. Qui privatur voce passiva, per hoc redditur inhabilis ad majora officia in nostro Ordine; minora tamen potest exercere, ut sunt Infirmarii, Janitoris, Coqui, & similia. Privatus autem voce activa non potest suffragium ferre in aliqua

electione, aut Congregatione: neque potest fieri accusator aut testis adversus Fratrem. Potest tamen assumi secreto pro aliqua informatione rei necessariæ. Privatus voce omnimoda nullum Fratrem poterit alloqui, nisi prius a Superiore licentia petita pro aliqua re necessaria.

2. Nullus Abbas audeat Fratrem privare voce, nisi in casibus suprapositis; idque adhibito consilio & consensu Patrum Seniorum.

3. Privatus loco ultimum locum occupet in Choro, Ecclesia, & Refectorio: Sacerdos quidem inter Sacerdotes, Diaconus inter Diaconos, & sic deinceps.

4. Qui pœna erit majori dignus, quam sit privatio loci aut vocis, propter suam proterviam, & gravissimam culpam, poterit Cucullo & Corona privari, & ad obsequia infima in Monasterio destinari, ut dictum est supra Cap. 5. 6. 7. 8. & 10.

CAP. XIII.

De Suspensione & Depositione ab officio.

De Suspensione.

1. Abbas qui suspenditur ab officio, per hoc inhabilis redditur ad illud exercendum, & insuper utraque voce carebit. Si vero proterve officium exercuerit, procedi debet ad depositionem; & inhabilis redditur per quinquennium ad omne officium, & utraque voce carebit.

De Depositione.

2. Qui deponitur ab officio, per hoc privatur non solum eo officio, quod statim alteri committi debet, sed etiam voce activa & passiva per annum carebit.

Hegumenus a solo Abbate Generali.

Abbas Gen. a tota Congr. deponi potest.

3. Solus Abbas Generalis cum Congregatione Hegumenorum suspendere potest, aut deponere Hegumenum, & Abbatem Provinciæ, ac Monasterii. Abbatem vero Generalem suspendere ac deponere non potest, nisi Congregatio Generalis.

4. Qui, præter Abbatem Generalem, Hegumenos, & Abbates Provinciæ vel Monasteriorum, ab officio suspenduntur vel deponuntur, non idcirco voce privabuntur, nisi in culpam graviorem & gravissimam incidissent.

5. Nemo ex Abbatibus suspendi aut deponi debet, nisi ob culpam, de qua supra.

Præmittenda ad Abbatem Gener. suspendendum.

6. Si acciderit aliquod ex peccatis (avertat id Deus) quæ sufficiunt ad Abbatem Generalem ab officio suspendendum vel privandum; simul atque per testimonia sufficientia, vel ipsius confessionem, aut facti notorietatem constiterit, quatuor Hegumeni unà congregati, rem, donec veritas elucescat, secretam tenentes, Congregationem Generalem Abbatum Provinciarum & Monasteriorum, literis omnium subscriptione signatis, convocabunt, ut dictum est supra Parte 3. Cap. 4. num. 2.

Si vero res divulgata & manifesta esset, non expectata Hegumenorum convocatione Abbates locorum & Provinciarum alii alios vocando conveniant. Et primum audiantur accusatores, deinde reus; nisi res notoria esset. Reo foras dimisso, primus Hegumenorum cum antiquiore Abbate, & cum Secretario, ad hanc causam electo, de toto negotio scrutinium faciet. Et primo quæretur; An constet de peccato, quod objicitur: Secundò, An hujusmodi sit, ut propter illud ab officio suspendi aut deponi debeat; Et idem suffragia promulget, quæ, ut sufficiant, duas tertias partes excedent; Et tunc statim de alio eligendo agatur: Et, si fieri potest, non prius inde egrediantur, quam electionem perfecerint. In qua re duo animadvertenda sunt: Primum, ut si defectus ad suspensionem aut depositionem sufficientes non deprehenderentur; aliis de rebus agatur, propter quas convocata Congregatio videatur, & quod ad Abbatem Generalem attinet, dissimuletur, imo vero nullo tempore divulgari debet; Et sic, cum Abbates convocantur, præmonendi sunt de secreto: Secundum, si constitutum fuerit, illum ab officio suspendere aut deponere, tunc etiam cum eodem Abbate Generali secreto agendum est, ut ipsemet se officio abdicet; ut, cum hoc promulgatum fuerit, peccatum, & officii propter peccatum privatio occultetur.

Si autem defectus non fuerit ejusmodi, ut privandus officio suo sit, sed tantum corrigendus videretur, Quinque eligentur, quibus cura injungatur considerandi, quæ correctio ei conveniat; Et ipse omnino obedire Congregationi Generali teneatur.

Crimina, ob quæ Abbas Gener. suspendi, vel deponi ab officio potest.

Crimina, ob quæ Abbas Generalis suspendi vel deponi ab officio potest, sunt hæc: Si hæreticus fuerit, aut schismaticus, aut a Christi Fide ad sectam infidelium defecerit: Si ab Ordine nostro apostataverit: Si graviter Fratrem vel extraneum percusserit, aut homicidium commiserit: Si fabricam magni momenti præceperit, aut bona Religionis alienaverit, aut novum Monasterium acceperit vel fundaverit, aut vetus deseri jusserit, inconsulta Congregatione Hegumenorum: Si Novitium contra Constitutiones Ordinis receperit habentem impedimenta, a quibus ipse dispensandi non habet facultatem: Si Sigillum Confessionis fregerit: Si literas, ad Congregationem Generalem, vel Hegumenorum, directas, interceperit & occultaverit, aut aperuerit legeritque: Si veneficium, sortilegium, & quid simile exercuerit: Si peccatum carnis admiserit: Si munera a Fratre acceperit, ut ei officium aliquod daret: Si muneribus, dolo, vi, aut arte qualibet officium sibi ipsi, aut aliis, dari aut confirmari procuraverit: Si machinationes & schismata ad destructionem vel divisionem Ordinis fecerit: Si a sententia Congregationis Generalis aut Hegumenorum ad Tribunal Sæcularium appellaverit vel confugerit: Si Romano Pontifici aut Patriarchæ contumaciter rebellis fuerit; aut Fratres impulerit, ut eis rebelles sint, & inobedientes: Si sine licentia Ordinarii ea Sacramenta administraverit, quæ expressam licentiam requirunt.

Si verò infirmo corpore & adversa valetudine fuerit, itaut regimini vacare non possit, non debet deponi; sed ei a Congregatione Hegumenorum Vicarius substituatur, donec commissi regiminis triennium compleatur.

7. Si quis Hegumenorum in unum ex supra enumeratis criminibus inciderit, debet ab Abbate Generali, & reliquis Hegumenis deponi.

CAP. XIV.

De Pœna Ejectionis ex Ordine.

Quæ præmittenda, antequam quis ex Ordine ejiciatur;

1. Qui unum vel plures ex gravioribus vel gravissimis Criminibus a Cap. 5. ad Cap. 13. supra descriptis, commiserit, sæpeque monitus non resipuerit: & qui pœnitentiam pro illis non acceptaverit, sex mensium spatio in jejunio probetur; & ad tres menses ab omnium consortio segregetur. Idque præter privationem vocis activæ & passivæ, aut etiam loci, Coronæ, & Cuculli, quam subire debebit juxta qualitatem culpæ gravioris aut gravissimæ.

Si verò unum ex infrascriptis gravissimis Criminibus commiserit, atque semel, iterum ac tertio admonitus & correctus, ad idem crimen redierit, post tertiam admonitionem, ne alios contagione pestifera perdat, ejici tandem poterit, servatis servandis; non aliter tamen, quam ab Abbate Generali de consilio & assensu quatuor Hegumenorum: Deque ejus ejectione certior fiat Reverendissimus Dominus Pariarcha ab eodem Abbate Generali.

2. Ejectus, extra Ordinem degens, sit perpetuo suspensus ab executione Ordinum.

3. Quia

3. Quia vero sumus in medio Nationis pravæ, ne forte ejectus ad hæreticos, vel infideles accedat, debebit Abbas Generalis rem antea cum Patriarcha tractare, hominemque in manus ejus consignare, ut pro sua prudentia & arbitrio de eo disponat.

Ob quæ crimina ejici Monachus potest.

4. Crimina, ob quæ Monachus ex Ordine ejici potest, postquam admonitus & correctus, non resipuerit, idest ter ea commiserit, terque de iis non resipuerit, quamvis ter admonitus & correctus, sunt hæc: Si a Sancta Catholica Ecclesia ad hæreticos, schismaticos, vel infideles defecerit; Si ab Ordine nostro apostataverit: Si Fratrem, vel extraneum graviter percusserit aut occiderit: Si fornicatus fuerit: Si rem magni momenti furatus fuerit a Monasterio, vel a Sæcularibus: Si sciens & volens Cellam, Monasterium, Templum, aut quid simile incenderit: Si sigillum Confessionis fregerit: Si veneficia, incantationes, & cætera hujusmodi exercuerit: Si in Judicio perjurus fuerit: Si ab obedientia Romani Pontificis, aut Patriarchæ, proterve rebellaverit: Si sine licentia Ordinarii sciens & volens ea Sacramenta administraverit, quæ expressam licentiam requirunt: Si machinationes, & schismata fecerit ad destructionem vel divisionem Ordinis: Si a sententia Abbatis Generalis aut Congregationis Generalis, vel Hegumenorum, ad infideles procuraverit: Si ad infideles confugerit, ut procurent sibi vel aliis aliquod officium vel dignitatem in Ordine aut extra Ordinem.

Penes Congregationem Hegumenorum erit judicare, pœnamque ejectionis infligere, etiam ei Monacho, qui non in idem ex supra dictis Criminibus ter incidit, sed tria diversa, vel plura ex iis, Crimina commisit.

Omnia vero in charitate facienda.

5. Atque hoc loco rursus Superiores admoneantur, ne sua socordia, aut vitiosa severitate, Fratres suos ad hunc miserabilem saltum de Monasterio ad sæculum; de sæculo in infernum, adigant; sed cum vix ullum ingenium sit adeo pertinax & ferox, quod aspirante Dei gratia mansuetudine & lenitate Superiorum vinci, tractuque temporis ad bonam frugem revocari non possit: ut Superiores ad hoc extremum remedium devenire non cogantur, discant ab Apostolo, omnia sua in charitate esse facienda. Charitas autem patiens est: benigna est: Charitas non æmulatur: non agit perperam: non inflatur: non est ambitiosa: non quærit, quæ sua sunt: non irritatur: non cogitat malum: non gaudet super iniquitate, sed congaudet veritati. Quamobrem antequam ad ejectionis pœnam progrediantur, præmittenda erunt omnia alia remedia, a Sanctis Patribus præscripta; adeout, si fieri potest, communi omnium, & privatæ singulorum Fratrum ædificationi & saluti prospiciatur.

CAP. ULTIMUM.

Monita Generalia pro observatione Constitutionum.

Particulares Constitutiones si opus sit fieri, a quibus faciendæ.

1. Ut defectibus in Ordinem sensim irrepentibus occurratur, & religiosa perfectio conservetur, vel etiam augeatur, possunt aliquæ novæ Constitutiones pro toto Ordine præsentibus addi, quæ eamdem vim ac robur habeant: sive nonnullæ ex iis mutari vel abrogari; Dummodo Regula, quæ in prioris Partis Capitibus duodeviginti continetur, intacta maneat; idque non aliter fiat, nisi in Congregatione generali. Insuper pro bono particularium Monasteriorum possunt ab Abbate Generali, aut a Congregatione Hegumenorum, vel a Visitatoribus, a Generali vel Hegumenorum Congregatione deputatis, aliquæ particulares Constitutiones fieri, quæ tamen generalibus hisce Constitutionibus expresse non adversentur; sed iis, quantum fieri potest, accommodentur.

Explicatio Regulæ ad solum Abbatem pertinet.

2. Explicatio Constitutionum & Regulæ pertinet ad solum Abbatem Generalem cum consilio Hegumenorum: Isque erit genuinus earum sensus, in quem major pars Congregationis Hegumenorum consenserit.

3. Omnes Abbates tenebuntur habere in quolibet Monasterio duo saltem exemplaria Regulæ & Constitutionum tam generalium quam particularium, si quæ sunt proprii Monasterii; illasque in publica Mensa aut Congregatione faciant legi Fratribus, sub pœna suspensionis ab officio, quolibet mense, die determinanda per Congregationem generalem. Idque intelligitur de prima, secunda, & quinta Parte. Nam tertia & quarta Pars Constitutionum legi debent semel in anno, die item per Congregationem Generalem determinanda.

4. Et quia per vigilantiam aut socordiam Superiorum ut plurimum profectus aut defectus Monachorum in Ordine constant; idcirco omnes Superiores in Domino monentur, ut memores sint rationis, quam in novissimo die reddituri sunt pro Grege sibi commisso. Ac propterea omni studio invigilent, ut quæ ex disciplina S. Patris nostri Antonii, & ex Regulis Sanctorum Patrum nostrorum Pachomii & Basilii aliorumque Sanctorum, in hoc Codice collecta sunt; quæque maxime circa vota Ordinis, Chorum, Orationem mentalem, Jejunium, aliaque spiritualia exercitia præscribuntur, omnia & singula adamussim observentur: Intelligantque super his veluti fundamentis totius monastici Instituti ædificium construendum & ampliandum esse.

Ut vero omnia ordinate peragantur, Monachus quisque officii sui regulas seu constitutiones, in Tabula vel Codice scriptas, apud se habeat, easque diligenter perlegat, & observare satagat.

Ad laudem & gloriam Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & ad honorem Sanctissimæ Virginis Deiparæ Mariæ, & S. Patris nostri Antonii, omniumque Sanctorum. Amen.

§. 3. Quare præfatus Michael Abbas Generalis Nobis humiliter supplicari fecit ut Regulas & Constitutiones hujusmodi Apostolicæ confirmationis præsidio communiri de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Michaelis Abbatis Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, istiusmodi supplicationibus inclinati, omnes & singulas Regulas ac Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti, ac solemnitatum quarumlibet, in similibus etiam de necessitate observandarum, aliosve quoslibet, etiam formales & substantiales defectus, si qui in præmissis principaliter vel accessorie, aut alias quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, penitus & omnino supplemus.

Singulæ prædictæ Constitutiones confirmantur.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas, ac Regulas, & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quos-

Semperque firmas fore, ac observatum iri decernitur.

quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuntios, aliosve quoslibet, quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; ac, quatenus opus sit, Congregationis & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Congregationi & Ordini prædictis, illorumque Superioribus, Monachis, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis & decretis in genere vel in specie, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac pluries confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, insererentur, & exprimerentur, iisdem præsentibus, pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, ut Regulæ & Constitutiones hujusmodi latine & arabice unà cum præsentibus literis typis supradictæ Congregationis Cardinalium imprimantur, earumque præsentium literarum transumptis, seu exemplis sic impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ,

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Martii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

LVII.

Confirmatur fundatio Congregationis Presbyterorum Sæcularium, sive Collegii sub titulo Sacræ Familiæ Jesu Christi Civitatis Neapolitan. Juvenum Sinensium atque Indorum, instruendorum ad prædicandum Evangelium in Patria.

Dat. die 7. Aprilis 1732. Pont. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Caroli Imperatoris per Legatum SS. D N. porrectæ preces pro obtinenda hujusmodi confirmatione.

NUper pro parte charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Catholici, ac Romanorum Regis in Imperatorem electi, exposuit nobis dilectus filius noster Alvarus S. R. E. Presbyter Cardinalis Cienfuegos nuncupatus, Metropolitanæ Ecclesiæ Montis Regalis in Sicilia ex concessione & dispensatione Apostolica Præsul, quod non ita pridem consilio ac persuasu Nostro fundata fuit extra muros Civitatis Neapolitan. una pia Congregatio Presbyterorum Sæcularium seu Collegium sub titulo *Sacræ Familiæ Jesu Christi*, cujus præcipuum Institutum est educatio Alumnorum Sinensium & Indorum, qui ex iis regionibus advenient pro addiscendis Catholicæ Fidei præceptis, amplectendo statu Presbyterali, ac sese parandis ad prædicandum in eorum Patria Christi Evangelium; in quo tamen Collegio etiam admitti possint omnes alii ex quacumque parte Europæ existentes, qui propriis suis sumptibus ibidem sustentari voluerint, ut instruantur, & habiles reddantur ad Sacrum Presbyteratus ordinem suscipiendum, & Sacras Missiones obeundas: Quæ quidem fundatio, regulis ac regimini, quæ servantur in Ecclesiis, Domibus, & Congregationibus Presbyterorum itidem sæcularium Oratorii Sancti Philippi Nerii, ac Piorum Operariorum dictæ Civitatis Neapolitan. conformari, & pro tempore existentis Archiepiscopi Neapolitan. jurisdictioni in omnibus subjecta remanere debeat, iisdem prorsus modo & forma, quibus præfatæ duæ Congregationes Oratorii Sancti Philippi Nerii ac Piorum Operariorum subsunt, reservata ipsi Carolo Regi dicti Collegii Regia protectione quoad bona illius temporalia tam nunc acquisita, quam imposterum acquirenda. Ut autem prædictis Alumnis Sinensibus & Indis modus se sustentandi suppetat, ac opus hujusmodi ad optatum finem perducatur, de consensu ejusdem Caroli Regis stabilita fuit Dos Collegii præfati pro alimonia dictorum Alumnorum Sinensium & Indorum dumtaxat in annua summa octingentorum ducatorum monetæ Regni Neapolis, retrahenda ex una trecentorum super Tropien., altera ducentorum super Cassanen. Cathedralium, & reliqua annuis pensionibus trecentorum ducatorum paris monetæ super Metropolitana Rheginen. Ecclesiarum fructibus, redditibus, & proventibus, a Nobis per literas sub Plumbo propediem expediendas perpetuo imponendis, ac reservandis: ita tamen, quod si ista fundatio minime perficeretur, vel progressu temporis deficeret, aut a suo Instituto deviaret, adeo ut supradicta Congregatio Presbyterorum Sacræ Familiæ Alumnos Sinenses & Indos ad finem destinatum educare nollet, tunc pensiones præfatæ, ac onus seu obligatio illas persolvendi omnino cessare debeant; quodque Congregatio pro tempore similiter existentium ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, rebus Propagandæ Fidei Præpositorum quovis colore vel causa nunquam manus apponere valeat fundis seu capitalibus ipsius fundationis præsentibus ac futuris, annuisque eorum redditibus, neque prætendere super dicta fundatione superioritatem aliquam, vel directionem, sed ejusmodi Congregationi Cardinalium solummodo competat, ac reservatum sit jus & facultas examinandi, approbandi, & reprobandi Alumnos Presbyteros Collegii præfati tam Europæos, quam Sinenses, Indos, & cujusvis alterius Nationis, postquam Romam pervenerint, qui Evangelii prædicandi causa in Indias, Sinas, ac Regna adjacentia, aliasque partes infidelium proficisci vellent, hancque suam vocationem ac voluntatem libere, & absque ullo præcedente juramento, explicaverint Superiori dicti Collegii, cujus partes erunt cum suis Consultoribus, per pluralitatem suffragiorum Presbyterorum Vocalium supradictæ Congregationis Sacræ Familiæ legitime electis, eorum vocationem & voluntatem hujusmodi explorandi, ac deinde nomina eorum, quos ad Evangelicæ prædicationis munus exercendum aptos repererit, eidem Congregationi Cardinalium transmittendi

Quodnam sit Institutum.

Et quibus concedatur accessus.

Quibus subjecta regulis esse debeat Congregatio.

Quæ dos.

Quod jus super eadem competat Sacræ Congregat. de Propaganda Fide.

tendi adhoc, ut dicti Cardinales illos omnes, vel eorum aliquos accersere, & quos habiles & idoneos judicaverint, sacris Missionibus apud infideles, servatis etiam solemnitatibus in similibus servari solitis, destinare possint. Cæterum ad eundem Superiorem cum suis Consultoribus spectare debebit examen omnium, in dictum Collegium recipi petentium, illorumque admissio vel exclusio, prout cum pluralitate votorum dictorum Consultorum utilitati præfati Collegii magis in Domino expedire censuerit.

Confirmatur institutio, de qua in Rubrica.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, memoratus Carolus Rex præmissa Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret; Nos piis ipsius Caroli Regis votis hac in re, quantum cum Domino possumus benigne annuere cupientes, dictumque Alvarum Cardinalem, & Præsulem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, supplicationibus ejusdem Caroli Regis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, fundationem præfatæ Congregationis Presbyterorum Sæcularium, seu Collegii Sacræ Familiæ Jesu Christi, sicut præmittitur, factam, dummodo idem Collegium remaneat subjectum Ordinario in omnibus & per omnia, quemadmodum in toto Regno Neapolis sunt Ordinario subjectæ Domus & Ecclesiæ, atque personæ Congregationum Oratorii Sancti Philippi Nerii, ac Piorum Operariorum, & sub protectione Regia solum quoad bona temporalia acquisita & acquirenda, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Apostolicis, & in Universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus; necnon, quatenus opus sit, quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LVIII.

De Consilio Sacræ Congregationis Episcoporum & Regularium confirmantur Statuta & Privilegia, auctoritate san. mem. Benedicti XIII. edita a Magistro Generali Ordinis Prædicatorum pro Cathedra Sancti Thomæ Aquinatis, per Sacerdotes Congregationis Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Caroli, ad commendationem doctrinæ SS. PP. Augustini & Thomæ, in Universitate Mutinen. pridem erecta.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 16 Aprilis 1732. Pontif. II.

Ad futuram rei memoriam.

Supplex petitio.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Dominicus de Agnanis, Frater expresse Professus Ordinis Prædicatorum, in Sacra Theologia Magister, ac Bibliothecæ Casanatensis Bibliothecarius, necnon Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Indici Librorum prohibitorum & expurgandorum præpositæ, Consultor, quod cum jam aliàs tempus electionis ac institutionis primi Professoris Theologi in Cathedra S. Thomæ Aquinatis, per dilectos filios Presbyteros Sæculares Congregationis sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis & Sancti Caroli Civitatis Mutinen. in illius Universitate Studii Generalis addita, erecta, dictoque Ordini per publicum instrumentum die XIII. Novembris MDCCXXVIII. confectum donata, immineret: neque celebratio Capituli Generalis ipsius Ordinis instaret, a quo auctoritate ordinaria certa quæpiam Privilegia, in opportunum stimulum condecensque præmium ob insignes singulares labores a Professore illo, eosque aliàs omnino gratis subeundos, eidem pro tempore existenti concedenda, firmari possent; ipse Joannes Dominicus fel. rec. Benedicto Papæ XIII. Prædecessori Nostro libellum precarium porrigens, rescriptum ipsius manu exaratum, obtinuit, quo moderno Magistro Generali Ordinis hujusmodi benigne commissa & impertita fuit opportuna facultas, ut quibuscumque minime obstantibus, Privilegia illa concederet, ac Statuta conderet, quibus Professor ipse frui, ac potiri, regique respective posset & deberet: Ipse vero Magister Generalis in vim facultatis sibi ad id a præfato Benedicto Prædecessore attributæ, & auctoritate etiam sua, Privilegia & Statuta, favente ac dirigente in omnibus eumdem Joannem Dominicum dilecto filio nostro Vincentio Ludovico S. R. E. præfatæ Cardinali Gotto nuncupato; edidit; eademque postmodum obsequenter acceptata, ac a Provincia utriusque Lombardiæ præfati Ordinis in Dieta, auctoritate etiam Apostolica in Conventu ad Sanctam Sabinam de Urbe IX. Martii MDCCXXX. coacta, publicata fuerunt, & ad eorum tenorem dilectus pariter filius Hyacinthus Baronio, Sacræ Theologiæ Magister, qui inclinante jam biennio Cathedram ipsam condigne moderatur, in primum illum Professorem electus & institutus fuit, & aliàs, prout continetur in iisdem Privilegiis & Statutis, tenoris qui sequitur, videlicet:

§. 1. Nos Fr. Thomas Ripoll, S. T. P. ac totius Ordinis Prædicatorum humilis Magister Generalis, ac Servus. Cum celeberrimi Domini Sacerdotes insignis Congregationis Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Caroli Mutinæ, præpositi Universitati ejusdem Civitatis, utique cum ingenti cordis nostri lætitia, in commendationem tutissimæ doctrinæ SS. PP. Augustini & Thomæ, atque in grati eo-

Cathedræ finis.

rum animi perenne monumentum erga Sanctissimum Dominum Nostrum Dominum Benedictum Papam XIII. Ordinis nostri Filium, Protectorem, & Patrem, qui suppliciter petente P. M. Fr. Joanne Dominico de Agnanis, eidem Universitati Lauream in Sacra Theologia conferendi facultatem benigne confirmavit; &, quatenus opus esset, de novo fecit ac concessit, Apostolico Rescripto suo sub die XX. Decemb. anni MDCCXXVII. tumque Apostolicis etiam literis in forma Brevis, ad Rectorem ejusdem datis XXIII. Junii MDCCXXVIII., novam perpetuamque erexerint in laudata Universitate Theologicam Cathedram, Sancti Thomæ Aquinatis nuncupandam, eamque liberaliter in perpetuum nostro donaverint Ordini, abdicata a se potestate, eaque in perpetuum quoque translata in Filios nostri Conventus Mutinen. Provinciæ utriusque Lombardiæ, eligendi pro eadem Cathedra Professorem, tempore, ratione, ac modo, quibus iidem maluerint: ipsique vicissim Filii Conventus, solummodo, & merito quidem, attendentes propagationem Doctrinæ dictorum Sanctorum in Ecclesiæ commodum, proximorum salutem, ac salubrem eruditionem, & Ordinis nostri decus, renunciaverint cuicumque honorario pro Professore prædicto; sicut in Instrumento, sub die XIII. Novembris MDCCXXVIII. prædicti desuper confecto, latius continetur; Inde, ut ab eximiis illis Sacerdotibus collatum Ordini nostro juge beneficium a Nobis congrue excipiatur, atque juxta Sanctissimi Domini Nostri mentem supremam, & prædictorum Dominorum præclarum desiderium, Cathedra S. Thomæ certis decoretur Privilegiis, ipsique futuris temporibus vere idonei Professores præficiantur, qui graves labores, ad eam Cathedram, ad instar aliarum præfatæ Universitatis regendam, utique necessarios, temporali licet emolumento destituti, condigne perferant, ac libenter, Viro Religioso dignum, consequentes præmium; Facultate a prælaudato Sanctissimo PP. Nostro Benedicto XIII. per Chirographum suum sub die XXVII. Januarii proxime præteriti de Apostolica dignatione, ad alias humillimas supradicti Patris Magistri Agnani preces, Sanctitati Suæ oblatas, Nobis facta; necnon respective etiam officii nostri auctoritate, ac præsentium tenore: I. Districte præcipimus, quatenus Filii prædicti Conventus Mutinen. pro tempore, solum Deum, ac Religionis splendorem habentes præ oculis (juxta laudabile supradictorum præsentium filiorum propositum) illum eligant in Professorem, quem perspecta morum honestas, ac firmissima adhæsio Doctrinæ S. Thomæ, in exercitio præcedentium Lecturarum probata, spectabilem sæculo & in Religione, ac Schola S. Thomæ & nostra commendabilem reddant, quo decori simul & quieti sui ipsorum Conventus etiam consulatur. Ut vero bonum commune Provinciæ, Ordinis, ac etiam Ecclesiæ, particulari ejusdem Conventus condigne præferant, neque sine ingenti necessitate permittant, in ea Universitate S. Thomæ Cathedram silere, mandamus, quatenus ubi idoneus desit Conventus filius, quem semper præferendum esse declaramus & volumus, Professorem, dictis ac dicendis dotibus omnino instructum, ex duobus aliis status Mutinen. Conventibus, Regiensi nimirum ac Corrigien. in primis, tum vero etiam in hisce deficiente idoneo Lectore, & non aliter, ex alio ejusdem Provinciæ Conventu assumant. Cæterum, quia judicium de eligendi doctrina ad eos potissimum noscitur pertinere, qui propter habitas in Schola S. Thomæ exercitationes, in ea præstantiores censendi sunt, quoties saltem major pars filiorum Conventus Graduatorum in eodem Conventu actu non existant, Graduatorum absentium Votum per epistolas filii in Conventu existentes requirere, expectare, atque tamquam si illi electioni interessent, numerare teneantur; & idem servari volumus, deficientibus filiis Graduatis, in ordine ad filios actu legentes Theologiam, & his similiter deficientibus, respective ad Lectores actuales Philosophiæ. Et dicta quidem omnia & singula sub pœna nullitatis electionis serventur, & in Actu electionis ejusdem, ad Magistrum Ordinis, ut mox dicetur, mittendo, exprimantur: atque in Libro ad hoc instructo describantur. II. Electionem semel rite factam ad Nos & Successores nostros, sive ad Vicarios Generales Ordinis pro tempore, Fratres prædicti mittant, pro confirmatione, & Literarum Patentium, pro lectione publice habenda requisitarum, expeditione. Confirmationem quippe, & concessionem prædictas, quemadmodum & irritationem ejusdem Electionis, si de persona minus digna, aut contra alia a Nobis præscripta quandoque fiat, Nobis & Successoribus prædictis, privative quoad alios quoscumque, justis de causis reservamus juxta Sanctissimi laudatum Rescriptum; Salva tamen auctoritate Ordinaria tum Capituli Provincialis, cum etiam P. Provincialis, maxime in sancta Visitatione, ac insuper Visitatorum ejusdem Conventus, ad Professorem ipsum, adhuc a Nobis & Successoribus prædictis confirmatum & datum, suspendendum: ac etiam a Cathedra & Conventu prædictis removendum, quoties ipsum minus laudabiliter vivendo aut docendo, muneri suo deesse, comperirent. III. Electio ipsa semper fiat ad annos determinatos, itaut experimento comprobari possit, an Professor semel constitutus, docendi gratia, sed in primis conversationis ac morum meritis exigentibus, sit in eodem munere confirmandus: atque etiam, ut pateat locus præcedentiæ superius expositæ; Sicque primo anni ipsi non excedant tempus ad Magisterium simplex; deinde vero ad alia, successive a Nobis firmanda infra, requisitum. Ne autem Cathedram Professore destitui, sicque sæculares, D. Thomæ doctrinæ amantes, opportuno Magistro carere contingat, poterit Professor quilibet, adhuc absoluto sibi per electionem & in Patentibus præfixo tempore, in lectione pergere, donec vel ipse confirmetur, vel Successor præsens fuerit. Quoties vero Professor ipse, decurrente vel instante tempore pro scholasticis exercitiis in Universitate habendis, quacumque de causa in Lectione ipsa pergere non possit; quemadmodum etiam si mori vel amoveri ipsum contingat: ne Discipuli prædicti ob recursum ad Magistrum Ordinis pro novo Professore firmando, atque hujusce ad Universitatem ipsam accessum, cum ipsorum detrimento diutius Præceptore destituantur, Filii Conventus de consensu expresso P. Provincialis, si expeditus sit ad eum accessus, vel Vicarii Provinciæ, vel saltem Patrum a Consiliis Conventus ipsius, pro interim de substituto provideant, qui pro tempore substitutionis suæ privilegiis, aliis Lectoribus Provinciæ legitime competentibus, fruatur. IV. In nova electione filii Conventus eum præferant, qui semel ad id muneris assumptus fuerit, si muneri suo antea plene satisfecisse compererint; nisi in concursu Fratris extranei occurrat filius Conventus Mutinen. tum Regien. aut Corrigiensis, ut supra, opportunis qualitatibus instructus; quem in usu prædictæ Cathedræ præferendum jam diximus. V. Cum ætatis maturitas, ac diuturnior in docendo exercitatio plurimum conferant ad erudiendam cum proventu & æstimatione juventutem,

Erectio.

Donatio Ordini.

Labores.

Statuta.

Professor qualis esse debeat.

A quibus eligendus.

Confirmandus a Magistro Ordinis.

Amoveri potest ab aliis.

Eligatur ad annos præscriptos.

Quomodo supplendum, donec novus Professor sit præsens.

Quisnam præferendus?

Ætatis, & exercitationis requisita.

nullus

nullus eligatur in Professorem Cathedræ præfatæ, qui saltem per sex annos cum eximia laude antea non legerit; &, quoad fieri poterit, is eligatur, qui Lectionem Primariam Theologiæ, vel pro Primaria ab Ordinis Magistro approbatam, ad aliquem annum ac etiam ad triennium perfecerit. VI. Attendentes labores singulares Cathedræ Ordinis nostri, quos sæpedictus Professor, & quidem sine ullo temporali emolumento, (cui aliàs obesse nolumus & declaramus; si quando forte ex Conventu, vel aliunde eidem futuris temporibus propter insignes labores ipsos aliquid obveniat) atque adeò sine exemplo, in ea Universitate subire debet, ac perferre; Decernimus & mandamus, quatenus Professor, qui omnia & singula præscripta per leges & consuetudines, pro dictandis & explicandis Lectionibus, prò conferentiis & conclusionibus tam privatis quàm publicis, nec non pro cæteris quibuscumque in præfata Universitate juxta ipsius Kalendarium & stilum exercitationibus habendis, laudabiliter, ut supra & infra, perfecerit, itaut solò infirmitatis actualis, vel urgentis tantummodo ad paucos dies gravis necessitatis, per Magistrum Ordinis, Capitulum Provinciale, aut etiam per P. Provincialem Provinciæ prædictæ subinde recognoscendæ, obtentu, & non alio quocumque prætextu, vel ipsis vel ipsorum aliquibus eximatur; non solum de victu, vestitu, ac medicinalibus, quemadmodum cæteri Fratres in eodem Conventu aliàs assignati, provideatur; sed etiam gaudeat omnibus & singulis privilegiis & exemptionibus, quibus Lectores in Collegio ejusdem Conventus legitime potiuntur, aut potiri consueverunt; ac insuper respective insignibus aliis privilegiis, infra auctoritate Apostolica per nos decernendis. Qui vero realiter & cum effectu, absolute, vel etiam ad aliquod tempus, pro prædictis scholasticis functionibus in eadem Universitate determinatum, etiam ob præcisam discipulorum carentiam, eadem non perfecerit, absolute similiter, vel ad idem tempus, nullo penitus ex dictis, multo magis ex dicendis privilegiis, gaudeat; sed per Priorem, nisi aliunde sit canonice exemptus, ad diurnam & nocturnam sequelam Chori, atque ad alia Religionis exercitia, tamquam vere unus ex Patribus simplicibus Conventus, cogi possit ac debeat. VII. Qui modo prædicto datus fuerit in Professorem, atque post expletam Lectionem primariam, vel a Magistro Ordinis pro tempore pro primaria approbatam, sive ad minus post exactum integrum in legendo novennium, per alios quatuor annos legerit condigne secundum prædictas leges & consuetudines, & attestationem a Rectoribus Universitatis, atque a tribus saltem Patribus ex gravioribus dicti Conventus subscriptam, de vere realiter ac laudabiliter cum Discipulorum proventu, & ædificatione proximorum, peracto, vel propediem complendo illo quadriennio, Capitulo Provinciali exhibuerit, possit ac debeat ad Magisterium simplex ab eodem Capitulo postulari, quemadmodum & ad Magisterium Studentium in Studio Generali Bononien. exercendum; nisi aliàs antea suis exigentibus meritis ad hoc posterius fuisset postulatus. Idem vero, proportione quoad annos servata, fiat pro eo, qui per plures quam per novem annos legerit, priusquam ad Cathedram illam assumatur. VIII. Qui post Quindennium, ex Decretis Apostolicis aliàs requisitum, vel post prædictum tempus, pro Cathedra S. Thomæ ex Sanctissimi concessione sufficiens, ad Lauream prædicti Magisterii simplicis a Magistro Ordinis, ad eam promotus, vel ab ea suscipienda dispensatus, necnon a Provincia ad Magisterium Studentium postulatus, a filiis supradictis electus, & a Nobis vel Successoribus nostris, ut supra, datus fuerit, vel confirmatus in Professorem, & per biennium Cathedram moderatus fuerit, atque attestationes de biennio completo vel proxime complendo, Capitulo Provinciali exhibuerit, servatis omnibus & singulis nuper dictis, a Capitulo ipso Provinciali in Regentem vel Baccalaureum, prout sibi spectatis meritis convenientius videbitur, perinde acsi vere, realiter, & non per æquipollens, Magisterium prædictum Studentium Bononiæ complevisset, postulari similiter possit, ac debeat. IX. Ubi denique aliquis electus & datus, sive confirmatus fuerit, ut prædictum est, in Professorem, postquam biennium præmissum, vel etiam Magisterium Studentium Bononiæ, cum postulatione antedicta ad Regentatum vel Baccalaureatum, perfecerit: & per aliud Quadriennium in Cathedra S. Thomæ præstiterit supradicta omnia, modo pariter dicto, atque Attestationes præfatas de eo peracto vel proxime complendo, ad Capitulum Provinciale detulerit, in Magistrum Provinciæ cum loco & voce a Capitulo ipso acceptari possit ac debeat in omnibus & per omnia, ac si Regentatum ipsum aut Baccalaureatum in Studio Generali Bononiensi realiter & cum effectu absolvisset. X. Ne vero contingat, prædictas a Nobis Postulationes ad Magisterium Studentium, Baccalaureatum, vel Regentatum, Professori ex eo denegari a Provincia, quod per Nos & Successores prædictos, numerus postulandorum præfigatur; concedimus de gratia speciali pro futuris perpetuo temporibus, quatenus quotiescumque postulandus occurrat ad aliquem prædictorum Graduum aliquis ex futuris Professoribus; numerus ille pro tempore præfixus pro Professore ipso augeatur; ut idem non tamquam supranumerarius, sed intra numerum ipsum, & quidem modo, loco, & ordine, quos ejusdem merita respective ad alios postulandos exigent, re ipsa postuletur. Reservamus tamen Nobis facultatem, ad ea addenda, quæ ad supradictorum firmiorem executionem aut clariorem expositionem, opportuna a Nobis censeri poterunt; Quemadmodum ex supradicto Chirographo Sanctissimo Nobis & Successoribus Nostris prædictis reservamus facultatem, ut si quandoque contingat, per Capitulum Provinciale impediri, quo minus Professor aliquis, supradicta habens requisita, merita, & opera, postulationibus ac gratiis præmissis fruatur, ipsum auctoritate Apostolica in eorum possessione ponendi & conservandi. Non obstantibus quoad omnia & singula hactenus dicta Statutis Ordinis, Provinciæ prædictæ Legibus, aut Privilegiis: Brevibus quoque Innocentianis, sive Decretis Apostolicis de Quindennio integro pro Magisterio simplici requisito, de æquipollentia tollenda, deque aliis quibuslibet, cæterisque quibuscumque non obstantibus, quæ idem Sanctissimus voluit non obstare; & quibus auctoritate Nobis ab eodem Sanctissimo benigne commissa per præsentes derogamus, & derogatum esse declaramus. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen. Datum Romæ in Conventu nostro Sanctæ Mariæ supra Minervam die XVIII. Februarii MDCCXXX. Fr. Thomas Ripoll, Magister Ordinis. Loco ✠ Sigilli. Regist. fol. LIX. Fr. Dominicus Ponsi, Magister, Ex-Provincialis, & Socius.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Dominicus, ut tam dictus Hyacinthus quam successores Professores, & quicumque alii, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, Privilegiorum regularium, ac utique gravium Statutorum hujusmodi executionem firmius lætiusque promoveant,

Marginal notes: Privilegia sub certis oneris conditionibus Professori concessa: — Auctoritate alias ordinaria: — Auctoritate Apostolica. — In Ordine ad Magisterium Simplex: — Magisterium Studentium; — Et ad Magisterium S. T. cum loco, & voce. — Aliud Privilegium auct. Magistri Ord. concessum. — Præservatio facultatum Magistro Ordinis. — Supplicis petitionis continuatio.

opportune in præmissis a Nobis provideri, & aliàs, ut infra, indulgeri, summopere desideret; Nos ipsum Joannem Dominicum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, omnia & singula præinserta Privilegia & Statuta, a memorato Thoma Magistro Generali edita, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus; Ipsaque Privilegia & Statuta perpetuo observari, auctoritate & tenore præfatis mandamus; Necnon in iisdem dicto Thomæ Magistro Generali facultatem addendi, quæ pro illorum pleniori executione vel declaratione, opportuna censeri contingat, præservantes, ratam, firmamque habemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Confirmatio Apostolica, cum opportuna præservatione.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritum faciens.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 16. Aprilis 1732. Pontificatus nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LIX.

Confirmatur Decretum Congregationis Particularis, a Sanctissimo Domino Nostro deputatæ super observantia Constitutionum Egidianæ & Carpensis; & exhibitione & Archiviatione instrumentorum pro Communitatibus & Universitatibus Provinciæ Marchiæ.

Dat. die 30. Aprilis 1732. Pont. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

NUper a particulari Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, a Nobis deputata super observatione Constitutionum Ægidianæ & Carpensis in Provincia nostra Marchiæ, emanavit decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Decreti tenor.

§. 1. In Congregatione particulari a Sanctissimo Domino Nostro Clemente XII. deputata RR. PP. DD. Merlini, Guglielmi, & Mei infrascripti, super observantia Constitutionum Ægidianæ & Carpensis in Provincia Marchiæ, habita die 5. Junii 1731. resolutum fuit: Constitutiones Ægidianam. & Carpensem servandas esse juxta modum; Modus est, quod idem Notarius stipulans absque ulla mercede, præter illam consuetam stipulationis sive rogiti, teneatur exhibere infra terminum dierum quindecim a die stipulationis Notario illius Judicis, a contrahentibus eligendi, coram quo fieri debet insinuatio, eamdem copiam publicam juxta Bullam Sixtinam archiviandam, unà cum instrumento originali, ad hoc ut prædictus Notarius Judicis insinuationis, ad instantiam unius vel alterius ex contrahentibus, sive de eorum mandato, more solito illud insinuet, fidemque insinuationis faciat tam in margine dicti instrumenti originalis, quam copiæ archiviandæ: reservata tamen facultate contrahentibus prædictos Notarios stipulantes cogendi ad præfatam exhibitionem instrumenti originalis, & copiæ archiviandæ infra dictum terminum dierum quindecim. -- Factaque per me die subsequenti sexta ejusdem mensis Junii relatione Sanctitati Suæ de prædicta resolutione, Sanctissimus illam approbavit. *N. Archiepiscopus Nazian. Auditor.*

Confirmatur.

§. 2. Cum autem, sicut dilecti filii Communitates, & Universitates, & Homines dictæ Provinciæ Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium denuo approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictarum Communitatum & Universitatum Provinciæ hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, &

innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 30. Aprilis Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LX.

Confirmatur Decretum, ab Abbate & Officialibus Congregationis Ecclesiasticæ, sub Invocatione S. Petri in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Mexican. canonice erectæ editum, ne mulieribus in eorum Collegium, Hospitale, Domus, & habitationes pateat aditus.

Dat. die 20. Maji 1732. Pontif. An. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti series.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Abbas & Officiales Congregationis Ecclesiasticæ, sub invocatione S. Petri in Conventu Sanctissimæ Trinitatis Civitatis Mexican in Indiis, canonice (ut asseritur) erectæ, quod ipsi cum approbatione venerabilis Fratris moderni Archiepiscopi Mexican. Decretum ediderunt, ut mulieres cujuscumque status & conditionis, etiam in casu infirmitatis, eorumdem exponentium Collegium, Hospitale, Domum, & quamlibet aliam dictæ Congregationis habitationem ingredi nequirent, itaut decreto hujusmodi sub quovis prætextu nec a quolibet Ordinario, neque ab Abbate, aliisque Officialibus, nunc & pro tempore existentibus prædictæ Congregationis Ecclesiasticæ, derogari unquam possit.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi exponentes, Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desiderent; Nos ipsos exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, Concilii Tridentini Interpretum, qui votum dilecti filii Nostri Ludovici ejusdem S R. E. Cardinalis Belluga nuncupati, ad ejusmodi negotium examinandum a prædicta Congregatione Cardinalium deputati, attenderunt, consilio, supraenunciatum Decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. — Confirmatio Decreti, de quo in Rubrica.

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. — Præsentium Literarum observantia.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, dictæ Congregationis Ecclesiasticæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. — Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Maji 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXI.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium quo confirmatur resolutio nuperi Capituli Generalis Ordinis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus; ut Officialium electio in unaquaque Domo per Præfectum, & quatuor Definitores Generales fiat.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 27. Maji 1732. Pontif. An. II.

Ad futuram rei memoriam.

Supplex Libellus.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Vocalium Capituli Generalis Ordinis Bethlemitarum in Indiis Occidentalibus, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod in Constitutionibus ejusdem Ordinis a fe. re. Innocentio PP. XI. Prædecessore Nostro confirmatis, statuebatur, electiones Præfecti, Vice-Præfecti, quatuor Discretorum, & Majorum Infirmariorum, ac Procuratorum cujuscumque Domus & Hospitalis, spectare ad Religiosos Domus & Hospitalis hujusmodi, ad formam earumdem Constitutionum votum habentes: Verum quia experientia quadraginta & ultra annorum compertum erat, quamplura inconvenientia in præjudicium etiam regularis observantiæ orta fuisse ac in dies oriri ex prædicto modo faciendi dictas electiones, ideo in eodem Capitulo Generali in Civitate Mexican. mense Februario anno 1730. ad occurrendum hujusmodi absurdis & inconvenientibus, per pluralitatem suffragiorum resolutum fuerat, quod jus eligendi dictos Præfectum, Vice-Præfectum, Discretos, Majores Infirmarios, & Procuratores cujuscumque Domus, pertinere deberet ad Præfectum Generalem, & quatuor Definitores Generales una cum Secretario Generali, & Præfecto Domus, ubi fieri contingat hujusmodi electiones, necnon cum duobus aliis Religiosis, qui munus vel Generalis vel Assistentis Generalis vel Vice-Generalis vel Præfecti alicujus Domus obierint: his omnibus deficientibus cum Religiosis magis antianis, quos reperiri contingat in Domo, in qua fieri debeant electiones prædictæ, & ad eas procedendum esset

Per Constitutiones Ordinis electiones Officialium Religiosis cujusque Domus concedi.

Ex Decreto verò postremi Capituli Gener. eas Præfecto Gener. & Definitoribus Gener. committi.

per scrutinium & vota secreta, ita tamen, ut ex novis suffragiis, ut supra, adhibendis, quinque pro electione canonica sufficiant: Et in eadem expositione subjuncto, quod in prædicto Capitulo Generali sancitum fuerat, quod ejusmodi electiones fieri debeant de triennio in triennium, absque eo quod prorogari possint, nec quod ullus in Præfectum ejusdem Domus reeligi queat, ita quod si triennium expiraverit, & non potuerit ob absentiam Patris Generalis procedi ad prædictas electiones seu alteram ex istis, tunc Vice-Generalis cum suis Assistentibus eligat per scrutinium ut supra Præsidentem illius Domus seu Domorum, quæ Præfecto indigerent, donec perveniant literæ patentes Electi vel Electorum in Præfectum seu Præfectos. Et hoc ipsum servandum sit in casu obitus vel renunciationis dictorum Electorum; & in absentia Patris Generalis possit Vice-Generalis admittere tales renunciationes, injuncto tamen eidem onere certiorandi dictum Præfectum Generalem, ut servata forma superius expressa possit ad electiones devenire, ut fusius habebatur ex particula resolutionis captæ in eodem Capitulo generali; Ac proinde pro parte Vocalium memorati Capituli generalis eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut prævia derogatione Constitutionum Ordinis in dicto Capitulo IX. §. XVI. prædictam resolutionem confirmaret, adhoc ut executioni demandari possit; Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris sequentis, videlicet.

Hujusmodi vero electiones quolibet faciendas triennio.

Pro his omnibus peti confirmationem.

Decret. Congregat. hæc approbans.

§. 1. Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, ad quam Sanctissimus Dñus Noster PP. CLEMENS XII. libellum remisit, attento suffragio Eminentissimi Cardinalis Pico, Ordinis Bethlemitarum apud S. Sedem Protectoris, ac re undique mature discussa, referente pro Eminentissimo Cardinali Belluga, Ponente, absente, Eminentissimo Cardinali Barberini, benigne rescripsit -- Prævia derogatione Cap. 9. §. 16. Constitutionum in ea parte, qua disponitur, electiones Præfectorum, Vice-Præfectorum, quatuor Discretorum, majoris Infirmarii, ac Procuratoris faciendas esse a singulis Communitatibus Conventuum, imposterum illas esse faciendas a Generali, quatuor Assistentibus, Secretario Generali, Præfecto Domus, ubi fit electio, & duobus Religiosis, qui fuerint vel Generales, aut Assistentes Generales, aut Vice-Generales, aut Præfecti, &, illis non existentibus, a religiosis Viris magis antianis ejusdem Domus: & electio intelligatur facta in personam ejus, qui habuerit majorem numerum suffragiorum: Quod electiones fiant de triennio in triennium absque facultate eas prorogandi: & si dum spirat triennium, ob absentiam Generalis non pervenisset provisio ab eodem capta, tunc Vice-Generalis cum suis Assistentibus eligat Præsidentem illius Domus, ubi erat facienda electio, qui eam gubernet pro interim: Quod erit observandum in casu obitus aut renunciationis Electorum ante triennium: Et quod ob absentiam Generalis valeat Vice-Generalis admittere renunciationes Electorum, cum obligatione tamen de iis certiorandi Patrem Generalem, ad hoc ut possit dare opportunas providentias pro electione Successorum. Romæ die 2. Maji 1732. Cardinalis Franciscus Barberinus. Loco ✠ sigilli. I. Archiepiscopus Cor. Secretarius.

Id Confirmatur.

§. 2. Cum autem, sicut prædicti Vocales Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi præmissa, quo firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos ipsos Vocales specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis Sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum Auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere: ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 27. Maji 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXII.

Declaratio, quod Provinciæ Galliæ, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe Tertii Ordinis Sancti Francisci, comprehendantur in Brevi Sanctissimi Domini Nostri circa vias Crucis &c.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 10. Junii 1732. Pontif. An. II.

Ad futuram rei memoriam.

ALiàs Nos supplicationibus dilecti filii Bernardi Monterde, Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, decrevimus, ac indulsimus, ut loca pia, via Crucis seu Calvarii nuncupata, ad instar Stationum Montis Calvarii, in Ecclesiis ac locis piis Ministro Generali pro tempore existenti dicti Ordinis non subjectis, nec ab eo dependen. per Fratres Ordinis præfati tunc erecta & imposterum erigenda, eisdem indulgentiis ac privilegiis fruerentur & gauderent, quibus fruebantur & gaudebant erecta in Ecclesiis & locis Ordinis prædicti: ita tamen, ut quoad deinceps erigenda modus & forma servarentur, quibus ejusmodi erectiones in Ecclesiis & locis dicti Ordinis eatenus fieri consueve-

rant,

rant, & accederet licentia Ordinarii loci, ac consensus Parochi, & Superioris Ecclesiæ & loci pii, ubi de eis erigendis agi contingeret, & aliàs, prout uberius continetur in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis Literis, tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 1. CLEMENS PP. XII. *Ad futuram rei memoriam.* Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Bernardus Monterde, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, tam suo, quam dilecti etiam filii moderni Ministri Generalis dicti Ordinis nomine, quod, cum antiqua vigeret ac etiamnum vigeat in Ordine hujusmodi consuetudo erigendi & instituendi per illius Fratres, in vim facultatis sibi aliàs a Sede Apostolica concessa, pia loca, via Crucis seu Calvarii nuncupata, ad instar Stationum Montis Calvarii, nedum in ejusdem Ordinis, sed etiam in aliis Ecclesiis ac locis, ab eo minime dependentibus; isque mos in universis Regnis Hispaniarum, ac plurimis Italiæ regionibus semper antehac retentus fuerit, & adhuc de præsenti servetur: Licetque dudum fel. rec. Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster ad preces tunc in humanis agentis Francisci Diaz, dum viveret, Commissarii Generalis pro ultramontana Familia dicti Ordinis, præfata loca pia viæ Crucis seu Calvarii sub quibusdam rec. mem. Innocentii PP. XI. Prædecessoris quoque nostri literis in simili forma Brevis die 5. Septembris 1686. super confirmatione diversarum Indulgentiarum & Privilegiorum ipsius Ordinis editis, comprehendi, ac proinde frui & gaudere posse Indulgentiis & Privilegiis in literis hujusmodi concessis & expressis, declarasset per suas itidem in forma Brevis die 5. Decembris 1696. desuper expeditas Literas, idque absque limitatione ac restrictione dictorum locorum viæ Crucis seu Calvarii ad Ecclesias & loca Ordinis præfati factum fuisset; Nihilominus aliqui existimantes facultatem, illa erigendi & instituendi ad Ecclesias & loca Ordinis prædicti: Indulgentias vero & Privilegia ejusmodi ad personas, obedientiæ ac directioni pro tempore existentis Ministri Generalis ejusdem Ordinis subjectas, respective limitata & restricta esse, a piæ mem. Benedicto PP. XIII. etiam Prædecessore Nostro, Indulgentias & privilegia præfata ad quoscumque utriusque sexus Christifideles, dicto Ministro Generali non subjectos, qui tamen ejusmodi loca pia Crucis seu Calvarii penes Fratres supradicti Ordinis, privative quoad alios quoslibet, visitarent, ibique memoriam Dominicæ Passionis devote recolerent, aliaque injuncta opera peragerent, extendi & ampliari obtinuerunt, prout in ipsius Benedicti Prædecessoris Literis sub plumbo, anno Incarnationis millesimo septingentesimo vigesimo sexto, quinto Nonas Martii, Pontificatus sui anno Tertio, emanatis, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Bernardus non minus ratione sui officii Procuratoris Generalis hujusmodi, quam de expresso mandato dicti moderni Ministri Generalis, ad enatam occasione præmissorum confusionem tollendam, remque in statum pristinum restituendam, prædicta loca pia viæ Crucis seu Calvarii per eosdem Fratres, etiam in Ecclesiis & locis, quæ non sint dicti Ordinis, erecta & erigenda, eisdem Indulgentiis & Privilegiis gaudere per Nos declarari summopere desideret; quemadmodum ab ipso Benedicto Prædecessore, postquam Literæ suæ præfatæ prodierant, ad supplicationem dilectæ in Christo filiæ Nobilis Mulieris Violantis a Bavaria Principissa Etruriæ Viduæ, Fratribus Recessus Sancti Francisci ad Montem Florentinum, & Conventus de Ambrosiana nuncupat. dicti Ordinis in vim cujusdam rescripti die 10. Novembris 1729. ejus jussu editi, concessum fuisse memoratur; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Bernardi votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, cumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes: necnon utriusque Innocentii, & Benedicti Prædecessorum literarum præfatarum tenores, & alia quæcumque, etiam specificam & individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & specificatis, habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, quod prædicta loca pia viæ Crucis seu Calvarii, in Ecclesiis, Oratoriis, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis itidem piis locis, ipsi Ministro Generali non subjectis, nec ab eo dependentibus, per Fratres dicti Ordinis nunc erecta, & in posterum erigenda in Ecclesiis & locis Ordinis præfati, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus & declaramus; ac, quatenus opus sit, de novo concedimus & indulgemus; ita tamen, ut quoad illa sic deinceps erigenda modus & forma serventur, quibus ejusmodi erectiones in Ecclesiis & locis Ordinis prædicti hactenus fieri consueverunt, & accedat licentia Ordinarii loci, ac consensus Parochi, & Superiorum Ecclesiæ, Monasterii, Hospitalis, & loci pii, ubi de eis pro tempore erigendi agi contigerit.

§. 3. Decernentes pariter, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, & aliis Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Januarii 1731. Pontificatus nostri anno Primo. F. Card. Oliverius.

§. 6. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Provinciarum Galliæ Fratrum Tertii Ordinis ejusdem Sancti Francisci, ac Guardiani Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum nuncupat. de Urbe ipsius Tertii Ordinis, Nobis nuper expositum fuit, tametsi Fratres Tertii Ordinis hujusmodi, utpote supradicto Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, ejusque jurisdictioni subjecti, pro certo habeant, se in literis nostris præinsertis comprehensos esse, quia tamen expressa ac individua eorum in dictis literis mentio facta non fuit, vereantur, ne hoc prætextu aliqua forsan sibi desuper moveatur difficultas, aut impediantur, quominus earum-

dem literarum commodo & effectu pacifice potiri valeant: Nobis propterea exponentes præfati humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratres Tertii Ordinis Provinciarum Galliæ, ac Conventus Beatæ Mariæ Miraculorum de Urbe in præinsertis literis nostris ad omnes effectus inibi expressos comprehendi, easdem literas Fratribus prædictis in omnibus & per omnia plenissime suffragari debere perinde, ac si de ipsis Fratribus individua mentio in eis facta fuisset, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus quoque, & declaramus.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXIII. Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium super divisione Provinciæ Austriæ Inferioris Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum in duas Provincias Austriæ Inferioris unam, alteram vero Silesiæ & Moraviæ.

Dat. die 10. Junii 1732. Pontif. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplex Libellus Congregationi datus pro obtinenda separatione.

NUper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Provinciæ Austriæ Inferioris Ordinis Minorum S. Francisci, Conventualium nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod cum eadem Provincia Conventibus in dicta Austria, ac Silesia, & Moravia constans reperiretur, consideratum fuerat pro majori quiete, tam necessaria Regulari vitæ, illam separatione de præsenti indigere; cum experientia compertum sit, quod inter Austriacos ex una, & Silesios ac Moravos ex altera partibus mutua tranquillitas, nisi Provinciam hujusmodi separando, conciliari nequiverat; Ideoque prædictæ Congregationi Cardinalium supplicato, ut denuo eamdem Provinciam separaret, formando unam ex septem Conventibus, & duarum Residentiarum in Silesia & Moravia consistentibus, & relinquendo solam Provinciam Austriæ Inferioris infra & supra Anasum flumen, quæ novem Conventibus, & unico Monialium Monasterio, quarum cura quatuor Religiosis hujus Provinciæ committitur, constabit; & hac ratione, duarumque Provinciarum distinctione formanda, querimoniæ, quæ inter utriusque nationis Religiosos exortæ sunt, cessabunt; ac pro ejusmodi destinatione Provinciarum charissimus in Christo filius noster Carolus Hispaniarum Catholicus, & Romanorum Rex in Imperatorem electus, mentem suam super præmissis declaraverat, quemadmodum ex relatione ad eosdem Cardinales transmissa a Venerabili Fratre Dominico Archiepiscopo Ephesin. ad eumdem Carolum Regem, & Imperatorem electum, Nostro & Apostolicæ Sedis Nuncio, qui in faciem loci hujus divisionis necessitatem agnovit, constare dicebatur: Emanavit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum, tenoris, qui sequitur, videlicet:

§. 1. Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attenta relatione P. Ministri Generalis Ordinis, benigne rescripsit pro approbatione, sive pro gratia divisionis Provinciæ juxta modum: Nempe quod divisio fiat eorum tantummodo Conventuum, qui de præsenti constituunt Provinciam Austriacam, assignatis illis, qui sunt infra & supra Anasum Austriacis, & remanentibus cæteris, cui videlicet Moravis & Silesitis pro altera Provincia erigenda. Divisio vero hujusmodi facienda tenore præsentium committitur P. Generali cum omnibus opportunis & necessariis facultatibus, & signanter convocandi in utraque Provincia distincta Capitula, in quibus eligi debebunt Superiores tam custodiales quam locales, juxta Constitutiones Ordinis: firmatis tamen prius, & ante electionem Superiorum assignatis Conventibus, & divisis in Custodias; necnon destinandi Conventus pro studiis tam Philosophicis quam Theologicis, & Moralibus; quinimo pro unico Novitiatu in unaquaque Provincia, & Professoriis, juxta necessitatem. Romæ die 23. Maii 1732. Cardinalis Barbarinus. F. Archiepiscopus Con. Secretarius. Loco ✠ Sigilli. — S. Congregationis Decretum.

§. 2. Cum autem, sicut prædicti Fratres Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium. — Confirmatur.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac dictis Exponentibus, & ab illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. — Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciæ, ac Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene

& sufficien-

& sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Cardinalis Oliverius.

XIV.

Confirmatur Decretum Definitorii, & Vocalium Capituli Provincialis Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, Reformatorum nuncupatorum, super acceptatione alternativæ tripartitæ in eadem Provincia, & distributione officiorum inter Fratres Nationis Hungaricæ, Germanicæ, Slavonicæ.

t. die 16. ii 1732. ntif. An.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Expositio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Fulvius a Bononia, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, Reformatorum nuncupatorum, quod cum aliàs Venerabilis Frater Matthæus Archiepiscopus Panormitan., qui tunc temporis Ministri Generalis dicti Ordinis munere fungebatur, per quasdam suas Patentes literas die 11. Martii 1727. emanatas, in Provincia Hungariæ eorumdem Fratrum Reformatorum tripartitam alternativam in omnibus electionibus, officiorum distributionibus, inter Fratres totidem Nationum, nempe Hungaricæ, Germanicæ, & Slavonicæ, Novitiorum, vestitionibus, Conventuum partitionibus, aliisque dispositionibus, quæ distributivam justitiam inter nationes hujusmodi inducere & fovere valeant, perpetuis futuris temporibus adamussim servandam esse sanxisset; idque etiam a fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessore Nostro per quasdam suas Literas die 4. Aprilis ejusdem anni expeditas confirmasset: Verum nonnullis Fratribus contradicentibus, aliisque annuentibus, literæ prædictæ executioni demandatæ fuerint, ideo ut dissentione animorum penitus evulsa ad concordiam omnes partes reducerentur, de speciali mandato Superioris Generalis ejusdem, & ad instantiam partium coram Commissario Visitatore Generali, tum omnes Religiosi emeriti Provinciæ, qui præsertim Prælaturarum officium gesserant, tum actuales Minister Provincialis, necnon Custos, atque Definitores unà cum Exdefinitore Generali, insimul congregati, matura præmissa consultatione, prædictis Benedicti Prædecessoris literis earumdem literarum Patentium confirmatoriis unanimiter die 7. Martii 1730. assensum præstiterunt: sponte ac libere id ipsum acceptarunt: futuris quoque temporibus inviolabiliter observare spoponderunt: perpetuumque silentium demandarunt, & aliàs, prout uberius continetur in decreto acceptationis hujusmodi desuper facto, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Fr. Sigismundus Kerpin, Ordinis Minorum Strictioris Observantiæ S.P.N. Francisci Concionator, Sacræ Theologiæ Lector, & Custos actualis, ac Almæ itidem Provinciæ Sanctæ Mariæ Hungariæ Commissarius Visitator Generalis,

Omnibus & singulis hujus Almæ Provinciæ dilectissimis Patribus & Fratribus salutem & sanctam pacem.

Decretum de quo in Rubrica.

§. 1. Quemadmodum Seraphici Spiritus amorem Dei, ita & corporis nostri membra dilectionem proximi significant, edocentque: *Sicut in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eumdem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.* Ad Rom. 12. v. 4. Quapropter sicut membrum unum ab altero separari quammaxime reformidat, pari modo & nos omnem divisionem, omnem dissensionem, omnem charitatis læsionem vehementissimè timeamus; necesse est; soliciti semper servare unitatem spiritus, & fraternæ Charitatis. Caput nostrum Christus est, & nos membra ejus, Christum non diligit, qui ejus membra negligit. *Tanta in humani corporis membris inest copula, tantus amor, tamque inseparabilis & insuperabilis dilectionis unitas, ut unum sine alio non valeat gaudere.* Lætitia illis communis est, pœna æqualis, ita quod uni tribuitur, cætera se recepisse gratulentur, ait Laurentius Justinianus de Ligno vitæ. Ita etiam Christo fit, quod corpori Christi irrogatur, dicente illo: *Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni ex Fratribus meis minimis, mihi fecistis*; Matth. 25. v. 40. & ad Saulum: *Saule, Saule, quid me persequeris?* Act. 9. v. 4. Bene hic advertit Augustinus, Tract. 28. & Joann. quod Saulus non Christum, sed membra, hoc est fideles ejus sit persecutus; *Noluit tamen dicere Sanctos meos, Servos meos, postremo honorabilius, Fratres meos, sed me, hoc est membra mea, quibus ego sum Caput.* Dignum est, ut nos membra sequamur, quo Caput nostrum præierit; præivit Christus, & præcepit: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.* Joann. 13. Dilexit nos Christus dulciter absque amaritudine, sed ex benevola affectione, bonum nobis volens, fovens, favens, & faciens: Dilexit nos efficaciter absque fictione, sed opere, & veritate, omnibus benefaciendo, docendo universos; sic ergo & nos diligamus invicem, Fratres enim sumus: *Ecce quam bonum & quam jucundum, habitare Fratres in unum.* Psal. 132. Nihil æque oblectat animum quàm hæc fraterna charitas; nullum habet laborem, ingentem vero voluptatem. Ablata unione, corpus corruat necesse est: & extincta charitate dissolvitur omnis Religio. Contra verò, quemadmodum corpus nostrum per unionem partium suarum bene dispositarum, sibique invicem succurrentium, subsistit; sic similiter Congregatio religiosa firmatur & formatur in suo esse corporis moralis, si singula membra strictam unionem habeant, sibique invicem per vinculum mutuæ charitatis firmiter cohæreant. O ter quaterve beatam Religionem, cujus membra fraternæ dilectionis spiritu compaginantur. Eugenius PP. IV. in literis datis ad Fratrem Albertum de Sarciano, tunc Vicarium Generalem, Seraphico nostro Ordini sequens præclarum dedit elogium: *Ordo tuus, inquit, in Seraphicæ Charitatis ardore in principio fundatus, tamquam fœcundus plantationum hortulus uberrimos hucusque protulit fructus.* Dum enim plantati ex prima Beati Francisci vite palmites in Religione, honestate, sanctimonia, in primis ipsa charitate exculti fuerunt, in tantum est ea plantatio propagata, ut, per universum orbem diffusa, maximis Sacrarum literarum veritatibus, humilitatis & patientiæ divitiis abundans, populos repleat, saginetque divini eloquii pabulo, &, pulsis ignorantiæ tenebris, sanctæ conversationis amore desiderioque inebriet. Et Orbis Terrarum in cujus singulas pene particulas penetrastis, illa ipsa quam in vobis viderit, senserit, adoraverit, ardeat charitate, faciatque exemplum a vestra vita sumptum; & quod vobis maximum, & in intentione primarium esse debet, animas vestras vel ea ratione salvas faciatis, qui proximas inde curabitis lucri facere. Hæc Pontifex.

§. 2. In cujus argumentatione hoc mihi notare fas est,

fas est, quod, ficut speravit exemplum fraternæ charitatis profuturum aliis ad ædificationem, & vobis ad salutem, ita exemplum discordiæ futurum sit mundo in scandalum, & vobis ipsis in damnationem sempiternam; inde profecto lacrymæ, inde dolor sensibilis sauciavit animam, dum ingressus hanc almam Provinciam audivi, & experimento proprio didici, miras fore, & augere in dies animorum scissiones, discordias, & contentiones, Fratribus in diversos sensus abeuntibus; quibusdam nempe laudantibus & obedienter acceptantibus, aliis vero sub prætextu enormis læsionis, & gravis illatæ injuriæ, multifarie multisque modis & mediis impugnantibus decretum Reverendissimi Patris Ministri Generalis a Sanctissimo Domino Nostro PP. Benedicto XIII. in forma Brevis confirmatum, ac ante triennium in Conventu Sopronienſi publicatum, vi cujus tripartita electio, & officiorum distributio sub diversis pœnis futuris temporibus observanda præcipitur. Quia vero hæc animarum dissentio, & Sacris Canonibus, Ordinisque Constitutionibus vetita oppositis, præter pusillorum scandalum, & sæculi admirationem, magnum almæ Provinciæ, majusque in futurum minatur detrimentum; Officii mei ratio exigebat, opportunum tanto malo adferre remedium. Quapropter in hunc finem ad partium instantiam, & de speciali facultate Reverendissimi Patris Commissarii Generalis, Superioris nostri longe colendissimi, convocavi ad Metropolitanum Possoniensem Divæ Virginis Annunciatæ Conventum Patres A. RR. Ministrum Provincialem, totumque Venerabile Definitorium, & admodum Rev. P. Ordinis Exdiffinitorem Generalem, cæterosque emeritos Provinciæ Patres olim Ministeriatu functos, & præmissa privata cum iisdem consultatione, & animorum compositione, tandem septima Martii ad Cellam meæ residentiæ omnes congregavi, ac habita prius ad eos de pace & fraterna charitate adhortatione, finguli prævia fraterna deprecatione ex laudabili publici boni ac Provinciæ tranquillitatis zelo omnes offensas atque quascumque injurias directe aut indirecte illatas sibi mutuo sincere condonarunt, ac desuper sponte & libere consenserunt, & acceptarunt Constitutionem Sanctissimi Domini Nostri PP. Benedicti XIII. incipien. *Exponi Nobis &c.* sub datum Beneventi 4. Aprilis 1727., & decreta Reverendissimi Patris Ministri Generalis de tripartita electione in Provinciam introducta, & futuris semper temporibus inviolate observare spoponderunt.

§. 3. Porro pro perpetua pace, & animorum concordia, tanto fortius & firmius stabilienda, statuit Venerabile Diffinitorium, & AA. RR. Ordinis respective, & Provinciæ Patres Emeriti, ut in causa acceptatæ vel recusatæ hucusque Apostolicæ Constitutionis, tripartitam electionem præcipientis, perpetuum omnibus silentium imponatur, ita ut nullo unquam tempore quis gloriari aut conqueri audeat, se in causa vicisse aut succubuisse: pariter, ne quis jactare audeat aut gloriari, se ex sua natione habere Superiorem, minus in suo patrocinio sese fundare, cum Superior omnium subjectarum sibi nationum æqualem curam & paternam solicitudinem gerere, omnesque pari sinceritate, & amoris exhibitione prosequi teneatur, quod Fratribus Laicis peculiariter simul & nervose a Superioribus inculcandum, atque a suis Confessariis efficaciter sæpius suggerendum erit. Si quis vero in præmissis contravenerit, illi indilate de solo Patrum Discretorum Conventus consilio ad domum disciplinæ includantur, inibi per triduum in pane & aqua jejunaturi; quibus pœnis etiam subjiciantur Socii, si has publicæ paci perniciosas transgressiones non revelaverint. Superiores vero locales, statutas hasce pœnas non infligentes, ipso facto ab officio suspendantur, aut gravius etiam arbitrio Venerabilis Diffinitorii puniantur. In cujus rei fidem majusque robur propria manu subscripserunt, & majus Provinciæ sigillum apposuerunt.

Ita est Fr. Matthias Thum, Provinciæ Diffinitor, Slavus.

Fr. Ludovicus Purman, Provinciæ Diffinitor, Hung.

Fr. Gaspar Szente, Provinciæ Custos, Hung.

Fr. Bernardus Ramocsahazii, Provinciæ Pater, Hung.

Ita est Fr. Joannes Capostranus Sebach, Germanus Minister.

Fr. Carparus Nukeries, P. Diffinitor, Croata.

Fr. JosephusBoiger, P. Diffinitor, Germ.

Fr. Antonius Posomp, Provinciæ P. Hung.

Fr. Andreas Pordamp, Hungariæ Provinciæ Pater, & Exdiffinitor Generalis.

Loco ✠ Sigilli Magni.

§. 4. Quoniam vero in votis habes, ut & cæteri Patres & Fratres præclaro hoc exemplo commoti sibi invicem cohæreant, singulos verbis D. Pauli Apostoli ad Coloss. 3. paterne exhortor: *Super omnia autem charitatem habere, quod est vinculum perfectionis, & pax Christi exultet in cordibus vestris, in quo & vocati estis in uno corpore.* Sicut anima non vivificat nisi conjuncta membra, ita nec Spiritus Sanctus Religiosos per discordias & scissuras separatos. Meminerint itaque serio dilectissimi Patres & Fratres, quod ubi charitas est, ibi Deus sit. Dei provide eritis, si unum fueritis, sit in vobis proinde unio intellectus & judicii, ut idem cum Superioribus & majoribus vestris sapiatis, sit unio affectionis & dilectionis, ut confratres vestros tamquam omnes genui nos hujus Provinciæ Filios, non carnaliter, sed spiritualibus per Deum, secundum Deum, & in Deo dilegatis, ac omnes particulares amicitias, quas maledicta olim a S. Patriarcha nostro Francisco nationalitas dictaret, penitus abscindatis; Sit tandem unio voluntatum & cordium, ut unanimes idem & spontanee acceptetis, & prompte subscribatis, quod sicut pro communi hujus almæ Provinciæ bono desiderio ita omnibus ex animo benedico: In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti: Amen. Datum in nostro Possoniensi dictæ Virginis Annunciatæ die 7. Martii 1730. Fr. Sigismundus Skerpin Commissarius Visitator Generalis: Et postmodum cum prædicta Provincia Mariana ex tercentis septuaginta octo Sacerdotibus & Clericis componatur, & singuli a supradicto Visitatore Generali interrogati, memorati Benedicti Prædecessoris literis, uno excepto, videlicet dilecto filio Provinciali, omnes Vocales, nemine prorsus discrepante non modo prædictas literas iterum habentes, capitulariter acceptarunt, verum etiam concorditer statuerunt tripartitam alternativam in eis contentam pariter extendendam esse ad subrogationes & substitutiones perpetuis futuris temporibus sub nullitatis pœna omnino servandam, & alias prout etiam continetur in decreto Capitulari tenoris sequentis, nempe: Ad stabiliendam in hac alma Beatissimæ Virginis Mariæ Hungariæ Provincia perpetuam pacem & tranquillitatem, Nos infrascripti in Capitulo Provinciali Possonii legitimi congregati Vocales uno ore & corde acceptamus, atque ut veros & obedientes S. R. E. & Sancti Patris nostri Francisci Filios decet, perpetuis futuris temporibus observari desideramus & volumus Breve Sanctissimi Domini Nostri Benedicti XIII. san. mem. vi cujus bipartita electio, & officiorum distributio

præcipitur. Quia vero in prædicto Pontificio Brevi in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis majoris latæ sententiæ pœna, in hac Mariana Provincia observari, & executioni demandari præcipitur, expressum non est, utrum præfata alternativa servanda sit non solum in electionibus, sed etiam in subrogationibus & substitutionibus, ea propter negotium istud adamussim expendens Venerabile Definitorium, & totum Provinciæ Capitulum, in Conventu Posoniensi congregatum, unanimi omnium nationum consensu determinavit, quod suprafacta alternativa intelligi, sumi, & perpetuis futuris temporibus observari debeat, non solum in Electionibus Capitularibus, sed etiam in quibuscumque subrogationibus & substitutionibus; ita quidem, ut si intra Capitulare Triennium contingat eligendum esse Vicarium, vel Commissarium Provincialem, aut Prominiſtrum, vel Custodem, talis eligatur ex ea natione, ex qua fuit ille, loco cujus iste subrogandus vel substituendus manet. Hanc autem præsentem & ultimam determinationem Capitularem Venerabile Definitorium, & totum Provinciæ Capitulum in perpetuum observari ac manuteneri mandat, & a modo secus futuras Electiones, subrogationes, aut substitutiones pro nullis, & irritis haberi statuit & præcepit. Desiderat quoque hanc Provinciæ determinationem circa subrogationes aut substitutiones a Reverendissimo Patre Vice-Commissario Generali, aut, si opus fuerit, etiam a Sacra Congregatione confirmandam. Desuper duo instrumenta confecta & conscripta sunt, unum Romam mittendum, alterum in Archivio Provinciæ servandum, quibus omnes & singuli de corpore Capituli subscripserunt in Conventu nostro Posoniensi Beatissimæ Virginis Annunciatæ die 23. Junii 1730.

Subscriptiones Vocalium.

Fr. Hieronymus Lukasil Guardianus Posonien.
Fr. Bernardus Imnerk Guardianus Sopron.
Fr. Blasius Miartan Guardianus S. Catharinæ.
Fr. Franciscus Xelutnix Guardianus Nitrien.
Fr. Arsenius Kosler Guardianus Ersekvivak.
Fr. Henricus Klikovies Guardianus Neemeth.
Fr. Gabriel Gajan Guardianus Malauken.
Fr. Severinus Podhradgyai Guardianus S. Antonii.
Fr. Florianus Ozolii Guardianus Jaurinen.
Fr. Athanasius Weninger Guardianus Kissmastonien.
Fr. Benignus Kasfai Guardianus Sabarien.
Fr. Michael Gombos Guardianus Papen.
Fr. Zacharias Pussai Guardianus Comaron.
Fr. Sebastianus Hoini Guardianus Strigon.
Fr. Antonius Szumjogr Guardianus Pestien.
Fr. Leo Orehorski Guardianus Sancti Ladislai.
Fr. Hiacinthus Klanihons Præsidens Strigon.
Fr. Christophorus Schiesci Præsidens Alben.
Fr. Crescentius Paur Guardianus S. Montis Calvarii.
Fr. Matthias Fsum Præsidens Kesfthelien., & Provinciæ immediatus Exdefinitor.
Fr. Joseph Boyger Præsidens Badensis, & immediatus Exdefinitor.
Fr. Carparus Szente Præsidens Resprim. & immediatus Ex-Custos.
Fr. Ægidius Hiss Guard. Sumeghiens., & Definitor actualis.
Fr. Marianus Vyfallchs Ex-Guardianus Andocsien., & Definitor actualis.
Fr. Gasparus Vuketits Provinciæ immediatus Exdefinitor.
Fr. Petrus Heineg Provinciæ Definitor actualis.
Fr. Demetrius Heim Ex-Guardianus Praten. Provinciæ Difinitor, & Secretarius.
Fr. Sebastianus Pankl Provinciæ Custos.
Fr. Antonius Posonii Provinciæ Pr.
Fr. Bernardinus Karnhki Pr.
Fr. Capistranus Ebeck Exminister Provincialis.
Fr. Andreas Pordani Exdefinitor gratis iterato, & Minister Provincialis actualis.

Loco ✠ Sigilli.

Sequuntur nomina aliorum Vocalium.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, firmiora sint, & serventur exactius illa, quæ Apostolici muniminis præsidio roborantur; Nobis propterea dictus Fulvius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Fulvium Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, decretum acceptationis alternativæ tripartitæ, hujusmodi præinsertum, tam a Definitorio, quam a Vocalibus Capituli Provincialis prædictæ Provinciæ in vim supradictarum literarum factum, & deinde ad subrogationes, & substitutiones extensum, ut præfertur, cum omnibus & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium pariter confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. — *Apostolica confirmatione roboratur.*

§. 6. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. — *Clausulæ.*

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis & Provinciæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Junii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXV.

Erigitur Confraternitas, seu Congregatio nuncupat. Perpetuæ Adorationis Sanctissimi Sacramenti, in Ecclesia Collegiata Sanctæ Mariæ ad Martyres de Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 5. Julii 1732. Pont. An. II.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoris æterni, qui pro gregis salute in ara Crucis immolari voluit, vices quamquam imme-

immeriti, gerentes in Terris, pia Christifidelium vota, Divini Cultus incrementum, & ipsorum fidelium salutem concernentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ut per operum piorum exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur.

Supplex Libellus.

§. 1. Cum itaque, sicut nonnulli Christifideles Almæ Urbis Nostræ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi pro sua erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pietate ac devotione, utque alios fideles ad augumentum Divini Cultus, & venerationis, eidem Augustissimo Sacramento debitæ, accendant, in Sæculari & Collegiata Ecclesia Sanctæ Mariæ ad Martyres, vulgo de Rotunda nuncupat. Urbis præfatæ, unam eorumdem utriusque sexus Christifidelium Confraternitatem, seu Congregationem, sub titulo Perpetuæ Adorationis ejusdem Sanctissimi Sacramenti Eucharistiæ per Nos erigi summopere desiderent;

Confraternitas erigitur.

§. 2. Nos piis dd. fidelium desideriis hujusmodi benigne annuere, animarumque saluti paterna charitate prospicere cupientes, supplicationibus, illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, in Sæculari, & Collegiata Ecclesia prædicta, unam utriusque sexus Christifidelium Confraternitatem, seu Congregationem, quæ non sit pro hominibus unius specialis artis sub titulo præfato sine alicujus præjudicio, & dummodo dilecti filii nostri in eadem Urbe Vicarii in Spiritualibus Generalis expressus ad hoc accedat assensus, Apostolica authoritate, tenore præsentium perpetuo erigimus & instituimus;

Privilegia, quæ ei conceduntur.

§. 3. Necnon Confratribus dictæ Confraternitatis, seu Congregationis, pro tempore existentibus, ut processionaliter incedere: Divina Officia in sua Cappella vel Oratorio recitare: ac pro negotiis ipsius Confraternitatis, seu Congregationis, se congregare: ac quæcumque Statuta, Capitula, Ordinationes, & Decreta, pro salubri eorum & dictæ Confraternitatis seu Congregationis regimine & directione necessaria & opportuna, licita tamen, & honesta, Sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Constitutionibus Apostolicis non contraria, per memoratum Vicarium examinanda & approbanda, facere & edere: illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, prævia simili examinatione & approbatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare: & insuper omnia & singula legata relicta, res, & bona quomodolibet qualificata, mobilia & immobilia, per quoscumque Christifideles dictæ Confraternitati seu Congregationi per viam testamenti, donationis, aut aliàs quomodolibet pro tempore elargienda & relinquenda, recipere, illaque per eorum Officiales & Deputatos regere, gubernare, & administrare, ac in ipsius Confraternitatis seu Congregationis, & eorum piorum operum usus convertere, libere similiter & licite valeant; ita tamen, ut de receptis & administratis per eos eidem Vicario juxta decreta Conc. Trident. hujusmodi rationem reddere teneantur, auctoritate & tenore prædictis concedimus & indulgemus.

Indulgentiæ nonnullæ pro Confratribus & Sororibus.

§. 4. Insuper, ut præfati Confratres in piorum operum exercitio confoveantur, ac magis ad illa imposterum exercenda, necnon alii Christifideles ad dictam Confraternitatem seu Congregationem de cætero ingrediendum peramplius invitentur, eademque Confraternitas seu Congregatio majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei Misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui dictam Confraternitatem seu Congregationem imposterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, Ecclesiam seu Oratorium ipsius Confraternitatis seu Congregationis devote visitaverint, plenariam: necnon ejusmodi Confraternitati seu Congregationi nunc & pro tempore adscriptis Confratribus & Consororibus, vere itidem pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui semel in anno saltem per horam, sibi a Superiore, vel alio per dictam Confraternitatem seu Congregationem ad id Deputato præscribendam, in honorem ejusdem Sanctissimi Sacramenti, in ipsius Confraternitatis seu Congregationis, aliave Ecclesia vel Oratorio, ubi illud asservatur, sive interdiu sive noctu devote oraverint, idemque Sanctissimum Sacramentum adoraverint, similiter plenariam; ac dictis Confratribus & Consororibus, pariter pœnitentibus, & confessis, sacraque Communione refectis, qui præfatæ Confraternitatis seu Congregationis, aliamve Ecclesiam vel Oratorium, ubi Sanctissimum Sacramentum hujusmodi itidem asservatur, die festo Visitationis B. MARIÆ VIRGINIS a primis Vesperis usque ad occasum solis Festi ejusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam plenariam; atque eisdem Confratribus & Consororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel, quatenus id facere nequiverint, saltem contriti, nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus, corde devotè invocaverint, plenariam quoque omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus & elargimur. Præterea dictis Confratribus & Consororibus, sicut præmittitur, pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, ipsius Confraternitatis seu Congregationis, aliamve Ecclesiam vel Oratorium ejusmodi, feria quinta in Cœna Domini, atque in festo Corporis Christi, & per totam illius octavam, devote, ut supra, visitantibus, & orantibus, quo die præfatorum id egerint, septem annos & totidem quadragenas; Quoties vero in aliqua Ecclesia vel Oratorio idem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum adoraverint: Missis & aliis Divinis Officiis ibidem pro tempore celebrandis interfuerint: pauperes Hospitio susceperint: vel pacem inter inimicos composuerint, seu componi fecerint, vel procuraverint: sicuti etiam qui corpora defunctorum tam Confratrum & Consororum, quam aliorum ad sepulturam associaverint: aut quascumque processiones de licentia ipsius Vicarii faciendas, idemque Sanctissimum Sacramentum tam in processionibus, quam cum ad infirmos, aut aliàs ubicumque & quomodocumque pro tempore deferetur, comitati fuerunt: vel, si impediti, campanæ ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint: aut etiam quinquies Orationem, & Salutationem easdem pro animabus defunctorum Confratrum & Consororum hujusmodi recitaverint: aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint: & ignorantes præcepta Dei, & ea, quæ ad salutem sunt, docuerint: aut quodcumque aliud pietatis vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum exercitio sexaginta dies de injunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis, pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Inhibitione hæc Confraternitas alteri aggregetur.

§. 5. Volumus autem, quod si dicta Confraternitas seu Congregatio alicui Confraternitati aggregetur, vel quavis alia ratione uniatur, seu etiam quomodolibet instituatur, præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ illis nullatenus quoad Indulgentias & remissiones præfatas suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullæ sint.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 5. Julii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

LXVI. Sequitur Erectio ejusdem Congregationis & Confraternitatis in Archiconfraternitatem.

Dat. die 9. Julii 1732. Pont. An. II.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales & Confratres Confraternitatis seu Congregationis sub denominatione seu titulo: *Perpetuæ adorationis Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti*, in Sæculari & Collegiata Ecclesia S. Mariæ ad Martyres, vulgo de Rotunda nuncupata, Almæ Urbis Nostræ existentis, quod Nos per alias nostras in simili forma Brevis novissime expeditas literas eamdem Confraternitatem seu Congregationem sub denominatione præfata auctoritate Apostolica perpetuo ereximus & instituimus, ac illi sic erectæ ejusque Confratribus & Consororibus nonnullas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, sub certis modo & forma tunc expressis, itidem perpetuo concessimus, & aliàs, prout in eisdem literis Nostris uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes, Confraternitatem seu Congregationem hujusmodi Archiconfraternitatis titulo decorari, plurimum desiderent; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Confraternitatem seu Congregationem prædictam in Archiconfraternitatem cum omnibus & singulis prærogativis, juribus, honoribus, & præeminentiis solitis & consuetis, auctoritate præfata tenore præsentium sine cujusque præjudicio perpetuò pariter erigimus & instituimus; ac ipsius Archiconfraternitatis sic erectæ Officialibus & Confratribus præsentibus & futuris, ut ipsi alias quascumque Confraternitates seu Congregationes ejusdem Instituti extra Urbem prædictam ubicumque locorum existentes eidem Archiconfraternitati (servata tamen forma tam Constitutionis fe. re. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quam Decretorum Congregationis S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis, Sacrisque Reliquiis præpositæ die 6. Martii 1606., & die 10. Aprilis 1720. desuper respective editorum) aggregare, illisque omnes & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, ipsi Confraternitati seu Congregationi, sic in Archiconfraternitatem erectæ, a Nobis concessas, communicare libere & licite possint & valeant, auctoritate, & tenore præsentis concedimus & indulgemus.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, supradictæ Confraternitatis seu Congregationis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Julii 1732. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

F. Card. Oliverius.

Bona Ecclesiastica in Ditione Augusto II. Poloniæ Regi, uti Saxoniæ Duci subjecta, consistentia, ab hæreticis occupata, eisdem, ad Catholicæ Ecclesiæ unionem vel jam reversis, vel in posterum redituris, remissa declarantur. LXVII.

Dat. die 9. Julii 1732. Pont. An. II.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

SEdes Apostolica, pia Mater, probe agnoscens, assidueque recogitans, potissimam curam, & solicitudinem suam in Fidei Catholicæ, sine qua impossibile est placere Deo, unitate ac integritate retinendà, & animarum, pretiosò Christi Domini Sanguine redemptarum, æterna salute procuranda, sitam esse, nihil prætermittit, ac intentatum relinquit, quod ad eamdem fidem, ubi illæsa viget, sartam tectam tuendam, ubi verò collapsa est, restituendam, ipsasque Fidelium animas in viam salutis dirigendas judicat pertinere; ac propterea ab Orthodoxa Religione, rectaque via deviis & errantibus filiis, quos nunquam obliviscitur, nedum maternum sinum jugiter aperit, sed etiam iter sternit planum; per quod sublatis quibusvis impedimentis ad Christi ovile, atque ad cor facilius redire valeant, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Causæ edendæ hujusce Constitutionis.

§. 1. Cum itaque Nos, qui militantis Ecclesiæ, ac universi Dominici Gregis regimen in Beatissimo Petro Apostolorum Principe divinitus accepimus, ac iis Christiani Orbis Provinciis Pastoralis vigilantiæ Nostræ studium præcipue impendere debemus, quæ opem & operam Nostram magis exposcere videantur, peculiarem usque ab ipsius Pontificatus Nostri primordiis paternæ considerationis Nostræ intuitum direxerimus ad Ducatum Saxoniæ; ubi scilicet hæresis postremis hisce temporibus originem & incrementum sumpsisse dignoscitur, ac pro cujus reductione ad priscam & Catholicam Fidem plures ex Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris præclara cum eorum nominis laude strenue mul-

tumque elaborarunt: diuque Nobiscum animo reputantes, unde factum sit, quod tot eorumdem Prædecessorum labores, ac collata in eum finem egregia studia nedum optatus fructus consequuta fuerint, neque impleta ampla illa spes, quam Sancta Dei Ecclesia collocaverat in reversione ad ejus gremium charissimi in Christo filii Nostri Augusti Poloniæ Regis Illustris, ipsius Saxoniæ Ducis, ac Sacri Romani Imperii Principis Electoris, tum dilectissimi in Christo pariter filii nostri Friderici Augusti Regii Poloniæ, & Electoralis Saxoniæ Principis, nati sui, qua sibi pollicebatur futurum, ut reliqui inclytæ Stirpis Saxoniæ Principes, ac populi ipsius Ducatus, monstratam ab iis viam feliciter inirent, ac sicuti Saxonicam Domum in hæresi amplectenda & fovenda olim sequuti fuerant errantem, ita sequerentur resipiscentem, re accurate perpensa merito dubitaverimus id exinde præsertim provenire, quod plerique ægre adduci valeant ad dimittendum & relinquendum bona Ecclesiastica, quæ præteritorum temporum injuria ac confusione, dum hæresis in eo Ducatu omnia misceret, occupata ab illis detinentur, utpote qui sine iis bonis vitæ humanæ subsidiis vel commoditatibus, quibus assueti sunt, exuerentur; eorumque filii & familiæ necessaria substentatione, cui aliunde subvenire nequirent, carere cogerentur, & ad duram paupertatem redigerentur.

§. 2. Hinc est, quod Nos, quos constituit Dominus super familiam suam, ut tamquam fidelis servus & prudens Christi patrimonium administraremus, reductionem Ducatus prædicti ad Catholicæ & Universalis Ecclesiæ unionem, totque animarum salutem nullis terrenarum rerum respectibus impediri aut retardari debere existimantes; ac proinde, quæ Gentem Saxonem a veræ Religionis proposito, amittendarum facultatum metu, incurrendæque miseræ egestatis horrore retrahere possent, submovere volentes: Nobisque persuadentes, opus reductionis hujusmodi eo majores progressus habiturum fore, quo amplior uberiorque in bonis ecclesiasticis remittendis Nostra & hujus Sanctæ Sedis perspecta fuerit benignitas & indulgentia; post maturam, quam cum aliquot ex venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus desuper habuimus, deliberationem: nonnullorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum vestigiis: necnon menti felicis re. Clementis Papæ XI. Prædecessoris itidem nostri, Nobis apprime notæ, insistentes, de eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum consilio & assensu, ac etiam motu proprio & ex certa scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia & singula bona Ecclesiastica cujuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris in Ducatu Saxoniæ, aliisque Ditionibus, memorato Augusto Regi, uti Saxoniæ Duci subjectis, consistentia, præteritorum temporum confusione occupata, sicut præmittitur, modernis eorum possessoribus, seu detentoribus cujusvis status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, & præeminentiæ fuerint, qui ad Catholicæ Ecclesiæ unitatem jam redierunt, vel imposterum redierint, eorumque Successoribus quibuscumque Catholicis, & in sinceritate Orthodoxæ Fidei perseverantibus, unà cum fructibus perceptis, harum serie de speciali dono gratiæ plenarie remittimus, condonamus, cedimus, & relaxamus; dictisque possessoribus seu detentoribus, eorumque successoribus, ut ipsi de bonis præfatis tamquam suis propriis tam inter vivos, quam ex causa mortis, aut aliàs quomodolibet, disponere possint, plenam & liberam tenore præsentium tribuimus facultatem & potestatem; neque illos pro parte Sedis Apostolicæ, Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum, aut personarum Ecclesiasticarum, ad quas & quæ bona prædicta olim pertinebant, aut aliorum quorumvis in eis seu ad ea jus vel interesse habentium, seu habere prætendentium, ratione & occasione præmissorum desuper molestari, inquietari, aut perturbari posse, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, statuimus, decernimus, & declaramus.

Constitutio, de qua in Rubrica.

§. 3. Non obstantibus de Jure quæsito non tollendo, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis; necnon recolendæ memoriæ Symmachi, quæ incipit: *Non licet*; ac Pauli Secundi Prædecessorum quoque Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus: ac quarumcumque Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum Piorum fundationibus, ac etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium specialis, ac specifica derogatio.

§. 4. Cæterum speramus eosdem, Augustum Regem, & Fridericum Principem, Ducatu præfato ad verum Dei cultum ac Orthodoxam Fidem, favente ac benedicente Domino, redacto, pro eorum singulari in Deum ipsum pietate, Ecclesiarum prædicti Ducatus rationes & commoda semper curæ & cordi habituros, &, quantum in eis erit, promoturos.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ remissionis, condonationis, cessionis, decreti, statuti, ac declarationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Harum literarum firmitas.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, septimo idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Signum Sanctissimi D.N.

†
† *Ego Franciscus, Episcopus Ostien. Cardinalis Barberinus.*

S. R. E. Cardinalium subscriptiones.

† Ego

† *Ego Petrus, Episcopus Tusculanus, Cardinalis Ottobonus, S. R. E. Vice-Cancellarius.*
†
† *Ego Annibal, Episcopus Sabinensis, Cardinalis Albanus Tit. S. Clementis, S. R. E. Camerarius.*
† *Ego Ludovicus, Episcopus Albanensis, Cardinalis Picus.*
† *Ego I. R. S. Laurentii in Lucina Prior Presbyter, Cardinalis Imperiali.*
†
† *Ego F. A. Tituli S. Praxedis Presbyter S. R. E. Cardinalis Zondadari.*
† *Ego P. M. Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Corradinus.*
†
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii S. R. E. Presbyter Cardinalis Origus.*
†
†
†
†
† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Presbyter Card. Spinula.*
†
†
† *Ego Julius Tituli S. Chrysogoni S. R. E. Cardinalis Alberonus.*
†
† *Ego Georgius Tituli Sancti Agnetis S. R. E. Presbyter Card. Spinula, Sancti Agnetis nuncupatus.*
† *Ego Cornelius Tituli S. Ceciliæ S. R. E. Presbyter Card. Bentivolus.*
†
† *Ego Ludovicus Tituli S. Priscæ S. R. E. Cardinalis Belluga.*
†
†
†
† *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula S. R. E. Presbyter Cardinalis Cienfuegos.*
†
†
†
† *Ego Joannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis de Alteriis, Sancti Matthæi nuncupat.*
† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii S. R. E. Presbyter Card. Petra, Major Pœnitentiarius.*
†
†
†
† *Ego Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercari.*
†
†
†
†
†
†
† *Ego Frater Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Gotti, Ordinis Prædicatorum.*
† *Ego D. L. Tituli Sancti Calixti S. R. E. Presbyter Card. Porzia.*
† *Ego Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Caraffa.*
†
†
† *Ego Franciscus Tituli Sancti Sylvestri in Capite Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Burghesius.*
†

† *Ego A. Tituli S. Mariæ de Ara-Cœli S. R. E. Card. Salviati.*
†
†
† *Ego V. Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Card. Bichius.*
†
†
† *Ego Antonius Tituli Sancti Stephani in Monte Cœlio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Gentili.*
† *Ego Fr. I. A. Tituli Sancti Martini ad Montes, S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni, Vicarius.*
† *Ego Laurentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via lata, Prior Diaconorum, Cardinalis de Alteriis.*
† *Ego C. S. Agnetis Diaconus Cardinalis Columna.*
† *Ego F. SS. Viti & Modesti S. R. E. Diaconus Cardinalis Oliverius.*
†
† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin S. R. E. Diaconus Cardinalis Albanus.*
† *Ego Alexander S. Mariæ de Schala S. R. E. Diaconus Card. Falconerius.*
† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres S. R. E. Diaconus Cardinalis Judice.*
† *Ego Antonius Sancti Nicolai in Carcere Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Bancherius.*
† *Ego Nerius S. Adriani S. R. E. Diaconus Cardinalis Corsinus.*
† *Ego B. SS. Cosmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Cardinalis Ruspoli.*

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. Archiep. Ancyranus,
L. Martinettus.

Reg. in Secret. Brevium.

Hospitale Sancti Lazari, extra muros Placentiæ positum, supprimitur, erigiturque in Collegium sub eodem titulo. LXVIII.

CLEMENS EPISCOPUS

Dat. die 13. Julii 1732. Pontif. II.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Clericalem vitam eligentibus, sanctisque Ecclesiæ regulis & doctrinis a primo ætatis flore imbuendis opem, ac strenuam manum admovere cogitantibus, Apostolicum adesse præsidium maxime convenit; ne ullus adversitatis incursus futuros Dei ministros a proposito revocet, neve unquam in eorum animis, quod adsit robur sacræ Institutionis, infringat.

Hoc Hospitale Julio Card. Alberono in administrationem concessum.

§. 1. Itaque Hospitale pauperum Sancti Lazari prope & extra mœnia civitatis Placentiæ Provinciæ Bononiensis, quod dudum certo tunc expresso modo Administratore seu Rectore carens, Nos dilecto filio nostro Julio Tituli Sancti Chrysogoni Presbytero Cardinali, Alberono nuncupato, per eum quoad vixerit juxta Constitutionem fel. rec. Clementis Papæ V. Prædecessoris Nostri, in Concilio Viennensi editam, tenendum, regendum, & administrandum, Apostolica auctoritate commisimus; in quo olim pauperes leprosi ex christiana charitate recepti curabantur: cessante vero postmodum lepræ morbo, nec per Italiam amplius grassante, cum a dicti Hospitalis Rectoribus & Administratoribus loco leprosorum pauperes senes invalidi, ac etiam juvenes utriusque sexus ibidem admitterentur, licet Hospitale prædictum

per plures annos non modicum utilitatis pauperibus Diœcesis Placentinæ Provinciæ prædictæ attulerit, & nihilominus tractu temporis ex diversitate in eo commorantium non levia incommoda prodierint, dictusque Julius Cardinalis, qui ex prædicta Civitate Placentina natales accepit, porrectis Nobis humilibus precibus Hospitale prædictum in meliorem & longe utiliorem statum ad Dei gloriam, publicumque Ecclesiæ bonum, ex reditibus dicti Hospitalis, ac etiam ære suo convertere proposuerit, pro sua pietate & rerum gerendarum prudentia pristinam in Ecclesiæ Ministris disciplinam & mores pro dignitate reparare atque instaurare cupiens, in eodem Hospitali Collegium pro Clericis sæcularibus universæ Diœcesis prædictæ, ante illorum ad sacros Ordines promotionem spiritualia exercitia peracturis: etiam pro aliis Clericis pariter sæcularibus, qui studiis suis nondum completis ex Seminario Diœcesano dimissi fuerint: ac pro aliis Alumnis seu Convictoribus tam dicti Seminarii, quam totius Diœcesis studiis perinde ecclesiasticis, sacrisque Ritibus imbuendis, ut infra, per Nos erigi & institui plurimum desideret;

Quid huic in causa fuerit, ut illud converteret in Collegium.

§. 2. Nos ejusdem Julii Cardinalis laudabile propositum, piumque desiderium, plurimum in Domino commendantes, ac Clericis prædictis specialem gratiam facere volentes, dictique Hospitalis fundationem & institutionem, etiamsi illæ Apostolica auctoritate confectæ fuissent, necnon Hospitalis prædicti statuta, Apostolicæ Sedis auctoritate etiam pluries confirmata & approbata, ac pias ultimas voluntates quascumque quorumcumque pie testantium, & donationes & largitiones Christifidelium in dicti Hospitalis bonum quandocumque & cum quibusvis oneribus & obligationibus factas, etiam per quemvis contractum nominatum vel innominatum, ac speciem transactionis habentem, præsentibus pro plene & sufficienter ac de verbo ad verbum expressis habentes, illarumque omnium & singularum dispositionibus, contractibus, transactionibus, conventionibus, quantumvis validis & efficacibus, & pias publicasque causas respicientibus, ac valide etiam inter pie Testantes ac Christifideles, & Hospitale hujusmodi initi contractus vim habentibus, & quomodolibet stipulatis, derogantes Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Nostris, omnes & singulas personas, quæ nunc in eodem Hospitali reperiuntur, adsignata prius cuilibet earum annua præstatione ad eorum, & cuilibet illorum naturalem vitam duratura, ac de sex mensibus in sex menses anticipate persolvenda, centum quinquaginta librarum monetæ Placentinæ: necnon Ministros prædicti Hospitalis, retentis tamen ex eis illis, quos dictus Julius Cardinalis Collegio, ut infra erigendo, inservire idoneos putaverit: & quoad dilectum filium nunc existentem Hospitalis hujusmodi Rectorem, curam animarum annexam habentem, ipse donec & quousque de aliquo perpetuo beneficio Ecclesiastico, ad sui congruam sustentationem sufficienti, provisus, aut ei pensio annua perpetua sufficiens, Apostolica auctoritate reservata, seu congrua alimentaria arbitrio Venerabilis Fratris Episcopi Placentini, sive ejus Vicarii in Spiritualibus generalis, taxanda, assignata fuerit, ab Hospitali prædicto amoveri non possit, Apostolica auctoritate perpetuo amovemus. Dictum vero Hospitale, & omnia ac singula ejus onera, ac pia opera in vim cujuscumque etiam testamentariæ dispositionis ex causa mortis confectæ, & in executionem ultimarum piarum voluntatum, necnon commune & publicum bonum, ac commodum respicientis, aut aliàs omnino adimplendæ, etiam vigore cujusvis contractus, consensu dicti Julii Cardinalis nobis præstito, Apostolica auctoritate perpetuo supprimimus & extinguimus.

Hospitale supprimitur cum derogationibus &c.

§. 3. Eadem auctoritate, ac motu pari, similiter perpetuò in Hospitali sic suppresso & extincto erigentes atque instituentes Collegium sub denominatione ac titulò ejusdem S. Lazari, per d. Julium Cardinalem ejusque successores perpetuò regendum & gubernandum, etiam per Ministros & Officiales, sibi suisque successoribus benevisos, ac unum Rectorem sæcularem Presbyterum, ad ipsius Julii Cardinalis & ejus successorum nutum semper & quandocumque amovibilem, deputandum, etiam ad curam animarum Parochianorum Ecclesiæ prædicti Sancti Lazari jamdudum dicto Hospitali suppresso unitam, de gremio tamen post deputationem primi Rectoris Collegii erigendi ad instar nominationum, quæ a Regularibus pro assumendis Presbyteris ad animarum curam in eorum Ecclesiis Parrochialibus fieri solent, & ab Ordinario loci ad eamdem curam animarum exercendam approbandi, prædicta cautione quoad jam existentem Rectorem Curatum salva & illæsa remanente: ad hoc, ut in Collegio erigendo recipi valeant Clerici sæculares universæ Diœcesis prædictæ, ad sacros Ordines promovendi, ut ipsi in illo Spiritualia exercitia antequam ad quemlibet ex sacris Ordinibus promoveantur, rite peragere valeant: quique ad Collegium, ut infra erigendum cum approbatione Episcopi seu Vicarii prædictorum admitti debeant: quique pro suis alimentis, durantibus exercitiis prædictis, ab eis suscipiendis congruam ac debitam præstationem juxta temporum opportunitatem solvere teneantur; alii vero Clerici ex Seminarii Placentini Alumnis & Convictoribus studia Sacrarum literarum ac Theologiæ theoreticæ & practicæ prosequantur, venerandosque Ritus ecclesiasticos, sacras Cœrimonias, & cantum Gregorianum sub Præceptoribus, qui sint Presbyteri sæculares in sacra Pagina, ac Verbo Dei scripto & tradito probe eruditi, perdiscant; & ipsi Clerici, hoc pacto imbuendi, ex Alumnis pro tempore existentibus dicti Seminarii, præ aliis quibuscumque selecti, gratis admittantur; atque ex Convictoribus ibidem existentibus assumendi eadem prælatione pariter frui debeant, ac sub justo annuo stipendio recipiantur: hac tamen conditione, ne Alumni & Convictores prædicti sine prævia approbatione Episcopi seu Vicarii hujusmodi in prædictum Collegium erigendum admitti possint; utque sub regimine Presbyterorum sæcularium, a dicto Julio Cardinali ejusque successoribus eligendorum & deputandorum, vivere teneantur.

Hospitali suppresso Collegium constituitur.

Jus d. Cardinali, ejusque successoribus super eo competens.

Qui sint in Collegium recipiendi.

Alumnorum Privilegia.

§. 4. Collegio autem sic erecto & instituto pro illius, ac Clericorum in eo retinendorum; necnon Rectoris, prælectorum Magistrorum, aliorumque loci Ministrorum substentatione omnia & singula bona, res, proprietates, & actiones, ad Hospitale suppressum, Rectoremque Curatum respective antea quomodolibet spectantia, tamen ab omnibus & quibuscumque oneribus & obligationibus quorumcumque piorum operum adimplendorum a pie Testantibus, aliisque Christifidelibus prædictis causa mortis, aut in actu donationum, quæ dicuntur fieri inter vivos, quomodolibet injunctis, penitus & omnino eximentes & liberantes; illorumque omnium & singulorum fructus, reditus, & proventus, qui antea in Hospitalis suppressi usum impendebantur, quique, ut accepimus, octodecim millium librarum monetæ Placentinæ valorem annuum non excedunt, prædicto Julio Cardi-

Redditcuum assignatio.

nali,

nali, sive ejus Procuratori deputando, ut bonorum, rerum, & proprietatum hujusmodi veram, realem & actualem possessionem nomine dicti Collegii apprehendere, & apprehensam retinere possit, Diœcesani loci vel cujusvis alterius facultate minime in his requisita, eadem auctoritate, perpetuò applicamus & appropriamus.

Hujusce Decreti firmitas, & observantia.

§. 4. Amotionem vero, suppressionem, extinctionem, erectionem, institutionem, applicationem, & appropriationem prædictas: necnon easdem præsentes literas semper & perpetuo validas & efficaces fore & esse; & ab omnibus, ad quos spectat, observari debere; nec illas ullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio sive intentionis nostræ aut quopiam alio quantumvis substantiali defectu, etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarunt, sufficienter adductæ, examinatæ, verificatæ, & approbatæ; & quicumque in præmissis & circa ea interesse quomodolibet habentes, ad id vocati & auditi non fuerint, nec insdem præmissis consensum suum præstiterint, notari, impugnari, retardari, invalidari, suspendi, annullari, aut ad viam & terminos juris reduci, aut adversus eas quodcumque juris aut gratiæ remedium impetrari unquam posse, nec illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data quandocumque eligenda concessas, semper & perpetuo validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere. Sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, & privilegio fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, diffiniri, & interpretari debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obstantium derogatio.

§. 5. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo, ac de gratiis non concedendis ad instar, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, suppressiones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis, fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Universalibusque Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus, dictique Hospitalis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Hospitali, ut præfertur, suppresso, illiusque Rectori & Superioribus, aliàs in contrarium præmissorum etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis; necnon ejusdem Hospitalis fundatione & institutione, ac piis ultimis voluntatibus prædictis, & quibuscumque contractibus. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio servanda foret, eorum tenores his eisdem præsentibus etiam pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime ac specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, hac vice dumtaxat derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Jura Card. Alberono concessa ejus Successoribus asseruntur.

§. 6. Volumus autem, ut dictus Julius Cardinalis, ejusque successores prædicti, perceptione omnium & singulorum fructuum, redituum, & proventuum, hucusque per eumdem Julium Cardinalem percipi solitorum, ac juribus, & præeminentiis universis, quibus ipse Julius Cardinalis hactenus gavisus fuit, necnon plena & omnimoda jurisdictione super Collegio, ut præfertur, erecto, frui & gaudere libere & licite possint & valeant.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ amotionis, suppressionis, extinctionis, erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, decreti, derogationis, & voluntatis, infringere; vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentari præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, tertio Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

A. Card. Pro-Datarius.
F. Card. Oliverius.

LXIX.

Confirmatur Breve Benedicti XIII. quo statuitur, ne quis Monachus Ordinis Carthusien. gratias vel officia, inconsultis ejusdem Ordinis Superioribus, ab Apostolica Sede possit impetrare.

Hanc Benedicti XIII. PP. Constitut. legere est in præcedenti Vol. num. LXX. pag. 188.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 31. Julii 1732. Pont. Anno III.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris pro felici Christifidelium, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, statu conservando, & firmiter stabiliendo pie provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perennent, Apostolici muniminis præsidio, cum id a nobis petitur, libenter constabilimus.

Bened. XIII. Decretum.

§. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Benedicto PP. XIII. Prædecessori Nostro pro parte dilecti filii Vincentii Dinelli Procuratoris Generalis Ordinis Carthusien. exposito, quod aliqui ipsius Ordinis Monachi, ambitionis spiritu ducti, officia dicti Ordinis ab hac Sancta Sede per importunas preces impetrare non erubescebant, cum maximo regularis disciplinæ detrimento, ac propterea eidem Benedicto Prædecessori pro parte dicti Vincentii Procuratoris Generalis supplicato, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur; idem Benedictus Prædecessor incommodis, quibus ea de causa Ordo prædictus afficiebatur, obviam ire volens, hujusmodi supplicationibus inclinatus, ne de cætero perpetuis futuris temporibus quicumque dicti Ordinis Monachus a prædicta Sede quodvis officium, seu gratiam, absque speciali sive Prioris majoris Carthusiæ, vel Procuratoris Generalis pro tempore existentis ejusdem Ordinis licentia & consensu, quoquo modo impetrare posset, auderet, vel

præsu-

præsumeret, Apostolica auctoritate statuit & ordinavit, & aliàs, prout in memorati Benedicti Prædecessoris literis, desuper in simili forma Brevis die 20. Augusti 1725. expeditis, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dictus Vincentius Procurator Generalis, Nobis nuper exponi fecit, ipse præmissa, quò firmius subsistant, & inviolabilius serventur; Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos, specialem ipsi Vincentio Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, prædictas Benedicti Prædecessoris literas, omniaque & singula in eis contenta, dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

A SS. D. N. confirmatur.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis illis, quæ in iisdem Benedicti Prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Julii 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXX.

Decretum, ut in Capitulo Generali Provinciæ Januen. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia duo Vocales pro singulis Custodiis eligantur.

Dat. die 21. Augusti 1732. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii, Minister Provincialis, Custos, & Definitores Provinciæ Januen. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum dicta Provincia in tres Custodias, nimirum Januensem, Orientalem, & Occidentalem, divisa reperiatur, jamque inde ab anno 1672. pro parte tunc existentium Fratrum ejusdem Provinciæ fel. rec. Clementi PP. X. Prædecessori Nostro supplicatum fuisset, ut ad tollenda dissidia, quæ tempore celebrationis Capituli Provincialis dictæ Provinciæ non sine fidelium scandalo inter ejusmodi Custodias oriri consueverant, alternativam inter eas electionem Ministri Provincialis, Custodis, & Definitorum Provinciæ prædictæ demandare vellet, quemadmodum in altera Provincia Januen. Fratrum ejusdem Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum per quamdam rec. mem. Urbani PP. VIII. Prædecessoris quoque nostri in simili forma Brevis die 29. Maji 1643. expeditas literas præscripta & ordinata fuerat; ac idem Clemens Prædecessor instantiam ejusmodi tunc pariter existentis prædicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Cardinalis Protectoris arbitrio remisisset, ipse Cardinalis Protector decretum edidit, per quod sub certis modo & forma in eo expressis concessit, ut petita alternativa electio imposterum servari posset, quatenus primodictæ Provinciæ consensus in tunc proximo Capitulo Provinciali desuper accederet, & aliàs, prout in decreto prædicto, cujus tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso haberi volumus, uberius dicitur contineri.

Alternativa in his Custodiis Officialium electio alias statuta.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, decretum hujusmodi hactenus executioni demandatum minime fuerit, ac interea dissidia prædicta in Capitulo Provinciali perduraverint; ipsi exponentes pro publica tranquillitate suæ Provinciæ dictam alternativam Electionem inibi stabiliri summopere desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audito per Nos super præmissis Voto Congregationis Generalis dicti Ordinis, quod deinceps in Capitulo Provinciali primodictæ Provinciæ duo Vocales Definitorii Provincialis eligantur, & sint ex singulis tribus Custodiis præfatis: ex una scilicet Minister Provincialis, & Definitor: ex altera Custos, & Definitor: & ex reliqua duo Definitores alternis vicibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus; itaut ejusmodi alternativa Electio quoad Ministrum Provincialem & Custodem prædictos incipere debeat ab iis Custodiis, quæ in duobus Capitulis Provincialibus proxime celebratis, dictos Ministrum Provincialem & Custodem respective non habuerunt.

Pro eadem obtinenda supplicatum mox Sanctissimo D. N.

Quo pacto a S. S. provisum.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum firmitas.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 21. Augusti 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXI.

Mandatum super observatione Brevis Clementis XI. circa bipartitam divisionem officiorum pro Monachis Regnorum Galleciæ, & Legionis Provinciarum de Campos, Congregationis Hispaniarum Ordinis Cistercien.

Dat. die 5. Sept. 1732. Pont. Anno III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere in iis, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, dirimendarum in Monasticis Congregationibus, pie sancteque in Ecclesia Dei institutis, exortarum litium, religiosæque concordiæ studio provide constituta sunt, ut firma semper, atque illibata persistant, jugiterque serventur, pastoralis officii nostri partes, cum a Nobis petitur, libenter interponimus.

Facti series.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Monachi Regnorum Galleciæ, & Legionis, ac Provinciarum de Campos, Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Ordinis Cistercien., quod cum inter eos ex una, & dilectos pariter filios Monachos Regni Toletan., aliarumque Provinciarum adjacentium ejusdem Congregationis, multiplices gravissimæque controversiæ vigerent, diuque agitatæ fuissent, demum fel. rec. Clemens PP. XI. Prædecessor Noster, ejusmodi controversias e medio tollere, ac paci & tranquillitati ipsius Congregationis prospicere volens, per quasdam suas in simili forma Brevis die 3. Octobris 1710. expeditas literas, demandavit, eamdem Congregationem in duas partes dividi: quarum unam Gallæci, & oriundi ex Provinciis de Campos in Terris finitimis Regni Legionis: alteram vero oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rivogia, & locis Montaneis Burgensibus, constituerent; modumque & formam præscripsit, quibus conferenda, ac distribuenda essent officia Capitularia dictæ Congregationis, aliasque saluberrimas edidit ordinationes pro felici Congregationis præfatæ directione ac gubernio; injungendo, ut præmissa sic a se statuta observari deberent in quatuor Capitulis Generalibus tunc proxime celebrandis, quibus peractis perdurare deberent, si dissensiones in dicta Congregatione cessassent; sin minus, ad se seu Romanum Pontificem pro tempore existentem recursus pro nova provisione habendus foret, & aliàs, prout uberius continetur in ipsius Clementis Prædecessoris literis, tenoris, qui sequitur videlicet.

Provincia divisa a Clemente XI.

Clem. PP. literæ.

§. 2. CLEMENS PP. XI. *Ad futuram rei memoriam.* (*a*) Sacrosancti Apostolatus officium superni dispositione consilii Nobis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, impositum, salubriter exequi adjuvante Domino jugiter satagentes, exorta inter Religiosos Viros, quos vota sua Altissimo in sanctitate & justitia, paceque fraterna reddere decet, animorum dissidia opportunis rationibus dirimere, illisque, ne rursus quandocumque excitari valeant, ansam mature præcidere studemus, sicuti prudenti deliberatione prævia ad Omnipotentis Dei Gloriam, & animarum salutem arbitramur in Domino expedire.

Clem. IX. expositæ Provinciarum hujusmodi controversiæ.

§. 3. Dudum siquidem, cum per tunc in humanis agentem Dionysium Montilla, Monachum Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Ordinis Cisterciensis, exortis gravibus controversiis inter Monachos ejusdem Congregationis, recursus ad fel. rec. Clementem PP. IX. Prædecessorem nostrum habitus fuisset; ipse Clemens Prædecessor causam controversiarum hujusmodi ad quamdam Congregationem tunc existentium S. R. E. Cardinalium, & Romanæ Curiæ Prælatorum, super reformatione dicti Ordinis specialiter deputatam, remisit, cui cum idem Dionysius quædam gravamina per quosdam Monachos Manchenos & Alcarrenos, novos Castellanos nuncupatos, Monachis aliarum nationum illata exposuisset, dicta Congregatio Particularis tunc existenti Episcopo Vallisoletano commisit, ut Capitulo Generali dictæ Congregationis tunc proxime celebrando præsideret, & partes dissidentes concordare, ortasque differentias extinguere, satageret; ipse vero Episcopus, commissionem hujusmodi executus, Capitulo Generali interfuit; sed cum pro reconciliandis partibus, & discordiis tollendis sedulam operam navasset, nihil ad effectum perducere valuit, ex eo, quia nulla discordantium pars suis prætensionibus cedere voluit, & sic, absoluto Capitulo, præfatus Episcopus re infecta discedere coactus fuit.

Particularis Congr. examini demandatæ.

§. 4. Porrò, transacto anno à Capituli hujusmodi celebratione, tunc pariter existentes Generalis Reformator, & sex Definitores quamdam transactionem seu concordiam formaverunt, eamque quondam Hyacintho de Albengozar, Monacho dictæ eorum Congregationis tunc in Romana Curia pro eadem Congregatione Procuratori Generali, ut illius confirmationem a Sede Apostolica obtinere curaret, transmiserunt: Cumque subinde præfata concordia per quasdam ejusdem Clementis Prædecessoris literas, die 14. Octobris 1669. in simili forma Brevis expeditas, confirmata fuisset, rec. mem. Clemens PP. X. itidem Prædecessor Noster circa præfatas Clementis IX. Prædecessoris literas per alias binas suas die 14. Februarii, & die 24. Decembris 1671. in eadem forma Brevis expeditas literas, diversas edidit declarationes & ordinationes super æqualitate, in Abbatiis, aliisque officiis inter Monachos ex locis citra & ultra Montes, Castellam Veterem a nova separantes, sitis respective oriundos servanda; nonnullaque statuit de Abbatibus immediate non reeligendis, illorumque Electionibus non amplius per Monachos Conventuales, sed in Definitorio per Generalem Reformatorem & Definitores, & sex Electores certa forma eligendis, præterquam in casu mortis, renunciationis, vel privationis, & aliàs, prout in præfatis utriusque Clementis Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, uberius continetur. Sed quia memorata transactio seu concordia ad producendam pacem & quietem in præfata Congregatione Monachorum nedum insufficiens recognita fuerat, imo potius experientia compertum extiterat, ex ea discordias, contentiones, & persecutiones in dicta Congregatione emanasse; ideoque dilecti filii Monachi Regni Galleciæ, & de Campos, atque Terrarum Regno Legionis finitimarum, desiderantes, ut zizania, fructus bonorum operum suffocantia, tandem eradicarentur: &

Concordia posthac inter Monachos inita.

A Clem. X. confirmata adjectis postea statutis &c.

Quam vana evaserit dicta Concordia.

(*a*) Hasce Clementis PP. Literas, quamvis legi possint Tom. VIII. hujus Editionis pag. 74. ubi citantur Constitutiones ab eodem Pontifice pro hoc Ordine latæ, referre hic putavi, ut Lectorum commodo inservirem, totam rei hujusce seriem ob oculos eis objiciens.

pax,

pax, atque mutua charitas suæ Religioni restitueretur, dilectos pariter filios Paulum Freyra, & Dionysium Ximene, Monachos expresse Professos ejusdem Congregationis, in eorum Procuratores constituerunt, illosque ad Romanam Curiam, ut opportunum ejusmodi malis remedium a Sede Apostolica obtinerent, miserunt; Cum iidem Paulus, & Dionysius Procurotores anno 1700. rec. mem. Innocentio PP. XII. Prædecessori pariter nostro supplicem libellum super præmissis porrexissent, idem Innocentius Prædecessor eorum causam Congregationi tunc existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præpositæ, commisit; ipsa vero Cardinalium Congregatio die 20. Aprilis ultimo dicti anni, cognito supradictarum literarum impedimento, rescripsit, ut ad Nos pro aperitione oris recurrerent.

Hinc Innocentio XII.

Postmodum Clementi XI. supplicatum.

§. 5. Nos autem, ut in negotio hujusmodi, quod grave satis videbatur, debita maturitate procederemus, dilecto filio nostro Francisco S. R. E. Cardinali Acquavivæ nuncupato, tunc in Hispaniarum Regnis nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio, scripsimus, ut super in dicto libello expositis suam Nobis transmitteret relationem; ipse vero Franciscus Cardinalis tunc Nuncius auditis Partibus, & eorum Procuratoribus in Oppido Matriti existentibus, præsertim dilecto filio Christophoro Osforio Exgenerali, præmemoratorum Pauli & Dionysii Procuratorum ex una, & dilecto etiam filio Angelo Ramirez Procuratori Generali dictæ Congregationis ex altera, partibus die 23. Aprilis 1702. relationem suam super statu Religionis unà cum punctis seu articulis, coràm ipso inter dictas partes concordatis, ad nos transmisit; ex quibus satis apparebat, exposita ab eisdem Paulo & Dionysio Procuratoribus maximum habere fundamentum. Unde subinde, nempe die 28. Novembris hujus anni, præfata causa in Signatura nostra Gratiæ, coràm Nobis habita, proposita, & contradicente pro parte Monachorum Castellæ Novæ, Rivogiæ, Asturianorum, & Montanearum Burgensium, dilecto pariter filio Joanne Guerrero Monacho ejusdem Congregationis, qui per mandata procuræ per eum exhibita ad præfatam Curiam ab illis eorum Procurator missus fuerat, de ejusdem Signaturæ voto rescripsimus, pro aperitione oris arbitrio ejusdem Congregationis Cardinalium.

Requisitæ Informationes.

Causa proposita in Signatura Gratiæ.

Rescriptum.

§. 6. Cumque ista Cardinalium Congregatio in suis decretis super dicto arbitrio emanatis variasset, commisimus eidem Congregationi Cardinalium, ut quoad aperitionem oris cum voto Auditorii Palatii Apostolici, suffragantibus omnibus ejusdem Auditorii Cappellanis nostris, & Auditoribus, procederet; qui, rationibus à dictis Paulo & Dionysio adductis moti, die 19. Novembris 1703. suum votum unà cum decisione pro aperitione oris, atque arbitrio publicarunt: & subinde nempe die 23. Septembris 1704. eadem causa in eadem Signatura Gratiæ coram Nobis habita denuo proposita; commisimus eidem Congregationi Cardinalium, ut ipsa etiam quoad nullitatem, validitatem, vel invaliditatem bipartitæ, stabilitæ per transactionem seu concordiam à præfatis Generali & Definitoribus Generalibus confectam, & in prædictis Clementis IX. Prædecessoris literis insertam, cum voto eorumdem Auditorum, suffragantibus pariter omnibus, similiter procederet. Dicti vero Cappellani, & Auditores die 12. Januarii 1705. demonstrantes pluribus rationibus, dictam bipartitam seu concordiam, imo transactionem, esse nullam, injustam, inæqualem & enormiter læsivam; die 4. Februarii ejusdem anni aliam decisionem & votum, in quo literas compulsoriales a prædicto Joanne, Monachorum Castellæ Novæ, eisque adhærentium Procuratore, petitas negarunt, ediderunt. Postmodum autem, cum dicta bipartita nulla & injustà declarata fuisset, memorati Paulus & Dionysius Procuratores in eadem Signatura Gratiæ die 22. Septembris 1705. coram Nobis pariter habita, institerunt, ut committeremus eidem Congregationi Cardinalium, quatenus ipsa pro novo temperamento stabiliendo cum voto eorumdem Auditorum & Cappellanorum nostrorum procederet. Votum tamen prædictæ Signaturæ fuit, ut præfata causa Congregationi particulari, a Nobis deputandæ, committeretur. Proposita autem prædicta causa die 4. Februarii 1707. in Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium, per Nos specialiter deputata, non sine scissura votorum rescriptum fuit: Nobis supplicandum esse pro expeditione aliarum literarum Apostolicarum in simili forma Brevis cum sanatione nullitatum bipartitæ, aliorumque defectuum, si qui essent, reducendo vota Capitularia ad æqualitatem, etiam mediante subrogatione proximiorum in defectum Graduatorum. Verum, quia defectus sanandi, detecti & publicati in decisionibus memoratorum Auditorum Cappellanorum nostrorum, enormem læsionem & injustitiam, quorum sanatio præcipue post tam longam litem, rationi & æquitati parum consona videbatur, ostendebant; Idcirco prædicti Paulus & Dionysius Procuratores, super dicta resolutione Congregationis particularis a nobis iterum audiri impetrarunt. Eadem tamen particularis Cardinalium Congregatio die 26. Junii dicti anni 1707. respondit: *In Decisis juxta modum*: Modus autem fuit, ut bipartita etiam quoad tres Præsidentias servaretur; Quodque in tribus proximis Capitulis ex illa medietate, ad Monachos nationis de Puertos *a cà* nuncupat. spectan. Monachis Campesinis conferrentur septem Abbatiæ, ex quibus quatuor essent Matrices; Gallæcis autem sex, ex quibus très pariter essent Matrices: & ulterius inter ipsos quolibet triennio una Præsidentia alternaretur, quibus officia Capitularia, necnon voces Capitulares tres ex quatuor partibus dictæ medietatis conferretur dictis Monachis Gallæcis, & Campesinis, facta inter eos æquali distributione, & datà dictis Monachis Campesinis prælatione in casu numeri inæqualis; ea tamen adjecta lege, ut in quolibet Capitulo tam Abbatiæ, quam officia hujusmodi variarentur. Reliquæ vero Abbatiæ, Præsidentiæ, officia Capitularia, & voces Capitulares inter Monachos reliquarum omnium Nationum de Puertos *a cà* nuncupat. distribuerentur; Ita tamen, ut quoad Abbatias Monachi Asturiani, Rioxani, & Montanenses sex tantum haberent; Officium vero Generalatus in secundo proximo Capitulo Monacho Gallæco, vel Campesino conferretur.

Concordia suprad. nulla, læsiva &c. cognita.

Congr. Particularis ad hoc deputata.

Votum.

§. 7. Porro cum hæc resolutio, quæ aliqualiter læsionem temperat, eisdem Monachis Campesinis & Gallæcis gravamen minime tollat, nec auferat, imo potius prædominium factionis adversæ confirmet; iidem Paulus & Dionysius Procuratores, contradicente exadverso eodem Joanne, præfatorum Monachorum Castellæ Novæ, Rivogiæ, Asturiæ, & Montanearum Procuratore, denuo reclamarunt. Unde proposita iterum causa in eadem Signatura Gratiæ die 14. Maii 1709. coram Nobis itidem habita, Ponente dilecto pariter filio Magistro Annibale Albano, in utraque Signaturà nostra Referendario, nostro secundum carnem ex Fratre germano Nepote, porrecta fuit commissio pro avocatione ad

Causa in Signatura Gratiæ reproposita.

Nos

Nos dictæ causæ a dicta Congregatione particulari Cardinalium: factaque propterea tam super meritis causæ, quam super ultimo posteriori decreto, ejusdem Congregationis particularis Cardinalium edito, matura consideratione: Decretum hujusmodi, ultimo loco emanatum, præfatis Monachis Gallæcis & Campesinis læsivum, & ad sedandas factiones, pacemque in eorum Religione stabiliendam insufficiens judicatum fuit; ac proinde emanavit ab eadem Signatura rescriptum: Pro avocatione ejusdem causæ ad Nos: & quod daretur resolutio in Camera. Hinc est, quod Nos tranquillitati dictæ Congregationis Monachorum in præmissis, quantum cum Domino possumus, benigne consulere cupientes, motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine eamdem causam, ac lites, & controversias quascumque, inter Partes antedictas quomodolibet & in quacumque instantia tam in Sacro Palatii Apostolici Auditorio, quam in alio quovis Tribunali, & coram quocumque Judice pendentes, quarum omnium & singulorum statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium, & alia quæcumque, etiam specificam & individuam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & exactissime specificatis haberi volumus, in statu & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, a præfatis, & aliis quibusvis Tribunalibus, & Judicibus ad Nos harum serie avocamus; illasque omnes & singulas supprimimus, perimimus, extinguimus, & abolemus, ac perpetuum desuper utrique Parti silentium imponimus, osque occludimus. Præterea earumdem tenore præsentium statuimus & ordinamus: Primò, quod in quatuor primis proximis Capitulis, Congregatio Cisterciensium Hispaniæ, quæ consistit in quadraginta duobus Monasteriis, nempe: decem & septem in Provincia de Campos, & Terris adjacentibus Regni Legionis: tresdecim in Regno Gallæciæ: sex in Castella Nova, & præcise in Regno Toleti: tribus in Asturiis, & duobus in Provincia Rioxæ: & uno in Montaneis Burgensibus, in duas partes dividatur; Unam nempe faciant Gallæci, & oriundi ex Provincia de Campos, & dictis Terris adjacentibus Regni Legionis; Alteram vero oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rivogia, & Montaneis Burgensibus: Secundò, quod inter Monachos Gallæcos ex una, & Campesinos & Terris adjacentibus Regni Legionis ex altera partibus, fiat subdivisio in duas partes: animadverso, quod censeatur & reputetur oriundus ex prædictis Terris ita divisis & subdivisis ille, qui in aliqua ex illis natus est tempore, quo ejus parentes, aut aliquis ex illis, domicilium permanens in prædictis Terris habebat: Tertiò, quod omnia officia Capitularia, quorum electiones celebrantur quolibet triennio, tam intra quam extra Capitulum Generale distribuantur æqualiter inter Monachos oriundos ex Terris ut supra divisis, itaut tot officia Capitularia habeant Religiosi oriundi ex Terris Castellæ Novæ, Asturiæ, Rioxæ, & Montanearum Burgensium, quot Religiosi oriundi ex Regno Gallæciæ, & Terris Provinciæ de Campos, & adjacentibus Regni Legionis: alternando inter has duas partes sic divisas officium dispar, quatenus adsit, subdividendo pariter medietatem præfatorum officiorum, tangentem Monachos Gallæcos & Campesinos, in duas partes æquales; quarum una in omnibus & singulo triennio conferatur Religiosis oriundis ex Gallæcia, & altera Religiosis oriundis ex Provincia de Campos, & Terris adjacentibus, alternando inter has duas partes Monachorum sic divisas officium dispar: Quartò, quod officia Capitularia, quæ eliguntur in singulo Capitulo Generali, & sunt sexdecim, nempe sex Definitores, quatuor Procuratores Generales, duo Visitatores Generales, duo Suppletores Visitatorum, unus Promotor Fiscalis, & unus Secretarius Capituli, dividantur in duas partes omnino æquales: in quarum Una ponantur tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Promotor Fiscalis; in Alia verò tres Definitores, duo Procuratores Generales, unus Visitator Generalis, unus Suppletor, & Secretarius Capituli; & inter has duas partes divisas alternetur Secretarius Capituli, & Promotor Fiscalis: ex his vero duabus partibus Unam habeant Monachi ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis de Burgos: Aliam habeant Monachi ex Gallæcia, & Campos, ac Terris convicinis Regni Legionis; alternando inter dictas duas Partes Generalatum de triennio in triennium, quod officium conferatur in primo proximo Capitulo Generali Monachò Gallæco vel Campesino, sicque de triennio in triennium alternetur: Quinto, quod hæc pars, tangens Monachos ex Gallæcia, & Campos cum Terris convicinis Regni Legionis, subdividatur inter Gallæcos ex una, & Campesinos & circumvicinos Regni Legionis, ex alia partibus; ita tamen, ut ex Una parte ponantur duo Definitores, & unus Procurator Fiscalis ad formam alternativæ primæ divisionis: ex Alia unus Definitor, unus Procurator Generalis, unus Visitator Generalis, & unus Suppletor, alternando has partes subdivisas inter has Nationes quolibet Capitulo, & sic officium Generalis Reformatoris; itaut, quando Generalis Reformator debeat eligi ex Regno Gallæciæ & Provinciis de Campos, pro una vice eligatur oriundus ex Regno Gallæciæ, & pro altera ex Provinciis de Campos & Terris circumvicinis Regni Legionis: Sexto, quod triginta octo Abbatiæ, quæ sunt in Religione (exclusa Palatiolensi, cujus Abbas semper est Generalis Reformator) distinguantur in tres classes, quarum Prima sit Collegiorum, quæ sunt sex: Secunda sit Abbatiarum; quæ nuncupantur Matrices seu Monasteria, in quibus recipiuntur educanturque Novitii, & sunt viginti: Tertia Monasteriorum, in quibus non educantur Novitii, & sunt duodecim; quæ omnia per suas classes, ut supra, dividantur in duas partes omnino æquales, quarum prima contineat tria Collegia, decem Monasteria Matricia, & sex Monasteria non Matricia: Septimò, quod prædictæ triginta octo Abbatiæ ex unaquaque ex classibus designatis dividantur pro æquali, & Una pars, nempe decem & novem, conferantur Monachis oriundis ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis: Alia vero Monachis oriundis ex Gallæcia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis: Octavò, quod decem & novem ex prædictis Abbatiis, conferendis dictis Monachis Gallæcis, Campesinis, & Terris circumvicinis memorati Regni Legionis, subdividantur in duas partes æquales, ponendò in unaquaque tot Abbatias cujuscumque classis pro qualibet parte; & una pars sic subdivisa conferatur Gallæcis, altera vero Campesinis, & oriundis ex Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis; Impar vero Monasteriorum inter ipsos alternetur: Nonò, quod ex tribus Præsidentiis una conferatur singulo triennio Castellanis Novis, Asturianis, Rivogianis, & Montanensibus: altera Gallæcis, Campesinis, & circumvicinis ejusdem Regni Legionis: tertia vero alteri ex prædictis duabus partibus, quæ Genera-

Avocatio Causæ ad SS.

Papæ Decreta.

Divisio Congreg. Hispaniæ in duas.

Alia subdivisio:

Officiorum distributio.

Divisio Abbatiarum.

De Præsidentiis &c.

lem non habet in triennio, conferatur; illa vero, tangens Campesinos & Gallæcos, inter ipsos alternetur: Decimò, quod ex duobus Prædicatoribus Generalibus cum voto perpetuo in Capitulo, unus ex Monachis oriundis ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis; alius autem ex Gallæcia, Campos, & Terris circumvicinis dicti Regni Legionis eligatur; ita tamen, ut si una vice fuerit, electus Monachus oriundus ex Campos, & Terris circumvicinis supradicti Regni Legionis eligatur: Undecimo, quod duodecim Magistri, & quatuor Prædicatores Jubilati antiquiores, qui habent vocem perpetuam in Capitulo Generali, dividantur in duas partes æquales, scilicet sex Magistri, & duo Prædicatores pro qualibet parte; & unam partem habeant Monachi oriundi ex Castella Nova, Asturiis, Rioxa, & Montaneis: aliam vero partem habeant Monachi oriundi ex Gallæcia, Campos, & Terris circumvicinis ejusdem Regni Legionis; Hæc vero secunda medietas subdividatur æqualiter inter Gallæcos, & Campesinos, nempe tres Magistri Jubilati & unus Prædicator Jubilatus pro Gallæcia, & alii tres Magistri & unus Prædicator pro Campos, & Terris circumvicinis prædicti Regni Legionis; ea tamen conditione, quod si aliqua ex supradictis partibus divisis & subdivisis non habeat Magistrum Jubilatum, vel Prædicatorem Jubilatum per lecturam seu prædicationem duodecim annorum, habeat facultatem subrogandi proximiorem in exercitio lecturæ vel prædicationis: Duodecimò, quoad Monachos eligendos ad Cathedras Universitatum Capitulum & Generalis Reformator provide attendant, ut eligantur Monachi ex omni natione juxta divisionem & subdivisionem, ut etiam inter ipsos post jubilationem & assecutionem Cathedrarum præfixa æqualitas servetur: Decimotertiò, quod si intra triennium, facta jam electione in Capitulo Generali, quacumque ex causa Generalatum vacare contingat, quamcumque Abbatiam seu quodcumque Officium ex supradictis, in locum sic vacantem promoveri debeat, & subrogari ab iis, ad quos spectat, Monachus oriundus ex illa parte, ut supra divisa & subdivisa, ex qua oriundus erat ille, ob cujus mortem promotionem, renunciationem, aut privationem, officium vacare contigerit, qui sic subrogatus exercere valeat munus suum dumtaxat ad tempus, quod supererat decedenti, renuncianti, privato, vel promoto,

In reliquis Ordinis Constitut. servandæ.

§. 8. Volumus autem, quod in reliquis omnibus, præsentibus nostris Ordinationibus non repugnantibus, serventur Constitutiones Ordinis, Decreta Sacrarum Congregationum, & Constitutiones Apostolicæ; utque hic modus observandi bipartitam inseratur inter Constitutiones juratas dictæ Congregationis Monachorum, & una cum illis legatur temporibus legi solitis in Monasteriis dictæ Congregationis, & in omnibus Capitulis generalibus, ac juretur ab omnibus Capitularibus observantia omnium prædictorum, antequam procedatur ad electiones; quod si forte aliquis jurare & observare renuerit, ejiciatur extra Capitulum, voceque activa & passiva pro eadem vice careat, sicque lis extincta remaneat.

De harum Literarum observantia,

§. 9. Praeterea mandamus, ut hæ provisiones nostræ in quatuor Capitulis Generalibus proximis servari debeant, iisque completis perseverent, si dissentiones cessaverint; sin minus ad Nos seu Romanum Pontificem pro tempore existentem; recursus pro nova provisione fieri debeat.

Ac firmitate.

§. 10. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Quocirca Ven. Fratri Episcopo Astoricen., vel eo absente seu impedito, Ven. etiam Fratri Episcopo Calaguritano, per præsentes committimus & mandamus, quatenus ipse per se, vel per alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties, pro parte interesse habentium, seu alicujus eorum fuerit requisitus, solemniter publicans, illisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra, illos, & eorum quemlibet, præsentium literarum, & in eis contentorum hujusmodi commodo & effectu, pacifice frui & gaudere; non permittentes, illos desuper quomodolibet indebite molestari, perturbari, & inquietari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque, super his habendis, servatis processibus, censuras & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii Sæcularis.

Obstantium derogatio.

§. 12. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, præfatis utriusque Clementis Prædecessorum literis, aliisque omnibus, & singulis præmissis, &, quatenus opus sit, de non tollendo jure quæsito, aliisque Nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis; necnon re. me. Bonifacii PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, aliquis auctoritate præsentium in judicium non trahatur: aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Congregationis, & Monasteriorum, ac Ordinis hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 13. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis sic impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur; si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Octobris 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo. F. Card. Oliverius.

Quem effectum hujusmodi Clem. XI. Literæ sortitæ fuerint.

§. 14. Ac licet pro parte dictorum Monachorum Regni Toleti, & Provinciarum adjacentium executio præinsertarum literarum aliquandiù impedita, sive retardata fuisset, subinde tamen plenarium effectum suum sortitæ sunt tam in Capitulo Generali ejusdem Congregationis, quod anno 1717. celebratum fuit, quam in aliis tribus subse-

quenti-

quentibus Capitulis ejusmodi, in quibus electiones ad Abbatias, Generalatum, aliaque officia dictæ Congregationis factæ, cæteraque transacta fuerunt ea quiete, & animorum concordia, ut Monachi, ex utraque parte simul legitime congregati, semel atque iterum deliberaverint, & per secreta suffragia decreverint, bipartitam divisionem, aliasque ordinationes, in dictis Clementis Prædecessoris literis contentas, perpetuò retinendas ac servandas fore & esse, totidemque vicibus plenum Diffinitorium præfatæ Congregationis per geminos alios solemnes & publicos actus Procuratorem deputaverit pro impetranda ab hac S. Sede literarum prædictarum confirmatione & extensione in perpetuum: ingenue fatendo, rationem & normam regiminis in iis stabilitam eidem Congregationi apprime congruere, dum ita omni æquitate Prælaturæ ac munera distribuantur; & exinde, sicuti experientia edocuerat, cessaverant omnes factiones, quæ antea in dicta Congregatione dominabantur, atque præpollebant; ac tam perniciosa dissidia in eam invexerant, Religiosaque tandem pax & tranquillitas eisdem Congregationi & Monachis reddita fuerat. Verum postmodum prædicti Monachi Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, mutato consilio, ac causari dissentiones in ipsa Congregatione nedum omnino extinctas, adeoque locum esse novæ provisioni a Sede Apostolica capiendæ juxta dispositionem earumdem Clementis prædecessoris literarum, coram tunc existente Auditore re. me. Benedicti PP. XIII. prædecessoris etiam nostri, citationem cum inserta Commissione directa Congregationi particulari ab ipso Benedicto Prædecessore deputanda expediri curarunt, cui tamen dicti Exponentes sese opposuerunt, ac eidem Benedicto Prædecessori interim exposito, quod non solum præinsertæ Clementis Prædecessoris literæ pacifice observatæ fuerant, sed insuper in Regno Gallesiæ, & Provinciis de Campos plusquam duæ ex tribus partibus Monasteriorum seu Conventuum præfatæ Congregationis reperiebantur, emanarunt die 20. Decembris 1728. a dicto Benedicto prædecessore quædam literæ, quibus duæ ex tribus partibus Abbatiarum, Officiorum, ac Suffragiorum Capitularium ejusdem Congregationis Exponentibus prædictis adjudicabantur relicta eorum reliqua tertia parte præfatis Monachis Regni Toletan. ac Provinciarum adjacentium, & aliàs, prout in ejusmodi literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac inserto haberi volumus, latiùs dicitur contineri.

Aliæ Benedicti XIII. Literæ.

§. 15. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, suspensa executione harum literarum Benedicti Prædecessoris, occasione quinti ac novissimi Capituli Generalis dictæ Congregationis, quæstio inter Partes excitata fuisset super modo procedendi in eodem Capitulo Generali, allegantibus Monachis Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, Capitulum illud celebrandum esse cum plena votorum seu suffragiorum libertate absque ullo alio recursu ad Sedem Apostolicam; tametsi in supradictis Clementis Prædecessoris expresse in casu discordiæ demandatus fuerat: contra vero Exponentibus præfatis ejusmodi literas Clementis Prædecessoris observandas esse asserentibus, & si secus fieret, de nullitate Capituli Generalis dicentibus, atque ad dictam Sedem Apostolicam provocantibus; Cumque nihilominus Capitulum hujusmodi die 5. Maji 1730. nulliter habitum fuisset, ac successivæ ambæ Partes Sedem prædictam adiissent, a qua Monachi Regni Toletan. & Provinciarum adjacentium, Capitulum sic celebratum confirmari, nec non deinceps votorum seu suffragiorum libertatem concedi postularunt: ac vicissim dicti Exponentes, Capitulum præfatum nullum declarari, ac præinsertas Clementis Prædecessoris literas posthac quoque observari petierunt; Nos hanc controversiam Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, cognoscendam remisimus, ubi inter alia dubia inter easdem Partes concordata, & a dicta Congregatione Cardinalium resoluta, illo quoque proposito ac disputato: *An, & quomodo esset providendum in futurum in casu &c.* Memorata Congregatio Cardinalium die 16. mensis Maji proxime præteriti, re undique perpensa, ac prævio maturo examine discussa, referente Ven. Fratre Nostro Francisco Episcopo Ostien. & Veliternen. ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Barberino nuncupato, rescripsit: Nobis consulendum, ut Clementis prædecessoris literas præfatas perpetuo servari mandaremus.

Quid actum in anteriori Capitulo Generali.

§. 16. Quare dicti Exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut statui ejusdem Congregationis Monachorum opportune in præmissis providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui die 18. mensis Julii mox elapsi, reproposita Causa cum dubio: *An esset standum, vel recedendum a decisis, quoad perpetuitatem literarum Clementis Prædecessoris?* in Decretis die 16. Maji perstiterunt, consilio, præinsertas Clementis Prædecessoris literas enarratas, Benedicti Prædecessoris literis, quas, quatenus opus sit, per præsentes revocamus, minime obstantibus, perpetuò servari in futurum, auctoritate Apostolica harum serie præcipimus & mandamus; sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & ejusdem Sedis Nuntios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Clementis Literas servari præcipitur.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus & singulis illis, quæ idem Clemens Prædecessor in literis suis hujusmodi concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

§. 18. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem

sub Annulo Piscatoris die 5. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXII. Confirmantur nonnulla Statuta pro meliori regimine Provinciæ Granaten. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

Dat. die 10. Sept. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes de Sok, Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod juxta mentem hujus S. Sedis, ac resolutionem novissimi Capituli Generalis ejusdem Ordinis in Civitate Mediolanen. anno 1729. celebrati in Capitulo Provinciali Provinciæ Granaten. dicti Ordinis habito die 20. Maji 1730., communi consensu Vocalium, nemineque discrepante, inter alia statutum fuit, ut omnes Conventus Provinciæ præfatæ, nullo excepto, nonnisi Cantu Gregoriano uterentur in divinis Officiis, & Missæ Sacrificiis solemniter celebrandis, duoque erigerentur, aut destinarentur Conventus ipsius Provinciæ, in quibus Religiosi Studentes post emensum fructuose triennium studii Theologiæ Moralis Practicæ, sicuti jam ab eadem Sede in Regnis Hispaniarum dispositum, & a Ven. Fratre Archiepiscopo Panormitan. tunc temporis Ministro Generali prædicti Ordinis die 19. Februarii 1727. palam indictum fuerat; sicque, & non aliter iidem Studentes in Provinciali, vel intermedio Capitulo dictæ Provinciæ, prævio accurato examine, verbi Dei Prædicatores, & Sæcularium Confessarii institui valerent; In unoquoque verò e præfatis duobus Conventibus, hujusmodi studiis destinatis, constitui nequiret nisi unus Lector, qui antea per aliquot annos Theologiam Scholasticam publice ac laudabiliter legisset, vel saltem integrum Philosophiæ cursum perfecisset; Ac Lectores ejusmodi pro tempore existentes, qui literarias exercitationes præscriptas adimplerent, frui deberent privilegiis & exemptionibus, quibus ipsius Theologiæ Scholasticæ Lectores gaudent, non secus, ac si eamdem Theologiam Scholasticam toto tempore ad id definito legissent. Præterea in Congregatione seu Capitulo Provinciali intermedio supradictæ Provinciæ in Civitate Granaten. die 24. mensis Novembris proxime præteriti peracto, omnium itidem Vocalium consensu & suffragio ordinatum fuit, ut unus ejusdem Provinciæ Conventus in Seminarium sive Professorium institueretur ac deputaretur, quo Clerici dictæ Provinciæ immediate post emissam ab eis regularem professionem irremissibiliter mitterentur, ibique per unum saltem annum permanerent, linguæ latinæ, & cantui Gregoriano præfato operam navaturi; & interim omnia, quæ durante anno probationis observaverant in Clausura, tum privatis cum publicis in communitate exercitiis vacando, eodem modo facere tenerentur; utque Magister Alumnorum dicti Seminarii seu Professorii, qui rite illos docuisset, privilegiis quoque & exemptionibus Magistris Novitiorum Ordinis prædicti attributis potiretur.

Decreta nonnulla pro bono Provinciæ regimine.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissa ad majorem Dei Gloriam, ac doctrinæ, & regularis disciplinæ in Ordine præfato incrementum tendere dignoscantur, Nobis propterea ipse Joannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut illa Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communire, perpetuæque eorum observantiæ providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Joannis Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem venerabilis Fratris Nostri Episcopi Ostien. & Veliternen. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalis Barberini nuncupati sibi super præmissis factam, necnon dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis prædicti audiverunt, consilio, enunciata statuta & ordinationes auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Auctoritate Apostolica confirmantur.

Clausulæ. §. 2. Decernentes, easdem præsentes literas, firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictæ Sedis Nuncios judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, præfatorum Ordinis ac Provinciæ, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 10. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXIII. Confirmantur Statuta nonnulla super distributione Officiorum Provinciæ Terræ Laboris Ordinis Fratrum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum.

Dat. die, annoque eod.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii, quod authore Deo gerimus, cura animum nostrum solicitat, ad ea peculiari paternæ charitatis studio statuenda, per quæ Christifidelium, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, quieti & felici regimini opportunis rationibus salubriter consulatur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Maria ab Ebora Commissarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupat. quod ad sedandas graves molestias, imo scandalosas controversias in Provincia Fratrum Reformatorum dicti Ordinis Terræ Laboris in Regno Neapolis inter Fratres Neapolitanos, adhærentes, & exteros, super distributione officiorum, quæ in tres partes ab aliquibus, & ab aliis in duas partes dividi prætenduntur, vigentes, post maturam considerationem, auditamque super præmissis Fratrum graviorum & peritorum ejusdem Reformationis sententiam, ad occurrendum ejusmodi inordinationibus expedire existimat: Primò, ut Natio Neapolitana deinceps non solum Civitatem Neapolitanam, sed totam illius Diœcesim complectatur; & semel Provincialatum, incipiendo a proxime futuro Capitulo Provinciali, ac semper duo vota in Definitorio habeat: Secundò, quod omnes alii Religiosi extra dictam Diœcesim, suppresso nomine adhærentium, unum corpus exterorum constituant; & per duas vices continuas Provincialatum hujusmodi, & quatuor vota sive suffragia in Definitorio, attento quod duas ex tribus partibus ejusdem Provinciæ componunt, habere debeant: Tertiò, ut Custodis officium etiam per turnum bis ad exteros, & semel ad Neapolitanos pertineat; ex sexdecim vero Conventibus, quibus dicta Provincia de præsenti constat, decem prædictis exteris, quinque Neapolitanis, & reliquus dispositioni Ministri Provincialis pro tempore existentis attribuantur, ita tamen, ut Conventus Neapolitani pariter per suum turnum respective provideantur.

Statuta.

§. 2. Quare dictus Josephus Maria Commissarius Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Josephi Mariæ Commissarii Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ac etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut in posterum supranarrata dispositio fideliter observetur, servata tamen semper canonicæ electionis forma, tenore præsentium statuimus & ordinamus; Mandantes propterea, & distincte præcipientes Superiori Generali pro tempore existenti Ordinis hujusmodi, ut prædictam dispositionem executioni demandet, & ab iis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, observari faciat, sub excommunicationis, privationis officiorum, ac vocis activæ & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis, necnon nullitatis omnium actuum Capitularium, quos contra prædictam dispositionem fieri contigerit, adversus contrafacientes infligendis pœnis; Ac decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Confirmantur.

Clausulæ.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXIV.

Confirmantur omnia & singula Privilegia & Exemptiones, a Romanis Pontificibus concessa Officialibus Bombardariis seu Libratoribus Tormentorum, eorumque Auxiliatoribus in Arce S. Angeli de Urbe.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 15. Sept. 1732. Pont. An. III.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio Bombardariorum.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales Bombardarii seu Libratores Tormentarii, & Arcis nostræ Sancti Angeli de Urbe Auxiliatores, quod ipsi per Chirographum manu Nostra subscriptum, & dilecto filio Magistro Carolo Mariæ Sacripante Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurario Generali, dictæque Arcis Præfecto seu Castellano, directum omnia Privilegia & Exemptiones, eis concessa ac competentia: necnon pluries etiam a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & a Nobis, dum in minoribus constituti eramus, ac Thesaurarii Generalis dictæ Cameræ munere fungebamur, per sententiam anno MDCCV. latam, aliasque resolutiones ejusdem Cameræ, respective approbatas, & quibus iidem exponentes ratione servitii, quod prædictæ Arci præstant, fruuntur, confirmari obtinuerunt, & aliàs, prout in dicto Chirographo uberius continetur tenoris, qui sequitur, videlicet:

Monsignor Carlo Naria Sacripante Nostro Tesoriere Generale, Castellano della Nostra Fortezza di Castel Sant' Angelo.

Chirographum Thesaurario Generali datum.

§. 1. Avendo gli Officiali, Bombardieri, ed Ajutanti della detta nostra Fortezza di Castel Sant' Angelo di questa Città di Roma fatto rappresentare, che sebbene la loro Compagnia in compenso non meno del peso, a cui soggiace, del mantenimento a proprie spese della Cappella di Santa Barbara loro Protettrice esistente nella Chiesa della Traspontina, dove hanno la propria sepoltura, fanno ogni giorno celebrare la Santa Messa, ed ogni anno con nobile apparato e pompa la Festa, e la processione della solenne Festività

del Corpus Domini, chè del continuo servizio, quali sono tenuti prestare in tutto l'anno a detta nostra Fortezza senza veruno stipendio; rispetto però a detti Ajutanti abbino da più Pontefici Nostri Predecessori ottenuti in diversi tempi varj Privilegj, confermatigli ancora dalla fel. mem. di Clemente X. con suo Chirografo del xv. Ottobre MDCLXX., & in ultimo luogo da Benedetto XIII. di simil. mem. con altro suo Chirografo del dì xx. Settembre MDCCXXVIII., e che tra gli altri Privilegj loro conceduti vi sia particolarmente quello di dover esser essenti dal peso di prender la Patente, di pagare le Tasse, e da altro qualunque officio e peso delle loro Università, Consolati, ed Arti; ed ancorche dalla Congregazione particolare deputata l'anno MDCLXXXXIII. dalla fel. mem. di Innocenzo XII. fosse loro preservata la detta Esenzione, restrittivamente però al numero di soli ducento, compresi ancora i Giubilati, e purche fussero delle quattro Arti, cioè de' Muratori, Falegnami, Ferrari, e Scarpellini, e non di altre, nientedimeno, essendosi doppo coll'esperienza riconosciuto non esser in modo veruno pratticabile di poter avere dalle dette sole quattro Arti il numero di duecento persone atte ed idonee per il suddetto esercizio, e molto meno altro maggiore di ducento quaranta, che almeno indispensabilmente è necessario per il servizio di detta Nostra Fortezza; che però, essendo nell'anno MDCCI. ricorsi alla fel. mem. di Clemente XI. altro Nostro Predecessore, fossero con benigno rescritto aggraziati del godimento de i sudetti Privilegj, benche fossero di altre Arti diverse delle quattro suddette; e che siccome non mancarono anche doppo alcune delle Università delle medesime Arti, e particolarmente quella de' Ferrari, e l'altra de' Calzolari, di pretendere anche giudizialmente d'impugnare la predetta esenzione; promossane però giudiziale istanza nell'anno MDCCI. avanti di Noi, di quel tempo Tesoriere Generale, n'emanasse contemporaneamente contro le dette due Università sentenza favorevole a i detti Ajutanti e Bombardieri, in cui furono questi dichiarati liberi ed esenti in virtù di detti loro Privilegj, da quali si siano tasse, pene, & altri qualsisiano officj e pesi particolari, provenienti da Statuti delle loro Università; e che quantunque, doppo passata in giudicato la detta sentenza, siano state tanto dal Reverendissimo Cardinale Corradini, quanto dal fu Cardinal Marefoschi mentre erano Uditori di detto Nostro Predecessore Clemente XI. rigettate le istanze, in diversi tempi promosse in nome particolarmente delle Università de' Fruttaroli, e delle altre de' Sellari e Cappellari contro i detti Bombardieri ed Ajutanti per lo pagamento delle suddette tasse: ed a favore di questi decretata ed ordinata l'osservanza de i detti loro Privilegj, e della detta sentenza; e che in ultimo luogo ancora, e nel dì 12. del passato mese di Settembre sia stata dal nostro Monsignor Uditore rigettata somigliante istanza fatta dalla Università de' Carrettieri; e non ostante ancora che le dette Università, quali nel detto anno MDCCII. avevano come sopra patito l'accennata contraria sentenza, ne ottenessero poi nell'anno MDCCXXIV. la Commissione al Tribunale della piena Camera *in gradu restitutionis in integrum*: e che propostasi per tre volte la Causa a relazione di Monsignor Maggi Ponente della medesima, sopra il dubio -- *An constet de re judicata, seu potius de Causis restitutionis in integrum* -- riconosciutasi dal medesimo Tribunale la chiara e manifesta giustizia della detta sentenza, rescrivesse -- *Constare de re judicata* -- Con tutto ciò, avendo essi Oratori coll'esperienza riconosciuto, e tuttavia sempre più riconoscendo, che non ostante i Privilegj conceduti alla loro Compagnia, e più volte da' Sommi Pontefici Nostri Predecessori confermati, la sentenza, ed altri Giudicati per l'osservanza de' medesimi in diversi tempi riportati, ogni nuovo Console delle loro respettive Arti vuol tentare colle liti di controvertergli l'Esenzioni e Privilegj suddetti con grave dispendio della detta loro Compagnia di Santa Barbara, ed in pregiudizio ancora del continuo servizio, che sono tenuti prestare nella detta nostra Fortezza di Castel Sant'Angelo; che però per esimersi dalle molestie, che potessero in qualunque tempo venirgli sopra di ciò inferite dalli Consoli ed Officiali delle dette loro respettive Arti, ci hanno fatto supplicare, affinchè ci degnassimo di confermargli l'Esenzioni e Privilegj suddetti; e Noi ben'informati di tutto l'esposto da essi Oratori, volendo però consolarli, come appresso, nella loro domanda; Quindi è, che avendo nel presente nostro Chirografo per espresso e di parola in parola per inserto l'intiero tenore de i Privilegj, alla detta Compagnia de' Bombardieri, Ajutanti, ed altri Officiali di detta nostra Fortezza di Castel Sant'Angelo conceduti, & in diversi tempi confermati da più Sommi Pontefici Nostri Predecessori, e specialmente da Clemente X., e Benedetto XIII. della sopracennata sentenza, risoluzioni del detto Tribunale della piena Camera, e degli altri giudicati, come sopra, emanati, delle ragioni e motivi, dedotti tanto per parte di essi Supplicanti, quanto delle Università delle Arti suddette, ed ogni altra cosa quanto si voglia necessaria d'esprimersi; di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema Potestà Pontificia, approviamo, e pienamente in tutto e per tutto confermiamo i Privilegj ed Esenzioni, come sopra, conceduti, e più volte anche confermati da' detti Pontefici Nostri Predecessori, e canonizati colle sovraccennate Sentenza, Risoluzioni della piena Camera, & altri Giudicati, e così legittimamente competenti alla predetta Compagnia di Santa Barbara; alla quale vogliamo, che siano perpetuamente osservati, come si prescrive nella detta sentenza, risoluzioni, & altri giudicati sopraenunciati; Nè possano in avvenire i medesimi Supplicanti contra la forma della sentenza, risoluzioni, e giudicati suddetti, essere in verun modo da i Consoli ed altri Officiali delle loro respettive Arti, molestati ed impediti nel libero e pacifico godimento dell'Esenzioni e Privilegj sudetti; Per il qual'effetto commettiamo a Voi, e Monsignori Tesorieri, Castellani di detta Fortezza, vostri Successori, che in virtù di questo nostro Chirografo facciate, e facciano ora, ed in ogni futuro tempo, osservare ed eseguire agli Officiali, Bombardieri, ed Ajutanti predetti l'Esenzioni e Privilegj, come sopra competenti alla detta loro Compagnia; dandovi Noi intorno a ciò tutte le facoltà in qualsivoglia modo necessarie ed opportune, oltre quelle, che come Tesoriere e Castellano suddetto di già vi competono; ed anche di reassumere ed avocare a Voi, e a detti vostri Successori tutte e qualsisiano cause da qualsivoglia Giudice e Tribunale, quanto si voglia privilegiato, tanto mosse, quanto da muoversi contro li detti Supplicanti, contro la forma delli detti loro Privilegj ed Esenzioni, e dipendenti da' medesimi; e quelle, privativamente quanto ad ogni altro Giudice, conoscere, decidere, e terminare sommariamente senza strepito e figura di Giudizio, & sola facti veritate inspecta: rimossa ogni e qualunque appellazio-

ne e ricorso, essendo così mente e volontà nostra precisa. Volendo e decretando, che il presente nostro Chirografo, benche non ammesso, nè registrato in Camera secondo la disposizione della Bolla di Pio IV. Nostro Prædecessore *De Registrandis*, vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, effecuzione, e vigore con la nostra semplice sottoscrizione; nè gli si possa mai opporre di surrezione, orrezione, nè di alcun' altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione; e che mai sotto tali altri pretesti possa essere impugnato, moderato, e molto meno rivocato; e che così, e non altrimenti, debba sempre giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi da qualunque Giudice e Tribunale, anche Collegiato della stessa nostra piena Camera, e da qualsisiano Congregazioni, benche composte di Reverendissimi Cardinali, e da questi anche Legati a Latere, Reverendissimo Cardinal Camerlengo, Monsignori Tesorieri, e da qualunque altro: togliendo loro ed a ciascuno di essi ogni facoltà & autorità di giudicare, definire, ed interpretare diversamente; dichiarando Noi d' adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tutto ciò, che scientemente o ignorantemente si facesse o si tentasse di fare in contrario; ancorchè non vi siano stati chiamati, citati, nè sentiti li Consoli, Officiali, ed Uomini di qualsisia Università ed Arti, e loro Difensori, ed ogni altro che vi avesse, o pretendesse di avervi interesse, quanto si voglia privilegiato e privilegiatissimo: non ostante la Bolla del detto Pio IV. *de Registrandis*, la Regola della nostra Cancellaria *de jure quæsito non tollendo*, li Statuti delle dette Università, oblighi, tasse, pene, & altro in essi prescritto, anche confermati specialmente da questa Santa Sede, e qualsisiano altre Costituzioni ed Ordinazioni Apostoliche nostre, e de' nostri Predecessori, e, quanto alle cose premesse, le facoltà e privilegj, conceduti e competenti a qualsivoglia Giudice e Tribunale, Leggi, Statuti, anche di questa nostra Città di Roma, sue riforme, usi, stili, e consuetudini, ed ogni altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario: alle quali tutte e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto, e supplendo Noi con la pienezza della Nostra Suprema Potestà ad ogni vitio e difetto quantunque sostanziale e formale, che potesse intervenirvi; questa volta sola per l' effetto premesso ampiamente deroghiamo. Dato dal nostro Palazzo Apostolico Quirinale, questo dì 21. Agosto MDCCXXXII.

CLEMENS PP. XII.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat; ipsi Exponentes, quò lites, quas dilecti pariter filii Consules propriarum Artium cum variis & injustis prætensionibus in dies sibi intentare non cessant, evitare, majorique, qua par est, diligentia & attentione solitis studiis, a prædictis litigiis interruptis, quibus cum maximo eorum dispendio, & temporis jactura obnoxii sunt, operam dare valeant, præmissa Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Chirographum præinsertum, omniaque & singula in illo contenta & expressa, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus pariter & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus & sanamus. Roboratur.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, semper firma, valida & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ prædictæ Præsidentes Clericos, Thesaurarium, & Commissarium Generales, cæterosque Officiales & Ministros nunc, & pro tempore existentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Præsentium Literarum firmitas.

§. 4. Non obstantibus fel. recor. Pii PP. IV. Prædecessoris pariter Nostri de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ Apostolicæ concernen. in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus Registrandis, itaut præsentes literas ibidem præsentari & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, & quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: ac omnibus & singulis illis, quæ in Chirographo præinserto concessa sunt non obstare. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXV.

Serva Dei Catherina de Ricciis, Monialis expresse professa Ordinis Sancti Dominici, Beatæ nomine appellari, ac cum radiis pingi &c. conceditur.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 1. Octob. 1732. Pont.An.III.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ Dignitatis fastigio, nullis licet meritorum nostrorum suffragiis, per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam constituti, ad ea, per quæ sacrarum Virginum, cum cœlesti Sponso in beata æternitate regnantium, in quibus utpote vasculis imbecillioribus opus dexteræ Excelsi mirabilius apparuit, ac tanquam pretiosis monilibus multipliciter gaudet atque refulget Ecclesiæ Matris gloriosa fœcunditas, cultus & veneratio in terris promoveatur, libenter intendimus, sicut pia Christifidelium, præsertim catholicorum Principum, vota postulant; & ad omnipotentis Dei gloriam, ipsiusque Ecclesiæ decus & præsidium, ac ædificationem fidelium & animarum salutem, cognoscimus, in Domino expedire.

Processus super Vitæ Sanctitate &c Congr. examini datus.

§. 1. Cum itaque accurate discussis atque perpensis per Congregationem Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, sacris Ritibus præpositorum, processibus de Sedis Apostolicæ licentia confectis super Vitæ Sanctitate, & Virtutibus in gradu heroico, quibus Serva Dei Catherina de Ricciis, Monialis expresse professa Ordinis Sancti Dominici, claruisse, necnon Miraculis, quæ ad ejus intercessionem a Deo patrata fuisse asserebantur; Congregatio præfata coram Nobis constituta, auditis etiam Consultorum suffragiis, unanimiter censuerit, ad ejusdem Servæ Dei Beatificationem, quandocumque Nobis videretur, tuto procedi posse; Hinc est, quod Nos piis atque enixis dilecti filii Nobilis Viri Joannis Gastonis, Etruriæ sibi subjectæ Magni Ducis, ac totius Ordinis Sancti Dominici, necnon dilectarum in Christo filiarum Monialium Monasterii Sancti Vincentii Civitatis Praten. in quo prædicta Serva Dei regularem professionem emisit, atque in Domino obdormivit, supplicationibus, Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio & assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut eadem Serva Dei Catherina de Ricciis imposterum Beatæ nomine nuncupetur, ejusque Corpus & Reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur: Imagines quoque radiis seu splendoribus exornentur: Ac de ea sub ritu duplici recitetur Officium, & Missa celebretur de Virgine non Martyre singulis annis juxta Rubricas Breviarii & Missalis Romani die 12. Februarii. Porro recitationem Officii, ac Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis tantum infrascriptis: nempe in Civitate Florentin. ubi dicta Serva Dei ortum habuit: in præfata Civitate Praten. ubi diem clausit extremum: ac in universo Ordine Sancti Dominici tam Fratrum quam Monialium, cujus Habitum gessit; &, quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, &, quoad Indias, a die, quo eædem præsentes literæ illuc pervenerint inchoando, in Ecclesiis Civitatum Florentin. ac Praten. & Ordinis prædictorum, Solemnia Beatificationis ejusdem cum Officio & Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint ejusmodi Solemnia, pro qua re diem 23. mensis Novembris proxime venturi assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

B. Catharina Fidelium venerationi exponenda conceditur.

Officii & Missæ celebratio, qui bus in locis, & temporibus.

Obstantium derogatio.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de & super non Cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii supradictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti seu pro Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique, tam in judicio, quam extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die prima Octobris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXVI.

Constitutio, diversas continens ordinationes pro bona directione Conclavis, ac rerum Sede Apostolica vacante agendarum.

Dat. die 5. Octob. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APostolatus Officium, quod inscrutabilis divinæ Sapientiæ atque Clementiæ altitudo humilitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, committere dignata est, postulat, ut non præsentia tantum spectantes, sed futura quoque prospicientes, in iis etiam, quæ post resolutionis nostræ diem, consummatumque a Nobis mortalis hujus peregrinationis cursum eventura sunt, per opportunas, Deique gloriæ, ac Ecclesiæ utilitati consentaneas, leges dirigendis atque ordinandis, Pastoralis sollicitudinis nostræ partes interponamus, sicut, omnibus diutinæ considerationis trutina perpensis, in Domino expedire arbitramur.

Pontifices, qui Constit. pro canonica Papæ electione ediderunt.

§. 1. Sane plurimi Prædecessores Nostri, & præsertim recol. mem. Symmachus, Nicolaus II., Alexander III., Gregorius X., Clemens V., Clemens VI., Julius II., Paulus IV., Pius IV., Gregorius XV., ac Urbanus VIII. probe intelligentes, quanti ponderis & momenti sit ad Dominici gregis ac Catholicæ Ecclesiæ providum regimen Electio Romani Pontificis, qui Domini & Salvatoris Nostri Jesu Christi in terris Vicarius, Beatique Petri Successor, ac omnium Fidelium Pater & Pastor existit; nec unius membri sed totius corporis salutem agi, animo reputantes, cum de Capite consulitur, multas diversis temporibus etiam in Conciliis generalibus saluberrimas ediderunt Constitutiones; quibus omni cupiditati, ambitioni, simoniacæ, alterive cuivis pravitati, turpitudini, deformitati, ac dissidiis ab ejusmodi Electione præcluso aditu, summa prudentia, parique consilio providerunt, ut hoc tam sanctum, tamque grave opus pie ac rite perageretur; & in eo non caro & sanguis aut aliquis humanus affectus locum ullum sibi vendicaret, sed Spiritus Sancti gratia cuncta dirigerentur ac gubernarentur; sicque ad Christi hæreditatis, quam pretioso Sanguine suo quæsivit, curam & administrationem gerendam, nonnisi qui vocatus foret a Deo tamquam Aaron assumeretur: Veluti quoque de ancipiti, ac Romanæ & Universali Ecclesiæ periculoso tempore, quo illa visibili suo Capite ac Pastore viduata remanet, anxie soliciti dicti Prædecessores, ne eadem Ecclesia multiplicibus longe vacationis exponeretur incommodis, haud prætermiserunt, ea opportune statuere, quæ ad maturandum ipsius Electionis felicem exitum conducere videbantur; àc decernere, quæ interea agenda & servanda essent, & aliàs, prout in præfatis Constitutionibus, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Causæ edendæ hujus Constitutionis.

§. 2. Quia tamen sæpe contingit, ut legum vel maxime salutarium, si non crebro excitetur, sensim ex animis hominum effluat memoria: experientiaque edocet, nonnulla ex iis, quæ Sede Apostolica Vacante præscripta fuerunt, aut usus invexit, pro temporum varietate, juxta quam humana etiam consilia multoties variare oportet, immutanda ac supplenda esse, ut recto in primis rerum tam difficili tempore agendarum ordini, justitiæ administrationi, atque Ærarii Pontificii indemnitati cumulatius prospectum cautumque sit; quemadmodum Nosmetipsi, qui in minoribus constituti majorem ætatis partem in Romana Curia egimus, ac dum

Cardinalatus honore fungebamur, Comitiis ad Romanum Pontificem eligendum ter interfuimus, satis perspeximus, ac plures ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, eximia pietate ac circumspectione præditi, Nobis etiam innuere atque significare non omiserunt.

§. 3. Hinc est, quod Nos pro Apostolici muneris, Nobis divinitus commissi, ratione, habita prius super præmissis cum memoratis, nonnullisque aliis ipsius S. R. E. Cardinalibus matura deliberatione, de illorum consilio, ac etiam Motu proprio & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, ea, quæ sequuntur, statuenda, decernenda, & ordinanda duximus.

Prædecessorum Pontif. Constit. confirmantur.

§. 4. Primum igitur enarratas Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, ac omnia & singula in eis contenta & disposita, quæ præsentibus tamen literis non adversantur, harum serie confirmamus, approbamus & innovamus, ac inconcusse & inviolabiliter observari præcipimus & mandamus.

Adhortatio ad S. R. E. Cardinales, ut solum Deum, & Eccl. siæ utilitatem in eligendo Pontifice respiciant.

§. 5. Cæterum, tametsi opus non esse in Domino confidimus, urgente Nos tamen Pastoralis Officii debito, ac præcipuo, quo tenemur, boni publici desiderio, Cardinales nunc & pro tempore existentes per viscera misericordiæ ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, & per effusionem sui pretiosi Sanguinis enixe rogamus, hortamur, obsecramus, & monemus, ut tunc potissime, dum scilicet de creando Romano Pontifice agitur, serio perpendant rei, quam gerunt, gravitatem, ministerii, quod per eos tractatur, magnitudinem, ac personæ, quam in Ecclesia Dei sustinent, dignitatem; seduloque recogitent, se in renuntiando Supremo ipsius Ecclesiæ Rectore divinæ mentis interpretes constitutos, nudaque omnia & aperta esse in oculis ejus, cui solemnis & arctissimi Jurisjurandi religione fidem suam promissuri & obligaturi sunt; neque aliud esse forsan posse in omni eorum vita factum, de quo tam arduum atque difficile eis futurum sit, rationem reddere æterno justoque Judici, sempiterna vel præmia vel supplicia decreturo. Itaque etiam sub Divini interminatione judicii eisdem Cardinalibus præcipimus itidem & mandamus, ut in suffragiis ferendis, ac aliis omnibus & singulis Electionem quomodolibet concernentibus, solum Deum præ oculis habentes; & non sua, sed quæ Christi sunt, quærentes, religiose, sincere & libere, humanis quibusque artibus, factionibus, partium studiis, omnique demum carnis affectu, ac privatis commodis & desideriis remotis, atque Principum Sæcularium intercessionibus, cæterisque mundanis respectibus, ac etiam grati animi, & cujusvis alterius necessitudinis titulo minime attentis, & postpositis, se se gerant ad eligendum eum, quem Universali Ecclesiæ fructuose utiliterque gubernandæ idoneum secundum Deum judicaverint; ac memores supradictarum Constitutionum, pœnarumque in eis contentarum, ne quidquam facere, admittere, aut attendere, quod ab hoc proposito alienum sit, vel per quod Electio retardetur, aut libertati suffragandi quoquo modo officiatur, per se vel alium, directe aut indirecte, quovis colore, prætextu vel ingenio audeant seu præsumant.

Cardinalium auctoritas Sede Vacante.

§. 6. Porro ab eisdem Prædecessoribus provide constitutum est, ut, Apostolicæ Sedis Vacatione durante, Collegium Cardinalium in iis quæ ad Pontificem Maximum, dum viveret, pertinebant, nullam omnino potestatem aut jurisdictionem habeat: neque gratiam neque justitiam faciendi, aut factam per Pontificem defunctum executioni demandandi, sed omnia futuro Pontifici reserventur: neque de Ditione temporali S. R. E. vel de pecuniis Cameræ aut Datariæ Apostolicæ etiam pro solutione debitorum ante obitum Pontificis quomodolibet contractorum, aut aliàs ex quavis causa (certis quibusdam casibus expressis dumtaxat exceptis) quidquam disponere: nec ad proprium commodum aliquid percipere: nec æs alienum contrahere possit. Nos præmissa approbantes, sub pœnis per dictas Constitutiones indictis insuper statuimus & declaramus, quod idem Collegium Cardinalium, mandata de solvendis pecuniis hujusmodi (præterquam in prædictis casibus exceptis, ac aliis infra exprimendis) favore cujusvis personæ, tam in Conclavi quam extra illud existentis, etiam titulo remunerationis, præmii, laboris, ac etiam supplementi mercedis, expedire & relaxare; itaut tam Cardinales, qui contra præmissa aliquid attentaverint, quam Camerarius, Thesaurarius, Depositarius, & alii Officiales, qui eis in talibus obtemperaverint, de suo proprio Cameræ Apostolicæ plenarie satisfacere, & pecunias erogatas restituere, & quævis damna resarcire a futuro Pontifice cogantur; Nec etiam ejusmodi titulo licentiam extrahendi frumenta e Statu Ecclesiastico concedere, nisi ubi extractio ex causa vere onerosa competat, & tunc, dummodò quantitatem debitam non excedat, ac tempus, quo extractio permitti solet, advenerit; Neque cuiquam immunitatem seu exemptionem ab officio vel servitio ei incumbente, vulgo Jubilationem nuncupatam, tribuere; Nec ullos reos & delinquentes absolvere, vel per liberi commeatus tabulas, quas Salvum Conductum appellant, etiam ad tempus assecurare, nisi qui leviora delicta Sede ipsa Vacante commiserint, minusque Exilium, aliamve quamcumque pœnam etiam pecuniariam illis remittere, condonare, vel moderari valeat. Si quid vero contra præsentem prohibitionem factum sit, quilibet, ac etiam Officialis, qui id exequi coactus fuerit, rem denunciare teneatur futuro Pontifici, ut possit ad gestorum revocationem procedere, & in transgressores ad præscriptum hujus nostræ, ac Prædecessorum Constitutionum, animadvertere. Teneatur quoque Thesaurarius Generalis sub pœna privationis sui Officii exhibere novo Pontifici intra mensem, ab ejus Electione numerandum, computa seu rationes accuratas & distinctas omnium expensarum Sede Vacante factarum cum specifica expressione singularum summarum, causarum, ac personarum, quibus pecuniæ persolutæ fuerint, adhoc ut ipse Pontifex aliquot Cardinales sibi benevisos, qui tamen non sint tribus numero pauciores, deputet ad examinandum ea computa sive rationes, ac dispiciendum, sibique referendum, an aliquid inutiliter, sive plus æquo impensum, aut aliàs præsenti, vel Prædecessorum Constitutionibus, aut Chirographis, infra etiam nominandis, aliqua ex parte hac in re contraventum fuerit.

Quod Mandata de solvendis pecuniis expedire non possint.

Licentias frumenti extrahendi.

Jubilationes concedere.

Reos absolvere.

Quod Thesaurarius computa expensarum Sede Vac. factarum novo Pontifici exhibere.

De Congreg. Generalibus, & Particularibus.

§. 7. Cumque tempore Sedis Vacantis duplex habeatur Cardinalium Congregatio, altera nempe Generalis, sive totius Collegii, & altera particularis constans tribus Cardinalibus antiquioribus, uno scilicet ex quoque Ordine cum Camerario, quorum Officium tertia die post Conclavis ingressum omnino expirat, in eorumque locum tres alii sequentes in Ordine quolibet tertio die unà cum eodem Camerario succedunt; Volumus, ut in dicta Congregatione particulari sive ante, sive post cæpta Comitia, levioris dumtaxat momenti, ac in dies seu passim occurrentia negotia expediantur; Si quid vero gravioris momenti ac indaginis fuerit, id omne ad Congregationem Generalem, seu Collegium Cardinalium deferatur; Ac ulterius quæ in una Congregatione particulari

decreta,

decreta, resoluta, vel denegata fuerint, in alia revocari, mutari, aut concedi nequeant; sed id faciendi jus habeat ipsa tantum Congregatio Generalis per pluralitatem suffragiorum.

§. 8. Usum autem multo jam abhinc tempore vigentem proponendi in prima Congregatione Generali confirmationem Gubernatoris Almæ Urbis, deinceps quoque retineri mandamus.

De confirmandis Officialibus Curiæ Romanæ, ac totius Ditionis.

Et quod attinet ad cæteros Sedis Apostolicæ, Curiæ Romanæ, ac Ditionis Ecclesiasticæ Officiales & Ministros cujuscumque qualitatis, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, illos omnes in secunda Congregatione pariter Generali, eodem contextu, ac unico urnæ sive bussulæ, ut vocant, gyro juxta morem antiquum simul & semel confirmari permittimus, aliàs pro confirmatis haberi volumus. Si tamen aliquis ex dictis Officialibus & Ministris adeo graviter in munere suo deliquisse aut defecisse, seu male versatus fuisse credatur, ut plane indignus reputetur, qui in muneris sui exercitio relinquatur, Statuimus, quod Cardinales in Ordine Priores, rem totam, ac probationes, quæ adversus talem Officialem seu Ministrum uppetunt, distincte ac ordine exponant in una Congregatione Generali, adhoc ut singuli Cardinales earum subsistentiam atque relevantiam recognoscere possint: ac post tres exinde dies in alia Congregatione item Generali proponi & agitari debeat, num dictus Officialis seu Minister confirmandus, vel a sui muneris exercitio suspendendus veniat usque ad Electionem futuri Pontificis? illudque obtineat, ac firmum sit, quod resolutum fuerit majori parte suffragiorum secretorum: & si decreta est suspensio, plures ad munus, de quo agetur, exercendum in primis habiles & idonei a Cardinalibus proponantur, & ex iis, qui præ cæteris aptior visus fuerit, in locum Officialis seu Ministri suspensi subrogetur per pluralitatem similiter suffragiorum, donec eligatur Pontifex.

§. 9. Quoniam vero exempto ab humanis Pontifice Cardinales Legati in Provinciis Status Ecclesiastici protinus ad Comitia invitantur, injuncto eis, interim suæ Legationis administrationem tradere pro-Legatis, quibus mandatur, ut eam Sacri Collegii nomine suscipiant, populorum securitati provideant, ac sedulo curent, ne tumultus excitentur; Ad quamcumque dissensionis & controversiæ, quæ inter Cardinales Legatos, eorumque pro-Legatos facile enasci possent, occasionem submovendam, decernimus, ut Edicta, quæ in Provinciis præfatis, Sede Apostolica vacante, & Cardinalibus Legatis absentibus, evulgari contigerit, ab ipsis pro-Legatis cum propria subscriptione, apposito tamen eisdem Edictis nomine, & quæ typis imprimentur, etiam Stemmate gentilitio, Cardinalium Legatorum absentium, libere publicentur. Cardinales autem Legati, quamdiu a Legatione abfuerint, ac Sedis Vacatio duraverit, nulli subalterno in Legatione Ministro seu Officiali, aut cuivis alteri quicquam, insciis pro-Legatis imperent, minusque executioni demandari faciant.

De Edictis à Pro-Legatis Nomine, ac Stemmate Legatorum imprimendis.

§. 10. Præterea tres imposterum Cardinales ex eis, qui Comitiis aliàs interfuerint, a Collegio eligendos, præfici Clausuræ, ac curam Conclavis habere & gerere, statuimus, qui disposita a Prædecessoribus circa Clausuram ac curam hujusmodi omni sedulitate & diligentia exequantur: Cellas Cardinalium bis qualibet hebdomada, aliaque ipsius Conclavis loca crebro visitent: illius munditiæ præsint: ac solerter perquirant, ne in ejusdem Conclavis muris, fenestris, laquearibus, vel pavimentis vetita foramina fiant, vel fenestræ aperiantur aut amplientur, unde cum exteris colloquendi sive communicandi copia & facultas detur: ac si quæ foramina facta, aut fenestras sic apertas & ampliatas deprehenderint, statim occludi & obturari, in pristinumque statum restitui curent: prohibeant quoque arma seu stemmata gentilitia cujusvis Cardinalis quocumque Officio fungentis alio quam propriæ suæ Cellæ imponi, appendi, & depingi: & si illa repererint in quacumque alia parte Conclavis consistentia, statim amoveri ac deleri faciant: Cellas porro Cardinalium absentium, sive mobilibus instructas & ornatas, sive non, Cardinales in Conclavi existentes nusquam occupent, sed ad dictos tres Cardinales, Clausuræ & curæ Conclavis præpositos, pertineat earumdem Cellarum usum & commodum Cardinalibus, qui Cellas suas vicinas habent, congrua inter eos servata proportione destinare, donec prædicti Cardinales absentes advenerint: Ipsorum autem trium Cardinalium munus istiusmodi toto tempore Comitiorum durare volumus, eisque quamcumque necessariam, amplamque in præmissis & circa ea potestatem harum serie tribuimus.

Tres Cardinales eligendi, qui præsint Clausuræ &c. Conclavis.

§. 11. Scrutinia etiam, quæ pro Electione Pontificis bis in die a Cardinalibus fiunt, sive manuscripta sive impressa fuerint, e Conclavi ad eos, qui foris sunt, mitti ac renunciari, & ab eis recipi, proferri, aut evulgari, omnino prohibemus, sub pœnis adversus mittentes e Conclavi, ac exinde respective recipientes literas, scripta, nuncios, notas, aut signa, etiamsi Cardinalatus honore præfulgeant, a dictis Prædecessoribus expresse sancitis, eo ipso per transgressores incurrendis.

Scrutinia renunciari, aut recipi prohibetur.

§. 12. Atque menti Prædecessorum pariter insistentes, eisdem Cardinalibus præcipimus, ut frugalitatem & temperantiam in victu observent, procul ab omni luxu & pompa, atque etiam, in deferendis ad Conclave cibariis, lautioris cultus ostentatione.

Frugalitas & temperantia in victu servanda.

§. 13. Ne Magistrorum Cœremoniarum, qui in Comitiis adhibentur, nimium excrescat numerus, in futurum non plures quam sex ad summum, duo scilicet participantes, & totidem non participantes nuncupati, ac reliqui duo antiquiores ex supranumerariis in Conclave admittantur.

Præfigitur numerus sex Magistrorum Cœremoniarum.

§. 14. In eorumdem quoque Prædecessorum Constitutionibus inter alia habetur, quod Sacrista cum uno Clerico Coadjutore in officio Sacristiæ, ac unus Collegii Secretarius tantum Conclave ingrediantur: adsintque unus Faber Lignarius, & unus Cœmentarius: item octo aut decem Servientes publicæ utilitati & commoditati omnium, veluti pro lignis portandis, pro verrendo Conclavi, & similibus necessariis ministrandis, qui a Collegio Cardinalium, non tamen ex familia alicujus Cardinalis, per fabas secretas eligantur, ita tamen, ut is obtineat, qui plura vota tulerit, & illis salaria de publico persolvantur. Nos eidem Sacristæ, ultra Clericum hujusmodi, ac Subsacristam, alterum, qui eidem Sacristiæ, & Missis celebrandis deserviat seu assistat: Magistris Cœremoniarum, qui in Conclave ut supra admittentur, unum famulum, non quidem pro eorum singulis, sed pro omnibus sic admittendis: Secretario autem Collegii duos Adjutores, qui eum assiduo, quo tunc maxime oneratur, labore levare possint, ac unum quoque famulum, qui tamen per Cardinales deputatos approbari debeant, in Conclave ducere & habere permittimus. Cumque octo, decemve publice Servientes prædictos necessariis in Conclavi ministrandis haud satis esse, compertum sit, indeque factum, ut eorum numerus in præteritis Comitiis auctus fuerit; imposterum trigintaquinque (dictis tamen duobus famulis pro Magistris Cœremoniarum, ac Secretario Collegii in eo numero comprehensis) & non plures Servientes ejusmodi a Collegio Cardinalium eligantur; qui, sicuti de illis octo aut decem a Prædecessoribus dispositum

De numero servientium Conclavi.

est,

est, non sint ex familia alicujus Cardinalis; minime attenta aut suffragante quacumque contraria consuetudine aut declaratione, etiam pluries ab eodem Collegio Cardinalium edita. Quo autem ad Fabros Lignarium, & Cœmentarium, nullus recipiatur, qui revera artes illas non calleat, publiceque profiteatur ac exerceat; nec Collegium ullam potestatem habeat dispensandi circa dictas qualitates, aliaque præmissa.

§. 15. Per obitum Pontificis, nec Camerarii, nec Pœnitentiarii Majoris officia cessare a dictis Prædecessoribus cautum quoque reperitur; verum, quia contingere potest alterius, sicut in novissimis accidit Comitiis, ac etiam utriusque Officii hujusmodi vacatio ante novi Pontificis creationem, formam propterea tunc observandam stabilire volentes, decernimus, ut si, & quando id evenerit, Congregatio Generalis triduo post secutam vacationem alterutrius ex præfatis Officiis habeatur, ac vota seu suffragia Cardinalium, post absolutum Scrutinium simul congregatorum, pro deputatione illius, qui Camerarii, vel Pœnitentiarii Majoris vices suppleat usque ad Electionem novi Pontificis, exquirantur, denturque per schedulas secretas & impressas, a Magistris Cœremoniarum etiam ab infirmis Cardinalibus colligendas, ac coram tribus Cardinalibus eo tempore in Ordine Prioribus, præsentibus eisdem Cœremoniarum Magistris atque Collegii Secretario, aperiendas; isque deputatus habeatur, in quem major pars votorum seu suffragiorum præfatorum convenerit; ac sic Deputato facultates omnes, quas ipse Camerarius, vel Pœnitentiarius Major exercere poterat, quamdiu Sedes vacaverit, attribuimus.

De electione Vice-Camerarii, & Pro-Pœnitentiarii Majoris.

§. 16. Ad hæc cum juxta Statuta dictorum Prædecessorum idem Pœnitentiarius Major, & ejus Officiales ea tantum tempore Sedis Vacantis facere & expedire valeant ad forum conscientiæ dumtaxat pertinentia, quæ poterant vivente Pontifice exercere, & in reliquis munus eorum conquiescat, itaut a quibuscumque Matrimonialibus, & aliis dispensationibus, ac absolutionibus, & declarationibus, necnon quibusvis aliis expeditionibus, forum fori mixtim vel separatim quomodolibet respicientibus, omnino abstinere debeant; aliquæ vero sint Censuræ Ecclesiasticæ, a quibus iis innodati, præterquam in mortis articulo constituti, nonnisi ab ipso Romano Pontifice pro tempore existente absolvi queunt, adempta nominatim Pœnitentiario Majori id faciendi potestate; atque multoties accidat, ut talibus Censuris irretiti vere pœnitentes, & errata sua sincero animo detestantes, absolutionis beneficium Sede Vacante enixius implorent; Quò disciplinæ Ecclesiasticæ conservationi, simulque animarum fidelium, quos Dei misericordia ad pœnitentiam vocaverit, saluti consultum sit, eidem Pœnitentiario Majori, vel ei, qui in illius locum suffectus fuerit, ut præfertur, facultatem tribuimus; ab his etiam Censuris Sede Vacante fideles prædictos, re tamen prius in Signatura ipsius officii Pœnitentiariæ Apostolicæ examinata, servatisque aliis servandis, absolvendi, ad tempus scilicet & cum reincidentia in dictas Censuras; itaut qui fuerint absoluti, ad novum Pontificem intra terminum, pro distantia locorum definiendum, recurrere, & ab eo plenariæ absolutionis beneficium petere & obtinere teneantur; nec Pœnitentiario Majori, seu in illius locum suffecto, præfixum terminum post Pontificis Electionem ampliare vel propagare liceat.

Pœnitentiarii præd. facultas ampliatur.

§. 17. Et si Vicarium Pontificis in Alma Urbe ejusque Districtu in Spiritualibus Generalem, Sede Vacante, e vivis quoque decedere contigerit, ne Animæ Christifidelium Urbis ac Districtus præfatorum aliquod inde accipiant in ipsis Spiritualibus detrimentum, tunc existenti Vicesgerenti dicti Vicarii, quamdiu Sedes vacaverit, omnes & singulas facultates, auctoritatem, & potestatem, quæ eidem Vicario pro exercitio officii Vicariatus quomodolibet competebant, quasque Pontifex ipse occurrente vacatione Vicariatus, Sede plena, Vicesgerenti prædicto quandoque per aliquod tempus, donec scilicet Successorem Vicarium deputaverit, attribuere solet, tenore præsentium concedimus ac impartimur.

Vicesgerentis Vicarii Urbis hoc decedente facultates.

§. 18. Inferiorum quoque Ecclesiarum, præsertim Sedi Apostolicæ immediate subjectarum, necessitatibus, quæ Sede Vacante occurrunt, aliqua ratione subvenire cupientes, cum non raro per Catholicos præcipue Antistites, & Locorum Ordinarios, aliosve Christifideles, instantibus aut ingruentibus illo tempore dictis inferioribus Ecclesiis, vel aliàs rei Ecclesiasticæ incommodis, opportunum promptumque à Collegio Cardinalium requiratur remedium, quod Pontifex, si adesset, ferre minime prætermitteret; Volumus, ut si res talis sit, quæ in aliud tempus differri valeat, futuro Pontifici omnino reservetur; sin autem nullam admittat moram, tunc eidem Collegio concedimus, ut committere possit negotium Præfecto, & aliquot aliis Cardinalibus ejus Congregationis, ad quam Pontifex illud examinandum verisimiliter remisisset; qui negotio accurate discusso ea desuper decernant, per modum tamen provisionis, donec nimirum eligatur Pontifex, quæ juxta datam sibi a Domino prudentiam juribus & rationibus ecclesiasticis custodiendis ac tuendis apta & consentanea censuerint.

De providendo ingruentibus Ecclesiarum necessitatibus.

§. 19. Et quia, Sede Vacante, ejus, qui munus Auditoris defuncti Pontificis obibat, plane expirat jurisdictio, indeque plurium Causarum forensium Audientia, ac Justitiæ cursus non sine ingenti identidem litigantium jactura impediuntur; pro tempore existenti Auditori Signaturæ Justitiæ, cujus dum Cardinalatus dignitate fulgebamus, Præfecturam gessimus, earumdem tenore præsentium committimus & mandamus, dantes ei ad hoc facultates necessarias & opportunas, ut citationes & recursus, qui coram Auditore Pontificis defuncti tunc pendere reperientur, prout juris fuerit, expediat.

Auditori Signat. Justitiæ facultas datur eas prosequendi Causas, quæ pendebant coram Auditore Papæ.

§. 20. Cameræ Apostolicæ dispendiis, quantum fieri potest, obviare præterea cupientes, Chirographum fel. rec. Alexandri Papæ VIII. Prædecessoris etiam Nostri, super moderatione expensarum Sede Vacante, ac ratione Conclavis faciendarum die XXIX. Novembris MDCXC. editum, etiamsi antehac executioni usquequaque demandatum non fuerit, in omnibus & per omnia, quæ præsentibus itidem, ac Chirographo per Nos etiam, ut infra, edendo, non adversantur, servari præcipimus.

Confirmatur Chirographum Alexandri VIII. super expensis Conclavis.

§. 21. Insuper justis & rationabilibus causis Nobis notis, animumque nostrum moventibus, adducti, Officium Gubernatoris Conclavis, ac utriusque Burgi seu Civitatis Leoninæ, cum ejusdem Officii titulo, denominatione, essentia, ac juribus, privilegiis, facultatibus, jurisdictione, stipendiis, honoribusque, & oneribus universis ei annexis, ipsarum tenore præsentium perpetuo supprimimus, tollimus, extinguimus, & abolemus: ac suppressum, sublatum, extinctum, & abolitum esse, & perpetuo fore, declaramus. Gubernium vero dicti Burgi seu Civitatis Leoninæ tempore Sedis Vacantis per Almæ Urbis Gubernatorem in futurum administrari & exerceri sancimus eisdem prorsus modo & forma, quibus per eum vivente Pontifice administratur & exercetur. Gubernium autem Conclavis unà cum Cohorte Militum, sumptibus Cameræ Apostolicæ alenda, quam ipsius Conclavis Gubernator habere consueverat, cæterisque juribus, privilegiis, facultatibus,

Officium Gubernatoris Conclavis, ac CivitatisLeoninæ supprimatur.

Gubernium Civitatis Leoninæ Gubernatori Urbis;

Conclavis, ejusque Cohortis Militum demandatur Præfecto Palatii Apost.

jurisdictione, (non tamen in utroque Burgo seu Civitate Leonina hujusmodi) honoribus & oneribus, qui & quae dicto Gubernatori Conclavis quomodocumque competebant ac incumbebant respective, aut competere & incumbere poterant, Praefecto Palatii Apostolici pro tempore existenti, Sede Vacante, similiter in perpetuum demandamus & committimus, idque praeter & ultra facultates ac jurisdictionem in eodem Palatio, seu aliter, illi concessas per quasdam piae memoriae Benedicti Papae XIII. Praedecessoris etiam Nostri, in forma Brevis literas, quas Sede Vacante durare ac vigere statuimus, &, quatenus opus sit, ad id tempus extendimus & ampliamus; Mandantes propterea per Cameram Apostolicam dicto Praefecto Palatii Apostolici in singulos menses, quibus Sedes vacaverit, subministrari mille scuta monetae Romanae, unde cibos ac frugalem mensam Praelatis Conclavi assistentibus parare ac praebere valeat; ad quem effectum linteis ac supellectilibus etiam argenteis Palatii praedicti ad usum hospitum seu exterorum, vulgariter *della Foresteria* destinatis; necnon opera & ministerio Officialium Palatii praefati, quorum munera per obitum Pontificis minime cessant, uti possit. Ad eumdem quoque Praefectum Palatii spectare volumus curam asservandi ac custodiendi Pontificios Annulos, illamque supellectilem argenteam, quae pro futuro Pontifice concinnari & aptari debent.

Cui 1000. scuta in singulos menses assignantur.

Extinguitur quoque Officium Custodis Fontium.

§. 22. Officium item Custodis Fontium, qui in Conclave demandantur, utpote supervacaneum, perpetuo supprimimus, extinguimus, & abolemus, memorati Gregorii XV. aliorumque Praedecessorum contrariis dispositionibus amplissime derogantes.

Confirmantur literae Innocentii XII. de non solvendis Camerario, Thesaurario, Clericis Camerae &c. ullis emolumentis.

§. 23. Cumque rec. etiam mem. Innocentius Papa XII. Praedecessor Noster, dum venalitem Officiorum Causarum Curiae Camerae Apostolicae Auditoris, ac ejusdem Camerae Thesaurarii Generalium, atque duodecim Praesidentium Clericorum, & unius Praesidis, sustulit, omnia & singula emolumenta tam ordinaria quam extraordinaria, jura, bona, obventiones, jocalia, regalia, & alios quoslibet proventus certos & incertos, quae Sede plena vel vacante in compensationem pretii persoluti eisdem Officialibus debebantur & solvebantur, penitus cessare decreverit; ac tam illa quam subinde universa, quae Cardinalis Camerarius similiter Sede plena aut vacante percipere consueverat, exceptis dumtaxat provenientibus ex Sigillo Officii Camerariatus, quae scilicet ipsi Camerario reservata, ac quibusdam aliis, quae publicae Aromatariae seu Medicamentorum Officinae, pro Pauperibus in Urbe institutae, assignata fuerunt, ipsi Camerae Apostolicae generaliter ac perpetuo reuniverit, applicaverit, & incorporaverit, prout constat ex binis ejusdem Innocentii Praedecessoris desuper sub plumbo Anno Incarnationis Dominicae MDCXCII. decimo Kal. Novemb., & Anno MDCXCVIII. quarto Idus Augusti expeditis literis, quarum tenores praesentibus pariter pro plene & sufficienter expressis & insertis haberi volumus; Proinde Nos perpetuam reunionem, applicationem, & incorporationem ejusmodi, dictasque Innocentii Praedecessoris literas similiter confirmantes, ac, quatenus opus sit, innovantes: necnon quamcumque consuetudinem, usum, interpretationem, gratiam, declarationem, aut concessionem in contrarium quomodolibet subsecutam emolumenta praefata tempore Sedis Vacantis respicientem, revocantes & abrogantes, Prohibemus, ne de caetero praedicti Auditor, Thesaurarius, Praesidentes Clerici, & Praeses, ac Cardinalis Camerarius, nunc & pro tempore itidem existentes, quicquam ex emolumentis, aliisque praemissis quibuscumque, sic reunitis, applicatis, & incorporatis, Sede Vacante, attingant, exigant, aut percipiant; translato vicissim in eamdem Cameram onere eorum sumptuum, quos dictus Cardinalis Camerarius ratione emolumentorum praefatorum, dum ab eo percipiebantur, tempore Sedis Vacantis sustinebat.

Chirographo mox edendo robur idem adjicitur.

§. 24. Chirographum insuper pro reformandis potissimum quibusdam minus necessariis aut superfluis, aliisque ordinandis expensis, quae Sede Vacante non minus per dictam Cameram Apostolicam, quam per Cameram Capitolinam, seu ejus nomine, fieri noscuntur, nonnullisque aliis rebus eo tempore salubriter dirigendis, propediem edere decrevimus, quod eamdem vim, robur, & efficaciam, ac praesentes, habere volumus.

De Eleemosynis in pauperes erogandis.

§. 25. Neque tamen, dum animum ad levamen Aerarii Pontificii adjicimus, Christi pauperum ac egenorum obliviscimur, probe scientes eo maxime tempore, cum de creando Pontifice agitur, divinam opem per assiduas preces, aliaque Christianae pietatis & charitatis opera impensius expetendam, ac promereri satagendum esse; ideoque sicuti magnopere commendamus, ita quoque retineri volumus laudabilem morem in tribus postremis Comitiis observatum, ut nimirum defuncti Pontificis Eleemosynarius id muneris exercere pergat cum debita Collegio Cardinalium subjectione, & ab eo dependentia, donec ac quousque novus Pontifex eligatur; utque eadem pecuniae quantitas in subventionem dictorum pauperum & egenorum Sede Vacante per ipsum Eleemosynarium dispensetur ac erogetur, quae vivente Pontifice distribui solet, ad quem effectum consueta mandata a tribus Cardinalibus in Ordine Prioribus seu Deputatis expediantur.

De stricta Literarum harum observantia.

§. 26. Postremo districte praecipiendo mandamus omnibus & singulis Cardinalibus praesentibus, ac quandocumque futuris, ne contra hanc nostram Constitutionem, & in ea praescripta atque contenta, quicquam disponere, ordinare, statuere, facere, tractare, moliri, vel attentare, eave in aliquo corrigere, alterare, seu mutare praesumant quovis praetextu, causa, vel exquisito colore.

§. 27. Utque hujusmodi nostra Constitutio inviolabilius servetur, tres Cardinales, qui supra memoratam Congregationem particularem pro tempore constituunt, ac Ordinum Capita communiter appellantur, & cum iis Cardinalis Camerarius, eamdem Constitutionem in omnibus & per omnia, prout etiam disposita a dictis Praedecessoribus, huic nostrae Constitutioni non repugnantia, exacte observari procurent & faciant; super quo per eos ipsumque Camerarium rationem futuro Pontifici reddi debere statuimus & mandamus.

Clausulae.

§. 28. Decernentes pariter, ipsas praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod ejusdem S. R. E. Cardinales, eorumque Collegium, & alii quilibet, in praemissis jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati sive auditi fuerint, vel ex alia quacumque causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clausa, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel interesse habentium, aliove quolibet etiam formali & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, vel adversus illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato,

quempiam

quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare posse; Sed easdem præsentes literas semper & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac iis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter quoque observari; Sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosque Cardinales, ac eorum Collegium, & quosvis alios quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 29. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo, quodque Cardinales in Constitutionibus & Regulis pro tempore edendis non comprehendantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum, seu majoris partis eorum consilio emanaverint, ipsiusque Pii IV. Prædecessoris de gratiis, dictæ Cameræ Apostolicæ interesse quomodolibet concernentibus, in eadem Camera intra certum tempus præsentandis & registrandis; itaut præsentes literas ibidem præsentari aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus, necnon Decretis Consistorialibus, dictique Collegii, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel qualibet firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Collegio & Cardinalibus, ac cuilibet eorum, aliisve sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet & ex quavis causa, etiam hic forsan necessariò exprimenda, in contrarium præmissorum concessis, emanatis, editis, ac pluries & quantiscumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis.

§. 30. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter & expresse, ac plenissime & amplissime derogamus, ac derogatum esse volumus & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præsentes Literæ Quinterno Cancellariæ adscribendæ &c.

§. 31. Volumus quoque, & Apostolica auctoritate decernimus, has nostras literas in Libellum redigi, aliisque Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, quæ in prima Congregatione generali post decessum Pontificis, & deinde in Conclavi leguntur, adjungi, ac unà cum eis legi, necnon juramentum a Cardinalibus de eisdem nostris Literis observandis, emitti, prout quoque illas simul cum dictis Constitutionibus Quinterno Cancellariæ Apostolicæ adscribi, atque ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, dictæque Cancellariæ, & in Acie Campi Floræ de Urbe publicari: Volentes etiam, quod ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

§. 32. Nulli ergo omnino hominum liceat, paginam hanc nostrorum confirmationis, approbationis, admonitionis, hortationis, mandatorum, præceptorum, decretorum, statutorum, ordinationum, suppressionis, extinctionis, abolitionis, prohibitionis, voluntatis, & derogationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo trigesimo secundo, Quarto Nonas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

✠ Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
†
† *Ego Petrus, Episcopus Tusculanus, Cardinalis Ottobonus, S. R. E. Vice-Cancellarius promitto, voveo, & juro.*

S. R. E. Cardinalium subscriptiones.

†
†
† *Ego Ludovicus, Episcopus Albanensis; Cardinalis Picus promitto, voveo, & juro.*
† *Ego I. R. Tit. S. Laurentii in Lucina Presbyter, Cardinalis Imperialis promitto, voveo, & juro.*
† *Ego I. A. Cardinalis Tituli S. Petri ad Vincula Presbyter de Via promitto, voveo, & juro.*
† *Ego A. F. Tituli S. Praxedis Presbyter S. R. E. Cardinalis Zondadari promitto, voveo, & juro.*
† *Ego P. M. Tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyter Cardinalis Corradinus promitto, voveo, & juro.*
†
†
†
† *Ego Curtius Tituli S. Eustachii S. R. E. Presbyter Cardinalis Origus promitto, voveo, & juro.*
†
†
†
†

† *Ego Nicolaus Tituli Sanctorum Nerei & Achillei S. R. E. Presbyter Card. Spinula promitto, voveo, & juro.*

†

†

† *Ego Julius Tituli S. Chrysogoni S. R. E. Cardinalis Alberonus promitto, voveo & juro.*

†

† *Ego Georgius Tituli S. Agnetis S. R. E. Presbyter Card. Spinula promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Cornelius Tituli S. Ceciliæ S. R. E. Presbyter Card. Bentivolus promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego Ludovicus Tituli S. Priscæ S. R. E. Cardinalis Belluga promitto, voveo, & juro.*

†

†

†

† *Ego Alvarus Tituli Sancti Bartholomæi in Insula S. R. E. Presbyter Cardinalis Cienfuegos promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Joannes Baptista Tituli Sancti Matthæi in Merulana S. R. E. Presbyter Cardinalis de Alteriis promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Vincentius Tituli S. Onuphrii S. R. E. Presbyter Card. Petra, Major Pœnitentiarius promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego Angelus Maria Tit. S. Marci S. R. E. Presbyter Cardinalis Quirinus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Nicolaus Maria Tituli Sanctorum Joannis & Pauli S. R. E. Presbyter Cardinalis Lercari promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego F. A. Tit. S. Sixti Presbyter Card. Finus promitto, voveo, & juro.*

†

†

†

†

† *Ego Frater Vincentius Ludovicus Tituli Sancti Pancratii S. R. E. Presbyter Cardinalis Gotti, Ordinis Prædicatorum promitto, voveo, & juro.*

† *Ego D. L. Tituli Sancti Calixti S. R. E. Presbyter Card. Porzia promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S. R. E. Cardinalis Caraffa promitto, voveo, & juro.*

†

†

† *Ego Franciscus Tituli Sancti Sylvestri in Capite S. R. E. Presbyter Cardinalis Burghesius promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego A. Tituli Sanctæ Mariæ de Ara-Cœli S. R. E. Card. Salviati promitto, voveo, & juro.*

†

†

†

† *Ego V. Tituli Sancti Petri in Monte Aureo S. R. E. Card. Bichius promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego Joseph Tituli S. Thomæ in Parione Presbyter Cardinalis Firrao promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Antonius Xaverius Tituli S. Stephani in Monte Cœlio S. R. E. Presbyter Cardinalis Gentili promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Fr. I. A. Tituli Sancti Martini ad Montes, S. R. E. Presbyter Cardinalis Guadagni, Vicarius promitto, voveo, & juro.*

† *Ego T. Tit. SS. Quirici, & Julitæ Cardinalis de Aquaviva promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Laurentius Tituli Sanctæ Mariæ in Via lata, Prior Diaconorum, Cardinalis de Alteriis promitto, voveo, & juro.*

† *Ego C. S. Agatæ Diaconus Cardinalis Columna promitto, voveo, & juro.*

† *Ego F. SS. Viti & Modesti S. R. E. Diaconus Cardinalis de Abbatibus Oliveriis promitto, voveo, & juro.*

†

† *Ego Alexander Sanctæ Mariæ in Cosmedin S. R. E. Diaconus Cardinalis Albanus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Alexander S. Mariæ de Schala S. R. E. Diaconus Card. Falconerius promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Nicolaus Sanctæ Mariæ ad Martyres S. R. E. Diaconus Cardinalis Judice promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Antonius Sancti Nicolai in Carcere S. R. E. Diaconus Cardinalis Bancherius, promitto, voveo & juro.*

† *Ego Nerius S. Adriani S. R. E. Diaconus Cardinalis Corsinus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego B. SS. Cosmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Cardinalis Ruspolus promitto, voveo, & juro.*

† *Ego Agapitus S. Georgii in Velabro Diaconus S. R. E. Cardinalis Mosca promitto, voveo, & juro.*

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA De Curia.

I. Archiep. Ancyranus.

Loco ✠ *Plumbi.*

D. Stivanus.

Reg. in Secret. Brevium.

Sequitur Chirographum.

Reverendissimi Cardinali Capi d'Ordini, e Camerlengo di Santa Chiesa.

AVendo Noi con speciale nostra Bolla, spedita sotto il dì 4. di Ottobre prossimo passato, provisto al buon regolamento del Conclave, e ad altre cose concernenti la Sede Vacante, ed in essa riservatoci di stabilire sopra ciò con susseguente nostro Chirografo altre provisioni, le quali quantunque non abbiamo stimato opportuno inserire ed esprimere nella medesima Bolla, vogliamo nondimeno, che abbiano l'istessa forza e vigore, come se in essa di parola in parola fossero inserte e registrate; Quindi è, che col presente nostro Chirografo, nel quale abbiamo per espresso e di parola in parola registrato l'intiero tenore delle Bolle, Costituzioni, ed altre Disposizioni, concernenti specialmente il regolamento del Conclave e della Sede Vacante: li Privilegii, Facoltà, ed Indulti concessi da' Nostri Predecessori a qualunque Persona, quantosivoglia graduata e privilegiata, benche decorata della dignità Cardinalizia, ed ogni altra cosa quantosivoglia necessaria di esprimersi; Di nostro Moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra Suprema ed Assoluta Potestà stabiliamo, prefigiamo, ed ordiniamo le seguenti provisioni, e dichiarazioni, cioè:

I. Avendo Noi in detta nostra precedente Bolla espressamente proibito al Sagro Collegio de' Reverendissimi Cardinali, ed alla Congregazione de' Capi d'Ordini, ogni e qualunque spedizione di mandati straordinarj a favore di qualsivoglia Persona a titolo di rimunerazione, premio, fatica, supplemento di mercedi, e ricognizioni,

perciò,

perciò, afine che quelli, i quali attualmente servono necessariamente in Conclave, e che solevano avere simili premj o sussidj straordinarj, da Noi aboliti, abbiano un congruo assegnamento, confermando primieramente le provisioni di scudi cento il mese assegnati alli due Medici, e di altri scudi cento il mese al Chirurgo, ed altre provisioni o assegnamenti fissamente somministrati fin'ora a diversi altri Ministri, o Persone, Vogliamo in oltre, che

Al Segretario del Sagro Collegio si paghino parimente scudi cento il mese col peso di dover somministrare il vitto alli due Ajutanti, che gli abbiamo permesso con detta nostra Bolla di condurre in Conclave, alli quali vogliamo in oltre, che si paghino scudi dieci il mese per ciascheduno, in ricompensa delle non ordinarie fatiche, alle quali soccombono.

Alli Maestri di Cerimonie non partecipanti, ch' entraranno in Conclave, assegniamo, e vogliamo, che si paghino scudi venticinque il mese per ciascuno: ed alli Maestri di Cerimonie sopranumerarj, quando a tenore di detta nostra Bolla ne vengano ammessi due o uno di loro in Conclave, altri scudi venti il mese similmente per ciascuno, proibendo di nuovo espressamente, che nè a titolo del peso di sonare il campanello, nè per qualunque altro motivo, possa spedirsi a loro favore alcun' altro mandato: Dichiarando però, che, quando si trovino, come presentemente sono, tre Maestri di Cerimonie non partecipanti, s'intenda, che il terzo de' medesimi debba preferirsi per esser introdotto in Conclave a qualunque degli altri Maestri di Cerimonie sopranumerarj, de' quali in tal caso non si possa introdurre al più che un solo, acciocche non eccedano mai il prefisso numero di sei:

Al Confessore del Conclave assegniamo, e vogliamo, che si paghino scudi trenta il mese, & altri simili scudi trenta il mese al sotto-Sagrista:

Alla Persona, che s'introdurrà con il Sagrista per servire le Messe, assegniamo scudi sei il mese.

Occorrendo il caso, che il primo Maestro di Cerimonie sia decorato del carattere Vescovile, come accade presentemente, vogliamo, che al medesimo sia permesso di condurre in Conclave un Sacerdote, che gli assista, conforme suole praticarsi con il Sagrista, e che a ciascuno di essi loro Assistenti si paghino scudi dieci il mese.

Incarichiamo poi, ed ordiniamo espressamente al suddetto primo Maestro di Cerimonie, che usi una particolare attenzione, acciocche le Ruote dalla parte interiore del Conclave siano chiuse a i tempi debiti, e che le chiavi vengano da lui medesimo custodite: nè restino, massime in tempo di notte, in mano altrui. Vogliamo in oltre, che sia incombenza de i tre Reverendissimi Cardinali destinati a tenore della nostra Costituzione alla sopraintendenza della Clausura e cura del Conclave, d'invigilare parimente all'esatta osservanza di questa disposizione, visitando di tempo in tempo le medesime Ruote.

II. Vogliamo, ed ordiniamo, che alli trentacinque Scopatori si debbano dare due stramazzi con capezzale, due lenzuoli, & una coperta, quando entrano in Conclave, e che in fine del primo mese debbano loro darsi due altri lenzuoli, oltre de' quali per qualunque durazione quantosivoglia lunga della Sede Vacante non possano essi pretendere alcun'altra cosa, nè per il servizio del letto, nè per qualunque altro titolo; per lo che proibiamo espressamente ed individualmente, il concedere loro, conforme è stato praticato negli ultimi Conclavi, li camini, ed ogni altra ricognizione di ferri, legni, stigli, cementi, e cose simili, le quali tutte vogliamo, che rimanghino a beneficio della nostra Camera, e che detti Scopatori debbano restare contenti de' salarj a loro assegnati, e delle ricognizioni, che sogliono ricevere da' Reverendiss. Cardinali.

III. Vogliamo, ed ordiniamo, che li Reverendissimi Cardinali deputati alla struttura del Conclave debbano far chiudere con muri stabili le porte, scale, e scalette del nostro Palazzo Vaticano, le quali corrispondono nel medesimo Conclave, ed invigilare, che non si chiudano inutilmente cammini, finestre, porticelle, ed altri luoghi da quelle parti, dalle quali non può aversi alcuna corrispondenza tra li Conclavisti e gli Estranei.

IV. A fine di togliere l' abuso, che venga a bello studio riempito il magazzeno delle legna, corrispondente in Conclave, quando si stima verisimilmente essere prossima l'Elezione del nuovo Papa, vogliamo perciò ed ordiniamo, che qualunque volta occorra di riempirlo in tutto il tempo della Sede Vacante, debba sempre prendersene la licenza dalla Congregazione de' Reverendissimi Cardinali Capi d' Ordini: Dichiarando in oltre, che qualunque quantità di legna, la quale rimanga inconsunta in tempo di detta Elezione, debba questa intieramente riservarsi a beneficio del nostro Palazzo Apostolico, ed a tal' effetto debbano i Prefetti pro tempore di detto Palazzo avere il peso e cura di farsene render conto da chi ne hà la custodia, subito terminato il Conclave.

V. Vogliamo, che le due Compagnie delle nostre Guardie di Fanteria, le quali sogliono acquartierarsi in Borgo nel tempo della Sede Vacante, si debbano acquartierare una dalla parte di Borgo Pio, e l'altra dalla parte della Chiesa di S. Spirito: e che nel Corpo di Guardia di questa ultima si custodisca di notte la chiave di un rastello, che Noi ordiniamo, debba farsi in avvenire in tempo di Sede Vacante per chiudere l' apertura verso fiume vicino a detta Chiesa ed Ospedale di San Spirito, ove corrisponde il passo della barchetta.

VI. Ordiniamo in oltre espressamente a tutti li Corpi di Guardia e loro Ufficiali, che debbano lasciar passare liberamente di giorno e di notte gli Essecutori del Governo e del Governatore di questa nostra Città, il quale dovrà continuare ad essercitare la sua Giurisdizione anche in detto Borgo, per avere Noi estinta, soppressa & abolita la carica del Governatore del Conclave, e la Giurisdizione, che ivi essercitava. Nel caso però, che detti Essecutori passino di notte, vogliamo, che il loro Caporale debba mostrare alla Guardia quel contrasegno, o indicare quel nome, di cui converranno insieme il Governatore di Roma ed il Commissario dell'Armi.

VII. Essendo dalle Costituzioni d'Innocenzo XII., confermate e rinovate in detta nostra Bolla, stati tolti al Cardinal Camerlengo, all'Uditore Generale della nostra Camera, Tesoriere parimente Generale, alli dodici Chierici e Presidente di detta Camera, tutti e qualsivoglia emolumenti sì ordinarj come estraordinarj, anche a titolo di Regaglie e Giocali, dichiariamo, che tra questi s'intendano compresi, e tolti, siccome Noi comprendiamo, e togliamo, e vogliamo, che s'intendano compresi, e tolti, anche li panni lugubri, e qualunque altra cosa di qualsisia specie, sotto qualsivoglia titolo e denominazione, che si pagava in tempo di Sede Vacante dalla Camera Apostolica, Camera Caprolina, e Palazzo Apostolico.

VIII. Di più espressamente ordiniamo e vogliamo, che a niun' altro Ministro Camerale si somministri nel tempo della Sede Vacante veruno di quegli emolumenti, che altre volte in detto tempo distribuivansi loro sotto nome o titolo di regaglie, regali, e panni lugubri; Ed in oltre proibiamo, che a chiunque si sia dalla Camer. Apostolica, e della Capitolina, o sia a nome dell'una o

dell'altra, si diano panni lugubri, corucci, e veli, o l'equivalente in danaro; dichiarando, che in questa disposizione sono comprese ancora tutte & singole Persone, alle quali venivano accordati dal Chirografo di Alessandro VIII. segnato li 29. Novembre 1690. a cui in questa parte espressamente deroghiamo. Non intendiamo però, che in questa ordinazione siano compresi quegli emolumenti, che sotto anche un tal titolo sono soliti a pagarsi a coloro, che godono qualche Vacabile o altro Ufficio acquistato titulo oneroso collo sborso effettivo di danaro, alli quali vogliamo, che si paghino, come prima facevasi; e per giuste particolari ragioni, che muovono l'animo nostro, eccettuamo ancora da questa generale ordinazione la partita di scudi 563. solita distribuirsi a Monsignor Sagrista, Cantori, ed altri della nostra Cappella Pontificia.

IX. E siccome avanti le tre prossime passate Sedi Vacanti, attesoche cessavano e l'Ufficio di Elemosiniere, e quell'Elemosine, che da lui distribuivansi in tempo di Sede piena, pareva molto conveniente l'assegnamento, che davasi a ciascheduno de i Caporiori per distribuirlo in tante porzioni di scudi cinque l'una a povere Famiglie ne' loro Rioni, e l'altro ad ogni Conservatore per lo stesso effetto, conforme si è anche praticato nelle dette ultime tre Sedi Vacanti; Così avendo Noi colla nostra Costituzione stabilmente provisto al maggiore sollievo dell' indigenza de' Poveri col far continuare la carica di Elemosiniere, per le mani del quale debbano distribuirsi l'elemosine in tutta la stessa considerabile quantità, che sogliono somministrarsi vivente il Pontefice, ed a cui potranno ricorrere le povere Famiglie per quelle particolari contingenze ancora, per le quali da principio fu introdotta la suddetta distribuzione, che doveva farsi da i Conservatori e Caporioni, proibiamo, che in avvenire si diano a i suddetti Conservatori e Caporioni i mentovati denari.

X. Avendo oltre questo fatta seria riflessione a quanto distribuivasi nel più volte mentovato tempo della Sede Vacante al Senatore, Conservatori, Priori de' Caporioni, ed altri Ufficiali del Popolo Romano, ogni dieci giorni anticipatamente a titolo di paga, il che importava ciascheduna volta scudi 1055. ed avendo dall'un canto maturamente considerati i motivi, per tali quali erano queste paghe assegnate, e che sono presentemente in gran parte cessate; nè volendo dall' altro intieramente levare loro questo emolumento, anche in riguardo di qualche maggiore fatica ed attenzione, che devono in detto tempo usare, ordiniamo, che in avvenire le suddette paghe si riducano e riformino per la metà; Eccettuando però i tredici Caporioni, a i quali in vece delli venticinque scudi, che a ciascheduno di loro si davano ogni dieci giorni, vogliamo, che si paghino scudi diecisette: ed il Comandante delle Ripe, e lo Scrittore del Popolo Romano, alli quali e per la maggiore spesa in tal tempo, e per la natura de' loro Ufficj, ordiniamo, che si continui il solito assegnamento: Siccome parimente si dovrà continuare al Conservatore, che assiste alla Ruota in riguardo del maggiore dispendio ed incommodo, che soffre nella permanente dimora a San Pietro per tutto il tempo del Conclave; dovendo però cominciare questo assegnamento maggiore degli altri dal giorno solamente, che principiarà la suddetta assistenza.

XI. Rispetto poscia alla Soldatesca del Popolo Romano, che in tal tempo soleva arrolarsi in numero di 300. persone, compresi gli Ufficiali subalterni, ordiniamo, che la medesima in avvenire sia composta del Colonello, Alfiere, due Sergenti, nove Capórali, due Tamburini, un Foriere, un Cancelliere, e soli ducento sedici Soldati effettivi; espressamente proibendo l'abuso introdotto delle Piazze morte, e l'altro gravissimo tal volta succeduto, che le persone arrollate non godano della intiera paga, potendo nascere da ciò moltissimi disordini in pregiudizio ed inquietitudine delle povere Famiglie ed Artisti; E specialmente incarichiamo il Commissario dell' Armi, Collaterale, ed altri, che assistono al pagamento delle medesime Soldatesche, d'invigilare, acciocche non succedano in avvenire questi inconvenienti; ed il suddetto Commissario dell'Armi dovrà subito fare arrestare quei Soldati, che comparissero in vece delle Piazze morte, e molto più quelli, che venissero scoperti di servire con qualche condizione di rilasciare ad altri o tutto o parte dello stipendio, che loro si paga; Ed in oltre dovrà dar parte a i Reverendissimi Capi d'Ordini di ogni particolarità, e complici della scoperta contravenzione, accioche da i medesimi vengano ordinati i più severi proporzionati castighi contro coloro, che avranno delinquito. E volendo estinguere ogni vestigio e nome di Piazze morte, ordiniamo, che a quelli Ufficiali, a i quali erano legittimamente assegnate, si dia a proporzione qualche compenso in danaro, purchè tra tutti non ecceda l'equivalente della paga di nove Soldati.

XII. Essendo in oltre cessati quei motivi, per li quali anticamente pareva necessario in tempo di Sede Vacante di eleggere diversi Ufficiali, principalmente per le custodie delle Porte, ed altri luoghi di Roma, e sue vicinanze, in maniera tale, che presentemente nel suddetto tempo o le Persone elette in verun conto essercitano i supposti Ufficj, o parte degli assegnamenti destinati a questo titolo si impiegano ad altri effetti; Quindi è, che estinguiamo, supprimiamo, ed aboliamo, e vogliamo, che si abbiano per estinti, soppressi, ed aboliti tutti quegli Ufficj ed Ufficiali del Popolo Romano, che altre volte si eleggevano dal Cardinal Camerlengo pro tempore in tempo di Sede Vacante; ne vogliamo, che si paghi più cosa alcuna a chiunque si sia nè dalla Camera Apostolica, nè dalla Camera Capitolina a titolo di panni, danari, o altri assegnamenti, che distribuivansi a conto de i suddetti Ufficj, eccettuando unicamente da questa generale Ordinazione gli assegnamenti di quei tali, che godono qualche Vacabile, o altro Ufficio acquistato titulo oneroso collo sborso effettivo di danaro, e quegli delli Conclavisti de' Reverendissimi Cardinali, che di fatto entreranno in Conclave: Volendo però, che negli Ordini de i pagamenti rispetto a i primi si esprima, che si da tal somma in vece di quel tanto, che distribuivasi loro a titolo degli Ufficj, come sopra soppressi: e rispetto a i secondi, che vengono loro somministrati per la spesa delle Zimarre, che sogliono portare in Conclave.

XIII. A fine poscia di prevenire le istanze degli stessi Conclavisti per qualche altro ajuto in congiuntura di dovere colla mutazione della Stagione rinovare le suddette Zimarre, espressamente ordiniamo, che tali istanze non si ammettano in veruna maniera dal Sagro Collegio, chè nel primo giorno di Novembre, o nel primo di Luglio, e doppo chè siano passati due mesi almeno di Conclave; sperando però nella Divina assistenza, e nella pietà de i Reverendissimi Cardinali, che impediranno i gravissimi pregiudizj della Chiesa colla pronta Elezione di un nuovo Pontefice. Venendo poi il tempo ed il caso di ammettere la mentovata istanza, saranno somministrati scudi 30. per ogni Cella di Cardinale, che si trovarà in Conclave.

XIV. Di più vogliamo ed ordiniamo, che doppo terminata la Sede Vacante, e seguita l'Elezione del Pontefice, si debbano onninamente con tutta

la

la maggiore esattezza rivedere i Conti al Commissario, Proveditore del Conclave, ed a tutti gli altri Ministri, che si saranno ingeriti, ed averanno avuta parte nelle spese concernenti il medesimo, riconoscendosi le robbe comprate, la loro qualità, e prezzi, affinche la nostra Camera non venga defraudata; e di questa revisione ne faccia susseguentemente la relazione al Pontefice eletto, secondo viene prescritto in detta nostra Bolla.

XV. Ed affinche sia inviolabilmente osservato tutto ciò, che viene da Noi disposto nel presente Chirografo, siccome nella nostra Costituzione è stato da Noi prescritto, così presentemente ripetiamo e vogliamo, che chiunque contro l'espresso tenore del medesimo ordinarà, o darà esecuzione a qualche pagamento da farsi dalla Camera Apostolica, dalla Capitolina, o dal Palazzo Apostolico, a titolo di quanto è stato da Noi di sopra proibito, estinto, abolito, e soppresso, sia tenuto del proprio a risarcire i danni inferiti con tali indebiti pagamenti.

XVI. Vogliamo ed ordiniamo in oltre, che succedendo in Conclave la morte di qualche Cardinale, li Conclavisti del medesimo si debbano subito fare uscire a tenore delle Costituzioni de' nostri Predecessori; e non possano esser pigliati al servizio da verun' altro Cardinale nel medesimo Conclave.

XVII. Perchè alcune variazioni e dichiarazioni, da Noi stabilite ed ingionte in detta nostra precedente Costituzione, richieggono, che si proveda a quello, che dovrà farsi nel tempo de i Novendiali, vogliamo perciò, ed ordiniamo, che il solito Foglio, il quale s' imprime per regola alle Congregazioni de i Reverendissimi Cardinali, contenga quanto siegue, cioè:

Che nella prima Congregazione generale, la quale si aduna nella Camera de' Paramenti, si leggano dal Segretario del Sagro Collegio le Costituzioni de' Sommi Pontefici Gregorio X. che incomincia: *Ubi periculum* al *§. Cæterum*, di Giulio II. *de Simoniacâ Electione*, di Pio IV. Gregorio XV. *de Electione*, e di Urbano VIII. confermatoria del Rito dell'Elezione stabilito dal detto Gregorio, aggiungendovi ancora la detta nostra Costituzione, le quali tutte vengano nell'istesso tempo giurate dalli Reverendissimi Cardinali.

Che si franga l' Anello Piscatorio; Che li Presidenti del Piombo consegnino l'impressorio del Piombo delle Bolle, che parimente verrà infratto; Che il Datario o sotto-Datario consegni la Cassa delle Suppliche; ed il Segretario de' Brevi, o il suo Sostituto, quella de' Brevi; Che si proceda poi alla conferma, ovvero elezione del Governatore di Roma; e si deputino due Persone erudite, l' una per fare l'Orazione in lode del defonto Pontefice, e l' altra sopra l' elezione del nuovo; Che si deputino parimente alcuni Cardinali, i quali sopraintendano alla struttura del Conclave; il che terminato, si accompagni poi il Cadavere del morto Papa alla Basilica Vaticana.

Che nella seconda Congregazione, da tenersi nella Sagrestia di San Pietro, si debbano a tenore di detta nostra Bolla, alla quale intieramente ci riferiamo, confermare con un solo giro di Bussola tutti gli Ufficiali di Roma, e dello Stato Ecclesiastico; Che vengano ammessi li Conservatori di Roma; E che li Cardinali deputati riferiscano la situazione da loro stabilita per la struttura del Conclave.

Che nella terzà Congregazione venga eletto con voti segreti il Confessore, e doppo l' occaso del Sole si dia sepoltura al Cadavere del morto Pontefice, standovi presenti li Cardinali dal medesimo creati.

Che nella quarta Congregazione si eleggano due Medici, ed il Chirurgo.

Che nella quinta Congregazione si eleggano parimente lo Speziale, e due Barbieri con due Coadiutori.

Che nella sesta Congregazione dall' ultimo Cardinale Diacono vengano estratte le Celle; e che li Maestri di Cerimonie non partecipanti esibiscano i loro Brevi facoltativi di entrare in Conclave, purche fra tutti non eccedano il numero di sei, a tenore di quanto in detta nostra Bolla è stato prescritto.

Che nella settima Congregazione si propongano le istanze per avere il terzo Conclavista da i Cardinali presenti in Roma, riservando quella de i Cardinali assenti al tempo del loro arrivo; e che si eleggano gli Scopatori per servizio e mondezza del Conclave, a tenore di detta nostra Costituzione.

Che nell' ottava Congregazione si eleggano due Cardinali, da' quali debbano approvarsi li Conclavisti; e che a i medesimi dello stesso giorno debbano tanto li Cardinali, quanto ogni altro, che avrà l'ingresso in Conclave, trasmettere in un foglio da loro sottoscritto, li nomi e cognomi, grado, e patria di quelli, che intendono di seco condurre in Conclave: Avvertendo, che rispetto a i Cardinali esattamente si osservino le Bolle Apostoliche, le quali trà le altre cose dispongono, che i Conclavisti debbano esser persone, che siano state almeno un' anno al loro servizio.

Che nella nona Congregazione si deputino per suffragj segreti tre Cardinali, i quali debbano per tutto il tempo della Sede Vacante sopraintendere ed invigilare alla clausura, e cura del Conclave, ed altresì alla mondezza del medesimo, il tutto a tenore di detta nostra Costituzione; Portaranno per tanto seco i Cardinali una Schedola, nella quale siano scritti li Nomi di quei Cardinali, che stimaranno più opportuni per una tale incombenza, le quali Schedole verranno aperte in publico, e rimaranno eletti quei Cardinali, che avranno maggior numero di Voti, quantunque non eccedano la metà.

Che nella decima Congregazione li Cardinali non costituiti in Ordine Sagro, siano tenuti di esibire i loro Brevi per aver la voce nella Elezione; E che vengano deputati il Muratore, ed il Falegname per servizio del Conclave, i quali dovranno avere li requisiti espressi in detta nostra Bolla, avendo riguardo di preferire secondo il solito quei soggetti, che dal Cardinal Camerlengo saranno stati deputati per la struttura del Conclave.

Che poi nel giorno seguente, cantata la Messa dello Spirito Santo, e recitata l' Orazione *de Eligendo*, li Cardinali entrino processionalmente nel Conclave, e vengano loro lette le antiche Costituzioni unitamente con l' altra, da Noi come sopra promulgata, le quali dovranno da essi secondo il solito giurarsi; Doppo di che, il Cardinal Decano farà loro una Esortazione per la sollecita Elezione di un buon Pastore alla Chiesa Universale.

Quali provisioni e dichiarazioni, da Noi, come sopra, stabilite, e ciascuna di esse singolarmente, vogliamo, che si debbano sempre ed in perpetuo onninamente, pienamente, ed esattamente osservare, adempire, ed eseguire; che non si possano mai in alcun futuro tempo, sotto qualunque pretesto e causa, benche incognita ed inopinata, da veruna Persona impugnare, da quelle in tutto o in parte riclamare, o in qualsisia modo controvertere o ritardare la di loro inviolabile esecuzione; e per tal' effetto ordiniamo a voi Reverendissimi Cardinali Capi di Ordini, e Camerlengo pro tempore, che dobbiate a suo tempo invigilare per il loro totale adempimento, con darne gli ordini opportuni, ed in caso di bisogno, publicarne qualunque Editto,

delegandovene Noi sopra ciò tutte le opportune facoltà; e farete tutt' altro, che per l'esecutione di tutte le cose premesse stimarete in qualunque modo essere necessario, per esser così mente e volontà nostra precisa ed espressa. Volendo e decretando, che al presente nostro Chirografo, il quale ordiniamo, che immediatamente venga registrato in Camera, e ne' suoi Libri, a tenore della Bolla di Pio IV. *de Registrandis*, non si possa mai opporre di surrezione, orrezione, nè di alcuno altro vizio o difetto della nostra volontà ed intenzione; nè che mai sotto tali o altri qualunque pretesti quantunque validi, validissimi, legitimi, e sostanziali, benche chiusi nel corpo della Legge, anche di jus quesito, e pregiudizio del Terzo, possa essere impugnato, moderato, o rivocato, ridotto ad viam juris, o concedersi verso di esso l'aperizione Oris, o altro qualunque rimedio di ragione o di fatto, di Grazia o di Giustizia, o concesso per Moto proprio, e con pienezza di Podestà, giovare ad alcuna Persona, ò in qualunque modo impedire la perpetua ed inviolabile essecuzione di quanto è stato da Noi, come sopra, ordinato e stabilito; e che così, e non altrimente, debba sempre giudicarsi, definirsi, ed interpretarsi sì da Voi, che da qualunque Giudice e Tribunale, benche Collegiale, Commissario e Delegato, Congregazioni anche di Reverendissimi Cardinali, Legati à Latere, Camerlengo di S. Chiesa, Tesoriere, Presidenti, Uditori di Rota, Chierici di Camera, e qualunque altro, togliendo loro ogni facoltà e giurisdizione di definire ed interpretare diversamente; dichiarando Noi sin d'adesso preventivamente nullo, irrito, ed invalido tuttociò, che da ciascuno di essi con qualsivoglia autorità scientemente o ignorantemente fosse in qualunque tempo giudicato; o si tentasse di giudicare contro la forma e disposizione del presente nostro Chirografo; quale vogliamo, che vaglia, e debba aver sempre il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla semplice nostra sottoscrizione, benche non vi siano stati chiamati, sentiti, nè citati quei, che in qualunque modo vi avessero o pretendessero avervi qualunque interesse, non ostanti la Regola della nostra Cancellaria *de Jure quæsito non tollendo*, e qualsisiano altre Costituzioni ed Ordinazioni Apostoliche, Brevi, Chirografi, anche per nuove permissioni e concessioni, ed altri qualunque indulti nostri e de' nostri Predecessori, concernenti specialmente il Conclave, e Sede Vacante, nelle parti però repugnanti a queste nostre provisioni e dichiarazioni, le facoltà e privilegj in essi concessi, anche a i Gardinali, e Sagro Collegio, ed a qualunque altra Persona quantosivoglia privilegiata, e privilegiatissima, che per comprenderla vi si ricercasse di farne una espressa ed individua menzione, benche muniti di Decreti irritanti, ed altre forme, e clausole, anche derogatorie delle derogatorie più effrenate, insolite, ed inusitate, che avessero di espressa specificazione, e che si dovessero registrare di parola in parola; Decreti Concistoriali e Camerali, Leggi Civili e Canoniche, Statuti, Riforme, Stili, Usi, consuetudini anche immemorabili, e qualunque altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario; alle quali tutte e singole, avendone il tenore qui per espresso, e di parola in parola inserto e registrato, e supplendo Noi con la pienezza della nostra Podestà Pontificia ad ogni vizio e difetto quantunque sostanziale e formale, che vi potesse intervenire, per questa volta sola, e per la piena e total' essecuzione ad effetto di quanto si esprime nel presente nostro Chirografo, ampiamente ed espressamente deroghiamo, anche con pienezza di derogatoria delle derogatorie.

Dato dal nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 24. Decembre 1732.

CLEMENS PP. XII.

LXXVII.

Erectio ac Dotatio Collegii Ritus Græci in Oppido Ullani Bisignanen. Diœcesis pro Pueris & Adolescentibus dicti Ritus ex Epiro descendentibus.

Dat. die 11. Octob. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter multiplices onerosi Nobis ex alto commissi Pastoralis officii solicitudines illa potissimum mentem animumque excitat nostrum, per quam Ecclesiastica Italo-Albanorum Juventus, quæ procul a Turcarum tyrannide ad maternum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ se contulit sinum, & in ejusdem fidelis adolescit amplexu, per rectos sacræ disciplinæ tramites dirigatur, ut sic directa pretiosos absconditosque in agro Dominico bonorum morum sacrarum Literarum, & divinarum rerum inveniat Thesauros illos, qui eam, aliosque per eam æterna beatitudine locupletent, eisque sic locupletatis provide Sacrorum Conciliorum id enixe exoptantium decreta debitum sortiantur implementum.

Causa hujusce erectionis.

§. 1. Cùm itaque, sicut accepimus, in Terris Regni Siciliæ citra Pharum, & præsertim Calabriæ, quamplura Ritus Græci loca repeciantur, quorum Juventus, etsi probis moribus, sacrisque literis addiscendis ad latinorum Seminaria Puerorum ecclesiasticorum inibi existentia admittantur, nihilominus ob Ritus & Idiomatis diversitatem ab hujusmodi admissione eidem Juventuti ea non proveniat utilitas, quæ ejusdem Ritus cultui opportuna esse dignoscitur; unde quamplures errores abususque, ac multa eidem Ritui in spiritualibus dissona oriuntur; Nos bonæ, exactæque, àc a nonnullis Romanis Pontificibus, & præsertim a fe. re. Clemente Papa XI. Prædecessoribus Nostris, optatæ Juventutis prædictæ educationi, reique spiritualis debito cultui consulere volentes, atque attendentes nullum aptius remedium a Nobis adhiberi posse, quam si, prout Collegiorum Nationalium alibi erectorum experientia docet, in oppido Ullani Bisignanen. Diœcesf., quæ fere tota a familiis dicti Ritus colitur, unum Collegium hujusce Ritus erigatur, in quo Pueri & Adolescentes ex Epiro, in qua Regni prædicti Terris citra Pharum ex honestis parentibus, legitimoque matrimonio orti alantur, & Græcis literis, liberalibus disciplinis, ac scientiis, sacra præsertim Theologia, ecclesiasticis præterea Ritibus, a Viris probatæ fidei & doctrinæ, Ritusque memorati peritis sedulo instituantur, ut postquam in hujusmodi studiis profecerint, non solum spiritualibus suæ Nationis necessitatibus, verum etiam Missionibus Orientalibus operam suam locare valeant, & sic divina favente gratia recta Sacramentorum, necnon divinorum Officiorum administratio sperari possit sic, ut sana & integra fidei prædicatio & doctrina in Orientis partibus aliquando restituatur. Hinc Nos ut tam pium ac necessarium opus ad omnipotentis Dei gloriam, & Sanctæ Fidei Catholicæ exaltationem, & Juventutis bonam exactamque educationem debite perficiamus, Motu proprio, ac ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine a Monasterio Abbatia nuncupato Sancti Benedicti de Ullano, ejusdem Sancti Benedicti, seu alterius

Ordinis, dicti Oppidi ejusdemque Diœcesis, quod dilectus filius noster Petrus Aloysius Tituli Sancti Laurentii in Pane & Perna S. R. E. Presbyter Cardinalis Caraffa nuncupatus, in Commendam ad sui vitam ex concessione & dispensatione Apostolicis ad præsens obtinet: Palatium Abbatiale dicti Monasterii cum omnibus & singulis ejus mansionibus, ædibus, ædificiis, officinis, aliisque membris, unà cum omnibus & singulis Domunculis, eidem Palatio annexis: necnon Ecclesiam ejusdem Sancti Benedicti eidem Palatio propinquam, & in qua animarum cura Parochianorum dicti Monasterii, quæ illius Abbati perpetuo Commendatario pro tempore existenti subest, & per unum Presbyterum idoneum ab eodem Abbate perpetuo Commendatario nominandum, & ab Ordinario loci approbandum, exercetur; ac perpetuam sine Cura Cappellaniam in dicta Ecclesia, cui per alterum Presbyterum ejusdem Ritus ab eodem Abbate perpetuo Commendatario deputato deservitur, quique Missam singulis Festis diebus inibi celebrare tenetur, eique ab eodem Abbate eleemosyna pro celebratione cujuslibet Missæ hujusmodi duo Caroleni monetæ dicti Regni persolvuntur, Apostolica auctoritate, de consensu præfati Petri Aloysii Cardinalis, dismembramus, separamus, & segregamus; itaut nullum jus alicui imposterum in Palatio & Ecclesia præfatis competat, aut competere quomodolibet possit & valeat; eisque sic dismembratis, separatis, ac segregatis Palatium jamdictum in Collegium Puerorum & Adolescentium Ritus Græci ex Epiro provenientium, & in dicto Regno, quod Neapolitanum appellatur, ex veris catholicis parentibus ortorum, in oppido Ullani Apostolica auctoritate perpetuo erigimus & instituimus; eoque sic erecto & instituto Ecclesiam memoratam, & Domunculas, prævia Curæ Animarum Parochianorum a Monasterio, necnon juris nominandi unum pro exercitio Curæ Animarum Parochianorum hujusmodi, ac deputandi alterum Presbyteros pro Ecclesia a Nobis, sicut præfertur, dismembrata servitio, ac Missæ celebrationi, ab Abbate perpetuo Commendatario abdicatione, eadem Apostolica auctoritate de dicto consensu similiter perpetuò unimus, annectimus, & incorporamus; dictamque curam per dicti Collegii Rectorem, cui Collegium congruam substentationem assignare debeat & teneatur, exercendam: necnon jus nominandi & deputandi hujusmodi ad dictum Collegium a Nobis, ut præfertur, per præsentes erectum & institutum, ad quod, & pro eo ad illius Rectorem jus deputandi Presbyterum, qui unus ex ejusdem Collegii Minister, non tamen illius Rector, existat pro dictæ Missæ celebratione deputare spectet & pertineat; cum hoc tamen, quod nunc & pro tempore existens dicti Monasterii Abbas & perpetuus Commendatarius eidem Collegio pro celebratione Missæ consuetam duorum carolenorum prædictorum pro qualibet Missæ celebratione eleemosynam persolvere debeat & teneatur, eadem Apostolica auctoritate de pari dicti Petri Aloysii Cardinalis consensu transferimus, ac eidem Collegio pro illius dote, illiusque Alumnorum, Magistrorum, Præfectorum, aliorumque ei inservientium substentatione, omnes & singulos fructus, jura, obventiones, & emolumenta universa quæcumque, tam certa quam incerta, & ex cura animarum Parochianorum, ac aliàs quomodocumque & undecumque ex Domunculis provenientia, & in quacumque re consistentia; necnon omnes & singulas taxas, quæ Seminariis Puerorum Ecclesiasticorum Ritus latini in dicto Regno existentibus a prædicto aliisque Monasteriis, in quibus Itali Albani Ritus Græci degunt & existunt, commendari solitis, ad præscriptum Concilii Tridentini annuatim persolvuntur, prævia taxarum hujusmodi a Seminariis Ritus latini hujusmodi, quæ ulterius Pueros Italos Albanos Ritus Græci admittere non teneantur, separatione, Collegio a Nobis per præsentes, ut præfertur, erecto; itaut prædictum aliaque Monasteria & Beneficia, existentia in dictis locis & terris, Italo-Albanorum prædicti Ritus Græci pro tempore obtinentes, taxas ab eis, ut præfertur, persolvi solitas imposterum Collegio a Nobis per præsentes erecto hujusmodi persolvere debeant & teneantur, eadem Apostolica auctoritate pariter perpetuò applicamus & appropriamus;

Palatium Abbatiale S. Benedicti de Ullano.

Ecclesia Parochialis,

Ac una Cappellania ab eadem Abbatia dismembratur,

Novoque Collegio applicatur.

Dotis pars:

§. 2. Et Nos summam sex millium scutorum monetæ Romanæ ad effectum illa investiendi in tot bona stabilia in utilitatem & manutentionem dicti Collegii & Alumnorum ex Apostolica nostra benignitate in ejusdem Collegii a Nobis per præsentes, ut præfertur, erecti subsidium assignamus, elargimur, & donamus;

Alia sex millia scut. eidem assignantur.

§. 3. Curam verò, regimen, & administrationem Collegii a Nobis erecti Ven. Fratri Nostro moderno & pro tempore existenti Episcopo Bisignanen. ac per eum sub legibus præscribendis, servataque forma Concilii, regendi, gubernandi, & administrandi committimus & mandamus, illudque ejus Ordinariæ Jurisdictioni subjicimus, & subjectum esse volumus; eique, donec in dictum Collegium illius Alumni admittantur, liceat omnium & singulorum a Nobis unitorum, annexorum, & incorporatorum per se, vel alium ab ipso Episcopo deputandum, seu alios, dicti Collegii nomine realem, actualem, & corporalem possessionem propria auctoritate libere apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere; illorumque fructus, reditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque, necnon sex millia scuta prædicta percipere, exigere, levare: ac in ejusdem Collegii a Nobis per præsentes erecti utilitatem investire in bonis stabilibus, ut præfertur.

Cura ejusdem Bisignanen. Episc. committitur.

§. 4. Verum quia frumenta aliæque fruges, quæ ex annuis reditibus primo dicti Monasterii colliguntur, in duobus dicti Palatii, a Nobis in Collegium per præsentes erecti hujusmodi, horreis reponi ac conservari consueverunt, volumus, ut dicto Petro Aloysio Cardinali, donec ipse vixerit, & Monasterium, sicut præfertur, obtinuerit, liber decernatur ingressus ad horrea donec alter sibi ad repositionis & asservationis hujusmodi effectum, Collegii a nobis erecti sumptibus, sibi exhibeatur locus; prædicti verò Petri Aloysii Cardinalis in Monasterio successores aliunde, & in loco, a Collegio, a Nobis per præsentes, erecto, omnino separato sibi quærere debeant & teneantur. Ac demum, ut Collegium a Nobis per præsentes erectum aliquod perenne grati animi obsequium erga Monasterii Abbates perpetuos Commendatarios exhibere valeat, unam libram Ceræ albæ in die Festo Sancti Benedicti dare debeat & teneatur.

Census annuus Abbati Commendat. solvendus.

§. 5. Decernentes, præmissa omnia & singula, ac easdem præsentes nullo unquam tempore ex quibuscumque causis de subreptionis aut obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adversus eas quodcumque juris vel facti, aut gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu proprio, deque Apostolicæ potestatis plenitudine concedi, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quoscumque Romanos Pontifices successores Nostros, ac etiam per Nos & Sedem Apostolicam præfatam pro tempore

Clausulæ.

faciendis & concedendis, comprehendi posse vel debere; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt toties in pristinum, & eum, in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per dictum modernum, & pro tempore existentem Episcopum Bisignanen. quandocumque eligenda concessas, validasque & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; illisque ac Collegio seu Seminario a Nobis per præsentes, ut præfertur, erecto hujusmodi, illiusque Pueris, Magistris, Officialibus, aliisque Ministris, in eo pro tempore existentibus præfatis, perpetuo suffragari; sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari & diffiniri debere, irritumque & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon primodicti Monasterii & Ordinis, cujus illud existit, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis Superioribus & Personis, ac quibusvis Collegiis seu Seminariis, illorumque Rectoribus, aliisque personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, ac etiam irritantibus, & aliis Decretis in genere vel in specie, etiam motu simili, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis & innovatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ac verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime & expresse hac vice dumtaxat derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ dismembrationis, separationis, segregationis, erectionis, institutionis, unionis, annexionis, & incorporationis, translationis, applicationis, & donationis, commissionis, mandati, voluntatis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo secundo, quinto idus Octobris Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Visa de Curia.

I. Archiep. Ancyranus.

A. Cardinalis Pro-Datarius.

LXXVIII.

Moderantur quædam Decreta pro Provincia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum Regni Portugalliæ.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 17. Nov. 1732. Pont. An. III.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a Jesu Maria Minister Provincialis Provinciæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum Regni Portugalliæ, quod aliàs pro conservatione pacis, justitiæque distributivæ, & ad arcendum ambitum eadem Provincia divisa est in duo Territoria, alterum *Beira*, & alterum *Minium* respective nuncupata, e quibus par numerus Definitorum, Guardianorum, aliorumque Officialium in Capitulis, & Congregationibus dictæ Provinciæ constitueretur; Minister vero Provincialis, & Custos alternatim eligerentur: & inter alia decretum, stabilitumque fuit, quod si munus pro tempore existentis Ministri Provincialis Provinciæ præfatæ intra triennium, quo illud durare consuevit, per decessum seu aliter vacare contingeret, dignior Pater totius Provinciæ illius sigillum assumeret, & Capitulum pro Electione Vicarii Provincialis convocaret: Item, quod si in uno ex dictis duobus Territoriis aliqui de novo erigerentur Conventus seu Hospitia, eorum Superiores in Capitulo ejusdem Provinciæ suffragari nequirent, donec in altero Territorio totidem Conventus seu Hospitia pariter erigerentur; idque ad servandam æqualitatem votorum sive suffragiorum in utroque Territorio, quæ omnia subinde per quasdam fel. rec. Clementis PP. XI. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis die 25. Februarii 1719. expeditas literas, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso & inserto haberi volumus, approbata & confirmata fuerunt.

Hæc Provincia in duo Territoria aliàs divisa.

Decreta, de quibus in Rubrica.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, experientia postmodum edocuerit, bono regimini & tranquillitati ipsius Provinciæ expedire, ut enarrata duo decreta reformarentur ac immutarentur, atque in Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ anno 1726. celebrato unanimis prodierit resolutio, quatenus Minister Provincialis apud hanc Sanctam Sedem pro congrua eorum moderatione obtinenda instaret; Quare prædictus Michael Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Michaelem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui rem mature discusserunt, consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, ut deinceps occurrente Officii Ministri Provincialis supradictæ Provinciæ infra tempus, quo durare solet, per decessum seu aliàs vacatione, sigillum ejusdem Provinciæ assumat, Capitulumque

Moderantur

pro

pro Electione Vicarii Provincialis convocet dignior Pater Provinciæ ejus Territorii, cujus erat Minister Provincialis; deficiente vero Patre Provinciæ hujusmodi, Definitor seu Custos antiquior in electione; hisque pariter deficientibus in dicto Territorio, illius Guardianus habitu antiquior, quo semper idem suffragiorum sive votorum numerus ex utroque Territorio habeatur in quacumque electione: utque erecto uno Conventu aut Hospitio in aliquo ex Territoriis præfatis, ejus Superior statim suffragari possit in Capitulo prædicto, dictusque Superior sit per unum triennium ex uno, & per aliud triennium ex altero Territoriis: Salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Harum Literarum firmitas.

§. 2. Decernentes, ipsas præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 3. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus adversantur, supradictis Clementis prædecessoris literis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciæ hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 17. Novembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LXXIX. Confirmatis Literis Sa. me. Clementis PP. XI. Presbyteris Congregationis Piorum Operariorum post decennalem in eadem moram, ac Ordinarii loci approbationem ad Sacramentales Confessiones audiendas votum in Capitulis Generalibus conceditur.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 26. Nov. 1732. Pont. An. III.

Ad futuram rei memoriam.

Aliàs S. Sedi supplicatum, ut Capitulum Gen. quolibet triennio celebraretur; singula officia forent triennalia.

§. 1. DUdum pro parte tunc existentis Præpositi, & Capituli Generalis Congregationis Presbyterorum Piorum Operariorum nuncupatorum, rec. mem. Clementi PP. XI. Prædecessori Nostro exposito, quod ex eorum Constitutionibus potissimum Cap. 2. eruebatur, Capitulum dictæ Congregationis singulis annis officia annalia seu ad annum esse debere: itidem in Cap. 3. ipsarum Constitutionum habebatur, quod in receptione Vocalium omnes, qui decennale tyrocinium in dicta Congregatione laudabiliter explevissent, admitterentur, & aliàs, prout in præfatis Constitutionibus, quæ a fel. rec. Gregorio XV. & Urbano VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus pariter nostris Apostolico munimine in forma specifica roboratæ, atque ab initio ejusdem Congregationis eò usque servatæ fuerant, uberius asserebant contineri. Quoniam vero jam pridem compertum erat, dictas Constitutiones Congregationis hujusmodi, quæ primum in Civitate Neapolitan. ortum habuerat, & subinde quoque extra illud Regnum adoleverat, in ejus exordio optime accommodatas, tunc aliquo modo progressum, & bonum ipsius regimen impedire, ideo anno præcedenti in Capitulo Generali statutum fuerat, ut idem Capitulum futuris temporibus non nisi triennio expleto celebraretur, dictaque officia deinceps triennalia forent; utque Vocales ad numerum tricenarium reducerentur, ita ut in casu vacationis tantum alii juxta formam præscriptam admitterentur, quemadmodum ex resolutionibus desuper habitis fusius asserebatur etiam contineri.

Ac Vocalium numerus ad tricenarium redigeretur.

Quæ a Congregat. Epis. & Regul. concessa.

§. 2. Porro cùm die 24. Julii 1716. ad preces tunc quoque existentis Procuratoris Generalis ipsius Congregationis, dictæ duæ resolutiones in Congregatione tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, relatæ fuissent, eadem Congregatio Cardinalium die 25. Septembris anni prædicti illas confirmandas esse censuerat; sed quia aliqui Presbyteri præfatæ Congregationis Piorum Operariorum, qui ad præscriptum primitivæ Regulæ illi nomen dederant, deduxerant præjudicium, quod ex limitatione numeri Vocalium sentiebant, ea huic resolutioni adhibita erat moderatio, ut sine illorum, qui primodictam Congregationem Piorum Operariorum ante publicationem decreti hujusmodi ingressi fuerant, præjudicio procederetur; nonnullisque ex eisdem Presbyteris adversus præfatas duas resolutiones reclamantibus, negotium iterum ad supradictam Congregationem Cardinalium delatum fuerat; & Partibus utrimque voce & scriptis informantibus, dicta Congregatio Cardinalium in decisis perstiterat. Et in eadem expositione subjuncto, quod ipsi Exponentes binas resolutiones hujusmodi Apostolicæ confirmationis patrocinio communiri plurimum desiderabant, idem Clemens Prædecessor supplicationibus, prædictorum Exponentium nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, binas resolutiones a Capitulo Generali factas, ut præfertur, cum omnibus & singulis in eis contentis, auctoritate Apostolica confirmavit, & aliàs, prout in ipsius Clementis Prædecessoris literis in simili forma Brevis die prima Aprilis 1717. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, plenius continetur.

Et à Clemente XI. confirmata.

§. 3. Cum autem, sicut dilecti filii, modernus Præpositus, aliique Presbyteri Capitulares dictæ Congregationis Piorum Operariorum Nobis nuper exponi fecerunt, experientia edocuerit, enarratam limitationem numeri Vocalium ad triginta dumtaxat multis in eadem Congregatione incommodis occasionem præbere, in novissimo Capitulo Generali prædictæ Congregationis die 11. Aprilis anni proxime præteriti celebrato, concordibus suffragiis resolutum fuit, ut numerus præfatus sub certis modò & forma infra dicendis augeretur, & in hac parte procuraretur derogatio memoratarum Clementis prædecessoris literarum. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet

In novissimo Capitulo decretum, ut a S. Apost. Vocalium major numerus deponeretur.

innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum ipsius S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti filii Procuratoris Generalis dictæ Congregationis Piorum Operariorum sibi desuper factam attenderunt, remque undique mature discusserunt, consilio, resolutionem enunciati Capituli Generalis novissime celebrati, per quam disponitur, quod omnes Presbyteri ejusdem Congregationis Piorum Operariorum, qui decennium post Novitiatum in Congregatione prædicta transegerint, atque ab Ordinario loci ad Sacramentales Fidelium Confessiones audiendas approbati fuerint, votum sive suffragium in Capitulo Generali ipsius Congregationis habere possint, eadem auctoritate tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen in reliquis præfatorum Clementis Prædecessoris literarum forma & dispositione, necnon quoad præmissa auctoritate ejusdem Congregationis Cardinalium.

Votum Presbyteris a decennio in Congreg. degentibus &c. conceditur.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes, ipsas præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, supradictis Clementis Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis Piorum Operariorum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 26. Novembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

LXXX. Decretum, ut Fratres Provinciæ Portugalliæ Tertii Ordinis Sancti Francisci ad Studia extra illam se conferre nequeant sine licentia Provincialis, ejusque Definitorii, vel sine facultate Ministri Generalis cum consilio ejusdem Definitorii &c.

Dat. die 20. Dec. 1732. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces, earumque causa.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius a Conceptione Minister Provincialis Tertii Ordinis S. Francisci Provinciæ Portugalliæ, quod, licèt in eadem Provincia Studia pro iis Religiosis, qui illis operam dare velint, non deficiant, plures tamen ex eis fugam arripiunt, ac in Hispaniis proficiscuntur sub prætextu ibidem incumbendi literariis exercitationibus in aliquo ex Conventibus dicti Tertii Ordinis, vel Fratrum de Observantia, quò dum perveniunt, ut plurimum contigit, eos majorem laborem in addiscenda musica, quam in literis consequendis impendere.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Antonius Minister Provincialis, quo talis inordinatio cum disciplinæ regularis detrimento imposterum tollatur, opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimum desideret; Nos ipsum Antonium Ministrum Provincialem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, ut Fratres memorati Tertii Ordinis Provinciæ Portugalliæ ad studia extra dictam Provinciam sine licentia Provincialis ejusque Definitorii, vel sine facultate Ministri Generalis cum consilio ejusdem Definitorii Provincialis, sub pœnis fugitivorum a jure & statutis Religionis se conferre nequeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretum.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes pariter, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 20. Decembris 1732. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXI. Innovatio literarum Clementis X. super prohibitione ambitus: ac confirmatio quorumdam decretorum Capituli Generalis Congregationis Clericorum Regularium de Somascha pro hujusmodi impediendo ambitu.

Dat. die 28. Jan. 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis

A Generali Congreg. hujus Capitulo edita Decreta.

Clericorum Regularium de Somascha nuncupatorum, quod Capitulum Generale dictæ Congregationis, mense Majo proxime præterito Mediolani celebratum, in executionem mandatorum Congregationis Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, quibus eidem Capitulo Generali injunctum fuerat, ut rationem iniret occurrendi ambitiosæ cupiditati Religiosorum ipsius Congregationis de Somascha, qui Vocalatus in ea pro tempore vacantes, aut gratias expectativas ad illos, a Sede Apostolica procurabant; re diligenter, uti par erat, discussa nonnulla edidit decreta, quæ ad compescendum ejusmodi ambitum in primis expedire sibi visa sunt, quæque a majori parte Vocalium simul congregatorum sigillatim; & ad unum approbata fuerunt, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Quæ sint hujusmodi Decreta.

Primo: Che eletti da chi spetta li revisori de' meriti, e questi riconosciuti da' medesimi Deputati, debbano i nomi di coloro, che avranno i requisiti, restare affissi per tre giorni in luogo publico secondo l' ordine delle Provincie, affine che ogni uno de' PP. Vocali segretamente possa informarsi delle loro qualità e merito formale, per indi, inerendo alle nostre Costituzioni, proporsi li meriti all' intero Capitolo Generale, che doverà con voti segreti giudicarli.

II. Che in avvenire non si possino approvare i meriti di alcuno, il quale non abbia fatta Scuola per tre anni a' nostri, o pure non sia stato Maestro in moribus de' Novizj, o de' Chierici, o esercitata la cura d'Anime (purche non sia Superiore) o abbia servito all' Ospitale, e per lo spazio de' suddetti tre anni, quando ad uno de' detti Ministerj sia stato destinato da Superiori; ma sopra tutto, che nella approvazione de' meriti debba attendersi più al costume, che a qualunque altra condizione.

III. Che oltre i soliti giuramenti espressi nelle nostre Costituzioni, prima d' obligarsi il Novizio a i tre voti solenni, debba fare il giuramento di non procurare in alcun modo Breve di Vocalato.

IV. Che succedendo il caso, che Dio non voglia, che alcuno de' nostri ricorresse directe vel indirecte, mediate vel immediate per conseguire Breve di Vocalato, resti ipso facto decaduto da' suoi meriti. Chi informarà sopra il Memoriale, sotto pena della privazione di voce activa e passiva debba avvertire, che per forza del detto ricorso il recurrente e decaduto dagli stessi meriti, che saranno enunciati nel Memoriale, ed incorso nelle pene comminate nella Bolla di Clemente X.

V. Che resti comandato in virtù dello Spirito Santo, e con formale precetto di Santa Obedienza a qualunque graduato e non graduato della nostra Congregazione, quando non sia ricercato da Nostro Signore, di non fare attestati, fedi, ed altre simili informazioni, le quali possano facilitare il conseguimento del Vocalato, e rivocato non possa nascondere la proibizione del ricorso come sopra.

VI. In fine, che dal nostro Padre Procuratore Generale a nome di tutto il Capitolo Generale si supplichi alla Sagra Congregazione di avvalorare con l' Oracolo di Nostro Signore, quanto lo stesso Capitolo ha giudicato di suggerire in venerazione degli ordini Supremi di detta Congregazione.

§. 2. Quare prædictus Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, & ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, illumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dum taxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, enunciatas fel. rec. Clementis PP. X. Prædecessoris Nostri literas die 15. Februarii 1675. in simili forma Brevis emanatas, quibus omnibus & singulis supradictæ Congregationis de Somascha Clericis & personis ambitus, seu recursus ad favores quarumcumque personarum sæcularium, & ecclesiasticarum, de gremio ejusdem Congregationis non existentium, pro obtinendis guberniis, ac superioritatibus, aut vocalatu Capituli Generalis dictæ Congregationis, sub excommunicationis latæ sententiæ, & perpetuæ inhabilitatis pœnis prohibetur, omniaque & singula in literis præfatis contenta & disposita, auctoritate Apostolica tenore præsentium innovamus, ac pro innovatis haberi volumus & mandamus; necnon præinserta decreta a novissimo Capitulo Generali edita, ut præfertur, primum nempe & secundum prout jacent, reliqua vero scilicet tertium, quartum, & quintum sub infrascriptis emendationibus, auctoritate præfata harum serie approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoscumque juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus & sanamus. Quæ quidem emendationes sunt hujusmodi, nimirum quoad tertium ex dictis decretis: Che oltre i soliti giuramenti espressi nelle nostre Costituzioni prima di obligarsi il Novizio alli tre Voti solenni, debba giurare la totale osservanza del suddetto Breve di Clemente X. e dell altro, che si spera ottenere dalla Santità di Nostro Signore senza procurare nè direttamente nè indirettamente alcuna dispensa. Quoad quartum: Che oltre le pene comminate in detto Breve di Clemente X. chiunque (che Dio non voglia) contraverrà al medesimo, resti ipso facto decaduto dalli suoi meriti, e che sotto le pene del medesimo Breve s'intendano compresi non solamente quelli, che ivi sono espressi, ma eziandio li Superiori, e ogni altro che contribuirà o con le informazioni o in altra maniera, a chi pretendesse di ottenere tali dispense. Quoad quintum: Che resti proibito ad ogni Superiore graduato e non graduato di detta Congregazione, quando sia ricercato per parte di Sua Santità o delle Sagre Congregazioni delle Informazioni sopra le istanze, di chi domandasse li Vocalati o altre simili grazie e dispense, il fare tali informazioni a favore de' ricorrenti senza esprimere in esse la proibizione de' suddetti Brevi, & il giuramento fatto, sì da' Supplicanti, che dalli Superiori da non cooperare a tali concessioni contro alla forma de' medesimi Brevi.

Confirmatis Clemen PP. Literis, dd. Decreta rata habentur.

Emendantur tria ultima Capita dictorum Decretorum.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, ac pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum firmitas.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationi-

Obstantium derogatio.

nationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, supradictæ Congregationis de Somascha, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 28. Januarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXII.

Deputantur Presbyteri Congregationis Missionis pro administratione ac directione Collegii Clericorum prope Civitatem Placentiæ Provinciæ Bononien. recenter erecti, cum diversis Ordinationibus perpetuo servandis.

Dat. die 3. Febr. 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

In Apostolicæ Dignitatis fastigio, nullis licet meritorum nostrorum suffragiis, per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam constituti, circa Collegiorum ad piam rectamque adolescentium, aliorumque in sortem Domini vocatorum educationem recenter erectorum statum, felicemque progressum libenter intendimus; & ut Christifidelium quorumcumque, præsertim sublimi Cardinalatus honore fulgentium in eum finem operam suam, ac bona sibi a Deo collata liberaliter conferentium, vota optatos habeant effectus concessæ Nobis a Domino potestatis partes studiosa charitate interponimus, sicut, omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, salubriter expedire arbitramur.

Ad quid primò fuerit institutum hoc Hospitale.

§. 1. Aliàs siquidem postquam Hospitale sub titulo Sancti Lazari, prope & extra Muros Civitatis Placentin. Provinciæ Bononien. situm, quod dudum Administratore seu Rectore caruerat, dilecto filio nostro Julio Tituli Sancti Crisogoni S.R.E. Presbytero Cardinali Alberono nuncupato, per eum quoad viveret juxta Constitutionem fe. re. Clementis Papæ V. prædecessoris Nostri in Concilio Viennensi editam tenendum, regendum, & administrandum, auctoritate Apostolica commiseramus seu concesseramus, per Nos accepto, quod dictum Hospitale olim quidem Leprosis curandis destinatum fuerat; verum, ubi morbus hujusmodi per Italiam grassari desierat, vice ac loco Leprosorum, egeni primùm, & infirmi senes illuc introduci cœperant, ac demum postremis temporibus utriusque sexus atque cujusvis ætatis pauperes invalidi ipsius Placentin. Civitatis & Diœcesis passim receptarentur; adeout etsi idem Hospitale aliquando non modicum utilitatis & levamenti attulisset, progressu tamen temporis ex diversitate sexus & ætatis hujusmodi non levia incommoda orta essent; ipse vero Julius Cardinalis, qui in ea Civitate, illiusve partibus ortus & educatus erat, ac Hospitale præfatum in meliorem & longe utiliorem statum ad Dei gloriam, publicumque Ecclesiæ bonum tum ejusdem Hospitalis proventibus, tum ære suo convertere, priscamque in Altaris Ministris disciplinam & mores pro dignitate, quantum in se erat, in patria sua reparare atque instaurare sibi proposuerat, ex dicto Hospitali Collegium pro Clericis sæcularibus universæ Diœcesis præfatæ, qui spiritualibus exercitiis vacare debebant, priusquam ad Sacros Ordines promoverentur, quique ante completa literarum studia e Seminario Ecclesiastico Placentin. egrediebantur, necnon pro aliis Alumnis seu Convictoribus tam dicti Seminarii quam totius Diœcesis studiis Ecclesiasticis, Sacrisque Ritibus ibidem imbuendis, institui summopere desiderabat;

A Card. Alberono in meliorem statum reductum:

Et in Collegium erectum.

§. 2. Nos pium ac laudabile ejusdem Julii Cardinalis propositum plurimum in Domino commendantes, Motu proprio, ac ex certa scientia Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes & singulas personas, quæ tunc in dicto Hospitali reperiebantur, assignata prius unicuique earum annua præstatione ad sui vitam duratura, ac de semestri in semestre anticipate persolvenda centum quinquaginta librarum monetæ Placentin., necnon Ministros (retentis tamen ex iis, quos ipse Julius Cardinalis servitiis dicti Collegii aptos & idoneos censeret) atque etiam Rectorem Hospitalis hujusmodi, cui cura animarum eidem Hospitali annexa incumbebat, postea tamen quam dicto Rectori de aliquo perpetuo Beneficio Ecclesiastico ad sui substentationem sufficienti provisum, annuave similis pensio Ecclesiastica, Apostolica auctoritate, reservata, seu aliàs congrua portio alimentaria arbitrio Ven. Fratris Episcopi Placentin. sive dilecti filii ejus Vicarii in spiritualibus Generalis taxanda, constituta foret, amovimus; ipsumque Hospitale unà cum omnibus oneribus & obligationibus, ei quomodolibet injunctis, perpetuo suppressimus & extinximus; ac in dicti Hospitalis sic suppressi & extincti locum perpetuo itidem ereximus ac instituimus unum Collegium sub eodem titulo seu denominatione Sancti Lazari, a memorato Julio Cardinale, ejusque in regimine & administratione hujusmodi Successoribus, regendum & gubernandum etiam per Ministros & Officiales sibi benevisos; ac unum Rectorem Presbyterum sæcularem, eorum nutu & arbitrio semper & quandocumque amovibilem, etiam ad curam animarum exercendam deputandum, de gremio tamen ipsius Collegii, post deputationem primi Rectoris ad instar nominationum, quæ a Regularibus ad curam animarum obeundam in suis Ecclesiis fieri solent, & ab Ordinario loci ad eamdem curam animarum approbandum; in quo Collegio reciperentur nedum Clerici sæculares universæ Diœcesis prædictæ ad Sacros Ordines promovendi, adhoc ut inibi Exercitia spiritualia peragerent, antequam ad dictos Ordines promoverentur, solutis tamen per eos congruis alimentis pro qualitate & conditione temporum præscribendis; sed alii etiam Clerici sæculares hujusmodi, præsertim Alumni & Convictores Seminarii prædicti, inde ante absoluta studia egredientes, ab Ordinario pariter approbati, ut in eodem Collegio Sacrarum Literarum, ac Theologiæ theoreticæ & practicæ studium prosequerentur, atque Ritus Ecclesiasticos, & cantum Gregorianum sub præceptoribus, qui forent Presbyteri sæculares, Sacra Pagina, ac Verbo Dei scripto & tradito probe eruditi, perdiscerent; ita quod Alumni gratis, Convictores vero hujusmodi, solutis ipsi Collegio similiter congruis alimentis, admitterentur; omnes autem Clerici præfati sub regimine Presbyterorum quoque sæcularium, a Julio Cardinale & successoribus prædictis eligendorum & deputandorum, vivere deberent: ipsique

Quo pacto, quibusve conditionibus expeditæ super hujusm. erectione Apostolicæ literæ:

Collegio

Collegio sic erecto & instituto pro illius manutentione, ac Clericorum in eo gratis retinendorum, Rectoris, Lectorum, Magistrorum, aliorumque Ministrorum substentatione omnia & singula bona, res, proprietates, & actiones, ad Hospitale ita suppressum & extinctum, illiusque Rectorem curatum respective quoquo modo spectantia, eorumdemque bonorum fructus, reditus, & proventus, qui, ut pariter acceperamus, octodecim millium librarum dictæ monetæ valorem annuum non excedebant, in perpetuum quoque applicavimus & appropriavimus; & aliàs, prout in Nostris desuper sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1732. Tertio Idus Julii, Pontificatus Nostri Anno Secundo expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberius continetur. At postmodum hujusmodi literæ pro parte ipsius Julii Cardinalis eidem Ven. Fratri Episcopo Placentin. exhibitæ, protinus executioni demandatæ fuerunt in ea parte, qua eatenus demandari poterant, facta inter alia assignatione dictarum centum quinquaginta singulis personis ac Ministris, mille vero librarum annuarum similis monetæ Rectori Hospitalis sic suppressi & extincti pro congrua ejus portione alimentaria, quemadmodum in dictis literis injunctum fuerat.

Quæ ab Episcopo Placentino executioni fuerunt demandatæ.

§. 3. Cum autem, sicut idem Julius Cardinalis Nobis nuper exposuit, is pro magnitudine suscepti a se operis ad locum ipsum, ut cuncta ordine inspiceret ac disponeret, accedere opportunum judicaverit; & ad majorem Dei gloriam suis magna ex parte pecuniis manus admoveri curaverit, peramplo ædificio ad usum Collegii, ut præfertur, erecti & instituti, quod prosequi ac perficere intendit, statim ac transacta hyeme per minus rigido anni tempore licebit; ea vero occasione serio secum expensa, ac cum aliis prudentibus viris consulta atque discussa ratione, rem ipsam ad optatum debitumque effectum perducendi compererit, haud ita facile fore, tot idoneos Presbyteros sæculares seorsim degentes invenire, ac ex diversis partibus accersere, qui eo, quo par est, fervore, animorumque consensu, non minus annuos reditus ejusdem Collegii provide administrare, quàm Clericos præfatos rite, sicut præmittitur, edocere ac instruere valeant; ac proinde vigore facultatis sibi in enarratis literis nostris attributæ Presbyteros Congregationis Missionis, utpote quæ secundum ejus institutum, & quamdam declarationem re. me. Alexandri Papæ VII. prædecessoris etiam nostri, per suas in simili forma Brevis literas die 22. Septembris 1565. editam, Clero Sæculari aggregata existit, ad præmissa deputandos duxerit sub diversis conditionibus, cum Superioribus ipsius Congregationis Missionis ab eodem Julio Cardinale jam communicatis, perpetuoque, ac quamdiu ejusmodi Collegium duraverit, servandis; illudque Consilium eo lubentius complexus sit, quod Presbyteri dictæ Congregationis Missionis præcise instituti noscuntur pro instruendis atque excolendis personis Ecclesiasticis ultra obligationem Sacrarum Missionum, quas peragunt maxime populis ruri degentibus, quasque per illorum in præfatum Collegium introductionem, cum eorumdem Presbyterorum numerus auctus fuerit, in Terris, Castris, aliisque locis supradictæ Diœces. Placentin. peragere poterunt; cupiatque propterea dictus Julius Cardinalis deputationem hujusmodi cum conditionibus præfatis Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri: ac insuper decerni, nullum Clericum prædictæ Diœces. ad Sacros Ordines illic promoveri posse, qui prius Exercitiis spiritualibus in eodem Collegio per decem dies non vacaverit, Alumnos vero & Convictores in ipso Collegio pro tempore degentes, quò impensius literarum studiis divinoque cultui incumbant, aliqua peculiari prærogativa invitari, ac donari; Nobis propterea humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere; & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Julii Cardinalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, felicesque dicti Collegii successus pro commisso Nobis divinitus pastoralis solicitudinis munere promovere & juvare sinceris exoptantes affectibus, hujusmodi supplicationibus inclinati, deputationem Presbyterorum Congregationis Missionis pro administratione bonorum, ac redituum Collegii sic erecti & instituti, atque instructione ac directione Clericorum in ipso Collegio pro tempore existentium, ab eodem Julio Cardinale factam, seu propediem faciendam, conditionesque ad id præscriptas, infra referendas, auctoritate Apostolica tenore præsentium itidem perpetuo approbamus & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur & efficaciam adjungimus, ac quoscumque juris vel facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerunt vel intervenerint, supplemus & sanamus; quæ quidem conditiones sunt, quæ sequuntur, videlicet. Primo: Personæ deputandæ ex Presbyteris & Laicis Congregationis Missionis numero duodenario pauciores esse nequeant, octo nimirum Presbyteri & quatuor Laici seu Coadjutores; isque numerus pro opportunitate & incremento redituum Collegii potius augendus sit, quam imminuendus. Secundo: Presbyteri & Laici Congregationis Missionis, servitio seu ministerio Collegii addicti, remaneant nihilominus uniti capiti & corpori ejusdem Congregationis, ac jugiter subjecti visitationi & correctioni illius Superiorum Majorum tam quoad spiritualia quam quoad propria eorum & Collegii temporalia. Tertio: Ad Superiores Majores Congregationis pertineat omni tempore & quacumque occurrente occasione destinare ac deputare tum Rectorem Collegii, cui incumbet exercitium curæ animarum cum facultate supplendi per alium; servata tamen forma literarum nostrarum prædictarum circa approbationem Ordinarii, & alia in eisdem Literis præscripta, tum reliquos omnes Officiales ac personas servitio Collegii necessarias, illosque & illas amovere, aliosque collocare, prout opus vel expediens fuerit. Quarto: Officialibus Ministerio Collegii deputatis pro tempore, ac præcipue Rectori, competat plena administratio omnium rerum temporalium ejusdem Collegii tam præsentium quam futurarum, ac ubicumque existentium, quin alius quisquam sese in ejusmodi administratione immediate ingerere valeat; neque aliud eos maneat onus sive obligatio quam reddendi rationem suæ administrationis tam Superioribus Majoribus Congregationis, quam ipsi Julio Cardinali & successoribus, quoties illam exigent. Quinto: Nec Superiores Majores nec Rector bona, & capitalia Collegii nunc & pro tempore existentia, eorumve annuos reditus alienare, distrahere, oppignorare, aut permutare valeant sine expressa licentia & consensu eorumdem Julii Cardinalis & Successorum; sed omnia conservare & meliorare debeant in majus commodum & beneficium ipsius Collegii dumtaxat, itaùt nec fructus quovis sub prætextu in alios usus erogare, seu convertere possint. Sexto: Rector, Officiales, aliæque personæ servitio Collegii destinatæ, ac etiam Superiores Majores Congregationis (pro iis, quæ directionem Collegii in spiritualibus & temporalibus respiciunt) recognoscere debeant præeminentem auctoritatem sive superioritatem Julii Cardinalis

Cardinalis prædicti erga hoc Collegium beneficentia:

Presbyteros Congr. Missionis pro ejus regimine deputat.

Quæ deputatio confirmatur sub conditionibus.

Ne personæ deputatæ sint pauciores duodecim,

Qui suis Superioribus sint omnino subjecti.

Ad quos pertineat Rectorem, cæterosque Officiales destinare.

Iis vero plena rerum temporalium competat administratio.

Nemini vero ejus bona alienare, oppignorare &c. liceat:

Ipsius Cardinalis, & Successorum, quæ sit facultas.

suorumque successorum, profitendo erga illos eamdem dependentiam & subjectionem quam ipsa Congregatio profitetur quoad functiones sui Instituti Ordinariis locorum, ubi adsunt ejus Domus; & inter alia ipsi Julius Cardinalis & Successores, quatenus repererint Rectorem, vel alios destinatos ministerio Collegii in aliquo deficientes vel culpabiles, petere valeant a Superioribus Majoribus eorum amotionem, & aliorum subrogationem in locum amotorum: si id sine rationabili causa sibi denegaretur, illos propria auctoritate a superioritate præfata removere; hæcque facultas Julio Cardinali & successoribus reservata censeatur, etiam circa Alumnos, Convictores, & Ordinandos juxta formam quoad istos dictarum nostrarum Literarum. Septimo: Rector, Officiales, aliæque personæ Congregationis, servitio ejusdem Collegii tam in ejus apertione quam progressu temporis destinandæ, non solum uniti & unitæ capiti & corpori Congregationis remanere debeant, ut præfertur; sed etiam specialiter aggregati & aggregatæ sint, & esse censeantur Provinciæ Romanæ pro necessaria faciliorique communicatione inter Julium Cardinalem & Successores, ac Visitatorem pro tempore Provinciæ hujusmodi, qui verisimiliter in Urbe residebunt, ubi commode de rebus, bonum gubernium Collegii concernentibus, unà deliberare & agere poterunt. Octavo: Pro prospero regimine Collegii in eisdem spiritualibus & temporalibus liceat superioribus Majoribus Congregationis, cum scientia tamen semper, & approbatione Julii Cardinalis & successorum, regulas seu statum condere circa normam, seu modum vivendi, conversandi, ac sese gerendi in Collegio; illasque & illa successu temporis, quotiescumque necesse fuerit, mutare, alterare, ac variare, quæ accurate in omnibus observari debeant, perinde acsi a Nobis sigillatim approbatæ seu approbata fuissent.

Ipsi vero Officiales Congreg. Romanæ aggregentur.

Superioribus autem Congregat. competat vivendi normam præscribere.

§. 4. Porro nonnullorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo eadem auctoritate Apostolica harum serie statuimus & ordinamus, quod deinceps nemo ad aliquem ex Sacris Ordinibus in Civitate & Diœcesi Placentin. assumatur, nisi prius, (præter ea, quæ a Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis constituta sunt) ad minus per decem dies in Collegio præfato, postquam apertum fuerit, inclusus, spiritualibus Exercitiis vacaverit, ac de omnibus ad digne suscipiendum & rite exercendum Ordinem hujusmodi eruditus fuerit, & de hoc literas testimoniales Presbyterorum dictæ Congregationis Missionis ad ipsum Ordinarium detulerit, sub pœna adversus contrafacientes suspensionis ab executione Ordinum aliter susceptorum, & alias, prout a supradicto Alexandro Prædecessore quoad initiandos eisdem Sacris Ordinibus in Urbe, ac sex Episcopatibus suburbicariis, per suas pariter in forma Brevis die 7. Augusti 1662. expeditas literas sancitum reperitur. Cæterum quo tam Alumni quam Convictores Collegii præfati pro tempore existentes, etiam præmii laborum suorum aliquando consequendi spe excitati, eò alacrius memoratis studiis, Sacrisque & Ecclesiasticis disciplinis assiduam operam impendant, eosdem Alumnos & Convictores, qui per aliquot annos in dicto Collegio laudabiliter versati, studiis & disciplinis præfatis sedulo ac cum progressu incubuerint, & aliàs idonei fuerint, in collatione Beneficiorum Ecclesiasticorum, quibus imminet cura animarum, ac præsertim de quibus per concursum juxta Decreta dicti Concilii Tridentini providendum est, cæteris paribus, ac in æqualitate suffragiorum aliis anteferri volumus & mandamus, salva ac servata in reliquis omnibus & singulis, quæ præsentibus non adversantur, præfatarum literarum Nostrarum forma & dispositione.

Decretum quod Clerici Placentini Ordines suscipere nequeant nisi per decem dies in hoc Collegio Spiritualibus vacaverint Exercitiis.

Alumnis vero in concursu ad Beneficia prælatio conceditur.

Præsentium Literarum firmitas.

§. 5. Decernentes, ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, semper ac perpetuo firma & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, aliosvè quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quoties opus sit, præfatæ Congregationis Missionis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; necnon omnibus & singulis illis, quæ in prioribus literis Nostris prædictis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXIII.

Statuitur, ut Procurator Assistentes Generales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini eligi non possint in Generalem ante sexennalem vacationem ab officio.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 5. Febr. 1733. Pont. An. III.

Decretum.

§. 1. Felici prosperoque Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quem in præcordiis gerimus paternæ charitatis, regimini & gubernio pro pastorali nostra solicitudine, quantum cum Domino possumus, salubriter prospicere, omnemque ambitus & cupiditatis occasionem ab ejusdem Ordinis Alumnis, quemadmodum in diversis aliis Religionis Ordinibus provide constitutum dignoscitur, procul arcere volentes; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne deinceps perpetuis futuris temporibus ille ex Fratribus dicti Ordinis, qui Procuratoris Generalis, aut aliquo quatuor Assistentium Generalium officio perfunctus fuerit, in Priorem Generalem ipsius Ordinis immediate, ac nisi prius ab officio hujusmodi per integrum sexennium vacaverit seu cessaverit, ullo modo eligi possit & valeat, tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Harum Literarum perpetua observantia.

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus, etiam in Capitulo generali Ordinis hujusmodi proximè celebrando, sortiri & obtinere; & ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime & inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Procuratori, & Assistentibus Generalibus præfatis, & aliis quibusvis Fratribus & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXIV.

Confirmatio Decreti, in nupero Capitulo Generali Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo editi, quo Provinciis Calabriæ citerioris & ulterioris conceditur alternativa Provincialatus, & quatuor Definitorum.

Dat. die 19. Febr. 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Ex injuncto Nobis desuper Apostolicæ servitutis officio, votis illis, per quæ paci & quieti inter Christifideles quoslibet, præsertim sub suavi Religionis jugo, Altissimo famulantes, opportune consulitur, libenter annuimus, atque favoribus prosequimur opportunis.

Decretum de quo in Rubrica.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius modernus Prior Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo Generali dicti Ordinis mense Novembris anni 1731. in Alma Urbe nostra celebrato, statutum fuerit, ut in Provincia Calabriæ citerioris, & ulterioris ejusdem Ordinis alternativa Provincialatus, quatuor Definitorum, & duorum Sociorum pro Capitulo Generali, pro majori quiete ipsius Provinciæ in duas distinctæ, nempe Cussentin. & Cathacen. introduci deberet, ipse Prior Generalis alternativam hujusmodi a Nobis approbari & confirmari summopere desiderat; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dicti moderni Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti pariter filii moderni Procuratoris

Confirmatur & explicatur.

Generalis Ordinis prædicti super præmissis eisdem Cardinalibus factam attenderunt, & remature discusserunt, consilio, petitam alternativæ confirmationem auctoritate nostra Apostolica concedimus; nempe ut in futuro triennio, computando a Capitulo Provinciali proxime celebrando, Provincialis fit ex parte Calabriæ citerioris cum duobus Definitoribus, & uno Socio pro Capitulo Generali ex eadem parte citeriori: Reliqui vero duo Definitores, & alter Socius pro Capitulo Generali fiunt ex parte Calabriæ ulterioris, & Conventuum illi annexorum, ex qua pariter parte erit Socius Provincialis ad Provinciam visitandam; In subsequenti autem triennio Provincialis viceversa ex parte Calabriæ ulterioris cum duobus Definitoribus, & uno Socio pro Capitulo Generali eligatur: sed Socius Provincialis pro visitatione fit ex parte Calabriæ citerioris; & sic deinceps per turnum sive alternativam perpetuo inviolabiliter servetur. Cæterum Priores locales imposterum ex illa parte, in qua Conventus existunt, eligantur sive instituantur. Celebratio demum Capituli Provincialis, sive Congregationis intermediæ in quocumque Conventu magis commodo, & a Priore Generali vel Provinciali juxta Ordinis Constitutiones designan. fieri poterit: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciarum, & Conventuum dictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXV.

Confirmatur Decretum Capituli Provincialis Provinciæ Sancti Eulearii, seu Aquitaniæ, Tertii Ordinis Sancti Francisci, circa Electionem Custodis pro Capitulo Generali.

Dat. die 27. Febr. 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Preces pro obtinenda confirmatione Decreti.

§. 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Commissarii Generalis, Provincialis, Custodis, quatuor Difinitorum, Exprovincialis, Guardianorum, & Discretorum Provinciæ Sancti Eulearii, seu Aquitaniæ, Tertii Ordinis Sancti Francisci, pro Comitiis Provincialibus canonice & legitime congregatorum, Nobis expositum fuit, quod ipsi ad evitandas deinceps lites & dissentiones super Custodiatu dictæ Provinciæ ediderunt Decretum tenoris sequentis, videlicet:

§. 2. Ne imposterum circa Custodiatum jurgia, lites, controversiæ, contentiones, aut cavillationes in longius protrahantur, vel de novo nascantur, Religiosi pœnitentes Tertii Ordinis Sancti Francisci Provinciæ Sancti Eulearii, seu Aquitaniæ, canonice ac legitime congregati pro comitiorum Provincialium celebratione, Regiis mandatis obtemperantes, quibus in ordine ad Capitulum Generale Christianissimus Princeps jubet, nos ita esse paratos, ut omnes ad præfatum Capitulum mittendi, semper comparati sint ad iter, & suo tempore proficisci teneantur: Ne mora sit nobis in ruinam, juxta Statutorum nostrorum præscriptum, quod maxime jacet Cap. V. Part. VIII. Decretum nostrum inter comitiorum solemnia actum Tolosæ in Conventu nostro Beatæ Mariæ de Pace die 12. Junii 1724. iterum confirmando ac roborando circa ejusmodi Electionem; de novo statuimus, quolibet triennio post Electionem Patris Provincialis eligendum fore Custodem Provinciæ juxta formam Statutorum nostrorum ac Sacrorum Canonum statuta, qui Socius (Patris Provincialis ad præfatum Capitulum Generale simul unà, aut cum illius Prominiſtro, se conferre ac interesse possit & debeat. Quoniam vero hæc nostra Provincia pro Statutorum determinatione eo usque nedum diffusa sit, quin Pater Provincialis sufficientem per se illi opem infundere possit; nec aliundè, nisi in ordine ad Capitulum Generale Custos eligatur, ut omnes declinemus jurisdictionis conflictus, quibus Religionis decus & ordo alterari solent, omnibus & singulis Statutorum privilegiis, quibus jurisdictio Custodis jurisdictioni Patris Provincialis æquari videtur, expresse renunciamus, ut sunt sigillorum jura, Conventus visitandi privilegia, Fratres excommunicandi, incarcerandi, necnon Clericos ad Sacros Ordines mittendi potestas aut jurisdictio, præsertim præcedentia illa, qua vi Statutorum Cap. VI. Part. X. potest ac debet, circa quæ assentationem nostram, qua in præfato Decreto sub die 12. Junii 1724. ejusmodi privilegiis ac præcedentiis subscripsimus, ex æquo retractamus; nolentes præter supra memorata Custodem omnibus frui juribus ac privilegiis, quæ sparsim in sui favorem in Constitutionibus nostris continentur; Quod si in dies Deo favente nostrorum augeatur Conventuum numerus, Custodi assignari poterint custodiæ: quo eveniente, omnibus & singulis in sua Custodia juribus ac privilegiis gaudebit Custos, quæ ipsi in tali casu jure ac merito competunt. Ut autem ista firma sint in futurum, prima data occasione ad Sanctam Sedem erit recursus, quatenus Summus Pontifex pro sua bonitate ac benignitate præsens istud nostrum Decretum approbare, confirmare, ac roborare dignetur; Actum unanimi consensu in Capitulo Provinciali in Conventu nostro Sanctæ Mariæ de Bono Occursu die 22. Maji 1730.

Quod sit hujusmodi Decretum:

Et a quibus subscriptum.

Frater Damasus Commissarius Generalis.
Frater Caprasius Minister Provincialis.
Frater Fulgentius Custos Provinciæ.
Frater Victor Diffinitor.
Frater Philippus Diffinitor.
Frater Ferdinandus Diffinitor.
Frater Joachim Diffinitor.
Frater Leo Exprovincialis.
Frater Casimirus Guardianus -- Conventus Beatæ Mariæ de Bono Occursu.
Frater Elizeus Guardianus -- Conventus Tolosani.
Frater Joseph Guardianus -- Conventus Insulæ Jardanis.
Frater Dominicus Guardianus -- Conventus Maseriensis.
Frater Hyacinthus Guardianus -- Conventus Miramontani.
Frater Jacobus Guardianus -- Conventus Coloniensis.
Frater Paulus Guardianus -- Conventus Tonnensis.
Frater Candidus Guardianus -- Conventus Turnonensis.
Frater Exuperius Guardianus -- Conventus Barbastensis.
Frater Hilario Superior Hospitii Aginnensis.
Fr. Bernardinus Discretus Capituli.
Fr. Fabianus Discretus.
Fr. Martialis Discretus.
Fr. Guillelmus Discretus.
Fr. Theodorus Discretus.
Fr. Michael Discretus.
Fr. Ciprianus Discretus.
Fr. Joannes Franciscus Discretus.
Fr. Bruno Discretus.
Fr. Julianus Secretarius Provincialis.

Præsens Decretum concordat cum originali.

Fr. Casimirus Andricu prædictæ Provinciæ Procurator in Curia Romana.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipsi Exponentes Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desiderent; Nos dictos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertum Decretum Capituli Provincialis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatur auctoritate Apostolica.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Solitæ Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Februarii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVI. Statutum alternativæ in Electione Provincialis pro Provincia Franciæ Ordinis Fratrum B. M. de Monte Carmelo.

Dat. die 3. Martii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PAstoralis officii, quod authore Deo gerimus, cura animum nostrum solicitat ad ea peculiari paternæ charitatis studio statuenda, per quæ Christifidelium, divinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum, quieti, & felici regimini opportunis rationibus consulatur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Eliseus Monsignani, Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo antiquæ observantiæ Regularis, quod cum Provincia Franciæ dicti Ordinis ex diversis nationibus componatur, ac in quatuor districtus: districtum scilicet primò Franciæ: secundò Normanniæ: tertiò Leodii, & Lotharingiæ (qui simul collecti conficiunt numerum centum tredecim Sacerdotum & Clericorum) & quartò districtum Picardiæ, Atrebatum, & Hannoniæ centum octoginta Sacerdotes & Clericos complectentem; sit divisa; Verum propter multorum expostulationes in certa quadam agitatione & dissensione versetur, quibus nullum aliud remedium afferri potest pro pace & tranquillitate in eadem Provincia firmiter stabilienda, quam instituendo alternativam seu Turnum pro Provincialatu adinstar duarum aliarum Regni Galliæ Provinciarum; ideo dictus Eliseus Procurator Generalis animi sui sensum unà cum illo Prioris Generalis Ordinis hujusmodi protulit, ad occurrendum ejusmodi incommodis expedire, ut, quantum fieri potest, inter duas ejusdem Provinciæ partes æquilibrium & æquitas servetur: tres quidem primi districtus scilicet Franciæ, Normanniæ, & Leodii-Lotharingiæ ex una parte, ex altera vero districtus Picardiæ, Atrebatum, & Annonum alternis vicibus de triennio in triennium Provincialatum obtineant. *(Petitio, quibus innixa fundamentis.)*

§. 2. Quare prædictus Eliseus Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Elisei Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; ut in posterum in prædicta Provincia Franciæ alternativa supranarrata fideliter observetur, itaut uno triennio ex Fratribus Franciæ, Normanniæ, & Leodii-Lotharingiæ Provincialis eligatur: altero verò subsequenti triennio e Fratribus districtus Picardiæ, Atrebati, & Hannoniæ Provincialis eligatur: cæteris electionibus tum Priorum, tum Definitorum, aliorumque Officialium, remanentibus juxta pristinum usum hactenus observatum, & imposterum in eadem Provincia observandum, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus. *(Statuitur alternativa Provincialatus de triennio in triennium.)*

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. *(Præsentium Literarum firmitas:)*

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *(Et obstantium derogatio.)*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Martii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVII. Confirmatio Decretorum Commissariorum Generalium Indiarum Ordinis Minorum Sancti Francisci Discalceatorum, circa missionem Visitatoris ad Provinciam Sancti Gregorii in Insulis Philippinis ex aliena Provincia &c.

Dat. die 17. Martii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Ingles Minister Provincialis Provinciæ Sancti Gregorii in Insulis Philippinis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum, quod dilecti filii Joannes de Soto, & Dominicus Lossada, ultimus ac modernus respective Commissarii Generales Indiarum dicti Ordinis, quædam decreta pro bono dictæ Provinciæ regimine ediderunt, quibus, Commissariorum Generalium hujusmodi antecessorum suorum ordinationes confirmando, mandarunt Commissario Generali novæ Hispaniæ Ordinis præfati pro tempore existenti, ut nullatenus mittere valeat ad dictam Provinciam Visitatorem ex aliena Provincia: neque eligat vel nominet ex eadem Provincia alium præter tres a suo Definitorio propositos, ad Visitationem: similiter ne detineat Vocales & Procuratores missos ab eadem Provincia, neve se intromittat in eorum Eleemosynis, neque in negotiis sibi commissis: & aliàs, prout uberius continetur in ipsorum Joannis, & Dominici Commissariorum hujusmodi patentibus literis, desuper confectis, ac de Hispanico idiomate in latinum versis, tenoris, qui sequitur, videlicet: *(Sancitum ne Visitator Provinciæ Philippinarum Eligatur ex aliena Provincia, Et a suo non propositus Definitorio &c.)*

Fr. Joannes de Soto Lector Jubilatus, Theologus Regius pro congressu Immaculatæ Conceptionis, & in hac Familia Cismontana totius Ordinis S. P. N. Francisci Commissarius Generalis, & Indiarum, & Servus &c.

RR. PP. Provinciali, ac Venerando Diffinitorio Provinciæ nostræ Sancti Gregorii Philippinarum, salutem in Christo Jesu Domino Nostro. *(Tenor Statuti editi ab ultimo Commissario Gen. Indiarum.)*

§. 1. Quoniam Nobis constat R. P. Joannem Luengo, antecessorem nostrum Commissarium Generalem Indiarum, perpendendo inconvenientia gravia, quæ oriebantur ex generali Regula, mittendo ad eam nostram Provinciam Commis-

sarium Visitatorem ex aliena; & quia magis proportionata admittendum ex ea Visitatorem erat Provincia nostra Excalceatorum Sancti Didaci in Mexico, quæ est adeo distans & remota, ut est notorium; &, præterquam quod Visitatores gravissimo periculo vitæ debebant exponi, non poterant Provinciam adire absque gravissimis expensis, parum conformibus paupertati, quam juxta Regulam nostram professi sumus, & quia Provincia exhausta maneat ad succurrendum veris necessitatibus suorum Fratrum, si expensas faciat Visitatoribus in eundo & redeundo; his omnibus attentis Paternitas Sua Reverendissima, utens facultate a lege concessa, ut possit eligi Visitator ex eademmet Provincia visitanda, quando ita fuerit expediens, vel adsit grave aliquod impedimentum, ut ex alia mittatur; & cupiens occurrere supra expressis inconvenientibus, disposuit, ordinavit, & præcepit suis literis Patentibus, ut imposterum Visitator nostræ Provinciæ Philippinarum eligatur ex Patribus benemeritis ejusdem Provinciæ, & quod non admitteretur ex ulla alia Provincia. Propterea cum pro parte ejusdem nostræ Provinciæ eadem Nobis fuerit facta repræsentatio, & supplicatum, ut dignaremur præfata omnia confirmare nostris literis Patentibus, & pariter alias literas Patentes circa idem, & in quibus etiam cavetur, ne Commissarii Generales novæ Hispaniæ detineant Vocales seu Procuratores a dicta Provincia missos: nec se intromittant in eleemosynis ad eamdem pertinentibus, neque in negotiis & dependentiis, quarum causa veniunt, emanatas a prædecessoribus nostris RR. PP. Juliano Chumillas sub 29. Septembris anni præteriti 1688. & Josepho Sunz sub 26. Aprilis 1713. confirmando antecedentes, & aliam a dicto Reverendissimo Chumillas expeditam die 28. Maji 1689. in qua ordinat & præcipit dictis RR. PP. Commissariis Generalibus novæ Hispaniæ pro tempore, ne possint mittere nec nominare in Visitatorem dictæ Provinciæ, nisi unum ex tribus, ad hunc effectum præsentatis a Reverendo Definitorio ejusdem Provinciæ; Igitur, conformando Nos dictamini dictorum trium antecessorum nostrorum fundato in sancto zelo, prudentia, & æquitate, virtute præsentium, & in hac parte utentes nostræ potestatis plenitudine, confirmamus, omnes Patentes, & supra expressas determinationes his nostris pro insertis habentes, & denuo ordinamus & præcipimus per Sanctam Obedientiam in virtute Spiritus Sancti, & sub pœna excommunicationis majoris latæ sententiæ ipso facto incurrenda, Rev. P. Commissario Generali moderno, & pro tempore, ut nullatenus mittere audeant ad dictam Provinciam Philippinarum Visitatorem ex aliena; neque eligant vel nominent ex eadem alium præter tres a suo Definitorio propositos ad visitationem, eo modo, quo præceptum & confirmatum fuit a dictis RR. prædecessoribus nostris Commissariis generalibus Indiarum. Et similiter præcipimus, ne detineant Vocales & Procuratores missos a dicta Provincia, neve se intromittant in eorum eleemosynis, neque in negotiis sibi commissis; Sed potius ordinamus, & monemus, ut cum omni benignitate, charitate, & religiosa affabilitate ipsos recipiant & tractent, eisdemque assistant & faveant in omnibus necessariis ad eorum expeditionem & conductionem in his, quæ ipsis exposuerint; quoniam ita convenit ad bonum gubernium dictæ Provinciæ nostræ, qui in omnibus hic expressis, & in aliis Patentibus prædecessorum nostrorum, hac nostra, ut dictum est, confirmatis, possit, nec debeat esse aliqua tergiversatio; & Vestris Patribus Reverendissimis ordinamus & præcipimus, ut adimpleant, adimplereque faciant, in quantum ad ipsos attinet, omnia his nostris literis contenta, ipsasque notificent per originales vel authenticam copiam Rev. P. Commissario Generali moderno vel pro tempore respective Provinciarum novæ Hispaniæ, ut ipsis constet de hac nostra dispositione, & ipsam ad literam observent, uti præceptum & determinatum est. Datum in hoc nostro Conventu S. P. N. Francisci Matriten. 3. Januarii 1724.

Ne Commissarii Gener. Hispaniæ Vocales ex illius Provinciæ detineãt. Nec se intromittant in eorum eleemosynis, & negotiis.

Fr. Joannes de Soto Commissarius Generalis, & Indiarum.

Fr. Didacus de Espinosa Secretarius Generalis Indiarum.

Fr. Dominicus Lossada Regularis Observantiæ Sancti P. N. Francisci Lector Jubilatus Complutensis, Catholicæ Majestatis pro Immaculatæ Conceptionis Regali congressu Theologus, Exprovincialis Provinciæ Castellæ, Pater illius Sancti Jacobi, Exsecretarius Generalis Ordinis, & Commissarius Generalis omnium Indiarum occidentalium, & Servus &c.

Eadem Decreta confirmata a moderno Commissario Gener.

RR. PP. Provinciali, ac Vener. Definitorio nostræ Provinciæ Sancti Gregorii Philippinarum, salutem, & pacem in Christo Jesu Domino Nostro.

§. 1. Quoniam Rev. P. Fr. Joseph a Sancta Ella Prædicator, ex-Prominister, Pater, & Procurator præfatæ nostræ Provinciæ Sancti Gregorii, Nobis præsentavit Memoriale quoddam nomine dictæ Provinciæ, per quod confirmari supplicat literas Patentes expeditas die 3. Januarii 1724. a Reverendissimo P. N. Fr. Joanne de Soto, Lectore Jubilato, Catholicæ Majestatis pro Beatæ Virginis Immaculatæ Conceptionis Regali congressu Theologo, & Ministro Generali totius Ordinis S. P. N. Francisci, cum esset Commissarius Generalis Indiarum, in quibus confirmat, & sub gravibus pœnis observare præcipit Patentes RR. Commissariorum Generalium Indiarum antecessorum ipsius, ad eamdem Provinciam Sancti Gregorii Philippinarum, ipsiusque salubrius gubernium attinentes, propterea virtute præsentium manu propria subscriptarum, majori sigillo nostri officii munitarum, & per Secretarium nostrum referendatarum, conformando Nos cum maturo dictamine & sensu dictorum nostrorum antecessorum, uti innixis justo ac sancto zelo, prudentia, & æquitate, confirmamus Patentes omnes & Decreta supra expressa, quæ hic pro insertis, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, habemus; & denuo præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ sub pœna excommunicationis majoris latæ sententiæ ipso facto incurrenda, admodum Rev. P. Commissario Generali novæ Hispaniæ moderno, ac pro tempore, ut nullatenus audeant mittere ad dictam nostram Provinciam Philippinarum Commissarium Visitatorem alienæ Provinciæ, neque eligant vel nominent ex eadem Provincia aliquem, nisi unum ex tribus ab eadem Provincia, vel ipsius Definitorio propositis & præsentatis; & pariter, ut nullatenus detineant Vocales & Procuratores ab eadem Provincia missos, nec se intromittant in eleemosynis, & negotiis hujusmodi Procuratorum curæ commissis; & quod observent omnia contenta & expressa in dictis literis Patentibus Reverendissimi Patris nostri Joannis de Soto, & aliorum Commissariorum Indiarum in ipsis confirmatis, quas notificari faciant in originali, vel copia authentica, Rev. admodum Patri Commissario Generali novæ Hispaniæ moderno, vel pro tempore, ut ipsis constet de hac nostra ordinatione, ipsamque ad literam, uti præceptum est, observent. Datum in hoc Conventu S. P. N. Francisci Matriten. die 28. Martii 1731.

Fr. Dominicus Lossada, Commissarius Generalis Indiarum.

De

De Mandato Suæ Reverendissimæ Paternitatis, Fr. Sebastianus de Enzinas Secretarius Generalis Indiarum.

Loco ✠ Sigilli.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Vincentius, præmissa quò firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsum Vincentium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, præinserta Decreta, expeditasque desuper patentes literas prædictas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, qui in præmissis quomodolibet intervenerunt, supplemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. *Iisdem Decretis robur auctoritatis Apostolicæ adjicitur.*

§. 5. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. *Clausulæ.*

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Martii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

LXXXVIII. Præscribitur modus imposterum servandus in deputatione Officialium Curiæ Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, ac Reformatorum, Excalceatorum, & Recollectorum Franciæ, in locum Officialium hujusmodi, cedentium vel decedentium durante tempore suorum Officiorum.

Dat. die 10. Aprilis 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Facti series. §. 1. CUm, sicut pro parte dilecti filii Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, inter alias ordinationes communi totius Ordinis prædicti consensu editas in novissimo Capitulo Generali, Mediolani habito, decretum fuerit, supplicandum Sedi Apostolicæ pro reductione in antiquum statum deputationis Officialium Curiæ dicti Ordinis in locum eorum, qui durante tempore ejusmodi officiorum illis cesserint, vel ab humanis decesserint; idem Minister Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur; Nos ipsum Ministrum Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, audito prius per Nos super præmissis voto Congregationis Generalis Ordinis prædicti, modum infrascriptum in deputatione dictorum Officialium Curiæ cedentium vel decedentium, deinceps post proxime futurum Capitulum Generale ejusdem Ordinis servari auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus & mandamus, nempe, Quod, secuta electione Officialium Curiæ prædictæ, pro tempore existens Minister Generalis dicti Ordinis Fratribus Definitorii Generalis sex saltem Religiosos, debitis qualitatibus præditos, illius nationis, ex qua fuerit Officialis electus, proponere debeat, & ex iis tres ab ipso Definitorio seligantur, e quibus in eventum vacationis ejus Officii idem Minister Generalis unum ad sui libitum deputare teneatur; & si contigerit, alterum ex tribus Religiosis sic a Definitorio delectis decedere, aut inhabilem fore, facultas Ministri Generalis deputandi dictum Officialem ad duos reliquos; quatenus verò duo mortui, aut inhabiles fuerint, ad unicum superstitem limitata sit, & esse intelligatur; sin autem omnes tres obierint aut inhabiles reperiantur, tunc deputetur Religiosus dignior illius nationis, de qua erat Officialis electus in Capitulo Generali, demandato, in casu absentiæ Religiosi ità deputati, exercitio officii Secretario Officialis cedentis vel decedentis; quodque delectus trium Religiosorum prædictorum pro Fratribus de Observantia Reformatis, Excalceatis, & Recollectis, Franciæ nuncupatis dicti Ordinis, ab eorum respective Definitorio Generali perficiatur. *Quomodo providendum.*

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. *Clausulæ.*

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alià roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-

rem sub Annulo Piscatoris die 10. Aprilis 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Cardinalis Oliverius.

LXXXIX. Ordini Fratrum Prædicatorum confirmatur facultas celebrandi Processiones Sanctissimi Corporis Christi, & Rosarii Beatæ Mariæ Virginis cum confirmatione Brevis Clementis VIII. & Benedicti XIII. quod declaratur.

Constitutiones hic laudatas lege suo loco.

Dat. die eadem.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ edendæ hujusce declarationis.

§. 1. CUm, sicut accepimus, etsi ex ipso tenore Constitutionis nostræ, tertio Kalendas Aprilis Anno Incarnationis Dominicæ 1732., quæ incipit *Romanus Pontifex &c.* promulgatæ, perspicue luculenterque appareat, per moderationem a Nobis inibi adhibitam nonnisi ad terminos juris redactam fuisse inter alia Constitutionem fel. rec. Benedicti PP. XIII. Prædecessoris Nostri, cujus initium est *Pretiosus &c.* Anno ejusdem Incarnationis Dominicæ 1727. Septimo Kalendas Junii emanatam, ejusque declarationes, ac privilegia illa, gratias, favores, indulta, exemptiones, facultates, & declarationes, quæ ibidem Ordini Fratrum Prædicatorum de novo concessa fuerunt; nihilominus aliqui Constitutionem nostram sinistre, ac secus, quam par est, interpretantes, plerasque lites & controversias Fratribus prædictis moverint in diversis locis ac tribunalibus, per quas privilegia & prærogativas, quibus iidem Fratres, priusquam ipsa Constitutio Benedicti Prædecessoris emanaret, ex aliis legitimis titulis & concessionibus Apostolicis potiebantur, aggredi & oppugnare adnituntur: dictusque Ordo præcipue vexetur occasione celebrationis duarum Processionum, publicarumque supplicationum, Sanctissimi nempe Eucharistiæ Sacramenti, ac Rosarii Beatæ Mariæ Virginis, tametsi illam Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti die Dominica infra octavam Corporis Christi a re. mem. Pio V. & Clemente VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris juxta ejusdem Clementis Prædecessoris die 8. Martii 1597. alteram vero Rosarii Beatæ Mariæ Virginis Dominica prima Octobris ab ipso Benedicto Prædecessore per suas die 10. Aprilis 1725. in simili forma Brevis respective expeditas literas; necnon declarationem die 18. Julii 1726. desuper editam, quotannis peragendi facultas eidem Ordini diserte indulta fuerit; adeoque ante memoratam Benedicti Prædecessoris Constitutionem, in qua ejusque declarationibus Ordini prædicto nihil amplius circa duas Processiones præfatas tribuitur, quam quod jam antea per eosdem Pium, Clementem, & Benedictum Prædecessores attributum fuerat; Et quia mens & intentio nostra non est, nec unquam fuit, gratiis, indultis, exemptionibus, & privilegiis, dicto Ordini Fratrum Prædicatorum ante enarratam Benedicti Prædecessoris Constitutionem concessis, præsertim respectu duarum Processionum hujusmodi, aliquod vel minimum generare præjudicium; Hinc est, quod Nos lites & controversias præfatas e medio tollere, earumque occasionem, & quodvis aliud in præmissis impedimentum submovere cupientes: necnon Ordinem & Fratres prædictos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, ipsorumque Fratrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supradictas Clementis, & Benedicti Prædecessorum literas, editamque ab eodem Benedicto Prædecessore declarationem quoad duas Processiones, publicasve supplicationes præfatas cum omnibus & singulis in eisdem literis & declaratione dispositis & contentis, auctoritate Apostolica harum serie approbamus, confirmamus, & innovamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac illa deinceps exacte observari, atque executioni demandari, eadem auctoritate tenore præsentium præcipimus & mandamus.

Præfatæ concessiones confirmantur.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes, præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac Ordini & Fratribus prædictis, aliisque, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quæ in Clementis, & Benedicti Prædecessorum literis & declaratione præfatis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 10. Aprilis 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XC. Confirmatur Decretum Capituli Generalis anno 1667. celebrati ab Ordine Fratrum Sancti Francisci Capuccinorum circa residentiam Definitorum Generalium in Urbe.

Dat. die 5. Maji 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis officii, quod authore Domino gerimus, solicitudo Nos admonet, ut Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in arctioris Religionis portum confugerunt, salubri regimini, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere jugiter studeamus.

§. 1. Dudum

In dicto Capitulo Generali fancitum, ut Deffinitores Gen. Romæ refiderent.

§. 1. Dudum fiquidem occafione Capituli Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francifci, Cappuccinorum nuncupatorum, anno 1667. in Alma Urbe noftra celebrati, inter alia plurima decreta pro felici dicti Ordinis gubernio cum confenfu & approbatione omnium Vocalium in eo congregatorum facta & ftabilita, expreffe ftatutum ac ordinatum fuit, quod Definitores Generales ejufdem Ordinis in Urbe præfata refiderent, quibus pro urgentibus & gravioribus negotiis Religionis, communis foret commiffio generalis facta Procuratori Generali per Miniftrum Generalem, ita ut procederent infimul & conjunctim ufque ad Capitulum Generale Ordinis hujufmodi; ac poftmodum omnia & fingula decreta præfata per relationem bon. mem. Hieronymi, dum viveret, Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalis Farnefii nuncupati, dicti Ordinis apud Sedem Apoftolicam Protectoris, a fel. rec. Clemente PP. IX. Prædeceffore Noftro approbata & confirmata fuerunt, prout in ipfius Clementis Prædecefforis literis, defuper in fimili forma Brevis die 9. Septembris ejufdem anni 1667. expeditis, quarum tenorem præfentibus pro plene & fufficienter expreffo & ad verbum inferto haberi volumus, uberius continetur.

Quod a Clemen. XI. confirmatum.

Sed cum parum ufque adhuc fuerit obfervatum.

§. 2. Cum autem, ficut Venerabilis Frater nofter Francifcus Epifcopus Oftien. & Veliternen. Sanctæ Romanæ Ecclefiæ prædictæ Cardinalis Barberinus etiam nuncupatus, Ordinis præfati apud Nos & eamdem Sedem fimiliter Protector, Nobis nuper expofuit, enarrata ordinatio feu difpofitio circa Definitores Generales nufquam, vel parum huc ufque obfervata fuerit, & quod ipfi Definitores affueti vivendi rationi, ac moribus in fuis provinciis vigentibus, & ad illos Urbis præfatæ ægre fe fe accommodantes, procurabant, facileque obtinebant a Romanis Pontificibus Prædecefforibus Noftris licentiam revertendi in' proprias Provincias; unde factum eft, ut omnis difcuffio ac definitio negotiorum majoris etiam momenti dicti Ordinis fere femper fita effet in arbitrio folius Miniftri Generalis pro tempore exiftentis, vel Procuratoris Generalis, qui abfente eodem Miniftro Generali deputatur juxta confuetudinem ejufdem Ordinis in Commiffarium Generalem, pro Ultramontanis, fi Minifter Generalis in Italia, Italicis autem Provinciis, fi ultra Montes extiterit; experientia vero compertum fuerit perniciofum, ac rationi minime confentaneum effe, quod Superiores five Prælati majores dicti Ordinis deftituantur ope & auxilio, quæ accipere poffent a Diffinitoribus Generalibus præfatis, a quibus, utpote gnaris rerum ac morum fuæ nationis, multum juvari poffent ad negotia certius maturiufque definienda: minufque deceat, officium dictorum Definitorum Generalium prope otiofum & inutile jacere contra mentem Conftitutionum, & antiquam Ordinis prædicti obfervantiam; ac proinde dilecti filii modernus Minifter, & duo Definitores Generales, in Urbe præfata de præfenti exiftentes, una cum aliquot aliis præftantibus, ac ætate provectioribus Religiofis ejufdem Ordinis, coram ipfo Francifco Epifcopo Cardinali congregati, unanimiter cenfuerint, aliquod huic rei remedium, antequam in Capitulo Generali dicti Ordinis propediem celebrando electiones fiant, adhibendum fore. Quare memoratus Francifcus Epifcopus Cardinalis Nobis humiliter fupplicavit, quatenus in præmiffis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apoftolica dignaremur. Nos igitur ejufdem Francifci Epifcopi Cardinalis votis, quantum cum Domino poffumus, favorabiliter annuere volentes, hujufmodi fupplicationibus inclinati, fupradictam ordinationem feu difpofitionem in Capitulo Generali anni 1667. quoad Definitores Generales editam, ut præfertur, & prout illam concernunt Clementis Prædecefforis literas præfatas, auctoritate Apoftolica tenore præfentium confirmamus, pariter & approbamus; &, quatenus opus fit, innovamus, illifque perpetuæ ac inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur & efficaciam adjungimus. Præterea volumus atque ftatuimus, quod ipfa Commiffio Generalis, procurationi Generali impertiri folita, impofterum ab eo in urgentibus & gravioribus negotiis Religionis una cum dictis Definitoribus Generalibus fimul & collegialiter unitis exerceatur: quodque hoc Definitorium, cui communis erit Commiffio Generalis, bis faltem qualibet hebdomada congregari debeat cum eodem Procuratore Generali, qui illius congreffibus præfideat, pro definiendis hujufmodi negotiis urgentibus & gravioribus pro tempore occurrentibus, quæ tam a Procuratore Generali, quam ab unoquoque ex Definitoribus Generalibus præfatis proponi poffint, & in cafu cujufvis inter eos difcrepantiæ procedatur per fecreta fuffragia, quemadmodum in Definitorio Generali fervatur; Si quis autem ex Definitoribus Generalibus prædictis in Urbe refidere nolit, aut propter aliquod legitimum impedimentum non poffit, privatus remaneat omnibus privilegiis & prærogativis, quibus uti Definitor Generalis hujufmodi potiebatur: & tunc per ipfum Diffinitorium Generale cum confenfu Miniftri Generalis alius Diffinitor Generalis, ex eadem tamen natione, eligatur, & in illius locum cum iifdem privilegiis & prærogativis fubftituatur ac fubrogetur, ut Definitorium femper integrum fit, & completum. Infuper ut dicti Diffinitores Generales eo magis invitentur & alliciantur ad refidendum in Urbe præfata, quò operam fuam obfequiis propriæ Religionis, ejufque negotiis tractandis ac decidendis impenfius addictam, & continuo navandam fore cognoverint: Nos inhærentes ejufdem Ordinis Conftitutionibus, quibus præfcribitur, recurfum & appellationem interponendos effe gradatim a Guardianis ad Miniftros Provinciales, & ab his ad ipfum Miniftrum Generalem ejufque Definitorium, antequam caufæ & lites ad alia Tribunalia extra dictum Ordinem deferantur, omnibus & fingulis Romanæ Curiæ Tribunalibus, Judicibus, Officialibus, & Miniftris, ac quibufvis etiam Venerabilium Fratrum noftrorum ejufdem Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalium Congregationibus, ne iftiufmodi caufas & lites recipiant & recognofcant, nifi juxta modum fuperius expreffum in dicto Definitorio Generali prius agitatæ & definitæ fuerint, fub pœna nullitatis actorum, & quoad Religiofos recurrentes feu appellantes, qui præmiffis contravenerint, fub gravibus noftro & Romani Pontificis pro tempore exiftentis arbitrio infligendis pœnis, auctoritate præfata harum ferie prohibemus.

Ac grave hinc univerfo Ordini profectum fuerit præjudicium.

Innovatur, ac obfervari præcipitur: adjectis etiam nonnullis aliis ftatutis commune Ordinis bonum refpicientibus.

§. 3. Decernentes, ipfas præfentes literas femper firmas, validas, & efficaces exiftere & fore, fuofque plenarios & integros effectus fortiri: & ab illis, ad quos fpectat & pro tempore quandocumque fpectabit, inconcuffe obfervari, iifque refpective pleniffime fuffragari; ficque in præmiffis per quofcumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Caufarum Palatii Apoftolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, fi fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate fcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Claufulæ pro firmitate harum Literarum.

§. 4. Non obftantibus Conftitutionibus & Ordinationibus Apoftolicis, ac Ordinis præfati, aliifve quibufvis, etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate

Cum contrariorum derogatione.

alia

alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Adjectaque Transumptis fide. §. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCI.

Confirmatur Chirographum Benedicti XIII. super augmento assignationis annuæ Votantibus Signaturæ Justitiæ factæ.

Dat. die 11. Maji 1733. Pont An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Singularis dilectorum filiorum Collegii utriusque Signaturæ Nostræ Referendariorum in Nos & Apostolicam Sedem fides & devotio, necnon assidui gravesque labores, quos sustinent, promerentur, ut eá, quæ ad illorum favorem ex dictæ Sedis munificentia processerunt, quò inviolabili juxta mentem & intentionem Nostras roboris firmitate perennent, & nemini desuper quovis prætextu & ex quacumque causa dubitandi occasio locusque relinquatur, Apostolici muniminis præsidio constabiliamus.

Assign. Votantibus aliàs ab Innoc. XII facta per Bened. PP. XIII. 2600. Ducatis aucta. §. 1. Aliàs siquidem fe. re. Benedictus PP. XIII. Prædecessor Noster annuam duorum millium sexcentorum scutorum monetæ assignationem super reditibus & proventibus Dohanæ Cameræ Nostræ Apostolicæ, tunc suæ, præter scuta mille ducenta similia a re. me. Innocentio PP. XII. Prædecessore pariter Nostro eidem Collegio assignata, nempe quingenta scuta paria tunc & pro tempore existenti Decano, necnon scuta trecenta ejusdem monetæ cuilibet ex Votantibus Collegii hujusmodi, singulis annis anticipate persolvenda, cum jure accrescendi in casu deficientiæ alicujus ex prædictis Votantibus, adauxit, & aliàs, prout continetur in Chirographo ab eodem Benedicto Prædecessore die 24. Septembris 1725. emanato, & ipsius manu subscripto, ac Ven. Fratri Annibali Episcopo Sabinen. S. R. E. Card. Albano, Sancti Clementis nuncupato, ejusdem S. R. E. Camerario, directo, necnon in executionem Edicti jussu nostro publicati in dicta Camera registrato, tenoris, qui sequitur.

Reverendissimo Cardinale S. Clemente Camerlengo.

Tenor Chirographi ab eodem Pontifice dati. Avendo Noi piena notizia delle gravi e continue fatighe, che sostiene il Collegio de' Votanti della Segnatura di Giustizia in tutto il corpo dell'anno, e particolarmente nell' estive Congregazioni solite tenersi nel nostro Palazzo Apostolico: e volendo per maggiore rimunerazione delle medesime accrescergli l'annuo assegnamento di scudi mille duecento moneta fattogli dalla sa. me. d'Innocenzo XII. Nostro Predecessore con suo Chirografo in data de' 30. Settembre 1693. ad altri scudi due mila e seicento, di modo che compresivi i detti scudi 1200. siano in tutto scudi tre mila ottocento moneta, non solo per dargli questo contrasegno del nostro Paterno gradimento, che per animarli vie più a proseguire con diligenza ed attenzione l'esercizio laborioso della lor carica ed amministrazione della Giustizia. Quindiè, che di Nostro moto proprio, certa scienza, e pienezza della nostra potestà Apostolica, avendo nel presente nostro Chirografo per espresso il detto assegnamento di scudi mille duecento moneta l'anno, fatto dal predetto Innocenzo XII. ed ogn'altra cosa necessaria ad esprimersi, ordiniamo a voi, che in nostro nome, e della nostra Camera delle rendite e proventi delle Dogane di Roma, accresciate, siccome Noi accresciamo, al Collegio de' dodeci Votanti della Segnatura di Giustizia di detto annuo assegnamento, oltre li suddetti scudi 1200. altri scudi due mila e seicento, che in tutto costituiscono la somma di scudi tre mila ottocento, da ripartirsi, cioè, scudi cinque cento annui al Decano, e scudi trecento annui agli altri undici Votanti anticipatamente, con ordine di detto Decano, nel principio di ciaschedun mese: di modo tale, che il Decano pro tempore abbia scudi duecento di più degli altri, ed il rimanente si divida egualmente ed anticipatamente tra loro nel principio di ciaschedun mese, compresovi ancora il Decano, col jus accrescendi proporzionabilmente in caso di vacanza di qualche luogo in detto Collegio, incominciando dal primo del corrente mese; e per l'effetto suddetto spedirete mandati, e darete tutti gli ordini, che stimarete necessarj & opportuni, acciò con li denari e proventi delle suddette Dogane si paghi il predetto annuo assegnamento così accresciuto alli detti dodeci Votanti, loro Decano, vice-Decano, Camerlengo, o altro loro Procuratore, essendo tale la mente e volontà nostra espressa, volendo e decretando, che il presente nostro Chirografo, benche non ammesso nè registrato in Camera, abbia il suo pieno effetto, esecuzione, e vigore colla semplice nostra sottoscrizione, non ostante la Bolla di Pio IV. *de Registrandis*, e qualsivoglia altra Bolla, Costituzione, o Ordinazione Apostolica, emanata a favore della nostra Camera, suoi Ministri, ed Officiali, e qualsivoglia altro uso, stile, statuto, riforma, consuetudine, Decreto, anche Concistoriale, ed ogni altra cosa, che facesse, o potesse fare in contrario, alle quali tutte e singole per questa volta solamente, ed all'effetto suddetto pienamente ed amplamente deroghiamo.

Dato nel Nostro Palazzo Apostolico di Monte Cavallo questo dì 24. Settembre 1725.

BENEDICTUS PP. XIII.

§. 2. Nunc autem Nos firmiori præmissorum omnium & singulorum robori & efficaciæ, quantum cum Domino possumus, providere, dictosque Votantes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Chirographum præinsertum, omniaque & singula in Confirmatur.

eo

eo contenta, tenore præsentium confirmamus & approbamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris quam facti, & solemnitatum quarumcumque, tam ex Juris communis, & Constitutione Apostolica præscripto, quam aliàs quomodolibet in similibus etiam de necessitate observandarum, & alios quoslibet, etiam formales & substantiales defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliqui principaliter vel accessorie, aut aliàs quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possent, plenissime supplemus & sanamus, ac penitus & omnino tollimus & abolemus.

Clausulæ. §. 3. Decernentes, easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati & auditi, neque causæ, propter quas præsentes emanarint, adductæ, specificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque causa, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis & enormissimæ & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis formali & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos juris reduci, seu in controversiam vocari, aut adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris & facti vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare posse; sed ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac prædictæ S. R. E. Camerarium, necnon Cameræ Nostræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, Thesaurarium Generalem, cæterosque Officiales & Ministros nunc & pro tempore existentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus & singulis, quæ in Chirographo præinserto idem Benedictus Prædecessor Noster voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XLII. Facultas nunc & pro tempore existenti Generali Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula, Minimorum nuncupatorum, erigendi & aggregandi Confraternitates sub denominatione & Instituto S. Francisci de Paula, illisque communicandi Indulgentias.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat die 12. Maji 1733 Pont. An. III.

Exordium. Omnipotentis Dei Salvatoris Nostri, qui ex pietatis suæ superabundantia fidelium mentibus cœlestis inspirationis gratiam, & devotionis ardorem ad divinæ Majestatis obsequia, & piorum operum exercitia salubriter peragenda continuo infundit, exemplo adducti, in eam Pastoralis officii curam cogitationemque sedulo incumbimus, per quam ipsorum fidelium fructuosis hujusmodi operibus & exercitiis vacantium religio & devotio continuum suscipiat incrementum.

§. 1. Cùm itaque nuper ad preces dilecti filii moderni Correctoris Generalis Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula, Minimorum nuncupatorum, in Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Indulgentiis & Sacris Reliquiis præpositorum, die 20. mensis Januarii habita, proposito dubio, an facultas erigendi & aggregandi Confraternitates sub Instituto ejusdem Sancti Francisci de Paula eidem Correctori Generali esset concedenda, rescriptum fuerit: Nobis supplicandum esse. Hinc est, quod Nos, qui dictum Ordinem in visceribus gerimus charitatis, piis ipsius moderni Correctoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere, eumque specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, tam prædicto quam pro tempore existenti Correctori Generali Ordinis Fratrum S. Francisci de Paula, ut ejusmodi utriusque sexus Confraternitates ejusdem denominationis & instituti, accedente consensu Ordinariorum, erigere: easque jam erectas Archiconfraternitati in Alma Urbe nostra institutæ aggregare; omnesque & singulas Indulgentias & gratias, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessas, illis communicare libere & licite valeat, servata tamen Constitutionis fe. re. Clementis PP. VIII. Prædecessoris pariter nostri, super erectione & aggregatione hujusmodi Confraternitatum editæ, forma & dispositione, facultatem auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & impertimur: ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Concessio, de qua in Rubrica.

Clausulæ. §. 2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Nostræ & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptis danda. §. 4. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCIII. Missionariis & Concionatoribus Ordinis Minorum Sancti Francisci, Capuccinorum nuncupat. indulgetur, ut Missionum & Concionum tempore Sacerdotibus tum Sæcularibus tum Regularibus peccata possint confiteri in locis, in quibus Ordinis Confessarii minime reperiuntur.

Dat. die 16. Maji 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujusce concessionis. §. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Cherubini de Noves, Frater expresse professus, & Assistens Generalis Galliæ Ordinis Minorum Sancti Francisci, Capuccinorum nuncupatorum, quod ipse Fratribus Missionariis, Gallis, Sabaudis, Lotharingis, Scotis, Hibernis, & Anglis, sub Assistentia Generali hujusmodi comprehensis, qui in longinquis regionibus vineæ Domini allaborant, necnon Sacris Concionatoribus dicti Ordinis, qui verbum Dei populo tempore præsertim Adventus, Quadragesimæ, & intra octavas Festorum dierum annunciant in locis, ubi Religiosi Confessarii ejusdem Ordinis minime reperiuntur, peccata sua aliis Confessariis, legitime cæteroquin approbatis, confitendi potestatem fieri summopere desiderat; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Cherubini votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequen. harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus Missionariis ac Concionatoribus prædictis, ab eorum Superioribus nunc & pro tempore deputatis, ut quibusvis Sacerdotibus tum Sæcularibus tum aliorum Ordinum Regularibus, ab Ordinariis locorum, ac aliàs legitime ad audiendas confessiones ejusmodi approbatis, in

Concessio. iis locis dumtaxat in quibus Confessarii Ordinis prædicti minime reperiuntur, sicut præmittitur, peccata sua confiteri libere & licite possint & valeant, quamcumque necessariam & opportunam facultatem ad decennium proximum tantum duraturam auctoritate Apostolica tenore præsentium tribuimus & impertimur.

Obstantium derogatio. §. 2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis, quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCIV. Confirmatur Divisio Provinciæ Baren. Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, in duas, atque Erectio novæ Provinciæ Licien.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 28. Maji 1733. Pont. An. III.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Superioribus Regularibus pro felici prosperoque Religiosorum Virorum regimine ac tranquillitate per novarum Provinciarum Institutionem provide facta & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Baren. Provinciæ amplitudo. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Maria ab Ebora Commissarius Generalis pro Cismontana Familia Ordinis Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupat., quod cum Provincia Baren., quæ Sancti Nicolai appellatur, ejusdem Ordinis, adeo ampla foret, ut ambitu ad quingenta, longitudine vero ad sexaginta circiter millia passuum pateret, & in duas Regiones Baren. scilicet 28. Conventus complectentem, ac Licien. respective nuncupatas duodecim Conventibus, ducentisque & ultra Fratribus constantem divideretur: Ipse Josephus Maria variis incommodis, quæ ex amplitudine Provinciæ, ac diversitate regionum hujusmodi oriebantur, decurrendi, perpetuamque pacem inter Fratres utriusque regionis præfatæ fovendi studio, re prius cum Visitatore Provinciæ, necnon Diffinitoribus Generalibus Ordinis prædictorum communicata, vigore specialis facultatis sibi ad id a Nobis attributæ supradictam Provinciam Baren. in duas divisit, atque ex memoratis duodecim Conventibus Regionis Licien. novam dicti Ordinis Provinciam Licien. nuncupandam cum omnibus privilegiis, præeminentiis, & honoribus, quibus cæteræ Provinciæ ipsius Ordinis fruuntur, erexit: reservatis Provinciæ Baren. tum antiqua denominatione, tum prærogativis, quibus eatenus gavisa fuerat, & aliàs, prout uberius continetur in ejusdem Josephi Mariæ patentibus literis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Provinciarum divisio a Commissario Gener. facta.

Forma Literarum dicti Commissarii. §. 2. Cum Sanctissimus Dominus Noster Dominus CLEMENS divina Providentia Papa XII. pro sua in Ordinem nostrum benevolentia, & in nos propensione voluntatis, munus Apostolici Commissarii in hac Familia Cismontana Nobis mandaverit, adeoque inter cætera idem arbitrium ac potestatem contulerit, quæ penes Capitula & Congregationes Generales ipsius

Ordinis

Ordinis summa est: nos hujusmodi potestate muniti, & in commune Familiæ bonum excubantes animo, ut Provinciarum, quæ nobis parent, quietem, otium, tranquillitatem ab omni molestia incolumem tueamur, omni ope contendimus. Cumque ad eam rem duo potissimum conferant, quorum alterum in usu Justitiæ distributivæ consistit, alterum in eo, ut qui Provinciis præfecti sunt, eas prompte ac celeriter obire, Cœnobia singula invisere, fratrum mores ac disciplinam cognoscere & confirmare possint. Nos propterea, quibus hæc curæ cordique sunt, ea ne in desuetudinem sensim abeant, cavere debemus. Sane Barensem nostram Provinciam Fratrum Minorum de Observantia, quæ Sancti Nicolai appellatur, ejusmodi incommodis laborare compertum est, ut in eadem longo temporis intervallo neque Justitia, quæ desiderabatur, distributiva servata sit, neque Ministri Provinciales eam commode obire potuerint, nec verò in præsentia possint. Ipsa siquidem cum latissime pateat, & tam ample per tractus terræ protrahatur, ut quingenta passuum millia circuitu, centum & sexaginta longitudine contineat; & insuper in Regiones duas divisa sit, altera, quæ Barensis vocatur, habetque Cœnobia viginti & octo: Liciensis altera, quæ Cœnobiis constat omnino duodecim, & Fratribus ultra ducentum; proinde fit, ut Barensium & Liciensium nulla propemodum sit communio atque societas: Minister etenim Provincialis, ubi ex Barensibus assumitur, itineris longitudine prohibetur, hyeme præsertim, quominus, ubi necessitas postulet, ad Liciensium Cœnobia Fratresque visendos se conferat, id quod maximo detrimento Provinciæ præfatæ consuevit esse; Cui malo utcumque occurrere Provincia ipsa cum vellet, jampridem supra hominum memoriam instituit, ut Ministri Provincialis auctoritate Commissarius delegaretur, qui Cœnobia Licentium gubernaret, si ex Barensibus Minister esset: vel Barensem Regionem procuraret, ubi Licienses haberent Ministrum; sed hac ratione cum non satis utique provisum sit, sæpe enim Fratrum dissidia hujus rei causa, magnique motus exciterunt, negantium videlicet parere se velle Præfectis duobus, quorum alter Ministri, alter Commissarii appellatione rem communem administraret; nos propterea hujusmodi incommodis occurrere, perpetuamque pacem inter nationem utramque fovere volentes, communicato etiam consilio cum ejusdem Provinciæ Visitatore & Patribus nostri Diffinitorii Generalis, secuti etiam exemplum Capituli Generalis Mediolanensis, quod iisdem de causis Lituaniæ Provinciam novissime instituit atque fundavit, in hanc sententiam adducti sumus, quam Sanctissimus Dominus Noster Clemens XII. dignatus est comprobare, ut Liciensis Regionis ac Territorii Cœnobia duodecim in novam Provinciam erigeremus, ut re ipsa per hasce literas Apostolicæ auctoritatis munere utentes erigimus & constituimus cum omnibus privilegiis, prærogativis, & honoribus, quibus aliæ Provinciæ Ordinis nostri de jure vel consuetudine gaudere solent: reservato antiquæ Provinciæ Sancti Nicolai præcedentiæ honore aliisque prærogativis, quibus ad hæc usque tempora ornata est; Mandantes Provinciali Ministro hujus novæ Provinciæ, quam Liciensem appellari volumus, ut in sigilli majoris usum effigiem S. Patris Antonii Patavini, minoris vero Patris Orontii Liciensium Episcopi atque Patroni Imaginem adhibeat. Præcipimus etiam omnibus & singulis Fratribus tam Liciensis quam Barensis Provinciarum in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, ut istiusmodi divisionem, novæque Provinciæ fundationem approbent, ratamque habeant; obnunciantes præterea, nos tanquam in rebellem ac pertinacem pœnarum severitate animadversuros, si quis nostræ huic voluntati atque sanctioni quovis modo intercesserit.

Datum Romæ ex Ara-Cœlidie 28. Februarii 1733.

Loco ✠ Sigilli.

Fr. Josephus Maria ab Ebora Commissarius Generalis Ordinarius & Apostolicus.

De Mandato P. S. Reverendissimæ Fr. Vincentius Antonius de Capla Secretarius Generalis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Josephus Maria, præmissa, quò firmius subsistant ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos eumdem Josephum Mariam specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, divisionem Provinciæ Baren. in duas, atque erectionem novæ Provinciæ Licien. ab eodem Josepho Maria factas, sicut præmittitur, expeditasque desuper patentes ejus literas præinsertas cum omnibus in eis contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque perpetuæ ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; necnon omnes & singulos juris & facti defectus, si qui in præmissis quomodolibet intervenerunt, supplemus. Confirmatur dictaDivisio.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas, semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Clausulæ.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Provinciæ, & Conventuum prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis.

§. 6. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCV.

Statutum circa Officia Generalia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, ut nulla impostetum necessaria sit temporis vacatio in ascensu ab inferiori ad superiorem Gradum; in decursu vero a superiori ad inferiorem, vel transitu ad æqualem, vacatio requi

ratur per tempus duorum Capitulorum Generalium, sive duodecim annorum.

Dat. die 29. Maji 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causa edendæ hujus Constitutionis.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod in ultimo Capitulo Generali ejusdem Ordinis, Mediolani celebrato, inter alia totius Ordinis præfati consensu decretum fuit, Sanctæ Sedi supplicandum fore pro moderatione vacationis, quæ juxta Constitutiones Apostolicas intercedere deberet a minoribus ad majora Officia generalia dicti Ordinis assequenda.

§. 2. Quare ipse Minister Generalis, hujusmodi Decreto inhærens, opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderat. Nos eumdem Ministrum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auditoque prius voto Congregationis Generalis Ordinis prædicti; quòd in posterum in Gradibus sive Officiis Generalibus ejusdem Ordinis nulla temporis vacatio requiratur, & attendi debeat in ascensu ab inferiori ad superiorem gradum: in descensu vero a superiori ad inferiorem, vel transitu ad æqualem gradum, duplex vacatio, idest per tempus duorum Capitulorum generalium, sive duodecim annorum intercedere debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & declaramus.

Quòd nulla requiratur vacatio in ascensu.

Requiratur vero in descensu.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime & inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Maji 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCVI.

Indulgentia Plenaria perpetua pro Visitantibus Ecclesias Monachorum & Monialium, tam hactenus erectas, quam imposterum quandocumque erigendas, Congregationis Sancti Benedicti, in Festo Sancti Silvestri Abbatis dictæ Congregationis Institutoris.

Dat. die 9. Junii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COelestium munerum thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ credidit divina dignatio, libenter erogamus, cum ad fovendam, excitandamque fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Indulgentia de qua in Rubrica.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Benedicti Biancini, Procuratoris Generalis Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Silvestrinorum nuncupatorum, nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Monasteriorum tam Monachorum quam Monialium ejusdem Congregationis tam hactenus erectorum, quam imposterum quandocumque erigendorum, & ubique locorum existentium, die Festo Sancti Silvestri Abbatis, dictæ Congregationis Institutoris, a primis vesperis usque ad occasum Solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus: Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides Transumptorum.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Junii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCVII.

Confirmatio Sententiæ Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia circa dubia quoad numerum Vocalium Diffinitorii Provinciæ Lugdunen. Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia: cum reintegratione ejusdem Diffinitorii ad numerum septem Vocalium, aliisque ordinationibus pro facienda subrogatione aliorum Religiosorum in eventu, quo deficiat aliquis ex septem Vocalibus hujusmodi.

Dat. die 22. Junii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Ministri Provincialis Lugdunen. petitio; cum rei expositione.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Vincentius Delphinas Minister Provincialis Provinciæ Lugdunen. Congregationis Gallicanæ Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci de Pœnitentia nuncupatorum, quod intra tempus

effluxum a postremo Capitulo Provinciali dictæ Provinciæ, mense Majo anni proxime elapsi celebrato, duplex ortum est dubium circa intelligentiam statutorum generalium ejusdem Ordinis respiciens præcipue numerum Vocalium, qui juxta statuta hujusmodi in Diffinitorio Provinciali Provinciæ præfatæ sunt cooptandi. Cum enim statuta præfata disponant Definitorium Provinciale componendum esse actuali Ministro Provinciali, Custodibus, Diffinitoribus, Provincialibus quatuor, ac ultimo Ministro Provinciali absoluto; quorum Vocalium numerus, ne unquam deficiat tam multiplex extra Capitula Provincialia subrogandi modus, per eadem statuta ac diversas literas Apostolicas desuper emanatas decretus est, ut eveniente etiam alicujus dictorum Vocalium obitu, nullatenus deesse possit in Provincia prædicta Religiosus capax istiusmodi subrogationis; His tamen non obstan. defuncto nupero Ex-ministro Provinciali ipsius Provinciæ, qui proculdubio jure, atque sub titulo ultimi absoluti Ministri Provincialis, voce activa in hodierno Diffinitorio potitus fuisset, nullus alius Ex-minister Provincialis subrogatus fuit, qui defuncti locum in eodem Diffinitorio teneret; ac insuper licet Custos, qui est Vocalis natus pro Capitulo Generali per statuta supradictæ Congregationis Gallicanæ clare permissus, videretur creari debere sub titulo ac juribus propriis Custodis, & per electionem diversam ab electione, & personis Diffinitorum, sicuti ordinationes præfatæ Congregationis Gallicanæ innuunt; attamen major pars dicti postremi Capituli Provincialis censuit, ipsum Custodem cum Diffinitoribus promiscue confundendum, & solo Deputati nomine ab iis distinguendum esse, contra usum a pluribus annis vigentem in altera Provincia Sancti Elzearii ejusdem Congregationis Gallicanæ, in qua Custos distinctim a quatuor Diffinitoribus deligitur; & quia Diffinitorium ipsius Provinciæ Lugdunen. duobus Vocalibus, nempe Ex-Ministro Provinciali, & Custode distincto a quatuor Diffinitoribus contra jus exinde privari credebatur, illudque tribus dumtaxat Diffinitoribus contra dispositionem dictorum statutorum constabat, si Custos quatuor Diffinitoribus adnumerandus erat, idem Vincentius horum dubiorum solvendorum causa ad dilectum filium Ministrum Generalem Ordinis Fratrum Minorum ipsius Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis occurrente occasione alicujus dubitationis recursum habuit, qui respondit ad primum, Quod moriente ultimo Ex-Ministro Provinciali subrogari debeat alter, qui antea fuerit immediate Minister itidem Provincialis, habeatque votum consultivum, decisivum, atque electivum in omnibus congressibus Diffinitorii: & si aliquis e quatuor Diffinitoribus decedat, subrogetur unus pariter ex-Ministrorum Provincialium, quatenus jam non habeat vocem in Diffinitorio; & si habeat, vel desint Patres hujusmodi, tunc subrogetur antiquior ex Diffinitoribus habitualibus; atque si eatenus nulla facta fuerit subrogatio, imposterum hoc modo facienda & observanda esset: Ad secundum vero, quod quamvis liberum sit eligere vel non eligere Custodem, conveniat tamen eum deinceps eligi distinctum a quatuor Diffinitoribus; isque juribus & privilegiis, cæteris Custodibus concedi solitis, frui debeat, votum habens in congressibus Provincialibus, & in Capitulo Generali, ut Vocalis admissibilis sit cum Ministro Provinciali, & non unus ex quatuor Diffinitoribus, qui locum Custodis tenere possit, quemadmodum deliberatum fuerat.

Ministri Generalis Sententia.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Vincentius plurimum cupiat, enarratam Ministri Generalis Sententiam, pro firmiori illius subsistentia & exactiori observantia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, & opportune in præmissis, ut infra, a Nobis provideri; Nos dictum Vincentium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui relationem dilecti etiam filii Procuratoris Generalis secundodicti Ordinis sibi super præmissis factam attenderunt, consilio, præfatam Ministri Generalis Sententiam super duplici Dubio hujusmodi auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis, ac interpretationis prædictorum statutorum vim & efficaciam injungimus; necnon Diffinitorium Provinciale ejusdem Provinciæ Lugdunen. ad septenarium numerum Vocalium, ei, sicut præmittitur, convenientem, harum serie restituimus & reintegramus. Præterea auctoritate & tenore præfatis volumus & statuimus, ut defuncto ultimo Ministro Provinciali in dicta Provincia Lugdunen. ex tunc & usque ad proximum futurum Capitulum Provinciale inclusive subrogatus censeatur sub titulo & juribus Ex-Ministri Provincialis is, qui immediate ante defunctum, ab Officio Provincialatus absolutus, & extra Diffinitorium Provinciale reperitur; quo vero ad Custodem præfatum, servata imposterum in electione eorum, qui ad Capitulum generale deputandi erunt, dicti Ministri Generalis sententia, deputatio facta a postremo Capitulo Provinciali vim habeat pro hac vice tantum in iis; quæ eidem sententiæ non adversantur; Ita quod sic deputatus, aut in ejus locum subrogatus, in sua deputatione vel subrogatione valide, sed cum titulo Custodis, & saltem juribus Definitorum usque ad proximum Capitulum Provinciale permaneat; utque numerus quatuor Diffinitorum, a Custode distinctorum, ex nunc usque ad dictum proximum Capitulum Provinciale inclusive compleatur, adjungatur pro hac vice quartus Diffinitor tribus aliis jam ab ipso postremo Capitulo Provinciali electis præter eumdem Custodem, sive Deputatum secundum leges subrogationis per literas Apostolicas in suo vigore persistentes in casu obitus Definitorum præscriptas, perinde acsi quartus Definitor ad Capitulum Generale deputatus decessisset.

Confirmatione Apostolica roboratur.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & ab illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia inconcusse observari, illisque respective plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Harum Literarum firmitas.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciæ Lugdunen. hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis,

Obstantium derogatio.

ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 22. Junii 1733. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

XCVIII.

Lis omnis inter Clericos Regulares Societatis Jeſu, & Pauperes Matris Dei, a Scholis Piis denominatos, de gravioribus ſcientiis Vilnæ ab utriſque publice tradendis oborta, ad Sedem Apoſtolicam avocatur, & extinguitur, ac alia hac de re a Sanctiſſimo Domino Noſtro edita Conſtitutio confirmatur.

Conſtitutionem hic laudatam, qua Pauperibus Matris Dei Scholarum Piarum facultas aſſeritur graviores tradendi ſcientias, legere eſt ſuperius num. XXXI. pag. 144.

Dat. die 30. Junii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Summi Pontificis eſt lites inter ordines religioſos dirimere.

Pontificalis officii noſtri eſſe debet, lites, & invidioſas contentiones inter quoſcumque ſupremæ curæ noſtræ ſubjectos, ac præſertim Ordines religioſos interdum obortas, dirimere, ut chariſmata meliora æmulantes, unà omnes in Vinea Domini laborare ſatagant, ac proximorum ſaluti, rectæque inſtitutioni laudabilem, & Dominica mercede dignam, operam dare non ceſſent.

Inter Clericos regulares Societatis Jeſu, & Pauperes Matris Dei a Scholis piis denominatos de tradendis publice ſcientiis contentio Vilnæ oborta.

§. 1. Quum itaque, ſicut accepimus, poſtquam Anno Domini MDCCXXIII. ſeu alio veriori tempore, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominatur, in Vilnenſem Civitatem canonice introducta fuiſſet, a dilectis quoque filiis Clericis Regularibus Societatis Jeſu, qui Univerſitatis ſtudii generalis ſeu publicæ Academiæ Vilnenſis curam gerunt, non licere ibi cuiquam extra eamdem Univerſitatem ſive Academiam eminentiores diſciplinas & ſcientias adoleſcentibus tradere, propterea que non poſſe jam dictos Clericos Regulares publicas ſcholas ibidem aperire, prætenſum fuerit; hujuſmodi prætenſionibus in Congregationem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cadinalium, negotiis & conſultationibus Epiſcoporum & Regularium præpoſitorum, e quorum numero Nos ipſi tunc eramus, ab utraque parte deductis, eadem Congregatio Cardinalium die vigeſima ſeptima menſis Martii Anni Domini MDCCXXVII. referente dilecto filio noſtro Nicolao Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Presbytero Cardinale, Spinula nuncupato, decreverit primodictis Clericis Regularibus licere aperire ſcholas juxta modum dumtaxat, ſcilicet inferiores, pro pueris pauperibus, gratis & ſine ullo ſtipendio imbuendis in primis elementis, grammatica, computo, & præcipue in bonis moribus, & fidei catholicæ rudimentis, ad formam literarum Apoſtolicarum fel. record. Pauli Papæ V. Prædeceſſoris Noſtri, quæ incipiunt: *An ea, interdicta quæſtuatione, & amplius cauſam non debere proponi* cenſuerit, & piæ memoriæ Benedictus Papa XIII. etiam Prædeceſſor Noſter decretum prædictum per ſuas literas Apoſtolicas ſub annulo Piſcatoris in forma Brevis die decima ſeptima menſis Martii inſequentis Anni MDCCXXVIII. expeditas, Apoſtolica auctoritate confirmaverit atque adprobaverit, prout in decreto ac literis ejuſdem Benedicti plenius & uberius continetur.

Particulari Card. Congreg. examinanda committitur.

§. 2. Deinde vero Nobis, divina favente Clementia, ad Beati Petri Sedem evectis, cum innotuiſſet, varias, interque ſe diſcrepantes ſententias ac voces percrebuiſſe de proprio officio, præcipuoque inſtituto primodictorum Clericorum Regularium, ſuper modo & ratione inſtituendi adoleſcentes, eorum curæ commiſſos, eoſdemque in ſcholas recipiendi, deque Statutis a piæ record. Gregorio Papa XV. etiam Prædeceſſore Noſtro, confirmatis & approbatis, ac de complurium aliorum Romanorum Pontificum tam ſub plumbo quam ſub Annulo Piſcatoris, in dicta forma Brevis, pro dictis Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, editis literis Apoſtolicis, & præcipue eorumdem Pauli, Gregorii, & Urbani VIII. Alexandri VII. Clementis IX. & Clementis X. etiam Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum; Nos quaſcumque controverſias & diſſenſiones, ex ſtatutorum & literarum Apoſtolicarum hujuſmodi vario ſenſu ortas, & tunc fortaſſe orituras, pro noſtri Apoſtolatus munere de medio tollere volentes, particulari Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, videlicet bonæ memoriæ Proſperi Mareſuſchii, eorumdem primodictorum Clericorum Regularium Matris Dei Protectoris, Leandri de Portia, ac Petri Aloyſii Carafæ, ad rem maturo conſilio examinandam, tunc per Nos Apoſtolica auctoritate prædicta inſtitutæ, & præviis facultatibus neceſſariis inſtructæ, commiſerimus & mandaverimus, ut de omnibus & ſingulis tam in forma Brevis, quam ſub plumbo, ut præfertur, expeditis, primodictoſque Clericos Regulares reſpicientibus, Apoſtolicis literis ac ſtatutis prædictis mature perpenſis, in ſubſequentia capita ſedulo inquirerent.

Puncta examini tradita.

Primo nimirum, An prædictis Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei in ſuis publicis ſcholis, præter ſcribendi, legendi & computandi regulas, atque etiam grammaticen, ſcientias majores tradere liceret.

Secundo, An ipſi ad eaſdem ſuas ſcholas pueros etiam Divites, Nobileſque admittere poſſent.

Tertio, An in ſuam curam & regimen juvenum Collegia, Seminaria, & Convictus habere itidem poſſent.

Quarto quæſitum eſt, An privilegium Apoſtolicum eis foret concedendum, ut regulares domos ſine aliorum Regularium conſenſu, condere poſſent, ubi tamen eis pro numero a Conſtitutionibus Apoſtolicis præfixo Religioſis alendis ſufficientes reditus citra mendicandi & quæſtuandi neceſſitatem aliàs ſuppeterent: quumque Congregatio particularis, prædicta die XIII. menſis Aprilis Anni Domini MDCCXXXI. habita, præmiſſis omnibus, quemadmodum præceperamus, diligenter inſpectis & ponderatis, nemine diſcrepante, in hanc reſolutionem uno ore devenerit, ſcilicet:

Reſponſiones.

Ad primum, Clericos Regulares Pauperes Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, teneri prima rudimenta Catholicæ Fidei, grammaticæ & computorum regulas tradere adoleſcentulis ad formam Conſtitutionum Ordinis ſui: licere etiam eiſdem Scientias Majores in ſuis publicis Scholis tradere, dummodo tamen apud eos Conſtitutiones Ordinis quoad ſcholas minores ſerventur.

Ad

Ad secundum, eosdem Clericos Regulares teneri admittere pueros pauperes; & licere eis admittere pueros Divites, & Nobiles.

Ad tertium, posse ad formam Capitulorum Generalium.

Ad quartum, pro gratia privilegii eis concedendi responsum fuit; ad formam scilicet Indulti fel. record. Prædecessoris Nostri Clementis Papæ IX. Fratribus Excalceatis Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, concessi die sexta Octobris Anni MDCLXVIII.

§. 3. Relataque Nobis insequenti die per Venerabilem Fratrem Archiepiscopum Nazianzenum, Auditorem nostrum, quem Nos eidem Congregationi particulari Secretarium assignaveramus, resolutione hujusmodi, quascumque contentiones, discordias, & lites, si quæ forsan quomodolibet ubivis locorum super hujusmodi statutorum & literarum Apostolicarum interpretatione & vero sensu contra primodictos Clericos Regulares exortæ, & coram quibusvis Judicibus introductæ, & indecisæ pendere repertæ fuissent, aut imposterum oriri unquam potuissent, ad Nos & Sedem Apostolicam avocantes, ac penitus supprimentes & extinguentes, ac super eis perpetuum silentium imponentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine nostris, resolutionem seu decretum superius expressum & enunciatum, ut deinceps semper & perpetuo vigeret, & ubique locorum a primodictis Clericis Regularibus, illorumque Præposito & Procuratore Generalibus, cæterisque Superioribus & personis quibuscumque observaretur, dicta Apostolica auctoritate perpetuo confirmaverimus & approbaverimus; & ne imposterum quisquam ubivis locorum & gentium contra præmissa novas controversias & dissensiones excitare, primodictisque Clericis Regularibus de his molestiam aliquam inferre auderet, quæ a dicta Congregatione particulari explicata & resoluta fuerant, & a Nobis adprobata, dictaque resolutione seu decreto continebantur, statutorum & literarum Apostolicarum tam sub plumbo quam in forma Brevis hujusmodi, esse verum, germanum, sincerum & indubium sensum; idque omne a quibuscumque etiam speciali nota dignis, & vigore Constitutionum Apostolicarum, nostrarumque & Cancellariæ Apostolicæ regularum, specialiter & individue exprimendis, etiam dictæ S. R. E. Cardinalibus, locorum Ordinariis, ac quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium & Militarium, necnon etiam Congregationum quarumcumque aliorum Clericorum Regularium, etiam Societatis Jesu, & cujusvis alterius regularis Instituti personis Regularibus omnino servandum esse: neque eisdem statutis & literis Apostolicis superius expressis ullam aliam interpretationem tribui posse, neque primodictis Clericis Regularibus ex suis statutis, literisque Apostolicis, iisdem concessis, præsertim dicti Pauli V. Prædecessoris, Scientias Majores profiteri unquam interdictum & vetitum fuisse; immo etiam in suis publicis Scholis easdem Scientias Majores adolescentibus cujuscumque ordinis & conditionis tradere & prælegere licuisse & licere, Apostolica auctoritate prædicta decrevimus & declaravimus, prout in nostris desuper sub datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXXI. Kal. Maji Pontificatus Nostri Anno Primo vulgatis, incipientibus: *Nobis, quibus*, literis, etiam plenius & uberius continetur.

Sententia a S.S. confirmata.

Ac edita Constitutio.

§. 4. Et licet primodicti Clerici Regulares, quibuscumque dissensionibus & controversiis per Nos, ut præfertur, de medio sublatis & suppressis, Scientias Majores adolescentibus cujusvis conditionis & ordinis ubique locorum publice & libere tradere posse sperarent; nihilo minus ob prætensum extraordinarium ab Universitate seu Academia Vilnensi prædicta recessum (ut asserebatur) plurium adolescentium, liberalibus disciplinis & scientiis operam navantium: illorumque ad Scholas Pias, per primodictos Clericos Regulares in prædicta Civitate Vilnensi apertas & exercitas, accessum, pro parte Clericorum Regularium Societatis Jesu dictæ Civitatis Vilnensis, prætendentium, dictas nostras literas eamdem Civitatem Vilnensem minime comprehendere; & decretum, per Benedictum Prædecessorem jam memoratum, ut præfertur, confirmatum & adprobatum, quasi per easdem nostras literas minime abrogatum, adhuc viribus subsistere, ac Universitati seu Academiæ prædictæ, privative quoad alios quoscumque, graviores scientias tradere competere, is & causa in partibus coram dilecto quoque filio & Sedis prædictæ Nuncio nostro, apud Illustrem Poloniæ Regem commorante inter dictos Clericos Regulares Societatis Jesu ex una, & primodictos Clericos Regulares ex altera partibus, super observatione memorati decreti introducta extitit: ac dictus Nuncius noster provide considerans, instantiam dictorum Clericorum Regularium Societatis Jesu adversus dictas nostras literas, motu, scientia & potestatis plenitudine prædictis, ut præfertur, expeditas, esse promotam; ideoque super ea animum nostrum requirere existimavit; Nosque super hac re mature procedere volentes, eamdem Congregationem particularem, videlicet Leandri & Petri Aloysii Cardinalium, & dilecti filii nostri Joannis Antonii dictæ S. R. E. Presbyteri Cardinalis Guadagni, primodictorum Clericorum Regularium Protectoris, in prædicti Prosperi Cardinalis defuncti locum suffecti, adsignato ei etiam dicto Nazianzeno Archiepiscopo in Secretarium, iterum instituimus; illique Clericorum Regularium Societatis Jesu Civitatis Vilnensis, & Universitatis seu Academiæ hujusmodi privilegia, ac primodictum decretum, literasque Benedicti Prædecessoris pro ejus confirmatione, ut præfertur, editas hujusmodi, necnon rationes per eosdem Clericos Regulares Societatis Jesu in scriptis allatas, examinandi præcipuam curam commisimus. Et dicta Congregatio particularis die IX. mensis Septembris anni proxime præteriti MDCCXXXII. auditis primodictis Clericis Regularibus, qui a Scholis Piis denominantur, ac mature rimata scriptura legali Universitatis seu Academiæ Vilnensis Clericorum Regularium Societatis Jesu, a prædicto Nuncio nostro transmissa, ac dilecto filio Procuratore Generali dictorum Clericorum Regularium Societatis Jesu requisito, consulendum esse Nobis, quod scriberetur per literas Secretariæ nostræ Status eidem Nuncio nostro, decretum prædictum dicto Anno MDCCXXVII. in causa Vilnensi aperitionis Domus & Scholarum Piarum emanatum, ac literas Apostolicas dicti Benedicti Prædecessoris super ejus confirmatione in forma Brevis, ut præfertur, expeditas, Non obstare primodictis Clericis Regularibus ad effectum aperiendi in Civitate Vilnensi Scholas Publicas, etiam Scientiarum Majorum, attenta Constitutione ac declaratione nostris prædictis sub die 1. Maji anno MDCCXXXI. emanatis, ad formam tamen ejusdem constitutionis: Neque constare de prætensa privativa Universitatis seu Academiæ Vilnensis quoad scientias Philosophicas & Theologicas, etiam morales, aliasque etiam inferiores, censuit: Factaque deinde per dictum Archiepiscopum eadem die IX. Septembris de hac ultima resolutione, seu decreto prædictæ Congregationis particularis, Nobis relatione, illi benigne annuimus, atque ultimodictam

Causa ad Nuncium Apostol. delata;

Hinc Romam translata.

Congreg. Particularis Decretum:

Quod a Sanctissimo D. N. fuit confirmatum:

Ac Nuncio Apostolico transmissum:

ctam resolutionem seu decretum pro ejus adimplemento, prædicto Nuncio nostro transmitti mandavimus: dictusque Nuncius noster ultimo dictæ resolutioni seu decreto sibi transmisso, ut par erat, inhærens, illud non solum voce palam fecit, sed etiam scriptis prolata formali sententia, cujus tenor est: *Christi nomine invocato, pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram definitivam sententiam, quam in his scriptis ferimus in causa & causis, quæ primo & in prima coram nobis, seu alia veriori versæ fuerunt & vertuntur, instantia, inter Rev. P. Sebastianum a Sancto Stanislao, Procuratorem Generalem Causarum Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum Provinciæ Poloniæ & Lithuaniæ, nomine, de quo in Actis, actorem ex una: & Rev. P. Paulum Stryleuski, Procuratorem Generalem Causarum Provinciæ Lithuaniæ Societatis Jesu, nomine pariter, de quo in Actis, reum conventum ex altera, partibus, de & super observatione & executione Constitutionis Sanctissimi Domini Nostri CLEMENTIS Papæ XII. sub datum Kalendis Maji 1731. editæ favore Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, rebusque aliis, in actis causæ & causarum hujusmodi, ad quæ &c. dicimus, declaramus, & definitive sententiamus, suprascriptam Constitutionem Sanctissimi Domini Nostri Papæ ad literam, & prout sonat, fore, & esse exequendam, & in omnibus & per omnia observandam, prout per præsentes exequi & observari volumus & mandamus; signanter declarantes in casu, licuisse Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei, a Scholis Piis denominatis, Domus Vilnensis Publicas Scholas aperire, ac etiam licere Scientias Majores in prædictis suis Scholis publicis tradere, & in easdem pueros Nobiles & Divites admittere; & pro præmissorum effectu mandatum de exequendo, & aliud quodcumque, desuper necessarium & opportunum, decernimus & relaxamus, ac exequi volumus & mandamus &c. Ita pronunciavi Ego C. Archiepiscopus Iconiensis, Nuncius Apostolicus, lata, lecta, & publicata &c. Stephanus Skarctyraski Vicecancellarius.*

Ab eo autem publicatum:

Insuper dicti Clerici Regulares Societatis Jesu præmissis minime acquiescentes, a Nuncio nostro ejusque sententia appellationem, quæ ab eodem Nuncio, prout juris erat, rejecta fuit, ad Nos, & Apostolicam Sedem interposuerunt.

Mox appellatum ad Sedem Apostolicam.

Summus Pontifex hujusmodi lites ad se avocatas prorsus extinguit.

§. 5. Nos igitur, qui quascumque contentiones & dissidia a religiosis Familiis amovere studemus, eorumdem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, præcipue circa illorum Pias Scholas, in Civitate Vilnensi existentes, tranquillitati & quieti, quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, eosque & eorum singulos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes & absolutos fore censentes, ac litis & causæ prædictarum inter utrosque Clericos Regulares, olim, ut præfertur, pendentium, status & merita, & decreti dictæ Congregationis prædictorum Condinalium, negotiis Episcoporum & Regularium præpositorum, ut præfertur, emanati, ac literarum Apostolicarum dicti Benedicti Prædecessoris pro illius confirmatione editarum, & unius ac alterius Congregationis particularis prædictæ resolutionum seu decretorum, ac nostrarum per Nos, ut præfertur, editarum, ac Pauli, Gregorii, Urbani, Alexandri, & utriusque Clementis Prædecessorum prædictorum, primodictos Clericos Regulares quomodolibet respicientium, literarum Apostolicarum, ac statutorum hujusmodi, & quorumcumque in Capitulis Generalibus primodictorum Clericorum Regularium conditorum decretorum, omnium & singulorum tenores, etiam veriores, ac datas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes: necnon litem & causam hujusmodi per dictos Clericos Regulares Societatis Jesu contra primodictos Clericos Regulares, in Civitate Vilnensi commorantes, ut præfertur, introductas, quatenus opus sit, ad Nos & Sedem prædictam avocantes, illasque, & appellationem per eosdem Clericos Regulares Societatis Jesu, ut præfertur, interpositam, penitus & omnino exstinguentes & supprimentes, ac super eis perpetuum silentium imponentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine decretum Congregationis eorumdem Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, ut præfertur, editum: & literas Apostolicas ejusdem Benedicti Prædecessoris super decreti hujusmodi confirmatione in forma Brevis confectas, itaut illa imposterum per dictos Clericos Regulares Societatis Jesu in quodcumque judicium, vel extra illud, nunquam deduci possint, dicta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò revocamus, rescindimus & abrogamus. Et ultimodictam resolutionem seu decretum per Congregationem particularem, ut præfertur, emanatum, & sententiam deinde per eumdem Nuncium nostrum favore primodictorum Clericorum Regularium latam, auctoritate nostra perpetuò confirmamus & approbamus; illisque perpetuæ & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tam juris, quam facti, & solemnitatum, ac quoscumque alios quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, in iisdem supplemus.

§. 6. Ac de prætensa facultate Universitatis seu Academiæ Vilnensis publice docendi scientias majores privative quoad alios, minime constitisse, minimeque constare, & vigore dictarum literarum nostrarum: *Nobis, quibus* incipientium, primodictos Clericos Regulares, etiam in Civitate Vilnensi Scholas Publicas retinere: inibique Scientias etiam Majores adolescentibus cujusvis conditionis & ordinis tradere: ac etiam Collegia, Seminaria, & Convictus in suam curam & regimen recipere, Apostolica auctoritate perpetuo statuimus & declaramus. Insuper eadem auctoritate, dictam nostram Constitutionem in reliquis ibidem expressis firmam, salvam, & illæsam existere, & censeri debere, quoad omnia & singula, in ea in favorem dictorum Clericorum Pauperum Matris Dei contenta, confirmamus, & Vilnæ, ac ubique locorum inviolabiliter observari mandamus: dictamque resolutionem & decretum Congregationis particularis, & memorati Nuncii nostri sententiam, ac prædictas nostras, præsentesque Literas, & in eis contenta & expressa quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, etiam ex eo, quod causæ, propter quas præmissa emanarunt, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & justificatæ, ac dicti Clerici Regulares Societatis Jesu civitatis Vilnensis, ac Universitatis seu Academiæ prædictæ Rectores seu Conservatores ac Administratores & quicumque alii, in præmissis & circa ea jus vel interesse habentes, aut habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & consensum suum eisdem præmissis non præstiterint: aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno & substantiali, sive etiam ex eo, quod in eis solemnitates, ac quævis alia servanda & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint,

Ac priorem suam Constitutionem pro Clericis Regularibus Pauperibus Matris Dei undequaque confirmat.

aut ex quocumque alio capite, etiam in corpore Juris clauso, & quovis alio prætextu vel causa, etiam quantumvis legitima, justa & privilegiata, ac publicum & commune bonum respiciente, quæque ad effectum validitatis præmissorum exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris vel facti aut gratiæ remedium, aut oris aperitionem impetrari; neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per primodictos Clericos Regulares, a Scholis Piis denominatos, nunc & pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas: illasque validas & efficaces fore & esse, suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere, ac primodictis Clericis, nunc & pro tempore existentibus, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque, & non aliàs, per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis apud dictum pro tempore existentem illustrem Poloniæ Regem commorantes, aliosque Nuncios, & quoslibet aliòs, quavis auctoritate, potestate, prærogativa, honore & privilegio fungentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi, & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, definiri & interpretari debere; & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obstantibus derogat.

§. 7. Non obstantibus iis omnibus, quæ Nos in eisdem nostris literis voluimus non obstare, ac Nostra & Cancellariæ prædictæ Regula de jure quæsito non tollendo, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, dictorumque Clericorum Regularium Societatis Jesu, ac Universitatis seu Academiæ prædictæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, de quibus omnibus, etiamsi specialis, specifica, expressa ac individua mentio habenda esset, dictis Clericis Regularibus Societatis Jesu, ac Universitati seu Academiæ hujusmodi, illiusque Rectoribus seu Conservatoribus ac Administratoribus prædictis, aliisque Superioribus & personis quibuscumque aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis.

Clausula derogatoria.

§. 8. Quibus omnibus & singulis, quamvis pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quævis expressio facienda, sive aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illorum tenores his nostris pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter & expresse motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, ad præmissorum effectum dumtaxat, plenissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 9. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, sive exemplis, etiam typis impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, vel dictorum Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei, qui a Scholis Piis denominantur, Præpositi Generalis munitis eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ iisdem præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ, adhiberetur.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ absolutionis, revocationis, rescissionis, abrogationis, approbationis, confirmationis, roboris, adjectionis, defectuum suppletionis, statuti, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo tertio, pridie Kalendas Julii, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Registrata in Secretaria Brevium.

XCIX.

Fratres Congregationis de Carbonara Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini post studiorum cursum completum, & Theologiæ lecturam, quinquennio peracto, habiles declarantur ad officia Assistentium, & Procuratoris Generalium.

Dat. die 4. Julii 1733. Pont. An. III.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Qui ad majora Ordinis hujus officia vi Constit. Apostol. promovendi.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod per quasdam fel. record. Clementis PP. VIII. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis expeditas literas, & per alias similes a piæ mem. Paulo PP. V. pariter Prædecessore Nostro confirmatas, expresse cavetur, ut ad Assistentium Generalium ejusdem Ordinis officium, nisi illi, qui in quadragesimo saltem suæ ætatis anno constituti, & Magisterii in Sacra Theologia gradu decorati sint, assumantur; unde existimatur, a consecutione ejusdem officii Assistentis, & alterius Procuratoris Generalis Ordinis hujusmodi, Congregationem S. Joannis de Carbonaria dicti Ordinis, ubi dictus Nicolaus Antonius Prior Generalis viginti quinque annorum spatio commoratus fuit, exclusum remanere posse; eo quia in memorata Congregatione, tametsi in ea Religiosi perdigni, aliisque requisitis pro ejusmodi gradu obtinendo prædicti reperiantur, eis tamen Magisterii gradus conferri non consuevit.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, laurea Magistralis juxta statuta ipsius Congregationis, auctoritate Apostolica confirmata, non ob meritorum deficientiam iis Religiosis minime permittatur, idem Nicolaus Antonius Prior Generalis, quo prædictæ Congregationis Religiosi validius ad studia incitentur, animumque intendant, ac in perfecta vita communi vivere; necnon ad hujusmodi Officia elati, præstanti eorum vitæ exemplo ac scientia prædicto Ordini prodesse possint, opportune in præ-

missis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desiderat; Nos ipsius Nicolai Antonii Prioris Generalis votis, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, illos Religiosos memoratæ Congregationis S. Joannis de Carbonaria, qui studiorum cursum ad formam illius Constitutionum compleverint, & quinquennii spatio Sacræ Theologiæ lecturam uti regentes in Monasterio prædicti S Joannis peregerint, ad ejusmodi Assistentis Generalis, & Procuratoris Generalis officia, excluso quocumque alio, qui inibi Regentis munus non exercuisset, dicta auctoritate tenore præsentium habilitamus, ac habiles & capaces facimus & declaramus.

Declaratio, de qua in Rubrica.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Literarum observantia.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac prædictis Clementis & Pauli Prædecessorum literis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon eorumdem Ordinis & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

F. Card. Oliverius.

C.

Confirmatur Decretum Sac. Congregationis de Propaganda Fide, quo Conventus in Provincia Sancti Francisci de Pacheca in Mexico Ordinis Fratrum Minorum ejusdem Sancti Francisci Discalceatorum deputatur pro Seminario Missionum in Montibus de Cimapan.

Benedictus XIII. anno 1727. Constit. dat. die 3. Aprilis confirmavit Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium super Erectione Seminarii, de quo hic agitur.

Dat. die 23. Julii 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Emanavit nuper a Congreg. Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Propagandæ Fidei præposita, ad supplicationem dilectorum filiorum Definitorum Provinciæ Sancti Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, Discalceatorum nuncupatorum, Decretum tenoris, qui sequitur videlicet.

Decretum Sacræ Congregationis Generalis de Propaganda Fide, habita die 6. Julii 1733. referente Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinale Nicolao Spinola, libellum supplicem porrectum pro parte Definitorii Provinciæ Fratrum Minorum Discalceatorum Sancti Didaci in Mexico, supplicantis, ut Collegium seu Seminarium Missionum erectum vigore facultatis sibi concessæ per Breve Apostolicum San. mem. Benedicti XIII. sub datum die 3. Aprilis 1727., & cum consensu Ordinarii in Conventu ejusdem Provinciæ Sancti Francisci de Pacheca deputetur pro conversione Infidelium, signanter existentium in Montibus de Cimapan, locisque conterminis, in quibus usque adhuc nulla alia Missio fundata reperitur, cum potestate Sacras Missiones in prædictis Montibus erigendi ab eodem Collegio dependentes; utque omnibus ipsius Provinciæ Sancti Didaci Fratribus districte prohibeatur transitus, nedum ad alias Provincias & Collegia Missionum regularis observantiæ, verum etiam ad Missiones Provinciæ Discalceatorum Sancti Gregorii in Insulis Philippinis, absque peculiari & expressa hujus Sacræ Congregationis licentia. Eminentissimi Patres audito super expositis Patre Procuratore Generali Discalceatorum & Recollectorum, in utroque benigne annuerunt, mandaruntque, ut Religiosi ad Missionariorum munera in præfatis locis obeunda destinati pro necessariis facultatibus Dominum Archiepiscopum Mexicanum Ordinarium adire teneantur. Datum Romæ die & anno, quibus supra.

Tenor Decreti S. C. de Propaganda Fide.

V. Card. Petra Præfectus.

F. M. Riccardi Pro-Secretarius.

Loco ✠ Sigilli.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte eorumdem Definitorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri, plurimum desiderent; Nos ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Apostol. roboratur confirmatione.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciæ & Ordinis præfatorum, etiam

juramento,

juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CI. Decretum, ut deinceps Procurator Generalis pro tempore Congregationis Montis Oliveti insimul Abbas sit Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ de Urbe.

Dat. die 24. Julii. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio quibus innixa rationibus.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, quod mos est ipsius Congregationis, ut illius Procurator Generalis, expleto suo officio, Abbatiam Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ nuncupat. de Urbe dictæ Congregationis obtineat; sed plurimorum annorum experientia detexit varia incommoda, quæ ex divisione in duas personas officiorum Procuratoris Generalis, & Abbatis Monasterii hujusmodi proveniunt, in primis verò si isti duo Superiores invicem haud conveniant, prout sæpius accidit, religiosam pacem ac tranquillitatem inter Monachos præfatæ Congregationis non parum perturbari: dictumque Monasterium, tametsi annuis reditibus minime satis instructum, duplici dispendio pro eorum substentatione onerari, quum ipsius Monasterii, illiusque necessitatibus, ac præfatæ Congregationis negotiis per unum ex dictis duobus Superioribus sufficienter provideri valeret, quemadmodum laudabiliter servari memoratur, tam in Conventu Sanctæ Mariæ de Pace Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini Congregationis Lateranen., quam in Monasterio Sanctæ Crucis in Hierusalem, etiam respective nuncupatis de eadem Urbe Monachorum Ordinis Cisterciensis Congregationis Lombardiæ, ac servatum quoque fuit in ipsamet Congregatione Montis Oliveti anno 1693. quo tunc in humanis agens Abbas Joannes Franciscus Fossati Mediolanensis utroque munere Procuratoris Generalis, & Abbatis prædicti Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ functus fuit; quibus accedit, quod parcendo sumptibus ejusdem Monasterii, melius constabiliri in eo posset Collegium Studiosorum, ab universa Congregatione Montis Oliveti summopere exoptatum, quorum vix quatuor nunc alere potest, idque eo seriùs considerandum venit, quod literarum studia Regularibus Institutis non solum splendori & ornamento, verum etiam ad eorum conservationem necessaria esse noscuntur; ea autem adhibita ratione, Juvenes Religiosi majori numero in idem Monasterium collocari, ibique educari valerent, qui, peracto in aliis dictæ Congregationis Montis Oliveti Monasteriis studiorum cursu, uberiores in eisdem literis progressus pollicerentur: quique doctrina ac virtutibus super bonis Magistris ac Præceptoribus in eodem Monasterio apprime instructi magno usui & utilitati forent toti Congregationi prædictæ ad exercendam Curam Animarum, excipiendas Fidelium Confessiones, regendas Cathedras, & administranda gubernia, utpote munera, quæ viros scientia ac virtute præditos exposcunt; Quibus omnibus per memoratum Procuratorem Generalem debite perpensis, ipse communis boni suæ Congregationis intuitu Abbatia supradicti Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ, post finitum officium Procuratoris Generalis, quo ad præsens fungitur, sibi obventura lubenti animo careret, jurique sibi ad illam competenti cederet favore sui in Procuratione generali dictæ Congregationis successoris, si statueretur, ut imposterum utrumque officium Abbatis & Procuratoris Generalis istiusmodi in una eademque persona unitum ac consolidatum remaneret. Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio.

§. 2. Nos igitur ipsius moderni Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes; eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, auditis jussu nostro super præmissis dilecti quoque filii Abbatis Generalis ejusdem Congregationis Montis Oliveti relatione ac voto, Abbatiam & regimen dicti Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ Procurationi generali ipsius Congregationis Montis Oliveti ex tunc, postquam modernus Abbas Monasterii præfati tempus sui regimini expleverit, itaut deinceps Procurator generalis pro tempore existens ejusdem Congregationis, insimul Abbas prædicti Monasterii sit, ac esse debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò unimus & annectimus, ac unita & annexa fore & esse statuimus & declaramus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ipsique Procuratori Generali in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter respective observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac, quatenus opus sit, primodictorum Congregationis, Ordinis, & Monasterii, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis; ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

Vicariis

CII.

Vicariis Congregationum Ordinis Prædicatorum, ac duobus aliis Fratribus, nempe Definitori, & Socio seu Electori nuncupatis, in Capitulis Generalibus suffragium conceditur.

Dat. die 28. Julii 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INjunctæ Nobis cœlitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut Religiosas Congregationes, sub suavi arctioris disciplinæ jugo in Ecclesia Dei militantes, suavesque bonorum operum fructus, adspirante superni favoris aura, proferre jugiter satagentes, in laudabilibus earum institutis confovere, illarumque felici & prospero regimini, atque incrementis, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere studeamus.

Causæ concessionis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, nonnullæ Congregationes Ordinis Fratrum Prædicatorum, quas observantes appellant, tam citra quam ultra Montes Apostolica auctoritate institutæ reperiantur, quarum aliquæ sufficientem numerum Conventuum ac Religiosorum habent, ut juxta morem usumve antehac in dicto Ordine servatum, in Provincias ejusdem Ordinis erigi possint; Verùm si in Provincias hujusmodi erigerentur, formam gubernii ipsarum Congregationum non sine regularis disciplinæ in eis vigentis detrimento immutari oporteret; adeoque sicuti fel. record. Innocentius Papa XII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die XIV. Junii MDCXCV. expeditas literas statuit, quod Vicarii pro tempore existentes duarum ex istiusmodi Congregationibus, Sanctæ Sabinæ, & Sancti Marci respective nuncupatarum, ab ipso Innocentio Prædecessore erectarum, eamdem prorsus jurisdictionem & authoritatem haberent in Conventus & Fratres suæ Congregationis, quam juxta Apostolicas, & Ordinis præfati Constitutiones Priores Provinciales habent in suis Provinciis: ita longe opportunius salubriusque foret decernere, ut in posterum absque immutatione status supradictarum Congregationum, Vicarii earum, quæ competentem numerum Conventuum & Fratrum habuerint, cum duobus aliis Religiosis, Definitore scilicet, & Socio seu Electore, Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis interesse valeant, ad instar Priorum Provincialium dicti Ordinis, & perinde ac si præfatæ Congregationes in Provincias erectæ essent: Cum enim ipsæ Congregationes & Provinciæ unicum Corpus & Ordinem constituant, & ab uno eodemque Capite & Magistro Generali regantur, congruum omnino videtur, quod quemadmodum Priores Provinciales Electioni Superioris Generalis assistunt, sic quoque ad illam concurrant & admittantur Vicarii Congregationum prædictarum; præsertim quia istæ magis, quam Provinciæ præfatæ, pendent ab ipso Magistro Generali, utpote a quo Vicarii immediate deputantur; Priores vero Provinciales a Prioribus Conventuum uniuscujusque Provinciæ eliguntur; tum etiam quia in dictis Capitulis Generalibus non minus Statuta generalia, universum Ordinem concernentia, quam particulares ordinationes pro singulis Provinciis & Congregationibus ejusdem Ordinis passim condi solent; Unde si Prioribus Provincialibus licet suarum Provinciarum rationes in illis exponere, Vicariis quoque præfatis permittendum venit, ut suarum Congregationum necessitates illuc deferre valeant; Idque apprime respondet menti Constitutionum dicti Ordinis, quippe perfectam unionem omnium membrorum sub uno Capite præscribentium, ac vicissim quamcumque divisionis speciem districte prohibentium; quandoquidem ad constabiliendum, arctiusque colligandum hoc religiosæ concordiæ, mutuæque unionis & charitatis vinculum, Prælatos Provinciarum & Congregationum unà convenire decet, ubi totius Ordinis negotia pertractantur; Accedente insuper, quod, cum memoratæ Congregationes exactam regularis disciplinæ observantiam profiteantur, omnis æqui bonique etiam communis totius Ordinis ratio poscit, illarum Vicarios Capitulis hujusmodi adesse, in quibus de præficiendo Magistro Generali, vel de promovenda regulari disciplina præfata, vel de tollendis, si qui irrepserint, abusibus agitur; alioquin dictæ Congregationes ob ipsam exactiorem observantiam, cui assidue insistunt, deterioris essent conditionis cæteris ejusdem Ordinis Religiosis, ac damnum & incommodum sentirent, si iis privilegiis carerent, quibus dictæ Provinciæ gaudent, ac ipsæ etiam Congregationes citra ullam contentionem ac dubitationem gauderent, si remisso accuratioris disciplinæ studio in Provincias erigerentur, quod aliquot saltem ex eis, si peterent, denegari nequiret.

Concessio.

§. 2. Hinc est, quod Nos ad præmissa paternæ nostræ dirigentes considerationis intuitum, dictarumque Congregationum, ac Fratrum in eis degentium statui, indemnitati, ac felicioribus in dies progressibus, quantum cum Domino possumus, salubriter consulere volentes, necnon eorumdem Fratrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod deinceps perpetuis futuris temporibus omnes & singuli Vicarii, nunc & pro tempore existentes, Congregationum prædicti Ordinis Fratrum Prædicatorum, quas observantes vocant, tam citra quam ultra Montes authoritate Apostolica hactenus erectarum, & si quas alias in futurum simili authoritate erigi contigerit, dummodo tamen sex saltem Conventus formales habuerint, cum duobus Religiosis suæ respective Congregationis pro quolibet ex Vicariis hujusmodi, uno nimirum Definitore, ac uno Socio seu Electore, in earumdem respective Congregationum dictis eligendis, in quibuscumque Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis interesse libere licite & valide possint & valeant, ipsique Vicarii, ac Definitores, & Socii seu Electores in dictis Capitulis Generalibus votum sive suffragium habeant in omnibus & per omnia ad instar Priorum Provincialium, ac Definitorum, & Sociorum Provinciarum Ordinis præfati, & perinde ac si ipsæ Congregationes in Provincias hujusmodi erectæ & institutæ forent, harum serie statuimus, atque concedimus & indulgemus.

Præsentium Literarum observantia.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam specifica & individua mentione & expressione digni, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi; neque causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque quantumvis legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enor-

missimæ,

missimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno & substantiali, individuamque expressionem requirente, defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris, seu Statutorum, & Constitutionum dictorum Ordinis & Congregationum reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris & facti vel gratiæ remedium intentari vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso vel emanato, quempiam in judicio vel extra illud uti, seu se juvare nullo modo posse; Sed easdem præsentes literas semper & perpetuò firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacunque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis authoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo, aliisve Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, Congregationum, Provinciarum, & Conventuum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, stylis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Congregationibus, Provinciis, & Conventibus, illorumque respective Magistro Generali, Vicariis, Prioribus, Provincialibus, aliisque Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, exprimerentur & insererentur, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Julii 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CIII.

Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium, ne Commissarii Generales, nec etiam ipse Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum aliquem Religiosum ex Provincia S. Didaci in Mexico extrahere possint, nisi de consensu Capituli Provincialis vel Definitorii.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 7. Aug. 1733. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio Vicarii Provincialis hujus Provinciæ, quibusque innixa fundamentis.

§. 1. Nuper pro parte dilecti filii Josephi de Herize, Vicarii Provincialis Provinciæ S. Didaci in Mexico Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum, Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis ac consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, exposito, quod licet inter alias Ordinationes Apostolicas pro felici prosperoque regimine Provinciarum eorumdem Fratrum Discalceatorum editas, sæpius ac districte vetitum ac decretum fuisset, ne ulli Commissarii Generales, nec etiam ipse Minister Generalis Ordinis prædicti aliquem Religiosum è dictis Provinciis extrahere præsumerent, ut ad alias partes & Provincias mitterent, nisi prævio consensu Capituli Provincialis, vel Definitorii pleni uniuscujusque Provinciæ hujusmodi respective: ac id ipsum expresse quoque sancitum reperiretur in Statutis Generalibus Familiæ Ultramontanæ Ordinis prædicti; Nihilominus, quia Commissarii Generales novæ Hispaniæ ejusdem Ordinis contra præscriptum Decretorum Apostolicorum atque Statutorum prædictorum, Religiosos e supradicta Provincia Sancti Didaci extrahere, ac in aliis Provinciis incorporare attentabant, dilectus filius Joannes de Soto, Minister Generalis totius Ordinis præfati, per suas patentes literas die 21. Julii 1730. desuper editas, præceperat, tunc, & pro tempore existenti Commissario Generali novæ Hispaniæ prædictæ, ut ab ejusmodi extractione & incorporatione omnino abstineret, declarando nullum & attentatum quidquid secus factum fuisset; & in eadem expositione subjuncto, quod modernus Commissarius Generalis omnium Indiarum occidentalium, nulla præmissorum, ac enarrati præcepti Ministri Generalis habita ratione, Religiosos e Provincia præfata extrahere, & aliò transferre adhuc pergeret; ac proinde pro parte prædicti Josephi eidem Congregationi Cardinalium supplicato, ut opportunum huic rei remedium adhibere vellent: Emanavit a dicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur:

S. Congregationis Decretum.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attenta relatione Patris Procuratoris Generalis, benigne commisit Archiepiscopo Mexicano, ut, veris existentibus narratis, nomine & auctoritate ipsius Sacræ Congregationis mandet omnino exequi, remediis sibi benevisis, Decreta Apostolica, necnon Decretum Patris Generalis emanatum sub die 21. mensis Julij anni 1730., & pro hujusmodi effectu revocari ad suas Provincias quotquot ab eisdem excorporati fuerint post editum enunciatum Decretum Patris Generalis. Romæ 15. Maji 1733.

A. Card. Sancti Clementis.

J. Archiepiscopus Corinthien. Secr.

§. 2. Cum

Confirmatur.

§. 2. Cum autem, ficut prædictus Josephus Nobis subinde exponi fecit, ipse, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, ac servetur exactius, confirmationis nostræ præsidio communiri summopere desideret. Nos eumdem Josephum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciarum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Augusti 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CIV.

Indulgentia plenaria perpetua pro omnibus & singulis Christifidelibus vere pœniten. & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium, in S. Didaci Confessoris, & Sanctæ Claræ Virginis Assisiensis Festis diebus, visitaverint.

Dat. die 11. Aug. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Redemptoris & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum Sectatores altis decoravit honoribus, & cœlestis beatitudinis consortes efficit, vices licet immeriti gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, dispensationi nostræ creditos, libenter erogamus, sicut ad fovendam incitandamque Fidelium erga eosdem Beatos Cœli Incolas devotionem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Concessio Indulgentiæ, *de qua in Rubrica.*

§. 1. Itaque ad augendam Fidelium Religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, necnon dilectorum filiorum Vincentii de Comitibus Ministri, & Salvatoris Salandari Procuratoris, Generalium, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, supplicationibus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis tam hactenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Sancti Didaci Confessoris decima tertia Novembris, & Sanctæ Claræ Virginis Assisiensis duodecima Augusti, Festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, Plenariam: Monialibus vero supradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet Monasterio nunc, & pro tempore degentibus, vere pariter pœnitentibus & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui suam respective Ecclesiam in die Festo S. Didaci visitaverint, &, ut præfertur, oraverint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus, præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides Transumptorum.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Augusti 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CV.

Confirmatur Decretum super habilitatione trium Regentiarum Collegii, & dispensatione super duobus annis tantùm de ætate præscripta cum Verbi Dei Prædicatoribus, pro Ordine Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum.

Dat. die 12. Aug. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Nuper a Nobis emanarunt literæ tenoris sequentis:

CLEMENS PP. XII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Ex injuncto Nobis &c. *Cætera legere est superius num. XLII. pag. 159.*

Causæ confirmandi Decreti.

§. 2. Et sicut pro parte dicti Vincentii Ministri Generalis Nobis nuper expositum fuit, ipse Regentibus & Lectoribus demonstrare exoptans, in expetenda ejusmodi provisione nil in animo habuisse, quam dicti Ordinis Beneficium, quartum Decretum a tunc existente Definitorio Ordinis hujusmodi anno 1668. editum, per quod habilitantur uti Regentiæ Collegii, sequentes videlicet, Venetiarum, Panormitan., Mediolanen., Ferrarien., Perusin., Florentin., & Januen., quoad illos tamen Regentes, qui novem annorum spatio Lecturarum cursum in aliis studiis tertiæ, secundæ, & primæ classis absolverint, per Nos confirmari plurimum desiderat, unà cum aliis, quamvis a Congregatione tunc pariter existentium S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episco-

porum

porum & Regularium præpositorum, emanatis, & successive per quasdam felicis recordationis Clementis PP. X. Prædecessoris Nostri desuper in simili forma Brevis die 30. Augusti 1670. bo. me. Giberto S. R. E. Cardinali Borromeo nuncupato, dum vixit, dicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectori, facultas illa confirmandi tributa fuerat, nihilominus factis diligentiis in Regestris & Archivo ejusdem Ordinis, Decretum præfatum repertum minime fuit. Porro præfatus Vincentius Minister Generalis prævidens, quod aliqui ex Studentibus ob prohibitionem, quam ipsi habent, Verbum Dei prædicandi in Quadragesima, a studiis retraherentur; ad occurrendum ergo huic verisimili inordinationi aliud pariter Decretum a Diffinitorio Generali Assisii 1707. factum, quod est in ordine Sextum, per quod triginta annorum ætas præscribitur pro approbandis iis, quibus licentia prædicandi concedi debet, minime tamen comprehensis in Sacra Theologia Magistris: reservata pro tempore existenti Ministro Generali prædicti Ordinis facultate dispensandi pro duobus annis ad summum ad effectum præmissum super ætate prædicta, etiam per Nos confirmari plurimum cupit; Et quia de numero Juvenum, qui ad Habitum admittuntur, non omnes Studiorum Theologiæ Scholasticæ capaces sunt, ad hoc ut durante eorum professorio tempus speculationibus Scholasticis operam navando inutiliter terant: Ipse Vincentius Minister Generalis valde proficuum existimat, ut in qualibet Provincia unus aut duo Conventus juxta majorem vel minorem Provinciarum extensionem deputaretur vel deputarentur, in quo seu quibus jam Seminaria erecta reperirentur, ibique prædicti Juvenes pro eisdem studiis scholasticis inhabiles collocarentur, ut Theologiæ Morali sub directione unius Lectoris vacarent, eique ejusmodi lectura pro paternitate Provinciæ, dummodo illam laudabiliter per quindecim annos exerceret, vel aliis, qui uno tantum triennio eamdem Theologiam Moralem prælegerent, pro tertia classe respective suffragari posset & deberet; ac tandem pro complemento requisitorum pro Paternitate prædicta illis, qui post lecturam tertiæ, secundæ, & primæ classis Collegium consequi nequirent, eam exercendo per totum illud tempus, quod pro complemento quindennii eis deesset, hac tamen conditione, quod lectores Theologiæ Moralis eorumdem Seminariorum lectiones in scriptis tradant omnibus illis diebus & temporibus, quibus alii Regentes illas facere, & ipsi etiam pro circulo conferentias tribus diebus in hebdomada habere teneantur, & saltem Præter Juvenes, qui in illis Seminariis collocandi essent, duos aut tres alios Religiosos habeant, quibus etiam dicta lectio Moralis tradenda esset. Nobis propterea idem Vincentius Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio.

§. 3. Nos igitur ipsius Vincentii Ministri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui in præmissis dilectum pariter filium modernum Procuratorem Generalem ejusdem Ordinis audiverunt, consilio, Decretum quidem Definitorii Generalis anni 1668. quo ad solas Regentias Mediolani, Florentiæ, & Januæ; Alterum vero Decretum anni 1707. cum restrictione facultatis pro tempore existentis Ministri Generalis dispensandi ad duos annos tantum; auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac demum juxta petita, quoad unum dumtaxat Conventum in qualibet Provincia; ubi existunt Seminaria, auctoritate & tenore prædictis indulgemus; Salva tamen semper in præmissis auctoritate dictæ Congregationis Cardinalium.

Præsentium literarum firmitas.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Provinciarum, Conventuum, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Ministri Generalis, aut Procuratoris Generalis, vel Secretarii ejusdem Ordinis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Augusti 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CVI.

Ordini Fratrum Prædicatorum privilegium conceditur, ut sæcularibus adolescentibus, Theologicæ facultati in eorum Studiis, Scholis, Gymnasiis & Collegiis triennalem operam dantibus, lauream Doctoratus seu Magisterii & Gradus in Sacra Theologia, iis pares conferre possit, qui in publicis Studiorum Universitatibus solemni cœremonia conferuntur.

CLEMENS EPISCOPUS,

Dat. die 28. Aug. 1733. Pont. An. IV.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Summorum Pontif laudes erga S. Thomam Aquinatem, Ecclesiæ Doctorem.

§. 1. VErbo Dei Scripto & Tradito innixam scientiam, res divinas, & mores, christiano homine dignos, ad rectam Ecclesiæ Ministrorum institutionem, & salutem animarum, solide pertractantem, ejusque Doctores ac Magistros pietate venerabiles commendari tunc maxime convenit, quum ingruente falsorum dogmatum illuvie Fides catholica, & Christiani mores, supremæ curæ nostræ commissi, periclitantur; Quo loco prædecessores Nostri Romani Pontifices Sanctum Christi Confessorem Thomam Aquinatem Ordinis Prædicatorum, & Ecclesiæ Docto-

rem, honoris causa Angelici cognomento appellatum, semper habuerunt; eum propterea justis laudibus in suis diplomatibus prosequuti: & præsertim Alexander IV. qui Thomam adhuc viventem per Dei gratiam thesaurum literalis scientiæ adeptum pronunciavit: inque ejus vestigia subinde incurrentes alii Romani Pontifices subsequuti, Joannes XXII. Clemens VI. Urbanus V. Nicolaus V. Pius IV. & Beatus Pius V. Xystus V. Clemens VIII. Paulus V. Alexander VII. Innocentius XII. & Benedictus XIII. qui omnes uno eum ore adprobantes in Sacris Ecclesiæ fastis juxta ac magnos Ecclesiæ Doctores, Gregorium, Ambrosium, Augustinum, & Hieronymum, Thomam quoque, ut vitæ probitate, & sanctioris Theologiæ scientia venerabilem, miraque eruditione Ecclesiam Dei clarificantem, ac sancta operatione fœcundantem, coli voluerunt.

Concessio privilegii concedendi lauream Doctoratus &c.

§. 2. Itaque tanti Viri doctrinam, in Conciliis etiam œcumenicis celebratam, debitis præconiis Reipublicæ causa Nos quoque ornare cupientes, quum dilectus noster in Christo, ac fratris germani filius Nereus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Sancti Hadriani, Corsinus nuncupatus, necnon æque dilecti Ordinis Fratrum Prædicatorum Protector, flagitantibus ejusdem Ordinis Fratribus Magistro & Procuratore Generalibus, Thoma Ripollio & Guillelmo Molo, submissas preces nobis obtulerit, ut præcipuo quodam & speciali modo ejusdem Sancti Viri Doctrinam, in Gymnasiis Ordinis eorumdem Fratrum Prædicatorum non unis regularibus, sed etiam externis sæcularibus Alumnis, illuc ad eam perdiscendam confluentibus, tradi solitam, pro nostra erga Beatum Thomam devotione, totumque Ordinem de Ecclesia præclare meritum singulari benevolentia, ornare dignaremur, ut adolescentes, aliquo veluti præmio animati, ad Beati Thomæ doctrinam cum Dei gratia intellectu conspiciendam, alacrius incumberent; quandoquidem nullum in iisdem Gymnasiis præmium, nulla ipsis expedita via pateat ad eas Ecclesiæ dignitates consequendas, quæ in Sacræ Paginæ doctrina lauream, quam vocant licentiam vel gradum, publice adeptis, aliàs de more conferri debent; Nos hujusmodi precibus, pietate ac justitia subnixis, annuere volentes, ad amplificandum sub tanto Magistro probæ incorruptæque doctrinæ studium inter juvenes, divino famulatui per sacratiores disciplinas addictos, Motu proprio, ex certa scientia, & mera voluntate nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in quibuscumque Gymnasiis, Scholis, Studiis, & Collegiis Ordinis Fratrum Prædicatorum, extra cæteras Studiorum generalium Universitates erectis vel erigendis, concedi, extendi, & prorogari volumus ac decernimus pro externis quibuscumque sæcularibus, in iisdem Gymnasiis Theologicæ facultati, toto triennio absolutam, operam dantibus, omnia & singula Apostolica privilegia, ab Antecessoribus Nostris Romanis Pontificibus concessa, juxta consuetudinem & methodum præscriptam vel præscribendam ab eodem Generali Ordinis Prædicatorum Magistro, ut post præmissum diligens probationis examen laurea Doctoralis seu Magistralis, Præsentatura, Licentia, Baccalaureatus, atque alii Gradus consueti in Sacra Theologia libere & licite conferantur: quos quidem Gradus iis pares esse volumus, qui in hoc nostro Archigymnasio & Academia, Romanæ Sapientiæ nuncupato, quibuscumque Scholaribus solemni cœremonia conferri solent: Idemque hoc privilegium omnino valere statuimus in quibuscumque insignioribus Civitatibus & Locis, in quibus sæculares juvenes Theologicæ facultati operam daturi, Scholas Ordinis Fratrum Prædicatorum frequentare permittuntur, sive pauperes sive etiam divites sint, quos Universitatum Officiales ad Gradus promovere fortasse recusaverint; etiamsi aliàs in iisdem locis publicæ hujusmodi & ordinariæ studiorum Universitates eis pateant; itaut postquam iidem sæculares & externi juvenes, sine præjudicio quorumcumque jurium ipsis Universitatibus de more persolvendorum, a qua solutione divites eximi non debent, ad jamdictos Gradus solemni cœremonia probati ac promoti fuerint, de eadem re ac facultate prælegere, disputare, ac alios quoscumque actus ad id necessarios ubique facere possint: omnibusque & singulis privilegiis, prærogativis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præcedentiis, favoribus, gratiis, & indultis uti, potiri, & gaudere possint, quibus alii prævio diligenti examine in studiorum generalium Universitatibus juxta earumdem leges, ordinationes, usus, ritus & mores, de jure vel consuetudine, aut alias quomodocumque utuntur, potiuntur, & gaudent, in omnibus & per omnia, nullo prorsus discrimine, ac si Gradus suos in publicis Universitatibus, & non alibi, accepissent, hac una in re, si, & quatenus unquam fortasse opus esset, propterea derogantes Constitutioni nostræ, pridem editæ, quæ incipit: *Romanus Pontifex.*

Clausulæ hanc Const. præservantes.

§. 3. Præsentes quoque literas, & in eis contenta & expressa quæcumque, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarint, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & justificatæ, ac quicumque in præmissis & circa ea interesse quomodolibet habentes seu habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & consensum suum eisdem non præstiterint, aut quovis alio quantumvis substantiali defectu, fortasse laborarent: sive etiam ex eo, quod in eis solemnitates, ac quævis alia, servanda & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite vel causa etiam quantumvis legitima, justa & privilegiata, quæque ad id exprimenda esset, expressa non fuerit, notari, impugnari, invalidari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut in illas quodcumque juris vel facti remedium, aut oris aperitio impetrari: neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi possint; sed semper excipi debeant, & quotiescumque emanaverint, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, ac plenarie integratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum Magistrum ac Procuratorem Generales, pro tempore existentes, quandocumque eligenda, concessas validas & efficaces fore & esse; suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere, dictisque Fratribus ac Sæcularibus apud eos, ut prædicitur, Theologicæ facultati triennalem operam dantibus, & ad Gradus hujusmodi, ut prafertur, promovendis: aliisque, ad quos nunc spectat, & imposterum quomodolibet spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari volumus. Sicque & non aliàs per quoscumque Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædicti Ordinis Prædicatorum pro tempore existentem Protectorem, aliosque Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, &

Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, definiendi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari, definiri, & interpretari debere: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, una de non concedendis gratiis ad instar; & altera, Nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de jure quæsito non tollendo: ac etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus, Universalibusque Conciliis, editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis quibusvis personis, aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis earumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio seu quævis alia expressio habenda foret, earum tenores eisdem præsentibus etiam pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissime & plenissime, ac specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis ubique fides adhibeatur.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium transumptis, etiam impressis, alicujus in Dignitate Ecclesiastica constitutæ personæ sigillo, & Notarii manu obsignatis, vel etiam, saltem extra Italiam, sigillo & subscriptione Magistri Ordinis, aut Provincialium ejusdem Ordinis pro tempore munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Nemo has literas infringere audeat.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ concessionis, extensionis, prorogationis, voluntatis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo tertio, quinto Kalendas Septembris, Pontificatus Nostri Anno quarto.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia I. Archiep. Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CVII.

Confirmatur, & extenditur Breve Gregorii XV. super Jurisdictione Regiminis Bononien. super Universitatibus Artium ejusdem Civitatis.

Dat. die 11. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Paterna, quam de nostris, & S. R. E. etiam quoad temporalia, subditis, gerimus, cura Nos urget atque impellit, ut, eorum utilitati jugi vigilantia studentes ea, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris pro felici prosperoque artium Status nostri Ecclesiastici directione provide constituta atque ordinata esse noscuntur, quo firma semper & inviolabilia persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio libenter constabiliamus, aliasque solicitudinis nostræ partes desuper interponamus, sicuti salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Dudum siquidem emanarunt a fe. re. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro circa Societates, sive Collegia, & Universitates Artium Civitatis nostræ, tunc suæ, Bononien. literæ in simili forma Brevis tenoris, qui sequitur, videlicet:

GREGORIUS PP. XV.

Ad futuram rei memoriam.

Literæ Gregorii XV.

Cum in Civitate nostra Bononien. ad Vexilliferum justitiæ una cum Senatu spectet & pertineat, statuta ac provisiones & ordinationes Societatum sive Collegiorum Universitatum Artium civitatis Bononiæ admittere, reformare, & corrigere cum participatione pro tempore existentis in dicta Civitate Sedis Apostolicæ de Latere Legati, seu ejus Vicelegati, vel Gubernatoris, pro bono pacis & quietis hominum prædictarum Societatum, & prout temporum & personarum qualitas & natura exiget, Motu proprio, & ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, eumdem Vexilliferum, utpote de omnibus gubernium & administrationem ipsarum Societatum concernentibus plene informatum, & tamquam eorum Judicem ordinarium, juxta solitum omnes & quascumque causas, lites, & differentias, ac querelas inter Societatum & Artium prædictarum homines, aut Officiales vel Subditos, aut etiam inter ipsas Societates & Artes, quandocumque & ex quacumque causa earumdem Societatum occasione nascituras, pro sublevandis ipsis Societatibus & earum hominibus a molestiis ac dispendiis Sententiarum, Procuratorum, & Scripturarum expensis, cognoscere, decidere, ac summarie simpliciter, ac sola facti veritate inspecta terminare: aliosque judicantes in Civitate Bononiæ, quacumque præfulgeant dignitate ac facultate ordinaria vel delegata, nullo modo & prætextu contraventionis statutorum, vel provisionum, vel exemptionis pœnarum propterea incursarum, in causis prædictis se intromittere posse: & quidquid per eumdem Vexilliferum cum auctoritate Superiorum prædictorum pro tempore, decretum, statutum, & ordinatum, ac reformatum fuerit circa prædictas Societates Artium, sive aliquam earum, regimen & gubernium etiam uniendo, & dissolvendo, transferendo, aut quovis alio modo disponendo, perpetuo valere, & validitatem obtinere: nec id aliquo modo infringi posse etiam per viam appellationis seu alterius cujusvis reclamationis & recursus: quodque non possit etiam impediri sub quovis prætextu appellationis, seu alterius cujusvis reclamationis, & recursus aut melioris revisionis vigore quarumcumque inhibitionum, a quocumque Tribunali, etiam Urbis, emanatarum ad id, quod sic fuerit ordinatum & decretum, sed statim executioni demandari debeat, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus & declaramus; Ulteriusque inhibemus, etiam sub pœnis & censuris in privilegiis dictis Artibus respective concessis, eo ipso in casu contraventionis incurrendis, ne posthac aliquis quavis præfulgeat Dignitate, sive Vexillifer sit, sive ipsemet Gubernator, vel etiam Legatus, aut Prælegatus, aut quisvis alius, audeat,

Jus cognoscendi causas ad Officiales Universitatum spectantes Vexillifero Civitatis assertum.

Privilegia hominibus Artium concessa.

nec possit præcipere, vel præcipiendo directe vel indirecte, vi vel metu, aut jussionibus cogere aut arctare homines cujusvis dictarum Artium, vel eorum Notarios, ad cassandum de eorum Matriculis, vel addendum aut acceptandum in eorum Societates aliquem, vel alio quovis modo eorum privilegia & statuta infringere; sed ad ipsos homines, servata tamen forma eorum statutorum, spectare, liberamque remanere electionem, admissionem, vel repudiationem aggregandi, & observantiam eorum statutorum & privilegiorum in omnibus: salvo tamen decreto Senatus in suo robore circa spontaneas cessiones vel renunciationes: & salvo eo, quod per dictum Senatum unà cum Superiore, ut supra, in dies statueretur, & nihilominus omnia, præter vel contra prædicta gesta vel gerenda, vitio nullitatis ipso jure subjacere, auctoritate & tenore prædictis similiter decernimus. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Junii 1621. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Causæ petendæ harum literarum confirmationis.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, dilecti filii Senatores, pro sublevatione Artium hujusmodi ab ipsis Vexillifero & Senatu deputati earumdem Artium, quas in dies imminui ægreferunt, instaurationi ac progressibus omni cura ac studio incumbentes inter alia novissime instituerint in dicta Civitate Artem Telariam, vulgariter *de' Tovagliari* nuncupatam, per quam cum assistentia unius Societatis seu Universitatis per deputatos prædictos jam stabilitæ, illuc introducatur opificium diversi generis telarum, quæ a regionibus exteris importabantur, sicque pecuniæ, quæ ex ditione Bononien. ad ejusmodi telas comparandas extrahi consueverant, in ea deinceps remaneant, ac inter artifices dividantur; Et insuper Cannabis, qua ditio præfata abundat, facilius venum eat: nunc vero iidem Deputati hujus Artis institutionem Nobis probatam fuisse intelligentes, animum intendant diversis adhibendis remediis adversus multiplices abusus, quos in aliis Artibus dictæ Civitatis irrepsisse compererunt, quibus e medio sublatis, futurum sperant, ut illæ quoque aliquando restituantur, ac in publicum bonum & commodum denuo florescant; sed vereantur, ne pro parte Artes præfatas in dicta Civitate ejusque Comitatu exercentium, aut aliàs interesse in iis habentium, executio resolutionum, quæ ad id capiendæ venient, impediatur aut retardetur per inhibitiones, quas sub obtentu privilegiorum sibi a Sede Apostolica concessorum, suorumve statutorum, auctoritate Apostolica confirmatorum, usuum, ac consuetudinum, litis pendentiæ, aut alio titulo a Judicibus & Tribunalibus etiam Urbis, vel per recursum ad Nos & Romanum Pontificem pro tempore existentem procurare & impetrare possent, ac propterea tam Deputati quam Vexillifer & Senatus prædicti opportune in præmissis a Nobis provideri summopere desiderent; Nos eorumdem Deputatorum, Vexilliferi, & Senatus votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, illorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutas fore censentes, similiter Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, præinsertas Gregorii prædecessoris literas cum omnibus & singulis in eis contentis harum serie confirmamus & approbamus, ac, quatenus opus sit, innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Præterea (firma remanente jurisdictione dicto Vexillifero, sicut præmittitur, attributa) easdem Gregorii Prædecessoris literas, & in eis contenta ampliantes, Motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium statuimus, quod quidquid per ipsos Vexilliferum & Senatum, aut ab eis deputatum, coram, & approbante supradicto Legato seu Vicelegato circa dictas Societates ac Universitates, sive Collegia Artium earumve Regimen & Gubernium pro tempore decretum ordinatum & reformatum fuerit, statim executioni demandetur, quin executio hujusmodi per quamcumque inhibitionem cujusvis Judicis & Tribunalis, etiam Urbis præfatæ, quolibet titulo, causa, capite, colore, vel prætextu, etiam dictorum privilegiorum, statutorum, usuum, consuetudinum, ac litis pendentiæ, subnixam ac concessam, neque etiam per recursum ad Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, immediate habitum, nisi talis recursus fuerit admissus per specialem Commissionem propria manu nostra, seu ejusdem Pontificis signatam, ullatenus impediri aut retardari valeat.

Quæ benigne indulgetur.

Decretum, quod faciendæ per eundem Vexilliferum reformationes a nemine impedire possint.

Harum Literarum observantia.

§. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas, etiam ex eo, quod prædicti, & alii quilibet in præmissis jus seu interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fuerint; seu de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, sive alio quocumque defectu notari, argui, vel impugnari nullo modo ac tempore posse; sed easdem præsentes literas semper & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective exacte ac inconcusse observari; sicque, & non aliter, in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, & ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, eorumque Vicelegatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ derogatoriæ.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis, Comitatus, Societatum, Collegiorum, ac Universitatum hujusmodi, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, stylis, usibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, in genere vel in specie, aut aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores

præ-

præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CVIII.

Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini interdicitur appellatio a Correctione Regulari; injuncto insuper, ut in casu appellationis, id tantummodo facere debeant gradatim ad Ordinis Superiores.

Dat. die 15. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Ex injuncto Nobis Apostolicæ servitutis munere ad ea peculiares solicitudinis nostræ curas libenter intendimus, quæ felici Christifidelium Divini Numinis obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimini atque tranquillitati conducibilia fore, in Domino arbitramur.

Petitio quibus innixa fundamentis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod licet per Constitutiones ejusdem Ordinis *Part. III. Cap. XVI. num. XXIV.* appellatio a Correctione Regulari Superiorum Fratribus prædictis sub diversis pœnis prohibeatur: necnon generali decreto, dudum a Congregatione tum existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Regularium præposita, jussu fel. rec. Sixti PP. V. Prædecessoris Nostri edito, caveatur expresse, quod Regulares cujusvis Ordinis in casibus, in quibus appellare de jure licet, id facere debeant gradatim ad sui Ordinis Superiores, a Priore nimirum ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem, antequam Sedem Apostolicam adire possint; nihilominus ipse Nicolaus Antonius non sine animi sui mœrore advertit, plures Religiosos supradicti Ordinis, Constitutionum ac Decreti hujusmodi memores, illave exoleta & antiquata esse credentes, tum a præfata Correctione Regulari Superiorum provocare, tum ubi appellatio permittitur, nusquam observata forma sic præscripta, ad Superiores mediatos, sive Prælatos majores Ordinis prædicti, ac etiam hanc Sanctam Sedem appellare & recurrere; unde regularis disciplinæ detrimentum, immediatorum Superiorum, eorumque jurisdictionis contemptus, ac non raro impunitas delinquentium, aliaque multiplicia incommoda consequuntur, necnon Almæ Urbis Tribunalia non levibus afficiuntur molestiis.

§. 2. Quamobrem idem Nicolaus Antonius, qui in ipso Gubernii sui primordio sibi omni ratione adnitendum proposuit, ut debita Subditorum erga Prælatos obedientia, exactaque Regularis observantia in dicto Ordine conserventur: & sicubi exciderint, restituantur; opportunum glіscenti malo, & abusui ejusmod remedium adhiberi, & aliàs in præmissis salubriter a Nobis provideri summopere desiderat. Nos ipsius Nicolai Antonii votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnibus & singulis dicti Ordinis Fratribus ac personis cujusvis dignitatis, gradus, & conditionis existant, appellationem a Correctione regulari suorum Superiorum ad formam enarratarum Constitutionum, ac sub pœnis in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium interdicimus. In casibus vero, in quibus iisdem Fratribus de jure vel juxta Constitutiones prædictas appellare aut recurrere licet, id non aliter deinceps fieri posse statuimus, quam gradatim, a gravamine scilicet Prioris ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem; itaut causæ appellationis seu recursus hujusmodi, antequam ab eodem Priore Generali cognitæ & definitæ fuerint, extra dictum Ordinem deferri & agitari nequeant: Ac propterea omnibus Romanæ Curiæ Tribunalibus ac Judicibus, & quibusvis etiam Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. præfatæ Cardinalium Congregationibus, necnon Sedis Apostolicæ Nunciis, nunc & pro tempore existentibus, ne Fratrum dicti Ordinis appellationem seu recursum admittant, causasque prædictas cognoscant, nisi prius eis legitime constiterit, illas per dictos Superiores, memorato ordine servato, cognitas & definitas fuisse, sub pœna nullitatis actorum, ac inde sequutorum, & quoad Religiosos appellantes vel recurrentes, qui præmissis contravenerint, sub gravibus Nostro & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis pœnis, eadem auctoritate harum serie prohibemus.

Decretum de quo in Rubrica.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter observari, & iis respective plenissime suffragari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis præfati, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 15. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CIX.

Custodia Hiberniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupat. in novam Provinciam erigitur.

Dat. die 22. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Apostolicæ servitutis munus, quo Catholicæ Ecclesiæ per universum Orbem diffusæ regimini divina dispositione præsidemus, id præcipue solicitudinem nostram intendit, ut Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub arctioris disciplinæ Instituto mancipatorum, & in Vinea Domini, ac præsertim in nonnullis olim pietatis, & orthodoxæ Fidei laude florentissimis Regionibus inter persecutionum procellas, atque calamitatum tribulos strenue laborantium, statui, & felici directioni consulere peculiari cura studeamus, sicut pia orthodoxorum Regum, multiplicibus in hanc Sanctam Sedem meritis fulgentium, vota postulant: & Nos, omnibus maturæ considerationis trutina perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam, ac Religionis, piorumque operum incrementum, & felicem progressum expedire in Domino arbitramur.

Regis Christianissimi preces.

§. 1. Cum itaque, sicut nomine charissimi in Christo filii nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi Nobis nuper expositum fuit, Custodia Hiberniæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, Cappuccinorum nuncupatorum, quindecim Conventibus, nempe duobus in Gallia, ac reliquis in Regno ipsius Hiberniæ constet, dictus vero Ludovicus Rex eamdem Custodiam in novam dicti Ordinis Provinciam ad instar aliarum dicti Ordinis Provinciarum a Nobis erigi plurimum desideret. Nobis propterea dicti Ludovici Regis nomine humiliter supplicatum fuit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis ipsius Ludovici Regis votis favorabiliter annuere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, memoratam Custodiam Hiberniæ in novam Ordinis prædicti Provinciam, quæ ab uno Ministro Provinciali, ac Diffinitoribus, aliisque Officialibus juxta Constitutiones ejusdem Ordinis auctoritate Apostolica approbatas, regi & gubernari debeat, itaut ipsa nova Provincia illiusque Minister Provincialis, Definitores, cæterique Officiales, ac Fratres pro tempore existentes, omnibus & singulis privilegiis, juribus, præeminentiis, prærogativis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus aliæ dicti Ordinis Provinciæ tam de jure, usu & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent: ac uti, frui, & gaudere possunt & poterunt in futurum; pari modo & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere & licite possint & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus & instituimus.

D Custodia in Provinciam erigitur additis aliarum Provinc. Privilegiis.

Capitula Provinc. triennalia.

§. 2. Præterea, ut Capitula Provincialia Provinciæ, sic a Nobis erectæ & institutæ, triennalia sint, & Discreti non eligantur, sed ad Electionem Ministri Provincialis, & Definitorum eodem modo, quo Custos & Consultores antehac electi fuerunt, procedatur; necnon duo Custodes pro Capitulo Generali eligantur, auctoritate & tenore prædictis statuimus ac præcipimus & ordinamus.

§. 3. Porro eidem novæ Provinciæ de idoneis Ministro Provinciali ac Definitoribus, quorum opera Provincia ipsa, adspirante superni favoris auxilio, salubriter dirigatur, hac prima vice providere cupientes, ac de spectata infrascriptorum Religiosorum fide, prudentia, charitate, integritate, vigilantia, & Religionis zelo plurimum in Domino confisi: & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, dilectos filios Philippum Okennedis, qui Custos, in Ministrum Provincialem: ac Bonaventuram Donellis in primum: Joannem Baptistam Knighte in secundum: Thomam Tyrrell in tertium: ac Joannem Evangelistam Ronan, qui Consultores prædictæ Custodiæ sunt, in quartum, Definitores ejusdem novæ Provinciæ, sic a Nobis erectæ & institutæ, ad triennium proximum, a die publicationis præsentium literarum inchoandum, cum omnibus & singulis præeminentiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, privilegiis, gratiis, & indultis, ac honoribus & oneribus solitis & consuetis, auctoritate & tenore prædictis constituimus & deputamus: expleto autem triennio, Capitulum Provinciale in uno ex duobus Conventibus in Regno Galliæ existen. Ministro Provinciali more solito convocandi facultatem concedimus.

Eliguntur Ministri novæ Provinciæ.

§. 4. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrii nostri pœnis, omnibus & singulis prædictorum Ordinis & novæ Provinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque, ad quos spectat & spectabit in futurum, ut eamdem novam Provinciam, sicut præmittitur, a Nobis erectam & institutam, tamquam veram & legitimam, canoniceque erectam Provinciam, ac sicut reliquas dicti Ordinis Provincias in omnibus & per omnia recognoscant, nominent, teneant, & tractent; ac Religiosos supranominatos ad officia eis respective demandata, illorumque liberum exercitium juxta earumdem tenorem præsentium recipiant & admittant; illisque in omnibus eadem officia concernentibus faveant & assistant, pareantque & obediant respective.

§. 5. Ac decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore; suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Solitæ clausulæ.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Custodiæ, & Ordinis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CX.

Declaratio super Jurisdictione Protectorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia, quoad Religiosos deputatos pro regimine & cura Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolis.

Dat. die 25. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Jurisdictio Protectoribus hujus Ordinis a Clemente & Urbano VIII. asserta, quoad Religiosos dd. Ecclesiis inservientes.

Ab Innocentio XII. limitata.

Sed postmodum confirmata.

§. 1. Dudum postquam fel. record. Clemens VIII. & Urbanus etiam VIII. aliique forsan Romani Pontifices Prædecessores Nostri per suas in simili forma Brevis, seu etiam sub Plumbo expeditas literas, tunc, & pro tempore existentibus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud Sedem Apostolicam Protectoribus diversas facultates quoad Religiosos ex certis Provinciis Reformatis ejusdem Ordinis pro servitio Ecclesiarum Monasteriorum Monialium Sanctæ Claræ, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ Civitatis Neapolitan. ipsarumque Monialium spirituali regimine & cura pro tempore deputatos, sub certis modo & forma tunc expressis, concesserant & attribuerant; dictique Protectores abinde facultatibus hujusmodi libere usi fuerunt, a recol. mem. Innocentio Papa XII. Prædecessore etiam Nostro emanavit Constitutio super moderatione jurisdictionis & auctoritatis Protectorum quorumvis Ordinum Regularium anno 1693. edita, ac successive anno 1694. prodierunt literæ in pari forma Brevis; per quas idem Innocentius prædecessor Ministro seu alteri Superiori Generali Familiæ Reformatæ Cismontanæ dicti Ordinis, pro tempore quoque existenti, facultates quascumque Protectoribus memorati Ordinis, quoad Religiosos præfatos sic concessas & attributas, servata cæteroquin in omnibus & per omnia supradictarum Clementis & Urbani, aliorumque Prædecessorum literarum forma & dispositione, restituit; & quatenus opus esset, de novo impartitus fuit, & aliàs, prout in ejusmodi Literis & Constitutione, quarum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius respective continetur.

Iisdem durantibus causis a Successoribus concessa.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, tempore ipsius Innocentii Prædecessoris adhuc vigerent peculiares illæ causæ & rationes, quibus dicti Clemens & Urbanus ac alii Prædecessores adducti fuerant ad enarratas facultates Protectoribus Ordinis hujusmodi, respectu dictorum Religiosorum concedendas, reintegratio ad illas Ministro seu Superiori Generali Ordinis prædicti, sicut præmittitur, facta effectum suum sortiri nequivit; unde idem Innocentius prædecessor dictorum Monasteriorum ac Religiosorum illic existentium regimen suscepit atque gessit; Sicuti quoque a similis mem. Clemente Papa XI. Prædecessore etiam Nostro petitum fuit. Verum felic. itidem rec. Innocentius Papa XIII. pariter Prædecessor Noster, per Nos, qui Ordinis prædicti Protectoris munere apud hanc Sanctam Sedem tunc fungebamur, de omnibus præmissis, aliisque totius rei, necnon Monasteriorum præfatorum statum concernentibus, certior redditus, ab ejusmodi regimine abstinuit: Nobisque permisit ibidem exercere eam, quam olim dicti Ordinis Protectores exercuerant jurisdictionem & auctoritatem, quemadmodum re ipsa fecimus, ac etiam post nostram assumptionem ad Summi Apostolatus apicem ratione Protectionis hujusmodi, quam retinuimus, facere perreximus. Hinc est, quod Nos omnem dubitationis & controversiæ, quæ circa auctoritatem Protectorum dicti Ordinis quoad Religiosos præfatos, temporis progressu postquam viam universæ carnis ingressi fuerimus, facile oriri possent, occasionem amovere: felicique dictorum Monasteriorum directioni, ac paci, & tranquillitati, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes: simulque considerantes, vix sperari posse prædictas Innocentii XII. Prædecessoris literas atque Constitutionem, propter easdem causas & rationes, quæ etiamnum durant, ob quas hactenus in Monasteriis præfatis observari nequiverunt, nec in posterum quoque executioni demandatum ac observatum iri; Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut dilectus filius noster Trojanus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Acquaviva nuncupatus, quem in futurum successorem nostrum in Protectione hujusmodi deputavimus, aliique deinceps pro tempore existentes Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum apud eamdem Sedem Protectores, quoad Religiosos pro Ecclesiarum Monasteriorum præfatorum servitio, ipsarumque Monialium spirituali regimine & cura pro tempore etiam deputatos, omnibus & singulis facultatibus per dictos Clementem VIII. ac Urbanum, aliosque prædecessores, ejusdem Ordinis Protectoribus concessis & attributis: necnon auctoritate & jurisdictione quibus usi fuerint, Nosque tamquam Protectores hujusmodi usi fuimus & utimur, similiter uti ac potiri & gaudere libere licite, & valide possint & valeant, harum serie declaramus, statuimus, atque indulgemus; sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et cum in posterum sint duraturæ.

Facultates a Clemente & Urbano PP. concessæ in perpetuum eisdem confirmantur Protectoribus.

Obstantium derogatio.

§. 3. Non obstantibus præmissis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis, Ecclesiarum, & Monasteriorum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 25. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXI.

Indultum, ut Fratres Minores Sancti Francisci Capuccinorum nuncupat. in Gallia existentes, possint excipere Confessiones Monialium in Claustris degentium.

Dat. die 26. Sept. 1733. Pont. An. IV.

CXII.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ petendæ concessionis.

§. 1. Cum, ficut dilectus filius Cherubinus de Noves, Frater expresse Professus, Custos, & Socius Generalis Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, tam suo, quam dilectorum filiorum Fratrum, & præsertim Ministrorum Provincialium in Regno Galliarum existentium ejusdem Ordinis, nomine, Nobis nuper exponi fecit, Fratres prædicti ad excipiendas Sacramentales Confessiones Monialium, aliarumque personarum ægrotantium, in Claustris degentium, multoties ab Ordinariis locorum invitentur, quin eis hac in re morem gerere valeant, eo quod per Regulam ipsius Sancti Francisci Cap. XI. Fratribus universis dicti Ordinis præcipitur, ne ingrediantur Monasteria Monialium, præter illos, quibus a Sede Apostolica specialis ad id concessa est facultas; Nobis propterea idem Cherubinus, quo supra nomine humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Cherubinum, aliosque Fratres prædictos, specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Fratribus dicti Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum, in Regno Galliarum commorantibus, ad audiendas Confessiones præfatas idoneis, ac legitime approbatis, ut ipsi quotiescumque a locorum Ordinariis pro excipiendis Sacramentalibus Confessionibus Monialium, aliarumque personarum ægrotantium, intra Claustra degentium tantum requisiti fuerint, de Superiorum suorum licentia Claustra ejusmodi ingredi, illarumque Confessiones audire, illasque ab earum peccatis, pœnitentia salutari & aliis, quæ injungenda fuerint, eis respective injunctis, absolvere libere & licite possint & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus.

Quæ benignè indulgetur.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

Abbati Generali, ac Diffinitoribus Congregationis Olivetanæ, quod deinceps Capitulum Generale ejusdem Congregationis Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ, sicque tres dies serius quam hactenus fieri consuevit, celebrari debeat, facultas conceditur.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 30. Sept. 1733. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, totius ejusdem Congregationis nomine, quod illius Capitulum Generale singulis trienniis feria quinta ante Dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis Dominicæ celebrari consuevit in principali Monasterio, Montis Oliveti Majoris nuncupato, quod in deserto loco, seu solitudine de Accona Dominii Senensis consistit, ac ita omnia in dicta Congregatione ordinata & disposita sunt, ut negotia in ejusmodi Capitulo Generali tractanda, intra quinque dies dumtaxat absolvantur; eoque brevi temporis spatio satis provideatur publicis privatisque singulorum Monasteriorum ipsius Congregationis necessitatibus.

Qua die celebrari soleat Capit. Gen.

Quotoque tempore durare.

Locus, ejusque incommoda potissimum ad victum comparandum.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus locus de Accona quatuor millium passuum a via publica, & undequaque a frequentia habitatorum remotus sit, convenientibusque in Monasterium prædictum omnibus Abbatibus, ac Vocalibus dictæ Congregationis præter Monachos de familia, in eo degentes Conversos, Vectuarios, & Ministros, non sine gravi incommodo ac dispendio parari possint pisces, ova, & lacticinia diebus, quibus carnium usus prohibetur, utpote quorum esculentorum illic copia non suppetit, vel quæ emenda veniunt cariori pretio, ac etiam pravæ qualitatis, cum detrimento valetudinis Religiosorum illuc ex longinquis partibus adventantium, quibus mora quinque dierum hujusmodi tantùm ibidem præstituta est; dictum vero Monasterium inopia laboret, ac multo ære alieno gravetur, atque ex annuis contributionibus reliquorum Monasteriorum ejusdem Congregationis substentetur; cupiatque propterea Procurator Generalis prædictus, opportune in præmissis a Nobis provideri, & ut infra, indulgeri; Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilectis filiis Abbati Generali, ac Definitoribus præfatæ Congregationis in proxima illius dicta annuali insimul congregandis, quod deinceps Capitulum Generale ejusdem Congregationis ipsa Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ, sicque tres dies seriùs quam hactenus fieri consuevit, celebrari debeat; Itaut, durantibus tribus diebus hujusmodi, Abbates, Generalis, & Locales, ac Visitatores dictæ Congregationis pro tempore extantes in suis respective muneribus, prout antea, continuare libere licite & valide possint & valeant, statuendi & ordinandi facultatem auctoritate Apostolica tenore præsentium tribuimus & impartimur.

Dispositio, de qua in Rubrica.

§. 3. Decer-

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasterii præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Septembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXIII.

Præcipitur ne quis notam aut censuram ullam Theologicam Catholicorum Scholis diversa in explicanda Divinæ Gratiæ efficacia sentientibus inurere, aut earum sententias contumeliis incessere audeat.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 2. Octob. 1733. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Apostolicæ providentiæ officio a Prædecessoribus Nostris fel. record. Clemente XI. & Benedicto XIII. sapienter impenso ad dissipandas novatorum calumnias & artes, per quas inducta proscriptis erroribus Catholicorum dogmatum larva, & Sanctorum Doctorum illustria nomina obtendentes, simplicium animos a debita Constitutioni, quæ incipit *Unigenitus*, obedientia deterrere moliebantur, Nos paterna quoque sollicitudine inhærentes, magnopere dolemus, tenebras à dissensionis filiis offusas nondum ex quorundam mentibus satis esse discussas; sed plerosque etiam nunc intolerabili pertinacia contendere, censuris laudatæ Constitutionis doctrinam Sanctorum Augustini, & Thomæ de Divinæ Gratiæ efficacia esse perstrictam.

Per laudes Doctrinæ S. Thomæ datas cæteræ non reprobantur Sententiæ.

§. 1. Ut igitur nullas charitatis partes ad revocandos errantes Nobis reliquas faciamus, universis, & singulis Christifidelibus quacunque dignitate, etiam Episcopali, & majori fulgentibus in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, & sub Canonicis pœnis mandamus, ne disputantes, aut docentes sive in Scholis, sive in Concionibus, sive scriptis editis, sive aliter propositiones defendant, aut enuncient, quæ antedictas novatorum calumnias firmare, ac promovere possint, Mentem tamen eorundem Prædecessorum Nostrorum compertam habentes, nolumus aut per Nostras, aut per ipsorum laudes Thomisticæ Scholæ delatas, quas iterato Nostro judicio comprobamus & confirmamus, quidquam esse detractum cæteris Catholicis Scholis diversa ab eadem in explicanda Divinæ Gratiæ efficacia sentientibus, quarum etiam erga hanc Sanctam Sedem præclara sunt merita, quominus sententias ea de re tueri pergant, quas hactenus palam & libere ubique, etiam in hujus Almæ Urbis luce, docuerunt & propugnarunt.

Prohibitio, de qua supra.

§. 2. Quamobrem fel. record. Pauli V., & aliorum Prædecessorum Nostrorum ad restringendum dissensionum fomitem vestigia prosequentes, & saluberrima mandata renovantes, auctoritate quoque Nostra omnibus & singulis superius expressis interdicimus & prohibemus sub iisdem pœnis, ne vel scribendo, vel docendo, vel disputando, vel alia qualibet occasione notam aut censuram ullam Theologicam iisdem Scholis diversa sentientibus inurere, aut earum sententias conviciis, & contumeliis incessere audeant, donec de iisdem controversiis hæc Sancta Sedes aliquid definiendum, ac pronunciandum censuerit. Pacem siquidem, quam cum veritate diligendam Dominus præcepit, inter Catholicæ Ecclesiæ Filios fovere, & communire debemus, & curamus; ut conjunctis diversarum licet Scholarum studiis firmius sit adversus erroris insidias præsidium.

§. 3. Propterea locorum Ordinariis, Inquisitoribus, cæterisque Judicibus Ecclesiasticis injungimus, ut altercationes, & contentiones, quæ disputationis æstu animos abripiente, in Christiani populi scandala erumpere possent, per Canonica remedia compescant; iisdem facultatem ad id necessariam, & opportunam impertientes; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

C. Archiepiscopus Emissenus.

CXIV.

Generali Congregationis Montis Oliveti Ordinis Sancti Benedicti facultas conceditur destinandi pro libito Abbatem in Monasterio Sanctæ Mariæ Novæ, absque regimine, cum voce tamen activa & passiva.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 6. Octob. 1733. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

Vid. superius.

Petitio.

§. 1. Nuper pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Nobis expositum fuit, quod, cum per alias nostras in simili forma Brevis novissime expeditas literas Abbatiam & Regimen Monasterii Sanctæ Mariæ Novæ nuncupat. de Urbe Procurationi generali ejusdem Congregationis Montis Virginis, itaut deinceps Procurator Generalis pro tempore existens dictæ Congregationis insimul Abbas Monasterii prædicti esset, ac esse deberet, perpetuo univerimus & annexuerimus, ac unita & annexa fore declaraverimus; sicque numerus Abbatum prædictæ Congregationis imposterum diminuendus foret, dilecti vero filii moderni Abbas ac Definitores Generales ipsius Congregationis minime expedire existiment, uni potius quàm alteri e sex Provinciis, quibus eadem Congregatio constat, unum Abbatem adimere; idem Procurator Generalis pro quiete & tranquillitate dictæ Congregationis illius Abbati Generali pro tempore existenti, ad quem juxta Constitutiones ipsius Congregationis distributio regiminis Monasteriorum spectat, facultatem concedi, plurimum desiderat, relinquendi semper unum Abbatem pro arbitrio suo absque gubernio cum voce tamen activa & passiva in Capitulis Generalibus, cæterisque aliorum Abbatum prærogativis & præeminentiis; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de be-

nignitate

nignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur prædictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Abbati Generali dictæ Congregationis pro tempore existenti, ut ipse semper unum Abbatem sine regimine Monasterii ejusdem Congregationis, qui tamen voce activa & passiva in Capitulo Generali, cæterisque prærogativis ac præeminentiis ad instar aliorum Abbatum Regiminis frui ac potiri debeat, arbitrio suo relinquere ac destinare libere & licite possit & valeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus. *Concessio.*

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Congregationis & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Obstantium derogatio.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annullo Piscatoris die 6. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXV.

Constituitur Procurator in Urbe pro Missionibus exteris Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum.

Dat. die 10. Octob. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Cherubinus de Noves, Frater expresse Professus, Custos, ac Socius Generalis Gallus, Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, quod dilecti filii Ministri Provinciales Regni Galliarum dicti Ordinis, Missionibus exteris, quæ Fratribus ejusdem Ordinis sub ditione charissimi in Christo filii Nostri Ludovici Francorum Regis Christianissimi degentibus demandatæ sunt, auctoritate Apostolica præfecti, tempore ultimi Capituli Generalis Ordinis præfati in Alma Urbe Nostra celebrati, ipsum Cherubinum Procuratorem in Romana Curia dictarum Missionum, quarum curam & onus ab undecim jam annis laudabiliter, & ex animi nostri sententia sustinuit, unanimi consensu constituerunt ac deputarunt, quemadmodum quoque factum est a dilecto filio moderno Ministro Provinciali Provinciæ Hiberniæ prædicti Ordinis, & aliàs, prout uberius continetur in eorundem Ministrorum Provincialium patentibus literis desuper expeditis, tenoris, qui sequitur. *A Capitulo Generali constitutus Procurator pro Missionibus exteris.*

Literæ Patentes Provincialium Provinciarum Galliæ, & Hiberniæ.

Reverendissimo Patri Cherubino de Noves, Ordis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum Alumno, Concionatori Provinciæ Sancti Ludovici, in Romana Curia generaliter Assistenti Provinciis, & Missionibus Gallicanis ejusdem Ordinis, ac propriæ Nationis, Provinciæ suæ pro Comitiis Generalibus Custodi, Consultori Sacrarum Congregationum super Indulgentiis, Reliquiis, necnon Sacræ Congregationis Indicis, sanctique Officii Qualificatori,

Nos Provinciales infrascripti ejusdem Ordinis & Nationis, præfectique Apostolici, licet immeriti, salutem in Domino.

Cum plurima Nobis incumbant tum apud Summum Pontificem, & Sanctam Congregationem, tum apud alios sive intra sive extra Religionem Romæ gerenda negotia pro Missionibus & Missionariis Nostris, qui a Sacra Congregatione deputati, ac Regis Nostri Christianissimi protectione suffulti, toti se tradunt Infidelium Conversioni, Reverendissimam Paternitatem Vestram, de cujus pietate, prudentia, probitate, summo zelo, experientia, & capacitate plurimum in Domino confidimus, ad ea pertractanda negotia in Procuratorem præfatarum Missionum deputandam judicavimus. Ideo virtute præsentium Paternitati Vestræ Reverendissimæ facultatem facimus, & omnem auctoritatem nostram committimus in his omnibus, quæ versantur tum circa nostras Missiones, tum circa alia quæcumque negotia, pro quibus recurrendum nobis foret ad Curiam Romanam easdem Missiones: resque alias, quæ ad Provincias nostras pertinent, humillime in Christo commendantes. interim Deum Optimum Maximum suppliciter deprecamur, ut Reverendissimæ Paternitati Vestræ det illam Sedium suarum assistricem Sapientiam, quæ cum ipsa sit semper, & laboret, eamque ad communem Ecclesiæ utilitatem, Ordinisque nostri ac nostræ Nationis decorem diu incolumem servet. In quorum fidem præsentes manu propria subsignatas dedimus in Conventu nostro Romano die 4. mensis Junii 1733.

Fr. Claudius Maria Ambianensis Provincialis Provinciæ Parisiensis.

Fr. Franciscus Maria Tannayensis Provincialis Provinciæ Turonensis.

Fr. Gregorius Alenconius Provincialis Provinciæ Normanniæ.

Fr. Josephus Maria Dolensis Provincialis Provinciæ Britanniæ.

Fr. Joannes Baptista a Gratianopoli Provincialis Provinciæ Lugdunensis.

Fr. Nicolaus a Calvomonte Provincialis Campaniæ.

Reverendissimo Patri Cherubino de Noves Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum Alumno, Concionatori &c.

Nos Fr. Philippus à Kennedy Custos, & Præfectus Apostolicus Cappuccinorum Missionis Hiberniæ, licet immeriti, salutem e fonte salutis sempiternam.

Cum plurima Nobis incumbant tum apud Summum Pontificem, & Sanctam Congregationem, tum apud alios sive intra sive extra Religionem gerenda negotia pro Missionibus & Missionariis nostris &c. In Conventu nostro Romano die 12. Augusti anno salutis 1733.

Fr. Philippus, qui supra.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Cherubinus, quo munus, sibi per memoratos Ministros Provinciales commissum, utiliùs atque efficaciùs cum Socio suo Nationali, juxta antiquum supradicti Ordinis usum ei concesso, exequi possit, præmissa Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri plurimum

desideret;

desideret; Nos prædictum Cherubinum specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ac effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, deputationem ejusdem Cherubini in Procuratorem dictarum Missionum exterarum in Romana Curia, a Ministris Provincialibus Regni Galliarum & Hiberniæ, sicut præmittitur, factam, expeditasque desuper patentes literas præfatas, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjungimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Dicta Deputatio confirmatur.

§. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, dictoque Cherubino in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum præsentes pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Pro D. Cardinale Oliverio
C. Archiepiscopus Emissenus.

CXVI.

Fratribus Congregationis Hispaniarum Ordinis Sancti Joannis Dei, & Congregationis Italiæ dicti Ordinis, prohibetur, ne alterutri ex dd. Congregationibus aggregentur sine consensu eorum respective Generalis.

Dat. die 14. Oct. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Cum, sicut dilectus filius Laurentius Navarro Frater expresse Professus, ac Procurator Generalis Congregationis Hispaniarum Ordinis Sancti Joannis Dei, Nobis nuper exponi fecit, Superiores Generales ejusdem Congregationis occasione præteritarum litium & controversiarum, quæ dictam Congregationem diu multumque exagitarunt, animadverterint, quod nonnulli illius Fratres accessum ad Sedem Apostolicam, ut se defendant adversus asserta gravamina, a prædictis Superioribus Generalibus eis illata prætexentes, ab ipsorum Superiorum Generalium obedientia & jurisdictione sese subtrahere, atque e præfata Congregatione Hispaniarum ad Congregationem Italiæ Ordinis prædicti, mediante etiam beneplacito Apostolico, absque eorumdem Superiorum Regularium consensu transire procurant, in grave dictæ Congregationis Hispaniarum præjudicium, ac Regularis disciplinæ detrimentum; cupiatque propterea ipse Laurentius, opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri; Nos prædictum Laurentium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & attenta relatione dicti filii Nostri Joannis Antonii Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Guadagni nuncupati, in Alma Urbe Vicarii Nostri in spiritualibus Generalis, ac Ordinis præfati apud dictam Sedem Protectoris, Nobis super præmissis facta, Generalibus, aliisve quibuslibet Superioribus tam Congregationis Italiæ, quam Congregationis Hispaniarum Ordinis hujusmodi, nunc & pro tempore existentibus, ne deinceps Fratres alterutrius ex dictis Congregationibus, absque expressis consensu & licentia eorum respective Prioris Generalis, suæ Congregationi adscribere & aggregare ullatenus audeant seu præsumant, harum serie auctoritate Apostolica prohibemus.

Causæ hujusce edendi Decreti.

Declaratio, quod Fratres unius Congregat. alteri aggregari nequeant.

§. 2. Præterea salubri dispositioni fel. rec. Urbani PP. VIII. Prædecessoris Nostri, per suas in simili forma Brevis die 20. Septembris 1634. editæ, inhærentes, statuimus, ut Fratres dictæ Congregationis Hispaniarum, in Italia degentes, stent & maneant sub jurisdictione & correctione Prioris Generalis Congregationis Italiæ; ac vicissim, si qui Fratres Congregationis Italiæ fuerint in Provinciis à Congregatione Hispaniarum dependentibus, subjaceant jurisdictioni & correctioni Superiorum Congregationis Hispaniarum: exceptis tamen Procuratore Generali, ac aliis Fratribus dictæ Congregationis Hispaniarum in eadem Urbe commorantibus, quos quidem Fratres Correctioni Procuratoris Generalis, ipsum vero Procuratorem Generalem jurisdictioni Protectoris Ordinis nunc & pro tempore existentis, auctoritate præfata tenore præsentium immediate subjicimus.

Fratres vero Congr. Hispan. in Italia degentes, stent sub correctione Prioris Congreg. Italiæ, & V. V.

§. 3. Volentes insuper, quod, si & quando in aliqua Provincia Congregationis Italiæ reperietur Frater Congregationis Hispaniarum, Superiores locales id quamprimum renuntiare debeant Priori vel Procuratori Generali ejusdem Congregationis Hispaniarum, ut in eum, si alicujus delicti reus fuerit, debite animadverti possit.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Roboratio præsentium Literarum.

§. 5. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, supradictis Urbani Prædecessoris literis, ac quatenus opus sit, re. mem. Innocentii PP. XII. etiam Prædecessoris Nostri,

Obstantium derogatio.

super

super moderatione facultatum Protectorum Ordinum Regularium, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, Congregationum, & Provinciarum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 6. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Octobris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXVII. Designantur Urbes nonnullæ Italiæ tamquam insigniores, in quibus ii ex Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, qui per decennalem Prædicationis cursum Magisterium in Ordine adipisci quærunt, Quadragesimales Conciones, vel decennales habere debeant.

Dat. die 10. Nov. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio quibus innixa rationibus.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Nicolaus Antonius Schiaffinati, Prior Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod in Capitulo Generali ejusdem Ordinis anno 1685. in alma Urbe celebrato, statutum fuit, ut ii dumtaxat Fratres Ordinis prædicti intra Italiam ad Magisterii lauream promoverentur, qui vel per quinquennium munus Regentis Studiorum obivissent, vel per decennium Dei verbum in insignioribus seu principalioribus ipsius Italiæ Urbibus cum plausu justaque fama prædicassent. At cum sæpius animadversum sit, postrema ejusmodi statuti verba incertum & nimis late patentem sensum continere aut recipere, indeque non raro contingere posse, quod nonnullæ Italiæ Urbes ab aliquo Priore Generali dicti Ordinis (cujus est, dubia illius statuta interpretari) non habeantur inter insigniores, quæ ab aliis Prioribus Generalibus, pro varia cujusque animi affectione, tales antehac reputatæ fuerint, aut imposterum reputentur; sicque concio Quadragesimalis, vel Annalis, per Religiosos ejusdem Ordinis habita, inter legitima requisita ad Magisterium assequendum sit quandoque adnumerata vel adnumeranda, & vicissim quandoque respuenda; hinc ipse Nicolaus Antonius Prior Generalis ad istam ambiguitatem tollendam, certamque in præmissis normam deinceps firmandam atque stabiliendam, cum sua Congregatione, ac etiam consensu novissimi Capituli Generalis dicti Ordinis, opportunum censuit, per Decretum ab eo desuper editum determinare, ac nominatim exprimere Urbes Italiæ, quæ insigniores reputari deberent quoad Concionem Quadragesimalem & Annalem, pro adipiscendo Magisterio in Ordine præfato requisitam, in hunc modum, videlicet.

Designatio per Priorem Generalem Ord. facta.

Ancona, Andria, Bari, Bologna, Firenze, Genova, Livorno, Messina, Napoli, Padova, Palermo, Pavia, Perugia, Pistoja, Rimino, Roma, Siena, Treviso, Udine, Venezia, Verona, Vicenza; e purche le dette Predicazioni siano principiate almeno dalla Festa di tutti i Santi, e proseguite in tutti li giorni Festivi fino alla terza Festa del Santo Natale; Dichiarando in oltre, ed espressamente determinando, che sotto questa medesima legge siano, e s'intendano compresi anco quei Predicatori Generali già approvati, e che non hanno conseguito finora il grado del Magistero. Saranno ancora approvate per requisiti, come sopra, le Predicazioni Quaresimali, che avranno fatte per una sola volta rispettivamente nelle infrascritte Chiese Catedrali, cioe: Ancona, Aquila, Aversa, Bari, Bergamo, Bologna, Brescia, Capua, Catansaro, Cesena, Chieti, Cosenza, Faenza, Fermo, Ferrara, Firenze, Foggia, Foligno, Genova, Imola, Lecce, Livorno, Mantova, Matera, Messina, Milano, Modena, Napoli, Padova, Palermo, Parma, Pavia, Peruggia, Pesaro, Piacenza, Pisa, Pistoja, Prato, Rimino, Roma in una delle Basiliche, Salerno, Siena, Sorrento, Taranto, Terni, Torino, Treviso, Udine, Venezia, Verona, Vicenza, e Viterbo; Siccome ancora si approveranno in tal forma i Quaresimali, che sogliano da noi darsi per le Chiese dell' Ordine, esistenti nelle suddette, ed in altra Città, riservando al nostro arbitrio di approvare, in qualità pure di requisito, l'Annuale di Genazzano, per la venerazione, che portiamo a quel Santuario.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Nicolaus Antonius Prior Generalis, præmissa, quò firmius subsistant, ac exactius serventur, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, ac aliàs in præmissis opportune a Nobis providere summopere desideret; Nos, ipsum Nicolaum Antonium Priorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum super designatione Urbium Italiæ, quæ pro Concione Quadragesimali & Annali, requisita ad Magisterium in Ordine præfato assequendum, insigniores habendæ & reputandæ veniunt, sicuti præmittitur, editum, auctoritate Nostra Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatur.

Hæc vero declaratio in præjudicium illorum cadere non debet, qui jam decennalem cursum alibi explevere.

§. 3. Volumus præterea, ac eadem auctoritate declaramus, Decretum præinsertum etiam locum habere quoad Fratres dicti Ordinis, qui decennium Concionum hujusmodi cum approbatione ejusdem Ordinis Priorum Generalium, ipsius Nicolai Antonii antecessorum, jam explevisse existimant, nondum tamen ad Magisterii lauream promoti fuerunt, illosque comprehendere; itaut conciones, ab eis peractæ, etiam a dictis Prioribus Generalibus approbatæ, vim legitimi ad præmissa requisiti non obtineant, nisi in aliqua ex designatis Urbibus habitæ fuerint.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, inconcusse observari, illisque respective plenissime suffra-

gari;

gari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, prædicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Novembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXVIII. Confirmatur Decretum Congregationis Episcoporum & Regularium circa electionem, vel substitutionem Visitatorum Provinciæ Portugalliæ ejusdem Ord. S. Augustini.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 23. Nov. 1733. Pont. An. IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio.

§. 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Emanuelis de Alburquerque Prioris Provincialis, ac Definitorum Provinciæ Portugalliæ Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, Congregationi Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositæ, exposito, quod, cum in Constitutionibus dicti Ordinis Apostolica auctoritate confirmatis part. 3. cap. 14. num. 5. ubi agitur de electione Visitatoris seu Visitatorum, habeatur, ut eveniente casu obitus, vel alterius deficientiæ Visitatoris sive Visitatorum in Capitulo Provinciali electorum, si id ante Congregationem intermediam contingat, ad eamdem Congregationem vocari debeant Visitator seu Visitatores præcedentis Capituli Provincialis; sin verò post prædictam Congregationem accidat, jus sit Definitorio privato, alium seu alios in locum deficientium eligendi ac deputandi; In Provincia autem præfata quædam inter duas ejus filiationes seu partialitates alternativa per fe. re. Innocentium PP. XII. Prædecessorem Nostrum, stabilita sit, cui omnes ejusdem Ordinis Constitutiones aptatæ fuerunt, ac ubi de electione Visitatorum sermo est, disponatur quod duo Visitatores ipsius Provinciæ juxta alternativam hujusmodi eligantur, unus ex una, & alius ex altera filiationibus: ac deficiente alterutro ante dictam Congregationem intermediam, succedat alius ejusdem filiationis Capituli proximioris: & si nullus inveniatur illius filiationis, qui succedere possit, eligatur a Definitorio alius filiationis prædictæ: sicut si deficiat post Congregationem intermediam prædictam; licèt hujus dispositionis intelligentia & explicatio, in postremis verbis aliquantum subobscura, desumenda videretur a clariori & literali dispositione supradictarum Constitutionum in casu cujuscumque deficientiæ Visitatoris post dictam Congregationem intermediam; nihilominus Exponentes prædicti ad evitandas contentiones sive controversias, quæ ex ejusmodi verborum ambiguitate excitari possent, memoratæ Congregationis Cardinalium sententiam desuper exquirere opportunum duxissent: ab eaque petiissent, quatenus declarare ac definire vellet: An eveniente casu deficientiæ unius vel utriusque Visitatoris post celebrationem Congregationis intermediæ, electio substituendorum ad Definitorium privatum spectet: seu potius ad officium hujusmodi Visitatores Capituli præcedentis assumendi sint, prout assumi deberent, si deficientia ante celebrationem dictæ Congregationis intermediæ contigisset in casu &c. Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur:

S. Congregationis Decretum.

Sacra Congregatio Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium proposita, referente Eminentissimo Cardinali Gotti Ponente, attenta relatione Patris Procuratoris Generalis Ordinis, re mature perpensa, censuit decernendum, prout decrevit & declaravit: Affirmative ad primam dubii partem, & negative ad secundam; dummodo tamen non sit completa Visitatio, nam Visitatione completa, nec electioni nec substitutioni locus erit. Romæ 13. Novembris 1733.

Card. Franciscus Barberinus.

I. Archiepiscopus Corin. Secretarius.

Confirmatur.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dictorum Emanuelis & Definitorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi, Decretum hujusmodi, quò firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desiderent; Nos, ipsos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus, illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Nostra Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus; illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Harum Literarum observantia.

§. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas, semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inconcusse observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Provinciæ, & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis

aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Novembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXIX.

Breve Sanctissimi Domini Nostri circa appellationes & recursus, a Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini gradatim ad Ordinis ejusdem Superiores faciendos, ad Fratres Discalceatos Congregationum Italiæ & Germaniæ dicti Ordinis extenditur.

Breve hujusmodi lege superius.

Dat. die 7. Dec. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Aliud Decretum ejusdem formæ pro Ordine S. Augustini emanatum.

§. 1. Aliàs Nos generali decreto dudum a Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Regularium præposita, circa appellationes eorumdem Regularium cujusvis Ordinis, antequam Sedem Apostolicam adire valeant, jussu fel. rec. Sixti PP. V. Prædecessoris Nostri edito, inhærentes, ac supplicationibus pro parte dilecti filii Nicolai Antonii Schiafinati Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Nobis humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica statuimus, quod Fratres ejusdem Ordinis Eremitarum Sancti Augustini casibus, in quibus eis de jure vel juxta Constitutiones ipsius Ordinis appellare vel recurrere licebat, id deinceps non aliter facere possent, quàm gradatim, a Priore scilicet ad Provincialem, & a Provinciali ad Generalem dicti Ordinis, itaut causæ appellationis seu recursus hujusmodi, antequam ab eodem Priore Generali cognitæ & definitæ fuissent, extra Ordinem prædictum deferri & agitari nequirent; ac propterea omnibus Romanæ Curiæ Tribunalibus, ac Judicibus, & quibusvis etiam Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinalium Congregationibus, necnon dictæ Sedis Nuntiis pro tempore existentibus, ne Fratrum Ordinis prædicti appellationem seu recursum admitterent, causasque ejusmodi cognoscerent, nisi prius eis legitime constitisset, illas per dictos Superiores, memorato ordine servato, cognitas & definitas fuisse, sub pœna nullitatis actorum ac inde secutorum, & quoad Religiosos appellantes vel recurrentes, sub gravibus nostro & Romani Pontificis pro tempore pariter existentis arbitrio pœnis, prohibuimus, & aliàs, prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 15. mensis Septembris proxime præteriti expeditis literis uberius continetur.

Quare petitum, ut ad Fratres Congregationum Italiæ, & Germaniæ extendatur:

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Vicarius Generalis Congregationis Italiæ & Germaniæ ejusdem Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Discalceatorum Nobis nuper exponi fecit, ipse pro quiete & tranquillitate dictæ Congregationis, regularisque disciplinæ in ea conservatione, literas nostras præfatas ad Fratres Congregationis prædictæ, addita juxta quasdam rec. mem. Clementis PP. VIII. Prædecessoris itidem Nostri in pari forma Brevis literas die 23. Novembris 1604. emanatas, pœna privationis vocis activæ & passivæ, eo ipso per transgressores tam Superiores quam Subditos incurrenda, extendi; ac insuper, ne dicti Fratres rescripta ad totam Congregationem præfatam spectantia absque licentia Vicarii & Definitorum Generalium pro tempore quoque existentium ejusdem Congregationis a Sede Apostolica procurare audeant, quemadmodum per Constitutiones ipsius Congregationis part. 3. cap. 6. §. 2. cavetur, prohiberi summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, prædictum Vicarium Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes: necnon literarum Nostrarum præfatarum tenorem, & alia quæcumque, etiam specificam & individuam mentionem & expressionem requirentia, præsentibus pro plene & sufficienter expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supradictas nostras literas ac statutum & prohibitionem, pro Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini facta, sicut præmittitur, ad Fratres Congregationis Italiæ & Germaniæ ejusdem Ordinis Discalceatorum; adeout in causis eorum appellationis vel recursus similiter gradatim procedatur, nimirum a Priore ad Provincialem & Definitorium Provinciale, & ab his ad Vicarium Generalem & Definitorium Generale, priusquam Sedes Apostolica adeatur, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, per Fratres & Superiores dictæ Congregationis, qui præmissis contravenerint, eo ipso incurrenda, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus & ampliamus. Cæterum quoad procurantes rescripta a Sede prædicta, universam Congregationem præfatam concernentia, sine licentia dictorum Vicarii & Definitorum Generalium, Constitutiones ipsius Congregationis servari mandamus.

Prout de facto extenditur.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Decembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXX.

Confirmatio quorumdam Decretorum & Statutorum Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Dat. die 10. Dec. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo militantis Ecclesiæ Solio per ineffabilem divinæ Bonitatis abundantiam, nullo licèt meritorum nostrorum suffragio constituti, ea, quæ pro salubri Congregationum Religiosorum Virorum, qui Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipati sunt, directione provide prudenterque constituta sunt, ut firma semper atque inviolata persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

Tenor supplicationis.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Michael a Sancto Raphaele, Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod Capitulum Generale, & Definitorium Generale Congregationis hujusmodi quasdam novas leges, decreta, & statuta pro felici prosperoque ipsius Congregationis regimine, præsertim pro Capitulorum Generalium celebratione, fecerunt, & in unum volumen redigi curarunt, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor Legum, Decretorum, & Statutorum, de quibus supra fuit facta mentio, talis est, prout sequitur, videlicet:

Exordium Statutorum.

Postquam Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XII. per suas literas in forma Brevis die 11. Septembris 1730. ea confirmavit Decreta & Statuta, quæ ad uniforme gubernium omnium Provinciarum intra & extra Hispaniarum Regna erant erectæ, & erigerentur in posterum; celebratis jam sex Provinciarum Capitulis, stabilitoque earum uniformi gubernio, hæc Excalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, Congregationis Hispaniarum nuncupata, Religio humillime & vehementer desiderat, quod alia nunc Decreta, quæ vi facultatis a fel. rec. Domino Nostro Benedicto XIII. concessa Capitulo Generali tunc futuro, & Diffinitorio Generali sequenti, per suas literas in forma Brevis die 26. Februarii 1728. facta quidem, & stabilita a prædictis Capitulo & Diffinitorio, crebro studio, & omni meditatione præmissis, integroque quotidianis sessionibus anno consumpto a Diffinitorio, utpote ad celebrationem instantis Capituli Generalis conducentia, imo statutis jam Capitulis Provincialibus necessaria, Apostolicæ auctoritatis confirmationem roburque consequi mereantur & obtineant: Ideo adjunctis nonnullis, quæ vim Constitutionis per trium Capitulorum confirmationem circa observantiam obtinuerunt, juxta Constitutionem fel. rec. Sanctissimi Domini Nostri Clementis PP. X. cuncta Sanctæ Sedis authoritati proponenda, & Apostolicam confirmationem petendam hic subjiciuntur, videlicet:

I.

In Religione Excalceata duæ Familiæ:

Quod in nostra Religione Excalceatâ erunt duæ Familiæ, in quas totus veniat Universalis Ordo divisus: quarum una denominabitur intra-Hispana: & extra-Hispana altera. Utraque erit sub Titulari sibi Electo.

II.

Ex quarum una Minister Gen., ex altera Commissarius Gener. eligendi.

Quod ex his duabus Familiis unus Minister Generalis in Caput & earum Superiorem eligendus est, & postea Commissarius Generalis in Superiorem Generalem familiæ, de qua Minister Generalis non fuerit assumptus: itaut Ministro Generali tamquam Superiori omnium Commissarius Generalis & cæteri omnes humiliter pareant & obediant; quin sub pœna transgressionis obedientiæ ulli cæterorum, nec toti Diffinitorio alterius Familiæ, liceat resistere illius mandatis, præsertim post secundam jussionem, in qua expressa sit clausula: Non obstantibus his, quæ Nobis exposita sunt: quando exposita referantur ad literam.

III.

Commissarii jurisdictio a solo Ministro Gen. potest impediri.

Quod similiter sua Familia obedire tenebitur suo Commissario Generali, qui vel jurisdictione ordinaria vel delegata in aliquo casu gubernium totius Familiæ tenet, quin impediri aut retardari possit ab alio, quàm ab omnium Superiore Ministro Generali Ordinis.

IV.

Minister Generalis primò ex una, secundò ex altera Familia assumendus.

Quod ut semper ac futuris temporibus sine alicujus Familiæ sive Regionis murmure aut querela unitas Religionis sub uno Capite permanere possit & debeat, in proxima futura Electione Ministri Generalis, facienda juxta Sanctam Regulam, eligendus & assumendus est in hoc munus filius Familiæ Hispaniæ: & in Commissarium Generalem alterius Familiæ, scilicet extra-Hispanæ assumendus est filius ejus.

V.

Quod finito sexennio post prædictam primam Electionem futuram, eligendus est in Ministrum Generalem Ordinis filius extra-Hispanæ Familiæ; & in Commissarium Generalem pro sua Familia filius Familiæ Hispanæ.

VI.

Quod hac semper vicissitudine imposterum fiat Electio Ministri Generalis Ordinis in Capitulo Generali.

VII.

Quo moriente tempore sui sexennii ex eadem Familia Vic. G. eligendus.

Quod si durante sexennio Ministrum Generalem Ordinis mori contingat, vel alia quavis causa ejus officium vacaverit, ex eadem Familia illius eligendus est Vicarius Generalis Ordinis, qui, excepto nomine Ministri in omnibus & per omnia eamdem jurisdictionem & præeminentias habere debet, ac Minister Generalis habuerat, & quod ejus officium duret dumtaxat usque in finem illius sexennii, ne privetur Familia Superiore Generali Ordinis adhuc per breve tempus ante Capitulum, nec inter Familias alteretur vicissitudo.

VIII.

Quod servandum obveniente obitu, cessione &c. Commis. Gen.

Quod si contingat, Commissarium Generalem deficere in alia Familia, mortis, renuntiationis, aut alia quavis causa, tunc Minister Generalis ex eadem ejus, qui defecerit, familia eligat Vice-Commissarium, qui auctoritate delegata, & nomine delegantis expresso omnes illi commissas facultates usque ad proximum Capitulum exerceat.

IX.

Cap. Gener. quoto, & quali tempore celebrandum.

Quod Capitulum Generale ad præscriptum Regulæ celebretur de triennio in triennium Sabbatho ante quartam Dominicam post Pascha extra Curias Principum; in domo designanda a Ministro Generali Ordinis, quatenus ipse præsideat, consulto Diffinitorio Generali ipsius: vel a Commissario Generali; consultis Diffinitoribus suæ Familiæ, Ministro Generali non præsidente.

X.

Quid præstandum ante Capituli celebrationem.

Quod tempore Capituli non admittantur hospites, nec domum capitularem ingrediantur Vocales per duos menses ante celebrationem Capituli, nisi fuerit Pater Provincialis illius Provinciæ, exceptis Socio, si Minister fuerit,

& Vocalis ille, qui ante annum habeat in eadem domo suam ibi designatam residentiam continuam.

XI.

Quod Minister Generalis, & ejus Diffinitorium præexistere debent ante Capitulum in eadem domo Capitulari, & cæteri Vocales ingredi teneantur Feria Quinta ante prædictam Dominicam quartam post Pascha.

XII.

Quod Pater Minister Generalis tempore apto, ut omnes, qui convocandi sunt, ad Capitulum congregentur, mittat literas vocatorias omnibus Vocalibus, qui teneantur concurrere, & invitatorias, quibus licitum sit non concurrere, easque omnes mittat cum expressione temporis & loci celebrationis imminentis Capituli Generalis; & quod si hujusmodi literæ ad aliquem Capitularem non pervenerint, nihilominus ipse concurrat, & vocatus intelligatur; dummodo constet de promulgatione Capituli Generalis facta, & in sua Provincia aliis nota.

XIII.

De Præside ejusdem Capituli.

Quod in Capitulo Generali Ordinis semper præsideat Superior Generalis illius, sive Minister: sive pro casu Ministri defectus, Vicarius Generalis cognominetur; & quod si congregato jam Capitulo, ipse ægrotaverit, vel propter aliam causam non accesserit ad Capitulum, tunc Commissarius Generalis alterius Familiæ erit Præses Capituli, ejusque præsidentia durabit usque ad finem dicti Capituli, nisi præsens fuerit noviter Electus in Ministrum Generalem, quia tunc præsidentiam habere debet; & quod si etiam contingat, congregato Capitulo, Ministrum Generalem & Commissarium Generalem alterius Familiæ simul deficere, tunc Præses Capituli eligatur ab omnibus Vocalibus simul, & usque in finem Capituli præsidentiam habeat, nisi noviter electus in Ministrum Generalem sit præsens.

XIV.

Qui suffragium in eo habere debeant.

Quod in Capitulo Generali suffragium tantum habeant sequentes: Præses Capituli, sive sit Minister Generalis, sive Vicarius Generalis, sive Commissarius alterius Familiæ, sive Præses electus a Capitulo: deinde Commissarius Generalis, vel Vice-Commissarius Familiæ, ex qua novus Minister Generalis assumendus est: Item Diffinitores Generales Ordinis, & postea Diffinitores Generales Familiæ: omnes Ministri vel Vicarii Provinciales: singuli Socii primi pro singulis Provinciis Ordinis: Procurator Generalis Ordinis, itaut quoties in Hispania celebretur Capitulum Generale, suffragium habeat Procurator Generalis Hispaniæ, & quoties celebretur Capitulum extra Hispaniam, suffragium habeat Procurator Generalis Curiæ Romanæ: atque etiam suffragium habebit Secretarius Generalis Ministri Generalis, qui spirat: & præterea suffragium habere poterit, qui aliquando fuerit Superior Generalis Ordinis, vel Familiæ, Minister scilicet, Vicarius, Commissarius, vel Vice-Commissarius: & quod sub pœna privationis ad ulteriora Ordinis officia nullus, ne ad Capitulum adeat, nisi propter infirmitatem, excusari possit, illis exceptis, qui antea Superiores Generales fuerunt, quibus, dummodo actu non sint Vocales, liberum erit adire vel non adire Capitulum propter ætatem & labores antea susceptos.

XV.

Locorum in eo assignatio.

Quod primo loco sedeat in Capitulo Præses, & ad ejus dexteram tota familia, ipsius Ministri Generalis, qui spirat: Secundo loco & ad sinistram Præsidis Superior Generalis alterius Familiæ cum tota sua familia; Itaut Superiores Generales Caput agant ad latera; & post quemlibet intra propriam Familiam ejus cæteri sequantur hoc ordine: Diffinitores Generales: Ministri aut Vicarii Provinciales: Socii primi & etiam secundi, quando subrogantur pro Vocali aliquo, quamvis subrogentur pro illo, qui superiorem sedem haberet: Præterea actualis Procurator Generalis, qui habeat suffragium: deinde Secretarius Generalis, & denique post Vocales suæ Familiæ qui aliquando fuerat Superior Generalis pro ea; & si plures fuerint, qui aliquando munus Superioris Generalis habuerint, qui fuit Superior Generalis Ordinis, præcedat eum, qui fuerat Superior Generalis Familiæ; & si eodem munere plures functi fuerint pro eadem Familia, antiquior in professione præcedat; qui quidem ordo intra & extra aulam Capitularem servandus erit, quando sive in Refectorio sive in Choro ad latera sedeant Capitulares; si autem alibi non ad latera sedeant, post Ministrum Generalem sedebit Commissarius Generalis Familiæ: postea Diffinitores Generales Ordinis: deinde Diffinitores Generales Familiæ: postea PP. Provinciales juxta antiquitatem eorumdem: præterea Procurator Generalis: & post eum Secretarius Generalis: ac denique qui fuerant Superiores Generales, itaut qui Minister Generalis fuerat, præcedat tunc, qui solum fuerat Commissarius Generalis; & si plures fuerint Magistri, antiquior præcedentiam habeat, cujuscumque Familiæ fuerit.

XVI.

De aliis rebus Capituli celebrationi committendis.

Quod Feria Quinta ante Dominicam quartam post Pentecosten congregentur omnes Capitulares in Domo designata, ante meridiem, ut ad vesperum Præses Capituli congreget omnes Capitulares, & id faciat, quod juxta nostras Constitutiones præmittere debet.

XVII.

Quod die sequenti, scilicet Feria Sexta congregentur Familiæ, unaquæque seorsim ab alia, & Præses cujuscumque Vocalibus suæ Familiæ notum faciat Catalogum omnium Religiosorum, qui in Provinciis suæ Familiæ, attenta solum graduatione, & inspectis interstitiis juxta nostras Constitutiones, apti reperiantur ad munera & officia suæ Familiæ in eo Capitulo pertinentia; ut nullus postea conqueri possit, quod sua aptitudo non fuerit omnibus Vocalibus suæ Familiæ præsens; sed hujusmodi aptitudo ex pura graduatione & interstitiis judicanda erit, quin ad mores & observantiam referatur aptitudo hæc, ut alii includantur, excludantur alii, alias daretur dissentionum, & occasio litium.

XVIII.

De scrutiniis eligibilitatis.

Quod postea eodem die, alia tamen sessione, iterum congregentur Familiæ seorsim, ut eligibilitatis scrutinium fiat ab unaquaque sequenti modo: Quod Familia, ex qua assumendus est Minister Generalis in eo Capitulo, juxta suam conscientiam eligibilitatis scrutinium toti Capitulo proponendum sic faciat, scilicet, quod unusquisque illius familiæ ex catalogo, omnibus credito, eorum, qui ex graduatione & interstitiis apti reperiantur ad Ministri Generalis officium, quinque in schedula una seligat; quique suo judicio, omnibusque inspectis, aptiores esse crediderit, & coram tota Familia sua, ad id congregata omnes tradant hujusmodi schedulas suo Superiori; qui solis cum duobus immediate Vocalibus easdem schedulas regulabit, & quinque illos eligibiles, qui plures voces habuerint in prædictis Vocalium schedulis, eligibiles declarare, & omnibus Gremialibus manifestare tenebitur, ostendendo illis schedulam manu unius Scrutatoris scriptam, subscriptamque ab alio Scrutatore, & signatam ab ipso Præside, qui statim hanc suæ regulationis schedulam, totius Capituli

Præsi-

Præsidi tradere tenebitur; & similiter idem fiat ab alia Familia Generalis, qui spirat, ad faciendum scrutinium eligibilitatis ante Commissarii Generalis electionem.

XIX.

Quod eadem Feria Sexta simile fiat scrutinium, in quo unusquisque Vocalium scribat se seligendo ex catalogo inter aptos ad Diffinitorii officium pro sua Familia duodecim; ut ex omnibus schedulis duodecim continentibus a Scrutatoribus & Præside Familiæ, regulatis vocibus, duodecim, qui plures voces, quàm cæteri habeant, scribantur in alia schedula modo dicto; & similiter publicata postrema schedula, ut de proxime eligibilibus constet, tradatur Præsidi. Si autem contigerit, quod in eligibilitatis scrutinio duo vel tres æqualem numerum suffragiorum seu vocum habeant, illi omnes reputentur eligibiles: si vero hujusmodi æqualitas reperiatur, quando jam ad numerum eligibilium solùm deficiant unum, duo vel tres, tunc antiquiores in professione eligibiles reputentur. Cæterum si omnes voces singulorum Vocalium pro duobus, tribus aut quatuor eligibilibus reperiantur, fiat secundum scrutinium ad eligibilitatem illorum, qui usque ad numerum proxime eligibilium defuerint. Si quis autem inventus fuerit, se ipsum nominasse in schedula selectionis ad eligibilitatis scrutinium, eo ipso ineligibilis sit, quamvis seclusa voce illius, cæteras omnes habeat pro se. Caveatur stricte, ne Scrutatores ulli Vocalium revelare audeant numerum vocum, quas habuerat aliquis, qui eligibilis publicatur.

XX.

Quod factis ab unaquaque Familia prædictis scrutiniis, traditaque Præsidi Capituli schedula eligibilium modo dicto efformata pro eligibilibus suæ familiæ, Præses totius Capituli familiam Generalis, qui spirat, certiorem faciat de eligibilitate sibi nota ad electiones proxime futuras, a toto Capitulo faciendas.

XXI.

Quod si in aliquo scrutinio eligibilitatis, vel supra eo aliquæ difficultates occurrerint, determinandæ sunt a Diffinitorio Generali ejusdem Familiæ, cujus resolutioni standum erit, sub pœna ad arbitrium ipsius Definitorii.

XXII.

Quod his omnibus eadem Feria Sexta expeditis, sequenti die, Sabbatho scilicet, post solemnem Spiritus Sancti Missam, & cætera, quæ juxta nostras Constitutiones debent præmitti, congregentur omnes eo modo & forma jam præscriptis, ut moris est, in propria Aula Capitulari; & quod Præses eam concionem, quam tenetur habere, idiomate omnibus communi per se ipsum habeat; & peractis postea, quæ a nostris Constitutionibus disponuntur, modo eo ibidem disposito, fiat Ministri Generalis electio.

XXIII.

Quod post Vesperas ejusdem diei congregentur in Aula Capitulari Vocales omnes illius Familiæ, pro qua Minister Generalis spirat, & Præside eodem, qui totius Capituli Præses fuerit, atque sibi electis Secretario & Scrutatoribus modo dicto, omnes simul canonice eligant Commissarium Generalem ad triennium immediate futurum, pro sua, & ex sua Familia assumptum eodem modo ac ritu, quibus Minister Generalis Ordinis ante prandium electus fuerat.

XXIV.

De electione novorum Diffinitorũ.

Quod sequenti die, videlicet Dominica, congregentur omnes utriusque Familiæ Vocales, & similiter per secreta suffragia eligant ad futurum sexennium sex Diffinitores Generales Ordinis, qui semper assumendi erunt ex Familia Ministri Generalis noviter electi.

XXV.

Quod similiter post Vesperas hujus diei congregentur omnes, qui Commissarii Generalis fuerint pridie Electores, & ex sua familia, & pro ea sex alios Diffinitores Generales Familiæ eligant ad futurum triennium qui nec vocari possint, nec re ipsa erunt Diffinitores Generales Ordinis.

XXVI.

De electione Ministri Conventus Sancti Caroli de Urbe.

Quod Diffinitoribus omnibus electis, congregetur tota solaque Familia intra-Hispana, & Præside eodem Capituli Generalis, canonice & ad triennium ex sua Familia eligat Ministrum nostri Conventus Romani Sancti Caroli; & postea Familia, ex qua Minister Generalis spirat, similiter canonice & ad triennium ex sua Familia Ministrum nostri Collegii Romani de Propaganda Fide.

XXVII.

De electione Procuratoris Gen. Ordinis;

Quod immediate Feria Secunda Familia Ministri Generalis, qui spirat, albis nigrisque globulis, aut lapillis assumptis, eligat Procuratorem Generalem Ordinis pro Romana Curia, ex sua Familia assumptum, cui totum Capitulum, antequam finiatur, dare tenebitur Ordinis mandatum Generalis Procuræ.

XXVIII.

Et unius cujusque Familiæ.

Deinde Familia Ministri Generalis electi, Præside eodem Capituli, similiter ex sua Familia eligat Procuratorem Generalem Familiæ suæ pro illius negotiis in Romana Curia exequendis, cui etiam ante finem Capituli dabit suum mandatum Procuræ cum expressa prohibitione sub præcepto formali, ne in communibus negotiis Religionis se immisceat nec verbo; aut scripto a se aut ab aliis suæ Familiæ cognominetur Procurator Generalis Ordinis.

XXIX.

De designatione Domorum Capitularium.

Quod Feria Tertia quælibet Familia seorsim ex qualibet Provincia sua duas domos designet, quæ Capitulares cognominentur, ut qui fuerint earum Ministri, immediate ante Capitulum Generale Ordinis, aut Familiæ suæ, in solius electionis in Ministros earum domorum Socii sint ad Capitulum Generale futurum; Itaut Minister domus, prius in hoc Capitulo designatæ, sit primus Socius, & in Capitulo futuro suffragium habeat: & Minister alter, scilicet domus posterius designatæ, pro eadem Provincia sit Socius Secundus, & in defectum alicujus capitularis.

XXX.

Quod si fuerit aliqua domus extra Provinciam, præter dictas Sancti Caroli, & de Propaganda, & Minister illius majorem partem triennii post suam Electionem expleverit, Familia illa, ad quam domus pertineat, Ministrum eligat in eodem Capitulo Generali ad triennium, quia postea finito triennio ad Diffinitorium Familiæ pro alio triennio usque ad Capitulum Generale pertinebit electio.

XXXI.

Quod electiones Ministrorum horum in Capitulo Generali poterunt fieri sine scrutinio ex omnibus aptis, quia propositis quinque ex aptis a Diffinitorio Provinciæ, ex qua eligendus assumi debeat, Familia in eo Capitulo eligere poterit, quem judicaverit eligendum.

XXXII.

Confirmanda præcepta formalia Constitutionum.

Quod ad removendas opiniones contra observantiam, totum Capitulum confirmare debet omnia præcepta formalia, quæ in nostris Constitutionibus continentur.

XXXIII.

Quod octo postea designentur ex Ministris Provincialibus actualibus, & Diffinitoribus Familiæ, & unà cum Diffinitoribus Generalibus Ordinis concurrant ad correctionem vel depositionem Ministri Generalis, si in illo sexennio

opus fuerit, ut in nostris Constitutionibus statutum habetur.

XXXIV.

Quod cætera omnia fiant, cunctaque legantur, ut moris est, prout à nostris Constitutionibus est dispositum, ante confirmationes. Et his peractis, Præses Capituli imponat præceptum, quod juxta easdem Constitutiones, ut moris est, imponitur ad impedimenta detegenda; nulloque invento, vel a Diffinitorio Generali Ordinis judicio facto de alicujus impedimenti dubio, totum Capitulum Generale confirmet electionem Ministri Generalis Ordinis, ut moris est, post Breve fe. re. Urbani PP. VIII.

XXXV.

De confirmatione electionis Ministri Gen.

Quod omnes Vocales ad illius Electionem confirment Electionem Commissarii Generalis Familiæ.

XXXVI.

Et Diffinitorum.

Quod postea duo Diffinitoria simul cum Præside confirment Electiones Diffinitorum Generalium Ordinis: ac demum ordine servato Electionum quælibet Familia cum Præside confirmet eas Electiones, quas canonice fecit.

XXXVII.

Quod tempore Capituli Generalis ultra Missam, & concionem designatam a nostris Constitutionibus, duæ publicæ post solemnem Missam conciones erunt ex festivitatibus Ordinis ad arbitrium Præsidis, qui tempore apto monere debet Provinciales suæ Familiæ, ut Prædicatores eligant, quos voluerint pro determinata ab ipso Præside concione facienda in Capitulo illo. Monemus tamen Provinciales, ut si concionatores vel concionator aliquis satirice ad animum populi excitandum, vel complacendum, prædicaverint, illico & perpetuo prædicandi & concionandi licentias auferant, vel licentiam, itaut nisi de consensu Capituli Generalis futuri, minime, qui defecerit, possit intra nec extra domus nostras Spiritus Sancti ascendere Cathedram.

XXXVIII.

Quod cum favente Deo plures sint extra Hispaniam institutæ Provinciæ, & ad felicius faciliusque Ordinis regimen sub unitate unius Capitis bipartitio facta fuerit & instituta, ut in omnibus utraque Familia dignoscatur æqualis, & ad præscriptum Regulæ de triennio in triennium celebretur Capitulum Generale, quod quidem juxta illius tenorem semper celebratum fuit, ut solum de sexennio in sexennium fuerit Capitulum electivum Ministri Generalis juxta illud Regulæ: Electio Majoris ac Generalis Ministri de sexennio in sexennium, & post triennium hujus Capituli electivi aliud Capitulum generale, quod ab initio vocatur intermedium: ita etiam servetur in posterum, hoc solo discrimine, quod Capitulum electivum de sexennio in sexennium celebrandum Capitulum Generale Ordinis vocetur: & Capitulum intermedium solùm celebretur in ea Familia, ex qua in Capitulo Generali Ordinis Commissarius Generalis electus fuerit; sicque verificabitur, quod semper de triennio in triennium aliquod Capitulum Generale celebretur in Ordine.

XXXIX.

Capit. electivum Ministri Gen. in ejus Familia celebrandum.

Quod Capitulum, Ministri Generalis electivum, semper celebrari debet intra Familiam, ex qua Minister Generalis spirat, cui Familiæ correspondet celebratio futuri Capituli Generalis intermedii, ut sic supremum Caput Religionis nunquam munus suum finiat extra Familiam suam.

XL.

De Capitulo intermedio triennali.

Quod Capitulum Generale intermedium celebrari debet juxta Regulam Sabbatho ante quartam Dominicam post Pascha, post triennium a die celebrationis Capituli Generalis Ordinis, intra propriam Familiam, extra Curias Principum, in Domo designanda a Præside Capituli, qui semper erit Commissarius Generalis Familiæ, nisi intra illam & extra propriam Familiam adsit Minister Generalis Ordinis, & voluerit præsidere in dicto Capitulo intermedio.

XLI.

Quod si, instante tempore Capituli, Præses infirmetur, possit differre Capitulum per unum mensem tantùm, quo elapso, si adhuc fuerit impeditus, vel si congregato jam Capitulo ægrotaverit, præsideat Diffinitor Generalis Familiæ actu Prior inter alios.

XLII.

Quod ad hujusmodi Capituli celebrationem per suas literas convocatorias convocare debet, & invitare per invitatorias Superior Generalis Familiæ omnes, qui concurrere debent & possunt, eo modo, quo dictum est de Capitulo Generali Ordinis in aliquo anno sit futurus Præses Capituli intermedii.

XLIII.

De iis, qui suffragium habere debent in Cap. intermedio.

Quod in Capitulo intermedio suffragium habere debent Minister Generalis si adsit: Superior Generalis Familiæ: Diffinitores Generales illius: Ministri Provinciales, vel Vicarii Provinciales ejusdem: Ministrique actuales Domorum Vocalium, quæ in Capitulo Generali Ordinis designatæ fuerint, ut earum Ministri, finito sexennio, Socii sint ad Capitulum Generale Ordinis; Quippe Ministri hujusmodi Domorum ad Capitulum intermedium debent concurrere, & eorum Successores in eisdem Domibus ad Capitulum Generale Ordinis; quod etiam intelligitur de Sociis in defectum: Præterea suffragium habebit in hoc Capitulo intermedio intra Hispaniam Procurator Generalis Hispaniæ, & extra Hispaniam Procurator Generalis Ordinis in Curia Romana: Deinde Secretarius Generalis superioris Familiæ: Ac demum qui in eadem Familia assumpti fuerant aliquando Superiores Generales Ordinis vel Familiæ; itaut hi pro libito, cæteri autem sub pœna perpetuæ privationis concurrere tenentur, sicut dictum est circa Capitulum Generale Ordinis.

XLIV.

Cætera servanda, prout in Cap. Gen. Ordinis.

Quod in Capitulo intermedio circa præcepta scrutinia, selectiones eligibilium, ac cætera præambula, ea omnia observentur, quæ dicta manent circa Capitulum Generale Ordinis, & habentur in nostris Constitutionibus.

XLV.

Quod tempore Capituli sedeant ordine, quo nominati sunt, & quod si casus occurrerit, in quo recens Electus præsens fuerit, sedeat immediate post Commissarium Generalem, qui spirat, & statim suffragium habeat, quamvis de corpore Capituli non sit.

XLVI.

Eligendi Diffinitores Familiæ.

Quod, facta electione Superioris Generalis Familiæ, quæ semper debet fieri prædicto Sabbatho ante prandium, vespere congregentur Vocales, & sex Diffinitores Generales Familiæ ex eadem eligant.

XLVII.

Quod altera die congregentur omnes in aula Capitulari, & si Familia fuerit intra Hispana primò eligat Ministrum nostri Conventus Romani S. Caroli; & licèt intra Hispana non sit, eligat Ministrum nostri Collegii Romani de Propaganda Fide.

Cætera per hoc Cap. facienda.

XLVIII.

Quod Capitulum Generale intermedium nullas alias electiones facere poterit ; Ideo his finitis agere debet de redemptione & observantia, facereque Statuta & Ordinationes pro sua Familia, quæ minime opponantur factis a Capitulo Generali, vel Diffinitorio Generali Ordinis; atque sibi eligere Chronistam pro tota sua Familia.

XLIX.

Quod, omnibus peractis, Commissarius noviter electus coram toto Capitulo repromittat obedientiam, eamque promittat specialem tempore sui muneris Superiori Generali Ordinis : Et postea totum Capitulum confirmet P. Commissarii electionem ; & deinde confirmet etiam singulas electiones, quas canonice fecit : & fient legenturque, quæ facienda & legenda sunt in Capitulo generali, juxta nostras Constitutiones.

L.

Quod dissoluto Capitulo Capitulares se mutua fraterna charitate amplexentur, & in suos Conventus proficiscantur.

De quibus omnibus certior faciendus Minister Generalis.

LI.

Quod illico & quamprimum Secretarius, qui fuerat Diffinitorii Familiæ, certiorem faciat Ministrum Generalem Ordinis de omnibus electionibus, & de repromissione obedientiæ moderni Commissarii Generalis.

De modo procedendi ad electionem Vicarii Ordinis.

LII.

Quod in casu, in quo eligendus sit Vicarius Generalis Ordinis propter defectum Ministri Generalis, ut diximus, Prior Diffinitor Generalis Ordinis tunc superstes per suas literas vocatorias congreget omnes Vocales suæ Familiæ, qui concurrere tenerentur, & possent, si in ea Familia celebrandum esset Capitulum intermedium ; designetque Domum aptam etiam extra Principum Curias pro celebratione Congregationis, ut in ea congregentur tempore apto ad ipsius arbitrium, itaut quamprimum fiat Vicarii Generalis electio.

LIII.

Quod, si Diffinitoribus Generalibus Ordinis, illo & alio exceptis, constiterit, quod per omissionem aut industriam prædicti primi Diffinitoris retardatur Congregatio, & Vicarii Generalis electio, liberum sit illis ad Sedem Apostolicam authentice concurrere, ut a Summo Pontifice destinetur Vicarius Generalis Ordinis.

LIV.

Quod prædictus Diffinitor primus sit Præses hujus Congregationis, in qua imponat præceptum ad impedimenta detegenda ; cunctaque alia exerceantur, quæ exercere debet Præses cujuscumque Capituli.

LV.

Quod in prædicta Congregatione fiant scrutinia eligibilitatis usque ad numerum quintum eligibilium, prout in Capitulis Generalibus.

LVI.

Quod post Missam solemnem de Spiritu Sancto, & cætera Præambula, quæ fiunt in Capitulis, fiat Electio Vicarii Generalis ante prandium, qua facta, immediate post Electionem pergant processionaliter in Ecclesiam cantantes Te Deum, quamvis noviter Electus non sit in eadem domo, in qua si fuerit, ab ipso benedictionem accipiant.

LVII.

Quod Vespere iterum congregentur, & si Diffinitor aliquis electus fuerit in Vicarium Generalem, Congregatio eligat novum Diffinitorem Generalem Ordinis ; & si occurrat aliquod negotium urgens pro tota Religione, aut aliqua Familia, determinetur ab omnibus, ut moris est.

LVIII.

Quod postea confirmet electionem Vicarii Generalis ; & deinde, si eam fecit, confirmet etiam Electionem Diffinitoris noviter electi.

LIX.

Quod postea Congregatio dissolvatur, mutuoque amplexentur Vocales, quin aliud fiat, neque concionem aliquam habere ; debeat in hac Congregatione. Si autem aliquis Provincialis, vel Vocalis alter, electus fuisset in Vicarium Generalem, ad Diffinitorium Provinciæ pertinebit electio sive Provincialis sive alterius Officii, quod electus habuerat.

LX.

Quod si facto tertio scrutinio adhuc non fuerit electio canonica, omissis scrutiniis, ille intelligatur vi hujus Constitutionis electus, pro quo fuerit major numerus suffragiorum, quàm pro alio aut aliis. Si autem pro duobus æqualis numerus suffragiorum repertus fuerit, maiorque quam pro aliis, tunc antiquior in professione reputabitur canonice electus.

Diffinitores Gen. Ordinis sex :

LXI.

Quod Diffinitores Generales Ordinis perpetuo solùm erunt sex, & in toto Ordine eam præeminentiam, cæteraque omnia, prout in nostris Constitutionibus, habere debent. Diffinitores vero Generales Familiæ similiter, intra Familiam tantùm, & post Diffinitores Generales Ordinis.

Duo Socii cujusque Provinciæ Ministri actuales domorum Capitularium.

LXII.

Quod duo Socii cujuscumque Provinciæ ad Capitulum Generale erunt Ministri actuales domorum capitularium, quæ in Capitulo Generali Ordinis electæ fuerint, itaut Minister domus prius electæ sit primus Socius, & Minister posterius electæ domus sit secundus Socius, cujus munus solùm sit concurrere extra domum capitularem in loco proximo ad illam, ut præsto & in promptu sit ad hoc, ut si opus fuerit ob defectum alicujus Vocalis suæ Provinciæ, suffragium habeat, supplendo pro eo ; nisi Vocali, qui deficiat, liberum fuerit adesse Capitulo ; quippe horum suffragia suppleri non debent.

LXIII.

Quod si per mortem, infirmitatem, aut aliam justam causam, Minister alicujus domus capitularis non possit interesse Capitulo, tunc Diffinitorium Generale suæ respectivæ Familiæ seligere possit domum alteram, cujus Minister actualis concurrat ad Capitulum, semper ut Socius secundus. Si autem contingat, utrumque Socium pro aliqua Provincia simul deficere, Minister domus prius electæ a Diffinitorio in illo casu erit Socius primus.

De Procuratore Gen. Hispaniæ.

LXIV.

Quod Procurator Generalis Hispaniæ, qui non aliquarum, sed omnium Provinciarum Familiæ suæ, & Procuratoris, & Diffinitorii Generalis semper habuit procuræ mandatum : idemque a Diffinitorio Generali Familiæ suæ propter negotia ejusdem Diffinitorii habere debet ; ab eodem Diffinitorio semper eligatur de triennio in triennium juxta nostras Constitutiones.

Modus supplendi Capitulis intermediis si haberi nequeat.

LXV.

Quod si Familia intra-Hispana, quando ei competit Capitulum Generale intermedium, illud celebrare non possit, illius Diffinitorium Generale eligat Ministrum nostri Conventus Romani Sancti Caroli ad sequens triennium : Et similiter Familia, quæ prædictum Capitulum celebrare jam instante tempore nequeat, per suum Diffinitorium Generale eligat Ministrum Collegii nostri de Propaganda Fide ad immediatum triennium.

Quædam Privilegia Conventus S. Caroli de Urbe.

LXVI.

Quod Superior Generalis Ordinis, ex Familia extra-Hispana assumptus, nullam jurisdictionem exerceat in Conventu nostro Romano Sancti Caroli, nisi eam tantum, quam in alios Hispaniæ Conventus exercere poterit; & quod in eo Conventu residere non possit; Quod potiori jure intelligendum est de Commissario Generali extra-Hispano.

LXVII.

Quod Procurator Generalis, qui ex Hispania non fuerit electus, nunquam in prædicto Conventu commorari possit, aut residere.

LXVIII.

Quod pro hac prima vice suffragium habeant omnes secundi Socii Provinciarum, ut suppleantur suffragia Vocalium, qui ad futura Capitula Generalia ex nunc eligi debent.

Quædam explicationes ad Regulas Ordinis.

LXIX.

Quod in Regula nostra, in qua juxta dispositionem Sanctissimi Domini Nostri fel. re. Urbani VIII. dicitur, quod electio Ministrorum Provincialium, & Conventualium, fiat in Capitulo Generali, auferatur vox, Generali; quatenus juxta Breve Sanctissimi Domini Nostri Clementis PP. XII. hujusmodi Electiones jam fieri debent in Capitulo Provinciali.

LXX.

Quod Regula, ubi Cap. 41. Diffinitorio Generali depositio Prælatorum, & eorum subrogatio reservantur, intelligitur de Diffinitorio Generali Familiæ illius, qui deponitur.

LXXI.

Quod sub voto non ambiendi comprehenduntur Commissarius Generalis, Vice-Commissarius, Diffinitores Generales Familiæ, & omnes alii, qui habitu vel actu Prælati fuerint.

LXXII.

Quod circa vacationes seu interstitia, quæ in nostris Constitutionibus præscribuntur, addatur, quod Nullus possit eligi in Capitulo, in quo spirat, in aliam Prælaturam, nisi in Superiorem Generalem, Ministrum scilicet juxta nostras Constitutiones, Vicarium, Commissarium aut Vice-Commissarium, si per sex annos integros & continuos semper intra illos functus fuerit officio Diffinitoris Generalis Ordinis: vel uno triennio Superioris Provincialis, & altero immediato Diffinitoris Generalis, vel Provincialis: vel duobus trienniis Ministri Conventualis, & in altero Diffinitoris vel Ministri Provincialis.

LXXIII.

Quod circa reelectiones addatur, quod Commissarius Generalis reeligi non possit in suum officium, nisi eo fuerit functus per triennium integrum: Et quod nec Minister Generalis in Commissarium, neque Commissarius in Ministrum Generalem eligi possit, nisi casu quo Commissarius Generalis electus fuerit per solum annum ante Capitulum.

LXXIV.

Quod Diffinitores Generales nequeant assumi in Ministros Provinciales tempore, quo Diffinitores fuerint.

LXXV.

Quod justis de causis Diffinitorium Generale, inspecta utilitate domus, possit dispensare, ut aliquis Minister reeligi possit in Ministrum ejusdem domus pro triennio futuro a suo Capitulo Provinciali, consentientibus omnibus suffragiis Capituli, præter duo.

LXXVI.

Quod reelectio Ministri sive Conventus nostri Romani Sancti Caroli, sive Collegii nostri de Propaganda Fide, fieri possit, inspecta utilitate domus, & nunquam in favorem ejus, qui reeligatur.

Absente Provinciali quis debeat præsidere.

LXXVII.

Quod casu absentiæ Provincialis, concurrentis ad Capitulum Generale, Præses Provinciæ erit Provincialis antecedens; & si fuerit inhabilis vel impeditus, Diffinitorium Provinciale, Præside Provinciale ipso, eligat Præsidem Provinciæ pro tempore absentiæ; numquam tamen eligat actualem Diffinitorem Provinciæ, ne Diffinitorum numerus diminuatur.

Locus Commissario, & Vice-Comm. Gen. assignatur:

LXXVIII.

Quod, dum concurrant Commissarius vel Vice-commissarius Generalis intra propriam Familiam, sedeat immediate post Superiorem Generalem Ordinis: & extra Familiam Commissarii post Diffinitores Generales Ordinis.

Diffinitoribus Gen.

LXXIX.

Quod Diffinitores Generales Ordinis in toto Ordine sedeant juxta nostras Constitutiones, quamvis aliquod Diffinitorium sive Provinciale sive Generale Familiæ actu celebretur in ea Domo, in qua aliquis Diffinitor Generalis Ordinis inveniatur; quo tempore juxta nostras Constitutiones Provincialis respectu Diffinitoris Generalis, & Minister etiam respectu Diffinitoris Provincialis amittat locum.

LXXX.

Quod Diffinitores Generales Familiæ extra actualem Diffinitorii celebrationem intra suam Familiam sedeant post Ministrum, sicut Diffinitores Generales Ordinis; & extra suam Familiam omnes alios hospites tam Ministros quam Provinciales præcedant.

Item Provincialibus.

LXXXI.

Quod Provinciales hospites intra suam Familiam præcedant Provinciales hospites alterius Familiæ: Et quod Diffinitores Provinciales hospites præcedant intra suam Familiam hospites Diffinitores Provinciales alterius Familiæ: & quod postea eodem ordine sequuntur Ministri hospites: postea Redemptores intra suam Familiam, & extra illam post Procuratores non hospites: postea Procuratores Generales: & post hos omnes Procuratores plurium Provinciarum: &, si hospites fuerint, post Vicarium Domus: postea Procuratores Provinciales in suis Provinciis, & extra illas juxta antiquitatem professionis: postea Vicarii in suis Domibus, & extra illas juxta antiquitatem Domorum: postea Patres Confessarii intra & extra Familiam, Provinciam aut Domum suam: & postea Sacerdotes simplices, & cæteri omnes, prout in nostris Constitutionibus habetur.

De suffragiis pro Religiosis Defunctis.

LXXXII.

Quod futuris temporibus suffragia pro nostris Religiosis defunctis solùm fiant intra Familiam eorum pro illis, qui professi fuerint post confirmationem harum Constitutionum. Quod tamen pro Superioribus Generalibus utriusque Familiæ, & Diffinitoribus Generalibus, semper fiant in toto Ordine juxta nostras Constitutiones: Et pro Diffinitoribus Generalibus Familiæ intra Familiam: pro Ministris Provincialibus & Diffinitoribus Provincialibus intra Provinciam juxta ea, quæ in nostris Constitutionibus pro Diffinitoribus assignantur.

De Festivitatibus Ordinis.

LXXXIII.

Quod Titularis Provinciæ in Provincia: & Conventus in Conventu sit Festum Ordinis.

LXXXIV.

Quod primæ & secundæ Vesperæ canantur in Conventibus in omnibus Festivitatibus Christi Domini, & ejus Sanctissimæ Matris, quæ ex ritu fuerint primæ aut secundæ Classis, quamvis ad colendum non pronuncientur.

LXXXV.

Quod pro nostris Religiosis defunctis in omnibus Conventibus & Collegiis fiant Exequiæ post Festum omnium Sanctorum Ordinis, sicut statutum est per Capitula Generalia.

§. 2. Cum

Supplicatum Sanctissimo pro confirmatione hujusmodi Statutorum.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, Leges, Decreta, & Statuta hujusmodi bono prædictæ Congregationis gubernio valde utilia sint; firmiora verò existant ea, quibus Apostolicæ Sedis auctoritas accedit; Nobis propterea dictus Michael Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Michaelem Procuratorem Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui rem mature perpenderunt, consilio, omnia & singula Decreta, Statuta, Leges, & Capitula præinserta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Quæ benignè conceditur.

Harum Literarum observantia.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas, & Leges, Decreta, Statuta, & Capitula præinserta, semper firma, valida & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon Congregationis Hispaniæ, & Ordinis prædictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptis adhibenda.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis; etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur; si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Decembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXXI.

Confirmantur omnes Confraternitates sub titulo B. M. V. Septem Dolorum a Superioribus Generalibus Ord. Servorum B. M. V. erectæ, etiamsi de earum canonica erectione non constet.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. die 14. Dec. 1733. Pont. An. IV.

Prioris Generalis Ordinis hujus petitio.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus Maria Pieri, Prior Generalis Ord. Servorum B. Mariæ Virginis, quod licet non solum multæ in dicti Ordinis, sed etiam aliis Ecclesiis seu Oratoriis auctoritate Priorum Generalium ejus Prædecessorum erectæ reperiantur Confraternitates utriusque sexus Christifidelium sub titulo B. Mariæ Virginis Septem Dolorum; quæ suas functiones ad instar similium Confraternitatum obeunt, multaque pietatis & christianæ charitatis opera exercent; de aliquarum tamen ex illis canonica ab initio institutione forsan non constat: & in aliarum erectionibus & institutionibus præscripta per Constitutionem fe. re. Clementis VIII. prædecessoris Nostri, quæ incipit: *Quæcumque a Sede Apostolica &c.* die 7. Decembris 1604. editam, forsan servata non fuerunt: & aliæ ante emanatam Constitutionem hujusmodi erectæ & institutæ novas erectionum & institutionum hujusmodi, ac communicationis Indulgentiarum, facultatum, & privilegiorum literas intra tempus ab eadem Constitutione præfixum, seu etiam postea, impetrasse minime reperiuntur.

§. 2. Nobis propterea dictus Petrus Maria Prior Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Petrum Mariam specialis favore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes & singulas Confraternitates prædictas sub titulo B. Mariæ Virginis Septem Dolorum a Superioribus Generalibus in quibusvis tam dicti Ordinis, quam aliis Ecclesiis seu Oratoriis, ubicumque locorum de præsenti erectas, tametsi de earum canonica ab initio erectione & institutione non appareat, nec ipsæ Confraternitates novas erectionum & institutionum, seu communicationis Indulgentiarum, facultatum & privilegiorum hujusmodi literas intra tempus a prædicta Clementis prædecessoris Constitutione præfixum obtinuisse reperiantur, nec in earum erectionibus & institutionibus præscripta per eamdem Constitutionem servata fuerint, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & validamus, easque in statu valido esse & fore, decernimus & declaramus, in omnibus & per omnia, perinde acsi illas omnes & singulas ab ipso initio canonice erectas & institutas fuisse, novasque erectiones & institutiones suo tempore juxta formam memoratæ Constitutionis Clementis prædecessoris obtinuisse constaret, & in reliquis ejusdem Constitutionis forma in illarum erectionibus & institutionibus respective servata fuisset, omnesque & singulos juris & facti defectus, qui propter præmissa desuper quomodolibet intervenerint, seu intervenisse dici, censeri, vel prætendi possint, supplemus & sanamus; &, quatenus opus sit, ipsas Confraternitates omnes & singulas, servata tamen cæteroqui Constitutionum & Decretorum hujus Sanctæ Sedis, præsertim circa distantiam locorum, in erectione Confraternitatum similis Instituti servandam, emanatorum, forma & dispositione, de novo erigimus & instituimus.

Confirmantur omnes dd. erectiones cum communicatione omnium Indulgentiarum, Privilegiorum &c.

§. 3. Cæterum in erectione & institutione similium Confraternitatum de cætero faciendis for-

Addito Decreto quod in futuris

erectionibus servetur forma Constit. Clementis VIII.

mam in supradicta Clementis prædecessoris Constitutione præscriptam adamussim servari volumus; alioquin erectiones & institutiones hujusmodi nullius omnino sint roboris vel momenti.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac, quatenus opus sit, Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac prædicta Clementis Prædecessoris, aliisve Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Decembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

CXXII.

Statutum, ut Capitulum Generale Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ord. S. Benedicti de quinquennio in quinquennium de cætero celebretur.

Dat. die 19. Dec. 1733. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio.

§. 1. Cum, sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliveti Monachorum Ordinis S. Benedicti tam suo quam majoris partis Abbatum dictæ Congregationis nomine Nobis nuper exponi fecit, ipsi feliciori regimini in spiritualibus & temporalibus, atque indemnitati ejusdem Congregationis prospiciendi studio, illius Capitulum Generale, quod singulis trienniis cogi consuevit, nonnisi de quinquennio in quinquennium deinceps celebratum iri summopere desideret. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui rectam ipsius Congregationis administrationem, ac levamentum sinceris exoptamus affectibus, dictos Procuratorem Generalem & Abbates specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut de cætero Capitulum Generale Congregationis præfatæ quolibet quinquennio a proxime futuro Capitulo Generali, quod anno 1735. celebrandum erit, incipiendo, atque ita perpetuis futuris temporibus de quinquennio in quinquennium continuando celebretur; sicque dignitates & alia munera & officia ejusdem Congregationis, quæ triennio terminantur, ad quinquennium itidem imposterum perdurent; ita tamen, ut durante quinquennio ejusmodi omnia & singula Monasteria dictæ Congregationis bis, secundo scilicet, & quarto anno visitari debeant, ac tertio anno Visitatores Dietæ ipsius Congregationis, in Monasterio Montis Oliveti Majoris nuncupati celebrandæ, intervenire teneantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Concessio de qua in Rubrica.

Clausulæ.

§. 2. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, & Monasteriorum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Congregationi, Provinciis, & Monasteriis, illorumque Superioribus, Monachis, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis & insolitis clausulis, & decretis, in genere vel in specie, aut aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & formà in illis tradita pro servata habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Decembris 1733. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXXIII. Statutum, ut de cætero Fratres Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Epitogium gestent.

Clericis hisce Regularibus Alexander PP. VIII. Constit. sua concessit, ut incederent calceati.

Dat. die 14. Jan. 1734 Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujusce petendæ concessionis.

§. 1. Cum, sicut accepimus per Constitutiones Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, a fel. rec. Gregorio PP. XV. Prædecessore Nostro per quasdam suas literas Apostolicas desuper confirmatas, in Cap. VI. de vestibus in eis de Tunica talari, brevique Pallio nominatis, præcipiatur absque eo, quod de Epitogio ulla mentio fiat; unde in vim Constitutionum hujusmodi Epitogium præfatum minime admittitur, nec excluditur; sed postquam dicta Congregatio in ejus initio instituta fuerat in statu paupertatis, illius Religiosi pedibus denudatis incedebant, & tempore hyemali tam domi quam extra eam ejusmodi pallium, cum nullus ordo sive statutum ea super re emanaverit, ob solam consuetudinem in Italiæ Provinciis introductam gestare consueverunt, dum in aliis Ultramontanis sola veste domi tam æstivo quam hyemali tempore utuntur, ac cum subhabitibus pelle subsutis, & hypocaustis a frigore valde commode se tuentur.

Calceamenta Clericis hujus Ordinis ab Alexandro PP. VIII. concessa.

§. 2. Porro postquam piæ mem. Alexander PP. VIII. pariter Prædecessor Noster per suas literas desuper, in simili forma Brevis die 10. Februarii 1690. expeditas, statuerat, ut Religiosi ejusdem Congregationis ex causis in prædictis literis adductis calceati incederent, nonnulli ex illis usum memorati Epitogii, quemadmodum alii Clericorum Regularium Ordines utuntur, promovere cogitarunt; & de facto aliqui ex ejusdem Italiæ Provinciis in illorum Capitulis inter alias petitiones in Capitulo Generali faciendas, etiam exposcendi Epitogium pro tota Congregatione, ad effectum illud obtinendi cum decreto ipsius Capituli Generalis, interposuerunt; idque facile obtentum fuisset, si in suffragium decernendum proponeretur.

Inconveniens videri, eos solo indutos Pallio incedere.

§. 3. Quantum autem inconveniens & indecorum sit, quod ipsi Religiosi Scholarum Piarum, qui pallio solummodo induti domi & extra illam, ac per omnes officinas incedere, & ex Instituto, quod exercent, cum personis sæcularibus frequenter agere debeant, ab aliis Clericis Regularibus in hoc dissimiles habeantur: Hinc est, quod Nos audita super præmissis dilecti filii nostri Joannis Antonii S. R. E. Presbyteri Cardinalis Guadagni nuncupati, in Alma Urbe nostra Vicarii in Spiritualibus generalis, & dictæ Congregationis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, relatione in iisdem præmissis providere volentes, Motu pariter proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero omnes & singuli memoratæ Congregationis Clerici ubique locorum Epitogium ferant, ita tamen, ut in eo gestando ab omnibus similitudo & æqualitas conservetur, tenore præsentium perpetuo statuimus & ordinamus.

Quare ut Epitogium gestant, conceditur.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus prædictis Gregorii & Alexandri prædecessorum literis, aliisque Constitutionibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 14. Januarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXIV. Monachis Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti interdicitur recurrere ad Sedem Apostolicam, antequam viciniores Provinciæ Visitatorem, ac mox Præsidentem Generalem Congregationis adeant.

Dat. die 19. Januar. 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Causæ hujusce petendi Decreti.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Cassinen. Ordinis Sancti Benedicti, quod licet a fel. record. Eugenio IV. Gregorio XIII. & Urbano VIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris districte vetitum fuerit Monachis dictæ Congregationis ad quodcumque Tribunal Ecclesiasticum extra ipsam Congregationem quomodolibet recurrere & appellare, prout in eorumdem prædecessorum Constitutionibus desuper emanatis diserte cavetur; nihilominus, sicuti experientia compertum est, non pauci prædictæ Congregationis Religiosi salubrium ejusmodi Constitutionum, quas forsan tempore exoletas & antiquatas reputant, immemores, variis sub prætextibus, sed revera, ut erratorum suorum pœnas debitas effugiant, adversus suos Superiores ad hanc Sanctam Sedem immediate recurrere passim præsumunt; unde ultra turbas & molestias, quibus iidem recurrentes se ipsos exosos & contemptibiles reddunt, non raro procedunt delictorum impunitas, Prælatorum contemptus, ac nonnullorum Superiorum in continendis & regendis subditis suis negligentia: qui scilicet, ne continuis horum recursibus subjaceant, multos excessus atque abusus, quibus protinus occurrere oporteret, tolerant, vel dissimulant in grave Monasticæ disciplinæ detrimentum. Nobis prop-

terea

terea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Decreti tenor.

§. 2. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam memoratis Constitutionibus Apostolicis, quam Generali Decreto dudum jussu re. me. Sixti PP. V. Prædecessoris pariter Nostri a Congreg. tunc existentium S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Regularium præpositorum edito, circa recursum & appellationem eorumdem Regularium, ordinemque in eis servandum, inhærentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ne deinceps ullus Religiosus supradictæ Congregationis Cassinen. cujusvis dignitatis, gradus, & conditionis existat, Sedem Apostolicam adversus suum Superiorem adire audeat sive præsumat, nisi prius ad viciniorem Visitatorem Provinciæ, ac dein de ad Præsidentem Generalem præfatæ Congregationis Cassinen. desuper recursum habuerit, sub pœnis in dicto Decreto generali contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium prohibemus ac interdicimus.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis Cassinen. & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Januarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Cardinalis Oliverius.

CXXV. Confirmantur Constitutiones pro bono regimine Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci, ex aliis Constitutionibus, Statutis, & Decretis dicti Ordinis collectæ.

Dat. die 26. Jan. 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

Ex injuncto Nobis divinitus Apostolicæ servitutis officio ea, quæ pro felici prosperoque Christifidelium, qui e fluctibus sæculi in portus religiosæ vitæ confugerunt, & vota sua in Sanctitate & Justitia reddere satagunt, regimine & gubernio, ac Religionis Incremento, tuendaque & solidanda in eis pace & tranquillitate provide prudenterque constituta ac disposita esse noscuntur, ut firma semper & inviolabilia persistant, Apostolici muniminis Nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter roboramus.

Petitio pro Apost. obtinenda confirmatione.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Bonaventura Gervasii Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci, tam suo quam dilecti etiam filii Pauli Bellamo Ministri Generalis, aliorumque Religiosorum ejusdem Ordinis nomine, quòd ad unam certamque, quæ in dicto Ordine deinceps servari ac retineri deberet, vivendi normam & disciplinam, sublata omni confusione, ac legum seu statutorum varietate atque discrepantia, constabiliendam ac firmandam, Constitutiones Ordinis prædicti jussu Nostro ordinatæ, & in unum volumen collectæ fuerunt, utpote desumptæ ex multis diversisque aliis ejusdem Ordinis Statutis & Constitutionibus, tum a fel. rec. Urbano VIII. ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris per suas in simili forma Brevis die 8. Julii 1639. & die 27. Junii 1650. respective expeditas literas, confirmatis, tum a Capitulis & Definitoriis Generalibus ipsius Ordinis, quæ ab anno 1619. hucusque celebrata sunt, editis, quibus omnia insuper decreta, aliàs a Nobis condita, & per nostras in pari forma Brevis die 21. Augusti 1730. emanatas literas approbata accesserunt, ac subinde collectio Constitutionum hujusmodi de mandato pariter Nostro revisa & accurate expensa, necnon aliqua ex parte emendata fuit, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutiones.

CAP. I.

Quoad Chorum, & Orationem mentalem.

Qui sint exempti a Choro.

1. Ab Horis Canonicis in Choro alternatim recitandis nemo ex nostris cujuscumque gradus exemptus sit, præter Prædicatores, dum actu tamen prædicant & Lectores, dum actu legunt, extra vero festivitates, & dum adsit sufficiens numerus Choristarum.

2. Ubi non adest usus recitandi Matutinum in medio noctis, recitetur prope ortum solis, vel ut mos jam obtinuit, paulo post ejus occasum, cui tunc intersint quoque in Ecclesia Laici legitime non impediti.

3. Hebdomadarius ne præsumat de sua memoria, sed in Breviario vel Diurno legat, quæ in Choro solus recitare debet, sub pœna veniam petendi coram simul discumbentibus.

De Oratione mentali, a qua exemptus nemo.

4. Singulis diebus habeatur mentalis oratio per horam, incipienda tamen a lectione alicujus libri spiritualis, & complenda Sanctorum Litaniis ante cœnam, cui interesse debent etiam Regentes, & Lectores, licèt actuales, sicuti communi flagellationi, & Capitulo culparum.

5. Post Primam quoque mentaliter oretur per semihoram, inclusis tamen B. Virg. Litaniis.

CAP. II.

Quoad casus in nostro Ordine jure harum Constitutionum reservatos.

1. Ut unusquisque ex nostris Superioribus jus suum recognoscat, quoad Casus reservatos, declaramus, quod ex nunc, & in perpetuum infrascripti tantùm Casus in Ordine nostro ex auctoritate Regulari sunt reservati, nempe:

Casus Ministro Generali reservati.

1. Occisio, aut mutilatio cujuscumque personæ.

2. Quælibet

2. Qualibet percussio Prælatorum, Procuratoris Generalis, Secretarii Generalis, necnon Secretarii Provincialis.

3. Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

4. Retardatio, aut malitiosum impedimentum, aut aperitio literarum Generalis aut ejus Commissarii aut Procuratoris Ordinis ad quoslibet alios, etiam non Religiosos, aut aliorum quorumcumque subditorum, & sæcularium ad eosdem.

5. Falsificatio manus, vel sigilli Patris Generalis, Commissarii Generalis, aut Procuratoris Ordinis.

Casus Ministro Provinciali reservati.

1. Qualibet percussio gravis Religiosorum infra Prælatos & personas, supra nominatas in secundo casu Ministro Generali reservato; quæ percussio erit gravis, si fuerit cum notabili effusione sanguinis, vel cum scandalo sæcularium.

2. Juramentum falsum in quolibet Judicio legitimo.

3. Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum post fætum animatum, etiam effectu non sequuto.

4. Falsificatio manus, aut sigilli omnium Superiorum, ac etiam Officialium Conventuum, sed infra Generalem, Procuratorem Generalem, & Commissarium Generalem quemlibet.

5. Malitiosum impedimentum, retardatio, aut aperitio literarum a Superioribus omnibus, exceptis Generali, ejus Commissario, & Procuratore Generali, ad inferiores etiam non Religiosos, & horum ad ipsos.

6. Furtum rei Sacræ, quod sit peccatum mortale.

Casus Superiori locali reservati.

1. Nocturna & furtiva e Conventu egressio ad malum finem.

2. Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale, ut valeat ultra decem julios, etiam pecuniæ.

3. Furtum de re valente ultra decem julios, etiam pecunia, sed non rei Sacræ.

4. Incestus Consanguineorum, & Sodomia.

5. Percussio levis sine effusione sanguinis, & sine scandalo sæcularium, cum censura annexa.

6. Decernimus etiam, ut quater in anno, nempe in solemnitatibus Resurrectionis a Dominica Palmarum usque ad Dominicam in Albis pro una vice tantum: Natalis Domini: B. P. Francisci: & in Festo Portiunculæ cesset quoad prædictos casus omnis reservatio.

CAP. III.

Quoad suffragia Defunctorum.

1. Pro Anima cujuscumque ex nostris defuncti celebretur in quolibet nostri Ordinis Conventu Missa solemnis de Requie, persolvatur a Clericis integrum Defunctorum Officium, & ab illiteratis quinquagies recitetur oratio Dominicalis & salutatio Angelica cum oratiuncula, cujus initium: Requiem æternam; Idque solemnius fiat in funere Summi Pontificis, & Eminentissimi Ordinis Protectoris.

2. Item pro anima, ut supra, celebret semel quilibet Sacerdos ex ejus Provincia, & quilibet ex toto Ordine pro anima Generalis, Procuratoris Generalis, & Secretarii Generalis tam actualium quam præteritorum.

De communicando toti Ordini obitu Defuncti.

3. Ut autem mors nostrorum Defunctorum illico toti Ordini innotescat, teneatur Prior Conventus, ubi quis obierit, de hoc obitu Provincialem admonere, qui illum communicet cæteris suæ Provinciæ Prioribus, & Procuratori Generali in Curia, a quo admonendi sunt cæteri Provinciales, ut ipsi in suis Conventibus pro Defuncti anima statuta suffragia persolvi studeant.

4. Præterea ultra quatuor Anniversaria, in singulos annos statuta in nostra Regula sub Cap. 17. præcipimus persolvi quintum die 13. Novembris, vel altera, ea impedita, pro iisdem animabus, ac sub iisdem suffragiis.

5. Demum in quolibet nostro Conventu adsint etiam duo libri, in quorum uno Prior annotet Religiosum ibi decedentem sub die, infirmitate, & ætate, qua obierit, ac expressis gradibus, si quos habuit: & in altero subscribantur Sacerdotes, qui pro nostris Defunctis celebraverint, ut ita & onera & simul eorum adimplementum Visitatoribus legitime appareant.

CAP. IV.

Quoad Affiliationes & Exfiliationes.

Ad habitum non admittendi, qui non habent filiationem.

1. Commendantes laudabilem Filiationum morem, a nostris jamdiu receptum, ut ita habeatur locus, ubi fatui, ægri, insanabiles, senes, errati alicujus pœnam luentes, & his similes, qui Conventibus gravi sunt incommodo, collocari possint, præcipimus, ut nemo ad habitum admittatur, nisi habeat alicujus Conventus Affiliationem, sub pœna privationis officii, Superiori admittenti aliquem ad habitum sine Affiliatione. Si quis autem reperiatur admissus sine prævia Affiliatione, ad Capitulum illius Provinciæ spectabit, eum declarare filium unius potius vel alterius Conventus.

Quid requiratur ad validitatem filiationis.

2. Affiliationes, & exfiliationes, ut sint validæ, requirunt etiam in scriptis consensum Ministri Provincialis, qui tamen consensus suppleri potest, causa cognita a Ministro Generali.

3. Habito autem, vel suppleto consensu Provincialis, affiliatio, ut sit valida, requirit etiam consensum majoris partis filiorum Conventus; cujus nempe quis sit filius. Et si prædicti ad hunc effectum Vocales quoad majorem partem sint intra Provinciam, licet extra Conventum, tunc eorum suffragium exquiratur per epistolas. Idem prorsus consensus requiritur ad exfiliationes, ut sint validæ; ita tamen, ut si indebite denegetur a majori parte filiorum Conventus, a cujus filiatione quis dissidere petit, suppleri possit, cognita causa, a Ministro Generali.

Et exfiliationis.

4. Exfiliatio nullum censeatur habere effectum, nisi prævia, vel post obtentam legitime affiliationem alterius Conventus ab eo, qui exfiliationem habuit.

5. Demum expensæ pro infirmitate incurabili, vel longo carcere, spectent ad Conventum filiationis, sicuti & decedentium spolia, modo tamen, quo infra Cap. XI.

CAP. V.

Quoad Novitios, & de recenti Professos.

1. Pro admissione Novitiorum, ac emittenda Professione, eorumque Magistris serventur ea, quæ præscribuntur in nostra Regula Cap. VII. & IX., ac Decreta Clementis PP. VIII. & Sacræ Congregationis super statu Regularium, edita sub Alexandro PP. VII. die 18. Junii 1659. Et insuper antequam nostro sancto Habitu induantur, vel jam probati emittant Professionem, vacare debent Exercitiis spiritualibus per decem

dies, & eorum quilibet obtinuisse debuerit filiationem alicujus Conventus, ut supra statutum est Cap. IV. quoad affiliationes.

Non admittendi in alieno professi Ordine.

2. Nullus etiam in nostrum Ordinem introducatur, qui in alieno professionem emiserit, & quidem nec de licentia Ministri Generalis, cum hanc facultatem hujusmodi reservaverit Congregatio Generalis.

Laici ad statum Clericalem non promovendi.

3. Laici nequeant transire ad statum Clericalem, & si furtim fuerint Sacris initiati, omni Clericali honore priventur; nec eis divinum Officium in Choro cum Clericis persolvere permittatur, sed ad laicalia onera omnino reducantur. Neque etiam admitti debent ad annum probationis, nisi antea saltem per annum in aliquo ex nostris Cœnobiis vacaverint oneribus laicalibus in habitu tertiariorum, neque cum Tunica talari sine Caputio; Possit tamen Provincialis quoad hoc ex aliquo prudenti motivo cum illis dispensare.

4. Quamvis affiliatio, & exfiliatio modo, quo supra statutum est sub Capite IV. quoad affiliationes, fieri debeant tantum a majori parte filiorum Conventus; attamen in admittendis Novitiis vocem habeant omnes legitime professi in Conventu de Familia existentes, si tamen tertium annum professionis compleverint, & ibi fuerint per duos menses antea commorati. Cum Sacerdotibus autem super prædicto defectu minoritatis professionis dispensare possint tum Generalis, tum Provincialis.

De noviter Professis.

5. Quo autem ad noviter Professos, debent ii permanere in Professorio per tres annos, & ad majus tempus, ad arbitrium Provincialis, dummodo non sint Sacerdotes; ibique in scientiis instituantur juxta eorum capacitatem. Quod si a Conventu Studiorum ali non possint, alatur unusquisque eorum a Conventu suæ filiationis. Quid autem Conventui Studiorum dandum sit, standum erit judicio Provincialis cum suo Definitorio.

6. Demum Provinciales curent, ut superflui sumptus in ingressu ad Novitiatum, & admissionem professionis omittantur.

CAP. VI.

Quoad Tertiarios, seu Heremitas.

E nostris, qui virtute privilegiorum a Summis Pontificibus Nostro Sancto Ordini concessorum, facultatem habent aggregandi ad nostrum Institutum personas sæculares, & eisdem literas patentes concedendi, ut gestare possint Habitum hæremiticum, nemo per se ipsum, sive per alios sub pœna privationis officii possit ab illis aliquid prætendere, nisi dumtaxat julium unum monetæ romanæ ratione expensarum cartæ pergamenæ, & Scriptoris dictarum literarum. Quod si quid aliud sponte & libere fuerit illi oblatum, illico ab eo sub eadem pœna in capsa reponatur, ac in libro peculiari fideliter annotetur, & totum in Beneficium Ecclesiæ & Conventus aut Provinciæ cedere debeat.

CAP. VII.

Quoad votum Obedientiæ, Vagos, & Apostatas.

Pœnæ contra inobedientes.

1. Nihil a Superioribus subditis præcipiatur sub censuris, nisi sit materia peccati mortalis, aut proxime ad illud conducens. Subditus verò respuens temere & pertinaciter per duos dies hujusmodi præceptum, prius sit utraque voce ad tres menses, & si ita inobediens fuerit Provinciali, ad annum, si vero Generali, ad biennium.

De licentia petenda antequam quis exeat e Conventu &c.

2. Nemo nostrum audeat etiam titulo Prædicationis exire e Conventu sine licentia Prioris, aut ejus locum tenentis; nec ex Conventu ad alium inter Provinciam sine licentia in scriptis a Provinciali; nec ex una ad aliam Provinciam sine licentia pariter in scriptis a Generali, sub pœna arbitraria Superioris, quem læserit. Prior autem poterit, si necessitas urgeat, subdito suo concedere, ut per hebdomadum in alio Conventu intra Provinciam moretur, & Provincialis per viginti dies in Conventu alienæ Provinciæ; sed non sine licentia in scriptis pro fide legitimi recessus.

3. Exiens e Conventu furtim ad malum finem de nocte pœnam subeat privationis utriusque vocis ad annum, & deponatur ab officio, si sit Superior. Obedientiæ demum, a quocumque Superiore concessæ, durent ad tres menses a die datæ, nisi aliter limitentur.

4. Prior intelligat, Religiosum ad se divertentem esse fugitivum ex deficientia literarum obedientialium, quas inde a quolibet Advena exquirere debeat. Repertum autem fugitivum, in carcere detineat, donec ab illius Priore, vel Provinciali, per ipsum requisitis, sciat quid quoad eumdem agere debeat.

De Fugitivis.

5. Fugitivi, qui per dies octo vagarunt extra Claustra, priventur utraque voce ad tres menses: qui vero per dies quindecim, per sex menses, & ad hanc proportionem crescente vagatione crescat & præfata pœna.

De Apostatis.

6. Apostatam de rigore, seu qui ipso facto excommunicationem incurrit a jure, eum solummodo declaramus, qui sine vel cum Habitu ab Ordine discedit cum animo amplius non redeundi, juxta Regulam Cap. XX.

7. Repertus in Apostasia sine Habitu, ultra privationem utriusque vocis ad biennium, subeat etiam pœnam carceris, & privationis præcedentiæ ad sex menses.

8. Demum Apostata, qui ad suum Conventum redierit, poterit a Priore absolvi ab excommunicatione, quod & præstari potest a Provinciali in sua Provincia, a Generali ubique, & a Procuratore Generali in Curia.

CAP. VIII.

Quoad Votum Castitatis.

Pœnæ contra peccantes in castitatem.

1. Ut securius a nostris Castitas servetur, eis vetita sint mulierum dubiæ famæ consortia familiaria, & suspecta, sub pœna privationis utriusque vocis ad annum.

2. Convictus de inhonesto concubitu, ultra supradictam pœnam, carceri mancipetur per menses tres, & per sex, si fuerit cum scandalo. Captus vero a Curia sæculari in æde mulieris inhonestæ, puniatur etiam pœna exilii ad triennium.

CAP. IX.

Quoad Votum Paupertatis.

1. In quolibet Conventu adsit capsa triclavis, quarum clavium una sit penes Priorem, alia penes Procuratorem, & alia penes electum a Familia. In præfata capsa triclavi reponi debent, ultra pecuniam, quæ spectat ad Conventum, vel ad Fratres particulares, etiam notæ, vulgo *Spropri*, singulorum de Familia, in quibus, sed unusquisque in sua fideliter exprimat, ultra quantitatem pecuniæ, ea etiam mobiliæ, quæ de licentia Superiores retinet ad usum proprium.

2. Pecunia spectans ad Fratres particulares expendi quidem debet ab expensore vel expensoribus electis, sed non nisi in beneficium ejus, qui eam reposuit in capsa triclavi, sub pœna privationis vocis activæ & passivæ, ac majoris, Priori, vel cuicumque alteri, qui secus fraudulenter egerit.

3. Nul-

3. Nullus ex nostris, sub pœna proprietariis debita, mutuet extra Ordinem pecuniam, nisi de consensu Prioris, & cum pignore, præsentibus duobus Patribus gravibus & fide dignis. Pignus autem & confessio reponantur in capsa triclavi.

Pœnæ contra Proprietarios.

4. Convictus dedisse rem valoris ultra viginti julios, si dederit eam extra vel intra Ordinem, ut gradus vel officia regularia consequeretur, sit ultra privationem utriusque vocis ad biennium, privus obtentis; quam pœnam subeant quoque Superiores, qui eo intuitu munera receperunt; circa vero largitionem munerum servetur inviolabiliter Bulla Urbani PP. VIII.

CAP. X.

Quoad Indumentum.

Forma Indumenti.

1. Indumentum exterius sit tunica talaris, sicut & pallium, quod sit juxta communem Ecclesiasticorum formam, ut hodie est in usu: Scapulare utrinque angulare; & horum quodlibet ex lana coloris vulgo *Berrettino*, quod potius ad nigrum colorem vergat: Pileus vero coloris nigri: Pallium, quod domi aut in itinere defertur, ex panno nigri coloris deferri posse concedimus: subtus nemo serius vestiatur, sub pœna privationis utriusque vocis ad sex menses, toties quoties inobediens repertus fuerit: Interulis lineis uti possint: Extra Cellam non incedant sine tunica & caputio, licet sine eis cubare possint: manicam pelliceam nostris non negamus, sed sit lana vel panno nigro tecta: Chirothecas quoque modesti coloris, dum iter agunt, permittimus: Tonsura in Clericis ad formam Coronæ non sit nudum signum Monasticum, sed nec tale, ut comam nutrire videantur.

CAP. XI.

Quoad Infirmos, & Spolia decedentium.

1. Ubi e nostris quis infirmatur, illico Prior sub pœna privationis officii sedulo curet, ut in valetudinario cuncta illi subministrentur opportuna tam in animæ spirituale beneficium, quam pro corporis salute recuperanda, & quidem ex bonis ipsius Conventus, si convaluerit, & fuerit ibi de Familia; si vero ibi morabatur, ut hospes, ex bonis Conventus suæ assignationis, a quo discesserat.

De distributione Spoliorum.

2. Si vero mori contigerit in Conventu, cujus non erat filius, tunc ex ejus spolio, si adsit, Conventus, in quo moritur, sumat quidquid expenderit pro ultima ejus Infirmitate & funere, & reliquum detur integrum Conventui filiationis.

3. Si vero obierit in Hospitio Lauretano, in quo erat de Familia, si adsit spolium, demptis ex eo expensis pro ultima infirmitate & funere, dividatur pro medietate inter Hospitium & Conventum filiationis; idque quia præfatum Hospitium sæpe gravatur a nostris peregrinantibus ad Sacram Ædem Lauretanam.

4. Nemini ex Superioribus liceat aliquid ex spoliis decedentium accipere; soli tamen Ministro Generali permissum sit de eorum parva aliqua quantitate disponere in evidentem Ordinis utilitatem.

CAP. XII.

Quoad Studia Scholastica.

Lectores a quibus eligendi.

1. Lectores Philosophiæ, vel Sacræ Theologiæ, ac Regentes, a solo Ministro Generali eligi possint vel deponi, ita & eorum Scholares, qui illis quoad ea, quæ studia concernunt, subsint; immo congruit, ne eos Prior, dum studia sunt aperta, e Conventu exire permittat sine illorum licentia.

Tempus aperitionis Studiorum.

2. Studia scholastica aperiantur post Festum Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, & claudantur post mensem Junii; ubi autem usus invaluit, ut mense Novembri studia aperiantur, tunc non nisi post Festum Assumptionis B. M. V. claudantur.

Assignatio dierum pro Lectionibus habendis.

3. Dum studia sunt aperta, studentes bis tantum in hebdomada ultra Feriam Quintam e Conventu exeant, extra tamen tempus, quo lectionem audire debent, & semper de licentia Prioris: Lectores vero, excepta pariter Feria Quinta, & qualibet alia festiva, bis quotidie lectionem habere debent, nempe de mane, & post Vesperas. Duobus autem saltem hebdomadæ diebus post Vesperas loco lectionis insimul conveniant studentes cum Lectoribus ac Regente, & disputent super iis, quæ ab illis audierunt in hebdomada.

Doctrina Scoti defendenda.

4. Lectores Philosophiæ & Theologiæ suos doctrinam Joannis Dunz Scoti, Doctoris subtilissimi ex Ordine Minorum, doceant, eamque tum in privatis tum in publicis disputationibus, quibus præsunt, propugnent, secus lectorum privilegiis non gaudeant. Item si statis supra temporibus, excepto Quadragesimali, in quo Provincialis Regentibus & Lectoribus facultatem prædicandi concedere possit, lectiones legitime non impediti per integrum mensem non habuerint, ipso facto ab officio Lectores vel Regentes suspensi intelligantur, absque spe restitutionis. Si vero tantum ter per hebdomadam eas omiserint, corrigantur a Priore, qui sub pœna privationis officii persistentes in negligentia Ministris Provinciali & Generali revelet. Item non occupentur alio officio incompossibili, verbi gratia, non sit quis simul Prior, & Lector seu Regens. Demum Regens, qui per annos quatuordecim nostros erudierit, possit de consensu Generalis eligere sibi Conventum, ubi aliqualem famulatum habeat ab uno ex laicis, a Priore deputando.

CAP. XIII.

Quoad laureandos.

Laurea Doctoratus a Ministro Gen. conferenda.

1. Cum fe. re. Innocentius PP. XII. Ministro Generali nostri Tertii Ordinis, pro tempore existenti, concesserit facultatem privative quoad omnes alios conferendi Doctoratus seu Magisterii lauream Fratribus in dicto Ordine professis, qui antea Philosophiam per tres, & super omnibus Sententiarum Libris Sacram Theologiam per alios quatuor annos laudabiliter legerint & docuerint, prout latius in suo Brevi sub die 17. Maji *1692.*; Ut id exacte observetur.

Distributio Tractatuum.

2. Statuimus, quod sub primis tribus annis, & quidem proculdubio naturalibus, a Lectore Philosophiæ tradantur integra Logica, octo libri de Phisico Auditu, libri de Ortu & Interitu, de Cœlo & Mundo, de Elementis, de Anima, & de Metaphisica: Ita & in primo ex quatuor pro Sacra Theologia tradantur ab ejus Lectore tractatus de Prœmialibus Sacræ Theologiæ, de Dei quidditate & perfectionibus, Attributis, de Visione Beata, de Scientia, Voluntate, Providentia, & prædestinatione Dei, & de Mysterio Trinitatis: In secundo de Angelis, de Actibus humanis, de Vitiis & peccatis, ac de Gratia & Justificatione: In tertio de Misterio Incarnationis, & de Virtutibus Theologicis; In quarto demum de Sacramentis in genere, de Pœnitentia, ac de Sacramento Eucharistiæ; Et donec præfati omnes Tractatus non fuerint Studentibus traditi, septem anni lecturæ requisiti ad lauream Magisterii obtinendam non intelligantur completi.

3. Si plures in uno Collegio sint, qui eosdem Scholares, ut congruit, Sacram Theologiam doceant, Tractatus supra designatos ita sibi dividant, ut de utroque eorum verum sit, in quatuor annis super quatuor Sententiarum libros legisse, ut eis conferri possit, servatis aliis servandis, laurea Magisterii.

4. Si Lectoribus desint Studentes Religiosi, duo saltem Discipuli Sæculares, non tamen pauciores, eis conferant ad lauream consequendam. Sed de adimplemento utriusque lecturæ ad normam supra traditam, ultra fidem juratam à Priore & duobus Patribus principalibus Conventus, ubi legerint, fidem juratam a Provinciali, qua indigent, qui legerint nostris Religiosis, habere debent.

CAP. XIV.

Quoad Examinatores generales.

De numero.

1. Cum ad gradus literarios promovendi sunt Examinatores non sint nec plures nec pauciores, quam viginti & unus, nempe ultra Regentem pro tempore Sanctorum Cosmæ & Damiani de Urbe, septem pro Provinciis, Romana, Marchiana, Aprutina, Neapolitana, & Calabrensi, octo pro Provinciis Mediolanensi, Bononiensi, Brixiensi, Veneta, & Dalmatina, ac quinque pro Provincia Sicula.

Et qualitatibus Examinatorum.

2. Præfati Examinatores Generales approbari debent a Definitorio Generali; & semel approbati, durante eorum vita, deponi non possint, nisi probati infideles in eorum munere examinandi. Cum autem quis eorum moriatur vel renuntiet, alter a Ministro Generali proponatur, sed approbandus a Definitorio Generali, ut ejus electio sit valida. Habeant quoque votum activum in Capitulis Provincialibus suæ tantum Provinciæ, atque ejusdem Provinciæ expensis accedant.

CAP. XV.

Quoad Regentes Generales.

De munere,

1. Adsint etiam quatuor Regentes Generales, quorum munus sit præsidere Cathedris seu Conclusionibus, si quæ fuerint disputandæ, in Capitulo præsertim Generali, si ibi adsint, vel ut Vocales, aut vocati. Præsideant etiam Conclusionibus publice disputandis extra tempora Capitulorum, dummodo tamen non adsit in Conventu Regens particularis.

Et electione Regentium Generalium.

2. Assumantur ex Magistris, in Philosophia & Sacra Theologia versatioribus, nec ex eadem Provincia, nisi duo; Eligantur eo fere modo, quo Examinatores Generales, quorum privilegiis gaudeant; immo eos præcedant, cum possident summum gradum literarium.

CAP. XVI.

Quoad Professores Morales, Confessarios, & Prædicatores.

Qualitates Lectoris Moralis.

1. Nemo instituatur Lector Moralis, vel Prædicator, nisi studuerit laudabiliter Philosophiæ per tres annos, & Sacræ Theologiæ per quatuor.

2. Ubi non adsit Lector Moralis, Sacerdotes ad nutum Superioris bis in hebdomadam conveniant, & ab uno eorum alternatim casus conscientiæ propositi resolvantur juxta sensum probati Auctoris; Inter autem disputandum omnino se abstineant a jurgiis.

Regulares Sacerdotibus Sæcularibus non confiteantur.

3. Sacerdotes nequeant audire Confessiones Religiosorum in aliqua Provincia, nisi saltem de licentia in scriptis illius Ministri Provincialis: qui omnino caveat, ne eo exhibeat Episcopis examinandos pro audiendis Confessionibus Sæcularium, nisi prius a se, vel ab Examinatoribus Generalibus stricte discussos & idoneos repertos.

4. Prædicator, si in loco & in actu prædicationis populo scandalum dederit, a facultate prædicandi ad triennium a Provinciali suspendatur.

CAP. XVII.

Quoad Bibliothecas.

1. Ubi adest Bibliotheca, instituatur Bibliothecarius, cui consignetur a Priore copia Inventarii librorum omnium, repositi in capsa triclavi, & clavis Bibliothecæ.

2. Satagat Bibliothecarius ordinate disponere libros, a pulvere custodire, & accedentibus ad Bibliothecam legendos tradere.

3. Solummodo Regentibus, Lectoribus, & iis, qui super hoc facultatem a Provinciali obtinuerint, licitum erit libros a Bibliotheca extrahere. Extractos autem debet Extractor in libro ad hoc deputato scribere manu propria, v. g. Ego Pater N. N. die, mense, anno extraxi a Bibliotheca librum vel libros, N. N, , & cum eos reddiderit, scribat: Reddidi; idque in utroque eventu agat coram Bibliothecario.

4. Bibliotheca non est diminuenda, immo potius, si fieri potest, augenda; inde Bibliothecarius quoad libros repertos laceros curet unà simul cum Priore, ut reparentur; & quoad repertos duplicatos, si sint inutiles insistat, ut vendantur; vendi autem non possunt sine expressa licentia Familiæ, firmata etiam a Provinciali, & ita, ut pretium venditorum convertatur totum in emptionem aliorum librorum, quibus caret Bibliotheca.

CAP. XVIII.

Quoad Eleemosynas.

1. Laici, qui quæstuant, & quilibet ex nostris integram eleemosynam quam a Benefactoribus recipiunt intuitu Conventus, illico tradere debent Priori vel Sacristæ, si data fuerit cum onere celebrationis Missarum; neque Prior cum illis pactum inire potest, sub pœna privationis officii, ut ultra quamdam determinatam summam Conventui applicandam, reliquam sibi retineant. Possit tamen Prior illis aliquid ex acceptis eleemosynis largiri in retributionem laborum. Conventiones à Priore cum Quæstuantibus non ineundæ.

CAP. XIX.

Quoad introitum.

1. Pecunia spectans ad Conventum, undecumque proveniat, describatur in libro, vulgo *Giornale*, sub iisdem titulo, & die, quo recepta fuerit: & reponatur in capsa triclavi, excepta ea quantitate apud expensorem, quæ necessaria erit pro solo victu unius hebdomadæ; ac sub pœna privationis officii neque Procurator quidquam spectans ad Conventum valoris ultra scuta quinque vendere possit absque Familiæ consensu.

CAP. XX.

Quoad exitum.

1. In supradicto libro, vulgo *Giornale*, describatur saltem de hebdomada in hebdomadam, quidquid in ea expensum fuerit, signatis die, pondere, qualitate, & pretio rei emptæ, sub pœna privationis officii ei, qui defecerit, sive Prior sive Procurator sive Expensor sit, si fuerint notabiliter negligentes reperti.

2. Prior, Procurator, Expensor, nec expendere, nec debitum contrahere possint ultra summam scutorum quinque, absque Familiæ consensu sub eadem pœna, qua supra. Gravia debita non contrahenda sine consensu totius Familiæ.

3. Ubi quid restaurandum sit, vel de novo erigendum, ex bonis Conventus, id intra summam scutorum decem possit Prior cum consensu Familiæ; intra vero summam scutorum quinquaginta, exquirat consensum etiam Provincialis; supra autem hanc signatam summam, obtineat consensum quoque Generalis, sub pœna privationis officii.

Munera nemini per Fratres danda.

4. Nemo nostrum sub privationis officii pœna præparet data opera extra solemnitates nostri Ordinis, ex bonis Conventus, convivia exteris, si non sint Benefactores, vel Fratrum consanguinei iter agentes; nec munera det ex eisdem bonis, nisi minuscula in Natali & Pascate Domini, ac in die Purificationis Beatæ Mariæ Virginis Candelam, inservientibus tamen Conventui, & eximiis Benefactoribus.

De Ferculis.

5. Prior contentus sit iisdem prorsus ferculis, quæ pro cæteris de familia præparata sunt, sub pœna ad arbitrium Provincialis, quæ quidem fercula juxta morem regionum sint ejus qualitatis, & in ea quantitate, ut dolere non debeant Religiosi graves.

De Computis.

6. Computa tam introitus quam exitus quolibet mense publicari debent in communi mensa, & subscribi saltem ab electo a Familia, sub pœna Priori privationis officii, si fuerit notabiliter repertus negligens.

De Libris rationum.

7. Libros rationum Prior alio non transferat, sed eos successori consignet, vel, si pleni sint, in Archivio reponat. Præfati autem libri, licet in Visitatione Provinciali vel Generali fuerint subscriptione firmati, impugnari adhuc possunt; cum Visitator, si non advertatur, judicet non super veritate, sed tantum super calculatione summarum; sed tamen intra decennium a Visitatione fieri debet, ad instantiam saltem duorum ex Religiosis fide dignis.

De Visitatore, & iis, quæ ei sunt ostendenda.

8. Prior & Procurator exhibeant Visitatori libros rationum examinandos, & insuper tria Inventaria: quæ si non adsint, conficere ea Prior teneatur intra congruum tempus, statuendum a Provinciali, sub pœna provationis officii: Primum sit bonorum immobilium & stabilium, necnon quorumcumque jurium ad Conventum pertinentium, & vulgo dicitur *stato del Convento*: Alterum bonorum mobilium, pertinentium præsertim ad Sacristiam, Bibliothecam, Cellam Vinariam & usum domesticum Religiosorum: Tertium tandem vulgo dicitur *libro del Granaro*, exprimat annuos proventus non solum frumenti, sed etiam vini, olei, leguminum &c., quæ provenerunt sive ex stabilibus Conventus sive etiam ex quæstuis: ac eorumdem exitum; itaut omnium comestibilium existentium in Conventu distincte quantitas appareat. Adsit etiam in quolibet Conventu folium, Visitatori pariter exhibendum, in quo contineatur numerus ejus creditorum & debitorum. Hæc autem tria Inventaria, sicut & folium præfatum, subscripta sint a duobus Patribus ex gravioribus Conventus, quos Visitator si dolosos reperiet, utraque voce privatos ad tres annos declaret.

De Pignorationibus.

9. Sacra mobilia & pretiosa non possunt pignorari, nisi apud Montem Pietatis, & maxima urgente necessitate, approbanda a tota Familia, & cum Apostolico beneplacito, sub pœna privationis utriusque vocis ad triennium: quam pœnam ad sex menses tamen subeant etiam Sacrista vel Prior, si aliquid ex pretiosis commodaverint sine Familiæ consensu.

10. Ubi adest sufficiens numerus Religiosorum, eligantur Depositarius, Procurator, & Expensor a Familia: qui tamen respective in administratione domorum Conventus dependeant a Priore.

Pœnæ contra dolosos.

11. Denique quis, sive Prior sive Procurator sive Expensor, repertus fuerit dolosus in administrandis bonis Conventus, illico ab officio deponatur, & Provincialis satagat, ut damna Conventui illata reparentur. Laici quoque, qui ex eleemosynis ostiatim nomine Conventus collectis, quid sibi retinuerint in notabili quantitate, subeant privationem vocis, & præcedentiæ ad annum.

CAP. XXI.

Quoad pœnam furtorum.

1. Qui e nostris, quod absit, ex re familiari Conventus quid grave furatus fuerit sine officinarum fractura, pro prima vice in carcere per quindecim dies pane solummodo & aqua feria sexta cibetur: pro secunda vice per mensem: pro tertia vero per annum: & si ulterius, puniatur juxta mensuram delicti.

2. Si furtum fuerit grave, & cum fractura officinarum, pro prima vice per annum carceri mancipetur, pro secunda vero ad biennium.

3. Si demum furtum fuerit extra Ordinem, & grave, subeat pœnam carceris ad triennium: si vero leve, sed cum scandalo, ad tres menses.

CAP. XXII.

Quoad pœnam detractorum, & verberantium.

Pœnæ contra Detractores.

1. Si quis contumelias bonæ famæ graviter perniciosas evomerit in fratrem, carceri mancipetur per mensem: si in Priorem, per tres: si in Provincialem, per sex. Auctor autem libelli famosi intra vel extra Ordinem, ulterius in publica mensa qualibet feria sexta per mensem cibetur tantummodo pane & aqua, & privetur utraque voce ad triennium.

Contra Percussores.

2. Si quis manu Religiosum percusserit, carceretur per octo dies: si baculo & graviter, per sex menses: Si vero ferro aut sclopo, per annum. Secuta autem membrorum mutilatione ex vulnere accepto in vulnerato, vulnerans pœnam subeat carceris ad triennium: Sequuta vero morte, in perpetuum. Inde ad præcavenda in nostris hæc mala, cunctis sub pœna carceris ad sex menses prohibemus, ne propria, vel aliorum arma, & instituto offensiva ferant vel conservent.

Arma per Religiosos non servanda.

CAP. XXIII.

Quoad Judices, Accusatores, Testes, & Appellationes.

Forma Processuum per Judices edendorum.

1. Judices in nostro Ordine sive ordinarii sive delegati processus edere nequeant, si accusatores non se sub initium subscripserint ad pœnam tallionis, quam omnino sustinere debent, si sufficienter de existentia allati criminis non docuerint: idque sub pœna nullitatis processus, & Judici privationis officii ad triennium.

Testium qualitates.

2. Testes quoque non admittantur, nisi fide digni, & si falsi deprehendantur, aut positi inter duo juramenta, arcti carceris pœna puniantur ad sex menses, nec imposterum ut jam infames in judicium revocentur.

3. Reis etiam constitutis detur ex nostris vir doctus, qui eos intra congruum tempus defendere possit: quem si Judex denegaverit, privus declaretur officio, & utraque voce ad triennium.

Assessor e sæculo cooptandus.

4. Demum processus, urgente justitia, conficiatur, sed a Fratribus & intra Ordinem tam ad servandum ipsius Ordinis decorem, quam ad evitandas expensas. Ut autem rite cuncta perficiantur, possit Judex Regularis assumere e sæculo in assessorem virum prudentia præditum, & in utroque jure peritum.

5. Appellatio a correctione non sit nostris licita, sed

De Appellationibus.

sed a gravamine illato per sententiam: quam si Judex, a quo appellatur, recusaverit admittere, appellans protestetur, se adire velle Superiorem majorem, coram duobus Sacerdotibus, qui de ea protestatione se subscribant.

CAP. XXIV.

Quoad Advenas & Hospites.

1. Advena, ubi prævenerit, illico Priori literas obedientiales exhibeat, eique causam sui adventus exponat. Quod si ob negotia pertractanda, vel honestæ recreationis causa diu ibi Hospes permanere debebit, tribus elapsis diebus, sicut unus ex Conventualibus tractetur; celebret nempe pro oneribus illius Ecclesiæ, ac Choro intersit, nisi cum eo quandoque Prior benigne dispensaverit.

Quæ ab Advenis præstanda sunt post triduũ.

2. Ubi noster adest Conventus, hospes sub pœna privationis utriusque vocis ad sex menses, nequeat in Domibus, etiam Consanguineorum vel aliorum quoque Regularium, pernoctare absque Prioris licentia.

Prioris & Provincialis super iisdem jurisdictio.

3. Prior & Provincialis habeant in advenas & hospites eamdem prorsus jurisdictionem ordinariam, ac in suos immediate Subditos; & inde si delinquunt, ab utroque respective puniri possunt ad præscriptum Regulæ, & harum Constitutionum.

4. Advenæ divertentes ad Conventum SS. Cosmæ & Damiani de Urbe teneantur post tertiam diem ab accessu celebrare pro oneribus illius Ecclesiæ quotidie, eique ulterius solvere julium unum, duos vero si non celebrent, vel sint Laici. Cumque nostri ex quacumque Provincia, quæ Romæ Conventum proprium non habeat, ad eam accedentes, hospitari debeant in Conventu Sanctorum Cosmæ & Damiani, præcipimus inde ejus Priori sub pœna privationis officii, ut tanquam hospites non recipiat, nedum Tertiarios Regulares Gallos, sed neque nostros ex Provincia Sicula; cum & hæc in Urbe suum habeat proprium Conventum sub titulo Sancti Pauli ad Arenulam.

De Hospitio ad SS. Cosmam & Damianum.

CAP. XXV.

Quoad Visitatores & Commissarios.

Facultas Ministri Generalis, quæ fit in electione Commissariorum ad tempus.

1. Minister Generalis non potest nec debet deputare Commissarium Generalem super una Provincia vel Conventu ad tempus sive indefinitum sive definitum ad causam vel causas forsan eventuras: neque unum ex generalibus, nisi tantum, quando ipse egreditur fines Italiæ, & pro eo dumtaxat tempore, quo extra Italiam commoratur; & huic eidem impotentiæ subest etiam respective Minister Provincialis, dum est intra suam Provinciam.

2. Poterit igitur Generalis, dum est intra Italiam, deputare Commissarium Generalem in casibus particularibus, nempe ad agendam causam civilem aut criminalem, ad visitandum & præsidendum Capitulo Provinciali; & tunc assumat Religiosos graves, &, si adsint, in Sacra Theologia Magistros, qui quidem Commissarii habeant votum, nec debent tamen assumi ex illa Provincia, ad quam mittuntur.

Procurator Gen. in Curia.

3. Procuratori Generali in Curia non potest demandari Visitatio alicujus Provinciæ vel Conventus extra Urbem, attenta incompatibilitate inter unum & alterum officium.

Commissarii, Visitatores, & Præsidentes ad aliqua officia non eligendi.

4. Commissarii, Visitatores, & Præsidentes in Capitulis & Congregationibus Provincialibus nequeant eligi ad aliquod officium in ipsis Capitulis & Congregationibus in quibus officium Commissarii & Præsidentis exercent, sub pœna nullitatis electionis, quæ revolvatur ad Generalem, & tunc electus a Generali habeatur, ac si in Capitulo & Congregatione electus fuisset.

5. Si quis instituatur a Generali Commissarius super aliqua Provincia, pro eo casu locum digniorem habeat supra Priores & Provincialem: si vero pro Conventu particulari, cedat locum Provinciali.

Visitatio Cœnobii SS. Cosmæ & Damiani a Provinciali P. R. quolibet anno facienda.

6. Demum Provincialis Provinciæ Romanæ ultra Visitationem Ministri Generalis semel in anno, vel sæpius pro rei necessitate, possit & debeat visitare auctoritate sua Provinciali Cœnobium SS. Cosmæ & Damiani Urbis; attamen per hoc Decretum nullum infertur præjudicium prætensis juribus Patris Generalis, quoad pertinentiam dicti Cœnobii, sed jura unicuique ex partibus salva sint.

CAP. XXVI.

Quoad Provinciales Titulares.

1. Dignitates Titulares Provincialium revocantur ad duas, videlicet Patrimonium, & Montis Feltri. Ad eas assumantur ad triennium a Ministro Generali illi, qui pro Religione assidue laboraverint, vel studiorum lucubrationibus, vel negotiorum occupationibus.

Qui eligendi in Provinciales Titulares.

2. Provinciales Titulares sint Patres perpetui illius Provinciæ, cujus sint filii. Durante eorum triennio vocem habeant in Capitulis & Congregationibus, etiam generalibus; sed ex eis ille tantùm, qui est nativus illius Provinciæ, & de Familia in Conventu, in quo celebratur Congregatio Generalis. Post triennium vero habeat vocem tantùm in Capitulis Provincialibus Provinciæ suæ nativæ. Quo autem ad præcedentiam, prout infra Cap. 31.

CAP. XXVII.

Quoad Capitulum Generale, ejusque Congregationes intermedias.

Capitulum Gen. quolibet sexennio celebrandũ. In eo qui votum debeant habere.

1. Capitulum Generale singulo sexennio celebretur in Conventu, ubi a Vocalibus Congregationis Generalis præcedentis judicatum fuerit expedire. In eo votum habeant Generalis, Exgenerales, Procurator, & Secretarius Generalis, Provinciales sive jurisdictionis sive tituli, & Secretarii Provinciarum, ac Custodes, ordine, quo infra sub Cap. 32.

Qui vero eligendi.

2. Debent in eo eligi ad sexennium novus Minister Generalis, & novi quatuor Definitores Generales. Minister Generalis debet esse Magister in Sacra Theologia, ac potest eligi, licèt absens, sed non ex illis Provinciis, ex quibus fuerint duo Generales antecessores immediati.

Qualitates eligendorum in Definitores Gen.

3. Definitores Generales debent eligi ex quatuor Provinciis per turnum, nempe pro primo ex Provinciis Mediolanensi, Sicula, Brixiensi, & Veneta: Pro secundo ex Provinciis Romana, Bononiensi, Marchiana, & Dalmatina: Pro tertio ex Provinciis Neapolitana, Aprutina, Calabrensi, & Belgica.

De Expensis.

4. Expensæ pro Capitulo Generali taxentur in ipso Capitulo a Vocalibus Provinciarum: Quo ad sumptus itinerum, stetur consuetudini Provinciarum. Concionatores & Cathedratici suæ Provinciæ expensis ad Capitulum proficiscantur, de quibus omnibus accurata & distincta in Definitorio ratio danda erit.

De Definitorio Generali: & de quibus in eo agendum.

5. Inde, expletis prædictis electionibus, congregandum erit Definitorium generale, cui interveniant ut Vocales, Generalis, ex-Generales, Procurator Generalis, quatuor Diffinitores Generales, Secretarius Generalis, Provincialis, & Prior Conventus, ad celebrationem dicti Definitorii seu Congregationis destinati, ordine, quo infra Cap. 32.

6. In hac Congregatione supplendus est numerus Examinatorum vel Regentium Generalium, si

quis eorum intra unam Congregationem & aliam mortuus fuerit, vel renunciaverit: Insuper debet eligi novus Procurator Generalis, qui sit Magister, nec ex illis Provinciis, ex quibus sunt Generalis præsens, & immediate præteritus: quo electo, recedit a Congregatione Procurator Generalis præteritus, & ingreditur novus cum juribus Procuratori Generali competentibus: nec duret, nisi ad triennium, itaut qui functus fuerit officio Procuratoris Generalis per triennium, nequeat ad idem officium iterum eligi vel confirmari, nisi per annum vacaverit.

7. In eadem Congregatione debet, a solo tamen Ministro Generali, confirmari Secretarius Generalis, vel eligi novus ad triennium: quo electo, recedat præteritus, & ingrediatur novus, ut dictum est de Procuratore Generali.

8. Liceat Generali cum Vocalibus hujus suæ Congregationis interpretari Regulam & Constitutiones Ordinis in omnibus dubiis, ad verum sensum tamen & mentem earumdem, & non aliàs, nulla facta immutatione: nec non suspendere ab officiis quoscumque, etiam Provinciales, si ita necessitas & justitia requisierit: quinimo etiam privare, juridice tamen & cum causæ plenaria cognitione, salva semper Capituli Generalis auctoritate.

9. Vocales hujus Congregationis statuant, ubi celebranda erit Congregatio Generalis intermedia ad finem triennii, cui respective interveniant iidem Vocales, qui primæ; & in qua similes electiones habeantur, eo tantùm interveniente discrimine, quod in hac Congregatione intermedia Procurator Generalis eligi possit ex illa Provincia, ex qua sit Generalis immediate præteritus.

10. Demum quando aliquid præscribitur agendum in consilio & assensu Definitorum sive Generalium sive Provincialium, debet intelligi, quod id fiat, Definitoribus simul in unum congregatis; aliter consensus, per literas aut singulariter datus, nullius sit momenti, ac irritus effectus inde sequutus.

CAP. XXVIII.

Quoad Capitulum Provinciale, ejusque Congregationes intermedias.

Capitulum Provinc. quolibet triennio celebrādum.

1. Capitulum Provinciale singulo quoque triennio celebretur, eo loco & die, ut a Ministro Generali vel ejus Commissario fuerit destinatum. In eo votum habeant Generalis, vel ejus Commissarius, ex-Generales, Procurator, Definitor, Secretarius, Generales tum actuales tum præteriti, Provincialis sive jurisdictionis sive tituli, sive actualis sive præteritus, in Capitulo tamen ejus Provinciæ, de qua sunt nativi: item Secretarius Provincialis actualis, Priores cum suis Discretis, ac Regentes Generales, & Examinatores pariter Generales, & Custos actualis Provinciæ, ordine, quo infra sub Cap. 32.

Qui votum in eo habeant:

Et quæ pertractanda.

2. Debent in eo eligi ad triennium novus Minister Provincialis, quatuor Definitores, & Custos: post quas electiones celebretur prima Congregatio Provincialis, cui intervenire debent, qui fuit Præses Capituli, Exgenerales, Provincialis sive jurisdictionis sive tituli actuales, Secretarius, Procurator, & Definitor Generales actuales, si adsint, & quatuor Definitores Provinciales noviter electi, ordine, quo infra Cap. 32.

3. In hac prima Congregatione Provinciali eligi debet a toto Definitorio Secretarius Provincialis ad triennium, qui tamen in ea jus suffragandi non habeat.

4. Eligi etiam in ea debent Priores Conventuum ad annum, quorum nullus potest esse simul Prior & Secretarius, vel Definitor Provincialis, nisi in Provinciis parvis, urgente necessitate, & tunc Definitor, qui proponitur eligendus Prior, se abstineat a suffragando in illa electione. Elapso anno de licentia Ministri Generalis celebrabit Provincialis secundam Congregationem, & elapso biennio, tertiam, quibus interveniant iidem, qui primæ; ac in eis præter electionem Secretarii Provincialis, si electus in prima obierit, vel renunciaverit, fiant electiones Priorum pariter, ut in prima.

5. In præfatis tribus Congregationibus eligendi sunt, vel confirmandi, Magistri Novitiorum, & de recenti professorum, ac ii, de quorum voto expelli possunt ab Ordine incorrigibiles.

6. Qui in tribus Congregationibus continuatis Prior electus fuerit, & per triennium eo munere functus, non poterit eligi neque in Priorem, neque in Præsidentem, nisi transacto anno. Ille vero, qui Præsidens fuit alicujus Conventus pro majori parte anni, non possit ad officium Prioris eligi, nisi ad biennium, itaut tempus Præsidentatus computetur ad effectum vacationis, tanquam annus complens triennium gubernii.

7. Priores ita eligantur ad annum, ut eo transacto, si præcedens Prior non eligatur, nulla ei fiat injuria, quamvis non compleverit triennium, intra quod confirmari poterit. — Priores eligendi ad annum.

8. Ad officia quæcumque cujuslibet Provinciæ admittantur filii ejusdem Provinciæ tantùm, sub pœna nullitatis electionis; & in Capitulis & Congregationibus Provinciæ Romanæ, ex specialibus causis in hac Provincia concurrentibus, votum decisivum & consultivum habere possit & debeat dumtaxat Pater Generalis actualis, exclusis aliis Superioribus & Officialibus generalibus, cujuscumque Provinciæ sint, & qualitatis. — Ad officia promovendi tantum filii Provinciæ.

9. In Capitulo quoque Provinciali Provinciæ Romanæ Regens Sanctorum Cosmæ & Damiani de Urbe votum non habeat, nisi sit nativus illius Provinciæ; cum jus suffragandi concedatur Examinatori generali in Capitulo tantùm suæ nativæ Provinciæ, ut statutum est sub Cap. 14.

10. In Capitulis Provincialibus, si major pars Vocalium non esset pro uno, præmissa protestatione peracto primo scrutinio, durante eadem discordia post tria scrutinia, electio, pro qua est discordia, devolvatur ad Generalem, sive intersit sive non Capitulo. Si autem id eveniat in Congregationibus Provincialibus, electio devolvatur ad Generalem, si ibi fuerit præsens, secus ad Provincialem. Cæterum electiones omnes factæ sive in Capitulis sive in Congregationibus Provincialibus, ut jus tribuunt electis, confirmari debent a Præsidente Capituli vel Congregationis.

11. Demum exeuntes absque causa legitima, & approbanda a Præside & a majori parte scrutatorum, careant utraque voce ad triennium & decennium, si eorum exitus fuerit cum contemptu; & Vocalis dubius careat jure suffragandi.

CAP. XXIX.

Quoad Electionem Discreti Conventualis, mittendi ad Capitulum Provinciale.

1. In Electione Discreti Conventualis, sicut & in quocumque actu, ad quem requiritur consensus Familiæ, vocem habeant omnes legitime professi, in Conventu de Familia collocati, si tertium annum professionis compleverint, ibique fuerint per duos menses immediate ante commorati; ad amovendam autem omnem in hujusmodi Discretorum Electionibus fraudem, nequeat Provincialis tribus mensibus ante Capi- — In electione Discreti Convent. qui vocem habeant.

tulum amovere a Conventu quemlibet, ibi de Familia commorantem, nisi ex causa delicti gravis & notorii. Quod si secus factum fuerit, amotus in Conventu, ubi reperitur vocem non habeat quoad Electionem Discreti; sed ne suffragandi jure sine causa privetur, redeat cum voce ad priorem Conventum, in quo per duos menses de Familia collocatus extiterat, nisi libere juri suo cedat.

In quo Conventu possit eligi.

2. Discretus Conventualis fieri potest in Conventu, ubi saltem adsunt duo habentes vocem passivam, & quinque activam, inter quos numerari debent etiam processati, qui ante latam sententiam carent dumtaxat voce passiva. Inde, deficiente hoc numero Vocalium, convenire possunt Familiæ plurium Conventuum pro Electione unius Discreti. Si post tertium scrutinium Electio Discreti non habeatur, & fuerit præsens Minister Generalis, vel ejus Commissarius, ad eum devolvatur Electio, secus, non iteretur scrutinium, sed Prior accedat ad Capitulum sine Discreto.

3. Statim ac Minister Generalis, vel ejus Commissarius, visitandi causa aliquam Provinciam ingreditur, fit in arbitrio & libertate Capituli Conventualis omnium Conventuum illius Provinciæ devenire ad Electionem Discreti Conventualis, taliter, ut Visitator inhibere non possit, ut Electio non perficiatur, nisi adveniente tempore suæ Visitationis. Quod si Visitator reperiatur in aliquo Conventu, tempore præfatæ Electionis, poterit ei intervenire, & præesse.

CAP. XXX.

Quoad officia collata in Capitulis vel Congregationibus intermediis, sed extra id tempus implenda ex vacationibus, vel per obitum vel per dimissionem.

Quid agendum obeunte Ministro Gen in completo sexennio:

1. Quædam sunt procul dubio officia, quæ diu saltem nequeunt remanere vacua, ut gradus Ministri Generalis, Definitoris sive Generalis sive Provincialis, Ministri Provincialis, & Prioris Localis. Jam deficiente Ministro Generali ante expletum sexennium sui gubernii, sigillum, & quæ spectant ad prædictum officium, consignentur a Secretario Generali, & a Provinciali illius Provinciæ, in qua obiit Generalis, antiquiori Exgenerali, qui defuncti vices suppleat, donec ab Apostolica Sede provideatur de Vicario Generali: Quod si nullus adsit ex Exgeneralibus, consignentur ei, qui tunc in Ordine dignior est ratione muneris perfuncti.

Quid autem deficiente Procuratore Gen.

2. Deficiente ex quacumque causa intra triennium Procuratore Generali, eligatur novus a Generali cum approbatione Sedis Apostolicæ usque ad Capitulum Generale vel Capitulum intermedium proxime futurum, ita tamen, ut ipse Procurator Generalis numquam eligi possit ex illa Provincia, ex qua sit Generalis.

Vel Definitore.

3. Deficiente ex quacumque causa aliquo Definitore actuali vel Generali vel Provinciali, subrogetur a Generali in locum defuncti ille, qui primum locum occupat in ea Provincia, ex qua defunctus fuerat assumptus, & aliàs non habeat votum in supradicta Congregatione Generali vel Provinciali respective.

Aut Ministro Provinciali.

4. Deficiente ex quacumque causa Ministro Provinciali, donec a Generali provideatur de Commissario Provinciali, quique ad futurum Capitulum Provinciale gerat vices defuncti cum omnimoda potestate Provincialitia, Senior inter Exprovinciales gerat vices defuncti; & si non adsint Exprovinciales subeat hoc munus Discretus Provincialis actualis.

Privilegia Commissarii Prov. si ad biennium Ministrum Prov. egerit.

5. Commissarius Provincialis ita, ut supra, electus a Generali ob deficientiam Ministri Provincialis, si per integrum biennium Provinciam gubernaverit, inter Exprovinciales connumerari debeat, & eorum singulis gaudeat beneficiis & privilegiis, itaut in Capitulo immediate celebrando eligi non possit in Provincialem, nec eo munere fungi, nisi saltem per annum vacaverit; Si autem per integrum biennium in eo officio non steterit, nullo gaudeat Exprovincialium privilegio, & inde eligi poterit in Capitulo immediate sequenti in Ministrum Provincialem.

6. Deficiente ex quacumque causa Priore, antequam a Ministro Provinciali alter eligatur, qui usque ad futurum immediate Congregationem Provincialem Conventum gubernet, dignior de Familia gerat Prioris vices. Qui autem itaut, supra, fuerit a Ministro Provinciali subrogatus, appelletur Præsidens, sed habeat eamdem potestatem, jura, & votum, quæ habebat ejus antecessor. An autem, & quando præfatus Præsidens possit eligi in Priorem, dictum est sub Cap. 28.

7. Demum qui dimittunt officium & dignitates, quæ durant ad triennium, biennio non completo, non gaudeant privilegiis & præeminentiis, quæ in nostris Constitutionibus conceduntur, absolutis ab hujusmodi officiis & dignitatibus; Secus vero, si ea dimittant post elapsum biennium, & ex legitima causa approbanda a Ministro Generali; tunc enim considerari debent, ac si ea per integrum triennium retinuissent.

CAP. XXXI.

Quoad triplicem Paternitatem, & quoad præcedentiam extra quæcumque Capitula & Congregationes.

1. Paternitas triplex est in Religione nostra: Prima est Religionis seu Ordinis, quam habent Generales præsens & præteriti, Procuratores, Definitores, & Secretarii Generales tam actuales quam præteriti: Secunda est Provinciarum, quam habent Provinciales sive jurisdictionis sive tituli, tam actuales quam præteriti, Definitores, Secretarii, & Custodes Provinciales actuales tantùm, & Magister Regens, qui trinum cursum Theologiæ perfecerit: Tertia est Conventuum, quam habent Priores & Magistri in Sacra Theologia. De Paternitatibus:

2. Quo vero ad præcedentiam extra Capitula & Congregationes servetur ordo sequens: Generalis actualis ubique, & semper in quolibet actu cæteris quibuscumque præfertur: Exgenerales ad invicem servent tempus suæ promotionis. Quo autem ad cæteros in Conventu, ubi degunt, uni tantum subsint, nempe si ibi adest Generalis, soli Generali; eo absente, si ibi aderit Provincialis, soli Provinciali; in absentia autem utriusque, tunc subsint Superiori Locali seu Priori. De præcedentiis.

3. Procurator Generalis actualis præfertur Definitoribus Generalibus actualibus: & isti præferuntur Secretario Generali actuali, qui tamen omnes cæteris aliis sunt præferendi; sed subsint Provinciali jurisdictionis: in sua tamen Provincia; ac Priori aliter in suo Conventu.

4. Post Procuratorem Generalem, Definitores Generales, & Secretarium Generalem, actuales, sequuntur hoc eodem ordine Procurator, Definitor, Secretarius Generales præteriti, & Provinciales jurisdictionis pariter præteriti: subinde Provincialis tituli actualis, quem sequuntur Provincialis tituli præteritus, deinde Definitores Provinciales actuales, postea Secretarius Provincialis actualis, qui tamen in cursu Visitationis præferatur dictis Definitoribus, deinde Custos Provinciæ pariter actualis.

5. Post prædictos primi sedeant Regentes Generales: secundi Examinatores Generales: tertii

Regentes, qui actu legunt: quarti Magistri, qui fuerunt Definitores Provinciales: quinti, qui fuerint Auctores alicujus Conventus: sexti Magistri: septimi Sacerdotes simplices, qui tamen fuerint Definitores Provinciales: octavi Sacerdotes simplices, qui suæ professionis excedunt an num vigesimum: noni Lectores actuales tam Speculativæ quam Moralis, qui tamen non sint Magistri: decimi cæteri Sacerdotes simplices: undecimi Clerici: & ultimi sedeant Laici.

6. Exceptis ex-Generalibus quoad præcedentiam, qui ut supra statutum est, servent inter se tempus suæ promotionis ad Generalatum: in cæteris omnibus etiam Officialibus, sive Generalibus, sive Provincialibus, sive actualibus sive præteritis, attendatur in paritate gradus tempus professionis, nisi tamen obstet titulus Magisterii; Nam Magistri ubique præferendi sunt non Magistris, licèt illis professione antiquioribus, & sint in eodem gradu v. g. Definitoris. Hanc autem eccellentiam præcedentiæ non conferat titulus Examinatoris aut Regentis Generalis, respectu tamen & dumtaxat Officialium Generalium tum actualium tum præteritorum, & Ministrorum Provincialium sive jurisdictionis sive tituli sive actualium sive præteritorum.

7. Demum Provincialis extra propriam Provinciam nullam habeat præcedentiam ex Provincialatu, sicuti nec Prior a Prioratu extra proprium Conventum.

CAP. XXXII.

Quoad præcedentiam Vocalium in Capitulis & Congregationibus intermediis.

1. In Capitulis Generalibus actualis Generalis digniorem habeat locum, quem immediate sequitur præteritus Generalis cum cæteris jam ex-Generalibus juxta tempus suæ promotionis; Deinde Procurator & Secretarius generalis, Provincialis Conventus, ubi Capitulum celebratur, subinde cæteri Provinciales jurisdictionis gradatim juxta antiquitatem Provinciarum, postea Provinciales titulares: Demum Secretarii, & ultimi Custodes Provinciales, modo supradicto.

2. In Congregationibus generalibus actualis Generalis & ex-Generales sedeant, ut supra in Capitulo Generali, postea Procurator & Secretarius Generales, deinde Provincialis Conventus, ubi Congregatiò celebratur, quos sequuntur Definitores Generales, & Prior Conventus, in quo Congregatio celebratur.

3. In Capitulis Provincialibus digniorem habeat locum illorum Præsidens, quem sequuntur ex-Generales, Provincialis actualis, Procurator, Definitor & Secretarius Generales actuales, postea præteriti: Subinde Provincialis tituli actualis, deinde præteritus, Priores juxta antiquitatem Conventuum, Regentes Generales, Examinatores pariter Generales, & Discreti locales juxta antiquitatem Conventuum, & demum Custos actualis Provinciæ, prout in Cap. 28.

4. In Congregationibus Provincialibus digniorem habeat locum illarum Præsidens, nempe Generalis actualis vel ejus Commissarius, vel istis absentibus, Provincialis jurisdictionis actualis, qui, si non sit caput Congregationis, sedeat post ex-Generales, & hunc sequuntur Definitores & Secretarius Generales actuales, Provincialis titularis actualis, & demum quatuor Definitores Provinciales.

5. Si quandoque in Capitulis vel Congregationibus prælibatus ordo pervertitur ex incuria vel inadvertentia, seu ex vocatione permixta, nulli propter hoc intelligatur præjudicium generatum.

CAP. XXXIII.

Quoad Privilegia nonnullorum.

1. Solummodo Generalis actualis, & præteriti, titulum Reverendissimi retineant, dum vivunt: possunt etiam ex-Generales unum Conventum sibi deligere, ubi manere possint ad vitam, & a quo omnia tam ad victum quam ad vestitum necessaria, ipsorumque statui religioso congrue recipiant, ac ibidem Superior deputandus, Vir gravis, eidemque ex-Generali bene affectus constituatur a Congregatione Provinciali. Conventus autem, quem eligere possunt, sicut & Regens quatuordecim annorum, debet esse ejus Provincia, de qua ipsi sunt nativi. Privilegia Generalis: Exgeneralium:

2. Ex-Generales, Procurator, & Secretarius Generales actuales non solùm votum habeant in Capitulis & Congregationibus tam Generalibus quam Provincialibus, sed ubi aderint, & deliberatio facienda sit per suffragia. Procuratoris & Secretarii Gen.

3. Ex-Procuratores, ex-Definitores, ex-Secretarii Generales, ex-Provinciales, sive jurisdictionis sive tituli, nequeant a Provincialibus actualibus amoveri quocumque prætextu seu colore a Conventu eorum filiationis, vel ab eo, ubi manent, nisi de ipsorum consensu, aut peculiari interveniente mandato Ministri Generalis, vel ob grave ac publicum scandalum, de quo tamen semper certior reddatur Minister Generalis, ejusque mandatum expectetur: cum quibus etiam Superiores actuales quoad actus communes agant cum debito respectu & reverentia. Ex Procuratorum &c.

4. Demum sexagenarii quoque sine ipsorum assensu non amoveantur a Provincialibus a Conventu eorum filiationis, nisi ob grave delictum, publicumque scandalum, aut de mandato Patris Generalis.

5. Declaramus tandem, quod supradicta Decreta & Ordinationes non obligant ad culpam, sed ad solam pœnam, nisi ubi violatur præceptum aliquod Divinum aut Ecclesiæ, vel substantia trium Votorum essentialium, nisi aliter cautum sit in ipsis Constitutionibus.- Hæc Decreta non obligant ad culpam.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, tam ipse Bonaventura Procurator Generalis, quam dicti Paulus Minister Generalis, aliique Religiosi Ordinis præfati, Constitutiones sic collatas & ordinatas, quo firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos, qui dum Cardinalatus honore fungebamur, munus Protectoris ejusdem Ordinis apud Sedem Apostolicam diù sustinuimus, ac etiamnum post nostram assumptionem ad Summi Apostolatus apicem retinemus, rectamque illius administrationem & felices progressus sinceris exoptamus affectibus, illorum votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, ac singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus pro parte dicti Bonaventuræ Procuratoris Generalis, quo supra nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes & singulas Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, il- Confirmantur auctoritate Apostolica.

lisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §. 3. Decernentes, easdem præsentes literas & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; ac, quatenus opus sit, dicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum. §. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Januarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXVI. Constitutio, qua pro indemnitate Communitatum & Populorum totius Status temporalis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, facultates, per Summos Pontifices Congregationi Boni Regiminis contra debitores olim collatæ, confirmantur, novisque etiam augentur.

Dat. die 12. Febr. 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Prœmium. Divina providentia in Beati Petri Sede collocati, nostra referre putamus, si non solum Christianæ Religionis curam gerere, verùm etiam erga Provincias populosque universos, ejusdem Principis Apostolorum regimini commendatos, Urbiumque & Oppidorum publica commoda recte administranda, præcipuam diligentiam adhibeamus, accurate prospicientes, ne solicitudini nostræ subjecti ob cujusvis indebitam vectigalium, publicorumque onerum solutionis detrectationem ac difficultatem, nimis graventur. Quare quæ, a Romanis Pontificibus Antecessoribus nostris ad eum finem præscripta sunt, Apostolica auctoritate probanda, & alia etiam sancienda ducimus, quotiescumque id expedire comperimus.

§. 1. Itaque, sicut accepimus, cum aliàs felicis recordationis Clemens Papa VIII. Prædecessor noster pro bono regimine rectaque administratione bonorum, & redituum communium cujuscumque Civitatis, Terræ, Oppidi, & Loci temporalis totius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ditionis, præcipuam Constitutionem Anno Domini MDXCII. ediderit, ubi inter alia præcipitur, ut omnes Communitatum sive Universitatum dicti Status Ecclesiastici debitores suum debitum per earumdem Communitatum sive Universitatum Legatos, Vice-Legatos, Gubernatores, Præsides, aut Potestates, omnibus opportunis juris & facti remediis quamprimum omnino solvere compellantur; Constitutionis vero prædictæ, tenor est, qui sequitur: Clem. VIII. Constitutionem edidit, ut Communitatum debitores ad solutionem compellerentur.

CLEMENS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Pro commissa nobis a Domino Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, eique etiam in temporalibus subjectarum Civitatum & Populorum tutela, paternaque erga nostros subditos caritate, præcipuo studio tenemur providere, ut ad eos pertinentia bona, ea, qua decet fide & cura utiliter & provide administrentur, præsertim verò tollantur pravi abusus, qui in publicum & commune damnum paulatim irrepunt: ex quibus hactenus gravi ære alieno communia illorum bona oppressa, vel ab ipso Nostri Pontificatus initio comperimus: & malum hoc, nisi celeriter opportuna remedia adhibeantur, quotidie in deterius prolabi videmus; Dum enim non pauci sua privata commoda & lucra quærunt, atque illicitis modis, quod prave ambiunt aut concupiscunt, consequi affectant, potentiorum aut vulgi gratiam vanis assentationibus aucupantur, suas denique cupiditates explere satagunt, nulla utilitatis publicæ ratione habita, ærarium publicum ipsarum civitatum & locorum exhauriunt, gravi ære alieno implicant, inanibus pompis & ostentationibus dilapidant: quibus malis atque incommodis, quantum nostra vigilantia atque auctoritate eniti possumus, occurrere cupientes, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus & ordinamus, ut in qualibet Civitate, Terra, Oppido, Castro, & Loco dicti Status temporalis Ecclesiastici universi, itaut etiam Bononiensis & Beneventanæ nostræ Civitates sub hac Constitutione sint comprehensæ, Tabella aut Libellus quotannis initio anni conficiatur, in quo sumptus omnes ordinarii & extraordinarii, publice, utiles aut necessarii, sint descripti; & earum quidem, quæ certæ & ordinariæ sunt expensarum, certa etiam taxa & summa exprimatur; Si quæ vero incertæ & extraordinariæ videbuntur, earum universe summa aliqua annua taxetur, quam toto anni curriculo excedere nequaquam liceat; sigillatim vero pro rei indigentia ex universa summa sic taxata a toto Consilio cum interventu Præsidis, Gubernatoris, aut Potestatis, portiones necessariæ infra annum detrahantur, eaque Tabella aut Libellus per Gubernatorem seu Præsidem Provinciæ aut Civitatis, & cujuscumque Terræ, Oppidi & Castri Prætorem seu Potestatem, singulis annis fiat. Tenor Constitutionis Clementis VIII.

Hæc vero prima vice non solum ab ipsis, sed etiam post eos triginta dies, tunc proxime sequentes, a dilectis filiis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario & Thesaurario Generali Cameræ Apostolicæ, accurate & diligenter inspiciatur, corrigatur, & approbetur, expunctis inde iis omnibus impensis, quæ præter aut contra hanc nostram Constitu-

tionem, etiam ex statuto vel consuetudine antiqua fieri solebant, ac retento ipsius Tabellæ seu Libelli exemplo seu registro penes Cameram Apostolicam, gratis & absque ullo earumdem Communitatum seu Universitatum dispendio, statim intra decem dies ab ipsius receptionis die numerandos, sic revisa, approbata & correcta, ad prædictas Communitates seu Universitates remittatur.

Districte autem inhibemus sub indignationis nostræ & aliis gravissimis, nostro & successorum nostrorum arbitrio imponendis, pœnis, ne pro sigillo vel pro scriptura, charta, atramento, cera, capsula, cordulis, aliisve rebus, ad hujusmodi expeditionem pertinentibus, seu pro labore aut regalibus, quidpiam, ne minimum quidem obolum, hac de causa prædicti Camerarius aut Thesaurarius, eorumve Notarii, Tabelliones, Secretarii, Familiares, aut quilibet Officialis vel Minister, exigere, vel etiam sponte oblatum recipere præsumat. Quinimmo volumus, ut sine ulla mora omnia gratis, &, prout in Pœnitentiaria Apostolica fieri solet, sine aliqua solutione expediantur & mittantur. Atque in hoc Camerarius & Thesaurarius prædicti summo studio invigilent: & si aliquem ex suis vel aliis Notariis, Tabellionibus, Secretariis, Familiaribus, Officialibus, aut Ministris vel minimum quicquam recepisse deprehenderint aut cognoverint, contra eos etiam ad privationis officiorum & munerum, quæ obtinent, inhabilitatisque ad illa vel alia in posterum obtinenda, exilii perpetui ab Urbe & ejus Districtu, & aliis gravioribus pœnis procedant; scituri, si connivendo aut tolerando aut aliàs quomodolibet receptionum & exactionum hujusmodi per se vel alios conscii aut participes fuerint, se quoque Nostrum & Successorum nostrorum judicium in hac re severum, ut præfertur, subituros.

Verum eadem Tabella seu Libellus, ejusve exemplum, sic correctum, approbatum & intra decem dies remissum, nedum in ipsarum Communitatum seu Universitatum Archivo asservetur, sed in publico aliquo, omnibus patenti ac conspicuo, loco pro foribus Aulæ, ubi habetur publicum Consilium, vel ubi jus dicitur, & frequens Populi sit concursus, affigatur, & perpetuo retineatur.

Nec liceat in futurum, nisi de expressa Cameræ Apostolicæ, aut, si urgens necessitas moram non patiatur, Gubernatoris, aut Præsidis Civitatum & Locorum, qui statim postea Camerarium & Thesaurarium Generalem prædictos certiores de eo reddere teneantur, licentia, cum interventu Procuratoris Fiscalis ejusdem loci, causa cognita, etiam similiter gratis concedenda, Tabellæ ipsius seu Libelli tenorem, etiam sequentibus annis, immutare aut alterare; neque absque prædicta licentia, etiam in casibus improvisis inopinatis aut insolitis, aliquid ultra contenta in hujusmodi Tabella aut Libello erogare. Quicquid vero ultra præscriptas summas erogatum fuerit, id volumus, ut ab eis, quibus exigendi & solidandi computa & rationes expensi, sive illas, ut dicitur, syndicandi cura incumbit, nequaquam ratum habeatur; neque ipsis communibus ærariis dictorum locorum, aut massis, sed personis singularibus, quæ sumptus ipsos fecerint, expensum feratur: quæ etiam ad illius, tamquam ab eis indebite ablati, restitutionem teneantur.

Id autem quò accuratius servetur, & earumdem Civitatum, Terrarum, ac Populorum utilitati amplius consulatur, præcipimus, ut quilibet modernus, aut pro tempore existens Gubernator, Præses, aut Potestas, tam ex nunc seu in ipso primo ingressu, quam deinde statim finito tempore Magistratus, per quoscumque Priores Massarios, Camerarios aut Officiales gesti, intra decem dies ab ipsis Prioribus Massariis, Camerariis seu Officialibus, qui Magistratu funguntur aut fungi desinunt respective, plenariam informationem rerum ad publicum regimen & administrationem communium bonorum pertinentium, præcipue vero indicem & nomina singulorum debitorum cujuscumque Communitatis seu Universitatis, tam ex supradictis quam ex aliis quibuscumque causis, accurate & sigillatim descripta sibi tradi, eaque postmodum cum primùm solutionis dies advenerit: aut si jam advenit, intra tres aut ad summum quatuor menses, per Officiales & Magistratus earumdem Communitatum seu Universitatum exigi, & in ærarium Communitatis seu Universitatis referri.

Et si quid in fine anni post deductas expensas, in Tabella seu Libello descriptas, supererit, id in extinctionem æris alieni publice contracti: aut si æs alienum nullum sit, vel in Annonam sublevandam, vel pro Monte Pietatis, vel in recuperationem & redemptionem bonorum & rerum seu jurium, per ipsas Communitates sive Universitates alienatorum, vel denique in aliorum immobilium bonorum emptionem, cum interventu tamen Gubernatoris seu Potestatis, & Procuratoris Fiscalis loci, converti curet. Quod si prædictas pecunias in Monte Pietatis deponi contigerit, id ea conditione fiat, ut illas postea quandocumque eædem Communitates & Universitates inde extrahere, ac si eis videbitur, in usus per hanc Constitutionem permissos, erogare valeant.

Fisci vero cujuslibet loci Procurator petat omnino coram Syndicis, & Gubernatore seu Præside aut Potestate intra decem dies ab iis, qui Magistratu perfuncti sunt, tam de administratione juxta taxam in Tabella seu Libello præscriptam, quàm de aliis supradictis, præsertim nominibus debitorum inexactis, rationes reddi. Et si quid vel in expensis excessum, vel circa exactionem neglectum, aut per negligentiam ultra tempus prædictum dilatum fuerit, contra eosdem reos, Magistratu, ut præfertur, perfunctos, ad restitutionem debitarum expensarum, necnon ad solutionem de suo proprio, debitorum, per negligentiam inexactorum, ac ulterius etiam ad pœnarum, in hac Constitutione contentarum, executionem procedi, quarum pars quarta ipsi Procuratori Fiscali sit applicata.

Si vero post hujusmodi decem dies elapsos Gubernator aut Potestas in exigendis rationibus, vel in cogendo ad solvendum vel restitutionem, aut in exequendis pœnis, sive aliàs in præmissis negligens fuerit, ad restitutionem & refectionem damni, ex indebitis impensis vel retardata exactione, communi ærario cujuslibet loci illati, etiam de suo proprio integre teneatur. Procurator autem Fiscalis ejus Terræ, Oppidi, aut Civitatis, generalem Cameræ Apostolicæ Procuratorem Fiscalem de hujusmodi negligentia certiorem faciat, sive etiam cuilibet de Populo id denunciare liceat: ac tam in syndicatu, per eos, ad quos spectat, quàm postea per Procuratorem Fiscalem Generalem Cameræ Apostolicæ contra ipsos Gubernatores & Potestates, sive etiam contra personas, quæ pro ipsis in syndicatu fidejusserint, procedatur, itaut tam ab eis quam ab ipsis reis principalibus illatum damnum, inexacta debita, indebitæque expensæ, & quæ in hac Constitutione continentur, mulctæ, cum simili lucro personis prædictis applicando, exigantur. Ac propterea tam ipsi Gubernatores, Præsides, Potestates, quam Procuratores Fiscales, in præmissis culpabiles, officii per eos obtenti eo ipso privati, & ad illa atque alia similia de cætero obtinenda perpetuo inhabiles & incapaces sint & censeantur.

Prædicti

Prædicti vero Gubernatores & Poteſtates, eorumque Cancellarii, Secretarii, Tabelliones aut Miniſtri vel Familiares, nihil omnino, ne minimum quidem, occaſione Syndicatus hujuſmodi, vel pro ſententia ferenda, aut pro Tabella ſeu Libello conficiendo, revidendo, vel licentia, ut præfertur, concedenda, ſubſcribenda, vel taxa facienda, emolumenti aut regalium, neque etiam pro mercede aut labore, ſive aliàs, ut præfertur, percipiant: & ſi quid perceperint, etiam tamquam hujus Conſtitutionis violatores in pœnas, quæ in ea ſunt deſcriptæ, ipſo facto incurrant.

Cæterum omnibus & ſingulis Communitatibus, Univerſitatibus, & Populis quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Caſtrorum, & Locorum Status noſtri temporalis Eccleſiaſtici, earumque Senatui, Conſiliis, Adunantiis, & Congregationibus, Magiſtratibus & Adminiſtratoribus, eorumque ſingularibus perſonis, diſtricte interdicimus & prohibemus, ne quis eorum vel earum ſub quovis prætextu aut cauſa, etiam urgenti & neceſſaria, contra Conſtitutionem fel. record. Sixti Papæ V. Prædeceſſoris Noſtri, quæ incipit: *Inter varias & multiplices*, quam Nos harum ſerie approbamus, innovamus & ampliamus, bona aut jura ſua vendat, alienet, hypothecet, aut cenſus ſuper illis imponat, aut pro ſe, præterquam ex cauſa locationis tantùm ad modicum tempus, & ſolutionibus non anticipatis, non autem titulo conductionis, nec ullo modo pro aliis obliget, ſive ære alieno ſe obſtringat.

Neque Legatos ſeu Oratores ad Nos & Sedem Apoſtolicam ſumptibus publicis aut etiam privatis & propriis ipſorum Legatorum, neque etiamſi ipſi ſponte id munus ſuſcipere & de ſuo proprio impenſas ſubire velint, unquam mittant, neve ſub nomine Agentis, aut negotiorum Geſtoris vel Procuratoris, aliàs, quàm ad neceſſariam litium profecutionem in Romana Curia, pariter expenſis communibus aut privatis, retinere aut mittere; neve quiſpiam id munus ſuſcipere aut obire audeat, niſi habita prius quoad obligationes & alienationes licentia, juxta prædictæ Sixti Prædeceſſoris Conſtitutionis tenorem: Quo vero ad mittendos Legatos ſeu Oratores, a nobis, vel pro tempore exiſtente Romano Pontifice, vel ab eo, qui conſultationibus negotiorum Status Eccleſiaſtici pro tempore præerit, dumtaxat in ſcriptis obtenta, ſine qua ſiquis id munus ſuſcipere auſus fuerit, præter alias per Sixtum Prædeceſſorem inflictas pœnas, etiam officiis per eum obtentis eo ipſo privatus, & ad illa & alia quæcumque obtinenda perpetuo inhabilis & incapax, necnon infamis, & ignominia atque infamia notatus cenſeatur.

Ad hæc prohibemus pariter, ne prædictæ Communitates, Univerſitates, earumve Collegia, Senatus, Adunantiæ, Congregationes, Magiſtratus, Officiales, aut ſingulares perſonæ, ullo modo præſumant ex fructibus, reditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus certis vel incertis, ordinariis ſeu extraordinariis ſui ærarii ſeu maſſæ communis, ſive ex pecuniis etiam privatis & particularibus ſingulorum civium per viam voluntariæ collectæ, ſeu contributionis, in commune congeſtis, etiam cujuſvis ſtatuti ſeu conſuetudinis, aut verius corruptelæ prætextu ex quavis cauſa, etiam ſolita & rationabili, munera aut dona quæcumque cuivis Legato, Vicelegato, Gubernatori, Protectori, Viceprotectori, Præſidi, Officiali, aut perſonæ, etiam quavis tam Eccleſiaſtica, etiam Pontificali, aut alia majori, etiam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalatus, quàm mundana dignitate fulgenti, ſeu illius Conſanguineis, Affinibus, familiaribus aut miniſtris mittere, tradere aut largiri, aut in alicujus etiam Legati, Vicelegati, Gubernatoris, Præſidis, Benefactoris, aut Protectoris honorem, etiam occaſione hoſpitii aut tranſitus vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam gratique animi teſtificationem, pro conſtruendis, ornandis, aut erigendis perpetuo vel ad tempus Portis, Arcubus, Trophæis, Porticibus, mœnibus, aut aliis monumentis; ſeu pro prædictis perſonis, quavis dignitate vel auctoritate fungentibus, honorifice laute & opipare excipiendis; ſeu pro quibuſvis conviviis aut hoſpitiis etiam moderatis, eiſdem aut cuivis alteri quacumque occaſione vel cauſa exhibendis; aut pro perſonis, quæ illos comitentur, aut illis miniſtrent vel obviam procedant, pretioſis veſtibus induendis, ullas pecunias erogare.

Vel pro congiariis, miſſilibus, aut muneribus publicis; ſeu etiam cibariis, eſculentis & poculentis, epulis, comeſſationibus aut compotationibus, Populo aut Magiſtratibus vel Officialibus ultra eorum ſalaria & emolumenta, de jure vel ex laudabili conſuetudine debita, largiendis; ſeu pro præſtandis pueris vel adoleſcentibus ſtudiorum cauſa alimentis; vel dotibus puellarum non egentium augendis; aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam piis & intra Eccleſias vel extra eas in quibuſvis publicis aut privatis, ſacris aut prophanis locis, etiam ubi Sanctorum Sanctarumve vita aut res pie geſtæ, populis ſpectandæ proponuntur; ſive etiam piorum operum & caritatis ſeu eleemoſynæ prætextu, aut aliàs in prædictis ſeu aliis rebus ſupervacaneis, in dicto Libello ſeu Tabella non contentis; ſed ad pompam & oſtentationem aut oblectationem, vel paucorum lucrum & privata commoda, quomodolibet pertinentibus, ſumptus aut impenſas aliquas facere, niſi re ipſa pro divino cultu, & veris Chriſti pauperum indigentiis, de conſilio & conſenſu loci Ordinarii ſublevandis: aut pro iis tantum piis ludis publicis, qui ex inveterato uſu permittuntur, & in prædicta Tabella ſeu Libello exprimentur, taxam a Gubernatore ſeu Præſide aut Poteſtate ipſius Provinciæ, Civitatis, aut loci, cui ſubſunt, præfigendam, quæ in ſupradicto Libello ſeu Tabella comprehenſa erit, non excedentibus, ſumptus hujuſmodi fiant.

Prohibemus inſuper, ne quicumque Cives, Oppidani, aut Incolæ, qui ſuæ Communitatis aut Univerſitatis bonorum detentores, uſurpatores, occupatores fuerint, quive contra ipſas Communitates litem aliquam ſeu controverſiam habuerint, quæ ad hunc effectum per ſolam unicam citationem cœpta & inchoata cenſeatur, eadem lite ſeu controverſia durante, necnon qui ejuſdem ſuæ Communitatis ſive Univerſitatis debitores ex quacumque cauſa extiterint, earumve bona aut pecunias adminiſtraverint, antequam id, quod debent, integre perſolverint, ſeu rationes adminiſtrationis reddiderint, cum ejus reſidui, in quo debitores remanſerint, reali reſtitutione, ad obtinendos, gerendos aut exercendos aliquos in ea Civitate, Provincia, Oppido, Terra, Caſtro, aut Loco, Magiſtratus aut munera quæcumque, vel officia publica, ullo modo eligantur vel admittantur; Et ſi de facto electi admiſſive fuerint, electio & admiſſio irrita ſit & nulla; & tam ipſi quam eligentes ſive admittentes, necnon Gubernatores, Præſides & Poteſtates, qui id permiſerint, vel etiam exactam ſuper his inquirendis & prohibendis diligentiam, prout eos teneri volumus & decernimus, non adhibuerint, pœnis, in hac Conſtitutione contra illius tranſgreſſores inflictis, plectantur.

Porro

Porro locationes seu affictus tam vectigalium, quæ Gabellæ aut datia dicuntur, quàm aliorum quorumcumque redituum, proventuum, jurium & emolumentorum, ad commune ipsarum Civitatum & locorum ærarium quomodolibet spectantium, statuimus & jubemus, omnino servatis servandis, atque adhibitis solemnitatibus, quæ de jure, aut cujuslibet Loci statuto vel consuetudine requiruntur, cum personis fide & facultatibus idoneis, quæ idoneas pariter in publico Consilio approbatas cautiones præstent, iniri & contrahi debere: in quibus sane locationibus seu affictibus ea semper conditio & pactio addatur, ut ipsæ Communitates sive Universitates ab omni prorsus detractione seu remissione, &, ut vulgo dicitur, defalcatione ex quocumque ac inopinato & insolitissimo belli incursus, militum depopulationis, agrorum direptionis aut siccitatis, alluvionis, grandinis, tempestatis, incendii, aut alio quovis maxime fortuito casu, atque ex quovis capite, ac etiam legitima & urgenti amissionis aut diminutionis fructuum, etiam omni vel majoris partis, aut sterilitatis, vel alia quavis causa cogitata vel excogitata, cogitabili vel incogitabili, sint prorsus immunes; nec ad id cogi possint, etiamsi de jure tenerentur, sed integræ semper responsiones & præstationes seu pensiones annuæ absque ulla diminutione per ipsos conductores eis solvi debeant; & quamvis pactum hujusmodi forsan in contractibus omissum fuerit, nihilominus vigore præsentium literarum tacitè inesse & subintelligi debere, perinde acsi id ipsum inter contrahentes expresse cautum & conventum fuisset, sublata omnibus Judicibus, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac Sacri Palatii Apostolici Auditoribus, aliter judicandi & interpretandi facultate.

Depositarios quoque pecuniarum, & introituum communis ærarii cujuslibet Communitatis sive Universitatis non aliter eligi, deputari aut admitti volumus, nisi priusquam ad munus assumant, idoneam, arbitrio Gubernatoris, Præsidis aut Potestatis, cautionem præstent; alioquin tam ipsas locationes, affictus, seu appaltus, quam Depositariorum deputationes sive electiones aut admissiones cum omnibus inde secutis, etiam obligatione in forma Cameræ Apostolicæ juramento aut instrumento publico vallatas, irritas & nullas censeri. Et nihilominus Magistratus seu Officiales, qui contractus ipsos inierint, Depositarios admiserint, vel in publico Consilio assensum dederint, unà cum cæteris consentientibus, pariter pœnis, in hac Constitutione expressis, teneri decernimus & declaramus.

Præterea Auctoritate Apostolica tenore earumdem præsentium, revocamus, irritamus & annullamus omnes & quascumque exemptiones, immunitates, remissiones, condonationes jurium, atque onerum realium & personalium, aut mixtorum, Cameræ Apostolicæ, seu eorum communi ærario debitorum: aut vectigalium, gabellarum, datiorum, portoriorum, dohanarum, collectarum, subsidiorum, contributionum, cuivis particulari personæ pro rata illos quomodolibet tangenti, sive præsidiis, aut bonis, per eas possessis, per quascumque Communitates seu Universitates ex quavis causa, etiam legitima & de jure debita seu permissa, qualis est ob numerum duodecim Filiorum, & quacumque occasione, etiam sub prætextu tituli onerosi, & contractus ultro citroque obligatorii, etiam publico consilio, & communi omnium consensu, perpetuo vel ad tempus concessas, etiamsi id sine ullo Cameræ Apostolicæ damno aut præjudicio factum fuerit, ratamque ipsam eædem Communitates & Universitates in se susceperint.

Districtius inhibentes, ne quid tale imposterum concedere aut attentare præsumant, ac revocantes ex nunc in irritum quicquid circa omnia & singula præmissa præter aut contra hæc nostra interdicta, prohibitiones, statuta, ordinationes, jussa, voluntates, decreta, mandata, aut præcepta, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quod si quis conjunctim cum cæteris, seu divisim, nostrarum hujusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, jussionum, decretorum, mandatorum, voluntatum, aut præceptorum violator seu transgressor extiterit, statuimus, ut, præter superius expressam restitutionem aut solutionem seu damni refectionem, ii, qui præeminentia aut gradu aliquo cæteris Superiores fuerint, nisi pro viribus id, quod contra hanc Constitutionem attentatum gestumve est, impedire tentaverint, suumque assensum omnino constanter denegaverint, omnibus & singulis per eos obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, officiis & magistratibus eo ipso privati; ac tam ipsi quam alii inferiores, qui id suaserint, procuraverint, aut ipsimet fecerint, vel ab aliis fieri jusserint, ad illa & alia similia vel dissimilia in futurum obtinenda inhabiles perpetuo & incapaces, ac perpetua infamia & ignominia notati, & singuli eorum, si solvendo fuerint, ultra prædictam restitutionem, ad duplum ejus damni, quod communi massæ seu mensæ illatum fuerit, de suo reficiendum obligati existant; sin minus, pœna exilii aut carceris saltem triennalis plectantur; Alii vero, qui solummodo consensum tacite vel expresse præstiterint, si solvendo fuerint, tantundem pecuniarum, quantum erogatum extiterit, de suo persolvant; sin autem id propter inopiam præstare nequiverint, pœna aliqua corporis afflictiva Superiorum arbitrio puniantur; & ejusmodi mulctarum quarta pars inter eos dividatur, qui, quantum in eis fuerit, contradixerint seque opposuerint, vel post consensum præstitum, erroris pœnitentes, superioribus id primi denunciaverint.

Sed & Constitutiones piæ memor. Bonifacii VIII. & Gregorii XIII. Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum, contra paciscentes, promittentes, dantes, aut recipientes quicquam, parum vel magnum, pro gratia vel justitia, pro se vel aliis obtinenda: & contra complices, vel dantes in præmissis auxilium, consilium, vel favorem cum omnibus, in eis contentis, pœnis, censuris, & extensionibus, quæ supradictis aggravatæ & additæ, non autem per eas imminutæ aut immutatæ censeantur, harum serie approbamus & innovamus, ac ad omnes superius expressas personas, etiam speciali nota dignas, quæ contra ultimò dictas Constitutiones in quibusvis casibus, per eas expressis, dando, recipiendo, promittendo, paciscendo, consentiendo, aut permittendo, non solùm apud Sedem Apostolicam, sed in quibusvis Tribunalibus, & eorum quibuscumque Judicibus, etiam Laicis, Almæ Urbis; ac tam in Romana Curia quam extra eam, in quibuslibet temporali ditioni nostræ mediate vel immediate subjectis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis deliquerint, per easdem præsentes extendimus & ampliamus: pœnis aliis, a jure vel per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria locorum statuta vel consuetudines, contra personas, aliquid præmissorum committentes vel omittentes forsan decretis vel inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Quo circa universis & singulis modernis & pro tempore existentibus ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario generali necnon Legatis, Vicelegatis, Præsidibus, Guber-

natoribus, Potestatibus, ac Prioribus, Massariis, Magistratibus, & Officialibus, cæterisque, ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia; præsentem Constitutionem firmiter & inviolabiliter observari, & contra inobedientes vel transgressores condignis pœnis animadverti.

Præcipue vero ipsi Legati, Vicelegati, Præsides, Gubernatores, & Potestates contra quoscumque Communitatum sive Universitatum debitores pro exactione integræ summæ & quantitatis, quæ earum communibus ærariis debetur, & pro tempore debebitur, summarie, simpliciter & de plano, sola facti veritate inspecta, sine strepitu & figura judicii, manu regia in vim præsentis Constitutionis, etiam quavis inhibitione tam a prædicto Camerario, seu causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditore, quàm a quocumque alio Judice ordinario vel delegato, quavis auctoritate fungente, etiam forsan in vim specialis commissionis, decreto non obstante, juris & facti remediis opportunis procedant, & omni & quacumque appellatione remota, exequantur eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet & rebelles per opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, dictarumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Castrorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quorumcumque tenorum existant, per quæ, præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat vel differri. Quæ omnia, quatenus præmissis in aliquo adversentur, prorsus tollimus & abrogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut præsentes literæ in valvis Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis & dimissis.

Utque earum exempla, seu illorum compendia latino aut vulgari sermone conscripta, in libris quorumcumque Statutorum prædictarum Communitatum & Universitatum inserantur, & saltem bis quotannis in publicis & majoribus Consiliis sive Adunantiis cujusve Communitatis sive Universitatis alta & intelligibili voce legantur, atque in publico etiam aliquo, & omnibus patenti, loco, ubi frequenter Cives aut Oppidani convenire soleant, perpetuo affixum retineatur, adeout si contingat, exempla hujusmodi inde amoveri aut lacerari, seu temporis diuturnitate consumi, debeant omnino Priores, Massarii, Cancellarii, sive alii earumdem Communitatum sive Universitatum Officiales, sub privationis Officiorum obtentorum, & inhabilitatis ad illa vel alia postmodum obtinenda, & aliis etiam gravioribus corporis afflictivis pœnis, ipso facto incurrendis, curare, ut statim eadem exempla renoventur, & denuo affigantur; &, si id commode fieri poterit, in marmoreo aliquo lapide ad perpetuam memoriam insculpantur.

Demum a singulis Legatis, Vice-Legatis, Præsidibus, Gubernatoribus, Potestatibus, necnon Communitatum seu Universitatum Prioribus, Massariis, Cancellariis, aut quocumque nomine nuncupatis Officialibus, initio Magistratus, antequam ad illum exercendum admittantur, super earumdem præsentium literarum observatione jusjurandum solemne publicè præstetur.

Et nihilominus post triginta dies a die publicationis, ut præfertur, in Romana Curia faciendæ, unumquemque perinde arctent & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos juratæ fuissent.

Earum quoque transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergo &c.

Datum Romæ in Monte Quirinali anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, decimo octavo Kalen. Septembris, Pontificatus Nostri anno primo.

Idem Papa debitorum tergiversationibus consuluit, facultatem concedens nonnullis S. R. E. Cardinalibus quascumque hujus generis causas regia manu definiendi, ac terminandi.

§. 2. Deinde idem Clemens prædecessor, quoniam ex ipsis debitoribus multi non teneri, nec debita ipsa liquida esse prætendebant, & a mandatis seu sententiis, per prædictos Judices relaxatis seu pronunciatis, ad dictum Clementem prædecessorem & Sedem prædictam appellantes, seu de nullitate dicentes, executionem tandiù suspendi, donec de justitia appellationum cognitum fuisset, petebant: Alii, quòd sua debita tergiversatione aliqua negare non poterant, executionem saltem variis artibus eludere satagebant, ac ne bona sua hastæ subjici viderent, diversa impedimenta excogitabant, propterea idem Clemens prædecessor, eorum quidem, quibus minus justæ molestiæ inferebantur, indemnitati consulere, ac iis contra, qui sub prætextu frivolæ appellationis, aut aliàs, quomodolibet debitas solutiones retardare conabantur, omnem fraudis viam præcludere volens, tunc nonnullis ex S. R. E. Cardinalibus, privativè quoad omnes & quoscumque alios Judices, omnes & quascumque causas, etiam super validitatibus quarumcumque extensionum vel immunitatum, quibusvis personis quomodolibet concessarum, ad instantiam quarumcumque personarum cujuscumque status aut dignitatis, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiamsi Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, utriusque sexus Monasteria, Hospitalia, Ecclesiæ, aut loca pia, quocumque privilegio immunitate vel exemptione suffulta, extitissent: sive etiam viceversa ad ipsarum Communitatum seu Universitatum instantiam contra prædictos vel alios quoscumque, aut inter ipsas Communitates invicem quomodolibet motas seu movendas, summarie & manu regia, ac aliàs audiendi, cognoscendi, & fine debito terminandi, & tam prædictis quam quibusvis aliis Judicibus & personis, quatenus opus fuisset, sub censuris & pœnis eorumdem Cardinalium, ut infra deputatorum, arbitrio infligendis, moderandis & applicandis, inhibendi, sive inhibitiones quascumque, etiam vigore quarumcumque commissionum Apostolicarum, non tamen manu dicti Clementis Prædecessoris subscriptarum, moderandi aut revocandi: &, prout justum videretur, mandata quæcumque necessaria & opportuna decernendi, relaxandi, ac omni & quacumque appellatione, reclamatione & recursu omnino posthabitis, exequendi, plenam & liberam facultatem & potestatem sua auctoritate concesserit & impertitus fuerit, ac aliàs, prout in aliis literis Apostolicis in forma Brevis sub Annulo Piscatoris expeditis, plenius & uberius continetur: quarum tenor est, qui sequitur.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis filiis Nostris Antonio Mariæ S. Mariæ de Pace, Salviato, ac Mariano Sanctorum Marcellini & Petri Tituli Presbyteris, de Camerino, & Alexandro Sancti Laurentii in Damaso Diacono, Cardinalibus, Montalto, nuncupatis.

Tenor Literarum quibus d. conceditur facultas.

Cum per Constitutionem, nuper a Nobis editam super bono regimine & administratione redituum Communitatum & Universitatum ditionis temporalis Ecclesiasticæ universæ, inter alia præceperimus, ut cuncti earum debitores ad solvendum id, quod debent, per earum Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Præsides, aut Potestates, omnibus opportunis juris & facti remediis quamprimum omnino compellantur; multi autem ex ipsis debitoribus prætendant, se non teneri, nec debita ipsa liquida esse, & a mandatis seu sententiis, per prædictos Judices relaxatis, ad Nos & Sedem Apostolicam appellantes, seu de nullitate dicentes, petant, executionem hujusmodi tamdiu suspendi, donec de justitia appellationum cognoscatur: aliis cum id, quod debent, tergiversatione aliqua nequeant denegare, executionem saltem variis artibus eludere satagant; & ne bona sua hastæ subjici videant, diversa impedimenta excogitent; proinde Nos volentes eorum quidem, quibus minus justæ molestiæ inferuntur, indemnitati consulere: iis contra, qui sub prætextu frivolæ appellationis aut aliàs quoquomodo, debitas solutiones retardare conantur, omnem fraudis viam præcludere.

Circumspectioni vestræ, aut duobus saltem ex vobis conjunctim procedentibus, privative quoad omnes & quoscumque alios Judices ordinarios vel delegatos, quavis dignitate & auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Vicecamerarium, Thesaurarium Generalem, Cameram Apostolicam, ejusque causarum generalem Auditorem, aut Præsidentes Clericos, ac Palatii Apostolici Causarum Auditores, ac etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Legatos, etiam de latere, tam in Romana Curia, quam extra eam jurisdictionem exercentes, omnes & quascumque causas appellationum, reclamationum, recursuum, nullitatum, seu notoriæ injustitiæ: necnon revisionis, etiam prætextu cujusvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac restitutionis in integrum, tam super præmissis, quam super validitatibus & invaliditatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum, quibusvis personis per easdem Communitates seu Universitates, sive etiam auctoritate Apostolica, & per Nos seu Prædecessores Nostros concessarum, & an sint admittendæ, nec ne: ac super prætensis remissionibus seu defalcationibus solutionum, eisdem Communitatibus debitarum ob quoscumque in dicta Constitutione expressos vel non expressos fortuitos casus, vel ex quacumque alia causa, casu, culpa, vel facto cujuscumque personæ, aut aliàs ad instantiam quarumcumque personarum, quæ ipsis Communitatibus seu Universitatibus aliquid debent, vel debere prætenditur, aut quippiam ex præmissis petunt, tam Laicorum, quam Clericorum cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel præeminentiæ existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, etiamsi Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum quam mulierum Monasteria, Hospitalia, Ecclesiæ, aut Loca pia quocumque privilegio, immunitate vel exemptione suffulta extiterint: sive etiam viceversa ad ipsarum Communitatum seu Universitatum instantiam contra prædictos vel alios quoscumque, aut inter ipsasmet Communitates invicem, occasione cujusvis laudi, arbitramenti, sententiæ, decreti, aut mandati per prædictos Gubernatores, Potestates, aut Præsides, vel Legatos, aut quoscumque alios Judices, seu Commissarios, etiam ad id delegatos vel subdelegatos, aut arbitros vel arbitratores, in vim Constitutionis nostræ prædictæ, seu aliàs quomodolibet lati aut relaxati, motas aut movendas cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, summarie, simpliciter & de plano, sine strepitu & figura judicii, sola facti veritate inspecta, etiam terminis substantialibus non servatis, manu regia, audiendi, cognoscendi, & fine debito terminandi: ac superius expressis, & aliis quibusvis Judicibus & personis, quoties opus fuerit, sub censuris & pœnis arbitrio vestro infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi, sive inhibitiones quascumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque commissionum Apostolicarum, non tamen manu Nostra signatarum, moderandi aut revocandi: & prout justum vobis videbitur, mandata quæcumque necessaria & opportuna decernendi, relaxandi, & omni & quacumque appellatione, reclamatione & recursu omnino posthabitis, exequendi, plenam & liberam facultatem & potestatem auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & impartimur.

Præterea, cum sæpenumero contingat, debitas executiones mandatorum, in favorem earumdem Communitatum relaxatorum, ea specie eludi, quod non reperiatur, qui bona debitorum, auctioni subjecta, emere velit, eidem circumspectioni vestræ per præsentes committimus & mandamus, ut tam causis hujusmodi per vos cognitis, quam etiam non cognitis, eorum, contra quos de prædictorum Judicum seu vestro mandato, occasione prædictæ nostræ Constitutionis, executio aliqua facienda erit, bona vendi, auctioni subjici, & si intra brevem terminum nemo, qui illa emat, repertus fuerit, consanguineos & affines proximiori gradu conjunctos ad illa emenda cogi, prout in bonis ex crimine & delicto confiscatis, & publicatis ad instantiam Procuratoris Fisci, fieri solet; cæteraque omnia in præmissis & circa ea necessaria & quomodolibet opportuna decernere, mandare, & exequi, etiam omni & quacumque appellatione, reclamatione & recursu penitus remotis, vel inhibitione superius expressorum vel aliorum quorumcumque, vel litis pendentia, non obstante, auctoritate nostra curetis; super quo etiam plenam eisdem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Præsidibus, & Potestatibus facultatem tribuatis.

Non obstantibus præmissis, ac etiam aliis omnibus, quæ in Constitutione nostra prædicta voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die trigesima Octobris, anni millesimi quingentesimi nonagesimi secundi, Pontificatus Nostri Anno Primo.

§. 3. Anno vero Domini millesimo sexcentesimo septimo piæ memoriæ Paulus Papa Quintus, etiam Prædecessor Noster, ad utilitatem earumdem Communitatum seu Universitatum Status Ecclesiastici prædicti sedulo incumbens, jurisdictionem prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationis Boni Regiminis circa omnes & quascumque causas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates sive Universitates quascumque Status Ecclesiastici prædicti, Romano Pontifici mediate vel immediate subjectas, tam active quam passive pertinentes, per Cardinales ejusdem

Congregationi Boni Regiminis a Paulo PP. V. auctæ facultates.

Congregationis, vel ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi & terminandi, ac reassumendi, & avocandi, necnon quibusvis Judicibus, & aliis personis, etiam sub censuris & pœnis inhibendi, ac omnia alia & singula, in supradicta Constitutione contenta, executioni demandandi: necnon plura alia faciendi, gerendi, ordinandi, & exequendi, plenam, liberam & amplam auctoritatem, facultatem & potestatem per quasdam suas concesserit & impertitus fuerit; & mox per alias respective etiam sub Annulo Piscatoris in forma Brevis expeditas literas Apostolicas, intentionis suæ fuisset, eamdem Congregationem Boni Regiminis causas solummodo ad Communitates seu Universitates prædictas earumque reditus & proventus, aut computorum & quorumcumque bonorum administrationis rationem quomodolibet spectantes (non tamen pœnarum maleficiorum) per se vel alios subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi, terminandi, reassumendi, & a quibusvis Judicibus, eis etiam inhibendo, avocandi facultatem a se, ut supra, concessam, habere declaraverit; Binarum autem dicti Pauli Prædecessoris literarum tenor pariter est, qui sequitur, videlicet:

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Binæ ad id datæ a Paulo PP. Literæ.

Cupientes Constitutionem, a felic. record. Clemente Papa Octavo Prædecessore Nostro, super bono regimine & administratione redituum Communitatum & Universitatum ditionis temporalis Ecclesiasticæ editam, debitæ executioni pro earumdem Communitatum & Universitatum utilitate demandari; ac de singulari fide, prudentia, & integritate dilectorum filiorum nostrorum, Mariani, Sanctorum Marcellini & Petri de Camerino: Octavii Sanctæ Sabinæ, Bandini: Dominici Sancti Honuphrii, Tusci: Dominici Gymnasii: Innocentii Sancti Thomæ in Parione Titulorum, Presbyterorum, Bubali: & Bartholomæi Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconi, de Cesis, nuncupatorum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, plurimum in Domino confisi; eisdem Cardinalibus, quos pro executione dictæ Constitutionis harum serie deputamus,

Omnes & quascumque causas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Universitates quascumque Status nostri Ecclesiastici, Nobis mediate vel immediate subjectas, tam active quam passive pertinentes, per se vel ab eis subdelegandos audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, ac omnia alia & singula, in eadem Constitutione contenta, executioni demandandi.

Ac pro faciliori negotiorum hujusmodi expeditione aliquos Prælatos, aut alias personas, juris prudentia præditas, a Nobis approbandas, in suos Consultores adhibendi: necnon aliquem ex illis, aut alium idoneum eis benevisum, in suæ Congregationis Secretarium deputandi, & causas quascumque reassumendi & avocandi; necnon quibuscumque Judicibus & aliis personis, etiam sub censuris & pœnis, inhibendi, & quoscumque citandi, etiam per Edictum publicum constito de non tuto accessu, cæteraque omnia & singula in præmissis & circa ea quomodolibet necessaria & opportuna faciendi, gerendi, ordinandi & exequendi, itaut occasione causarum criminalium, censuram Ecclesiasticam, aut irregularitatis notam, dummodo sententias sanguinis per se ipsos non ferant, minime incurrant, plenam, liberam & amplam auctoritatem, facultatem & potestatem concedimus & impartimur.

Non obstantibus Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dictus Clemens prædecessor in eadem Constitutione voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus etiam, ut ea, quæ a majori parte eorum resoluta fuerint, plenam obtineant firmitatem, & plenariæ executioni demandari debeant.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quarta Junii millesimi sexcentesimi quinti, Pontificatus Nostri Anno primo.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Jampridem cupientes Constitutionem, a felicis recordationis Clemente Papa Octavo prædecessore Nostro, super bono regimine status Ecclesiæ editam, executioni demandari, dilectis filiis Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, pro ejusdem Constitutionis executione a Nobis deputatis, omnes & quascumque causas tam civiles quam criminales & mixtas, ad Communitates & Universitates quascumque Status Ecclesiastici, Nobis mediate vel immediate subjectas, tam active quam passive, per se vel alios, ab eis subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, & terminandi: ac omnia alia & singula in eadem Constitutione contenta executioni demandandi, easdemque causas quascumque reassumendi & avocandi, quibuscumque Judicibus inhibendi, & aliàs, prout in nostris Literis in hujusmodi forma Brevis desuper expeditis sub die quarta Junii 1605. Pontificatus Nostri Anno primo, plenius continetur, facultatem dedimus.

Quia verò ob generalitatem prædictarum Literarum nostrarum facile videri alicui posset, ea Nos commisisse, quæ nostræ intentionis committere minime fuit, idcirco ad solvendas hujusmodi difficultates, prædictarum Literarum tenorem præsentibus pro sufficienter expresso, & ad verbum inserto habentes;

Motu proprio, & ex certa nostra scientia, maturaque deliberatione, vigore præsentium declaramus, intentionis nostræ, eisdem Cardinalibus eas solummodo, & non alias causas civiles, criminales & mixtas, tam active quam passive ad Communitates & Universitates Status nostri mediate vel immediate subjectas pertinentes, per se vel alios, ut præmittitur, subdelegandos, audiendi, discutiendi, examinandi, expediendi & terminandi, reassumendi, & avocandi, quæ ad reditus & proventus (non tamen pœnarum maleficiorum) ad illas quomodolibet spectantes, & quæ in futurum spectabunt, aut rationem seu computorum redditiones, etiam ratione administrationis Annonæ seu Abundantiæ, & pecuniarum ac rerum, illis seu illi destinatarum, Civitatum, Terrarum & Locorum ejusdem Status Ecclesiastici, sive ad quorumcumque bonorum administrationes prædictarum Communitatum & Universitatum quomodocumque & qualitercumque pertinent & pertinebunt, facultatem tribuere, itaut eas tantùm, & non alias causas iidem Cardinales per se vel alios subdelegandos, audire, discutere, examinare, expedire, & terminare, reassumere, & avocare a quibuscumque Judicibus, necnon iisdem inhibere, & omnia & singula in eis contenta, omnibusque aliis & singulis in prædictis literis nostris, facultatibus illis concessis in præmissis, & circa ea uti possent & valerent, ac possint & valeant.

Irritum decernentes & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, necnon quibusvis

Con-

Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesima tertia Novembris Millesimo sexcentesimo septimo; Pontificatus Nostri Anno tertio.

Innocent. XI. decrevit Apostolicas Constitutiones & Chirographa esse servanda quoad debita personarum privilegiatarum:

§. 4. Postmodum pluribus ex debitoribus Communitatum sive Universitatum hujusmodi, præcipue Ecclesiasticis, aut aliis privilegiatis personis, suorum privilegiorum prætextu sese ab onerum eisdem Communitatibus debitorum solutione prorsus eximi, aut saltem illam retardare studentibus, & propterea causas, solutionem prædictam concernentes, ad alias Congregationes aliaque Tribunalia Urbis deferentibus, recolendæ memoriæ Innocentius Papa XI., etiam Prædecessor Noster, pro re hujusmodi examinanda & definienda præcipuam Congregationem ex dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationum super Immunitate Ecclesiastica, & Decretorum Concilii Tridentini Interpretum, ac super consultationibus Episcoporum & Regularium, necnon Boni regiminis ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Præfectis, illarumque Secretariis, deputaverit; & Congregatio sic deputata hujusmodi, semel & iterum habita, unum videlicet sub die quarta Decembris anni Domini MDCLXXX. cujus tenor est: *Quoad onera Cameralia solvenda ab Ecclesiasticis, serventur Constitutiones & Chirographa Summorum Pontificum, prout jacent; & quoad eorum interpretationem & executionem, ad Congregationem Boni Regiminis*: Et alterum, Decreta, quæ postea ab eodem Innocentio Prædecessore approbata fuere, sub die quintadecima Januarii insequentis anni MDCLXXXI. ediderit. Secundo dicti Decreti tenor est sequens: *Quoad onera Communitativa, suis loco & tempore exprimenda, Ecclesiasticos non teneri, ubi suppetunt facultates Communitatum; & providebitur in casibus particularibus per Sacram Congregationem Boni Regiminis.*

Clericorum:

Clericos conjugatos etiam habentes requisita *Cap. 2. de Vita & honestate Clericorum in 6.*, & Sacri Concilii Tridentini, teneri ad omnia onera realia & mixta, nisi contra pro eis adsit legitima consuetudo.

Et quoad eorum interventum in Consiliis.

Quo vero ad eorum interventum in Consiliis, supplicandum esse Beatissimo, ut Ordinarii prohibeant tam Clericos cœlibes quam conjugatos, habentes supradicta requisita, esse de Consilio, nisi legitime renunciaverint privilegio Clericatus.

Ab Innocentio XII. Particulari Congregationi demandatum examen Appellationum, Recursuum &c.

§. 5. Demum ejusdem piæ rec. Innocentius Papa XII. etiam Prædecessor Noster, deputata pro renovatione & declaratione Constitutionis piæ me. Sixti Papæ Quinti, similiter prædecessoris Nostri, erectionem plurium Congregationum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium continentis, particulari plurium Romanæ Curiæ Prælatorum Congregatione, decretum illius die nona Augusti anni Domini Millesimi sexcentesimi nonagesimi tertii emanatum, quo causas supradictas contra quoscumque, necnon appellationes, reclamationes, aut recursus super præmissis omnibus interponendos, ac cognitionem privilegiorum & exemptionum, an illa suffragarentur; atque onerum, an illa essent cameralia, communitativa, vel mixta, spectare ad Congregationem Boni Regiminis privative quoad omnes alias Congregationes, Judices, & Tribunalia, etiamsi ageretur de personis & locis Ecclesiasticis, quantumvis exemptis & privilegiatis; ac speciali nota dignis, sub eadem die nona Augusti approbaverit; particula autem dicti Decreti jurisdictionem prædictæ Congregationis Boni Regiminis concernens, est sequens, videlicet: *Et quoniam post eamdem sa. me. Sixti Quinti Constitutionem Congregatio Boni Regiminis instituta fuit pro felici & œconomico gubernio Communitatum Status Ecclesiastici*: & ad hoc, ut sublatis debitorum subterfugiis expeditior esset exactio onerum & collectarum, eisdem Universitatibus incumbentium; exinde censuit Congregatio, causas omnes tam pro adimplemento Bullæ Boni Regiminis nuncupatæ, quam alterius declaratoriæ impressæ post Constit. X. Clementis Octavi, sive sint civiles sive criminales, aut mixtæ, juxta aliam Constitutionem XXXVIII. Pauli Quinti contra quoscumque earumdem Universitatum Officiales, Administratores, Appaltatores, aut quosvis alios debitores, ex causa tamen onerum Cameralium & Communitativorum, aliorumque redituum, in Tabella Congregationis descriptorum, sive etiam ratione publicæ Annonæ, necnon appellationes, reclamationes, aut recursus, super præmissis omnibus interponendos, spectare ad eamdem Congregationem privative quoad omnes alias Congregationes, Judices & Tribunalia, etiamsi agatur de personis & locis Ecclesiasticis, quantumvis exemptis & privilegiatis, ac speciali nota dignis, itaut ad eamdem Congregationem Boni Regiminis pertineat privativa (ut supra) cognitio: an privilegia & exemptiones suffragentur contra dictas Communitates, earumque Administratores & Appaltatores: an onera sint Cameralia, Communitativa, vel mixta juxta prædictam Bullam declaratoriam sa. me. Clementis Octavi, & juxta alia Decreta Congregationis particularis, edita die quarta Decembris MDCLXXX. & decimaquinta Januarii MDCLXXXI. a sa. me. Innocentio XI. approbata.

Ac statutum, ut omnes causæ hujusmodi aut similes a Congreg. B. Regim. cognoscantur.

Causæ edendæ hujus Constitutionis.

§. 6. Licet vero post dictorum Clementis & Pauli hujusmodi literas Apostolicas, ac utriusque Innocentii prædecessorum cautiones, in decretis expressas, indemnitati Communitatum seu Universitatum Nostri Status Ecclesiastici prædicti satis consultum fore sperari posset; nihilominus, ut etiam accepimus, illarum debitores ad præsens sub variis prætensarum exemptionum assertionibus, a jurisdictione prædictæ Congregationis Boni Regiminis non sine gravi Communitatum seu Universitatum hujusmodi, pluriumque ex nostris subditis præjudicio, declinare, & variis tergiversationibus ac subterfugiis ad alias Urbis nostræ Congregationes & Tribunalia confugere adhuc non cessent; propterea nos Communitates seu Universitates, universosque subditos nostros hujusmodi, a detrimento ex præmissis insurgente eximere, ac publico bono earumdemque Communitatum seu Universitatum, felici & œconomicæ gubernationi, ut par est, prospicere, ac jurisdictionem prædictæ Congregationis Boni Regiminis illæsam subsistere volentes;

Quæ Prædecessorum Pontificum statuta omnia confirmantur.

§. 7. Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Clementis & Pauli literas Apostolicas prædictas tam sub Plumbo, quam in forma Brevis, ut præfertur, expeditas: necnon Decreta, per utrumque Innocentium prædecessores, ut præfertur, approbata, ac respective omnia & singula in eis contenta & expressa, itaut illa deinceps adversus quemcumque lapsum temporis firma & inconcussa consistant, maximumque pondus apud quoscumque habeant, dicta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo confirmamus & approbamus; illisque Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque & singulos tam juris quam facti & solemnitatum, ac quoscumque alios, quantumvis substantiales defectus, si qui desuper forsan quomodolibet intervenerint, in eisdem supplemus.

Congregationis Boni Regim. ju-

§. 8. Et ad validiorem præmissorum omnium effectum, eidem Congregationi Boni Regiminis privative

risdictio absoluta & privativa declaratur.

privative quoad omnes & quoscumque alios Judices ordinarios vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, aut prærogativa, dignitate, & præeminentia fulgentes, etiam dictæ S.R.E. Camerarium, Thesaurarium Generalem, Cameram Apostolicam, ejusque Curiæ causarum generalem Auditorem, & Præsidentes Clericos, ac Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, dictæque S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos & Vicelegatos, respective tam in Romana Curia quàm extra eam, jurisdictionem exercentes, ac etiam alias Cardinalium Congregationes, omnes & quascumque causas sive civiles vel criminales, aut mixtas, tam interesse Communitatum seu Universitatum quarumcumque, nobis & Romano Pontifici pro tempore existenti, Sedique prædictæ mediate vel immediate subjectarum, quomodolibet respicientes, quam appellationum, reclamationum, recursuum, nullitatum, seu notoriæ injustitiæ, necnon revisionis, etiam prætextu cujusvis erroris, etiam calculi, aut reductionis ad arbitrium boni viri, ac restitutionis in integrum, tam super præmissis quàm super validitatibus & invaliditatibus quarumcumque exemptionum vel immunitatum, quibusvis personis per easdem Communitates seu Universitates, sive etiam auctoritate Apostolica, & per Nos, ac prædecessores Nostros concessarum: & an sint admittendæ, necne: ac super prætensis remissionibus seu defalcationibus solutionum, eisdem Communitatibus seu Universitatibus debitarum ob quoscumque in dicta Constitutione Clementis prædecessoris expressos vel non expressos fortuitos casus, vel ex quacumque alia causa, casu, culpa, vel facto cujuscumque personæ, aut aliàs ad instantiam quarumcumque personarum, ipsis Communitatibus seu Universitatibus aliquid debentium, aut quidpiam ex præmissis petentium, tam Laicorum quàm Clericorum, & cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis, vel præeminentiæ existentium, etiam Cardinalatus honore fulgentium, aut etiam quarumcumque Universitatum, Societatum, Congregationum, Collegiorum utriusque sexus, etiam Societatis Jesu, ac quorumcumque Regularium Ordinum, etiam Mendicantium, Ordinum Militarium, ac Hospitalium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, & aliorum Institutorum, quibuscumque privilegiis & immunitatibus gaudentium: Item Monasteriorum, Ecclesiarum, & piorum Locorum, etiam quocumque privilegio immunitate vel exemptione illa suffulta extiterint, ac de quibus specialis & expressa ac individua mentio præsentibus habenda foret; sive etiam viceversa ad ipsarum Communitatum seu Universitatum instantiam contra supradictos vel alios quoscumque, aut inter ipsasmet Communitates seu Universitates invicem, occasione cujusvis laudi, arbitramenti, sententiæ, decreti, aut mandati per quoscumque locorum Gubernatores, Potestates, aut Præsides, vel Legatos, aut quosvis alios Judices, seu Commissarios, etiam ad id delegatos vel subdelegatos, aut arbitros vel arbitratores, quomodolibet lati aut relaxati, vel alias quomodolibet motas & movendas cum illarum dependentiis, emergentibus, incidentibus, annexis & connexis, summarie simpliciter & de plano sine strepitu & figura judicii, sola facti veritate inspecta, etiam terminis substantialibus non servatis, manu regia, audiendi, cognoscendi, & sine debito terminandi: ac tam in Romana Curia quam extra eam, jurisdictionem, ut præfertur, exercentibus, superius expressis, & aliis quibusvis Judicibus & Ministris ac personis quoties opus fuerit, etiam sub censuris Ecclesiasticis & aliis pœnis, arbitrio ejusdem Congregationis Boni Regiminis infligendis, moderandis, & applicandis, inhibendi sive inhibitiones quascumque ab eis editas, etiam vigore quarumcumque commissionum Apostolicarum, non tamen Nostra & Successorum Nostrorum manu signatarum, moderandi aut revocandi: & prout justum videbitur, mandata quæcumque necessaria & opportuna decernendi & relaxandi, ac omni & quacumque appellatione, reclamatione & recursu omnino posthabitis, exequendi (citra tamen pronunciationem sententiæ sanguinis) plenam, liberam & omnimodam facultatem, auctoritatem & potestatem omnino spectare & pertinere, ac ad eamdem Congregationem Boni Regiminis valide competere, dicta Apostolica auctoritate etiam perpetuò volumus & declaramus.

§. 9. Insuper ut œconomia bonorum & redituum earumdem Communitatum seu Universitatum ea, qua convenit, diligentia & integritate imposterum exerceatur, ut dicta Congregatio Boni Regiminis, etiam privative quoad omnes & singulos Judices, Ministros, & personas, ut supra expressas, & ut præfertur, qualificatas, etiam, ut præfertur, Cardinalatus honore fulgentes, plenam & liberam jurisdictionem circa electiones & deputationes quorumcumque Ministrorum, œconomiæ Communitatum seu Universitatum hujusmodi præpositorum, exercere libere & licite possit & valeat, auctoritate prædicta similiter perpetuò concedimus & indulgemus.

Etiam quoad Ministrorum electionem.

§. 10. Præsentes quoque literas, & in eis contenta & expressa quæcumque, nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, etiam ex eo, quod causæ, propter quas præmissa emanarunt, coram Nobis vel alibi adductæ, verificatæ & justificatæ: aut Communitatum seu Universitatum Status Ecclesiastici hujusmodi, Consules, Conservatores, Senatores, Confalonerii, Officiales, Ministri, Magistratus, & Deputati quicumque, illarumque debitores, ac Judices & Ministri, aliæque personæ, ut supra expressæ & qualificatæ, ac quicumque alii, in præmissis, & circa ea quomodolibet in quorumcumque contractuum, conductionum & obligationum vim interesse habentes, seu habere prætendentes, ad id vocati & auditi non fuerint, & consensum suum eisdem præmissis non præstiterint, aut alio quovis defectu, etiam quamtumvis magno, inexcogitato, & substantiali: sive etiam ex eo, quod eædem præsentes extra Consistorium Nostrum secretum, nec de Venerabilium Fratrum Nostrorum prædictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio & assensu emanaverint, & in eis solemnitates, ac quævis alia servanda & adimplenda, servata & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite, etiam in corpore juris clauso, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quamtumvis legitima, justa, & privilegiata, quæque ad effectum validitatis præmissorum exprimenda foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam vocari, ad viam & terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris vel facti remedium, aut oris aperitionem impetrari, neque illas sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi; sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per dictam Congregationem Boni Regiminis quandocumque eligenda, concessas, illasque validas & efficaces fore &

Præsentium Literarum robur ac firmitas.

esse,

esse, suosque plenarios & integros effectus in omnibus & per omnia sortiri & obtinere, ac eidem Congregationi Boni Regiminis, aliisque, ad quos nunc spectat & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum; in omnibus & per omnia plenissime suffragari, ac a Communitatum seu Universitatum prædictarum Officialibus & Ministris supradictis, illarumque debitoribus, etiam, ut præfertur, qualificatis prædictis, inviolabiliter observari & adimpleri, nec ab eisdem præsentibus ullo unquam tempore resiliri aut recedi posse: & quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus.

Specialis obstantium omnium derogatio.

§. 11. Non obstantibus, quatenus opus sit, Nostræ & Cancellariæ Apostolicæ Regula, ac piæ me. Pii Papæ Quarti, etiam prædecessoris Nostri, de gratiis, interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus, in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus registrandis ac insinuandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis dictarum Communitatum seu Universitatum Status Ecclesiastici prædicti, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Communitatibus seu Universitatibus, aut illarum Officialibus & Ministris supradictis, necnon Camerario, Thesaurario generali Cameræ Apostolicæ, ejusque Curiæ Causarum generali Auditori, aut Præsidentibus Clericis, & Causarum dicti Palatii Auditoribus, & etiam in vim dictarum regularum prædictæ S. R. Ecclesiæ Cardinalibus, etiam de latere Legatis, competentibus, aliisque Cardinalium Congregationibus prædictis, & quibusvis aliis personis, ac etiam Societatibus, Collegiis, Hospitalibus utriusque sexus, Monasteriis, Ecclesiis, & piis Locis quibuscumque, aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio seu quævis alia expressio facienda & habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum omnium & singulorum tenores eisdem præsentibus etiam pro plene & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, latissimè & plenissime, ac specialiter & expresse, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque; Aut si aliquibus communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per Literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides Transumptorum.

§. 12. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis, etiam typis impressis, & sigillo alicujus in Dignitate Ecclesiastica constituti munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si illæ exhibitæ forent vel ostensæ.

§. 13. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, roboris, adjectionis, defectuum supplecionis, declarationis, concessionis, indulti, decreti, derogationis, & voluntatis, infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo trigesimo quarto, pridie Idus Februarii, Pontificatus Nostri Anno Quarto.

A. Card. Pro-Datarius.

F. Card. Oliverius.

VISA

De Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Loco ✠ Plumbi.

D. Stivanus.

Registrata in Secretaria Brevium.

CXXVII.

Confirmantur patentes Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Literæ, quibus nonnulli Ordinis sui Religiosi deputantur ad quæstuandum in certis statutis Provinciis pro conservatione Terræ Sanctæ.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 13. Feb. 1734. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Commissarius Generalis Terræ Sanctæ in Romana Curia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, de Observantia nuncupatorum, quod dilectus pariter filius Joannes de Soto Minister Generalis dicti Ordinis per suas patentes Literas Ministris Provincialibus Provinciarum Aratidæ, Sancti Antonii Capatior, Pietatis, & Conceptionis della Veira, & Alynho directas, eos rogavit, monuit, & hortatus fuit, ut pro conservatione locorum ejusdem Terræ Sanctæ, Commissario dictæ Terræ Sanctæ, Matriti residenti, Religiosos uniuscujusque Provinciæ, qui qualitatibus ad id necessariis prædi ti sint, super quæstuatione eleemosynarum pro eisdem locis deputent & deputare teneantur; & aliàs, prout uberiùs continetur in ipsius Joannis Ministri Generalis literis patentibus, desuper emanatis, ex idiomate hispanico in latinum versis tenoris, qui sequitur, videlicet:

Literæ Patentales Ministri Generalis, de hispanico in latinum idioma traductæ, sunt tenoris sequentis.

Literæ, de quibus in Rubrica.

Fr. Joannes de Soto Lector Jubilatus, Theologus Majestatis suæ, & congressûs Immaculatæ Conceptionis, Minister Generalis totius Ordinis S. P. N. Francisci, & Servus &c.

RR. PP. Provincialibus præsentibus & futuris Provinciarum nostrarum Arabidæ, Sancti Antonii Capatior. - Pietatis, & Conceptionis dela Veira, & Alynho, salutem & pacem in Domino Nostro Jesu Christo.

Quoniam inter ea, quibus nostra Seraphica Religio curam & solicitudinem majori vigilantia impendere debet, potissima est conservatio SS. Locorum, Terræ Sanctæ major cultus, & assistentia Religiosorum in illis residentium, in cujus finem opus est deputare Religiosos, qui curam assumant & habeant, eleemosinas in hisce Regnis; necnon Brasili, quæstuandi, & eas a fidelibus, ut moris est, colligendi; & quia æquum ac justum est, ut omnes & singulæ Provinciæ in tam sanctum Opus concurrant: cunctarum quidem honor est, sacræ Custodiæ at-

que Sanctorum Locorum manutentio, in quibus Redemptio nostra operata est. Inde præsentium vigore rogamus, monemus, & exhortamur RR. PP. VV. in visceribus Jesu Christi, ne se excusent, ac retrahant in cooperando, quantum valeant ad præfatum effectum, concedentes ac designantes R. P. Commissario Terræ Sanctæ Religiosos uniuscujusque Provinciæ nostræ ad instantiam & beneplacitum ejusdem P. Commissarii in quæstores eleemosynarum tam in eo Regno quam Brasili, aliisque Ditionibus, & quidem eos, qui qualitatibus ad id necessariis & opportunis sint præditi, uti de zelo & religiositate PP. VV. confidere debemus. Quibus paternam nostram benedictionem impertimur.

Datum in hoc nostro Conventu Sancti Francisci Matriti die 18. Septembris 1733.

Fr. Joannes Soto Minister Generalis.

De mandato S. P. Reverendissimæ Fr. Didacus Spinosa Secretarius Generalis Ordinis.

Confirmatur. §. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus modernus Commissarius Generalis, exponens præmissa, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos ipsius moderni Commissarii Generalis exponentis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, præinsertas ejusdem Joannis Ministri Generalis literas patentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus; illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulæ. §. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Februarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXVIII.

Confirmantur privilegia, gratiæ, facultates, & indulta Collegii Montis Alti Civitatis Bononien. ac præcipue quæ Cardinali Protectori concessa sunt.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 16. Feb. 1734. Pont. An. IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Ex injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum providentia in favorem ac commodum Collegiorum ad rectam piamque Juventutis educationem, & literarum Studiis, aliisque laudabilibus Disciplinis instructionem, ubique, ac præsertim in temporali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Ditione institutorum salubri consilio emanasse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum a nobis petitur, libenter corroboramus.

Collegium hoc a Sixto PP. V. fundatum. §. 1. Dudum siquidem fel. record. Sixtus PP. V. Prædecessor Noster, Collegium Montis Alti nuncupatum in Civitate Bononien. a se fundatum & erectum, illiusque Rectorem, Scholares, Cappellanos, Oeconomos, Officiales, Ministros, ac personas & bona universa ab omni pro tempore existentium Sedis Apostolicæ in prædicta Civitate Bononien. de latere Legati, & Archiepiscopi Bononien. & quorumvis aliorum Judicum superioritate & jurisdictione: necnon a quorumcumque pedagiorum impositione, ac subsidiorum solutione exemit: ipsique Collegio, ejusque Colonis, Conductoribus, & Emphyteutis frumenta, aliasque fruges ex possessionibus dicti Collegii provenientes de quibusvis Provinciis, Terris, & Locis, eidem Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subjectis, cujusvis licentia desuper minime requisita, & absque alicujus pecuniæ vel alterius rei solutione & præstatione extrahendi, & ad prædictum Collegium pro illius usu conducendi, & etiam illas in præfata Civitate Bononien. illiusque Comitatu, ac reliquo Statu Ecclesiastico vendendi, & de illis ad eorum libitum disponendi: pro tempore verò aliter existenti Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali ejusdem Collegii Protectori ac Judici ordinario, Officiales & Ministros deputandi, statuta condendi, omnesque lites & causas civiles, criminales, & mixtas, dictum Collegium illiusque personas, res & bona quomodolibet concernentes, tam activas quam passivas, etiam illas a quibuslibet Judicibus avocando, privative quoad omnes & singulos alios Judices ordinarios & delegatos eorumque Curias, & Tribunalia audiendi, cognoscendi, & fine debito terminandi facultatem tribuit: diversaque habeat privilegia, facultates, prærogativas, gratias, & indulta eidem Collegio illiusque personis, rebus & bonis concessit ac elargitus est, & alias, prout in ipsius Sixti Prædecessoris literis desuper sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1588. decimoquinto Kal. Decembris expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, uberiùs continetur.

Et privilegiis ornatum.

Privativa Cardinali Protectori attributa jurisdictio.

§. 2. Cum autem, sicut dilecti filii Rector & Scholares Collegii prædicti Nobis nuper exponi fecerunt, præfati Sixti Prædecessoris literæ, ac in eis contenta, hactenus illibate, ut par erat observata, fuerint, ac etiamnum plenum obtineant vigorem: privativaque jurisdictio Cardinali Protectori, sicut præmittitur, attributa geminis etiam rescriptis Signaturæ Justitiæ, ac novissime decreto

per

per bon. mem. Prosperum dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Marefuscum nuncupatum, dum rec. mem. Clementis PP. XI. Prædecessoris quoque nostri Auditorem agebat, edito, judicialiter asserta ac vindicata fuerit, ipsumque Collegium non sine ingenti studiosæ Juventutis in eo degentis progressu, ac Universitatis studiorum generalium dictæ Civitatis Bononien. decore & ornamento nunc quoque eximie florere dignoscatur; quia tamen solidius subsistunt, quæ hujus S. Sedis sæpius fulciuntur auctoritate, ipsi Exponentes, præmissa Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri, summopere desiderent; Nos eosdem Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, tam enarrata quàm quæcumque alia privilegia, exemptiones, facultates, jurisdictionem, prærogativas, gratias, & indulta, memorato Collegio, ejusque personis, rebus, & bonis, ac S. R. E. Cardinali dicti Collegii Protectori & Judici ordinario, & aliàs quomodolibet ab eodem Sixto prædecessore, ut præfertur, concessa, expeditasque desuper illius literas prædictas cum quibuscumque in eis contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò approbamus & confirmamus, ac illis omnibus & singulis perpetuæ atque irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, patrocinium, & præsidium adjicimus.

Quæ omnia Apostolica auctoritate roborantur.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, ipsas præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter & inconcusse observari; sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. præfatæ Camerarium, seu Pro-Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, cæterosque Officiales & Ministros, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac quibuscumque posterioribus Decretis, Chirographis, & Cedulis motorum propriorum, necnon omnibus & singulis illis, quæ in supradictis Sixti prædecessoris Literis concessa sunt, non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in judicio quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 16. Februarii 1734. Pontificatus Nostri anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXIX.

Confirmatio Constitutionum pro Fratribus & Sororibus Tertii Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis in Brasilia.

Dat. die 17. Febr. 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere ea, quæ pro felici Conventuum, aliorumque Locorum piorum regimine, salubrique in eis Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo assiduè famulantium directione, provide statuta atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper atque inviolata persistat, Apostolici muniminis nostri, cum id a Nobis petitur, præsidio libenter constabilimus.

Constitutiones ad confirmandum propositæ.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Uguccio Maria Diez y Quarozma, Frater expresse Professus Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, natione Brasiliensis, quod cum ipse ex America ad Almam Urbem nostram venerit, ut tam suo quàm dilectorum filiorum Antonii Das Merces de Maria, Josephi Pereyra de Fygueredo & Antonii Peccatoris nomine impetraret a dilecto etiam filio moderno Priore Generali Ordinis præfati licentiam fundandi in Brasilia Conventus Fratrum ac Sororum Tertii Ordinis eorumdem Servorum Beatæ Mariæ Virginis, sub quibusdam peculiaribus Constitutionibus ac legibus, ad Christianæ pietatis studium conducentibus, ultra Regulas a fel. record. Martino PP. V. Prædecessore Nostro pro ejusmodi Fratribus & Sororibus præscriptas, idem Prior Generalis vigore facultatis sibi ad id tum per literas memorati Martini Prædecessoris generaliter, tum per Nos specialiter attributæ, petitam licentiam indulsit, dictasque Constitutiones approbavit, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Constitutiones Fratrum, & Sororum Tertii Ord. Servorum Beatæ Mariæ Virginis, vita Communi viventium in Brasiliis.

De fine sibi præfigendo a Fratribus & Sororibus.

I. Duo sub faustis auspiciis ac patrocinio Sanctissimæ Virginis singularibus, continuis studiis debent sibi præfigere Fratres ac Sorores Tertii Ordinis ejusdem, una simul in Brasiliis viventes: Primum, sibi vacare, ut quibus possunt exquisitioribus mediis perfectionis bravium assequantur: Alterum dare operam proximis, ferreque iis opem in spiritualibus, corporalibusque earum indigentiis: Hinc ut rei utrique fiat satis, pro viribus in primis unicuique Conventui juncta sit Ecclesia, & unicuique Ecclesiæ conjuncta sint duo Xenodochia, omnino ab invicem separata, & ad latera Ecclesiæ hinc inde disposita, ita ut in cornu Evangelii sit Xenodochium pro hominibus, quibus ministrent Tertiarii: in cornu Epistolæ Xenodochium pro fœminis, quibus inserviant Tertiariæ; Ecclesia vero inter utrumque mediet, in qua duo construantur Chori ad divinas laudes persolvendas: unus pro Fratribus, alter pro Sororibus, sintque inter se omnino sejuncti.

De reverentiis Beatæ Mariæ Virginis.

II. Quoniam Fratres & Sorores Tertii Ordinis Servorum sub protectione speciali Beatæ Mariæ Virginis Deo militantes, æquum est, ut eam specialibus obsequiis & reverentiis, inter divina præcipue, prosequantur, Idcirco in quacumque

Ecclesia,

Ecclesia, etiam Tertii Ordinis, sit Cappella sive Altare in honorem ejusdem Beatæ Mariæ Virginis Septem Dolorum, & si commode fieri potest, ad omnia Altaria adsit Imago Beatissimæ Virginis, quæ tum in principio tum in fine Missæ salutari possit, ut in Cæremoniali Ordinis præscribitur. Sit etiam Altare aut Imago picta septem Beatorum Patrum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini, Beatæ Julianæ de Falconeriis, & Beati Joachimi Piccolominei.

De Oratione Mentali.

III. Cum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis propria & peculiaris Institutio sit ejusdem Sanctissimæ Matris, & Institutricis nostræ doloribus compati, quos in Vita, Passione ac Morte Divini Filii sui sustinuit; omnes & singuli Tertiarii in choro qualibet die per duas integras horas, una videlicet matutina, vespertina altera, Orationi Mentali sedulo incumbant, ita tamen, ut semper primæ meditationis argumentum sint Dolores Beatæ Mariæ Virginis; alterius verò aliquod christianæ Religionis Misterium patris Prioris arbitrio eligendum. Qui legitime sunt impediti, nec cum aliis præfatæ Orationi intersunt, per horam saltem quotidie privatim ei vacare teneantur omnino. Quovis item vespere quadrantem immediate ante horam cœnæ omnes simul conveniant ad propriæ conscientiæ examen peragendum.

De Divino Officio.

IV. Omnes Sacerdotes & Clerici teneantur cavere, vel recitare in Choro alta voce Divinum Officium: Laici vero recitent eodem modo officium parvum Beatæ Mariæ Virginis, quod privatim recitabunt etiam Sacerdotes & Clerici; & si aliqui Laici legere ignorant, dicant imprimis orationem Dominicam & Salutationem Angelicam, prout imponitur in Bulla Martini V. & insuper bis Coronam Beatæ Mariæ Virginis Septem Dolorum, ad quam recitandam teneantur etiam omnes alii Laici: Missæ & alia Divina Officia secundum Ritum Romanæ Ecclesiæ, & juxta regularia Ordinis Servorum instituta persolvantur, ea omnia servando quæ in libro officiorum Ordinis nostri, ac in Cœremoniali præscribuntur.

De Confessione, & Communione.

V. Clerici & Laici confiteantur peccata sua, & sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumant qualibet prima & tertia Dominica cujuslibet mensis, singulis diebus Dominicis Adventus, & Quadragesimæ, Feria Sexta post Dominicam Passionis, Feria Quinta majoris hebdomadæ, Dominica Resurrectionis Domini Nostri Jesu Christi, Dominica Pentecostes, & Sanctissimæ Trinitatis, singulis solemnitatibus Domini Nostri Jesu Christi, & Festivitatibus Beatæ Mariæ Virginis; necnon Sanctorum Michaelis Archangeli, Angelorum Custodum, Sanctorum Joannis Baptistæ, Josephi Sponsi Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & Joannis Evangelistæ, & qualibet die, quo Sancti hujus Evangelistæ officium recitatur: Denique in Festivitatibus Sanctæ Annæ Matris Deiparæ Virginis, Septem Beatorum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini Latiosi, Beatæ Julianæ de Falconeriis, ac Beati Joachimi Picolominei; Sacerdotes vero frequentius sacramentali Confessione purgent conscientiam suam, & præcipuè præfatis diebus noverint, se ad eamdem confessionem districtius obligari.

De Jejunio, Abstinentiis, & Disciplina.

VI. Jejunia a sancta Ecclesia statuta accuratissime omnes observent, & præterea a prima Dominica Adventus usque ad Nativitatem Domini, quemadmodum qualibet Feria Sexta per totum annum, & qualibet Vigilia Festorum Beatæ Mariæ Virginis, Sanctorum & Beatorum Ordinis, quorum Officium celebratur, pariter jejunent; sciantque ulterius omnes gratam rem se Deo facturos, si qualibet Feria Sexta Adventus, & Quadragesimæ, & Vigilia Pentecostes, Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis, ejus Assumptionis, solemnitatis Septem Dolorum, Septem Beatorum Patrum Fundatorum, in solo pane & aqua jejunaverint, quod jejunii genus, sicut pro tota familia non credimus decens esse, quod dispensetur, sic pro temporum & personarum ratione poterit a Priore rationabili ex causa dispensari. Bis in hebdomada tempore Adventus & Quadragesimæ, quatuor Temporum anni, & in qualibet Vigilia fiat lectio & collatio Spiritualis per medietatem horæ tempore assignando a Priore, præter lectionem, quæ ad primam & secundam mensam semper est facienda, & magno silentio audienda. Castigatio corporis per disciplinam fiat qualibet Feria Sexta, ter in hebdomada Sancta, ter tempore novemdialium ante Nativitatem Domini Nostri Jesu Christi, & singulis diebus tempore exercitiorum Spiritualium, quibus indispensabiliter quolibet anno omnes vacare debent. Quilibet tamen poterit frequentius disciplina secreto se se percutere ex consilio patris Prioris vel patris Spiritualis, quemadmodum ex alterutrius consilio super nudas tabulas dormire, & cilicium ferre; & si quis ex beneplacito patris Prioris cupiat uti lanea loco lineæ subuculæ, illi non denegetur, immo ad eam deferendam Novitiis consulimus tempore Novitiatus.

De dicendis suis culpis Feria Sexta.

VII. Qualibet Feria Sexta congregentur omnes Fratres in loco Capituli, in quo suas culpas dicent, eo modo, quo in Cœremoniali præscribitur, illisque pœnitentiis salutares injungantur, & si quæ corrigenda fuerint, corrigantur; Deinde Prior hortetur Fratres ad vitæ profectum, ad pacem servandam, & ad regularem disciplinam; commendet post hæc illorum orationibus statu S. Matris Ecclesiæ, Summum Pontificem, Regem Lusitaniæ, Eminentissimum Cardinalem Protectorem Ordinis, Reverendissimum Patrem Generalem, Animas Fratrum & Sororum defunctorum, Religionisque Benefactores tum vivos tum defunctos. Item qualibet Feria Sexta distribuatur eleemosyna pauperibus, copiosior ea, quæ singulis diebus fieri solet; idemque servetur in solemnitate Septem Dolorum Beatissimæ Virginis, ac ejus Assumptionis, in Festivitatibus Septem Patrum Fundatorum, Sancti Philippi Benitii, Sancti Peregrini, Beatæ Julianæ de Falconeriis, & Beati Joachimi Picolominei.

De Clausura & Cellis.

VIII. In Dormitorio sit unicuique sua Cella deputata, nudis omnino parietibus, nihilque penitus in ea sit præter genuflexorium, Sanctissimum Crucifixum, Imaginem Virginis Septem Dolorum, & ad summum alteram Imaginem chartæ impressam septem Beatorum Fundatorum, & Sanctorum Ordinis: adsit tamen lectulus ex palea, & pulvinar, stragulum, scamnum, mensula, eaque omnia, quæ ad scribendum sunt necessaria; adsit quoque caput mortui super genu-

flexorium,

flexorium, disciplina, vas pro aqua benedicta, atque ea, quæ mere necessaria sunt ad munditiem corporis, quæ omnia humilia, & simplicia atque pro omnibus æqualia esse debent; & si Prior, qui unà cum duobus ex senioribus quolibet mense diligenter Cellas visitare debeat, aliquid invenerit superfluum, & præter communem usum, omnia amoveat, puniatque transgressores. Et quoniam omnia debent esse communia, nec ullus Frater aliquid proprium habere neque in Conventu neque extra, idcirco habeatur locus, qui Vestiarium appelletur, ubi omnia vestimenta, & ad habitus pertinentia conserventur a Fratre ad hunc effectum destinato, qui Vestimenta singulorum Fratrum in distincto & proprio loco reponet ad permutationes evitandas. In Conventum non introducantur extranei, præcipue sæculares, sine Prioris licentia, nec ullus ex Fratribus domo exeat, nisi genuflexus unico genu, si sit Sacerdos: ambobus, si non sit Sacerdos, & licentiam & socium a Priore obtinuerit, & nisi prius salutaverit Angelica Salutatione, & Antiphona: *Sub tuum Præsidium &c.* Beatissimam Virginem, ob quem finem adsit in situ congruo prope portam Conventus parvum Altare vel Cappella cum Imagine ejusdem Sanctissimæ Dominæ Nostræ, quam omnes salutare teneantur, etiam cum ad Conventum redeunt.

De Rasura.

IX. Ad imitationem Domini Nostri Jesu Christi omnes, ut cujusque natura fert, deferant barbam; quæ verò est in superiori labio, tondeatur, & decurtetur propter sumptionem sanctissimi Calicis Domini Nostri Jesu Christi. Rasura quoque sit Sacerdotibus & Clericis per modum Coronæ, & superius non modica more sæcularium Clericorum, sed ampla, ut mos est a Regularibus gestari, itaut ex omni parte sit rotunda, capillique Coronæ non excedant latitudinem duorum digitorum.

De Silentio.

X. Non permittatur ullus ludus præter illum, qui vulgo dicitur *degli Aranci* bis in mense, exceptis tamen temporibus Adventus, Quadragesimæ, & Vigiliarum; adsit tamen Aula seu Cubiculum Magnum, in quo ad conversandum & ad tractanda negotia convenire possint Fratres diebus & horis statutis. In quocumque alio loco observetur Silentium, & si necessitas exigat aliquid dicendum, hoc fiat omni brevitate, qua fieri potest, ac nunquam alta voce, nec ullus Frater sine licentia Prioris ingrediatur Cellam alterius, ut perfectius servetur Silentium, exceptis tamen Vicario Generali, Priore, ejusque Vicario.

De Recipiendis ad Ordines.

XI. Nullus recipiatur ad Ordinem, nisi præmisso diligenti examine eorum omnium, quæ sanciuntur in Bulla Martini V. §. 1. Deinde ab iis, qui optant ad Ordinem admitti, exquiratur, quo spiritu & qua mente id Religionis genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis & perfectionis vitæ, ut Deo, ac Dominæ Nostræ liberius famulari possint, an potius levitate vel humana aliqua ratione, aut inordinato animi motu ducantur. Exponantur deinde iis per eosdem austeritas Ordinis, abdicatio propriæ voluntatis, vilitas cibi & potus, Vigiliæ nocturnæ, & his similia; & si non cognoscatur in eis singularis Dei Amor, ac peculiaris devotionis sensus in Beatissimam Virginem, non recipiantur, & si nobilitate præfulgeant; si vero sint illi comperti, & post quindecim dies perseveraverint in proposito ingrediendi Religionem, si pro Clericis cupiunt admitti, examinentur circa studia, an saltem linguam latinam sciant, & an capaces sint in literis proficiendi: His peractis; de licentia Vicarii Generalis proponantur Discretorio prius, deinde toti Capitulo; & si primi habeatur consensus per secreta suffragia duarum partium ex tribus, & secundi habeantur vota favorabilia supra medietatem, admittantur ad Habitum & ad Novitiatum, servando ea omnia, quæ præscribuntur in Bulla Martini V. §. III., &, completo probationis anno, non admittantur ad Professionem, nisi habita prius fide cum juramento Magistri Novitiorum, subscripta a Patribus Discretis, postea admittantur suffragia totius Capituli, quæ si fuerint supra medietatem favorabilia, si velint, poterunt profiteri juxta modum a Martino V. præscriptum §. IV.

De Promovendis ad Sacros Ordines.

XII. In promovendis ad sacros Ordines sive minores sive majores summa diligentia est adhibenda, ut ii tantum admittantur, qui expressam Professionem emiserint, sintque bonis moribus imbuti, sufficientique literarum peritia, & aliis qualitatibus a sacris Canonibus requisitis præditi. Quare caveat Vicarius Generalis Dimissoriam ulli Fratri concedere, nisi prius habuerit testimonium juratum a Patribus Discretis circa mores ejus religiosos, & consensum duarum partium ex tribus per secreta suffragia Discretorii. Ad Subdiaconatum porro non dentur Dimissoriæ, nisi ei, qui compleverit annum vigesimum quintum, ad Diaconatum trigesimum, ad Sacerdotium trigesimum tertium; omnes vero, qui ordinabuntur in Sacris, prius septem saltem diebus antea operam dent Exercitiis spiritualibus, ut ad sacros Ordines magis ferventes accedant.

De numero Fratrum; eorumque muneribus.

XIII. Ne ex nimia multitudine oriatur confusio, in quolibet Conventu supra numerum centenarium recipi non possint Tertiarii: qui in tres partes æquales quantum fieri potest dividantur, quarum una sit Sacerdotum, altera Clericorum, postrema Laicorum. Sacerdotum munus sit Divina Officia peragere, verbum Dei annuntiare, Sacramentales Confessiones audire, aliaque omnia, quæ ad cultum Dei, & ad salutem spiritualem populorum pertinent; Quapropter adsint plures Confessarii, quorum duo vel tres qualibet die certis assignatis horis stent in Ecclesia in loco destinato ad audiendas Confessiones; In diebus autem Festivis vel Ecclesiæ vel Ordinis quinque vel sex assistant. Adsint quoque plures, qui a Patre Vicario Generali, & a Definitorio constituti sint ad prædicandum, salvis juribus Episcoporum, verbum Dei, tum in propria Ecclesia tum apud Infideles. Clericorum vero munus sit, Chorum & Sacristiam, atque ea omnia, quæ ad sacros usus pertinent, munda conservare. Et tandem munus Laicorum sit xenodochio inservire, aliaque inferiora officia peragere; ne qui Divino cultui sunt dedicati, vilibus negotiis inservire cogantur. Debeant Clerici pariter infirmis aliquando ministrare; nullo modo vero Sacerdotes, qui tamen si velint ad humilitatis exercitium, possint omnia præstare, quæsita prius facultate a patre Priore.

De

De particularibus Officiis.

14. Officia, quæ solis Sacerdotibus possunt competere, sunt Vicarii Generalis Prioris, ejusdemque Vicarii, Correctoris Tertiariorum in propriis Domibus degentium, itemque Correctionis Societatis Septem Dolorum B. M. Virginis, Magistri Novitiorum, Annalistæ seu Historici, Secretarii, Discretorii. Clerici vero & Laici poterunt exercere officia Sacristæ, Depositarii, Syndici, Procuratoris, & Infirmarii.

De Studiis.

15. Quia præsertim juventutem necesse est per Præceptores literis imbui, idcirco adsint Magistri, qui linguam latinam & rectoricam, si forte alicui adhuc opus esset, cumulatiùs doceant: adsint & Magistri, qui legant Theologiam Dogmaticam, Scholasticam & Moralem, & præter lectionem Theologiæ Moralis, quæ solis Studentibus facienda est, bis in hebdomada omnibus Fratribus intervenientibus lingua vernacula proponantur duo casus conscientiæ, & a Lectore casuum solvantur.

De Priore, Discretis, eorumque electione.

16. Ut omnia, prout humana permittit mortalitas, juste ac prudenter administrentur tum in spiritualibus tum in temporalibus adsit cœtus tredecim Religiosorum, qui appellabitur Discretorium: & ex his tredecim sint septem Sacerdotes, tres sint Clerici, & tres Laici, qui omnes sint in religiosis virtutibus ornatiores; In quo Discretorio tamen semper locum habebit Vicarius Generalis, Prior, & quamdiu vivant, Fundatores Conventus; Cæteri autem per schedulas eligantur a tota Communitate, ut infra dicetur. In facienda electione Prioris & Discretorum hæc methodus observetur: Die statuta pro electione omnes confiteantur peccata sua, &, qui non celebrant, sumant sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum; Deinde omnes in Ecclesia conveniant ad audiendum de eligendis sermonem a Patre Vicario Generali faciendum, & celebrata Missa de Spiritu Sancto, recitatoque hymno: *Veni Creator &c.* cum Orationibus, ut in Cœremoniali, singuli in suam Cellam se recipiant: & in schedulis, ad hunc effectum omnino similibus datis, conscribant nomen illius vel illorum, quos eligere intendunt; Deinde dato signo cum campanula, iterum omnes ad Ecclesiam convenient, & recitatis Litaniis Sanctissimæ Virginis, & Septies Antiphona: *Salve Regina*, incipiendo a senioribus & dignioribus, ponatur schedula in Calice supra Altare præparato; & positis omnibus schedulis coram omnibus, tres Scrutatores, qui vel eligentur, vel si Discretorium ex majori parte nolit eligere, erunt senior ex Sacerdotibus, senior ex Clericis, & senior ex Laicis, dato prius juramento de veritate dicenda, & de secreto perpetuò servando, legent alta voce vota, quæ a Secretario Discretorii conscribentur; at antequam vota legantur, debeant singula Vicario Generali ostendi; & illi, qui plura vota supra medietatem habuerint, intelligantur electi, & ut tales omnino habeantur, postquam confirmati fuerint signo Crucis a Vicario Generali: Electis eligendis a tota Communitate cantetur -- *Te Deum laudamus*, & omnes Fratres ad invicem sese amplectantur. Cæteri Officiales Conventus, exceptis Vicario Generali, & Vicario Conventus, qui a solo Priore est eligendus, & Correctore Fratrum & Sororum in propriis domibus degentium, in cujus electione servanda est Regula Martini V. §. 17. eligantur a Discretorio per secreta suffragia ad triennium tantùm, & non ultra ad idem officium prorogentur, nisi adsit urgentissima causa a Discretorio & Communitate approbata per secreta suffragia supra medietatem; nemoque, cum ab officiò vacaverit, poterit denuo ad idem officium eligi, nisi post aliud triennium, quæ regula tamen non valeat pro Annalista seu Historico, Aromatario, & Quæstuantibus.

De Vicario Generali.

17. Cum Vicarius Generalis semper eligendus sit a Reverendissimo Patre Generali totius Ordinis biennio ante Capitulum Generale, convocetur Discretorium, quod eligat tres Religiosos præsentandos novo Generali pro eligendo novo Vicario Generali: electio prædictorum trium Religiosorum transmittatur Patri Generali existenti, subscripta a toto Discretorio, & munita sigillo tum Vicarii Generalis tum Prioris; & eadem occasione recensebuntur summa fide Patri Generali omnes qualitates tum intellectuales tum morales trium nominatorum, ut possit præsentare novo Generali electionem eorumdem, quorum pro suo libito unum eliget primo loco in Vicarium Generalem, &, eo mortuo, alterum secundo loco, &, hoc pariter forte defuncto, alterum tertio loco. Vicarius Generalis regulariter ad sexennium durabit; attamen si contigerit differri negotia novæ electionis, perseveret idem Vicarius Generalis, donec prædictæ novæ electionis, nuncius ad Brasilias, Conventumque Urbis S. Salvatoris pervenerit; &, ne in quocumque eventu remaneant Fratres in Brasiliis sine Vicario Generali, si contingeret omnes tres nominatos e vivis eripi, Prior Conventus Civitatis S. Salvatoris vices gerat Vicarii Generalis, assumendo titulum & sigillum, quod officium si peragere recusaverit, sententiam excommunicationis incurrat; & permaneat in dicto officio usque, dum sciatur canonice nova electio Vicarii Generalis, facienda modo prædicto a Patre Generali; & in hoc casu Discretorium eligat novum Priorem, qui in officio permanebit pro tempore dumtaxat, quod requiritur ad complendum triennium Prioris assumentis Vicariatum Generalem. Habeat Vicarius Generalis sigillum, in quo impressum sit stemma Religionis, & circumductæ sint hæ literæ -- *Sigillum Vicarii Generalis Tertii Ord. Servorum B. M. Virginis in Brasiliis* --.

De Administratione Bonorum.

18. Ut secure conserventur pecuniæ Conventus, adsit capsa tribus clavibus clausa, quarum una sit apud Priorem, altera apud Depositarium, & altera apud Syndicum; & a prædicta capsa extrahi non poterunt pecuniæ pro expensis faciendis, nisi de consensu Discretorii, cujus ordinationes omnes registrentur in libro peculiari, in quo etiam notetur, quidquid e capsa extrahitur, & quidquid ibi ponitur: illud advertendo, ut pro expensis faciendis sine facultate ejusdem Discretorii nihil fiat a Procuratore vel Syndico, qui singulis quibusque mensibus rationem reddent toti Discretorio, & Capitulo redituum & expensarum.

De Conservatoribus.

19. Si contigerit, quod Conventus seu Xenodochia possideant domus, prædia, & bona immobilia, & propter hæc lites oriantur, caveant Tertiarii, ne litigaturi coram Tribunalibus compareant; sed solùm, ne prædicta bona incaute amit-

te amittantur, eligi debeant duo Conservatores, quorum unus saltem sit in dignitate ecclesiastica constitutus, alter ex nobilioribus Civitatis, ad quos pertineat jura Conventus defendere: quibus proinde in communis grati animi testimonium concedi poterit participatio bonorum spiritualium Ordinis; & deinde quolibet anno vel in die solemnitatis Septem Dolorum Beatæ Mariæ Virginis vel septem Beatorum Patrum Fundatorum aliquod aliud munus dignum Religiosis hominibus.

De Visitatoribus.

20. Prior quolibet mense unà cum duobus Discretis visitet Ecclesiam, Sacristiam, Conventum Monialium, & Xenodochium. Item quolibet mense, si Conventus unquam teneretur oneribus Missarum, congreget Discretorium, ut revideantur libri horum onerum tum perpetuorum tum manualium; omnesque celebrantes quotidie, celebrata Missa, in dictis libris se subscribant, ut clare & distincte videri possit, an sint onera satisfacta. Item Vicarius Generalis quolibet anno visitet Conventum tum Fratrum tum Sororum, Ecclesiam, Sacristiam, libros satisfactionis Missarum, libros introitus & exitus Conventus, audiatque omnes Fratres, an habeant aliquid significandum pro publico bono, gloria Dei, & Ordinis augumento.

De Infirmis.

21. Fratres infirmi non ponantur in xenodochiis, sed in alio loco in Conventu ad hunc finem præparato, ubi visitentur sæpe a Priore, & a singulis Fratribus, eisque omnia, quæ opus sunt etiam commoda, singulari charitate ministrentur.

De Conventibus erigendis.

22. Si progressu temporis erigendi sint alii Conventus Tertiariorum Ordinis Servorum Beatæ Mariæ Virginis, non possint erigi sine consensu Discretorii Conventus Civitatis S. Salvatoris, & Vicarii Generalis in Brasiliis existentis, cui sicut ex Reverendissimo Patri Generali subjecti sint, si erigantur; teneanturque ad omnes eas leges servandas, ad quas tenetur Conventus S. Salvatoris, qui sicut & cæteri solliciti valde sint, ut numerus Tertiariorum, qui recipiuntur, sit juxta vires Conventuum, itaut in vita perfecta communi commode substentari valeant, attentis propriis reditibus, & eleemosynis Fidelium.

De Sororibus.

23. Quidquid dictum est de Fratribus Tertiariis, intelligendum est quoque, proportione servata, de Sororibus, quibus quolibet triennio assignabuntur a Discretorio Priorissa, cæteræque Officiales. Teneantur Sorores, quæ norunt legere, divinum Officium in Choro recitare, quemadmodum & officium Beatæ Mariæ Virginis, dicantque quotidie Coronam Septem Dolorum ejusdem Sanctissimæ Virginis. Si Xenodochium mulierum vel Conventus Sororum habet bona immobilia, hæc sint communia cum iis Conventus Fratrum, & Xenodochii Virorum; omniaque ista etiam ministrari debent a Discretorio, quod pariter curam habebit, ut de omnibus ipsas Sorores provideat: quæ in cellis eadem habebunt, quæ habent Tertiarii. Non possint Sorores præter necessitatem, a Patre Vicario Generali, Priore, & Confessario approbandam, nedum alloqui viros extraneos, immo neque mulieres, exceptis patre & matre, & tunc sermo fiat coram alia Sorore ad arbitrium Priorissæ, & faciebus coopertis. Si quæ pro aliqua indigentia, opus sit, tractare Patrem Vicarium Generalem, Priorem, vel Confessarium, hoc præstetur (si fieri facile potest) in scriptis: Quod si commode fieri non possit, tunc mutuo quidem se se alloquantur, sed breviùs quàm possunt, considerata re pertractanda.

De transgressionibus Constitutionum.

24. Si reperiantur inter Fratres & Sorores transgressores harum Constitutionum, a Priore & Priorissa respective puniantur iis pœnis, quæ a Vicario Generali, & Discretorio simul determinabuntur; & si contigerit aliquem Fratrem vel Sororem juxta Constitutionem Martini V. §. 19. ejici ab Ordine, ea die omnes tum Fratres tum Sorores jejunent in pane & aqua, & nocte sequenti acerbiorem longioremque solitâ disciplinam faciant, Deum rogantes, ut expulsum vel expulsam illuminet, tangatque ejus cor: qui vel quæ, si progressu temporis non ambigua dederit veræ pœnitentiæ & emendationis signa, iterum arbitrio Vicarii Generalis recipi possit, ea lege tamen, ut adsit consensus per secreta suffragia duarum partium ex tribus, deinde totius Communitatis; & receptus sive recepta eodem modo consideretur, ac si nunquam prius ordinem introisset.

De Constitutionibus.

25. Nemo tandem audeat aliquid contrarium his legibus seu regulis constituere; si quæ unquam statueretur, nullius sit prorsus roboris ac momenti. Possit tamen aliquid præter istas addi ad promovendam magis pietatem in Beatissimam Virginem, ac Evangelicam perfectionem; sed id non habeat legis vigorem, nisi propositum primo sit a Vicario Generali, deinde accceptatum per omnia secreta suffragia totius Discretorii, post per suffragia secreta duarum partium ex tribus Capituli Conventualis, demum confirmatum auctoritate Vicarii Generalis, & postremo a Reverendissimo Patre Generali: ad cujus usque confirmationem publice in Conventu promulgatam poterit quidem in usu poni ad tempus, si id expedire videatur Discretorio & Capitulo; sed non haberi ut lex obligans, usque dum hoc declaret Reverendissimus Pater Generalis.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, prædictus Uguccio Maria Constitutiones hujusmodi, quò firmius subsistant, ac serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri, summopere desideret; Nos, ipsum Uguccionem Mariam specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos tam juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Petita Apostolica confirmatio: *Quæ conceditur.*

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore

Præsentium Literarum firmitas.

quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio obstantium.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, supradicti Ordinis, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptorum.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Februarii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXX.

Confirmantur Statuta, pro bono regimine Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Nationis Florentinæ de Urbe edita.

Dat. die 20. Martii 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD pastorale fastigium, meritis licèt imparibus, evecti illa, quæ pro salubri Ecclesiarum & Locorum piorum quorumcumque almæ Urbis Nostræ directione provide constituta esse noscuntur, ut firma semper atque inviolabilia persistant, Apostolici muniminis præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

SS. D. N. in minoribus cum esset Ecclesiæ hujus demandata Visitatio:

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales & Deputati Congregationis, quam secretam appellant, Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Nationis Florentin. de eadem Urbe, quòd, cum aliàs Nobis, dum Cardinalatus honore fungebamur, dictæ Ecclesiæ, illique, dudum a fel. record. Leone PP. X. Prædecessore Nostro annexæ, Societatis Pietatis nuncupat., necnon Hospitalis Nationis præfatæ Visitatio per rec. mem. Clementem PP. XI. Prædecessorem etiam Nostrum injuncta fuisset, ac die 28. Novembris 1729. prædictum quoque Hospitale perpetuò eidem Ecclesiæ univerimus, novamque normam seu methodum, quibus Ecclesia, Societas, & Hospitale hujusmodi deinceps regenda & administranda forent, præscripserimus: omnia verò per Nos gesta a piæ mem. Benedicto PP. XIII. subinde approbata & confirmata fuissent, prout in ipsius Benedicti Prædecessoris cedula motu proprio die 25. mensis Decembris subsequentis desuper expedita, cujus tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso & inserto haberi haberi volumus, plenius continetur: licetque præmissa sic per Nos disposita executioni demandata fuerint; quia tamen experientia compertum fuit, pro felici prosperoque memoratorum trium Locorum piorum regimine ac gubernio aliqua alia ordinanda & stabilienda fore: ipsi vero Exponentes unà congregati, ac re diu matureque perpensa quædam nova Statuta seu Capitula imposterum servanda unanimi consensu ediderunt, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Per eumdem ei unitum Hospitale.

Et præscripta Statuta.

Quæ a Benedicto XIII. confirmata fuerunt.

A Deputatis alia Statuta edita.

Nuovi Capitoli & Ordini da osservarsi per il buon governo e regolamento della Chiesa di San Giovanni Battista della Nazione Fiorentina di Roma, e dello Spedale, e Compagnia della Pietà a quella uniti.

I. Si devino ridurre gli Uffiziali, che compongono la Congregazione segreta dal numero di ventiquattro, quanti ne sono nominati nel Motu proprio della san. mem. di Benedetto XIII. segnato li 15. Decembre 1729., al numero di diciotto, e saranno nel avvenire il Prelato, il Consolo, il Governatore della Compagnia, il Soprintendente dello Spedale, il Proveditore, il Segretario, due Consiglieri del Governatore, due Deputati nella Chiesa, due Deputati sulle liti, quattro Deputati allo Spedale, e due Operaj, che saranno ancora deputati sopra le Tenute.

II. Che sempre, quando si doverà fare rendere conto all' Esattore Computista o altro Ministro, si devino deputare dalla Congregazione segreta due Uffiziali della medesima per assistere a ricevere detto rendimento de' conti, e tale rendimento si debba fare almeno ogni due anni.

III. Che mancando per morte o assenza alcuno degli Uffiziali, che compongono la Congregazione segreta, questa abbia la piena facoltà di eleggere e surrogare altra persona, che continui nello Uffizio, e intervenga nella detta Congregazione segreta per tutto quel tempo, che averebbe dovuto continuare il morto o l' assente; e questa elezione si faccia nel modo e forma, che si fa quella del Prelato, ad esclusione però del Governatore, e de' suoi due Consiglieri, che mai doveranno farsi dalla sola Congregazione segreta, neppure quando anche venisse il caso della sorrogazione temporanea per morte o assenza.

IV. Che le nomine degli Uffiziali o Deputati debbano farsi dalli quattro Uffiziali Maggiori, cioè Prelato, Consolo, Governatore della Compagnia, e Soprintendente allo Spedale, che si troveranno personalmente presenti nella Congregazione segreta, esclusi sempre gli Assistenti, e tra questi si deve sempre venire alla nomina di detti Uffiziali o Deputati coll' appresso ordine, cioè, Se per esempio si doveranno nominare dodici persone, devino li quattro Uffiziali Maggiori nominarne tre per uno: se tredeci, quattro il Prelato, e tre gli altri: se quattordeci, il Prelato ne nominerà quattro, altre quattro il Consolo, e tre gli altri. E questo ordine e regola si deva osservare per tutti gli altri casi di nomine, con avere sempre riguardo tra detti Uffiziali Maggiori alla precedenza di uno per l' altro.

V. Che rispetto alli soggetti da nominarsi agli Uffizii dalli detti quattro Uffiziali Maggiori, per dopoi proporli alla Congregazione Generale, debba il numero de' nominati augumentarsi per li due terzi; e di questo numero così augumentato doverà la Congregazione segreta includerne due terzi con fare correre la bussola, e aver riguardo alla pluralità de' Voti: e questi due terzi, che resteranno inclusi, si doveranno mandare alla Congregazione Generale, dalla quale parimente per bussola si dovera includere

quella

quella metà, che averà maggiori Voti; come per esempio, dovendosi eleggere cinque Uffiziali, se nè doveranno a nomina delli quattro Uffiziali Maggiori proporre quindeci nella Congregazione segreta, e questa dovrà includerne dieci, con mandare successivamente questi dieci così inclusi alla Congregazione Generale, dalla quale doveranno includersi, ed eleggersi cinque, cioè quelli cinque, che corsa la bussola si troveranno avere maggiore numero di Voti.

VI. Che tutti gli Uffiziali da eleggersi dalla Congregazione segreta, o da nominarsi da questa ed eleggersi dalla Generale, debbano essere Fratelli della Compagnia della Pietà, compresavi anche la Persona del Prelato.

VII. Che attesa l'unione dello Spedale fatta alla Chiesa, la quale dovrà sempre avere il suo pieno effetto, si osservi con la dovuta vigilanza, puntualità e carità la ospitalità verso degli Infermi a tenore della pia mente de' Testatori; e per maggiormente adempire alla medesima ospitalità essendosi creduto necessario di ampliare la fabrica dello Spedale, subito, che questa sarà perfezionata, devino riceversi tutti quegli ammalati Nazionali, de' quali esso Spedale dentro le forze dell' entrate sarà capace; e a questo effetto dovrà dal Computista tenersi conto delle rendite e pesi dello Spedale; con che però li depositi, da farsi in Monte di Pietà o Banco di S. Spirito devino sempre farsi in nome commune, cioè sotto nome della Chiesa, Compagnia della Pietà e Spedale di San Giovanni de' Fiorentini.

VIII. Che la detta Ospitalità sia sempre privilegiata e privilegiatissima, ed anche potiore e anteriore a qualunque altra occorrenza della Chiesa e Compagnia, che richiedesse spesa; anzi per meglio provedere alla detta Ospitalità anche per li casi repentini, doveranno restare sempre vincolati per detta Ospitalità quattro luoghi di Monte; e sempre che una o più volte per urgenza di adempire alla detta Ospitalità si dovessero li medesimi alienare, debba con la maggiore sollecitudine possibile reintegrarsi l'investimento con la compra di altri quattro luoghi, da stare sempre coll' istesso speciale vincolo e peso.

IX. Che la conferma degli Uffiziali amovibili sia in piena libertà della sola Congregazione segreta di poterla fare a biennio, senza che la Congregazione Generale abbia facoltà alcuna di potere fare ulteriori conferme; E a questo effetto nel fine di ciaschedun biennio si doverà proporre nella Congregazione Segreta la conferma distintamente e singolarmente di ciascuno Uffiziale, con fare correre la bussola e partito distinto sopra di ciascheduno soggetto; la conferma però del Governatore debba farsi dalla detta Congregazione segreta per un anno solamente, e debba mandarsi ciascheduna volta alla Congregazione Generale, acciocchè confermi o rigetti la detta conferma secondo il maggiore numero de' Voti.

X. Che nelle nuove Elezioni degli Uffiziali o Deputati possano essere nominati dalli quattro Uffiziali Maggiori anche quelli soggetti, che naturalmente doverebbero uscire da uffizio.

XI. Che nell'Elezione del deputato Fornaro, siccome quelli, che attualmente sono *padroni de' Forni in Roma*, o pure sono stati Padroni, e li loro Figliuoli, che abbino esercitato il mestiero nel forno del *Padre*, *devano essere preferiti*, conforme si dispone nel Cap. 31. e 32. dello Statuto della Compagnia; così trovandosene quattro, ne' quali concorrino, e abbiano giustificato li suddetti requisiti al Sopraintendente dello Spedale, doveranno questi essere proposti alla Congregazione segreta, la quale per bussola ne includerà due, avuto riguardo alla pluralità de' voti; e questi così inclusi doveranno successivamente proporsi alla Congregazione Generale; la quale parimente per bussola includerà per deputato quello, in cui caderà la pluralità de' voti. Se poi vi fusse un solo Fornaro, in cui concorressero li suddetti requisiti, questo dovrà essere il Deputato senza altra Elezione, sempre che averà giustificati li requisiti al Soprintendente; ed il medesimo, dopo che averà esercitato per due anni, dovrà uscire da uffizio, ancorche non vi sia altro esercente; nè potrà rientrare in carica, che dopo la vacanza di uno anno. Se poi li Fornari, che averanno giustificati li suddetti requisiti al Soprintendente, saranno due o tre, doveranno i nomi di questi porsi in una borsa, e nella Congregazione segreta estrarne uno a sorte. E dandosi il caso, che non vi sia alcun Fornaro, in cui concorrano li suddetti requisiti, allora dalli quattro Uffiziali Maggiori si doverà venire alla nomina di quattro Fratelli della Compagnia, e di questi la Congregazione segreta dovrà eleggere per bussola e voti segreti due, da mandarsi successivamente alla Congregazione Generale, dalla quale con la maggioranza de' voti doverà eleggersene uno.

XII. Venendo il caso di doversi eleggere il Prelato, si doveranno nominare quattro soggetti dalli quattro Uffiziali Maggiori, quando il Prelato, che finisce o lascia la carica o si assenta da Roma, sia presente nella Congregazione segreta; Quando poi sia morto o assente, allora, comeche cessa la sua nomina, se ne doveranno nominare tre dagli altri tre Uffiziali Maggiori: e ciascheduno delli soggetti, come sopra nominati, dovrà nella detta Congregazione Segreta mandarsi a partito per bussola e voti segreti, e in chi di loro caderà la pluralità de' voti, resterà conclusa l' Elezione.

XIII. Questo Prelato eletto nel modo suddetto sarà perpetuo, finche il medesimo non dimetta la carica, o non sia mutato dalla Congregazione secreta, oppure non abbia impiego fuori di Roma.

XIV. Che accadendo, che nella Congregazione segreta nel tempo, che si devono fare le nomine per l' elezione degli Uffiziali o Deputati, manchi uno o più delli quattro Uffiziali Maggiori, allora cresca il numero delle nomine a favore di quegli Uffiziali Maggiori, che si troveranno presenti colla regola e precedenza prescritta nel Cap. IV.

XV. Che la Congregazione segreta si raduni in San Giovanni de' Fiorentini ogni primo martedì di ciascun mese; ed essendo questo impedito, s' intimi in altro giorno non impedito più prossimo a quello, ancorche non sia martedì, ad arbitrio del Prelato, che se l' intenderà col Proveditore, purche la Congregazione si faccia ogni mese, e ne' primi giorni.

XVI. Che li presenti nuovi Ordini devino puntualmente nell' avvenire osservarsi ed eseguirsi in tutte le loro parti e casi di sopra espressi; talmente che li precedenti Capitoli riferiti e confermati nel sudetto Motu proprio della sa. mem. di Benedetto XIII. devino avere il loro vigore in quelle parti e casi solamente, alle quali con questi presenti non resta esplicitamente o implicitamente derogato: E quando mai insorgesse qualche dubio circa il senzo e intelligenza di questi presenti ordini, e li precedenti contenuti nel

nel suddetto Motu proprio, come pure qualsisia altra difficoltà riguardante il buon governo della Chiesa, Spedale, e Compagnia, devasi inviolabilmente attendere ed osservare quella intelligenza, spiegazione o provvedimento, che sarà data o stabilita dalla Congregazione segretà per bussola, e col maggiore numero de' voti; rimosso qualsivoglia riclamo o ricorso.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dicti Exponentes nova Statuta seu Capitula hujusmodi, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderent; Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, omnia & singula Statuta seu Capitula præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoscumque juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Supradicta omnia Statuta confirmantur.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, ipsa Statuta seu Capitula, ac præsentes literas semper firma, valida & & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter & inconcusse observari; illisque respective in omnibus & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiæ Sancti Joannis Baptistæ, Societatis, & Hospitalis supradictorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Martii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXI.

Indulgentia Plenaria pro Christifidelibus utriusque sexus, aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium in Sancti Ludovici Francorum Regis, ac Sanctæ Elisabeth viduæ Regis Hungariæ natæ Festis diebus, visitantibus.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 20. Martii 1734. Pont. An. IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procemium.

Injunctæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis ratio postulat, ut cœlestium munerum Thesauros, dispensationi Nostræ a Domino creditos, fideliter erogemus, cum id ad augendam in terris Sanctorum in cœlis cum Christo regnantium venerationem, excitandamque & fovendam erga illos fidelium devotionem, & ad animarum salutem speramus in Domino profuturum.

§. 1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Vincentii de Comitibus Ministri, & Salvatoris Salandari Procuratoris, Generalium, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus & singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis, tam hactenus erectis quam imposterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, in Sancti Ludovici Francorum Regis, ac Sanctæ Elisabeth viduæ Regis Hungariæ natæ Festis diebus a primis Vesperis usque ad occasum Solis dierum hujusmodi, singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, Plenariam: Monialibus verò supradicti Ordinis, ac aliis in earum quolibet Monasterio nunc & pro tempore degentibus, vere pariter pœnitentibus & confessis ac sacra Communione refectis, quæ suam respective Ecclesiam in supradictis Festis diebus visitaverint, &, ut præfertur, oraverint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio Indulgentiæ.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Fides Transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Martii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXII.

Confirmatio quarumdam Rubricarum Statuti Collegii Causidicorum Civitatis Ferrarien.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 29. Martii 1734. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

Petitio.

§. 1. Aliàs pro parte dilecti filii Antonini Pisani, Decani Collegii Procuratorum

Causidicorum Civitatis Nostræ Ferrarien. Nobis supplicato, quatenus Rubricas primam, quartam, quintam, octavam, & nonam Statuti dictæ Civitatis, Collegium ejusmodi concernentes, quæ jam inde ab anno 1557. a bon. mem. Alphonso Estensi, dum vixit, Ferrariæ Duce, necnon successive anno 1559. a fel. record. Clemente PP. VIII. Prædecessore Nostro, sub certis modo & forma tunc expressis approbatæ dicebantur, auctoritate Apostolica specifice confirmare, aliaque plurima pro felici ipsius Collegii directione, majorique decore & honorificentia statuere, decernere, ac declarare dignaremur; quarum quidem Rubricarum tenor est, qui sequitur, videlicet:

Rubricæ.

Rubrica Prima.

Cum maxima pars Justitiæ, sine qua regna subsistere non possent, quinimo ea remota secundum Augustinum magna forent latrocinia, videatur esse in reddendo unicuique quod suum est, ac debitum sit; idque potissimum efficiatur apud jus reddentes in judiciis, in quibus propter hominum contentiones, meum & tuum in medio ponentium per viros juris peritos, quos Procuratores appellamus, causæ, controversiæ, lites, ac jurgia deduci solent, dignum ac necessarium arbitramur in hac amplissima nostra Republica eligi eos debere, qui recte & cum omni integritate possint, ac noverint prædicta dirigere & perficere; ne passim concedentes, & sine delectu omnibus prædicta exercentibus, multa incommoda ac damna nostri patiantur subditi & incurrant, prout magistra rerum experientia sæpius edocuit; Ideo statuimus & ordinamus per hunc modum videlicet:

In primis, quod fiat Collegium Procuratorum, in quo Collegio esse debeant, & intrare possint solùm Viri docti & periti, videlicet apti ad procurandum in judiciis: qui etiam esse debeant Viri graves & morati, ac bonæ opinionis vitæ & famæ: examinandi, ut infra, approbandi & acceptandi per Judicem XII. Sapientum Civitatis Ferrariæ, Proconsules Notariorum Civitatis Ferrariæ, quorum unus sit de Cancellariis Sanctissimi Domini Nostri, & Priorem dicti Collegii Procuratorum, qui per tempora erunt; ac duos Procuratores per dictum Judicem eligendos, & cum juramentis, de quibus infra disponitur.

Rubrica Quarta.

Statuimus, quod nemo possit officium procuræ exercere prò alio in litibus & causis judicialibus in civitate Ferrariæ coram aliquo Judice, & Officiali ordinario & extraordinario, Delegato, Arbitro, Arbitratore, ac quocumque alio Judice quocumque nomine nuncupato, & quodcumque & qualecumque Tribunal causarum habeat, nisi per prius sit examinatus in iis, quæ pertinent ad exercitium & officium Procuratoris, & approbatus ac acceptatus per dictos Judicem XII. Sapientum, Proconsules, & Priorem dicti Collegii, & Procuratores, quos elegerit Judex XII. Sapientum, & cum Juramento prædictorum: Quòd eis videatur idoneus, & doctus, ac sufficiens; ac fiat approbatio per suffragia secreta, & non ad voces; & quisque possit libere & justè votum suum ponere; & aliter facta nullo modo valeat approbatio: Ac etiam sit descriptus in dicto Collegio per Notarium Collegii Notariorum civitatis Ferrariæ sub pœna librarum decem marcharum, applicandarum dicto Collegio Procuratorum pro dimidia, & pro alia dimidia Massariæ communis Ferrariæ; & nihilominus Acta sint ipso jure nulla, & teneatur ad interesse Parti scilicet principali, pro quo intercesserit; Volentes, quòd, taliter examinatus & approbatus, in primo anno sequenti non possit procurare in causis excedentibus summam librarum 50. marcharum; finito autem anno, possit in quacumque causa & summa procurare. Possit tamen quilibet Notarius Collegiatus in Collegio Notariorum Civitatis Ferrariæ officium Procuræ exercere absque eo, quod sit Collegiatus in Collegio Procuratorum, in causis a decem libris infra; & ipsis Notariis sic procurantibus in dictis causis solvatur pro eorum mercede arbitrio Prioris dicti Collegii Procuratorum, dummodo non excedat summam taxatam in Statutis nostris, & non ultra accipere possint etiam a sponte dantibus, sub pœna dupli ejus, quod plus acceperint, applicanda parti, a qua sic plus debito acceperint, & sub pœna librarum quinque marcharum dicto Collegio Procuratorum applicanda pro dimidia, & pro alia dimidia Massariæ communis Ferrariæ.

Rubrica Quinta.

Ne fraus fiat legi, statuimus, quòd nullus, qui non sit in Matricula Procuratorum, possit comparere pro alio coram aliquo Judice, vel jusdicente Tribunalia judicialiter, etiam cum Principali suo, & dicere sub nomine ejus aliqua verba spectantia ad ordinem judicii, & etiam dicere -- *Ipse sic dicit* -- in aliqua causa ordinaria ultra duas vices sub pœna quinque librarum marcharum, applicanda pro dimidia Massariæ communis Ferrariæ, & pro alia dimidia Collegio Procuratorum; & prædicta non vindicent sibi locum in conjunctis personis, quæ pro aliis conjunctis personis comparere possint.

Rubrica Octava.

Statuimus, quòd nullus, exercens officium Tabellionatus ad acta civilia vel criminalia, possit, audeat vel præsumat procurare, & officium procuræ exercere quoquo modo in judiciis ad aliquod Tribunal, seu coram quocumque Arbitro vel Arbitratore generaliter vel specialiter, sub pœna librarum decem marcharum, Collegio Procuratorum applicanda, & nihilominus Acta ipso jure sint nulla, nisi a quantitate decem librarum marcharum infra, ut supra in quarto Statuto dispositum est.

Rubrica Nona.

Cum dignum sit, ut quisque sit contentus officio suo, statuimus, quòd nullus, qui se exerceat pro Advocato, & sit in Collegio Advocatorum Civitatis Ferrariæ, possit officium Procuratoris exercere sub pœna prædicta; sic etiam e contrario nullus Procurator audeat vel præsumat exercere spectantia ad officium aut exercitium Advocati; possit tamen consilium factum exponere tempore allegationum, sub pœna librarum decem marcharum, applicanda pro dimidia Massariæ Communis Ferrariæ, & alia dimidia Collegio Procuratorum vel Advocatorum, singula singulis referendo.

Nos audita super præmissis relatione dilecti filii nostri Alexandri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Aldobrandini nuncupati, in Civitate & Ducatu Nostris Ferrarien. nostri & Sedis Apostolicæ de Latere Legati, ejusmodi preces Congregationi particulari nonnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum a Nobis specialiter deputatorum pro voto remisimus, qui visis juribus favore prædicti Collegii deductis, ac re accurate examinata,

vorum suum desuper ediderunt in hunc modum, nimirum: Congregatio particularis a Sanctissimo Domino Nostro specialiter deputata in causa Ferrarien. confirmationis Statutorum ad instantiam Almi Collegii Procuratorum Causidicorum dictæ Civitatis, exquisita pro Voto super infrascriptis novem Capitulis, nempe:

Primò: Supplicatur pro confirmatione in forma specifica Statutorum Ferrariæ Rubrica 1. 4. 5. 8. & 9. lib. 11., ultra generalem aliorum Statutorum omnium, & Constitutionum localium, ad Collegium Causidicorum spectantium:

Secundò: Pro declaratione, quòd nullus non descriptus in albo Procuratorum audeat vel præsumat publice aut occulte, directe vel indirecte in judicio comparere, ibique acta & instantias quascumque judiciarias assumere & explere, & Procuratoris munus exercere coram quocumque Tribunali vel Judice ordinario vel delegato, sub pœna nullitatis Actorum, ipso jure & de facto incurrendæ a quolibet etiam de Populo allegabilis; immo, quod pro allegata haberi possit ac debeat, ac aliis pœnis declarandis & infligendis etiam corporis afflictivis per Eminentissimum Legatum pro tempore.

Tertiò, Pro declaratione favore Collegii, quod sit nobile eximium & honorabile, & pro aggregato Collegio Procuratorum Urbis, quantum ad prærogativam honoris.

Quartò, Supplicatur pro declaratione quod ultra qualitates & conditiones in litera Statuti expressas, admittendus ad Collegium justis & honestis natalibus procreatus esse debeat, justificandis vere & in effectu, & non præsumptive tantum, nec fictè scilicet per quamcumque legitimationem; Et præter hæc, quod nullus possit admitti, nisi fuerit, & sit verus civis origine propria & paterna se Civitate Ferrariæ; quod aliqua infamia notati, sive juris sive facti, vel indigna actione coinquinati, vel suspecti de præsenti vel de præterito, seclusi remaneant, & omnino incapaces aggregationis; Sicuti excludantur ii, qui vel consanguineos vel affines in quocumque gradu habeant vel habuerint infamia taliter notatos; necnon & etiam, qui fuerint alicujus falsitatis, homicidii, vel alterius notabilis criminis rei vel processati.

Quintò, quinimmo laurea doctorali insigniti ac decorati in almo Civitatis Ferrariæ Archigymnasio, vel alia Universitate famosa, prius esse debeant aggregandi quoad imposterum; Quodque in concursu admittendorum, filii Procuratorum, nepotes, & consanguinei, statutas, & hic volitas conditiones habentes, præferri cæteris omnino debeant.

Sextò, Quotiescumque, qui admissus & acceptatus fuit in Procuratorem, patraverit & admiserit illa, quæ secundum supradicta dispo sita sunt impedientia acceptationis, intelligenda sint etiam pro dirimentibus acceptationem ipsam; itaut ipso jure & facto deletus intelligatur ab Albo, etiam sine instantia partis, & nulla expectata sententia.

Septimò, Quod facultas congregandi Collegium devoluta intelligatur Priori pro tempore, ubi requisitus ille, ad quem de stilo spectat convocare, recusaret, vel esset negligens in convocando; sicuti in ordine exercitii seniori, data Prioris recusatione vel negligentia, & si successive & gradatim pro illa vice & casu tan tum &c. habito tamen super præmissis verbo cum Eminentissimo Legato.

Octavò, Supplicatur pro extensione Brevis cum clausula, *sublata*, firma remanente jurisdictione, quam per antea habebant Eminentissimus Legatus, & Prolegatus, casu Interregni, interpretandi & judicandi Statutum in casibus dubiis, necnon ampliata eadem jurisdictione pro interpretatione Brevis in casibus similibus, quatenus &c.

Et nono denique, quod electus & acceptatus teneatur statim in manibus D. Judicis Sapientum præstare juramentum sub præcisa forma sequenti:

Juro Ego N. N. per Sanctissimam Trinitatem & ad Sancta Dei Evangelia, me in iis, quæ a sacris Canonibus, & sacrosancta Oecumenica Tridentina Synodo statuta & definita sunt, neque nunc in aliquo dissentire, neque ullo unquam tempore dissensurum: hæreticis omnibus, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ non communicantibus semper adversaturum: veram & germanam obedientiam Summo Romano Pontifici, ejusque & Apostolicæ Sedis Legatis Prolegatisque perpetuo præstiturum: lites, quas vere injustas fore existimaverim, nunquam suscepturum & susceptarum, quas tales cognoverim, patrocinium deserturum: leges omnes, statuta, constitutiones, & decreta de nobis aut officio nostro disponentia, & præsertim, quæ ab Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinale Legato condita fuerint, semper inviolabiliter observaturum.

Congregata in Palatio Apostolico Quirinali, & mansionibus R. P. D. Passari ejusdem Sanctissimi Auditoris die 30. Augusti 1733., visis juribus, deductis favore prædicti Collegii a Francisco Pallearino in Ferrariensi Archigymnasio J. U. D., atque in eodem Causidicorum Collegio Professore, ejusdemque Collegii defensore, respondit, ut infra:

Quoad primum Capitulum, Statutum quoad quinque Rubricas esse confirman. in forma specifica.

Quoad secundum Capitulum, Rubric. 4. satis provisum per Statutum.

Quoad tertium, non esse admittendum.

Quoad quartum, restringendam esse exclusionem ad spurios, & alios ex damnato coitu progenitos, & hoc per viam novæ dispositionis, sine alia additione verborum. Quoad requisitum Civilitatis non esse admittendam petitionem, & in reliquis restringendam esse petitionem ad illos, qui per Judicialem sententiam sint excommunicati, aut aliqua infamia notati, vel alicujus falsitatis, homicidii, aut alterius capitalis criminis rei.

Quoad quintum, restringendam esse petitionem ad laureatos in quacumque publica Universitate quoad admittendos imposterum.

Quoad sextum, non esse admittendam petitionem.

Quoad septimum, audiatur Judex duodecim Sapientum.

Quoad octavum, esse admittendum.

Quoad nonum & ultimum, esse admittendum.

Ita est.

P. Aldrovandus Patriarcha Hierosolymitanus Sacræ Rotæ Decanus, & unus ex Judicibus deputatis in Congregatione, a Sanctissimo Domino Nostro deputata.

Carolus Albertus Archiepiscopus Philipensis, utriusque Signaturæ Votans, & unus ex Judicibus, ut supra, deputatis.

Marcellus Archiepiscopus Nenzianzenus Sanctissimi Domini Nostri Auditor, unus ex Judicibus, ut supra, deputatis &c.

N. Corius Sacræ Rotæ Auditor alter ex Judicibus deputatis.

S. Cincius alter ex deputatis, ut supra.

Jo. Baptista Recemei Cam. Apostolicæ Clericus, & unus ex Judicibus deputatis.

§. 2. Cum autem, sicut idem Antonius Nobis nuper exponi fecit, ipse supradicto Collegio opportune in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri summopere desideret; Nos ipsum Antonium specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis,

suspen-

suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, quinque Rubricas præinsertas Statuti Civitatis Ferrarien. auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac quoscumque juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, in reliquis vero omnibus & singulis votum quoque præinsertum dictæ Congregationis particularis cum in eo contentis auctoritate & tenore præfatis approbamus, ratumque habemus, ac servari volumus & mandamus.

Prædictæ Rubricæ confirmantur.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, & alios quoslibet quacumque præeminentia & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate; salva tamen memorata jurisdictione pro tempore existentis in Civitate & Ducatu Ferrarien. hujusmodi Sedis Apostolicæ de Latere Legati & Prolegati, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis & Collegii præfatorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis;

§. 5. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Martii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXIII. Declaratur Breve Alexandri VII. circa Votum in Provinciis Ord. Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Commissarii Generalis Curiæ, ac Procuratoris Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum Familiæ Cismontanæ.

Dat. die 12. Aprilis 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Cajetanus a Laurino Commissarius Curiæ Fratrum Minorum de Observantia, ac Petrus Paulus a Cingnola Procurator Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum respective nuncupatorum pro familia Cismontana Ordinis Sancti Francisci, quod dudum fel. record. Alexander PP. VII. Prædecessor Noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 4. Decembris 1662. expeditas literas omnibus & singulis Commissariis Curiæ, ac Procuratoribus Generalibus Fratrum Minorum tam de Observantia, quam Reformatorum familiæ Cismontanæ, ac Ordinis hujusmodi, qui sua respective officia triennii continui spatio gessissent, indulsit, ut depositis eisdem officiis suffragium, sive votum perpetuum consultivum & decisivum in quibusvis Capitulis, & Congregationibus suæ cujusque Provinciæ dicti Ordinis habere & ferre possent.

Breve Alexandri PP.

§. 2. Cumque subinde tunc in humanis agenti Antonio a Campobasso, Fratri expresse professo dicti Ordinis Minorum de Observantia, qui officio Procuratoris Generalis in Curia Romana functus fuerat, mota fuisset quæstio super fruitione ejusmodi voti perpetui, & quod officium præfatum triennii completi spatio minime gessisset, habito pro parte ipsius Antonii recursu ad bon. mem. Alderanum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Cibo nuncupatum, dum viveret, prædicti Ordinis apud Sedem Apostolicam Protectorem, pro opportuna declaratione obtinenda, negotioque per ipsum Alderanum Cardinalem Protectorem quondam Petro Marino, tunc temporis Ministro Generali dicti Ordinis remisso, ut pro munere suo desuper provideret, idem Petrus Minister Generalis consultis prius aliquot ex gravioribus Fratribus de Observantia, ac Reformatis præfati Ordinis, ac ponderatis eorum allegationibus, die 19. Aprilis 1687. de illorum consilio ac voto decretum edidit, quo declaravit & definivit supradictum Antonium, & si per spatium continui triennii completi officium Procuratoris Generalis istiusmodi non obiisset, sed per continuum triennium inceptum dumtaxat exercuisset, nihilominus vere & ad sensum præfatarum literarum Alexandri Prædecessoris tempus in eis præscriptum explevisse, adeoque ei competere ac deberi votum perpetuum ad formam earumdem literarum, ac super ejusmodi controversia silentium imposuit, & aliàs, prout in decreto præfato, cujus perinde, ac dictarum Alexandri Prædecessoris literarum tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis haberi volumus, uberius continetur.

Quomodo observatum fuerit posterioribus temporibus.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, nonnulli postmodum Commissarii, ac Procuratores Generales respective dicti Ordinis, qui triennium præfatum non absolverant, ignari decreti hujusmodi, aut ad majorem & abundantiorem cautelam gratias identidem a Sede Apostolica impetrarint cum clausula, perinde acsi integrum triennium complevissent, seu munere istiusmodi per integrum triennium functi fuissent, ipsi Exponentes quamcumque dubitationis & contentionis, quæ exinde aut aliàs quomodolibet super intelligentia & interpretatione dictarum Alexandri Prædecessoris literarum enasci possent, occasionem submoveri plurimum desiderant; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut opportune in præmissis providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictos Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati,

Confirmatur, & declaratur.

nati, enarratas Alexandri Prædecessoris literas, quibus prædictis Commissariis Curiæ, & Procuratoribus Generalibus familiæ Cismontanæ, qui sua respective officia triennii continui spatio gesserunt, suffragium sive votum perpetuum attribuitur, sicut præmittitur, juxta decretum a memorato Petro Ministro Generali editum, de triennio incæpto, dummodo tamen ipsum triennium incæptum sit continuum, & non interpolatum per notabile temporis spatium, intelligendas esse & fore, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & declaramus; Sicque per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Aprilis 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXIV.

Confirmatur concordia super assignatione duorum Magisteriorum Ordinis Fratrum Eremitarum sancti Augustini Provinciæ Bethicæ ex quadraginta supranumerariis.

Dat. die 10. Maji 1734. Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Salinas Assistens Generalis Hispaniarum, ac Procurator totius Provinciæ Bethicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, in Sacra Theologia Magister, quod inter dilectum pariter filium Nicolaum Antonium Schiaffinati Priorem Generalem ejusdem Ordinis, ac dictam Provinciam Bethicam emanavit concordia, qua ex quadraginta Magistris supranumerariis, idem Nicolaus Antonius Prior Generalis, obligando pro se suisque respective successoribus, præfatæ Provinciæ Bethicæ duo tantum Magisteria pro suis Vocalibus, nempe Definitore ac Discreto ad Capitulum Generale venientibus, assignare debeat, & quod ipsamet Provincia dua Magisteria hujusmodi ex dictis quadraginta acceptare se obliget cum pacto, quod aliud vel alia pro dicta Provincia non assignentur, & alias, prout plenius continetur in scriptura desuper confecta tenoris, qui sequitur videlicet:

In Nomine Domini. Amen.

Tenor Concordiæ, qua Provinciæ Bethicæ duo Magisteria

Præsenti publico concordiæ Instrumento cunctis ubique pateat evidenter, & notum sit, quod anno ab ejusdem Domini Nostri Jesu Christi salutifera nativitate millesimo septingentesimo trigesimo tertio, Indictione undecima, die vero nona mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in eodem Christo Patris, & Domini Nostri, Domini Clementis divina providentia Papæ XII. Anno ejus Quarto.

Definitoris scilicet & Discreti assignantur.

Cum fuerit, & sit (prout mihi Notario ab infrascriptis partibus affirmatur) quod aliàs & sub die 6. mensis Maji anni 1726. obtentum fuerit a fel. record. Sanctissimo Domino Nostro PP. Benedicto XIII. quoddam Breve, cujus virtute quilibet Reverendissimus Pater Generalis Ordinis Eremitarum S. Patris Augustini poterat creare in Provinciis ultra Italiam quadraginta Magistros supranumerarios, qua de re Provincia Bethica ejusdem Ordinis, volens impedire inconvenientia & detrimenta, quæ ex nimia Magistrorum multiplicatione in dicta Provincia fuerat experta, obtinuerit ab eodem fel. record. Sanctissimo D. N. Benedicto XIII. aliud Breve, quod incipit -- *Exponi Nobis* -- sub datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Januarii 1727. per quod numerus duodecim Magistrorum, quem pluribus annis habuerat, auctus fuerit ad triginta, cum prohibitione supernumeralium imposterum -- Sitque pariter, quod cum per hanc prohibitionem videretur derogari facultati prædictæ Patrum Generalium præcitati Brevis, quoad memoratam Provinciam Bethicam: Reverendissimus Pater Generalis postea obtinuerit declarationem sub die 11. mensis Septembris dicti anni 1727. ab ipsomet fel. record. Sanctissimo Domino Nostro Benedicto, in qua ipse Sanctissimus declaraverit, quod per illud Breve, Provinciæ Bethicæ præfigens numerum triginta Magistrorum, non derogaretur illi facultati, Reverendissimis Patribus Generalibus primo concessæ pro constituendis quadraginta Magistris supra numerum extra Italiam -- Sit ulterius, quod ex prædictis omnibus ortum fuerit, quod ex una parte Reverendissimi Patres Generales optent servare suam facultatem creandi quadraginta Magistros supranumerales in Provinciis Ultramontanis, & illa uti in illis ac per consequens, & in ipsa Provincia Bethica, & ex alia parte dicta Provincia Bethica optet non gravari pluribus Magistris ultra dictum numerum, ne ulterius pateretur eadem incommoda & detrimenta, quæ primum fuit perpessa, proptereaque ad ea vitanda obtinuerit augmentationem numeri duodecim Magistrorum ad numerum triginta a dicto fel. record. Sanctissimo Domino Nostro Benedicto XIII. per supracitatum Breve, ut semper gauderet imposterum prohibitione Magistrorum supranumeralium ob varia incommoda, ipsi Sanctissimo exposita; Unde si nunc supradictum numerum triginta Magistrorum alios supernumerales sine limitatione acciperet, non solum ad præterita rediret incommoda, sed in deteriori conditione, ac antea erat, remaneret.

Verum cum nunc dicta Provincia Bethica desideret duo tantum Magisteria supra numerum trigesimum pro suis Vocalibus, nempe Diffinitore & Discreto Capituli Generalis, ut possit reperire viros idoneos & graduatos, qui velint arripere iter ita longum, difficile, & gravissimis expensis (ex majori parte a dictis Vocalibus faciendis) oneratum, ut est a Provincia Bethica usque ad Italiam, qui certe non erunt, si priventur spe præmii Magisterii, hac de causa & ad tollendas alias dissentiones, difficultates, & inconvenientia, decreverit devenire cum Reverendissimo Patre Generali ad infra referendam compositionem & concordiam, videlicet.

I. Quod dictus Reverendissimus Pater Generalis

ralis ex quadraginta supracitatis Magisteriis se obliget pro se & successoribus, ac ipsa Religione assignare, duo Magisteria dictæ Provinciæ Bethicæ pro suis Vocalibus, nempe Diffinitore & Discreto ad Capitulum Generale venientibus, cum pacto non assignandi alia Magisteria pro dicta Provincia Bethica.

II. Quod ipsa Provincia Bethica se obliget acceptare prædicta duo Magisteria ex dictis quadraginta supracitatis, cum prædicto pacto, quod non assignentur aliud vel alia pro ipsa, a quovis Reverendissimo Patre Generali, ne eadem patiatur incommoda & detrimenta; Et volentes super præmissis publicum conficere Instrumentum: hinc est, quod -- In mei Notarii publici, & testium infrascriptorum præsentes & personaliter existentes, Reverendissimus Pater Magister Regens Fr. Nicolaus Antonius Schiaffinati Neapolitanus Generalis Ordinis Eremitarum Sancti Augustini ex una, & Admodum Rev. P. Lector Fr. Franciscus Candiotti, uti Procurator dictæ Provinciæ Bethicæ, prout ex Instrumento publico mandati procuræ in ejus personam facti, & ab idiomate hispanico in italicum traducti, quod hic inseritur tenoris &c. prout in eo ex altera partibus ambo mihi &c. cogniti, asserentes, & medio juramento tactis pectoribus more sacerdotali affirmantes, omnia & singula, superius expressa & narrata, vera fuisse & esse, eaque pro talibus, & tamquam talia modo ratificantes & approbantes, in eorum igitur executionem eorum sponte &c. nominibus, quibus supra, respective, per viam amicabilis transactionis, compositionis, & concordiæ, ac aliàs omni meliori modo &c. renunciarunt imprimis & ante omnia cuicumque privilegio, prælationi, aliisque juribus & rationibus quibuscumque, eisdem quomodolibet competentibus circa præmissa, quibus omnibus nullo unquam tempore contra præsens Instrumentum uti velle ad invicem promiserunt & declararunt in judicio, nec extra, libere &c. ita quod &c. alias &c. Et prosequendo dispositivam stabilitæ concordiæ per viam ejusdem, prædictus Reverendissimus Pater Generalis promisit; seque solemniter obligavit pro se & ejus successoribus, assignare ex dictis quadraginta Magisteriis duo Magisteria pro Diffinitore & Discreto; a dicta Provincia Bethica missis ad Capitulum Generale, quin pro dicta Provincia possit aliud, vel alia ex dictis quadraginta Magisteriis assignare; aliàs ad omnia & singula damna &c. de quibus &c. quia sic &c. -- Et e contra prædictus admodum Rev. Pater Lector Franciscus Candiotti, uti dictæ Provinciæ Procurator per eamdem viam amicabilis *transactionis*, compositionis, & concordiæ, ac omni &c. acceptat prædicta duo Magisteria ex quadraginta supra relatis, cum pacto tamen, & conditione prædicta, quod non assignentur pro dicta Provincia alia Magisteria, quam relata duo, quia sic per pactum &c. ita quod &c. aliàs non deventum esset ad præsentem concordiam, quam ambæ partes prædictæ nominibus, quibus supra, respective, promiserunt esse bonam, validam, & legitimam, beneque valide & legitime gestam & factam, pro tali semper & perpetuo attendere ac inviolabiliter observare, habere ratam, gratam, validam, atque firmam tamquam talem sibi ipsis, nominibus prædictis facere licuisse & licere, contraque non facere, dicere, opponere, vel venire quovis sub prætextu, causa, ingenio, vel quæsito colore, aliàs ad omnia & singula damna &c. de quibus &c. renunciantes ulterius beneficio *legis de his cum ii ff. & cod.*, ac toto titulo de *transactionibus*, omnibusque & singulis aliis legibus &c. ad eorum, & transigentium favorem quomodolibet facientibus, in forma &c. non solum &c. sed & omni &c. Hisque semper salvis conventum per pactum expressum inter dictas partes extitit, quod si aliquando prædicta Provincia Bethica ex motivo alicujus inevitabilis impedimenti, ut pestis, vel alterius similis, omnino intercludentis iter ab ipsa ad locum, ubi celebrabitur Capitulum Generale, nequierit suos mittere Vocales, tunc a Reverendissimo Patre Generali (ne amittat suum jus in isto casu) provideantur prædicta duo Magisteria, sicuti alia triginta ejusdem Provinciæ Bethicæ, per propositionem factam a Diffinitorio ipsius Provinciæ Bethicæ; in qua proponet Diffinitorium tres Lectores jubilatos, & omnibus requisitis ad Magisterium ornatos, ex quibus propositis Reverendissimus Pater Generalis eliget, quem sibi placuerit, & ipsum creabit Magistrum, atque memorata Provincia Bethica servabit etiam ordinem partialitatum, qui in ea ad omnia officia, munera, & magisteria servatur, ita quod si illo sexennio, in quo Vocales dictæ Provinciæ ob prædictum aliquod inevitabile inconveniens ad Capitulum Generale nequierint accedere, electio Diffinitoris & Discreti debeat fieri in Religiosis partialitatis Provinciæ, & tunc tres Lectores Jubilati pro quolibet ex duobus Magisteriis a Provincia proponendi, debeant esse ejusdem Partialitatis Provinciæ. Si vero electio talium Diffinitoris & Discreti debebit fieri in Religiosis Partialitatum Hispalis, & Extrematuræ, tunc tres Lectores Jubilati proponendi a Provincia debeant esse earumdem Partialitatum Hispalis, & Extrematuræ: quia sic per pactum expressum &c. aliàs &c. de quibus &c. quæ omnia &c. aliàs &c. ad omnia damna &c. de quibus &c. quod &c. pro quibus &c. dicti Reverendissimus Pater Generalis se ipsum &c. & ejus successores &c., & dictum Ordinem Eremitarum Sancti Augustini, & admodum Rev. Pater Lector Candiotti uti Procurator præfatus dictam Provinciam Bethicam, bona &c. jura &c. in ampliori Reverendæ Cameræ Apostolicæ; & alia quavis forma solitis cum clausulis &c. citra &c. obligantes, renunciantes &c. constituentes &c. unica &c. & ita tactis pectoribus more sacerdotali jurarunt &c. super quibus omnibus & singulis præmissis petitum fuit a me Notario publico infrascripto, ut unum vel plura, publicum seu publica, Instrumentum & Instrumenta conficerem, atque traderem, prout opus fuerit, & requisitus ero -- Actum Romæ in Mansionibus dicti Reverendissimi Patris Generalis, sitis intus Venerabilem Conventum S. Patris Augustini juxta &c., ibidem præsentibus, audientibus & bene intelligentibus DD. Marco Chito fil. quondam Antonii Bergomen., & Michaele Cignali fil. quondam Camilli Romano, testibus ad prædicta omnia & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis.

Fr. Nicolaus Antonius Schiaffinati Generalis.

Fr. Franciscus Candiotti Procurator Provinciæ Bethicæ.

Pro Domino Antonio Bonifacio Senepa Causarum Curiæ Capitolii publico Dei, & Apostolicæ Sedis gratia Notario, de præmissis rogato.

Ego Franciscus Andreas Diamilla Connotarius præsens Instrumentum subscripsi & publicavi; rogatus &c.

Loco ✠ Signi.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Didacus Assistens Generalis, præmissa, quò firmius subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiri summopere desiderat; Nos ipsum Didacum Assistentem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, Dicta Concordia confirmatur.

& a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui rem undique mature discusserunt, consilio, concordiam inter Partes prædictas initam, ut præfertur, confectamque, desuper scripturam, præinsertam, cum omnibus & singulis in ea contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Præsentium literarum firmitas.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari; & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis & Provinciæ prædictorum, aliisve quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides Transumptis danda.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXV. Declaratur Breve Innocentii XII. super facultate conferendi Lauream Magistralem Fratribus professis Tertii Ordinis Sancti Francisci in Capitulis Generalibus vel Provincialibus tantùm.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. die 12. Maji 1734. Pont. An. IV.

Innocen. XII. Literæ quibus Ministro Gener. conceditur facultas concedendi Lauream Doctoratus in Capitulo Generali.

§. 1. Dudùm fe. re. Innocentius Papa XII. prædecessor Noster, supplicationibus tunc existentis Procuratoris Generalis Tertii Ordinis Sancti Francisci nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, circa facultatem Ministro Generali pro tempore pariter existenti dicti Ordinis conferendi Doctoratus seu Magisterii lauream Fratribus in eodem Ordine professis nonnulla concessit, prout continetur in ipsius Innocentii prædecessoris Literis, desuper in simili forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet:

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Locatus a Bergamo, Procurator Generalis Fratrum Tertii Ordinis Sancti Francisci, quod cum ex præscripto Constitutionum dicti Ordinis, præsertim illarum, quæ a felicis recor. Innocentio Papa X. prædecessore Nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die 6. Novembris 1648. emanatas literas in forma specifica confirmata fuerunt, illi, qui ex Ordine hujusmodi Doctoratus seu Magisterii lauream suscepturi sunt, debeant prius Philosophiam per triennium legere, & deinde, onere sacram Theologiam per quadriennium legendi indispensabiliter suscepto, literas patentes a Ministro Generali pro tempore existente Ordinis præfati obtinere, quarum subinde vigore in aliqua publica Studii generalis Universitate se præsentantes, Laurea hujusmodi decorantur, non pauci circa præmissa abusus irrepserunt; Multi siquidem adepta Laurea hujusmodi quadriennalem ejusdem Sacræ Theologiæ lecturam negligunt; alii vero, etiam ipsa triennali Philosophiæ lectura, eo quod aut labores reformident, aut sese ad id inhabiles agnoscant, penitus, vel in parte omissa, literas patentes supradictas præpotenti patronorum interposita opera & auctoritate de manibus dicti Ministri generalis extorquent, & inde in publicis studiorum generalium Universitatibus, ubi nonnunquam magis lucrum quam virtutis meritum respicitur, Doctoris seu Magistri titulo decorantur, sicque privilegiis, aliàs non nisi verè Magistris seu Doctoribus competentibus, gaudent in maximam studiorum jacturam, & aliorum antiquiorum Sacerdotum dicti Ordinis præjudicium, ac non sine evidenti religiosæ paupertatis detrimento, quandoquidem isti sic laureandi notabiles pecuniarum summas in ordine supradicto colligunt, illasque sic collectas foris expendunt & distrahunt.

Quæ requirenda sint in laureandis.

Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, dictus Joannes Procurator Generalis abusus hujusmodi tolli, viamque illis imposterum præcludi plurimum desideret; Nobis propterea idem Joannes Procurator Generalis etiam nomine dilecti filii Jacobi Guidotti a Bononia Ministri Generalis ejusdem Ordinis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Joannis Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, obtenta relatione Ven. Fratris Nostri Alderani Episcopi Ostien. ejusdem S. R. E. Cardi-

nalis

nalis Cybo nuncupati, dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris, præfatis Cardinalibus, qui etiam dictum Jacobum Ministrum Generalem audiverunt, facta eidem Jacobo & pro tempore existenti Ministro Generali Ordinis hujusmodi facultatem privative quoad omnes alios conferendi Doctoratus seu Magisterii lauream Fratribus in dicto Ordine professis, qui antea Philosophiam per tres, & super omnibus libris Sententiarum sacram Theologiam per alios quatuor annos laudabiliter legerint & docuerint, ac duabus saltem publicis Conclusionibus præsederint, & subinde ab eodem Ministro Generali, Procuratore Generali, vel, isto absente, ab uno per eum deputando, qui præditus sit qualitatibus in cæteris Examinatoribus, ut infra, requisitis, necnon tribus aliis ejusdem Ordinis in eadem Sacra Theologia versatioribus, quique per septennium laudabiliter legerint, in Capitulis Generalibus vel Provincialibus dumtaxat, nec non alibi examinati, & aliis, vel saltem a quatuor eorum per secreta & jurata vota tamquam idonei, & laurea digni, approbati fuerint, itaut si secus aliqua in parte fieri contigerit, Minister Generalis privationis officii, cæteri vero examinatores privationis vocis activæ & passivæ ab officiorum, si qua habuerint, & laureati nullitatis collatæ laureæ, pœnasque respective ipso facto incurrant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus & indulgemus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Maji 1692. Pontificatus Nostri Anno Primo.

J. F. Card. Albanus.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Minister Generalis Ordinis hujusmodi Nobis nuper exponi fecit, in hoc Tertio Ordine post triennium Capituli generalis Congregatio generalis, etiam Capitulum generale intermedium nuncupatur (idest inter unum & aliud Capitulum generale) celebrari soleat, dubitatum fuit, an in prædicta Congregatione generali dictus Minister Generalis super expressam facultatem exercere posset, propositoque dubio 1716. & 1722. in Congregatione tunc existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, dicta Congregatio, quamvis tunc existens Procurator Generalis rationes pro prædicta affirmativa produxisset, ad dubii resolutionem devenire noluit, sed tam die 16. mensis Februarii ejusdem anni 1716. quàm die 24. mensis Aprilis dicti anni 1722. Ministro Generali tunc pariter existenti memorati Ordinis indulsit, ut in illa particulari Congregatione facultate hujusmodi uti posset; nunc autem cum in proxima ventura Pentecoste Congregatio generalis celebranda sit, & in eodem Ordine nonnulli Religiosi necessariis requisitis pro obtinenda Laurea Magistrali præditi reperiantur, qui aliter ad effectum illam consequendi triennium fere expectare cogerentur; ac proinde dictus Minister Generalis opportune sibi in præmissis a Nobis provideri, &, ut infra, indulgeri plurimum desideret; Nos ipsum Ministrum Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus, ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum dictæ S. R. E. Cardinalium, eisdem negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, consilio, præinsertas Innocentii prædecessoris Literas, itaut in eis etiam Capitula Generalia intermedia, seu Congregationes generales comprehendantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Dicta facultas extenditur ad Congreg. Generales & Capitula intermedia.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignorater contigerit attentari. Clausulæ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac iis omnibus & singulis, quæ in præinsertis Innocentii prædecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 12. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVI.

Indultum ut Fratres Missionarii Galli Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum, Missam ac Officium Sancti Ludovici Regis recitare possint in Festo ejusdem Sancti die.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 8. Maji 1734. Pont. An. IV.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Nuper ad enixas dilecti filii Cherubini de Noves Fratris expresse Professi Ord.

Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, ac dilectorum filiorum Fratrum Gallorum Missionariorum dicti Ordinis in partibus Infidelium in Romana Curia Procuratoris instantias emanavit a Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum decretum tenoris, qui sequitur, videlicet:

Decretum S. Congregationis Rituum.

§. 2. Ordinis Capuccinorum Missionariorum remissis à Sacra Congregatione de Propaganda Fide ad Sac. Rituum Congregationem enixis Patrum Ordinis Capuccinorum Missionariorum instantiis per P. Fratrem Cherubinum de Noves, dicti Ordinis, ac supradictorum Patrum in Romana Curia Procuratorem jam exhibitis, illisque relatis, Sacra eadem Rituum Congregatio posse concedi censuit, ut Patres Capuccini Galli Missionarii in partibus Infidelium existentes Officium S. Ludovici Regis, quod in dicto Ordine sub ritu duplici majori peragitur, sub ritu primæ classis in Festo ipsius Sancti imposterum recitare, & Missam respectivè celebrare possint & valeant. Die 10. Aprilis 1734. -- A.F. Card. Zondadari Pro-Præf. -- N. M. Tedeschi Archiep. Apamen. S. R. C. Secret. -- L. ✠ S.

Confirmatur cum concessione &c.

§. 3. Cum autem, sicut pro parte dicti Cherubini Nobis subinde expositum fuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos specialem ipsi Cherubino gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus: salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Clausulæ.

§. 4. Decernentes, easdem præsentes literas firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVII.

Ministro Generali Ordinis Prædicatorum facultas conceditur proponendi Congregationibus S. Sabinæ Provinciæ Lombardiæ, ac S. Marci Romanæ tres Religiosos, e quibus Vicarium Generalem, quem maluerint, debeant eligere.

Dat. die 15. Maji 1734. Pont. An.IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Congregationum S. Sabinæ utriusque Lombardiæ, & S. Marci nuncupatorum Romanæ, respective Provinciarum, quod licet in literis fe. re. Innocentii PP. XII. Prædecessoris Nostri super erectione ambarum Congregationum præfatarum, die 14. Junii 1695. editis, habeatur utrique Congregationi de idoneo Vicario Generali a Magistro itidem Generali ejusdem Ordinis providendum fore; minimè tamen ordinatum fuit istiusmodi provisionem fieri debere de Religiosis ipsi Magistro Generali per dictas Congregationes nominandis seu proponendis, quod valde expediret salubri directioni earumdem Congregationum, quarum Fratribus cum probe innotescant Religiosi præ aliis vitæ integritate, literarum scientia, ac rerum agendarum usu & prudentia præstantes, atque habiles & idonei ad regularem observantiam tuendam & promovendam, exinde longe facilior certiorque dicto Magistro Generali redderetur delectus Vicarii Generalis præfati, quàm ex simplici relatione, aut testimoniis aliunde conquisitis; quemadmodum in antiqua Congregatione Lombardiæ ipsius Ordinis, dum illa olim vigebat, factum fuisse memoratur, cui quidem cum in ejus primordio Vicarius Generalis libere ab eodem Magistro Generali præficeretur, ac subinde compertum fuisset pro recto illius gubernio utilius fore, si Vicarius Generalis ejusmodi per dictam Congregationem eligeretur, Apostolica auctoritate cautum fuit, ut Vicarius Generalis præfatus a Fratribus ipsius Congregationis postularetur, & a Magistro Generali prædicto confirmaretur; ac postulatio quidem per Priores Conventuum cum sociis, Magistros in Theologia, & alios Fratres, qui aliquando fuissent Vicarii Generales: confirmatio vero hujusmodi infra octo dies, a præsentatione postulationis numerandos, fierent, alioquin postulatio dicta auctoritate Apostolica confirmata censeretur, hæcque forma instituendi Vicarium Generalem in præfata antiqua Congregatione Lombardiæ postmodum servata fuit, donec in Provinciam erecta est.

Causæ concedendæ facultatis.

Concessio.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, jam per alias nostras in simili forma Brevis, die 28. mensis Julii proxime præteriti expeditas literas, supradictis S. Sabinæ, & Sancti Marci, cæterisque Ordinis præfati Congregationibus, sex saltem Conventus formales habentibus, indulserimus, ut in earum Dietis Definitor & Socius ad Capitulum Generale mittendi eligi possent, ipsi Exponentes dictis duabus Congregationibus tres earum Religiosos idoneos ad Vicariatum Generalem præfatum memorato Magistro Generali, qui unum ex eis sibi benevisum deputare teneatur, nominandi seu proponendi facultatem impertiri plurimum desiderent, itaut nominatio fiat in prædictis Dietis a pro tempore existentibus Vicario Generali, Prioribus Conventuum, & ex-Vicariis Generalibus, quo pacto eisdem Congregationibus salubrius consultum erit, earumque immediata subjectio dicto Magistro Generali retinebitur, ac persistet arctiùs, quàm in præfata antiqua Congregatione Lombardiæ, utpote quæ unicum Religiosum ab ipso Magistro Generali confirmandum postulabat, ubi istæ tres Religiosos proponent, e quibus ei unum, quem maluerit, in Vicarium Generalem præficiendi libera erit potestas; Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, quatenus in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ad ea, quæ felici prosperoque utriusque Congregationis præfatæ regimini ac progressui conducibilia sunt, libenter intendentes, dictosque Exponentes specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis

suspen-

suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, ut deinceps supradictæ duæ Congregationes S. Sabinæ & S. Marci in earum Dietis, sicut præmittitur, tres Religiosos habiles & idoneos ad Vicarium Generalem præfatum, tametsi Philosophiam & sacram Theologiam actu non legant, nec antea legerint, Magistro Generali ejusdem Ordinis pro tempore existenti nominare seu proponere respective possint & valeant; ipseque Magister Generalis unum, quem maluerit, ex tribus Religiosis sic nominatis seu propositis in Vicarium Generalem infra mensem, a die præsentationis sibi faciendæ nominationis ejusmodi computandum deputare, ac præficere teneatur, dicta auctoritate tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Clausulæ. §. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationum & Ordinis præfatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Maji 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXVIII. Indulgentia Plenaria perpetua pro Visitantibus aliquam ex Ecclesiis Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum Missionariorum in partibus Infidelium a Custode, seu Præfecto Missionum hujusmodi designandam die Festo Sancti Ludovici Regis Francorum.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 4. Junii 1734. Pont. An. IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Coelestium munerum Thesauros, quorum dispensationem fidei nostræ credidit divina dignatio, libenter erogamus, cum ad augendam in terris Sanctorum in cœlis cum Christo regnantium fovendamque, & excitandam erga illos fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Concessio Indulgentiæ. §. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Cherubini de Noves Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum Professoris, ac dilectorum filiorum Missionariorum Gallorum ejusdem Ordinis in partibus Infidelium existentium, in Romana Curia Procuratoris, nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi; omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis seu Oratoriis dictorum Fratrum Missionariorum; Mulieribus vero, quibus ad illas seu illa liber non patet accessus seu ingressus, quæ aliam Ecclesiam seu Oratorium Catholicorum earumdem partium a Custode seu Præfecto Missionum hujusmodi designandam seu designandum, die Festo Sancti Ludovici Regis a primis Vesperis usque ad occasum Solis Festi hujusmodi, singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Fides Transumptorum. §. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Junii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXXXIX. Confirmatur Decretum Capituli Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupat. super divisione Provinciæ Poloniæ, ac erectione novæ Provinciæ Lituaniæ dicti Ordinis.

CLEMENS PAPA XII.

Dat. die 7. Junii 1734. Pont. An. IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Ex injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere, quæ pro felici prosperoque Christifidelium Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipatorum regimine & gubernio provide facta ac ordinata esse noscuntur, ut firma atque illibata persistant, Apostolici muniminis nostri præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter constabilimus.

Causæ novæ erigendæ Provinciæ. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Excalceatorum nuncupatorum, quòd cum Provincia Polona dicti Ordinis adeo ampla existeret, ut ob nimiam ejus vastitatem ac extensionem ab uno dumtaxat Priore Provinciali visitari, ac commode regi nequiret, Capitulum Generale ejusdem Ordinis, in Conventu Sanctæ Mariæ de Scala nuncupat. de Urbe novissime celebratum, hac, aliisque rationabilibus causis regularis observantiæ, religiosæque pacis & tranquillitatis conservationi maxime conducentibus, accurate perpensis, vigore facultatum sibi attributarum prædictam Provinciam Polonam in duas divisit, novamque ipsius Ordinis Provinciam

Lituanam nuncupandam erexit cum assignatione nonnullorum Conventuum, Monasteriorum, ac residentiarum, a primodicta Provincia separatorum & dismembratorum, & alias, prout uberius continetur in Decreto ejusdem Capituli Generalis desuper emanato, tenoris, qui sequitur, videlicet:

Dubium propositum in Capitulo Generali.

Propositum fuit, utrum dividenda esset Provincia Poloniæ in duas Provincias, nempe Polonam & Lituanam, assignando Provinciæ Lituaniæ erigendæ sub titulo S. Casimiri sequentes Conventus tam Fratrum quam Monialium, videlicet Conventum Posnaniensem sub titulo SS. Joseph & Theresiæ, & Monasterium Monialium ibidem existentium sub titulo S. Mariæ de Monte Carmelo: Conventum Varsaviensem sub titulo Assumptionis Beatæ Virginis, & Monasterium Monialium ibidem existentium sub titulo Assumptionis Beatæ Virginis Mariæ: Conventum Vilnensem sub titulo Sanctæ Matris nostræ Theresiæ, & Monasterium Monialium ibidem existentium sub titulo Sanctæ Matris nostræ Theresiæ: Conventum Slembocensem sub titulo Assumptionis Beatæ Virginis Mariæ: Conventum Grodnensem sub titulo Sanctæ Crucis, & alias residentias in Magno Ducatu Lituaniæ, nempe Connensem, & aliam sitam post Fluvium Villia dictum, cum omnibus bonis mobilibus & immobilibus, redditibus, scripturis, instrumentis, actis, & aliis quomodocumque ad prædictos Conventus & Residentias quocumque titulo & ubique locorum cum suis juribus & oneribus pertinentibus.

Responsio affirmativa.

Responsum affirmative cum omnibus suffragiis.

Provinciæ Polonæ S. Spiritus fines.

Itaque Provincia Polona Sancti Spiritus divisa est in Ven. Capitulo Generali celebrato Romæ in Conventu Sanctæ Mariæ de Scala die 14. Maji Anno Domini 1734. suffragantibus omnibus votis RR. PP. Gremialium in duas Provincias, quarum Conventus Religiosorum sunt quatuordecim, Residentiæ quatuor, Monialium octo. Ex quibus in antiqua Provincia Sancti Spiritus manent novem scilicet Conventus, Cracoviensis sub titulo Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, Lublinensis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Leopoliensis Sancti Michaelis Archangeli, Cracoviensis SS. Michaelis & Joseph, Premisliensis S. M. N. Theresiæ, Visnicensis SS. Salvatoris, S. Eremi, S. Eliæ, Visniovicensis S. Michaelis Archangeli: Monialium autem quinque scilicet Cracoviensis, S. Martini, Lublinensis, S. Joseph Sublinensis Immaculatæ Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, Leopoliensis S. Spiritus, Cracoviensis S. M. N. Theresiæ, & S. P. N. Joannis a Cruce.

In nova vero Provincia erecta sub titulo Sancti Casimiri

Fines alterius novæ Provinciæ.

Manent quinque Conventus, videlicet, Posnaniensis sub titulo SS. Joseph & Theresiæ, Vilnensis Sanctæ Matris Nostræ Theresiæ, Varsaviensis Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis & S. Joseph, Glembocensis Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Grodnensis Sanctæ Crucis: Residentiæ vero duæ, nimirum Caunensis Jesu Mariæ & Joseph, Laviliensis Sanctæ Matris Nostræ Theresiæ; Monialium autem tres, scilicet Varsaviensis Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Posnaniensis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Vilnensis Sanctæ Matris nostræ Theresiæ.

Confirmatio, divisio & nova erectio.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Procurator Generalis, præmissa, quò firmius subsistant ac serventur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret; Nos dictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum a memorato Capitulo Generali factum, ut præfertur, cum omnibus & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes & singulos juris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Præsentium Literarum firmitas.

§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis; necnon, quatenus opus sit, Ordinis ac Provinciæ Polonæ, Conventuum & Monasteriorum prædictorum, aliisve quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis; in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Junii 1734. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

CXL.

Confirmantur nonnulla Decreta in Capitulo Provinciali Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini edita super Privilegiis, quibus frui debeant antiquiores Doctores Provinciæ Bethicæ ejusdem Ordinis in Hispalensi Universitate promoti, vel in posterum promovendi.

Dat. die 26. Junii 1734 Pont. An. IV.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicis Libelli tenor; cum Decretorum enumeratione.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Didacus Salinas, Assistens Generalis Hispaniæ, ac Procurator Provinciæ Bethicæ Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, quod dilecti filii Definitores dictæ Provinciæ in eorum Capitulo Provinciali mense Aprilis 1733. celebrato, animadvertens, Universitatem Studii Generalis, in Civitate Hispalensi dudum erectam, inter cæteras totius Hispaniæ Universitates ejusdem percelebrem, atque intra fines ejusdem Provinciæ præcipuam existere, multumque splendoris & ornamenti Ordini & Provinciæ præfatis afferri, quod istius filii ac Religiosi Doctoratus laurea in Universitate prædicta decorentur, quoad oppositiones, ut vocant, seu concursus pro publicis lecturis in ipsa Universitate assequendis idonei reddantur: simulque attendentes, quod Fratres Provinciæ Castellæ ejusdem Ordinis his de causis, & ut illius Fratres aliquo honoris incitamento ad rigorosum examen, literariosque labores pro ejusmodi gradu consequendo alacriùs subeundos excitarentur, aliàs obtinuerunt a Capitulo Generali ipsius Ordinis, anno 1685. habito, decretum inter acta dicti Capituli Generalis relatum, atque a fe. re. Innocentio PP. XI. Prædecessore Nostro per quasdam suas in simili forma Brevis die 30. Aprilis 1685. expeditas literas confirmatum, quod quatuor in Salamantina, & tres in Complutensi studiorum itidem generalium Universitatibus antiquiores Doctores Provinciæ Castellæ præfatæ inter Magistros supradicti Ordinis adnumerandi forent, atque omnibus privilegiis, honoribus, gratiis, & indultis, quibus juxta ejusdem Ordinis Constitutiones, dictæque Provinciæ Castellæ statuta ac consuetudinem alii Magistri potiebantur & gaudebant, similiter potiri & gaudere deberent; ipsi Definitores Provinciæ Bethicæ hoc exemplo ac iisdem causis & rationibus adducti decreverunt, ut Prior Provincialis nomine dictæ Provinciæ Bethicæ coram Nobis staret, quatenus memoratum indultum antiquioribus Doctoribus dictæ Provinciæ Castellæ concessum, ad Doctores pariter antiquiores ipsius Provinciæ Bethicæ, in Universitate Hispalensi præfata jam promotos, ac deinceps promovendos, extendere vellemus, cum his tamen conditionibus ac declarationibus: Primo, quod nullus ex dictæ Provinciæ Bethicæ Fratribus ad gradum Doctoratus in eadem Universitate Hispalensi promoveri possit, nisi de licentia Prioris Generalis dicti Ordinis pro tempore existentis, ut præscribunt præfatæ Constitutiones par. 5. cap. 4. & 7. Secundo, quod nullus Doctor in dicta Universitate Hispalensi Magistri privilegia obtinere incipiat, antequam expleto suæ lecturæ tempore, a Definitorio Provinciæ, sive in Capitulo Provinciali, aut Congregatione intermedia, Lector Jubilatus declaretur, aut saltem post sex annos lecturæ Philosophiæ, & sacræ Theologiæ in majori Conventu Hispalensi, munus Regentis per triennium laudabiliter expleverit; & tunc absque novo examine, & alia gradus susceptione, istiusmodi Doctores Magisterii privilegiis gaudere incipiant, & uti Magistri a Priore Provinciali pro tempore existenti in libro, in quo cæteri describuntur Magistri, adnotentur, & ex tunc demum, non autem secundum tempus suscepti Doctoratus, eorum antiquitas inter Magistros Ordinis computetur. Tertio, quod sicuti ad evitandam confusionem, quæ ex multitudine Magistrorum decursu temporis oriri posset, pro dicta Provincia Castellæ statutum fuit, quatuor tantum Salamantinæ, tres vero Complutensis Universitatum prædictorum antiquiores Doctores tali indulto frui debere; ita in ipsa Provincia Bethica tres dumtaxat itidem antiquiores dictæ Universitatis Hispalensis Doctores Magisterii privilegiis fruantur; reliqui autem, si qui fuerint, quamvis cæteris qualitatibus mox recensitis præditi reperiantur, illa minime obtineant, quousque per alicujus ex dictis tribus Doctoribus antiquioribus cessum vel decessum eis locus fiat secundum ordinem suæ antiquitatis, & aliàs, prout in Decreto per dictos Definitores desuper edito, cujus tenorem præsentibus pro plene & sufficienter expresso haberi volumus, uberiùs dicitur contineri.

Prædicta Decreta confirmantur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, præmissa supradicto Decreto Capituli Generalis anni 1685., quod Constitutionibus Ordinis præfati insertum reperitur, apprimè consonent, & a dilecto filio moderno Priore Generali ejusdem Ordinis, ejusque Congregatione die 18. Junii anni proxime præteriti approbata fuerint, petitaque extensio indulti septem Doctoribus Provinciæ Castellæ concessi, ad solos tres antiquiores prædictæ Provinciæ Bethicæ restricta & limitata sit; Nobis propterea prædictus Didacus humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, &, ut infra, indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Didaci votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, enarratum indultum, Septem Doctoribus antiquioribus Provinciæ Castellæ in Universitatibus Studiorum Generalium Salmantina & Complutensi respective promotis, sicut præmittitur, concessum, ad tres dumtaxat antiquiores Doctores Provinciæ Bethicæ Fratrum dicti Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Universitate studii Generalis Hispalensis nunc & pro tempore graduatos, servatis tamen conditionibus & declarationibus supradictis, itaut iidem tres antiquiores Doctores inter Magistros Ordinis prædicti adnumerentur, & uti tales habeantur, omnibusque privilegiis, favoribus, prærogativis, gratiis, & indultis potiantur & gaudeant, potiri & gaudere debeant, quibus cæteri in eadem Provincia Bethica Magistri de jure, usu & consuetudine potiuntur & gaudent, aut potiri & gaudere possunt & poterunt quomodolibet in futurum, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus & ampliamus.

Clausulæ.

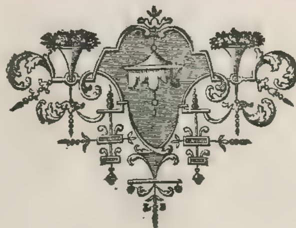
§. 3. Decernentes, easdem præsentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere; ac illis, ad quos spectat & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & diffiniri debere; ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon Provinciæ Bethicæ & Ordinis præfatorum, aliiſve quibuſvis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis ac de verbo ad verbum inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 26. Junii 1734. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

F. Card. Oliverius.

FINIS.

INDEX
RERUM NOTABILIUM,

Quæ in hoc Tomo XIV. continentur, Alphabetico ordine digestus.

CONSTITUTIONES ALIORUM LOCORUM CONFIRMATÆ.

RECOLLECTI.

FRATRES TERTII ORDINIS S. FRANCISCI.

MINORES CONVENTUALES.

FRATRES MINORES S. FRANCISCI CAPUCCINI.

FRATRES PRÆDICATORES.

FRATRES EREMITÆ S. AUGUSTINI.

Finis Indicis Rerum Notabilium.

